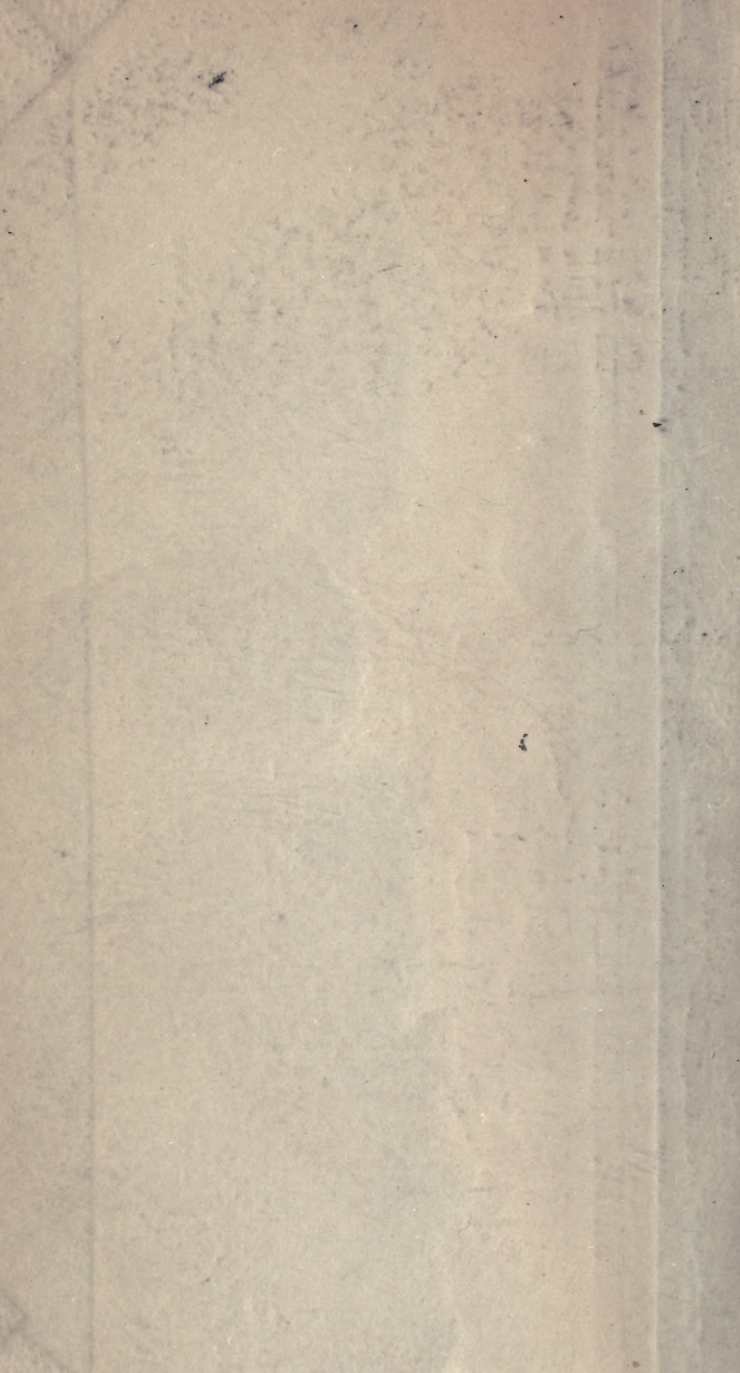
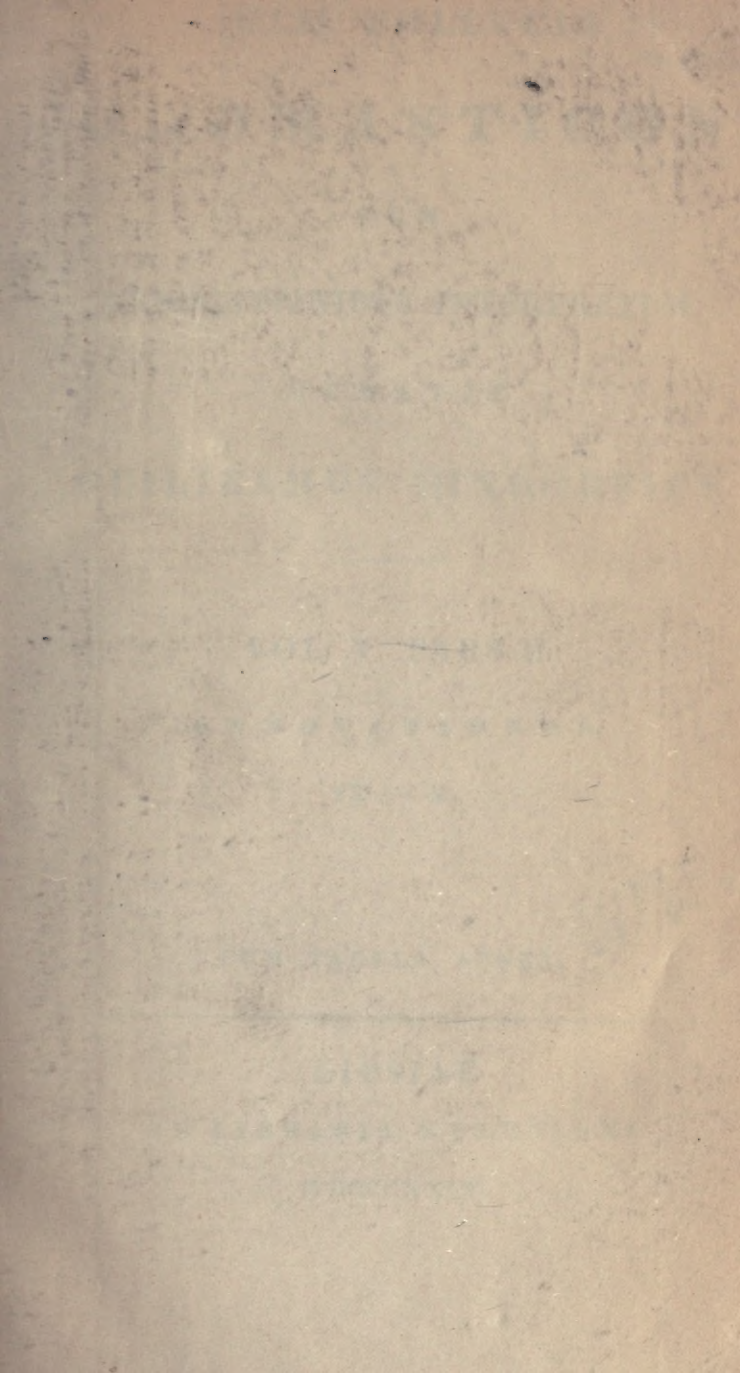

3 1761 04220 5021

^{US} IULII POLLUCIS, of Naucratis

ONOMASTICON

CUM

ANNOTATIONIBUS INTERPRETUM.

CURAVIT

GUILIELMUS DINDORFIUS

VOL. V PARS II.

ANNOTATIONES.

IX — X.

CUM TABULA AENEA.

211821 / 29. 4. 27

LIPSIAE

IN LIBRARIA KUEHNIANA

MDCCCXXIV.

ONOMASTICON

CUM LIBRARY
ANNOTATIONIBUS
G. L. A. T.
GUILIELMUS DIWIDORNIUS

VOL. V. PART. II.

ANNOTATIONES

IX - X.

CUM TABULA ALPHAB.

IMPRIAT

IN BIBLIOTHECA KENNEDIANA

MDCCLXXIV.

ANNOTATIONES.

IX - X.

ANNOTATIONES.

X — XI

IX. 1.

Ἰουλίον] In nostro MS. initium tale notatur: ἀρχὴ τοῦ
 θ βιβλίον. Πολυδεύκουσ Ὀνομαστικῶν θ. Et sequitur postea
 epitome libri, ἐν τούτῳ τῷ etc. quae vulgo praefationi subie-
 cta: sed MS. noster ordine praepostero, quod et *Seberus* de
 suo tradit. Nos id admonuisse contenti, vulgatam seriem
 persequemur. IUNG.

Ἰούλιος Πολ. Κομμ. Καίσ. γ.] MS. τῷ Κομμόδῳ Καίσαρι
 Πολυδεύκης χαιρεῖν. SEB.

Ἰούλιος Πολ. Κομμ. Καίσ. γ.] C. A. Ἰούλιος Κομμόδῳ Κ.
 γ. C. V. Κομμόδῳ Κ. Πολυδεύκης χαιρεῖν, quorum alterum an-
 tiquitatem, alterum τὸ ἡθικὸν sapit. KUEHN.

Ἰούλιος Πολ. Κομμ. Καίσ. γ.] MS. Κομμόδῳ Καίσαρι Πο-
 λυδεύκης χαιρεῖν tantum non ut *Seberi* nostri MS. IUNG.

βιβλίον] Omittit C. A. KUEHN.

οὕτωςι μὲν ἀκούσαι] Est titulo tenus vel aurium tenus,
 id est, si obiter illum nominari audiveris, ad instituendum
 utile, si vero in rem praesentem veneris, exigui momenti est:
 ita suum fert iudicium de *Onomastico Gorgiae Sophistae* in-
 scripto. KUEHN.

προσομιλήσας] MSS*ti* προσομιλήσας, huic scripto olim qui-
 dem non assueveram, id vero temporis in illud cum incidissem,
 coepi sentire hoc scriptiois genus esse aliquid. Nam alias
 quoque utilitatem eius suspicio, in primis vero, si catalogum
 nominum sua natura taedii plenum dispositionis arte effecerit
 amabiliorem, ordinisque melioris adhibeat modulum, ut nemini
 citius, cognitis prioribus, taedium obrepat, dum adhuc desi-
 derat audire posteriora. KUEHN.

προσομιλήσας] MS. προσομιλήσας, non προσομιλήσας: forte
 verius. ait se illud σύγγραμμα *Gorgiae* non prius versasse
 quondam, vel in manibus habuisse olim, quam ipse Ὀνομα-
 στικούς suos conscribere ceperit: sed nunc se incidisse in
 istud opus, quo viso se coepisse nonnihil etiam de suis hisce
 libris *Onomasticis* sentire. IUNG.

προσομιλήσας] Cum *Kuehnio* προσομιλήσας in textu restitui. [Recte vulgo προσομιλήσας. Alioqui non dixisset πάλα. Quin τῷ συγγράμματι προσομιλεῖν non probo. Imo omnino προσομιλεῖν. *Tour.*]

καὶ τὴν χρεῖαν] *Deest* in MS. καί. *IUNG.*

πρὸς τὸ βλέπον] *Praeclara est lectio C. V.* πρὸς τὸ ἄλυπον σοφίζεσθαι τι, πρὸς τὸ ἄλυπον est arte efficere, ut taediosum quod est, nihil amplius habeat, quo offendantur lectores, idque ipse egregie praestitit in hoc *Onomastico*. *KUEHN.*

πρὸς τὸ βλέπον] Quid est βλέπον hic? ego mehercle non extricarem absque MS. sit qui id corruptum indicat, et ita habet: πρὸς τὸ ἄλυπον ἐν τῷ etc. insane bene. Sic emenda: ait enim, quum nominum et vocabulorum recensio facile, natura ita quod comparatum est, fastidium se adferat, dispositionis quodam modo eam adornatam esse ita ut nullam molestiam pariat, nec sit insuavis ista constructionis figura vel habitu etc. *IUNG.*

πρὸς τὸ βλέπον] Veram lectionem πρὸς τὸ ἄλυπον, quam praeunte *Kuehnio* in textu reposui, et *Falckenburgii* retinet *Codex*.

ποθεῖν.] C. V. subiicit εὐτύχει Κύριε. *Vale Domine.* *KUEHN.*

ποθεῖν.] MS. habet et illud, quo semper finitur epistola verbo, nempe, ποθεῖν· εὐτύχει Κύριε. Et sequitur statim: ἴν' οὖν etc. primum caput libri. Sed prius epitomen excutiamus, quam in MS. praefationi praepositam dixi. *IUNG.*

ποθεῖν] Adieci ex MSS. duce *Kuehnio*, εὐτύχει Κύριε.

2.

κεφάλαια] Ea MS. ante praefationem habet. *SEB.*

ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ] C. A. ita: τάδε ἔνεστι ἐν τῷ τοῦ Πολυδεύκου ἐννάτῳ βιβλίῳ ὀνομάτων περὶ τῶν πόλεως οἰκισμῶν ὅσατε ἀπὸ ὄρων etc. καὶ τὰ ἀπὸ ἄστεως καὶ ὅσα πόλεως σχήματα καὶ ἕτερα τινὰ· reliqua absunt, quae tamen *Vossianus Codex* habet. *KUEHN.*

οἰκισμῶν] Sic et MS. fortasse tamen epitomator hic οἰκισμοῦ scripsit, ut infra est huius libri segm. 7. quamvis ibidem in lemmate primi capituli quoque οἰκισμῶν sit. *IUNG.*

ὄρων] MS. τῶν ὄρων ἢ δ. Sed ὄρων legendum patet mox ex primo capite, segm. 8. *IUNG.*

ἔξω τῆς πόλεως] MS. ἔξω πόλ. sine particula τῆς. *IUNG.*

ἄστεως] MS. ἄστεος. *SEB.*

τείχους καὶ πόλεως] MS. τείχους πόλεως, sine καί. recte; infra segm. 55. antea segm. 2. τὰ ἔξω πόλεως· nunc τὰ ἐντὸς

τελούς πόλεως · quamvis et vulgatum καὶ sic possit accipi, καὶ ἐντὸς πόλεως. IUNG.

ὀνόματα.] MS. ὀνόματα, ἰδιωτικῶν etc. sine intercedente καί. IUNG.

3.

ἔστιν] MS. ἔστιν. IUNG.

κατὰ περιδρομὴν] Sic et MS. rectius emendes, κατὰ παραδρομὴν, id est enim potius, in transcurso et obiter. Sic apud *Plutarchum* περὶ παιδ. ἀγωγ. ubi ἐκ περιδρομῆς, *H. Stephanus* etiam legendum potius ἐκ παραδρομῆς iudicat. IUNG.

κατὰ περιδρομὴν] *Lenocinium* facit *Iungermanni* emendatio: sed quidni recta quoque sit lectio vulgata? nimirum κατὰ περιδρομὴν fuerit, *leviter, nec ita fuse*, ac in aliis *Pollux* noster fecerat, ut magis eum tetigisse isthoc loco, quam enucleate proposuisse hanc quaestionem illa phrasis indicet. et forsitan, si hoc modo intelligas, in *Plutarcho* commode suam retineat sedem: *Glossae*: περιδρομή, ambitus, ambitio.

θερμῶν] MS. θερμοῦ. vid. infra segm. 69. SEB.

θερμῶν] C. V. θερμοῦ· scil. ποτοῦ vel ὕδατος, num calidam biberint *Veteres*? vulgata lectio interrogat, num *veteres calidas biberint*? eodem sensu. KUEHN.

θερμῶν] θερμοῦ et noster et *Seberi* MS. nec aliter scribendum: θερμοῦ, scilicet ὕδατος, infra segm. 67. etc. IUNG.

θερμῶν] θερμοῦ ex MSS. et *Kuehnii* emendatione iu textum retuli et probat inferius ipse *Pollux*: calidam bibere: *Cato*.

περὶ τῶν πρώτως etc.] MS. πρώτων. SEB.

περὶ τῶν πρώτως etc.] MS. περὶ τῶν πρώτων κοψαμένων νόμισμα· non minus recte. infra segm. 85. πρώτων pro vulgato πρώτως etiam *Seberi* nostri MS. habet. IUNG.

νομίσματα.] C. V. νόμισμα. KUEHN.

καὶ π. παράγουσι τ. τ. ἴσχειν.] C. V. καὶ πόσον παρὰ τῆσιν τὸ τάλαντιον ἴσχυεν καὶ etc. et quantum apud quosdam talentum valuit. KUEHN.

καὶ π. παράγουσι τ. τ. ἴσχειν.] Corrupta haec. MS. καὶ π. παράτησιν τ. τ. ἴσχυεν· minus corrupte. legendum enim: καὶ πόσον παρὰ τισὶν τὸ τάλαντον ἴσχυεν. vid. infra segm. 85. etc. IUNGERM.

παράγουσι τὸ τάλαντον ἴσχειν.] Apparet in textu illa lectio, quam ad oram Codicis sui reposuerat *Kuehnus*. *Tisιν* alia manus in *Excerptis* C. V. emendaverat.

4.

χαλκοῦ καὶ χαλκεῖα.] C. V. χαλκία. KUEHN.

χαλκοῦ καὶ χαλκεῖα.] Emenda, ut MS. noster habet, χαλ-

κὸν καὶ χαλκία· infra segm. 90. non enim ista ponit ut respondeant casu qui tribuitur περὶ praepositioni, sed τεχνικῶς περὶ τοῦ χαλκὸν etc. ut antea περὶ τοῦ χρῆμα etc. IUNG.

χαλκοῦ καὶ χαλκεία] In textu restitui χαλκός, ut prioribus haec respondeant: non abscedit longe *Palatini C.* lectio.

παιδιῶν] MS. male παιδίων· et sic fere in hac vocula peccat. IUNG.

διγραμμισμῶν] C. V. περὶ διαγραμμισμοῦ. KUEHN.

διγραμμισμῶν] MS. διαγραμμισμοῦ. Et sic emenda: ut admonebitur et infra segm. 99. IUNG.

διγραμμισμῶν] Recte *Kuehnius* διαγραμμισμοῦ. Mox pro ἐξίτου spiritu mutato ἐξίτου posui. Paulo post vulgo erat εἰς Ἀμίλλαν, in cuius locum emaculatam MSS. lectionem dedi, quae hoc libro inferius, ubi de ludis, confirmabitur magis.

ἐξίτου] Sic etiam MS. sed ἐξίτου malim, ut etiam infra segm. 100. vulgati. IUNG.

καὶ Κῶου, etc.] C. V. Κῳίου. KUEHN.

καὶ Κῶου, etc.] MS. καὶ Κῳίου· id est, solita scriptura vetustis, Κῳίου· et infra segm. 100. vulgati Κῶου. IUNG.

τῆς εἰς Ἀμίλλαν] C. V. τῆς εἰσωμίλλαν· male. KUEHN.

τῆς εἰς Ἀμίλλαν] Pro εἰς Ἀμίλλαν, MS. εἰς εἰσωμίλλαν, ut et infra habet segm. 102. εἰς Ὠμίλλαν etenim dicebatur, ut ibi videbimus. IUNG.

παιδιάς.] Mendose MS. παιδίας. IUNG.

τρόπου Ἐπισκύρου, etc.] MS. ita habet: Τρόπα, Ἐπισκύρου, σφέννινδα. Et certe τρόπα, Ἐπισκύρου, hic legendum. de illo infra segm. 101. Ἐπισκύρου scilicet παιδιά· de Ἐπισκύρω infra ibidem segm. 103. tertium σφεννίνδα etiam infra semper MS. cum σφ. modo tamen σφεννίδα, modo σφεννίνδα, segm. 105. potest itaque et istud reponi hic. priores editiones adhuc corruptius hic φενίδος habebant: edit. *Flor.* φεννίδος, et *H. Stephanus* adscripserat, in libri textu φαν. antea scilicet id infra editum φαιννίδα fuit. IUNG.

τρόπου Ἐπισκύρου etc.] Commate distinguendae hae voces, et pro Τρόπου scribendum Τρόπα, ut bene utrumque in textu *Kuehnius* emendaverat.

φεννίδα.] Prior. edit. φενίδος. vid. infra segm. 103. SEB.

φεννίδα.] C. V. σφεννίνδα, et mox ὀρνυτοκοπίας. post τρόπον distinctio ponenda. praefero ὀρνυτοκοπίας, quod studium circa commissiones coturnicum significat. KUEHN.

ἀποράξεως οὐρανίας.] Sic et MS. sed distingue ἀποράξεως, οὐρανίας· sive ἀπορῳάξεως; οὐρ. potius; distincta haec τῆς

σφαίρας παιδιας genera, ut infra segm. 103. 105. et 106. videre potes. IUNG.

ὀρνυγοκοπίας] Pro eo MS. habet ὀρνυγοσκοπίας, ut et priores editiones, sed alterum rectum infra segm. 107. IUNG.

διελκυστίδα, Χαλκ.] C. V. dein habet Σχοινοφιλίνδα, Ἀποδιδρασκίνδα. Χαλκισ. KUEHN.

διελκυστίδα, Χαλκ.] MS. auctior duabus voculis: Διελκ. Σχοινοφιλίνδα, Ἀποδιδρασκίνδα, Χαλκ. bene. vid. infra segm. 110. nihilominus tamen in hoc catalogo quaedam παιδιῶν genera praetermittuntur, ut inferius ipse potes cognoscere. IUNG.

διελκυστίδα] Ex MSS. binas voces subieci, quae in prioribus editionibus non extiterat.

5.

ἀσκαλιασμός] Recte et MS. noster: prius editi Εἰσκαριασμός habent. IUNG.

ἔξεχ' ὦ φίλ' ἦλιε] Etiam MS ἔξεχ'. sed mox ut edit. ubi: ἔξοχ' ὦ φιλήλιε. vide infra segm. 122. SEB.

ἔξεχ' ὦ φίλ' ἦλιε] Bene edidit Seberus noster ἔξεχ' ὦ φίλ' ἦλιε. ut et infra Noster. MS. noster omnia confuse ut solet, quae tamen veram lectionem continet: ἔξεχω φιλήλιε. IUNG.

τρυγοδίφησις] Sic et infra segm. 124. MS. noster hic quidem Τρυγοδίφυσις habet. IUNG.

Μηλάνθη, Χελώνη] C. V. Χελισχελώνη. KUEHN.

Μηλάνθη, Χελώνη] MS. Μηλάνθη, Χελισχελώνη. pro illo altero infra plerumque Μηλολάνθη. ut indicabo, et hic malim. Χελισχελώνη vero hic corrigendum est in vulgatis, ut et infra habemus segm. 125. IUNG.

Μηλάνθη, Χελώνη] Et cur non MSS. prae vulgata placeat lectio, ubi Pollucem sibi ipsi reddit similem? locum itaque emaculavi. In C. V. Excerptis τῷ σ in χελισχελ. punctula supposuerat aliquis, delendam significans literam.

Φιτάριαι, Φιτταμελίαι] C. V. pro Φιτάριαι legit Φιττάριαι. KUEHN.

Φιτάριαι, Φιτταμελίαι] MS. Φιτταροιαι, Φιτταμελίαι etc. et emenda ita pro Φιττάριαι. dicam infra ad segm. 127. IUNG.

Φιτάριαι, etc.] Reposui Φίττα μαλιαδες, Φίττα ζοιαι, Φίττα μελιαι divisis vocibus; cuius emendationis ratio inferius abunde constabit.

Τηλέφυλλον, Κάρυννα] Ita hic MS. Codex, sed idem infra bis Τηλέφιλον. vide not. segm. 122. SEB.

Τηλέφυλλον, Κάρυννα] MS. Τηλέφιλον, Κάρινα. et Τηλέφιλον emenda, ut et infra MS. habet segm. 122. et 127. prius editi fere etiam sic, Τηλέφιον, una saltem littera defi-

ciente. Pro Κάρινα vero, quod et vulgo vitiosum Κάρινα, repone, Κρίνα· ut infra segm. 122. in MS. et segm. 128. IUNGERM.

Κάρινα] C. V. Καρίνα, ut notetur διαφορία lectionis. KUEHN.

Κάρινα] Praeunte Iungermanno Κρίνα in textu posui, et modo τηλέφιλον.

κολλαβίζειν.] C. V. legit κολακίζειν. KUEHN.

κολλαβίζειν.] MS. κολαβίζειν· ἐπὶ δὲ τούτοις etc. illud κολαβίζειν uno λ et prior editiones. IUNG.

κολλαβίζειν.] καταβίζειν Kuehnius; et sequor, nisi quod litteram τ duplicavero, prout lectionem C. V. quis emendaverat. [Vid. ad 129.]

τῷ ὁμοίως] MS. τὸ ὁμοίως, ut saepe peccat. IUNG.

τῷ ἄγγειν] C. V. ἀνχεῖν etc. τῷ ταχὺ τῷ ὡς τὸ π. KUEHN.

τῷ ἄγγειν] MS. τῷ ἀνχεῖν· et sic reponendum est: ut infra vide bis segm. 145. IUNG.

τῷ εἰδέναι] MS. auctior, τῷ εἰδέναι, τῷ ταχὺ, τῷ ὡς etc. et sic supplebis. Patet etiam ex Polluce infra ex lemmate MS. segm. 145. et 152. IUNG.

τῷ ὑπεκθέσθαι] C. V. τῷ ὑπεκθέσθαι τῷ κάειν τῷ ἐπράχθη. KUEHN.

τῷ ὑπεκθέσθαι] MS. vitiose τῷ ὑπεκθέσθαι· deinde τῷ κάειν ut et antea editi; tum sequitur τῷ ἐπράχθη, quod pro falso vulgato ἐπράθη restituas. Infra segm. 156. idem repetit Pollux. IUNG.

εὐ] MS. εὐ δ. IUNG.

σχήμασι.] C. V. σχηματισμοῖς· ita ille, de quibus facile iudicium feret Lector. KUEHN.

σχήμασι.] MS. noster elegantius et plenius: ἀρχόμενα ὀνόματα ἐν ποικίλοις σχηματισμοῖς· quam voculam ipse Pollux confirmat infra segm. 154. Et quis putasset tantum σφαλμάτων cumulum in ipsa epitome congestum latuisse? quae vero nos in ipso libro exspectat confluges? sed audacter rem adgrediamur. IUNG.

6.

τὰ περὶ πόλεως] C. A. περὶ πόλεως καὶ τῶν τῆς πόλεως μερῶν. KUEHN.

τὰ περὶ πόλεως] Titulus deest in MS. IUNG.

περὶ πόλεώς τε] C. A. π. πόλεώς τι, de urbe aliquid, οἰκιστής, conditor; οἰκίζων, condens urbem. KUEHN.

περὶ πόλεώς τε] Pro τε ad meum Codicem olim conieceram, an τι legendum esset, nec erravi: ita enim clare et

in MS. est. Scribe itaque: "Ἰν' οὖν καὶ περὶ πόλεώς τι, καὶ etc. IUNG.

περὶ πόλεώς τε] τι ex MSS. textus habet.

λέγομεν.] MS. λεγόμεν. IUNG.

οὐ μὴν καὶ πολ. καὶ κτίξ.] Sequitur in C. A. καὶ κτίστης, εἰ καὶ παρ' Ἡροδότῳ ὁ συγκτίστης ἢ τεκταινόμενος. C. V. τεκτε- νόμενος e et ai confusis. KUEHN.

οὐ μὴν καὶ πολ. καὶ κτίξ.] Desunt in MS. haec, καὶ πο- λίτης, καὶ κτίζων. IUNG.

συγκτίστης] *Eiusdem coloniae deducendae socius. Herod. lib. v. f. 191. SEB.*

συγκτίστης] Locus Herodoti nostri est in *Terpsichore* cap. 46. συνέπλεον δὲ Λωριεῖ καὶ ἄλλοι συγκτίσται Σπαρτιητέων, Θεσσαλὸς καὶ Παραιβάτης καὶ Κελέης καὶ Εὐρυλέων. Quod vero apud *Pollucem* nostrum praecedat κτίστης, quamvis *Lexicographi* κτιστῆς scribant, paroxytone habet quoque MS. noster: et bene; ut θύτης, πράτης, πρίστης, alia tot syllabarum fere. IUNG.

τεκταινόμενος] Mendose MS. τεκτενόμενος. IUNG.

ὑποβαλλόμενος τὴν πόλιν] Phrasis in hac significatione, ni fallor, notanda: quae forte idem significat, quum de structura certe urbium καὶ περὶ οἰκισμοῦ sermo sit, *quasi fundamenta urbis iacere*, ein gründt einer stadt legen. Sane in MS. nostro non est aliter. IUNG.

καὶ ποιῶν] Absunt a C. A. usque ad τὰ ὅμοια. KUEHN.

καὶ ποιῶν] Desunt in MS. καὶ ποιῶν, καὶ οἰκοδ. καὶ μηχανόμενος. pro ultimo vero hoc vulgato omnino emenda μηχανώμενος, uti diu in meo Codice feceram. IUNG.

7.

καὶ παρὰ Θουκυδίδη, οἰκησις] C. A. οἰκησις ὡς Θουκυδίδης καὶ κατοίκησις, utrumque extat libr. II. *Histor.* videtur autem utrobique legendum οἰκησις et κατοίκησις ab οἰκίζειν, quod statim sequitur, ubi et C. A. leg. πρὸς ἕτερον. KUEHN.

καὶ παρὰ Θουκυδίδη, οἰκησις] οἰκησις, καὶ κατοίκησις etiam sunt in MS. ita: sed statim fui suspicatus scribendum οἰκησις καὶ κατοίκησις: nec amplius suspicor. quum ita emendandum et res ipsa moneat, et *Thucydidis* locus, quemadmodum et *H. Stephanum* in suo Thesaurο vidēo observasse: e lib. v. *Ξυγγραφῆς* enim locum adfert: καὶ τὴν ἀποικίαν ὡς οἰκιστῆ προσέθεσαν, καταβαλόντες τὰ Ἀγνώνεια οἰκοδομήματα, καὶ ἀφανίσαντες εἰ τι μνημόσυνόν ποιν ἐμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσεως περιέσεσθαι. Alterum κατοίκησις in eodem *Thucydide* quoque exstat, ut libr. VI. in *Oratione Hermocratis*; ubi *Λεοντίνων*

τε ξυγγενῶν κατοικήσεις ait. Et apud *Platonem* libr. III. Νόμων, et eodem libro extremo: τὰς τοῦ Λαρδάνου ὑπωρείας τε καὶ τὴν ἐπὶ θαλάττῃ κατοίκισιν. Eius contrarium tale, ἐξοικήσεις apud *Platonem* lib. IV. de Legib. initio extat. IUNG.

καὶ π. Θουκυδ. οἴκησις, καὶ κατοικήσις] Invitis etiam MSS. in textu restitui οἴκησις et κατοικήσις: et probant Commentatores nostri ex disertis *Thucydidis* locis; apud eundem vero *Thucydidem* non procul initio libr. I. occurrit οἰκιστής, οἰκίζειν, ἀποικίζειν, συνοικίζειν, quas omnes voces *Pollux* hic habet. et *Diogenes* in *Vita Solonis*: πόλιν ὄκισεν, pro quo συνῴκισεν in MS. esse monet *Stephanus*. οἱ ἐκ Λακεδαιμόνος ἀποικίζοντες, *Scholiastae Pindari* ex *Hierocle* dicuntur, qui *Lacedaemone* missi in colonias abeunt: ἀποικίζειν enim tam dicitur illa urbs quae colonias mittit, quam illi qui in colonias mittuntur: et est in *Apollinis* Oraculo, quod dicto loco *Scholiastes* recitat de *Batto*, οἰκιστήρ· εἰς Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκιστήρα, quam quidem vocem hic non recenset *Pollux*.

οἰκίζειν] MS. οἰκίζειν, καὶ πορίζειν, καὶ κτ. etc. quae lectio, licet in his minutiis nihil sensui decedat hoc vel illo modo legas, placet prae vulgata. IUNG.

τείχος] Ut extremo lib. IV. Ἑλληνικῶν de *Lysandro Halicartum* ad orientem, ἦει τὸ τεῖχος τῶν Ἀλιαρτίων. Et statim: ἐπεὶ δὲ τῶν Θηβαίων τινὲς ὄντες ἐν τῷ τείχει (in oppido *Halicarto*) διεκώλων, προσέβαλε πρὸς τὸ τεῖχος. Sunt et alia loca, ad quae potuit respexisse *Noster*. Sed unum saltem exempli causa attulisse satis fuerit, nisi tamen hunc qui mihi occurrit primus lib. IV. Παιδείας: ubi *Gobryas* *Cyro* se dedens: ἔχω δὲ καὶ τεῖχος ἰσχυρόν, καὶ χώρας ἐπάρχω πολλῆς etc. Et mox τείχη: fere extremo libro. IUNG.

ἔφη] Abest a C. A. Usus vocis τείχους non semel ita occurrit I. I. H. G. sunt et urbes ita dictae, ut *Aboni murus*, Ἀβώνου τεῖχος in *Ponto*. KUEHN.

ἐντοπος, ἐνοικος] Ordine verso MS. ἐνοικος, ἐντοπος. IUNGERM.

ἐγγώριος] Abest a C. A. KUEHN.

ἐγγώριος] Deest in MS. ἐγγώριος. IUNG.

8.

δημόται] MS. δημῶται. IUNG.

καὶ τὰ μέρη, τὰ μ. ξ. π.] MS. μέρη τῆς πόλεως τὰ μὲν. SEBER.

καὶ τὰ μέρη, τὰ μ. ξ. π.] MS. auctior: καὶ τὰ μέρη τῆς πόλεως, τὰ μ. ξ. π. IUNG.

ὄροι] E not. *Sylb.* pro ὄρη. Idem mox suspicatur legendum ἐφορία, ἀγ. vel ἐφορία ἀγορά, quod et in Thesaurο Graec. L. se annotasse indicat. *SER.*

ὄροι] C. V. ὄρη pro ὄροι, male. *KUEHN.*

ὄροι] MS. ὄρη ἐφόρια, ἀγορά etc. perinde ut antea vulgati, nisi quod illi post ὄρη comma habebant. *H. Stephanus* ad suum Codicem hanc emendationem, quam noster *Seberus* partim secutus est, adscripsit: ὄροι, ἐφορία ἀγορά, ut in *Thea. ann.* Et in Thesaurο adfert locum *Demosthenis* in *Aristocrateia*, in quo ἀγορᾶς, ἐφορίας, ubi tamen ex alio loco eiusdem Orationis, et cum vet. lib. comma post ἀγορᾶς tollit, itaque et hic mavult legere, ut adscripsi. Certe ὄροι scribendum nemo dubitare potest, quum supra in recensione capitum segm. 3. et hic in lemmate ὄρων habueris; et mox ubi sigillatim exequitur ea quae ab his vocabulis deducuntur, primum καὶ ἀπὸ μὲν τῶν ὄρων etc. habes. Et alterum quoque ἐφορία ἀγορά, quod et *H. Stephano* puto magis placuisse, quam si comma intericiias, verum puto, et ad *Demosthenis* locum respectum a *Nostro*; ait enim legem explicans Orator: ἀπεχόμενον φησὶν ἀγορᾶς ἐφορίας· τί τοῦτο λέγων; τῶν ὀρίων τῆς χώρας· ἐνταῦθα γὰρ, ὡς γε μοι δοκεῖ, τὰρχαῖα συνήεσαν οἱ πρόσχωροι παρὰ τε ἡμῶν καὶ τῶν ἀστυγειτόνων· ὅθεν ὠνόμασεν ἀγορᾶν ἐφορίαν. etc. ita enim recte semper in ea Oratione nullo commate nec particula καὶ intercedente habent editiones novissimae *H. Wolfii*, qui interpretatur *forum collimitium*. Ait vero noster *Pollux* disertè nimis se agere de iis quae extra civitatem atque muros, τὰ μέρη τῆς πόλεως, ait, τὰ ἔξω πόλεως· tale autem μέρος est ἐφορία ἀγορά, non simpliciter ἀγορά, quae ad illas partes pertinet, quae ἐνδον potius: adeo ut aliter illud vix locum habere queat. *IUNGERM.*

ὄροι] Ita recte a *Sebero* restitutum. notarat id quoque *Falckenburgius* ad sui Codicis oram.

δημοι, κῶμαι] *Schotti* observatio haec est: *Ergo videntur diversa contra Aristophanis Interpretes et Steph. de Urbibus in dict. δῆμος. Sed, ut puto, non alia de causa haec distinxerunt.* *IUNG.*

προάστεια] προάστεια MS. non habet, sed mox post παράδειςονi ponit. *IUNG.*

ἐνηθητήρια] C. A. ἐκηθητήρια, sed melius vulgatum. *KUEHN.*

ἐνηθητήρια] Adnotat *Corinthus* de *Dialecto Ionica*: Ἐνηθητήρια δὲ τὰ εὐωχητήρια· nempe λέγουσιν Ἴωνες. ex dialecto

itaque Ionica ἐνηβητήριον fuerit locus, in quem laetitiae mutiter exercendae ergo iuvenes conveniebant, atque id ipsum voluit *Hesychius*, cum inquit: Ἡβητήρια, ἐστιατήρια, κατάλυσις. [In *Hesychii* loco restituendum puto καταλύσεις. Ex *Addendis*.] videndus in *Athenaeum Casaubonus*. praeterea illo nomine gymnasia ab Atheniensibus quidem appellabantur. *Scholias* *Euripidis* ad *Hippol.* ἡβητήρια τὰ γυμνάσια· atque ita hanc vocem intelligam apud *Theodoret.* de Provid. λογ. δ'. καταγωγίων δὲ καὶ ἐνηβητηρίων ἐκδομήσω (ita lego) κάλλη.

ὄριος Ζεὺς] *Plato* libro octavo de L. L. fol. 914. Διὸς ὀρίου μὲν πρῶτος ὅδε νόμος εἰρήσθω· μὴ κινέτω γῆς ὄρια μηδεὶς etc. *Dionys. Halicarn.* libro secundo antiq. fol. 133. de *Numa*: κελεύσας γὰρ ἐκάστῳ περιγράψαι τὴν ἑαυτοῦ κτῆσιν, καὶ στῆσαι λίθους ἐπὶ τοῖς ὄροις, ἱεροὺς ἀπέδειξεν ὄριον Διὸς τοὺς λίθους, *Idem* μοχ ὀρίους θεοῦς multitudinis numero dicit: *Plutarchus* autem ὄριον θεόν· quem inquit esse εἰρήνης φύλακα καὶ δικαιοσύνης μάρτυν· in *Vit. Numa* fol. 51. quomodo in quaestione. Romanis fol. 161. eadem de re loquens *Τέρμινον ἐπίσκοπον καὶ φύλακα φιλίας καὶ εἰρήνης* appellat. vide *Gyraldum* synt. 1. fol. 42. SEB.

ὄριος Ζεὺς] Latinis *Terminus*, unde *Terminalia* in *Glossis* ὀροθῆσια, ἐορτὴ ὀρίου Θεοῦ, reddunt, et ἀπαντήσια, ab ἀπαντᾶν, *occurrere*, quia in limitibus coibant celebraturi festum illud, et iterum: *Terminus*, ὄριος Θεός. KUEHN.

ὄριος Ζεὺς] MS. Ζεὺς ὄριος, κ. στ. ἐφόρια. de his columnis aliquid et *Turnebus* v. *Advers.* 8. IUNG.

στήλη ἐφορία] C. A. στήλη et infra segm. seq. στήλη iterum: praetulerim tamen vulgatum: postea omittit C. A. copulam καὶ statim post ἐφορία usque ad γενέσθαι. KUEHN.

προσωρίσθαι γῆν] MS. προσορίσαι. SEB.

προσωρίσθαι γῆν] C. V. προσορίσαι pro προσωρίσθαι γ. *terram finibus adiectam habere, regionem adimere finibus.* KUEHN.

προσωρίσθαι γῆν] MS. et noster et *Seberi* προσορίσαι γῆν. IUNG.

καὶ ὄρια ἀνασπᾶσαι.] Abest a C. A. *revellere terminus.* KUEHN.

9.

ὑπόχρεων χωρίον,] MS. ὑπόχρεων, χωρίον ὡρ. IUNG.

καὶ ἡ ἐνεστηκυῖα στ.] C. A. ἐνεστηκ. στήλη. KUEHN.

καὶ ἡ ἐνεστηκυῖα στ.] ἡ ἐνεστ. στήλη, ὄρος· interpretatur haec doctiss. *Turnebus* dicto iam loco de ἐφορία στήλη quae

in *Polluce* antecessit: sed, ni fallor, non recte. locus sane *Strabonis* quem adfert de columna a Peloponnensibus et Ionibus posita, quae fines discerneret, καὶ στήλην ἔστησαν ἐπὶ τοῦ συνομολογηθέντος τόπου περὶ αὐτὸν Ἰσθμόν, hic quidem de ἐφορία στήλη loquitur, et non de alia. Sed hic locus *Pollucis*, ἢ ἐνεστηκῦα στήλη, ὄρος, aliam columnam significat, ὄρον dictam, quae nempe ἐν τῷ ὑπόχρῳ καὶ ἐστιγμένῳ χωρίῳ, quod ab ea ὠρισμένον dicebatur, collocabatur. *Noster* se ipsum clare explicavit supra, ne nos verba fundamus, III, §5. etc. ὄρους ἐφεστάναι χωρίῳ (ita enim ibi MS.) λέθος δ' ἦν ἢ στήλη τις δηλοῦσα, ὡς ἔστιν ὑπόχρῳων τιτὴ τὸ χωρίον. etc. ubi de hoc more qui docuerunt, docui. Sed fere oblitus fui *Hesychiani* loci qui restituendus: ὠρισμένη, ὑπόρρεος ἢ ὄρους ἔχουσα καταπεπηγότας ἐπὶ δανείσματι, scribe: ὠρισμένη (sc. χώρα) ὑπόρρεος, ἢ ὄρους ἔχ. IUNG.

διηρημένη.] MSS. διειρημένη, statuta, dicta dies. KUEHN.

διηρημένη.] MS. διειρημένη, non διηρημένη. Et vel valde fallor, vel illud *Polluci* reddendum est: explicat enim ὠρισμένην seu definite constitutam diem, hac vocula, quasi dictam dicas. διειρηται, διήγγεται, ait *Hesychius*. IUNG.

διηρημένη.] διειρημένη cum MSS. in textum retuli: sic et in *Falckenburgii* Codice reperio.

τάχα δὲ καὶ τὸ ἐπίδ. etc.] MS. ita: τάχα δ. κ. τ. ἀποδημεῖν, καὶ τὸ ἐπιδημεῖν· omissis καὶ ἐπιδημησαι. IUNG.

ἐπιδημησαι] C. V. ἀποδημεῖν· caeterum modo ὄριστής, ὠρισμένος, ὄρος, ὠρισμένη in versione Latina retinenda sunt, si velimus sanum loci sensum habere. De agris oppignoratis vid. *Harpocrat.* in ὄρος. KUEHN.

καὶ ἐπίδ. καὶ ἀποδ. καὶ] Absunt a C. A. KUEHN.

ἐπιδημία] *Plato Axioch.* fol. 1304. παρεπιδημία τις ἔστιν ὁ βίος. In sacris coniunguntur πάροικος et παρεπίδημος. *Genes.* XXIII, 4. et *Psalms.* XX XVIII, 17. SEB.

καὶ ἀποδημία] Desunt in MS. καὶ ἀποδημία. IUNG.

καὶ παρὰ Θουκυδ.] *Thucyd.* lib. I. in Oratione *Corinthiorum* fol. 45. SEB.

καὶ παρὰ Θουκυδ.] Locus *Thucyd.* extat libr. I. p. 46. ubi comparat inter se Atheniensium et Lacedaemoniorum ingenio toto ut aiunt coelo diversa. Athenienses enim ἀποδημηταὶ peregrinationum avidi rem habituri erant cum Lacedaemoniis domi in populo suo libentissime manentibus, id est, ἐνδημοτάτοις. KUEHN.

καὶ παρὰ Θουκυδ.] Verba sunt *Thucyd.* adnotavit *H. Stephanus* hic. MS. vitiose habet, ἀποδημηται: lubet locum Hi-

storici adscribere, et a *Sebero* nostro indicatum, lib. 1. *Ἐγγὺς καὶ μὴν*, aiunt *Corinthiorum* Oratores, de *Atheniensibus* ad *Lacedaemonios*, καὶ ἄσκησις πρὸς ὑμᾶς μελλήτας, καὶ ἀποδημηταὶ πρὸς ἐνδημοτάτους· οἴονται γὰρ οἱ μὲν, τῇ ἀπουσίᾳ ἂν τι κτᾶσθαι, ὑμεῖς δὲ, τῷ ἐπελθεῖν, καὶ τὰ ἔτοιμα ἂν βλάψαι· ἀποδημηταὶ, ait *Scholiastes*, ὑπερόριοι τῆς οἰκίας πατρίδος. IUNG.

καὶ παρὰ *Θουκυδ.* etc.] Locum *Thucydidis* monstrarunt *Commentatores* nostri. sed de *Atheniensibus*, quod sint φιλέδημοι, *Aristides* quoque alicubi observat. "Ἐνδημος, ὁ μὴ ἀποδημῶν, inquit *Etymologus*, cui contrarius, ἀπόδημος, peregrinus, exterrēnus, in *Glossis*, vel ἐπίδημος, ὁ ἐπιδημῶν, ξένος, ut dicto loco habet *Etymologus*, ubi et in hanc rem ex *Aristophane* χρήσεις adfert. De *Laconibus* vero, eos fuisse ἐνδημοτάτους, res est plana, siquidem suos mores, si externis miscerentur deliciis, corruptum iri putabant: vide, sis, *Xenophontem* de *Lacedaem. Rep.* non procul a fine, ubi in eam rem ξενηλασίαν tangit quoque.

10.

πανδημί] Vid. supra VI, 162. SEB.

πανδημί] καὶ abest a C. A. cum caeteris omnibus usque ad φιλόδημος. KUEHN.

πανδημί] Cum *Kuehnio* in textum reposui πανδημί· idem vitii fuit emaculatum VI, 162. apud *Herodianum* saepe: *Aristaenetus* lib. 1. Ep. 5. πανηγύριος ἐν προαστείῳ πανδημί τελομένης, καὶ δημοθουινίας ἀφθόνου· ubi adverte mihi δημοθουινίαν, cuius meminit mox *Pollux*, et supra VI, 8. Tum in ablativo emendavi πανδημίᾳ et δημοσίᾳ cum *Kuehnio*, ut πανδημίᾳ συναγείρεσθαι apud *Dionem*, et δημοσίᾳ ἐπιτηδεύειν καλοκἀγαθίαν apud *Xenophontem*.

καὶ δημοσίᾳ] Desunt in MS. καὶ δημοσίᾳ. Malim vero haec in ablativo legere in vulgatis, καὶ πανδημίᾳ, καὶ δημοσίᾳ· καὶ etc. tale apud *Herodotum* πανοικίῃ, et supra VI, 163. πανοικησίᾳ, et ibidem πανστρατιᾷ, ita enim ibi legendum. IUNGERM.

δημοτελεῖς ἑορταὶ] MS. mendose δημοτελῆς ἑορταί. IUNG.

δημοτελεῖς ἑορταὶ] εἰποῖς δ' ἂν πανηγύρεσι δημοτελεῖς (non enim videntur commate utraeque voces distinguendae) καὶ πάνδημοι καὶ δημοσίαι καὶ δημοθουινίαι etc. inquit *Noster* I, 34. et digna sunt quae hic ponantur *Hesychii* verba: Δημοτελεῖ ἑορτὰ, καὶ δημοτελεῖ μὲν, εἰς ἃ θύματα δίδωσιν ἡ πόλις, δημοτικά δὲ εἰς ἃ οἱ δῆμοι· eandem vero differentiam inter δημοτελεῖ ἑορτὰ et δημοτικά statuit *Harpocrates*, quem vide: utrumque sacrarum meminit *Aeschines* in *Timarchum*, et

Aristot. de Mundo cap. 6. δημοθινῶν νόμιμοι, legitima seu legibus constituta sacra popularia, quae plerumque τακταῖς ἡμέραις, ut locutus est superiori libro Pollux, recurrebant: eademque festa κοινὰ ἑορτὰ Xenophonti Apol. Socrat. dicuntur, quod communi totius urbis festivitate celebrari solerent.

καὶ ὁ δημόσιος οἰκ.] δημόσιος οἰκέτης est, *servus publicus*. δήμαρχος retinendum in versione quia est nomen officii publici *Athenis*. ΚΥΡΗΝ.

καὶ ὁ δημόσιος οἰκ.] MS. καὶ δημόσιος οἰκ. sine ὁ. de his et supra VII, 151. ubi MS. variat. IUNG.

ὁ δημόσιος οἰκέτης] Anne haec petita ex illa *Aeschinis* in *Timarchum*? ἄνθρωπον δημόσιον οἰκέτην τῆς πόλεως, quae verba citat *Harpocratio* in δημόσιος videtur certe. *Etymologus*: Δημόσιος, ὁ τῆς πόλεως δούλος, ὃς ὑπηρετεῖ τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς κοινοῖς ἔργοις. Solebant autem ex captivis legi, qui publicis sumptibus instituerentur ad obeunda urbis negotia, ea quidem de causa, ut verberibus, si quid committerent, ad officium redigi possent, quod utique si homini libero fieret, turpe censebatur plane ac indecorum, eaque de re in secundam Olynthiacam, qua *Καλλίαν* ἐκείνον τὸν δημόσιον memorat *Demosthenes*, consulendus *Ulpianus* alludit *Aristophanes* *Equit.* pag. 353. Εἰ τοὺς δ' ἐπιτηδῆς ὤσ- Περ δημοσίους τρέφεις Ἐν τῇ Πηνκί hoc certe malim, quam cum *Scholiasta* intelligere τοὺς φαρμακοὺς, quae et καθάρματα, quia ingenio Comico alterum id magis est conveniens. Quivis itaque qui reipublicae erat a servitio δημόσιος dictus, etiam δημόκοινος vel βασανιστής, ut ex *Aeschine* docet *Thomas*; et apud *Herodotum* δημόσιος de praecone, qui vendendas res proclamabat, in *Erato*: τὰ χρήματα ἐσω- τοῦ κηρυσσόμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου ὠνέεσθαι. Porro in omni civitate publici erant servi; *Catonem* habuisse δημόσιον, qui ipsi serviret, in eius vita refert *Plutarchus*: num itaque et magistratibus Romae servi publici privatim esse a servitio debuerunt? utique videtur: quin etiam per publicos servos custodiae adservari solebant, ut videre licet apud *Plinium* lib. x. Ep. 30. Adi, si plura cupis, *Maussacum* ad *Harpocratationem*.

καὶ δημοπράτης] MS. καὶ δημοπράτα· pro vulgato δημοπράτης· veniunt quidem in mentem δημόπρατα, quae infra lib. ultimo frequentissime legas: sed hic tamen inter ista composita intrudere nolim facile. Et cur non δημοπράτην exponamus, qui populo vendit aliquid? IUNG.

δημοπράτης] Non male *Iungermannis* exponit, sed χρῆσιν quaero: et vero Codicis MS. δημοπράτα, modo in priorem syllabam accentum reiciias, rectum est. praeferet Atticismi quidem norma δημοπράτα, sed tamen nec alterum abiicias merito: fuit supra VII, 13. ubi tamen δημοπράτα emendatum: et *Philo* in *Flaccum* pag. 763. μυρίων δημοπράτων γενομένων ούσιων, αἱ τῶν κατακρίτων ἦσαν: quidni itaque hanc vulgatae lectioni praeferamus?

καὶ δημαγωγός, etc.] MS. alio ordine, καὶ δημαγωγία, καὶ δημαγωγός, καὶ δημοτ. IUNG.

καὶ μισόδημος, etc.] Absunt ista usque ad τὰ ὅμοια a C. A. KUEHN.

καὶ μισόδημος, etc.] Post φιλόδημος MS. habet, καὶ τὰ ὅμοια, omissis hisce, καὶ μ. κ. δ. κ. δ. statimque subiicit: ἀποδήμων δ' ἄν. IUNG.

κεκλιμένος] MS. κεκλιμένος. IUNG.

ὁ δημόκοιμος] *Tortor*, qui exercet quaestiones, βαδανιστής: vid. *Thomae Eclogas* in δήμιος. in *Gloss. carnifex, speculator*: leg. spiculator. dicitur et δημόσιος, qui torquendis reis est praepositus. KUEHN.

δημόκοιμος] *Etymologum* lege et *Suidam*, iisque *Thomam* addes. Sequitur ὡς ἔξω πόλεως κατοικῶν, pro quo cum *Kuehnio* malim, ὁ ἔξω etc. sed quid? MSS. illa non agnoscunt, et merito forsitan dubitemus an a *Polluce* illa sint profecta. posuerit ista in margine diligens lector; et quam saepe in textum eo modo non genuina irrepserint loca, petitis e *Polluce* exemplis affatim probari possit. sed tamen istis vocibus nollem careremus, quae apud Graecos quoque, de his enim intelliges, urbis domicilio caruisse carnifices docent, ea haud dubie de causa, ne sanguine polluti ac caede sacras res fortuito occursum interpellarent. De Romanis docet ad II. *Annalium Taciti*, ubi in *P. Martium consules extra portam Esquilinam cum classicum canere iussissent more prisco advertisse refert*, e *Cicerone* pro *Rabirio Lipsius*, idemque de *Coriariis* ac *Vespillonibus* ex *Artemidori* lib. I. c. 53. observat. *Artemidorus* certe pluribus in locis illius rei meminit, ut lib. II. cap. 20. lib. I. cap. 58. qui idem, aut fallor, non enim suppetit locus, aut alicubi de carnificibus id ipsum refert.

ὡς ἔξω πόλεως etc.] Legerem ὁ ἔξω τῆς π. κ. qui extra urbem habitat, ita enim olim vetus mos erat, ut carnifex extra urbes habitaret, vel in extrema urbium lacinia, quod notavit et *Salmasius*. KUEHN.

ὡς ἔξω πόλεως etc.] Desunt in MS. ὡς ἔξω π. κ. κ. τ. ὄ.
IUNGERN.

11.

ὄσα etc.] Est in MS. hic quoque novum caput, et in
lemmate vocula amplius, ἢ ἀπὸ ἀγρῶν habet. IUNG.

ἢ ἀγρῶν.] Abest a C. A. KUEHN.

κωμῆτις] C. A. leg. κωμητῆς, κώμαρχος, κωμοδρομεῖν,
κωμωδία, κωμωδ. κωμωδοποιός, κωμωδοποιητῆς, κωμωδῶν,
κωμικὸν πρᾶγμα ἐπεὶ κατὰ κ. ξ. τ. π. ο. χ. etc. καὶ κωμικὸς ἦν
etc. KUEHN.

κωμητῆς] Ita et MS. sed ego κωμητῆς malim: certe non
aliter puto *Pollucem* scripsisse, quamvis et infra segm. 56.
ubi MS. noster deficit, vulgati libri κωμητίδας, et κωμητίσι
habeant: sed malim quoque κωμητίδας, et κωμητίσι. *Suidas*
in κωμηται· καὶ, ait, κωμητῆς θηλυκῶς ἢ γείτων· κῶμαι γὰρ τὰ
ἄμφοδα· ἔνθεν καὶ ἐκωμάσασαι. Ἀριστοφάνης· πλὴν ἢ γ' ἐμὴ
κωμητῆς ἢ δ' ἐξέρχεται, ὡς *Λυσιστρατὸς* φησί· ubi emenda:
ἐξέρχεται· ὡς *Λυσιστρατῆ* φησί· sunt in ipso exordio *Lysistra-
tae Aristophanis*, ab eaque muliere dicuntur. Idem versus
infra et apud *Nostrum* emendandus erit. IUNG.

κωμητῆς] Cum *Iungermanno* κωμητῆς mutato accentu
reposui: κωμηται, vicani, *Glossae*. Paulo post κωμωδιδά-
σκαλος non insolenti errore fuit pro κωμωδοδιδάσκαλος, me-
mini que iam antea in *Polluce* nostro id mendii eluisse. eadem
ratione τραγωδοδιδάσκαλος dicitur apud *Aristotelem* de *Poetica*
cap. 4. Sequitur tum κωμωποιητῆς una alterave voce inter-
iecta, quod vocabulum vitio repetitum ex praecedente plane
existimo: sed in textu remaneat, si forsitan acutior quis
aliis boni quid exsculpat. Antecesserat κωμωδοποιός. *Ari-
stoteles* de *Poetica*: οἱ μὲν ἀντὶ τῶν λαμβικῶν, κωμωδοποιοὶ
ἐγένοντο; ibidemque de *Comoediae* origine tum quoad vo-
cem, cum quoad ipsam rem reperies, quae illustrent sequen-
tia *Pollucis* nostri. Porro leviculi quid emaculavimus in
ἦν εἰρημένος· MSS. docent legendum ἦ, quod in textum
reperi.

καὶ κώμαρχος] MS. καὶ κώμαρχοι· omissis καὶ κωμάρχαι.
IUNGERN.

καὶ κωμωδεῖν.] Deest in MS. καὶ κωμωδεῖν. deinde MS.
plenius, ἦπου δὲ καὶ κ. IUNG.

κωμωδοποιητῆς] Pro κωμωδοποιητῆς in MS. male repe-
titum κωμωδοποιός, sed ex ultimo ο, η factum, ut κωμωδο-
ποιῆς ibi mendose legatur, omissa postea, καὶ κωμωποιητῆς.

Et quid est κωμωποιητής, an rectius scribamus κωμωποιητής? [Videtur κωμοποιητής scribere voluisse. G. D.] an repetitio prava haec et inanis vocolae praecedentis? IUNG.

δραῖμα] MS. πρᾶγμα. SEB. 11. 11. 11. 11.

δραῖμα] MS. κωμ. πρᾶγμα, pro δραῖμα, ut et Seberi nostri. desunt dein in MS. nostro καὶ κωμωδικόν. IUNG.

τάχα δ' ἂν ἀπὸ τούτου] MS. τάχ' ἂν οὖν ἀπὸ etc. forte aptius. IUNG.

ἦν εἰρημένος] MS. ἦ εἰρημ. quod pro vulgato ἦν rependum censeo. IUNG.

Πλάτωνι.] Ut in *Symposio*, ubi *Alcibiades* advenit cum sodalibus, pulsata ianua, ὡς κωμαστῶν καὶ ἀλλητριδος φωνὴν ἀκούειν. Et iterum fine dialogi: ἐξαίφνης δὲ κωμαστὰς ἦκειν κυμπόλλους ἐπὶ τὰς θύρας, etc. IUNG.

ὁ ἠδυκῶμος] MS. ὁ ἠδύκωμος. et sic potius scribendum, proparoxytone, quemadmodum et supra habes iv, 100. inter saltationum genera: ut et alia ibi adnotavi talia, quae eodem nomine et saltationem et cantilenam designant. IUNG.

ἠδυκῶμος] Conveniunt huic *Pollucis* loco *Hesychii* verba: ἠδυκῶμος, εἶδος τι ᾠδῆς. sed vero *Noster* superius lib. iv. cap. 14. inter saltationum genera ἠδύκωμος enumeravit. ergone utrumque et cantilena genus et saltationis fuerit ἠδύκωμος? sic certe; siquidem simili decucurrerint modulo id cantilena genus et saltationis, nec altera sine hac fuerit unquam exhibita, paria reperies apud *Lucianum* de *Saltatione*.

12.

ἀπὸ δὲ ἀγρῶν] In C. A. est titulus ὅσα ἀπὸ ἀγρῶν, iterum καὶ absunt usque ad ἐλθὲ π. τ. ἀ. KUEHN.

ἀγρόνδε] MS. ἀγρόν δέ. IUNG.

εὐθύς τῶν ἀγρῶν] Melius C. A. εὐθύ τῶν ἀγρῶν ἀ. *recta* abire: εὐθύ ἀγρῶν est schematismus Atticus, de quo in *Aelian*. V. H. in voce εὐθύ. KUEHN.

εὐθύς τῶν ἀγρῶν] MS. εὐθύ τῶν ἀγρ. et sic potius scribere placet. Atticismus iste saepissime occurrit. *Lucianus Nigrino*: ἐστάλην εὐθύ τῆς πόλεως. Sic infra *Noster* segm. 47. ex *Comoedia* puto, εὐθύ τῶν ἀρωμάτων. IUNG.

εὐθύς τῶν ἀγρῶν] εὐθύ ex *Kuehniana* emendatione textus habet.

ἐλθὲ] MS. ἐστὲ pro ἐλθὲ. IUNG. Recte MS. ἐστὲ. Sic *Aelian*. N. A. xii, 34. ἔστε ἐπὶ τὴν θάλατταν. TOUR.

ἄγροικος, ὁ σκαιός.] *Aristoph.* Nub.

οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα,
οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιόν. —

vide cum *Schol.* fol. 95. item *Suid.* SEB.

ἄγροικος, ὁ σκαιός.] *H. Stephanus* hic ita ad oram sui
Codicis adnotavit:

οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα,
οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιόν. —

Aristoph. *Nub.* 74. Item,

ὡς ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός.

Suid. ex *Aristoph.* citat in Ἀγρεῖος et ait, γράφουσι δὲ καὶ
ἀγροῖκος. Totus *Suidae* locus est: Ἀγρεῖα αἰοιδή· ἡ ἀγροῖ-
κική· τὸ σκύτος ἀγρεῖης εἵνεκα τῆς πλατάνου· ἐν ἐπιγράμματι
καὶ ἀγροῖος, ὁ ἀγροῖκος, ὁ ἀμαθής, ἡ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ. *Αριστο-*
φάνης Νεφέλαις· ὡς Ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός· γράφουσι δὲ καὶ
ἀγροῖκος· ἤγουν ὁ ἄγροικος καὶ μέγαν πύργον ἔχων· καὶ αὐθις.

Ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν.
Legendum itaque cum *H. Stephano* ἀγρεῖος, ubi in *Suida*
ἀγροῖος est. In hisce alias certi vix quid proferri potest:
ita variant auctorum loci in libris, ut potes videre in *H.*
Stephani lexico: immo in ipso nostro *Polluce*, hic ubi ἀγροῖ-
κος, et mox ubi ἄγροικον, de rusticanis, et supra ἄγροικος
de adolescente rustico IV, 146. et infra de civitate montana
et quidem rustica, ἄγροικος IX, 22. Non lubet itaque in hoc
morari diutius, si inseruero haec *Ammonii* περὶ ὄμ. καὶ
διαφ. λέξ. etiam nostri *Pollucis* praecepto consona: ἀγροῖκος
καὶ ἄγροικος διαφέρει· προπερισπωμένως μὲν, ὁ ἐν ἀγρῷ κατοι-
κῶν· προπαροξυτόνως δὲ, ὁ σκαιός τοὺς τρόπους. Ἀγρεῖος καὶ
ἀγρεῖος διαφέρει· ἄγροιος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ὠμός· ἀγρεῖος δὲ, ὁ
ἀγροῖκος. Sane talibus Grammaticorum iugis studio sub-
duxisse colla bonos Auctores non raro valde verisimile est.
IUNGERM.

ἄγροικος,] Eadem in hac voce differentiae ratio, quae
et in ἀγόραιοις et ἀγοραῖος notatur a Grammaticis, atque in
aliis pluribus. videndus *Thomas*, qui sua hic omnia fide-
liter ex *Ammonio*, quod et superius monuisse in mentem
venit, prout pleraque alia, descripsit. et ita hominem rusticis
moribus appellant Romani incomptum, ingenii horridi, ex-
ercendique honesti expertem plane, ac qui merum redolet
rus, ut inquit obscoenitatis facetae Romanus antistes. eaque
de causa optime *Theophrastus* *Charact. Eth.* cap. 15. ἀγροῖ-
κίαν esse definit, ἀμαθίαν ἀσχήμονα, ad quae, si accuratius
hanc vocem cum vitio enucleatam cupis, videndus est sum-
mus commentator. sed emaculem obiter vitii quoddam in

Origenis loco, ubi haec vox occurrit, is est lib. vii. contra *Celsum* pag. 370. ἀρχαῖον καὶ τοῦτο εὖ μάλα πρόσθεν εἰρημέ-
νον, ἀγροικότερον δ' αὐτὸ ἀπεμνημόνευσαν· scribendum in-
quam, ἀρχαῖον δὲ καὶ τοῦτο εὖ μάλα καὶ πρ. etc. ἀγροικότερον
vero *rusticius*, interpres, vel *incomptius* ac *sordidius*. De
alia, quae mox sequitur, voce ἄγριος vide, sis, *Etymologum*,
qui illam ab ἀγρεῖος distinguit, qui proprie dicatur *ruricola*.
Diverso sensu *Menandrum* dixisse ἄγριον κυβευτήν de peri-
tissimo artis suae ac exercitatissimo aleatore observat *Har-
pocratio*, qua de notione alibi plura.

ἄγριος] Ita dicitur homo sinistro, distorto, et in pra-
vum indurato ingenio praeditus, huiusmodi horrida capita
descripsit *Pherecrates* in Comoedia, quam inscripserat Ἄγριοι,
unde et chorus eius conflatus erat ex meris μισανθρώποις,
uti prodidit *Plato* in *Protagora*. KUEHN.

ἄγριος] Vid. *H. Stephanum* animad. ad proverb. *Erasmii*
in *Adag. odium agreste*. IUNG.

ἀγρευτής] Supra de venatione idem v, 9. IUNG.

πόλειων] C. A. πόλιως. KUEHN.

καὶ πον καὶ τὰ ἄγρια θηρία, etc.] MS. καίπουν τὰ ἄγ.

SEBER.

καὶ πον καὶ τὰ ἄγρια θηρία, etc.] C. A. ἄγρια θηρία πά-
ναγρον λῖνον. vid. supra libr. i. cap. 9. Sect. 6. infra lib. x.
cap. 30. *Plutarch.* sagenam ab *Homero* πάνταγρον appellari
ait in πότερα τῶν ζώων φρονιμώτερα etc. KUEHN.

καὶ πον καὶ τὰ ἄγρια θηρία, etc.] MS. noster, ut *Seberi*,
καίπουν τὰ etc. sine altero intermedio καί. IUNG.

πάνναγρον λῖνον] Supra i, 97. SEB.

ἀγροτέρα θεός] Ἄρτεμις supra v, 15. SEB.

ἀγροτέρα θεός] Id vero *Dianae* cognomen est, quae ve-
nationem prima aut invenisse, aut certe perfecisse dicitur.
Hesych. Ἀγροτέραν, τὴν ὀρεῖαν Ἄρτεμιν, ita malim transpositis
vocibus legere, quam vulgo, ὀρεῖαν τὴν Ἄρτεμιν· montana
enim habebantur numina quae venationi praeerant, qua de
causa monet *Arrianus* de *Venatione* cap. 35. τοὺς ἐπὶ θήρα ἔσπου-
δακότας οὐχ ἡ ἀμελεῖν τῆς Ἀρτεμίδος τῆς Ἀγροτέρας, οὐδὲ Ἀπόλ-
λωνος, οὐδὲ Πανός, οὐδὲ Νυμφῶν, οὐδὲ Ἐρμού ἐνοδίου καὶ ἡγεμο-
νίου, οὐδὲ ὅσοι ἄλλοι ὕρριοι θεοί. Huic vero *Dianae* Ἀγροτέρα
sacrificio fiebat a venatoribus, si felici fuissent usi venatione,
suspendique solebant captorum animalium quaedam partes.
meminit *Callimachus* H. in *Dian.* ad quem vide quae *Illus-
triss. Spanhemius*, cuius diligenti ac eruditae curae haud
mediocria *Cyrenaeus* vates debet, observat. χρὴ θύειν Ἀρ-

τέμειδι Ἀγροτέρα ἐπὶ τῷδε τῷ κτήματι, praecipit *Arrianus* et quoque *Xenophon* de Venatione; eoque maiori studio huic Deae operabantur venatores, quod neglecta κορυβαντισμὸν immittere putaretur, cuius modi infelices furores montani prae ceteris iniicere censebantur Dii, praeterquam quod eandem aestimarent *Dianam* et *Hecaten*: et vero saepissime historia fabularis exasperatam nobis exhibet *Dianam* feras in plenas concitasse segetes. Coluisse autem τὴν Ἀγροτέραν *Ambra-ciotas* ex *Liberali* fab. iv. colligere licet: sed illius cultui praecipue addictos fuisse Athenienses tradit *Scholiastes Aristophanis*. meminit *Herodotus* ubi Athenienses refert vota fecisse huic Deae ante praelium *Marathonium* tot se hoedos immolatueros esse, quot occidissent hostium, cumque numerari non possent, qui ceciderant, hostes, Athenienses decreto sanxisse quotannis quingentos immolatum iri hoedos. tangit hanc historiam ex *Herodoto*, ut carpat, *Plutarchus* de *Malign. Herod.* quo iure, quave iniuria non examino, et quoque reperies apud *Libanium* Orat. xxxii. quam inscripsit *Dianam*: utrique τὴν Ἀγροτέραν nominant. Et vero quid miri, si Athenienses Venatricem *Dianam* venerati fuerint eximie, cum in Attica regione Delo venientem primum venatam fuisse perhibeatur, indeque locus nomen retinuit Ἀγρα trans Ilissum, ubi et templum fuit τῆς Ἀγροτέρας Ἀρτέμιδος, narrante *Pausania* in Atticis cap. 19. quin forsitan hoc ipsum templum voluit *Pollux*, dum subiicit τὸ τῆς Ἀγροτέρας τέμενος, siquidem res Atticas memoret plerumque. Porro huius *Dianae* meminit *Artemidorus* Oneirocr. lib. ii. c. 35. §. 4. Sed emansores sumus.

ἄγροικον μέλος? Inde *H. Stephan.* agrestium seu agricolarum, aut etiam pastorum carmen ἄγροικον μέλος, et ἀγροικὸν μουσικὸν vix recte appellari scribit, quod ἄγροικον μᾶλλον ἐπὶ τοῦ σκαίου. animadv. in Adag. *Erasmii* col. 51. *Mnasalces* tamen — ἃ δ' ἀγροικὸν μουσικὸν ἐν ὄρει νέμεται. *Anthol.* i, 3. quod *Fulv. Ursinus* eodem videtur accipere sensu, quo *silvestrem* aut *agrestem Musam* dicunt *Lucretius* (libro quarto, 595. et v, 1400.) et *Virgil.* (Ecl. i, 1. et 5, 8.) *Theocritus* autem βοσκολικὸν ὕμνον Epigramm. 2. Sed alio sensu *Iulianus* ἀγροικὰ μέλη tribuit τοῖς ὑπὲρ Πῆνον βαρβέροις, παραπλήσια ταῖς κλαγγαῖς (κρωγμοῖς) τῶν τραγῶν βοῶντων ὀρνίθων. in *Misop.* princ. fere. Sunt enim, quae *Eginhartus* in *Vit. Caroli M.* vocat *Barbara carmina.* vid. *I. Lipsii* Not. v. in *Germ. Taciti.* SER.

τὴν τῶν αἰπόλων etc.] C. A. καὶ αἰπόλων τε κ. π. etc. οὐ φαῦλον δ' ἂν προσεπειν εἶη ὅτι καὶ Βήλον Νίκος τὸν αὐτοῦ π.

ἐ. ἀ. τεθέντα' Α. ὠ. legerem ὅτι καὶ Βῆλος Νίνον, quod Belus etiam Ninum filium suum etc. Agronem appellaverit. Forsan fuerunt, qui Ninum derivant a נין quod agrum novalem notat, et mutata dein liquida pro Nirum dictum postea Ninum voluerunt: vel, quod verisimilius, ex mala lectione vocis שדד Schaddai, Graeci cum Philone Biblio fecerint Ἀγρότην vel Ἀγρώνα, legerintque שדד quod agrum signat: vid. Seldenum de Diis Syris Synt. II. c. 5. KUEHN.

Ἀγρώνα] Nescio an Nino alibi etiam hoc nomine filius. Athen. eo et Semiramide genitum Ninyam refert inter reges Asiae praecipue περὶ τροφήν σπουδάσαι, libro duodecimo, fol. 528. Libro autem x, fol. 440. Agronem (Ἀγρώνα) Illyr. quendam regem fuisse πολυπότην etc. SEB.

13.

ὄσα ἐπὶ χώρας] Idem titulus in MS. qui vulgo. IUNG. καὶ κήπων.] Hic abest a C. A. sequitur autem post, ut indicabo: KUEHN.

χώρας] In Labbaei Codice adnotata sunt haec: χώρα locus proprie. γέγονε χώρα Φιλίππῳ, Zosimus 654. Leunclavius vertit, apertae sunt fores Ph. nos ex Orat. pro Muraena campum habuit. idem 657. ait εὐρυχωρίαν ἔχων pro eodem; havenus elbone rome. IUNGERM.

χῶρος ἱερὸς] MS. ἱερὸς, καὶ χωρ. IUNG.

χωρίτης] Xenophon Hellen. III. fol. 492. SEB.

* χωρητικὸν πρ.] Henr. Stephan. leg. χωρητικὸν et mox χωρητικῶς quorum illud apud Plutarch. in Pericle fol. 125. hoc apud Xenoph. IV. de Instit. Cyri fol. 110. SEB.

* χωρητικὸν πρ.] C. V. χωρητικὸν χωρίτις λεῶς, populus rusticus. In Gl. χωρικός rusticus, agrestis, malim χωρίτης λ. plebs rustica, opposita urbanae. KUEHN.

* χωρητικὸν πρ.] MS. χωρητικόν. Et sic pro vulgato emenda, ut dudum iussit et H. Stephanus in Thes. sublato asterisco. sic et mox MS. habet, χωρητικῶς ἐβίω· omissis καὶ χωρητικὸν καὶ χωρικός ἐν βίῳ· viri docti considerabunt. certe χωρητικῶς omnino scribendum est, ut etiam in Thesouro suo H. Stephanus monuit; et χωρητικῶς ἐβίω, videtur ex aliquo auctore ita desumptum, prae quo ἐν βίῳ vulgatum mihi sordet, illudque Budaeum sequuti possumus interpretari, rustice et duriter vivebat, quisquis sane ille fuerit. Alias eo adverbio quoque utitur Xenophon de Persis duro victu et agresti assuetis. Cyrus apud eum libr. IV. Παιδείας· καὶ γὰρ μάλα πως ἡμεῖς οὐκ ἐν χλιδῇ τεθρόμεθα, ἀλλὰ χωρητικῶς. IUNG.

* χωρητικὸν πρᾶγμα, etc.] Deletis editionis Seberianae

stellulis in textu praeunte *Kuehnio* emendavi χωριτικὸν et χωριτικῶς· tum *Kuehnius* pro χωριτικὸς ἐν βίῳ reponit χωριτικῶς ἐβίω· quin potius auctoritatem Codicis *Vossiani* sequimur, cuius lectionis ope facile locum in integrum restitui-
mus. erat vulgo * χωρητικῶς, καὶ χωρικὸν, καὶ χωρικὸς ἐν βίῳ· vitiatum deformi transpositione loco. In *Glossis* χωρικὸς, rusticus, agrestis. et apud *Hesychium* Χωρίτης, quod apud *Nostrum* praecessit, χωρίτης λέως, populus agrestis, rusticola, ἀγρώτης, ἀγροῖκος, ἄλλοι τὸν ὄδηγόν· scilicet qui locorum habet notitiam, qua omnino viae ducibus est opus: et apud *Etymologum* χωρίτης, γεωργὸς παρὰ τὸ χωρίον· hinc utique χωριτικῶς βιοῦν, vivere tanquam in rure esses, quod de rustica simplicitate intelligas licet: possis quoque de incomptis moribus.

* χωρητικῶς] C. V. κ. χωριτικῶς, rusticanum in morem. C. A. χωρητικῶς ἐννοῶ pro ἐν βίῳ omissis interiectis. C. V. ἐβίω· ut χωριτικῶς ἐβίω sit, vivebat vitam simplicem, ut rusticolae solent, quae lectio aliis praeferenda. vulgata, χωρικὸν ἐν βίῳ, notat eum, qui vivit secundum χώρας τρόπους. *KUEHN.*

χωρικὸν, καὶ χωρικὸς] Id mendii suspitione liberari potest adverbio χωρικῶς, quod apud *Syn.* in epist. quamvis apud eundem alicubi et χωριτικῶς. *H. Stephanus.* *SEB.*

καὶ κατὰ γ. ξμ.] C. A. κατὰ γ. ξ. (domi mansit) φιλοχωρεῖν, φιλοχωρία, χωροφιλεῖν, καὶ ἐπιχώριος, ἐγχώριος, πρόσχωρος, χωρίζειν, ἐπιχωρεῖν, συγχωρεῖν, καὶ πανθ' ὅσα τοιαῦτα· hactenus C. A. *KUEHN.*

τοιαῦτα τῇ γ.] τοιαῦτα, τῇ γ. π. MS. ita distinguit planius. *IUNGERM.*

ἀπὸ δὲ κήπων] Hic est titulus, ὅσα ἀπὸ κήπων in C. A. ubi copulae iterum nullae apparent. *KUEHN.*

κηπουρεῖν] Meudose MS. κηπουρόειν. *IUNG.*

κηπαία θ.] Ianua quae ducit per hortum, uno verbo, posticum, quae ianua opponitur τῇ ἀύλαϊ, quae ducit in viam publicam, ianua vestibularii. *KUEHN.*

κῆπος] Supra II, 29. *IUNG.*

κῆπος, ἢ κουρά.] Id tonsurae genus apud Persas obtinuisse, praecipue inter molliores, *Hesychius* docet, cuius haec pono verba: Κῆπος, εἶδος κουρᾶς παρὰ Πέρσαις, ἣν οἱ θεουτόμενοι ἐκείροντο ὡς ἐπὶ πᾶν ἐν μιᾷ μαχαίρᾳ· vide eum quoque in μιᾷ μαχαίρᾳ, ubi τὴν λεγομένην κῆπον κουρὰν mutari in κηποκουρὰν nolim. Hanc autem tonsuram luxuriantes nimium crines compescuisse putem, ut totum capillitium horti instar

floruerit; et facile colligas ita se rem habuisse, quod σκάφιον et κῆπος opponantur; quippe σκάφιον erat κουρά περιτρόχαλος, quae capillos ad cutem demebat circa totum caput, et ad verticem usque rotundabat; eaque tonsurae ratio in quibusdam monachis conspicitur hodieque: cui itaque contraria κῆπος, docente Scholiaste Aristophanis ad Av. pag. 579. indecore promissas tantum comas accidebat, praecipua vero antiarum, ac qui in frontem dependebant crinium cura, qua de causa dictus Scholiasta: ὁ δὲ κῆπος τὸ πρὸ μετώπου κεκοσμηθῆσαι. Sed super Hesychii loco dicam quae mihi venerunt aliquando in mentem: Κῆπος, παράδεισος ἢ εἶδος κουράς παρὰ Πέρσαις etc. leviverborum transpositione peccatum putem, et scribam itaque: Κῆπος, παράδεισος παρὰ Πέρσαις etc. arbitrium esto lectoris.

βαρβαρικὸν etc.] Moschopulus quidem: δεῖσα, ἡ ὑγρασία· ἐξ οὗ παράδεισος, de ration. examin. orat. pag. 80. similiterque Suid. et Etymolog. Verum Pollux rectius peregrinum id nomen esse dicit. Nam Chaldaeis ac Persis כַּרְבַּא est nemus aut hortus deliciarum gratia instructus, unde Asaphus כַּרְבַּא כַּרְבַּא custos Paradisi aut nemoris regii appellatur Nehem. 11, 8. Eaque vox oritur ex duabus Hebraicis: כַּרְבַּא fertilis fuit, fructum protulit, et כַּרְבַּא: id est, myrtus. vide Ioachim. Zehneri similit. sacras pag. 5. SEB.

βαρβαρικὸν etc.] C. A. non habet quae sequuntur usque ad finem capitis. כַּרְבַּא vocabulum ex sacris literis notum est. KUEHN.

βαρβαρικὸν etc.] Vid. Brisson. lib. 1. de reg. Pers. ubi taxat eos qui cum Suida Graecanicam huius vocis originem arcessunt. IUNG.

βαρβαρικὸν etc.] Persicam vocem veterum plerique adfirmant, et facete omnino nugantur, qui ex lingua Graeca petendam eius originem statuunt, aut ex Hebraica. nam certe aut ex Persica lingua eius incunabula sunt ducenda, in qua quidem ipsa vox hodie, quantum quidem memini, non extat, aut ex Armenica, in qua alia affinium literarum et pronunciationis vox delicias ac laetitiam denotat. remanet ista vox in lingua Chaldaica, Syriaca et Arabica: et testantur Arabes Lexicographi, vocem designare hortum omnibus deliciis, plantarum praecipue ac arborum amoenitate affluentem, qua quidem in re cum Graecis apprime conveniunt, qui ut plurimum hac in notione ista voce utuntur. quin etiam Persae, a quibus id vocabuli ad Graecos fluxit, arbores ac hortos colendi studia aluerunt, quod ex haud obscuris antiquitatis testimoniis constat, neque qui periti fuerint in historia anti-

qua ignorabunt. Si vero plures ex veteribus congestos de paradisis locos legere iuverit, adi *Brissonium* de Regu. *Persarum* pag. 52. ubi et *Pollucis* nostri adducit locum. Erudite quidem, quod adicio, *Onomasticographus* noster plures in linguam Graecam e Persia devenisse voces fatetur, quod sunt in Grammaticis qui pertinaciter negant. sed inepte re vera.

καὶ κατὰ συνήθ.] κατὰ σ. MS. sine praecedenti καί, quod nihil hic agit sane, et bene deletur. IUNG.

14.

περὶ προαστείων] C. A. περὶ μερῶν τῶν ἔξω πόλεων. KUEHN. προπόλεων] In titulo MS. pro προπόλεων, saltem πόλεων habet. Et προπόλεων firmat mox segm. sequ. *Pollux* vulgatus quidem: non et MS. ut ibi dicam. IUNG.

ἔστιν] Abest a C. A. mox etiam absunt λέγοις ἄν. KUEHN.

ἐν τοῖς γεωργικοῖς] Lib. 1, cap. 12. KUEHN.

καὶ φυλακτ. λέγοις ἄν.] MS. φυλακτ. ἄν λέγοις· καὶ φρυκτ. alias φυλακτήρια et mox habes segm. 28. ut et *Schottius* noster hic observavit. IUNG.

ἃ καὶ φυλακτήρια etc.] Ad rem *Aristoteles* Polit. VIII. cap. 12. τὰ δὲ τεῖχη διεληφθαι φυλακτηρίοις καὶ πύργοις κατὰ τόπους ἐπικαίρους· ibidemque plura habet de φυλακτηρίοις civitatum, eorumque docet usum. Sed vero sequentium ἀνακολουθία *Iungermannum* quoque nostrum habuit occupatum, qui omnia nostro quidem iudicio dexterrime expedit; non itaque dubitavi certissimas eius coniecturas textui inserere: nil nisi accentus et distinctionis rationem mutavi. Φρυκτωρίας ἑξάπτειν apud *Theophylactum* lib. 1. cap. 12. et παραφρυκτωρεύειν, falso ac ficto facum bellicarum lumine praelucere apud *Lysiam* ἐνδείξει κατὰ Ἀγοράτου, quod et *Nauplius*, cui harum facum a quibusdam prima tribuitur inventio, Asia redeuntibus Graecis fecit, nec Graecis tantum, sed et quibusvis illud mare navigantibus, τοῖς ἐμπύπτουσι ἐπὶ θανάτῳ ἐπυρσοφόρει, inquit *Apollodorus* ex emendatione eruditissimi nostri *Kuehnii* ad *Pausaniam* Corinth. pag. 168. ἐδυρσοφόρει enim vulgo inepte legitur. Plurimus autem harum facum fuit usus, praecipuus vero in bello, unde πυρσοὶ φίλιοι et πολέμιοι, quibus aut amicas copias, aut hostiles adesse significabatur apud *Polyaenum*. meminit haud raro *Aeneas*, ad quem *Is. Casaubonum* vide, et *Philo* in *Cestis*. Sed non hoc agimus: ad *Pollucem* itaque.

φρυκτωρία] Et φρυκτώριον specula est unde ignes osten-

duntur ad significandum hostium adventum procul remotis, aut adesse auxilium obsessis. KUEHN.

πυρσουργία, καὶ σκοπὰς] C. A. πυρσουργία, malim tamen vulgatum a πυρσός, id est, *fax sublata in altum*. post idem Codex: σκοπὰς etc. χάραξ κ. χ. τ. σταυροὶ σηηνώματα etc. προμειρηχάνηται. KUEHN.

πυρσουργία, καὶ σκοπὰς] Notanda πυρσουργία et σκοπὰς, quae ita et MS. habet, nec tamen ita temere occurrant. fuerit vero πυρσουργία, ni fallor, idem quod φρυκτώρια· σκοπὰς autem si accusativo hic poneretur, in eo non haererem, quum ab usitatiss. σκοπή, quod speculam significare nemo non novit, esset. Et est sane, neque ulterius haereamus, totum locum referam ut emendandum vix dubito. Prius tibi in mentem vero revocabis, quod saepius notavi, ea quae in εἶα exeunt, in MS. saepius per ἰα scripta invenire. Nunc omnia mecum ita emendabis: ἂν λέγοις, καὶ φρυκτωρεῖα, πυρσουργεῖα, καὶ σκοπὰς· καὶ που etc. sive potius φρυκτώρια, et forte etiam πυρσουργεῖα. Sic enim loca dicuntur, ubi fiunt ista a quibus dicuntur. Certe ad *Pollucis* mentem φρυκτώρια et σκοπὰς me restituisse, ipsum spero dicturum, quum supra IV, 129. etc. ita scribat: ἡ σκοπή δὲ πεποιήται κατασκόποις, ἢ τοῖς ἄλλοις, ὅσοι προσκοποῦσι etc. τὸ δὲ φρυκτώριον, τῷ ὀνόματι δηλοῖ τὸ ἔργον· ubi nimirum haec talia pars quoque ludicra theatri sunt. IUNGERM.

καὶ χαρακώματα, etc.] MS. χαρακ. καὶ τάφο. καὶ σταυρὰ (omissis καὶ σταυρώμ.) καὶ σκην. καὶ σκ. καὶ σκ. καὶ καλ. καὶ στρατόπεδα, πάνθ' ὅσα ἐπὶ φρουρᾷ τ. etc. in quibus certe ἐπὶ φρουρᾷ, pro vulgatis ἐν τῇ φρουρᾷ mirum quantum praestet. IUNG.

καὶ χαρακώματα] Apud *Thucydidem* et haec vox et quae sequitur est frequens admodum. *Demosthenes*: Τὸ χαρακώμα ὃ περιεβάλλοντό τινες στρατοπέδω ἐπὶ σωτηρίᾳ· quem locum adducit *Harprocratio* in χαρακώμα, cui *Ammonium* adde et *Ety-mologum*.

15.

καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι] MS. ὄνομ. Τινὲς δὲ καὶ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ἐχρήσαντο τῇ λέξει, ὥσπερ Δίφιλος, καὶ Κρίτων· μέρ. SEB.

καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι] C. A. dein habet: τινὲς δὲ κατὰ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ἐχρήσαντο τὴν λέξιν ὥσπερ Δίφιλος καὶ Κρίτων. Caetera absunt usque ad μέρη δὲ etc. C. V. post ὀνομάσαι legit: τινὲς δὲ καὶ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ἐχρήσαντο τῇ λέξει ὥσπερ Δίφιλος καὶ Κριτῶν· μέρη δὲ τῶν προπολέως καὶ τὰ κατὰ δῆμους· quae facile possunt redigi ad sanam lectionem.

inprimis Διφιλος mutandum in Θεόφιλος, quia *Diphilus* non est ex recentioribus *Comicis*. KUEHN.

καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι] Post ὀνομάσαι pro vulgatis noster MS. ita: τινὲς δὲ καὶ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ἐχρήσαντο τῇ λέξει ὡσπερ Διφιλος καὶ Κρίτων· μέρη δὲ τ. etc. proisus ut *Seberi* nostri *Augustanus*: ubi notabis illum *Diphilum*, qui vulgo est Θεόφιλος, ut certe et *Athenaeus* lib. III. citat, Θεόφιλος παγκρατιαστῆ, quo nomine et alii scripserunt fabulas, quemadmodum *Casaubonus* noster lib. III. Anim. cap. 15. adnotavit: itaque et hic ita repone pro vulgato παγκρατιαστῆ. Alterius Poëtae *Critonis* meminit idem laudatus vir lib. IV. Anim. cap. 22. Voce vero παρεμβολῆς ita utitur saepius et pro castris *Diodorus Siculus*, scriptor tamen nostro *Polluce* fere ducentis annis vetustior. IUNG.

παγκρατιαστῆ] *Casaubon.* in *Athen.* lib. III. cap. 15. SEB.

παρακρατιαστῆ] Ita fuit in praecedentibus editionibus: *Kuehnius* recte παγκρατιαστῆ.

τῶν προπόλεων] C. A. προπόλεως· dividerem vocem, πρὸ πόλεως καὶ τὰ κατὰ δῆμους ἱερὰ, extra urbem etiam sunt templa in pagis etc. KUEHN.

τῶν προπόλεων] MS. τῶν προπόλεως· et vereor ut subsistat vulgatum προπόλεων, quod ne in lemmate quidem agnoscebat noster MS. nec itaque statuet, ut putarunt viri docti, *Pollux* discrimen inter προπόλεις et προάστια, si fides, ut hic videtur par esse, nostro MS. nosti morem, particulam quae vocolam ducit, cum voce ipsa confundi frequentissime in nostro MS. quot paginis. Et hic itaque scribendum puto: μέρη δὲ τῶν πρὸ πόλεως· sic quoque dixit initio capituli, μέρη τῶν ἔξω πόλεως. In lemmate vero eadem ratione emendaverim, τῶν πρὸ πόλεων, καὶ τῶν ἔξω πόλεως. IUNG.

καὶ κατὰ δῆμ. ἱερὰ, τελεστ. etc.] MS. ἱερὰ καὶ τελ. καὶ μ. et sic deinceps. SEB.

καὶ κατὰ δῆμ. ἱερὰ, τελεστ. etc.] MS. καὶ τὰ κατὰ δῆμους ἱερὰ, καὶ τελ. καὶ μέγ. καὶ ἀν. καὶ χρ. καὶ ἦρ. καὶ ἦρια, καὶ μν. καὶ πολυάνδρεια, καὶ τάφοι· π. etc. patet et in *Seberi* MS. ita καὶ illud intercurre circa singulas voces: nec male fortasse; certe τὰ κατὰ δῆμους ἱερὰ videtur legendum. ἦρια vero quod in MS. proparoxytone hic, supra tamen III, 102. ἦρια paroxytone quoque in MS. erat. πολυάνδρεια vero sine accentu MS. habet, et vulgatum tolerari potest, vel πολυάνδρεια scribamus. vide de hac voce quaedam apud *Meursium* I. animad. miscell. 6. et *Heraldum* II. adversar. 4. IUNG.

* πολυάνδρεια] MS. πολυανδρεῖα· alias, πολυάνδρεια. SEB.

* πολυάνδρεια] C. A. πολυανδρεΐα. KUEHN.

* πολυάνδρεια] In *Hesychio* est Πολυάνδριον, τάφος πολυχώρητος, μνήμα· sed seu πολυάνδριον seu πολυάνδρειον scribas parum refert, attamen prior scriptio magis est usitata. Πολυάνδρεια vero sepulchra erant capaciora, in quibus plusculae locandis cadaveribus fuere cellulae. *Hieronymus* in *Prophetas* haud raro meminit: et huiusmodi publica fuisse videntur sepulchra, in quibus honoris ergo viri fortes et bene de republica meritissimi condi solebant. *Philo* βελοποιϊκῆς lib. v. pag. 86. δεῖ δὲ καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν τοὺς τάφους καὶ πολυάνδρεια πύργους κατασκευάζειν, ἵνα ἢ τε πόλις ἀσφαλεστέρα γίνηται, καὶ οἱ μὲν δι' ἀρετὴν, οἱ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος τελευτήσαντες ἐν αὐτῇ τῇ πατρίδι καλῶς ὧσιν τεθαμμένοι· et vero munerata digne patrum virtus, mirum quos stimulos posteris addat. De ἡρώϊοις, quae nominavit modo *Pollux*, vide *Harpocratonem*.

μόνω, τὰ κεκρυμμένα] C. V. τῷ κεκριμένῳ male. KUEHN.

μόνω, τὰ κεκρυμμένα] MS. μόνω τῷ κεκριμένῳ καὶ μνημεῖα ἂν τις etc. egregie mehercle *Thucydidem* κεκριμένον, exactum nempe *scriptorem* et *probatum* vocat, sicut et alias loqui solet: pro quo vulgati nescio quae κεκρυμμένα nobis hactenus obtruserunt. sic infra segm. 155. οἱ κεκριμένοι, et mox exempla e *Xenophonte*, *Aristophane* et *Thucydide* adfert. et x, 60. παρ' οὐδενὶ τῶν κεκριμένων εὔρον· et x, 88. καὶν παρὰ τινὶ τῶν ἡττον κεκριμένων εὔρον· sic de vocula non probata supra IV, 17. οὐδὲ γὰρ τὸ σοφιστεύειν ἐν χρήσει κεκριμένη· id est, ut MS. ibi alia lectione habet: τὸ δὲ σοφιστεύειν οὐκ εὐδόκιμον. Alias μνημεῖα retinendum censeo, propter librorum MSS. in talibus varietatem saepius iam notatam. Locus τοῦ κεκριμένου scriptoris mihi non in promptu, nisi ad hunc respexerit *Ξυγγο*. lib. i. de *Themistoclis* sepulcro: μνημεῖον μὲν οὖν αὐτοῦ ἐν Μαγνησίᾳ ἐστὶ τῇ Ἀσιανῇ, ἐν τῇ ἀγορᾷ· vel ad hunc lib. v. de *Brasidae* monumento: καὶ τὸ λοιπὸν οἱ Ἀμφιπολίται περιέρξαντες αὐτοῦ τὸ μνημεῖον, ὡς ἡρώϊ τε ἐντέμνουσι, καὶ τιμὰς δεδώκασιν etc. IUNG.

μόνω, τὰ κεκρυμμένα] Lectionis, quam repudiavit, elegantiam non cepit *Kuehnius* noster: sed eam tam apertam fecit acutissimus *Iungermannus*, ut in textum recipi dignam censuerim. Locutus quoque illo modo *Thomas*, aliique Grammatici, et *Hesychium* vide in κεκριμένη.

16.

καὶ ἄντρα] καὶ omittit C. A. KUEHN.

καὶ Θεόπ.] Deest in MS. καί. IUNG.

δὲ] Abest a C. A. KUEHN.

ἄλση, τεμένη, etc.] MS. καὶ ἄλση, καὶ τ. καὶ αὐλαί, καὶ αὐλία (omisso προαὐλία) καὶ σταθ. καὶ αἰ. καὶ π. καὶ σ. καὶ μ. (omisso συφετοὶ) καὶ συφοὶ, καὶ συφετοὶ καὶ συβοσια· τάχα δὲ etc. In his habes αὐλία sine accentu, quod vulgo αὐλία. Sed scribendum arbitror αὐλία, et adferunt ex *Apollonio Argon.* 11. σταθμούς τε καὶ αὐλία. *Eustath.* ad ω Ἰλιάδ. non longe ab initio: ἀπὸ δὲ τῆς αὐλῆς καὶ τὸ αὐλιον ὑποκοριστικῶς, ἢ κατὰ παραγωγὴν ὡς τὸ ἴχνιον. συβόσια vero quamvis in MS. sine accentu, tamen vulgatum rectum esse, dixi supra 1, 251. IUNGERN.

ἄλση, τεμένη, α. αὐλία, etc.] Solet plerumque de sacris lucis ἄλσος dici, ut ἄλσος νυμφῶν apud *Longum*, et de locis cultui divino dedicatis τέμενος· utriusque lib. 1. cap. 1. meminit *Noster*. Mox vero accentu mutato αὐλία in textu posui: προαὐλία, quae vox sequitur, corrupta sunt apud *Hesychium* in προαύρια, exponitque inter alia προάμβουλα, ante aulas loca deambulationi apta. diversa notione προαυλία de προεξόδῳ est apud *Etymolog.* in προμολή. Συφεὸς, συφοὶ, quae mox sequuntur nomina, habuisti quoque VII, 187. neque vero συφετοὶ ibi aderat, sicuti hic quoque deest in MSS. *Hesychius*: Συφεὸς, τόπος ὅπου αἱ σῦς τρέφονται. Et est apud *Moschorulum* περὶ σχεδῶν pag. 11. sed apud eum pro χειρομάνδριον scribe sis, χοιρομάνδριον.

σταθμοὶ, αἰπόλια] C. A. σταθμοὶ καὶ αἰπόλια, omisso συφετοὶ mox, quod et C. V. facit. KUEHN.

καὶ γερανοβοσῖαι, καὶ χηνοβοσῖαι] *Hesych.* χηνοβοσῖα, χηνοβοσκία. SEB.

καὶ γερανοβοσῖαι, καὶ χηνοβοσῖαι] *Plato* in *Politico*: καὶ μὴν χηνοβοσῖας γε καὶ γερανοβοσῖας, εἰ καὶ μὴ πεπλάνησαι περὶ τὰ Θεσσαλικά πεδία, πέπυσαι γοῦν καὶ πιστεύεις εἶναι, atqui anserum gruumque portiones vel pascuos greges, etiamsi non per campos *Thessaliae* erraveris, audivisti saltem et esse credis. videtur *Nostri* lectio communis, altera vero *Attica*. KUEHN.

καὶ γερανοβοσῖαι, καὶ χηνοβοσῖαι] MS. mendose χηνοβοσῖαι. Habet vero tam γερανοβοσῖας quam χηνοβοσῖας *noster* MS. per σ. Apud *Platonem* tamen per τ leguntur. Locus iste est, quem *Noster* laudat, ex divini *Philosophi Politico*: καὶ μὴν χηνοβοσῖας καὶ γερανοβοσῖας, εἰ καὶ μὴ πεπλάνησαι περὶ τὰ Θεσσαλικά πεδία, πέπυσαι γοῦν καὶ πιστεύεις εἶναι. An non itaque apud *Platonem* cum *Polluce* legendum, χηνοβοσῖας γε καὶ γερανοβοσῖας? certe et apud *Hesychium* χηνοβοσῖα quoque est, quemadmodum et *Seberus* *noster* notavit. IUNG.

περιστερεῶν] Locus in *Theaeteto*, longius a fine paullo est: εἴ τις ὄρνιθας ἀγρίας, περιστεράς, ἢ τι ἄλλο θηρεύσας, οἴκοι κατασκευασάμενος περιστερεῶνα· et *μοχ* vocat οἰκίον περίβολον. IUNG.

περιστερεῶν] Et hanc vocem *Glossae* habent: *Περιστερεῶν*, *columbarium*, *columbare*. solebant autem antiquitus in villis praecipue extractas habere columbis alendis turrículas, quarum meminit *Galenus* *Ἰγμειῶν* lib. VI. ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς τρεφομένων (ὄρνιθων) καὶ τῶν κατὰ τοὺς πύργους περιστερεῶν νομάδων λαμβάνειν προσήκει· de istis enim turrículis locus hic mihi quidem capiendus videtur, sicuti apud *Martialem* *Epigr.* 58. lib. III. ubi describit eximie villam *Faustini*:

Sonantque turres plausibus columbarum.

Quo in loco nullus dubites, quin istius modi turrículas, quales dixi, intelligat *Martialis*: reperies quoque de his turrículis apud *Pompon. Sabin.* ad *Virgilii* *Ecl.* I. V. 58. et *columbaria* habet *Schol. Iuven.* ad *Sat.* III. V. 202.

εἰρημένος] Abest a C. A. locus *Platonis* ita habet: εἴ τις ὄρνιθας ἀγρίας, περιστεράς ἢ τι ἄλλο θηρεύσας οἴκοι κατασκευασάμενος περιστερεῶνα τρέφοι etc. et iterum, ποιήσωμεν περιστερεῶνα τινὰ παντοδαπῶν ὄρνιθων. KUEHN.

περιπόλια] Sunt castella, in quae se recipiebant περίπολοι, *circuitores*, qui ad custodiendam regionem hinc inde vagabantur. scribunt et περιπολεῖα. *Valesius* ex *Dionysio Halic.* laudat locum notis in *Maussacum*. KUEHN.

περιπόλια] MS. περιπόλεια εἴη ἄν, εἰ μὴ χ. ὁ. α. νοοῖτο π. Θ. et certe ita locus supplendus in vulgatis, ubi male particula εἰ excidit. IUNG.

εἴη ἄν. etc.] Haec non comparent in C. A. usque ad ἐλήφθη· locum *Thucyd.* de *peripolio* non alium potui invenire quam hunc lib. III. ἐν ἀποβάσει τέ τινα τοὺς προσβοηθήσαντας *Λοκρῶν* ἐκράτησαν καὶ περιπόλιον αἰροῦσι ὃ ἦν ἐπὶ τῷ Ἀληκι ποταμῷ· quod infra vocat τὸ *Λοκρῶν* αἰροῦριον. Auctor veretur ne in loco *Thucydidis* quis accipiat περιπόλια de certa regione, ideoque admonet lectorem huius rei. KUEHN.

εἴη ἄν. μὴ etc.] Supplevi locum ex MS. *Iungermannii*, εἰ μὴ.

ὅταν φῆ, etc.] MS. ὅτ' ἄν φῆ, ἐν περιπολείοις τ. εἰ. Locus *Thucydidis* mihi non promptus: sed alii, ubi idem vocabulum, sic ille, quem adferunt ex lib. VII. Ξυγγο. ξενοτροφούντες, καὶ ἐν περιπολίοις ἅμα ἄλλα ἀναλίσκοντες. lib. III. καὶ περιπόλιον αἰροῦσιν (*Athenienses*) ὃ ἦν ἐπὶ τῷ Ἀληκι ποταμῷ. Et lib. VI. ubi vulgo, καὶ εἰς τὰ περίπολια τὰ ἐν τῇ χώρᾳ

φρουράς ἐσεκόμεζον· αἰὺν γράφασθαι, περιπόλια. *Scholiastes* habet: καὶ εἰς τὰ περιπόλια, γρ. περιπόλια, τὰ ἐν τῇ χώρᾳ φρούρια, ἃ περιπλέοντες, εἰσήγον ἐς αὐτὰ φρουρούς. IUNG.

17.

ἀπὸ δὲ τῶν προαστείων, etc.] Post ἐλήφθη ita MS. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρ. ε. ἄ. ἰστέον, ἀπὸ etc. IUNG.

ἀστυκός] MS. ἀστικός· ut segm. 25. SEB.

ἀστυκός] MS. noster ἀστικός per ι, ut et *Seberi*: ut et mox segm. 25. ἀστικὴ MSS. IUNG.

ὁ ἀστυκός, etc.] Utraque est in usu scriptio ἀστυκός et ἀστικός· in *Glossis*: Ἀστικός, ὁ πολιτικός, urbanus. Et: Ἀστυκός, urbanus, oppidanus. Apud *Hesychium* tamen ἀστικός reperio solum, unde ἀστικοὶ νόμοι, οἱ κατὰ τὴν Ἀθηναίων πόλιν· ἦσαν γὰρ καὶ ἐμπορικοί· et Ἀστικῶν, πολιτικῶν. Sed praecessit apud *Nostrum* ἀστικός et ἀστικὴ· itaque dici obtinuit incolae Athenarum, de sequiori quidem sexu in primis, siquidem Ἀθηναῖα aut raro aut plane non dicatur, ad vitandam cum *Minervae* nomine homonymiam, docente *Scholiasta Aristoph.* ad *Av.* p. 580. et *Pac.* p. 640. ac *Stephani brevitate* in Ἀθήναι, qui idem et ἀστίτης de urbis incola nomen a *Polluce* praetermissum adfert ex *Sophocle*: Οὐ γὰρ τὰ θεῖσμα τοῖσιν ἀστίταις πρόπει, et ἀστίτας ἄνδρας, indeque et vocem usu vulgari tritam hanc προαστίτης memorat in Ἀστυ, ibique cum rei tum vocis ex *Pherecyde*, cuius eadem habes apud *Etymolog.* verba, originem refert. et sequentia *Pollucis* illustrat quoque, quae iuvat apponere: ἀπὸ δὲ τῆς ἀστεος γενικῆς ἀστεῖος, ὅπερ ἀντιδιέσταλται τῷ ἄγροικος· καὶ ἀστεῖζω καὶ ἀστεῖσμός. de priori quidem voce *Hesychium* audi: Ἀστεῖον, καλὸν ἢ πολιτικὸν ἢ ἐπίχαριν ἢ κεχαριτωμένον· notatque ternam vocabuli significationem *Etymologus*: κυρίως ὁ ἐν ἀστεῖ διατρίβων· καὶ ὁ δι' ἠθος χρησιὸν ἐπαινούμενος· ὡς ὁ Μωϋσῆς, ὡς ἦν τὸ παιδίον ἀστεῖον τῷ Θεῷ· λέγεται καὶ ὁ γελωτοποιός· et de *Mose* quidem locus, quem adducit *Etymologus*, extat *Actor.* VII. ad quem videndus est *Pricaeus*, qui ibidem de hac voce pluscula notat. ita et apud *Porphyrimum* περὶ Ἀποχῆς I. §. 52. ἔθη φαῦλα et ἀστεῖα opponuntur, atque *Aristaeneto* libr. I. Ep. 4. γύναιον ἀστεῖον, politis moribus ac elegans muliercula. Mox autem cum *Iungermanno* ἀστεῖζεσθαι in textum reddidi, ut ipsa postulat verborum sequela; subiicitur enim ἀστυπολεῖν, quod verbi et apud *Hesychium* habes.

καὶ ὁ ἀστεῖος] C. A. καὶ ὁ non habet, postea ἀστεῖζεσθαι, bellum, festivum, lepidum esse. vid. *Hesych.* in ἀστεῖζεσθαι et ἀστεῖζόμενος. KUEHN.

ἀσπεύεται, ἀστυπολεῖν, etc.] MS. ἀσπεύεσθαι. SEB.

ἀσπεύεται, ἀστυπολεῖν, etc.] MS. καὶ τὸ ἀσπεύεσθαι καὶ τὸ ἀστυπολεῖν· et bene, modo ἀσπεύεσθαι scribas, ut et Seberii MS. habet. IUNG.

καὶ π. Κ. ὁ ἀστυλίω.] C. A. παρὰ Κ. ὁ ἀστυλίω. C. V. ἀστυλίω· quod secundum Hesychium idem quod ἐν ἄσπει διατριβῶν, ὁ ἐν πόλει ἀναστρέφων. KUEHN.

καὶ π. Κ. ὁ ἀστυλίω.] Pro ἀστυλίω MS. noster ἀστυλίω· longe rectius, talia παιδότριω, οἰκότριω. Et Hesychius idem habet: ἀστυλίω, ἐν ἄσπει διατριβῶν· ὁ ἐν πόλει ἀναστρέφων· reddamus itaque Critiae quod suum est. IUNG.

καὶ π. Κρ. ἀστυλίω.] Cum Kuehnio restitui in textu ἀστυλίω, eamque lectionem et Falckenburgii praestans Codex agnoscit. Μοκ vero πόλιν de acropoli intelligendam recte monet Kuehnius: eademque de re praeter adductos Thucydidis locos Stephanus in Ἀθήναι, et Aristophanis Scholiastes videnti.

τῆς ἐν πόλει.] Interpr. in urbe, cum debuisset vertere, in arce Athenis: τὸ δὲ πρὸ τούτου ἢ ἀκρόπολις, ἢ νῦν οὔσα, πόλις ἦν, inquit Thucyd. libr. II. et mox iterum, καλεῖται δὲ διὰ τὴν παλαιὰν ταύτην κατοίκησιν καὶ ἡ ἀκρόπολις μέχρι τοῦδε ἐστὶν ὑπὸ Ἀθηναίων πόλις· ipse etiam ita usurpat vocem πόλις lib. V. ἐν Ἀθήναις ἐν πόλει, quod Valla vertit, Athenis, intra urbem, melius esset, in arce, et statim denuo ἐν Ἀθήναις ἐν πόλει πρὸ Ἀθηνῶν. Athenis in arce in Templo Minervae. caeterum C. V. legit τὴν ἐν πόλει. vid. infra C. V. segm. 40. KUEHN.

τῆς ἐν πόλει.] εἶρηκεν τὴν ἐν π. MS. Eustath. non longe ab initio παρεκβολ. εἰς αὐτὸν Ὀδυσσ. de hac olea: ἔλεγον οὖν οἶον Ἀθηναῖοι καὶ ἀστὺς καὶ ἀστὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, τοὺς ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ ἀστὴν ἐλαίαν, τὴν ἐκεῖθεν· καὶ μάλιστα τὴν ἐξ ἀκροπόλεως τὴν καὶ ἱερὰν. Hesychius: ἀστὴ ἐλαία· ἢ ἐν ἀκροπόλει, ἢ καλουμένη πάγκυφος διὰ χθαρμολότητα. IUNG.

ἡπειρ. νησιῶτιν] MS. ἡπειρώτην, νησιώτιν· vitiose. Ad ἡπειρώτιν, H. Stephanus in suo Codice adnotavit, ἡπειρος, νῆσος, χερσόνησος, quae mox habes segm. 27. IUNG.

χερσαίαν] Interpr. littoralem, malim a mari remotam, in medio regionis sitam, mediterraneam. KUEHN.

παράλιον] C. A. καὶ παράλιον π. ἀμφιθάλαττον, utrinque mari cinctam, ita bimarem Corinthum Poëtae habent. KUEHN.

ποιητῶν.] Ut Homeri in Boeotia dicentis Χαλκίδα τ' ἀγχιάλον, et ἀγχιάλον τ' Ἀτρώνα. IUNG.

ἡ δὲ ἐκατέρωθεν etc.] Absunt a C. A. usque ad Κόρινθος.
KUEHN.

ἀμφιθάλαττος, etc.] Hoc prorsus firmari potest convenienter *Mureti* 1. Var. 7. opinio, *Horatianum* illud 1. Carm. 7. — *bimarisve Corinthi Moenia* — expressum ex Graeca voce ἀμφιθάλασσον· cuius vocis, quae alias, ut ait, non admodum frequens, proba tamen et antiqua, exemplum quoque adfert ex *Xenophonte* de Atheniensium urbe. Sed *Pollucis* nostri locus prorsus est appositus. *Florus* libr. 11. cap. 16. *Corinthus, Achaiae caput, Graeciae decus, inter duo maria, Ionium et Aegeum quasi spectaculo exposita.* IUNG.

18.

* παροικοῦσα] *Sylburg.* leg. παρήκουσα. SEB.

* παροικοῦσα] C. V. confirmat lectionem *Sylburgii* παρήκουσα, quae in medio mari utrinque se porrigit terra dicitur etc. lectio vulgata unde nata sit, docet C. A. dum habet παροικούση. KUEHN.

* παροικοῦσα] *Henr. Stephanus* ad suum Codicem: lego παρήκουσα· vide ut interpret verterit. Verum interpret ut solet: tu emenda ut ille iubet: et MS. enim noster clare habet, παρήκουσα γῆ· quae vel ex utraque parte, utrimque secus in mare excurrit vel porrigitur. *Hesychius* etiam: ἀμφιπλήκτοις, ἰσθμοῖς, ἀμφιθάλασσοις· παρ' ὅσον ἐκατέρωθεν θαλασσεύεται. IUNG.

* παροικοῦσα γῆ] παρήκουσα in textu emendavi ad MSS. fidem.

καὶ αὐλή, etc.] C. A. omittit copulas. C. V. pro αὐλή legit αὐχμῆν, ex quo facile fit αὐχῆν, *angustum quasi collum*, cui similis est terra inter duo maria procurrens, αὐχῆν quasi αὐχμῆν, est enim *aridus tenuisque corporis locus*. *Schol. Apollon.* ἰσθμὸς παρὰ τὸ ἐν στενωῖ εἶναι ὄθεν καὶ τὰ τοῦ τραχήλου παρίσθμια. KUEHN.

καὶ αὐλή, etc.] Mendose: licet hinc adnotent. MS. noster veram lectionem habet, αὐχῆν· quam repone ocus: frequens haec loquutio bonis auctoribus de locis angustis. contenti sumus hic saltem *Herodoti* nostri binis locis. *Melpomene* cap. 35. μῆκος δὲ τοῦ στόματος (Pontici maris) ὁ αὐχῆν, τὸ δὲ Βόσπορος κέκληται. Et *Eratone* cap. 37. ἀποτείχισας ὦν τὸν αὐχένα τῆς Χερσονήσου· quod cap. 36. antecedente ἀπετείχισε τὸν ἰσθμὸν τῆς Χερσονήσου dixerat. IUNG.

αὐλή] *Kuehnius* αὐχῆν in textu restituit, optime.

ἐκατέρωθεν οὔσαν] E not. *Sylburg.* prior. edit. οὔσα. SEB.

ἐκατέρωθεν οὔσαν] C. A. refert ad praecedens θάλασσα, legitque οὔσα. KUEHN.

ἐκατέρωθεν οὔσαν] MS. ἐκατέροθεν οὔσα· et antea editi quoque οὔσα. Sed a Sebero nostro, quam invenerat in *Sylburgii* Codice adnotatam, vulgata lectio verior videtur. IUNG.

εἴποις δ' ἂν πόλιν, etc.] C. A. praefert hunc titulum ante εἴποις· περὶ τῆς νῦν ἐκτισμένης πόλεως καὶ τῆς πρὸ πολλοῦ. C. V. ὀνόματα νεωστὶ ἐκτισμένης πόλεως καὶ τῆς πρὸ πολλοῦ ἐκτισμένης εἴποις etc. KUEHN.

εἴποις δ' ἂν πόλιν, etc.] Cum εἴποις novum in MS. caput incipit, hoc titulo: ὀνόματα τῆς νεωστὶ ἐκτισμένης (scr. ἐκτισμ.) πόλεως, καὶ τῆς προπολλοῦ ἐκτισμένης. IUNG.

ἐναγχος] Sic et MS. et editio etiam *Florentina*, et recte ita edidit amicus noster. antea edebatur enim in *Basileensibus* libris ἐναρχος, quod suspectum et *H. Stephano* fuit, adnotanti ad Codicem suum: ἀν ἐναγχος? IUNG.

ἐναγχος κτισθεῖσαν] Editiones quae *Seberianam* antecesserunt excepta *Flor. ἐναρχος*. emaculaverat *Kuehnius*, et in suo Codice *Falckenburgius* quoque.

ἠλικιώτην] MS. ἠλικιωτίν. SEB.

ἠλικιώτην] Legerem ἠλικιωτίν τ. οἱ. quae cum incolis eiusdem est aetatis, utи μοx πρεσβύτιν. *Salm.* etiam leg. ἠλικιωτίν τ. οἱ. KUEHN.

ἠλικιώτην] ἠλικιωτίν emenda, ut MS. noster et *Seberi* habet, scilicet sic ante ἠπειρωτίν, νησιωτίν dixit et μοx πρεσβύτιν. IUNG.

ἠλικιώτην] Ex *Kuehni* nostri emendatione textus habet ἠλικιωτίν.

ἀρχαίοπλουτον] Subiicit C. V. παλαιόπλουτον· et ita supra fuit 1, 25. ἀρχαίοπλουτον, παλαιόπλουτον. KUEHN.

ἀρχαίοπλουτον] MS. noster vocula auctior, ἀρχ. παλαιόπλουτον· quam nostro redde, qui eas voculas iunxit et supra 1, 25. IUNG.

ἀρχαίοπλουτον] Subieci ex MSS. παλαιόπλουτον, quae vox omitti debere non videbatur: quod sequitur, ὠρύγια πόλις, facilius Poëtis sit in usu, quam Orationis prorsae castis scriptoribus: Ὠρύγιοι Ἀπιδανῆες in *Callimachi* H. in *Ion.* οἱ ἀρχαῖοι a *Scholiasta* exponuntur, et vide ad illum locum *Illustr. Spanhemium.* Ἀῆμον αὐτόχθονα et γηγενῆ postea habes de populo indigena, talemque se haberi volebat populus Atheniensis. eximie *Trogi* compiler, 11, 6. Quippe non advenae, neque passim collecta populi colluvies originem urbi dedit, sed eodem innati solo, quod incolunt, et quae illis sedes, eadem origo est. Meminit quoque *Pausanias* aliique saepe.

ὑπέρογκων] Abest a C. A. idem τὸν δ' ἂν εἶποις, pro τὸν δὲ ἐκείνης. ΚΥΕΗΝ.

ὑπέρογκων] Deest in MS. ὑπέρογκων. IUNG.

19.

ἐπηλύτην] C. A. ἐπήλυτον Gl. ἐπήλυδον. adventitium leg. ἐπήλυτον. ΚΥΕΗΝ.

ἐπηλύτην] Pro ἐπηλύτην MS. ἐπίλυτον. Scribe itaque ἐπήλυτον. Hesych. ἐπήλυτος, ἔποικος, πρόσποικος. Suidas: ἐπήλυτος, πάροικος, ἔποικος. Sed nec vulgatum mihi reiice temere. sic στρατῶ ἐπηλύτη apud Agathiam legitur lib. ιι. Ἰστορ. IUNG.

πλατεῖαν] Adfert haec Pollucis Casaubonus noster Notis ad Laërtii Epimenidem, libr. i. ad locum a se emendatum, αἰ δὲ πη πλατεῖης etc. IUNG.

προμήκη, ὑπερμήκη] MS. mendose, προμήκει, ἐπερμήκη desunt mox tres voculae, μεγάλ. μεγίστ. et παμμεγ. IUNG.

μηκίστην] In C. A. sequitur ὑπερμεγέθη, ὑπέρογκον, ἤπλωμένην, caetera absunt usque ad καὶ τὴν etc. ἐκτισμένην nec C. V. agnoscit. ΚΥΕΗΝ.

ὑπέρογκον] MS. ὑπέρ. ἐκτετ. ἤπλωμ. alio ordine, et omisso ἐκτισμένην. Et mihi obscurum est illud hic: nec video quid contineat ad laudem magnitudinis. suspicari quis posset quasi traiectum, et reponendum post ὀμαλεῖ nec enim opus videtur ut iungatur praecedentibus singularis ἀπὸ κοινοῦ. IUNGERM.

καὶ τὴν μὲν ἐν ὀμαλῇ πεδ.] C. A. περὶ τῆς ἐν πεδιάδι πόλεως. ΚΥΕΗΝ.

καὶ τὴν μὲν ἐν ὀμαλῇ πεδ.] MS. μὲν ἐν ὀμαλεῖ, πεδιάδα, ἰσόπεδον etc. rectissime. et hic fortasse illud, ut dixi, ἐκτισμένην locum inveniat. ἐν ὀμαλεῖ, id est, in plano, et talis dicitur πεδιάς, ἰσόπεδος etc. sic γῆ πεδιάς supra apud nostrum 1, 186. ne dubites amplius, segm. 22. respicit τὴν πεδιάδα. IUNG.

καὶ τὴν μὲν ἐν ὀμαλῇ πεδιάδι, etc.] Minus decora lectio. emendavi itaque ad normam MS. Iungermanni, eoque modo πόλιν πεδιάδα dixit Procopius et, ni fallor, Strabo. πεδιάς γῆ tritum est, et sic regio Phocensium fuit appellata, quod in porrectam planitudinem esset extensa; Hesychius in voce, et probat ipse Pollux segm. 22. Ὅμοίως δὲ καὶ τὴν πεδιάδα ψέγων etc.

εὐρύαγγιαν.] Saepissime ita Homerus. lubet saltem unum locum exempli causa adscribere. initio Ἰλ. β.

πανσυδίη νῦν γάρ κεν εἶλοι πόλιν εὐρύαγγιαν

Τρῳίαν, —

Quae tot verbis aliquoties repetuntur eo libro. *Noster* et mox meminit *segm.* 55. IUNG.

εὐρύγυιαν.] Laudi enim ducitur, si urbs latas habeat ac liberias vias; consule *Eustathium* ad *Homerum*, quem sequuti alii Poëtae saepissime isthoc epitheto pulchras ac concinne structas urbes condecorant. Quam varie vero antiqui κητώεσσα Λακεδαίμονα exposuerint, videbis iu minoribus, sed eruditis ad *Homerum Scholiis.*

20.

ἐπίπλεόν ἐστι ποιητ.] Absunt haec a C. A. qui dein etiam *ποιητικὸν* legit. KUEHN.

ἐπίπλεόν ἐστι ποιητ.] MS. *ἐπιπλέον ἐστι*, π. edit. *Florentina*: ἐπὶ πλεόν ἐστι, π. sumptum autem illud κητώεσσα etiam ex Poëta *Ἰλιάδ.* β. in Boetia: *Λακεδαίμονα κητώεσσα* quae eadem v. i. *Ὀδ.* δ. habes. vid. et *Strabonem* libr. VIII. Geogr. cui quoque πιθανώτερον δοκεῖ εἶναι capiendum hanc vocem pro *μεγάλην*, quam quod ἀπὸ κητῶν ita Lacedaemon dicta sit. IUNGERM.

ἐπίπλεόν ἐστι π.] Recte se habet haec lectio, nec cum *Kuehnio* opus fuerit divisio vocibus legisse ἐπὶ πλεόν.

τὴν δὲ ἐν ὄρει] C. A. *περὶ τῆς ἐν ὄρει*, vid. *Matthaeum* c. v. v. 14. KUEHN.

ὄρειαν, ὄρειον] Ordine mutato MS. *ὄρειον, ὄρειαν*. IUNG.

εὐερκῆ] MS. *εὐέρκη*. IUNG.

δυσάλωτων] *δυσάλωτον*. SEB.

δυσάλωτων] Emenda *δυσάλωτον*, ut etiam *Seberus* noster monuit: vitium τῶν ἀμφὶ τοὺς τύπους. IUNG.

ὑπερφυῆ] Abest a C. A. KUEHN.

ὑπερφυῆ] Deest in MS. *ὑπερφυῆ*. IUNG.

ὑπερδέξιον] C. V. *ὑπερδέξιον πᾶσαν*, totam sublimem, in edito sitam. KUEHN.

ὑπερδέξιον] MS. auctius: *ὑπερδέξιον πᾶσαν, ἀκρ.* nec male, credo. IUNG.

ταῖς κορυφ. ἀμιλλ. etc.] C. A. *τῆ κορυφῆ ἀμιλλωμένην ἐλευθέρῳ ἀέρι*. C. V. *τῷ ἐλευθέρῳ ἀ. vertice certantem cum libero aëre, surgentem in liberio rem aërem*. KUEHN.

ταῖς κορυφ. ἀμιλλ. etc.] In MS. alio ordine et modo ita habes: τ. κορ. ἀμιλλωμένην, ἐλευθέρῳ ἀέρι, ὀλίγον ψαύουσαν τῶν νεφελῶν, ἐγγυτάτω τῶν νεφῶν, φαιδρῶ ἀέρι περιόρομένην εἰ δὲ ψέγοις τὴν etc. sed vulgata meliora videntur, nisi quod ψέγοις pro ψέγεις mihi *Pollux* videtur scripsisse. et hoc tamen in vulgatis mihi videtur ridiculum, ὀλίγον ψαύουσαν τοῦ ἀέρος, ubi bene τοῦ ἀέρος MS. non adgnoscat. undique enia

aer circumfunditur tam altae quam humili civitati, et ambit illam undique, ut non videam quae miracula mihi narres, si urbem tantum non attingere aerem narres, sed nubes potius tangentem vertice, et inter nubila se condentem admirabor. forte posset tamen excusari vulgata, si post *αἴρος* tolleretur comma, τοῦ αἴρος τῶν νεφελῶν. Labet hic et *H. Stephani* adnotationem addere, quam initio sui Codicis reliquit: *Omittit quaedam Pollux, quae possent a me addi. Ut quum de urbis epithetis loquitur, omittit quod praecipuum est, πόλις ἐνάερος, et δυσάερος, quod de Cauno usurpat Strabo. habet alias talia et Noster supra v, 109. quae nos mox segm. 25. huc referre quoque iubet. IUNG.*

ταῖς κορυφ. ἄμ. etc.] Mox vulgo legebatur: ἐλίγου ψαύουσαν τοῦ αἴρος, τῶν νεφελῶν, nos cum Kuehnio adiutantibus MSS. τοῦ αἴρος eiecimus: et ineptias istius lectionis admonuit lectorem Iungermannus.

τῷ αἰθέρι] Abest a C. A. nam τὸ αἶρο excipit ἐλίγου ψαύουσαν τῶν νεφελῶν omisso τοῦ αἴρος: quod facit et C. V. KUEHN.

τῶν νεφελῶν] C. A. non habet. C. V. legit τῶν νεφῶν, praecipuum nubibus. KUEHN.

ἔλευθ. τῷ αἶρι.] Abest ab utroque MSS. ἐλευθέρω τῷ αἶρι. KUEHN.

21.

εἰ δὲ ψέγεις] C. A. ψόγος μείζονος πόλεως. KUEHN.

δυσπρόσιτον] Abest a C. A. vid. supra segm. praec. ubi tribuitur urbi montanae. KUEHN.

δυσπρόσιτον] Deest in MS. δυσπρόσιτον. IUNG.

διεῤῥημιμένη] C. V. male διεῤῥημένην. dein C. A. non habet διεσπασμένην usque ad πολυγενῆ. KUEHN.

διεῤῥημιμένη] MS. διεῤῥημένην: et desunt deinde διεσπ. ἐ. δ. ἐ. πολυγενῆ. IUNG.

ἄκριτον] Abest a C. A. una cum θορύβου etc. KUEHN.

*ἄκριτον] Deest in MS. ἄκριτον: et statim desunt θορύβου πλέαν, ἀπολ. ἀκοσ. πάμφ. Sed ἡρανισμένην fuerit collectitiam; simili modo usus *Agathias* libr. II. de Persarum superstitionibus et νομίμοις: ὡδέ πως ἄρα αὐτοῖς ἡ δόξα ἐκ πλείστων ὄσων ἐθνῶν ἡρανισμένη, ὡς ποικιλώτατα ξίγνεται. IUNG.*

ξένου λεῶ μ.] Desunt ξένου λ. μ. πολύξ. ad ἀλλοδημίας usque in MS. IUNG.

*ξενίζουσαν] Interpr. hospitalem, quod nequaquam sapit ullum vituperium. malim intelligere de lingua urbis promiscua plebi inhabitatae, quae non pura, sed peregrinitatis plena solet esse. *Demosthen.* contra *Eubulidem* διαβεβλήκασί μου*

τὸν πατέρα ὡς ἐξένισε, quod lingua eius peregrinum quid sò naret. caeterum C. A. non habet a ξένου λέω μ. etc. ΚΥΕΗΝ ξενίζουσαν] Itaque de linguae vitio cum *Kuehnio* capiamus hic ξενίζουσαν πόλιν· non certe licet; prohibent enim et quae praeceunt, et quae sequuntur; neque vero, praecipue si ratione subiecti ξενίζουσα πόλις intelligatur, magis laudi fuerit urbi ξενίζουσαν dici, quam ξένου λέω μεστήν aut πολυξέρον. Haec autem epitheta iure suo sibi Athenae vindicant, quippe quae advenis ac hospitibus scatuerint semper, uti non tantum ex profana sed et Nov. Test. sacra constat historia.

ὑπόπλεων] MS. ὑπόπλεον. IUNG.

ἐπεισάκτου τροφ. δ.] MS. ἐπισάκτου τρ. δ. IUNG.

22.

οὐκ ἀρκοῦσαν] Et haec non comparent in C. A. usque ad τρέφει, nec τὰ ὅμοια paulo post. ΚΥΕΗΝ.

οὐκ ἀρκοῦσαν] Desunt in MS. οὐκ ἀρκοῦσαν, et illa quae sequuntur. et statim additur, ἦν ἔμπ. etc. IUNG.

εἰσαγωγισμῶν σιτίων] Leg. εἰσαγωγίμων σιτίων· ita et *Salut.* alimentis unde unde subvehendis. postea ἐπεισάκτων τροφῶν. contra *Thucyd.* lib. vi. σίτω οἰκείῳ οὐκ ἐπακτῷ χρῶνται de *Syracusanis*. Athenienses autem frumento aliunde importando maxime opus habebant, ut notum ex *Demosthene* et alijs. ΚΥΕΗΝ: εἰσαγωγίμων σιτίων ἢ τροφῶν.]

εἰσαγωγισμῶν σιτίων] Sed vulgata ista εἰσαγωγισμῶν σιτίων, ἐπεισάκτων τροφῶν, mihi nemo persuadebit sana esse: erunt vero, si mecum emendabis, εἰσαγωγίμων σιτίων, ἐπεισάκτων τροφῶν. *Plato* II. de *Rep.* ἀλλὰ μὴν κατοικίσαι γέ αὐτὴν τὴν πόλιν εἰς τοσοῦτον τόπον οὗ ἐπεισαγωγίμων μὴ δεήσειται, σχεδὸν τι ἀδύνατον· et de εἰσαγωγίμων neminem dubitaturum scio, quod ad τροφῶν tamen, si quis τροφῶν vult retinere, et altores ipsos intelligat, quique alimenta praebent, nolim reniti nimis. IUNG.

εἰσαγωγισμῶν σιτίων, ἐπ. τροφῶν] Ita vulgo, sed importune: emendavi locum ad *Kuehni* mentem. De Atheniensibus *Theophilus* libr. I. *Instit.* tit. 2. ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἐκέχρητο ἐπεισάκτῳ σίτῳ, οἷα λεπτόγειως οὔσα· eaque de causa, ut largiorem frumenti haberent advectionem, immunitatem concesserunt σιτεμπόροις.

εἰποῖς ἄν] Abest ἄν a C. A. ΚΥΕΗΝ.

εὐέφορον] MSSti εὐέφορον, facile invadendam, irrumpendam. ΚΥΕΗΝ.

εὐέφορον] Pro εὐέφορον MS. longe elegantius εὐέφοδον, prae quo vulgatum facile abiiciam. notum ἐφοδος de hostili accessione. inde civitas εὐέφοδος, ad quam hostis facilis aditus patet, plana via. supra I, 172. εὐπρόσοδον χωρίον dixit pari significatu. IUNG.

εὐέφορον] Cum *Kuehnio* in textu restitui εὐέφοδον.

ἐλη.] MS. ἔλοι. SEB.

ἐλη.] MS. ἔλοι· quod magis placet. IUNG.

εἴποις] Deest in MS. εἴποις. IUNG.

δύσμικτος. etc.] Hic est in MS. δύσμικτος ἐρεῖς, δύσοδος. omissaque iterum αἰριβής, ἀπρόσμ. usque ad θηρίων μᾶλλον etc. nisi quod MS. dumtaxat ἀναντις vitiose habet, et tum deest φάραγξ. IUNG.

δύσοδος] In C. A. sequitur ἀνάτης θηρίων μᾶλλον ἢ ἀνθρώπων πόλις αἰγίβοιτος ἢ ἀστὴνὴ δυσχείμωνος δύσθερος· ἐπαινῶν δὲ ἐρεῖς εὐάνδρουμένην ἀκμάζουσαν εὐθηνούσαν (C. V. εὐθηνούσαν) καὶ ψέγων δέ, γλεγμαίνουσαν ὀδυνηρὰν ὀχλώδη θ. α. β. φορτικὴ ὀλιγάθρωπον ἐρημον οἰκητόρων ἀόικητον κενὴν ἀπάνθρωπον· ita C. A. omnibus omissis, quae inseruntur. *Salm.* etiam εὐθηνούσαν et εὐθηνουμένην. KUEHN.

23.

ἀστὴνὴ.] MS. ἀστικὴ. SEB.

ἀστὴνὴ.] MS. noster et *Seberi* per *σ*, ἀστικὴ· ut et segm.

17. IUNG.

δύσχερος χειμ. ὑπὸ τῶν νιφ.] In MS. desunt δύσχερος χειμῶνος ὑπὸ τῶν νιφειῶν. Et quid est δύσχερος? an legengum, δυσχερῆς χειμ. etc.? *H. Stephanus* hic iterum adscribens ad librum suum: *δυσάερος, Strabo de Cauno: quod non debuit omitti; facit ut quis suspicetur fortean et pro illo δύσχερος, δυσάερος posse scribi.* IUNG.

δύσχερος χειμῶνος etc.] Adscripsit ad oram sui Codicis *Kuehnius f.* δυσχερῆς ὑπὸ χειμ. et quid hic, ubi nos destituunt ope sua MSS., agamus? Codex tamen *Falckenburgii* una alterave voce textum habet locupletiolem. post νιφειῶν nimirum, θέρους, ἄσκιος· et hinc patet voluisse *Pollucem*, quae prius iunctis vocibus, δυσχείμερος, δύσθερος, dixerat, separatis tum exprimere. itaque sine omni dubio textus ita et emendandus et supplendus est: δυσχερῆς ὑπὸ χειμῶνος, τῶν νιφειῶν, θέρους, ἄσκιος etc. et recte ἄσκιος: ubi enim sole fervente aestus umbra leniri nequit, incommodae rei haud parum est.

εὐθύνουσαν] MS. εὐθηνούσαν· omisso καὶ εὐθηνουμένην. Et tu scribe utrumque ita: εὐθηνούσαν καὶ εὐθηνουμένην.

Elegantiss. et amoeniss. *Eustathius* in nondum edita fabella *Hysminae*, ab initio statim libr. 1. πόλις *Ευρύκομις*, καὶ τᾶλλα μὲν ἀγαθῆ, ὅτι καὶ θαλάσση στεφανοῦται, καὶ ποταμοῖς καταρρέειται, καὶ λιμῶσι κομᾶ, καὶ τρυφαῖς εὐθηνεῖται παντοδαπαῖς· εὐθύνειν vero et εὐθύνεσθαι longe aliud est. IUNG.

εὐθύνουσαν] Cum *Kuehnio* emendavi εὐθηνουμένην et εὐθηνουσαν. *Iulianus Misop.* εὐθηνουμένης τῆς πόλεως, et εὐθηνία est apud *Etymol.*

κᾶν ψέγης] Et segm. 24. MS. ψέγων δέ. SEB.

κᾶν ψέγης] Pro κᾶν ψ. etc. MS. ψέγων δέ, φλεγμ. καὶ ὄχλ. καὶ ὄχλ. καὶ θλιβομένην, καὶ ἀγλ. καὶ βαρεῖαν. Post hanc vocem quae sequuntur desunt omnia, usque ad segm. 57. ubi cum κοῦντας καὶ προσ. iterum MS. mala manu pessime multatus. Frustra itaque in sequentibus aliquot paginis MS. opem desiderabimus. Ceterum ψέγων δέ quoque in suo MS. ait esse *Seberus*, ut et segm. seq. sed ad vulgata nostra. IUNG.

πολυπράγμονα.] Ad πολυπράγμονα *H. Stephanus* adscripsit, ut *Lutetia*. IUNG.

πολυπράγμονα.] Huic ἀπράγμων mox respondet, et ἐν σχολῇ, ἐν ἡσυχίᾳ, καὶ ἄλυπος· talisque civitas describitur eleganter in sacris literis *Iudicum* κxviii. v. 7. נַשְׁרֵי סוּבַרְבַּר מְרִישׁ הַמֶּלֶךְ

πλέα] Pro πλέα malle legere πλέαν, casu eodem quo priora. fuit vero eadem phrasis et antea segm. 21. a *Polluce* posita. Sed ita tamen mox et *ταραχώδη* foret scribendum. Non itaque forte sollicitare quid opus absque libris scriptis. IUNG.

24.

φορτικὴν] Si omnia hic integra et recta in *Polluce*, ὀλιγάνθρωπος tam cavillo quam encomio aptum erit; nec enim antea paulo superius vituperio datum id vocabulum, ubi etiam φορτικὴν sed cum προσθήκη, nempe διὰ πλῆθους habes de turbulenta civitate et iniucunda. de vulgatis codicibus tamen me non raro dubitare cogit, quod aliis locis tot menda MS. noster, ubi non deficit, prodit, ubi suspicaris et ubi non suspicaris etiam. IUNG.

ἀπάνθρωπον] Nota ἀπάνθρωπον, ut et *Lucianum* usum adnotant, dicentem: "Ἐρημος καὶ ἀπάνθρωπος ἡ γῆ· alias infra segm. sequi alia significatione poni vides, ut scilicet opponitur τῇ φιλανθρωπίᾳ. Pro deserta, et ubi homines non versantur, videtur et supra interpretandum iii, 96. ubi ei mox opponitur πολυάνθρωπος. IUNG.

ὁμοίως δὲ μικρὰν] C. A. μικρὰν δὲ ἐπαινῶν ἐρεῖς ἀρκοῦσαν etc. οὐχ' ὑπέρογκον εὐδαιμον etc. praemittitur autem hic titulus: ἐπαινος μικρῆς πόλεως. abest autem καὶ τὰ ὅμοια. ΚΥΗΝΚ.

εἰ δὲ ψέγοις] C. A. ψέγων μικρὰν πόλιν ἐρεῖς στενὴν βραχεῖαν πολισμάτιον πολίτην π. κ. καὶ πολλὰ ἄλλα. καὶ ὁ μὲν μεγάλης πόλεως π. μεγαλοπολίτης, ὁ δὲ μικρῆς μ. ὁ δὲ νέας νεαπολίτης, νέαικος. haec extant in fine capituli in C. A. omissis interiectis. *Thucyd.* libr. III. novus colonos urbis restauratae vocat νεοκαταστάτους. ΚΥΗΝΚ.

ταλαίπωρον.] Potius post ταλαίπωρον, punctum ponam, quod sequentia casu recto addantur. IUNG.

κώμη, καὶ π. ἄ. * Ἄν etc.] Locus in vulgatis quoque a distinctione non valet: tu mecum ita reconcinna sis: κώμη. Καὶ πολλὰ ἄλλα ἂν μὲν εὐροῖς etc. IUNG.

κώμη, καὶ πολλὰ ἄλλα. * Ἄν μὲν etc.] Ita fuit ante nos vulgo, sed inepte. optime distinxit locum, ac a vitio liberavit *Iungermannus* noster, quem in emendando textu sequuti sumus omnino, suadet utique ipsius Graecae linguae genius; quis enim sermonem incipiat ita: ἂν μὲν εὐροῖς? et tamen C. A. ista καὶ πολλὰ ἄλλα praecedentibus quoque subiicere, non sequentibus adnectere liquet; neque vero ea de causa minus censeamus certam *Iungermannii* emendationem.

25.

εὐξενόπολιν] Quis hoc umquam dixit? ne quidem in comoedia hoc fictum reor. Non dubito emendare: εὐξενον πόλιν. perspicue enim *Pollux* ut τῇ φιλανθρωπίῳ τὴν ἀπάνθρωπον versu sequenti, ita τῇ εὐξένῳ τὴν ἄξενον opponit. Et *Noster* ipse firmat quae dixi; ait enim, licet non de urbibus talia haec supra exposuerit, tamen de hominibus exposuisse: unde ad urbes transferri liceat. sic supra de laude domini convivii habes idem ipsum εὐξενος vi, 27. et ibidem εὐδαιμος. IUNG.

εὐξενόπολιν] *Kuehnius* hic modo pro τὴν reposuerat τὸν, et mox quoque τὸν ἀπάνθρο. putans nimirum haec de homine dici a *Polluce*, quae urbibus possint applicari, non vero de ipsis urbibus. qua quidem in re eum si falli dixerō, haud absque causa fuerit: neque dissentiet a nobis, qui diligentius inspexerit locum. Tum praeterea εὐξενον restituit deleta voce πόλιν. et in hac quoque re *Iungermannum* potius sequar, quam *Kuehniūm* nostrum. habes itaque in textu prout ille legit, εὐξενον πόλιν.

ἄξενον, εἰ γὰρ καὶ etc.] Distingue ἄξενον· εἰ γὰρ etc.
IUNGERM.

χωρίων] Quae supra tradidit peculiari capite 18. lib.
V. IUNGERM.

προσεκτέον] Nihil temere mutare velim: vide tamen an
 potius προσεκτέον legere debeamus. **IUNG.**

προσεκτέον] In textum dedit *Kuehnius* προσεκτέον· bene:
 et firmant quae praecessere modo: χοῆσιν ἄγειν ἐπὶ τὰς πόλεις.

μικροπολίτης.] *H. Stephanus* adnotavit in suo Codice, apud *Aeschinem* Orat. περὶ παραπρ. αὐτ κατὰ Κτησιφ. id extare. In Thesaurο suo tamen ei auctorem *Aristophanem* nominat. Sed τὸ μικροπολιτικὸν dixisse *Aristophanem*, ait noster. Alterum vero *Aeschinem* habet auctorem; ait enim Orator in ea περὶ παραπρ. εσβτίας· τοὺς γὰρ μικροπολίτας, ὡσπερ αὐτοὺς, φοβεῖν τὰ τῶν μείζονων ἀπόρρητα· vel *Xenophontem*, qui lib. II. Ἑλληνικ. de Atheniensibus victis, sibi male consciis, qui ante non puniendi studio ob illatam iniuriam: ἀλλὰ διὰ τὴν ὕβριν ἠδίκουν ἀνθρώπους μικροπολίτας. **IUNG.**

26.

νέας] *Sub. πόλεως· H. Stephanus* hic. **IUNG.**

Πλάτωνα] Supra non νεαπολ. sed νεοπολίται ex *Platone* adferuntur III, 56. **IUNG.**

νέοικος] Sequitur in C. A. πολιτεία πολιτοκοπεῖν καὶ πολιτοκοπία (*civium ambire favorem, popularis aurae captatio*) πολιτικὴ σ. πολι. ἀ. πολιεῖς Θεοὶ πολιοῦχοι φιλόπολις τὸ ἦθος καὶ πολλὰ τοιαῦτα. **KUEHN.**

χρυσογένει.] *Leg. χρυσῶ γενεῖ*, quod placuit et *Salmasio*. **KUEHN.**

χρυσογένει] De hac fabula *Casaubonus* noster IX. *Athen.* 17. *Mox* autem suspectum mihi vox πόλις· nescio enim an *Pollux* dixerit a πόλεως nomen esse πόλις· fuerit itaque, forte aliud, quod coniectari licet. ubi si et mihi ius, πολιὰς pro illo πόλις forte fuisse, illud *Atticae Minervae* frequentiss. nomen, a *Polluce* scriptum forte censeo. Sane *mox* et πολιεῖς et πολιοῦχος quoque ponit, ut nec τὴν πολιάδα omisisse valde credibile sit. Pariter vero statim quaerendum reor de πολιτοκοπεῖν· an viri docti id delendum hic censeant, quum infra *mox* suum legitimum στίχον obtinere videatur. supra vero III, 56. et πολιτογραφεῖν habuimus. **IUNG.**

χρυσογένει] Non sic certe solent citare Grammatici hanc fabulam, sed vocibus divisis: *Χρυσῶ γενεῖ*· et ita est apud *Athenaeum* et *Scholias*t. *Aristoph.* ad *Aves*, aliosque plures. et vero, dum hoc agimus, corruptum quoque in huius fabu-

lae titulo *Etymologum* admoneamus, in voce scilicet ἀπόπατος. Εὔπολις Χρυσογενεία, Τί γάρ ἐστ' ἐκείνο; ἀποπάτημ' ἀλώπεκος· rescribe Χρυσῶ γένει, sicuti et in *Polluce* nostro, emendaverat *Kuehnius*. Modo autem vocabulum νέοικος ex Ἐπιχάρμου Ἀρπαγαῖς adduxit *Noster*, quarum et *Etymologus* meminit in πέποσχε' ἐν Ἀρπαγαῖς, inquit, Ἐπιχάρμου, Ἄ δὲ Σικελία πέποσχε. quae quidem verba istius comoediae praecipuam continere videntur nobis hypothesisin.

Σανυρίων] Σαννυρίων· ut infra X, 185. vid. *Casaub.* in *Athen.* lib. VII, c. 9. SEB.

Σανυρίων] Σαννυρίων *Salmasius*. ΚΥΕΗΝ.

Σανυρίων] Scribe Σαννυρίων, ut et *Seberus* noster indicavit; ut et de *Risu* eius te videre posse τὸν πάνυ *Casaubonum* VII. *Athen.* 9. IUNG.

Σανυρίων Γέλωτι.] ἐν interserit *Kuehnius*: sed hac addititia vocula careamus facile; nam ita ut hic, simpliciter fabulas non raro laudare amant *Grammatici*. Sed pro Σανυρίων recte idem Σαννυρίων emendavit; meminitque huius comoedi alicubi in *Variis Aelianus*, et huius ipsius fabulae *Harrocratio* in vocibus ναύκληρος et πέλαγος.

πολιεῖς] Infra segm. 40. IUNG.

πολιεῖς θεοί, καὶ πολιούχοι.] *Dii urbium praesides*; nulla enim extitit urbs apud antiquos, quae non suum habuerit Deum, cuius praecipue curae fuerit commissa: cumque prima iacerent urbis fundamenta, quem volebant Deum Deamve praestigiis quibusdam ac mysticis sacrificiis evocatum ad hoc muneris deligabant, eiusque rei sequioris potius aetatis scriptores meminere, ac in primis *Arabes*, qui totam fundandae urbis ad συναστυρισμούς favoremque coelestium siderum historiam enucleant. veteres seu studio, quod ista mysteria, a quibus fortuna pendebat urbis, evulgare nefas ducerent, seu quod re vera ignoraverint, parcius meminere: meminere tamen aliquando, sed uti per nebulam. *Iupiter* autem eximie dictus fuit πολιεύς, quippe qui generali urbium tutela defungeretur. est apud *Aristidem*, *Stephanum* in πόλις, et *Cornutum* quoque cap. 9. de *Nat. Deorum*, sed in hoc quidem corrupte, πολυία pro πολιία. Πολιούχους Deos nominat *Marinus* de *Vita Procli*, et *Byzantii* quidem *Minervam*, *Xanthi* vero *Lydiae* urbis *Apollinem* fuisse πολιούχους docet. Ἀθηναῖς πολιίατιδος a *Tegeatis* cultae mentionem facit *Pausanias* lib. VIII. c. 47. et in *Equitibus Aristoph.* ὦ πολιούχε Παλλάς. vid. *Schol.*

φιλόπολις] Est ea vox etiam libr. VI. Ξυγγραφήs in Oratione Alcibiadis. vide tamen ne sit legendum καὶ φιλόπολι τὸ ἦθος· vel auctius, φιλόπολις καὶ φιλόπολι etc. certe ita et in eadem Oratione Alcibiadis bis φιλόπολις. supra III, 65. καὶ ἦθος φιλόπολι· et hoc ipsum ex Oratione Alcibiadis exstat: τὸ τε φιλόπολι, οὐκ ἐν ᾧ ἀδικούμαι ἐγὼ, ἀλλ' ἐν ᾧ ἀσφαλῶs ἐπολιτεύθην. Sed nil mutandum. respexit Noster ad illa in Oratione Periclis ad Athenienses libr. II. Ξυγγραφ. ὅs οὐδενὸs ἦσσωσιν οἴομαι εἶναι γινῶναι τε τὰ δέοντα, καὶ ἐρμηνεύσαι ταῦτα φιλόπολις τε καὶ χρημάτων κρείσσωσιν. IUNG.

27.

τὸν δὲ ἀ. etc.] C. A. τῶν δὲ ἀστῶν Εὐπολις ἐν Εὐπολις. C. V. Ἐμπολις, quod melius, uti patet ex eo, quod sequitur ἐγχώριος. KUEHN.

τὸν δὲ ἀστὸν etc.] Εὐπολιν legebatur vulgo, pro quo Kuehnius Ἐμπολιν· et recte: sic igitur textus habet. Ita quoque emendandum hunc locum in notulis quibusdam, quas habeo MSS. ad Hesychii marginem viderat Berkelius. Hesychii haec sunt verba: Ἐμπολις, ὁ πυρρίδα ἔχων· addit Berkelius: Haec vox desumpta est ex Eupolidis Dyade: Pollux lib. IX. c. 4. Τὸν δὲ ἀστὸν Εὐπολις ἐν τῇ Δανάδι εὐπολιν (l. Ἐμπολιν) εἴρηκεν. Sed de Eupolidis Dyade non venit in mentem, et Kuehnius ad oram Codicis sui: f. Δηλιάσι notavit. non mutavi tamen, quia quod praestet, non occurrat aliud. [Eandem emendationem loci Meursius adnotavit in Attica Bibliotheca lib. II. ubi etiam fabulae Dyadis ex solo meminit Poluce. Ex Addendis.]

Δανάδι] τῇ Δανάδι omisit C. A. quia corruptum erat. forte ἐν Δηλιάσι. KUEHN.

Δανάδι] Sic et ego scribendum putavi: antea enim Διάδι vulgabant. IUNG.

οἶον ἐγχώριον. etc.] MS. ἐγχώριον, καὶ ἐντόπιον· ἢ δ. SEBERUS.

οἶον ἐγχώριον. etc.] MS. Seberi nostri, ut ipse indicat, ἐγχώριον καὶ ἐντόπιον. Hinc restituendum puto: οἶον ἐγχώριον, εἴποι δ' ἂν τις οἶμαι καὶ τὸν ἐντόπιον, Πλ. velut ἐγχώριον, pari ratione scilicet quem ἐντόπιον quoque dicere posse, Platonis quoque auctoritate, qui in Phaedro, ibi enim locus est, dixit: αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεούς. IUNG.

τῶν ἐντοπίων] C. V. τὸν ἐντόπιον. C. A. haec non habet. Platonis locus extat in Phaedro, ubi Socrates ait, αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεούς· Diis loci praesidibus causam adscribo. KUEHN.

προσοικοῦσα] C. A. οἰκοῦσα, sed vulgatum malim. quid Ἀμφίπολις dabit *Thucyd.* lib. IV. ubi agit de Amphipoli p. 320. ΚΥΗΝ.

Ἀμφίπολις.] Credo respexisse ad locum *Thucydidis* lib. IV. *Ξυγγραφή*: ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως, ἣν Ἀμφίπολιν Ἀγνων ὠνόμασεν, ὅτι ἐπ' ἀμφοτέρω περιφύλλοντος τοῦ Στρυμόνος, διὰ τὸ περιέχειν αὐτήν, τείχει μακρῶ ἀπολαβῶν ἐκ ποταμοῦ εἰς ποταμόν, περιφανῆ ἐς θάλασσαν τε καὶ τὴν ἠπειρον ὤκισεν. Certe eum respexit ὁ ἔθνικογράφος in Ἀμφίπολις· ubi ait κεκλήσθαι Ἀμφίπολιν, διὰ τὴν περιφύλλαν τοῦ Στρυμόνος, ὡς Θουκυδίδης τετάρτη. IUNG.

καὶ ἡ πολλὰς etc.] An καὶ γῆ πολλὰς? Sed potest et subintelligi illud γῆ· absque libris indictum velim, si quid temere dictum. nondum tamen rem factam habemus forte; et cur enim additur χώρας, et non πολίχωρος etiam? an itaque legendum: καὶ ἡ πολλὰς ἔχουσα πόλεις χώρα πολὺπολις? IUNGERM.

καὶ ἡ πολλὰς ἔχ. π. καὶ χ. etc.] Illa quidem posterior *Iungermannii* coniectura ita me iudice est indubia, ut restituendo textui sufficiat: et profecto tam felix est et coniecturae certus *Iungermannus* noster, ut fallat perraro. vulgatam vero lectionem quis erit qui intelligat?

πέρα γὰρ τοῦ δ.] Absunt hi duo versus a C. A. οἰκουμένη, orbis terrarum. ΚΥΗΝ.

τοῖς γὰρ ποιηταῖς] Γρ. οὐ γὰρ προσεκτέον ταῖς ποιητικαῖς ῥήσεσιν, ὅταν Εὐριπίδης etc. haec ex observationibus *Schotti* nostri. IUNG.

καὶ τὰς κόμας] C. A. καὶ τὰς πόλεις κόμας λέγουσιν οὐ προσεκτέον. testimonia *Euripidis* desunt in C. A. forte pro κόμας legendum χώρας, Euboea enim et Peloponnesus regiones sunt, non vici. *Salmas.* pro κόμας leg. νήσους. Quae regiones et insulae poëtis dicantur πόλεις *Strab.* lib. VIII. et *Harpoer.* in *Κεῖος* docent. ΚΥΗΝ.

καὶ τὰς κόμας etc.] χώρας ad libri sui marginem notarat *Kuehnius*: maluit tamen νήσους *Cl. Salmasius.* et id quoque praetulerim, si quid fuerit mutandum. sed fluctuamus in hisce MSS. ope destituti: locum tamen integrum esse ac omni sua parte perfectum, haud facile mihi persuaderi patiar. simile quid isti, quod ponam, deesse putem: τοῖς γὰρ ποιηταῖς καὶ τὰς κόμας λέγουσι πόλεις οὐ προσεκτέον· ὡσπερ οὖν καὶ τὰς νήσους· (sc. λέγουσι πόλεις, οὐ προσεκτέον, quae ex prioribus repetenda) ὡς παρ' Εὐριπίδῃ etc. vel etiam: καὶ γὰρ οὐ καὶ τὰς νήσους etc. adeo ut *Pollux* duplicem vocabuli

πόλις notaverit κατάχρησιν, aut cum a Poëtis sumitur pro vico, aut cum pro insula. haec itaque si interserueris, plana fuerint omnia ac expedita: et vero ipsa loci sequela tale supplementum poscere sibi videtur, siquidem τοῖς γὰρ ποιηταῖς perspicue praecedentibus sit connectendum, et sequentia, nisi, quo feci modo, suppleveris, nihil habent ad quod pertinere possint. Torsit quoque hic locus, ac sollicitum habuit πολυμαθέστατον *Is. Vossium* ad *Scylacis* Peripl. p. 92. *Sed nequeo*, ipsius sunt verba, quae, cum *Pollucis* posuisset locum, subiicit, *satis mirari, quod, cum Pollux hoc loco inquit κώμας a Poëtis quibusdam urbes vocari, statim in testimonium istius rei subdat hos Euripidis versus etc. At quis unquam Euboeam et Peloponnesum κώμην dixit? certe nemo.* Alias dicto loco vir eruditissimus affatim docet de usu πόλειως, cum pro tota intelligitur insula, et addam *Scylacis* locum, ad quem ista commentatur, utpote qui ad nostrum *Bacchum* faciat: *Ῥόδος κατὰ τοῦτο νῆσος τριπολις, ἀρχαία πόλις* vident *Rhodium* insulam dici *ἀρχαίαν πόλιν*, prout ab *Euripide Euboea* et *Peloponnesus* dicuntur πόλεις? et alio quoque loco idem *Scylax Pharum* et *Issam* insulas πόλεις *Ἑλληνίδας* appellat. Est et rarior significatio vocis ἔθνος, cum provinciales eodem iure utentes designat: ita occurrit in *Foedere Smyrnensi*, et vide ad eum locum *Eruditiss. Seldenum*.

ὡς παρ'] An legendum προσεκτέον· ὡςπερ *Εὐριπ.* IUNG.

Ἰξίονι] Citatur hoc drama et a *Stobaeo*. scribe vero Ἰξίονι. IUNG.

Ἰξίονι] Emendendum Ἰξίονι· atque ita haec Tragoedia a *Diogene in Protagora* libr. IX. segm. 55. adducitur: καὶ τοῦτο αἰνίττεσθαι τὸν *Εὐριπίδην ἐν τῷ Ἰξίονι*.

Εὐβοία etc.] An rectius ad versum scribamus, *Εὐβοί' Αθ.* IUNG.

Τιμενίδαις] Leg. *Τιμενίδαις*. et tum εὐτυχεῖ, quod firmat et *Salmas. de Temenidarum parricidiis Pausan.* vide. KUEHN.

Τιμενίδαις] An *Τιμενίδαις*? tres fratres Temeni filii, *Τιμενίδαι* dicti, de quibus *Herodotus* noster in *Urania* cap. 137, 138. Sane apud *Stobaeum* Sermone, qui *παρηγορικά* continet, *Euripides Τιμενίσων* citatur, adhuc alio modo. Inquirent itaque porro viri docti, ut et de versu nos *Euripidis* ipso docebunt, qui nescio an satis emendate vulgo legatur. Priores autem editiones εὐτυχεῖ habent, non ἐντυχεῖ, ut nostras operas mutasse credo. IUNG.

Τημενίδαις] *Τημενίδαις* cum *Kuehniō* in textu restitui: neque aliter ad Codicis sui oram Doctiss. *Canterus*. Mox pro *ἐντυχεῖ* in edit. *Seber*. typi vitio fuit *ἐντυχεῖ*. [Non aliter, atque restituimus, apud *Pollucem* legendum existimavit Vir Doctiss. *Ioh. Meursius* in *Euripidis* sui *Τημενίδαις* ibique praeterea *Aelianum* profert, et *Stobensem*, apud quos eiusdem sit fabulae mentio. *Ex Addendis*.]

τρία δὲ π. ἐν οἰκ. σχ. etc.] *Tres sunt species urbium quoad habitationis locum, qui est vel continens, vel insula, vel peninsula.* ΚΥΕΗΝ.

τρία δὲ π. ἐν οἰκ. σχ. etc.] *H. Stephanus* adnotavit ista, quae supra segm. 17. leguntur, πόλιν δ' ἂν εἴποις, ἡπειρώτιν, νησιώτιν, χερσαίαν. ΙΥΝΘ.

τρία δὲ πόλεων etc.] Mox in editionibus ante *Seberum* pro ἡπειρος erat ἡπυρος. *Kuehnius* emaculaverat, et ad oram sui Codicis *Falckenburgius*.

28.

μερῶν.] C. A. addit τῆς πόλεως καὶ τελῶν τῶν τούτοις ἐφεστηκότων. dein textus: μέρη δὲ πόλεως. ΚΥΕΗΝ.

μερῶν.] Subiicit *Kuehnius* τῆς πόλεως: bene. sic itaque iam titulus habet.

αἰγιαλός] *Littus* ut et ἀκτὴ et ἡϊών. *Interpres* hic frustra fuit cum suis variationibus. ΚΥΕΗΝ.

ἡϊών] ἡϊών etiam supra fuit I, 99. sed et ἡϊών I, 115. ΙΥΝΓΕΡΜ.

ἡϊών] Cum *Kuehniō* ἡϊών in textu emendavi: et sic quoque apud *Nostrum* fuit superius. *Hesych.* Ἡϊών, παραθαλάσσιος. Λιμένος στόμα, quod mox est apud *Pollucem*, frequenter occurrit apud *Scylacem* et *Strabonem*.

λιμένος στόμα] C. A. βάθος, μυχός, ὄρμος, κρηπίς, νεώρια, νεώσοικος. C. V. νεώσηκοι. ΚΥΕΗΝ.

νεώσοικοι.] E MS. priores editiones νεώσηκοι. ΣΕΒ.

νεώσοικοι] In editionibus, quae *Seberianam* antecesserunt, νεώσηκοι fuit corrupte. emaculaverat *Kuehnius*: et audi ea de re *Etymologum*: Νεώσοικοι, καταγώγια εἰσὶν ἐπὶ θαλάσσης οἰκοδομημένα πρὸς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν. νεώρια δὲ ἢ τῶν ὄρων περιβολή. In *Hesychio* male fuit Νεώστοικοι, sed dudum est quod emendarunt eruditi viri. his addas licet *Harpocrationem*, qui aut parvam omnino aut nullam potius statuit differentiam inter νεώρια et νεώσοικοι. in *Glossis* autem Νεώρια, navalia. navium stationes appellat *Livius*. νεωσολκων vero meminit quoque *Thucydides* VII, 35. σταύρους πρὸ

τῶν παλαιῶν νεωσοίκων κατέπηξαν ἐν τῇ θαλάττῃ. et tum mox : οἱ δὲ Συρακούσιοι ἀπὸ τῶν νεωσοίκων ἔβαλλον.

Ἀριστοφ. ἐν Βαβυλ.] Fuit hoc inter celeberrima dramata Comici, ut docet *Casaubonus* noster III. *Athen.* 10. IUNG. ναυλόχιον.] C. A. ναυλόχιον καὶ τελώνια, interiectis omissis. KUEHN.

ναυλόχιον] *Falckenburgii* Codex ναυλοχώνιον, sed male procul dubio. *Sophocles* in *Ai. Mastigoph.* v. 460. dixit *Ναυλόχους ἔδρας*, ad quae ponam, quae non ineruditus habet *Scholias*tes: ναύσταθμον, ἐνθα αἱ νῆες ἴστανται κατὰ λόχον, τουτίεστι κατὰ τάξιν. et *Etymol.* Ναύλοχος, ὁ λιμὴν ἐν ᾧ αἱ ναῦς κοιμῶνται ὅθεν καὶ εἶναι αἱ ἀγκύραι· εὐνάζουσι γὰρ τὴν ναῦν.

Ποσειδίππου] Edit. *Flor.* Ποσιδίπου· et non minus recte Ποσειδίππου scribas: quamvis id nomen et in MS. alias variet modo per ει modo per ι secundam exhibente. IUNG.

Ποσειδίππου] Ποσειδίπου in editionibus ante *Seberum* fuit; et maculam sustulerat *Kuehnius*.

τὸ τελώνιον] τὸ omittit *Salmas.* ante τελώνιον. KUEHN.

δεκατηλόγια] *Interpr.* decimarum collegia. malim, decimis colligendis destinata loca. idem notat quod sequitur. *Gloss.* τελωνεῖον reddunt, portorium, mancipatus vectigalium, telonatus. C. V. δεκατολογία. KUEHN.

δεκατηλόγια] Superiori libro segm. 132. harum vocum fuere plurimae, ibique de decimis et δεκατετηρίοις, ut et ἔλλιμενίω abunde a nobis est observatum, unde et haec lucem accipere possint. *Anaxilae*, cuius mox mentio, Λουτροποιὸν fabulam laudavit supra *Pollux* VII, 167. et ad eum locum dixisse quaedam memini.

29.

μὴν] μὴν abest a C. A. KUEHN.

Ἀντιφάνης etc.] De *Antiphanis* fabula ista vid. quoque *Casaubonus* nostrum VIII. *Athen.* 4. qui et VI. *Athen.* 3. *Philonidae* *Cothurnorum* meminit hinc et ex *Athenaeo*. IUNGERM.

καὶ ὁ τούτοις ἐφεστηκότες] καὶ οἱ τούτοις ἐφεστηκότες etc. ἐλιμενισταὶ δεκατηλόγοι (ita C. V.) δεκατῶναι etc. KUEHN.

πεντηκοστολόγοι] C. A. τὸ δὲ τέλος ἐλιμένιον καὶ δεκάτη εἰκοστή, πεντηκοστή καὶ κατὰ μέρος τῆς ἐκασταχοῦ εἰς. τ. ὅ. quae sequuntur absunt usque ad εἰσπράξωμαι. KUEHN.

πεντηκοστολόγοι] Quod ad πεντηκοστολόγους *Noster* supra iam ex *Demosthene* eorum mentionem fecit II, 124. vid. et supra apud *Nostrum* huiusmodi segm. 9. IUNG.

πεντηκοστολόγοι] Optime de πεντηκόστη *Etymologus* in πεντηκοστιεύομενον τῶν εἰσαγομένων, inquit, εἰς τὸν Πειραιᾶ φορτίων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πεντηκοστὴν ἐτίλουν οἱ ἔμποροι· καὶ τοῦτο ἐκάλουν πεντηκοστιεύεσθαι· καὶ οἱ τὸ τέλος εἰσπράττοντες πεντηκοστιηλόγοι καλοῦνται. addendus *Harrocratio* in voce, qui *Demosthenis* indicat locos ἐκ ἐα κατὰ Μειδίου, et πρὸς τὴν Λακροῖτου παραγραφὴν. *Aristoph.* Ἐκκλησ.

ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μούσῳ· εἰ μὴ τῶν ἐμῶν
τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.

et sic inferius paulo τέλος καταθεῖναι.

Φιλωνίδου Κοθόρνοις] Ex *Athenaeo* VI. fol. 228. priores editiones *Φιλωνίδου Κοθῶρων*. SEB.

Φιλωνίδου Κοθόρνοις] Recurre ad lib. VII, 202. ubi suos *Philonidae* *Cothurnos* ex MS. *Falckenburgii* restituimus feliciter, ut opinor. sed quid hoc loco faciamus, qui certe a mendo male se habet? iuvero, ni fallor, mutata parumper distinctione: post πεντηκοστολογεῖν pone punctum; tum deinde haec subiicit *Pollux*: ἐν Φιλων. Κοθ. ἐστὶν εἰρημῶν, παναγεῖς etc. ita ut iste locus, παναγεῖς γενεὰν etc. ex *Philonidae* *Cothurnis* sit petitus, adeo ut amplius non sit opus cum Interpretibus nostris anquirere, unde et ex qua Comodia sit iste locus. et firmant haec, si contuleris, dicto superius loco a nobis factam emendationem, et invicem haec firmantur ab istis. *Salmasius* vero cum hic notat *Aristophaneum* esse *versum*, non tam voluit, ut quidem puto, indicare ex *Aristophane* eum esse petitum, sed modulum simpliciter versiculi indicavit. In ipsis autem *Philonidae* verbis comma tollebat post δεινοὶ *Kuehnii*: sed haud est opus.

παναγεῖς γενεὰν, etc.] Versus sunt *Aristophanis* παναγεῖς γενεὰν π. μ. δεινοὶ πατραλοῖαι. *Salmas.* KUEHN.

παναγεῖς γενεὰν, etc.] Ista παναγεῖς γενεὰν, πορνουτῶν. me male morantur. hic sane περὶ κακισμοῦ publicani nondum agit, sed mox segm. 32. Et putem haec ex aliquo Comico desumpta. certe πορνουτῶναι supra allatum fuit ex *Hermipri* *Kothoroiis* VII, 202. (πορνικῶν τέλους mentio apud *Aesch.* contra *Timarch.*) et hic *Philonidae* *Cothurni* citantur. quae res facit, ut locum et mutilum et mendosum hic suspicer. Iuvabunt ingeniosi. mihi γενεὰν videtur legendum: alias nil iuvo. παναγεῖς etiam alias in meliorem partem usurpatur, ut supra I, 14. et 35. hic pro *Sacerrimo* accipiendum videtur. sed abrumpo me ex his tricis. IUNG.

παναγεῖς γενεὰν] Haud certe quaesiveris immerito de loci sensu. quid enim per γενεὰν intelligas? neque vero

significatio planior fuerit, si cum *Iungermanno* legeris γε-
νεαί. nil mihi videtur facilius, quam ut γενεάν eo sensu ca-
piamus, quo occurrit in *Euangeliiis*, ut cum *Christus* ad
Pharisaeos dicit, eos esse γενεάν πονηράν· *perversam genera-
tionem* habet *Vulgatus*. ita hic τελῶναι παναγεῖς γενεάν, *ho-
minum natio scelestā ac execranda*, et sic maluero γενεάν cum
acutissimo *Iungermanno*. illa vero vocis γενεά notio non
equidem in bonis scriptoribus usu trita est.

Μεγαρεῖς] Vid. prov. *Megarenses*. SEB.

30.

ἔλλιμένιον] *Hesych.* in ἀγκυρόβολα (*f. ἀγκυροβόλια*) φοί-
νικες (οὐῖτω) τὰ δεῖπνα ἃ παρεσκεύαζον τοῖς τελῶναις ἐκ τῶν λι-
μένων· (ἐκ poterit abesse) ἔστι δὲ καὶ μισθός, ἐπρασσον γὰρ
ἐν τοῖς λιμέσιν ἐνόρμιον, καὶ ἐν λιμένι (leg. ἔλλιμένιον) ὡς αἰ-
σχύνῃ· (*Αἰσχίνης*) qui contra *Ctesiph.* τῷ ἔλλιμένιον utitur.
KUEHN.

ὁ δοῦναι πρὶν etc.] Vide an ὁ abundet, itaque versus
legendus: ἔλλιμένιον δοῦναι, πρὶν εἰσβῆναι, σ. δ. SEB.

ὁ δοῦναι πρὶν etc.] Articulus ὁ delendus non est, quod
pace coniecturae amici nostri dixerim, alioqui enim, ni fal-
lor, versus ab initio non consistet pleno pede. pyrrihi-
chius enim dactylum sequitur in hoc senario. ΙΥΚΕ.

ὁ δοῦναι etc.] Delevi stellulam: et quidem de articulo
ὁ non delendo bene adnotat *Iungermannus*, quod tamen et
Salmasius voluit.

εἰσβῆναι] Id est, *antequam navem conscendas*. *Demosth.*
Midiana ἐμὲ οἴσθε τριηραρχῆσειν, ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐμβήσεσθε. ὁ
ante δοῦναι delet *Salmas.* KUEHN.

παραγώγιον] Videtur vectigal fuisse, quod exigebatur a
mercatoribus peregrinis ob merces exoticas importandi licen-
tiam, aliasque exportandi. KUEHN.

Φιλιππ. Συνεκπλεύουση] *Athen.* lib. XV. fol. 700. *Φιλιπ-
πίδης Συνπλεύουσαι*. SEB.

Φιλιππ. Συνεκπλεύουση] *Athenaeus* laudat hunc *Comicum*
in *Συμπλεύουσαις*, ut titulus fuerit *Συμπλέουσαι* vel *Συνεκπλέου-
σαι*, *simul navigantes* vel *naves* vel *foeminae*, vel in genere
Συνοδεύουσαι, *comites itineris*, uti *Σύμπλους* apud *Hesych.*
est *Συνοδευτής*. versum *Philippidis* ita constituerem,

ὅταν ἐξῆς

παραγώγιον ὃν ἐκφέρεις εἰσπράξομαι.

quando dein

portorium ob ea, quae exegeris, exigam. KUEHN.

Φιλίππ. Συνεκπιλεύουσα] *Athenaeum* Συμπιλεύουσα vocare hoc drama adnotavit *Casaubonus* noster XV. *Athen.* 18. IUNGERM.

31.

τελωνία] *Vectigalis persolutio*, *Interpr.* malim: *conductio, exactio vectigalis*. τελωνεῖν certe est *publicanum agere, conducere vectigal*, et *exigere*, non ut iterum *Interpr. vectigal persolvere*. C. A. τελωνία καὶ τελωνεῖν. *Demosthen. Mithiana τελωνεῖαν* et *πεντηχοστήν* coniungit. ΚΥΗΝ.

καὶ εἰσπράττειν, τέλ. πρ.] An rectius distingueretur, καὶ εἰσπράττειν τέλη, πράττειν etc. IUNG.

παρ' αὐτῶν] αὐτῶν non habet, quo referatur, ideoque malim παρὰ ναυτῶν, quod solvitur a nautis, *vectigalis scriptura*. posses et simpliciter *scripturam* dicere, uti *vectigal* pro pecore pascente in prato publico *scriptura* solebat appellari. redderes etiam *mercium professio*, uti *census* in *Gloss. ἀπογραφὴ οὐσίας*. ΚΥΗΝ.

ἀπογραφὴν] MS. διαπογραφὴν. SEB.

ἀναπόγραφον.] *Improffessum*, merces scilicet, quas non professus est Dominus. καὶ ὡς Ἀ. absunt a C. A. usque ad *δικατεύεις*. ΚΥΗΝ.

τέλος] C. A. melius τέλει, quod *vectigali obnoxium* est, ὑποτελές. ΚΥΗΝ.

τέλος] Pro τέλος non dubito emendare τέλους· non enim τέλος dicitur ὑπεύθυνον, sed τέλους ὑπεύθυνον aliquid. supra lib. VIII, 157. ipse *Pollux*: ὁ δὲ ὑποτελής, καὶ ὑπεύθυνος τελεῶν. IUNGERM.

τέλος] τέλους cum *Iungermanno* malui, quam cum *Kuehnio* nostro τέλει, quod illud ad literam accedat propius.

καὶ φιλοτιμούμενος.] C. A. φιλοτ. τάχα ἐντελές ὑποτελές ἐρεῖς, si velis affectatius loqui ὑποτελές, posset dici etiam ἐντελές, mune vel munificum, *vectigali obnoxium*. ΚΥΗΝ.

καὶ φιλοτιμούμενος.] Hic post *φιλοτιμούμενος* dele punctum, quod sensum turbat. IUNG.

ὑποτελές, κ. φιλοτιμούμενος. τ. etc.] A vitiosa distinctione laborat hic locus, cui ex mente *Iungermanni* medellam retuli. Ὑπεύθυνον vero de ὑποτελεῖ apud *Hesychium* habes, ubi Ὑπόφορος, exponit ὑπεύθυνος.

ὑποτελές] MS. καὶ ἐπιτελές. SEB.

ὑποτελές] Bene vero et MS. *Seberi* habet ἐπιτελές· hic alias ὑποτελές bis poneretur. Totum locum itaque hic scribe sis: καὶ τὸ ὑπεύθυνον τέλους, ὑποτελές. καὶ φιλοτιμούμενος τάχα καὶ ἐντελές καὶ ἐπιτελές ἐρεῖς· sic loqui amat, ut et statim segm. 53.

φιλοτιμουμένῳ δὲ ἕξεσιν εἰπεῖν. Ideo vero ista notat ut adfectata, omisitque supra VIII, 156. ἐντελής, inquam, et ἐπιτελής, quod ea potius a τέλος quatenus finem et absolutionem operis significat, descendant, quam a τέλος quum vectigal denotat. De ἀτελεία, quae sequitur, *Noster* quoque supra VIII, 156. IUNG.

ἀνυπεύθυνον] Quod eximium est a vectigali, ἀτελής, immune etc. καὶ οὐ μόνος ἄνθρωπος etc. ita C. A. KUEHN.

32.

καὶ κακίζων etc.] MS. κακίζων δὲ τὸν τελ. SEB.

καὶ κακίζων etc.] C. A. καὶ ψέγων τελώνην εἶποις ἄν etc. KUEHN.

ἄγκων] C. V. ἄγκων, male: collum obtorquens non solventibus vectigal. KUEHN.

ἄγκων] Id vero verbi eleganter usurpatur de duris et inhumanis creditoribus, qui obtorto quasi collo, et tanquam strangulantes ad solvenda debita debitores urgent suos. est in *Aristophane* haud raro, et τὸ βλαῖον τῆς ἀπαιτήσεως significari notat *Scholias*. *Basil.* Homil. II. in Ps. 14. εἰάν ἐνδον σεαυτὸν κατακρύψης, ἐφέστηκε τῇ αὐλαίᾳ, (creditor) καὶ θυροκρουστέϊ etc. ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἄγκει. Eodem iure hoc verbi utaris de publicano, qui hominem exuit, ac solvendis vectigalibus crudeliter instat ac inhumane. sic certe mox ἀποπνίγων de τελώνῃ quoque dicitur, quamvis Atticos praeferre existimet ἄγκειν *Thomas* τῷ πνίγειν. sed vero promiscue utraque usurpata reperio verba. ita apud *Iulianum* in *Misopog.* ὁ δῆμος πνιγόμενος ὑπὸ τῶν πλουσίων. sed non hoc agimus praecipue. *Codex Falckenburgii* mox omisisse videtur θαλάττης ἀγριώτερος, χειμῶνος βιαιότερος, quod ista interserat paulo post ante ἄξενος, θηριώδης etc.

παρεκλέγων] C. V. παραλέγων, qui praeter constitutum aliquid in suum commodum furtim exigit. παρεισπράττων paulo post. KUEHN.

ἐπαχθής] Abest cum sequentibus usque ad ἔρμα a C. A. KUEHN.

ἀπερυσθριακῶς] Scribe ἀπηρυσθριακῶς. Inde ἀπηρυσθριασμένως. IUNGERM.

ἀπερυσθριακῶς] Placuit *Iungermanni* scriptio, ἀπηρυσθριακῶς, quapropter in textum retuli: ἀπηρυσθριακῶς, qui omnem deposuit pudorem. eleganter *Glossae*: Ἀπηρυσθριακεν, depuduit.

πέτρα πρόβολος] MS. πρόβολος πέτρα. etiam absque in-

eiso. Sed *Hesych.* *προβόλων, λίθων*· et ante, *πρόβολος* inter alia ei ὁ εἰς τὴν θάλασσαν προβεβλημένος λίθος. SEB.

πέτρα πρόβολος] Placuit et mihi interiungere commate ista, *πέτρα, πρόβολος*· quod idem gaudeo et amico nostro placuisse. *Hesychius*, *πρόβολοι, λίθων*· et quae noster *Seberus* indicavit. *Suidas*: *προβόλων, προβεβλημένη εἰς θάλασσαν πέτρα*· καὶ *πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι, καὶ οἷον ἀκαταίτινες. Δημοσθένους Φιλιππικοῖς. Etymologicon τὸ μέγα*· *πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν ἐγκείμεναι πέτραι ὄξεια*. vid. et *Budaei Comm. Graec. ling.* Ceterum ultima, καὶ *πρόβολοι* etc. exscripsit *Suidas* ex *Harrocrationse*. IUNG.

πέτρα πρόβολος] *Etymolog.* *Πρόβολοι*· αἱ εἰς θάλασσαν ἐγκείμεναι πέτραι ὄξεια· et malo non interiecto commate coniungas *πέτρα πρόβολος*, quam utraque divides. in coniunctis enim, me quidem iudice, hoc loco plus est elegantiae: et subiicit concinne *ναύγιον*, quippe si quae naves in istas prominulas in mare petras inciderent, naufragium haud dubium patiebantur.

θηρίον] Post omissis interiectis est in C. A. εἰ δ' ἐπαίνεις εὐξενος, praemittitur autem titulus: ἐπαινος τελώνου. ΚΥΕΗΚ.

λοιδορίας] Editio *Flor. λοιδορίας*. IUNG.

33.

Σαλμυθσός] *Salmas. Σαλμυθησσός. ΚΥΕΗΚ.*

Σαλμυθσός] Scribe *Σαλμυθησσός*, vel *Σαλμυθησσός. Hesych.* *Σαλμυθησσός, αἰγιαλὸς περὶ τὸν Εὐξείνιον πόντον. Stephanus de Urbibus: Σαλμυθησσός, κόλπος τοῦ πόντου. Depingit hunc infestum nautis locum Strabo lib. VII. ἔστι δ' οὗτος (Σαλμυθησσός) ἔρημος αἰγιαλός, καὶ λιθάδης, ἀλλήμενος, ἀναπεπταμένος πολὺς πρὸς τοὺς Βορέας, σταδίων ὅσον ἑπτακοσίων, μέχρι Κυανεῶν τὸ μῆκος· πρὸς ὃν οἱ ἐκπίπτοντες ὑπὸ τῶν Ἀστῶν διαρπάζονται τῶν ὑπερκειμένων, Θρακίου ἔθνους. Aeschylus *Prometh.* δεσμώτη·*

τραχίτια πόντου Σαλμυθησσία γνάθος,

ἐχθρόξενος ναύτησι, μητροῦν νεῶν.

Ubi *Scholiastes*: *γνάθος*, ὡς *πολέμων στόμα*, διὰ τὸ πᾶν τὸ εἰς αὐτὴν ἐμπίπτον καταναλίσκειν. Alterum apud *Pollucem Καρηρέως*, satis notum vel ex *Latinis Poëtis*, apud quos ille *Caphareus* famosus satis *Graecorum naufragio a Troia redeuntium*: ideo *Ovidio importunus et durus* dictus. IUNG.

Σαλμυθσός] Restitui *Iungermannum* sequutus *Σαλμυθησσός*· et confirmant abunde adducta ab eo loca. meminit

et *Etymologus*, ac praeter eum *Apollonius Rhodius* eiusque *Scholiastes*.

ἐνδοότερον τοῦ νόμου] MS. ἐνδοτέρω τοῦ. SEB.

ἐνδοότερον τοῦ νόμου] MSS. ἐνδοτέρω τοῦ νόμου qui intra legem constituti se continet, nec aliquid ulterius exigit, imo minus, quam leges volebant. KUEHN.

ἐνδοότερον τοῦ νόμου, πρ. τ. λ. ἀκριβῶς] Videtur legendum ἀκριβοῦς. Sed nihilominus me turbat, quod a casu recto hic in alia discedat vulgatus, quem itaque non possum non suspectum habere. MS. *Seberi ἐνδοτέρω* habet, ut ipse indicat, quod perinde est. fuerit vero ὁ ἐνδοτέρω τοῦ νόμου, credo, qui se intra legum praescripta continet. IUNG.

ἐνδοότερον τοῦ ν. πρῶτον τ. λ. ἄ.] Restitui cum *Kuehnio* auctoribus MSS. ἐνδοτέρω τοῦ νόμου, πρῶτος τοῦ λίαν ἀκριβῶς, neque opus fuerit cum *Iungermanno* ἀκριβοῦς legisse.

πρῶτον etc.] C. A. πρῶτος τοῦ λίαν ἀκριβοῦς. C. V. ultimum quidem affert, sed construit cum proximo κρείττων, et εἰδῶς cum τοῦ βίου. KUEHN.

κρείττων τοῦ βίου] κρείττων τοῦ βίου est, qui lucrum non amat, nisi quis malit, τοῦ βιαίου κρείττων, qui violentiam omnem aspernatur, et procul habet. KUEHN.

κρείττων τοῦ βίου.] Et quis vero hic κρείττων τοῦ βίου? ego ingenue fateor me nescire. Et coniectari itaque lubet, si forte legendum sit, et *Pollux* scripserit, κρείττων τοῦ βιαίου: qui opponatur βιαίῳ ante, ut statim εἰδῶς αἰδέσθαι opponitur τῷ ἀπηνθηριακῷ. dicendum aliquid, ne nihil dicam: quamvis libentius tacitus audirem, immo cum applausu exciperem doctissimorum et eruditissimorum virorum sententias. IUNG.

κρείττων τοῦ βίου] Et vero in hac phrasi haesisse *Iungermannum* nostrum non est quod miremur, qui acute reponit βιαίου, facilisque fuit ista corruptela. attamen quid si vulgatam lectionem ita exponamus: *vitae suae ratione melior*: κρείττων τοῦ τῶν τελωνῶν βίου, quod aut intelligere licet de vitae ratione, quam publicani inhonestam plerumque ac hominibus invisam instituunt, aut etiam de ipsa publicanorum natione; ita enim eleganter βίος de hominum genere ab aliis diverso usurpari solet, sicuti apud *Heliodorum* lib. I. βίος λησιῶν, *latronum natio*: διὸ καὶ συγγεῖ ἐπ' αὐτὴν (λίμνην) ὁ τοιοῦτος βίος: sed alii forsitan meliora.

προσκομίσαιτο.] C. A. προσκομίσαιτο, quod non praetulerim vulgato. KUEHN.

παράλαμβάνειν] C. A. παραλαβεῖν etc. redimere conducere; KUEHN.

πρίασθαι] MS. πριάσθαι. SEB.

34.

καὶ τοὺς ἄρχ.] C. A. τοὺς δὲ ἄρχοντας ἑ. τ. τ. π. κηρύττειν ἀπομισθοῦν. KUEHN.

καὶ τοὺς ἄρχοντας, etc.] Id Athenis Poletarum erat officium, ut docuit Pollux noster libro superiori segm. 99. et vide quae dixi ad eiusdem libri segm. 152. ubi de ἑλλιμενίῳ.

τὰ δὲ περὶ τοὺς λιμένας μ.] MS. τῶν δὲ περὶ τοὺς λ. SEB.

τὰ δὲ περὶ τοὺς λιμένας μ.] C. A. χῶμα ἐμπόριον ἐξαιρέσις etc. vid. *Etymologicum*, *Thucyd.* lib. VIII. διωκοδόμησαν δὲ καὶ στοὰν ἤπερ ἦν μεγίστη καὶ ἐγγύτατα τούτου εὐθὺς ἐχομένη ἐν τῷ Πειραιεῖ, καὶ ἤρχον αὐτοὶ αὐτῆς ἐς ἣν καὶ τὸν σῆτον ἠνάγκαζον πάντας τὸν ὑπάρχοντά τε καὶ τὸν ἐπιπλέοντα ἐξαιρεῖσθαι καὶ ἐντεῦθεν προαιρουῦντας πωλεῖν· ubi indicat voluisse eos novam ἐξαιρέσιν facere in *Piraeo*, cuius potestas esset penes oligarchicos. KUEHN.

δειγμα] *Hezychius*: δειγμα, τόπος ἐν Ἀθήναις οὕτω καλούμενος. *Suidas*: δειγμα τόπος ἦν ἐν Πειραιεῖ ἔνθα πολλοὶ συνήγοντο ξένοι καὶ ἐλογοποιοῦν. etc. *Symmachus* apud *Scholiassem Aristophan.* in Ἰππεῖς ad ista ἐν τῷ δειγματι τῶν δικῶν etc. δειγμα τόπος ἐστὶν ἐν Πειραιεῖ, ἔνθα πολλοὶ συνήγοντο ξένοι καὶ πολῖται, καὶ ἐλογοποιοῦν. Et ἄλλως· ἐν τῷ Πειραιεῖ ὅπου δικάζουσιν· ἐπεὶ ἐκεῖ οἱ ἔμποροι τὰ δειγματα τῶν πωλουμένων ἐτίθεσαν. *Xenophon* lib. V. Ἐλλην. de *Telesiae* navibus invadente *Piraeum*: ἦσαν δὲ τινες οἱ καὶ ἐκηθήσαντες ἐς τὸ δειγμα, ἐμπόρους τὲ τινὰς καὶ ναυκλήρους ξυναρπάσαντες, ἐς τὰς ναῦς εἰσήνεγκαν. *Harpocratio*, (cuius verba et exscripta in *Etymologico Magno*) δειγμα, κυρίως μὲν τὸ δεικνύμενον ἀφ' ἐκάστου τῶν πωλουμένων· ἤδη δὲ καὶ τόπος τις ἐν τῷ Ἀθηναίῳ ἐμπορίῳ, εἰς ὃν τὰ δειγματα ἐκομίζετο, οὕτως ἐκαλεῖτο· ἐστὶ δὲ ἔθος Ἀττικόν, τὸ σημαίνειν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τοὺς τόπους αὐτούς· *Δημοσθένης* ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος, καὶ *Αυσίας*. *Locus Demosthenis* ἐν τῷ πρὸς *Πολυκλέα* περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος est. παραλαβὼν *Δεινίαν* τὸν κηδεστὴν τὸν ἐμὸν, προσέρχεται αὐτῷ ἐν τῷ δειγματι etc. extat idem ἐν τῷ πρὸς τὴν *Λακρίτου* παραγραφῇ· καὶ τὸ μὲν πλοῖον ὥρμη ἐνταῦθα πλείους ἢ πέντε καὶ εἴκοσιν ἡμέρας· οὗτοι δὲ περιεπάτου ἐν τῷ δειγματι τῷ ὑμετέρῳ. IUNG.

χῶμα] Hoc pertinere credo quod supra ait I, 122. περιορίζειν τὴν ναῦν περὶ τὸ χῶμα φησὶν ὁ *Δημοσθένης* etc. qui locus est ex *Demosthenis* Oratione περὶ τοῦ στεφάνου τῆς

τριηραρχίας· ψήγισμα, αἰτ, γὰρ ὑμῶν ποιησομένων, ὅς ἂν μὴ πρὸ τῆς ἔτης καὶ νείας ἐπὶ χῶμα τὴν ναῦν περιουρίσῃ, δῆσαι καὶ δικαστηρίῳ παραδοῦναι, καὶ ταῦτα κυρωσάντων, ἐγὼ μὲν περιουρίσισα, καὶ σιέφανον διὰ ταῦτα παρ' ὑμῶν ἔλαβον, οὔτοι δὲ οὐ καθέλκυσαν. etc. unde videndum an non et supra I, 122. pro περὶ τὸ χῶμα legendum sit ἐπὶ τὸ χῶμα. Quid fuerit vero χῶμα et *Libanius* dicet in argumento modo dictae Orationis *Demosthenicae*: τὸ χῶμα δὲ ἦν οἰκοδόμημα ἐν τῷ λιμένι, προβεβλημένον προσοριμίσεως ἔνεκα, καὶ ἀγορᾶς τῶν ναυτῶν. Meminit idem *Demosthenes* et in ea πρὸς *Πολυκλέα* περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος· ἐψηγίσασθε, τὰς τε ναῦς καθέλκειν τοὺς τριηράρχους, καὶ παρακομίζειν ἐπὶ τὸ χῶμα, etc. Ad quam adnotavit *H. Wolfius* etiam ἐπὶ τῷ χῶματι καθέζεσθαι solitos fuisse trierarchos, qui se affici iniuriis putarent: id ex Oratione *Ctesiphontis* cognosci. IUNG.

ἔξαιρέσις] Nimirum quod ibi τὰ φορτία ἔξαιρεῖται vel exponebantur, ut ipse *Pollux* addit. prorsus Attice, qui, ut etiam ex *Harpocrate* in δείγμα modo dixi, et *Pollux* indicavit crebro, loca adpellant nomine ipsarum rerum vel negotii, quod in iis geritur; de qua re vid. et *R. Forner*. II. *Rer. quotid.* 25. IUNG.

* ἀρτοδείγμα] In vulgar. lex. e *Polluce* annotatur ἀρτοδείγμα specimen fuisse advecti frumenti. Mercatores enim ut frumenti bonitatem probarent, emtoribus ex eo confectum panem dare solitos. Quae ex hoc loco elici posse videntur, si tanquam integer expendatur. *Henricus Stephanus*. MS. ita habet: ἔξαιρ. ὥσπερ καὶ τὸ δείγμα· διότι δείγματα τῶν φορτίων ἕκαστος ἐν αὐτῷ προτείνει· τοῦ δ'. SEB.

* ἀρτοδείγμα] MSS. hunc versum usque ad verba ὑπὲρ τοῦ ταρίχου ita efferunt: ὥσπερ καὶ τὸ δείγμα. (C. V. δείμα male.) διότι δείγμα τῶν φορτίων (C. A. δείγματα τ. φ.) ἕκαστος ἐν αὐτῷ προτείνει (C. V. προτείνει τοῦ δὲ ἐμπορίου etc.) vulgatam lectionem ita emendarem καὶ γὰρ τὸ δείγμα τούνομι ἀπὸ τοῦ δείγμα τῶν ἀγωγίμων τοῖς ὠνητιῶσι δεδύσθαι, nam et δείγμα nomen ex eo, quod δείγμα mercium empturientibus datum sit, est apud *Hyperidem* ἐν τοῖς ὑπὲρ τοῦ ταρίχου, in de salsamento. *Harpocr.* laudat eundem in *Κεστροῖνος*, ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχου et in *πελληνεὺς*, *Ἰπριδῆς*, inquit, ἐν τῇ ὑπὲρ *Χαιρεφίλου ὑπολογία*. Oratio apologetica pro *Chaerephilo* non est alia ab ea, quae fuit pro salsamentis. Nam *Chaerephilus* nobilis fuit salsamentarius Athenis, cuius filios Athenienses civitate donarunt ob salsamenta copiosius subvecta, *Athenaeus* lib. III, cap. 35. eadem postea notata vidi a *Va-*

lesio in Harpocr. voce ἀκή. Salmas. ex MS. ita: ὡσπερ τὸ δείγμα τοῖς ὀνητιῶσι ἀπὸ τοῦ etc. KUEHN.

* ἀροδείγμα] Sane ἀριόδειγμα scribendum videtur, si vera haec lectio, ut et doctiss. *Fornerius* loco iam dicto laudat. Certe ego vix tamen adsentior veram esse: nec eam adgnoscat *Seberi* noster *Augustanus*, quem habere dicit: ὡσπερ καὶ τὸ δείγμα· διότι δείγματα τῶν φορτίων ἕκαστος ἐν αὐτῷ προτείνει. Nec τοῦνομα suo loco in vulgatis consistere videtur, sed collocandum magis mox ante παρ' Ἑπερ. vel hic legendum, τοῦνομα ἀπὸ τοῦ δείγμα etc. Incidebat etiam ἀπόδειγμα forte scribendum. Et tunc etiam δίδοσθαι, vel δεδόςθαι, scribendum fuerit: sed illud malim, et quid pro ὀνητιάσι (pro quo Edit. *Flor.* ὀνητιάνι) an non etiam ὀνητιάουσι, vel ὀνητιῶσι legendum? ita omnia hic mendis scaterere videntur, nosque MSS. prodere non in loco. Orationes *Hyperidis* vero ὑπὲρ τοῦ ταρίχους, vel potius περὶ ταρίχους, ut semper apud *Harpocratationem* citantur, plures fuisse, discimus ex eodem *Harpocratatione*, qui in ἀφείς τὴν ὑπέραν, ait: Ἑπερίδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ταρίχους πρώτῳ. Idem *Lexicographus* in καταχειροτονία etiam ita laudat, παρ' Ἑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ Χαιραμίλου περὶ τοῦ ταρίχους. IUNG.

καὶ * ἀροδείγμα, ἀπὸ τοῦ τοῦνομα δ. etc.] Emendavi haec ad *Kuehni* mentem, qui ita, ut textus habet, ad oram Codicis sui posuerat. Idem mox ὀνητιῶσι δεδόςθαι, pro quo male vulgo, ὀνητιάσι δίδοσθαι.

καπηλεία, καὶ πορνεία, etc.] C. A. πορνεία καὶ οἰκήματα τὰ δὲ τῆς π. κ. etc. Attici scriptores per ἐνφημίαν *carcerem* et *lupanar οἴκημα* vocare solent. KUEHN.

οἰκήματα] Et id auctoritate *Aeschinis* contra *Timarch.* et iam olim *Harpocratio* in οἴκημα adnotavit. IUNG.

35.

τείχος.] C. A. τείχους δὲ πύλαι κ. π. οἱ ἐφιστ. τ. π. *Gloss.* *Veterum* habent, πυλουργοὶ et πυλωροί. KUEHN.

ἐνέγραψε.] Quis? sed mendum est. Scribe ἐνέγραφα. ait *Pollux* se inseruisse haec rebus bellicis: nempe supra libr. I. cap. 10. quod στρατιωτικά ὀνόματα tractat, ut *tema* 21. περὶ μερῶν τείχους est. IUNG.

ἐνέγραψε.] ἐνέγραφα emendavit *Kuehnius*.

καὶ τὰ μέρη τῶν πυλῶν] MS. π. ἃ καὶ τῶν. SEB.

καὶ τὰ μέρη τῶν πυλῶν] C. A. ἃ καὶ τῶν θυρῶν, σανίδες, πύγες, θαιροί, στροφεῖς εἰσιν δὲ παρελθόντων etc. KUEHN.

οἰκιῶν.] Lib. I. cap. 8. tm. 2. IUNG.

Pomoerium] ἐντείχιος τόπος, locus moenibus inclusus seu conclusus, aut muro cinctus. Quo nomine cum τὸ σύμπαν *Polluci* nominetur, dubito an recte *pomoerium* vertatur, licet *Hieron. Magius* ita hinc citet miscell. III, 13. *Livio* *pomoerium magis circa murum locus*. lib. I. cap. 28. *Plutarcho* πομῆριον, οἶον ὄπισθεν τείχους, ἢ μετὰ τείχους, quasi post vel pone moenia in *Vit. Romuli* fol. 16. SEB.

τείχους.] C. A. ἐντὸς τειχῶν, quod confirmat C. V. ΚΥΕΗΝ.

Ξενοφῶντα] C. A. ταῦτα δὲ κ. ἄ. ἐστὶ ε. κ. ἄ καὶ κῶμαι ὅθεν καὶ κ. (*Gl. ἄμοδα, compita*) itaque absunt a C. A. interiecta omnia segm. seq. ΚΥΕΗΝ.

Ξενοφῶντα] *Xenophon* locus *Paediae* II. adfertur: ἐπεὶ δὲ κατενόησε τὴν ἀγυιάν τὴν πρὸς τὸ βασιλεῖον φέρουσαν στενωτέραν οὖσαν ἢ ἐπὶ μετώπου πάντας ἰέναι. IUNG.

"*Ομηρον*.] *Homerus* saepe: uno loco exempli caussa locum dabimus:

δύσετό τ' ἠέλιος, σκυδῶντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

De εὐρυαγυίᾳ dixit iam supra segm. 19. IUNG.

Ἀγυιεύς.] *Suidas* in Ἀγυιαί· καὶ αὐτὸς θεός, (Ἀγυιεύς) *Φερεκράτης Κραπατάλλοις*· ὦ δέσποτ' Ἀγυιεύ, ταῦτα σὺ μέμνησό μου. *Euripides Phoenissis*, ubi *Polynices*, καὶ σὺ Φοῖβ' ἄναξ Ἀγυιεύ, καὶ μέλαθρα χαιρέτε. Ubi *Scholiastes*: ἐν τοῖς προπυλαιῖσι καὶ οἰκημασιν ἰδουμένε· ὅτι τὸν Ἀγυιέα πρὸ πυλῶν ἴστασαν· κίων δὲ οὗτος ἦν εἰς ὃς ἠέλιος ἀγυιῶν. *Aristophanes Σφηξί*,

ὦ δέσποτ' ἄναξ, γείτον Ἀγυιεύ τοῦμοῦ προθύρου πρὸς πύλας

etc. ubi vide *Schol. veterem*, e quo sua descripsit *Suidas*: adde et *Harpocratonem*, vid. et *Meursium* *Auctario Philologico* c. 2. ubi a *Plauto* adpellari *Vicinum Apollinem* docet. IUNG.

Ἀγυιεύς.] Meminit *Clemens Protr.* καὶ τὸν Ἀγυιέα θυρωρὸν ἴσταντες· et *Horat. Levis Aggieu* lib. IV. *Od.* 6. ad quem locum videndi *Scholiastae*.

36.

Θεσμοφοριαζούσαις] *Aristophanis* versiculum in hodiernis *Thesmofoριαζούσαις* non exstare puto: fuerat fors in alteris. IUNG.

πρὸς Πασικλέα] Videtur eadem cum *Oratione Hyperidis*, quod apud *Harpocratonem* in ἐκδεικῇ et συμμορία laudatur κατὰ Πασικλέους. IUNG.

καλοῖτο δ' ἄν] MS. καλοῖντο. SEB.

καλοῖτο δ' ἄν] C. V. καλοῖντο a C. A. haec absunt, ut modo dictum est. post κῶμαι in eodem sequitur, ὄθεν καὶ κωμήτας τοὺς γείτονας καὶ κωμίτιδας ὠ. C. V. κομίτας et κομιτίδας male. in *Gl.* κωμίται *Castellani*, κωμήτης *paganus*. *via vicinialis*: ἢ ἐπὶ κώμας ἄγουσα. vid. *Aristot.* libr. I. *Politic.* cap. 2. de κώμη. KUEHN.

κῶμαι, ταῦτα.] *Hesychius*: κωμήτης, γείτων. κῶμαι γὰρ τὰ ἄμφοδα. eadem et *Suidas* in κωμήται· et in κωμήτας ait, κωμήτας, οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἄμφοδου καὶ τόπου ἐλεγον. IUNG.

κῶμαι] Eandem huius vocis notionem monstrat quoque *Elymologus* in ἐγκώμιον· κώμας γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωποὺς καὶ τὰ ἄμφοδα. Sed aliter *Aristoteles* de *Poëtica*, qui de *Peloponnesiis*: οὔτοι μὲν γὰρ κώμας τὰς περιουκίδας φασί· et adnota mihi vocem περιουκίδες *Polluci* hoc loco intactam. in *Glossis* περιουκία exponitur territorium.

κωμητίδας] Malim κωμήτιδας, et mox κωμήτισι, ut supra segm. II. κωμήτις, quamvis et eo loco sit κωμητίς· dixi ibi, ubi quoque ex *Suida* attuli versum *Aristophanis*, quem et noster hic citat e *Lysistrata*, ubi certe κωμήτις legendum, ut statim dicam. IUNG.

κωμητίδας] Superius cum *Iungermanno* de mutando huius vocis accentu dictum a nobis, eumque hic sequimur, ut et mox κωμήτισι pro vulgato κωμητίσι.

Ἀριστοφάνης etc.] Absunt haec quidem usque ad Θεοὶ a C. A. *Aristoph.* ita acciperem, ἐν κωμήτισι καπήλοις τ' ἐ. in vicinis cauponibusque amabilem. nec aliter legerat *Salmas.* KUEHN.

ἢ ἐν Κενταύρω] *Casaub.* malit abesse ἐν, animadv. in *Athen.* II, 14. quomodo abest et VII, 24. IX, 55. X, 184. tametsi alicubi in numero multitudinis Κενταύροις. SEB.

ἢ ἐν Κενταύρω] ἐν hic abesse mavult *Casaubonus* noster VII. animadv. in *Athen.* 14. ut iam indicavit quoque *Sebe-*
rus. IUNG.

ἐν Κενταύρω] Ita quoque legendum potius apud *Pollucem* VII, 24. quam Κενταύροις; non enim aliter hanc fabulam citare solent Grammatici, ut ad eum locum est observatum. Et quidem in χρήσει *Aristophanis* adducta *Kuehnius* post καπήλοις interserit τ', ac sequor omnino; sic enim melius verba cohaerent.

ἐπίχαρτον] Hanc vocem supra improbavit III, 101. sed ad versiculum e *Lysistrata*: quem ita emendare debes: πλὴν ἢγ' ἐμὴ κωμήτις, ut apud *Suidam* in κωμήται recte legitur, et

in *Aristophaneo* dramate illo, ubi in ipso initio ita *Lysistrata*:

νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή,
πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἢ δ' ἐξέρχεται. IUNG.

37.

ἀλλ' ὦ θυρέτρ.] Priores editiones, ἀλλ' ὦ θηρέτρων, τῶν
Δεκωμῆται θ. SEB.

ἀλλ' ὦ θυρέτρ.] Male antea legebatur *θηρέτρων*, τῶν δὲ
etc. ut recte *Seberus* noster edidit, ita scribendum monuit
Clariss. Casaubonus III. *Athen.* 15. ubi et *Ionis Phoenicis*,
qui et Caeneus, meminit. Ita enim ibi *Dalecampius* legit:
"Ἴων ὁ Χίος μαρτυρεῖ ἐν Φοινίῳ ἢ Καινεῖ· pro Φοινίῳ Καινεῖ.
Invenio ego tamen et apud *Aristoph. Scholiast.* ad *βαρυγ.*
ibi: εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος, τοῦτο Ἴωνός ἐστιν ἐκ Φοι-
νίκης, ἢ καὶ Οἰνέως· ubi etiam scribendum puto, ἢ Καινέως.
Sed Φοινίῳ forte non mutandum, idque primum nomen eius
dramatis ita se recte habeat. Et invenio quandam Φοινίῳ
Actaeonis filiam, a qua Φοινικήϊα γράμματα dicta fuerint, de
qua vide *Suidam* in Φοινικήϊα γράμματα· meminit *Hesychius*
in eadem λέξει. Nil tamen adfirmo, saltem quae pro vulgata
lectione, quae et *Athenaei* Codicibus niti videtur posse,
mihi incidebant: quam si viri undequaque doctiss. subvertunt,
ἢ μὴ σκίνη ἐπικουρία. *H. Stephanus* in suo Codice
quoque *θυρέτρων* reposuerat. IUNG.

κῶμος] Vid. *Festus* in *Comessatio*. ἐπὶ ταῖς νίκαις, post
victoriam reportatam, quod accinebatur ἐγκώμιον erat: dein
copulae absunt a C. A. ΚΥΕΗΝ.

ἐγκώμιον] Pari modo quasi alter *Castor* suo *Polluci*
amico coniurat *Hesychius*: ἐγκώμιον, scribens, ἔνδημον· κῶ-
μαι γὰρ τοῦ δήμου συστήματα· sic enim lege, ubi vulgo συστή-
μετα. IUNG.

παροικοῦντας, etc.] Sed ad nostrum MS. tandem, qui
nova pagina incipit iterum: κοῦντας, καὶ προσοικοῦντας, καὶ
(sine τάχα δὲ) παρ. καὶ ἀγχιθύρους ἐρεῖς· καὶ παροίκους, vo-
cula male repetita, nisi voluerit *συμπαροίκους* scribere. Sed
ἐρεῖς addendum, vel subaudiendum est. IUNG.

ἀγχιθύρους.] C. A. *συμπαροίκους* ἐπὶ δὲ τούτοις τὰς μὲν
τύρηνθρας etc. quod ultimum affert et C. V. *latiores vias* etc.
Hesych. λισφόρος, δημοτικὴ ὁδὸς πλατειᾶ, λαὸν γέρονσα πολ-
λήν. etc. ΚΥΕΗΝ.

Εὐπ. δ' ἐν Κ. καὶ σ. εἴρηκ.] Haec desunt in MS. IUNG.

εὐθυτέρας] *Schottus* noster ait hic: forte εὐθυτέρας.
Prorsus εὐσκόπως· ita enim et noster MS. clare habet: quare

scribe sis illud pro vulgato. *Hesychius*: Λεωφόρος, δημοτικὴ ὁδὸς πλατεῖα, λαὸν φέρουσα πολὺν· nulla hic εὐθύτης necessaria est. Et sic ex *Philone* observant, ista iunctim posita, ὁδὸς εὐρεῖα καὶ λεωφόρος, lib. de vita *Mosis*. IUNG.

εὐθυτέρας ὁδούς, λεωφ.] Ita vulgo: sed cum *Kuehnio* ex MSS. εὐθυτέρας restitui. Praeceptum erat *Pythagorae* ταῖς λεωφόροις μὴ βαδίζειν ὁδοῖς, non incedendum esse popularibus viis, οὐχ ἵνα κρηνοβατῶμεν, inquit *Philo*, οὐ γὰρ ποσὶ κάματον παρήγγειλεν, ἀλλ' αἰνιττόμενος διὰ συμβόλου, τὸ μὴ ἔργοις, μῆτε λόγοις δημῶδεσι καὶ πεπατημένοις χρῆσθαι. Locus est initio libri, Quod omnis probus sit liber.

ἀμαξιτοὺς ἂν καλοῖς] MS. ἀμαξιτοῖς. Sed *Hesych.* ἀμαξιτὸν, ὁδὸν δημόσιον, καὶ ἀμαξιαὶς διαπορευτήν ὁδόν. Ἀμαξιτην autem *Brodæus* expon. ἀμαξιαῖον *Antholog.* I, 57, 14. SEB.

ἀμαξιτοὺς ἂν καλοῖς] MS. noster ἀμαξιτοὺς καὶ ἀμαξ. spiritu leni, ut semper fere haec talia: sicut et supra III, 69. ubi eadem habes. IUNG.

38.

τὰ δὲ στενά] MS. τὰς δὲ στενάς, στ. prior editiones, στενόπ. Apud *Plutarchum* de aud. Poët. στενωπὸς ἄδου καὶ παλιῆροῖα βυθοῦ. fol. 10. SEB.

τὰ δὲ στενά] MSS. τὰς δὲ στενάς sc. ὁδούς. KUEHN.

τὰ δὲ στενά] MS. τὰς δὲ στενάς στενωπούς etc. prorsus ut *Seberi Augustanus*, et placet. eo modo quo praecessit, τὰς μὲν εὐρυτέρας ὁδούς, subiicit, τὰς δὲ στενάς. Male antea στενοπούς legebatur, ut etiam *Seberus* noster adnotavit. Nec tantum στενωπὸν et στενωπούς elliptice dicebantur, sed στενωπούς ὁδούς. apud *Homerum* Ionice στενωπὸς ὁδός, Ἰλ. ψ. et στενωπῶ ἐν ὁδῶ, Ἰλ. η. ut alii adnotarunt. *Tatius* libr. II. de *Clitoph.* et *Leucippe*: μέσον δὲ διεῖργεν (sic MS. *Thiანი*, vulgo εἶργεν) στενωπὸς ὁδός ἐπὶ τὰ οἰκήματα· θύρα δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ στενωποῦ μία ἐκλείετο· sic idem MS. amplissimi *Thiანი*: vulgati, ἐνεκλείετο· apud quem lib. VIII. et στενωπεῖον habes: καταλιπὼν γὰρ τὴν πατρίαν οἰκίαν, ὀλίγον ἑαυτῷ μισθωσάμενος στενωπεῖον, εἶχεν ἐνταῦθα τὸ οἶκημα. IUNG.

λαύρας] C. V. male καύρας pro λαύρας. KUEHN.

Ὀμήρου εἶπ.] Absunt ista a C. A. usque ad ὠδοιπορήκαμεν. KUEHN.

παρ' οὐδὸν εὐσταθέος μεγ.] *Odyss.* χ, 120. prior editiones, ἐκποσθε δ' ἔσταθε θεὸς μέγαροιο, ἦν ὁδός ἐς λ. SEB.

παρ' οὐδὸν εὐσταθέος μεγ.] C. V. ἐκποσθεν, quod versus aspernatur: possit tamen esse interpretatio τοῦ παρ' οὐδέν. KUEHN.

παρ' οὐδὸν εὐσταθέος μεγ.] Priores editiones, quorum corruptam lectionem emendavit doctus editor ex ipso *Homero*, partim sequitur et MS. noster, dum ita incipit versus *Homeri* ἔκτισθεν δ' εὐσταθέος μ. cetera ut *Seberus* noster edidit. totus *Homeri* versus, 'Οδ. γ. primus est:

ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν εὐσταθέος μεγάροιο etc.

Quaerendum itaque unde illud ἔκτισθεν subortum. nimis enim longe abit. suspicari scriptum esse a *Nostro* ἐν 'Οδυσσεΐα, ut aliquando solet VI, 18. IUNG.

ῥύμην] Adducit haec *Nunnes*. Not. ad *Phrynichi* Eclog. in ῥύμη. *Phrynichi* libr. II. verba: ῥύμη· καὶ τοῦτο οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῆς ὀρμῆς εἰθέσαν· οἱ δὲ νῦν ἀμαθείς ἐπὶ τοῦ στενωποῦ· aitque sibi Macedonicum id videri. IUNG.

φιλήμ. μὲν etc.] In MS. nostro desunt Φιλήμ. μὲν ἐν usque ad segment. 39. quae a mendis libera non praesto. IUNGERM.

ὕφ' ὁδοῦ] Leg. ὕφηγοῦ· πόστην, inquit, ὕφηγοῦ ὡς εἰδέναι παιδάριον ῥύμην· τρίτην etc.

quaenam sit platea dic, puer, ut id sciam.

qui respondet,

tertia est. —

De aliis viis Aihenarum *Meurs. Athen. Att.* lib. III. c. 8. ΚΥΕΗΝ.

39.

οἰκίαι, καὶ συνοικίαι] C. A. οἰκίαν κ. συνοικίαν οἰκίας περιδρομον περιοίκιον, δέ τι μικρὸν οἰκίδιον καὶ οἰκισκον εἶπε *Δημοσθένης*. μικρὸν οἰκίδιον in de *Corona*. ita ille: πέρας μὲν ἅπανιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου ὁ θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῆ, ubi οἰκίσκος est *cavea*, *aedicula*, *tuguriolum*. caeterum οἰκίσκην non legitur hodie, sed οἰκίαν in *Oratione* adversus *Olympiodorum*. ΚΥΕΗΝ.

οἰκίαι, καὶ συνοικίαι] MS. οἰκίαν καὶ συνοικίαν, καὶ οἰκ. et subdit sane οἰκίας περιδρομος· et συνοικίας in versu *Aristophanis*. Sed ad vulgatam oppido convenit hic locus, qui se mihi obtulit in *Thucydidis* Ἐγγραφῇ lib. III. de *Corcyra*: ἐμπιπρᾶσι τὰς οἰκίας τὰς ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τὰς συνοικίας. Et ad MS. tamen non minus illud *Aeschinis* κατὰ Τιμάρχον· λοιπὸν οὐδὲν, οἰκ. οἰκία, οὐ συνοικία, οὐ χωρίον, οὐκ οἰκείται etc. MS. lectio solum vera videtur, et patet in eadem *Oratione*: ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν· ὅπου δ' εἰς ἐνοικεῖ, οἰκίαν. *Plato* lib. II. de *Rep.* οὕτω δὴ ἄρα παραλαμβάνων ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλου, τὸν δὲ ἐπ' ἄλλου, χρεῖα, πολλῶν δεόμενοι, πολ-

λους εἰς μίαν οἰκῆσιν ἀγείραντες κοινωνοὺς τε καὶ βοηθοὺς, ταύτη τῇ ξυνοικίᾳ ἐθέμεθα πόλιν ὄνομα. IUNG.

ὡς ἐν τῷ Γήρα 'Αρ.] Vide supra VII, 125. SEB.

ὡς ἐν τῷ γήρα 'Αρ.] Desunt in MS. ὡς ἐν τῷ γ. 'Αρ. cum verbis *Comici*. Quae sequuntur usque ad καὶ που καὶ ἐργ. in MS. pleraque desunt, tot saltem relictis: καὶ περιοίκιον δέ τι μικρὸν οἰκίδιον, καὶ οἰκίσκην εἶπεν Δημοσθένης, τὸ μικρὸν οἰκίδιον· καὶ Λυσίας δὲ οἰκάριον· καὶ που etc. Ceterum videtur MS. lectio καὶ περιοίκιον δέ τι μικρὸν οἰκίδιον etc. non improbanda, quum alias περιοίκιον etiam ipsum περίβολον significare ex *Hesychio* notum sit. Ceterum *Demosthenis* ex ea contra *Olympiodorum* locus, in quo *Pollux* noster οἰκίσκην adgnoscat, hodie non ita legitur, sed aliter: καὶ οὗτος εἴλετο τοὺς φαρμακοτρίβας, καὶ τὴν οἰκίαν· ἐγὼ δ' ἔλαβον τοὺς σακχυφάντας, καὶ τὴν ἐτέραν. Nec aliter paulo antea dixerat *Demosthenes*: διεῖλον ἐγὼ δύο μερίδας· καὶ ἡ μὲν ἐτέρα ἦν μερὶς ἡ οἰκία, ἐν ἧ ᾤκει αὐτὸς ὁ Κόνων, καὶ τὰνδράποδα οἱ σακχυφάνται· ἡ δ' ἐτέρα ἦν μερὶς οἰκία ἐτέρα, καὶ τὰνδράποδα οἱ φαρμακοτρίβαι. Quid itaque dicemus ad *Pollucem*, qui pro οἰκίαν, οἰκίσκην, et pro ἐτέραν, οἰκίαν citat? Et sane doctiss. *Leopardus* II. Emend. 5. ubi de *Sacchyphantis*, non veretur adfirmare apud *Demosthenem* perperam iam legi οἰκίαν· quum οἰκίσκην cum *Polluce* debeat. sed hoc modo tamen et alia mutanda in *Demosthene* adhuc fuerint: de quibus forte amplius deliberandum. pro vulgato hactenus σακχυφάντας etiam *H. Stephanus* in suo Codice adscripserat, an σακχυφάντας? Ceterum mox quoque *Θεοκλείδου* scribendum puto. IUNG.

οἰκίσκην] Priores editiones οἰκίαν perperam, *Leopardus* II, 5. SEB.

ἐν δὲ τῷ Α. etc.] MS. καὶ Λυσίας οἰκάριον εἶπε, καὶ που καὶ ἐργαστήρια εἴρηται· καὶ κατ. SEB.

ἐν δὲ τῷ Α. etc.] C. A. Λυσίας δὲ οἰκάριον καὶ που καὶ ἐργαστήρια κ. κ. KUEHN.

Θεοκλήδου] Θεοκλείδου, aut Θεοκλήτου. SEB.

Θεοκλήδου] Leg. Θεοκλείδου, ut mox *Ἀμφικλείδου*. KUEHN.

Θεοκλήδου] Ita fuit in vulgatis; sed cum *Kuehnio* Θεοκλείδου emendavi.

καὶ που καὶ ἐργ.] MS. noster prorsus ut *Seberi*, καὶ που καὶ ἐργαστήρια εἴρηται, καὶ καταγωγὰι etc. et magis placet. IUNGERN.

40.

ἀκρόπολις· ἦν καὶ ἄκρον etc.] C. A. ἦν καὶ εἵποις ἂν ἄκρον πόλιν etc. καὶ κατοπιν τ. ἀ. ὀπισθόδομος etc. KUEHN.

ἀκρόπολις· ἦν καὶ ἄκρον etc.] MS. ἀκρόπολις ἦν, καὶ ἄκρον εἵποις ἂν καὶ πόλιν· rectissime quod ad ἄκρον. Et scribe: ἦν καὶ ἄκρον etc. Sic enim dicta arx Athenis, non ἄκρον. *Hesychius*: ἄκρα, ἀκρόπολις· et sic ex *Aeschine* adnotant. *Heliodorus* lib. VIII. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι διαδιδράσκοντες, ἐλιγμὸν τινα τοῦ Νείλου καθάπερ ἄκρον ὑποδραμόντες etc. Et *Hyperides* in ea ὑπὲρ Λυκόφρονος dicit κατάληψιν ἄκρας infra IX, 156. Nota autem a nostro *Polluce* et ipsam arcem, vocatam πόλιν. IUNG.

ἀκρόπολις· ἦν καὶ ἄκρον, etc.] ἄκρον restituimus facile dictantibus MSS.

πολιεῖς] Supra segm. 26. IUNG.

καὶ τήν] Deest in MS. καὶ ante τήν. IUNG.

τυραννεῖον.] E MS. et notis *Sylburgii*. prior. edit. τυραννίον. SEB.

τυραννεῖον.] C. A. εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῷ πρυτανεῖον ἐστὶ τῆς πόλεως παρ' ἧ etc. σιτίσαι ἀξιοθέντες. C. V. εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῇ sc. ἀκροπόλει. KUEHN.

τυραννεῖον.] Sic nimirum emendavit *H. Stephanus* in suo Codice, quum antea ederetur τυραννίον· quem in *Thesaurο* suo vide. IUNG.

ἐπὶ δὲ ταύτην] MS. τυρ. εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῇ πρ. SEB.

ἐπὶ δὲ ταύτην] Pro ἐπὶ etc. MS. noster, sicut *Seberi*, εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῇ, πρυτανεῖον, καὶ etc. IUNG.

ἔσιτοῦντο] MS. ἔσιτουν. SEB.

κατὰ δημοσίαν etc.] *Qui venerant publice legati aliunde scilicet*, *Interpr.* vertit ac si legisset, οἱ ἀπὸ etc. quamvis verum sit eos, qui a publica legatione re bene gesta domum redierant, eodem honore affici solitos. KUEHN.

προσβεῖαν] MS. προσβεῖαν· et sic emenda accentum vulgo mendosum. de hoc legatorum honore vid. et supra VIII, 138. IUNG.

πρᾶξιν τινα σιτ.] MS. πρᾶξιν τινὰ σιτίσεως ἀξ. non σιτήσεως· sed et supra VIII, 140. σιτήσεις in hac re. et VI, 54. quo loco MS. etiam σίτισις per ι habet. IUNG.

ἀείσιτος] C. V. ἀείσιλος sine sensu. C. A. σύσιτος omisso ἦν. *Hesych.* ἀείσιτος, ὁ ἐφ' ἐκάστη ἡμέρᾳ ἐν τῷ πρυτανεῖῳ διπνῶν. KUEHN.

ἱερὰ δὲ, etc.] In MS. desunt ἱερὰ δὲ cum sequ. et illis, ἱερ. προεῖρ. IUNG.

ἱερὰ δὲ, καὶ νεῶ, etc.] Haec singula, quae superius a se dicta refert, habes I, 6. ibique *Kuehnius* quid ἱερὸν fuerit, quid τέμενος, quid νεῶς exponit, et I, 10. οἱ δὲ ἀνειμένοι θεοῖς τόποι ἄλση τε καὶ τεμένη καὶ ἔρηκη, unde ἔρηκη ἱερὰ, *septa sacra*, ut *Arnobius*, quae eadem et *Hippocrati* ἱεροὶ περίβολοι, quamvis dicto loco *Pollux* distinguere videatur ἔρηκος et περίβολον· addit enim καὶ ὁ περὶ αὐτὰ κύκλος, περίβολος· sed utrasque voces promiscue usurpatas ex pluribus auctorum locis liquere possit.

ἔρηκη, ἐν τοῖς ἱεροῖς πρ.] Supra I, 10. SEB.

41.

* ἐνηλύσια] Ex emendat. *Leopardi* XI, 7. priores editiones, ἐν ἡλυσία, etiam seq. SEB.

Et in ingressu quidem etc.] Nempe quia prior. ed. ἐν ἡλυσία et quasi hoc fortassis ab ἐλεύθω esset. Leopardus ita vertit: Enelysia (id est, bidental) autem sic appellabatur, in quod caeleste telum incubuisset, quod et fulmen irruere, fulminare et descendere dicebant. Et Iovem fulminis praesidem catabatem, id est, descensorem. Et quia undique clausum est bidental, intactum possis vocare. SEB.

* ἐνηλύσια] C. A. τὰ μέντοι ἐνηλύσια etc. *Enelysia* vocantur etc. *KUEHN.*

* ἐνηλύσια] MS. ἐνηλυσία et mox etiam mendose ὀνομάζετο. *Leopardi* versionem huius loci habes in eius Emendationibus lib. XI. cap. 7. ubi recte ait interpretem hic plane delirare. Veram autem lectionem ἐνηλύσια (pro qua antea vulgati bis ἐν ἡλυσία hic mendose praeferebant) habet et *Turnebus* XXV. advers. 14. IUNG.

* ἐνηλύσια] Stellulam, quae fuit ante ἐνηλύσια in editione *Seberi*, delevi. Varie autem hanc vocem a Grammaticis fuisse expositam liquet ex *Hesychio*, *Suida*, et *Etymologo*, qui posterior *Διὶ Καταιβάτην, Iovi Fulminatori* τὰ ἐνηλύσια fuisse sacra refert, dictaque praeterea ἄδυνα et ἄβαρα, siquidem ad ista loca, quae *Iovis* ignis reddiderat pura, accedi nefas duxerint. hinc utique sepiri undique, ne cui pateret aditus, bidentalibus obtinuit, quod et *Noster* mox innuit, cum τὰ ἐνηλύσια περιερχθέντα dici posse ἄφανστια docet, quomodo nimirum I, 9. χωρίον ἄφανστον et ἄφανστούμενον, de adyto habet, et egregie *Pausanias* lib. V. cap. 14. Τοῦ δὲ Καταιβάτου Διὸς προβέβληται μὲν πανταχόθεν πρὸ τοῦ βωμοῦ φράγμα· *Iovi* autem *Fulminatori* non solebat nisi in tacto fulmine loco ara statui. Quem vero *Καταιβάτην* analogice quidem appellat *Pollux* noster, ut plurimum *Καταιβάτην* dici

ex *Clemente, Aristophane, eiusque Scholiasta, Athanasio* pro Christianis, *Pausania*, aliisque pluribus constat.

ὁ καὶ ἐνσκήψαι, etc.] MS. κατασκήψαι, καὶ κατελθῆναι.

SEBERUS.

ὁ καὶ ἐνσκήψαι, etc.] C. A. ἐνσκήψαι δὲ καὶ κατασκήψαι τὸ κατελθεῖν ἔ. καὶ Διὰ τὸν ἐπ' αὐτῷ (qui praesidebat huic loco) καταβάτην· περιειροχθέντα (clausa) δὲ τὰ ἐνηλύσια (C. V. ἐνηλύσια) ἄψανστα ἀνείτο, quae lectio MSSorum optima est, intacta relinquebantur Deo. τὸ κατελθεῖν habet etiam C. V.

KUEHN.

ὁ καὶ ἐνσκήψαι, etc.] In MS deest ὁ· dein MS. pro ἐγκ. et sequenti verbo habet, κατασκήψαι καὶ κατελθεῖν, sicut et *Seberus* in suo fuisse testatum reliquit. IUNG.

ὁ καὶ ἐνσκήψαι, etc.] Mox cum *Kuehni*o pro ἐγκατελθεῖν ex MSS. in textum dedi κατελθεῖν. tolerari tum posse videtur vulgata lectio ἄψανστα ἂν εἴποις, quam et superiori nota retineo. sed *Kuehnius* ex MSS. in textum restituit ἄψανστα ἀνείτο, et certe praeferenda ista videtur: sequor itaque. Consecrata bidentalia nefas fuisse calcare *Festus* docet in pura vestimenta.

καταβάτην.] Pro καταβάτην legitur communiter καταβατήν, quando de fulguritis locis sermo est, vid. *Ammian.* lib. XXIII. et ibi *Valesium.* alias *Gloss.* κεραννοβόλιον, bidental. KUEHN.

καταβάτην] MS. καταβατήν· περιειροχθ. et bene. sic et supra I, 24. MS. noster auctior erat: καταβατήης, ἔνθα ἂν κεραννὸς κατενεχθῆ. Et *Turnebus* XXV. advers. 14. quoque καταβατήν hic adgnoscat, et *Iovem Elicium* interpretatur: vide et quae supra dixi ad lib. I, 24. IUNG.

ἄψανστα ἂν εἴποις.] MS. ἄψανστα ἀνείτο· non ἂν εἴποις. et profecto verior videtur scripta lectio: relinquebantur intacta; nemo attingebat vel calcabat ea loca, nec enim fas. qui mos et Romanis, ut et *Turnebus* adnotavit loco dicto ad *Persianum* illud, evitandumque bidental; et *Clariss. Casauboni* Comm. ad *Persii* Satyram II. et circumsepiebant etiam, unde septum bidental *Sidonio*, de qua re vid. doctiss. *Colvii* Notas ad lib. I. *Floridorum Apuleii*, illis verbis: colliculus sepimine consecratus. ipso fere initio. IUNG.

καὶ στοαί, etc.] C. A. στοαὶ καὶ δρόμοι στρατηγεῖα κ. ἄ. γραμματεῖα κ. δ. ἄ καὶ παιδαγωγεῖα καὶ φωλεαὶς καὶ χορὸν ὀπότε τ. δ. χ. τὸ διδάσκειν χ. κ. μ. ο. δ. ἀλλὰ καὶ διατριβὴν τὸ διδασκαλεῖον οἱ πολλοὶ, καὶ μὴν οὐκ ἄδοξα μέρη τ. π. γ. etc. KUEHN.

καὶ στοι] Illud καὶ arguere videtur absentiam alicuius voculae, quae praecessit; non enim solet *Pollux* alias ista particula enumerationes suas inchoare. Mox autem στρατήγια recte, eaque vocum eiusmodi forma perusitata est. in *Glossis* est utrumque, στρατηγεῖον et στρατήγιον, exponiturque praetorium, quod Romanis simpliciter aliquando de cuiusvis ducis tabernaculo seu στρατηγίῳ solet in usu esse, ut apud *Iustin.* II, 11. regis praetorium, ubi de *Xerxe* est sermo. sed de στρατηγίῳ adfero quae habet *Scholiastes Sophoclis* ad *Aiac. Mastig.* v. 34. κυρίως δὲ τὸ στρατήγιον, ὁ τόπος ὃς τοῖς στρατηγοῖς ἀφιέρωται μετὰ τῶν ἄλλων τῶν προϋπόντων βουλευέσθαι. usus fuerat *Sophocles* hac voce pro castris militaribus, idque ex Atticae linguae genio fecisse inquit *Scholiastes*, sed tamen hanc esse propriam vocis notionem monet. Porro Athenis locus fuit Στρατήγιον dictus, quo deliberandi causa de communi re οἱ στρατηγοὶ conveniebant: meminit *Diogenes* in vita *Solonis*. De ἀρχείοις supra a nobis est dictum, et μοχ παιδαγωγία accentu pravo erat.

στρατήγια] MS. στρατηγία: scribendum nimirum στρατηγεῖα. Saepius dictum eiusmodi in MS. scribi per *la*: et statim hic exempla habebis, et στρατηγεῖον ex *Aeschine* annotatur, nec tamen damno vulgata στρατήγια, quae quoque in usu crebro, ut alia talia forma utraque. IUNG.

καὶ διδασκ. καὶ παιδαγ.] παιδαγωγεῖα. vide supra IV, 19.

SEBERUS. καὶ διδασκ. καὶ παιδαγ.] MS. διδασκαλία, ἃ καὶ παιδαγωγία, καὶ φων. et placet, modo διδασκαλεῖα et παιδαγωγεῖα scribas, ut supra etiam MS. habebat IV, 19. et 41. IUNG.

χορὸν] MS. mendose χωρὸν. vid. et supra III, 20.

IUNGEM. καὶ μάλιστα οἱ Δωριεῖς, etc.] MS. Δωρ. ἀλλὰ καὶ διατριβὴν ὡς οἱ πολλοὶ τὸ διδασκαλεῖον· καὶ μὴν οὐκ ἄδ. SEB.

καὶ μάλιστα οἱ Δωριεῖς, etc.] Post Δωριεῖς usque ad καὶ μὲν οὐκ ἄδοξα etc. pleraque desunt omnia in MS. et saltem haec habentur, quod perinde fere et in MS. *Seberi*: ἄλλα καὶ διατρίβειν· ὡς οἱ πολλοὶ τὸ διδασκαλεῖον· καὶ μὴν οὐκ ἄδ. *Epicharmi* vero *Ulysses* fugitivum adducit et *Athenaeus* lih. III. noster *Casaubonus* monuit III. animadv. cap. 35. sed in vulgatis reliquis quaedam adhuc mendae reliquae. IUNG.

καὶ μάλιστα οἱ Δωριεῖς] Dorum itaque proprium fuerit, cum χορηγὸς et χορηγεῖν de magistro, eiusque dicuntur officio, et χορηγεῖον de schola. et mihi quidem de ratione nominis sollicito in mentem opportune venit fuisse moris olim, ex

aerario reipublicae pecunias sustentandis scholis suppeditari solitas. commode utique tum dicas rempublicam *χορηγεῖν*, *sumptus scholis impendere*, et *χορηγεῖα*, loca, in quorum usum τὰ κοινὰ χορηγεῖ. hinc itaque porro *χορηγὸν* dixit popellus, qui scholis praesidebat, et is cum officio fungitur, *χορηγεῖ*. Numne vero potius *Dores* appellasse censeamus turbam puerorum, qui magistris operam dabant, *χορὸν*, unde *χορηγός*, qui illorum habet curam, et *χορηγεῖον*, in quem conveniunt locus? quicquid sit, istam vocis notionem notavit quoque *Hesychius*: *Χορηγός, διδάσκαλος*, et huc spectat quod est apud eundem: *Χορεῖον, διδασκαλεῖον, καὶ βωμός τις* etc. quamvis ista mihi de vitio aliquando nec forsitan immerito fuisse suspecta non diffitear, siquidem putarem in unam male confusas, quae separatae fuerant olim, binas voces; scribendum nimirum: *Χορηγεῖον, διδασκαλεῖον* † *Χορεῖον, βωμός τις*. neque fuerit forte aliena plane haec emendatio; et considerabit rem attentius eruditus lector. Inquit postmodum *Pollux* scholam appellari quoque posse *διατριβὴν κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χοῆσιν*. et ita est certe; nam frequentius recentior aetas voce *διατριβή* hac in notione est usa, quam illa antiquior ac vere Attica. occurrit ita in *Philostrati Sophistis*, et apud *Lucianum* πούστιν ἢ διατριβή; *Etymologus* in *Σοφιστής*, *Sophistas* suo tempore dictos inquit τούς διατριβῶν προῖσταμένους *scholarum praesides, ludimagistros*. et idem, *Φροντιστήριον, διατριβή, ἢ μοναστήριον, ὅπερ Ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι*. neque tamen vocis usus ab Atticismo abludit, qui locum rei, quae in isto exercetur loco, nomine solet insignire. [Quam vocis rationem posteriori loco dedi, sola haberi debet pro vera. *Ammonius* etiam huic notationi momentum facit. hinc sane *χορευταὶ* pro discipulis adnotantur ab *Auctore Nostro* IV, 44. ad quem locum eruditissime *Iungermannus* noster bene multa conguessit e *Platone* loca, in quibus *χορὸς* de *Schola* usurpetur. *Ex Addendis.*]

42.

σεμνηνόμενον] Locus est in *Oratione Aeschinis* contra *Timarchum*: ἀλλ' ὑπολάβεθ' ὄρα ἂν εἰσληλυθότα ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου οἴκαδε καὶ σεμνηνόμενον ἐπὶ τῇ τῶν μειρακίων διατριβῇ καὶ διεξιόντα ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν, *sed existimate vos videre illum (Demosthenem) a iudicio domum venientem et se in adolescentulorum ludo iactantem, dum narrat quam bene causam iudicibus clam subduxit.* KUEHN.

σεμνηνόμενον] Scribendum est *σεμνηνόμενον ἐπὶ τῇ* etc. Locus est in ea κατὰ *Τιμάρχου* longius paullo a fine. vide

ad lucem loci *Aeschinis*, qui haec de *Demosthenē* dicit, et *Casaubonum* nostrum Comm. ad *Theophr.* Charact. περί ἀρεσκείας. IUNG.

σεμννόμενον] Reposui in textu, prout ex ipso *Aeschine* reponendum Commentatores nostri docuerunt, σεμννόμενον. *Hesychium* vide in σεμννόμενος.

ἐν ᾧ τινα etc.] Ita puto scribendum: εἶπεν, ἐν (non initiali *E* in ἐν magno, quasi hic esset legis principium) ᾧ τ. κ. α. προειπὼν, ἐπήγαγε, μὴ ἐξεῖναι etc. praedictis nimirum quibusdam, vel praefatus quaedam ille *Amphiclidae* filius *Sophocles Suniensis*, subiecit, *Non licere* etc. nec aliter noster *Casaub.* XIII. *Athen.* 9. quod gaudeo, ubi huius *Sophoclis* quoque mentio. Videtur et σχολὴν vocasse hoc ipsum ille legislator, de quo totam historiam en tibi adscribo ex *Laërtii* lib. V. in *Theophrasto*. ἀπὴντων τε εἰς διατριβὴν (nota hoc tibi et *Laërtium* uti pro schola vel διδασκαλείῳ) ναυτοῦ (Theophrasti) μαθηταὶ πρὸς διασχίλους. et post: τοιοῦτος δὲ ὢν, ὅμως ἀπεδήμησε πρὸς ὀλίγον καὶ οὗτος καὶ πάντες οἱ λοιποὶ φιλόσοφοι, Σοφοκλίου τοῦ Ἀμφικλείδου νόμον εἰσενεγκόντος, μηδένα τῶν φιλοσόφων σχολῆς ἀφηγεῖσθαι, ἂν μὴ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δόξη· εἰ δὲ μὴ, θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν· ἀλλὰ αὐθις ἐπανῆλθον εἰς νέωτα, Φιλίωνος τὸν Σοφοκλέα γραφαιμένου παρανόμων· ὅτε καὶ τὸν νόμον μὲν ἄκυρον ἐποίησαν Ἀθηναῖοι, τὸν δὲ Σοφοκλέα πέντε ταλάντοις ἐζημίωσαν, κάθοδόν τε τοῖς φιλοσόφοις ἐψηφίσαντο etc. IUNG.

ἐν ᾧ etc.] Minorem literam, quod iubet *Iungermannus* et iure, reposui; non enim ipsa legis verba hic incipiunt. tum vero ἐπήγαγε emendavi, et favet *Falckenburgii* Codex, in quo est ἐπήγαγεν.

ἐπήγαγες] Leg. ἐπήγαγε superaddidit, adduxit *Sophocles* scilicet. *Laërtius* in vita *Theophr.* ἀπεδήμησε πρὸς ὀλίγον καὶ οὗτος καὶ πάντες οἱ λοιποὶ φιλόσοφοι, Σοφοκλίου τοῦ Ἀμφικλείδου νόμον εἰσενεγκόντος μηδένα τῶν φιλοσόφων σχολῆς ἀφηγεῖσθαι, ἂν μὴ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δόξη· εἰ δὲ μὴ, θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν· ἀλλὰ αὐθις ἐπανῆλθον εἰς νέωτα, Φιλίωνος (leg. Φιλίωνος) τὸν Σοφοκλέα γραφαιμένου παρανόμων, ὅτε καὶ τὸν νόμον μὲν ἄκυρον ἐποίησαν Ἀθηναῖοι, τὸν δὲ Σοφοκλέα πέντε ταλάντοις ἐζημίωσαν. KUEHN.

43.

μίση τῆς πόλεως] MS. πόλεως μίση γυμν. sine τῆς. deinde ita MS. καὶ βαλαντία, καὶ πυρκαϊήρια· omissis caeteris quae intercedunt in vulgatis. sed in vulgatis mox male una voce ἐνδήμοις. scribendum enim distincte ἐν Δήμοις, cuius

fabulae *Noster* et supra meminit saepius, et hinc etiam *Cassaubonus* noster III. *Athen.* 23. Locus vero ipse Poëtae, ὅτι τὸ πυριατ. mihi mutilus videtur; sed ista libros integros poscant, qui medeantur. IUNG.

βαλαντιᾶ.] C. A. πυριατήρια ἀπὸ εὐστήρια ὡς ὁ Πλάτων ὡς Ξενοφῶν οἱ λουτρῶνες. C. V. Πλάτωνι τὰ ἀποδυτήρια. locus est in *Lyside*: οἱ δὲ τινες τοῦ ἀποδυτηρίου ἐν γωνίᾳ ἠρτίαζον ἀστραγαλοῖς παμπόλλοις ἐκ φορμίσκων τινῶν προαιρούμενοι. *Cicero* retinet vocem *apodyterium*. πυριατήρια *Interpr.* *coquinam*, si *assam cellam* in balneo vel *Laconicum* aut *Sudatorium* licet dicere *coquinam*. KUEHN.

πυριατήρια] MS. noster ita post πυριατήρια· καὶ ὡς ὁ Πλάτων, τὰ ἀποδυτήρια καὶ ὡς Ξενοφῶν, οἱ λουτρῶνες· ἐφ' οἷς etc. sed ἀποδυτήριον, singulari, in loco *Platonis* est, quem infra *Noster* profert segm. 101. ubi indicabo. Observo et apud philosophum initio fere *Euthydemī*: κατὰ θεὸν γὰρ τινα εὐτυχον καθήμενος ἐναυῖθα οὐπερ σύ με εἶδες, ἐν τῷ ἀποδυτηρίῳ, μόνος· καὶ ἤδη ἐν τῷ εἶχον ἀνασιῆναι. etc. *Xenophontis* locus, ut et *H. Steph.* hic adnotavit, supra quoque fuit laudatus VII, 167. Est autem ille locus, ubi quoque ἀποδυτήρια habes, nominato libro *Atheniensium Rep.* ὁ δὲ δῆμος αὐτὸς αὐτῷ οἰκοδομεῖται ἰδίᾳ παλαιστρας πολλὰς, ἀποδυτήρια, λουτρῶνας. IUNG.

πυριατήρια, etc.] Testis huic voci adducitur *Eupolis* ἐνδήμοις, pro quo textus habet ἐν Δήμοις, et nota est satis *Eupolidis* ista fabula. in ipsis *Eupolidis* verbis melius forsitan pro ὅτι legas ὄθι vel ὄπου. certe alterutrum aequè bene sensui sufficiet: sed sumus tantum coniectores.

δρόμοι ξυστοί.] *Salmas.* δ. ξύστος· *curricula strata arena, tectae porticus*, in quibus *Athletae* se exercebant hyemis tempore; vid. *Salmas. exerc. Plinian.* KUEHN.

δρόμοι ξυστοί.] Videndus est ad *Tertulliani Pallium Cl. Salmasius.* *Hesychio* et *Etymologo* ξυστός exponitur ἀνεμίενος ἀθληταῖς τόπος. *Xenophontis* postea locum ad MS. fidem et *Iungermannī* mentem emaculavi. mutaverat accentum *Kuehnius* ξυστῶν in ξύστω, sed mihi illius mutationis non constat rario. De *Aristia*, ex quo δρόμον ξυστόν mox *Pollux* adfert, commodior erit alibi dicendi locus.

εἰ ἐν τῷ ξ.] C. V. ἡ εἰ. KUEHN.

εἰ ἐν τῷ ξ.] MS. ἡ εἰ ἐν τῷ ξυστῶ, ubi iterum MS. nostri bonitatem dilaudare vellem, qui ne quidem unam particulam amisit, quominus *Pollucis* lectionem reservaret, nisi tamen in ultimo verbo peccasset. Ita enim scribendum haec

apud *Pollucem*: ἢ εἰ ἐν τῷ ξυστῷ περιπατοίην· sunt verba *Ischomachi* apud *Xenophontem* laudato a *Polluce* libro: ἦν δὲ μηδὲν ἀναγκαῖον ἢ κατὰ πόλιν, αἰτ, τὸν μὲν ἵππον ὁ παῖς προάγει εἰς ἀγρὸν, ἐγὼ δὲ περιπάτω χρῶμαι τῇ εἰς ἀγρὸν ὁδῷ, ἴσως ἀμεινον, ὡς *Σώκρατες*, ἢ εἰ ἐν τῷ ξυστῷ περιπατοίην. IUNG.

περιπατοίην.] In C. A. textu fuit περιπατεῖν, quod dein mutatum in περιπατοίην ab alia manu. KUEHN.

Aristei] *Aristeae*, vel *Aristiae*. SEB.

εἴρηται δὲ καὶ etc.] Absunt in C. A. εἴρηται etc. usque ad θεάτρον καὶ. KUEHN.

εἴρηται δὲ καὶ etc.] Desunt in MS. εἴρ. δὲ κ. ε. τ. Ἄρ. Ὁ. cum versu Poëtae. Ἀριστῆαν alias in MS. quoque supra esse dixi VII, 36. IUNG.

44.

προσαριθμητέον] Etiam desunt in MS. προσκρ. δ. τ. δημ. et deinde ita est: εἶτι δὲ θεάτρον etc. ut est in *Seberi* nostri, sicut et mox εἰρημένοις in nostro MS. quoque. Alias partes theatri sane supra explicavit lib. IV. cap. 19. tm. 2. IUNGERM.

θεάτρον] MS. εἶτι δὲ θεάτρον καὶ. SEB.

θεάτρον μέρος] C. A. ἔστι δὲ θεάτρον μέρος πρὸς τοῖς εἰρημένοις κερκίς ὡς ἔστιν εὐρεῖν· caetera omittit usque ad ξένας. versus *Alexidis* ita constituerem:

ἐνταῦθα περὶ τήνδε δεῖ τὴν κερκίδα

ὑμᾶς καθιζούσας θεωρεῖν ὡς ξένας.

hic oportet circa cuneum theatri

vos sedere, vos spectare ut peregrinas. KUEHN.

προειρημένοις] MS. εἰρημένοις. SEB.

Ἀλέξιδος Γυναικοκρατία] *Γυναικοκρατεία*. *Casaubonus* in *Athen.* libro tertio, capite trigesimo quinto. SEB.

Ἀλέξιδος Γυναικοκρατία] *Male Athen.* *Γυναικοστρατεία* lib. III. cap. 55. C. V. primum versum ita legit: ἐνταῦθα περὶ τὴν ἐσχάτην δεῖ κερκίδα. KUEHN.

Ἀλέξιδος Γυναικοκρατία] MS. ὡς ἔστιν ε. ε. Ἄ. *Γυναικοκρατίαν* male. *Γυναικοκρατεία* imperio muliebri interpretatur *Casaub.* III. *Athen.* 55. cui *Γυναικοστρατεία*, ut apud *Athenaeum Alexis* citatur, suspectum est. Talem epigrammen esse ait et *Uxorium* idem clarissimus virorum *Notis* in *Capitolini Gordianos* non longe ab initio. De κερκίδι autem in theatro vid. *Buleng.* lib. I. de Theatro cap. 24. et adposite ad hunc locum *Casaubonum* nostrum ad *Charact. Theophrasti* περὶ ἀρεσκείας. Verum locus *Comici* vulgo mutilus est, quod egregie indicat MS. habens τὴν ἐσχάτην δεῖ κ.

quamvis non recte post ὑμᾶς omittat MS. Inde discis et plures κερκίδας fuisse, non unam saltem, quod viri docti excutient amplius. et supra enim *Noster* IV, 125. κερκίδες inter partes theatri habet. Nos cum MS. ita omnia hic restituere iubemus: Ἀλ. Γυναικοκρατία,

ἐνταῦθα περὶ τὴν ἐσχάτην δεῖ κερκίδα
ὑμᾶς καθιζούσας θεωρεῖν ὡς ξένας. IUNG.

Ἀλέξιδος Γυναικοκρατία, etc.] In *Alexidis* versu supplēvi ex MS. ἐσχάτην, quam vocem sensus postulat, et colligere hinc licet in extrema sedisse cavea hospites atque advenas. Verba vero non cohaerere animadverteret *Falckenburgius* quoque: adscripserat itaque δὲ post τὴν.

ἀγορά] MS. ἀγορὰν, δικαστήρια, βασιλείου στοᾶς et supra mentio VIII, 86. IUNG.

ἀγορά] Reposui ex MSS. ἀγορὰν. quae enim esset ratio, cum reliqua quae praecedunt et sequuntur, quarto efferantur casu, hoc nomen primo ponendi?

ἵνα λογισταὶ συνεκ.] C. A. ἵνα οἱ λογισταὶ etc. ut mox οἱ κληρωταὶ. KUEHN.

ἵνα λογισταὶ συνεκ.] MS. plenius, ἵνα οἱ λογ. σ. huius loci hinc meminit *Rhodiginus* VII. antiq. lect. 6. κληρωτηρίου et infra mentio X, 61. IUNG.

κληρωτήριον] De κληρωτῶν magistratu, quem et *Etymologus* nominat, superiori libro dixit, sed κληρωτήρια diversa notione occurrunt in *Foedere Smyrnensi*, nimirum pro tabulis, in quas civium nomina in classes seu φυλὰς forte distributorum referebantur: Ἐπικληρωσάτωσαν, ipsa foederis verba pono, δὲ οἱ ἐξετασταὶ εἰς τὰς φυλὰς τὰ ἀνενεχθέντα ὀνόματα πάντα, καὶ ἀναγραφάτωσαν εἰς τὰ κληρωτήρια. καὶ ἔστω μετουσία τοῖς ἀναγραφείοις εἰς τὰ κληρωτήρια πάντων, ὧν καὶ λοιποῖς πολιταῖς μέτεστιν. Mox vero cum *Kuehnio* ἀπέκειντο elegantius restitui pro vulgato ἔκειντο.

ἔκειντο.] C. A. ἀπέκειντο, ubi recondita arma asservantur. KUEHN.

ἔκειντο.] MS. ἵνα τὰ ὄπλα ἀπέκειντο. καὶ δὴ καὶ θησαυροὶ etc. quae pleniora et elegantiora. Ibidem MS. ταμιεῖα pro ταμιεῖα habet. Scilicet ntrumque inveniri. IUNG.

καὶ οἱ πυροί.] MS. οἱ πυροί. τῶν δὲ πυρῶν ταμιεῖα καὶ σιτοβολιτεῖα εἶπε *Μένανδρος*, καὶ τὸ πομπεῖον κοινῶς *Δημοσθένης* ἐν τῷ φορμῶνι εἶρηκεν. ἦν δὲ τ. SEB.

καὶ οἱ πυροί.] Post πυροί ita MSS. *Vossianum* quidem, τῶν δὲ πυρῶν τὰ ταμιεῖα εἶπεν *Μένανδρος*, ἃ ῥογούς etc. *Ant-*

werp. melius, τῶν δὲ πυρῶν ταμεῖα καὶ σιτοβολεῖα εἶπε Μένανδρος etc. KUEHN.

καὶ οἱ πυροί.] In MS. desunt ἐν δὲ Μεν. Εὐ. IUNG.

45.

ταῦτα δὲ σογούς etc.] Absunt a C. A. usque ad ἦπου δὲ καί. KUEHN.

ταῦτα δὲ σογούς etc.] MS. ita plenius: τῶν δὲ πυρῶν τὰ ταμεῖα καὶ σιτοβολεῖα εἶπεν Μένανδρος (hactenus ita quoque MS. Seberi, omissis pariter titulo fabulae) ἢ σογούς Σικελ. ὄνομα. H. Stephanus in suo Codice adnotavit: σιτοβολῶνες Hesych. sine auctoris nomine in σογοί. Sane MS. σιτοβολεῖα non minus bonum existimo quam σιτοβόλια, quum et alia talia ad utrumque modum reperiantur. σιτοβολίσις quoque apud Suidam habes, et χρῆσιν additam nescio e quo auctore. Hesychius etiam: ῥογοί, ὄροισι σιτικοί, σιτοβολῶνες et σιτοβολῶνες, ὄρια ubi horrea adscripsit illi ὄρια Sylburgius. IUNG.

καὶ ἔστι τοῦνομα etc.] Desunt in MS. nostro, καὶ ἔ. τ. ἔ. E. B. Busiridis vero Epicharmi meminit Athenaeus quoque, ut adnotavit Casaubonus noster x. animadv. c. 1. LUNGERM.

ἦπου δὲ καὶ πομπεῖον] C. A. πομπεῖον δὲ εἶη ἂν οἱ. κ. ὡς Δημοσθένης εἶρηκεν ἐν τῷ Φορμίωνι· caetera desunt. KUEHN.

ἦπου δὲ καὶ πομπεῖον] MS. καὶ πομπεῖον δὲ οἴκημα· omis- sis ἦπου et εἶη ἂν. IUNG.

Δημοσθένους εἰπόντος] MS. κοινόν, ὡς Δημοσθένης ἐν τ. πρ. Φορμίωνα εἶρηκεν· omissis περὶ δανείου, et verbis oratoris. Inscriptio eius orationis hodie est: Δημοσθένης ὁ πρὸς Φορμίωνα ὑπὲρ δανείου λόγος· ut etiam noster Seberus adnotavit. Locus ipse in vulgatis mutilus et mendosus est, et emenda, καὶ ταῦτα πάντες ἴστε ἐν τ. π. διαμετρούμενοι· ita enim prorsus, nec aliter in ea oratione legitur paullo a fine longius. apud Nostrum male ταύταις δὲ coaluerunt ex vocibus praeterea mutilis, ut cuius iam patet. sed et διαμετρούμενα cum Polluce potius legendum apud Demosthenem putat Casaubonus ὁ πάνυ Notis ad Laërtium in Socratis vita, ubi de Πομπείῳ eum videas. διαμετρούμενα itaque hic retineamus, et Demostheni quoque forte restituamus. totus locus enim est: ὅτε δὲ ὁ σῖτος ἐπετιμήθη πρότερον, καὶ ἐγένετο ἐκκαίδεκα δραχμῶν, εἰσαγαρόντες πλείους ἢ μυρίους μέδιμνος πυρῶν, διεμετρήσαμεν ὑμῖν τῆς καθεστηκυίας τιμῆς πέντε δραχμῶν τὸν μέδιμνον· καὶ ταῦτα πάντες ἴστε ἐν τῷ Πομπείῳ διαμετρούμενοι· ubi Wolfius: et haec omnes nostis, cum in Pom-

peio vobis dimensi simus. quod verba Demosthenis ista vix mihi indicent, nisi διαμετρούμενα legam. IUNG.

περὶ δανείου] Priores editiones *δανίου*. Apud *Demosth.* autem inscriptio habet *ὑπὲρ δαν*. SER.

περὶ δανείου] In ipsis oratoris verbis ex *Demosthene* immutavimus quaedam, nimirum pro *καὶ ταύταις δὲ ἐν τῷ π.* etc. *καὶ ταῦτ' ἴστε*. cur enim malam lectionem sine sensu retineamus, cum melior alia ex ipso *Demosthene* supponi possit? vocula vero *πάντες*, quam *Demosthenes* habet, a *Polluce* videtur omissa, quod haud raro accidit; certe in vulgata lectione nulla eius sunt vestigia. Nec praetereundum duco, et hanc emendationem attulisse *Meursium* de *Athen. Att. lib. i. cap. 2.*

ἦ δὲ τῶν δημοσίων etc.] C. A. *ἦ δὲ τ. δ. καὶ εἰρκτὴ ὃ καὶ δεσμοτήριον οἴκημα καὶ ὄργυρα ὦ. ἴ. ἔλεγον. Hesych. Γοργύρα, ὑπόνομος δι' οὗ τὰ ὕδατα ὑπέξειη. leg. ὑπέξει' cupiculus per quem elabebatur aqua, cloacas dixere Romani. in istis aqua destitutis malefici demittebantur apud Iones, uti apud alios in *metalli fodinas*, in *metalla*. Syracusarum *λιθοτομῖαι* Atheniensium captivitate nobilitatae sunt apud *Thucyd.* lib. vii. in fine. *Herodotus* lib. iii. ἐνὶ γοργύρη ἐδέδετο διακνήσας διὰ τῆς γοργύρης. KUEHN.*

ἦ δὲ τῶν δημοσίων etc.] Pro *ἦν δὲ* MS. *ἦ δέ*. IUNG.

εἰρκτὴ] MS. *εἰρκτὴ*, ὃ καὶ δεσμοτ. bene, ni fallor. sic et supra viii, 72. *εἰργμός, εἰρκτὴ, οἴκημα* etc. non spiritu denso. *εἰρκτὴ* enim *παρὰ τὸ εἶργω, τὸ καλύω*. ut ait *Etymologicon*, licet ibi per aspiratum notetur, ut et fere alibi auctorum. *εἰρκτὴ* tamen et *Suidas*, et *εἰργμός*. sed de hac re non certabo cuiquam. IUNG.

καὶ γοργύρα] MS. *οἴκ. καὶ ὡς οἱ Ἴωνες γόργυρα ἔλεγον.* omissis *μοχ ἰστέον δέ*. subiiciamus et reliqua usque ad *τῶν δὲ πόλεως μερῶν* etc. quantum et quomodo in nostro MS. exstat, perinde credo ac in *Seberi Augustano*. ita itaque et *Noster* post *ἔλεγον*. οὐ μόνον δὲ τὸ δεσμοτήριον, οἴκημα λέγουσιν οἱ Ἀπτικοί, ἀλλὰ καὶ τὸ πορνεῖον, καὶ δὴ καὶ ἀπλῶς τὸ οἰκήσιμον. ὡς Πλάτων καὶ Θεοκνυδίδης φαίνονται χρωόμενοι. τῶν δὲ πόλεως μ. etc. nunc vulgata illustrabimus, et si qua opus emendabimus. Primum *γοργύρα*, vel *γόργυρα*, ut MS. *noster*, et editio *Florentina*, et *Suidas* MS. etiam *II. Stephani*, et excusus, ubi tamen *Sylburgius* emendarat *γοργύρα*. et sane ita apud *Harpocratonem* est, unde descripsit *Suidas*. Apud *Etymologum* etiam est *γόργυρον*. inde nimirum *γόργυρα* apud eundem in *γοργύρα*. quamvis in *γόργυρον, γοργυρά* oxytone

scribatur, et γόγγυρα proparoxytone. Ita variat γραφή· sed γογγύρα, quod vulgatius *Noster* ait, ut *Iones*. nempe *Herodotus Thalia* cap. 145. de *Charileo* fratre *Maeandri*: οὗτος οἰκτὴν ἑξαμαρτῶν, ἐνὶ γογγύρῃ ἐδέδετο, καὶ δὴ τότε ἐπακούσας τὰ πρησόμενα, καὶ διακύψας διὰ τῆς γογγύρης etc. Et statim idem: καὶ ἀδικήσαντα οὐδὲν ἄξιον δεσμοῦ, δῆσαι γογγύρης ἠξιώσας. *Glossulae* quas cum *Herodoto* edidi: γογγύρη, δεσμοπήριον ὑπόγειον. Et ita puto apud *Suidam* quoque legendum: γογγύρη, δεσμοπήριον ὑπόγειον· ἢ ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς κακοπραγμονος. ubi vulgati γογγύρη. Eundem locum *Herodoti* respexit et *Harpocratio* in γογγύρα, ubi ait id vocabulum ita et apud *Dinarchum* et *Aeschinem* esse. non itaque *Iones* tantum, sed et *Attici* ἔλεγον. Quae sequuntur in *Polluce* nostro, fere quot lineas tot mendas continent. MS., ut dixi, fere nos deserit. *H. Stephanus* ad οἰκήσιμον sic tantum adscripsit: τὸ δ' καὶ οἰκήσιμον· conabimur itaque prolatis auctorum locis opem ferre, pessime vero intrusa a quodam sciole vox οἰκήσιμον ubique extrudenda rursum, nisi mox et MS. ea lectio, quam indicavi, satis placet, οὐ μόνον δὲ τὸ δεσμοπήριον, οἴκημα λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, ἀλλὰ καὶ τὸ πορνεῖον, καὶ δὴ καὶ ἀπλῶς τὸ οἰκήσιμον· ad quam potest reconcinnari vulgata. ait non tantum carcerem οἴκημα dictum *Atticis*, (quod et supra VIII, 72. in ea re reposuit et VI, 188.) sed et lupanar (quod et idem indicavit supra VII, 201.) immo omne aedificium, vel domicilium, quodcunque habitabile modo esset. In eam rem subiicit auctorum testimonia, quae sunt corrupta singula: tentaboque emendare singula satis perspicue. Primum est *Platonis*. ubi emenda ἦσαν δ' ἐν οἰκήματι τ. et ἐχρητο· pro vulgato ἐχρῶντο. Locus *Platonis* in *Protagora* enim est: ἐπεδήμει γὰρ ἄρα *Πρόδικος* ὁ *Κείος*, ἦν δὲ ἐν οἰκήματι τινι, ᾧ προτοῦ μὲν ὡς ταμιεῖα ἐχρητο *Ἰππόδικος*, νῦν δὲ ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν καταλύοντων ὁ *Καλλίας* καὶ τοῦτο ἐκκενώσας, ξένοις κατάλυσιν πεποίηκεν. Et mox: ἀλλὰ διὰ τὴν βαρῦτητα τῆς φωνῆς βόμβος τις ἐν τῷ οἰκήματι γιγνώμενος ἀσαφῆ ἐποιεῖ τὰ λεγόμενα. Alter locus eiusdem *Platonis* pariter corrupte habet, tu emenda mecum, δημοσ. οἰκήμασι ὑποδ. quamvis apud *Platonem* οἰκοδομήμασι sit. Est enim locus iste libro XII. Legum; ubi quatuor genera ξένων facit, quorum de primo ita: ὁ μὲν δὴ πρῶτος, καὶ διὰ τέλους ἀεὶ θερινὸς ὡς τὰ πολλὰ διατελῶν ταῖς φοιτήσεσι καθάπερ οἱ τῶν ὀρνίθων διαπορευόμενοι, καὶ τούτων οἱ πολλοὶ κατὰ θάλατταν ἀτεχνῶς οἷον πετόμενοι, χρηματισμοῦ χάριν ἐμπορευόμενοι, ἔτους ὥρα πέονται πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις· ὧν ἀγοραῖς καὶ λιμέσι καὶ

δημοσίοις οἰκοδομήμασιν ἔξω τῆς πόλεως πρὸς τῇ πόλει ὑποδέχουσαι χρῆ τοὺς ἐπὶ τοῦτοις ἄρχοντας τεταγμένους. Sed *Pollucem* nostrum οἰκήμασιν habuisse patet. Tertia χρῆσις *Thucydidea* est: ubi mehercle haeremus. Ait enim ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ vulgatus *Pollux*. In illo lib. III. Ξυγγραφῆς invenio quidem duos locos, quos tamen hoc loco *Pollucem*, nisi prorsus omnem fidem vulgatis denegemus, respexisse vix puto. Unus est prior de Peloponnesiorum muro in obsidione *Plataeae*, τὸ οὖν μεταξὺ τοῦτο, οἱ ἑκαταδεκα πόδες, τοῖς φιλάξιν οἰκήματα διανενημημένα ὠκοδόμητο. Alter et posterior de *Plataea* diruta, ubi ait de Lacedaemoniis: ὕστερον δὲ, κατελόντες αὐτὴν ἐς ἔδαφος πᾶσαν ἐκ τῶν θεμελίων, ὠκοδόμησαν πρὸς τῷ Ἡραίῳ καταγωγίῳ διακοσίων ποδῶν, πανταχῇ κύκλῳ οἰκήματα ἔχον κάτωθεν καὶ ἄνωθεν· sed neutrum puto hic prolatum a *Polluce*, nisi Codex etiam defectus sit. Potius emendandum ita: καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ, οἰκῆμα μέγα, ὃ ἦν τοῦ τείχους· nec dubito quin vere emendaverim, facilis error fuit ex numeraria nota u in γ. Locus enim profecto iste est, quem lib. II. Ξυγγραφῆς habes, statim initio, de Thebanis qui infelici conatu *Plataeam* noctu ingressi: τὸ δὲ πλεῖστον καὶ ὅσον μάλιστα ἦν ξυνεστραμμένον, ἐσπίπτουσιν ἐς οἰκῆμα μέγα, ὃ ἦν τοῦ τείχους, καὶ αἱ θύραι ἀνωγμέναι ἔτυχον αὐτοῦ, οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι etc. Nunc pergendum ad cetera, opera hic, si non fallor, haud male navata, et mendis profligatis pessimis.

IUNGERM.

καὶ γοργύρα] Notavit et istam huius vocis notionem *Etymologus*: Γόργυρον, δεσμοτήριον, et ablegat nos in hac voce ad Γέργυρα. nam istam duplicem esse huius vocis scriptionem observabis, ibique, cum soleat vulgo Γόργυρα, ab *Alcmane* Γέργυρα usurpatum docet. est quoque apud *Hesychium* Γέργυρα· Γέργυρα, inquit, αὐλή, δεσμοτήριον. Non multum hinc abludit vox Thargumica ג'רג'רג, quae de puteo dicitur.

οἰκῆμα] MS. δ. οἰκ. λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, ἀλλὰ καὶ τὸ πορνείον, καὶ δὲ καὶ ἀπλῶς τὸ οἰκήσιμον, ὡς Πλάτων καὶ Θουκυδίδης φαίνονται χρῶμενοι· τῶν δὲ π. SEB.

οἰκῆμα] MSSi ita, οὐ μόνον δὲ τὸ δεσμοτήριον οἰκῆμα λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, ἀλλὰ καὶ τὸ πορνείον καὶ δὴ καὶ ἀπλῶς τὸ οἰκήσιμον. C. A. καὶ ἀπλῶς οἰκήσιμον, ὡς Πλάτων καὶ Θουκυδίδης. caeterum iamdudum in specimine notatum nobis est, loca *Platonis*, uti iam in mundo sunt, nec in *Protagora*, nec lib. XII. de L. L. habere τὸ οἰκήσιμον, sed οἰκήμασι et δημο-

στοις οικοδομήμασι. *Thucydides* adhuc servat τὸ οἰκήσιμον lib. II. pag. 101. non, ut Auctor ait, lib. III. in Codicibus MSSis illa non comparent testimonia Auctorum. ΚΥΗΝ.

οἴκημα etc.] οἴκημα itaque omnem habitabilem designet quoque locum; id vero quo modo apparebit ex adductis *Platonis* et *Thucydidis* locis, si vulgatam lectionem amplecti velis? optime singula emendavit *Iungermannus*, et in plerisque, dum textum emaculamus, eius mentem sumus sequuti. Quod ad *Thucydidis* locum adtinet, libri numerum remanere sum passus; possit enim facile μνημονικὸν esse ἀμάρτημα *Pollucis* nostri, quod et in aliis saepe deprehendimus. interim in illum ipsum locum, quem profert *Iungermannus*, digitum intendisse *Onomasticographum* nostrum nulli dubitamus. Οἴκημα apud *Herodianum* lib. IV. c. 2. ubi Imperatorum describit consecrationem, de lignis structam habitationem signare videtur; τετράγωνόν τε καὶ ἰσόπλευρον ἐκ μόνης συμπήξεως ξύλων μεγίστων εἰς σῆμα οἰκήματος· *tabernaculum Politianus* interpretatur. Sed in re obvia quid verbis est opus?

παστάδες] C. A. παστάδες εἰσὶ καὶ συσσίτια etc. λιβηθρα etc. θῶκοι τὸ δὲ καλούμενον ὦ. πόλον τις εἶποι. C. V. ὠρολόγιον εἶπον πόλον ἂν τις εἶπη. *Phavor.* retinet vulgatum. ΚΥΗΝ.

παστάδες] MS. καὶ αἱ παστάδες εἰσὶν καὶ τὰ συσσίτια, συμπ. et συσσίτια omnino hic scribendum puto plurali et proparoxytone, non ἡ συσσίτια. creberrima mentio eiusmodi ξυσσιτίων apud *Platonem* in legibus, ut libri primi initio statim: κατὰ τι τὰ ξυσσίτια τε ὑμῖν συντέταχεν ὁ νόμος καὶ τὰ γυμνάσια etc. et aliquoties eodem libro, et lib. II. lib. VI, VII, VIII, et XII. Alterum συσσίτια supra VI, 7. et 56. tolerabo facilius: sed hic, ut dixi, cum MS. nostro et *Seberi* συσσίτια scribam. Et utrumque habes VI, 7. συσσίτιον de loco. Et συσσίτιαν de re, quod etiam aliquando vocabulum occurrit in iisdem Legibus *Platonis*, ut lib. VI. paullo longius a fine, ὑμῖν γὰρ τὰ μὲν περὶ τοὺς ἄνδρας ξυσσίτια καλῶς, ἅμα καὶ (ὅπρις εἶπεν) θαυμασιῶς κατέστηκεν, ἐκ θείας τινὸς ἀνάγκης· τὸ δὲ περὶ τὰς γυναῖκας οὐδαμῶς ὀρθῶς ἀνομοθέτητον μεθεῖται, καὶ οὐκ εἰς τὸ γῶς ἤκται τὸ τῆς ξυσσιτίας αὐτῶν ἐπιτήδευμα. IUNG.

παστάδες] Et supra ex *Xenophonte* παστάδας nominavit *Pollux* noster VII, 122. vulgoque dici ἐξέδρας addidit, a quibus diversum quid προξέδρας puto, quas mox nominat. sed e *Xenophonte* locum ponamus, ubi παστάδες occurrant, quique sit ad *Pollucis* mentem appositus. is est *Απομνημ.* lib.

III. pag. 452. οὐκοῦν ἐν ταῖς πρὸς μεσημβρίαν βλέπουσαις οἰκίαις τοῦ μὲν χειμῶνος ὁ ἥλιος εἰς τὰς πασιτάδας ὑπολάμπει etc. ubi certe πασιτάδες sunt, quas et ἐξέδρας tam antiqui quam recentiores dixerunt. Mox autem mutato accentu συσσιτία habemus.

συσσιτία] συσσίτια MS. SEB.

ὑδρορρόοι] MS. ὑδρορροαί, λιβ. quo accentu hic et vulgati antea. et infra MS. iterum x, 50. Quod ad ὑδρεῖα attinet, tale ὑδρεῖον et infra x, 60. habes. supra III, 103. vulgati pariter ut hic, ubi MS. carebat accentu. IUNG.

ὑδρορρόοι] Probo hanc lectionem: nam et ita spud *Etymologum*: Ὑδρορροα, ἡ χαράδρα. dici solet quoque ὑδρορροῦς. *Hesych.* Ὑδρορροῦς, ὑδρορροῦς. Paulo post vulgo male fuit Σόφρων.

θῶκοι.] MS. θόκοι, omissis καὶ αἰς Σοφ. συνθ. emenda vero Σώφρων, non ut vulgo Σόφρων. citatur aliquoties a *Nostro*, ut supra IV, 174. VI, 91. alibi. IUNG.

ἤπου πόλον etc.] MS. εἶπου πόλ. editio *Flor.* ἤπου πόλ. IUNGERM.

εἶποι] MS. εἶπη ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, omissis dein *Comoediae* titulo et verbis *Poetae*. In *Aristophanis* verbis non omnia integra esse puto. Alias dixit ἠρολόγιον et *Bato* quidam, sed e novae *Comoediae* auctoribus, ut potes videre apud *Casaubonum* nostrum I. *Athen.* 1. IUNG.

Ἀριστοφάνους ἐν Γηρνιαδῇ] Non habet C. A. nec quod sequitur testimonium: *polus hoc est: ad quotam harum lineam sol se vertit?* KUEHN.

Ἀριστοφάνους ἐν Γηρνιαδῇ] Male fuit ante *Seberum* *Γηρνιαδῇ*, et emendaverat *Kuehnius*, qui et *Aristophanis* verba commoda distinctione fecit planiora, nec est, quod locam mutilum suspiceris. *Interpres* pro solito sibi suo more nugas agit. *Verte: solarium id est: ad quotam se sol convertit?*

47. τὰ βιβλία ἐκάλουν οἱ ἄττικοι ὡς περ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς πιπρασκομένων· ὡς εἶ φ. SEB.

ἐν δὲ τῶν κοιῶν] Pro ἐν male MS. ἐν. IUNG.

βιβλιοθήκαι] MS. β. ὦν. ὃν τόπον καὶ ἀπλῶς βιβλία ἐκάλουν οἱ ἄττικοι ὡς περ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς πιπρασκομένων· ὡς εἶ φ. SEB.

βιβλιοθήκαι] C. A. καὶ β. ὡς *Εὐπολις* εἰς τὰ βιβλία ὠνεῖα σιτότροπα καὶ ἀπλῶς βιβλία ἐκάλουν οἱ ἄττικοι ὡς περ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους ἐν αὐτοῖς πιπρασκομένων. C. V. οὗ τὰ βιβλία ὠνεῖα, ὃν τόπον καὶ ἀπλῶς βιβλία ἐκάλουν οἱ ἄττικοι ὡς περ καὶ τ. ἄ. τ. ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς πιπρασκομένων· quae lectio satis plana et

perspicua. quid autem ὄνεια σιτότροπα, *merx a frumento inveterata, immutata*. forte libri designantur, quibus in frumenti acervo aliquandiu sepultis librarii vetustatis auctoritatem hac techna conciliabant; vel legendum σητόβρωτα, *a tineis vel blattis fere consumpta*; eiusmodi enim Codices prostabant venales in bibliopoliis veterum. nugae nugae; legendum enim ex C. V. οὐ ὄνια εἰσὶ ὃν τόπον etc. explicatur τὸ εἰς τὰ βιβλία his verbis. locum integrum ita darem: ὡς E. εἰς τὰ βιβλία οὐ ὄνια εἰσὶ ὃν γὰρ τόπον ἀπλῶς β. E. ο. ἰ. α. οὕτω καὶ τ. α. τόπους ἀπὸ τῶν etc. ΚΥΕΗΝ.

βιβλιοθήκαι] MS. δὲ τ. κοιν. καὶ βιβλιοθήκαι, ἢ ὡς E. φ. Et bene, ni fallor, itaque prorsus restituendum est. Si enim veteres illi, vel *Eupolis* usus fuisset βιβλιοθήκης nomine, non credo supra VII, 211. παρὰ τῶ νεωτέρῳ Κρατίνῳ, βιβλιοθήκης nomen κέῖσθαι dixisset. Pro illis itaque, quae nunc βιβλιοθήκαι, dixerit *Eupolis* οὐ τὰ βιβλία ὄνια, periphrasi. male autem antea legebatur ὄνα et *H. Stephanus* hic quoque adnotaverat: *an ὄνια?* IUNG.

βιβλιοθήκαι etc.] In his et sequentibus corruptelae haud parum est. primum ἢ inserui ex MS. *Iungermanni* ante *Eὐπολις*, ut sensui satisfiat; et pro οὐ τὰ βιβλία ὄνια ante *Seberum* fuit οὐ, quod idem vitium et mox emendavimus, οὐ τὰ βιβλία. tum erat vulgo καὶ τοὺς ἄλλους τρόπους, quod *Cl. Kuehnius* in suo Codice emaculaverat, et ita habet *Meursius Att. Lect. VI, c. 52.* ubi hunc totum adducit locum, et *Eupolidis* quoque versus, quos *Noster* mox profert, ad metri legem constituit. Sed vero multis modis hunc locum commaculatum esse diversissima monstrat MSS. lectio, quam vulgatis non immerito praeferas.

βιβλία ὄνια] MS. noster prorsus ita, ut *Seberi Augustanus*: τὰ β. ὄνια, ὃν τόπον καὶ ἀπλῶς βιβλία ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ ὡς περὶ καὶ τοὺς ἄλλους τρόπους ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς πιπρασκομένων, etc. Pessime legitur in vulgatis οὐ τὰ βιβλία. et tum τρόπους, ad quod et *H. Stephanus* in suo Codice adscripserat τόπους. vulgata itaque omnia ex MS. tam nostro quam *Seberi* emenda sis, pro οὐ τὰ, οὐ τὰ scribingens, et pro τρόπους, τόπους, quamvis MS. lectio tota concinnior videatur. Eodem modo, nempe pro ὄνα, ὄνια etc. et οὐ τὰ βιβλία (quamvis et hic suspicatur auctius legendum, οὐ τὰ βιβλία ὄνια) et τόπους legendum hic admonuit *H. Stephanus* adpend. deling. Attic. cap. 16. tm. 4. ubi de hoc Atticismo, de quo et *Noster* infra x, 19. et *R. Fornerius* II. rer. quotid. 25. ut et alibi dixi, sed quod doctiss. *Fornerius* nititur hinc (quamvis librum VII.

Pollucis citet: sed huc potius respexisse credo quam ad ea, quae supra VII, 211. habentur) probare, ut apud Latinos bibliothecae nomine tam ipsa librorum copia et suppellex, quam locus, in quo sunt libri dispositi, ita et apud Graecos contineri, non video quomodo quis e *Polluce* eliciat, qui non de bibliothecae vocabulo, vel bibliothecis id concesserit etiam forte. sed de βιβλιοῖς ipsis vel libris, eorum adpellatione tam locum quam rem, tam χωρίον quam πράγματα significari more Attico, hoc vult. IUNG.

τρόπους] τόπους, ut iam e MS. allatum. infra X, 19. χωρία dicuntur. SEB.

εἰς τοῦψον] MS. semper ἐς, ἐς τοῦψων, καὶ ἐς τὸν οἶνον, καὶ ἐς τοῦλ. καὶ ἐς τὰς χ. et id Atticum magis scilicet. parum tamen interdum. Alias de his Atticismis hic vid. et magnum *Casaubonum* in *Theophrast. Charact. περὶ ἀναισθησίας* et περὶ ἀλαζονείας etc. IUNG.

εἰς τοῦλαιον] C. A. communi dialecto εἰς τὸ ἔλαιον etc. ΚΥΕΝΗ.

περιῆλθον εἰς τὰ σκ.] MS. καὶ εἰς τὰ κρ. sed vulgata lectio integrum continet senarium,

περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμνα
καὶ τὸν λιβανωτόν.

reliqua, καὶ εὐθύ τῶν ἀρωμάτων καὶ περὶ τὰ γέλη, desunt in MS. Prior versiculus etiam ab *Aristoph. Schol. ad Ranas* ibi — παρὰ τοὺς ἰχθύς ἀνέκνυσεν, exponente ἰχθυοπόλια· et τὸ δὲ τοιωῦτον Ἀττικὸν dicente, adfertur ex *Eupolide*. quamvis apud eum *Scholiassem* in verbis Comici περιῆλθεν sit, *Pollucis* nostri scriptura περιῆλθον mihi magis placet. Bene vero edidit et vere *Seberus* noster γέλη. Et *H. Steph.* pro vulgato antea γέλη etiam emendaverat adpend. de *Dial. Att. c. 16. tm. 4.* et hic adscripserat suo Codici, γέλη, ut alibi γελγόπωλις· nempe supra VII, 198. habes et supra III, 127. ὄνια, γέλη, εἰ μὴ κωμικώτερον· et supra VII, 9. admonui legendum, ῥῶπος, γέλη. IUNG.

περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα, etc.] *Mox* recte est editum καὶ εὐθύ τῶν ἀρωμάτων, seu potius scribere placeat κ'εὐθύ. id cur mutatum voluerit in κ' εἴτε *Meursius* dicto superius loco, rationem non video. Atticismus est εὐθύ τῶν ἀρωμάτων, monitumque de eo supra segm. 12. εὐθύ τῶν ἀρωγῶν ἀπελθεῖν, agrum petere. addo quoque quod observanda iubeat ultima *Eupolidis* verba, et emendandum ex iis in *Lexiphane Lucianum*, apud quem male legatur, ἐπὶ τὰ σέλη. Nos alibi forsitan de istis minutulis mercimoniorum generibus γέλη, ῥῶπος, ῥύπος aliisque dicemus.

καὶ τὰ κρίμματα] C. A. εἰς τὰ κρίμματα post λιβανωτόν, εἶη δ' ἄν· *Salm.* ita: παρῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρίμματα Καὶ τὸν λιβανωτόν κ' εὐθύ τῶν ἀρωμάτων Καὶ περὶ τὰ γέλη· quasi haec omnia sint *Eupolidis*. ΚΥΗΝ.

περὶ τὰ γέλη.] *Hesych.* γέλη, βάρματα· priores editiones, γέλη. ΣΕΒ.

48.

μαγειρεῖα] MS. μαγειρία. IUNG.

μαγειρεῖα] In *Glossis* μαγειρεῖον, *Coquina, culina, carnisficia*. *Thomas* utrumque, μαγειρεῖον et ὀπτανεῖον, improbat: μαγειρεῖον δὲ ἀδόκιμον, καὶ ὀπτανεῖον μὲν τοι οὐδεὶς τῶν φητόρων εἶπε. quae adversus *Phrynichum* sunt dicta, a quo aliquando etiam nominato dissentit; sed hic quidem immerito, nec iure, siquidem ὀπτάνιον in *Aristophanis* reperiatur *Pace*, exponunt *Scholia* μαγειρεῖον. Μοχ ὑπὲρ τὰ λοιπὰ futile est. *Kuehnius* ὡσπερ in suo Codice dedit; sed cur non sequamur potius vestigia MS. *Iungermanni*, ex quo ἤπερ in textum retuli.

οὐχ ὑπὲρ] Conveniret melius cum re ipsa, si legeremus ὡσπερ τὰ λοιπὰ, nec aliter legit *Interpr.* uti videre est ex versione. ΚΥΗΝ.

οὐχ ὑπὲρ] MS. μερῶν, οὐχηπερ τὰ λ. Sic solet MS. eiusmodi voculas confundere; et inde mirum ni origo corrumpendi locum fuit, quum audax aliquis se non alio pacto, quam si οὐχ ὑπὲρ scriberet, extricaret. repone itaque denuo *Polluci* suum, et scribe οὐχ ἤπερ, quod nihil aliud est quam, non eo modo quo, non quomodo, breviter, haud sicut; ait enim μαγειρεῖα non esse inter partes civitatis tali modo, quo aliae artium officinae, ubi artes ipsae tractentur; sed locum unde coqui conducantur, significare. IUNG.

ἀλλὰ τόπος etc.] MS. ἀλλ' ὁ τόπ. ΣΕΒ.

ἀλλὰ τόπος etc.] MS. ἀλλ' ὁ τόπ. ὁ. μισθ. τοὺς μ. sine ὡς· pari modo ac *Seberi* MS. Hunc locum forum coquinum a comoediae Latinae deliciis *Plauto* adpellatum puto *Pseudolo*. Sc. *Forum coquinum* qui vocant, stulte vocant; Nam non coquinum est, verum furinum est forum. Certe apud Romanos quoque ita coquos solitos conduci, certo fori loci sedentes, inde notum esse credo. vid. eum et in *Aulularia* scil. Postquam obsonavit herus et conduxit coquos Tibicinasque hasce apud forum. — Sic *Gnato Terentianus* narrat ubi ad *Macellum* advenerit, concurrisse sibi laetos ob viam cupedinarios omnes, cetarios, lanios, coquos, factores, piscatores. Alias τὸ μαγειρεῖον, scilicet pro coquina puto et ubi coquitur,

improbat *Phrynichus* in *Eclogis*, et *Noster supra* 1, 80. ὀπτανεῖον, ait, τὸ μαγειρεῖον. IUNG.

ὡς τοὺς μαγείρους.] MS. μισθ. τοὺς μ. SEB.

ὡς τοὺς μαγείρους.] MSS*ti* recte omittunt ὡς, ut quod turbat orationem. KUEHN.

Ἀντιφάνης ἐν Στρατ.] Pro Ἀντιφάνης MSS. legunt Ἀριστοφάνης sed *Athenaeus*, vulgatam lectionem fulcit, dum et ipse passim laudat *Antiphanem* in Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι. KUEHN.

Ἀντιφάνης ἐν Στρατ.] Pro Ἀντιφάνης MS. noster Ἀριστοφάνης habet, quemadmodum et *Schottus* noster in suo γραφεσθαι testatur. Sed *Aristophanis* talem fabulam ignoramus: *Antiphanis* vero miles etiam ex *Athenaeo* notus est, ut didicimus ex *Casauboni* nostri *Animadversionum* lib. III. c. 25. IUNG.

τῶν μαγειρείων] C. A. ἐκ δὲ μαγειρείων β. (C. V. ἐμβαλῶν) εἰς τοῦτον· legerem ἐκ δὲ μ. β. ἐμβαλῶν τ' ἐς τοῦψον· cum e coquorum foro irem ad piscatorium etc. KUEHN.

* ἐμβάλλων εἰς τοῦψον.] Si placeret ἐμβαλῶν, vel ἔμβαλεν, versus magis constaret: ἐκ τῶν μαγειρείων (ita MS. priores editiones, μαγείρων) βαδίζων ἔμβαλεν εἰς τοῦψιον. Habet autam MS. quoque λλ. SEB.

ἐμβάλλων εἰς τοῦψον.] MS. ἐμβαλῶν· bene ad versum, qui forte ita reconcinnandus,

ἐκ τῶν μαγειρείων βαδίζων, ἔμβαλῶν
εἰς τοῦψον —

vidit id et *Seberus* noster: qui notat vitiose Codices priores μαγείρων habere. noster MS. recte etiam μαγειρείων, sicut antea scripsi. IUNG.

* ἐμβάλλων εἰς τοῦψον.] Post βαδίζων comma posui cum *Kuehnio* deleta stellula. Malim ἐμβάλλει hoc sensu: relicto coquino ad opsonia se confert: vel etiam ἔμβαλεῖ. et rusticus est dictum, ἐμβάλλειν εἰς τοῦψον· sed metri tamen ratio fuerit habenda, quae nostram lectionem non toleret forsitan.

μεσκονία] Sic et MS. al. μεσκόνια. SEB.

μεσκονία] μεσκονία vel μεσκόνια, ubi asininae carnes vendebantur. forte quia nomen ab ὄνος factum (praesertim si cum MS. ὠνείων ἐνόνητ. legas) aut, quia ὄνεια insunt nomini, vel nomine comprehenduntur etc. *Hesych.* μεμνόνια, τὰ ὄνεια κρέα. Et μέμων, ὁ ὄνος. SEB.

μεσκονία] C. A. μεσκονίαν. C. V. μεμνόνεια. *Hesych.* μεμνόνια, τὰ ὄνεια κρέα· μέμων enim dicitur asinus a μέμνειν perpeti, tolerare; est enim animal ταλαίπωρον et perpessitium.

μεσκονία a μέσκος veniret; μέσκος autem *corium*, vescebantur autem carne asinina in Aegypto *Alexandrini*, quapropter et frequens apud eos erat elephantiasis, cum caro asinina generaret παχύν καὶ μελαγχολικόν χυμόν. *Galenus* libr. ix. *θεραπευτικῶν*. KUEHN.

μεσκονία] Quid est quaeso μεσκονία? mendosum id tinuit. et noster MS. egregie μεμνόνια habet, quo pacto restituumus *Polluci*. *Hesychius*: μέμνων, ὁ ὄνος· μεμνόνια, τὰ ὄνεια κρέα. Athenienses vero vesci solitos etiam asinina vel *Scholias* *tes* vetus *Aristoph.* ad ista ἐν *Σφηξίν*· — ἀλλ' ἴσως ὅταν γάγγης ὑπογάστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ, nobis indicat: ὅτι ὄνος, ait, ἔτρωγον ἐν Ἀθήναις· καὶ τοὺς μισθοὺς λαμβάνοντες οἱ δικασταί, ὠνοῦντο τὰ ὑπογάστρια. Et iterum: ἐχρῶντο δὲ τοῖς ὀνείοις. LUNGERM.

μεσκονία] Et cur religioni ducamus mutasse malam lectionem, cum MSS. μεμνόνια adserant? id itaque vocis textus habet: nec quoque cum eruditis viris in *Hesychio* opus fuerit μεμνόνια pro μεμνόνια legere.

τὰ τῶν ὄνων] C. A. τὰ τῶν ὀννέων. male. KUEHN.

ἐπιπράσκοντο.] MS. ἐπιπράσκειτο· ἴσως τῶν ὀνείων ἐνότων τῷ ὄν. SEB.

ἐπιπράσκοντο.] MS. et noster et *Seberi* ἐπιπράσκειτο· itaque id reponi potest. IUNG.

ὠνίων ὄντων] C. A. male ὀνείων ἐνότων, melius C. V. ὀνείων ἐνότων τ. ὄ. forte, inquit, in voce μεσκόνηια est τὸ ὄνεια, vel, quod malim, ἴσων ὠνίων ὄντων τ. ὄ. merce idem nomen habente cum loco. nam μεσκόνηια vel μεμνόνηια et locum signat, ubi venditur asini caro, et ipsam etiam carnem, ut vidimus ex *Hesych.* KUEHN.

ὠνίων ὄντων] Nihili vulgata ὠνίων etc. tu emenda ut *Seberi* et noster MS. habent: ὀνείων ἐνότων τῷ ὀνόματι· vel ut *Schottus* in suo γράφεσθαι testatur, ὄνων ἐνότων τ. ὄ. IUNG.

ὠνίων etc.] Vitiosissime se habet hic locus. *Kuehnius* ad Codicis sui marginem ἴσων τῶν ὠνίων etc. quae lectio quem reddat sensum non exputo. eum certe, quem putat *Kuehnius* noster, exhibere nequit. malui MSS. sequi, et reponere ὀνείων ἐνότων pro ὠνίων ὄντων.

ἀσωτεία] C. A. pro eo habet ἀγωγεία et infra omittit vocem, quod et C. V. facit. est autem ἀγωγεῖον *domus lenonia*, ubi habitat προαγωγὸς *perductor*. KUEHN.

ἀσωτεία] MS. ἀσωτεία, πεττεία, κυβεία etc. supra vii, 203. quoque κυβεία et πεσσειά cum mendis placebat: et vii, 210. quoque πεττεία· et ix, 97. Sed et altera potuere forte

in usu esse de locis, ubi isti lusus frequentabantur. et supra VI, 188. ἐν ἀσωτείοις habuisti. IUNG.

πεττεία] E MS. et ita *Sylburg.* priores editiones, τεττ. SEBER.

σκηραφεία] Vide supra VII, 203. fin. mox etiam MS. ματρυλεία unico λ, quod supra VII, 202. geminatur. SEB.

σκηραφεία] C. V. σκιράφια. vid. lib. VII, c. 33. Sect. 24. ubi et ματρώλλεια per geminum λλ extat. *Salm.* σκιῶραφεία. KUEHN.

σκηραφεία] MS. σκιράφια, ματρυλεία (hoc sine accentu: supra VII, 202. ματρώλλεια habebat) omissio ἀγωγεία· σκιράφια vero MS. placet, quum et supra IX, 97. ita habeat, ut diximus supra ad VII, 203. Sed ἀγωγεία videtur suspectum habere *Henr. Stephanus* in suo Thesaurō et MS. noster omittit. an itaque probabile magis *Pollucem* scripsisse προαγωγεία? id essent *lenonia* manifestius a προαγωγείς, quos supra VII, 202. noster nominavit. IUNG.

σκηραφεία] σκιραφεία ex emendatione *Kuehni* textus habet: et habuimus haec pleraque superius lib. VII, 201. et 203.

49.

μέρη δὲ πόλεων] δὲ omittit C. A. ut mox copulas omittit C. A. KUEHN.

σειροὶ] *Interpr. crepitacula. Hesych.* σειροῖς ὀρύγμασιν, ἐν οἷς κατετίθεντο σπέρματα. vid. *Curt.* lib. VII, cap. 4. et quae ibi notata a *Variis.* KUEHN.

σειροὶ] *Hesychius:* σειροὶ, ἐπαύλεις. IUNG.

λάκκοι.] MS. λάκ. τάχα δὲ καὶ λίμναι, καὶ προλιμνάδες, καὶ ποτ. SEB.

λάκκοι.] C. A. addit: καὶ λίμναι καὶ προλιμνάδες ποταμοὶ etc. C. V. τάχα δὲ καὶ λίμναι καὶ προλιμνάδες καὶ ποταμοὶ etc. ad portas urbium erant olim lacus eluendis linteis et ad aquandis animalibus caeterisque usibus publicis. KUEHN.

λάκκοι.] MS. noster auctior: λάκκοι· τάχα δὲ καὶ λίμναι, καὶ προλιμνάδες, καὶ· quae cum et *Seberus* in suo invenerit, et *Schottus* noster, ut ex eius observationibus cognosco, an dubitamus ocius ea *Polluci* reddere, cui mala manus detrahit; quidni enim et haec pars civitatis sint, si hoc nomen λάκκοι et ποταμοὶ merentur. IUNG.

καὶ λάκκοι.] Quinam et quales fuerint hi λάκκοι discas ex *Scholiastae Aristophanis* verbis, quae pono: Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων ὀρύγματα ὑπὸ τὴν γῆν ποιοῦντες εὐρύχωρα καὶ στοργγύλα καὶ τετράγωνα, καὶ ταῦτα κονιῶντες οἶνον ὑπεδέ-

χοντο καὶ ἔλαιον εἰς αὐτὰ, καὶ ταῦτα λάκκους ἐκάλον· quae no-
tantur ad ista in Ἐκκλησιαζούσαις,

ἐν τοῖσι καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
ὑδατος.

Et hinc *Callias* ille λακκόπλουτος est dictus, quod repertis in huiusmodi λάκκῳ auri thesauris felix repente ac ditissimus evasisset, cuius et meminit in Oratione 23. *Themistius*, caespitasse vero in intellectu huius vocis statuo *Nepotem*, qui initio vitae *Cimonis Calliam* hunc magnas pecunias ex metallis fecisse inquit; non enim certe idoneum ex Graecis scriptoribus huic sententiae auctorem novi; sed et alibi scimus *Nepotem* non nimis feliciter Graecis auctoribus usum. Σειροί, quos modo nominavit *Pollux* fuerint potius in agris quam in urbibus. vox illa scribitur diversimode. apud *Hesychium*: Σιροῖς, ὀρύγμασιν ἐν οἷς κατετίθεντο τὰ σπέρματα. σίρρονος duplicata litera ρ habes apud *Longum* Pastoral. I. σίρρονος ὀρύττουσι· et in *Simplicii* Commentariis ad lib. II. φυσικῆς ἀκροάσεως. Καὶ γὰρ ὀρύττει τις, inquit, καὶ τοῦ φύτεῦσαι χάριν, καὶ τοῦ θεμέλιον καταβαλεῖν καὶ ὑδῶς εὐρεῖν καὶ διοχετεύσαι ἢ σίρρον ἢ τάφρον ποιῆσαι· quem *Simplicii* locum adfert vir Eruditissimus *Petrus Victorius* in Explicationibus suarum in *Varro-nem* emendationum; nam et ille togatorum doctissimus, ut et *Columella*, Latine *siros* dixerunt. sed ratio non est cur cum eo corruptam putemus vocem σίρρον, mutandamque in σίρον, vel σειρον· nam et illa scriptio, ut observavi, recte se habet. Cum autem proprie effossum frumenti reponendi gratia locum signet, obtinuit transferri vocem ad quaevis alia quarumvis rerum subterranea receptacula. Origo vocis ex Oriente petenda: ἢ Arabibus locum occultum ac separatum denotat, unde σίρροι· nisi mavelis esse ab ρακκ vel ρακ, horreum, cuius vocis notio apud *Hebraeos*, *Syros* et *Arabes* obtinet. Denique καταγείους οἰκήσεις nominat *Iamblichus* de Vita *Pythagorae* lib. II. et *Theophyl.* Histor. lib. III. ὑπόγειοι καταγωγαί, quas paulo ante τὰ τῆς γῆς διακενώματα dixerat. Sed pene *Falckenburgiani* Codicis mantissam omiseram: ille post λάκκοι inserit: τάχα δὲ καὶ λίμναι, καὶ προλιμνάδες· quae sunt elegantia; et ita MSS. nostri ad unum omnes. quid impediat itaque quo minus textum his vocibus habeamus lacupletiolem? placuit id ipsum et Doctiss. *Kuehnio*.

ἀνδηρα] *Hesych.* ἀνδηρον, ἄκρον ἢ τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν.

SEBER.

ἀνδηρα] *Hesych.* ἀνδηρον, ἄκρον ἢ τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν·

ita ἀνδρα ποταμῶν· *margines fluviorum, ripae, portus, portulae* etc. KUEHN.

ἔστι δὲ ἡ ψαλις] MS. ἔστι δὲ καὶ ψ. SEB.

ἔστι δὲ ἡ ψαλις] C. A. omittit ἡ et post οἰκοδομήματος *Sophoclis Platonisque* δήσεις usque ad μερῶν καὶ· adeoque sequitur οἰκοδομήματος, λέσχει πιθῶνες etc. C. V. ἔστι δὲ καὶ ἡ ψαλις. KUEHN.

ἔστι δὲ ἡ ψαλις] MS: ψαλίδες· ἔστι δὲ καὶ ψαλλίς (per duo ll hic) cum *Sophoclis* versiculo desunt. *Hesychius*: ψαλίδες, ἀψίδες τῶν στύλων· ψαλις, τὸ ἄρμενον, καὶ καμάρα etc. Meminit *Sophoclis* *Lacaenarum* hinc et *Casaubonus* noster VII. *Athen.* 4. *Sophoclis* versum, (in quibus antea ψαλίδαν adhuc corruptius legebatur) ita emendavit *H. Stephanus* in suo Codice:

στενὴν δ' ἔδειμε ψαλίδα, κοῦν ἀβάρβαρον.

Quamvis in eius thesauro edatur ἔδει με duabus vocibus. Sed eum ἔδειμεν mihi scripsisse persuadeo, quod est, *aedificavit, exstruxit.* IUNG.

* ἔδυμεν] *Sylb.* leg. ἔδει με ψ. SEB.

ἀλλὰ μὴν καὶ Πλάτων etc.] *Sequentia* desunt in MS. usque ad ἐκ δὲ τῶν τ. π. unde MS. rursus pergit. *Priores* editiones pessime haec acceperant. ut edidit *Seberus* noster, ita restituit *H. Stephanus* in suo Codice, excepto ἐργασμένην. Locum, quem quoque indicavit *H. Stephanus*, lubet adscribere, praesertim quum et mihi in promptu sit, lib. κxi. Legum, paulo longius ab initio: θήκην δὲ ὑπὸ γῆς αὐτοῖς ἐργασμένην εἶναι, ἀψίδα προμήκη, λίθων προτίμων, καὶ ἀγῆρων εἰς δύναμιν ἔχουσαν κλίνας παρ' ἀλλήλας λιθίνας κειμένας. Annon itaque et apud *Platonem* ψαλίδα rescribendum? Sic puto et ἀψίδα esse glossam. Patet et ex *Suida*, apud quem pariter est: ψαλίδα, ἣν ἡμεῖς ἀψίδα φασίμεν· νόμων ββ. θήκην δὲ ὑπὸ γῆς αὐτοῖς ἐργασμένην εἶναι ψαλίδα προμήκη λίθων πολυτίμων· quae vel ideo attuli, ut videas inde *H. Stephanum* πολυτίμων addidisse. Sed haec coniectura est; et pari iure ego possum putare *Pollucem* λίθων προτίμων scripsisse, ut apud *Platonem* est: quamvis illud πολυτίμων arrideat magis. nec ἀγῆρων cum lapidibus iunxisse *Pollucem* credo, ut videtur accepisse *Platonicus* *interpres*, qui *durissimis pulcrisque lapidibus* vertit, cuius versionis rationem non video. IUNG.

ἀλλὰ μὴν καὶ Πλάτων etc.] *Isthac* itaque voce et *Plato* fuerit usus in suis *Legibus*. omnino quidem: posuitque locum *Eruditiss. Iungermannus*, dumque est sub manibus, ulterius, quantum fieri potest, illustremus et emaculemus. ψα-

λίδα nos quoque plane restituendum putamus in *Platone* pro ἀψίδα, quod magistelli cuiusdem glossematum genuinam vocem expulit suo loco: et gaudeo hanc de *Platonis* emendatione opiunionem meam, quam foveram dudum habueramque ex eodem ipso *Suidae* loco stabilitam, commode ab acutissimo *Iungermanno* assertum iri. λίθων πολυτίμων scribes quoque indubie: προτίμους enim λίθους aut simile quid qui dixerit auctorem habebis neminem, ut quidem puto. Sed adhucdum vitii aliquid isti loco inhaeret. quid enim istis fiet λίθων ἀγήρων εἰς δύναμιν, nec enim aliud, quantum video, quo illud εἰς δύναμιν referas, apparet. certe utrasque voculas eiiciendas autumo, neque ex quo putido glossemate, aut unde locorum in textum irrepserint exputo satis, et omisit quoque in sua versione *Marsilius Ficinus*. sed lego praeterea ἀψίδα seu, ut nos, ψαλίδα ἔχουσαν κλίνας παρ' ἀλλήλας λιθίνας κειμένας· scribes aut παραλλήλας iunctis in unam voculis, aut facta metathesi, κλίνας λιθίνας παρ' ἀλλήλας κειμένας. Ψαλις vero apud veteres Graecos id ipsum, quod aevi recentioris scriptores frequentius ἀψίδα appellarunt, quasi iugamentum, ἀπὸ τῆς ἀφῆς vel συναφῆς. recte ergo in *Philoxeni Glossis*, ψαλις, ἢ ἀψίς. arcus: et *Hesychio* ac *Phavorino* ψαλίδες exponuntur ἀψίδες τῶν στύλων. Idem: ψαλις, τὸ ἄρμενον καὶ καμάρα καὶ ταχεία κίνησις· qua posteriori notione descendit a ψάλλειν, cum κινεῖν denotat id verbi. et pro camera quidem laqueata seu arcuato tecto intelliges in *Sophoclis*, qui praecessit ita modo apud *Pollucem* nostrum, versu, in quo quid si legeremus: Στενὴν δ' ὑπέδυμεν ψαλίδα, κοῦκ ἀβάρβαρον· quae legatorum esse verba statuam, referentium quo modo Spartaе sint excepti. et interpretaberis itaque: *Angustam subimus cameram, neque nimis structura nitidam*. si quis autem ἔδειμε, quod in *Excerptis* C. V. vir quidam eruditus notaverat, praeferre velit, per me hoc ipsi liceat. A ψαλίδι autem ψαλιστός, arcuatus, laqueatus manat, ususque ea voce *Hierocles* de Nuptiis apud *Stobensem*: οὐδὲ ζωγραφία καὶ ψαλιστοὶ μυρῶνῶνες· de quorum verborum sensu varie opinantur eruditi: mihi ψαλιστοὶ μυρῶνῶνες sunt arcuata myrteta, quod quid sit aliud, quam in arcum et camerae formam flexa myrteta? eius enim elegantiae fuere veteres, ut mutuo nexu maritatos supremarum arborum ramos in speciem tecti laqueati efformarent, cui quidem rei aptissimae fuere myrti, quod frangendis, leniendisque meridiani solis aestibus umbram praebeant amoenissimam, eaque de causa *Scholiastes Theocriti* ad *Eid.* 1. αἰ μυσίνας, ἐφ' αἷς μεσημβρίζειν εἰώθασι. Unicum id

de origine vocis *ψαλις* addam, illam mihi videri a Phoenicibus architectis acceptam, qui, credo, aedificiorum laquearia, aut tecta laqueata dixerunt *רִבֵּס*, a verbo *רִבַּס*, quod est in lingua Hebraea ac Syriaca *γλύφειν*: laquearia vero ut plurimum opere sculptorio erant insignita, hinc *διάγλυφα φατνώματα*. [In *Sophoclis* versiculo mihi iam apprime probatur, *ἔδειμε*: quod cum legitima metri ratione non pugnat: priorem itaque coniecturam meam facio missam. Sed de *ψαλιστοῖς* myrtetis, quae eadem hac explicui nota, quaedam mihi videntur adiicienda. consensi ferme in vocis huius expositione cum Eruditiss. *Cantero*: neque analogiae profecto norma contra nostram stat opinionem. cum enim a *ψαλις* *ψαλίδος*, *forfex*, deducatur commode *ψαλίζειν*, quidni etiam ab eodem vocabulo, cum *arcum* vel *cameram* significat *arcuatam*, *ψαλίζειν*, *arcuare*, *fornicare* manare possit? quod si veterum usus ad analogiae rationem accederet, nulla mihi potior esset *Hieroclei* loci explanatio: nunc invitus ferme ab ea sententia divellor. nam ut dicam quod res est, mihi quidem videntur antiqui Graeci a *ψαλις*, cum *forficem* designat, *ψαλίζειν* formasse, cum vero *arcum*, *ψαλιδοῦν*, ut hoc pacto distinguerent diversae significationis ab uno nomine deducta verba. apud *Bitonem* certe, qui cum aliis antiquis *Mechanices* Auctoribus Parisiis prodiit, invenio *τραφήξ ἐψαλιδοῦμένος στρεμνίοις*, et saepius alibi ipsum illud *ψαλιδοῦν*: quam sibi non inutilem derivandi libertatem cum genitor vocabulorum usus sumserit, remanet, ut *ψαλιστὸς* sit *forfice accisus*, *decurtatus*, *forficatus*: *arcuatus* enim a *ψαλιδοῦν* Graece diceretur *ψαλιδοῦτος*, quod ipsum alicubi me legisse memoria non fallax suggerit. *ψαλίδωμα* certe apud *Strabonem* invenitur: itaque *ψαλιστοὶ μυχθίνωνες* ab *Hierocle* dicuntur, qui concinnum et elegantem in modum forfice sunt decurtati. sic enim amputari solent et compesci nimium luxuriantes arborum rami. *rasilia* cum *Αρυλείο myrteta* non invenuste dicere queas: sic enim in extrema libri de Mundo parte scribit: *acuta pinus, et rasiles buxi et odora laurus*. Sed dudum haec hominibus eruditis expositio placuit; *Salmasius* enim ad *Hist. Aug.* et *Pearsonius* in *Prolegomenis* ad *Comment. Hierocl.* in *Aurea Pythag. Carmina* illam tradiderunt et sunt amplexi, qui iidem, quodcunque hac de re adnotari posset, occuparunt. *Ex Ad-*

ἐν τοῖς νόμοις] Libro duodecimo fol. 986. ubi tamen

nunc pro ψαλίδα legitur ἀψίδα. Hic priores edit. γῆν. et mox ἐρασμ. item λίθον. SEB.

λίσσαι] *Hesiod.* II, 118.

ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει
ἤμενον ἐν λίσσῃ. SEB.

πιθῶνες] MS. πιθόνες. Sic supra VI, 15. πιθῶνας, quamvis MS. πιθῶνα haberet, ubi et οἰνῶνας *Xenophontis* habuisti. IUNG.

πιθῶνες] In *Onomastico* veteri πιθῶν, *doliarium*, et οἰνῶν, quam vocem ex *Xenophonte* mox *Noster* nominat, *cella vinaria*, *cellaria*. *Hesychius* quoque: Οἰνῶνες, αἱ ἀποθήκαι οἴνου ἀποθήκας exposuit *Noster* superius VI, 15. et recte, puto, in *Hesychio* οἴνου addideris quoque.

ὠνόμαζε· καὶ] Absunt a C. A. nec habet quae vocem Ξενοφῶν excipiunt usque ad πανδοκεῖον. KUEHN.

ὠνόμαζε· καὶ] Deest in MS. ὠνόμαζε· et mox τὰ μὲν usque ad μέρη δὲ πόλειως· praedixit autem talia haec libro VII. IUNG.

50.

πανδοκεῖον] Ion. alias πανδοχεῖον. SEB.

πανδοκεῖον] C. A. ita: πανδοκεῖον, ξενῶν· πανδόκος ξένος (C. V. etiam ξένος leg. pro ξενόστασις) καὶ στάσις ἵππων ὡς *Εὐριπίδης*, ὅπερ *Λυσίας* ἵπποστάσιον· καὶ σταθμὸς etc. usque ad στάσις, reliqua absunt. leg. ξενόστασις, ἵππων etc. *Gloss. equile*. KUEHN.

ἐν Ἰνάχῳ] MS. ἐν Ἰνάχῳ. Sed *Inachus* ea fabula inscripta, et recte ita vulgo. citata ea legitur et apud *Dionys. Halicarnasseum*, *Athenaeum*, *Hesychium*, et *Scholiastem Aristophanis*, ut docuit *Casaubonus* noster VII. *Athen.* 4. IUNGERM.

πανδόκος ξενόστασις.] MS. ita: πανδόκος ξένος· καὶ στάσις ἵππων, ὡς *Εὐρ.* omissis mox ἐν Ἴππ. καλ. et versu tragici. Sed vulgatum πανδόκος ξενόστασις mihi displicere non potest. Observamus autem et ἵπποστάσις dixisse *Euripidem*, cuius versus citat *Strabo* lib. I. Ceterum *Hippolytum* καλυπτόμενον ita inscriptam docet a tragico *G. Canterus* VII. Nov. 21. propter alteram *Hippolytum* σιφωφανφόρον. Correxerit autem ibidem, ut *Seberus* noster edidit, sublata etiam particula καὶ, quam nec MS. noster adgnoscat. Sic enim antea mendose haec vulgata fuerunt, ἵππων· καὶ ὡς *Εὐρ.* ἐν ἵππολύτῳ καλυπτομένῳ πρὸς ἵππον, εὐθύς ὁ. στ. IUNG.

πανδόκος ξενόστασις.] Haec lectio plane non est immutanda: et vitii in MS. originem detegas facile. omiserunt

enim illas extremas literas τασίς propter sequentis vocis similitudinem καὶ στάσις. Sed observabis mecum in πάνδοκείῳ plura fuisse quaeque diversis usibus loca, quae καταγωγίου οἰκήματα appellat *Thucydides*, erat ubi soli morarentur homines, dixitque ξενόστασιν καταχρηστικῶς, siquidem στάσις de equorum animaliumve statione dicatur proprie, *Sophocles*, erat et φάινη, tam hominibus quam animalibus destinatus locus. erat denique ἵπποστάσια, vel ἵπποστάσεις, quae utraeque voces in *Glossis*, *stabula*, *equilia* exponuntur, et ὀνοστάσια, quorum nsum ipsa nominis indicat ratio. Addit autem *Pollux* noster dici quoque posse σταθμόν, τὴν τῶν ὑποζυγίων στάσιν· sic apud *Aeschylum Prometh.* v. 596. ἄσμενος δ' ἄν σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμπτειν γόνυ· ad quem locum σταθμούς *Scholia* per φάινην explicant; et *Euripid. Androm.* Σταθμούς ἐπὶ βούτα. *Scholiastes* ἐπαύλεις· et disferre docet σταθμόν ab αὐλή, quod haec sit ἀνθρώπων οἰκητήριον, σταθμός vero θρεμμάτων. *Philoxenus*: Σταθμός, ἐνθα οἱ βούς ἴστανται, *stabulum*, *statio*. eadem σταθμοῦ in diversoriis ratio, quae erat in agris atque villis. sed tamen et σταθμός locus simpliciter quo divertunt homines; in Persia σταθμοὶ *Aelian.* i, 52. ὅταν δὲ ἐπὶ τὸν σταθμόν τὸν σὸν παραγένῃ, ad *Artaxerxem Mnemonem* inquit *Sinaethus*. In *Euripidis* autem verbis πρὸς ἵππον antiquae ante *Seberum* habebant editiones: sed id quaecunque vitii emendaverat ad Codicis sui oram *Canterus*.

ἵππων, etc.] E MS. priores editiones, ἵππων, καὶ ὡς· et mox ἵππον. SEB.

Λυσίας δὲ etc.] MS. Λυσίας δὲ ἵπποστάσιον εἶπεν· omisso titulo Orationis, qui et legitur infra segm. 154. IUNG.

ἵπποστάσιον.] E MS. nisi malis ἵππόστασιν, quod in eodem supra i, 134. Sed et hoc loco, nisi quod initio ὑππ. Dicitur et ἵππων, et ἵπποστασία et σταθμός. *Camerar.* de Nominibus equestr. pag. 115. SEB.

καλοῖτο] E MS. priores editiones καλεῖτο. SEB.

καλοῖτο] Et noster MS. καλεῖτο. IUNG.

καὶ κλεισίον, etc.] MS. καὶ κλήσιον, παρὰ τὸ κελεῖσθαι· οὗ καὶ αἱ θύραι κλησιαδες· quae lectio tota, excepto quod θύραι legendum patet, praestabilior vulgata videtur; κλησιαδας, τὰς θύρας τῆς σκηνῆς, ait *Hesychius*. κλήσιον itaque *Nostro* σκηνή. Sed inveniuntur tamen apud eundem et κλεισίς de σκηνῇ· et κλισία, σκηνή· et κλησιαδες. Apud alios est et κλεισίον. Sed tricas has missas facio: sat aliarum video mihi obiectum in capite sequenti. IUNG.

καὶ κλεισιον, etc.] Corruptus fuit vulgo hic locus, cui medelam tetuli *) ex MSS. lectione. itaque παρὰ τὸ κεκλειῖσθαι textus habet mox, eiecta spuria vocula ἄλλως· παρὰ τὸ ἄλλως κεκλιῖσθαι. et haec quidem commoda sunt: sed quid faciamus illa voce κλησιάδες· quae utique, si sequi velis analogiam, mutanda fuerit in κλεισιάδες vel κλισιάδες, et tamen apud *Hesychium* est κλησιάδες. Sed illius auctoritate male ac frustra munire volueris hanc corruptam lectionem. etenim aut in *Hesychio* scribendum quoque fuerit κλεισιάδες, aut error istius Lexicographi erit agnoscendus; restituimus itaque in *Polluce* nostro κλεισιάδες. Sed de κλεισίῳ et κλισίῳ videndus et *Etymologus*, qui τὸν τεχνικὸν scripturum inquit διὰ τοῦ εἰ διαφθόγγου, *Herodianum* vero scribere διὰ τοῦ εἰ, quia deducat ἀπὸ τοῦ κλένω· et habet ex *Homero* locum, περὶ δὲ κλισιον θεῖς πάντη. quin vero κλεισιάδες sunt et apud *Plutarchum* in *Alcibiade*: μεγάλας δ' αὐτῷ κλεισιάδας ἐπὶ τὴν πολιτείαν ἀνοίγοντος τοῦ τε γένους καὶ τοῦ πλούτου· quod eodem modo est dictum quo *Romani* solent *aperire fenestram*; ususque est alicubi in *Novellis Iustinianus*: sed hoc non agimus.

κεκλιῖσθαι] *Sylb. leg.* κεκλειῖσθαι. Μοx κλησιάδ. etiam *Hesych.* alii κλεισιάδες. SEB.

κεκλιῖσθαι] Ex *Hesych.* legendum κεκλιῖσθαι, quod temere ibi abiecta sint *iumenta*. dein iterum legit κλισιάδες· κλισιάδες, inquit, αἱ δίπτυχοι θύραι. κεκλιῖσθαι praefert et *Salm.* KUENH.

51.

περὶ εἰδῶν, etc.] Capitis huius inscriptio MS. cum vulgata consentit, nisi quod mox ita: καὶ πεντηκονταδράχμου, καὶ πενταδράχμου, καὶ τῶν ὁμοίων καὶ τῶν μερῶν αὐτῶν· quae ultima rectius titulum explent, quam ut vulgo est. IUNG.

ταλάντου τε] τε abest a C. A. qui et post πεντηκονταδράχμου, quod mox sequitur, habet καὶ τῶν ὁμοίων, omissis caeteris. exhibet idem *Salm.* KUENH.

οὐ φαῦλον] Haec omittit iterum C. A. et *Vetus liber Salm.* usque ad ὀρίσασθαι. KUENH.

οὐ φαῦλον] Ipsum caput in MS. incipit cum illis: Πλάτων etc. prioribus, quae quasi praefatiuncula, omissis. Ce-

*) *Tetuli* l. *tuli*. forsitan vero et alibi praeter meam mentem antiquum illud *tetuli*, cuius usum renovare non decet, irrepsit. sed illud quodcumque vitii utriusque literae litura facile L. B. emendabit. Ex *Addendis*.

terum quod ad βραχαῖα, omnino βραχία scribendum; quamvis illud et priores editi, ut et noster *Seberus*, sed id ex vitiosa pronunciatione exortum, qua dudum αι et ε confundi soleant. de κίβδηλον autem et ἐπίσημον supra dixit III, 36. IUNG.

βραχαῖα] Scr. βραχία. SEB.

βραχαῖα] Legit βραχία *Salm.* KUEHN.

βραχαῖα] *Kuehnius* βραχία, et ita iam textus habet. occurrit paulo post κίβδηλον καὶ ἐπίσημον νόμισμα, pro quo vitiosam in *Basileensi* editione lectionem κύβδηλον emendaverat *Falckenburgius*, et ad oram sui Codicis *Kuehnius*. Hoc autem praeloquium quod in MSS. omittatur, male factum censeo, siquidem omnino illud a *Polluce* profectum esse putem, cui non insolens aliquando praeloquio monere cur, quave de causa scribat aliquid.

περὶ νομισμάτων] De hac materia inter alios scripserunt *Gulielm. Budaeus*, libris quinque de *Asse*, *Matthaeus Hostus* totidem libris de *Historia rei nummariae veteris*, et *Ioachim. Camerar.* libello de *Moneta veteri Graecorum et Latinorum*. Inde igitur lucem petet benignus Lector iis, quae caligine aut perplexitate aliqua hic laborare videbuntur. SEB.

Πλάτων μὲν γὰρ καὶ etc.] Incipit hic caput in C. A. ὡς Πλάτων μὲν καὶ τέχνη τίς ἐστὶ νομίματι καὶ νομισματοποιητικῇ πρᾶγμα. C. V. ἐστὶ νομισματοπωλικὴ καὶ νομισματοπωλικὸν πρᾶγμα. *Plato* hanc firmat lectionem in *Sophista*, ubi mentionem facit νομισματοπωλικῆς· quae scilicet νόμισμα αὐτὸ πρὸς αὐτὸ ἀμείβεται, numisma alterum altero permutat, vel interveniente nummo nummum vendit. eandem lectionem affert *Salm.* KUEHN.

Πλάτων μὲν γὰρ καὶ etc.] Sic itaque MS. incipit caput hoc, Πλάτων μὲν καὶ τέχνη τίς ἐστὶ νομισματοπωλική, καὶ νομισματοπωλικὸν πρᾶγμα· recte, et ita restituendum certe est, nisi quod malim Πλάτωνι scribere, casu dativo, nec aliter mihi *Pollucem* scripsisse puto. supra VII, 170. νομισματοπωλική κατὰ Πλάτωνα, incorruptum id permansit. valeat itaque illa πολικὴ vel πολιτικὴ νομισμάτων cum prioribus editionibus. nostri MS. lectio ipso *Platone* nititur, qui in *Sophista* ait, ἡ τέχνης οἰκειωτικῆς, χειρωτικῆς etc. μισθαρικῆς, νομισματοπωλικῆς etc. quod et mox vocat τῆς ἐμπορικῆς genus ὃ πωλοῦν διὰ νομίματος, ἀλλάττεται. Ne tamen quid taceam, *Aldina* et *Florentina* lectio πολιτικὴ quoque fortasse locum habeat, modo scribas πωλητικὴ· ait enim ita mox

Plato, τὸ περὶ λόγους καὶ κτήματα ἀρετῆς πωλητικόν. Unde totus locus ita queat apud *Pollucem* restitui: Πλάτωνι μὲν γὰρ καὶ τέχνη τίς ἐστὶ νομισματοπωλική, ἢ πωλητικὴ νομισμάτων (vel διὰ νομισμάτων) καὶ νομισματοπωλικὸν πρᾶγμα. Ceterum quod ad illud Πλάτωνι, ita diserte hinc citat et *Hostus* lib. 1. cap. 3. ubi de nummorum adpellatione a causa efficiente agit, n. 4. quamvis alias male πωλικὴ νομισμάτων habeat et νομισματοπωλικὸν πρᾶγμα non recte ex libro VII. *Pollucis* adferat. IUNG.

Πλάτων] *Kuehnii* in suo Codice Πλάτωνι emendavit, quem sequuti sumus, alias utique, si primum retineas casum, ipsa videbuntur *Platonis* verba velle sequi; et affirmare non habeo, numne alicubi *Plato* etiam dixerit: καὶ τέχνη τίς ἐστὶ πωλικὴ νομισμάτων, vel potius, quod ex *Kuehnii* emendatione textus habet, νομισματοπωλική. forsitan sane: at omnino non vacat anquirere talem locum. Mox quoque νομισματοπωλικὸν per ω praeunte *Kuehnio* nobis est emendatum. νομισματοπωλική vero ea est, quam *Politicorum* primo *Philosophus* χρηματιστικὴν καπηλικὴν adpellat, τὴν διὰ χρημάτων μεταβολῆς, quae pecuniae fit commutatione, cum aureos maiorisve pretii quosvis nummos lucello vafre inhiantes κατακερματίζουσιν ἀργυραμοιβοί. est et ipsa vox apud *Ammonium* in *Aristotelem*.

πωλικὴ νομισμάτων] *Ald.* et *Florent.* edit. πολιτικὴ. MS. τέχνη τίς ἐστὶ νομισματοπωλική. *H. Steph.* νομισματοπωλική] hinc citat. SEB.

52.

τάλαντον μέγιστον] Ita et apud *Suidam* definiri, vel describi potius dicamus, admonuit *Hostus*, quem vid. lib. III. rei Numm. c. 12. n. 4. Illustrat et plura, quae hic *Pollux* refert, Avus noster Commentariolo *de numismatis seu moneta veteri Graecorum ac Latinorum*. IUNG.

ἴσως] Abest a C. A. ΚΥΕΗΝ.

πεντηκονταλαντία.] *Henricus Stephanus* citat hinc πεντηκονταλαντία. *Sylburg.* leg. πεντηκοντοταλαντία. SEB.

πεντηκονταλαντία.] C. V. πεντηκοντοταλαντία. ΚΥΕΗΝ.

πεντηκονταλαντία.] MS. clare πεντηκοντοταλαντία. itaque hoc repone, quod et visum diligentiss. *Sylburgio*, quamvis *H. Stephani* πεντηκονταλαντία etiam non malum sit. Ait enim *Pollux* κατὰ τὸ προκείμενον σχῆμα nos et in aliis posse ascendere vel descendere, ἑκατονταλαντία, ut δεκαταλαντία, quae tam ab ἑκατὸν, vel δέκα et ταλαντία sint, quam illud a πενήκοντα et ταλαντία pari eodemque modo. Certe ita et

ἑξηκονταταλαντείαν lego in *Demosth. Orat. περί συμμοριῶν*. Quod tamen non advertit *Hostus* lib. III. rei numm. vet. c. 14. ubi de compositis a voce τάλαντον agit, et vulgatam lectionem *Pollucis* retinet. IUNG.

πεντηκονταλαντία.] *Kuehnius* ad MSS. fidem πεντηκοντοταλαντία in textu restituit, et recte. nescio tamen an non aliter in hoc loco repererit *Etymologus* in τάλαντον, ubi pleraque haec et sequentia *Pollucis* nostri in suum retulit *Lexicon*, prout singula diligenter indicabimus suo quaeque loco. verba eius sunt haec: πολλὰ εὖρον σημαίνειν τὴν λέξιν· ἢ παρὰ τὸ μέγιστον χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου μέρος, καθ' ὃ σημαϊνόμενον *Δημοσθένης* φησί· πενήκοντα τάλαντα· sed illa quidem lectio huic loco, ut ex sequentibus patet, convenit parum, neque *Pollucis* nostri integra haec omnia descripserit *Etymologus* forsitan. in *Demosthenis* vero *Philippica* I. ἐννεμήκοντα et τεσσαράκοντα τάλαντα reperio, alibique extent πενήκοντα τάλαντα, quae *Etymologus* nominat.

καὶ γὰρ] C. A. καὶ γὰρ καὶ ε. ε. εἰπεῖν καὶ δεκαταλαντίαν καὶ ἀπὸ π. α. π. κ. ε. ὄ. μὴ τὸ δυσφθεγκτὸν καὶ τὸ τραχὺ πρὸς τὴν ἀκοὴν ἐμποδίζοι· quod ultimum et C. V. habet. haec lectio sine dubio melior vulgata, dummodo ὅπου vulgatum adsit. ubi, inquit, *difficultas pronuntiationis et molesta auribus asperitas non obstiterint*. *Salm.* vetus liber non habet ἔστιν εἰπεῖν κατὰ τὴν ὑφήγησιν τοῦ προειρ. καὶ δεκατ. αὐτίκα· in caeteris consentit cum C. A. nisi quod legit ὅπου μὴ τοῦ δύσφρευκτον. KUEHN.

ἑκατονταλαντίαν] Sic in *Ἰππεῦσι Comici*:

φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας. IUNG.

κατὰ τὴν ὑφήγ. etc.] Desunt κατὰ τ. ὑφ. τοῦ προ. in MS. IUNG.

ὅπου τὸ δύσφρευκτον etc.] MS. ὅπου μὴ τό. SEB.

ὅπου τὸ δύσφρευκτον etc.] Omnino emenda ut MS. noster habet, ὅπου μὴ (quod μὴ et *Seberi* MS. adgnoscat) τὸ δύσφθεγκτον καὶ τὸ τραχὺ πρ. τ. α. ἐμποδίζοι· τὸ δὲ τάλαντον ἦν μὲν· egregie omnia. posteriora passim et ex suo *Seberus* noster restituit, quum antea vulgo esset: τάλαντου δ'. Sed omnia ita ut ex nostro MS. descripsi, emendanda sunt. sic segm. 54. ἦν δὲ καὶ, et 56. ἦν δὲ καὶ δύσφρευκτον in hac re nunquam dixit *Pollux*. δύσφθεγκτον saepissime in hac re, ubi quaedam vocabula iungi, vel ab iis alia derivari vetat ob teneras auriculas, et soni duritiem, quia δυσφθεγκτότερα. Saepissime id tibi occurrit in *Polluce*, ut supra VII, 15.

et ix, 152. et 155. et alibi, quae se tibi ipsi non quaerenti hinc inde offerent. IUNG.

ὄπου τὸ δύσφρευκτόν τε καὶ το. etc.] Corruptissimum locum feliciter restituere licet ex MSS. et *Kuehnius* ad Codicis sui oram id praestiterat egregie. mox vero ἐμποδίζουτο fuit vulgo, in cuius locum ἐμποδίζου dedimus, superstitie vocis syllaba ad sequentia relata, a quibus male fuit abrupta. eodem vero modo *Apollonius Grammaticus* vitandum inquit in vocum compositione τὸ δύσφρευκτόν καὶ τὴν τραχυτητα.

ἐμποδίζουτο.] MS. ἐμποδίζου· τὸ δὲ τάλαντον ἦν μὲν καὶ στ. priores editiones, τάλαντου δ'. SEB.

τάλαντον δ' εἶη etc.] C. V. et *Salm.* τὸ δὲ τάλαντον ἦν μὲν κ. στ. τ. ὄ. ὄθεν καὶ Ἀριστοφάνης ἀλλ' ἢ τάλαντα μουσικὴ κριθήσεται· ἦν δὲ καὶ αὐτῶν τῶν σταθμῶν ὄνομα ὡς τὸ Ὀμηρικόν· χρυσεῖα πατὴρ ἐτίθεινε τάλαντα. τὸ δὲ etc. eandem lectionem habet *Salm.* C. A. ὄθεν καὶ Ἀριστοφάνης etc. κριθήσεται ὡς τὸ ὄ. χ. π. ε. τ. locus *Aristophan.* extat in *Ranis* hunc in modum:

καὶ γὰρ τάλαντα μουσικὴ σταθμηθήσεται.
namque musica talento appendetur.

Ubi σταθμηθήσεται Attice positum pro σταθμηθήσεται; cuius Interpretamentum est MSS. κριθήσεται. *Homeri* versus extat *Iliad.* θ. v. 69. et *Iliad.* χ. v. 209. quem *Virgilius* 12. *Aen.* expressit:

*Iupiter ipse duas aequato examine lances
sustinet etc.*

Aristot. H. A. libr. viii. in fine, ἤδη δὲ ἐλήφθη γέρον θύνοσ οὐ σταθμὸς μὲν ἦν τάλαντα πεντεκαίδεκα. ΚΥΕΗΝ.

τάλαντον δ' εἶη etc.] Et hic quoque melior longe ac concinnior extat locus in MSS. quorum ope, praeunte *Kuehnio*, illam, quae reperitur in textu lectio, restituimus. Quam vero varie aestimatum fuerit, cum ponderis habuit notionem, talentum ex uno *Hesychio* pateat clare. Τάλαντον, σταθμὸς, ζυγός· ὀλκὴ λιτρῶν ἑκατὸν, ἢ ἑκατὸν εἰκοσιπέντε, ἢ ἑκατὸν ἐξηκονταπέντε, ἢ τετρακοσίαν, ἢ χιλίων ἑκατὸν πενηκονταδύο· dixeratque paulo superius *Epirhanii* esse sententiam, quae λιτρῶν ἑκατὸν εἰκοσιπέντε talentum statueret; et vere, ut conspici potest ex magni illius viri libello de Ponderibus et Mensuris. Tum vero qui in hanc rem *Aristophanis* citatur locus corruptus est. scripserat, credo, *Pollux* nimium memoriae suae credulus:

ἀλλ' ἢ τάλαντω μουσικῇ σταθμῆσεται.

Attamen non nihili est facienda illa MSS. unanimis conspiciatio in κριθήσεται. potuerit certe in uno quidem alterove MS. talis de margine glossula irreperere facile, ac in genuinae vocis locum, obstetricante libroriorum incuria, insinuare sese; sed ita ad unum omnes Codices spuriam alere posse ac fovere vocem alii potius quam ego credant, accedit et *Etymologum* indicato superius loco hanc ipsam agnoscere quoque lectionem, nisi quod pro 'Ἀλλ' ἢ habeat 'Ἄλλ' ἦ, facili utique vitio. non diffiteor quidem ingeri nobis in oculos ex *Comici Ranis*, qui huic valde sit similis, locum: at vero quis tandem adfirmare ausit contra MSS. fidem illum esse, quem voluit *Onomasticographus* noster. utique sunt plures *Aristophanis*, quae periere, fabulae, in quarum aliqua potuerit hicce locus extare, prout illum nobis MSS. exhibent. itaque si nostro res iudicio steterit, oportuerit MSS. lectionem postliminii iure in textum revocare, quippe quae suis constet et pedibus et sensu hoc modo:

ἀλλ' ἢ τάλαντω μουσικῇ κριθήσεται.

Quid tamen huius rei agamus, cum utrique eruditissimi Interpretes alia velint, quorum sequutus mentem versiculum istum ex *Comici Ranis* in textum retuli; *Kuehnius* tamen malebat 'Ἀλλ' ἢ pro 'Ἄλλ' ἦ, qua tamen e lectione qui emergit sensus non rite respondet rerum, quae sunt apud *Aristophanem*, sequelae. interim sibi quisque suam retineat arbitrii libertatem. Post in *Homeri* versu cum *Kuehnio* ordinem vocum invertimus. lectum fuit ante: Καὶ τότε δὴ εἴταιρε πατὴρ χρύσεια τάλαντα. In hoc autem *Homeri* aut fallor, aut τάλαντα propriam ac primam obtinent significationem, *lances, librae*, a sustinendo, unde recte *Scholiographus*, ζυγά· adeo ut *Pollucis* nostri destinato minus iste locus quadret, nec hercle *Aristophanis* quoque versiculum, in quo similiter τάλαντον non de σταθμῶν seu pondere, sed de ipsa libra, seu, ut in *Comici Ranis Florens*, trutina capiendum est. sed eam forsitan in altero, quem nos probamus, versiculo, opportune habeat notionem.

τί ὄνομα] MS. infra τί ὄν. IUNG.

καὶ παρὰ Ἀριστοφ.] MS. καὶ Ἀριστοφάνης, sine παρὰ, et ἐστὶν εἶρ. IUNG.

ἀλλ' ἢ τάλ. etc.] Priores editiones, τάλαντομονο. MS. ἀλλ' ἢ τ. μ. κριθήσεται. Et inde: ἦν δὲ καὶ αὐτῶν τῶν σταθμῶν ὄνομα, ὡς τὸ Ὀμηρικόν, χρύσεια πατὴρ εἴταιρε τάλαντα.

'*Hdún.* segm. seq. Extant autem *Homeri* verba *Iliad.* θ, 69. et ζ, 209. SEB.

ἀλλ' ἢ ταλ. etc.] In versu *Aristophanis* antea male edebatur *ταλαντομουσική* ut *Seberus* edidit, ita et ab *H. Stephano* hic in suo Codice inveni emendatum. Ceterum MS. noster, ut *Seberi* fere habet:

ἀλλή ταλάντω μουσική κριθήσεται.

Sed cum *Aristophanis* Codicibus ita legendum:

καὶ γὰρ ταλάντω μουσική σταθμήσεται.

Est enim in *βατράχοις* Comici locus, ubi *Aeacus*,

κάνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινήσεται,

καὶ γὰρ ταλάντω μουσική σταθμήσεται.

Unde corruptum ἀλλή exstiterit nescio: κριθήσεται glossema esse alterius voculae facile video. IUNG.

καὶ τὸ Ὀμηρικόν etc.] Pro καὶ τὸ Ὀμ. ita MS. noster: ἦν δὲ καὶ αὐτῶν τῶν σταθμῶν ὄνομα, οἷς τὸ Ὀμηρικόν — χρυσία πατὴρ ἐτίθει ταλάντα· τὸ δὲ ἐν etc. ut *Seberi*, nisi quod ille magis in fine mutilus. IUNG.

53.

τοῖς Κρατισσόλαις] Legendumne Κράτητος ἐπιστολαῖς, aut quomodo? SEB.

τοῖς Κρατισσόλαις] C. V. τὸ δὲ ἐν ταῖς Κράτητος Τόλμαις. *Cratetis* Τόλμας non semel laudat *Athenaeus*. KUEHN.

τοῖς Κρατισσόλαις] Egregie MS. noster restituit, quae vulgo corruptissima. tu itaque hanc lectionem ex eo repone: ταῖς Κράτητος Τόλμαις, πρῶτα μὲν ταλαντιαῖος ὅστις ἐστὶν αὐτῶν λέγει, ἄθλον etc. versus tamen ita distingue, et scribendo saltem ἔστ' προ ἔστιν·

— πρῶτα μὲν

ταλαντιαῖος ὅστις ἔστ' αὐτῶν λέγει.

ἄθλον subiicit *Pollux* et cetera, quae quoque mendosa. nempe τροπήν λέγει· non ita MS. sed longe rectius: ὁπήν σημαίνει· apage itaque hinc τροπήν. obscurum ait *Pollux* esse in ista χρήσει *Cratetis*, utrum valor per voculam ταλαντιαῖος significetur, an ad talenti inquam pondus propendeat, an valeat tanti. Sic IX, 58. εἴτε ὁπήν εἴτε ἀριθμὸν λέγει. Et ταλαντιαῖος legendum pro vulgato ταλανταῖος, etiam antea ad meum Codicem notaveram: in primis quod sequatur, νοσημάτων ταλαντιαίων. Sed ubi alias *Cratetis* *Tolmae*? mihi iam non incidit: memini tamen huius vel alius eiusmodi nominatam fabulam in *Polluce* nostro legisse. certe eandem infra ex MS. restituemus pro vulgatis ἐορταῖς x, 54.

MS. nostri lectio clara est, nec me dubitare sinit. Vide itaque mecum, annon et *Suidae* redonandus huius dramatis titulus, apud quem excidisse videtur. Κράτης Ἀθηναῖος Κωμικός· οὗ ἦν ἀδελφὸς Ἐπίλυκος ποιητῆς ἐπῶν. δράματα αὐτοῦ εἰσὶν ζ'. Γέλτονες, Ἡρωεῖς, Ἀηρία, Λάμια, Ποδῆται, Σάμιοι· ἔγραψε δὲ καὶ καταλογάδην τινά· αἱ εἰσὶν ζ'. id est, puto, septem: et tamen sex saltem enumerat. quamvis et alia adhuc apud *Pollucem* legantur *Cratetis*, ut Ἐσορταί, ut Παιδιαί· nam Παρακαταθήκη vulgo quidem; sed in MS. *Sosicrati* tribuuntur, et apud *Aristoph. Scholiast.* in *Νεφέλαις*, ubi de *Amynia*. Κράτης δὲ ἐν Δεξιφίοις ὡς ἀλάζονα καὶ κόλακα συκοφάντην· nisi leviter suspicari liceat, si forte ibi legendum Κρατῖνος δὲ ἐν Σεριφίοις. Pro ποδῆται autem Πεδῆται legendum videtur. ΙΥΝΘ.

τοῖς Κρατιοσιόλαις] Quae vero malum? hic apparent *Κρατιοσιόλαι*? apage cum isthoc spurio vocabulo ad *Cynsarges*, atque *ocyus* ex MSS. restitue, quod et *Doctissimus Kuehnium* fecerat, ταῖς Κράτητος Τόλμαις· et bene habet, quod *Cratetis* fabulam non ita in vulgo notam restituere liceat. scimus quis sit *Crates*, meminimusque alicubi harum in *Pollucem* stricturarum de eo dixisse: sed eius fabula Τόλμαι quae qualisve sit amplius est quaerendum. Quin et *Interpreti* nostro, a quo rarissime boni quid expectes, mendi quid in hoc loco suboluit, et emendationem quoque ausus est, sed quae nullo tibi cene nitatur: ubi enim auctorum homini sub oculos venerunt *Cratini Stolae*? Subiicitur tum *Cratetis* versiculus, quem varie corruptum ad MSS. fidem *Kuehniium* in plerisque sequuti restituimus. ita vulgo ante nos lectum fuit, πρῶτα μὲν ταλαντιαῖος, ὅς τι ἔσται αὐτῶν ἄδελον λέγε· postmodum εἴτε τροπήν vitiose fuit, in cuius locum *Kuehnius* dedit ῥοπήν, quo modo et eruditorum princeps *Joseph. Scaliger* in libello *Commentario de Re Nummaria* agnoscit. quod ῥοπήν hic appellat *Pollux*, alii ὀλκήν dicere solent, intelligendumque de pondere; vult enim *Pollux* in incerto esse, numne *Crates* pretium intellexerit nummarium, an vero potius pondus, cum usus est voce ταλαντιαῖος: me quod adinet, facile in *Cratetis* loco ταλαντιαῖον capi posse censeam, si quid in his censi ac tuto possit statui, ubi priorum posteriorumque rerum sequelam ignoramus, de homine divite ac opulento, adeoque de pretio potius. nec multum diverso sensu est apud *Aristotelem* *Oeconom.* lib. II. cap. 2. ἐγγύους καταστῆσαι ταλαντιαῖους, divites ac opulentos constituere vades, quorum opes ad minimum aequent

talentum; et apud *Demosthenem* I. contra *Aphobum* οἴκοι ταλαντιαῖοι καὶ διτάλαντοι itaque hoc modo *Cratetis* versiculum interpreter: *primum quis illorum talentum aequantes possideat pecunias, cedo.* alias et *ταλαντιαῖος* de pondere apud *Hesychium* est; *Ταλαντιαῖον, βαρύ* unde et *ταλαντιαῖοι λίθοι, librales lapides*, et *ταλαντιαία χάλαζα, libralis grando* observante *Ioseph. Scaligero* de Re Numm. pag. 3. (ubi, quod monere operae fuerit pretium, illa, quae de talenti notione retulit superius *Pollux* noster, in Latium ferme transfudit sermonem, eandemque *Aristophanis*, de qua supra, sed ex eius *Ranis* emendatam, attulit *χρῆσιν*) eaque ratione *Alcaeï* νοσήματα ταλαντιαῖα fuerint morbi graves. Adnotat demum *Pollux Antiphontem* de pondere dixisse *ταλάντωσιν*, utique a verbo *ταλαντιόω*, unde apud *Hesychium* | *Ταλαντιώσει, σταθμήσει, σιήσει* cui simile est *ταλαντιῶν τὸ ζυγεῖν*, et *ὑπεριταλαντιῶν τὸ ὑπερβαρεῖν* apud *Etymologum* et *Suidam*. [De *Cratetis Τόλμαις* videnda quae dixi ad lib. x, 54. Ex *Addendis*.]

πρῶτα μὲν etc.] Versum ita constituerem ex C. V.

— πρῶτα μὲν

ταλαντιαῖος ὅστις ἐστὶν αὐτῶν λέγει.

— primo quidem

quis eorum talentum valeat, dato. KUEHN.

ἄδηλον λέγει] In *specimine* lectum ἄδηλον εἴτε τιμὴν εἴτε ὄψην λέγει, quam emendationem probant C. V. et *Salmas.* nisi quod pro λέγει habet σημαίνει. confer et *segm. 58.* caeterum C. A. omittit sequentia usque ad δεκατάλαντος. KUEHN.

ὥσπερ ὅταν etc.] ὥσπερ ὅταν etc. δεκατάλαντος cum mediis, quae sequuntur in hoc *segm.* desunt in nostro MS. De *Alcaeï* fabulis *Casaubonus* noster III. *Athen. 24.* ubi et *Endimion* hinc memorat. quem eundem videsis et de *Aristophanis* dramasi sive centauro, VII. *Athen. 14.* IUNG.

ἡδύνατο δὲ τοῦ χρ.] Iterum MS. ἡδύνατο δὲ τὸ τοῦ χρυσίου τάλαντον τρ. etc. De hoc loco *Hostus* lib. v. rei num. vet. cap. 11. n. 14. IUNG.

ἡδύνατο δὲ τοῦ χρ. etc.] Adpronam *Alexandri Sardi* locum ex eius de Nummis libello, qui haec *Pollucis* nostri addidit: *Talentum olim fuisse minimi pretii indicat* *Homerus*, apud quem quarto loco datur praemium in equorum certamine. *fuit ex tribus chrysis, ut ait Pollux, postea ita auctum, ut a Fannio dicatur:*

— *summum doctis perhibetur pondus Athenis
nam nihil his obolove minus, maiusve talento.*

De talenti autem pretio apud *Homerum* viliori monet quoque μοχ *Onomasticographus* noster. et valuisse tres chrysos talentum auri ex eleganti *Philemonis* Comici versiculo constat: δύο εἰ λάβοι τάλαντα, χρυσοῦς ἔχων ἕξ ἀποίεται· ubi duo talenta sex chrysis censentur. habet et hunc sed paululum mutatum ex *Etymologo* locum, et, quem sub manibus habemus, *Pollucis* nostri *Scaliger* de Re Numm. pag. 19. ex quo haec excerpere lubet: Τάλαντον αὐτὸν νομίσματος duplex erat, τάλαντιον χρυσοῦ καὶ τάλαντον ἀργυρίου· alterum quidem τριῶν χρυσῶν, sexaginta drachmarum argenti, alterum sexaginta minarum, sex millium drachmarum argenti. Sed apud *Sardum* paucis interiectis haec alia sequuntur ex *Polluce* nostro etiam petita: Ex Talentis Atticum parvum a *Fannio* et a *Polluce* dicitur ex 6000. drachmis vel ex 60. minis Graecis. in quae eadem cum *Polluce* nostro consentit *Hero* MS. πᾶν τάλαντον ἰδίας ἔχει μνᾶς ξ. et in *Demosthenis* *Philippicam* primam *Scholia*, quae hic posuisse iuverit: σημειῶσαι ἐντεῦθεν ὅτι τὸ μὲν τάλαντον ποιῆι μνᾶς ξ. ἢ μνᾶ δὲ ρ δραχμᾶς· ἢ δὲ δραχμὴ ὀβολοῦς ἕξ, ὡς εἶναι τοῦ τάλαντου τὰς ὅλας ἑξακισχιλίους δραχμᾶς· τῶν δὲ δραχμῶν ὀβολοῦς τρισμυρίου· recte quidem id ex *Demosthenis* loco patere adfirmat; nam si calculum posueris, ita se rem habere comperies. Meminit porro huius *Pollucei* loci *Snellius* vir non infelicis plane in re nummaria indaginis, istius, quem hac de re conscripsit, libelli pagina 43. et videri quoque potest *Vossius* ὁ πολυμαθῆς in *Etymologico*. Nos autem et hic in sequentibus indicasse ista, ac digito tantum demonstrasse contenti erimus, siquidem totam hanc rem nummariam velle hoc loco diligentius ponderare, ac innumeros ferme eruditissimorum quoque hominum, qui castigandi essent, errores explodere instituti nostri rationem excederet.

τὸ τάλαντον] Omittit τὸ *Salmas*. *KUEHN*.

τρῆις χρυσοῦς] *Salmas*. legendum τ χρυσοῦς Ἀρτικοῦς hoc est τριηκοσίους, ut alibi ostendemus. forte in libello de Re nummaria, quem promisit quidem, sed non dedit, quantum ego quidem scio. talentum auri habuisse trecentos aureos ita quis ostenderet. *Arrianus* lib. IV. ἀναβ. refert *Alexandrum* per praeconem indicasse, se daturum 12. (*Curtius* 10.) talenta illi, qui primus in cacumen petrae Sogdianae evasurus esset, secundum uno minus accepturum, ultimum inter decem milites habiturum 300. Daricos, quae

summa talentum Atticum facit; Daricus enim tantum valet, quod aureus Atticus. Verum locus ille Arriani Curtiique agit de talento non auri sed argenti, quod erat LX. minarum, mina autem quinque Daricos habet, ergo quinquies multiplicatae 60. minae sunt 300. Darici, uti ostendit *Gronovius* de *Pecun. Vet.* III. cap. 7. ubi etiam docet de auri talento veteres abiisse in tres sententias, *Eustathium* duos aureos, *Heronem* unum, *Pollucem* tres attribuere talento auri, et ultimae sententiae se accedere. ΚΥΕΗΝ.

τὸ δὲ τοῦ ἀργ.] *Hostus* lib. III. rei num. c. 12. de Talento Attico n. 7. IUNG.

54.

πολυτάλαντος] *Hostus* eod. lib. III. cap. 14. n. 8. IUNGERM.

πολυτάλαντος ὁ πλούσιος.] Et haec indicato superius a nobis *Etymologi* loco habentur. τέταρτον, inquit, σημαίνον τον nempe τοῦ ταλάντου, ἀριθμοῦ τι ὄνομα, ὡς καὶ πολυτάλαντος, ὁ πλούσιος, καὶ τὸ Ὀμήρου, Κεῖτο δ' ἄρ' etc. καὶ διτάλαντον δὲ καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται. Ista vero καὶ διτάλαντον δ' ἄν εἶποις etc. ex *Polluce* habet *Sperlingius* de Nummis non cuspis pag. 10. ubi de talenti notione. In *Aristophanis* autem *Lysistrata* p. m. 857. est τριτάλαντον βάρος.

τὸ παρ' Ὀμήρῳ] In C. A. non comparat τὸ· versus ipse *Homeri* est ex *Iliad.* σ. v. 507. alter est *Iliad.* ψ. v. 751. ΚΥΕΗΝ.

μέσσοισι etc.] MS. μέσσοις δύο etc. male ad versum qui est 507. Ἰλιάδος σ. IUNG.

καὶ διτάλαντον] C. A. διτάλαντον etc. καὶ τριτάλαντον καὶ δεκατάλαντον. ἢ. ὦ. Ὁ. C. V. δεκατάλαντον subiicit τῷ ἡμιτάλαντον, dein ὡς καὶ Ὁ. ΚΥΕΗΝ.

καὶ διτάλαντον] Ait et *Herodotus Clione* cap. 50. ἡμιπλίνθια, λευκοῦ χρυσοῦ, σταθμὸν διτάλαντα. *Demosthenis* vero locus est in extrema illa nobili ὑπὲρ *Κησιφῶντος* Oratione: διτάλαντον δ' εἶχεσ ἔφανον δωρεάν παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν· et παραγραφῇ ὑπὲρ *Φορμίωνος*· τὸ μὲν γὰρ διτάλαντον, ἢ δὲ ἀγορμῇ ἀσπιδοπήγειον ἑκατὸν μνᾶς ἔγερον. IUNGERM.

καὶ ἡμιτάλαντον] Pro ἡμιτάλαντον MS. noster δεκατάλαντον, ὡς καὶ Ὁμ. habet: sed χρῆσις subiecta, quae est Ἰλ. ψ. v. 796. ἡμιτάλαντον non in *Homero* esse. Itaque hoc forte modo legendum auctius: καὶ τριτάλαντον, καὶ δεκατάλαντον, καὶ ἡμιτάλαντον, ὡς καὶ Ὁμήρος etc. Et *Demosthenes* enim ἡμιτάλαντον etiam vobis usus, ut in ea ὑπὲρ *Φορμίωνος*· πένθ'

ἡμιτάλαντων, et alibi. quibus subiicit *Pollux*, ut et *Homerus* etc. δεκατάλαντους δίκας apud *Aeschinem* in ea περι τῆς παραρηεσβ. habes. *Demosthen.* contra *Aphob.* prima Orat. in fine: οἴκοι ταλαντιαῖοι καὶ διτάλαντοι· et in altera πεντεκαίδεκαταλαντιαῖοι οἴκους. IUNG.

καὶ ἡ τοῦ π. etc.] C. A. ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ τοῦ πέμπτου ἡμιτάλαντου etc. *Demosthenes* contra *Androt.* ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας ἀποδοῦς ὄγχετο ἔχων πέντε ἡμιτάλαντα, quatuor talenta cum dimidio. KUEHN.

ἡ τοῦ πέμπτου ἡμιτ. etc.] *Etymologus*: ἀρχαία δὲ χρῆσις καὶ ἡ τοῦ τρίτου ἡμιτάλαντου (ex *Nostro* legendum patet τρίτον ἡμιτάλαντον, idque et *Sylburgius* adverterat: toleres tamen, sed tum et sequentia eodem ponantur casu par est. alias certe C. A. lectioni hac in re *Etymologus* convenit) καὶ πέμπτου ἡμιτάλαντον· ἐστὶ δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον, δύο ἡμισι τάλαντα· τὸ δὲ πέμπτου ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἡμισυ, καὶ τὸ ἔβδομον ἡμιτάλαντον, ἕξ ἡμισυ· (hinc superius post καὶ πέμπτου ἡμιτάλαντον inserendum patet καὶ ἔβδομον ἡμιτάλαντον· nam hic istas voces ut recensitas exponit; patetque hoc magis, quod in nostro *Polluce* ita legatur) καὶ ὅλως, οὐ τις ἀριθμοῦ παρανόμως μίρει ἐπονομάσει τις τὸ ἡμιτάλαντον, τοῦτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τῷ τάλαντι· οἶον, ἂν μὲν ἡ, ἐπτά, ἂν δὲ θ, ὀκτώ συναριθμουμένον δηλονότι καὶ τοῦ Σ'. sicuti ex *Suida*, apud quem talia similia reperiuntur, recte emendavit *Sylburgius*. haec quidem omnia quin ex *Polluce* sint petita nullus dubitabit, et mox infra alia huiusmodi ex *Etymologo* reddemus. Iam vero quid in his sequentibusque *Pollucis* opis attulerimus, monendum est. καὶ τρίτον ἡμιτάλαντον et tum τόδ' ἦν uncinulis incluserat *Seberus*, quos delevi, siquidem istas voces in textum MSS. Codices adserant. pauloque post vulgo fuit male τὸ ἕκτον et τὰ δύο, pro quibus reddidimus τὸ ἕξ et τὸ δύο, quod et ex *Etymologi* verbis restituendum satis patet. praeterea distinctionem confusam antea variavimus diversimode, in pluribus sequenti *Iungermannum*. sed de minutiis operae non habeas pretium, si singulatim dicam. Hunc autem enumerandi modum tam facilem, ac planissimis expositum verbis mirum quam multi eruditissimi etiam viri, ex quibus *Politianum* nomino, non ceperint. unde perraro haec talia recte in Latinum sermonem translata deprehendes: qui vero haec *Pollucis* nostri attente legit, rem totam facillime percipiet. *Hesychii* autem locus, quem adfert *Iungermannus* noster, medela indiget: quid enim fuerit ἡμισία, aut quo referetur? sive forsitan

ἡμισία, quo vitii genere et inferius apud *Pollucem* αἱ δύο ἡμισίαι δραχμαί, ubi, applaudente etiam *Iungermanno*, emendavimus αἱ δύο ἡμισία, aut καὶ ἡμισυ, vel καὶ ἡμισία δ. in *Hesychio* itaque, si sapis, leges: τὰ ἕξ ἡμισυ vel ἕξ καὶ ἡμισυ τάλαντα. quae demum vera lectio est. respexit autem in istis *Hesychius* ad *Herodotum Clione*, ubi, indicante etiam *Iungermanno* nostro, ἑβδομον ἡμιτάλαντον et τέταρτον ἡμιτάλαντον pro sex talentis et semis, ac tribus cum semis occurrit: eundemque, puto, *Herodoti* locum prae oculis habuit *Volusius Maecianus* in hisce: *Sestertius duos asses et semissem, quasi semis tertius: Graeca figura: ἑβδομον ἡμιτάλαντον. nam sex talenta et semitalentum eo nomine significantur.* Et plura, quae huc facerent, adferre liceret, nisi et brevitatis habenda esset ratio.

καὶ τρίτον ἡμιτάλαντον] Sunt verba haec e MS. interposita. Desiderari autem viderat et *Christophorus Rufus*, cuius vide *Antexegm.* tomo secundo *Theas. Critici* pag. 578. SEB.

καὶ τρίτον ἡμιτάλαντον] C. A. in textu habet ita: καὶ τρίτου ἡμιτάλαντον, id est, τρίτου ἡμιτάλαντον scil. χρήσις. in margine est τρίτον ἡμιτάλαντον. KUHN.

καὶ τρίτον ἡμιτάλαντον] Etiam noster MS. hic habet, ut sagaciter *Christoph. Rufus* in suis *Antexegemasin* cap. 11. restituendum vidit, et bene *Seberus* noster ex MS. suo restituit. Non se ita extricavit *Hostus* lib. III. rei numm. vet. c. 14. quamvis ait, verba haec valde esse depravata, quae ibidem interpretatur; nam *Gualtheri* oscitantia solens etiam a *Rufo* exagitata est. IUNG.

τὸ δ' ἦν τέσσαρα etc.] Etiam e MS. priores editiones tantum ἦ. SEB.

τὸ δ' ἦν τέσσαρα etc.] MSSi habent ista, nec opus est uncinulis, ut includantur. KUHN.

τὸ δ' ἦν τέσσαρα etc.] In MS. desiderantur haec, τὸ δ' ἦν τέσσαρα ἡμισυ τάλαντα, tota nempe linea. respondent autem πέμπτω ἡμιτάλαντω. quare post ἡμιτάλαντον, ut omnia sint planiora, punctum ponendum. quae enim sequuntur τὸ δ' etc. explicant priores χρήσις. IUNG.

φήσει τις] MS. φ. τις οὖν τό. SEB.

φήσει τις] C. A. φήσει τις εἶναι τ. ἦ. tollitque distinctionem τελείαν post ἡμιτάλαντον. commatica saltem adesse poterat. *Salm.* ὑπόσον φήσει τις οὖν τὸ ἡμιτάλ. sed non opus est mutatione ulla. KUHN.

φήσει τις] MS. φ. τις εἶναι τὸ ἡμ. vocula plenius. IUNG.

55.

εἶναι δεῖ] *Salm.* οὖν δεῖ. ΚΥΕΗΝ.

ἐὰν μὲν] *Priores editiones et MS.* ἐὰν μὴ· sed μὲν repou-
nunt idem *Christophorus Rufus, Matthaeus Hostus* pag. 553.
et *Sylburg.* ad oram libri sui. SEB.

ἐὰν μὲν] *MS.* ἂν μὲν ἔβδ. Et bene etiam illud μὲν pro
vulgato μὴ reposuerat ad oram Codicis sui *H. Stephanus.*
IUNGERM.

ἐὰν μὲν] Ita et *Canterus* pro μὴ antiq. edit.

ἔβδομον] *Hesych.* ἔβδομον ἡμιτάλαντον esse dicit τὰ ἕξ ἡμι-
στια τάλαντα, siebende halbe talent. *Sylburg.* SEB.

τὸ ἕκτον.] *MSSti* τὸ ἕξ· *siquidem septimum praecesserit,*
tum sex erunt talenta, si vero tertium, tum binarius erit per-
fectus, adeoque ἔβδομον ἡμιτάλαντον sunt sex talenta cum di-
midio, τρίτον ἡμιτάλαντον erunt duo talenta cum dimidio.
Interpres hic se non extricat, quia legit ἐὰν μὴ, quod reddit,
ne vel praeter. ΚΥΕΗΝ.

τὸ ἕκτον.] *MS.* noster τὸ ἕξ. ἂ. δ. τρ. τὸ δύο longe rectius.
Scioli haec nempe suo modo sibi finxerunt, quum saltem
graecas notas numerorum in suis Codicibus invenirent. sic
itaque cum *MS.* locum totum a segm. praec. rescribe et di-
stingue: ἡμισυ· καὶ ὅλως ὀπόσον φήσιν τις εἶναι τὸ ἡμιτάλαν-
τον, τὸν πρὸ αὐτοῦ ἀριθμὸν, ὀλόκληρον εἶναι δεῖ· ἂν μὲν ἔβδο-
μον, τὸ ἕξ· ἂν δὲ τρίτον, τὸ δύο· σὺν δὲ τούτῳ etc. cum hoc
ait dein, nempe ὀλοκλήρῳ, ut ἕξ, ut δύο, dinumerandum sem-
per τὸ ἡμισυ ut antea segm. praec. habuisti, δύο ἡμισυ, ἕξ ἡμι-
συ· non ἕκτον ἡμισυ ut vulgo est. alias et δεύτερον ἡμισυ, cre-
do, dixisset. Et sic ego haec ista capio: si quis melius sententiam
proferat, ego non obloquar tum. Alias *H. Stephanus* et hoc adscripsit hic: *Hesych.* ἔβδομον ἡμιτάλαντον εἶναι
dicit τὰ ἕξ ἡμισια τάλαντα· quae *Nostro*, credo, nihil repug-
nant. idem enim quod ipse *Noster* dixit segm. praeced. ἕξ
ἡμισυ, scilicet τάλαντον, quod respondet antecedenti ἔβδωμον
ἡμιτάλαντων· meminuit eius locutionis et supra IV, 175. IUNG.

τούτῳ τὸ ἡμισυ] *C. A.* et *Salm.* καὶ τὸ ἡμισυ (superscri-
pto καὶ) πάντος ἀριθμεῖν. *C. V.* ἀπαριθμεῖν etiam dimidium,
numero praecedenti integro. omnino subiiciendum est
exemplum, quo hic numerandi modus illustrari poterit egregie:
suppeditat *Herodotus* libr. I. ubi inter alia commemorat
Croesum sacrasse Delphis leonem ex purissimo auro factum,
eiusque pondus fuisse decem talentorum, cum autem tem-
plum Delphicum incendio haustum esset, τέταρτον ἡμιτάλαν-
τον colliquefactum decessisse ponderi. conficitur inde quod

leo ille aureus in pondere reliquum habuerit ἑβδομὸν ἡμιτάλαντον, id est, detractis tribus talentis cum dimidio, e decem talentis superfuit pondus sex talentorum cum dimidio. eodem in loco τρία ἡμιτάλαντα vocat, unum talentum cum dimidio: confer *Festum in trientem tertium*. KUEHN.

ἐπαριθμεῖν.] MS. ἀριθμεῖν. SEB.

ἐπαριθμεῖν.] MS. noster ἀπαριθμεῖν. quod non minus rectum arbitror. IUNG.

ἐν ἡμῖσιν] Pro ἐν ἡμῖσιν legit *Salm.* τὸ ἕξ ἡμῖσιν, quod non capio. KUEHN.

ἐν ἡμῖσιν τάλαντον, etc.] *Etymologus* haec iterum habet verbo tenus, nisi quod τὴν μίαν ἡμισυ μῶν pro ἡμίσειαν, quae eadem sunt. Τρία ἡμιμναῖα de sesquimina observo et apud *Platonem* lib. VI. de *Legib.* elegans est locus et porci dignus: ὁ δὲ μὴ πειθόμενος, ἀλλ' ἢ διδοὺς ἢ λαμβάνων πλείον ἢ πεντήκοντα ἄξια δραχμῶν ἐσθῆτος χάριν, ὁ μὲν μῶς, ὁ δὲ τριῶν ἡμιμναίων, ὁ δὲ δύοῖν μναῖν. ubi τρία ἡμιμναῖα intercedunt minam et binas minas. et audi *Budaeum: Graeci*, inquit, *sesqui non habent quomodo uno vocabulo significent: ideoque τρία ἡμιμναῖα, id est, tres semiminas, Demosthenes pro sesquimina dixit. et Xenophon τρία ἡμιδάρτεκα pro sesquistipendio; pendebatur enim militibus Daricus, qui erat nummus tetradrachmalis, id est, quatuor drachmas pendens, sive semunciam.* haec eademque ex *Budaeo* habet *Glarean.* de *Asse* cap. 2. Errorem vero interpretis antiqui in *Demosthenem* τρία ἡμιμναῖα de mina ac sesquimina capientis facile detegere licet. nimirum confundit τρία ἡμιμναῖα et τρίτον ἡμιμναῖον, de quo mox *Noster.* et miramur vero *Wolffium* haec talia probantem et in versione exprimentem quoque; multo tamen magis *Kuehniū* nostrum, qui in eodem erroris luto ad segm. huius libri 54. haeret, ubi πέντε ἡμιτάλαντα ex *Demosthenis Androtiana Wolffium* secure nimis sequutus interpretatur, *quatuor talenta cum dimidio, cum debuisset, bina talenta cum dimidio.* sed quid in re notissima iam verba profundimus? *Prisciani* porro locum, quem habet *Iungermannus*, tractat atque feliciter emendat vir perspicacissimi iudicii *I. Frider. Gronovius* libr. 1. c. 5. de *Pecun. Vet.* ibidemque et hunc ferme totum *Pollucis* nostri reperies. Sed ut aliquid de ἡμιμναῖοις loco non incommodo adiciam, *Atticis* raro solent ἑκατόν καὶ πεντήκοντα μῶς dicere, sed illius loco saepissime τριακόσια ἡμιμναῖα, quod est in *Xenophontis Πόροις:* et ad hanc rationem alia similia sunt redigenda.

τρία ἡμιτάλαντα] Ita τρία ἡμιωβόλια, pro obolus semis,

vel sesquiobolus, *Theophr.* in *Charact. περὶ ἀπονοίας*, ubi consule *Comm. Casaubon.* pag. 187. et invenies plura exempla.

SEBER.

τρία ἡμιτάλαντα] Haec nemo tibi illustrabit eruditius quam magnus *Casaubonus*, ut etiam indicavit *Seberus* noster, in *Comm. ad Theophrast. Charact. περὶ ἀπονοίας*, ad verba tria ἡμιωβόλια extant enim illa a *Polluce* hoc loco prolata dicendi genera apud *Demosthenem*, ut hoc ipsum τρία ἡμιμναῖα (quamvis et noster MS. hic proparoxytone ἡμίμναια) in ea contra *Theocrinem* extat: ubi tamen semper lapsus doctiss. interpres, *Graeculo Scholiaste* male etiam explicante. Sed adi ipse illum omniugae eruditionis fontem *Casaubonum*. et vide etiam Avum nostrum in lib. de Numism. ubi de utroque locutionis genere τρίτου ἡμιτάλαντου, et τριῶν ἡμιτάλαντων quoque agit, illustratque ex *Herodoti* loco in *Clione*, ubi quoque ἔβδομον ἡμιτάλαντον habes, et notat quoque lapsum interpretum *Demosthenis* in *Androtiana. Priscianus* lib. de Figuris numerorum etc. *Sestertius, olim dupondius et semis, quasi semistertius, quo tempore denarius decussis valebat. hoc est, post duo, sequens tertio loco est semis. Hoc quoque secundum Atticos et Iones, qui ἡμισυ τρίτον dicebant, pro δύο ἡμισυ, teste etiam Didymo, qui hoc ponit, ostendens in omni parte orationis et constructionis analogiam Graecorum secutos esse Romanos. Unde et Herodotus in primo Historiarum, ἐποιέετο δὲ καὶ λέοντος εἰκόνα χρυσοῦ ἀπέφθου, ἔλκουσαν σταθμὸν τάλαντα δέκα· οὗτος ὁ λέων, ἐπειδὴ κατεκαίετο ὁ ἐν Δελφοῖσι νηὸς, κατέπεσεν ἀπὸ τῶν ἡμιπλινθίων· ἐπὶ γὰρ τούτοισιν ἴδρυο· καὶ νῦν κῆται ἐν τῷ Κορινθίων θησαυρῷ ἔλκων σταθμὸν ἔβδομον ἡμιτάλαντον· *εἰδούλων τῶν δέκα τάλαντων γεγενῆσθαι τὸν λέοντα· καταλέγει, ἔχειν ἔβδομον ἡμιτάλαντον· τριτέστιν, ἔξ ἡμισυ τάλαντα. Septimum semitalentum dixit pro sex semis talenta. Haec ille, et mutilus et mendosus. defectum ex *Herodoti Clione* cap. 50. ita supple: ἡμιτάλαντον· ἀπειράκη γὰρ αὐτοῦ τέταρτον ἡμιτάλαντον· quae sequuntur esse credo *Didymi* ἐκ τῶν περὶ τῆς Ρωμαίων ἀναλογίας· quae restituere alii conentur. certe εἰδῶλον legendum pro εἰδούλων, patet; respicit enim ad istud *Herodoti*, εἰκόνα. an in καταλέγει forte κατακαυθέντα λέγει, vel aliud corruptum sit, non certo dico. vide eundem *Priscianum* e *Didymo* pluribus eodem libello.*

IUNGERM.

οἷ δὲ παρὰ τ. etc.] Hunc locum de talento, id non tanti fuisse temporibus *Homeri*, quanti fortasse aliquis suspicaretur, adfert *Muretus* *Notis in Xenophontem* ad locum VI.

Κύρου παιδίας istum: πολλὰ τάλαντα ἀργυρίου καὶ χρυσίου.
IUNGERM.

ἐν ἡ τὸ τρίτον etc.] C. V. τὸ τρίτω μὲν ἄθλον etc. C. A. τῷ τρίτω etc. uti μοx τῷ τετάρτω. KUEHN.

ἐν ἡ τὸ τρίτον etc.] MS. ἐν ἡ τὸ τρίτω μὲν τὸ ἄθλον etc. Scribendum itaque τῷ τρίτω μὲν τὸ ἄθλον. Sic μοx τῷ τετάρτω habes. patebit tibi ita et apud *Homerum* esse, cuius versus μοx referam. IUNG.

τὸ τρίτον] Toleremus τὸ τρίτον, ἄθλον scilicet: sed utique μοx tamen, τῷ δὲ τετάρτω, quibus haec concinant oportet. itaque cum MSS. τῷ τρίτω. *Etiymologus*: ἦν γὰρ καὶ βραχύ τι (τάλαντον) παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· καὶ ὁ ποιητὴς δὴ δῆλον ἡμῖν τοῦτο ποιεῖ, ἐν τῷ ἐπιταφίῳ τοῦ Πατρόκλου λέγων· sequitur *Homeri* versus, et tum, εἰ γὰρ περὶ τοῦ τάλαντου τῶν Ἑλλήνων, ἔστι βραχύ τι τὸ τάλαντον τοῦ χρυσοῦ· supra quoque ex *Sardo* quae huc facerent attulisse memini.

χρυσίου] χρυσοῦ τ. uterque Codex. KUEHN.

χρυσίου] MS. χρυσοῦ, non χρυσίου. Et MS. lectio ibi verior mihi videtur. Versus *Homeri* sunt Ὀ. ψ. [262.] ubi *Achilles* funebres ludos celebrat *Patroclo* suo, et praemia ponens:

ἵππευσιν μὲν πρώτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν,
καὶ τρίποδ' ὠτάεντα δύο καὶ εἰκοσίμετρον
τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὐτῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
ἕξέει, ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κεύουσαν·
αὐτὰρ τῷ τρίτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτως·
τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε.

Hanc autem particulam *Homericorum* carminum fortasse ἵπποδρομίαν vocabant, ut noster *Pollux*, a primo nempe et potissimo certamine: quamvis hanc partem a rhapsodis τὰ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἄεθλα veteres dixisse ex *Aeliano* XIII. Var. Hist. II. discam. IUNG.

56.

ἡ μνᾶ] Sic et apud *Suidam* esse notat *Hostus* lib. III. *Rei numm.* c. 9. n. 2. IUNG.

ἡ μνᾶ δὲ etc.] Vide *Snellium* de *Re Nummar.* pag. 47.

τῶν τοῦ τάλ. μερῶν] C. A. τὸ μέγιστον τοῦ τάλαντου μέρος.
KUEHN.

εἰς ὄνομα κατακ.] C. V. omittit εἰς· malim retinere, ut in *nomen* (minae) solvi, et quasi in minutias aeris redigi possit talentum. resolvitur alias etiam talentum per numeros, ex. gr. τρίτον τάλαντου etc. KUEHN.

ἐπεὶ καὶ τρίτ. ἂν εἴπ.] De his ita Avus noster in libr. de Numism. Graec. ac Latin. *Talenti partes numeris poterunt distingui, ut τρίτον μέρος seu τριτημόριον· τέταρτον μέρος, sive τεταρτημόριον. Quorum illud, posito quod talentum compleatur minis LX, viginti habebit minas, hoc quindecim. Simili ratione δίμοιρον talenti erit minarum quadraginta, id est, tres. Sed haec numerorum non appellationum discrimina sunt.* IUNG.

τέταρτον] C. A. τέταρτον καὶ τριτημόριον καὶ τεταρτημόριον.

KUEHN.

ἔστιν] MS. ἔστιν. IUNG.

καὶ μνᾶ] MS. καὶ ἡ μνᾶ· et μοχ νομ. τὸ ὄν. SEB.

καὶ μνᾶ] C. A. ἦν δὲ ἡ μνᾶ σταθμοῦ τε etc. KUEHN.

καὶ μνᾶ] MS. noster adhuc plenius quam *Seberi* nostri: καὶ ἡ μνᾶ σταθμοῦ τε ὁμοῦ καὶ νομίσματος τὸ ὄνομα etc. Adfert alias haec *Hostus* lib. III. *Rei Numm.* cap. 9. num. 1.

IUNGERM.

καὶ τρίτον ἡμίμναιον] C. A. haec habet in margine tantum usque ad ἔρεις. KUEHN.

καὶ τρίτον ἡμίμναιον] MS. ἡμίμναιον, καὶν τρ. ἡμ. εἶπη εἰς δύο etc. et non inepte legamus, credo: ἡμίμναιον· καὶν τρ. ἡμ. εἶπης (sive εἴποις) δύο καὶ ἡμ. μνᾶν ἔρεις· si nempe dixeris τρίτον ἡμίμναιον, id perinde est ac si δύο καὶ ἡμίσειαν μνᾶν dicas: sicut si τρίτον ἡμιτάλαντον, idem quod δύο ἡμισυ τάλαντον.

IUNGERM.

καὶ ἡμίσειαν] C. A. pro καὶ legit καὶν· in textu vero est καὶ τ. ἡ. εἶπης. εἰς δύο καὶ ἡμίσειαν μνᾶν· ita et vetus liber *Salm.* legit. Idem et pro εἰς, εἰ legi posse ait. C. V. καὶν τριτημίμναιον εἴποις εἰς δύο etc. KUEHN.

καὶ συνθέντες] C. A. συντίθεντες etc. KUEHN.

καὶ συνθέντες] MS. καὶ συντιθέντες δὲ etc. IUNG.

Ἡρόδοτος ἐν τῷ etc.] MS. Ἡρόδ. μὲν ἐν etc. IUNG.

πεντάδιμνον] MS. διμνέως εἶρ. *Herod.* libro quinto, fol. 349. χρόνῳ δὲ ὕστερον ἔλυσάν σφεας διμνέως ἀποτιμησάμενοι *binis mulctatos minis solverunt.* SEB.

πεντάδιμνον] MSS. δίμνωσ. C. V. dein εἶπεν. C. A. retinet vulgatum εἶρηκεν. *Herod.* ut nunc est in mundo, habet διμνέως ἀποτιμησάμενοι, *singulis captivis duabus minis impositis*, ut iam notatum *Sebero*. Lib. VI. vero ait *Idem*: ἀποινα δὲ ἐστὶ Πελοποννησίοισι δύο μνᾶι τεταγμέναι κατ' ἄνδρα αἰχμάλωτον ἐκτίθειν. *Salm.* quoque δίμνωσ. KUEHN.

πεντάδιμνον] MS. δίμνωσ εἶπεν, non πεντάδιμνον· quod unde irrepserit, nisi a mala manu, nescio. Sane suspicari licet illum numerum libri πέμπτον male et ad vocolam δίμνωσ

repetitum. Scribamus itaque δίνως; ita enim noster solet communiter et contracte eloqui, quae Ionice apud *Herodotum* legit, apud quem hic δινέως est in ea *Terpsichore* cap. 77. locumque attulit iam *Seberus* noster. Sic sane et τρέμων habes in *Suida*. Lubet et nostri *Avi* verba adscribere ex libel. de Numism. et δινέως ἀποτιμησόμενοι, *Herodotus* Τερψιχόρη de *Boeotis* et *Chalcidensibus*, quos diu in vinculis habitos, tandem amisisse dicit *Athenienses*, pretio in singulos statuto minarum duarum. Et quod de *Lysia* adducit *Pollux* εἰκοσίμνος ἔρανος, de collatione viginti minarum. *Suidas* τρέμων τὸ τριῶν μνῶν ἄξιον annotavit, et alibi δεκαμναῖον, ut in his usus varius appareat. Valeat itaque vulgatum πεντάδιμνον, quod viris doctis saepius imposuit, id suis *Lexicis* inserentibus, ut et *Rhodigino*, lib. XI. *Antiq. lect. c. 2.* ubi etiam multa in hoc capite persequitur. IUNG.

πεντάδιμνον] Ex MSS. et *Herodoti* loco δίνως in textum retulit *Kuehnius* noster, et recte. ita τρέμων eodem modo est apud *Etymologum* τριῶν μνῶν ἄξιον. et sic mox in *Lysiae* verbis restituimus εἰκοσίμνος ἔρανος, eodem *Kuehnio* praeeunte. Τετύχηται ibidem vulgo erat, sed praestantius est MSS. τετύχηκε, quod itaque in textum recepi.

57.

τετύχηται] MS. τετύχηκε. SEB.

τετύχηται] MSSti, τετύχηκε δέ μοι. *Salmas.* ἐντετύχ. et tum εἰκοσίμνος in C. A. *Salmas.* quoque εἰκοσίμνος ἔ. erat vero mihi etiam pecunia collatitia ab amicis viginti minarum. KUEHN.

τετύχηται] MS. τετύχηκε, non τετύχηται, in verbis *Lysiae*. ita et *Seberi* MS. et quidni recte magis. IUNG.

εἰκοσίμνος] MS. noster paroxytone, εἰκοσίμνος. ut *Avus* meus adgnoscat. IUNG.

χρυσοῦς] C. A. χρυσοῦ, quod cum vulgata facit paria: καὶ γὰρ ἐν τοῖσι. etc. nam et inter ea, quae ponderantur, ponderis minam staterem vocant. *Scaliger* in libro de *Re Nummaria* χρυσοῦς plane delet, quia existimat hic agi non de mina auri, sed statica et ponderali. Rectius *Gronov.* de *Vet. Pecun.* cap. 7. lib. III. verba priora ὁ δὲ χρυσοῦς στ. etc. de auri mina accipit, quae aureum staterem conficiebat, id quod amplius eo firmatur, quod etiam in ponderibus minae pondus dicatur stater. *Salmas.* hunc locum in notis ita exhibet, πέντε χρυσοὶ στατήρες μνᾶς ἠδύναντο καὶ γὰρ ἐν τοῖσι ἰσταμένοις τῆς μνᾶς τὸ πεμπτὸν στάτηρα ὀνομάζουσι. μνᾶν. quae lectio quid sibi velit, doctiores viderint; priora verba sine dubio respiciunt.

Hesych. vel *Polemarchum* potius apud *Hesychium*, qui dicit *μῦν δὲ λέγεσθαι τοὺς πέντε χρυσοῦς* posteriora videntur velle *quintam partem minae staterem a ponderantibus dici minam*, quod quidem a lectionis vulgatae vestigiis longius recedit: vide eundem de *Modo Usur.* pag. 71. ubi servat locum *Pollucis* inemendatum, et iterum pag. 254. *τὴν μῦν τῆς ἑοπῆς* docet *Pollux Graecis στατήρα* appellari. KUEHN.

[ὁ δὲ χρυσοῦς στατήρ, etc.] Duri quid ac difficilis habet hic locus, quod animadvertas licet ex diversissimis super eo doctissimorum hominum sententiis, quae mirum quantis divortiiis a se invicem in remotissima discedant: et plerosque tamen, si non omnes, qualemcunque tandem ad eum aut illustrandum aut emendandum attulerint diligentiam, vero aberrasse existimo, ac sese frustratos fuisse, dum graviter in hisce caespitantem Onomasticographum nostrum non vident. Cum itaque res sit alicuius momenti, immoremur paulisper, videamusque primo, quae cuique eruditorum hominum sedeat sententia. Literatae cohortis primipilus *Ioseph. Scaliger* eliminandam censet voculam *χρυσοῦς*, eaque demum eiecta planissimum relinqui sensum putat. referam haec illius verba: *Et quemadmodum Hebraeis siclus pondus momentanae lancis; ita etiam στατήρ Atticis, qui aliter μῦν.* ponit tum ac emendat *Pollucis* nostri verba iterumque haec subiicit: *Designat enim (Pollux) μῦν duplicem esse: alias enim ἑοπὴν sive lancis momentanae pondus: alias νόμισμα significari.* Et haec quidem est maximi illius viri opinio, a qua in alia omnia *Snellius* abit, qui nescio quibus fidiculis, quave machinarum vi ex hisce *Pollucis* nostri verbis procudere nititur inauditum antiquis staterem viginti ac quinque drachmarum, et hauserat quiddam huius suae explicationis, credo, ex *Hosto*, cuius verba delecta in suum Commentarium retulit *Iungermannus*. at hercle non exputo quibus levissimis ac ineptis rationibus adacti in haec se devia dare potuerint eruditi viri, *Snellius* praecipue, qui sibi heic in plurima parte parum constat, illiusque hanc opinionem docte revicit vir eruditionis subactae *I. Frider. Gronovius* de *Pecun. Vet.* lib. III. c. 7. cuius demum longe praestantissimi viri sententiam postremo loco propriis ipsius expressam verbis non invidebo tibi, benivole Lector: *Quorum*, inquit, (eorum nimirum quae ex *Pollucis* hoc loco retulerat et *Iosepho*, qui, cum οἱ LXX. venditum dixissent *Iosephum* ἑξήκοντα χρυσῶν, scripserat ἑξήκοντα μῦν) ego hanc sententiam esse censeo; staterem aureum pendere ac dici etiam auri minam: nam ut talentum auri,

tres stateres, drachmae argenti LX. quum argenti talentum sit LX. minarum, MDC. drachmarum: ita et mina alia auri, nempe viginti drachmae sive stater, alia argenti, quae C. drachmarum. quae sane expositio prae caeteris miro blanditur lenocinio. sed tamen paulisper animumque loco attendamus, auctorisque nostri errantis quamvis mentem aperiamus, quantum fieri potest. Statuam itaque primo loco in hisce *Pollucis* nostri verbis de pondere stateris non de pretio agi, quod et rectissime viderat *Scaliger*. etenim a nostris partibus ipse *Pollux* aperte stat, siquidem *segm. 58.* dicat demum ἔστι δὲ καὶ νόμισμα στατήρ, quae persuadent, credo, in prioribus de pondere stateris loquutum fuisse. Tum vero intactam *Polluci* nostro manere potius velim voculam χρυσοῦς, quam si extermines, violatam dederis antiquorum Codicum fidem, qui genuinam eam habent ac probant. his si ipsa *Pollucis* nostri accedat auctoritas, res erit indubia. is itaque IV, 75. inquit: ὁ δὲ χρυσοῦς στατήρ δύο εἶχε δραχμάς Ἀττικὰς: quo loco de pondere agi *segmenti* docet inscriptio: et per duas drachmas intelliges aureas; alias enim viginti habet argenti drachmas stater, quibus auri binae sunt aequales, siquidem decupla pretii parte argentum auri valor excedat. Forsitan tamen cum *Salmasio* non male pro χρυσοῦς levicula mutatione scripseris χρυσοῦ: melius enim, cum de pondere sermo est, στατήρα χρυσοῦ dici puto, quam στατήρα χρυσοῦν, sicuti δραχμή χρυσοῦ et χρυσίη, illa de pondere, haec de nummo dicitur. utrumque tamen obtinuerit, credo: sicuti *segm. seq.* στατήρης χρυσοῦν de nummis in *Eupolidis Demis*. Haec vero si de numismate volueris intelligere, verte te in quamcunque libuerit partem, nec sic tamen reperies quicquam, quo stateri minam te conciliaturum promittere audeas. certe quae vir eruditionis exquisitae *Gronovius* in medium protulit, si ad amissim examinentur, haudquaquam congruunt. quid enim? ad hanc itaque fictitiam XX. drachmarum minam stabiliendam momenti quid conferet duplicis talenti comparatio? minime profecto. felicius id succederet, si eam rationem ad auri talentum haberet mina auri, quam ad argenti talentum argenti habet mina, qua debita proportione hic plane destituimur. porro cum mina argenti contineat C. drachmas, auri minam continere oportebat X. drachmas, cum aurum τοῦ ἀργυρίου sit δεκαπλάσιον, monente inferius *Polluce* nostro. et unde tandem, quave auctoritate stabilias illam auri minam XX. drachmarum? non certe, quod *Iosephus* μνᾶς dixerit, quas οἱ ὁ χρυσοῦς: illa enim diversitas a vario Hebraeae vocis ἡρα

intellectu pendet, quam hi χρυσοῦν, ille vero μνᾶν putavit: nec quoque ex *Plauti Philippis* vel *Philippicis minis*, quae immane quantum a statere aureo discrepant; prout enim *Philippicum* fuit *talentum*, cuius et ipse *Plautus* in *Truculento* meminit, ita et *Philippicae* fuere *minae*, quae eam habuere ad Atticas minas rationem, quam *talentum Philippicum* ad Atticum, quod posterius prioris fuit triplum, ut observat recte Illustriss. *Scaliger*. Amplectamini igitur sensum verbis *Pollucis* nostri convenientissimum: nimirum ab sese illa nobis suppeditant staterem auri, et auri minam ponderis aequati; *aureus*, inquit, *stater minam valebat*; etenim in rebus momentaneis minam ponderariam, staterem nominant; et quando ponunt πενταστάτηρον, πεντάμνονν videntur velle. Sed tamen ista *Pollucis* nostri si ad veri trutinam examines, non intercedo quin pro falsis habeas. id indicavi iam superius, et certe in hac re non mediocri errore est hallucinatus. quis enim, seu pretium nummariam sive ponderis examen intelligas, minam et staterem idem valere dixit? antiquorum certe nemo: neque *Sosicrati* πενταστάτηρον fuerit πεντάμνονν* λῆροι, λῆροι. Sed quod quinque staterum pondus habet, quinquelibre, ut πεντάμνονν, quod quinque pendebat minas. Et probemus quoque paucis. *Daricus* idem qui stater pondere ac valore; at is viginti censetur drachmis argenteis ab *Harpocrate*, *Aristophanis Scholiaste*, aliisque: mina vero centum: ut quinque demum stateres minam efficiant, adeoque stater quinta sit minae pars. haec in nomine, de quo et supra tetigimus. de pondere vero en tibi *Heronis* MS. verba: ἡ δὲ μνᾶ στατήρας ἕκκοσι καὶ πέντε* (ἕξει*) ὁ δὲ στατήρ δραχμὰς, αἱ εἰσὶν ὀλκαί, δ. similique modo *Cleopatra* quatuor drachmas, argenteas intellige, stateri adtribuit, vocarique monet τετράδραχμον* et patet ex *Herone* porro minam, et cum pondus est et cum nummus, utroque modo drachmis censi C. aliud itaque *Pollucem* nostrum egisse, cum haec traderet, perspicuum est; nec quisquam, puto, seu de pondere velit seu de nummo intelligi, expediet locum. *Sperlingius* certe secum ipse non consentit, ubi haec examinat. vide illum p. 152. et 154. [In loco vexatissimo libere meam dixi sententiam; quanquam animus revera in tanta opinionum diversitate fluctuet et distrahatur. secundas curas huic nodo expediendo impendere angustissima, quibus includor, temporis spatia non permittunt: alibi tamen id fiet, cum, Deo favente, uberius et aliquantulum accuratius in *Pollucem* commentabor: nec levi me beneficio Lectorem obligaturum exi-

stimo, cum literas ab hominibus Eruditissimis super hoc loco ad me datas in publicum proferam. *Ex Addendis.*]

ἡδύνατο.] MS. ἰδύνατο. SEB.

ἡδύνατο.] MS. noster, sicut *Seberi*, ἰδύνατο. Hunc vero locum non nisi de aureo statere unciali octo drachmarum, proportione duodecupla cum semisse intelligi posse ait *Hostus* libr. V. Rei Nummar. vet. cap. 4. in quarta Proportione, n. 12. quem vid. et eodem libro cap. 2. n. 7. et cap. 8. in Darico n. 9. *Mariana* de Ponderibus cap. 7. ex eo quod *Suidas* scribat, quinque Daricos minam argenti valere, hunc locum in eo quod aureum staterem minam valere habet, castigandum esse suspicatur. Locus *Suidae* est in *Δαρεικούς*. Sed *Pollucis* nostri lectio clara est, et veterum Codicum consensu confirmatur, et iis quae *Pollux* subiicit, μνᾶν τῆς ὀοπῆς, staterem dictum, et pentamnum videri dicere, qui dicant pentastaterum. Nec si quid non capias, statim emendandum fuerit itaque, auctore adeo reclamante. IUNG.

στατήρα] *Hostus* libr. III. Rei Numm. vet. cap. 7. n. 1. ubi tamen haec non explicat, et lubens fatetur *Avus* meus se nondum satis posse intelligere, quomodo hoc pretium ad pondus referat *Pollux*. Videtur tamen, si lubet quid mihi opinionis proferre, dicere noster idem quod de Talento et de mina dixerat, nempe talentum quoque σταθμῶν ὄνομα esse, et itaque in ταλαντιαῖος dubitabat supra segm. 53. diceretne *Crates* τιμὴν, ἢ ὀοπῆν. Sic de mina segm. 56. σταθμοῦ quoque nomen esse. Idem, ni fallor, ait περὶ στατήρος, et hunc non tantum pretii nomine venisse, sed et ponderis. hinc staterem pendere, ἐν τοῖς ἰσταμένοις nimirum dictum τὴν μνᾶν τῆς ὀοπῆς. Sic mox segm. seq. 58. εἴτε ὀοπῆν, εἴτε ἀριθμὸν, de τετραστατήροις, perinde ac supra segm. 53. locutum ex MS. indicavimus. IUNG.

ὅταν εἴπωσι πεντασιτά.] MS. ὅτ' ἂν εἴπ. πενταστ. πεντέμνονν. *Hostus* huius loci meminit libr. III. Rei Numm. vet. c. 7. n. 21. et lib. V. c. 8. in Darico n. 11. IUNG.

πεντάμνονν] C. A. ex correctione πεντέμνονν δ. λ. caetera absunt usque ad πνεῦμα ἄνω. ΚΥΕΗΝ.

ὡς ἐν τῇ Ἰπποκρ. etc.] ὡς ἐν τῇ etc. desunt in MS. usque ad ἔστι δὲ καὶ νόμισμα etc. IUNG.

Ἰπποκράτους παρακαταθήκη.] C. V. ascriptum quod sit legendum Σωσικράτους: uti supra ex MSStis repositum IV, 173. versus *Sosicratis* ita constituerem:

ὅταν γὰρ, οἶμαι, λευκὸς ἄνθρωπος, παχὺς,
 ἀργός, τὸ τρυφᾶν εἰδὼς, λάβῃ δίκελλαν
 πενταστάτηρον, γίγνεται τὸ πνεῦμ' ἄνω.
quando enim, puto, aliquis albicans homo,
piger, delicatus ceperit lignonem
quinque staterarum, anhelitus est supra.

Innuīt Poēta hominem otio delitiisque innutritum non esse ferendis magnis laboribus. Nam si opus aliquando facere voluerit ligone quinquelibri, statim ducit ilia, et spiritum crebro anhelitu in summo pectore reciprocāt. *Plato lib. VIII. Polit. divitem, inquit, in umbra educatum multumque alienae carnis gerentem in periculis ἄσθματός τε καὶ ἀπορίας μεστόν, anhelitu plenum consiliiq̄ue incertum videri.* Illustriss. Dn. *Ulricus Obrechtus, Patronus Literarum Magnificus,* versu secundo legit εἰωθὼς τρυφᾶν, ut *Interpres,* et ad explicandum τὸ λευκὸς ἄ. advocat ex *Damasceni excerptis Peirescian. exemplum Parsondae,* qui ex strenuo milite factus est γυναικῶν ἀπαλώτερος καὶ λευκότερος τὴν χροιάν, cum ab hoste captus quotidie lavaretur adhibito smegmate ex ovi vitello confecto; quod cum fieret, brevi tempore horridus ille et decolor miles evasit ἄνθρωπός τε λευκὸς καὶ ἀπαλὸς καὶ γυναικώδης· huc pertinet, quod eadem *Excerpta ex Diodoro* habent, nempe quod filia *Salmonēi, Τυρῶ,* nomen hoc indepta sit διὰ τὴν λευκότητα καὶ τὴν τοῦ σώματος μαλακότητα· conf. notata ad *V. H. Aelian. lib. XIV. cap. 7.* adiiciam et locum *Ctesiae* apud *Athenaeum lib. XII. cap. 7.* ἣν δὲ γάλακτος λευκότερος· de *Sardanapalo* loquitur. *Salmas. de Modo Usur. Cratetis* nomen hic reponendum censet. in notis locum *Comici* ita habet. "Ὅταν γὰρ οἶμαι λευκὸς ἄνθρωπος παχὺς ἄργός λάβῃ δίκελλαν, εἰδὼς ἐντρυφᾶν Πενταστάτηρον· me nondum poenitet lectionis quam proposui in notis. ΚΥΕΗΝ.

Ἱπποκράτους παρακαταθήκη.] Sed quid malum Ἱπποκράτους παρακαταθήκη, vulgo? Vix dubito, quin rescribendum sit *Σωσικράτους παρακ.* ut supra IV, 173. in MS. nostro erat, ubi quoque eius *Comici* nomen *Crates* iniuria occupaverat. Versus *Comici* tres senarii a *Polluce* adferuntur, sed a viris doctis emendandi et restituendi. alicubi enim non sat integros puto. supra *Noster* hanc πενταστάτηρον δίκελλαν exponebat πεντάλιτρον IV, 173. ΙΥΝΓ.

Ἱπποκράτους παρακαταθήκη] Retinet *Hippocratem* Illustriss. *Scaliger de Re Numm. pag. 18. Comicumque eum appellat;* quod quo fiat indicio, ignarus sum: neque aliter *Meursius* ad *Chalcidii Timaeum,* qui tamen *incertum fate-*

tur, cui adscribere debeamus τὴν Παρακαταθήκην, cuius meminuit Pollux lib. IX, cap. 6. illam autem ipsam δίκηλλαν πεντασιτάτηρον supra IV, 175. ex Cratetis παρακαταθήκῃ adtulit Pollux, cuius loci vitiosa lectio impulit Salmasium ut et hic Cratetem restituendum putaret, notiores utique Comicum quam Hippocratem, quali nomine forsitan nullus unquam extiterit. et animadvertas licet ex hoc loco, quid distent aera lupinis, quid dubiae eruditissimorum virorum coniecturae certissimis MSS. Codicum lectionibus. reposui itaque praeunte Kuehnio Σωσικράτης. et male habet, quod non et eadem lectio in textum sit relata superius IV, 175. ubi remanet hactenus Κράτης. Hunc autem Sosicratem Comicum opinantur Commentatores nostri, ideoque redigendis in versuum ordinem atque legem eius verbis operam dat Kuehnius. diverso paululum modo Ios. Scaliger; et, quia se de hisce versiculis bene meritum existimat, illa ponam, ut a summo viro sunt emendata:

ὅταν γὰρ, οἶμαι, λευκὸς ἄνθρωπος, παχὺς,
ἀργός, λάβῃ δίκηλλαν, εἰσθῶς τρυγᾶν,
πεντασιτάτηρον, πνίγεται τὸ πνεῦμ' αἶν.

Viden' hic πνίγεται positum pro γίγνεται. sed haud profecto vulgatam voculam cum Scaligeri emendata commutavero; recte enim πνεῦμα dixeris ἄνω γίνεσθαι, cum reciprocato anhelitu spiritum ducimus. Et vero nescio quid Comici saporis in hocce Sosicratis loco degustem: sed tamen re accuratius ad calculos posita, prorsam potius huius Παρακαταθήκης orationem fuisse censeo, neque Comici argumenti, sed philosophici potius seu ethici. Sosicratem Rhodium, qui διαδοχῆς scripserit, citat pluries Diogenes, apud quem eius nomen ter fuit mala manu in Σωκράτης mutatum, observante Casaubono. eiusdem fuere Κορινθῶν Athenaeo adducta; sed ista quidem vitio sunt posita pro Κορηκῶν, quorum primum in testimonium advocat Suidas in Δούλων πόλις, atque ex eo Michaël Apostolius. et quoque Φιλαδέλφους eius ex Athenaeo ostendit Kuehnius ad IV, 175. quibus, puto, Philadelphorum historiam atque res gestas memoriae tradidit. hunc eundem et παρακαταθήκης esse auctorem tenebo, donec certius quid alius attulerit. In ipsis autem Sosicratis verbis λευκὸς ἄνθρωπος est homo nitidus, quique delicate cuticulam curat. tum vero εἰσθῶς τρυγᾶν omnino subiiciendum est post ἀργός. et eleganter dictum, deliciari solitus, deliciis assuetus: neque eum, qui Graecorum capitur elegantiss, fugerit iste verbi εἰδέναι usus. [Pro istis, quae

de *Sosicrate* scripsi, haec melius supponentur: *Sosicratem* hunc quo argumento *Comicum* appellent Commentatores nostri, non plane perspicio. de me quidem certe mihi nullum est indicium, ex quo Comoedias hunc *Sosicratem* edidisse colligi possit. equidem mihi sic persuadeo, eundem esse cum isto *Sosicrate*, cuius *Φιλαδέλφους* laudat *Athenaeus* lib. XI. p. 474. Illud autem scriptum qualiscunque fuerit argumenti, fabulam tamen non fuisse, liquide, nisi me mea totum fallit imprudentia, scribendi forma a *Comico* stilo alienissima demonstrat. senarii vero iidem ipsi sunt versus, quales et hos esse ex illius *Παρακαταθήκη* bene Doctissimi Viri observarunt. res ethicas, quae ad formandos pertineant mores, in hac sua *παρακαταθήκη* *Sosicratem* exposuisse, non vane quis arbitretur. ab illa materia non certe abhorrent, quae hic *Pollux* producit. quemadmodum igitur *Epictetus* ἐγχειρίδιον inscripsit illum libellum, quem nunquam non cuivis ad manus esse optabat, ne quis temere virtutis desereret locum, sic existimandum est hanc a *Sosicrate* *Παρακαταθήκην* esse nominatam: quo titulo, me iudice, significaverit, debere Lectores hoc scripto tanquam adipiscendae virtutis deposito uti. Praeterea memoratur in veterum monumentis *Sosicrates Rhodius*, qui literis consignavit philosophorum historiam et successiones. hinc *Diogenes Laërtius* τὰς τῶν φιλοσόφων διαδοχὰς pluries adducit, sed apud eum non raro vitiose fuit exaratum *Σωκράτης*, observante Viro Maximo *Is. Casaubono*. ab *Athenaeo* citatur τῶν φιλοσόφων διαδοχῇ, cui parem et re et titulo materiam scriptis tradiderat *Sotion Alexandrinus*. non quidem in dubium quisquam vocaverit, quin eidem sint auctori attribuenda *Κρητικά*, quorum ab *Athenaeo* facta est mentio: est ubi pro Creticis Critica mendose repraesentantur. huius voluminis primum librum *Suidas* in *Δούλων πόλις*, et ex eo *Michaël Apostolius* ad testimonium vocat. Hic vero *Sosicrates Rhodius* an alius fuerit ab eo, cuius sunt *φιλάδελφοι*, et *Noster* meminit, non plane diiudico: credere tamen, spero, licebit, usque dum secta fuerit haec *lis*. Sed vero de *Sosicrate* si polita desideres, adire debes, Lector Benevole, ad egregias *Kusteri* notas in *Suidam* voce *Ῥαδαμάνθους ὄρκος*. Ex *Ad-dendis*.]

58.

ἔστι δὲ καὶ νόμισμα etc.] MS. ἔστι μέντοι καὶ νόμ. στ. ὡ. ὅτ' ἂν εἶπη· omisso *Ἀριστοφάνης*. IUNG.

στατήρ] Sequitur omissis interiectis in C. A. et C. V.

Salmas. Eὐπολις δὲ ἐν Δήμοις. Salmas. alias haec priora legit: ἐστὶ μέντοι καὶ νόμισμα στατήρ. KUEHN,

Ἀριστοφάνης] Pluto v. 817. SEB.

στατήρσι δ' οἱ θεοὶ ἀρτιάξ.] C. V. ἠρτιάζομεν· sed in Aristoph. Pluto hic versus ita habet:

*στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
χρυσοῖς etc.*

*stateribus ministri par impar ludimus
aureis etc. KUEHN.*

στατήρσι δ' οἱ θεοὶ ἀρτιάξ. etc.] MS. στατ. δὲ οἱ θεοὶ ἠρτιάζομεν· et ἠρτιάζομεν etiam aurea editi, ut et MS. infra segm. 100. Apud Aristophanem tamen in Pluto, ut edidit hic rectius Seberus, et Suidas habet in στατήρ·

*στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
χρυσοῖς. — IUNG.*

τὸ γὰρ ἐν τοῖς Βαρύ. etc.] τὸ γὰρ etc. usque ad Eὐπολις, haec, inquam, periodus deest in MS. Ceterum in vulgatis titulus ἐν Βατράχοις falsus est: nec enim extat in illo dramate, quod Pollux adfert; tu emenda, τὸ γὰρ ἐν ταῖς Ἐκκλησιαζούσαις· quod quae mala manus tam monstrosae corrupit? extant enim ista in Comici Ecclesiiazusis. Emenda dein σωτηρίας τετραστατήρου. Versus Aristophanis sunt et apud Suidam in τετραστατήρου,

*ὄρατε μὲν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου —*

Ita repone et apud Suidam, cui deest vox καὐτόν· quamvis et reliqua, complures enim versus adfert, ad Aristophanis locum ipsum comparanda et restituenda sint. Haec iam clara esse puto, nec nimis miranda illa librariorum flagitia. Sic supra VII, 59. pro Ἀντιστρατήν vulgata Βατράχοις legendum ostendi. Et tamen hic Hostus libr. III. Rei Num. cap. 7. quo de Statere agit, n. 20. quamvis illa Aristophanis in promptu haberet, putavit Pollucem ex Iianis adferre σωτηρίας τετραστατήρους· sed hoc putare putidum est. IUNG.

τὸ γὰρ ἐν τοῖς Βατράχοις] Iungermannum sequenti, qui adducta ex Comici Ecclesiiazusis τετραστατήρῳ σωτηρία vulgatum Ranarum titulum falsi convicit, in textu reposuimus ταῖς Ἐκκλησιαζούσαις. Paulo post in Eupolidis versiculis distinctionis rationem mutavimus ad Kuehnii nostri mentem: erat vulgo νεώτερος κρόκης.

ὅτι ἦν μέντοι νεώτερος κρόκης,] Distinguendum post νεώτερος· cohaerent enim, κρόκης πέντε στατήρας εἶχε, quinque

stateres subteminis habuit, nunc vero obsoleta et detrita sortidum facile duo talenta habet. ita et Salmasius. KUEHN.

ὄτ' ἦν νεώτερος κρόκης] Distingue, νεώτερος, κρόκης πέντε στ. etc. ait enim *στιατήρας κρόκης πέντε* iuniolem habuisse: nunc ῥύπον δύο τάλαντα. IUNG.

59.

Φιλίππειοι] MS. Φιλίππιοι. Citant alias hunc locum *Bayf. de Vasculis et Hostus lib. I. Rei Numm. c. 7. n. 50. IUNGERM.*

Φιλίππειοι etc.] *Philippicorum* staterum mentionem quoque fecit *Noster* inferius segm. 84. ibique de his plura. hunc autem *Pollucis* nostri locum prae oculis sibi habuit *Alexander Sardus* de Nummis pag. 12. et alios stateras refert (*Pollux*) *Dareicos, Philippeios, Alexandreios, Corinthiacos, etiam ex decem obolis: semistaterem quoque et tetra-staterem Cyrenae: ipsaque adduxit verba vir Eruditissimus Ottho Sperlingius in Dissertat. de Nummis non cisis, eoque loco reperies quae lucem hisce Pollucis adfundunt.*

χρυσῶ] Superscriptum hoc est in C. A. KUEHN.

προσακούεται] MS. προσυπακούεται: aptius quam vulgatum προσυκ. Haec alias interpretatur et *Hostus lib. III. Rei Numm. cap. 7. n. 6. et lib. V. c. 2. n. 2. IUNG.*

προσακούεται] Ad fidem MSS. in textum retulimus scripturam elegantiolem προσυπακούεται, adplaudente etiam *Iungermanno*. nihil certe isthoc verbo in huiusmodi rebus *Grammaticis* est familiarius: alterum vero nunquam inveniis. *Schol. Eurip. ad Alcest. προσυπακουστέον τὸ λάτρις ἢ τὸ θής: et infinities alibi.*

εἴποις] C. A. omittit εἴποις. KUEHN.

οὐ πάντως] *Salmas.* ex MS. delet οὐ, quod tamen videtur requiri ad loci sensum bonum, Nam dicit *Pollux*, quod sub voce χρυσῶς subintelligatur stater, sed si dixeris stater, non omnino necesse esse, ut aureus subiiciatur; fuit enim et stater argenteus. ἡμίχρυσον Graecorum vertunt aureum denarium Latini. idem et ἡμισιάρης dicitur. vid. *Gronov. de P. V. lib. III. pag. 565. KUEHN.*

Ἀλεξανδρίδης] Melius MSSti Ἀναξανδρίδης. de *Alexandride Casaub. in Athen. lib. VI. cap. 18. et supra VI, 161. post a C. A. abest ἐν Ἀγγίση: margo tamen habet καί. KUEHN.*

Ἀλεξανδρίδης] MS. clare Ἀναξανδρίδης, quo pacto quum habeat et *Athenaeus*, emendandum hic videtur. imo et ipse

Pollux vulgatus ita supra VI, 161. Saepius mutatum hoc nomen docet *Casaubonus* noster VI. *Athen.* 18. IUNG.

Ἀλεξανδρίδης] Emendatum est a nobis in textu *Ἀναξανδρίδης*, cui lectioni viam praeeunt MSS. Codices: et ita *Kuehnius* in sui libri margine, viderat hoc quoque vitii *Scaliger*, credo, dum ita pag. 13. de R. N. scribit: *Hanc drachmam Anaxandrides Comicus ἡμίχρυσούν vocat.* videntur *Anaxandrides*; nisi petierit ista forsitan ex VI, 161. ubi et in vulgatis ita legitur. *Anaxandrides* autem fuit non infimi nominis nec de plebe *Comicus*. *Theseum* eius laudat *Diogen.* III, 26. *Ἀναξανδρίδης ἐν Θησιῷ* et *Φαρμακομάντιν Etymologus* in *ὀρίγανος*. neque alium intelligebat *Hesychius*, cum scribit: *Ἀμυιδυσις, ἐπίθετον κιάλης παρὰ Ἀναξανδρίδην.* videndus et *Suidas* in *Ἀναξανδρίδης*, ubi quo vixerit tempore, quidve novi in Comoedias intulerit, indicat. sed quid spicas legimus post locupletissimam *Is. Casauboni* messem ad *Athenaeum*, qui decem atque novem huius *Anaxandridae* nominat fabulas, observante ad *Laërtium Aldobrandino*. habeo tamen, quae novisse e re tua fuerit, benivole lector. Scias itaque *Alexandridem* et *Anaxandridem* utrosque quidem in lucem edidisse plura, sed diversissimum scribendi institutum sequutos fuisse. hic quidem, ut ex dictis patere potuit, *Comicis* fabulis notissimus fuit ac clarus, ille vero Delphis oriundus patriae suae historia, qua non tantum res pace belloque a Delphis gestas, sed ipsam eorum originem a primis incitiis ne praeterita quidem historia fabulari, complexus fuerat, perquam nobilis. attamen utriusque nomina confusa sunt haud raro, alterque alterius occupavit saepissime locum. ita apud *Scholiastem Euripidis* ad initium *Alcestidis* reperio: *Ἀναξανδρίδης δὲ ὁ Δελφός φησὶ θηγεῦσαι αὐτὸν (Ἀπόλλωνα) διότι τὸν Πυθοῖ δράκοντα ἀνείλεν* hic, inquam, emendandum est *Ἀλεξανδρίδης*, quomodo et *Aristophanis Scholiastae* ad *Plutum* v. 926. adducitur: *καὶ οἱ Ἀμπελιῶται δὲ ἔθνος Λιβύης εἰς Δελφούς ἀνέθεσαν κανλὸν σελγίου, ὡς φησὶν Ἀλεξανδρίδης* et clarius longe atque liquidius in *Plutarchi Lysandro*, cuius locus ad probandam in *Euripidis Scholiaste* emendationem nostram perquam est aptus: *Ἀλεξανδρίδης δὲ ὁ Δελφός ἱστορεῖ καὶ παρακαταθήκην ἐνταῦθα Ἀνσάνδρου κείσθαι.* et vero alibi in eodem hoc nomine *Plutarchum* insedit menda, quam, dum haec agimus, sustulisse fas fuerit. scilicet non procul initio *Quaestionum Graecarum*; πρότερον δὲ ἅπαξ ἐθεμίστευσεν ἢ Πυθία τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν, ὡς *Καλλιस्थίνης* καὶ *Ἀναξανδρίδης*

ιστόρηκασιν· imo vero Ἀλεξανδρίδης, quod tuto, me sponsore, reponas. Sed ad *Pollucem* repetamus.

ἡμιχρύσους] Ita et MS. et supra VI, 161. non tamen χρυσοῦς ἡμιχρυσος dixit *Pollux*, ut hinc adnotat *Hostus* lib. I. c. 7. n. 70. ut et lib. V. c. 2. n. 15. ubi ait ἡμίχρυσος, seu ut alii malunt ἡμιχρύσους· scilicet esse hoc ambiguum, quod ad rectum attinet. ΤΥΧΕ.

στατηρίδια] C. A. legit pro στατηρίδια, στατηριαῖα ex correctione in margine, ubi etiam extat, τὸ γαίης, ἄν· στατηριαῖα legit et *Salm.* post Θεόπομπος est, ἡ Ἀττικὴ μνᾶ. ΚΥΕΗΝ.

στατηρίδια] *Kuehnii* ad Codicis sui oram στατηριαῖα, et in ipsis *Theopompi* verbis στατηριαίας reposuit, quem in re clara, MSS. etiam reclamantibus, sequimur omnino. emendabimus ita mox MSS. ope simillimum vitium in δραχμίδιον· sed in ipso *Theopompi* loco diversa sentiunt eruditi viri. arguta est perspicacissimi *Iungermanni* nostri coniectura: sed aliter *Salmasius* de *Modo Usur.* pag. 259. hoc adducit modo: Οὐ φασὶν εἶναι τῶν ἑταιρῶν τὰς μείσας Στατηρίδας· quod certe si praeferrī non possit, saltem ut cedat opus non est emendationi *Iungermannianae.* et noveris oportet eo loco etiam *Salmasium* emaculasse hoc in στατηρίδια vitium, eodemque modo, quo nos in textu, restituisse. collabitur itaque *Illustriss. Scaligeri* sententia στατηρίδας putantis esse a στατηρίς, ea forma, qua τριαντίς, quod apud *Hesychium* restituit. Monendum est quoque ἑτέρων fuisse ante nos in textu; sed ex *Kuehnii* mente ἑταιρῶν emendatum; et ita habent quicumque eruditissimi viri hoc loco sunt usi. [ἑταιρῶν refinxerat et *Canterus* ad sui Codicis marginem. *Ex Addendis.*] Apud *Hesychium* est Στατίδιον, πεντάμνον etc. quod in στατηρίδιον mutant *Salmasius* et *Iunius*; sed malo cum *Sealigero* στατίδιον retinere a στάτος.

ἐν Καλλιόχῳ] Desunt in MS. ἐν Καλλ. cum versibus duobus, qui e *Comico* sequuntur, in quorum priore non dubito quin ἑταιρῶν legendum, sicut mihi ad meum Codicem adnotaveram, et rectissime. Sic enim et magno *Casaubono* visum VII. *Athen.* 14. ubi et στατηριδίας (quod idem significat ac στατηριαίας) emendat: quod vel praecedens στατηρίδια iubet, ut et coniectatus est amiciss. *Seberus.* *Callaeschrum* et *Athenaeus* citat, ut ibi notavit idem eximius eius Commentator. Ceterum cum venia dicam, quicquid adblandiatur illud οὐ φασι etc. quae aptum senarium efficiunt, mihi tamen suspicio non ita protulisse *Pollucem*,

nec ista duo vocabula esse de *Comici* verbis, sed *Pollucis*, qui ita scripserit: ὡς Θεόπ. ἐν Καλλιαισχρῶ· οὐ φησιν, εἶναι τῶν ἑταιρῶν τὰς μείσας στατηριδίας· ut *Polluci* non propositum fuerit hic integrum versum adferre, quamvis et eius pars se prodat, sed dicere, in illa fabula ita *Theopompum* nominasse etc. sic suspicor. IUNG.

τ. ἐτ. τ. μ. στατηριδίας] *F. στατηριδίας*, cum prius στατηριδία. SEB.

τῶν ἑτέρων] Leg. τῶν ἑταιρῶν. pro οὐ leg. οὐ· ubi ait meretrices medii subsellii statere venales esse. pro στατηριδίας etiam hic cum *Salm.* legendum esset στατηριαίας, si sequamur illam correctricem manum *Casaub.* in *Athen.* lib. VII. c. 14. qui ex hoc loco observat typum nominum in ἰδιος pro αἴος. KUEHN.

ἡ Ἀττικὴ μνᾶ etc.] MS. ἡ μνᾶ δὲ εἶχεν ἡ Ἀττικὴ δραχμᾶς etc. SEBER.

ἡ Ἀττικὴ μνᾶ etc.] MS. ἡ μνᾶ δὲ εἶχεν ἡ Ἀττικὴ δραχμᾶς ῥ' etc. ἡ μέντοι δραχμῆ· omnibus in medio omissis. emenda vero vulgo illud mendosum δραχμᾶς, quod nescio quomodo hic irrepserit, ut in prioribus editionibus etiam, et scribe δραχμᾶς, mox quoque utrisque, qui sequuntur, locis. Videtur ibidem et ita distinguendum, ἐπιφέρει· κόλαξιν οἶνον etc. Nescio tamen annon aliter debeat, et alterum hoc κόλαξιν superfluat. Sed ubi MS. deficit, libenter fere meam imperitiam et illud hebes ingenium fateor. Alias de hac mina hinc et ex aliis *Hostus* lib. III. *Rei Numm.* cap. 9. n. 6. IUNG.

ἡ Ἀττικὴ μνᾶ] Ita et *Plinius* H. N. lib. XXI. c. 54. *Μνᾶ*, quam nostri minam vocant, pendet drachmas Atticas centum. neque aliter *Cleopatra* MS. ἡ Ἀττικὴ μνᾶς ἔχει δραχμῆς ῥ' etc. et *Hero*, cuius supra posui verba, minam viginti et quinque continere tradit stateres, straterem vero quatuor drachmas seu ὀλκάς· itaque si colligas quater viginti quinque drachmas, numerus exsurget centenarius. minam autem Atticam cum Italicae parem statuerit *Hero*, quid est rationis cur Italicam τεσσαράκοντα στατήρων dixerit *Epiphanius*? sed est ille locus corruptus, et restitues facile, si *Soaligerum* de R. N. p. 55. inspexeris. Ex recentioribus videri potest *Schottus Tab. Numm.* cap. 5. et *Sardus* initio libelli de Nummis, qui cum *Fannio* minam adpellat libram Graecam, recte quidem, si Graecam addideris; alias certe differunt libra et mina. *Glarean.* de *Asse* cap. 5. Porro esset *Grasca* mina centenum drachmarum, cui Romani in ratione nummaria suam aequarunt libram, addita semuncia quaternum

drachmarum, propterea quod denarius Romanus et drachma Graeca idem habent pondus. Et haec quidem minae fuit valor post *Solonem*, qui pristinam illam viginti et septem drachmis auxit, adeo ut habuerit tantum drachmas 75. ante tempora *Solonis* mina. tradit hanc rem scripto *Plutarchus* in summi illius legislatoris vita, attamen *Scaliger* pro πενήκοντα τριῶν malebat in *Plutarcho* πενήκοντα πέντε facili lapsu *OE* in *OI*. sed illius necdum constare nobis ratio potuit, et vulgatam quoque lectionem amplectitur *Doctissimus Sperlingius*.

δραχμᾶς] C. V. δραχμῆς. *Scholiastes Graecus* in *Tommum II. Luciani*, ubi hunc locum laudat, legit δραχμᾶς et ita legendum mox quoque. *Salm.* ἡ μὲν δὲ εἶχεν ἡ Ἀττικὴ δραχμᾶς ἑκατόν. ΚΥΗΗΝ.

δεῖπνον θές, etc.] *Interpres*, coenam appone, quod non quadrat hic loci, ubi ratio putatur expensarum cum caupone:

δεῖπνον θές, inquit, ἑκατόν δραχμᾶς. Ἰδοῦ.

in coenam computa centum drachmas. *Eccē!*

Quod respondit alter, qui rationem init et per ἰδοῦ significat, iam factum esse quod voluit: εἶτα ἐπιφέρει, (*Scholiastes Luciani* ἐπέφερε videtur legisse) deinde infert:

κόλαξιν οἶνον θές ἐτέραν μνᾶν.

Ita enim laudatus *Scholiastes* recte legit hoc sensu, *adulatoribus pro vino computa alteram minam, unde apparet, quod et alteras centum drachmas minam vocarit.* ΚΥΗΗΝ.

δεῖπνον θές, etc.] Mala distinctione hic locus laborat, quam dum *Commentatores* nostri tollere atque emendare non potuerunt, tenebras ipsis offusas, non est quod adeo mireris. distinguenda vero *Eupolidis* verba hoc modo:

δεῖπνον; θές ἑκατόν δραχμᾶς· ἰδοῦ·

οἶνον; θές ἐτέραν μνᾶν.

Vinne coenam? pone centum drachmas. sunt, ecce.

Numne et vinum? da alteram minam.

Planus est ac facilis sensus hic: rogat quis, an alter ille, cum quo ipsi est sermo, coenam velit. ponendas tum illi esse centum drachmas, quas alter exhibet, ad quem itaque pertinet vocula ἰδοῦ. si vero et vinum cupiat, alteram quoque ponendam esse minam: τίθεσθαι ἑκατόν δραχμᾶς, τίθεσθαι μνᾶν, dictum eleganter, usique eo modo *Aristophanes*, *Lucianus*, *Xenophon*, alique spectati Atticae elegantiae auctores. Mox autem post ἐπιφέρει haud opportuno loco extitit ante nos κόλαξιν· delevimusque cum *Kuehnio*.

καί τὰς εἰρήρας] *Scholia Luciani καὶ προτέρως ὁ δραχμᾶς.*
ΚΥΣΗΝ.

60.

ἢ μέντοι δραχμῆ] *Hostus lib. III. c. 4. n. 14. de Drachmis et peculiaris epistola ad Pinellum extat in Aldi Manutii lib. II. de quaesit. per epist. ep. 7. IUNG.*

ἢ μέντοι δραχμῆ etc.] *Plinius H. N. libr. XXI. cap. 54. Drachma Attica (fere enim Attica observatione Medici utuntur) denarii argentei habet pondus: eadem sex obolos pondere efficit. cui consentiunt Scholiastes Aristophanis ad Ranas, Oribasius Sard. de Virt. Simpl. et Suidas in τάλαντον. Ex Polluce nostro Sardus de Nummis pag. 11. Drachmam Fannius fecit ex 5. scripulis; Pollux ex 6. obolis: scripseratque paulo superius: Pollux autem constituens drachmam ex sex obolis, ostendit obolum fuisse semiscripulum, nominatque semiobolum ex 4. chalcis. Consulas quoque Schottum Tabulae Nummariac cap. 5. et Snellium pag. 52. ubi et de origine vocis tangit ex Plutarchi Lysandro, ἀπὸ τοῦ δράττεισθαι nimirum. et lubet Plutarchi quoque verba huc adferre: δραχμὴν δὲ τοὺς ἕξ ὀβολοὺς καλεῖσθαι, τοσοῦτον γὰρ ἡ χεὶρ περιδράττειτο, quibus similia sunt *Etymologi* in Ὀβελίαιος et haec *Scholiastae Theocriti* ad *Eid. X. v. 44.* ubi, quid sint in re rustica δράγματα, exponit: δράγματα, τὰ πληροῦντα τῶν σταχύων τὴν ἀριστεράν, παρὰ τὸ δράττειν· ὅτιν καὶ δραχμῆ ἢ πληροῦσα τὴν χεῖρα τῷ κέρματι· et δραχμῆ quidem, atque δράγμα *manipulus* est in *Glossis*. Hoc autem drachmae veriverbium defendere nititur ac adserere *Sperlingius* contra *Salmasium*, qui ex Oriente petenda vocis incunabula statuebat, nec inepte forsitan: sed alibi, spero, super istis. De ἐπωβελίᾳ vero superiori libro *Noster* affatim, ibique notasse memini. haec tamen *Pollucis* nostri illustrent quae habet *Etymol.* in illa voce.*

ἐπωβελία] Vide supra VIII, 39. et 48. SEB.

δραχμίδιον] MS. δραχμαῖον, ὡς. SEB.

δραχμίδιον] C. A. et *Salm.* δραχμαῖον ὡς Ἀριστοφάνη· lectio altera in margine est. ΚΥΣΗΝ.

δραχμίδιον] MS. δραχμαῖον, quomodo et *Seberi Augustanum* credo habuisse, non δραχμίδιον, ut vulgo. et illud cum MS. forte reponas rectius, quamvis nec alterum queam reiicere. eodem enim typo percussum ut στατηρίδιον, τὸ στατήρος ἄξιον, supra segm. praec. IUNG.

δραχμίδιον] In textu emendavimus δραχμαῖον, quam

lectionem MSS. suadent, praeceunte Doctiss. *Kuehnio*. atque ita legendum monuit et *Salmasius* de *Mod. Usur.* p. 259.

ἦν δὲ ἡ δραχμὴ] MS. ἦν δὲ οὐ δραχμὴν νόμισμα μόνον etc. vitiose, in *δραχμὴν* a sequenti vocula repetito. IUNG.

πεντηκοντάδραχμον] Apud *Platonem* in *Cratylō* nempe habes τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν, ut adnotavit *Hostus* lib. III. *Rei Numm.* c. 1. n. 71. et antea *Avus* meus de *Numism. Scholiastes Aristoph.* in *Νεφέλας* de *Prodicō* Chio ita scribit, πρῶτος δὲ οἶτος πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν ἐποίησατο. Sequitur καὶ πεντάδραχμον· quae desunt in MS. qui habet: ἀλλὰ καὶ πεντηκοντάδραχμον παρὰ Κυρηναίοις καὶ τετράδραχμον etc. emenda vero *Κυρηναίοις*, quod vulgo vitiose *Κυριναίοις* legitur. De *Pentadrachmo* *Hostus* libr. III. cap. 1. n. 68. quo capite et de aliis hic et nominatim n. 49. IUNGERM.

πεντηκοντάδραχμον etc.] *Praeterea* (*Pollux*) ipse nominat, *Sardi* verba haec refero pag. 11. libelli de *Nummis*, *tridrachmam*, *tetradrachmam*, et *Cyrenensium pentadrachmam*, et *pentacontadrachmam*: ostenditque *Pollucis* nostri hoc eodem loco egregie abusum fuisse *Snellium*, cum hic se putaret invenisse, quae stateri suo viginti quinque drachmarum undecunque invitis munimina conquirebat *Misis*, perspicacissimi vir ingenii atque politissimi *I. Frid. Gronovius* de *Sestertiis* pag. 167. alias idem *Snellius* haec pleraque habet et exponit pag. 54. et seq. Mox autem ante nos *κυριναίοις* fuit, quod vitii emendavimus facile cum *Kuehnio* nostro, restituimusque *Κυρηναίοις*. *Cyrenenses* autem insigni suae reipublicae silphio seu laserpitio usi sunt, quod apud eos praestantissimum fuit, magnique habitum. mentionem itaque factam videas in *Medicorum* scriptis laseris *Cyrenaeici*, uti apud *Marcellum Empiricum* cap. 15. et haberi potuisse rarissime colligas ex hisce *Scribonii* *Compos. Medic.* cap. 16. *laser Cyrenaeicum*, si poterit inveniri; sin minus, *Syriacum aqua dilutum*. Ὅπὸν *Κυρηναϊκόν*, ὃν ἐκέρσει τὸ σίλφιον ὄπισθεν adpellat *Strabo* lib. XVII. ibidemque *Cyrenaeicam* regionem in tres divisam partes tradit, mediamque laserpitium tulisse, de qua, ut et de tota *Cyrenaeicae* primae natura atque ingenio elegantissima pono *Arriani* verba, quibus *Indicae* historiae libro imponit finem: Ἀλλ' ἡ *Κυρηνή* γὰρ τῆς *Λιβύης* ἐν τοῖς ἐρημοτέροις πεπολισμένη, ποιωδῆς τέ ἐστι καὶ μαλθακὴ καὶ εὐυδρὸς καὶ ἄλσεια καὶ λειμῶνες, καὶ καρπῶν παντοίων καὶ κτήνεων πάμφορος, ἔστε ἐπὶ τοῦ σιλφίου τὰς ἐκφύσεις· ὑπὲρ δὲ τὸ σίλφιον τὰ ἄνω αὐτῆς ἔρημα καὶ

ψαμμάδεα· quae tibi quam emendatissima, benivole lector, ex postrema eaque pura summi literarum Graecarum antistitis *Iac. Gronovii* editione apposui, et illa quidem unice illustrant *Silium* cum lib. VII. canit:

Battus Cyrenem molli tum sorte fovebat.

viden' igitur *Κυρήνην ποιῶδη* atque *μαλθακὴν* ab *Arriano*, *mollem* vero *Cyrenes sortem* a *Silio* dictam. Desideratissimum vero laserpitium hoc Cyrenense, vel inde pateat, quod Carthaginenses, si subdole quid sustulisse poterant, e vestigio mercibus aliis cum lucro permutabant, teste *Strabone*. Soliti itaque erant Cyrenaei ut ab iniuria pecudum hominumque furacium laserpitium defenderent, locum sepe munire, ut docet *Arrian.* de *Exped. Alex.* lib. III. et monendum quoque duco silphii mercaturam non videri pertinuisse ad hunc illumve privatae fortunae hominem, sed ad ipsam Cyrenarum rempublicam. Silphii autem frugifer ille locus ipsius fruticis nomine fuit dictus. sic in *Arriano*, ὑπὲρ δὲ τὸ σίλφιον, et *Herodotus* Musa quarta bis: καὶ ἐν τῇ ἡπίερω Μενελάϊος λιμὴν ἔστι, καὶ Ἄξιρος, τὴν οἱ Κυρηναῖοι οἴκεον· καὶ τὸ σίλφιον ἄρχεται ἀπὸ τούτου. Et iterum: εἰσὶ δὲ καὶ γαλαῖ ἐν τῷ σιλφίῳ γενόμεναι, τῆσι Ταρτεσσιῆσι ὁμοιώταται· emendandus est itaque *Hesychius* in *Σιλφίῳ* λιμῶν, apud quem εἰδός τι *Λιβύης* τὸ σίλφιον male est pro τόπος τις *Λιβύης* etc. sed de ipso laserpitii frutice plura reperies apud *Yvonem Villiomarum* in *Controv. Titii* locos lib. VIII. c. 12. et, qui ex hoc collegit pluscula, τὸν πάνυ *Salmasium* in *Solinum*. Huius autem silphii, quod summo apud eos fuit in pretio, annulis suis insculptam habuere figuram *Cyrenenses*, referente *Aristophanis Enarratore* antiquo ad *Plut.* v. 926. ubi *Comicus* notissima paroemia *Βάττου σίλφιον* utitur. memoriae porro prodiderat *Alexandrides*, gentem *Libyae Ampeliotas*, ut honorem *Apollini Delphico* haberent, silphii sacrum misisse caulem. huc spectat lepida de *Dioscuris* historiola, quam *Pausanias* habet *Lacon.* cap. 16. quam, nisi, dum haec ago, inseruisse thesauro suo *Begerum* animadvertissem, in medium hic dedisse animus fuerat. In nummis demum *Cyrenensibus* silphii apparet frutex, de quo et antiqui testantur, sed vario atque intricato paululum modo. repeta-
mus licet, etiamsi ab aliis dicta, si forsitan maiori luce donari a nobis possint. ad dictum *Comici* locum bini *Commentatores* uterque *Aristotelis* eadem auctoritate ex *Cyrenensium* republica nitentes, a se invicem dissentiunt tamen, adeo ut alter falsi sit condemnandus. prior quidem condita *Cyrene* *Batto* silphium donasse *Libyes* tradit, et nummum signasse,

in quo sculptus fuerit Battus, qui hac regnum, altera silphium a civitate acciperet: posterior autem, ut Cyrenaei regi suo redhostimentum quoddam virtutis impensique, deductis in Libyam civibus, laboris exhiberent, imaginem illi suspensam fuisse narrat, in qua duci blaeso laserpitium offerre grati conspiciebantur cives. unum *Aristotelis* locum diversae huius utriusque relationis esse fontem, equidem non dubito: sed altera utra tandem apud nos fidem mereri maiorem oportet? *) posterior certe prae prima: nam, ut dicam quod meae est in hac re sententiae, cusos esse a Cyrenensibus Batti imagine nummos insignes haud sanequam credo. qui ante *Ptolomaeos* fuere percussi, *Ammonis* habuere ab hac, ab altera vero parte silphii figuram: neque decuit aliter, siquidem *Ammon* tutelarior fuit totius Libyae Deus, et tutelares praecipue regionis Deos in libera tyranni iugo republica nummis imprimi solitos constat. sic Athenienses *Minervam* huic, alteri vero nummorum parti noctuam habebant insculptam. recte itaque *Suidas* et *Hesychius* in Βάττου σίλφιον, ὥστε καὶ ἐν τῷ νομισματι ὅπου μὲν Ἀμμῶνα, ὅπου δὲ σίλφιον ἐγκεχαράχθαι et quae praecedunt *Hesychii* verba non integra quidem ac recta, multis tamen modis eruditi homines corruerunt: ut tute videas ponam: Βάττου σίλφιον, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς ὑπερβαλλούσας τιμὰς εὐρισκομένων· μετενήνεται δὲ ἀπὸ τοῦ Κυρηναίους ἐνὶ τῶν Βαττιαδῶν μεταδόναι ἐξαιρέτων τὸ σίλφιον ὃ ἐκτέ-

*) Disconvenire quae referunt utrique *Aristophanis* Commentatores verissimum est; utramque narrationem ex uno *Aristotelis* loco, cuius rectus alterutri sensus ex animo effluerat, esse derivatam per mihi videtur probabile propter rationes a me allatas. si quis in diversam pedibus iverit sententiam, suo id faciet arbitrato, nec nobis valde invitis. Batti imagine nummos impressos credo nullos hodie extare: reperiuntur tamen, qui ad bovis dimidii figuram Batti nomen adscriptum praeferunt, seu hic veterior ille Battus sit, seu aliquis ex eius posteris. vide *Eruditiss. Is. Vossium* ad *Melae* lib. I. c. 8. ubi sane, quod gaudeo, ab opinione nostra non abhorret: statuit enim figuram cornutam istius nummi, quem *Salmasius* ad *Solinum* produxit, *Alexandri* esse, aut cuiusdam ex eius successoribus. Neminem indignaturum spero, quod *Ptolomaeos* scripserim, cum *Πτολεμαῖοι* Graecis dicantur. nam ita saepissime in Codicibus antiquis et editionibus emendatissimis exaratur: ut non nesciam *Conringium* hanc ob causam ab eruditissimo eius adversario male fuisse acceptum. Sed in *Scholista* veteris loco etsi non sit incommoda mea emendatio, minus tamen nos a vera lectione ab futuros puto, si reponamus τῷ Πτολεμαίῳ· δυνάως· opus enim non est, ut casus praecise concordent. Ex *Addendis*.

τμηται παρ' αὐτοῖς, ὥστε καὶ ἐν τῷ νομ. etc. quae ita se in
 Latinum sermonem transfusa habent: *Batti laserpitium*: pro-
 verbium de iis dictum, qui insignes inveniunt honores: trans-
 latum vero ex eo est, quod Cyrenenses cuidam *Battiadarum*
obtulerint (honoris nimirum causa) *eximium laserpitium*, quod
fuerat apud eos excisum, adeo ut in nummis ab hac quidem
Ammon, ab illa vero parte *laserpitium sit signatum*. hic emen-
 dant: μ. δ. ἀπὸ τοῦς Κυρηναίους ἐπὶ τῶν Βαττιαδῶν μεταδοῦναι
 ἐξαιρετόν τὸ σίλφιον, ὃ τετίμηται παρ' αὐτοῖς· quae absona sunt
 prorsus, atque *Hesychii* scopo inepta. et meliorem me ope-
 ram ipsi daturum spero: scribe itaque ἐξαιρετόν τι etc. tum
 post, ἐκτέμνηται παρ' αὐτοῖς, supplenda, quae simili praece-
 dentium et sono et scriptura deceptus librarius omiserat,
 sunt haec: καὶ γὰρ τετίμηται παρ' αὐτοῖς, ὥστε etc. quae om-
 nia confirmat *Suidas*; emendandusque est hinc *Paroemiogra-*
phus Vaticanus, in quo duplicis proverbii expositio pessime
 coaluit. expedias facile, si cum his conferre volueris. et ad-
 nota mihi, quaeso, dissimilem ab ea, quam *Aristophanis* pro-
 tulit *Scholiastes*, proverbii originem, quam *Hesychius* non a
Batto Cyrenarum conditore, sed alio quodam ex ipsius po-
 steris accersit, cui etiam *Batto* nomen fuit, quales fuisse plu-
 res ex *Herodoto* constat. Postquam vero *Ptolomaei* Cyrenis
 imperitaverunt, eorum nummos horum regum imaginibus in-
 signiri oportuit, talesque esse omnes existimo, qui hodie
 variis in cimeliarchiis asservantur. et tui quoque gratia,
 erudite lector, apponi in tabella proxima curavi Cyrenen-
 sium nummum argenteum didrachmi ferme pondere, quem
 mihi depromptum ex locupletissimo suo nummorum thesau-
 ro, qua est humanitate summa, liberalissime concessit vir
 praestantissimus ac nobilissimus I. de WILDE, cuius in-
 finitam promovendi et adiuvandi rem nummariam elegantio-
 resque literas lubidinem atque indefessum studium haec sae-
 cula noscunt, sequentia mirabuntur. illius etiam eiusdem
 humanissimae liberalitati reliquos omnes, quos illustrando
Polluci inseruimus, nummos debes, de quorum accuratiori
 pictura securus sis licet, siquidem eos delineare non dedig-
 nata sit spectatissima dudum hac arte orbi etiam erudito virgo
 lectissima MARIA de WILDE, in qua tanquam in virtutum
 metropoli non aestimandae corporis animique dotes infinitis
 intermistae *Gratiis*, plaudentibus etiam *Pallade* patrima at-
 que *Musis*, se dignissimam occupavere sedem. sed quid ego
 homuncio detraho laudibus meis atque detero utriusque me-
 ritis et virtuti? sileam igitur, atque haec animi grati qualia-

cunque reliquisse signa sufficiat. In huius itaque nummi altera area laserpitium habes additis literis *Κυρα*, *Κυράνα* nempe, uti *Dores* ac *Lacones* efferebant, altera vero *Ptolemaei*, ut quidem sentio, seu *Lagus* sit ille seu *Philadelphus*, caput cornutum. cornu quidem arietinum duplicem ob causam ipsis addi potuit, tum quod inter *Alexandri* essent successores, cuius caput non aliter nisi cornutum visitur in statuis et nummis, cum ut non mediocrem ipsi honorem haberent, qui iungerent capiti eius arietis cornu *Ammoni* proprie debitum. *Cyrenaica* autem regio sub imperium delapsa est *Ptolomaeorum* vi atque armis *Ptolomaei Lagi*, ut liquet ex *Iustino* lib. 15. c. 6. eaque propter *Strabo* lib. XVII. *Κυρηναίαν* memorat τὴν ὑπὸ Πτολεμαίων, *Ptolomaeis* subiectam *Cyrenaeam*: unde colligas simul, non omnem *Cyrenaicam* regionem sub ditio-
ne fuisse *Ptolomaeorum*, sed binae, puto, tantum partes: tertiam *Libyae* tenuere gentes. *Callimachus* porro H. in *Apoll.* v. 68.

καὶ Λιβύην ἐσιόντι κόραξ ἠγήσατο λαῶ
δεξιὸς οἰκιστῆρ, καὶ ὤμοσε τείχεα δάσειν
ἡμετέροις βασιλεῦσιν.

Τῷ Πτολεμαίῳ, inquit *Scholiastes*: forsitan τοῖς Πτολεμαίοις, siquidem intellexerit *Cyrenaeus* vates *Philadelphum* et *Euergetem* fratres: et vide ad haec notantem *Illustriss. Spanhemium*. Sed et statuae *Cyrenis* honori *Ptolomaeorum* positae fuerunt, ad quas si quis confugisset, abripi nefas erat. elegans est ea de re locus in libro XXIII. *Hist. Livii* cap. 10. ubi *Magius Decimus Campanus*, qui a partibus *Romanorum* steterat semper, *Annibali* vero obstiterat, iniectis catenis a *Poen*o rapi iubetur extra portam, impositumque in navem *Carthaginiem* mitti: navem *Cyrenas* detulit, verba sunt haec *Livii*, tempestas, quae tum in ditio-
ne regum erant: ibi cum *Magius* ad statuam *Ptolomaei* regis confugisset, deportatus a custodibus *Alexandriam* ad *Ptolomaeum*: dum eum docuisset, contra ius foederis vinctum se ab *Annibale* esse, vinculis liberatur: qui locus percommode quae dixi probat. Similem autem *Cyrenensium* nummum egregium exhibet *Rhodus Emend.* ad *Scribon. Larg.* pag. 127. ubi silphio adiectam vides stellulam, *Castoris*, ut existimo, indicem. et *Castorem* quidem prae *Polluce* potius in nummis suis expressum habuere, quod equis equitandique peritia clarus ille fuisse perhibetur, sicuti *Pollux* caestibus atque lucta. *Cyrenenses* autem, cum planam incolerent aptamque equis regionem, praestantissimos aluisse atque edomasse equos antiqui memoriae

tradunt: ea de causa *Pindaro* in *Pythioniciis* εἰδ. δ. εὐπιπὸς Κυρήνηα dicitur, et vide ad eum locum *Scholia*. *Pindarum* vero sequutus est *Dionysius Periegetes* hoc versiculo: Κυρήνη τ' εὐπιπὸς, Ἀμυκλαίων γένος ἀνδρῶν· quem non inconcinne binis aliis Latinis ita *Priscianus* reddidit:

Nec non Cyrene clarorum mater equorum

Urbis Amyclaeae populus quam condidit olim.

et hinc *Pausanias Eliac.* θεόχρηστον nominat *Κυρηναίων* ἱπποτροφήσαντα κατὰ τὸ ἐπιχώριον *Λίβυσι*· et vide *Casaubonum* ad *Athen.* III, 22. hac porro nixus ratione, et illum equitem, qui in altera nummorum quorundam *Cyrenaeorum* area apud *Goltzium* et *Begerum* conspicitur, *Castorem* esse statuo. Sed satis est temporis, quod huic rei dedimus.

Κυρηναίοις.] C. V. *Κυρηναίοις.* KUEHN.

τὸ δὲ παλαιὸν τοῦτο] MS. τὸ παλαιὸν δὲ τοῦτ' ἦν etc. De nummo hoc, qui βοῦς, ut didrachmum vocabant *Athenienses*, vid. *Hostum* lib. *Rei Numm.* cap. 3. IUNG.

τὸ δὲ παλαιὸν τοῦτο ἦν Ἀθ. etc.] De bove hoc celeberrimo antiquorum *Atheniensium* nomismate qui scriptis aliquid ex recentioribus tradidere, sunt autem ii bene multi, plerique omnes insignem hunc *Pollucis* nostri locum non praetereunt. ex iis *Sardus* est, cuius haec sunt de *Nummis* p. 11. verba: *Et apud eundem Pollucem bove insculpto Atheniensis vel Deliacus nummus: et Lipsius de R. N. pag. 3. Sed et quod Theseus apud Athenienses nummum bovis nota signavit, uti Pollux et veteres literatores testantur. de Theseo tamen quae adfert non Pollucem sed Plutarchum habent auctorem: Agricola aliosque mitto. Constat itaque et ex hoc Pollucis nostri loco, et ex Plutarchi Theseo, ubi hunc primum Atheniensibus nummos signasse impressa bovis figura memoriae mandavit, aliisque pluribus hunc bovem nummum fuisse signatum, qui id nominis sit sortitus ab imposita imagine bovis, atque valuisse, si ad speciem nummariam, quae postmodum fuit in usu, redigas, binis drachmis. et hoc tam clare tamque perspicue a veteribus literis est traditum, ut si quis contra sentiat, nihil sentire videri possit. hac tamén gravissima antiquae eruditionis auctoritate nihil quicquam motus vir profecto Eruditissimus *Otho Sperlingius* in sua de *Nummis* non cusis dissertatione docta hercle ac concinna illum antiquorum *Atheniensium* βοῦν inter nummos non cusos omni nisu repone allaborat. totum probandae huic rei caput secundum et vigesimum habet destinatum: sed vereor, ne hac quidem in parte et se vir doctissimus et lectorem egregie fallat. vi-*

deamus utique, dum ita se dat occasio, paucula. Βοῦς igitur *Sperlingio* est numisma illud argenteum, quod tantum argenti continebat, quo bos emi posset, δεκάβοιον, in quò tantum argenti, quo decem boves comparari possent, et ἑκατόμβοιον, quo centum. sed iniuriane rogitem, quo id auctore, quo teste constet? certe non temere repertum iri quenquam statuo, qui eo modo βοῦν, δεκάβοιον et et ἑκατόμβοιον exponat, nisi forsitan in hanc rem converti posse quis putet *Etymologi* verba, quae βολον aliquando σταθμόν τι dici adfirmant. sed nihil hinc quidem est praesidii. porro si inter nummos non cusos βοῦς extiterit, tantum pendens argenti, quantum emendo bovi erat, annon et οἷς, et μόςχος, et ὕς similiave fuisse oportet? quid enim? numne solis βοῦ, δεκαβόλω, aut ἑκατομβόλω exerceri poterant emendi vendendique vices? non sane; etenim quo pretio ovem, vitulum, suem aliaque minoris pretii animalia emissent? et tamen horum talium nomismatum profundum est in antiquis scriptoribus silentium. *Pollux* autem noster bovem valuisse refert binas Atticas drachmas, quae dum argute nimis captat vir praestantissimus, splendide, uti censeo, semetipsum est frustratus. *Sed quod Pollux*, ipsius ponam verba, *in bovem duas drachmas Atticas computet argenti, monetae nostrae 12. asses Lubecenses, facile videt quilibet, hoc pretium minime convenire bovi, nullo tempore tam vile pretium tam proficuo et desideratissimo animali statuente.* quid audio? ainne vero, pretium binarum drachmarum, quo bovem nummum *Pollux* aestimat, minime convenire animali proficuo et desideratissimo? recte hoc quidem, non conveniunt binae drachmae vile nimis pretium bovi: sed ubi tandem locorum adfirmavit *Pollux*, bove nummo animal illud cognomen comparari posse? neque vero comparari poterat, puto, tam parvo pretio: et ostendam quid causae in haec devia rapuerit praestantissimum senem. nimirum omnino statuebat bovem dictum illud nomisma, quod emendi bovis efficeret pretium: sed non ea *Polluci* stetit sententia, qui dictum ita bovem docet, ὅτι βοῦν εἶχεν ἐντετυπωμένον, non quod bovi comparando sufficeret. Ex his pateat argutula tantum, ac si dicere licet, παρακεχαραγμένα esse, quae haec alia habet isto capite: *Theseus enim Athenienses docuit aurum, argentum et aes eo pondere κόπτειν, quo bovem emere possent, talemque nummum βοῦς dictum, licet bovem signatum minime habuerit; ita quoque δεκάβοιον laminam auri, argenti, aeris quo decem boves emere valerent, et ἑκατόμβοιον qua centum: aut βοῦν fuisse nummum aereum non cusum, δε-*

κάβοιον, *argenteum*, εκατόμβοιον, *aureum*. videntur, quam suaviter sibi vir doctus fingat, quae exitere nusquam forte, quae certe nullo idonei scriptoris testimonio probari poterunt. et quoque notemus errorem viri magni, dum Graecam phrasin κόπτειν νόμισμα alio deflectit, ac par est. certe vel sexcentis adseri posset locis κόπτειν νόμισμα non aliter quam de signatura nummorum intelligi posse: hic tamen de argenti sectione sumit, et quod peius est, etiam *Herodotum* ista huius phraseos notione usum fuisse statuit istius *Dissert.* pag. 7. certe si quicquam alienum est a linguae Graecae genio, hoc inter prima reputo: et alii quoque *Herodoto* de Lydis referunt, eos non aes, argentum aut aurum constituto pondere dissecuisse, sed percussisse, sed signasse nummos. Anniadvertendum porro δεκάβοια, εκατόμβοια dici proprie, quaecunque res decem aut centum bobus nummis aestimantur: unde tum δεκάβοιον et εκατόμβοιον νόμισμα, nummus, qui decem aut qui centum nummos boves continet. Et haec quidem in medium adferre placuit, quibus defenderemus *Pollucis* nostri aliorumque sententiam, qui bovem nummum esse dixere signatum; superest quiddam operae, quae *Polluci* impendenda venit. *Samuel Petitus* *Observ.* ad L. L. A. p. 369. ubi ex hocce *Pollucis* nostri loco fragmen illud e *Draconis* legibus, ἀποτείνειν δεκάβοιον, adfert, existimat, neque iniuria, haec *Pollucis*, quae sub manibus habemus, verba ad τὸ δίδραχμον referenda, quod praecesserat: et hercle ni feceris ita, ieiune omnino haec posuisse *Pollucem* iudicandum esset: et valorem quoque didrachmi habuisse antiquum βοῦν *Scholias* *Aristophanis* ad *Aves* testatur: ἦν γὰρ γλαυξ ἐπίσημον (τῶν τετραδράχμων nimirum) καὶ πρόσωπον Ἀθηνᾶς, τῶν προτέρων διδράχμων ὄντων, ἐπίσημόν τε βοῦν ἐχόντων. unde colligas licet noctuae signaturam in bovis successisse locum. huic adde *Etymologum* in voce εκατόμβη, ubi et adducit atque exponit paroemiam Βοῦς ἐπὶ γλώσσης, de qua locupletius *Proverbiorum Collectores* ab *Andr. Schotto* luci donatos videre potes. *Suidas* quae de hisce habet, fideliter ista omnia aliis, quos citavi, subripuit. Cur autem signatos voluerit bovis figura nummos *Theseus*, ternam relinquit in medio rationem *Plutarchus*, seu fecerit id bovis *Marathonii* causa, seu *Minotauri*, seu tandem potius isthoc symbolo admonitos voluerit Atticae regionis incolae exercendae agriculturae. quicquid sit, id omnino constat, bovem fuisse colendorum agrorum symbolum: et praeterea quoque vetustiores etiam Romanos boum pecudumque effigie signasse nummos constat

ex *Plinio et Pomponio Sabino* ad *Eclog. Virg. I.* aliisque, in memoriam, putes forsitan, illius aevi, quo divitiae atque opes non auro, argento, aut aere, rudi, signatove, sed pecorum copia constabat; οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐν τοῖς τετραπόσι τὴν κτήσιν εἶχον· ἀμέλει καὶ οἱ βασιλείων παῖδες ἐποίμανον πρὸ τοῦ γάμου· καὶ ταῖς νύμφαις πρόβατα καὶ βόας ἐχαρίζοντο, ὅθεν καὶ ἀλφεισίβοιαι, inquit *Proclus ad Hesiodum.* sed in ista non hoc loco inquiremus. Vide porro *Hesychium* in Βοῦς ἐπὶ γλώττης et Ἐκατόμβοιον· eidemque Ἐκατομβοῖδιον, ἑκατὸν βοῶν τιμῆ. Sed ad alia pedem promoveamus.

Ἀθηναίσι νόμισμα] C. A. Ἀθηναίων νόμισμα etc. ΚΥΕΗΝ.

εἰδέναι δὲ αὐτό] αὐτὸν *Salmas.* referatur ad δίδραχμον.

ΚΥΕΗΝ.

εἰδέναι δὲ αὐτό] MS. εἰδέναι δ' αὐτό. IUNG.

ἑκατόμβοι etc.] *Iliad.* ζ, 236. prior. edit ἑκατόμβη. SEB.

ἑκατόμβοι etc.] MS. ἑκατόμβοι ἑννέαβουῶν· quo pacto et infra noster MS. segm. 73. ubi *Pollux* noster hanc sententiam improbat eorum, qui nummum per βοῦν apud *Homerum* intelligunt. De hoc *Homerico* versu plura apud *Hostum* dicto loco n. 7. etc. IUNG.

61.

ἀποτείνειν δεκάβοιον.] MS. εἰκοσάβοιον. *Odyss.* α, 431.

— εἰκοσάβοια δ' ἔδωκαν. hoc est, εἴκοσι βοῶν ἄξια. *Schol.* vid. et *Od.* γ. 57. SEB.

ἀποτείνειν δεκάβοιον.] MSSSti et *Salm.* (cuius in V. C. erat εἰκονάβοιον) εἰκοσάβοιον ἀποτείνειν, *solvere viginti boves.* ΚΥΕΗΝ.

ἀποτείνειν δεκάβοιον.] MS. ἀποτείνειν εἰκοσάβοιον, non δεκάβοιον· et vide an verius noster MS. quemadmodum et *Seberus* in suo testatur. *Hesychius*: εἰκοσάβοιον, εἴκοσι βοῶν ἄξιον, εἰκοσαπλοῦν. De δεκαβοίῳ hinc et ex *Hesychio Heinsius* noster *Notis* ad libr. XV. *Silii.* Et lubet *Hesychii* locum adscribere, ut illud miraculum hominis restituit, quoniam eam enendationem ex *Polluce* hinc infra de *Deliiis* firmat: Δεκάβοιον ἀριθμὸς πόσος καὶ σταθμὸς, ἐφ' ᾧ τετρίπωτο βοῦς· ἐνιοὶ δὲ Ἀηλίων τὸν βοῦν νόμισμα εἶναι φασίν· vulgo mendosissime legitur in *Hesychio*: δεκαβοίων et ἐνιοὶ δὲ δειλιόντων βοῦν etc. quae ita tamen et bonus *Favorinus* transcripsit, ut noster *Heinsius* notat. IUNG.

παρὰ Ἀηλίας] MSSSti et *Salm.* παρὰ Ἀηλίοις, in sacris ludis apud *Delios.* ΚΥΕΗΝ.

παρὰ Ἀηλίας] MS. παρὰ Ἀηλίοις· et quis non videt ita reponendum? vulgatum Ἀηλίας falsum vidisse credo et *Hos-*

zum, quum lib. III. c. 3. n. 4. haec citans habeat, *παρὰ Ἀηλίους* ubi eum alias videre potes. IUNG.

ἡ παρὰ Ἀηλίης θεωρία] Nullo sensu certe: sed cum MSS. et *Kuehnio* nostro restituendum *παρὰ Ἀηλίους*: atque ita habet et vir Eruditus *Sperlingius* cap. 22. de Numm. non Cus. ubi hunc totum adfert locum. eandem quoque scripturam *Falckenburgius* ex suo Codice adnotavit. Intelligenda vero hic apud *Pollucem* est sacra legatio, quam singulis annis soliti fuere ad *Apollinem Delium* mittere Athenienses. et ex hoc *Onomasticographi* nostri loco constare etiam arbitror dona fuisse distributa ab Architheo, haud dubie in populum, ut puto, *Delium*, aut quosdam saltem de Atheniensium republica, seu rebus gestis, seu etiam insigni favore bene meritos. huius autem sacrae Atheniensium legationis meminit *Callimachus* H. in *Delum*, ad quem videndus est *Illustriss. Spanhemius*. Mox in *Polluce* male fuit lectum vulgo, *δωρεάν*, et ad *Iungermanni* mentem in textum retulimus *δωρεά*.

ὅποτε δωρεάν τινι ἐδίδο.] C. A. et *Salmas.* *δωρεά τινι ἐδίδοτο*, (*Salm. δίδοτο*, qui et mox hoc ordine, *ἴδιον εἶναι νόμισμα* etc.) ὅτι βόες τοσοῦτοι δοθήσονται αὐτῷ, quando donum alicui ex publico dabatur. Solebant enim Graeci praemia de Republica bene meritis decreta in solennibus ludis pleno theatro per praeconem promulgare, ut honor alicui habitus eo testatus esset, et alii exemplo invitarentur ad bene merendum de Republica. KUEHN.

ὅποτε δωρεάν τινι ἐδίδο.] MS. *ὅπουτε τινι δωρεά δίδοτο*, ὅτι etc. Et quid est *δωρεάν* vulgatum, nisi addas τι vel tale quid? omnino itaque *δωρεά* scribendum est, ut etiam *Avus* meus interpretatus est, ubi et alia hinc explicat, libell. de Numism. cum praeco datum iri alicui praemium pronunciarret. et *Erasmus* Adagio: *Bos in lingua, si cui munus dandum erat.* IUNG.

δραχμᾶς] Emenda *δραχμάς*. IUNG.

Ἀθηναίων, etc.] MS. hoc ordine: *Ἀθην. εἶναι νόμισμα ἴδιον τὸν β.* etc. IUNG.

εἰρησθαι.] Abest a C. A. KUEHN.

βοῦς ἐπὶ γλώσση βέβ.] Proverb. *Bos in lingua.* SEB.

βοῦς ἐπὶ γλώσση βέβ.] Proverbium hoc quod attinet *βοῦς ἐπὶ γλώσση βέβηκε*, utitur eo *Aeschylus* in *Agamemnone*:

τὰ δ' ἄλλα, inquit, *σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας*

βέβηκεν etc.

Eustath. in *Iliad.* p. 962. ita effert, *βοῦν ἐπὶ γλώσσης φέρειν.*

vide et *Suidam* in βουὴν ἐπὶ γλώττης, et brevia *Scholia Homeri* pag. 547. *Thomas* in *Eclogis* ἀρσενικῶς δὲ μόνον τὸν τῆς παροιμίας ἐκτέρομεν βουὴν, οἷον τὸ, βουὴν ἐπὶ γλώττης ἀέρει· eodem modo C. V. hic habet βουὴς ἐπὶ γλώττης β. Q. *Septimius Florens* in *Aristoph. Vespas* proverbium de tarda et impedita lingua accipit: rectius *Noster*, εἴ τις ἐπ' ἀργυροῦ σιωπήσειεν, vel, ut *MSSti* et *Salm.* σιωπήῃ, si quis pecunia corruptus obticuerit, proverbium usurpari docet. ΚΥΕΗΝ.

βουὴς ἐπὶ γλώττη βέβ.] MS. βουὴς ἐπὶ γλώττης βέβ. pariter recte; nam proverbium ita quoque effertur βουὴς ἐπὶ γλώττης, puto, ut apud *Suidam*, et *Eustathium*, ni fallor, quoque. Tamen vulgata placet, quod *χοῆσις Aeschyli* ista prorsus est, apud quem in *Agamemnone* legis ipso fere initio:

τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βουὴς ἐπὶ γλώττη μέγας
βέβηκεν —

Quamvis tamen *Erasmus* Adagio *Bos* in lingua ex *Aeschylō* citet ἐπὶ γλώττης. de eo Adagio alias et *Hostus* lib. III. *Rei Numm.* c. 5. n. 13. IUNG.

βουὴς ἐπὶ γλώττη βέβηκεν] Meminit et ipsius nummi bovis, et huius paroemiae *Snellius* de R. N. p. 54. *Idem* hoc numisma, de didrachmo ipsi sermo est, inde antiquitus a *Draconis* aetate usitatum, *Bos* vocabatur, ὅτι βουὴν εἶχε ἐντετυπωμένον, quia bovem haberet insculptum, inquit *Pollux*. Unde et proverbio locus apud *Theognidem* *Gnomis*, βουὴς μοὶ ἐπὶ γλώττης, *Bos* in lingua, quo significatur argento taciturnitatem redemptam. Sed supra iam ad paroemiographos lectorem remisimus.

σιωπήσειεν.] MS. σιωπήῃ, pro σιωπήσειεν. IUNG.

62.

ἦν μέντοι, ὡς *Ἀριστ. φ. ἐν Κυρ.*] Ita distingue: ἦν μέντοι, ὡς *Ἀριστοτέλης* φησὶν, ἐν *Κυρήνῃ* καὶ etc. Sic enim res planius intelligitur. Haec nempe *Aristoteles* in suis *Rebuspublicis* scripserat, ubi inter alias ultra centenas et de *Cyrenensium* tractavit, ex quo opere et quae mox segm. praeced. de pentadrachmo habuisti excerpta puto; πολιτεῖαι πόλεων δυοῖν δεοῦσαι ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν, ait *Laërtius* in illius philosophi vita, opera eius recensens. *Liber vere aureus*, ut noster *Casaubonus* ibi exclamat, qui et huic capiti *Polluci* magnam lucem inferret, aliquam inde forte reciperet quoque, si extaret. Eius fragmenta ab illo magno *Casaubono* ex promisso nobis diu est quod debentur. IUNG.

καὶ τετραστατήρ, etc.] MS. τετραστατήρ, καὶ στατήρ, καὶ ἡμιστατήρ χρ. SLEB.

καὶ τετραστατήρ, etc.] MSS. τετραστάτηρον καὶ στατήρ καὶ ἡμισιάτηρον χρυσᾶ ν. Salm. V. C. τετράστηρον, unde legit τετρασιάτηρον. consentit etiam in sequentibus. KUEHN.

καὶ τετραστατήρ, etc.] MS. post Κυρήνη· καὶ τετραστάτηρον καὶ στατήρ, καὶ ἡμισιάτηρον χρυσᾶ ν. Et non possum hanc lectionem vulgatae postponere, modo pro στατήρ, τετραστατήρ scribas. nam vulgatum ἡμισιατήρων falsum putem esse, nec enim τετραστατήρ esse νόμισμα ἡμισιατήρων potest, sed adhuc plusquam στατήρ ipse: nec id tamen consideravit Hostus lib. III. Rei Numm. n. 22. et lib. V. c. 2. n. 23. ubi vulgatam sequitur. Ἡμισιάτηρον, ut μοχ ἡμιδράχιμον· ita enim mox MS. habet, non ἡμιδράχιμον. IUNG.

καὶ τετραστατήρ, etc.] Cf. Salmasius de Modo Usur. pag. 70. adducit atque emendat hunc Pollucis nostri locum: isto videlicet modo: ἦν μέντοι, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν, (ubi adverte mihi rectam loci distinctionem, quam et textus, probante Iungermanno nostro, habet) ἐν Κυρήνη καὶ τετρασιάτηρον, καὶ στατήρ καὶ ἡμισιάτηρον, χρυσᾶ νομίσματα. Additque: Ita ibi scribendum ex optimo, quod contulimus, exemplari: eademque omnia ex illo veteri Codice habet in Excerptis MSS. ad oram libri sui: καὶ τετράστηρον V. C. lege καὶ τετραστάτηρον· sequitur in eodem, καὶ ἡμισιάτηρον· et ita omnino scribendum. Restituimus itaque textui quam MSS. habent lectionem: erat vulgo: καὶ τετραστατήρ, καὶ τετραστατήρια, ἡμισιατήρων χρυσᾶ νομίσματα· quae lectio corrupta, dum a viris eruditis retinetur, eos in errores haud leves praecipites dedit. de Snellio monuit recte Gronovius loco superius citato, qui tamen nec ipse se satis ex vitiis hisce extricat. utitur et hoc loco Sperlingius de N. non C. p. 132. atque haec ἡμισιατήρια eadem cum ἡμιχρυσῶν fuisse adfirmat; recte, nisi forsitan pretio diversi fuerint stateres Cyrenenses ab aliis aureis. Et occurramus quoque Iungermanno opus est, qui pro στατήρ recta, ut puto, MSS. lectione, τετρασιάτηρ scribendum inquit, sed profecto animum vir acutissimus heic non attendit. quid enim? an non inanis et inepta eiusdem rei fuerit repetitio, si scribas καὶ τετρασιάτηρον καὶ τετρασιάτηρ? et qua tandem in re τετρασιάτηρ differet a τετραστατήρ? et vero Cyrenenses puto non dicturos fuisse τετρασιάτηρ· nam prout a στάτηρ est ἡμισιάτηρον, ita quoque τετρασιάτηρον eadem analogia. Hesychius: Τετράστηρον, τετράμμνον· legunt τετρασιάτηρον, et recte: sed quid est, quod τετράμμνον exponat? statuaturne igitur staterem et minam aequales seu pretio seu pondere? sed supra minam et state-

rem nullo modo ad idem sive pretium sive pondus redigi posse probavimus. sitne igitur *Hesychii*, ceterorumque, ex quibus id hausit, Grammaticorum παρόραμα? ita quidem existimo, nec minam et staterem eosdem fuisse aliquando credam, nisi clarissima adsint documenta. Apud eundem et ἡμισιάτηρον est in Τέταρον ἡμισυ, quod exponit, τὸ τέταρον ἡμισιάτηρον· apud auctorem quendam, qui de stateribus fuerat locutus, repererat, τὸ τέταρον ἡμισυ, de quarto stateris dimidio; alias certe ἡμισυ nunquam fuerit ἡμισιάτηρον. [Τέταρον ἡμισιάτηρον tres sunt stateres cum dimidio, quod saepius in nostris notis docuimus. an τέταρον ἡμισυ sic intelligi pro loco possit, itave repererit *Hesychius*, non liquide affirmare habeo. scribendi celeritas obscuritatem offudit iis, quae adnotavi ad haec *Hesychii* verba. Lectorem pleno iure decet arbitrari. *Ex Addendis.*]

ἡμιδράχμιον] C. V. et *Salm.* ἡμιδραχμιον. C. A. ἡμιδραχμιον καὶ τρίτον ἡμιδραχμιον αἱ δύο καὶ ἡμισυ· superscriptum est hic quidem καὶ ἡμισυ, sed C. V. id ipsum in textu habet, id est, *duae drachmae cum dimidia.* ΚΥΕΗΝ.

ἡμιδράχμιον] MS. ἡμιδραχμιον· restitue itaque illud ἡμιδραχμιον, quod et *Pollux* ipse firmat, subiiciens nimirum, τρίτον ἡμιδραχμιον, prorsus eo modo quo supra segm. 55. τρίτον ἡμιτάλαντον· quod, τρίτον ἡμιδραχμιον inquam, et apud *Dinarchum* observat *Casaubonus* noster dicto Comm. ad *Theophr.* Character. περὶ ἀπονοίας, et interpretatur pro duabus drachmis semis. quin et supra VI, 160. *Noster* diserte ἡμιδραχμιον. Hoc vocabulo *Victoriatum Iunius* in suo Nomenclatore, ἀπειρισκέπτως itaque vulgatam quoque rectam putavit *Hostus* libr. III. Rei Numm. vet. cap. 1. n. 45. quae non nisi ὑποχωριστικῶς et suo loco vera est. IUNG.

ἡμιδράχμιον] Bene est, quod cum MSS. restituere liceat ἡμιδραχμιον, sine quibus etiamsi fuisset, facile id ipsum quoque patere potuisset ex sequentibus *Pollucis*.

αἱ δύο ἡμίσειαι δρα.] MS. αἱ δύο καὶ ἡμισυ δρα. SEB.

Duae drachmae dimidiatae.] *Duae drachmae semis*, vid. *Casaubon.* in *Theophrast.* Character. pag. 188. SEB.

αἱ δύο ἡμίσειαι δρα.] MS. αἱ δύο καὶ ἡμισυ δραχμαί, ut *Seberi* nostri *Augustanus*, quam lectionem restituamus potius. *Hostus* putavit legendum αἱ δύο ἡμίσειαι etc. lib. III. Rei Numm. et cap. 1. n. 46. Sed MS. lectio iam sequenda erit; nec scio an ita loqui possemus. potius ἢ δευτέρα ἡμίσειαι δραχμῆ dicerem, ut supra segm. 56. τὴν μίαν ἡμισίαν

μῶν. Sed quid verbigerari opus, scripturá MS. quum extet: IUNG. 7 11 ἀλλὰ τὴν ἀμειψίαν ἀλλοῦ οὐκ ἔστιν αἰ δύο ἡμίσειαι δραχμαί.] Illae sint, *duae dimidiae drachmae*, *bina semidrachma*, quae integram efficiunt: quae a *Pollucis* nostri mente absona sunt. itaque ex MSS. opem petimus. in illis αἰ δύο καὶ ἡμισυ est: et recte: reposui itaque in textum. Superius segm. 55. alia loquendi forma legebamus: τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν ἡμίσειαν μῶν, ibique pro his *Etymologum* posuisse observabamus τὴν μίαν ἡμισυ μῶν non diverso sensu. in priscis porro *Prisciani* de Figuris numerorum editionibus τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν μῶν legere licet, quibus vocibus exponitur τρίτον ἡμίμναιον: sed quo dixeris modo, ἡ μία ἡμίσεια μῶν seu ἡ μία καὶ ἡμισυ μῶν, rem esse eandem sentio. nam si τὴν μίαν ἡμίσειαν dixeris, ἡμίσειαν subintelliges μῶν, si vero τὴν μίαν καὶ ἡμισυ μῶν, μέρος latet, *dimidia minae pars*. Et lapsus est hic *Iungermannus* noster, cuius te admoneri oportet, dum αἰ δύο ἡμίσεια δρ. vel αἰ δύο καὶ ἡμ. recte dici posse dubitat. quin vero rectissime dicitur, neque loqui aliter possis. nam quod ille adfert ἡ δευτέρα ἡμίσεια δραχμῆ Graecismum non sapit profecto: nec meliori successu componit loquendi formulam quam superius segm. 55. habuit *Pollux*. si enim bene dicatur ἡ δευτέρα ἡμίσεια δραχμῆ, tum utique apud *Pollucem* dicto loco extare oporteret τὴν πρώτην ἡμίσειαν μῶν; quod alienum. viden' itaque quam in minutulis eruditissimi etiam viri caespitare possint. Sed τρίτον ἡμίδραχμον Romane *sestertiam drachmam* reddi posse docet *Illustriss. Scaliger* de R. N. pag. 70. ubi non dissimilem a Graecis loquendi consuetudinem observat ex legibus *Ripuariorum*, in quibus tertio dimidio solido tantundem fit, ac τρίτον ἡμικροσίνον, Latine *sestertio solido*: et sic octavo solido, ὀγδόω ἡμικροσίνον. Sed adi ipsum illum remotissimae eruditionis fontem. Ego vero haec tibi de τρίτω ἡμίδραχμῳ ulterius illustrabo positus *Hesychii* verbis: Τρίτον ἡμίδραχμον, αἰ δύο δραχμαί καὶ τριώβολον· distinctione vulgo laborat iste locus: sed opportune omnino *Harpocratio*, qui ex *Dinarcho* id phraseos adfert: Τρίτον ἡμίδραχμον, inquit, Δείναρχος κατὰ Λυκούργον· τὰς δύο ἡμισυ δραχμὰς οὕτως ὀνομάζειν εἰώθασιν οἱ παλαιοί· quae sanequam MSS. lectionem egregie stabiliunt.

τριώβολον] C. V. τριώβολον male. ΚΥΕΗΝ.

ἡμίεκτον ὀνομάζοντο] C. A. post ἡμίεκτον habet statim, ἦν δὲ καὶ τ. C. V. ὀνομάζοντο. *Salm.* ὃ ἡμίεκτον ἂν ὀνομάζοντο. versum *Cratetis* ita concipit *Casaub.* in *Athenaeum*:

ἡμίεκτον ἔστι χροσοῦ (μανθάνεις) ὀκτώ ὀβολοί· ut probet ἡμίεκτον et octo obolos tantundem valuisse. C. V. *Salm.* plane non habet. De ἡμίεκτῳ autem in diversa abeunt viri docti. *Gronovius* libr. II. de V. P. veriolem putat coniecturam, quae eo tendit; fuisse, quum aureus Atticus viginti octo paulo plus siliquarum (qualis in argento postea miliarensis fuit) atque adeo drachmis argenteis sedecim responderet: quarum quia sextans sive ἔκτον sedecim unciae, ἡμίεκτον octo erant oboli, quamvis postea statere triginta sex siliquarum (hoc est duarum auri, vicenum argenti drachmarum) facto mansisse in usu vulgari, ut tum quoque ἡμίεκτον pro summula octo obolorum diceretur. secus non sedecim oboli ἔκτον sed viginti, neque octo ἡμίεκτον sed decem sunt stateris Attici, quem solum, quos habemus, norunt et duabus auri drachmis constare, viginti argenteas valere omnes omnino consentiunt Scriptores. haec et plura de ἡμίεκτῳ ille. KUEHN.

ἡμίεκτον ὠνομάζοντο] MS. ἡμίεκτον ἀν ὠνομάζοντο· omis-
sis sequentibus. ὡς φ. ἐ. Α. Κρ. cum ipsis verbis *Comici*.
Et de ἡμίεκτῳ quidem ista explicare conatur *Hostus* libr.
V. *Rei Numm.* cap. 2. n. 24. 25. etc. et *Avus meus* libr.
de *Numism.* qui haec ad auri aestimationem referunt, vel
referenda putant. *Lamiam Cratetis* vero et *Athenaeus* citat,
ut X. *Animadv.* 4. observavit *Casaubonus* noster, qui et
versiculum vulgatum hic ita concipere nos iubet: ἡμίεκτόν
ἔστι χροσοῦ· μανθάνεις; ὀκτώ ὀβολοί. IUNG.

ἡμίεκτον] Proprie quidem de mensuris ἡμίεκτον dicitur,
ac tum quatuor choenices capit dimidium sextae partis me-
dimni. haec dilucide *Hesychius* et *Harpocratio*: sed in
Etymologo, puto, mendi quid haeret, cum ἡμίεκτον δὲ, τὸ
ἔκτον μέρος τοῦ μεδίμνου inquit. erroremne ipsius agnosca-
mus auctoris, an vero potius ad normam veri restituimus:
τὸ ἥμισυ τοῦ ἔκτου μέρους τοῦ μεδίμνου? atque ita ipsi cum
ceteris conveniet. potuit autem facillime ἥμισυ excidere,
siquidem hoc signo S" exprimi in MSS. soleat. et alibi quo-
que locorum sensum scriptorum, desiderata hac vocula,
quae supinitate librorum exciderat, turbatum observasse
memini. Ἠμίεκτον praeterea *Hesychius* exponit ἡμιωβόλιον·
et recte, atque tum ἡμίεκτον est δραχμῆς, duodecima drach-
mae pars, siquidem sex contineat obolos drachma. sed quo-
modo tandem ἡμίεκτον octo valeat obolos? aut cuius nomis-
matis octo oboli sunt duodecima pars? et quis auctor alius
similia tradidit? eant atque quaerant hoc, quibus otium

non inveniendis rebus indagandis superest, dum nos interim putemus *Pollucis* ipsius vitio haec male se habere. ille nimirum, cum hunc *Cratetis* legisset locum, neque ad totam attendisset sequelam, ἡμίτεκτον censuit octo valere obolos. et certe hic quidem in *Cratetis* loco ἡμίτεκτον octo valet obolos, sed eodem iure decem, viginti sex septemve obolos idem designet nomen. patebit hoc: *Crates* isthoc loco quendam induxit ab alio commodatam accipientem quandam auri partem: alter ille, qui acceperat, duodecimam mutui auri partem reddit. vertenda igitur *Cratetis* verba: *semisexta* (auri mutui) *pars est, intelliginne? octo oboli.* haec, puto, sunt clara, nec multa demonstratione indigent.

ἦν δὲ καὶ τριώβολον, etc.] De triobolo vid. *Hostum* lib. III. *Rei Numm.* c. 4. n. 54. et de diobolo ibidem n. 46. ubi male δωώβολον habet. nam quamvis *Pollucis* Codices variant, ut in his solet, vera tamen scriptura διώβολον est, ut etiam MS. noster fere hic. caeterae scripturae, ut mox MS. διόβολον, imperitia librariorum fuerunt invectae. IUNG. διώβολον] C. V. διόβολον. KUEHN.

63.

ἐντετυπωμένην ἔχον] Habet MS. ordine diverso, ἔχον ἐντετυπωμένην. IUNG.

ἐντετυπωμένην ἔχον γλαῦκαν] Ad hunc *Pollucis* nostri locum adludit *Sardus* de *R. Numm.* p. 10. (*Pollux*) nominat *semiobolum* ex 4. *Chalcis*: et a numero *Atticos* nummos, *diobolum*, *triobolum*, *tetrobolum*, qui *insculptam* haberet *Iovis* faciem in altera parte, in altera duas noctuas, sicut *trioboli* nota fuit *Iovis* facies in utraque parte, *dioboli* autem *noctua*. *Snellius* de *R. N.* pag. 56. *Diobolum*, duos valens obolos, hinc *Plauto*, anus *diobolaris*: *Atticum* numisma fuit, ἔχον γλαῦκαν ἐντετυπωμένην (cum ipsis sordidissimis vitiis locum transscriptum vides) *noctuae effigie signatum*: et hinc *proverbium natum*: *Noctuas Athenas*, tanquam si *guttam mari* adiceres: illa enim *urbs* hoc nummo quam maxime abundabat. *Ex argento fuisse* *Plutarchus* in *Lysandro* satis aperte *indicare videtur*: idque de *triobolo* et *tetrobolo* quoque verum crediderim. de *proverbii* origine γλαῦκ' εἰς Ἀθήνας, quae ipsi cum pluribus aliis est communis, *lites non movebo*: sed cetera percenseamus: *Triobolum*, inquit, quod et ἡμιδράχμιον dixisse debebat ἡμιδραχμον, ut supra docuimus; ibidemque de eodem nummo: *Habet utrinque insculptam effigiem Iovis*. de *tetrobolo* idem: *Tetrobolum*, oboli quatuor, *drachmae bes*. *Alter* parte *Iovis* effigie, altera dua-

bus noctuis signatum. Sed ridiculum committunt errorem uterque vir eruditus, dum coeco se committunt duci, *Interpreti* nostro inquam, ex quo nobis commenti sunt triobolum utraque parte figura *Iovis* signatum, rem inauditam, ac omni antiquitati incognitam prorsus: inepte profecto, et sic solemus, si interpretibus nitimur, si istis opus habeamus, voluit *Pollux*, diobolum habuisse insculptam in hac area noctuam, in altera vero *Iovis* faciem; et turbaverat aliquantulum vulgata lectio καὶ τὸ ἐκ θατέρον etc. ubi illud τὸ delevimus ex MSS. alias crederem locum mala manu mutare coactam hanc vocem, itaque fuisse olim, καὶ ἐκ θατέρον τὸ πρ. Sed necdum ex multiplici errorum cumulo nosmetipsos expeditivimus. ipsi *Polluci* scribendam dica est, ut qui dicat diobolum et tetrobolum in altera habuisse nummi area *Iovis* faciem. *Iovis?* itane *Iuli?* delusum te habuere oculi tui, cum eiusmodi inspexisse nummos contigit. quanto melius *Aristophanis Scholiastes* ad *Aves*, cuius locum et hic *Kuehnii* noster observavit, tetradrachmi ἐπίσημον fuisse γλαῦκα refert et πρόσωπον, faciem *Minervae*, non *Iovis*. et idem antea dixerat *Minervae* sacratam esse alitem noctuam, quam πάνν τιμώντες Ἀθηναῖοι διὰ τὴν θεόν, ἐν τοῖς τετραδράχμοις ἐνεχάραξαν νομισμασι· quin ipse noster *Pollux* Palladis faciem in nummis Atheniensium κόραις, quae tetradrachmae erant, novit inferius segm. 75. tetradrachmi autem ac dioboli tetrobelique eandem esse rationem, signaturam quod attinet, putato. et illi tamen, quorum verba modo posui, aliique eruditae antiquitatis viri studiosi haec probant, amplectuntur, boni scilicet ac faciles secutuleii. Ut autem tota res extra omnem dubitationis aleam ponatur, adponere libuit Atheniensium binos nummos ab egregiae et nunquam laudatae satis humanitatis viro *Iacobo Wildio* mihi concessos, in quorum hoc uno est expressa noctua cum *Minervae* facie in parte altera, illo vero noctuae bina addita Palladis effigie in diversa nummi area. similes videbis apud *Goltzium* aliosque, qui huic rei suam navarunt operam. et tertium addidi rariorem, cui, ne nimis hic sim longus, alibi forsitan operam dabo. Noctuam autem *Minervae* sacram fuisse res est valde notissima, et patuit modo ex adducto *Scholiastae Comici* loco. hinc *Statio* — flavaque tonans avis unca *Minervae*, ubi *Lutatium* consule. de ratione rei *Mythographi* varia ac fabulosa; sed alia longe diversissima Theologi in medium adferunt: et, spero, locus erit aliquando, ubi haec accuratius enucleem lucique exponam. *Minerva* vero

Athenarum erat Dea tutelarior: et illa, in quorum tutela urbes erant, numina in nummis saepissime signata constat aperte. eadem itaque de ratione cum sacra sibi noctua *Minerva* in nummis Atticis fuit expressa. Sed et in Megarensium nummis noctuam videmus percussam, *in memoriam nempe deductae in ea loca coloniae a Theocle, Atheniensi, ut ex Thucydide et Strabone liquet*, inquit vir profundae eruditionis Illustriss. *Spanhemius*, quem vide in praecellenti libro de Praest. et Usu Numism. p. 356. ubi istiusmodi nummi figuram habes depictam. et hunc metropoli suae honorem plerumque deductae habebant coloniae. Sed horum iam satis est. *Γλαῦκαν* habebat ante nos puerili errore textus, sed *γλαῦκα* cum *Κυκηνίο* nos. *Διόβολον* vero, *τριώβολον* et *τετρώβολον*, quae hoc modo recte scribuntur, in MSS. ut plerumque per *ὀμικρὸν* exarata apparent. ita *τριώβολον* in *Heliodoro* MS. *περὶ μέτρων*, et *διόβολον*, *τετρώβολον*, *πεντάβολον*, (*πεντόβολον*) atque *ἡμιστόβολον* bis terve in *Cleopatra*; sed analogiae norma postulat *ὠμέγα*.

γλαῦκαν, καὶ τὸ ἐκ θαρ.] *γλαῦκας* a *γλαύξ*. SEB.

γλαῦκαν, καὶ τὸ ἐκ θαρ.] MSSti *γλαῦκα*. Scholia in *Aves Aristophan.* notant *τετραδράχμοις* Atticis nomen *γλαυκῶν* impositum fuisse, quod noctua et facie *Minervae* signabantur; olim vero bovis imaginem prae se tulisse. ΚΥΚΗΝ.

γλαῦκαν, καὶ τὸ ἐκ θαρ.] MS. *γλαῦκα*, καὶ ἐκ θαρ. et sic omnino restituendum. quis enim *γλαῦκαν* dixit unquam? et τὸ vulgatum non valde necessarium est ante ἐκ θαρ. et *γλαῦκα*, recte etiam *Hostus* habet lib. III. Rei Numm. cap. 4. n. 53. et quis enim hoc non videat, nisi ipse *γλαύξ* sit claro die? IUNG.

τὸ δὲ *τετρώβολον*] Sic aperte et MS. noster. scilicet quod duplicem *γλαῦκα* gestaret, credo, id significabat, et duo valere *διώβολα*. H. *Stephanus* tamen in suo Codice ad oram emendavit *τριώβολον*, quam lectionem veram esse pluribus verbis adfirmat Adpendice de Dialecto Attica cap. 16. tm. 4. quia nempe praecesserit *τριώβολον* et *διώβολον*, quae utraque *Pollux* nunc explicet. errorem vero inde natum quod mox *τετρώβολου* mentio fiat. sed adhuc deliberandum ego certe censeo, et potius quae de *τριώβολου* typo noster addidit, excidisse credo, quam temere quid immutandum. nec absurde Codicum tam vulgatorum quam MSS. scripturam confirmat, quod dixi, quum *διώβολον* unam noctuam haberet, in *τετρώβολῳ* duas fuisse nostrum narrare. IUNG.

τετρώβολον] MS. mendosa scriptura τετρώβολον· quod tamen antea recte habebat. IUNG.

καὶ ἐν τῇ χρήσει] C. A. καὶ non habet. ΚΥΕΗΝ.

καὶ ἐν τῇ χρήσει] MS. iterum mendose χρήσει. IUNG.

δνώβολον] διώβολον· ut mox. vide *Matth. Hostum* pag. 462. SEB.

δνώβολον] Male ex hoc loco, credo, *Hostus*, ut dixi, putavit apud *Pollucem* scriptum: nam διώβολον clare hic habet MS. nec aliter adgnoscat *H. Stephanus* de *Dial. Attic.* cap. 16. tm. 4. et vitium typographi esse illud *v* sequentia et antecedentia vulgo etiam probant, quae διώβολον habent saepius. IUNG.

δνώβολον] διώβολον textus habet ex MS. et male est quod non eandem scripturam reddiderim VIII, 113. ubi δνώβολον vitio remansit, probante tamen *Kuehnio*. atque ita est apud *Polybium*, cum Romani militis stipendium fuisse diurnum scribit διώβολον, observante *Scaligero* de R. N. p. 16. et *Noster* segm. 72. ex *Aristophane* Τοῦτ' αὐτὸ πρᾶττω διωβόλω, ubi tamen MS. δυοβόλω. Τριώβολον vero habet et *Xenophon* Πόροις· idemque *Ἑλλην.* lib. V. pag. 525. τριωβόλου *Αἰγινάϊου* mentionem facit, quod triobolum Aeginaeum ad Atticum eam habet rationem, quam numerus denarius ad senarium. *Scholiasta Aristophan.* ad *Equit. Act. I. Sc.* 2. Τριώβολον, ἡμίδραχμον ἐστί. Hinc τριωβολιμαῖος, τριῶν ὀβολῶν εὐανος, apud *Etymologum* et *Chrysostomum* Orat. πρὸς τοὺς ἔχοντας παρθένους συνεισάκτους dicuntur κόραι τριωβολιμαῖαι, quas triobolares dicas, ut *Plauto* diobolares *apius*. utrobique melius legas τριωβολιμαῖος.

ἐπιτοπολύ] MS. ἐπὶ τὸ πολὺ tribus vocibus. IUNG.

ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβ.] ἀλλ' ἐν superscriptum in C. A. marginis etiam est, τὸ ἐθιῶρον ἄν, nec comparet vel in textu vel in margine. *Salmas.* legit ex Codice suo MS. ἀλλὰ τοῖν δυοῖν εἰ μὴ τούτων ἐγγραφῆ. C. V. εἰ μὴ τοῦτ' ἐγγραφῆ· quid si legamus ἐνεγράφη, sed duobus obolis spectarem nisi hoc inscriptum fuisset. sermo est de duobus obolis, qui dabantur civibus, ut alterum pro *lucare* solverent Athenis, alterum in domesticos usus reservarent, de quibus infra *Theopompus*. ΚΥΕΗΝ.

εἰ μὴ τούτων ἐγγραφῆ.] MS. εἰ μὴ τοῦτ' ἐγγραφῆ· ἐστί etc. ipsissima nempe verba *Demosthenis* conservavit MS. quae vulgo corruerunt. tu, ut scripsi, restitue. Locus enim *Demosthenis* est in ea περὶ στεφάνου paulo longius a principio: ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν, μὴ προσάγειν, γράψαι,

τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἤκοντας, ἢν' ὑμῖν διαλεχθῶσιν; ἢ θεῶν μὴ κατα-
νεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτοῖς κελεύσαι· ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβο-
λοῖν ἐθιῶρον ἄν, εἰ μὴ τοῦτ' ἐγράφη. IUNG.

εἰ μὴ τούτων ἐγγραφή.] *Lectio corrupta, et restitui prae-
eunte Kuehnio, τοῦτ' ἐγράφη ex MSS. nimirum ita sunt ip-
sissima Demosthenis verba.*

ἐν Αἰολοσίκ. Ἀριστ.] Haec absunt a C. A. usque ad γέ-
νηται μοι. consentit idem Vetus Codex Salmas. KUEHN.

ἐν Αἰολοσίκ. Ἀριστ.] Desunt in MS. ἐν Αἰολοσ. Ἀριστ.
cum verbis ipsis *Comici*, vulgata verba *Aristophanis* an ita
concinnanda, omissio ἦν?

— ὕπερ λοιπὸν μόνον,

ἐν τῇ γνάθῳ διώβολον γένηται μοι.

Latet vero mos vetus in his versiculis, quem primus ele-
gantissime exposuit pluribus *Casaubonus* noster ad extre-
mum *Charact. Theophrast. περὶ ἀπονοίας*, verbis istis: καὶ
τοὺς τόκους ἀπὸ τοῦ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν. Mo-
ris scilicet fuisse hominibus vilibus et abiectis Athenis, qui
in foro res venales habebant, ut pecunias ex venditione col-
lectas in os et buccam conderent: ad quem et referenda quae
paulo post ex *Anagyro* habes, et supra ex *Ecclesiazusis*
segm. 92. vide *Magui illius Casauboni Comm. IUNG.*

ἐν τῇ γνάθῳ, διώβολον] *Distinctio tollenda post γνά-
θου, qui solus in maxilla restabat obolus, fiat meus. de
more nummulos in os recondendi plura affert Casaubonus
in Theophrast. Character. caput 7. quibus addatur, quod
in Thalmud. Hierosolymitano tractatu Thrunos monetur
נממם ברו פריטין בר נש פיהו מלך ne homo nummos minutos
ori indat, propter periculum. KUEHN.*

ἐν τῇ γνάθῳ] Post γένηται μοι nescio quid monstrosae
vocis habeat margo *Falckenburgiana ἰδιοκolloικόν*, nisi me
scriptura fallit. forsitan acutior quis boni quippiam eruat.
Concinna vero, ut nihil supra, *Aristophanis* sunt verba,
quae ita Latina facio: *Quod solum mihi reliquum est in ore
diobolum, lucro apponam.* nugae blaterat ac meras ineptias
Interpres, dum non cepit elegantiam verbi γίνεσθαι. Ἰγνε-
σθαι dicuntur, quae praeter τὸ κεφάλαιον, ipsam sortem,
lucro accedunt, ac nascuntur quasi, ita *Lucian.* Somnio:
αἰεὶ ἀποφέρων τὸ γιγνόμενον· et apposite ad hunc locum *Xe-
nophon περὶ προσόδων*· ὃ μὲν γὰρ ἂν δέκα μναῖ εἰσφορὰ γίνε-
ται, ὥσπερ ναυτικόν, σχεδὸν ἐπίπιμπτον αὐτῷ γίγνεται τριώβο-
λον τῆς ἡμέρας λαμβάνοντι. Imitatus est facetiae Romanae
pater *Catullus Ep. 10. At certe tamen, inquit quod illic*

Natum esse dicitur, comparasti Ad lecticam homines. De illo autem more ori nummos inserendi intelligendus et Artemidorus lib. I. cap. 51. vide et Sperlingium de Nummis non cuspis pag. 182. ubi et hunc quoque Pollucis nostri habet locum. in Theophrasti autem loco, quem Iungermannus noster habet, pro ἐκλίγειν legendum censeo ἐπιλίγειν. ἐκ et ἐπι saepissime confusa etiam in Polluce nostro.

64.

ὠνόμασται] Marginis est in C. A. tum καίτοι usque ad γυναῖκα absunt. KUEHN.

Etenim quis nunc etc.] *Matth. Hostus vertit: Atqui quis non commode felix sit, tetrobolum accipiens? Si nunc diobolum fert vir, ut enutriet uxorem. lib. III. Rei Numm. vet. p. 468. SEB.*

καίτοι τίς etc.] Hi versus ita legendi:

καί τοι τίς οὐκ ἂν εἰκός εὖ πράττοι τετραβολίζων;

εἰ νῦν γε διώβολον φέρων ἀνήρ τρέφει γυναῖκα.

quatuor quis non obolis quatuor bene vicitur?

siquidem nunc obolis duobus uxor alitur a marito.

Pro τετραβολίζων C. V. Salmas. male, τριωβολίζων. KUEHN.

καίτοι τίς etc.] καίτοι etc. γυναῖκα haec tota periodus, verba Comici continens, deest in MS. Hostus lib. III. Rei Numm. c. 4. n. 67. in duos versus distribuit et ita interpretatur, *Atqui quis non commode felix sit, tetrobolum accipiens, si nunc diobolum fert vir ut enutriet uxorem etc.* pro πράττει forte πράττοι scribendum puto. IUNG.

εἰ νῦν] SCR. *Ei νῦν.* SEB.

εἰ νῦν γε διώβ. etc.] In hoc certe versiculo cave quicquam mutes; nam elegans est, et purissima loquendi formula, ἀνήρ διώβολον φέρει τρέφειν γυναῖκα, id est, ἵνα τρέφῃ, ut enutriet uxorem, sicuti bene Hostus. imitantur Romani, vetustiores praecipue. Antipater Ann. I. apud Carisium: *celocem in Africam mittit visere locum, ubi exercitum exponat. Propert. lib. I. El. 1. Ibat et hirsutas ille videre feras.* De priori versu, an sanus sit, non habeo secure affirmare.

ἡμιωβόλιον.] MS. ἡμιωβόλιον καὶ ἡμιωβόλιον, τὸ etc. mendose. IUNG.

Ἀριστοφάνους] *Ran. v. 557. priores editiones mox ἡμιωβολιαῖα.* SEB.

Ἀριστοφάνους] C. A. et Salmas. Ἀριστοφάνης versus eiusdem margo habet. KUEHN.

Ἀριστοφάνους] MS. Ἀριστοφάνης recte etiam. IUNG.

ἀνάβραστ' εἴκοσι] *Marco C. A. ἀνάβραστα εἴκοσι ἀν ἡμιωβολαῖα, nec aliter C. V. vulgatam lectionem servat textus Aristophanis. ΚΥΡΗΝ.*

ἀνάβραστ' εἴκοσι] *MS. ἀνάβραστα ut antea vulgata. Seberus noster recte edidit, ut apud Aristophanem legitur, IUNGEM.*

ἀνημιωβολιαῖα.] *MS. ἀν ἡμιωβόλαια. Vide itaque annon Pollux ita hunc locum legerit, veletiam ita scripserit Aristophanes — εἴκοσι Ἄν ἡμιωβολιαῖα. — Adfert enim haec in exemplum vocis ἡμιωβολιαῖον praecedentis. Sane et antea edebatur εἴκοσι ἡμιωβολιαῖα hic. pari modo infra Epicharmus segm. 82. ἀν ἡμίλιτρον· quamvis non nesciam vulgatam lectionem in Aristophane, quam et Seberus noster reponit, apud Suidam et Scholiastem Aristophanis quoque legi. Sed tamen potius est, ut istud ἀνημιωβολιαῖα retineamus. Suidae enim, ut nos admonuit Salmasius noster, auctoritatem hinc parvi forte faciendam esse, in sexcentis locis foedissime lapsam a se deprehensum: non et Aristophanis Scholiastem doctum et antiquum, quem Suidas fere integrum exscripserit, quique illam scripturam solam optimam tueatur. Locus Scholiastae est: ἄλλως ὅτι ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἀνημιωβόλιου πωλούμενα· ἀπὸ δὲ συντάξεως ὄνομα γίνεται καλὸς καὶ ἀγαθός, καλοκαγαθία, θεοῖς ἐχθρὸς θεοσεχθρία, ἀνημιωβόλιον, ἀνημιωβολιαῖα. Corruptus iste. Addo ut emendat noster ille ὁ πᾶνν Cl. Salmasius: Pro ἐπὶ τοῦ ἀνημιωβόλιου, ait, lego ἡμιωβόλιου, et hoc verissimum est. In reliquis quid dicendum? si enim mendo vacant, ineptissime ille homo illius συντάξεως exemplum proposuerit, quum valde aliena est. Quid enim simile habet? sed, nisi magnopere fallor, ille Scholiastes ita scripserat: ἀπὸ δὲ συντάξεως ὄνομα γίνεται, καλὸς καὶ ἀγαθὸς καλοκαγαθία, θεοῖς ἐχθρὸς, θεοσεχθρία, ἀνὰ ἡμιωβόλιον, ἀνημιωβολιαῖα. Rem vides, verba vides, nihil verius hac nostra coniectura. ἀνὰ ὀβολόν, ἀνὰ δύο ὀβολόν, ita Graeci loquuntur, ut Latinis est circiter, ἀνὰ ἡμιωβόλιον· unde Comicus κωμικῆ ἀδείᾳ vocem composuit ἀνημιωβολιαῖα, quam ideo τῷ γ notandam esse admonet ille doctus enarrator. In nova eius Scholiastae editione loco nihil opis adfertur, et corrigendum in ea ἀνημιωβολιαῖα, ut in Basil. edit. fuit: non ἀνημιωβολ. ut edidere. Sed et priora Scholiastae ἀνημιωβολιαῖα δὲ ἀντὶ τοῦ ἕκαστον αὐτῶν ἡμῖν ὀβολοῦ ἦν· ἄξιον ἡμιωβολμαῖον· ubi pro ultimo ἡμιωβολιαῖου edunt, in primo quoque emendanda, et scribendum ἀνημιωβολιαῖα. IUNG.*

ἐν δὲ τῷ * Ἀναγύρω] Vide *Casaubon*. in *Athenaeum* fol. 159. SEB.

ἐν δὲ τῷ * Ἀναγύρω] MSS. ἐν ἀργύρω. sed vulgatum malim. infra C. V. Ἀναγύρω segm. 72. KUEHN.

ἐν δὲ τῷ * Ἀναγύρω] MS. ἐν δὲ τῷ ἀργύρω, τὰ τρία ἡμιωβέλια, τριημιωβέλιον εἶρηκεν, omissis mox ipsis *Comici* verbis, quae illustrat *Casaubonus* noster ad *Theophrast*. *Charact*. περὶ ἀπονοίας, modo dicto loco. Sed quod ad ἀργύρω antea in *Basil*. edebatur ἐν ἀργύρω, corrupte Ἀναργύρω, ut ait *Casaubonus* noster IV. *Athen*. 4. ubi de varia scriptura huius fabulae, vel fabularum *Aristophanis*, praesertim in *Pollucis* Codicibus, Ἀργύρω, Ἀναργύρω, Ἀγήρω, Ἀναγύρω, quae ultima forte ubique verior. edit. *Flor*. habet ἐν τῷ ἀργύρω, ut MS. de τριημιωβολίῳ alias hinc meminit *Hostus* lib. III. cap. 4. n. 41. IUNG.

ἐν δὲ τῷ * ἀναγύρω] Ex emendatione *Kuehnii* textus habet Ἀναγύρω, quod et superiori in libro alicubi restituisse memini.

65.

ὀβολὸς ὀκτώ γ. etc.] Vid. *Hostum* lib. III. *Rei Numm*. c. 5. n. 6. IUNG.

ὁ μὲν τοι ὀβολὸς etc.] *Sardus* pag. 10. In *Graecia* *Iulius Pollux* refert nummos ex aere, *Chalcon*, octavam partem oboli, *Dichalcon*, ex duobus *Chalcis*, *pentechalcon*, ex quinque. *Snellius* pag. 57. *Chalcus*, oboli pars octava. *Obolus chalcos* habet octo, inquit *Hero*, *Pollux*, et *Suidas*. ibidem et *dichalci* ac *semioboli* meminit. pleraque de obolo *Budaeus* et *Agricola*. *Oribasius* in obolo esse adfirmat siliquas tres, id est, tria κεράτια· itaque κεράτιον continet *chalcos* binos et semis.

χαλκοῦς] MS. χαλκοῦς et χαλκοί. IUNG.

κατὰ ἀποκοπὴν] *Salmas*. κ. ἀποκοπὴν ταρτημόριον, et *Hesych*. ex *Etymolog*. h. v. KUEHN.

κατὰ ἀποκοπὴν] σημαντίον, ait *H. Stephanus* ad suum Codicem, ἀποκοπὴν licet non in ultima syllaba. IUNG.

κατὰ ἀποκοπὴν] *Salmasii* mihi coniectura est indubia ταρτημόριον legentis, siquidem praeter *Etymologum* et *Suidam* et in *Hesychio* sit: *Ταρτημόριον*, τὸ τριημιόριον ἢ δίχαλκον· sed emendant recte eruditi viri, τεταρτημόριον pro τριημι. Et sic itaque nos in textu. alias de τεταρτημορίῳ et *Harpocratio* ex *Dinarcho*: τεταρτημόριον, inquit, ἔστι τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τουτέστι χαλκοῖ δύο. Eodem autem modo quo δίχαλκον fuit dictum, et τρίχαλκον *Athenienses*

formarunt de tribus chalcis. id vocis occurrit in *Theophrast.* Characteribus cap. *περὶ μικρολογίας καὶ τῆς γυναικὸς ἀποβα-
λούσης τρίχαλκον*, id est, nummum qui tres chalcos penderet.

ἐκαλεῖτο.] MS. *ἀνομάζοντο.* SEB.

ἐκαλεῖτο.] MSS. *ἀνομάζοντο.* KUHN.

ἐκαλεῖτο.] MS. et noster et *Seberi ἀνομάζοντο* pro vulgato *ἐκαλεῖτο.* IUNG.

δίχαλκον] *Hostus* lib. III. c. 6. n. 4. Sextantem interpretatur *Iunius* in *Nomenclat.* IUNG.

οἱ δὲ τέσσαρες χ. etc.] MS. *οἱ δὲ τέταρες χαλκοὶ, ἡμιωβέλιον* sic et supra VI, 160. MS. *ἡμιωβέλιον* et hac pagina aliquoties; non tamen semper: et vulgata lectio, ni fallor, rectior. IUNG.

ἡμιωβόλιον.] C. V. *ἡμιωβέλιον οἱ δὲ ἕξ χαλκοὶ τε τριτημόριον.* C. A. *χαλκοὶ* omittit. KUHN.

ἡμιωβόλιον.] *Cleopatras* verba huic illustrandae rei apponere iuvat: *χαλκὸς ἔχει τοῦ ἡμιωβόλιου τὸ δ μέρος, ὥστε τοὺς δ χαλκοὺς ἄγειν ἡμιωβόλιον* melius *ἡμιωβόλιον* et *ἡμιωβόλιον.*

χαλκοῖ] MS. *χαλκοί.* IUNG.

χαλκοῖ, τριτημόριον.] Habet et *Hesychius*: *Τριτημόριον, οἱ ἕξ χαλκοῖ* et *Harpocratio* quoque, de cuius loco postea. Mox autem in mendo facile cubantem videmus *Pollucem*, sed MSS. Codices nihil quicquam iuvant: tentavit locum et egregie profecto *Salmasius* de *M. Usur.* pag. 262. nbi pro *τεταρτημόριον* restituit *τριταρτήμορον* optime, nisi mavelis forsitan, *τριταρτημόριον*, et ita textum, renitentibus etiam MSS. restituiimus. Cum autem idem vir summus illius nominationis causas dari posse neget, a vero aberrasse puto, siquidem *τριτημόριον* ternas partes designet tum, non tertiam partem: et legenda quae ex *Camerario Iungermannus.*

ἔστι τοῦ ὀβολοῦ.] MS. *ἔστι τοῦ ὀβ.* IUNG.

τρία τεταρτημόρια] In C. V. f. *τριτεταρτημόριον.* *Salm.* *τριταρτήμορον.* KUHN.

τρία τεταρτημόρια] Nempe *τρία δίχαλκα.* vid. Avum meum de *Numism.* Haesit et *Suidas* mox, vel is, quem exscripsit, in *Philemonis* *τριτημορίω* sed se pariter expedit, ut hic *Pollux* explicat. Dicti enim sex *χαλκοὶ* tam *τριτημόριον*, quam *τεταρτημόριον*, non significantibus vocabulis, quod in communi usu, sed certam rationem et respectum quendam notantibus, ut ait Avus meus, qui sigillatim explicat loco quo dixi. IUNG.

ἔχοντας.] C. A. *ἔχοντες.* KUHN.

ὅτι δὲ τοὺς Ξ χ. etc.] Absunt a C. A. usque ad τριτημόριον segm. sequ. KUEHN.

ὅτι δὲ τοὺς Ξ χ. etc.] ὅτι δὲ et caetera usque ad ὅταν μὲν τοι Θουκυδ. etc. segm. seq. desunt in MS. In *Philemonis* versu bene *Seberus* reposuit πέντε χαλκοῦς pro vulgato πενταχαλκοῦς. *Philemonis* versus adhuc quasdam mendas pau- culas alere videntur, et putem omnia ita legenda:

χαλκοῦς ὀφείλεις πέντε μοι· μέμνησ'· ἐγὼ (respondet iam alter)

σοὶ πέντε χαλκοῦς; σὺ δὲ μοὶ τριτημόρον·
τοὺς Ξ ἀπόδος, τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε.

Τριτημόρον enim rectius ad versum, quam *τριτημόριον*· eandem κατ' ἀποκοπὴν, ut *Noster* loquitur, quam in *τεταρτημόρον* paulo antea indicavit. Sic segm. seq. in eiusdem *Comici* versibus, *τριτημόρον*. Dein ultimo versu ἀπόδος imperative quoque vere puto emendasse; nec aliter sat constat versus. IUNG.

Σαρδίῳ] Uti *Noster* hic laudat *Philemonis Sardium*, ita *Athenaeus* meminit *Σικελικοῦ Harpocrat.* laudat in voce *τριτημόριον Philemonem* ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου. KUEHN.

Σαρδίῳ] Iam vero tibi *Harpocratio* in medium producā locum, ut insigni menda liberem: *Τριτημόριον*, inquit, *Δείναρχος* κατὰ *Καλλισθένους*· (ἐν τῇ κατὰ *Καλλισθένους* εἰσαγγελίᾳ ἐν *τεταρτημόριον*) ὅτι *τριτημόριον* ἐστὶ Ξ χαλκοῦ *Φιλήμων* ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου διδάσκει· ubinam vero *Philemon* hoc docuit? ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου; non certe *βίον Philemonis* fabulam usquam reperies: quid ergo? non dubito quin eundem *Philemonis* locum quem adduxit Auctor noster, innuat *Harpocratio*. scribendum itaque pro τοῦ βίου, *Σαρδίου*· quod certissimum est. Ipsos autem *Philemonis* versiculos emaculare conatus est *Salmasius* dicto superiori nota loco, hunc nimirum in modum:

A. χαλκοῦς ὀφείλεις πέντε μοι. B. μέμνημ' ἐγώ.
σοὶ πέντε χαλκοῦς, σὺ δὲ γε μοὶ τριτημόρον etc.

Ego vero prius ordinem et emendationem *Iungermanni* probem quam *Salmasii*.

τριτημόριον.] *Salmasius* *τριτημόρον*, ut versus constet: et addit: sic *τεταρτημόρον*. KUEHN.

τοὺς Ξ ἀποδοῦς, etc.] Redde mihi sex, et quinque nummos recipies. KUEHN.

πέντε χαλκοῦς] Priores edition. *πενταχαλκ.* etiam infra segm. 70. sed ibi MS. clare πέντε χαλκ. SEB.

Πιττοκοπουμένῳ] In *Pice vulso*. vid. notata ad lib. VII. cap. 55. sect. 1. versus ita legerem:

ἰδοὺ πάρεστιν, ὡς ὄρας· τριτημόρου

ἕκαστος ὑμῶν ἦλθεν· εἰς τέσσαρας

εἴληφεν ἡμῖν οὐτώσι τριώβολον.

ecce adest, ut vides: usque ad trientem

quilibet vestrum venit: in quatuor

accepit hicce nobis tres obolos.

Salmas. leg. ἐσμέν τέσσαρες pro εἰς τ. post εἶρηκεν mox tollenda distinctio, ut cohaereat, εἶρηκε τριτημόριον. KUEHN.

Πιττοκοπουμένῳ] Versus *Philemonis* in MS. desunt, ut et alia, usque ad ὅταν μὲν τοι etc. ut dixi. desiderant vero illi a viris doctis opem: nobis enim non licet esse tam ingeniosis, nisi quod hinc inde adsiliam, tentans tollere aliquot levicula menda, si forte, de toto restituendo mihi nil sumens. forte itaque versu primo τριτημόρον pro vulgato τριτημόρου rescribendum, et secundo certum ἡμῶν non ὑμῶν scribendum: et dein forte versui supplendo, ἦλθεν· εἴκοσι τέσσαρας· ait enim mox *Pollux*, τετάρων νῦν καὶ εἴκοσιν ὀβολῶν ὄντων etc. quamvis nec sic quidem omnia plana putem, et verear ne versiculus aliquis absit. IUNG.

Πιττοκοπουμένῳ] Πιττοκοπούμενον *Philemonis* non alio, quod sciam, quam hoc solo totius huius operis loco adduxit *Pollux* noster. rara est illa fabula in scriptis veterum; et puto in ea *Philemonem* castigasse atque *Comico* perfudisse aceto perditos ac corruptos Atheniensis populi mores, ubi iam eo nequitiae deventum fuerat, ut maximus pici honor esset in evellendis virorum corpori pilis. hoc πιττοκοπεῖσθαι fuit dictum, et πιττοκόποι, qui faciundae ac peragundae huic rei operam locarant suam, meminimusque id vocis pro alia corrupta Πιττοκόμος *Polluci* restituisse VII, 165. ibi vide quae dicta, ibique nos *Clementis* adtulimus locum, cui similem alium hic addo: τοιοῦτοι γὰρ οἱ τῶν ἀγενεσιτέρων ζηλωταὶ παθῶν, ἅπαν τὸ σῶμα τοῖς τῆς πίττης ὀλοκοῖς λειουργημένοι. et ecce incerti cuiusdam auctoris apud *Suidam* egregia hac de re verba: τὴν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιραῦντας καὶ τὰς παρατιλιρίας ἐξελαύνοντας, ἐς τὸ ἀρχαῖόν τε καθισταμένους πάντα· ὅθεν παλαιστραὶ τε ἀνήβησαν, καὶ σπουδαὶ, καὶ τὰ γιλιττία ἐπανήλθε, καὶ ἐγένετο ἡ Λακεδαιμῶν ἐαυτῇ ὅμοια· in Romanis vero summo fuisse loco hoc idem luxuriae genus lippis et tonsoribus notum; ac inter seculi sui dedecora severioris frontis viri id ipsum reponunt. *Plinium* vide H.

N. lib. XIV. cap. 20. Sequuntur tum vexatissimi *Philemónis* versus, in quibus emendandis ac emaculandis quam non operam viri eruditi posuerunt? *Salmasius* loco superius a nobis adducto isthoc modo hos *Philemonis* versus in ordinem restituere nititur:

ἰδοὺ πάρεστιν, ὡς ὄρας· τριτήμορον
 ἐς ἕκαστον ἡμῶν ἦλθεν· ἐσμὲν τέσσαρες·
 εἴληφεν ἡμῖν οὐτοσὶ τριώβολον.

Iam integra summi viri verba describere lubet, quibus et haec exponit, et sequentia *Pollucis* illustriora facere atque emendatiora conatur. *Ecce; inquit, adest, ut vides, ille nempe qui nostrum habet triobolum: unicuique nostrum τριτήμορον debetur: ad verbum; ad unumquemque nostrum redit τριτήμορον, quod Gallice diceremus, il nous revient a chacun de nous. Nos sumus quatuor, hic autem a nobis recepit tres obolos: Ergo si suum cuique reddat, τριτήμορον singulis debet dare. sic constat τριτήμορον esse sex aereos: nam in tribus obolis sunt quatuor et viginti chalci, qui in quatuor viritim distributi, singulis dabunt sex aereos, quod τριτήμορον ille Comicus adpellat. Verba ipsa *Pollucis*, quibus hoc explicat, non carent mendo: quare sic emendanda: Τετάρων γὰρ καὶ εἴκοσι χαλκῶν ὄντων ἐν τῷ τριωβόλῳ, ἕξ ἐκάστῳ γίνονται χαλκοὶ τέσσαρσιν οὖσιν, οὓς εἶρηκε τριτημόριον. Haec vir summus: sed eius tamen huic emendationi multis nominibus longe praetulerim aliam elegantem viri eruditissimi *J. Frider. Gronovii* in *Resid. Pecuniae Veteris* pag. 667. quae ad vulgatam lectionem accedit propius:*

ἰδοὺ πάρεστιν, ὡς ὄρας, τριτημόρου
 ἕκαστος ἡμῶν ἦλθομεν δὲ τέσσαρες.
 εἴληφεν ὑμῶν οὐτοσὶ τριώβολον.

At hic tamen quomodo ultimum versum cum sensu concilies rite non video: itaque post eruditissimorum hominum labores tentemus, si quid forsitan aptius invenire fors dederit. id saltem adfirmare audeo, futuram esse *κομμικωτέραν*, quam ponam, lectionem, et a vulgatae literis quam minime recedentem. eam itaque sic habeto:

A. ἰδοὺ πάρεστιν, ὡς ὄρας. B. τριτημόρου
 ἕκαστος ὑμῶν ἦλθεν· ἐς δὲ τέσσαρας
 εἴληφεν ὑμῖν οὐτοσὶ τριώβολον.

Qua emendatione et sensui et versuum modulo satisfit commode. primum accedit quis servus ad herum adducens ho-

minis mercenarios cuicumque tandem usui, ad quos accersendos eum missum putato: ille adesse omnes indicat: audita re, istos mercenarios homines adloquitur herus: *τριτημορον* etc. quae ut tibi liquidius ac planius etiam pateant, in Latinum sermonem transferenda duxi:

A. ecce vero, adsunt, uti vides. B. aereolis sex singulus vestrum ad operam venit; in vos autem quatuor (distribuendum) accepit vobis hic (servum puta, qui aderat) triobolum.

Et haec quidem, nisi me mea totum fallit ratio, apposita sunt. possis tamen et ἡμῖν in extremo versiculo retinuisse, et tum *πλεοναστικῶς* positum accipies, quod Graeci solent elegantissime facere; et istiusmodi elegantiae in *Demosthene*, *Aristophane*, aliisque frequentes sunt, non secus Romani; ut *Petronius*: non notavi mihi *Ascylli fugam*: nec opus in re patula adducere quae ulterius illustrent. Illa vero *Pollucis* sequentia, quibus *Philemonis* expedit verba, tam distinctione mala, quam vocibus corruptis ante nos laborabant, quae omnia ad veri trutinam expeditivimus facile. pro *χαλκῶν* fuit *ὀβολῶν*, quod seu ipsius forsitan auctoris non nimium rei, quam agebat, attenti, seu librariorum acciderit vitio, a vero aberat longe. *Gronovium* quoque dicto loco *χαλκῶν* habere monendum est. tum pro *ἕξ* cum *Kuehnio* *ξξ* repositum in textu, quod et apud *Gronovium*. tandem post, οὗς εἶρηκεν, maioris distinctionis vulgo fuit nota, quam, admonente *Iungermanno*, delevimus. Porro in medium ferenda quoque censeo ista *Suidae* verba, quibus *Philemonem*, seu hunc designet, seu priorem locum, tradit *τριτημορίῳ* pro sex chalcis usum: *Τριτημόριον τοὺς ἕξ χαλκοῦς εἶρηκε Φιλημων τριτημόριον· θαυμάζω μὲν οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτημόριον εἰπὶ δύο χαλκοῖ, τριτημόριον δὲ ξξ· εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο μὲν κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ· το δὲ τριτημόριον, ὡς ἀπὸ δ μερῶν ὄντων ἀνά δύο χαλκοῦ τρία ἔχον μέρη ξξ χαλκοῦς συνάγει·* quibus *Suidae* de ratione nominis *τριτημορίου* et *τεταρτημορίου* subscribo plane.

ὄντων, ἐν τῷ τρ. etc.] Tollenda distinctio, cohaerent enim ista: *ὀβολῶν ὄντων ἐν τῷ τριωβόλῳ, ξξ* etc. *KUEHN*.

ξξ] Non dubito hic in verbis *Pollucis* *ξξ* pro *ἕξ* reponere. Sane noster Avus modo pro *ὀβολῶν* videtur *χαλκῶν* legisse: ita enim scribit de Numism. ubi de *τριτημορίου* voce agit, eiusdemque ratione: *Vel si triobolum cogitemus divisum in*

χαλκοῦς viginti quatuor: ter enim octo viginti quatuor efficiunt, his divisus in quatuor, seni exhibunt, ideoque et senos obolos (credo χαλκοῦς scribere voluisse) non solum τριτημόριον vel τριτήμορον, sed etiam τεταρτημόριον dixere. Sed non libens mitto locum; pro ὀβολῶν enim mihi sane χαλκῶν videtur scripsisse. Hoc enim puto agi: nempe quatuor fuisse homines, inter quos triobolum dividendum erat aequis partibus: triobolum autem continet XXIV chalcos: utique si obolus VIII. chalcos valet, ut nostro praedictum, iam ex illis quatuor de triobolo si acceperit quisque sex chalcos, illud certe aequaliter distributum erit; et unusquisque habebit suum, quod vocavit Philemo τριτήμορον. sensum, ni fallor, assequutus sum: verbis, ubi opus est, porro operam dabunt critici docti et eruditi. IUNG.

εἶρηκεν.] Dele punctum post εἶρηκεν, et scribe, οὗς εἶρηκεν τριτημόριον· ut recte in edit. Flor. etiam est, quos (ἕξ χαλκοῦς nimirum) dixit Philemo τριτημόριον. IUNG.

ὅταν μὲν τοι Θουκυδ. etc.] Ita margo C. A. textus vero habet, ὅταν δὲ Θ. ε. τριτημόριον ἰππικῶν τ. τ. μ. εἴ. etc. Thucyd. autem τ. ἰ. tertiam partem dicit. vid. Hesych. ΚΥΕΗΝ.

ὅταν μὲν τοι Θουκυδ. etc.] Ad MS. nostrum, qui hic ita habet: ὅτ' ἂν μὲν τοι Θουκυδίδης εἶπη, τριτήμορον δὲ μάλ. ἰπ. Verba Historici sunt lib. II. Ξυγγο. plusculum a fine de Sitalcis exercitu: καὶ τούτου τὸ μὲν πλεόν πεζὸν ἦν· τριτημόριον δὲ μάλιστά ἰππικόν. IUNG.

τρίτην μερίδα.] C. V. τρίτη, quae lectio nos manuducit ad veriolem, quae est τριτημορίδα· vid. Suidam in τριτημορίσι, ubi verba Herodoti producit ex eius Polyhymnia pag. 218. Edit. Hervag. quo loco ipse ait Xerxem exercitum suum pedestrem in tres μοίρας distribuisse. ΚΥΕΗΝ.

τρίτην μερίδα.] MS. Ἡροδ. τρίτη, mendose minus quam vulgati habent, quorum lectio sine dubio ab aliquo sciolo profecta: emenda τριτημορίδα. Ita enim Herodotus extrema Clione cap. 211. ἐπιθουῖσα τῶν Μασσαγετιῶν τριτημορίσι τοῦ στρατοῦ. et statim c. 212. Μασσαγετιῶν τριτημορίδι τοῦ στρατοῦ κατυβρίσας et alibi, ut in Polyhymnia c. 121. τοῦ στρατοῦ τριτημορίσι· et c. 151. τῆς στρατιῆς τριτημορίσι. Et altero etiam usus idem Herodotus, τριτημορίου inquam, Calliope, c. 53. τὸ τριτημόριον τῆς βασιληΐης. IUNG.

τρίτην μερίδα.] τριτημορίδα ex emendatione Kuehnii nostri textus habet: et hanc eandem vocem ex Herodoto observat Suidas: Τριτημορίσι. Ἡρόδοτος· ἐτέρη δὲ ἦν τοῦ στρατοῦ τριτημορίσι τὴν μεσόγαίαν· qui locus est in Polyhymnia. Alias

et de τεταρτημορίῳ et τριτημορίῳ pro sex aereolis posito observat ex *Philoxeno Etymologus*.

τριτήμορον] C. A. τριτημόριον. KUEHN.

τεταρτημόριον] MS. τεταρτήμορον. SEB.

τεταρτημόριον] C. V. τεταρτήμορον. *Salm.* τόδε παρὸν παρὰ Φιλ. etc. KUEHN.

τεταρτημόριον] MS. et noster et *Seberi* τεταρτήμορον. IUNGERM.

67.

ὅτι δὲ οἱ etc.] C. A. ὅτι δὲ καὶ οἱ τ. KUEHN.

ὅτι δὲ οἱ etc.] MS. noster: ὅτι δὲ καὶ οἱ plenius et rectius.

IUNGERM.

χαλκοῖ] MS. χαλκοί· ut semper. deinde MS. noster ἡμισβολίον εἶσιν, ἐν etc. et hoc εἶσιν habet etiam *Seberi* MS.

IUNGERM.

ἦσαν] MS. εἶσιν. SEB.

ἦσαν] Pro ἦσαν MSS. εἶσιν. KUEHN.

ἦσαν] Cum omnibus MSS. textus habet εἶσιν. Modo autem pro τέταρες *Gronovius* habebat τέσσαρες, uti et supra τέταρσιν pro τέσσαρσιν. Sed quid fiet isto, qui mox sequitur, loco: ὀβολοῦ τὸ πρῶτον ἡμῖν ἐνεχθὲν etc. ac tum: τριημιωβόλαι χαλκοῦ θερμοῦ ἦν. Primum quidem *Eruditiss. Gronovius* pro ἡμῖν ἐνεχθὲν legit ἐπιμνησθεῖς, ac loco τριημιωβολίαι praeferret τριημιωβολίον. ista tamen ego non ab omni parte probem atque laudem. *Kuehnius* vero recte censuisse puto, qui ista *Philemoni* verba adscribit. sed alia nobis de loci sensu quam ceteris omnibus sedet sententia. in prioribus quidem nihil quicquam emendandum censeo, et ita constitues:

— ὀβολοῦ

τὸ πρῶτον ἡμῖν ἐνεχθὲν, καὶ τετάρων

χαλκῶν —

addideris forsitan haud male ἦν· sensumque loco hunc adfingo: *obolo primum nobis allata calda, et quatuor constitit aereolis: ἐνεχθὲν, scilicet θερμόν·* et res est perspicua, siquidem mox θερμοῦ fiat mentio, et utrobique de eadem agatur. Et sequentia, spero, non infeliciter expediemus. lectio MSS. haec est: καὶ μάλα τριημιωβολίαι vel τριημιωβολία εἶσι χαλκοῦ θερμόν ἦν· cui certe, ut sensum efficiat commodum, nihil aliud, quam apta ac concinna distinctio deest. eam hanc talem habeto: καὶ μάλα τριημιωβολίαι εἶσι; χαλκοῦ θερμόν ἦν· ita respondet quidam alius priori, qui caldae dixerat pretium: *et verone illa constant obolo et sesqui? utique aereolo saltem calda vaenit.* ex quibus patet avarissimi in his hominis per-

sonam agi, qui omnia longe minori pretio, quam vendebantur, emi sibi volebat. vulgata vero lectio toleretur facile, siquidem elisa vocali α ita scriptum sit olim: *τριημιωβολίαί ἐστί;* atque tum coniungi possunt, non impediēte etiam carminis modulo, versiculo praecedenti: cui et haec copulanda esse ipse videtur monstrare *Pollux*, cum inquit: *καὶ μετὰ ταῦτα* etc. Non dubitavi itaque, cum haec sibi plane constant, MSS. lectionem, addita, quae sensum conficit, distinctione nostra in textum inferre. Pro *θερμοῦ* in *Kuehni* etiam margine *θερμὸν* extat.

εἰρημένον] Abest a C. A. pro *ἐνεχθέν* legerem *ἐνεχθέντος*: *ὄβολο primum a nobis collato et quatuor aeneis nummulis.* KUEHN.

καὶ μετὰ ταῦτα] καὶ non habet C. A. KUEHN.

καὶ μετὰ ταῦτα] Deest in MS. καὶ post *χαλκῶν* et vide an forte ista *Pollucis* sunt, non ipsum versum *Philemonis* ex *Πιπτοκοπομένη* (ad hoc enim drama modo citatum respicere puto) referentis primum, sed verba tamen, et ita legendum: *ὄβολοῦ τὸ πρῶτον ἡμῖν ἐνεχθέντος καὶ τεττάρων χαλκῶν μετὰ ταῦτα, καὶ* etc. Sed τὸ ἡμῖν tamen videtur aliud suadere, et lateat itaque alia labes per alios sananda. MS. noster ita habet ut vulgo. IUNG.

τριημιωβολίαί χ. θερμοῦ] Ita MS. quoque, alias neutrum est: vid. *Matth. Hostum* lib. III. *Rei Numm.* pag. 460. SEB.

τριημιωβολίαί χ. θερμοῦ] C. A. *τριημιωβολίαί χαλκοῦ θερμοῦ ἦν.* C. V. *τριημιωβολίαί ἐστὶ χαλκοῦ* legerem κ. μ. *τριημιωβολίαίον ἐστὶ χαλκοῦ θερμοῦν πιεῖν, utique tribus semiobolis atheni caldam est bibere.* vid. infra segm. 70. *Salm.* legit κ. μ. *τριημιωβολικὸν θερμοῦ ἦν*, et in primo versu, *ὄβολοῦ καὶ τεττάρων χαλκῶν.* KUEHN.

τριημιωβολίαί χ. θερμοῦ] Ita MS. *τριημιωβολίαί ἐστὶ χαλκοῦ θερμοῦ ἦν ἐν τούτῳ* etc. quae an ita forte concinnanda sublato ἐστὶ, quod etiam vulgo deest; vel posito hic, *μετὰ ταῦτά ἐστι*.

— καὶ μᾶλα

τριημιωβολίαί χαλκοῦ θερμοῦ ἦν.

Certe *χαλκοῦ θερμοῦ ἦν* etiam infra segm. 70. ubi haec repetit, retinere vulgati Codices, ut non dubitem hic mendose *θερμοῦ* legi, quum et MS. *Seberi θερμοῦ* hic habeat: sed viri docti, ut dixi, experientur amplius. Sensum forte tenemus recte: scilicet obolo et quatuor chalcis, vel pro obolo et quatuor chalcis aqua calida ad potandum allata, id

est, pro XII. chalcis. hoc θερμὸν ὕδωρ constare dicitur tribus ἡμιωβολίοις χαλκοῦ ἡμιωβόλιον itaque hic erit IV. chalci: et ἡμιωβολίον tria XII. chalci. Nunc digreditur *Pollux* ad aquae calidae potum, de qua etiam multa recentiores Critici, ut ipsorum Alpha *Lipsius* prolixè I. Electorum 4. et Comm. ad lib. XIII. *Annal. Taciti*, n. 42. et *Fulv. Ursinum* vide Adpendice ad *Triclinium Ciacconii*, et *Mercurialem* I. Var. Lect. 8. et *Meursium Critic. Arnob.* lib. II. c. 5. quibus et ex *Ulpiano* addit locum *Colvius Notis* ad libr. II. *Metamorph. Apuleii*, et si qui alii, qui mihi non ad manus vel in mentem. Quos nominavi, eorum, ni fallor, rarus *Pollucem* nominavit, qui tamen hoc serio agit, an apud Graecos fuerit usus in potu caldae: nec itaque pratermittendus erat; quamvis illi fere saltem de *Latinis* et *Romanis* disputent. *Casaubonus* noster meminit, ubi frigida delectatos veteres Graecos constare ait Comm. ad *Theophr.* *Charact.* περὶ ἀηδίας. Meminit *Pollucis* et *Brodæus Schol.* ad lib. II. *Anthol.* c. 47. ad Epigramma *Agathiae*, ubi de potu vini: Θερμὸν νηϊάδων οὐ μάλα δευόμενος. Tu et de hac quaestione *Athenaeum* vide lib. III. ubi ostendit et veteres Graecos calidam bibisse: ubi quoque *Casaubonus* noster *Pollucem* visendum hic admonet. Ad Latinos potest addi et Auctoris *Queruli* locus, apud quem *Pantomalus* de hero suo: *Calidam fumosam non vult, neque calices unguentatos: et Festi an Pauli? Calix, quod in eo calidum bibitur.* Extat, si bene memini, et locus apud *Philonem* de plantat. *Noë. Schottus* adducit et *Eunapium* de calidae potu: locus forte est in *Aedesio*, ubi fabula de quodam *Aegyptio Mendesio* narratur, cui itinere siti fere enecto hospita ἡρτυμένον οἶνον καταχομένη, avocatur ad vicinam parturientem, ut ipsi adesset, quae itaque narratur καταλιποῦσα τὸν Αἰγύπτιον, πρὶν τὸ θερμὸν ὕδωρ ἐπιβαλεῖν, κεχηνότα, abiisse: et redeunte ea tamen paratum vinum ille potat. Sed ad *Pollucem* nostrum. IUNG.

θερμοῦ] MS. θερμόν. SEB.

τις] MS. τίς. IUNG.

ἐπὶ τῷ πικρῷ ἐστὶν εὐρ.] Margo C. A. haec habet, legitque pro τῷ, τοῦ. KUERN.

ἐπὶ τῷ πικρῷ ἐστὶν εὐρ.] MS. ἐπὶ τὸ π. ε. ε. καὶ τὰ μὲν π. et τὰ, prae vulgato ταῦτα magis probem. IUNG.

εἶχε τὴν ἀσφάλειαν.] MSS. ἀσφάλειαν, sed lectionem vulgatam res ipsa, de qua sermo est, defendit; neque enim ex *Homero* satis constat, utrum calda in potu usi sint veteres nec ne. Vid. *Mercurialis* Var. Lect. lib. I. c. 8. KUERN.

εἶχε τὴν ἀσάφειαν.] MS. ἔχει τὴν ἀσφάλειαν· καὶ γὰρ etc. et ἔχει placet: ἀσφάλειαν vero non facile intrusero; vulgatum ἀσάφειαν enim videtur rectius esse, quod dicit *Homeric* nimis obsura esse, quam ut hoc probent de potu caldae. ait enim mox diserte in *Homero* non invenire θερμοῦν ἐπὶ πότον. Eodem nomine infra utitur de ludis, παρεξηγούμενοι (ita enim MS.) τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσάφειαν segm. 94. IUNG.

68.

αἰθωνας λέβητας] Ut 'Π. ι, 125 et 265. et 'Π. τ, 244.

αἰθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους.

Quem versum 'Π. ι, v. 22 et 264. praecedit iste,

ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.

Et quid si mox *Pollux* pro ἀπύρους λέβητας, ut tamen et in MS. habetur, scripserit ἀπύρους τρίποδας. Sane id mihi perquam vero simile videtur. certe pro ἀντιταθείη legendum ἀντιθεῖη mihi videbatur antea: sed melius MS. et noster et *Seberi* hic, ἀντιθεῖς οἴοιτο τούτους· et MS. noster etiam verissime ἐπὶ θερμοῦν, non ἀντι, quod ineptissimum. Videbis itaque an ita locus totus legendus: καὶ γὰρ εἴ τις τοὺς αἰθωνας λέβητας, παρὰ τοὺς ἀπύρους τρίποδας ἀντιθεῖς, οἴοιτο τούτους ἐπὶ θερμοῦ ὕδατος παρασκευῆ εὐτρεπίσσειν, ταυτὸν etc. Hoc enim ait, obscurum esse probare ex *Homero* aquam calidam in usu fuisse potantibus. Licet enim, ait, quis αἰθωνας λέβητας opponens τρίποσιν ἀπύροις apud eum, existimet, illos parari propter aquam calidam: idem tamen erunt isti αἰθωνες λέβητες cum ἐμπυριβήτη (ita enim legendum mox docebo) τρίποδι, qui non potus causa, sed lotionis calefiebat: lotiones autem in crebro usu erant. Lubet et addere *Eustathii* commentationem ex ipsius παρεκβολαῖς ad locum istum 'Πιάδος ι. ni fallor enim, tota res tibi hinc erit manifestior: ὅτι τῶν τριπόδων οἱ μὲν ἐμπυριβῆται, οἱ καὶ αἰθωνες ἴσως λέγοντο ἂν, ὡς πυρὶ αἰθόμενοι καὶ οὕτω χρήσιμοι· οἱ δὲ ἀναθεματικοὶ, πρὸς κάλλος ἀνατιθέμενοι ἐν οἴκοις, ἢ ναοῖς, ἄχραντοι πυρὶ φυλαττόμενοι· οὓς ἀπύρους ἐνταῦθα φησιν ὁ ποιητής, πρὸς διαστολήν τῶν ἐμπυριβητῶν· ἕτεροι δὲ ἀπύρους μὲν νοοῦσι τοὺς μήπω πυρὶ ὀμιλήσαντας, αἰθωνας δὲ τοὺς ἤδη πυρωθέντας· λέβητες δὲ ἕτεροι ὄντες τριπόδων, ὡς δηλοῖ σαφῶς καὶ ἡ Ὀδύσσεια, λέγονται ἄλλως αἰθωνες, διὰ τὸ ἐκ τοῦ γεγανῶσθαι λαμπρὸν, ὡς ἀπὸ τοῦ αἰθῶ, λάμπω. ὅτι δὲ ἐντιμότεροι λεβήτων οἱ τρίποδες, δηλοῖ ἐνταῦθα ὁ ποιητής ἐπὶ μὲν ἀπύρους τρίποδας, αἰθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι πρὸς τοῦ βασιλέως ὑπεσχῆσθαι λέγων τῷ Ἀχιλλεῖ· etc. Et mox, ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἀθηναίου φέρεται, ὅτι τε ἄπυροι τρίποδες, εἰς οὓς οἶνος ἐξεκεράν-

νυτο, λοετροχόοι δὲ, ἐν οἷς ὕδωρ ἐθερμαίνεται, οἷ καὶ ἐμπυριβῆται etc. καὶ ὅτι τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τριπόδων ἦσαν, οἷ καὶ λέβητες ἐκαλοῦντο etc. quae apud ipsum *Eustathium* legas sis, vel potius, unde descripsit, *Athenaeum* libr. II. Deipnosoph. adeo ut fere ἐπέχω, an λέβητας apud *Pollucem*, sicut dixi, in τριπόδας mutandum: tamen ob *Homericum* locum non absurdum videtur. Sed ad ἐμπυριβῆτην. IUNG.

ἀπύρους] εὐπύρους C. V. KUEHN.

ἀντιταθειή] MS. ἀντιθεῖς οἷοιο τούτους. SEB.

ἀντιταθειή] Legerem ἀναθειή, ἰσopponat, sequente καὶ, uti libr. I. cap. 1. sect. 24. πρὸς τὰ αἰμάσσοντα καὶ σφαττόμενα ἀναθεῖς σμύραν etc. MSS. legunt ἀνθεῖς optime, quod idem est cum ἀναθεῖς, KUEHN.

ἀντιταθειή] Cum omnibus MSS. praeunte *Kuehnio* in textum restitui ἀνθεῖς: sed tamen inepta plane non fuerit vulgata lectio, ἀπὸ τοῦ ἀντιτάσσειν, quod pari significato ambulat cum ἀντιτίθεσθαι: sed MSS. potius mos est gerendus. Mox pro ἀντι θερμοῦ *Kuehnius* ad marginem ἐπί: et recte: habes itaque in textu.

οἷοιο ἂν τούτους ἀντι θ.] MSS. Ti οἷοιο τούτους ἐπὶ θερμοῦ ὄ. etc. ἐπὶ habet et *Salm.* KUEHN.

ἐν πυριβῆτη] Legendum coniunctim ἐμπυριβῆτη. *Homerus Iliad.* ψ. v. 702.

τῶ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβῆτην.

Ita quoque *Salmasius*; idem erunt hi (lebetes αἰθωνες) cum tripode, qui dicitur ἐμπυριβῆτης, id est, in igne collocari solitus. vid. *Hesych.* in ἐμπυριβῆτης: caeterum haec verba ταντὸν ἂν etc. usque ad ἐθερμαίνεται marginis sunt in C. A. KUEHN.

ἐν πυριβῆτη] ἐν πυριβῆτη sane et MS. habet: sed et alia talia, quae μ pro ν iuncta adsumunt, MS. solet saepius ἐν scribere. Talia et in veteri glossario ἐνπεπηγῶς, ἐνπεπαρμένος, *Infixus*. Sed hic scribe meo periculo, ἐμπυριβῆτη: de quo ex *Eustathio* iam habuisti. Locus *Homeri* est *Iliad.* ψ. v. 702.

τῶ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβῆτην,

τὸν δὲ δωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῶν Ἀχαιοί.

Sic et infra X, 63. in instrumento balneari, MS. τρίπους, ὁ καὶ ἐν πυριβῆτης: ubi quoque locum inde restitui. IUNG.

ἐν πυριβῆτη τρίποδι] *Kuehnius* emendavit ἐμπυριβῆτη ex ipso *Homero*: et recte quidem: antiqui tamen ἐν πυριβῆτης, quae erroris origo, indicante etiam tale quid *Iungermanno*. Meminit et ἐμπυριβητῶν *Etymologus* in Αἰθων: καὶ αἰθωνας

λέβητας, τοὺς πρὸς τὸ πῦρ ἐπιτηδεῖους καλουμένους ἐμπυριβάτας·
ex quibus *Etymologi* verbis evincas simul αἰθωνας λέβητας,
qui apud *Nostrum* occurrebant modo, non esse mutandos in
αἰθωνας τρίποδας.

μὲν γὰρ] μὲν omittit C. A. KUEHN.

μὲν γὰρ] Deest in MS. μὲν, et dein est ἔφθα. *Scilicet*,
ait, ne quis putet lebetis usum apud Homerum potius esse car-
nibus coquendis, quam lotionibus calidis; elixas carnes He-
roës apud eum nulli edunt. IUNG.

κρέα ἐφθα] *Plato* de Republ. III. fol. 621. οἶσθα γὰρ ὅτι
ἐπὶ στρατιᾶς ἐν τῶν Ἡρώων ἐστιάσεις, οὔτε λχθύσιν αὐτοὺς ἐστιᾶ,
(*Homerus*,) καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάττῃ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὄντας, οὔτε
ἐφθοῖς κρέαςιν, ἀλλὰ μόνον ὀπτοῖς· ἃ δὴ μάλιστα ἂν εἶη στρατιώ-
ταις εὐπόρα. SEL.

καὶ τοι αὐτοῦ γε etc.] C. A. καὶ ταῦτά γε τὴν τ. ὁ. εἰ. ὅταν
φησί· versus *Homeri* est *Iliad.* φ. v. 363. KUEHN.

ὅταν φῆ] MS. ὅτ' ἂν φησί. *Homeri* locus est *Ἰλιάδ.* φ.
v. 362, 363. IUNG.

κνίσση] MS. κνίσση. IUNG.

ἀπαλοτροφέος] C. A. legit ἀπαλοτροφέος. KUEHN.

69.

περὶ μὲν τοι πότου] MSS. περὶ μέντοι τοῦ πότου etc. παρ'
Ὁμήρῳ μὲν etc. παρὰ δὲ sequitur mox. KUEHN.

περὶ μὲν τοι πότου] MS. περὶ μέντοι τοῦ πότου π. Ὁ. οὐχ
οἶοντ' ἦν ἀνευρεῖν θ. De decocta veterum Graecorum vid. et
Casaubonum nostrum III. *Athen.* 34. IUNG.

περὶ μὲν τοι πότου etc.] Hunc *Pollucis* nostri locum ad-
vocat *Schottus* *Observ.* lib. V. cap. 28. ubi virum eruditio-
nis diligentissimae de hac eadem, quam *Pollux* agit, re dis-
serentem vide.

εὐρεῖν] MSS. ἀνευρεῖν. KUEHN.

ἐπὶ πότῳ] C. A. ἐπὶ τούτῳ ῥγο ἐπὶ πότῳ. KUEHN.

καὶ γὰρ ὅταν Ἰπποκρ. εἶποι] MS. ὡς καὶ παρὰ Ἰπποκράτει·
cetera desunt usque ad καὶ πεντεχ. segm. seq. SEL.

καὶ γὰρ ὅταν Ἰπποκρ. εἶποι] C. A. ὡς παρὰ Ἰπποκράτει.
Salm. ὡς καὶ π. I. caetera omittuntur usque ad πότου μέτρον
segm. 70. locus *Hippocratis*, qui sequitur, extat in libro de
Liquidorum usu. omissum autem est hoc loco, τὸ δὲ θερμοὺν
φίλιον· nisi enim hoc ex textu *Hippocratis* addideris, nihil
confeceris ex hoc loco, ita supplendo, δηλον, ὡς οἶδε τὴν τοῦ
θερμοῦ χρῆσιν πρόσφορον τοῖς ὀδοῦσι, manifestum est, quod
noverat usum caldae dentibus esse utilem. KUEHN

καὶ γὰρ ὅταν Ἰπποκρ. εἶποι] MS. λατροῖς, ὡς καὶ παρὰ Ἰπ-

ποκράτη, ut et MS. *Seberi*. caetera quae sequuntur in MS. desunt usque ad πεντέχαλκον segm. 70. IUNG.

καὶ γὰρ ὅταν Ἴπποκράτης] Plura sunt in *Hippocrate* loca, quae, si ad sensum verborum animum tuum advertas, respicere potuit *Pollux* noster: in quorum numero ponendus ille, quem adtulit *Kuehnius* ex libello περὶ ὑγρῶν χρήσιος §. 4. qui sic satis apte rei, quam agit *Pollux* noster, non tamen ipsis respondet verbis. et alium tibi monstrabo, quem solum respexit *Noster*, locum *Hippocratis*, ex eius *Aphorismis* Sect. 5. §. 18. τὸ ψυχρὸν πολέμιον ὀστέοισιν, ὀδοῦσι, νέρουσι, ἐγκεφάλῳ, νωτιαίῳ μυελῷ· τὸ δὲ θερμὸν ὠφέλιμον. pro νέρουσι Ἴωνικώτερον *Pollux* νέρουσι. An vero hoc *Hippocratis* loco ex re sua usus sit *Onomasticographus* noster, non disputabo; et videbit facile lector eruditus. Ex *Aristophanis* autem *Thesmophoriazasis* quod mox noster habet, τὸ χαλκίον θερμαίνετε, in illa, quam habemus *Thesmophoriazusion* fabula non extare, haud est quod mireris, siquidem illas διεσκευασμένας secunda vice in scenam protulerit *Comicus*. unde in προτέραις, quas *Gellius* alicubi laudat, extiterint haec verba. Postea in versiculis ex *Comici Georgis* nihil quicquam immutare sum ausus, destituentibus nos MSS. perplacet tamen, quam Doctissimus *Kuehnius* habet, emendatio. [Olim fuit fabula Θεσμοφορίαζουσαι duplex, prima et secunda, quam reparatam seu renovatam, διεσκευασμένην vocabant. haec in antiquitatis voragine naufragium fecit; illa tulit aetatem, et in nostris hodieque manibus versatur. ea igitur, quae ex prioribus *Thesmophoriazasis* a *Gellio* sunt allata, etiam nunc in hac fabula reperiuntur. uberius et non simplici vice ad librum X. eadem res a me est pertractata. haec facile demonstrant, quid mea commiserit imprudentia. scilicet ea omnium est sors, ut quae etiam bene perspecta habemus, animo nec opinantibus effluant. Ex *Addendis*.]

χαλκίον θερμαίνεται] Vide *Casaubon*. in *Athen*. lib. III cap. 54. *Seb*.

χαλκίον θερμαίνεται] Puto legendum θερμαίνετε, ita imperantis faeminis. Non extant haec in hodiernis *Thesmophoriazasis*. *Eupolidis* locus, ut et *Casaubonus* noster adnotavit III. *Athen*. 54. est apud *Athenaeum* lib. III. ita ab illo magno viro constitutus:

— τὸ χαλκίον
θερμαίνέ θ' ἡμῖν, καὶ θύη πέπτειν τινα
κέλευ', ἵνα σπλάγγνοισι συγγενώμεθα. IUNG.

ἐξ ἄστεως νῦν etc.] Hunc *Aristophan.* locum ex coniectura legerem hunc in modum:

ἐξ ἄστεως νῦν ἔς ἀγρόν χωρῶμεν
ὡς πάλαι ἔδει ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκῷ
ἐλλουσαμένους σχολάζειν etc.

*ex urbe iam nunc rus petentes eamus
namque oportebat dudum nos ibi in atheno
nos lavantes otiosi.*

Hic locus *Polluci* obstitit, quo minus acciperet praecedentia de caldae potu. *Interpres* aliorsum abit in prima editione.

KUEHN.

ἐξ ἄστεως νῦν etc.] *Aristophanis* versus non macula carere prorsus autumo. IUNG.

70.

χαλκοῦ θερμοῦν ἦν] Supra segm. 67. *Mercurialis* lib. I. Var. Lect. c. 8. interpretatus, *caldam chalco, quae fere est quadrantis nostri vel paulo plus mensura, vendi solitam: quae pusillitas, ait, non lotioni, sed potui inservire poterat.* Verum non recte certe cepit, si χαλκοῦ de mensura cepit, quum de nummulis χαλκοῖς, qui octava pars oboli, accipienda haec esse clare supra in *Philemonis* verbis videre potuisti: et hic, quod ait, τὸ λεπτόν τοῦ νομίσματος, non τοῦ μέτρου. IUNG.

συντατόμενον] Constructum cum verbo πιεῖν. *Interpres* sensum obscurat. KUEHN.

τὸ λεπτόν τοῦ νομίσματος] *Interpr.* numismatis bucca, quod quid sibi velit, nescio: auctor certe voluit minutum numismatis apud *Philemonem* non pati ut locus eius accipiatur de lavacro, ut quod carius constaret. reliquum ergo, ut potus intelligatur; nam eius modulum huius modi nummulis metiebantur caupones. KUEHN.

χαλκοῦς] MS. χαλκούς. de pentechalco hinc *Hostus* libr. III. *Rei Nummar. vet.* cap. 5. n. 10. IUNG.

εὔρομεν ἐν τοῖς Ἀριστοφῶντος Διδ. ἢ οὐλάρω] C. A. φησὶν Ἀριστοφῶν ἐν Διδύμοις,

ἔπειτ' ἠπάτια καὶ νῆστίν τινα

— π. προσλαβῶν.

C. V. Διδύμοις ἢ Πυραύλω. forte Πυραύνω. *Alexidis Πύρανον* laudat *Athenaeus* lib. VI. c. 17. *Antiphanis Geminos* laudat idem saepius. ἢ οὐλάρω *Salm.* delet aequae ac C. A. KUEHN.

εὔρομεν ἐν τοῖς Ἀριστοφῶντος Διδ. ἢ οὐλάρω] MS. noster longe aliter: ἐν ταῖς Ἀριστοφῶντος Διδύμαις, ἢ Πυραύλω, quae profecto saniora vulgatis et rectiora adfirmare nullus vereor.

Notetur itaque hic *Aristophon*, (quem *μεμόνος* interpres *Aristophanem* vertit) et ipsius *Didymas*, sive *Pyraulus*, si cubi alibi occurrant. *Ἐν Διδύμαις*, ut quidem noster MS. habet, etiam *Alexis* laudatur infra *segm.* 153. Citatur idem *Comicus* et apud *Athenaeum*, ut lib. XII. extremo *Ἀριστοφῶν Πλάτωνι* ubi fabulae titulus nescio an mendo quoque careat, et lib. XIII. *ἐν Καλωνίδῃ*, et alibi. IUNG.

εὔρομεν ἐν τοῖς Ἀριστοφ. Διδ. ἢ οὐλαύρω] Vocabuli portentum, quod haud sine MSS. ope feliciter averruncassemus. in iis itaque est *Πυραύλω*, quam vocem textui reposuimus. *Πυραύνω*, cui fabulae nomen a vasculo *πυραύνω*, de quo *Hesygium* vide, *Kuehnius* noster quod coniectabat, non, puto, fuerit forsitan *ἀπροσδιόνσον* et *Διδύμας* verius quoque habuerit *Iungermanni* Codex. sed, ne quis audaciae possit inurere notam, textu manus abstinuimus, ac intra MSS. lectionis terminos continuimus nosmet ipsos. dictum vero *Διδύμοις ἢ Πυραύλω* titulo duplici, quod perquam est in fabularum inscriptionibus frequens. illa vero, quam ex MSS. restitui, *ἐπιγραφῇ* eo mihi magis arridet, quod inter *Antiphanis* fabulas in oculos mihi veniat *Ἀύλητρις ἢ διδύμαι*. quae ut tetigit mulieres praecipue, ita hanc *Aristophontis* viros vellissime credo facile. sed de *Πυραύλω* titulique ratione necdum mihi res est aperta: quaerendum itaque. Huius autem *Aristophontis Πυθαγορεσιᾶς* laudat *Athenaeus*, et *Diogenes Laërtius* VIII, 58. ad quem praestantissimus *Menagius* in *Suida* vitio scriptum *Ἀριστοφάνης* pro *Ἀριστοφῶν* erudite observat. in ista vero fabula *Pythagoram*, eiusque sequaces, atque doctrinam hominum risui fuisse expositum ex fragminibus, quae apud *Athenaeum* sunt ac *Laërtium*, patet: adeo ut iniquior fuisse videatur in philosophos hic *Comicus*, prout utriusque hominum generi non apprime inter sese conveniebat. hinc eidem *Aristophonti* fabula fuit scripta, cui titulus erat *Πλάτων*, quem non est rationis quicquam cur cum *Iungermanno* mendii habeas suspectum.

ἡπατίαν] In ipso versu emenda *ἡπάτια*, ut MS. noster habet, in quo et *τινὰ* est. habes ea iecuscula et apud alios *Comicos* lib. III. *Deipnosoph. Athenaei* inter delicata. IUNG.

ἡπατίαν] *ἡπάτια* textus habet ex Codice *Iungermanni*. *μοχ* vero *συλλαβῶν* scribas an *προσλαβῶν* parum refert: utrumque sensui satis dat.

συλλαβῶν.] MS. *προσλαβῶν.* SEB.

συλλαβῶν.] *Summatim conficiens πεντέμαλκον*: tantum enim pecuniae caupo conficiebat ob apposita iecinora et inte-

stinum. *Salm. leg.* ἔπειτ' ὀρατίαν τίνα καὶ νῆστιν. KUEHN.

συλλαβῶν.] MS. et noster et *Seberi* προσλαβῶν pro vulgato συλλαβῶν. IUNG.

εἴη δ' ἂν καὶ σύμβολον] Errasse hic *Pollucem* errorem crassissimum demonstrat *Casaubonus*: neque enim symbolum pecuniae certae nomen esse, sed annulum aut quidvis aliud arrhae loco dari solitum: et versum *Hermippi* pronunciassse aliquem a caupone annulum simul repetiturum, et pecuniam daturum. Alterum autem locum sic vertit: *Hei mihi quid faciam symbolo emunctus?* nam κεκάρθαι eleganti translatione dici qui aliqua re spoliatus est et emunctus. Notum illud:

ἡμετέροις βουλαῖς Σπάρτα μὲν ἐκείρατο δόξαν.

Quod vertit *Tullius* (*Tusc. V. pag. 258.*)

Consiliis nostris laus est attonsa Laconum.

Vid. et caetera libr. III. cap. 51. *Animadvers. in Athen. Seb.*

εἴη δ' ἂν καὶ σύμβολον] Exposuit hinc ita σύμβολον et *Hostus* lib. III. *Rei Numm.* cap. 8. tm. 5. Sed errorem crassissimum doctissimum *Pollucem* errasse notavit doctiss. *Casaubonus* III. *Athen.* 51. et ex eo hic *Seberus* noster. Nec dissimulandus viri eruditi *D. Furlani* error, qui quoque ex hoc *Pollucis* loco in suis *Notis ad Theophr.* *Charact.* qui inscribitur ἀπόνοια, illum locum philosophi, μάχεσθαι τοῖς τὸ σύμβολον φέρουσι ita exponit: *pro symbolo autem absolute tesseram licet intelligere, quam habere oportebat theatrum ingressuros: aut numismatium sic vocatum, cuius meminit Iulius Pollux lib. IX. σύμβ. β νομ. etc. Hoc est: Symbolum numismatium parvum numismatis dimidium. abscindebatur igitur; ex quo potest eius cognosci vilitas. is itaque, qui in theatris stipem e spectatoribus colligit, symbolam exigit contenditque etc.* Sed posterior haec explicatio et falsa est et loco non quadrat. IUNG.

εἴη δ' ἂν καὶ σύμβολον] Utitur hoc loco *I. Phil. Tomasinus* de *Tesser. Hospital.* cap. 16. ibidemque loci et *Is. Casaubono* obviam it, qui σύμβολον dici volebat non nummum quendam dimidium, cuius haec emtori, altera cederet venditori pars; sed annulum, aut quidvis aliud arrhae loco exhibitum. qua quidem in re, dum pudendum *Polluci* errorem impingere conatur, in summi viri partes haud concesserim. nam sane quid impediat, quo minus σύμβολον huiusmodi nummum ἡμίτομον significet simul et aliud etiam quodvis in arrham datum? dubium vero non est, quin hoc dimidiati nummi genere usi sint antiqui, cuius altera parte huic, illi vero hac tradita ra-

tas faciebant stipulationes, et in antiquariorum etiam quibusdam cimeliarchiis ἡμικρομα huiusce modi adservantur numismata, quae aut hisce, quos docet *Pollux*, usibus, aut etiam aliis similibus fuere destinata. Exhibet talem in binas divisum partes nummum *Augusti Caesaris* et *M. Agrippae* aversis signatum capitibus, qui victa Aegypto a colonia *Remauso* utriusque principis honori sit cusus, *Chiffletius* in *Anastasi Childerici regis*. horum nummorum partes dimidias dextras *Augusti* capite insignes repertas esse Romae refert morante illic *Menetrio*, quem arrhas appellasse, non addita alia explanatione, has dimidias nummorum partes tradit: ipse vero *Chiffletius* usurpatas censet pro arrhabone sive tessera inter amicos absentes et longe dissitos; et hanc suam sententiam adstruit pluribus argumentis. potuerint tamen et factae cuiusvis stipulationis arrhabones fuisse. sed seu tales fuerint, seu quales vult *Chiffletius*, tanti nostra non refert, cum pateat dimidiatos nummos arrhabonis olim aliquando habuisse vicem, ac tesserae hospitalis, quod defendendo *Polluci* nostro sufficit, cum non fuerit diversa ratio huius symboli, quando isthoc utebantur in pactis atque stipulationibus mutuis. Et vero, dum his sumus impliciti, non longe diversum confirmandae stipulationis aut cuiusvis pacti modum apud *Laconas* tangamus, si forte huic rei aliquam affundat lucem. inter hos itaque foeneratores praesentibus binis testibus stipulam seu scytalen in duas solebant diffrangere partes, in quibus utrisque pacti conditiones, τὰ συμβολαῖα, literis solebant consignari, atque tum haec testibus tradi, illa vero a foeneratore retineri moris fuit. memoriae mandavit hanc rem *Dioscorides* περὶ Νομίμων, et ex eo *Scholiastes Aristophanis* ad *Aves*: Διοσκορίδης δ' ἐν τοῖς περὶ Νομίμων τοὺς δαυέζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην δύο παρόντων μαρτύρων καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι (apud *Suidam*, qui haec eadem more suo sibi solito ex *Scholiasta* descripsit, est, ἑκατέρῳ) καὶ τὸ μὲν ἐν τῶν μαρτύρων δίδοναι, τὸ δὲ δι' ἑαυτοῦ ἔχειν. emendat in *Suida* δι' ἑαυτῶν *Portus*; sed recte se vulgata habet lectio. vides hic fractam scytalen pacti conditionibus inscriptam, et alteram partem testi traditam, alteram sibi habuisse foeneratorem, quae certe a nummi symbolo non differunt alia in re, quam quod hic fuerit nummus, illa vero scytala, quae etiam exaratam continebat stipulationem. Haec cum ita in *Lacedaemoniis* obtinuerint, ac aliis forsitan quoque *Graeciae* populis, explodenda plane non fuerint, tanquam putidae *Grammaticorum* ineptiae, quae de stipulationis origine

a stipula petenda, qua fracta iterumque iuncta sponsiones suas veteres agnoscebant ratas, traduntur. habet inter alios *Iaidor. Origin.* libr. IV. c. 24. nam certe res sunt affines plane atque similis conditionis, et cum talia apud Spartanos obtinuerint, potuere et haec ista apud Massilienses atque Siculos esse, a quibus cum ceteris pluribus haec habuerint Romani. Sed emansores sumos.

ἡμίτομόν τι νομίσματος.] C. A. ἡμίτομον νομίσματος, altera pars dissecti numismatis. *Aristot.* lib. IV. *Polit.* c. 9. εἶτα ἐκ τούτων ἀφ' ἑκατέρας ὡσπερ σύμβολον λαμβάνοντας συνθετέον: ergo symbolum est pars dimidia, quae cum altera composita conficiebat integrum symbolum. KUEHN.

71.

ὁ μὲν Ἐρμῖππος etc.] C. A. ὁ γοῦν Ἐ. ἐν Ὁρμοφόροις μὲν τῷ γοῦν superscripto. KUEHN.

ὁ μὲν Ἐρμῖππος etc.] MS. ὁ γ' οὖν Ἐρμ. ἐν. IUNG.

Φορμοφόροις] MS. Ὁρμοφόροις, ut scribendum iussit *Casaubonus* noster *Athen.* 31. et ult. *Athen.* ult. ut et supra VII, 89. dictum, ubi quoque, ut hic, altera fabula *Comici* laudatur, *Δημόται* de qua *Casaubonus* noster meminit VII. *Athen.* 8. IUNG.

κεκυρμένος] Metaphora satis nota: vid. *Schotti* N. C. lib. II. c. 6. sensus est:

Quid miser agam symbolo defraudatus?

Defraudatus videor dimidio.

Conqueritur emptor symbolo amisso periisse sibi pretii iam soluti partem alteram, quod non amplius ipsi suppetat, unde probet se iam cauponi solvisse dimidium. KUEHN.

ὡς τε εἰ ἐκ θατ. etc.] C. A. ὡστε ἢ ἐκ θατ. μ. τ. τοῦτο δεῖ etc. locum corruptum dudum est, quod *Illustris Dn. Obrechtus* feliciter ita restituit: ὡστε ἢ ἐκ θατέρου μόνον τετυπῶσθαι τουτὶ δεῖ νομισμάτων νοεῖσθαι, ἢ δικαιεῖσθαι (leg. διηρηθῆσθαι) ὡς ἔχειν τὸ μέρος ἐκάτερον, τὸν τε πιπράσκοντα τὸν τε ἠνούμενον, ἐπὶ συμβόλῳ, τοῦτον μὲν τι προειληφέναι (ita C. A. et τι superscriptum habet, cui accedit et *Salm.*) τὸ δὲ ἐνοφείλῃσθαι: adeoque aut ex altera tantum parte signatam hoc numisma, aut divisum fuisse intelligendum, ut uterque, venditor scilicet emptorque, partem penes se habuerint pro arrha, quod hic quidem praeceperit aliquid, pars vero rei venditae adhuc debeatur. tesseram nummariam dicere posses, sed non eo sensu, quo extat apud *Sueton.* in *August.* cap. 41. *Casaubonus* doctissimus *Animadvers.* in *Athenaeum* libr. III. cap. 31. erroris crassissimi arguit *Pollucem* hac in re, sed videtur ille non

habere idoneas rationes huius ἐπικρίσεως. *Salm. leg.* τόδε ἐναφίλασθαι τοῦ διελέγχουσι· σμικρόν τι δ. KUEHN.

ὡς τε εἰ ἐκ θατ. etc.] Emenda ὥστε ἢ ἐκ θατ. ut MS. habet, quamvis in eo male ἢ videatur scriptum. ei ἢ mox respondet alterum ἢ. IUNG.

ὡς τε εἰ ἐκ θατ. etc.] Textum restitui partim ex MSS. ex *Kuehnii* partim emendata margine. distinctionem praeterea confusam in ordinem, quam fieri potuit accurate, redegi: de quibus singulis si admoneam, operae pretium non ferat lector.

τουτὶ δεῖ etc.] MS. τοῦτο. SEB.

τουτὶ δεῖ etc.] MS. noster, τοῦτο δεῖ τὸ νομίσμ. plenius. τοῦτο et *Seberi Augustanus* habebat. IUNG.

ἐκάτερον. τὸν τε π.] Videtur punctum delendum, ut scribas, ἐκάτερον, τὸν τε πιπρ. IUNG.

ἄνούμενον, ἐπὶ σ. τούτῳ etc.] MS. ἄνούμενον ἐπὶ συμβόλω· τούτῳ μὲν τι προειληφέναι, τὸ δὲ ἐνοφείλεσθαι· διελέγχουσιν δὲ αὐτὸ σμ. τ. δ. quae videntur integriora. προειληφέναι et *Seberi* MS. habet. totus itaque locus ita scribendus et distinguendus videtur: ἐκάτερον, τὸν τε πιπράσκοντα καὶ τὸν ἄνούμενον, ἐπὶ συμβόλω μὲν τι προειληφέναι, τὸ δὲ ἐνοφείλεσθαι· διελέγχουσιν δὲ αὐτὸ σμικρόν τι δύνασθαι, Ἀριστοφάνης μὲν etc. Ἀρχιππος δὲ etc. mutila enim *Aristophanis* verba, quae MS. noster egregie supplet, et in iis symbolum hoc, ut statim dicam.

IUNGEM.

προειληφέναι.] προειληφέναι. SEB.

διελέγχουσιν αὐτῶ] C. A. δ. δὲ αὐτῶ, quae duo posteriora marginis sunt. patet autem legendum esse αὐτὸ etc. δύνασθαι. A. KUEHN.

διελέγχουσιν αὐτῶ etc.] Restitui in textu διελέγχουσι δὲ αὐτὸ cum MSS.

72.

Ἀριστοφάνης μὲν ἐν * ἀγύρῳ] C. V. δὲ ἐν ἀναγύρῳ etc. vid. supra. consentit *Salm.* KUEHN.

Ἀριστοφάνης μὲν ἐν * ἀγύρῳ] MS. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ἀναγύρῳ λ. male δέ. Sed Ἀναγύρῳ pro vulgato ἀγύρῳ restituas licet, ut et rectum putavit *Casaubonus* noster IV. *Athen.* 4.

IUNGEM.

Ἀριστοφ. μὲν ἐν * ἀγύρῳ] Saepe iam est, quod in *Polluce* nostro pro ἀγύρῳ restituisse memini Ἀναγύρῳ, quem verum censemus fabulae titulum, et forsitan ἐπιγραφῆς hanc non ineptam plane reddemus rationem. inter *Aristophaneas* fabulas non sunt paucae quae ab Hierois cuiusdam nomine

titulum sibi gerunt impositum. ab auctore nostro adducuntur *Amphiarus, Aesculapius, Glaucus, Daedalus*, quin etiam *Ἡρώες* inscripta fabula. in earum numerum referas licet eius *Ἀνάγυρον*, ita inscriptum ab Heroë *Anagyro*, cui lucum habebant sacrum *Anagyrasii*, non ignobilis Atticae regionis populus. de hoc Heroë narrant, eum subvertisse funditus ac in ruinam dedisse templo suo proximas aedes, quod sacrilegas manus rebus sanctis inferre distinassent vicini, unde et proverbio originem dederit, *Ἀνάγυρον κινεῖν*, cuius meminere *Zenobius, Diogenianus, et Suidas*, qui plura adhuc alia de eodem refert Heroë; quamvis alii ab *ἀναγύρω* herbae genere incunabula potius illius paroemiae petenda ducant, inter quos *Hesychius*. Illius vero, quam retuli, historiologiae, seu fabulam appellare mavelis, materies faceta est omnino ac apta satis, in qua iocos ridendique causas captare voluerit potueritque *Aristophanes*, variorumque hominum mores atque malefacta traducere eximie. De *Anagyrasiiis* vero memoriae mandavit *Pausanias* in Atticis, templum eos habuisse Magnae Deum matris, videndique de iisdem *Stephanus et Harpocratio*. Si quis autem in medium potuerit meliora dare de titulo fabulae *Anagyri*, in eius nos sententiam facile pedibus ibimus: neque latet nos diversam esse *Is. Casauboni* ad *Athen.* mentem: sed quid summi viri obstet sententiae, facile deprehensurus est eruditus lector,

τοῦτ' αὐτὸ π. δ. καὶ τὰ ὅμοια.] C. V. τ. α. π. δυοβόλω·
 pro καὶ τὰ ὅμοια MSS*ti* legunt καὶ σύμβολον ὑπὸ τοπικλιν-
 τρώμων (C. A. margo τῷ πικλίντρῳ μῶν) τις (margo C. A. τις)
 αὐτὸ ἀνείλετο· quae verba ita redigerem in versus:

τοῦτ' αὐτὸ πράττω δὴ ὀβόλω καὶ σύμβολον
 ὑπὸ τοῦ πικλίντρῳ μῶν τις αὐτ' ἀνείλετο;

Exigo solum duos obolos et symbolum

Sub lectulo iacens, num quis illud abstulit?

Salm. leg. τοῦτ' αὐτὸ π. συμβόλω δυοβόλων. ΚΥΕΝΗ.

τοῦτ' αὐτὸ π. δ. καὶ τὰ ὅμοια.] Sed ad locum *Aristophanis*, qui pessime mutilatus vulgo. En tibi ex MS. nostro optimo ita: τοῦτ' αὐτὸ πράττω δυοβόλω, καὶ σύμβολον ὑποτω-
 πικλιντρώμων τις αὐτὸ ἀνείλετο. monstrose ais. Sed haec exriabit omnia tibi *Salmasius* noster ὁ πάνν, cui ita legendi videntur: τοῦτ' αὐτὸ πράττω δυοβόλω καὶ σύμβολον ὑπὸ τῷ
 πικλίντρῳ μῶν τις αὐτ' ἀνείλετο, atque hos versus apud *Suidam* alicubi aliud agentem legisse meminisse, ita etiam,

nisi fallatur, scriptos ut posuit. Ita vero concinnabunt nobis duos senarios:

τοῦτ' αὐτὸ πρᾶττω διοβόλω, καὶ σύμβολον
ὑπὸ τῷ πικλίντροφ· μῶν τις αὐτ' ἀνείλετο;

Dele vero hic in vulgatis καὶ τὰ ὅμοια, ineptissima manu invecta. nec in MS. sunt, qui scilicet *Aristophanea* nobis servavit integra. IUNG.

τοῦτ' αὐτὸ π. δ. καὶ τὰ ὅμοια] Bene est quod MSS. ope insigni augmento *Pollucem* nostrum liceat locupletare. nam et mutila fuere vulgo et corruptissima *Aristophanis* verba hunc in modum: τοῦτ' αὐτὸ πρᾶττω διοβόλω· καὶ τὰ ὅμοια· sed alio tamen modo *Comici* verba capiam, quam fecit *Kuehnius*. adiicio itaque Latinam versionem, qua meam de distichi sensu mentem aperiam:

*Id ipsum facio dioboli pretio: et symbolum vero
Quod est sub lectulo; num quis illud abstulit?*

Illa vero, καὶ σύμβολον ὑπὸ τῷ πικλίντροφ per ἀποσιώπησιν sunt prolata; subintelligendum enim est, πούστιν; ubi est? aut simile quid. putem vero ad Atticismi normam ita fuisse scriptum ab *Aristophane*, καὶ σύμβολόν γ' ὑπὸ etc. *Kuehnius* δὲ ὀβόλω pro διοβόλω ad Codicis sui marginem restituerat invitis MSS. quorum lectionem nos sumus sequuti. de διοβόλω superius hoc capite dixit *Pollux*, et monuit quidem, istam voculam dissolvi plerumque in binas alias δὲ ὀβόλω, adducto *Demosthenis* loco, cui addas licet hanc paroemiam; Ὀβολοῦ τασιγὸς, δὲ ὀβολῶν ἀρτύματα, quae apud *Suidam* est ac *Apostolium*; sed illud quaecumque hic sibi, contra euntibus MSS. opportunum non invenit locum. Ista vero *Aristophanea Falckenburgii* quoque Codex adgnoscat; sed in hoc tamen vitiosius, quam in aliis conspiciuntur MSS. pronam ut se habent: τοῦτ' αὐτὸ πρᾶττων πικλὲν τρομόν τις ἀνείλετο· in quibus, quod dicitur, nec caput nec caudam invenias.

"*Αρχεππος δὲ* etc.] C. V. "*Αρχεππος εἰπὼν ἐν Ἡ. γαμοῦν τι ἀνδρῶν*" male. KUEHN.

ἀτὰρ παρ' ἐμοί γ' etc.] MS. ἀτὰρ π. et in his male de numismatio a *Polluce* explicari indicavit idem *Casaubonus* noster III. *Athen.* 51. IUNG.

εἶχεν οὐ δὲ σύμβολον.] Proverbium: *ne symbolum quidem habet*, de homine paupere. Quia symbolum non datur nisi ab iis, qui praesente pecunia deficiebantur. *Casaub.* ibid. SEB.

ἔλχεν οὐ δὲ σύμβολον.] In Codicis *Falckenburgiani* margine adscriptum video πινῆ χον· unde si quis sani quid possit extrudere, per nos hoc ipsi licebit. putabimus interim glossulam hanc esse marginalem, ac valere forsitan πενίας χάριν, paupertatis ergo, illum ἀνδρῶν ἄριστον scilicet non habuisse symbolum. sed hoc quidem *Archippi* loco nihil quicquam symbolum facit ad Atticam stipulatoriam, quod mihi dicere liceat, de qua docere hic *Polluci* sit in animo, siquidem omnino de *tessera hospitali* intelligendum est.

* κόλλυνον] *Sylburg.* leg. κόλλυβον, quod et *Matth. Hosto* verisimile, pag. 492. velut μοκ κολλύβον, et τριτοκόλλυβον, nec aliter MS, hoc loco, quantum ad numerum syllabarum. nam alias ibi etiam ν pro β positum. SEB.

* κόλλυνον] C. A. margo κόλλυβον· consentit C. V. *Hesych.* in κολλυβιστής· Κόλλυβος, εἶδος νομίσματος· καὶ ὁ ἐν τῷ χαλκῷ κεχαραγμένος βουῆς. ΚΥΡΕΝΗ.

* κόλλυνον] κόλλυβον MS. ut omnino emendandum est. et ita *Sylburgium* recte notasse ait *Seberus* et *Hostum* lib. III. *Rei Numm.* c. 8. tmem. 12. nec aliter adgnoscat *Avus* meus de *Numism.* error sine dubio inde ortus quod in MS. β et ν utrumque scribuntur pari modo ut Latinum u, nisi quod ν anteriore parte dependulam habet lineam, nil in posteriore, quemadmodum et in quibusdam olim excusis libris habes adhuc ρ· id, si praesertim literae ab calligrafo inter se connexae, facile non acute attendentem fugere potuit. IUNG.

* κόλλυνον] Margo *Falckenburgiana* habet κόλυμβος, quod quamvis vitiosum statuam, reperio tamen in *Suida*: Κολύμβων, εἶδος νομίσματος· sed ille, credo, vitiosam ex aliis lectionem secure *Lexico* suo inseruit, restitui igitur κόλλυβον in textu; et *Callimachi* versus, qui subiicitur mox, ita fuit ante nos lectus: Ἐκ τῶν οἴκων βουῆν * κολλύνον πιπράσκουσι· quae sine sensu erant. lectio quam *Polluci* reddidi, MSS. nititur; et *Falckenburgium* quoque habuisse κόλλυβον, adnotandum est, cui et mox τριτοκόλλυβον pro τριτοκόλλυνον placuit. sed MSS. melius, et nos ex iis in textu τριτοκόλλυβον· neque praetereundum sane *Othionem Sperlingium* virum Doctissimum habere quoque τριτοκόλλυβον, atque ex hoc *Pollucis* nostri loco adnotare pag. 166. de *Nummis non Cusis*, Alias et collybi mentio in *Suetonii Augusto* cap. 4. manibus collybo decoloratis: et videndus quoque πωλυμαθίστατος *Vossius* in *Etymolog.* Sed de *Callimachi*

loco habeo quod addam. Illustriss. Spänhemius ad collectas a se *Callimachi* reliquias ex Codice *Vossiano* hanc addnotat lectionem, ὀκίβουν κολλύβου etc. Eruditiss. vero *Bentleius* una alterave litera differente, ὀκόβουν κολλόβου, unde lectionem concinnat, qua est ingenii atque iudicii felicitate eximia, elegantem hanc: Ἐκ τῶν, ὄκου βοῦν κολλύβου πιπρήσκουσι, *Ex illis, ubi bovem collybo vendunt*: quae tanto mihi lenocinio adblanditur, ut in textum recipere decreverim, quippe quae ex vestigiis MSS. lectionis educatur facili negotio.

γοῦν] Iterum MS. γ' οῦν. IUNG.

ἐκ τῶν οἴκου β. * κολλύνου π.] C. A. margo ἐκ τῶν ὀκίβουν κολλύβου π. C. V. ἐκ τῶν ὀκοβουνκολλύβου πιπρήσκουσι. unde legendum:

ἐκ τῶν οἴκου βοῦν κολλύβου πιπρήσκουσι.

Bovem ex domesticis collybo dividendunt.

Summam annonae vilitatem apud inferos esse refert; ita enim explicat *Noster*, quasi dixerit, *re vilissima et cuiusvis obvia bovem vendunt, qualem domi habemus.* ΚΥΕΗΝ.

ἐκ τῶν οἴκου β. * κολλύνου π.] MS. ἐκ τῶν ὀκοβουνκολλύβου πιπρήσκουσι. *Noster Salmasius* emendat: ἐκ τοῦ νομοῦ βοῦν κολλύβου πιπράσκουσι. Sed eius verba tibi adscribo omnia: *Callimachi versus est ex eius Choliambis, quos saepius citant veteres critici, itaque vulgata lectio εἰς κόρακας potius quam εἰς τὸν χωλίαμβον mitti debet, ἐκ τῶν οἴκου.* Loquebatur *Callimachus* illo loco, ut ex *Grammatico* scimus, περὶ τῶν ἐν ἄδου. quod non temere monuit, et forte disputabat quanta esset felicitas καὶ εὐζωΐα eorum, qui inibi agerent, ut quibus omnia ita supra vota affluerent, ut bovem, qui hic apud nos, qui vivimus, immane quanto pretio est, parvo venderent aut emerent. versus forte ita emendandus, ἐκ τοῦ νομοῦ βοῦν κολλύβου πιπράσκουσι. οἴκου pro νομοῦ facilis lapsus. Sed et κολλύβου veram esse lectionem arbitror, non κολλύνου, ut vulgo legitur. apud *Suidam* legimus: Κόλυμβον, εἶδος νομίσματος. Sed hic quoque emendamus κόλλυβον. et in alteris ad me literis ait se sibi vere videri emendasse κολλύβου, pro κολλύνου. τὸν ἐκ νομοῦ βοῦν κολλύβου πιπράσκουσι. et se iudicasse etiam ita in *Suida* posse legi: coniecturam, ait, nostram confirmat hic locus *Aristophanis* in *Eirene*, — ὡς πρὸ τοῦ οὐδ' εἰς ἐρηρίατ' ἂν θρέπανον οὐδὲ κολλύβου, νοτὶ δὲ πενήκοντα δραχμῶν ἔμπολῶ. In *Glossis* nostris, *Collybum, cermation*, ut et in vulgatis *Isidori*. IUNGEM,

ὡς ἂν εἴποι τ. etc.] ὡς ἂν εἴποι τ. τ. π. margo tantum habet in C. A. *Salm.* ἐκ τοῦ νόμου β. π. KUEHN.

τριτοκόλλυρον] MSS*ti* τρικόλλυρον. *Hesych.* τρικόλυρον, νομισμάτιόν τι. KUEHN.

τριτοκόλλυρον] MS. τρυκόλλυρον. sed legendum non dubito τρικόλλυρον, ut et Avus noster habet libr. de Numism. Et *H. Stephanus* ex *Hesychio* τρικόλυρον hic adscripserat, qui idem, *Hesychius* inquam, exponit νομισμάτιόν τι. firmat id ipse *Noster* supra VI, 165. τρικόλυρον. perinde ut alia ibi τριτάλαντον, τριδραχμον. IUNG.

73.

ὁ καὶ Ὅμηρ. εἰδ. νομ. etc.] Hic MSS*ti* amplius habent: οἱ μέντοι τὸν βοῦν, τὸ ἐκ τοῦ τυπώματος οὕτω κληθὲν νόμισμα καὶ Ὅμηρον etc.] omisso ὃ ante Ὅμηρον. KUEHN.

ὁ καὶ Ὅμηρ. εἰδ. νομ. etc.] MS. noster magnum defectum vulgatorum Codicum supplet denuo; quam ridiculum enim vulgo *Homerum* illo ἐκατόμβοι ἔννεαβοιῶν, respexisse ad τρικόλλυρον. nihil absurdius. Tu restitue ex MS. nostro, qui ita habet: νόμισμα. οἱ μέντοι τὸν βοῦν, τὸ ἐκ τοῦ τυπώματος οὕτω κληθὲν νόμισμα, καὶ Ὅμηρον εἰδέναι etc. Ad βοῦν revertitur obiter, de quo supra segm. 60. et ait eos, qui arbitrati fuerint *Homerum* illum nummum βοῦν agnovisse isto carmine, ἐκατόμβοι etc. quasi armorum pretium ad certum drachmarum numerum equipararet, id stulte eos opinari *Homero* quidem teste, qui permutationem certe antiquitus factam non nummo autumet, sed in retributione quarundam rerum, quas vicissim dabant; quae probat ulterius. non ita liquide haec in vulgatis adparent, quoniam sane corrupta sunt alicubi, ut docebimus. IUNG.

ὁ καὶ Ὅμηρ. εἰδέναι v. etc.] Nulla est pagina, ubi non eximie de *Polluce* nostro MSS. Codices sint meriti, hoc tamen praecipue capite, quod lacerum crudeliter ora, plurimisque suis mutilum atque truncatum membris eorum ope redivivum est factum. egregius est, qui hoc evincat, hic locus, cui ante latam ex MSS. cum *Kuchnio* a nobis medellam, sensus erat ineptissimus. De ἐκατομβοίοις vero et ἔννεαβοίοις quod dicat *Pollux* quosdam referre ad veterum nummum bovem, itidem reperio in *Scho!iis* ad *Homerum* MSS. quae sunt penes *H. Wetstenium*, virum de literis elegantioribus optime meritum ac in dies merentem, ubi ἐκατόμβοια exponuntur, ἐκατὸν νομισμάτων ἄξια, atque simili modo ἔννεάβοια, ἔννεα νομισμάτων ἄξια. neque aliter *Hesychius*:

Ἐννεάβοιον, ἐννέα βοῶν ἄξιον, ἢ ἐννεάβυρσον· ὁ δὲ βοῦς νόμισμα· sed de bove supra late: videndus et ad Homerum Eustathius non uno in loco. Mox erat vulgo τὴν ἀξίαν τῶ τῶν ὄπλων· inficete: emendavimus cum Kuehnio, quo praeeunte et paulo postea Ὀμήρῳ μάρτυρι habes pro μαρτυρεῖν.

ἑκατόμβοι ἐννεαβοίων] Versus extat *Iliad.* ζ. v. 256. quae mox sequuntur ὡς πρὸς ἀριθμὸν etc. τὴν ἀξίαν τῶν ὄ. etc. usque ad ὑπολαμβάνουσι in margine sunt C. A. locus ille ab *Interprete* male videtur acceptus: *qui equidem, inquit, bovem numisma a bovis imagine ita dictum, etiam Homero notum fuisse existimant in illo trito:*

ἑκατόμβοι ἐννεαβοίων.

Quasi pretium armorum ad drachmarum numerum invicem exactum aestimatumque sit, illi sententiam fovent quodammodo insipidam. ὡς ante ὑπό τι ex praecedentibus hic videtur inculcatum. KUEHN.

ἑκατόμβοι ἐννεαβοίων] MS. iterum ἐννέα βοῶν, ut supra segm. 60. IUNG.

τὴν ἀξίαν, τὸ τῶν ὄπλ.] MS. τὴν ἀξίαν τῶν ὄπλων· bene, dele itaque vulgatum τό. IUNG.

ἀντιτιμώμενον.] Post ἀντιτιμώμενον pro puncto repones comma; pendet enim adhuc oratio, quamvis me ex illis ὡς ὑπό τι non extricem. Avus noster lib. de Numism. ita haec exsequitur: *ad quod retulere illa Homerica ἑκατόμβοια et ἐννεάβοια, quasi aestimatis ab illo armis pecunia non bobus, quod ridiculum est: nam permutatione contrahunt ubique apud illum, et ὄνον qui parant aliquid dare solent non pecuniae, neque nummorum, sed rei pro re: ut ὄνον ὑποσχόμεναι· Ὀδ. ὁ. et Ὀδ. α.*

ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἶθωνα σίδηρον. Et vinum parant Ἠ. ἢ. alii aliis rebus, quae ibi commemorantur. Sed illa ὡς ὑπό τι me morantur: et calidius ego quid coniectare volo, donec viri docti opem commodius ferant, quid si οὐτως, ut legamus, ἀντιτιμώμενον οὐτως, εὐθηδεις etc. qui hoc modo aestimantem Homerum arbitrati sunt. Sed ne nimis calidum hoc sit vereor: alios provocandi causa tamen quid tentandum fuit. IUNG.

Ὀμήρῳ μαρτυρεῖν] MSSti Ὀμήρῳ μάρτυρι· insubide putant Homero teste qui permutationem non nomismate fieri antiquitus, sed ultero citroque datis mercibus existimabat. KUEHN.

Ὀμήρω μαρτυρεῖν] MS. bene, ni fallor, Ὀμήρω μάρτυρι τὴν ἄλλ' etc. et sic scribendum videtur, cohaerebuntque omnia rectius. IUNG.

γίγνεσθαι τοπαλαιὸν ἡγουμένω] MS. τὸ παλ. οἰσομένω. SEBERUS.

γίγνεσθαι τοπαλαιὸν ἡγουμένω] MSSSti omittunt τὸ ante παλαιόν. pro ἡγουμένω C. V. οἰσωμένω. KUEHN.

γίγνεσθαι τοπαλαιὸν ἡγουμένω] MS. γίγνεσθαι παλαιὸν οἰσομένω, sine το. et οἰσομένω etiam Seberus in suo habet pro vulgato ἡγουμένω. Sed scribendum aio οἰομένω, quod cum vulgato eiusdem sententiae. IUNG.

ἀλλὰ ἀντιδώσει] C. V. ἀντιδώσει. C. A. ἀλλ' ἀντιδώσει. KUEHN.

ἀλλὰ ἀντιδώσει] MS. ἀλλ' ἀντιδώσει τ. et sic emendare debes. IUNG.

ἀντιδώσει τινῶν.] Kuehnius ἀντιδώσει recte in Codicis sui margine emendarat. De hac autem rerum apud antiquos permutatione elegans est, quem ponam, Pausaniae locus in Lacon. cap. 12. ubi de Boonetis narrat, eamque fuisse olim Polydori regis domum memoriae mandat: ἀποθανόντος δὲ παρὰ τοῦ Πολυδώρου τῆς γυναικὸς ἐπρίαντο ἀντιδόντες βοῦς· ἀργύρου γὰρ οὐκ ἦν πω τότε οὐδὲ χρυσοῦ νόμισμα· κατὰ τρόπον δ' ἔτι τὸν ἀρχαῖον ἀντιδίδωσαν βοῦς, καὶ ἀνθρώποδα, καὶ ἀργὸν τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσόν· et his subiicit tum, quod de Indica mercatura, quae rerum fiebat permutatione, memoriae est proditum, cuius et meminere Strabo, Agatharchides atque Scylax Caryandensis. Nos autem paulo post in Homeri tertio versu ἀντῆσι βύεσσι cum MSS. restituendum censuimus, ad quem Homeri locum de ista solita olim nummis necdum censis rerum permutatione Eustathius attingit: et ipsius Homericici loci meminit etiam Aristides tm. 5. pag. 242. ac Iustinianus Institut. lib. III. tit. 24. quem videas omnino. Tum vero in iis quae Homeri versiculis subiicit Pollux. ἀντιθεῖς vitiose fuit vulgo, ibidemque nutantem sensum sustinui inserta cum Kuehnio ex MSS. voce δηλῶν, et φανερῶς in φανερός mutato.

ὄταν] MS. more solito ὄτ' ἀν duabus vocibus. IUNG.

ἐνθεν ἄρ' οἶν. etc.] Iliad. η, 472. SEB.

καρικομόωντες] MS. καρικομόωντες. IUNG.

ἄλλοι μὲν ῥίνοῖς, etc.] MS. ἄλλοι δὲ ῥ. SEB.

ἄλλοι μὲν ῥίνοῖς, etc.] MS.

ἄλλο δὲ ῥίνοῖς, ἄλλοι δ' ἀντῆσι βύεσσι.

Quod bene notabis, et repones hoc ἀντήσι pro vulgato ἀν-
τοῖσι· habet ἀντήσι et editio *Homericæ* quae olim *Basileae*
prodiit cum *Eustathii* Commentario, qui non aliter adgno-
scit, dicens ibi, διὸ ἐπὶ τῶν ζῶντων βοῶν φησι τὸ, ἄλλοι δ' ἀν-
ταῖς βοσίν. Et: Ἰώνων δὲ τὸ αὐταῖς βόεσσιν· Ἰώνων γὰρ ἴδιον
τὰς βόας λέγειν, καὶ τὰς ἵππους, καὶ τὰ τοιαῦτα· quod etiam
adnotasse video elegantiss. nostrum *Heinsium*, cuius *Notas*
ad lib. XV. *Silii*, istis Poëtae, cui *dextera clara domusque*
Ter deno bove, mihi omnino adi, si vis elegantissima hau-
rire de his ἀντήσι βόεσσι et ad boves facta aestimatione, qui
nou iniuria adnotat, οὐκ οὖν ἐπαιῶν, in *Pollucis* libris ἀν-
τοῖσι βόεσσι legi quoque: sed ἀντήσι βόεσσι, ipsam nimirum
veram veterem lectionem, noster MS. reservavit: et ipse
Pollux statim subilicit non τοὺς, sed τὰς γὰρ βοὺς etc. ἄλλοι
δὲ etc. vero eo versu etiam habent *Codices Homeri*. IUNG.

74.

τὰς γὰρ β. :· τοὺς ῥινοὺς ἐντιθείς] MSS. τὰς ῥινοὺς.
C. A. ἀντιθείς. C. V. ἀντιθεῖς. KUEHN.

τὰς γὰρ β. π. τοὺς ῥινοὺς ἐντιθείς] MS. noster τὰς γὰρ
βοὺς πρὸς τὰς ῥινοὺς ἀντιθείς, φανερώς ἐστὶ τὸ ζῶον, ἀλλ' οὐ
τὸ νόμισμα δηλῶν· καὶ μὴν etc. quae ocius restitue: vulgo
enim et mutila et mendosa sunt ea. invenitur sane et ῥινοὶ
in masculino, sed hic sequamur MS. lectionem, quo genere
καὶ πολλοὶ κάραθοι extulerunt, et ad illum ipsum locum *Ho-*
meri Eustathius, ἐκ τοῦ ῥέειν δὲ ἡ ῥίνος, καθὰ καὶ ἡ ῥίν. Vul-
gata *Pollucis* adduxit et *Hostus* libr. III. *Rei Numm.* cap.
5. n. 11. IUNG.

νόμισμα] MSS. subdunt δηλῶν· sic paulo ante legen-
dum erit: φανερός ἐστὶ τὸ ζῶον οὐ τὸ ν. δηλῶν· aperte animal
non nummos designat. sed illud δηλῶν est marginis in C. A.
usque ad νόμισμα mox. KUEHN.

Πελοποννήσιον] MSS. *Πελοποννησιῶν*. KUEHN.

Πελοποννήσιον] MS. *Πελοποννησιῶν*· et legamus sane
Πελοποννησιῶν, *Peloponnensium*. IUNG.

Πελοποννήσιον] *Kuehnii* ex MSS. *Πελοποννησιῶν*, quod
probo. Et huiusmodi vero nummi *Peloponnesiaci* testu-
dine insculpti plures extant in variis eruditissimorum homi-
num cimeliariis, exhibemusque tibi, lector erudite, ecty-
pum χελώνης ex arca nummaria Nobilissimi *J. de Wilde*,
quem et inter cetera elegantiora numismata luci dudum est,
quod donavit. de χελώνη vero alicubi, nisi me fallat mea
memoria, mentionem facit *Dion Chrysostomus*.

ἡξιόουν καλεῖν] Ordine verso MS. καλεῖν ἡξιόουν. IUNG.

ᾧθεν καὶ παροιμία] C. V. ᾧθεν καὶ ἡ μὲν παροιμία.

KUEHN.

ᾧθεν καὶ παροιμία] MS. ᾧθεν ἡ μὲν παρ. De adagio vid. *Erasmus* proverbio *Virtutem et sapientiam vincunt testudines*; qui ita interpretatur versiculum:

et virtus testudinibus, et sapientia cedit.

Avus meus *Ioach. Camerarius* libr. de Numism. ita: *Doctrina et virtus iacet a testudine victa*, cuius et reliquam admonitiunculam lubet addere: *Nunc, ait, similiter quidem vel turpius sane, et cum maiore saeculi ignominia, superatur utraque a bestiis tamen praestantioribus, aquilis, leonibus, ursis, gryphibus, quibus insignitur his temporibus moneta.* Meminit et *Hostus* libr. III. Rei Numm. cap. 8. tm. 2. ubi de hoc numo. *Hesychius*, ut noster scribit: *Χελώνη καὶ νόμισμα Πελοποννησιακόν.* IUNG.

τῶν ἀρετῶν, etc.] C. A. τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν σοφίαν νικᾶν τὴν χελώνα· ita textus: margo vero vulgatam exhibet lectionem, nisi quod χελώνα habet, quod et affert C. V. KUEHN.

ἐν δὲ τοῖς Εὐπόλιδος] In margine C. A. haec sunt superscripta usque ad *καλλιχέλωνον*· de re ipsa vid. *Hesych.* in *καλλιχέλωνος*. C. V. *καλλιχέλωνον*. KUEHN.

Εἰλωσιν] *Athenaeus* lib. IV. fol. 158. pr. ed. *Εἰλωσιν*. SEBERUS.

Εἰλωσιν] *Εἰλωσιν* spiritu leni MS. ut et apud *Hesych.* est *Εἰλωτες*. Sed altera scriptura vulgatior. *Eilotas Eupolididis* et *Athenaeus* laudat, ut IV. *Athen.* 6. adnotavit *Cassaubonus* noster. et bene itaque in Laconica quasi comodia, ad quorum Helotas respexisse credo *Comicum* hoc titulo, Peloponnesiaci numismatis mentio. *Erasmus* tamen dicto iam Adagio *Captivos* interpretatur non recte. infra X, 93. idem drama plane corruptum ex MS. restituemus. IUNGERM.

καλλιχέλωνον] *Hostus* lib. III. cap. 8. tm. 2. mox MS. ὡς *Ῥηριδης φησὶν*, τῷ π. et videtur illud *φησὶν* supplendum. IUNG.

μέντοι] Abest a C. A. KUEHN.

Ῥηριδης] Post *Ῥηριδης* margo C. A. subdit *φησὶ*, quod et *Salmasius* facit. KUEHN.

τῶν ἐν Βραύρωνι ἱερ.] C. V. τῷ παιδιῶπησεν Βραύρω ἱερείας, unde facile feceris τῷ παιδίῳ τῆς ἐν Βραυρῶνι ἱερείας. KUEHN.

τῶν ἐν Βραύρωνι ἱερ.] MS. πησεν Βραύρων pro τῆς ἐν Βραύρωνι, corrupte credo. IUNG.

τῶν ἐν Βραύρωνι ἱερίας] De *Braurone* haud ignobili Atticae regionis pago ad lib. VIII, 107. ubi vocem illam habebamus corruptam, collegit abunde Doctiss. noster *Iungermannus*, iussitque ibi hic reponi accentu mutato *Βραυρῶνι*, qua in re viro praestantissimo morem gerendum duximus: atque ita est apud *Stephanum* in illa voce, parilique modo *Μαραθῶνι*, *Βαβυλῶνι*, aliaque similia. Sed tamen et hic nobis quaedam veniunt notanda, quae non *Iungermanni* nostri tantum, sed et eximiam *Ioh. Meursii* diligentiam effugerunt penitus, et indicabo, quae vir eruditissimus ignorare semet fuit fassus, cui nimirum tribui adscribenda fuerit Attica *Brauron*. *Plinius* itaque inter Atticae regiones oppida *Brauronem* recenset lib. IV. cap. 7. H. N. *Potamos*, *Brauron*, *Ion*, quondam oppida: meminitque *Strabo* lib. VIII. Cultam fuisse eximie *Dianam* a *Brauronis* incolis constat testimoniis antiquorum frequentibus: hinc et ἡ *Βραυρωνία*, et τῆς *Βραυρωνίας* sacerrimum *Brauroni* templum, cuius dicto loco mentionem fecit *Strabo*. de loco ipsoque religiosissimo *Dianae* cultu apprime concinna *Diphili* verba apud *Athenaeum* in fabula *Ἐλενηφοροῦσιν*, ubi virginem venatricem hoc adloquitur modo:

ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη
 Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον
 Ἀητοῦς Διὸς τε τοξόδαμνε παρθένε,
 ὡς οἱ τραγωδοὶ φασίν, οἷς ἔξουσία
 ἔστι λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις.

Pictoribus nimirum atque *Poëtis* quidlibet audendi semper fuit aequa potestas, ut initio *Artis Poëticae* *Horatius*; quae cum pangeret, ob oculos sibi, credo, posita habuit illa *Diphili* de *Tragoedis* verba. Huius autem *Brauroniae Dianae* simulachrum eo venerabantur magis, quo fuit antiquius ac vetustius habitum, siquidem putarent *Iphigeniam* Tauris in Graeciam reducem, cum huc appelleret, apud se eam, quam ex Taurica regione advexerat, imaginem *Dianae* reliquisse, ut testis est *Pausanias Attic.* cap. 23. et 33. qui tamen ipse diversa sentit. Sed agamus quod constitutum fuerat, atque *Brauronem* ad tribum pertinuisse *Aegeïda* probemus. locus est in *Aristophanis Scholiasta* ad *Aves*, qui rite expiatis mendorum prodigiis pristinoque suo restitutus nitore viam nobis ad huius rei notitiam praeibit: οἱ δὲ *Μυρηνούσιοι*

Κολαινίδα ἐπονομάζουσι Ἄρτεριν, ὡσπερ Πειραιεῖς ἐπὶ τὴν Μουνυγίαν, Φιλιάται δὲ τὴν Βραυρωνίαν in his Commentatoris antiqui verbis ἐπὶ delendum est; et tum Βραυρωνίαν pro Βανρωνίαν debere legi Meursius etiam monuit, apud quem et similis corruptelae alios quoque locos habebis emendatos. sed illi Φιλιάται, quos intactos vir eruditissimus praeterit, quinam sunt, quibusve terrae oris morantur? in Attica certe hos, ubi reperiri eos decebat, quaeras frustra. sed, me monitore, restituas Φιλαῖδαι, quod vocabuli diversimode aliquando in scriptis veteribus esse depravatam non ignorabit lector eruditus. Hi vero *Philaidae* populus fuit *Aegeidis* tribus, dictus ita ab Heroë *Philaeo Aiacis* ex *Lysida* filio, qui *Brauronem* incoluit. fidem facit *Plutarchus Solone*, ubi de *Philaeo* et *Eurysace*: καὶ κατοίκησαν, inquit, ὁ μὲν ἐν Βραυρωνίῳ τῆς Ἀττικῆς, ὁ δὲ ἐν Μελίτῃ καὶ δῆμον ἐπωνυμιον Φιλαίου τῶν Φιλαῖδων ἔχουσιν, ὅθεν ἦν Πεισίστρατος. cetera, quibus ad nostra confirmanda nobis est opus, in manus suppediabit *Stephanus*, cuius apposuisse locum operae fuerit pretium. Φιλαῖδα (Φιλαῖς) δῆμος τῆς Αἰγιῆδος φυλῆς, ἀπὸ Φιλαίου τοῦ Αἴαντος υἱοῦ καὶ Αὐσίδης τῆς Κορωνοῦ τοῦ Λαπίθου· ὁ δῆμότης, Φιλαῖδης· τὸ τοπικόν, ἐκ Φιλαῖδων, εἰς Φιλαῖδων, ἐν Φιλαῖδων. Habemus hic *Philaidas* ex *Aegeide* tribu, eosdemque *Brauronis* incolas, unde, puto, clarissime patet, et *Brauronem Aegeidi* tribui esse adscribendam, et verissimam esse quam fecimus in *Aristophanis Scholiasta* emendationem. Porro *Brauroniae Dianae* fieri solebat capra, et *Bραυρωνίων ἑορτὴν* dici sacrum venatrici Deae festum auctor est *Hesychius*. sed vero ne mihi cum hoc festo alia diversa *Brauronia*, quae singulo quinquennio *Braurone* in *Bacchi* celebrabantur honorem, confundas temere, quod a diligentissimo *Meursio* factum animadverto in Graecia Feriata, eumque male secutus est *Ionstonus*, et ad superiorem *Pollucis* librum *Kuehnii* noster. stant pro nobis, quos ipse adduxit auctores, *Suidas*, *Herodotus*, *Aristophanis Scholiastes*, et *S. holium* vetustum ad *Demosthenicam* in *Cononem*: Βραῦρον (sed scribendum Βραυρων) τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ Διονύσια ἤγοντο, καὶ μεθύοντες πολλὰς πορνύς ἤρπαζον· et quidem, nisi fallor, diversissima fuere *Dianae* atque *Bacchi* sacra, ut pro iisdem haberi nec possint neque debeant. *Meursius* tamen melius ista ipsa ceperat exposueratque libello commentario de Populis Atticis, ubi ista quinquennialia festa *Baccho*, non *Brauroniae Dianae* adscribit. Huius autem *Dianae* fuisse τὴν ἐν Βραυρωνίῳ ἑορτίαν haud est

quod dubitemus. Haec talia ad superiorem librum commentari fuerat animus, nisi brevissimis temporis spatiis exclusus fuisset, quae hic tandem loco non incommodo inserta haud aegre feret, spero, benivolus lector.

τῶν ἀναθημάτων] Laminam auream, quae ex corona *Dianae Brauroniae* deciderat, sustulerat puer ille, uti refert *Aelianus* V. H. cap. 16. libr. V. KUEHN.

ἐπὶ πυρὰν συνέσεως] MSS. ἐπὶ πείραι συνέσεως κόρην τετραδράχμων. notis in *Aelianum* monui legendum, ἐπὶ πείρα συνέσεως, ad explorandum intellectum, κόρην (quatuor scilicet drachmas) illi propositam ait. *Laërtius* in vita *Cratetis* ἐπὶ πείρα δοῦς τριάκονθ' ἡμέρας, ad probandum concedens dies triginta. de optione puero proposita vid. *Aelian.* l. c. KUEHN.

ἐπὶ πυρὰν] Ineptissimam lectionem alia meliori commutavimus ex MSS. monente ad Codicis sui oram *Kuehnio*: ἐπὶ πείρα συνέσεως, ad explorandam conscientiam, ad tentandum eius animum, quomodo apud *Herodianum*, πείραν λαμβάνειν τῆς τινὸς γνώμης et eleganter, quamvis diversa in re, *Antiphanes* in *Adulteris*, Τὴν πείραν ἐν τῇ ὄντι τῆς ὁδοῦ λαβών. In sequentibus quid opus tricas quaerere? duplicia puerilis animi explorandi causa fuisse proposita neque nos dubitamus: sed alterum illud praeter κόρην quid investigamus frustra, cum *Pollux* hanc solam, quae ad rhombum suum faciebat, ponere voluerit? alias puerilia fuisse ludicra atque crepundia ex *Aeliano* constat. protulit autem, puto. *Onomasticographus* noster istum *Hyperidis* locum: Καπειδὴ τὸ τετραδρ. etc. quo κόρην atque τετραδράχμων evinceret eundem esse nummum. neque itaque tolli probavero εἶποις δ' ἄν, quae certe in *Iungermanni* MS. vitio sunt ommissa. Sed subit mirari, quid fuerit causae, cur haec tetradrachma κόραι fuerint dicta: nil mihi se citius in manus dat, quam quod imaginem gestarint *Minervae*, quod et *Pollux* noster mox indicat. *Palladem* tamen ab antiquis κόρην fuisse dictam, nescio quo probi scriptoris testimonio possit constare. de *Proserpina* res est notissima, ut eius insigniti figura nummi Siculi maiori iure ac ratione κόραι appellari potuerint: sed id quoque *Minervae* fuisse nominis necdum a me fuit observatum: quin ne quidem ἐπιθετικῶς virginem hanc patrimam a Poëtis ita fuisse dictam memini. videant alii.

75.

εἶποις δ' ἄν] Deest εἶποις δ' ἄν. et κόρην τετραδράχμων habet MS. IUNG.

Pollux Vol. V.

V V V

κᾶπειδῆ] Sunt adhuc verba *Hyperidis*; et postquam *tetradrachmum* elegit visum esse (iudicibus *Areopagitis* sine dubio) διακρίνειν, (ita C. A.) quod iam posset inter *lucrum* et *crepundia* discernere, quo nomine puerum sacrilegii damnarunt. Eadem asserunt *Notae Salmasii*. KUEHN.

Κᾶπειδῆ] Scribe κᾶπειδῆ minuscula litera prima. IUNG.

τετραδραχμον] De Attico τετραδράχμῳ constat, quod fuerit εἰκῆ κεκομμένον καὶ σολοίκως, pondere tamen et bonitate materiae eleganter cusos nummos longe post se reliquerit. vid. dictum *Zenonis* apud *Laërtium* in *Vita* eius. KUEHN.

διακρινεῖν] MS. διακρίνειν, mendose, pro διακρινεῖν· scribo διακρίνειν. Tu nunc totum locum mecum ita lege et distingue: τῷ παιδίῳ τῆς ἐν Βραυρώνι ἱερείας τῶν ἀνυθημάτων τὶ λαβόντι, παραβληθῆναι λέγων ἐπὶ πείρα συνέσεως κόρην τετραδραχμον· κᾶπειδῆ τὸ τετραδραχμον εἴλετο, δόξαι διακρίνειν ἤδη τὸ κέρδος δύνασθαι. Scilicet narrat historiam ex *Hyperide* de puello antistitae in *Braurone*, (de quo loco *Athenis* supra VIII, 107.) quem rapuisse quid e donariis; an vero malitia hoc fecisset, an sine dolo, sed puerili simplicitate potius, hoc, inquam, explorare volentes, obiecisse illi κόρην τετραδραχμον, quo periculum de ipsius intellectu et calliditate facerent. postquam vero ille manus contulit ad *tetradrachmum*, visum fuisse illum iam scire, quid *lucrum* esset, nec peccasse ex imprudentia. Huius antistitae patris casus aliquis narratur et apud *Demosthenem* in ea contra *Cononem*: τὸν γ' οὖν τῆς Βραυρωνόθεν ἱερείας πατέρα, ὁμολογουμένως οὐχ' ἀψάμενον τοῦ τελευτήσαντος, ὅτι τῷ πατάξαντι τύπτειν παρεκέλευσατο, ἐξέβαλεν αὐτὴν ἢ βουλή ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου δικαίως. dubito tamen adhuc de istis superioribus, et duplicia videntur enim illi proposita fuisse, eius animi explorandi; quid itaque si forte scripsit, κόρην καὶ τετραδραχμον· et κόρην minus scilicet valuisse quam τετραδραχμον· quod quum arripuerit satis clarum adparuisse, eum scire discernere *lucrum*, et quod minus tale esset. Nescio tamen an non aliud dent: nam κόρην τετραδραχμον fuisse, probat id quod mox παρθένον eandem dictam ait: illa autem erat σιατήρ, qui valebat τετραδραχμον, ut tibi patebit, si conferes imaginem παρθένου cum iis, quae *Hesychius* in *Ἑλλάδος πρόσωπον* et *σιατήρ* scribit. An ergo illi forte pupa ficta obiecta et κόρη quoque τετραδραχμος? Et incidit fabellae nobis saepius narratae a maioribus in pari exemplo, puello pomum et nummum argenteum propositum fuisse, qui cum ad pomum accurrisset

fuerit iudicio omnium liberatus. Sed viri docti haec discutient rectius scilicet. IUNG.

ὡς Εὐριπ.] Sic et MS. sed mihi hic scrupi: qui non essent, si scripsisset, ἦν Εὐριπ.) nimis enim audax, si οὕς Εὐριπ. ὠνόμ. παρθένους corrigere vellem; quae tamen cum sequentibus convenirent. IUNG.

ὡς Εὐριπίδης] *Kuehnius* ad Codicis sui oram mox παρθένος emendaverat: ego tuto, cum et MSS. eam confirment, retineri posse existimo lectionem editam hoc sensu: *Fuerit autem forsitan κόρη, sicuti, vel, quomodo Euripides vocavit virginem (nummum) in Scirone. non haec scilicet statuunt eandem fuisse κόρην et virginem seu παρθένον, sed indicant tantum simili modo κόρην potuisse dici, quo παρθένος ab Euripide.*

ὠνόμασε παρθένον] Post ὠνόμασε distinguerem, ut esset, Τάχῃ δ' ἂν εἴη κόρη, ὡς Εὐριπίδης ὠνόμασε, παρθένον ἐν Σκίρωνι λίγων. *KUEHN.*

Σκίρωνι] MS. Σκήρωνι: sed vulgata vera est: et de isto Scirone Satyrice Euripidis vid. magnum *Casaubonum* lib. I. de Satyr. Poësi cap. 5. IUNG.

ἑταιρίδων] MS. περὶ τῶν ἑταιρῶν οὐσῶν ἐν Κορίνθῳ. Καὶ πῶλος δ' ἔσθ' ὁμοίως seq. omissis quae sunt in medio; quomodo eiusdem huius *Euripideae* χροίας etiam in elegantissimo *Pollucis* Codice, quem servat regia bibliotheca, nec volam nec pedem apparere affirmat *Isaac. Casaubonus* libro primo de Satyr. Poësi pag. 190. itaque saepe observari in libris antiquis, ea omitti solita a librariis, quae propter mendas non intellexerint. Addit autem: videtur hoc voluisse, qui haec loquebatur: puellas Corinthias in urbe ipsarum Corintho facile parabiles esse parva pecunia. eiusmodi cudebatur Corinthi, qui πῶλος dicebatur, quod equi Pegasi formam impressam haberet. Eisdem vero postquam Athenas venerint, delicatulas evadere, et amatores suos sumtibus exhaustire. Hoc venusta allegoria exprimit Poëta, facta allusione ad primam notionem vocis, πῶλος quae pullum equinum significat. In patria, inquit, conducī possunt mercede πῶλου uuius, Athenis vero non venient, nisi quatuor equis argenteis, hoc est, tantam argenti summam pactae, quae parandis quatuor equis sufficiat. adamant enim, ait, παρθένους (id genus nummi Athenis, facie Palladis signati) Atticas, quas attulerit *Minerva*; hypallage, pro, quae *Minervam* exhibent in figura spectandam. In primo versu scribi potest:

Καὶ τὰς μὲν ἄξει πῶλος εἰς ἀνευθεῶς. in sequentem opem desidero meliorum Codicum. Haec ibi *Casaubonus*. SEB.

ἑταιρίδων] C. A. ἑταιρουσῶν. C. V. περὶ τῶν ἑταιρουσῶν ἐν Κορίνθῳ· de meretricantibus Corinthi: quae eadem et *Salm. Plato* lib. III. de Republ. ψέγεις ἄρα καὶ Κορινθίαν κόρην φίλην εἶναι ἀνδράσι μέλλουσιν εὖ σώματος ἕξειν· vituperas sane Corinthiam puellam amicam esse viris, qui bonum corporis volunt alere habitum? KUEHN.

ἑταιρίδων] Scribe ut in MS. nostro habetur: λέγων περὶ τῶν ἑταιρουσῶν ἐν Κορίνθῳ· καὶ τὰς etc. De his quae se Corinthi prostituebant, de prostibulis Corinthiis. IUNG.

ἑταιρίδων] Etiamsi sensui fiat satis per hanc vocem, tamen maioris apud nos pretii fuit omnium MSS. lectio, quam textui dedimus. De Corinthiis meretriculis non raro *Comici*, meminique in variis apud *Athenaeum* fragminibus de iis legisse. est et apud *Nazianzeni* ad Stelit. I. *Scholiastem* eruditum. *Themistius* elegantissime Orat. 20. πίνει τε ἄδδην καὶ εὐωχεῖται, κόρης αὐτοῦ τινος Κορινθίας ἢ παιδὸς Ἰωνικοῦ διακονουμένων. Corinthiae nimirum virgines erant delicatissimae: hinc Κορινθιάζειν· sed haec sunt alterius loci.

καὶ τὰς μὲν ἄξει π. * ἀνευθεῶς.] Margo C. A. hos versus, et quae sequuntur usque ad Παλλάδος πῶλον habet. Ita vero dicti Codicis margo hanc χροίαν exhibet:

καὶ τὰς μὲν ἄξει, πῶλον ἂν διδοῖς
 ἕνα, τὰς δὲ ξυνωρίδια; αἱ δὲ καὶ ἐπὶ τεττάρων
 φοιτῶσιν ἵππων etc.
 τὰς ἕξ Ἀθηνῶν παρθένοῦς ὅταν φέρη
 πολλάς.

C. V. ita habet:

καὶ τὰς μὲν ἄξει πῶλον ἂν διδοῖς ἕνα
 τὰς δὲ ξυνωρίδια, αἱ δὲ καὶ ἐπὶ τεττάρων etc.
 τὰς ἕξ Ἀθηνῶν π. ὅτ' ἂν φέρη
 πολλάς.

Quae lectio optima est, si, prout distinximus, accipitur in hunc sensum:

et has quidem duxeris, pullum unum si des,
 alias vero, si bigam: sunt et qui quatuor
 emunt ob equos argenteos: adamant vero
 illae Atticas virgines, si attuleris
 multas.

Ubi per equos argenteos quatuor intelligerem nummos quatuor Corinthios ex argento cusos, quibus equi *Pegasi κόμμα* fuit. bigae sunt duo πῶλοι ἂ. ex his versibus simul patet,

quam pretiosae rapacesque Corinthiae meretrices fuerint: unde proverbium: οὐ παντός ἀνδρός ἐς Κόρινθον ἐστὶν ὁ πλοῦς. KUEHN.

καὶ τὰς μὲν ἄξει π. * ἀνευθεῖς.] Pervenimus iam ad elegantissimam χρῆσιν, quam licet mendosissimam illustravit, et versu primo etiam emendare conatus est maximus Casaubonus lib. I. de Satyr. cap. 5. cuius verba etiam Seberus noster attulit. reliqua optimus virorum ob mendas noluit temere adgredi: nos speramus ope MS. et Salmasii nostri omnia plana facturos, et suo pristino nitore restitutos. Quae enim in omnibus fere MSS. desunt, etiam in regio Codice, noster MS. ita habet omnia: καὶ τὰς μὲν ἄξει πῶλον ἂν δίδως ἕνα τὰς δὲ ξυνορίδα· αἱ δὲ καὶ ἐπὶ τετάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν· φιλοῦσι δὲ τὰς ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους, ὅτ' ἂν φέρη πολλὰς. Audi nunc Salmasium nostrum; eius enim verba tibi reddere volo omnia ex ipsius ad me responso: *Corruptissimi sequuntur versus optimi Poëtae Euripidis, quos tamen, sine iactatione id quod verum est dicam, feliciter me puto restituisse, vestigiis et scriptae et vulgatae scripturae diligenter expressis. Hoc enim modo legimus:*

καὶ τὰς μὲν ἄξει πῶλον ἂν δίδως ἕνα,
τὰς δὲ ξυνορίδ', αἱ δὲ καὶ ἐπὶ τετάρων
φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν· φιλοῦσι δὲ
τὰς ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους, ὅταν φίροις
πολλὰς. —

An sic tibi videor satis religiose veteris scripturae vestigia expressisse? verum secundum qui mutilus erat, necessaria voce auximus, quam nec ipsam de nostro donavimus, sed e corrupta lectione vulgata elicivimus, quae habet αἱ δὲ καὶ περὶ, et fecimus καὶ ἐπὶ· nunc restat ut versus ipsos exponamus, vel nostram potius emendationem, quae cum satis plana sit, non committam tamen ut aliquid possis desiderare. Ut res indicat, de meretricibus Corinthi loquitur, quarum omnium ut non erat eadem fortuna, sic pretium non idem: quaedam, inquit, copiam sui facient, si unum πῶλον dederis; aliae, si ξυνορίδα dederis, hoc est, duos πῶλους: non ignoras ξυνορίδα et ζεύγος pro bino numero Graecis Poëtis, ut Latinis bigam saepe usurpari. αἱ δὲ καὶ ἐπὶ τετάρων φοιτῶσιν ἵππων· hoc est ἐπὶ τετάρων ἵππων φοιτῶσιν· non aliter, quam si quatuor πῶλους dederis, copiam sui facile facient. φοιτῶν est verbum meretricum, cum illud faciunt, quod de ipsarum arte est: unde Poëtis dicuntur φοιτάδες, et ἐπιθετικῶς, φοιτάλαι. Sed est am-

biguitas, quasi velit dicere, quatuor equis vehunt, cum omnino aliter sit accipiendum. ἵππους vocat πῶλους· cum enim πῶλος sit νέος ἵππος, et πῶλος sit genus nummi, ἵππον Ποῦτικῆ pro πῶλος, quod est nummus, posuit; dicit enim ἵππους ἀργυροῦς. Cephallenenses equum suis nummis incharabantur, et poterat vocari ἵππος· nec aliter eum, ut puto, appellabant: ut Πήγασος dicebatur, cui Pegasi figura erat impressa, et πῶλος cui πῶλον, et similia, τὰς ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους ὅταν φέροι Παλλάς, ita omnino legendum videtur, etsi habeat vetus Codex πολλάς, ex quo supra conieciēbam ὅταν φέροις· sed hanc praeferimus priori. Haec ille, in cuius sententiam quis non utroque pede libens discedat, cum eam noster MS. firmet ἀντολοξεί· nisi quod ultima ista, quae noster Salmasius retractat, mihi cum ipsius venia placet legenda prorsus ut in MS. sunt, nempe,

τὰς ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους, ὅτ' ἂν φέρῃ (sive φέρῃς
vel φέροις)

πολλάς. —

Si attuleris παρθένους Ἀττικὸς nummos, modo plures; hi vero erant grati apud meretrices. Παλλάς vero exortum credo ex eo quod mox subiicit de Ἀθηνᾶς προσώπω, et ex Eubulo. IUNGERM.

καὶ τὰς μὲν ἄξει] Est vero, quod rei literariae, ipsis quoque nobis gratulemur de redditis pristino suo splendori elegantissimis summi *Tragici* versiculis, in istis emaculandis atque expoliendis usi sumus et praesidio atque ope MSS. et emendatrice *Salmasii* Doctissimi manu. olim vero, cum *Pollucem* pervolveremus, hos versiculos meminimus ex coniectura restituisse in eum ferme modum, quo in MSS. apparent, et alia quoque talia in *Polluce* sunt plurima, quae coniectantes nos feliciter emendasse aliquando ex MSS. iam tandem deprehendimus, sed nostri moris esse nolo, ista lectori erudito in os atque oculos ingerere, huiusve rei ab aliis etiamsi frequentatae, ostentatione, quae verborum semper habet plurimum, rei vero nihil, inanem laudis favorem captare. Ut autem, quid distent aera lupinis, dignoscere lector habeat, adponere placuit editam ante nos lectionem hanc:

καὶ τὰς μὲν ἄξει πῶλον* ἀνευδεδῶς
* ἐννάτας δὲ, κἄπειτα ἐπὶ τετάρων
φοιτῶσιν ἵππον ἀργυροῦν· φ. δ.
τ. ἐξ Ἀ. παρθένους, ἃς ἂν φέροι
παλλάς. —

Nos expressimus plane in textu *Salmasii* scriptiōnem emendatam, nisi quod pro φέροις cum omnibus MSS. maluerim φέρη· lubet et adiicere, quo *Kuehnius* haec ordine atque modo digesserit, siquidem ab eo non in paucis recesserimus:

καὶ τὰς μὲν ἄξει πῶλον ἂν δίδως ἕνα·
τὰς δὲ ξυνωρίδια· αἱ δὲ καὶ ἐπὶ
τετιάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρέων.
χιλοῦσι καὶ τὰς ἕξ Ἀθηνῶν παρθένους
ὅταν φέροις πολλάς. —

Cui sapor est Criticus, videbit facile quid obstiterit, quo minus hanc eius lectionem prae illa *Salmasii* simus amplexi. hic autem observandum nihil esse in MSS. frequentius, quam literas, quae elidi deberent, integre poni: sciet, qui manu exaratorum Codicum habuerit usum. id evenit in hoc *Euripidis* loco, ubi ξυνωρίδια et καὶ ἐπὶ pro ξυνωρίδ' et κἀπὶ, quae et Attica sunt et ad versus modulum, MSS. habebant. Ἄγειν vero πορνῆν est proprie dictum et κυριοτέτως, quod alibi forsitan ad *Pollucem* pluribus dicemus. itaque commode, καὶ τὰς μὲν ἄξει· quod autem ξυνωρίδια posuerit *Euripides* pro binis πώλοις, factum est erudite atque eleganter, siquidem iuncti duo equi ξυνωρίς adpellentur, ἵπποι δύο συνεξυγμένοι, inquit *Suidas*. τὴν ξυνωρίδια τῶν ἀθανάτων ἵππων ζευξάμενος apud *Themistium* Orat. 20. quod itaque concinne ad binos nummos equorum nomine notos transfertur, alias συνωρίς de numero binario usurpari solet. incertus auctor apud *Suidam*: τῶν βαλαντίων ἢ συνωρίς τὸ μὲν εἶχεν ὀβολοῦς ἐκ χαλκοῦ, τὸ δὲ στατήρας χρυσοῦ, τῶν *Εὐμήλου* ἵππων πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις εὐκίτας. Mox vulgo fuit ἐγκεχάρακτο· melius MSS.

ἐγκεχάρακτο] MSS. ἐνεκεχάρακτο Ἀ. π. vid. *Hesych*, in Παλλάδος πρόσωπον· et ita forsitan mox legendum Παλλάδος πρόσωπον. MSSti vero Παλλάδας· in quam vocem desinit marginale C. A. quod inceperat ab his καὶ τὰς μὲν etc. ΚΥΒΗΝ.

ἐγκεχάρακτο] MS. ἐνεκεχάρακτο Ἀθηνᾶς πρ. dictus vero idem nummus et Παλλάδος πρόσωπον. Sic enim *Hesychius* ait: Παλλάδος πρόσωπον, στατήρ· ἐπὶ μὲν ἐνὸς μέρους Ἀθηνᾶς πρόσωπου, ἐπὶ δὲ θαιέρου τὴν γλαῦκα· quae et *Hostus* adnotavit lib. III. Rei Numm. c. 8. mem. 1. IUNG.

76.

τοῦτ'] MS. τοῦτο. IUNG.

Παλλάδος πῶλον.] Sic lepide dictum ab *Eubulo Comico*, quasi *Palladis pullum*, aiunt viri docti in suo Nomenclatore. Et quis non fallatur cum vulgatis libris? Noster MS. egre-

gie veram lectionem habet: Παλλάδας πῶλον δέ, τὸ νόμισμα etc. egregie iterum dico: monetam illam, vel παρθένους illas, Atticam, *Eubulus* vocat Παλλάδας. Corinthiorum vero numisma πῶλον vocat: utrumque nimirum ab insculpta imagine: nullum vero Παλλάδος πῶλον quis nominavit, puto. In illis κόραις enim, sive παρθένους, sive Παλλάσιν, erat *Pallas* virginali facie ex una parte, ex altera vero non πῶλος, sed γλαῦξ, ut ex *Hesychio* modo habuisti, et apud eundem: Γλαῦκες λαυριωτικαί, Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· οἱ ἀργυροστατῆρες· (an ἀργυροὶ στατ.) ἐν Λαυρίῳ γὰρ τὰ μέταλλα τὰ ἀργυρεῖα· (scribe ἀργυρεῖα) γλαῦξ δὲ τὸ ἐπιχάραγμα τοῦ στατῆρος· et idem antea: γλαῦξ, νόμισμα Ἀθήνησι τετραδράχμων. Sic supra in diobolo ex una parte *Iovis* facies, ex altera quoque noctua erat. Ipsas autem κόρας, id est, puellas seu virgines, Graeci *Pallades* etiam vocabant, ut clarum facit *Strabonis* locus libr. XVII. Geogr. τῷ δὲ Διὶ εὐειδιστάτη, καὶ γένους λαμπροτάτου παρθένος ἱερᾶται, ἃς καλοῦσιν οἱ Ἕλληνες Παλλάδας etc. Hanc lectionem bene enim vindicat magnus *Casaubonus* Comm. ad *Strabon.* lib. XVII. contra *Xylandrum* πάλλακας emendantem, profertque et *Eustathii* locum hunc: ἡ δὲ ἱστορία εἰς αὐτὸν ἄγει τῇ νεανίδι τὴν παλλάδα, οὕτω παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὰς μείρακας ὀνομάζεσθαι λέγουσα. Locus est in παρκεβολαῖς ad Ἰλ. α. ubi addit pari modo ab iisdem veteribus πάλλαντας dictos τοὺς νέους, idque apud *Philistidem* in συγγενικοῖς extare. IUNG.

Παλλάδος] Restituimus, favente *Iungermanno*, MSS. lectionem: inepta est edita. ac veritatis absona. possit tamen et πῶλος δέ non male legi, ut ista de πῶλω ad *Eubulum* non pertineant amplius, sed haec tantum, quae de *Palladibus*. *Eubuli Anchisen* fabulam et supra VI, 11. *Noster* nominavit, habebamus et hoc capite eiusdem tituli conscriptam ab *Anaxandride* Comoediam. Corinthiorum vero nummos *Pegasum* habuisse impressum ex superstitionibus, qui in eruditae antiquitatis archivis adservantur, conspici potest: binos addidi, quorum primus sine ulla ἐπιγραφή *Pegasum* ab hac parte, ab altera vero *Minervae* caput habet. *Minervam* autem a Corinthiis eximie cultam cum aliunde scimus, tum ex *Pausaniae Corinthiacis*, quorum praecipue caput quantum hunc nobis nummum illustrabit eleganter, ubi *Palladem* refert *Bellerophonti*, tum in aliis rebus casibusque, cum prae ceteris in domando *Pegaso* fraenandoque tulisse suppetias, unde et ipsi nomen sit *Χαλιμίτις*. Alter vero in *Hadriani* cusus honorem exhibet *Bellerophontem*, qui *Pegaso*

adstet, eumque fraeno teneat. Et *Snellius* quoque possedis se refert tria didrachma eiusdem simillimi ponderis et signaturae, quae hac area *Mercurii* caput ostenderent cum caduceo, adversa vero alatum *Pegasus*. non eum profecto opinionis falsum putem, ut *Mercurii* caput putarit, quod *Palladis* erat, quippe qui et adiecti caducei faciat mentionem: vide eum pag. 54. ubi et hunc *Pollucis* nostri adducit locum, quo ipso *Illustriss.* quoque *Spanhemius* utitur de Praest. et Usu Numism. pag. 258. ibique plura tibi legenda de *Pegasis*, qui non tantum in Corinthiacis, sed et in aliarum gentium nummis conspici solent: et illius ipsius, quem nos secundo loco posuimus, nummi facit mentionem, cui haec sit Inscriptio: COL. L. IULIA COR. seu *Colonia Laus Iulia Corinthus*, vel *Corinthi* potius. Sed ad alia porro pergamus.

πῶλον. καὶ πῶλος etc.] MSS*ti* πῶλον δὲ τὸ νόμισμα. C. A. νόμισμα Κορίνθιον. KUEHN.

Πήγασον] *Pegasus Corinthii* nummi praeferebant, quod ille *Bellerophontis* Corinthii reguli caballus fuerat, et ab eo *Hippocrenem* fontem habuerunt. alias ἵππόπορις apud *Hesychium* est nomen tetradrachmi, sine dubio equo signati. KUEHN.

τὴν μὲν Αἴγιν.] C. V. μὲν omittit: C. A. vero τὴν, legitque ita: ἀλλὰ μὲν Αἰγιναίων δραχμὴ μείζων τῆς Ἀττικῆς οὖσαν· addit margo tum, δέκα γὰρ ὀβολοὺς ἴσχυεν· at C. V. in textu habet οὖσαν. KUEHN.

τὴν μὲν Αἴγιν.] MS. μὲν τὴν Αἴγ. omisso μὲν. de drachma Aeginaea *Hostus* lib. III. Rei Numm. cap. I. n. 55. etc. idem et libr. I. cap. 7. n. 46. de παχείας nomine: discriminis causa propter λεπτήν impositum fuisse, de quo et *Avus* meus lib. de Numism. IUNG.

τὴν μὲν Αἰγιναιαν δρ.] De hoc numismatis Aeginaei praestantia atque valore prae nummis Atticis res est protrita: nos superius ex *Xenophonte* τριώβολον Αἰγιναίων adduxisse meminimus, monuimusque ibidem habere se nummos Atticos ad Aeginenses ut senarium numerum ad denarium. et oboli vero Aeginaei mentionem facit *Lucianus* de Luctu: Ἀττικὸς ἢ Μακεδονικὸς ἢ Αἰγιναιὸς ὀβολός· eleganter itaque *Diphilus* in *Πολυπράγμονι* de piscariorum nequitia:

— πόσου

ὁ λάβραξ; δέκ' ὀβολῶν· οὐχὲ προσθεῖς σοι ποταπῶν·
ἐπειτὰ γὰρ ἂν τ' ἀργύριον αὐτῷ καταβάλης,
ἐπράξαι Αἰγιναιῶν.

Sed illam Aeginaeam drachmam Attici dixere παχείαν· nimi-

rum, docente *Scaligero*, παχὺ dici solebat, in quo plus esset iusto, unde παχεῖα δραχμῆ, inquit, quaecunque excederet Atticam drachmam; sed Grammatici de Aeginetica tantum ab Atticis id dici observant, non quoque de alia: et *Hesychii* locus, qui haud dubie ita statuere Illustr. *Scaligerum* suasit, fuerit forsitan corruptus, Παχεῖη δραχμῆ, τὸ δίδραχμον. Ἀχαιοί. pro quo Ἀτικοὶ Gronovius mavelit; attamen, puto, recte se habet, et indicat Achivos didrachmum appellasse παχεῖαν δραχμῆν, de quo an aliunde constet dicere non habeo: apud Atticos certe παχεῖα δραχμῆ de didrachmo haud unquam fuit in usu. Sed tamen in aliis Graeciae populis λεπταὶ solebant dici Atticae drachmae, παχεῖαι vero, quaecunque aliae Atticas pretio vincebant. elegans est *Hesychii* locus, quem tentabo an integriorem tibi possim exhibere: Λεπτὰς, καὶ παχεῖας, λεῦκος ἐν νόμοις, τὰς δραχμὰς· λεπτὰς μὲν τὰς ἐξωβόλους, παχεῖας δὲ τὰς πλέον χούσας· haec in *Hesychio* verba male expositioni vocis λεπταλέον cohaerent, a qua separanda. tum quis ille λεῦκος ἐν νόμοις? insolentia rei calidius quid me audere iussit; scribe Ζαλεῦκος, ac de notissimo *Locrensi* legislatore intellige, quem *Hesychius* ait in suis legibus utraque voce ista notione usum. tandem quis pro χούσας legendum non videat ἐχούσας? atque ita insigniter Grammatici locum a mendis foedissimis vindicavimus. [Omnem emendati *Hesychii* gloriam cedo Viris Eruditissimis, quos adduxit Doctiss. *Fabricius* Bibl. Gr. p. 518. Ex *Addendis*.] Haec autem *Pollucis* nostri verba hiant, nec *Iungermanni* argutam distinctionem nihili babeam. vide *Sperlingium* de N. non C. ubi de drachma Aeginaea ex hoc *Pollucis* loco meminit.

τῆς Ἀττικῆς. etc.] MS. Ἀττικῆς οὔσαν· δέκα γ. ὁ. Ἀ. ἴσχυεν, ἢν Ἀθην. sine οἱ· sed quaeso te ubi absolvitur sententia? nam nullum verbum eam claudit, ni itaque aliquid deest, sic forte locum restituere possumus: ἀλλὰ μὲν τὴν μὲν Αἰγ. δρ. μ. τῆς Ἀττικῆς οὔσαν (δέκα γὰρ ὀβολοὺς Ἀττικοὺς ἴσχυεν) οἱ Ἀθηναῖοι π. δρ. ἐκάλουν, etc. IUNG.

παχεῖαν] Vide *Marsil. Cagnat. Observ. IV. 6. SEB.*

καλεῖν] ὀνομάσαι μ. SEB.

καλεῖν] Pro καλεῖν C. V, ὀνομάσαι. KUEHN.

καλεῖν] MS. noster pro καλεῖν habet ὀνομάσαι, ut et *Seberi* MS. IUNG.

χρυσίον, ὅτι etc.] *Hostus* lib. V. Rei Numm. c. 4. in altera proportione argenti ad aurum, vid. et Avum meum de

Numism. ubi ait *Platonem* in *Hipparcho* manifeste dicere fuisse duodecuplex aurum in argenti comparatione. IUNG.

δεκαπλάσιον] *Salm.* ex V. C. legit δεκαστάσιον· sed vulgatum satis bonum existimo. KUEHN.

δεκαπλάσιον] Utitur hoc *Pollucis* nostri loco *Alexander Sardu* de Numm. pag. 12. *Aurum decuplo praestantius argento docet Pollux ex auctoritate Menandri, qui quod talentum auri appellaverat, mox dixerit decatalentum: et docet Livius, qui refert Senatum de mille talentis, quae M. Fulvius Nobilior Aetolis iusserat dare populo Romano, nihil mutasse, nisi, si pro argento aurum dare mallent, pro argenteis decem darent aureum unum.* Illud nimirum δεκατάλαντον de argento capiendum est, quod auri talento simili respondebat valore. monuimus in superioribus nonsemel, et ex hisce *Pollucis* nostri *Scaliger* quoque de Re nummaria pag. 15. ubi et adductum a *Sardo* in hanc rem *Livii* locum habet, quem cum his componit *Polybii* verbis: Διδόντες τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου χρυσίου μῶν. Non hoc autem aequali pretio aurum constituisse semper, res est eruditis hominibus nota. et fuit enim cum novem argenti partes, fuit cum undecim, duodecim, quin etiam tredecim, auri unicas aequum haberent valorem; adeo ut a principum regumque arbitrio haec res pendeat, qui vilis iam, iam carius auro pretium constituunt, prout suaserit publicae rei utilitas, ipsaque auri maior aliquando, nunc minor vis. id tamen est res certa, ut plurimum habuisse rationem decuplam ad argenti pretium collatum aurum: reperies quiddam huius rei in *Aristotelis* *Oeconom.* II. et alia varia, quae in hanc rem possent colligi, praetereo lubens: sunt et eruditi homines, qui non tralaticiam huic rei operam posuere.

μάθη] MS. μάθοι. SEN.

μάθη] C. V. μάθοι, quae sequuntur in margine extant C. A. usque ad καταφαγῶν. *Menandri* versus in ordinem redigerem ita:

ὀλκὴν τάλαντον etc.

Ita C. V.

ἔσθη κατηγορῶν (ita MSS. unde leg. ἔσθηκα τοιγαροῦν)
μακάριος ἔστιν

ἐκεῖνος δέκα τάλαντα καταφαγῶν.

Pondus, quod auri talentum conficit, tibi o puer, appendi, inquit herus, cui servus respondit: ergo beatus est, qui decem talenta comedit. KUEHN.

μάθη] MS. noster et *Seberi* μάθοι rectius. IUNG.

ὀλκὴν τ. etc.] Ex emend. *Casauboni* in *Athenaeum* XIII. 4. priores editiones ὀλβήν. SEB.

ὀλκὴν τ. etc.] MS. ὀλκὴν τάλαντον χρυσίου σοι παιδίον ἔστη κατηγορῶν. Ut editi sunt ita ex emendatione nostri *Casauboni* XIII. *Athen.* IV. (ubi et de *Παρακαταθήκη*, quam et *Herennius Philo* περὶ ὄμ. καὶ διαφ. λέξ. ubi quid θύρα et θυραία differant explicat, adducit) accepit *Seberus* noster. vides autem viri clarissimi emendationem ὀλκὴν, pro vulgato antea ὀλβήν, prorsus confirmari ex MS. nostro. Sed alter versus, qui antea vulgo erat, ἥστη κατηγορῶν in MS. nostro aliter habet, nempe ἔστη κατηγορῶν quod viri docti considerabunt, si forte verius. IUNG.

ὀλκὴν τάλ. etc.] ἔστηκα τηρῶν in sequentibus, si rectum fuerit, tantundem erit ac ἐτήρησα eleganti Atticismo: sed aliter MSS. in quibus ἔστη κατηγορῶν, quae crucem mihi figunt, neque certi quid et appositi allaturum me spondeo: proferam tamen, si forsitan aliorum operam atque ingenium provocare sim aptus: haec itaque verba fuerint, me iudice, tutoris, amicive cuiusdam pueri delicatius, quam par erat, habiti: et quidem, puto, isti puero, quid quantumque pecuniae in res non necessarias prodegisset, enumerat, inter quae et hoc: Ὀλκὴν τάλαντου etc. et itaque servata MSS. lectione ita interpreter: *Talenti pondus aurei tibi, puelle, appendit, increpando admonens*, pater forsitan nimius puero voluptatum indultor. reliqua, quae non faciebant ad rem, omisit *Pollux*, talia forte, puerum rei suae magis esse debere attentum, capessendamque potius pro vitiis ac inutili voluptatum fumo virtutem, atque patris sui, seu quicumque haec verba fuerit proloquutus, proluxa liberalitate permoto redeundum ipsi esse ad meliorem frugem. tum ista *Μακάριος ἐκείνος* etc. servoli subsannantis sunt verba, qui puerilis fuerat nequitiae subminister, quales in antiquorum fabulis adhibitos esse frequentes *Terentii Plautique* docuerint Comoediae: κατηγορεῖν hic est opinione mea, increpare, increpando admonere, et alio quoque loco, cuius iam nunc non succurrit, si non eandem, similem certe verbi notionem observasse memini. elegans quidem illa atque concinna, cuique probandae conferant quiddam *Etymologi* verba: Κατηγορεῖν λέγεται κοινῶς τὸ κατὰ τινὸς ἀγορεύειν illaque significatio cum esset propria, transferri tamen id verbi obtinuit ad forum, arctatis latae notionis limitibus. sed taceamus potius, aliorumque feliciorum atque elegantiorum expectemus operam. Mox vero pro δεκατάλαντον maluerim

cum MS. *Iungermannii* δέκα τάλαντα, quamvis nec editam scripturam improbem penitus.

77.

ἐπάγει μετὰ ταῦτα] MS. ἐπάγη μ. τ. π. τ' αὐτοῦ. IUNG.
περὶ ταυτοῦ λέγων.] Non habet C. A. KUEHN.

δεκατάλαντον κατ.] MS. δέκα τάλαντα καταφαγών· τὸ
etc. quo pacto restituendum locum *Comici* non dubito.
IUNGERM.

τὸ μέντοι τῶν ὀβ. ὄν.] C. V. τὸ μέντοι ὅτι τῶν ὀ. ὄ. etc.
leg. τὸ μέντοι τῶν ὀβολῶν ὄνομα, ὅτι μὲν πάλαι etc. quod no-
men obolorum attinet, illud ex eo est, quod olim longioribus
obolis utebantur in permutationibus etc. lego enim βουπό-
ροις ὀβελοῖς cum *Salmasio*. *Eustath.* in *Iliad.* p. 136. olim
inquit ὀβολὸν et ὀβελὸν unius significationis fuisse; notasse
enim coquorum obelum, postea discrimen ingens inter ea
obortum nihilominus tantum obolum schema obeli ex parte
servasse: οὐ μὴν καὶ πάντη εἰς ὄξυ λῆγον· οὕτω δὲ ἀδρόν ἦν
τῇ παχύτητι ἐκεῖνο τὸ ἔλασμα τοῦ ὀβολοῦ, ὥστε ὀβολοὶ ἕξ τὴν
δράκα ἐπλήρουν, καὶ τοῦτο ἐλίγετο δραχμῇ, ὀβολῶν τοιοῦτων
ἕξάς, ὅσων ἐπιδεδράχθαι δύναται χεῖρ. KUEHN.

οἱ μὲν πάλαι] MS. οἱ μὲν ὅτι π. SEB.

οἱ μὲν πάλαι] MS. οἱ μέντοι ὅτι πάλαι etc. plenius. et
sane illud ὅτι non commode absit, placetque legere cum
Seberi MS. οἱ μὲν ὅτι π. IUNG.

οἱ μὲν πάλαι etc.] Agnoscunt MSS. ὅτι, quod profe-
cto perficiendo est sensui, sed non apto satis plerique po-
nunt loco. nos inseruimus, probante *Iungermanno*, ubi
decebat. duplicem proponit Grammaticorum opinionem de
origine ὀβολός, quorum hi quidem, quod veteres in com-
mutandis rebus verubus sint usi, obolum existimabant di-
ctum; illi vero, et nomine vocat *Aristotelem*, qui ipsi hac
in re σμικρὸν καινοτομεῖν videatur, ἀπὸ τοῦ ὀφέλλειν, τοντέστι,
τὸ αὔξειν appellatos statuebant. Mox fuit βουπόροις ὀβολοῖς
vulgo, sed ὀβελοῖς cum *Kuehnio* malui: βουπόρους ὀβελούς
dicebant qui transfigendo assandoque bovi sufficerent.
Hesych. Βουπόρους ὀβελούς, μεγάλους ὀβελίσκους· et ex *Xe-
nophonte* habet *Suidas* βουπόρον ὀβελίσκον· sed et verua quae-
cunque maiora, quorum praecipue in assanda bovina erat
usus, isto nomine appellata existimo. *Hesychio* itaque μεγά-
λοι ὀβελίσκοι, adeo ut hoc sensu haud incommode cum MSS.
retineas in *Polluce* nostro vocem βουπόροις, quam *irrepsisse*
ab alia manu credidit *Sperlingius* de N. non C. pag. 150.
an vere, arbitrium esto docti lectoris.

Obolis cuproris] *Herod.* βουπόρους ὀβελούς σιδηρείους dicit lib. II. fol. 90. sed in alia causa. id est, *verua e ferro ad boves torrendos, sive transfigendos.* vid. *Lexic. Ion. Aemilii Porti.* SEB.

βουπόροις ὀβολοῖς] MS. poster, βουπόροις ὀβελοῖς, non ὀβολοῖς. et emenda ita. De veribus enim hic sermo, a quorum permutatione nomen numo datum: a *veribus*, quibus *figuntur frusta bubula.* Nam cum in permutationibus aliquis prehensos senos manu obtulisset alteri, ex eo δραχμὴν καὶ ὀβόλους postea in numismatum nominibus remansisse etc. ut *Avus meus lib. de Numism.* IUNG.

ὦν τὸ ἐπὶ τῇ δραχμῇ etc.] MS. ὦν τὸ ἐπὶ τῇ δρακί πλ. *Eustathius Iliad.* fol. 102. ὀβολὸν σιδήρου τι ἔλασμα ἔλεγον, σχῆμα μὲν πως ἔχον ὀβελού, οὐ μὴν καὶ εἰς πάντη ὄξυ λῆγον· οὕτω δὲ ἀσφόν ἦν τῇ παχύτητι ἐκείνο ἔλασμα τοῦ ὀβόλου, ὡστε ὀβολοὶ ἔξ τὴν δράκα ἐπλήρουν· καὶ τοῦτο ἐλέγτετο δραχμῇ, ὀβόλων τοιούτων ἕξας, ὅσων ἐπιδεδράχθαι δύναται χεῖρ. SEB.

ὦν τὸ ἐπὶ τῇ δραχμῇ etc.] C. A. ὑπὸ τῇ δραχμῇ. melius C. V. ὦν τῇ (leg. τύ.) ὑπὸ τῇ δρακί πλήθος, quorum multitudo pugillo comprehensa videbatur dicta δραχμῇ, quod firmant verba *Eustathii* laudata. eandem lectionem habet *Salmas.* ΚΥΕΗΚ.

ὦν τὸ ἐπὶ τῇ δραχμῇ etc.] MS. ὦν τῇ ὑπὸ τῇ δρακί πλήθος εἶδ. Sed omnino restituendum, ut in *Seberi MS.* ὦν τὸ ὑπὸ τῇ δρακί πλήθος etc. elegantissime. vulgato δραχμῇ nihil insulsius. Mirum autem *Pollucem* non meminisse literae e mutationis in o· et lubet itaque quaedam ex aliis congerere, unde etiam ista de δρακί maiorem lucem accipiant. Nam ὀβελούς et ὀβόλους differre certum. *Hesychius:* ὀβελοῖς, ὀβελίσκοις· ὀβολοὶ, νομμία, καὶ τόκοι, καὶ εἶδη νομισμάτων. *Herennius Philo*, sive *Ammonius:* ὀβελός ὀβόλου διαφέρει, ὀβελός μὲν γὰρ ἐστὶν εἰς ὃν διαπτειρῶνται τὰ κρέα μέλλοντα ὀπτᾶσθαι· ὀβελός δὲ, μέρος δραχμῆς. *Glossarium* vel *vetus Lexicon:* ὀβελός ἐν ᾧ ὀπτῶμεν. *Subula, Veru.* ὀβολός, *Nummum, nummus, assis, hoc dupondium.* Sed de hoc nemo dubitat: olim vero haec eadem, et saltem dialecto, distabant, ut ὀβελός Ionicum esset, alterum Atticum. *Eustathius ad Il. γ.* ὡς δὲ ταυτόν ποτε ἦν ὀβελός καὶ ὀβόλος, δηλοῖ καὶ ὁ ὀβελίας ἄστος, ὃν εὐρέ, φασί, Διονύσιος, λεγόμενον οὕτως, ἐπεὶ ὀβόλου ἐπιπράσκετο· κατὰ δὲ ἄλλους, ὡς ἐν ὀβελίσκοις ὀπτῶμενος. *Idem ad Iliad. α.* εἶοικε δὲ παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ ταυτοδύναμα εἶναι ὁ ὀβόλος καὶ ὁ ὀβελός, σκευῆς τι μαγείρου, ἐν τῷ ἄκρῳ ὄξυ, καὶ βάλλειν δυνάμενον, καὶ βολὴν ὡς βέλους

ποιεῖν· παρὰ μέντοι τοῖς ὕστερον μεγάλην ἔσχον διαφορὰν, οἵπερ ὀβελὸν μὲν διὰ τοῦ ε, τὸν αὐτὸν λέγουσι τῷ ποιητῇ, τὸν μαγειρικόν· ὀβολὸν δὲ, σιδήρου τι ἔλασμα ἔλεγον, σχῆμα μὲν πως ἔχον ὀβελουῦ, οὐ μὴν καὶ εἰς πάντη ὀξὺ λήγον· οὕτω δὲ ἀθρόον ἦν τῇ παχυτέτῃ ἐκεῖνο ἔλασμα τοῦ ὀβολουῦ, ὥστε ὀβολοὶ ἕξ τὴν δρακὰ ἐπλήρουν· καὶ τοῦτο ἐλέγετο δραχμῇ, ὀβολῶν τοιούτων ἕξας, ὅσων ἐπιδεδράχθαι δύναται χεῖρ· quem locum partim et Seberus noster attulit. Idem Eustath. ad Ἰλιάδ. γ. (quem locum Avus meus sua manu ad oram lib. de Numism. adscripserat) ὁ ὀβολός, εἰς ὀξὺ λήγων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κατὰ τοὺς ὀβελούς, κὰν νῦν μικροῦ θεῖν ὡς εἰς ἐπίπεδόν τι κατήνκειαι· ἀλλὰ καὶ ἡ δραχμῇ, τουτέστιν οἱ ἕξ ὀβολοὶ ἕξ ἀρχαίας χρήσεως, ὡς καὶ αὐτὸ προσηύχεται, ἔτυχε τοιαύτης κλήσεως· τοσούτων γὰρ ὀβολῶν εἶχε τότε ἡ χεῖρ ἐπιδράττεσθαι, ὡς ἱστορεῖ καὶ Πλούταρχος. Locus Plutarchi est in Lysandro. attulit eum et Hostus libr. III. cap. 4. de obolo, ubi plura de hoc nomismate vide sis. *Etymologicon Magnum*: οἱ μὲν οὖν Ἴωνες ὀβελός· ἡμεῖς δὲ ὀβολός· πάντων δὲ πρῶτος Φειδῶν Ἀργεῖος νόμισμα ἔκοψεν ἐν Αἰγίνῃ· καὶ διὰ τὸ νόμισμα ἀναλαβὼν τοὺς ὀβελίσκους, ἀνέθηκε τῇ ἐν Ἀργεῖ Ἡσπ· ἐπειδὴ δὲ τότε οἱ ὀβελίσκοι τὴν χεῖρα ἐπλήρουν, τουτέστι τὴν δρακὰ, ἡμεῖς, καίπερ μὴ πληροῦντες τὴν δρακὰ τοῖς ἕξ ὀβολοῖς, δραχμὴν αὐτὴν λέγομεν, παρὰ τὸ δράσασθαι. Sed ohe iam satis est. IUNG.

ὦν τὸ ἐπὶ τῇ δραχμῇ] Nos cum Kuehnio in textu τὸ ὑπὸ τῇ δρακί. De drachma, vocisque origine quoque, est ubi supra ex Theocriti Scholiasta aliisque dixi, quae hanc confirmant lectionem. Paulo post καταπεσόντος fuit ante nos editum, minus commode. μεταπίπτειν vero verbi quid est in hac re usitatum. eleganter Themistius in Sophista: ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦ ὀνόματος ὡςπερ νομίσματος μετέπεσεν ἡ δύναμις κατὰ τοὺς ὕστερον χρόνους· ubi eadem qua hic apud Pollucem occurrere videas notione.

τοῦ νομίσματος] MS. καὶ τοῦ νομ. μεταπεσόντος εἰς τ. Deinceps omissa ibi omnia usque ad caput septimum. SEBERUS.

τοῦ νομίσματος] MSS. et Salm. καὶ τοῦ ν. μεταπεσόντος, etiam numismate in praesentem usum translato, transmutato. KUEHN.

τοῦ νομίσματος] MS. δὲ ὀνόματα, καὶ τοῦ νομίσματος μεταπεσόντος εἰς τὴν etc. Sed illud μεταπεσόντος ad oram MS. est additum, in textu deest. placet vero magis quam vulgata ea lectio, et καὶ probe sententiam pleniorē videtur efficere. IUNG.

Ἄριστοτ. δὲ etc.] Haec et reliqua totius capituli absunt a C. A. nisi quod in fine haec subiicit: στατήρ Φωκαΐτης ὡς Θουκυδίδης, ὡς, (leg. ὅς) καὶ νομίσματος εἶδος ἦν segm. 93. Similique modo in V. C. *Salmasii*. KUEHN.

αὐτὰ ταῦτα] C. V. δὲ ταυτὸν λέγων· *Aristoteles eadem dicens in de Republica Sicyoniorum, nonnihil innovat, dum ὀφέλλους eos (obolos) dicit, per ὀφέλλειν designat τὸ αὔξειν augere, obolis ita nominatis, quod in longitudinem creverint, unde etiam ipsum verbum ὀφέλλειν, vel, ut C. V. ὀφέλλειν accersit nescio quibus modis, in oboli voce quidem φ mutatum esse in β propter affinitatem.* KUEHN.

αὐτὰ ταῦτα] MS. Ἄριστοτ. δὲ ταυτὸν λέγων etc. IUNG.

ἐν Σικωνίων πολ.] MS. ἐν Σικωνίῳ πολιτείαις μικρόν τι κ. Sed error in promptu: scripserat πολιτείαι, ε ut solet antique adponi, quod solet iam supponi, pro πολιτεία· huic adhaesit σ a vocula insequente. IUNG.

ὀφέλλους γε αὐτοὺς ὄνομ. etc.] Vid. *Matthaeum Hostum* lib. III. cap. 4. SEB.

ὀφέλλους γε αὐτοὺς ὄνομ. etc.] C. V. ὀφελούς αὐτοὺς τῶς ὠνομαῖσθαι λέγων. KUEHN.

ὀφέλλους γε αὐτοὺς ὄνομ. etc.] MS. ὀφελούς αὐτοὺς τῶς ὠνομαῖσθαι λέγων, τοῦ μέντοι ὀφέλλειν etc. quam lectionem ita restituendam censeo: ὀφελούς nimirum saltem una litera, ut et mox exponit, diversum est ab ὀβελούς· et cetera sensum auctoris nostri rectius explicant, quam vulgata. ait *Aristotelem* quidem novam opinionem adferre de ratione nominis ὀβολῶν. IUNG.

ὀφέλλους etc.] Hunc tibi locum, duce *Kuehnio*, integriorem longe atque meliorem ex MSS. in textu exhibuimus. fuerat ante nos: ὀφέλλους γε αὐτοὺς ὀνομάζειν λέγων, ex quibus legitimum non rite sensum elicias: meminique olim in veteri quodam MS. Lexico haec eadem legisse atque observasse ex *Aristotele* de oboli veriverbio excerpta verba, pauculis, quantum memoria recolligere valeo, mutatis, quibus perquam commode, esset ad manum Lexicon illud, emendatam ex MSS. lectionem tibi stabilire potuissem. *Snellius* hoc utitur *Pollucis* loco de R. N. pag. 55. ibique et ὄφελος non ὀφέλλος reperio scriptum. *Sopingius* autem ad *Hesychium* ὀβολούς hic in Onomasticographo scribendum putat pro ὀφέλλους. qua prodit emendatione inutili, se quid voluerit *Pollux* non intellexisse: et videndus quoque *Otto Sperlingius* vir doctissimus de N. non C. pag. 152. Ὀφέλ-

λειν νερο ea; qua hic ponitur, ποτιοη in Homero est frequens, τιμη ὀφέλλειν, quod Hesiodo, — καὶ ἄδηλον ἀΐξει, cui et v. 14. "Εργ. καὶ Ἡμ. Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει. Suidas: Ὀφέλλωσιν, αὐξήσωσιν.

ἠϋξῆσθαι] C. V. ἦν ζῆσθαι male. KUEHN.

78.

ὀφέλλειν] C. V. melius ὀφείλειν habet pro ὀφέλλειν. KUEHN.

ὀφέλλειν] MS. τὸ ὀφείλειν ὦν. quod appon rectius? ait enim ὀφελούς ἀπὸ τοῦ ὀφέλλειν dictos; inde, ait, et ὀφείλειν dictum ait Aristoteles, nescio quomodo. Scilicet placet Polluci prius etymon ab ὀβελοῖς ταῖς βουπόροις. cur vero hic repetat allatum iam ὀφέλλειν? utinam vero exstarent illae centum sexaginta duobus minus resp. Aristotelis! quam liquido haec omnia cognosceremus! vel optandum ut haec talia pro suis nugis nobis Grammatici largiri voluissent. Scribitur sane in Etymologico magno: Ὀφέλλω, σημαίνει τὸ αὐξω, διαβάλλω· ἐξ οὗ πλεονασμῷ τοῦ ε γίνεται ὀφείλω· ὅθεν καὶ ὀφείλημα τὸ αὐξανόμενον ἐν τῷ τόκῳ δάνειον. et superius: ὀβελίσκος οἰονεὶ ὀφελίσκος τις ὦν, ὃ εἰς μῆκος ὀφελλόμενος· ὀφέλλειν γὰρ τὸ αὐξεῖν· καὶ ὀβελός· σημαίνει δὲ ἀμφοτέρα τὰς σούβλας. etc. ait, εἰς μῆκος ὀφελλόμενος· quae sane cum nostri ex Aristotele allatis εἰς μῆκος ἠϋξῆσθαι conveniunt. IUNG.

ὀφέλλειν] MSS. ὀφείλειν, quod praeunte Kuehnio in textum retuli. in illis ante Seberum editionibus et hic et modo male fuerat ὀφελλεῖν. De lectione MSS. non est quod dubitemus, siquidem et eandem referat Etymologus originem. et ipsa Grammatici verba attulit Iungermannus noster, quibus proxima habebat nominatum mihi modo Lexicon MS. Mox vitio fuit ante nos τὸν ὀβολόν, pro quo ex MSS. restitui τῶν ὀβελῶν.

τὸν ὀβολόν] C. V. ἐπὶ μέντοι τῶν ὀβελῶν. KUEHN.

τὸν ὀβολόν] MS. ἐπὶ μέντοι τῶν ὀβελῶν ὑπ. τὸ φ. εἰς τὸ βῆτα κ. σ. et hoc pacto reponendum iudico. quid enim est ἐπὶ τὸν ὀβολόν, ut vulgo corrupte est? IUNG.

Βυζαντίων etc.] Schol. Aristoph. fol. 73. εἰδοκεῖ τὸ τῶν Βυζαντίων νόμισμα ἐλάχιστον εἶναι πάντων καὶ φαυλότατον, ἅτε σιδηροῦν ὑπάρχον. vide Matthaeum Hostum lib. I. pag. 103. SEBERUS.

Βυζαντίων etc.] Sequitur de Byzantiorum numo ferreo, de quo vide Hostum libr. I. Rei Numm. vet. cap. 7. n. 5. De numis ferreis, coriaceis, plumbeis, stanneis, quaedam etiam G. Forner. ad l. 159. etiam aureis. IUNG.

Βυζαντίων γε μὴν] Corruptissimum MSS. sequuti duces integritati suae restitimus hunc locum. est ubi facem in quibusdam Doctiss. *Kuehnii* praeluxit ad oram sui Codicis. iuverit et apposuisse, quae fuit in prioribus ante nos editionibus vulgata lectio: *Βυζαντίων γε μὴν σιδηροῦν νομισματος ἦν οὕτω καλούμενον σιδήραιον τι νόμισμα λεπτόν* quae tibi verba, ni fallor, sensum non reddunt aptum. Sed pro istis *σιδηροῦν νομισματος* ineptis atque improbis feliciter Codices manu descripti, *σιδήρων νομιζόντων* quam tibi scripturam veram esse atque opportunam confirmat egregie *Aristides* in illa secunda *πρὸς Πλάτωνα*, ubi de Byzantinorum ferreo nomismate *σιδήρειον*, quod chalcum valuisse ex istis, quae mox apud *Pollucem* nostrum, facile colligas, sic inquit: *οὐδὲ γὰρ εἰ Βυζάντιοι σιδήρων νομιζουσι, τούτου χάριν εἰςὶ δίκαιοι τῶν Ἑλλήνων καταγελᾶν* videntur itaque *σιδήρων νομιζουσι*, *ferrea utuntur moneta*, qualiter apud nostrum est emendatum. et addere liceat obiter, eundem paucis interpositis de Carthaginensium coriaceo meminisse quoque nummo, de quo et apud auctorem dialogi, cui titulus *Eryxias*, qui que inter *Platonicos* non rite sibi locum vendicat. Notavit et ex hoc *Pollucis* nostri loco ferreum Byzantinorum nomisma *Snellius* de R. N. pag. 1. et aliunde *Schottus Tab. Numm.* cap. 1. cuius tibi verba ponam: *Ferreus usus nummo Byzantinos refert Aristophanes in Nebulis, et Plato Comicus in Pisandro. Comici Platonis locum relatum debet indicio Scholiastae Aristophanis, cuius ad haec Pollucis nostri integriora exhibet atque emendatiora verba praestantiss. Iungermannus.* Byzantinorum vero extant in variis praestantium virorum cimeliarhiis nummi plusculi atque elegantes: nos tibi, benivole lector, binos exhibemus ex illa *Wildiana* nomismatotheca, rarissimae atque delectae veteris monetae inexhausto fonte, quorum primus rarus ille quidem, sed tamen in publicum eruditis notus est; alter vero, praeterquam quod eximia sit raritate, necdum in lucem fuit prolatus, ut ipse mihi adseruit vir spectatissimus I. de WILDE; neque ego talem nummum aut memoria recolligere potui editum, aut quacunq;e adhibita diligentia reperire. extet igitur, atque eruditorum hominum exerceat ingenia; nos enim pusilli quid ad talia remotioris indaginis conferre habeamus? ut tamen aliorum eliciamus auxiliatricem industriam, quid nobis in hoc nummo planum, quid obscurum atque intricatum veniat, proponere animus est. Figura illa, quae in altera nummi parte conspicitur sola, me iudice, *Minerva*

fuerit. illam esse a Byzantiis eximie cultam ex *Codino de Originib. Constantin.* constat, qui *Palladi* erectum a Byzante templum insigne refert: quin vero, quod magis est, *Minervam Byzantii πολιοῦχον* fuisse Deam testis est *Marinus* in vita *Procli*: nummis autem tutelares urbium Deos Deave prae ceteris quibuscunque rebus imprimi solitos res est longe notissima. porro Deorum Dearumve formam Byzantinorum in nummis olim fuisse signatam patere arbitror, quod *Comici* illos adpellent *σιδαρίους θεούς*, qua utique alia de ratione, quam quod Deos sibi prae se ferrent insculptos? nec moretur te, *Palladis* caput nulla, quod solitum vulgo, insigne galea, siquidem ex variis *Pausaniae* locis constet, quam diverso picta fuerit sculptaque *Minerva* modo, ut inscirpo nodum quaerere haud opus sit. forsitan tamen quis putet non nulla de ratione *Dianam* esse quam dixi *Minervam*: certe et hanc venatricem Deam in honore fuisse a Byzantinis habitam ex *Codino* novimus, et faciat huc forsitan, quod in quibusdam eorum nummis luna falcata, uti vocat *Illustriss.* *Spanhemius* de Praest. et Usu Numism. conspiciatur, sed quod prius proposui mihi probatur magis, lectori liberum esto arbitrium. Percussum vero hunc nummum adhucdum vigente libera Byzantium republica ex partis adversae ἐπιγραφή patet, quod forsitan hoc aut simili modo supplere liceat, ΕΠΙ ΦΟΚΙΟΝΟΣ, ἱερομνάμονος scilicet; nam per ἱερομνάμονας suos publici temporis rationes distribuisse atque digessisse Byzantinos, ex illorum psephismate liquet apud *Demosthenem* de Corona, quippe quod sic infit: Ἐπὶ ἱερομνάμονος Βοσπορίχοι, Δαμάγητος ἐν Τραλίᾳ ἔλεξαν ἐκ τῆς βουλῆς λαβὼν ῥήτραν: sed haec aliaque talia commodiori forsitan loco alibi. Illud autem in hoc nummo, quod sollicitum me atque implicitum habuit habetque totum, est huic insculpta parti figura, quae seu struthionem, seu ciconiam, quod putem potius, qui de ciconiis bene de Byzantinis meritis legisse quid in eorum historia meminerim, cum canicula, uti videtur, cuius forsitan fit mentio in isto, quod Byzanti datum perhibent, oraculo: Ἐνθα δύο σκύλακις διερχὴν μάρπτουσι θάλασσαν, habet impressam. pervolutis, quaecunque noveram, Byzantinorum monumentis, nihil quicquam me reperisse profiteor, quod aut mihi aut ipsi rei integre satis faciat. frigidulis quibusdam coniecturis, quaeque rationum non nitantur tibicine, lectorem lactare absit ut velim. rogatos itaque quam possum enixe viros eruditissimos volo, quorum in hoc studiorum genere florent et sem-

piternum florebunt labores, ut huic nummo eleganti lucem publice accendant: te praecipue, Illustrissime *Spanhemi*, qui eruditioni nummariae penitissimam possides coniunctam antiquitatis reconditae ac remotae notitiam, te, inquam, vir Eruditissime, efflagitat hic labor, qui nullo nobis negotio, quid enim tuae diffidamus profundissimae doctrinae? huius nomismatis operta recludes atque pandes. Alias et Byzantinorum diversos ab his pelamidibus insignes videbis nummos apud Eruditiss. *Lambecium* ad *Codini Origines Constantinopolitanas*, quibus et urbis fortuna censetur incusa.

σιδηροῦν νομισματος] C. V. σιδήρω νομιζόντων, uti mox segm. seq. κασιτέρω ποτε etc. νομίσει est autem σιδήρω νομίσειν, ferreo uti nomismate. *Suid.* Νομιζουσι, ἀντὶ τοῦ νομισματι χρῶνται. Deinde: ἦν οὕτω καλούμενον σιδηρεόν τι νόμισμα λεπτόν. *Byzantinorum*, qui numismate utebantur ferreo, erat ita dictum σιδάρεον quoddam tenue numisma. C. V. σιδηρεόν (quod et *Salmas.* habet, videndosque monet *Hesych.* et *Aristoph.* Interpretem) νόμισμά τι. ΚΥΒΗΗΝ.

σιδηροῦν νομισματος] MS. pro σιδηροῦν νομισμ. habet σιδήρω νομιζόντων, ἦν οὕτω καλούμενον σιδηρεόν νομισματι λεπτόν et nescio annon recte, certe melius quam vulgo, ita scribas; modo σιδάρεον, νόμισμά τι λ. scribas. ait Byzantium, quibus ferrum in usu communi, fuisse sic vocatum σιδάρεον, numi minuti genus. *Hesychius*: Σιδάρεοι, παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις, σιδάρεοι θεοὶ, ὡς ἐν Βυζαντίῳ ἔτι εἰσὶ ἐν τῷ λεπτῷ νομισματι, ὃ σιδηρῷ καὶ ἐλαχίστῳ ἐχρῶντο Βυζαντιοὶ verba *Comici* sunt:

ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. Στρ. τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ
σιδαρέοισιν, ὅσπερ ἐν Βυζαντίῳ;

Ubi apud *Scholiastem Aristophaneum* habes e *Platanis Comici Πεισάνδρω* versiculos de iisdem, quos ita reconcinno:

χαλεπῶς ἂν οἰκήσαιμεν ἐν Βυζαντίοις,
ὅπου σιδαρέοισι χρῶνται νομισμασι.

Vulgati enim nuperrime etiam habent, νομισμασι χρῶνται νοculis, credo, transpositis. Certe in vulgatis σιδηροῦν νομισματος non multum sani est; ut et mox in σιδηραίων, ut ex sequentibus etiam patet. Illud σιδήρω νομιζόντων vero ita in suo MS. γραφείσθαι et *Schottus* noster hic adnotavit, et sine dubio ita *Aristoteles* dixerat. eadem phrasi et vulgo non omnino corrupta mox segm. 79. habes κασιτέρω (ita enim MS.) ποτε ἀντ' ἀργυρίου νομίσει *Syracusanos*. Nummulum

hunc Byzantinum, quem *σιδηροῦν* vocitabant, eiusdem valoris fuisse cum *χαλκῶ* vult *H. Iunius* Nomenclatore in *Chalouis*. IUNG.

πρωῶμοι] Scribe *πρωῶ μοι* binis vocibus, ut et statim *πρωῶ μοι τριῶν σιδηρέων*, ut MS. habet: id est *ἀγόρασον*· quamvis hoc potius paroxytonως *πρωῶ μοι* dicant. Sane duabus vocibus legendum, sive sit istud *πρωῶ*, ex *πρίου*, sive *πριάου*. sic apud Doricum *Epicharmum* segm. 80. *πρωῶ μοι* etc. *μῶσχον*. *Etymologus* in *ἀπριάτην*· *πρωῶ οὖν*, *πρόημι*· *ἐξ οὗ καὶ*, *πρωῶ μοι*, *φησὶν ὁ Κωμωδὸς*, *σελάχιον*· ubi in indice *Sylburgius* *emē* interpretatur imperative. IUNG.

πρωῶμοι] Cum *Iungermanno* nostro separavi utrasque voces, quae vitio coaluerant. In quam syllabam accentum referas tanti non esse puto. *Etymologus*, monstrante *Iungermanno*, vulgatae accentus positioni facit patrocinium. apud *Hesychium* tamen et *Suidam*: *Πρωῶ*, *ἀγόρασον*. Et disiunctis vocibus scripsisse *πρωῶ μοι Sperlingium* animadverto p. 184. dictae saepius dissertationis, ubi totius loci sensum voculae *γένος* supplemento fulcire tentat: nos meliora MSS. docent.

σιδηρῶν] C. V. *σιδηρέων*. KUEHN.

Στρατίδος] MS. *Στρατιίδος*. Sed scribe *Στρατίδος*· quamvis noster *Casaubonus* se tam *Strattim* quam *Stratim* invenire ait VII. *Athen.* 25. ubi de omnibus huius *Comici* fabulis plura habes. Illi Catalogo forte et *ποταμούς*, *Pluvios* possumus addere: certe si recte capio quae *Scholias* *Aristophanis* ad extremum *Plutum* adnotat: *ἀλλὰ γὰρ Στρατίς* (scribe *Στρατίτις*) *πρὸ ἀμφοτέρων τούτων* (*Lycophrons* et *Aristophane*) *τοὺς ποταμούς διδάσκων, εἰς Φύλλιον ἀναγίρει τὸ πρῶγμα*· subiicitque ipsos versiculos *Strattidis* inde:

ἡμεῖς τε πάντες ἔξιτ' ἐπὶ τὸ Πύθιον
ἕσοιπερ ἔσιέ μὴ λαβόντες λαμπάδας,
μηδ' ἄλλο μηδὲν ἐχόμενον φύλλιον.

Qui ultimus versiculus tamen claudicat: nec nuperi editores *Aristophanis* savarunt, quod videtur tamen viris doctis facile fuisse. nos imperitiores potius expectabimus alios. IUNGERM.

Στρατίδος] *Στρατίτιδος* littera τ geminata cum *Kuehnio* textus habet; idemque superius alicubi factum memini. alias et apud *Michaelem Apostolium* *Στρατίτις* scriptum reperio. De *Μυρμηδόσι* confirmant MSS. nisi quod, puto, in istis integrius extet *Μυρμηδόσιν* titulo Dorico. *Hesychius*: *Μυρμηδόνες, οἱ μύρμηκες ὑπὸ Δωριέων*· nam aut fallor, aut fallā-

tur si quis nominatam a Myrmidonibus populo censeat fabulam. fuit alias, quum coniectarem *Μακεδόσι*, siquidem *Μυρμηδόνες* nec in *Athenaeo*, nec *Suida*, aliove quopiam reperiri sciam. neque alium hoc *Pollucis* nostri locum *Casaubonus* adtulit. *Μακεδόνες* vero fabula *Strattidis* notissima, sed ne quid nimis temerarium a nobis dictum siet, caveamus. Ipsum *Comici* locum infelicius tentasse *Kuehnius* Eruditissimum, atque exposuisse existimo. est et in MSS. naevi quiddam, ita constituo totum: *Ἐν τοῖς βαλανείοις προκέλευθος ἡμέρα*, "Ἄπασα ἅπαξ γῆ, στρατιαί, σιδάρειοι νοῦμοι" puta, quae vox et a Byzantinis, credo, siquidem loquendi modo uterentur Dorico, fuit usurpata. *Προκέλευθον* autem *ἡμέραν* voce Byzantina *τὴν προκηρουτιομένην εἰς τὸ ἐκκλησιάζειν* appellatam existumo, neque alio sensu *Kuehnius* cepisse videtur. [Legendum *προκέλευθιος* quod Doricum est. *προκέλευστος* enim Atticus scripsisset. *Ex Addendis.*] tum quoque statuamus necesse est traduci in his atque sugillari a *Strattide* Byzantinorum *βαλανειομανίαν*, qua mihi voce uti liceat. istis ad calculum positis hic mihi sensus ab sese fluere sponte videtur: *ila deditos fuisse balneis Byzantinos, ut in istis populi celebrarentur comitia, in istis totus simul esset terrae Byzantinae populus, in istis de expeditionibus consuleretur, et in istis denique ipsa mercatura exerceretur, quae omnia alias in foro peragi mos erat. et haec quidem cum ipsis Strattidis verbis commodoque sensu egregie, ni me decipiam, concinunt: non itaque in hanc rem plura prodigam verba. Βαλανείοις* habes ex emendatione *Kuehnii* pro *βαλανίοις*: tum *ἅπασα ἅπαξ*, quod erat in MSS. praeferendum videbatur editae lectioni *ἅπαξ ἅπασα*: et *σιδηραίων* quoque vitiosum erat, itaque *σιδαρείων* in textu. quid nostrae sit sententiae, exposui.

Μυρμηδόσιν] C. V. *Μυρμηδόσιν*. *Strattidis* ῥῆσιν ita collocarem:

*Ἐν τοῖς βαλανείοις προκέλευθος ἡμέρα
ἅπαξ ἅπασα, ἢ στρατιά, σιδάρεον.
in ipsis balneis dies indicitur
quaecumque, expeditio, σιδάρεον.*

Indicant versus, Byzantios ita voluptatibus deditos esse, ut quae alias in foro aliisque locis publicis per praeconem solent indici, apud eos in balneis, ubi vinum immodice haustum excoquebant per sudorem, sint intimanda. eo namque frequentes confluebant Byzantii. sive igitur dies statuta quaevis, sive expeditio, vel quaedam ad rem nummariam peti-

nentia publice promulganda venerint, in balneis ea indicta sunt, vel indici potuerunt commodius quam in alio loco publico. C. V. in priori versu legit: ἡμέρα ἅπανα ἅπαξ γῆ, ex quo legi posset ἀρπαγή, rapinas in hostico scilicet, vel res raptas, quae etiam solent indicari per praeconem; in posteriori σιδαρῶν vid. et *Hesych.* in σιδάρειο Θεοί. ex *Aristoph. Nubibus.* unde patet ferreum illud numisma Dei alicuius signatum fuisse imagine. KUEHN.

Μυρμιδόσιν.] MS. mendose μυρμηδόσιν. IUNG.

βαλανείοις.] MS. βαλανείοις. IUNG.

ἡμέρα ἅπαξ ἅπανα γῆ.] MS. ἡμέρα ἅπανα ἅπαξ γῆ στρατιαὶ σιδαρῶν. ego adhuc parum in illis *Strattidis* video, quae nobis elucidabunt viri docti. IUNG.

Lego et distingo,

ἐν τοῖσι βαλανείοις προκείμενος ἡμέρα
ἅπαξ ἅπανα, γῆ, στρατιαὶ, σιδάρειοι.

Notat totam rem publicam a Byzantinis in balneis transigi. ΤΟΥΡΙΣ.

79.

σιδηρῶ δὲ νομ. etc.] MS. σιδαρῶ δὲ νομισμ. κ. λ. χρ. ε. π. ο. ο. δ. ὄξει. Eadem *Plutarchus* in *Lycurgo* et *Lysandro*, ut adnotavit *Hostus* lib. I. Rei Numm. c. 7. n. 4. IUNG.

σιδηρῶ δὲ νομ. etc.] De ferreo Laconum numismate meminere plures. sunt tamen qui coriaceum fuisse perhibent; in iis *Nicolaus* apud *Stobensem.* de utraque veterum opinione *Lipsius* de R. N. pag. 7. et 8. ubi *Polluci* nostro succenturiantes nominat *Plutarchum* in *Lycurgo* et *Lysandro*, *Polybium* et *Xenophontem.* plura reperies apud eruditissimum *Sperlingium* de N. non C. cap. 29. ubi de *Lacedaemoniorum* nummis tractat effuse. *Polluci* loci mentionem quoque fecisse *Cragium* in *Commentario de Rep. Laced.* reminiscor.

δὲ αὐτοῦ τὴν ἀκμὴν.] Quam multa adhuc vitiosa atque mutila sint in hoc capite vix credas; ut credas in sequentibus abunde dabimus, quae fidem perhibent. Nec enim commodius nobis potuit accidere, quam quod MS. noster ita in hoc capite nos non prodat, ut omnia ista fidelius et plenius, exceptis paucis aliquot *χορήσειν*, exhibeat, quam vulgati. optimus *Noster* amicus a suo desertus fuit nec in tempore nec loco opportuno. Nos e nostro fideliter exhibebimus, quae inueniemus: viri docti porro a se operam dabunt: nam nobis ad hanc rem nec vires nec ingenium suppetit. hic itaque pro δὲ αὐτοῦ τὴν ἀ. MS. habet: δ' αὐτὴν ἀκμὴν etc. IUNG.

εἰς τὸ ἄτομον.] *Ut vim secandi perdat ferrum, aciem eius*

candefactam aceto suffuso extinxerunt, ut nec exportari poterint nummi ferrei in alias regiones. *Plutarch.* in vita *Lycurgi*: ὅξει γὰρ, ὡς λέγεται, διαπύρου σιδήρου τὸ στόμαμα κατασβέσας, ἀφείλετο τὴν εἰς τᾶλλα χρεῖαν καὶ δύναμιν ἀδρανούς καὶ δύσεργου γενομένου etc. Quae *Porphyrius* de *abstinentia* habet, de ferreo nummo *Laconum*, omnia ad verbum descripta sunt ex *Plutarcho*. Caeterum *C. V.* pro δὲ αὐτοῦ leg. δ' αὐτὴν ἀκμὴν etc. *Salm.* pro ἄτομον leg. ἄστομον vel ἄτονον, quae eodem recidunt. **KUERN.**

τοὺς μὲν τοὶ *Συρακουσίους* etc.] *Egregie MS.* τοὺς μέντοι *Συρακουσίους* κατιτιέρω πότε ἀντ' ἀργυρίου νομίσαι δ. κ. Iam vulgata vel cassa nuce non emam, restitue istam lectionem optimam et verissimam, sine dubio *Nostro* ex *Aristotelis* *Syracusanorum* πολιτεία acceptam: κατιτιέρω νομίσαι, ut modo ex eiusdem philosophi, credo, *Byzantinorum* republica dixerat, σιδήρου νομιζόντων, quemadmodum ex *MS.* ibi legimus. extat vero haec eadem historia et in *II. Oeconomicorum Aristotelis*, ut bene observavit *Hostus* lib. I. *Rei Numm.* c. 7. n. 8. Locus est *Oeconom*, *II. cap. 2.* Διονύσιος *Συρακούσιος* etc. οὐκ εὐπορῶν δὲ ἀργυρίου, νόμισμα ἔκοψε κατιτιέρον· καὶ συναγαγὼν ἐκκλησίαν, πολλὰ τοῦ κεκομμένου νομίσματος ὑπερέπεν· οἱ δὲ ἐψηφίσαντο καὶ μὴ βουλόμενοι· ἕκαστος οὖν εἴλετο ἔχειν ὡς ἀργυροῦν, ἀλλὰ μὴ κατιτιέρινον. **IUNG.**

τοὺς μὲν τοὶ *Συρακ.* κασσίτηρον etc.] Praestantissimam atque *Ἑλληνικωτάτην* *MSS.* lectionem textui non restituisse ineptum foret. dudum est, quod mendii quid in hoc loco viris eruditissimis suboluit; *Salmas.* de *M. Usur.* pag. 247. pro τοῖς *Συρακουσίους* vere habet τοὺς *Συρακουσίους*, quam emendationem sequutus est *Sperlingius* de *Nummis non Cusis*, p. 17. cui tamen ceteram eluere maculam ex aliis similibus, quae adducit, locis in promptu fuerat ac facili. sed neque *Salmasius* id praestiterat, cui eadem erant ad manum de *Usur.* p. 456. Mox pro νόμισμα αὐτῶν melius in *MSS.* et ex iis in textu νομισμάτιον. *Ἀττικῶς* autem cur dicto loco *Salmasius* post δραχμᾶς abolendum censeat rationem hercle nullam video.

κασσίτηρον] κασσίτερον. **SEB.**

Dionysius autor est] *Dionysius* *Syracusios* coëgit stannum pro argento habere. Atqui *Democritus* apud *Athenaeum* *XV.* fol. 669. μνημονεύσω, inquit, τοῦ χαλκοῦ ποιητοῦ καὶ ῥήτορος *Διονυσίου*· χαλκοῦς δὲ προσηγορέθη διὰ τὸ συμβουλευσαι *Ἀθηναίοις* χαλκῶ νομίσματι χρῆσασθαι. **SEB.**

κασσίτηρον] *C. V.* τοὺς μέντοι *Συρακουσίους* κατιτιέρω πο-

τε' vid. supra segm. praeced. et *Aristot.* lib. II. *Oeconom.* de *Dionysio.* KUEHN.

καὶ τὸ νόμισμα αὐτῶν] C. V. νομισμάτων τέτταρας. KUEHN.
καὶ τὸ νόμισμα αὐτῶν] MS. καὶ τὸ νομισμάτων τέτταρας
δραχμῶν Ἄτρ. quae omnia pro vulgatis restituamus. IUNG.

ὁ δὲ νοῦμμος etc.] *F. Ursinus.* haec adfert ad *Festi* fragmentum, ad ista: *Nummum ex Graeco vocabulo νοῦμμος existimant dictum etc.* Tu vide incomparabilem *Scaligerum* Coniectan. in lib. IV. *Varronis* de ling. Latin. ad ista: *In argento nummi. id a Siculis.* IUNG.

ὁ δὲ νοῦμμος] Hoc *Pollucis* nostri loco qui de nummo scripsere viri eruditi plurimi utuntur. *Scaliger* de R. N. hinc evincit falso credidisse virum summum *Georgium Agricolum* *Siculos a Romanis in re nummaria accepisse multa.* ibidemque vir maximus *Λωπίτων* legendum docet pro ὀρίων, quae prava erat editionum ante *Seberum* lectio. *Lipsii* vero haec pono verba, quibus et hanc *Pollucis* particulam Latine redditam habet: *Nummi nomen a Graecis aut Siculis esse breviter Varro testatur, et Pollux uberius.* Nummus, inquit, videtur Romanorum nomen esse, est autem Graecanicum eorum, qui in Italia aut Sicilia *Dores* habitarunt. Et addit auctoritates *Epicharmi, tum et Aristotelis, qui in Tarentinorum republica testatur nummum ab iis dici pecuniam cum impressa effigie Tarentis filii Neptuni.* A Graecis vero vicinis *Romani* sumpsere, et duplici m recte ita scripseris, etsi alii tamen a *Numa* nomen derivant. *Tranquillus* eius sententiae auctor apud *Suidam, qui primum Numam regem pecuniam e ferro atque aers signasse apud Romanos, atque ab eius nomine numos dictos, quae derivatio unicum m adprobat; et sane lapides ac libri prisci ambigue scribunt.* Quibus addenda tibi, quae *Snellius* habet, mox ab initio libelli de Re Nummaria, et ex *Salmasio Sperlingius* pag. 222. Quod autem de origine nummi a *Numa* adfertur, nihil est aliud, quam putidissimus otiosi Grammaticulorum cerebri abortus. non meminerant illi scilicet, quae vetustiores probatioresque Romanae historiae scriptores de signatis a *Iano Saturnoque* nummis tradiderant posteris: neque alio tibicine haec fulcitur nugacissima etymologia, quam utriusque nominis similitudine, qua saepius ratione adducti posterioris aevi Grammatici mirum quae etymologiarum monstra pepererint. hanc eandem rem reperies in *Cedreno* ac *Chronico Paschali.* et est mihi quoddam MSS. *Chronici* brevissimum fragmen, ubi idem extet. Cum MSS. mox post Ἐλλη-

νικόν commodè particulam καὶ, quae pleniorē efficit sensum, inseruimus.

ἔστι δὲ Ἑλληνικ. τῶν ἐν Ἴτ. etc.] καὶ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ, id est, in ora illa Italiae, quae dicta est magna Graecia. KUEHN.

ἔστι δὲ Ἑλλην. τῶν ἐν Ἴτ. etc.] MS. ἔστιν δὲ Ἑλληνικόν, καὶ τῶν etc. plenius et rectius. IUNG.

Σικελία] Varro de LL. lib. IV. in argento nummi. id a Siculis. νοῦμμος a Dorico νοῦμος, lex, ut νοῦσος pro νόσος. nam Graeci Sicilienses et Italici Dorica dialecto utebantur; est enim νοῦμμος quasi lex quaedam ad aequalitatem redigens pretium inter emptorem et venditorem, omnemque suam vim a lege habet. KUEHN.

Δωριέων] Ita emendat Matthaeus Hostus, lib. I. pag. 63. priores editiones, ὄριων. SEB.

Δωριέων] MS. δωριείων. quae virorum doctissimorum emendationem confirmant, qui δωριέων scripserunt, ut Scaligeri loco dicto ad Varronem ita hinc laudantis, ut Henr. Stephani, quodque bene reposuit noster Seberus. Hostus eam etiam indicavit lib. I. Rei Numm. cap. 5. ubi de nummorum adpellatione a causa efficiente, in νοῦμμος. n. 2. vulgo enim pessime legebatur ὄριων, quod et doctiss. Ursinus ad Festum loco dicto retinuit. H. Stephani vero manus in Codicis sui ora haec est, ad illud ὄριων. Δωριέων, ait, ut in κύβιτον dicit, τῶν ἐν Σικελίᾳ Δωριέων. (supra nimirum II, 141.) Hanc meam emendationem probavit etiam Scaliger, et ita emendavit in secunda editione suarum annotationum in Varronem. Caeterum quae sequuntur apud Pollucem, ὁ Ἐπιχ. desunt in MS. nostro usque ad ista καὶ Ἀριστ. IUNG.

ἀλλ' ὅμως] Epicharmus in Chytris:

ἀλλ' ὅμως καὶ αἱ πλοὶ ἄρνες
εὐρήσουσι δὴ μοι καὶ νοῦμμοις·
πωλατικᾶς γὰρ ἐντὶ τᾶς ματρὸς.

bonas tamen agnas nitidaeque
invenient etiam mihi nummos;
vendituris etiam eas in Matris,

sc. aede, in μητρόφῳ, ubi prostare videbantur agni sacris faciendis apti. ultima autem verba sunt alterius, qui respondit alteri subiicitque causam, cur agni facile sint inventuri emptorem. KUEHN.

ἀλλ' ὅμως] Versus hi Epicharmi primi quomodo disponendi sint, fortasse non laborem, nisi me vox νοῦμμων turbaret. ita enim scriberem:

— ἀλλ' ὄμως
καλαὶ κ. πῖοι ἄρνες, εὐρήσουσι δέ
μοι καὶ νούμους; πωλατιᾶς γὰρ ἐντὶ τᾶς
ματρὸς. —

In Scaligeri nostri Coniectaneis ita editi sunt:

ἀλλ' ὄμως καλαὶ καὶ πῖοι ἄρνες, εὐρήσουσι δέ
μοι καὶ νούμους, καὶ γὰρ ἐντὶ πωλατιᾶς τᾶς ματέρος.

Caeterum πῖοι an forte Siculi ita, pro πῖονες, dixerint cogitandum est. De πωλατιᾶς taceo cum aliis. IUNG. Legendum,

εὐρήσουσί μοι
δέκα νούμους πῶ, λασίας γὰρ ἐντὶ καὶ τᾶς ματέρος.

ΤΟΥΡΙΟΥ.

ἀλλ' ὄμως καλαὶ etc.] In versuum formam *Epicharmi* verba redegit apposite *Iungermannus* noster: πῖοι ἄρνες, *oves pinguiculae*, voce non tantum Siculis sed et ipsis Graecis apprimè nota. in *Hesychio* πῖώτατον exponitur λιπαρώτατον quod utique fuerit a πῖος vel πῖος. *Nicander* — ἔνθα Πιοτέρην ὅτε βότρυν ἐσίνατο κήκας ἀλώπηξ. ab eademque origine est in *Philoxeni Glossis*: Πιότης, *obesitas*. tum vero, εὐρήσουσι δέ μοι καὶ νούμους dictum eleganter. εὐρίσκειν ἑαυτῷ δόξαν, apud *Thucydidem*, *honorem sibi acquirere*. similique notione apud Romanos *invenire*, uti monet ad ista *Terentii* in *Eunuchō*, *Utinam tam aliquid invenire possis Phaedria Quam hoc peribit* — *Donatus*, cui et haec alia ex *Comici Heautontimorumenō* adfertur χρῆσις ut serves, quod labore invenerit, ὅπερ ἂν πόνῳ εὐρίσκη, paraverit. Illa iam sequuntur in *Epicharmi* versiculis, quae vere sunt obscura atque difficilia, eo magis, quod Siculae dialecti parum omnino nec nisi sterilia supersint vestigia. opem tamen, quam possumus, adferre tentabimus, nec infeliciter plane, uti spero. ἐντὶ pro εἰσὶ Dorice dictum, quis sit eruditorum, qui ignoret? non tamen id advertisse *Kuehnius* videtur pro πωλατιᾶς minima mutatione refingo πωλατέαι πωλατέαι γὰρ ἐντὶ τᾶς ματρὸς, isto sensu: *vendendas enim eas habet mater*. nec loquendi formulam mirabere duriusculam atque difficilem primo adspectu, si Sicula memineris esse. quin vero nihil est in ea, quod cum analogia pugnet linguae Graecae, exhibetque potius elegantem dialecti Doricae vel Siculae characterem. arbitrium esto aliorum de hac qualicunque emendatione; mihi met tamen ipsi favente Critica ista *Epicharmi* posteriora restituisse videor. In altera Siculi *Comici* χρῆσει κᾶρυξ emendavi pro κῆρυξ.

πῖοι] An πῖονες? et quid mox πωλατιᾶς? *Hostus* tacite

hunc locum transilit, et posteriorem istam clausulam interpretis quoque. SER.

80.

κήρυξ ἰῶν etc.] Versus ita formarim:

— κήρυξ ἰῶν
εὐθύς πριῶ μοι δέκα νούμμων μόσχον καλήν.

— Praeco abito et

statim eme mihi decem numis vitulum bonum.

KUEHN. Transpone, νούμμων δέκα μοι. TOUR, κήρυξ ἰῶν etc.] Hic scribe Dorice κᾶρυξ. Sic et Scaliger habet: κᾶρυξ εὐθύς ἰῶν πριῶμοι etc. et πριῶ μοι restituit etiam Henr. Stephanus in suo Codice, quum alias ederetur πριῶμε. Sic supra segm. 78. πριῶ μοι τριῶν σιδηρέων. Sed ad MS. nostrum. IUNG.

καὶ Ἀριστ. ἐν τῇ Ταρ. πολ.] Ita MS. καὶ Ἀριστ. ἐν τῇ Ταραντίνων πολιτεία, καλεῖσθαι, φησί, νομ. etc. IUNG. νούμμον] Salm. leg. νούμμος νόμισμα παρὰ Ταραντίνους.

KUEHN.

ἐφ' οὗ] MS. ἐφ' ᾧ ἐντ. IUNG.

ἐφ' οὗ ἐντετυπῶσθαι etc.] Quae superius ex Lipsio in medium dedimus et haec Pollucis nostri tangebant. Se quoque tales vidisse nummos refert Illustriss. Scaliger pag. 5. de R. N. Sed Tarentinis νούμμος erat argenteus, ipsa viri verba pono, cui incusus erat Taras Neptuni filius delphino insidens, cuiusmodi multos vidimus hodie drachmae pondere, si bene memini. Et Snellii quoque locum legendum dabimus, quem, ut Pollucem illustret, inquit scripsisse: Aristoteles scriptum reliquit in Tarentinorum republica numisma quoddam νούμμον vocari, in quo Tarenti (Tarantis) Neptuni filio delphino in-
vecti esset imago expressa. huiusmodi nummum aereum pondere granorum 124. habui, cui parte una impressa effigies viri nudi delphino insidentis; sub delphini corpore quisi. spina aut spherula: in ora literis Graecis ΤΑΡΑΝΤΙ notis fugacibus, sed tamen qui ab attento facile legerentur; parte altera itidem vir nudus sedens, manu, ut videbatur, super aram extensa, ita obscure ut reliqua coniectare non potuerim. cuius descriptionem hic proptereu exhibui, ut Pollucis locus ille clarius intelligatur. Elegans autem nummi Tarentini pari figura, quam retulit Pollux, signati suppeditavit ectypum praestantissima cimeliotheca Wildiana, quem itaque in tuam, benivole lector, gratiam apponendum curavimus. in hac parte Τάρας ὁ Ποσειδῶνος δελφίνι ἐποχοῦμενος, quique hac arcum, altera teneat telum, adversa Castoris equitantis effigies cum

adiecta solito Dioscurorum insigni stellula. Lacedaemoniis nimirum oriundos se hoc signo testabantur, qua de re est in *Pausaniae Phocicis*. Sed haec tibi eruditius antiquarii, ut dicimus, expedient.

Ποσειδῶνος] MS. Ποσειδῶνος. IUNG.

δέλφιν] Talem nummum Tarentinum exhibitum *Prospero Parisio*, qui edidit *rara numismata Magnae Graeciae*, videre est *Tabul. XII*, 1. 9. KUEHN.

Ἀκραγαντίνων] MS. Ἀκραγεντίνων. IUNG.

τινά] MS. ζ. τινὰς τρ. et supra sane est, quamvis alio numero, ex eadem Acragentinorum republ. ὡς ἐξημιούνητο πενήτηντα λίτραις IV, 174. alterutro itaque loco vitium in numero λιτρῶν· nam eundem locum esse hunc et qui supra allatus est, patet vel ex eo quod supra quoque statim ἐπάγειν *Aristotelem* haec verba. ἡ δὲ λίτρα δύναται ὀβολὸν αἰγιναῖον. De λίτρᾳ alias *Hostus* lib. III. *Rei Numm.* c. 8. tm. 17. IUNG.

τριάκοντα λίτρ.] *Salm.* alibi πενήτηντα λίτραις. KUEHN.

τις ἂν ἐν τῇ Ἰμερ. etc.] MS. αὐτῷ τις ἐν τῇ Ἡμεραίων. Antea male vulgabatur Ἰμερέων· sed Ἡμεραίων etiam in suo Codice reposuit *Henr. Stephanus*, ut supra IV, 179. fuit: nec aliter viri docti adgnoscent. IUNG.

εὔροι Σικελῶν ὀνόματα] C. V. εὔροις Σικελικῶν νομισμάτων ὀνόματα, οἷον οὐγκίαν. KUEHN.

εὔροι Σικελῶν ὀνόματα] MS. εὔροι Σικελικῶν νομισμάτων ὀνόματα, οἷον etc. restitue ita vulgata, quae mutila sunt et mendosa. IUNG.

εὔροι Σικελῶν ὀνόματα] Supplevi ex MSS. Σικελικῶν νομισμάτων ὀνόματα, ita postulante sensu. sequebatur vulgo οὐγγίαν· sed melius in MSS. οὐγκίαν, quod, favente *Iungermanno*, reposuimus: nam quod οὐγγία apud recentiores legitur, id potius a Romanis est desumptum quam a *Siculis*, qui οὐγκίαν ab ὄγκος dixere. Vide *Snellium* de R. N. pag. 19. ubi hunc de uncia *Pollucis* adfert locum.

οὐγγίαν] MS. οὐγκίαν· et sic repono, ut etiam fecerat in suo Codice *H. Stephanus*, et *Scaliger* habet *Coniectan.* ad lib. IV. *Varron.* de ling. Latin. ubi *Varronem* notat scribentem: *Uncia ab uno* etc. quum *Siculum* sit vocabulum. IUNG.

81.

ἔξ τάλαντα, etc.] *Salm.* pro ἔξ τάλαντα legit ἔξαντα et mox τετράντα vel τριάντα. KUEHN.

Ξ τάλαντα, etc.] Ξ τάλαντα et μοχ γαλκοί· καὶ τρία τάλαντα etiam MS. noster habet. Sed *H. Iunius* pro illo ἐξάντα, et pro altero τριέντα reponendum certo adfirmat, quemadmodum et supra IV, 179. *Pollux* eadem referens, tamen ἐξάλιτρα et τριάκοντα habet. nempe ita *Sicula* lingua dicta pro *Sextante* et *Triente*, ait *H. Iunius* Nomenclat. in *Sextans*. *Iunii* lectionem, quasi certam, secutus est, textu *Pollucis* ita prolato, *Hostus* lib. III. *Rei Numm.* cap. 5. n. 5. et c. 8. tm. 18. n. 1. ubi tamen male τετέραντα pro *Iuniano* τριέντα habet. Ego supra dixi, nihil temere mutandum in ista variantia contextus: et si idem ius mihi non emendandi, sed coniectandi tamen, dixi mihi longe διοικώτερον videri, si coniciamus διζάντα et τριζάντα: cuius sententiae me nondum poenitet, quamvis nihil certi queam adfirmare, idque mihi ita videatur, ut non certo tamen videri fatendum sit. Commendabimus haec alios, quos scimus de re nummaria moliri rara et recondita, vel iam molitos tantum nondum publicasse. IUNG.

Ξ τάλαντα, etc.] Devenimus ad locum corruptissimum, quique Criticorum exercuit plurimum ingenia. *Kuehnii* in textum referebat ἐξάντα et μοχ τριάντα pro τρία τάλαντα, quorum neutrum probamus utut textui restituta supra IV, 174. quin potius accedimus *Iungermanni* nostri, cuius acumen ingenii cum pari iudicio felicissime coniunctum miramur quotidie, suspicimusque magis, indubitatae coniecturae, qua διζάντα et τριζάντα reponit. superius nimirum pro ἐξάλιτρα MSS. ad unum omnes διζάντα habebant: de MS. *Palatino*, quo et *Iungermannus* noster est usus, monet quoque *Salmasius* de *Modo Usurarum* pag. 157. *Vetustissimum exemplar* *Pollucis*, quod in *Bibliotheca Palatina* pro thesauro servabatur, atque ostentabatur, et quo olim usus est eruditissimus iuvenis *Iungermannus*, qui innumeris mendis eum auctorem liberaverat, utrobique habuit pro ἐξάλιτρα vel Ξ τάλαντα, διζάντα: probatque μοχ istam scripturam tanquam verissimam iure merito. sed opinionis falsus est *Salmasius*, cum et hoc loco istum Codicem διζάντα habere scriberet. Illam itaque lectionem sequitis tanquam *Cynosuram* et haec et cetera restituere nobis licuit. Ξξας alienum a loco et re, ut optime contra *Scaligerum* probavit *Salmasius*. *Sperlingius* expedisse se locum putabat, si ἐκτάλιτρα pro ἐξάλιτρα IV, 174. et Ξ τάλαντα, atque pro τριάκοντα et τρία τάλαντα restitueret τριάγγια: illa quidem arguta, sed quae tamen nobis sordent prae MSS. lectione. quid enim iuventis

frugibus βαλανθηγαῶμεν? in *Hesychio* Διξός, διττός· et idem monuisse, ni decipiat memoria, credo *Philoronomum* et *Corinthum*. Ipsa de re plura per temporis angustias non licet.

καὶ ἡμίλιτρον, etc.] MS. καὶ ἡμίλητρον, ἢ ὅπερ etc. Sed distinguendum certe est: καὶ ἡμίλιτρον, ὅπερ ἔξ· (scilicet χαλκοῖ· supra IV, 179.) καὶ λίτραν etc. IUNG.

καὶ ἡμίλιτρον, ὅπερ ἔξ καὶ λίτραν, etc.] Distinxi locum cum *Iungermanno*. et probant, quae superius IV, 174. τοὺς δὲ ἔξ (χαλκοῦς) ἡμίλιτρον. In *Heronē*, *Heliodoro* et *Cleopatra* MSS. reperio: ἡ λίτρα ποιτὶ οὐγγίας ἰβ. ἡ δὲ οὐγγία δραχμᾶς ἡ· sed illud de pondere dictum in nummaria quoque re locum habet. sequitur in *Heronē*: γίνεται οὖν τὸ τάλαντον λίτρας ἔξβ S' ἐν νόμισματι· τὸ δὲ ξυλικὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ τάλαντον ἐστὶ λίτρῶν τοε. dixerat superius: οἶδα δὲ τὸ ξυλικὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ τάλαντον ἔτερον, ὃ μνᾶς μὲν ἰδίας ἔχει ἔ· ἔξαπλάσιον δὲ σχεδὸν τῷ νόμισματος ἀριθμῶ. Sed vide *Scaligerum* de R. N. pag. 44. ubi horum quaedam reprehendit. At scrupuli quid in istis *Pollucis*. ἡμίλιτρον sex valet chalcos, cum dimidium sit litrae. et obolum valere litram dixit, Aeginaeum puta, id est decem chalcos, cuius dimidia pars quinque fuerint chalci. apud *Heronem* litra uncias valet duodecim: unciam vero aequa valere χαλκῶν docuit *Pollux*; ut statuendum sit potius litram, non obolum Aeginaeum seu decem chalcos, sed duodecim continuisse. aut fuerit forsitan non aequale semper τῆς λίτρας pretium, quod et in aliis deprehendimus, et illustrabunt haec quae inferius ad *Epicharmi* versiculos dicemus. *Hesychii* de litra haec verba habeto: Λίτρα, ὀβολός, οἱ δὲ νόμισμα παρὰ Σικελίοις, οἱ δὲ ἐπὶ σταθμῶν· (ita recte coniectant pro σταθμῶν) οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ τοῦ β λίβρα. Inde et λιτροσκόποι dicti Siculis ἀργυραμοιβοῖ, eodem teste. Post ἦν, quod mox sequitur, εἶνα nescio qua de causa interserebat *Kuehnius*.

περὶ στατικῆς] Supra IV, 171. priores editiones περιστατικοῖς. SEB.

περὶ στατικῆς] Optime ita *Seberus* noster; et *H. Stephanus* ita hic emendaverat, adducto loco supra IV, 171. IUNGEM.

τινές] MS. τινές. IUNG.

οἷον ἀγοράζειν π.] Leg. οἷος ἀγοράζειν. dein C. A. πάντα μηδὲ ἐν, versus ita constituerem:

οἷος ἀγοράζειν πάντα, μηδ' ἐν δ' ἔχειν
εἰ μὴ κικίνουσι ἀξίους λίτραιν δυοῖν.

*empturiens omnia, et tamen nihil habens
nisi cincinnos obolorum duorum.*

Perstringit aliquem *πωχαλάζονα*, qui in foro omnia quae prostant venalia licitatur quasi empturus, sed cum pecunia non suppetat, tandem cincinnos quosdam duobus obolis emit, uti *Mamurra Martialis*, qui pretiosas merces in septis Romae expositas diu perlustraverat, pretiumque earum sibi indicari voluerat, tandem vero

asse duos calices emit et ipse tulit.

lib. IX. Epigr. 60. de *κικίννοις* agit *Auctor* supra II, 28. *μαλακίννης Hesych.* est *mulierum ornamentum, γυναικείον κοσμάριον. comas emptas Laeliae* perstringit iterum *Martialis* lib. XII. Epigr. 25. ΚΥΕΗΝ.

οἷον ἀγοράζειν π.] MS. οἷον ἀγορ. πάντα μηδὲ ἐν δ' ἔχειν εἰ μὴ κικίννους, ἀξ. et pro vulgato *κικίννους* reposuerat etiam *H. Stephanus* hic; ut malim, licet MS. hic uno *v* habet. supra II, 28. etiam duobus habebat. alias lectio MS. reliqua certe praestabilior quam vulgata: certe alter versiculus ut concipiendus, mihi in promptu puto:

εἰ μὴ κικίννους ἀξιόους λίτραιν δυοῖν.

De priori *ἐπέχω*, an *οἷον Pollucis* sit *χοῆσις* hanc ex *Diphilo* subiicientis, an ad *Diphili* versum pertineat,

οἷον ἀγοράζειν πάντα μηδὲ ἐν δ' ἔχειν.

Et sic prior versus quoque constet: nondum tamen in eius extremo mihi sat sensus. IUNG.

οἷον ἀγοράζειν πάντα. etc.] Sanant hunc locum MSS. quorum lectionem in textum dedimus. pro μηδ' ἐν fuit μηδέν ubi mihi observa, quae superius de solita vetustiorum MSS. scriptione, cum elidendas literas ponunt, dixi. habebamus et hoc capite *τριημιβολίαί' ἐστί*, recte; pro quo manu exarati Codices *τριημιβολίαία ἐστί. κικίννους* reddidimus textui nativam vocem, cuius vice * *κικύνους* extitit. De loci sensu mihi cum *Kuehnio* non convenit. proverbii speciem habuisse puto ista, *μηδ' ἐν ἔχειν, εἰ μὴ κικίννους ἀξιόους λίτραιν δυοῖν*, de homine pauperculo, cuique divitiarum esset nihil. Delicatos fuisse Siculos atque luxuriae deditos res est manifesta, adeo ut paroemiae *Σικελικαὶ πολυτέλειαι*, quae apud *Lysidem* est Epist. ad *Hirponem*, originem dederint. nitidos itaque cum cura capillos aluisse par est ut credamus. naturam ars adiuvat: si qui capillos haberent deformes, emptis aliis atque *προσθείοις* sese ornabant, qui *κικίννοι* dicti. *cincinnos* a voce Graeca vocavere Romani, iique tam quos in uvae racemique modum pendulos concinne finxerat na-

tura, quam ars composuerat. *μυροβρεχεῖς Maecenatis* cincinnos usquequaque persequutum fuisse *Augustum Suetonius* refert, meminitque de Cultu Mulierum *Tertullianus*. in *Glossis Cincinni*, *βοστρυχοί, cirri. cincinnulos* dixit *Varro*. hinc et quivis molliculi *cincinnati: nullus ei iuvenis, nullus cincinnatus arrideat*, *Hieronymus* inquit in epistola ad *Laetam*, ab eademque voce Romae *Cincinnatorum* familiae, cuius insigne cincinnus. neque Deam Romanorum *Cincinniam* ignoraveris. Graecam vocem habet *Aristophanes* in *Vespis* — ἐγὼ τοῦ μὸν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολὺ — Δῶν κικίννος νεανιῶν. ad quae *Commentator antiquus κικίννους* exponit τὰς περιεστειμένους καὶ τετημελημένους τρίχας. adducit istum *Comici* locum *Suidas* in voce, ubi et ex alio quodam, quem *Alcaeum* putabam aliquando, hanc ita emendandam adfert *χοῆσιν· ναὶ μὰ τὸν εὐέρωτα Τιμοῦς φιλέρωτος κικίννον*. per amicarum capillos atque comas iurasse iuvenes amatores, ex veterum lectione didicimus. Huc pertinet quod apud *Hesychium* lego: *Κικίνα, τριχόπλαστος*· coniectabam aliquando *κικιννάτος*, quo de deliberent eruditi. est et in *Synesii*, si bene memini, de *Calvitiei encomio*. Fuere itaque cincinni tortuosis turbinatisque flexibus dependuli in humeros capilli, quos summo habuisse pretio Siculos existimo; et qui talem comam a natura non haberet, nummis comparasse. dictum igitur in hominem egenum: *nil habet, nisi vilissimi pretii cincinnos*. iamque, puto, patebit distichi sensus. *tanquam qui omnia vellet emere, neque aliud haberet quicquam quam binis aestimandos litris cincinnos*. quae mihi eo magis apparent veriora, quod *Diphilum Σικελικῶ* sua fabula perstrinxisse censeam Siculorum etiam pauperum mores superbe luxuriantes. Sed tandem me longius, quam par erat, in cincinnis Siculisque deliciis haesisse sentio: in viam igitur.

κικίννος] *Sylb.* leg. *κικίννους*. *SEB.*

σὺν δε ταῖς λίτραις] *MS.* *σὺν δὲ τῇ λίτρᾳ, καὶ ἄλ.* et ita emenda: *λίτραν* enim, non *λίτρας* nominat in sequentibus *Epicharmus*. error in vulgatis, credo, inde, quod haec in *MS.* etiam nostro ita sunt scripta, *τῇ λίτραι*, adposito τῷ μὴ ἐκφανομένῳ *iota*, non subscripto. *IUNG.*

82.

ὥσπερ εἶπον. Ἦρ' αἱ μ. etc.] *C. V.* ὥσπερ αἱ πονηραὶ μάντιες αἰθ' etc. ac tum *μωρὰς ἀμπετάκιον ἀργυ.* quid si hos versus ita scripserimus?

ὥσπερ αἱ πονηραὶ μάντιες αἰθ' ὑπονέμοντι
 γυναῖκας μωρᾶς· αἱ μὲν ἀμπετάκιον ἀργύρου,
 ἄλλαι (ita C. V.) δὲ λίτραν· αἱ δ' ἂν ἡμίλιτρον δεχόμενται
 πάντα γινώσκοντι τότε λόγῳ. —

uti depascuntur hae malae divinatriculae
 mulieres stultas, haec quidem argenti ampetacium,
 illae vero accipiunt litram, sunt et quae ἡμίλιτρον
 et tum cuncta scire se aiunt. —

ἀμπετάκιον ἀργύρου quid sit perinde scio, ac antempur-
 cium: minuti valoris nummulum fuisse τὸ ὑποκείμενον arguit;
 nam secundum *Juvenalem* Satyr. VI.

*Implet et illa (vaticinatio) manum, sed parcius aere
 minuto.*

Salm. pro ἀντεμπούκιον leg. πεμπούγκιον, uti μοχ ἐξάγιόν τε
 καὶ πεμπούγκιον. *Valesius Epicharmi* versus ita scribit:

ἢθ' αἱ μαντεῖαι αἰθ' ὑπονέμονται γυναῖκας,
 μῶρος ἂν πεντούγγιον ἀργύριον ἄλλη δὲ λίτραν etc.

ΚΥΕΗΝ.

ὥσπερ εἶπον. Ἦθ' αἱ μ. etc.] Iam mirae nomismatum
 voces, unde quis se expediat? nec dubito tamen multo sa-
 niora in MS. nostro servata, qui ita ait: ὥσπερ αἱ πονηραὶ
 μάντιες, αἱ ὑπονέμονται γυναῖκας μωρᾶς, ἀμπετάκιον ἀργύριον,
 ἄλλαι δὲ λ. α. δ' ἂν ἡμίλιτρον etc. postremum ita vulgavit et
Seberus noster: antea editi ἀνημίλιτρον una voce: quod et
H. Stephanus emendaverat, adposito ad oram ἂν ἡμίλιτρον.
 Caetera ut dixi ita in MS. sunt, quae porro reconcinnet in-
 geniosior. Interim MS. lectio pro vulgata reponatur po-
 tius; et puto legendum αἰθ' ὑπονέμονται γυναικὸς μωρᾶς etc.
 Videtur sane sensus tum nonnullus: scilicet quemadmodum
 malae sagae, quae depraedatae fuerint stultae nescio cuius
 foeminae ἀμπετάκιον ἀργύριον· aliae vero λίτραν· aliae ἡμί-
 λιτρον accipientes: quaeque omnia cognoscant. IUNG.

ὥσπερ εἶπον. Ἦθ' αἱ μ. etc.] Ἠράκλεις ἀλεξίκακε, cum
 quibus hic monstris nobis est decertandum? superabimus
 tamen, spero, bonamque mendorum copiam profligabimus:
 quid inquam profligabimus, cum id egregie praestiterit Il-
 lustr. *Salmasius* de Modo Usur, pag. 261. a quo non nisi in
 paucis, quae indicare animus est, dissentimus. pro isto cor-
 ruptissimo vocabulo ἀντεμπούκιον MSS. habent ἀμπετάκιον
 vel ἀμπετάκιον· unde nobis effingit *Salmasius*: αἱ πετρούγκιον·
 sed feliciter quam proxime ad *Palatini* Codicis lecturam re-
 stituo, ἀμπετάγκιον, quod tibi omne cum Dorismo ad amus-

sim congruum monstrabo. ἀμπετώγκιον itaque tantundem est ac ἡμιπετούγκιον, quinque unciarum dimidia pars. Dores pro ἡμεῖς, ἄμμες, ἡμέρα, ἀμέρα, ἡμισυς, ἄμισυς, ἡμι, ἄμι, quod ultimum i per apocopen in compositione est abiectum, ut saepissime fieri amat. tum πετώγκιον pro πεττώγκιον, quod et *Aeolica* facit dialectus, in qua πέτορες pro πέττορες ex τέτταρες, unde et *petorita*, qua de re consule *Festum*: ου denique Dores mutasse in ω res est patula. μῶσαι μούσαι, unde πετώγκιον, pro quo et πετάγκιον ex C. V. vel πετάγγιον haud male scribas, uti mox πενιάγγιον (πεττάγγιον ad Dorismi normam malim) in altera scribitur *Epicharmi* γρήσει, ubi tamen MS. πεντόγκιον, quod nullo negotio in πεττώγκιον mutaveris: sed et manu exaratorum Codicum lectionem toleremus quoque. Iam nunc porro videamus, quam id cum ipsa re conveniat egregie. litra decem continebat chalcos seu uncias, cuius dimidia pars ἡμίλιτρον, quinque unciae seu chalci: eadem et πετώγκιον. bini vero chalci et semis ἀμπετώγκιον, ita ut *Epicharmum* admissa hac emendatione nostra duplicato gradatim pretio adscendere videamus. taceo, quod absurdi quiddam otiosaeque ac ineptae repetitionis in *Salmasii* lectione deprehendam, siquidem ἡμίλιτρον et πεττώγκιον non differant quicquam.*) munitam ergo ab omni parte lectionem

*) Ne qua vero sit admiratio, quod *Salmasii*, hominis de literis humanioribus optime meriti, parum commode in *Epicharmi* versiculis, me indice, restituentis αἱ πεττούγκιον opinionem audacter reiecerim atque improbaverim, non quidem me fugit hoc ipso capite *Pollucem* scripsisse ἡμίλιτρον aequari sex chalcis, idem etiam alibi tradiderat: sed animum quaeso Lector eruditus attendat ad *Aristotelis* in *Acragantinorum* republica locum, quem *Pollux* produxit segm. 80. litram summus Philosophus aequalem statuit obolo Aeginaeo, quem decem continuisse chalcos certissimum est. porro *Hesychius* ὀβολὸν interpretatur τὴν λίτρον. obolis autem assignantur vel sex chalci vel octo, vel decem, quod fecit *Plinius*. Vide summum Virum *Ioh. Freder. Gronovium* ad *Plin.* N. H. l. XXXII. : i un i: itaque responderit chalco, uti tradit *Pollux*, necesse est litram obolo aequalem non tantum duodecim, sed aliquando decem etiam continuisse uncias. praeterea vero sicut obolipretium fuit diversum, nunc decem, nunc octo aestimatum chalcis, ita quoque litra habere potuit varios pretii gradus. quin vero, ut ingenue dicam, apud antiquiores nullum invenio documentum, quo constet litram duodecim valuisse chalcos seu uncias, quae sane aestimatio a recentioribus est recepta, qui omnes duodecim uncias litrae adscribunt. accuratius ea de re dicere conantem et tempus et loci ratio destituunt: his autem si satisfacere potuerim isti difficultati, est quod mihi gaudeam; si secus fuerit, aequa Doctorum hominum litura meos expungat errores. *Ex Addendis.*

meam fecisse opinor; in textum itaque adscivi haud gravatim. De ceteris nunc est monendum. istorum loco ὡςπερ εἶπον. Ἡρ' αἱ μαντεῖαι MSS. scripturam cum *Salmasio* textui reddidimus. tum erat in vulgatis, ὑπομένονται, γυναῖκας μῶρος, et ἀργύριον· ἄλλαι pro ἄλλη et ad sui Codicis marginem *Kuehnii* emendarat: αἱ δ' ἂν ἡμίλιτρον: omnino ita scribendum cum MSS. non sine ἂν, quod hic eleganter additum: tandem τῷ τι λόγῳ, quod post γινώσκοντι sequebatur ineptissime, delevimus. Sensus erit, nisi me fallam, cuique facillimus. *Epicharmi* Ἀρπαγᾶς superius hoc libro segm. 26. nominat *Pollux*, ibique ὑπόθεσιν fabulae digito demonstrare volui: necdum sententiae poenitet, quam etiam hic planioribus exponam verbis: videri nimirum *Epicharmum* ista fabula de rebus quibusdam egisse, quae Siculam rempublicam pessum dabant atque diripiebant. inter illos, credo, enumerat τὰς πονηρὰς μαντίας, quae aniculas stultiores emungebant pecunia; et plures inter antiquos fuere eruditi viri quibus id circulatorum genus summo opere displicuit: *Ennium* vide in fine secundi de Divinatione et apud *Eusebium* Praepar. Euang. varios.

γυναῖκας μῶρος ἀτεμπούκιον] Quaerendum ulterius de hoc loco et seq. interprete dicente nescio quid, MS. vero prorsus tacente. SEB.

τῷ τι λόγῳ.] C. V. non habet τῷ τι λόγῳ. KUEHN.

τῷ τι λόγῳ.] Illa τῷ τι λόγῳ desunt in MS. IUNG.

ἐγὼ γὰρ τὸ βάλ.] C. V. τότε β. λιτροκεδεκάλιτρος στατήρ ἐξάντων τε πετιόγκιον· ubi legerim:

ἔχω γὰρ τότε βαλάντιον, λίτραν, καὶ δεκάλιτρον,

ἐξάνταν τε καὶ πετιόγκιον. —

habeo enim marsupium litram et decalitrum

hexantamque et pentuncium. —

Στατήρ puto Glossema esse ex superioribus, ubi δεκάλιτρον στατήρ Corinthiis dicitur. ἐξάντα quid fuerit *Siculis* patet ex libr. IV. cap. 24. sect. 2. v. 4. KUEHN.

ἐγὼ γὰρ τὸ βάλ.] Alius *Epicharmi* locus, qui ita in MS. ἐγὼ γὰρ τότε βαλάντιον λιτροκεδεκάλιτρος στατήρ ἐξάντιόν τε πετιόγκιον. Sed lubet aufugere hinc, quam saltem verba serere rebus inania: accedant ii, qui reapse prodesse hisce locis possunt. Illud ἐξάντιον vero pro *Iunii* coniectura supra allata fuerit, si id probum. Ne tamen omittam, quid alii ad hunc locum, Avum meum in lib. de Numism. patet legisse ἐξούγκιον et πετιούγγιον: unde, credo, arripuit et Hos-

tus libr. III. Rei Numm. cap. 8. tmem. 18. n. 5. Sed pergo.
IUNGERM.

ἔγω γὰρ τὸ βαλ. etc.] Locus corruptissimus, cuique nos sanando expediendoque non esse fatemur: periculum fecit *Salmasius* de *M. U.* p. 260. ubi partim coniectura, *Palatino* partim *Codice* fretus hanc nobis concinnat lectionem:

— ἐφ' ᾧ γὰρ καὶ τὸ βαλάντιον, λίτρα,
δεκάλιτρος στατήρ, ἐξάντιόν τε, καὶ πετιούγγιον.

Ronam, quod olim, calidius quanquam sit atque audaculum, coniecturae mihi venit in mentem: καὶ γὰρ πάλιν λέγει ἐν Ἀταλάντῃ vel Ἀταλάνταις, pro istis, ἔγω γὰρ τὸ βαλάντιον. *Ericharmi* Ἀταλάντας laudat *Athenaeus*: at hanc ego coniecturam hoc minus audeam commendare, quod MSS. non adiuvent, sed editam lectionem in his prioribus defendant unanimi consensu. Hoc constituo tamen pro λιτροκεδεκάλιτρος στατήρ legendum λίτρα καὶ δεκάλιτρος στατήρ, itaque in vulgatis supplendum: tum quoque cum MSS. pro ἐξάγγιον et πεντάγγιον integriorem certe lectionem reponamus potius ἐξάντιον et πετιούγγιον. *Kuelnius* MSS. non consultis restituerat in sui *Codici* margine λίτραν, δεκάλιτρον, ἐξάνταν τε καὶ πετιούγγιον: quae itaque sequi fas non fuit. sensum si quis extricet, libenter audiemus, quamvis haec etiam dimidiata, tantum ut nummorum haberemus nomina, posuisse *Pollucem* credi possit.

οἶμαι δὲ τοὺς * ὕλλους] Vitium est in voce ὕλλους: nam nusquam *Xenophon* utitur eo vocabulo barbarici nomismatis. Atque pro eo legendum τοὺς σίγλους, qua voce utitur in primo de ascensu *Cyri*: (fol. 256.) καπίθην ἀλεύρων ἢ ἀλείων, τεττάρων σίγλων· ὃ δὲ σίγλος δύναται ἐπὶ ὀβολοῦς καὶ ἡμισβόλων Ἀττικοῦς· id est, *Capithen farinae quatuor siglis. Siglus autem valet septem obolos et dimidium Atticos. Leopard.* Emend. libro decimo, capite decimoquinto. Σίγλος etiam *Hesych.* qui nonnihil ab adducto loco discrepat. Alias σίγλος scribunt et maxime quidem *Lxx.* *Interpr.* Hebr. est *הַרְוּ* ut recte *Pollux* *Βαρβαρικόν* dicat. *Hesych.* autem νόμισμα Περσικόν, si primam originem spectes, minus proprie. vid. *Matth. Hostium* libro quarto, capite primo. *SEB.*

οἶμαι δὲ τοὺς * ὕλλους] C. V. melius εἰ μὴ δὲ (coniungendum μηδὲ) τοὺς σίγλους etc. probat non tantum elegantiae studiosis haec nummorum Siculorum nomina insuper habenda esse, verum etiam usum suum habere, siquidem nec si-

glus Xenophon fastidivit, quamvis esset nomen barbaricum, ab Hebraeo חרש siclus. KUEHN.

οἶμαι δὲ τοὺς* ὕλλους] MS. ἄτοπος, εἰ μὴδὲ τοὺς σίγλους ὁ Ξενοφ. egregie. Sic omnia cohaerent, et restituas ita: *et ingenuo homine digna harum rerum cognitio, ait Noster, et uti iis forte non absurdum fuerit, si neque Xenophon refugerit σίγλους numi barbarici nomen. σίγλους vero legendum, pro vulgato ὕλλους, viderunt iamdudum viri docti: in quibus et Avus noster lib. de Numism. scribens: Apud Xenophontem cautius positum videtur τοῦ σίγλου nomen, quae esset moneta Asiatica, et valeret obolis septem Atticis et semiobolo. Ait cautius positum ob mendosum textum vulgatum Pollucis, qui hoc dicere videtur: quum MS. nobis veram lectionem reddiderit. Locum Xenophontis, quem Leopardus indicaverat, ut et σίγλους hic legendum, habes in Notis Seberi nostri ex primo ἀναβασ. Κύρου. At bonus Hostus lib. III. Rei Numm. c. 11. peculiare hinc tmema ultimum adornat, inscriptum ὕλλος, hoc mendum non videns, quum tamen antea tm. 6. de σίγλω locum Xenophontis nobis narrasset, et alia ex Hesychio praenarrasset, quae eum de emendatione huius loci commonefacere potuisset. IUNG.*

οἶμαι δὲ τοὺς* ὕλλους] In textu nos εἰ μὴδὲ pro οἶμαι δὲ, et tum σίγλους dedimus, quod et Canterus ad sui Codicis oram. Kuehnius recte minus σίλους, quamvis hoc origini suae proximius esse non diffitear. sequenda tamen MSS. ipsiusque Xenophontis ita scribentis vestigia.

καὶ μὴν καὶ τὴν δανικὴν] Suid. δανικόν. vide Hostum pag. 523. SEB.

καὶ μὴν καὶ τὴν δανικὴν] C. V. δανάκην. Hesych. δανάη, rectius δανάκη, ut legerunt docti in h. v. ⲛⲣⲛⲧ obolus Talmudicis ab Arabica radice, quae notat *obolatim numeravit*. confer *Etymolog.* de voce δανάκη. KUEHN.

καὶ μὴν καὶ τὴν δανικὴν] MS. καὶ μὴν καὶ τὸν δανάκην εἶναί τινες φασὶ νομίσματι π. et placet haec lectio. Scribamus itaque: καὶ τὸν δανάκην εἶναί τινες φασὶ νόμισμά τι π. quamvis et δανάκη legatur apud Suidam, et ita apud Hesychium pro δανάκη ita legendum putem cum Hosto libr. III. Rei Numm. cap. 11. tm. 9. licet is de δανικῇ peculiare ibi tmema 7. instruat. Sed id vitiosum est: δανάκης, ut παρασάγγης, ἀγάνης, καπίθης, alia eiusmodi Persarum nomina, quae plerumque in Doricum σάν, vel Ionicum σίγμα τελευτῶσι, ut et omnia Persarum nomina propria, quemadmodum ex Herodoto nostro Clione c. 139. discimus. Ista rerum nomina vero non

omnia, et ea etiam quas desinebant, Graeci usurpantes, suo sibi modo reformarunt: inde et *δανάκης* et *δανάκη*. De his nummis Persicis potest et *προσθήκη* fieri ad *Briassonii* libr. II. de Regn. Pers. ubi saltem *Daricos* et *Stateras* enumerat. IUNG.

καὶ μὴν καὶ τὴν δανικὴν] τὸν δανάκην praesente *Kuehnio* textus habet. Illam vocem esse Persicam bene est quod opinetur *Pollux*, et ita se res habet omnino. 𐎠𐎡𐎣 sextam drachmae partem dici in Lexico quodam Persico mihi observavi, monuitque summus literarum Orientalium instaurator *Iac. Golius* de eadem apud Arabas usitata voce ex *Camusi* auctore, quem ipsum super hac re et nosmet consultum ivimus. 𐎠𐎡𐎣 Syra civitate donatam vocem altera, quam dixi, Arabica exponit *Isa Bar Ali* in Lexico. meminit quoque *Nuveirius*, qui pandectas eruditionis condidit Arabicae, ubi de moneta; ibidemque ex Graecis quis cudendi nummos artem primus invenerit, refert. *Hebraei doctores*, quibus et ea vox in usu, τὸν 𐎠𐎡𐎣 *denarii* sextam statuunt partem: vide auctorem *Aruch.* sed temporis nos urget articulus: non licet itaque plura. Hunc danacem mortuorum ori fuisse impositum veterum testimonio novimus. elegantes ea de re sed corruptissimi sunt apud *Etymologum Callimachi* versiculi, quibus tamen plurima ex parte suppetias ivit *Bentleius*: nos alibi, spero. extat et eadem vox corrupta in *Hesychio* et *Suida*, quos utrosque emacularunt iam eruditi viri. et *Etymologus* quidem habet de *danace* ex *Heraclide* secundo rerum Persicarum, unde, puto, patet et illum scriptorem inter Persica nomismata recensuisse aut nominasse danacem, eiusque tanquam Persicae monetae mentionem fecisse.

83.

ὄνομα δὲ τι νομ.] MS. ὄνομα δὲ νομ. sine τι, quod sane hinc commode facessat. IUNG.

καὶ κραπατιάλλου] Scr. κραπατιάλλου· et μοχ κραπατάλλον· nec aliter *M. Host.* pag. 409. vid. et supra VII, 152. SEB.

καὶ κραπατιάλλου] C. V. κραπάταλλοι. *Hesych.* Κραπάταλλοι, ἰχθύες τινές. Κραπάταλλος, παρὰ πολλοῖς ὁ μωρός, ἢ νόμισμα. Ambigit *Auctor*, utrum *Pherocratos* lusserit hac fabulae inscriptione nec ne. mihi equidem videtur lusisse, ut et alii fecerunt. argumentum est quod dicit *crapatallum* valere apud inferos drachmam. nam pro ἐνάδρου δ. recte legit *Casaub.* ἐν ἄδρου, quam emendationem firmat C. V. legendo ἐν αἴδρου, ex quo facile fit αἴδρου vel ἄδρου. *Scaliger* τῶα-

δρον δ. legit. *Salmas. an, εἶναι ἐν ἄδου δ.?* an, εἶναι τετράδραχμον? nam *crapatallus quatuor drachmas valebat, ex hac denumeratione. an εἶναι τέτραχμον?* haec ille. KUEHN.

καὶ κραπατιάλλους] MS. κραπατάλλοι, εἴτε etc. et sic scribamus. Sic alias et *Hesychius, κραπάταλλος*, et recte *Hostius lib. III. c. 8. n. 9. IUNG.*

κραπατιάλλους etc.] *κραπάταλλοι Kuehnius.* nos potius *κραπατιάλλους*, ut et *Seberus.* fabulae titulum superius quoque emendasse in memoriam revoco. Sed mox *Pollux ἐν ὁμωνύμῳ δράματι*, quae tibi ad *Harprocratationem* illustrabit *Mausaeus pag. 29.* ubi istis *Harprocratationis* dicentis in *Ἀλόπη, καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ ὁμωνύμῳ*, scilicet *δράματι* inscripto *Ἀλόπη*, quo de agebat, ex hoc *Pollucis* nostri loco lucem adfundit.

λέγει δὲ τὸ μὲν κραπάτι. etc.] MS. mendose partim, λ. δ. τὸν μὲν κρατάλλον. Emenda: τὸν μὲν κραπάταλλον, ut etiam *Casaubonus* noster habet III. *Athen. 3.* ubi vide de hac fabula, cuius nomen plerumque corruptius habent Codices vulgati. IUNG.

ἐνάδρον δρ.] Quid ἐνάδρον sit, incertum est: nisi fortassis pro ἐνάδρον δραχμὴν legendum τετράδραχμον quod octo *Euthiae*, octo *τριώβολα*, et octo *ἡμίδραγμα*, et quatuor drachmas faciant. Valeret ergo hac ratione *Crapatallus* grossum argenteum semiuncialem, seu duodenos grossos misnicos. Ita *Matth. Hostius pag. 490. Casaub. lege, inquit, ἐν ἄδου*, in *Athen. lib. III. cap. 3. SEB.*

ἐνάδρον δρ.] In his vero sequentibusque locos multos mendosos MS. restituit, et mutilos etiam aliquot non parva lacuna supplet: bene se statim habent principia. MS. εἶναι ἐν αἴδου δραχμὴν. Scilicet legendum ἐν αἴδου δραχμὴν. ino potius ut eximius *Casaubonus III. Athen. 5. ἐν ἄδου δρ. Hostius* computabundus *Rei Numm. c. 8. tm. 9. n. 2.* haec minime exputavit, male *τετράδραχμον* corrigendum suspicatus. IUNGERM.

ἐνάδρον δραχμὴν] Verissime MSS. ἐν ἄδου, et sic cum *Kuehnio* in textum dedimus. opinionis itaque sunt falsi, qui aliter restituebant, eruditissimi viri. Argumentum vero *Pherecrateae* fabulae tanquam per nebulam assequi me coniectura puto. scilicet, cum Athenis esset in pretio pretium, maximique haberentur divitiae, et habendi dira libido, quae omnia iniuriarum flammis, lites et funestissimas accendebant atque concitabant turbas, vitam hac fabula inferorum

animarumque feliciam quietissimam descripsit, ubi cuncta pacate agebantur. nummum itaque qui plurimum apud eos valebat, κραπάταλλον finxit; absit enim vere talem extitisse, eoque dictum nomine nummum censeamus, et si forte *Grammatici νόμισμα* exponant, id ex *Pherecratis* tractum *Crapatallis*. sed tamen vilissimum quodque cum κραπάταλλον designasse ducam, monentibus *Grammaticis*, et minimi pretii vilissimumque notare potuit nummum, qua ratione γὰρ exponitur εἶδος τὸ μικροῦ νομίσματος ab antiquis ad *Aristophanem Criticis*, eodemque modo σίλη· sic itaque ψωθίας quoque et κικιάβους, prout utrobique legendum MSS. docent, ficta facere nummorum nomina existumo. et de ψωθία bene est, quod remittant nos *Commentatores* nostri ad VII, 24. ad quae *Pollucis* vide de ψωθίαις aliisque similibus dicta. Et hac quidem elegantissime ratione *Pherecrates* perstrinxisse potuit perditissimos Atheniensis populi ditiorum praecipue mores, qui omnia pessumdabant atque corrumpabant, quae utique materia in nullis non agebatur fabulis *Comicis*. et cum haec talia Athenis in hisce terris patrantur, apud inferos post exantlatos huius vitae labores redditumque naturae debitum placida erant atque tranquilla omnia, tantique non opes aestimatae, ut *crapatallus* etiam vilissimae rei nomen summae, quae valebat in iis, monetae effecerit pretium. et talibus ergo pluribus hominum ridenda sugillavit desideria, adiectis forsitan, quae impios manebant post vitam, poenis. neque video certe, quod aliud rebus hisce commodum comminisci possis argumentum, et haec tibi, spero, certiora faciam atque clariora, hac altera in medium prolata coniectura mea, cuius mihi aliquando titulos quarundam fabularum investiganti atque agitati in mentem venit: *Callimachus* hausisse nimirum praecipuam ex hac *Pherecratis* fabula *Choliamborum* suorum aut cuiusdam saltem partis hypothesin, in quibus Poëta tradiderat de statu atque inferorum felicitate. et opportunum superius hoc capite *Noster* adduxit Ἐκ τῶν, ὄκου βούν κολλύβου πιπρήσκουσι, sicut emendavimus. *Grammatici* porro observant, quod sibi famam *Pherecrates* comparaverit non paucis rebus novis reperiis et in scenam prolatis, γενόμενος εὐρετικὸς μύθων· eos vide περὶ κωμωδίας· et id quidem huc, ut puto, facit haud parum, siquidem eius toti Κραπάταλλοι fuerint μῦθος, fictaque ad verum fabula. Ex *Pherecratis* autem *Crapatallis* varia in *Grammaticis* extant fragmenta. apud *Aristophanis Commentatorem* antiquum ad *Vespas*: ὦ δέσποτ' Ἀγυιεύ,

ταῦτα σὺ μίμνησέ μου· apud *Athenaeum* quoque diversis in locis, praecipue lib. III. pag. 75.

ἔχει δ' αὐτ. ὁ. εὐθείας, etc.] C. V. ψωθείας, τὴν δὲ ψωθίαν εἶναι. ψώθια sunt panis frusta etc. vel crustarum recrementa, quae subter panem sunt reicula et sordida. ista apud inferos tres valere obolos iterum finxit lusitque *Comicus*. ΚΥΗΗΝ.

ἔχει δ' αὐτ. ὁ. εὐθείας, etc.] Pergit noster MS. eadem oratione: ἔχειν δ' αὐτὸν ὀκτὼ ψωθείας· τὴν δὲ ψωθίαν εἶναι. etc. longe alio modo ac vulgo: et certe ita, quamvis ad oram ab eadem, ut videtur, manu εὐθείας, quasi illud pro ψωθείας sit reponendum, legero et rescripsero haec: ἔχειν δ' αὐτὸν ὀκτὼ ψωθείας· τὴν δὲ ψωθίαν etc. Ita enim infernales triobolos ille *Comicus* facetus nominavit, ut ψώθια furva ἀποθραύσμαι, vel τὰ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου ὑπερόπτου exponit *Hesychius*. Sic et ψωθιαὶ in MS. supra VII, 25. de hisce talibus in panificio, genere foemineo. Et apud *Athenaeum* haec ipsa sunt lib. XIV. Φερεκράτης Κραπατάλλοις· λήψει δ' ἐν ἄδου κραπάταλλον τριωβόλον καὶ ψωθία· quamvis inter placentarum εἶδη recenseat. Nondum tamen *Phercratea* omnia sana vulgo. ΙΥΝΓ.

ἔχει δ' α. ὁ. εὐθείας.] Quis haec unquam sine MSS. auxilio feliciter expedivisset, ubi ipsarum rerum alibi locorum nulla, quam hic, appareant vestigia? reddidimus itaque in textu hos secuti duces *Kuehniūque* praeeuntem ψωθείας hic, et mox ψωθίαν, de quibus nihil habeo, quod lectorem moneam praeter illa, quae superiori nota dixi.

κιδάβους.] C. V. κικκάβους. *Hesych.* Κικκάβινον, ἐλάχιστον, οὐδέν· unde Latinorum *ciccum*, id est, *membranae tenuis malorum punicorum*, et *Plauti* proverbialis locutio, *neque ciccum interdum*. ΚΥΗΗΝ.

κιδάβους.] MS. non κιδάβους, sed κικκάβους habet: quod mihi videtur comicum magis, et reponam cum MS. lubens. Quid vero si et βιβαιωτής accedat? nescio: tamen in *Hesychio* est: Κικκασος, ὁ ἐκ τῶν παραμηρίων ἰδρωὶς θείων· καὶ βόλον ὄνομα, legendum enim puto κικκασος et ὀβολοῦ ὄνομα. Inde nimirum antea idem, Κικκάβινον, ἐλάχιστον, οὐδέν· et de primo vix dubito, de altero vero βόλου convellam temere haud ego. et κυβευτικοῦ enim βόλου nomen esse potuit, quales habuisti supra VII, 204. et sequ. plures, quos non alibi legas. Valeat vero iam et εὐθεία et κίδαβος

apud *Hostum* lib. III. *Rei Numm.* cap. 8. tmemat. 7. 8.
IUNGERM.

κιδάβους] Hic in *Falckenburgii* Codice, cuius hoc toto nobis capite subsidium atque opem defuisse serio dolemus, literis transpositis legitur κιδάδους, unde nihil est, quod fingam. vera lectio est, quam *Kuehnius* ad marginem sui libri scripsit, κικκάβους, et eam emendato *Hesychii* loco adseruit erudite *Iungermannus*: sic itaque in *Polluce* reposuimus.

τάχα δ' ἄν τις φ. etc.] Sequitur hic brevis *Pollucis* enumeratio de inventoribus monetæ: de quibus et *Hostus* lib. I. *Rei Numm.* c. 2. Breviter et hinc *H. Junius* *Nomencl.* cap. de *Re Nummaria*. Disputat de hac re et *Polyd. Virgilius*, lib. II. de *Invent. Rer.* cap. 20. IUNG.

τάχα δ' ἄν τις etc.] Titulus ante haec in *Excerptis Falckenburgianis* praefigitur talis: Περὶ τοῦ τίς ἔγραψε πρῶτος νόμισμα· καὶ χαραγμάτων ἰδέαι. De eo, quis sculpsit primus monetam, et signaturarum formae. Sed istud haud dubie librarius addiderat eruditior paululum.

λόγον] Id est, *historiam de origine numismatum*. *Interpres*, qui aliter λόγον accepit, locum hunc obscurius reddit.
ΚΥΗΗΝ.

ἐπιζητεῖν] MS. ζητεῖν pro ἐπιζ. IUNG.

Φήδων] C. V. Φεῖδων· *Strabo* lib. VIII. καὶ μέτρα ἐξεῦρε τὰ Φεῖδωνεῖα καλούμενα καὶ σταθμοὺς καὶ νόμισμα κεχαραγμένον τό τε ἄλλο καὶ τὸ ἀργυροῦν. ΚΥΗΗΝ.

Φήδων] MS. εἴτε Φίδων πρῶτος ἀργ. ἔκοψε v. emendandum vero ita est, ita tamen ut Φεῖδων scribas, ut et supra X, 179. Φεῖδων vasculi nomen ἀπὸ τῶν Φεῖδωνίων μέτρων nempe huius Argivi nominatum, ut apud *Strabonem* lib. VIII. est, ubi narrat Φεῖδωνα τὸν Ἀργεῖον invenisse etiam νόμισμα κεχαραγμένον, τό τε ἄλλο καὶ τὸ ἀργυροῦν. habuisti et supra ex *Etymologico* in ὀβελίσκος· πάντων δὲ πρῶτος Φεῖδων Ἀργεῖος νόμισμα ἔκοψεν etc. valeat et vulgatum ἔγραψε, unde *Hostus* lib. I. cap. 2. νόμισμα γράψαι exponit, numum signasse: cuius phraseos exemplum mihi dari cupio; alterius nulli non enim credo in promptu esse, et infra segm. 85. ἐκόψατο.
IUNGERM.

Φήδων etc.] Vitiosa lectio: MSS. Φίδων, quam tu scripturam non iure repudies, spuriamve ducas: utrumque enim recte exaratur, Φεῖδων et Φίδων. *Phidonis* equisonis mentio est in *Mnesimachi Hippotropho* apud *Athenaeum*:

οὐς ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαλεῖν μελετᾷ Φίδων καὶ καταβαλεῖν. videnne Φίδων, prout hic est in MSS. pictum, quin vero huius ipsius Argivi *Phidonis* nomen ita scriptum reperio in *Plutarchi Ἑρωτικῆς διηγήσει*, ubi Φίλων typi vitio semel iterumve extat: indeque discas licet, cur Corinthius a quibusdam, inter quos *Pindari Scholiastes*, nominetur. In ipsis subinde nummis antiquis ΦΙΔΟ sculptum apparet, quorum bene magna est in antiquariorum Thesauris copia: *Begerum* consule *Thesouro Brandeb.* meminitque *Sperlingius* de *Nummis non Cusis*. Attamen non rarius solet scribi Φείδων, quam scriptionem, cum *Kuehnius* probaverit restituertque, in textum lubentes admisimus. Non nummos hunc *Phidonem* tantum, sed et mensuras atque pondera reperisse plures sunt qui testantur: *Plinius* H. N. libr. VII. cap. 56. *Mensuras et pondera Phidon Argivus*: quamvis *Gellium* ad *Palamedem* horum inventionem retulisse potius addat, cuius accedunt opinioni *Alcidas* et *Gorgias* Rhetores, quorum hic pro *Palamede*, alter declamationem adversus eum adparavit. Sed et *Herodotus* in *Eratone* mensuras inventas *Phidoni* contribuit, cuius tibi verba, quod et alia contineant de hoc Argivorum rege scitu non indigna, in medium promam: Φείδωνος δὲ τοῦ τὰ μέτρα ποιήσαντος Πελοποννησίοισι, καὶ ὑβρίσαντος μέγιστα δὴ Ἑλλήνων ἀπάντων, ὃς ἐξαναστήσας τοὺς Ἡλείων ἀγωνοθέτας, αὐτὸς ἐν Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα ἔθηκεν· a quibus haud parum diversa de sacro Olympiadum certamine narrat *Pausanias* lib. VI. c. 22. quem componere possis cum *Herodoto*, si forsitan huius tibi veriora videantur; nobis enim in hisce neque morari lubet, nec licet. Dictis auctoribus *Syncellum* Chronographum adiicio, qui de *Phidone* ita: Φείδων Ἄργου κρατῶν ἀδελφὸς Καραῖνον τοῦ ἁ βασιλέως Μακεδόνων μέτρα καὶ στάθμια πρῶτος ἐφεῦρεν, ὡς τινὲς ἦσαν δὲ καὶ πρὸ τούτου· cui et alii temporum ex Ecclesiasticis collectores similia scribunt. *Eusebium* vide et *Incerti Chronographiam*. at quod et ante *Phidonem* mensuras atque pondera dicat extitisse *Syncellus*, non est sine causa ullave dictum ratione, scilicet qui ex Christianis temporum tradidere rationes, *Caïnum* ponderum atque mensurarum auctorem statuunt; cum aliis scriptor *Anonymus*, qui *Malalae* Chronographiam praecedat: πρῶτος μέτρα καὶ στάθμια καὶ γῆς ὄρους ἐπενόησεν. Signatae vero monetae qui primam *Phidoni* laudem adserant, sunt plures. gravissimi scriptoris, *Strabonem* dico, lib. VIII. locus insignis in vulgum notus est, et ad eum inspicere, quae notata praestantissimo

Casaubono, ubi *Scholiastae Pindari* ad *Olympion*. *Eid.* ἡ, qui tamen non nisi de μέτροις et σταθμοῖς inventis, non etiam nummis mentionem facit, et *Pollucis* nostri locum, quem inferius libr. X. de *Phidoneis* offendemus, advocat, hoc tamen, quem sub manibus habemus, praeterito. De aureo nomismate a *Phidone* cuso indicat *Etymologus* in Εὐβοϊκὸν νόμισμα· ἐπειδὴ Φεΐδων ὁ Ἀργείων βασιλεὺς ἐν Εὐβοίᾳ χωρίῳ τοῦ Ἄργους (cuius et in *Argiva* regione loci *Stephanus* in voce meminit) πρῶτος ἔκοψε χρυσὸν νόμισμα. Idemque in ὀβελίσκος, quem tibi locum *Iungermannus* exhibuit, in *Aegina* insula hoc ipsum factitasse *Phidone* tradit, coniectabam aliquando pro *Αἰγίνῃ* scribendum potius Ἄργει· nam et addit mox *Argis* obeliscos in *Iunonis* templo suspendisse *Phidone* sacros in antiqui moris memoriam, cum mercaturam veribus exercebant, sed tamen et vulgatam lectionem retineamus, cum in mentem mihi revoco, quae de *Aeginaeorum* moneta optima atque laudatissima legimus frequenter, et *Aeginam* quidem *Cycladum* unam proximamque *Peloponneso* sub suo habuisse *Phidone* imperio, res est, quae fidem mereatur. videri itaque possit illa praestantissima *Aeginaeorum* moneta *Phidoni* originem suam atque primordia referre accepta. quin vero lectionem editam extra dubii ponit aleam *Strabo*, qui disertis ex *Ephoro* verbis *Phidone* in *Aegina* argenteos primum signasse nummos commemorat. Sed affatim est huius rei, monendum restat retinuisse me in textu ἔγραψε νόμισμα propter formulae loquendi raritatem, quae neque analogia, neque, puto, exemplo caret, quamvis posterioris in mentem non veniat, certe et ita legisse qui titulum in *Falckenburgiano* Codice ante haec praefixit, est clarum, mutataque vox in *Iungermann* MS. in ἔκοψε ab amanuensi propter phraseos insolentiam. observent interim linguae Graecae studiosi, et si quid reperiant simile, adnotent. *Sperlingius* certe eleganter ita loquutum *Pollucem* statuit et apposite ad rem.

εἶτε δημοτικῇ ἢ κυβαίᾳ etc.] Praeclare emendat C. V. hunc locum. εἶτε Δημοδίκη ἢ Κυμαία συνοικήσασα Μίδα τοῦ Φρυγί, παῖς δ' ἦν Ἀγαμέμνονος Κυμαίων βασιλέως· εἶτε Ἀθηναίοις etc. sive *Demodice Cymaea*, quae nupserat *Midae Phrygi*, filia autem *Cymaeorum* regis *Agamemnonis* erat. de *Cyma Aeolica* hic sermo est, quam condiderunt *Agamemnonis Orestes* et eius posterum, in quibus aliquis fuit primo *Agamemnoni* cognominis; huius filia *Demodice* celebrata est ab inventionem numismatis. Hoc egregium laudati

Codicis supplementum opportune astruit *Heraclid.* in *Politiis*, dicens: 'Ερμωδίκη γυναικα τοῦ Φρυγῶν βασιλέως Μίδου, φασὶ κάλλι διαφέρειν, ἀλλὰ καὶ σοφὴν εἶναι, καὶ τεχνικὴν, καὶ πρῶτην νόμισμα κόψαι Κυμαίοις· quem locum Illustris Dn. *Ulricus Obrechtus Praetor* apud Argentinenses *Regius* pro suo bonas litteras iuvandi studio indefesso commodum suppeditavit. *Herodotus* in genere de *Lydis* lib. I. πρῶτοι τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κοψάμενοι ἐχρήσαντο. *Salm*, hunc locum ita constituit: εἶτε 'Ερμωδίκη Κυμαία, additque *Heraclidis* testimonium, sed lectionem Codicis *Vossiani* non est quod deseramus. *Vales.* notis in h. l. vidit ex repetita vocula εἶτε nomen proprium latere sub δημοτικῇ· deinde legit ἡ Κυβαίω συνοικήσασα, uxor *Cubaei*. si vidisset Cod. *Vossiani* lectionem, sine dubio ipsi displicuissent istae coniecturae. tandem ex *Heraclide* sine dubio legendum ait, 'Ερμωδίκη ἡ Κυμαία συνοικήσασα τῷ Μίδῳ· sive *Hermodicem* dicas sive *Demodicem* perinde fuerit. ΚΥΒΗΚ.

εἶτε δημοτικῇ ἢ κυβαίῳ etc.] Quae sequuntur in *Polluce*, quid non monstri alunt? At in MS. omnia plana et plena, qui habet: εἶτε Δημοδίκη ἡ Κυμαία, συνοικήσασα Μίδῳ τῷ Φρυγί, παῖς δ' ἦν Ἀγαμέμνωνος Κυμαίων βασιλέως, εἶτε etc. insignis defectus suppletus. Illud κυβαία vulgatum saltem exortum fuit ex prisca scriptura literae β, quae u est, τῷ μὴ non absimilis, praesertim in connexis literis. *Coelius Rhodiginus* XXI. Antiq. c. ult. et eum sequutus *Hostus* lib. I. c. 2. vocant eam *Hermodicen*, nescio quo auctore. IUNG.

εἶτε δημοτικῇ ἢ κυβαίῳ συνοικήσας] Haec fuit priorum ante nos editionum inepte vitiosissima lectio, pro qua tibi in textum elegantem aliam atque undiquaque plenam reddidimus cum *Kuehnio*, nimirum χρύσεια χαλκείων. istius autem restituae lectionis habuit non obscura vestigia Codex *Falckenburgii*, ex cuius Excerptis haec adfero: εἶτε δημ. ἡ κυβ. συνοικήσασα μηδὲ τῷ φρυγί παῖς δ' ἦν Ἀγαμέμνωνος κυβαίων βασιλεύς· sed illa nobis integriora ceteri dedere MSS. Quam dixit *Demodicem* *Pollux*, a *Rhodigino* appellatam *Hermodicen*, non est quod cum *Iungermanno* mireris, dictive quaeras auctoritatem; attulit enim *Heraclidis* locum, monitore *Obrecht*o, ubi id nominis extet, *Kuehnius* noster, sed, dicam quod sentio, in *Heraclide* omnino mihi ex *Polluce* restituendum videtur *Δημοδίκη*. 'Ερμωδίκην an inter mulierum nomina propria ullibi locorum sis reperturus, penitus addubito; nisi forsitan qua dicitur analogia 'Ηρωδίκη, et 'Ερμωδίκην dici posse pertendas. *Δημοδίκη* vero, et de

viris Δημόδικος cognitum est satis. et quiddam, nisi me fallo, huius rei est apud *Diodorum Siculum*. sed eruditius alii atque feliciter collatis plurium auctorum testimoniis hisce lucem affundent.

Λυκίους] C. V. Λύκος legerem, εἴτε Λυκίους Λύκων vel Λύκος filius *Pandionis*, a quo *Lycii* nomen traxere, vel, si hoc non placet, εἴτε Λύκιοι, εἴτε Λυδοὶ κ. φ. Σ. εἴτε Νάξιοι, κ. τ. Ἀγλαοσθένους δόξαν. ΚΥΗΝΝ.

Λυκίους] Pro Λυκίους MS. Λύκος habet. an itaque *Lycus*, quem *Heroem* fuisse ex *Suida* et *Hesychio* novimus, una cum *Erichthonio* sibi vindicat hanc inventionem? IUNG.

Λυκίους] Pro his in textu *Kuehnius*: εἴτε καὶ Λύκιοι quae quidem MSS. auctoritate destituta amplecti non potui. nos itaque Λύκος et omnino de *Lycō Heroë*, cuius rei veritas et *Iungermanno* suboluit, intelligendum statuo, ut dicat *Pollux Erichthonium* atque *Lycum* utrosque nominatis signaturam *Atheniensibus* invenisse. et potuere simul mutuiter operam sibi praestitisse, siquidem temporis patiatur ratio. at, inquis, ubi haec eadem de *Lycō* et *Erichthonio*? ubi similia? hic mihi, neque diffiteor, ex diversis scriptoribus non suppetit auctoritas. sed vero, quid impedit, quo minus calidius quid aggrediar, si forsitan audentem fortuna iuvet. in *Plinio* lib. VII. H. N. cap. 56. *Argentum invenit Erichthonius Atheniensis; ut alii, Aeacus*. non quidem haec de nummi signatura dicuntur, sed tamen res ab hac haud ita dissentiens adscribitur *Erichthonio*. at vero *Plinio* teste, *Aeaco* erant, qui reperti honorem argenti vindicabant. de *Aeaco* meministine aliunde tale quid? non puto sane: et variant in illa voce *Pliniani* MSS. in *Polluce* vero cum iunctos habeamus auxilio MSS. *Erichthonium* et *Lycum*, *Lycum* in *Plinio* quoque reponere suadet animus. et alibi quoque est ubi vitio sit positum huius *Herois* nomen, quod librariis imputamus, qui ignotis sibi notiora supponere non dubitarunt. Considerent accuratius eruditi singula, et discutiant, si ipsis aut meliora adferre liceat, aut haec nostra stabilire ulterius.

εἴτε Λυδοὶ] Λυδοί. De iis *Herodot.* libr. I. fol. 44. πρώτοι ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κοψάμενοι ἐχρήσαντο. Sed lege *M. Host.* lib. I. pag. 26. SEB.

εἴτε Λυδοὶ] MS. εἴτε Λύδοι. Sed emenda *Λυδοί*. *Xenophanes* vero an ille *Colophonius*, de quo *Laërtius* lib. IX.? IUNGEM.

εἴτε Λυδοῖ] Accentum recte *Kuehnius* mutaverat. Notavit et hanc rem de Lydis ex *Herodoto*, puto, *Eustathius* ad *Dionysium Perieg.* v. 840. *Xenophanem* vero *Colophonium* intelligo, qui varia scripsit, cuiusque fecere mentionem *Athenaeus*, *Diogenes Laërtius*, quem vide in *Epimenidis* vita, aliisque.

Ἀγλωσθένους] Pro Ἀγλωσθένης coniciebam primum Ἀγλαοσθένης, et *H. Junium* Nomencl. cap. de Re Nummaria *Aglaosthenem* scribere video. tamen et alterum forte rectum. Ille scriptor et apud *Lactantium* laudatur, quem locum debeo *Grutero* meo, lib. I. Instit. c. 11. *Caesar* quoque in *Arato* refert, *Aglaosthenem* dicere, *Iovem* cum ex insula *Naxo* adversus *Titanas* proficisceretur, et sacrificium faceret in littore, etc. Ubi vides de *Naxo* tractasse *Aglaosthenem*, vel *Historiam Naxiam* scripsisse. Sic itaque tota haec periodus scribenda: λόγον ζητεῖν (sive ἐπιζητεῖν) εἴτε Φείδων πρῶτος ὁ Ἀργεῖος ἔκοψε νόμισμα· εἴτε Δημοδίκη ἡ Κυμαία, συνοικήσασα Μίδα τῷ Φρυγί, παῖς δ' ἦν Ἀγαμέμνονος Κυμαίων βασιλέως· εἴτε Ἀθηναίους Ἐριχθόνιος καὶ Λυκος· εἴτε Λυδοί, καθά φησι Ξενοφάνης· εἴτε Νάξιοι, κατὰ τὴν Ἀγλωσθένους δόξαν. IUNG.

Ἀγλωσθένους] Non dissentiunt ab editis MSS. *Kuehnius* tamen Ἀγλωσθένους in textu reponebat, quod ipsum et ad oram sui Codicis *Salmasius* restituit. intactam ego liqui vulgatam lectionem, siquidem Ἀγλωσθένης non aliter dici censeam, quam *Σωκράτης* pro *Σαοκράτης*, et *Σώστρατος* pro *Σαόστρατος*. hoc si licuit ponere, cur non et simili iure Ἀγλωσθένης scribas pro Ἀγλαοσθένης? Posteris autem traderat hic *Aglosthenes*, seu dictum mavelis *Aglaosthenem*, insulae *Naxi* historiam, qua primordia gentis, atque res, dum florere, gestas literis mandaverat, et ab ipso repetierat, quod solitum istis scriptoribus, tempore fabulari. quin etiam, nisi me fallo, ipse *Naxo* fuerat oriundus *Aglaosthenes*. meminit eius *Hyginus Poëtico Astron.* ubi de minori ursa: *Hanc*, inquit, *Aglaosthenes*, qui *Naxica* conscripsit, ait *Cynosuram* esse unam de *Iovis* nutricibus ex *Idaeis* nymphis: quae tibi petita sunt ex *Eratosthenis Catasterismis*; cui et Ἀγλωσθένης ἐν Νοξικοῖς laudatur. sed ad *Hygini* locum doctissimus *Munckerus* in tribus *Ulitianis* MSS. legi testatur *Glosthenes*, ex quo refinge *Aglosthenes*, adeo ut ista scriptura cum *Pollucis* nostri concinat egregie. est et apud *Parthenium* huius historici mentio, ad quem praestantissimus *Thomas Gale*, quod et dicto loco *Munckerus* adnotavit,

maculam ex *Germanici Scholiasta* eluisse se putat, in quo *Agathosthenes* in *Asiaticis carminibus* scriptum fuerit male *Galaei* iudicio pro *Aglaosthenes* in *Naxiacis carminibus*, ubi tum carmina mihi pro scriptis aut historia intellige, sicut et apud alios recentioris aevi. alias autem et *Agathosthenem* reperio scriptores inter antiquos, adductum *Tzetzi* ad *Lycophronis Alexandram* v. 704. et 1021. quo posteriori loco philosophi nomine insignitur: *Σωτήρων τε καὶ Ἀγαθοσθένης οἱ φιλόσοφοι*. et de *Aglaosthene* quidem restituendo ut cogites apud *Isaacium* rationis est nihil; videturque *Agathosthenes* iste Geographicam edidisse descriptionem quorundam celebrium in orbe locorum. pensites igitur, an non retinere possis vulgatam in *Germanici Scholiasta* lectionem; aut, si quid mutatum velis, *itineribus* optem reponere pro *carminibus*. et vero quidni potuerit ea, quae de *Naxiacis Aglaosthenis* alii promunt, retulisse *Agathosthenes* in *itineribus Asiaticis*? haec si vera, prout videntur omnino, *Itinera* protulit in lucem *Asiatica Agathosthenes* ille. sed haec ὡς ἐν παράδοξῳ. At tamen ab *Aglosthenē* necdum discedere iuvat, siquidem bene mereri de *Athenaeo* huius ipsi scriptoris feliciter restituto nomine animus impellat. apud *Dipnosophistam* igitur lib. III. c. 5. *Νάξιοι δὲ, ὡς Ἀνδρίσκῳ, εἴτε δ' Ἀγαθοσθένῳ ἱστοροῦσι, μετρίων καλίσθαι τὸν Διόνυσον, διὰ τὴν τοῦ συκίνου καρποῦ παράδοξον.* *Andriscum* historiam conscripsisse *Naxiacam* ex *Parthenio* observat ad hunc locum vir summus *Is. Casaubonus*. sed *Agasthenē* hoc spurio, cuius inauditum in Graecis historicis nomen, ad *Cynosarges* delato, meo tu periculo reponas *Ἀγλαοσθένῳ*. nominis vestigia manifesta, ipsaque pro me rei veritas sponsionem faciunt. meminit et *Clemens* in *Protreptico*. Iamque tandem ad *Pollucem* redeamus. Totum hunc *Onomasticographi* nostri locum de monetae repertoribus adtulit in *Dissertatione* de *N. non C.* Doctiss. *Sperlingius*, cap. 1. plurimamque decerpit partem *Lipsius* cap. 5. ubi et ex *Lucano* Thessaliae cuidam regi *Itono* hanc inventae monetae gloriam tribui docet. *Poëtae* verba producam; eo magis, quod nullam istius *Itoni* mentionem fecerit *Pollux* noster:

*Primus Thessalicae rector telluris Itonus
in formam calidae percussit pondera massae,
fudit et argentum flammis, aurumque moneta
fregit, et immensis coxit fornacibus aera.*

Ad ista mihi omnino lege, quae dixit Excellentissimus *Hugo*

Grotius, gentis Batavae decus nunquam interiturum. [De *Aglosthene* satis in hac nota luculenter disputavi. sed quaedam obiter adspargenda. In *Hygini* loco *Aglosthene* claris literis expressum legitur in Codice MS. quem contuli. Illa vero cum scripsi, ipsum *Thomae Galaei* locum non inspereram, quo postea perlecto deprehendi meae adnotationis pleraque ab Eruditissimo Viro esse occupata. in ceteris autem *Athenaei* emendatio, quae caput est huius notae, hominem doctissimum non praeteriit. de *Agathosthene* vero parum abest, quin *Galaei* sententiae me dedam; ad quod me maxime impellit *Eratosthenis*, quem adduxit, locus. quamquam ab altera parte nihil omnino sit rationis, quod magnopere nos credere cogat, non eadem potuisse literis consignari ab *Agathosthene* et *Aglosthene*. Ex *Addendis*.]

84.

ἀξιόσσι τις] Non enim volet quisquam nos in praesens agere curiosius, εἰ. *M.* an *Mytilenaei* etc. εἰ pro οἱ leg. C. V. et ita eleganter connectit textum. *KUEHN*.

ἀξιόσσει τις] MS. τίς. *IUNG*.

πολυπραγμονεῖν. Οἱ *M.*] Progreditur nunc ad numerum varios typos, de quibus etiam peculiari capite 8. lib. I. *Rei Numm.* *Hostus*, et *H. Iunius* et *Avus* meus dictis locis. hic itaque MS. πολυπραγμονεῖν, εἰ *Μιτυληναῖοι μὲν* etc. et prorsus ita scribendum. Sic omnia rectius cohaerent. vulgata, οἱ *Μιτυληναῖοι*, vitiosa sunt. *IUNG*.

πολυπραγμονεῖν. Οἱ etc.] In textu bene *Kuehnius* reddiderat MSS. lectionem, quam sequimur omnino planissimam utique atque facillimam.

Μιτυληναῖοι] *Μιτυληναῖοι*. Infra segm. 92. *SEB*.

Μιτυληναῖοι] *Mitylenaeorum Sapponis* imagine signati nummi extant varii. et binos quidem, ut lucem acciperent atque auctoritatem haec *Pollucea*, adpingendos curavi, quorum primus antiquior ipsam nobis ab una parte *Sapphonem* erectam atque stantem repraesentat, addita hac inscriptione: ΣΑΠΦΩ ΛΕΣΒΙΣ. alter vero sub *Iulia Procula* cusus eandem exhibet sedentem cum hac ἐπιγραφή, *Μιτυληναίων*. si de *Mitylenaeis* nataque apud eos *Sapphone* legere gestiat animus, consulendi sunt, qui nummos illustrarunt veteres, *Begerus*, *Nonnius* ad *Goltzium*, aliique. Sequitur in *Polluce* nostro de *Chiis*, quos habuisse sculptum in nummis suis *Homerum* inquit. diversas fuisse gentes, quae sibi vindicarent *Homeri* natales, res est nota. inter eas, monente

Allatio et Spanhemio, prae reliquis excelluere Chii atque Smyrnaei, quarum haec alteri dubiam fecit de *Homeri* natiuitate atque incunabulis palmam. utraeque monetam summi vatis figura percussam edidere, de quibus omnibus, ne quid praeter rem et necessitatem moremur, videndi sunt nominati modo scriptores eruditissimi, ille quidem in libello de *Vita Homeri* c. 15. hic vero de *Praest. et Usu Nom.* pag. 487. quibus si quae adhuc habeamus adiicienda, commodiori reservemus loco.

ἐνεχάραττον.] C. V. ἐνεχάραξαντο, quod eodem recidit. KUEHN.

ἐνεχάραττον] MS. ἐνεχάραξαντο, Χῖοι etc. IUNG.

Ἰασίς] C. V. bene Ἰασεῖς leg. Ἰασσεῖς. Ἰασσός urbs *Cariae maritima*, quae puerum Delphino insidentem nummis suis habuit inscriptum, quod Delphinus in urbe illa puerum amore prosecutus saepius eidem tergum subiecerat et per maris ingens spatium vexerat, de qua historia pleni sunt libri. Vid. praeter *Plutarch. de Solertia Animal. et Aelianum*, quos laudat vir eruditus ad *Excerpta C. V. Aristot.* H. A. libr. IX. cap. 48. *Athenaeum* libr. XIII. cap. 9. *Plinius* libr. IX. cap. 8. *Oppianum*, *Solinum*, qui in eo fallitur, quod *Iassum* facit urbem *Babyloniae*, eo deceptus quod *Plinius* scripsit, hunc puerum ab *Alexandro M.* *Babylone* sacerdotio *Neptuni* admotum; quasi facilius sit, urbem cum omnibus incolis *Babylonem* transferri, quam unum inde puerum ad *Alexandrum* evocari. idque factum esse *Atheneus* ex *Duride* annotavit satis clare. KUEHN.

Ἰασίς] Ἰασίς in vulgatis, plane mendose, quamvis *Rhodiginus* id secutus sit X. *Antiqu.* 1. ubi *Asis* habet, et *Hostus* lib. I. c. 8. qui ineptius *Asia*. *H. Iunius* id plane omittit, mendum scilicet subolens, et id expedire nesciens. Sed MS. noster veram lectionem habet: Ἰασεῖς δὲ παῖδα etc. quam certe non ignoravit et *Avus* meus lib. de *Numism.* ubi ista explicans, haec ita vertit, *Iasenses* pueri insidentis *Delphino*, scilicet imagine signasse pecuniam suam. qui pluribus ibi ex *Plutarchi* libello πόττερα τῶν ζώων φρονιμώτερα, τὰ χειρσαῖα ἢ τὰ ἐνυδρα, extremo, ubi Ἰασεῖς παῖδα vocat, et πάντων Ἰασεῶν et sic claudit: καὶ τοῦ πάθους ἐπίσημον Ἰασεῖσι τὸ χάραγμα τοῦ νομίσματος ἐστὶ παῖς ὑπὲρ δελφίνου ὀχοῦμενος quae verba quum in promptu habuerit et *Hostus* illo cap. 8. lib. I. *Rei Numm.* mirum non vidisse, quam absurde id *Asiae* tribuerit. Eundem ἔρωτα δελφίνου ἐν Ἰασίῳ ἐς μαιμάκιον καλόν, ut caput incipit, *Aelianus* narrat prolixè

lib. VI. περὶ ζώων ἰδιότη. cap. 6. Ethnographus de *Iaso*, Ἴασσός, πόλις Καρίας, ἐν ὁμωνύμῳ νήσῳ κειμένη, ἣ καὶ ὀξύτοκως λεγομένη· ὁ πολίτης αὐτὸς Ἴασσεύς, ἀφ' οὗ Χοιρίλλος ἐὼν Ἴασσεύς. De eadem in *Caria Strabo* lib. XIV. εἰτ' Ἴασσός ἐπὶ νήσῳ κεῖται προσκειμένη τῇ ἠπείρῳ· ἔχει δὲ λιμένα, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς ἐνθάδε ἐκ τῆς θαλάττης etc. Eandem vero historiam quae in urbe *Iasso* contigerit, et aliam similem narrat *Plinius* libr. IX. c. 8. quodque in eadem narratione apud *Solinum* est: apud *Iasum urbem Babyloniae puerum* etc. non ita in suis membranis esse testatur *Ortelius* in *Theatro*, sed *Babylonem*, quasi hoc nomen pueri fuerit. certe apud *Plinium*, unde iste illius simius sua pleraque excerpit, nihil de *Babylonia* legas eo loco. et quid si *Ioniae* legamus? invenerat aliquis *bardus Ioniae*, et id non capiens nimirum fluxit ibi *Babyloniae*, quam norat. Sed haec extra oleas: ad *Pollucem* nostrum. IUNG.

"*Ασις*] *Kuehnii* Ἴασεῖς in textu, et mox *Δαρδανεῖς*, quod utrumque ita et nos restituimus. vitio dedit originem iunioris Graeciae pronuntiatio, quae diphthongum *ει* efferebat tanquam simplex *iota*, sic et qui hodie vivunt in Graecia barbari magis quam Graeci. Horum autem nummorum reliquias non puto ullas extare in eruditorum Thesauris nummariis. certe, quantum equidem scio, in lucem tales non sunt editi.

Δαρδανίς] C. V. *Δαρδανεῖς* a recto *Δαρδανεύς*, nomen gentis *Illyricae*. KUEHN.

Δαρδανίς] MS. *Δαρδανεῖς* δέ· recte. de populis enim agit. male itaque *Rhodiginus Dardanis*, X. Ant. 1. et *Hostus Dardania*: bene *Iunius Dardani*, et prorsus ad veram lectionem *Avus* meus, *Dardanienses*, ut ab Ἴασος Ἴασεῖς, sic *Δαρδανεῖς* a *Δάρδανος*, quae exponente Ethnographo, πόλις *Τρωάδος*, ἣ πρότερον *Τενκρίς*: unde et regio *Δαρδανία*, ut apud eum videas. Vide de urbe ea in descriptione *Troadis* et *Strabonem* lib. XIII. IUNG.

Ἀσπένδιοι π.] MS. plenius Ἀσπ. δὲ παλ. IUNG.

Ἀσπένδιοι παλ.] Plenior est sensus, inserta particula δέ, quam et hic et mox post *Κεφαλλήνες*, consentiente *Iungermanno*, in textum ex MSS. recepimus. Utraque vero, de *Aspendiis*, et quae mox de *Rheginis Pollux* habet nummis, clariora tibi reddam prolatis utriusque populi nummorum ectypis, quae subministravit eximia praestantissimi *WILDII* atque humanissima benignitas. *Aspendiorum* ille, quem vides, nummus sub *Gallo* et *Volusiano* Imperatoribus percussus est, et ostentat ab altera parte quos *Pollux* commemo-

rat luctatores. neque vero solis Aspendiis hac insignes figura nummi sunt signati, sed et Laodicensibus: et horum quoque nummum propter exactam cum Aspendiorum illo posito similitudinem in medium producere libuit. inscriptio *AAT-AICEON*, quo scilicet modo in *Petronio Laucontem* pro *Laoconte* legisse memini, veteresque Romani *lautumias* pro Sicularum *laotomiis* dixerunt. Potuerit autem impressae figurae haec esse ratio, quod Laodicenses et Aspendii praestantissimos aluerint atque in certamina produxerint luctatores sed haec aliis, quibus ad ista talia inquirenda maius est otium, curae sint. De Rheginis vero, non quidem ipsorum nummum apponere licuit, sed Messeniorum, qui Rhegio non procul erant siti, et communia, credo, iura reipublicaeque insignia cum Rheginis habuere. plures videre tales potueris in *Augustino de Paruta*, neque nos morabimur amplius. Sed quid illud est rei, quod *Thasios* habuisse nummis suis insculptum Persam commemoret *Pollux*? supersunt *Thasiorum* nomismata, sed tamen non, puto, quae Persam exhibeant, neque rationis quicquam comminiscaris, quam propter impressum *Thasiorum* nummis Persam statuere liceat. iam olim fuit cum ad animum meum haec revocarem, cogitaremque, num forsitan insigni aliqua menda *Πέρσην* irrepisset pro *Ἡρακλή* certe, si animum attendas, non ita plane literae abluunt; atque tum veritati res tota conveniet. nil tamen, quod coniecturae nostrae opituletur, MSS. fovent. et forsitan aut deceperit se *Pollux*, aut talis olim extiterit *Thasiorum* nummus, qui ad hanc tempestatem non pervenit. alterutrum hac de re fuerit verum, tu iudica. sed *Thasiorum* habeto nummum, qui *Herculem* armatum clava atque leonina cinctum pelle prae se ferat. addita est inscriptio: *Ἡρακλέους Σωτήρης*, quo titulo notissimus in antiquis monumentis *Hercules* venit. et causam scies nummis insculptae *Herculis* figurae, si *Stephanum* in voce lectum iveris. Potuerant autem ad haec *Pollucis* nostri alia similia ex veterum scriptis colligi atque adnotari, veluti, quod Pariorum drachmae *Aratum* habuerint impressum, unde et iste sit versiculus *Simonidis* epigrammate in *Arcesilaum*: *Δραχμαὶ καὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημ' Ἀρατοῦ.* quod *Gergithii Sibyllam* et *Sphingem* in sua signaverint moneta, tradente *Stephano* ex *Phlegonte* in primo de *Olympiadicis*, *Tenedii* ab hac parte securim, ab altera vero ex uno surgentia collo bina viri mulierisque capita, eodem *Stephano* auctore in *Τένεδος*, et planius etiam *Heraclide* in *Tenediorum* politia, unde petiit *Suidas*; quod Persae in suis habue-

rint nummis χάραγμα τοξότην, uti constat ex *Plutarchi* Apophteg. Lacon. *Ephesii* cervam, utpote *Dianae*, cuius in tutela haec erat urbs, sacram, ut indicat *Libanius* Orat. in *Dian.* Ἐφεσίοις δὲ καὶ τὸ νόμισμα καὶ τὴν ἔλαφον ἔφερον ἀμοιβὴν τῆ θεῶ μεγάλων ἀγαθῶν. Argivi denique lupum, cuius rei testis est *Sophoclis* haud ineruditus *Scholiastes* ad *Electram* v. 6. et eius tibi verba in medium posuisse haud fuerit indignum: Οἱ δὲ (Λυκοτόνον τὸν Ἀπόλλωνα ὀνομάζεσθαι λέγουσι) διὰ τὸ ἱερὸν εἶναι τὸ ζῷον, ὡς καὶ τῆς Ἀρτεμίδος τὰς ἐλάφους· ὅθεν καὶ τῷ νομίσματι τῶν Ἀργείων ἐγκαράττεσθαι φασὶ λύκους, ὡς καὶ τὰς γλαῦκας Ἀθήνησι. Et de lupo quidem non habet *Pollux* noster, qui murem in Argivorum nummis sculptum perhibet. sed vero Argivi tam murem quam lupum, et utrumque diversis etiam temporibus in sua signatum habuere moneta. at apud eundem observa sis, de noctuis quae dicit, siquidem ad superiora referendum, ubi de istis Atheniensium nummis est actum. lupum vero sacerrimum fuisse animal plures sunt qui testentur, *Macrobius* Saturn. libr. I. ubi de *Λυκοτόνω*, *Apollonii* Schol. ad II. *Argon.* *Aristoph.* Comment. ad *Aves*, *Aeschyli* ad septem contra *Thebas*, *Aelianus* de Animal. lib. X. et XII. *Etymologus* in πόλιοι λύκοι, aliique plures, quorum hi Aegyptiis, illi Delphis in honore habitos fuisse lupos referunt. sed quo delabimur? Haec, inquam, talia de signatura nummorum variisque figuris ad *Polluceam* recensione possent adiici, sed pauca tantum delibare constitueram, οὔτε γὰρ, ut cum *Polluce* meo loquar, κατὰ τὴν ἐμὴν ὑπόθεσιν ἢ πολυπραγμοσύνη, praecipue, si singulorum originem atque rationes indagare et exponere animus esset. Et haec quidem superasse gaudemus, restant tamen quae curam et diligentiam his non minorem postulant.

Ῥηγῖνοι] MS. Ῥηγινολ. supra de eodem typo *Noster* V, 75. IUNG.

λαγών.] Talem nummum exhibet *Prosperi Parisii Tab. II. rariorum magnae Graeciae numismatum* n. 4. forte inde manavit proverbium, quo Ῥηγίνοος vocarunt qui timidiores erant. vid. *Hesych.* in Ῥηγίνοος. His adde quod in nummis Troezeniorum extiterit tridens ex altera et *Minervae* facies ex altera parte. *Pausan.* in *Corinth.* in stateribus *Cyzicenis* virgo stetit. *Hesych.* in Κυζικηνοὶ στατήρες etc. *Samii* *Iunoniam* avem nummis praeferebant. *Athenaeus* lib. XIV. cap. 20. confer dicta ad supra segm. 75. KUEHN.

Κεφαλλῆνες] MS. Κεφαλληνεῖς δὲ Ἴππον. Et ita emenda, quamvis et vulgatum rectum, unde *Κεφαλλῆνας* apud *Strabo-*

nem habes libr. X. a Κεφαλλην, quod ex Sophocle adnotat Eustathius ad Hom. Ὀδυσσ. α. et ea forma apud Homerum, alios. altera tamen quoque bona, quam MS. habet. sic apud Ethnographum ab Ἀσανίας, Ἀσανεῖς· ab Ἀλωπεκίας, Ἀλωπεκεύς· a Κατταβανία, Κατταβανεύς, alia. Tota vero haec periodus, qua Pollux nummorum imagines refert, obiter cohaeret, et itaque ut scribenda et distinguenda lubet proponere totam: οὐ γὰρ ἀξιώσει τις ἡμᾶς ἐν τῷ παρόντι πολυπραγμασι εἰ Μιτυληναῖοι μὲν Σαπφῶ τῷ νομίσματι ἐνεχαράξαντο, Χίοι δὲ Ὀμηρον, Ἰασεῖς δὲ παιδα δελφῖνι ἐποχούμενον, Δαρδανεῖς δὲ ἀλεκτρονίων μάχην, Ἀσπένδιοι δὲ παλαιστάς, καὶ Ῥηγῖνοι μὲν λαγῶν, Κεφαλληνεῖς δὲ ἵππων, Θάσιοι δὲ Πέρσων, Ἀργεῖοι δὲ μῦν· οὔτε γὰρ etc. IUNG.

κατὰ τὴν ὑπόθεσιν] Neque enim argumento libri convenit curiositas. KUEHN.

καὶ ἄλλως ἤδη ἤκουσιν etc.] Locus mutilus, quem ita supplet C. V. καὶ ἄλλως ἤδη τὰ τοιαῦτα ἔστιν συνειλεγμένα· ἴσως δὲ ὀνομάτων καταλόγῳ προσήκουσιν οἱ Κ. et alias, (vel si legendum, ἄλλοις) aliis ista iam sunt collecta. forte autem nomen ad catalogum pertinent Croesi stateres etc. quid Δαρδικός Suidas dabit h. v. KUEHN.

καὶ ἄλλως ἤδη ἤκουσιν etc.] Iterum magna lacuna et corruptela invasit vulgatos Codices. tu restitue ex MS. qui ita habet: καὶ ἄλλοις ἤδη τὰ τοιαῦτα ἔστιν συνειλεγμένα· ἴσως δὲ τῶν ὀνομάτων καταλόγῳ προσήκουσιν οἱ Κρ. etc. Scilicet istam historiam non convenire horum librorum proposito, eamque iam ab aliis collectam esse auctoribus. Sed ad praesentem nominum catalogum forte pertinere ista, nempe Croeseos stateres etc. IUNG.

καὶ ἄλλως ἤδη ἤκουσιν] Restituit atque locum supplevit Kuehnus ad gram sui Codicis, quomodo in textu a nobis est emendatum. ante nos et mutila erant haec et mendosa.

Κροῖσειοι στατήρες] Prior editiones Κροῖσιοι· vid. supra III, 87. SEZ.

Κροῖσειοι στατήρες] MS. Κροῖσιοι στατήρες, καὶ Φιλίππιοι, ut antea vulgati. et supra III, 87. etiam Κροῖσιοι MS. et supra IX, 59. etiam Φιλίππιοι. Sed non tamen et Ἀλεξάνδροι ibidem, verum, ut vulgo, Ἀλεξάνδρειοι· et ea forma scilicet usitatior. Κροῖσειοι hinc citat et Hostus lib. V. Rei Numm. cap. 8. tm. 6. de Croeseo. ubi et tm. 2. de Philippeo. De Darico ibidem plura tm. 9. de quo et Brissonius lib. 2. de Reg. Pers. IUNG.

Κρούσειοι σταιῆρες] In Codice *Falckenburgiano* *Κρούσειοι σταιῆρες* male legitur. eorum quoque superius factam fuisse mentionem memini, uti et *Philippicorum*, *Daricorum* ac *Alexandrii* nomismatis segm. 59. Hunc autem adducit locum *Sperlingius* de *Nummis non Cusis* pag. 133. et quae haec illustrent plurimum habet *Sardus* pag. 16. de *Nummis*. ponam verba: *Philippeius, quem habebat* Iacobus Sadoletus *Cardinalis optimus et Doctissimus fuit ponderis trium drachmarum, totidem siliquarum, hoc est, trium ducatorum. Alexandrii concisum, eiusdem ponderis paene apud se esse testatur* Henricus Glareanus. Nos et *Philippici* et *Alexandrii* nomismatis repraesentare tibi volumus figuram. utrumque aureum extat in nomismatotheca *Wildiana*, pondere, uti puto, non diverso ab isto quod designavit *Sardus*. In hac autem *Alexandrii* nummi parte expressum quod videas *Minervas* caput, non est absque ratione, quippe quam insigniter coluerit *Alexander*, qua de re vide *Arrianum* lib. I. de *Exped. Alex.* pag. 36. ibique producentem binos alios elegantissimos nummos *Alexandri* nomine inscriptos Eruditissimum *Gronovium*, qui nuperrime auctorem eximium castigavit et in lucem dedit. Hi autem *Alexandri* nummi percussi sunt, antequam eum se natum pronunciasset *Hammon*, siquidem tum animo elatus, quippe qui se sortis humanae modum exsuperasse putaret, *Iovem* suis incudi iusserit nummis. talem exhibitum videbis ab Eruditissimo *Morello* depromptum ex pinacotheca clarissimi viri *P. Petavii* in *Notis ad II. Constantini Porphyrogennetae* de *Them.* pag. 152. et *Porphyrogennetae* tibi verba promam, quibus *Alexandri* ornamenta, prout in nummis ab eo visis sunt depicta, literis consignat. Macedoniae reges se ipsos *Ἡρακλέους ἀπογόνους* vocitasse refert, adeoque et istis usi sunt insignibus, quibus gavisus fuit generis auctor *Hercules*: διὸ καὶ ἀντὶ ταινιας καὶ στέμματος καὶ πορφύρας βασιλικῆς τῶν δέρματι τῆς κεφαλῆς τοῦ λέοντος ἑαυτοὺς ταινιοῦσι· καὶ στέμμα τοῦτο καὶ κόσμον ἠγοῦνται, καὶ ὑπὲρ πάντα λίθον· καὶ μάρτυς ἀξιοπίστος αὐτὸ τὸ νόμισμα τοῦ Μακεδόνα Ἀλεξάνδρου τοιαύτη εἰκὼν καλλωπιζόμενον. Sed in isto tamen nummo, quem protulit *Morellus*, an non ipsum potius *Herculem* depictum putemus? siquidem *Alexandrum* si prae se se ferret, cornutam eius imaginem futuram prius existimem, praecipue cum ab altera parte *Iovem* Fulminatorem ostendet. neque diffiteri tamen possum apprine convenire hunc nummum descriptae a *Constantino* figurae, sed deliberent peritiores.

85.

Ἀλεξάνδρειον] Zeno Philosophus Alexandrini argenti meminit, ut elegantis et oculos ferientis, sed alias malae notae, apud *Laërt.* lib. VII. KUEHN.

Πολεμαϊκόν] C. V. *Πτολεμαϊκόν*· nec aliter legit *Interpres.* KUEHN.

Πολεμαϊκόν] MS. *Πτωλεμαϊκόν*, quivis videt emendandum *Πτολεμαϊκόν*, ut etiam recte habet *Hostus* lib. III. *Rei Numm.* cap. 11. tm. 15. et *Ptolemaïcam monetam* interpretatur Avus meus *I. Camerarius* lib. de *Numism.* JUNG.

Πολεμαϊκόν] *Kuehnius* in textu *Πτολεμαϊκόν*, et ita *Gualtherus* in eius expressit versione, neque legebat aliter *Falckenburgii* Codex: alterum vulgatum nauci non est. Sequitur *Δημαρέτιον νόμισμα*, quod Siculis *ἡμεχρσοῦν* essecisse putat *Scaliger* de R. N. p. 15. et 17. cuius autem vir summus hoc noverit indicio, quove dixerit argumento, prorsus ignorare me fateor, neque designare nummi *Demaretii* pretium valeo, nisi staterem forsitan censeas, certe nummus *Alexandri* staterem valuit, ut ex primo capite scimus. eodem itaque stateris constituisse pretio *Berenicium*, *Ptolemaïcum* et *Demaretium* nomisma cum *Alexandrio*, veri non est absonum. meminit *Demaretus* ab eiusque nomine dicti nomismatis *Scholiastes Pindar.* ad *Olympion.* εἰδ. β. ἦν δὲ ὁ Θήρων (cuius honori ode *Pindarica* erat sacrata) ἀνέκαθεν ἀπὸ *Οιδίποδος*· ἐκήδευσε δὲ *Γέλωνι* τυράνῳ ἐλιθιδούς αὐτῷ τὴν θυγατέρα *Δημαρέτην*, ἀφ' ἧς καὶ τὸ *Δημαρέτιον* προσωνομάσθη νόμισμα· quae eadem non multum diversis vocibus paululum inferius ad ipsam *Oden* ita repetuntur: Θήρων ὁ τῶν *Ἀκραγαντίνων* βασιλεὺς *Γέλωνι* τῷ *Γέρωνος* ἀδελφῷ ἐπικηδεύσας, γάμων συνάπτει τὴν αὐτοῦ (αὐτοῦ) θυγατέρα *Δημαρέτην*, ἀφ' ἧς καὶ τὸ *Δημαρέτιον* νόμισμα ἐν *Σικελίᾳ*. *Δαμαρέτην* autem et *Δαμαρέτιον* νόμισμα cum dixit *Diodorus*, Sicule seu *Dorice* loquutus est. *Μοκ* autem vulgo fuit in textu *γνωρίζοντων πάντων*· pro quibus ἀπάντων addita meliori distinctione reddidi.

τοὺς ἐπωνύμους] ἐπώνυμοι dicuntur illi, a quibus nomina sua acceperunt numismata. Mens itaque Auctoris eo redit, se nolle explicare quid sit *Philippeum* etc. cum omnes norint illos, qui dederunt nomina his nomismatibus: solum autem *Δημαρέτιον* enarrat, quia non aequè in vulgus notum est, eius denominatio unde sit. KUEHN.

τοὺς ἐπωνύμους] MS. ἐπωνύμους, et ἀπάντων· et *μοκ* *Δημαρέτη*· emenda omnino et distingue: ὦν τοὺς ἐπωνύμους

γνωρίζοντων ἀπάντων, ἢ Δημαρέτη Γέλωνος etc. quorum nominatores, vel illos, a quibus nomen acceperint *Croesei*, *Philippei*, *Darici*, *Berenicium*, *Alexandrium*, *Ptolemaicum*, et *Demaretium*, illos inquam cum noscant omnes, quod ad *Demaretam* attinet, illa etc. Δημαρέτη παροxytonως recte habet et *Hostus* haec referens, libr. III. cap. 8. tm. 16. itaque apud *Hesychium* est in Δημαρέτιον et apud *Diod. Siculum* lib. II. Δαμαρέτη, Δαμαρέτιον. IUNG.

Λιβύας] MS. plenius τοὺς Λιβύας etc. sed accentu pariter perverso. scribe τοὺς Λίβυας. IUNG.

* συγχωρεύσασα] *F. συγχωνεύσασα*. Quod ad rem ipsam, *Hesychius* similiter refert. sed *Diodorus Siculus* discrepat, quem vise libro undecimo fol. 21. *Wechel.* SEB.

* συγχωρεύσασα] C. V. συγχωνεύσασα, *constans*, recte, si modo addatur καὶ σ. *Diodorus* hoc nomisma 10. drachmas Atticas valuisse, dictumque esse a Siculis πεντηκοντάλιτρον ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ. KUEHN.

* συγχωρεύσασα] Rectissime noster *Seberus* coniecit συγχωνεύσασα id enim prorsus ita habet MS. noster. ne dubites id itaque *Polluci* reddere. Vidit id et Avus meus, qui libr. de Numism. haec ita vertit, et conflatō universo, mundo sc. *Hostus* inepte, ac tradidit, et nummum percussit. IUNGERM.

* συγχωρεύσασα] Cum *Kuehnio* textum emendavimus, dedimusque συγχωνεύσασα nec aliter legit *Sperlingius*.

τοῦτό γε μὴν] Laudat hunc locum *Budaeus* libro quarto de asse circa princ. legens mox τὸ δὲ Σύρον et mox omit- tens δραχμᾶς, quod nec sensus fert. SEB.

τοῦτό γε μὴν] Scribe τοῦτό γε μ. ut et MS. habet: in quo ad oram tale summarium: περὶ διαφορῶς ταλαντῶν. IUNG.

ὅτι τὸ μὲν Ἀττ. τ. etc.] Deest μὲν in MS. IUNG.

ἑξακισχιλίας etc.] Sex millibus denarium ait *Aldus Manutius* libr. II. de quaesit. per epist. φ. 7. et *Ant. Augustinus* Annotat. in *Festum* ad *Euboicum*. vid. et *Hostum* lib. II. de Ponderib. cap. 7. tm. 1. n. 7. et lib. III. Rei Numm. c. 12. tm. 1. IUNG.

δραχμᾶς] Emenda δραχμᾶς Ἀττ. IUNG.

86.

τὸ δὲ Βαβυλώνιον] MS. τὸ Βαβυλωνίων, ἐπτ. sine δέ et possumus scribere: τὸ δὲ Βαβυλωνίων quamvis parum refert. ita tamen et τὸ δὲ Σύρον mox MS. et alia quae ibi dicam. Sed de Babylonio talento vid. *Hostum* ibid. lib. III. Rei

Numm. cap. 12. tmem. 7. cui videtur *Pollux* rem ad vivum non putasse. vid. et *Ant. Augustinum* ad *Festum* in *Euboicum*. De *Aeginaeo* idem *Hostus* lib. III. Rei Numm. cap. 12. tm. 5. IUNG.

τῶν δὲ Σύρων,] C. V. τὸ δὲ Σύρων πεντακοσίας καὶ τετρακίς χιλίας· τὸ δὲ Αἰγυπτίων ὡς πρὸς τὸν τῆς Ἀττικῆς δ. λογισμὸν. leg. τετρακίς χ. Aegyptii talenti valorem non exprimit, sed in genere dicit, id computandum esse secundum Atticae drachmae rationem. vid. *Plinium* lib. XXXIII. cap. 5. *Salmas. ap* πεντακισχιλίας? ΚΥΕΗΝ.

τῶν δὲ Σύρων,] MS. τὸ δὲ Σύρων, ut antea *Βαβυλωνίων* et mox ex MS. alia: non itaque emendatione *Budaei* opus. Sed *Pollux* etiam mutilus hic est, addideratque de Cilicio et Aegyptio talento, quae MS. noster reservavit, ut et de Syro talento, quod non saltem quingentas et mille continet drachmas, ut vulgatus *Pollux* et *Hostus* ex eo lib. III. Rei Numm. cap. 12. tm. 8. et lib. II. de Ponderib. cap. 14. tm. 2. n. 5. sed quingentas et quater millenas. Sic enim totus locus in *Polluce* scribendus et supplendus est ex MS. ita habente: τὸ δὲ Σύρων, πεντακοσίας καὶ τετρακισχιλίας· τὸ δὲ Κιλικίων, τρισχιλίας· τὸ δὲ Αἰγυπτίων, πεντακοσίας· ὡς πρὸς τὸν τῆς Ἀττικῆς δρ. λογ. ubi vides Aegyptium inter ista esse minimum. Non itaque video quomodo idem erit cum Attico magno, quemadmodum censi ait *Hostus* lib. III. Rei Numm. c. 12. tm. 9. Alias de hac talenti varietate ex *Budaeo* idem *Hostus* lib. III. c. 13. IUNG.

τῶν δὲ Σύρων, πεντακοσίας, καὶ χ.] Insigni locupletiorum hic *Pollucem* augmento fecimus. nihil erat in vulgatis de Cilicum Aegyptiorumque talento, quae tamen omnia egregie suppleant et restituunt MSS. in paucis dissentiunt *Falckenburgiani* Codicis Excerpta, quippe quae post πεντακοσίας καὶ χιλίας, sicuti in vulgatis erat post τῶν δὲ Σύρων scriptum, subiiciant demum: τῶν δὲ Κιλικίων τρισχιλίας· τῶν δὲ Αἰγυπτίων πεντακοσίας καὶ χιλίας· sed tamen, nisi me vestigia fallant, in ipso MS. Codice non aliter extitit ac in ceteris MSS. sed qui haec decerpserit, ipsam textus variantiam adnotasse susque deque habuit. Tum quoque paulo post fuit, πρὸς τὸν Ἀττικῆς δρ. ubi τῆς ante Ἀττικῆς inseruimus lubentes. Hunc autem *Pollucis* nostri totum locum de diverso talentorum cuiusque populi valore adduxit, in quibusdam illustravit etiam *Snellius* pag. 41. neque operam luseris, si *Sardum* de *Nummis* pag. 19. et sequent. inspicere

tibi grave non fuerit; ibi enim et aliis ex auctoribus, *Polybio* praesertim, hanc rem illustrat, eosque cum *Polluce* componit. adde, si lubet, *Schottum Tabula Rei Nummariae* cap. 6. Praeter *Polluci* nostro enumerata talenta, in *Herone* et alia adhuc plura reperio: *Ptolemaicum* scilicet et *Antiochicum*, quae utraque refert Attico talento ἰσοστάσια et ἰσάριθμα ἐν πᾶσι· δυναμι δὲ, siquidem ipsius haec *Heronis* verbis quam meis proponere malim, τοῦ μὲν Πτολεμαϊκοῦ κατὰ τὸ νόμισμα τετραπλάσιον, (*Scaliger* τριπλάσιον legendum perpendit) ἐπὶ τρίτον (sic enim in meis schedulis legitur) δὲ τοῦ Ἀντιοχικοῦ, τῷ δὲ Τυρίῳ ἴσον· in quibus itaque et Tyrium habes talentum quod Attico respondeat exacte. Porro novisse se memorat protinus duplex talentum ξυλικόν, cuius quidem nominationis causam iuxta cum ignarissimis ignoro; non enim, puto, ita dictum censebis, quod in emendis vendendisque lignis hoc praecipue talento usi fuerint *Antiochenses* et *Alexandrii*, τὸ ἐν Ἀντιοχείᾳ scilicet, et τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· prius quidem μναῖς μὲν ἰδίας ἔχει ξ. ἑξαπλάσιον δὲ σχεδὸν τῷ τοῦ νομίσματος ἀριθμῷ· alterum vero τῷ πέμπτῳ διαφέρει πρὸς τὸ προειρημένον ἐπιχώριον περιττεῦον, *Antiochicum* scilicet. Haec quidem ex *Herone* libuit excerpere, quae pleraque habet et examinat *Scaliger* de R. N. pag. 45. et sequi. ubi pluscula reperies, quae ad hanc rem faciunt, non tamen omnia sine quibusdam naevis: sed haec alias.

πρὸς τὸν Ἀττ. δο. λογ.] πρὸς τὸν τῆς Ἀττ. in MS. plenius esse iam dixi. IUNG.

δραχμαῖς] δραχμαῖς bene notavit *Seberus* a *Budaeo* omissum. nec id locum habeat: est tamen idem et in MS. nostro, sed transverso calamo lineam perductam gerens, et supra scriptum habens μναῖς· quod si reponamus et hic, nihil absurdi video amplius. IUNG.

δραχμαῖς] Non convenire loco drachmas recte vidit *Iungermannus*, et itaque restituit, favente MS. μναῖς, quod rectum. Sequitur tum talentum Babylonium continuisse septuaginta minas, qua quidem in re dissentit *Aelianus* a *Polluce* nostro V. H. libr. I. cap. 22. δύναται δὲ τὸ τάλαντον τὸ Βαβυλωνίον δύο καὶ ἑβδομήκοντα μναῖς Ἀττικᾶς· utiturque ad eum locum *Doctiss. Schefferus* his *Pollucis* nostri verbis, ut *Aelianum* a vulgari computatione discedere persuadeat: sed alia est *Willebrordi Snellii* super hoc *Aeliani* loco sententia, siquidem existimet ista δύο καὶ ex praecedentibus irrepsisse hoc non commode loco. neque vero quod huic eruditi viri sententiae opponam, habeo quicquam, de-

letisque istis oculis in gratiam *Aelianus* cum *Herodoto* et *Onomasticographo* nostro redibit: sed haec eruditi melius. Mox autem de minarum et drachmarum diversitate tangit obiter, exigendamque harum ad ceterorum analogiam rationem inquit, quo de et *Vossii Etymol. in Talentum* consule. sed ex *Herone* adferre lubet, quod ad hunc faciat rhombum: Οὐ λανθάνει δέ με καὶ τῶν δραχμῶν εἶναι πλείους διαφορὰς· τὴν τε γὰρ Αἰγυπτίαν (Αἰγυπτίαν) καὶ τὴν Ῥοδίαν μνᾶν τῆς Πτολεμαϊκῆς εἶναι πενταπλάσιον· ἑξαπλάσιον δὲ τὴν νησιωτικὴν οὕτω προσαγορευομένην· τῇ οὖν Ἀττικῇ πρὸς τε σταθμὸν τὸ νόμισμα (καὶ νόμ.) χρηστέον· ἰσοδύναμος γὰρ ἔσται καὶ ἰσοστάσιος τῇ Ἰταλικῇ μνᾷ στατήρων ἔστιν εἴκοσι καὶ πέντε· ἡ δὲ Ἰταλικὴ λίτρα στατήρων κδ. αἱ δὲ λοιπαὶ διαφοραί. *Cleopatra Aegyptiaca* quoque drachmae facit mentionem, quae sextam Atticae constituat partem: δραχμὴ δὲ καὶ ἄλλη ὁμώνυμος καλεῖται, ἡ Αἰγυπτιακὴ, ἣτις ἕκτον μέρος ἔστι τῆς Ἀττικῆς δραχμῆς· et in eodem paulo post *Ptolemaïca* mina nominatur. Sed eho! iam huius est satis.

κατὰ ἀνάλογον.] C. V. καὶ τᾶλλα· adde, κατὰ ἀνάλογον.

ΚΥΒΗΝ.

κατὰ ἀνάλογον.] MS. ἑκατόν· καὶ τᾶλλα ἀνάλογον· bene. id est, ἀναλόγως· et alia, ut *Syrum*, ut *Cilicium*, ut *Aegyptium*, eadem proportione, ait. Sic restituamus itaque.

IUNGERM.

παρ' Ἀθηναίους] MS. παρὰ Ἀθην. Hunc locum adfert *Hostus* lib. III. *Rei Numm.* cap. 1. n. 12. et de *Ponderib.* lib. II. cap. 7. tm. 2. n. 3. IUNG.

εἶχεν δρ.] Scribe εἶχε δρ. ut MS. etiam habet: quamvis hoc minutissimum est observare. IUNG.

τοῦ καθ' ἕκαστον ταλ.] C. V. ἐκάστοις, quae lectio docet fuisse τοῦ παρ' ἐκάστοις τάλαντον· prout talentum variat apud singulas gentes, ita vel adduntur eidem vel detrahuntur minae, eidem nationi usitatae. ΚΥΒΗΝ.

τοῦ καθ' ἕκαστον ταλ.] MS. τοῦ παρ' ἐκάστοις τάλαντον, κ. etc. quo pacto scripsit *Pollux*, non ut vulgo est. IUNG.

τοῦ καθ' ἕκαστον] Ex MSS. textus habet παρ' ἐκάστοις.

87.

τέσσαρας] MS. τέτταρας. In *Avi* mei *I. Camerarii* libello de *Numism.* invenio ipsius manu ita adnotatum: *in Oratione Nazianzeni ἐπιταφίῳ εἰς πατέρα annotatio haec legitur: τὸ τάλαντον, ὡς φησι Διοδώρος περὶ σταθμῶν, μνῶν ἔστιν ἑξήκοντα, ἡ δὲ μνᾷ δραχμῶν ἑκατόν, ἡ δὲ δραχμὴ ὀβολῶν ἑξ· ὁ ὀβολὸς χαλκῶν ἑξ· ὁ χαλκοῦς λεπτῶν ἐπτά· τὸ τάλαντον δὲ Ἀτι-*

κὸν παρὰ δὲ Σικελιώταις τὸ ἀρχαῖον ἦν μνῶν (fortasse νομῶν) εἰκοσιτεσσάρων, νῦν δὲ δώδεκα· δύναται δὲ ὁ νόμος τρία ἡμιοβόλια. Eadem verba in *Suida* inuenio omnia sub voce τάλαντον, nisi quod in medio plenius *Suidas*: τὸ τάλ. δὲ τὸ νῦν λεγόμενον Ἀττικὸν παρὰ Σικελιώταις, τὸ μὲν ἀρχ. et desunt ista ultima: δύναται δὲ ὁ ν. τ. ἡ. non vero temerarium videri cuiquam credo posse, quo et Avum meum respexisse credo, si illo loco pro μνῶν tam apud *Suidam* quam *Scholiassem Nazianzeni* scribamus, νούμων, vel νούμμων· et mox apud *Scholiassem νοῦμμος* pro νόμος· confirmat enim id prorsus *Pollux*, ut ipse vides, si modo ipsi suam scripturam reddas. mox enim ubi ὀμόλια, quamvis *Henr. Stephanus* ὀβόλια adscripserit in suo Codice, nondum tamen locus restitutus est. MS. habet τρία ἡμιωβόλια· scribe itaque τρία ἡμιοβόλια· quo pacto et recte *Budaeum* restituisse refert *Seberus* noster. De talento Siculo alias et *Hostus* lib. III. Rei Numm. c. 12. tm. 4. et tm. 9. n. 5. IUNG.

* ὀμόλια] *Lexic. Basileense* iubet legi ὀβόλια. *Sylburg.* ὀβόλια ascripsit. *Budaeus* legit: δύναται δὲ ὁ νοῦμμος τρία ἡμιοβόλια, valet autem nummus sesquibolum. Nam nummus sestertius, inquit, quartam partem drachmae valet, drachma autem sex obolos. quare tria hemiobolia, id est sesquibolum, nummus sestertius valet: libro quarto de Asse fol. 184. SEB.

* ὀμόλια.] C. V. ἡμιωβόλια, recte, accentu retracto ad o. *Salmas.* omnino legendum τρία ἡμιωβόλια. nam talenta *Syracusana* trium denarium fuisse scribit *Festus*; ita ille. ΚΥΡΗΝ.

* ὀμόλια.] *Kuehnius* in textum consentientibus MSS. reposuerat ἡμιοβόλια, quem sequenti sumus: neque aliter censuisse *Scaligerum* patet, cum pag. 3. de R. N. sic scribit: Νοῦμμος autem erat τριῶν ἡμιωβολίων, hoc est XII. χαλκῶν, quantum octo est obolus Atticus. Non itaque nec MSS. lecturae, nec ipsius etiam rei veritati congruere puto, quam *Salmasius* adtulit, emendationem: et tamen sic, tanquam si ne quidem in dubium revocari fas esset, scribit confidenter: *Subiicit* *Pollux* pretium illius νοῦμμου Siculi ex eodem *Aristotele*, sed corrupte; sic enim scribitur: δύνασθαι δὲ τὸν νοῦμμον τρία ὀμόλια· ubi meo periculo scribe: δύνασθαι δὲ τὸν νοῦμμον τρίτον ἡμιωβόλιον, id est duos obolos et semissem. cetera non pono: et appareat hinc facile, haud leviter errare debuisse virum summum in Siculi talenti reliquiarumque, quae ad hanc pertinent rem, aestimatione, cum absurdae se commiserit emendationi. atque de his quidem omnibus meliora

longe ac praestantiora *Budaeus*, qui veram et a MSS. stabilitam lectionem fuit amplexus. Cum *Stephano*, qui monente *Iungermanno*, ὀβόλια restituerat, sentit et *Sperlingius* de *Numm. non Cus.* cap. 28. Ista vero pleraque, si non omnia, quae improbae superstruunt lectioni tam *Sperlingius* quam *Salmasius*, longum abesse a vero facile sibi persuadebit eruditus lector. Hos autem eosdem, quos citavi, eruditos viros iisdem locis de talento quoque Siculo disputantes adire poteris. sed illi inter sese diversa sentiunt, *Scaliger* praecipue et *Salmasius*: nostrum vero non est tantas componere lites, praecipue cum et instituti et temporis ratio veter.

κωλύει δ' ἂν οὐδὲν προσθῆναι etc.] Leg. προσθεῖναι vel προστεθῆναι. dein C. V. εἵποιεν οἱ Ἀττικοὶ τὸ δὲ χρῆμα μὲν αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ πράγματος ἢ κτήματος, παρὰ δὲ etc. KUEHN.

κωλύει δ' ἂν οὐδὲν προσθῆναι etc.] MS. κωλύει δ' οὐδὲν ἂν προσθεῖναι τῷ περὶ τῶν νομισμ. λ. et non displicere potest; imo vulgatis praetulerim. Sane προσθεῖναι omnino scribendum videtur. IUNG.

διότι] MS. καὶ δι' ὅτι. IUNG.

χρήματα μὲν ἂν εἶπειεν] MS. χρήματα εἶποιεν ἂν οἱ Ἀττικοὶ τὸ δὲ χρῆμα μὲν αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ πράγματος ἢ κτήματος παρὰ δὲ τοῖς Ἰωσι καπητιῶν χρημάτων ὡσπερ καὶ etc. *Henr. Stephanus* ad vulgata adscripsit, *Corrupta haec*, asterisco addito: et sane turbat διότι. an pro eo legendum forte ὅτι saltem? sed sensus potest e sequentibus pendere, quod haec talia in re pecuniaria, ut χρήματα, κέρματα, minime ἐνικῶς sed πληθυντικῶς Attici veteres usi fuerint: contra vero ἀργύριον, χαλκίον, χρυσίον dixerint potius ἐνικῶς quam πληθυντικῶς: ut ex sequentibus discas licet. An itaque locum ita scribimus ex MS. κωλύει, (sive κωλύει vulgatum plus ames) δ' ἂν οὐδὲν προσθεῖναι τῷ περὶ τῶν νομισμάτων λόγῳ, καὶ διότι χρήματα εἶποιεν ἂν (sic certe legendum, non εἶπειεν, pro quo Edit. *Flor.* εἶπεν) οἱ Ἀττικοὶ, τὸ δὲ χρῆμα μὲν αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ πράγματος ἢ κτήματος παρὰ δὲ τοῖς Ἰωσι καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων ὡσπερ καὶ etc. Non enim puto *Pollucem* negasse Atticos pecuniam etiam χρήματα nominasse: quo modo? cum id tam saepe occurrat apud *Demosthenem*: δεῖ δὴ χρημάτων, ait statim *Olynth.* I. καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι τῶν δεόντων et supra *Noster* II, 234. ex ipso χρήματα νεῖρα τῶν πραγμάτων et περιηρημένοι χρήματα et clare nimis III, 86. τὸ δὲ ἀργύριον, ait *Noster*, καλεῖται χρήματα καὶ νόμισμα etc. adeo ut ei iniuria fiat, si quis eum putet id negasse hic. In singulari vero pro pecunia non usurpasse, sed pro re saltem

et possessione, sed Ionas etiam singulari hoc pro pecunia uti, quae Attici plurali saltem *χρήματα* adpellaverint. Hic sensus loci, ni fallor, quem viri docti corruptum putantes adgredi noluerunt: si fallor, pro conatu tamen ne mihi male dixeris. Certe tam de singulari *χρήμα* quam de plurali *χρήματα* *Pollucem* hic egisse, clamat etiam supra series capitum, segm. 4. *καὶ περὶ τοῦ χρήμα καὶ χρήματα*. Ionas autem singulari etiam usos ita hac voce de pecuniis ipsis, ex *Herodoto* nostro tibi facile planum fiat: sic enim accipiunt eum locum e *Thalia* cap. 50. *Δαρείος ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς καλίσας Ἑλλήνων τοὺς παρόντας, εἶρετο, ἐπὶ πόσῳ ἂν χρήματι βουλοῖατο τοὺς πατέρας ἀποθνήσκοντας κατασιτέσθαι· οἱ δὲ ἐπ' οὐδενὶ ἔφασαν ἔρδειν ἂν τοῦτο· et mox quaerit ex Indis Callatiis, ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίαιτ' ἂν τελευτέοντας τοὺς πατέρας κατακαίειν πυρὶ. etc.* Sed prior locus aptior videtur ad hanc rem. Viri docti omnia considerabunt accuratius et nos iuvabunt, dirigent potius, quam calumniabuntur, spero. IUNG.

χρ. μὲν ἂν εἴπειεν οἱ Ἄττ.] Necdum a multiplici mendorum cumulo, quibus oppressum fuit atque obrutum hoc caput, respirare licet: et restant adhuc bene multa atque gravia, quae loco suo MSS. ope movebimus. Hic itaque pro *εἴπειεν* in textu restituimus *εἴποιεν*: tum extitit in editis ante nos hoc modo: *τὰ δὲ χρήματα παρὰ μὲν αὐτοῖς*, pro quibus *Kuehnius* recte *τὸ δὲ χρήμα*: eliminavique praeterea voculam *παρὰ*, quam MSS. non adgnoscunt. post *πράγματος* demum auctius in *Nostro* textu *ἢ κτήματος*, quae sensum perficiunt: *Kuehnius* praeiverat. Sciet autem, quae tradit *Pollux*, esse vera, qui utriusque dialecti, Atticae inquam et Ionicae, habuerit usum: nos alibi fortean; hic enim non morabimur.

ἐπὶ τοῦ πράγματος] *Dionysius Halicarnasseus* libro quarto *Antiq. R.* fol. 250. *καλὸν μὲν χρήμα πολλαὶ πόλεις μιᾷ χροῦμεναι γνώμη*: alia exempla recitat *Camerar.* de *Mon. veteri* pag. 289. SEB.

λέγειν] C. V. *λέγει*: quod nolim: sensus est, *ubi Atticum non est dicere χρήμα, quando sermo est de pecunia, ita nec κέρμα dicunt*, quod tamen mox restringitur. vid. *Suid.* in *χρήματα*. KUEHN.

λέγειν] Vellem nos defunctos hoc capite nummario: sed adhuc elegantissimas emendationes nobis in eo MS. subministrabit. hic MS. *λέγει*: sed vulgatum rectius. *Pollucis* observationem hinc adducit et *Nunnesius* *Not. in Phrynich.* *Eclog. II.* voce *εὐκέρματιν*. IUNG.

λέγειν Ἀττικόν.] Illius quidem rei, quod Attici non κέρμα, sed κέρματα potius dixerint, quandam adferre rationem conatur *Sperlingius de Numm. non Cusis* c. 26. ubi varia promit de κέρμασι et κερματίω, quae huic loco illustrando esse possint. In *Hesychio κέρματα* exponuntur χρήματα, θραύσματα *Aristophan. Plut.* v. 579.

τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων.

*nummulis obstruens rhetorum rabularumque foren-
sium ora.*

Notantque *Grammatici*, quod χρημάτων λεπτότατον τι μέρος designent κέρματα et vere, siquidem pretii maioris nummi his solerent minoribus commutari, unde recentioribus κερματιστικῇ eadem quae κολλυβιστικῇ, seu potius, ut Attice dicamus, ἀργυραμοιβικῇ. Κέρμα tamen et numero singulo communis habet dialectus: *Euang. Ioh. II.* v. 15. τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχει τὸ κέρμα, ubi *numulos* interpretatus est eruditissimus senex *Theod. Beza*, cum alii maluerint *aes*. Eidemque, qui praecesserant apud *Iohannem*, κερματισται, et κολλυβισται in *Matthaeo* et *Marco* vertuntur *numularii*: rectissime, siquidem et in *Glossis* veteribus *Cyrilli*: *Nummularius*, κολλυβιστής, τραπέζιτης, χαλκολόγος, et *Nummulus*, κερμάτιον, quod et in MSS. *Servii* reperio *Glossis*. pertineant huc quoque, quae de *Collectario* in *Glossis Nomicis* extant: *Κολλεκτάριος*. ὁ ἀργυραμοιβός, ἦτοι ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργυρίου ἀλλάσσόμενος τραπέζιτης, ὁ ἀργυροπράτης· unde κέρμα nummulos aeris minuti viliorisque pretii fuisse videas, quae lucello inbiantes nummularii argenteis aureisque permutabant: et huic lucri generi deditos iam olim avidissime Iudaeos ex prolatis *Euangelii* locis patet. In *Diogene* quoque, si modo vitio vacat, ubi singulo numero κέρμα ponatur, hic est locus in *Cynici* cognominis vita: τοῦ δὲ συγχωρήσαντος, (*Apolline*, qui a *Diogene* fuerat consultus) τὸ πολιτικὸν νόμισμα, οὐ συνεῖς τὸ κέρμα, κιβδηλεύσας καὶ φωραθεῖς, ὡς μὲν τινὲς, ἐφυγαδεύθη· quae quidem verba eruditorum hominum ingenia plurimum exercuerunt: neque nos extricare valemus, nisi si forsitan legi placeat κόμμα pro κέρμα, quomodo sensus sibi constabit magis. *Κερματίων* porro meminit incertus apud *Suidam* scriptor, καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη τῶν λεπτῶν κερματίων· legendum puto, ἐκ τῶν λεπτῶν etc. ut retulerit ille, quicumque tandem, collegisse aliquem amplam sortem ex aere minuto, atque arte nummularia.

88.

παρὰ μέντοι τοῖς Δωρ.] MS. παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσι καὶ τ.
Pollux Vol. V. A a a a

κ. ἴστιν. ε. De κέρμασιν et ab iis deductis etiam *Hostus* lib. I. *Rei Numm.* cap. 5. extremo et lib. III. cap. 8. tm. 14. ubi tamen quaedam, quae hic supra vitiosa, talia quoque servavit. IUNG.

ὡσπερ καὶ ἐν τῷ etc.] MS. ὡσπερ ἐν τῷ σινὲ καὶ, quod sane abesse potest. IUNG.

ἐν τῷ Ἀμφιδος ἀμπελ.] Supra VII. 170. SEB.

κερμάτιον.] C. V. κέρμα, quod res ipsa, quae in quaestione venit, postulat. ΚΥΕΗΝ.

κερμάτιον.] MS. μικρόν τι κέρμα· καὶ π. non κερμάτιον· et lectio MS. restituenda est: nam et supra *Noster* clare ait non κερμάτιον, sed κέρμα ἐνικῶς Ἀμφιδος εἴρηκεν ἐν ἀμπελουργῷ VII, 170, ubi eadem de κέρμα et κέρματα tradit. IUNG.

κερμάτιον.] κέρμα cum MSS. in textu,

καὶ παρ' Ἀντιφάνει] MS. καὶ παρὰ Ἀντ. *Antiphanis Cyclopem* et *Athenaeus* laudat, observante *Casaubono* nostro VII. *Athen.* 12. IUNG.

κέρμα γὰρ τυγχ.] C. V. γὰρ τι τ. dein ἐν μέντοι τῷ Φιλ. etc. ΚΥΕΗΝ.

κέρμα γὰρ τυγχ.] Versum *Antiphanis* ita emenda ut MS. habet:

— κέρμα γὰρ τι τυγχάνω. IUNG.

κέρμα γὰρ τυγχάνω.] Ad MSS. normam hic est a nobis restitutus *Antiphanis* versiculus. tum mox elegantius ἐν μέντοι, quae postrema vocula vulgo deerat. *Philippi Phileuripiden* nominat *Aristophanis Scholiastes*: vide *Suidam*, quem erudite maximus *Casaubonus* ad *Athenaeum* castigat. *Φιλίππιδος* ὁ τῆς *Κωμωδίας ποιητῆς* apud *Aelian.* H. V. XII, 31. non, credo, fuerit *Opuntius* ille, cuius in *Platone Diogenes*. et illius quoque verba ex MSS. a nobis sunt restituta: *Hic se putat alterius inducturum esse nummulos*: quomodo *Varro* dixit: *portitorum aera induxere.* in *Sperlingio* reperio pro *περισπάσειν, περισπάσαι*· sed vulgatum amplector potius.

ἐν μέν τῷ etc.] MS. plenius, ἐν μέντοι τ. Φ. bene. addit et exemplum in quo non κέρμα, sed diminutivum ab eo κερμάτιον. IUNG.

οὕτως οἶεται κ. περισπ. α.] C. V.

οὕτως οἶεται περισπάσειν κερμάτιον αὐτοῦ.

Hic putat ei se detracturum aeris paululum. ΚΥΕΗΝ.

οὕτως οἶεται κ. περισπ. α.] MS. inverso ordine, *περισπάσειν κερμάτιον.* an itaque *Comici* verba ita concipienda,

— οὕτως οἶεται

περισπάσειν κερμάτιον αὐτοῦ. — IUNG.

Πλάτων] In Politico: πᾶν ἤδη κατακεκερματίζεται· de divisionibus minutissimis, quibus omnia in pulverem fere secantur, ibi loquitur. ΚΥΣΗΝ.

Πλάτων] Saepius ita loqui solet: ut in Politico: καὶ μὴν τόγε ζῶον, ὅσον ἡμερον καὶ ἀγελαῖον σχεδόν, πλὴν γενοῖν δυοῖν, πᾶν ἤδη κατακεκερματίζεται. In Sophista: τὰ δ' ἐν ἰδίοις αὐτῶν, καὶ κατακεκερματισμένον ἐρωτήσεσι πρὸς ἀπορήσεις, μῶν εἰδίσμεθα καλεῖν ἄλλο πλὴν ἀντιλογικόν· et iterum ibi et alibi. Sed locus, quem hic respexit Pollux, est forte is, qui in eodem Sophista extat: ἡ θατέρου μοι φύσις φαίνεται κατακεκερματίζεσθαι, καθάπερ ἐπιστήμη· vel iste lib. de Rep. καὶ ἔτι γε τούτων φαίνεται μοι εἰς μικρότερα κατακεκερματίζεσθαι ἢ τοῦ ἀνθρώπου φύσις. Utitur et simplici ita in Menone: μὴ καταγνῦναι μηδὲ κεκερματίζεσθαι τὴν ἀρετὴν. Ubi mox et alterum: καὶ ἐὰν σὺ κατακεκερματίζῃς αὐτὴν κατὰ μόρια. IUNG.

Πλάτων] Varia Platonis, in quibus id verbi occurrat, produxit loca Iungermannus noster. istis et hunc Plutarchi de Musica possis adiicere: καὶ ἄλλοι δὲ κωμωδοποιοὶ ἔδειξαν τὴν ἀτοπίαν τῶν μετὰ ταῦτα τὴν μουσικὴν κατακεκερματιστικῶν, eorum absurditatem, qui musicam in plures dividerant divulserantque partes. et audacius etiam Agatharchides: τὰ δὲ ἀνευμένα τῇ πέτρᾳ σιδήρῳ λατομικῶ κεκερματίζονται· nisi mavelis ab hoc κεκερματίζεσθαι non translata notione a κέρμασι parvulo nomismate usurpatum, sed formato a κέρματα verbo, cum θράσματα designat. est et ubi propria veniat significatione id verbi elegans apud Suidam auctoris incerti locus: ἐξήγαγεν ἐκ τῆς ζώης τοὺς χρυσοὺς Δαρεικοὺς κατακεκερματίζεσθαι θέλων, καὶ διαλύσαι τῷ πανδοκεῖ· ubi vides Daricos aureos, quos facta commutatione ad minorem speciem redigere volebat ille.

ἐν Δαιταλεῦσιν] MS. ἐν τεταλεῦσιν (sed superposito δαι priori syllabae) Ἀριστοφάνης. IUNG.

οὐδ' ἀργ. etc.] Supra VII, 170. SEB.

οὐδ' ἀργ. etc.] Sed versus ita concipiendus:

οὐδ' ἀργύριον ἐστὶν κεκερματισμένον.

Supra VII, 170. etiam mendosus erat. IUNG.

οὐδ' ἀργύριον] Emendavi versiculum ad mentem Iungermannii. apud Sperlingium ita conceptum video: Οὐδ' ἀργύριον ἐστὶ κεκερματισμένον. Sequitur tum alter ex eius Vespis locus, quem quoque Sperlingius, non consulto Aristophane, ita citat. haud dubie, ut emendandum putabat: διεκεκερματίζεσθαι μὲν τοῖς ἰχθύσιν· sed vulgata valent.

89.

ἐν τοῖς Σφηξί] Fol. 339. SEB.

ἐν τοῖς Σφηξί] C. V. Σφίγγιν· et ita *Interpr. in Sphingibus*. verum enimvero etiamnum in *Vespis Aristoph.* hi extant versus :

αἰσχίστα γάρ τοι μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
ὁ σκωπτώλης δραχμὴν μετ' ἐμοῦ etc.
*pessimis enim modis me habuit Lysistratus
ille scurra drachmam mecum nuper capiens
obolis eam mutabat piscium in foro etc.* KUEHN.

ἐν τοῖς Σφηξί] MS. καὶ ἐν τοῖς Σφίγγι· sed Σφηξί legendum; extat enim in *Vespis* locus. et sua manu adnotaverat Avus meus I. Cam. lib. de Numism. Σφηξί, διεκερμάτιζέ μ' ἐν τοῖς ἴχθυσιν· i. e. διήρει κερματίζων, *commutans obolis drachmam pecunia nimirum minutiore partiebatur mecum.* IUNG.

διεκερμάτιζέ μ' ἐν τ. ἰ.] C. V. leg. διεκερματίζετο ἐν τ. ἰ. vid. *Mars. Cagnati* libr. IV. *Var. Obs.* c. 6. ubi ex hoc loco vult conficere, obolum fuisse etiam argenteum, sed tam exiguum, ut potuerit *Philocles Aristophanis* in matutinis tenebris pro obolo squamam piscis accipere, splendore captus et figura. At enim aliis opus est ad hoc probandum argumentis: vid. *Schol. Graecum* in h. l. KUEHN.

διεκερμάτιζέ μ' ἐν τ. ἰ.] MS. διεκερματίζετο ἐν τ. ἰ. ut etiam priores editiones. ut iam editum, ita et in *Aristophane* legis. IUNGERM.

Αἰολωσ. τ. μ. ἔχ. κ. ἀκερμίαν ὄν.] C. V. κέρματα, ἀκερματίαν ὦ. quod praeferrem. KUEHN.

Αἰολωσ. τ. μ. ἔχ. κ. ἀκερμίαν ὄν.] Emenda ut MS. habet: Αἰολοσίκωνι τὸ μὴ ἔχειν κέρματα, ἀκερματίαν ὀνόμασεν· egregie. prae quibus vulgata οὐ σκντίνου κερματίου ἄξια iudico. Saepius Αἰολοσίκωνα hanc laudat, ut paulo ante segm. 65. vulgatum ἀκερμίαν etiam *Hostus* adnotavit, ut rectum. sed id πονηροῦ κόμματος fuisse, indicio MS. iam novimus. ἀκερματία ab obliquo κέρματος vel κερμάτων· ut ἀπὸ τῶν χρημάτων, ἀχρηματία supra III, 111. Sic εὐκερματίαν quoque *Comicum* in morem credo fingere possimus. certe dixisse aliquem εὐκερματεῖν, inde patet, quod *Phrynichus* in *Eclog. Attic. XI.* id carpat: εὐκερματεῖν ἀηδὲς πάνν· ait, ἥδιστα ἂν εἴπῃς εὐπορεῖν κερμάτων. IUNG.

Αἰολοσίκωνι] Αἰολοσίκωνι ex *Kuehnii* emendata margine textus habet, qui et bene restituit mox ἀκερματίαν. editum ante nos ἀκερμίαν est ineptum. de *Aeolosicone Comici* videndus in *Att. Biblioth. Meursius*.

τῷ ἐνικῷ] C. V. ἐχρῶντο, οὕτως δ' ἐπὶ τῷ ἀργυρίῳ τῷ

πληθυντικῶ· τὰργύρια γὰρ ἐπὶ τ. etc. addit, quod omnino necessarium est. KUEHN,

τῶ ἐνικῶ] Iterum mutilus *Pollux*, quod tamen MS. probe explet, ex quo hunc locum restitue. ita enim habet: ἐνικῶ ἐχρῶντο, οὕτως ἐπὶ τῶ ἀργυρίῳ τῶ πληθυντικῶ· τὰργύρια γὰρ etc. sensus clarus: ut κέρματα potius quam κέρμα dixerint veteres Attici, sic contra ἀργύριον potius dixisse quam ἀργύρια vid. et supra *Nostrum* eadem dicentem de ἀργυρίῳ III, 86. ubi admonui Avum meum et ex *Platone* locum adferre, ubi ἀργύρια de pecunia pluraliter usus est ille Atheniensis eximius, nempe de Legibus V. κεκτημένην δ' αὖ ἀργύρια καὶ χρυσία. Quare *Scholiastae* adnotatio *Aristophanis* ad locum illum *Νεφέλαις*, ὅτι κατὰ μῆνα γ' ἀργύριον δατεῖται: ita scribentis: ἀργύριον οὕτως ἢ γραφῆ ἀργυρίων παρὰ Φρονήῳ κείται· ὅτι οἱ Κωμικοὶ πληθυντικῶς φασίν, οἱ δὲ ῥήτορες ἐνικῶς· καὶ Σώφρων πληθυντικῶς, ἀργυρίων δεήσῃ· haec adnotatio non vera videtur. Et *Comici* enim Attici rarissime in plurali usi, ut noster *Pollux* docet, qui vix unum locum eiusmodi in *Aristophanis* et quidem suspecto dramate invenit, apud quem alias sexcenties ἀργύριον ἐνικῶς, ut apud rhetores occurat.

IUNGERM.

τῶ ἐνικῶ, καὶ τὰ ἀργύρια etc.] Planior est et plenior in MSS. hic locus; eorum itaque lectionem in textum recepi. *Kuehnius* ad marginem scripserat, quae a MSS. lectione differebant, et illa itaque mihi non sequenda duxi. Paulo post vulgo fuit: ἐγὼ δ' εὗρων· sed recte *Kuehnius* emendaverat εὖρον· et tum defuit in editis ante nos particula, sicuti loquuntur Grammatici, negativa: ὡς Ἀριστοφάνους γνήσιον. Quae autem hic observat *Pollux* noster de ἀργυρίῳ et ἀργυρίοις, eadem adducit *Sperlingius* p. 173. ubi quoque scriptum reperio εὖρον pro εὗρων· et in *Eupolidis* versiculo secundo ἀργύρια habet non τὰργύρια· sed placet recepta lectio. Ἀργύριον autem in *Theophrasti* *Charact.* saepissime: καὶ τὸ ἀργύριον παρὰ τούτου λαβῶν· cap. 5. ἀπολαμβάνων ἀργύριον ὀφειλόμενον cap. 15. ὅτε δεῖ τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι ἐκάστῳ cap. 18. alibique, nec aliter unquam, nisi numero singulari.

ἐγὼ δ' εὗρων etc.] Desunt in MS. ἐγὼ δ' εὗρων ἐν τ. N. Ἀρ. et caetera usque ad ἐν δὲ τῶ Τριφαλλῆτι· verum in vulgatis pro εὗρων emendo εὖρον· et sic video etiam *Magnum Casaubonum* II. *Athen.* 15. ubi de *Insulis Aristophanis*, scribere: quare amplius non dubito de ea emendatione. IUNG.

ὡς Ἀρ. γνήσιον.] Leg. Ἀριστοφάνους οὐ γνήσιον. *Casaub.* in *Athen.* lib. II. c. 15. SEB.

ὡς Ἄρ. γνήσιον.] Leg. ὡς οὐκ Ἄ. γ. suspectum est drama, quasi non sit genuinum *Aristophanis*, sed supposititium. KUEHN.

ὡς Ἄρ. γνήσιον.] Scribe cum *Casaubono* οὐ γνήσιον· ut etiam *Seberus* noster monuit. IUNG.

90.

Τριφαλλῆτι] Τριφάλητι, ut infra X, 121. 151. et 162. item apud *Athen.* lib. XII. fol. 525. ubi tamen *Dalec.* exp. in *Lucurioso*, ascribens in marg. Τρυφαλήτη. SEB.

Τριφαλλῆτι] C. V. Τριφάλητι. *Suid.* Τριφάλης ait esse nomen proprium apud *Aristophanem*. KUEHN.

Τριφαλλῆτι] MS. Τριφάλητι, quomodo certissime reponendum est, ut et *Seberus* noster monuit. Citat hoc *δραῦμα* et *Harpocratio* in διὰ μέσον τείχους· ὡς, ait, καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Τριφάλητι. IUNG.

Τριφαλλῆτι] *Kuehnius* Τριφάλητι· quod in textum recepi. fabulam laudat *Athenaeus* et *Hesychius* in Ἐρμῆς τρικέφαλος et Ἰλάων· nec illi aliter MSS. nostris scribunt. Ipsa *Comici* verba mendosa erant vulgo. *Kuehnius* ἤτουν τι pro αἰτοῦντι restituerat, fuit et ante nos τὰργυρίδιον.

αἰτοῦντι τὰς γ. τὰργ.] C. V. ἤτουν τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον. *Salm.* ἀργυρίον.

Petebam quid a foeminis argentuli. KUEHN.

αἰτοῦντι τὰς γ. τὰργ.] MS. ita: ἤτουν τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον· quo pacto restituendus versiculus videtur. Locutus vero et alibi ita *Aristophanes*, ut in *Pluto*:

ἔγωγε τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον

δοῦλος γεγένημαι. —

Et postea inferius:

— λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον. IUNG.

τὸν δὲ νῦν χαλκὸν] MS. ὁ δὲ νῦν χαλκὸν etc. de hoc et *Hostus* libr. I. *Rei Numm.* cap. 3. ubi de triplici materia nummorum apud Graecos in χαλκός. IUNG.

τὸν δὲ νῦν χαλκὸν, etc.] Vid. *Sperlingium* p. 169. qui non haec sibi constare putat; iniuria tamen. neque semper enim vir eruditissimus mentem *Pollucis* fuit adsecutus.

ὡσπερ Ἀριστοφάνης etc.] Vid. cum *Scholias*t. fol. 159. SEB.

ὡσπερ Ἀριστοφάνης etc.] Desunt in MS. ὡσπερ Ἀριστ. μὲν ἐν β. ζ. cum versibus *Poëtae* usque ad σαφέστερον δ' Εὐβουλος. IUNG.

91.

Ἀμφιβόλω] C. V. ἐν Παμφίλω. *Eubuli Pamphilum* laudat et *Athenaeus* lib. XI. c. 6. KUEHN.

'Αμφιβόλω] MS. ita: σαφέστερον δὲ Εὐβουλος ἐν Παμφίλω· non 'Αμφιβόλω· et MS. lectio longe verior videtur. IUNG.

'Αμφιβόλω] *Amphibolum Eubuli* non est qui laudet: *Pamphilum* habet *Athenaeus*, quem itaque titulum, cum MSS. probent, reponamus potius. fecerat id quoque in Codicis sui margine *Kuehnius*. *Eubuli* porro versus primus erat in vulgatis corruptissimus in hunc modum: *Πρῶτον μὲν αὐτοὺς παραβάλλον, τοῦ χαλκίου* etc. Restitutae a nobis scriptionis hic est sensus:

*Primum quidem acceptis ab eo binis aereolis
aeruginem e manu extersit.*

Ut hic ἐκπογογγίζειν, sic apud *Theophr.* *Charact.* cap. 26. *περισπογγίζειν*, *spongia mortuum undiquaque abstergere*. Quod autem in *Pollucis* superioribus deficere quaedam velit *Iungermannus*, non equidem probo, siquidem, me iudice, plena omnia.

πρῶτον μὲν αὐτοὺς παραβ. etc.] Forte παραβάλων. SEB.
πρῶτον μὲν αὐτοὺς παραβ. etc.] C. V. πρῶτον μὲν αὐτοῦ παραλαβῶν τῷ χαλκίῳ· leg. τῶν χαλκίων·

*Primum ibi accipiens de nummis aeneis,
aeruginem e manibus abstersit spongia.*

ἴος, quando de ferreis aeneisque rebus sermo est, aeruginem ferruginemque notat, non venenum, ut *Interp.* ΚΥΕΗΝ.
πρῶτον μὲν αὐτοὺς παραβ. etc.] MS. πρῶτον μὲν αὐτοῦ παραλαβῶν τῷ χαλκίῳ· puto legendum:

πρῶτον μὲν αὐτοῦ παραλαβῶν τῷ χαλκίῳ,
τόν etc.

Et sic versus restitutos esse. saltem accentum in τῷ emendavi, cetera MS. ita habet. Ceterum cur τῷ χαλκίῳ duali numero mihi verum videatur dicam, et hoc simul, mutilum *Pollucis* esse locum mihi quoque videri. Dixit enim primum, ut κέρματα amabant dicere pluraliter Attici, sic contra ἀργύριον in re pecuniaria potius dicebant singulariter; raro inde apud eos esse discessum, se tamen invenisse exempla, quae profert. his subiicit idem de χαλκίῳ, id ἐνικῶς dixisse eosdem quemadmodum ἀργύριον· sic et de χρυσίῳ. Atqui hisce subiicit ex *Aristophane* χρῆσιν, ubi χαλκία pluraliter habes, τοῖς πονηροῖς χαλκίοις· et parem perinde ex *Eubulo*, ubi dualiter τῷ χαλκίῳ· tum perinde χρυσία narrat apud *Cratinum* dictum. Quis iam non videt quid deesse ibi ὄσπερ etc. nimirum quod et ibi *Pollux* dixerat, quod supra in ἀργύριον, pro eo quosdam tamen Atticos ἀργύρια dixisse. nempe et χαλκία inveniri, ut apud *Aristophanem*, ut apud

Eupolidem, et *χρυσία*, ut apud *Cratinum*. quomodo supplendum itaque quod deest, facile iam vides. verbis tamen quibus *Pollux* in eam rem usus ego de me largiri nolim, quum sensum sat aperuerim. IUNG.

οὕτω δ' ἂν καὶ Κρατ. εἰρηκῶς εἶη etc.] C. V. ἐν ταῖς Θράτταις εἰρηκῶς. ΚΥΕΗΝ.

οὕτω δ' ἂν καὶ Κρατ. εἰρηκῶς εἶη etc.] Pergendum ad alium locum insignem. videlicet statim mox iterum vulgatus mutilus; et scribe itaque ut in nostro MS. οὕτως δ' ἂν καὶ ὁ Κρατῖνος ἐν ταῖς Θράτταις εἰρηκῶς εἶη etc. Ex *Thressis Cratini*, quas vulgo omiserant. *Noster* eas et infra laudat X, 67. et 160. et *Harpocratio* in ἄρκυς· Κρατῖνος, ait, Θράτταις. Caeterum *χρυσία* dixit et *Plato* lib. V. Legum: κεκτημένην δ' αὖ ἀργύρια καὶ χρυσία· ut antea meum *Avum* lib. de *Numism.* observasse dixi. IUNG.

οὗτοι δ' ἂν καὶ Κρ. εἰρ. etc.] Melius haec et locupletius in MSS. quorum lectionem sumus secuti in emaculando textu. ἐν ταῖς Θράτταις est et in *Falckenburgii* Codice, illaque *Cratini* fabula saepissime in veterum scriptis laudatur. vide *Meursii Biblioth. Att.* Tum pro istis, ὅτι τοὺς κόλακας τ' ἐξ etc. ἔπαυσεν, verissime restituimus eam, quae est in textu, lectionem e MSS. Κόρακας de hominibus rapacibus, quique omnia involant, et flexis ad se trahunt unguibus, dici, res est nota. non itaque moras agamus.

ὅτι τοὺς κόλακας τ' ἐξ Αἴγ. etc.] C. V. τοὺς κόρακας τὰς Αἰγύπτου χ. κ. ἔπαυσαν· quae in ordinem ita vellem redigere:

— ὅτι τοὺς κόλακας

τὰς Αἰγύπτου χρυσία κλέπτοντας ἔπαυσαν.

— Quod adulantes,

auri ex Aegypto fures fecerunt desinere. ΚΥΕΗΝ.

ὅτι τοὺς κόλακας τ' ἐξ Αἴγ. etc.] MS. ὅτι τοὺς κόρακας τὰς Αἰγύπτου χρυσία κλέπτοντας, ἔπαυσαν. etc. Possumus itaque κόρακας et ἔπαυσαν pro vulgatis κόλακας, quod *Alcibiades* quis dictavit, et ἔπαυσαν, ni fallor, reponere. IUNG.

92.

οἱ μὲν οὖν χαλκοῖ] MS. οἱ μέντοι χαλκοί, ν. etc. de χαλκῷ nummo *Hostus* lib. III. *Rei Numm.* peculiari c. 5. IUNG.

ὅταν εἴποι *Δημοσθ.*] In *Midiana*, ἀλλ' οὐδὲ χαλκοῦν οὐδέπω καὶ τήμερον· abest οὐδένα a nostris exemplaribus, quod nollem factum; auget enim rei indignitatem multiplicata nega-

tio, magisque exprimitur, ne minimam quidem partem multae solutam esse. ΚΥΕΗΝ.

ὅταν εἴποι Δημοσθ.] MS. ὅτ' ἂν εἴπῃ. *Demosthenis* locum esse in ea *pro Cor.* ad suum Codicem adnotavit *H. Steph.* sed memoria lapsus. nam in Thesouro ex ea contra *Midiam* protulisse *Pollucem* docet. in qua etiam ita legitur totus. ubi antea dixerat δραχμὴν δ' οὐδέπω μίαν ἐπέτεκεν· paulo post adhuc fortiore negatione: ἀλλ' ἐπειδὴ γε ἠτίμωσεν ὃν ἐβουλήθη, καὶ τοῦτ' ἐχαρίσασθε αὐτῷ etc. ἐκεῖνο ἐποίησε, τὴν καταδίκην ἐπέτεκε, δι' ἣν τὸν ἄνθρωπον ἀπώλεσεν. ἀλλ' οὐδὲ χαλκοῦν οὐδέπω καὶ τήμερον· ἀλλὰ δίκην ἐξούλης ὑπομένει φεύγειν· qui locus auctiore negatione forte ex *Polluce* nostro replendus est, ἀλλ' οὐδὲ χαλκοῦν οὐδέπω καὶ τήμερον οὐδένα. Dele vero in vulgato contextu *Pollucis* comma post οὐδέπω, quod nec MS. adgnoscat. *H. Stephanus* etiam in suo Codice hic verbum ἐπέτεκεν adscripsit. Scilicet quod id ex *Demosthene* ὑπακούειν debeamus. ΙΥΚΘ.

χρήσις τὸν χαλκὸν etc.] MS. χρ. τὸν χαλκὸν τὸ ἀργύριον λ. ο. οὐ. ε. χ. καὶ ὀφείλω χαλκόν. etc. et putem ita vulgata emendanda et supplenda. ΙΥΚΘ.

χρήσις τὸν χ. ἀργ. λέγ.] Advocat hunc *Pollucis* locum *Lipsius* de R. N. pag. 10. ubi ex *Ulpiano* de Romanorum usu notat, etiam aureos nummos aes dicimus: Cui similes, addit, apud Graecos Pollux notavit. communis, inquit, et plurium usus etiam aes argentum dicit. et huc etiam, credo, respexit *Scaliger* de R. N. pag. 11. ubi ex *Epigrammate* adfert elegans verbum ἀχαλκεῖν, pecuniam non habere. Μοχ erat vulgo: ὀφείλων χαλκόν· nos cum MSS. ὀφείλω.

ἔχει χαλκόν, etc.] C. V. ἔχω etc. ὀφείλω χ. dein omittit χρυσὸν καί. ΚΥΕΗΝ.

χρυσὸν καὶ χ.] In *Ericharmi* χρήσει MS. omittit duas primas voculas χρυσὸν καί. ΙΥΚΘ.

χρυσὸν καὶ χ.] Hic quidem in *Ericharmi* χρήσει de nummis de pecunia χαλκὸς usurpatur. quod itaque an satis Atticum siet *Auctor* noster dubitat; neque, qui pure Atticeque loqui destinat, utatur ista notione vocabulo χαλκὸς, nisi βιαζόμενος, ac vim quasi faciens genio ac elegantiae linguae. et sanequam in istis prius auctoribus, qui non nimiam habere nitidae scriptionis curam, χαλκόν pro pecunia positum invenias, quam apud eos, qui verborum formularumque loquendi venati sunt delectum, sic itaque reperies in *Arriani*

Epicteticis, in *Iure Graeco*, eodemque modo in *Glossis*, quae *Cyrilli* prae se ferunt nomen, *Aesculator*, χαλκολόγος, qui minutos nummos, minuta colligit aera, quo de similibusque *Vossius* ὁ πολυμαθῆς in *Etymol.* voce *Aes* adeundus est. at tamen et in *Hesychio* de hac significatione χαλκοῦ monetur: Χαλκοῦς, (χαλκός) τοῦτο ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἔλεγον· in eodemque paulo superius, Χαλκολογεῖν, νομίσματα συλλέγειν· et faciunt huc quae apud *Suidam* ex *Scholias* *Aristophanis* excerpta leguntur in χαλκία· λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὸ κακὸν νόμισμα τὸ χρυσοῦν· unde discimus χαλκία dicta peculiari modo nummos aureos, quibus aeris plurimum erat admixtum. Χρυσὸν vero, quod et in *Epicharmi* verbis est, pro divitiis poni atque opibus res est longe notissima. *Theophrast.* *Charact. Eth.* c. 24. καὶ τῷ παιδί μάχεσθαι οὐκ ἔχων χρυσὸν νῦν τῷ ἀκολουθεῖν· qui quidem locus mihi cubare in mendo videtur, attulique ut emacularem. sic itaque restitutam: καὶ τῷ παιδί μάχεσθαι, οὐκ ἔχοντα χρυσὸν αὐτῷ ἀκολουθεῖν. sensum optime *Casaubonus* expressit in versione, quem tamen ut admitteret, ita mutandus, ut posui, videbatur locus: αὐτῷ pro νῦν τῷ est lectionis manuscriptae, momente *Galaeo*.

εἰ τὸ παρ' Ἀριστ.] C. V. ἐν τῷ π. Ἀ. in illo apud *Aristophanem* in *Concionantibus*: ubi quidam parcus dicit:

— πωλῶν γὰρ βότρυς

μεστὴν etc.

— Vendens enim uvas

Plenam abii habens maxillam nummulis.

Interpres γνάθον interpretatur *peram*, oblitus eorum, quae supra Auctor ex eodem *Aristophane* laudaverat segm. 63. KUEHN.

εἰ τὸ παρ' Ἀριστ.] MS. τῷ παρὰ Ἀρ. errore solito. IUNGERM.

ἐν ταῖς Ἐκκλησιαζ.] Fol. 503. prior. edit. γλιάθω pro γνάθω. SEN.

ὅταν] MS. ὅτ' ἄν. IUNG.

ἀπῆρε τὴν γνάθον] MS. ἀπῆρε τὴν γνάθον· et bene reposuit γνάθος noster *Seberus*, quod et ad sui Codicis oram emendaverat ita *H. Stephanus*, quum ante inepte vulgaretur γλιάθον· sed ἀπῆρε nostri MS. non rectum. ait enim quis ἀνὴρ φειδωλὸς in illo dramate de se ipso. Totus locus est, ut videas, quomodo haec se consequantur, quae noster laudat:

— τοὺς χαλκοὺς δ' ἐκείνους ἦνίκα
 ἐψηφισάμεσθ' οὐκ οἶσθα. Φι. καὶ κακόν γέ μοι
 τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο, πωλῶν γὰρ βότρους
 μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων.
 κᾶπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλγιστα·
 ἐπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θυλάκον,
 ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα
 χαλκοῦν τὸ λοιπόν· ἀργύριον γὰρ χρώμεθα.

Vides autem et hic morem condendi obolos vel chalcos in buccam, ut rustici solebant in foro res venales habentes. de quo supra ad segm. 63. dixi, ut *Casaubonum* nostrum videas ad *Theophrast.* Charact. περὶ ὑπονοίας. IUNG.

ἀπῆρα τὴν γνάθον] τὴν γλίαθον inepte ante *Seberum* edebatur. sed et ita, ut in aliis est MSS. hic locus in Codice *Falckenburgiano* legitur: Μεστὴν ἀπῆρε τὴν γνάθον etc. at habeamus potius, quae in *Aristophanis* extat editis codicibus, illam lectionem, siquidem sensus sequelae conveniat prorsus.

93.

μετὰ ταῦτα, ἔστ' ἀμφίβολον] Ambiguitas illa evanescet statim, simulac textum *Aristophanis* in laudata fabula inspexeris. KUEHN.

μετὰ ταῦτα, ἔστ' ἀμφίβολον] MS. μετὰ τοῦτο ἀμφ. IUNG.

μὴ δέχεσθαι] MS. omittit μὴ δέχεσθαι. IUNG.

χαλκοῦν τὸ λ. etc.] MS. χαλκὸν τὸ λοιπόν· ἀργύριον γὰρ χρ. ubi vide an *Pollux* forte χαλκὸν in illo *Aristophanis* loco legerit. agit enim hic de χαλκῶ, non liquido ex *Aristophane* posse probari usos fuisse Atticos πωλαιούς χαλκόν, ut nunc solent, τὸ ἀργύριον significantes. IUNG.

χαλκοῦν] Bene est, quod in *Iungermannii* MS. sit χαλκόν· atque ita omnino scripsisse *Pollucem* mihi persuadeo, siquidem de voce χαλκός non χαλκοῦς loquatur. et si χαλκοῦν legisset, num ἀμφίβολον dubiamve vocis ipsi significationem futuram fuisse existimas? non sanequam magis quam in adducto paulo ante summi Oratoris loco; quippe tum de nummo aereolo, neque aliter, intelligi debebat. non itaque dubitavi in textum reddere χαλκόν ad *Pollucis* mentem, quamvis in ipso sic *Comico* legi non probem.

Θουκυδ. μὲν δὴ καὶ στ. Φωκαΐτας] C. V. στατήρας τινὰς Φωκαΐτας. locus extat lib. VIII. pag. 286. unde in insula Lesbo et Asia minori usitatos fuisse hos stateres colligere est, quod et confirmat *Nostri* suffragium de Poëta quodam,

de quo mox plura. *Salmas.* ex V. C. *Φωκαΐτας*, et videntum indicat *Hesych.* in *Φωκαΐς*. KUEHN.

Θουκυδ. μὲν δὴ καὶ στ. *Φωκαΐτας*] MS. *Θουκυδίδης* δὲ καὶ *στατήρας* τινὰς *Φωκαΐτας* κ. et placet istud τινὰς non negligi. Locus vero *Thucydidis*, ni fallor, est ille lib. IV. *Ξυγγραφής*, de Mitylenaeis et Lesbiis exulibus, qui Rhoe-tium occuparant: καὶ λαβόντες *δισχιλίους* *στατήρας* *Φωκαΐτας*, ἀπέδωσαν πάλιν, μηδὲν ἀδικήσαντες. IUNG.

Θουκυδίδης μὲν δὴ καὶ στ. Φ.] Afuit in vulgatis post *στατήρας* vocula, quae sensum explet, τινὰς· in textum itaque reposui de MSS. Hos autem *στατήρας* *Φωκαΐτας*, qui apud *Thucyd.* IV. c. 52. extant, *Phocaicos stateres* bene vertit politissimus *Valla*. a *Phocaeensibus* nimirum hi cusi erant; sed aurum ad eos pessimum erat adhibitum atque adulteratum, monente *Hesychio*: et prout hoc aurum vilitate sua fuit celebre, ita contra ea *Colophonium* sua probitate atque praestantia plurimum excelluit.

ἡσὶν γούν ἐν τοῖς ἀποσθ.] MS. γ' οὖν· sed quae sequuntur cetera *Casaubonus* noster *Notis* ad *Persii* vitam illustrat, ubi de hoc *Persio* Poëta *Graeco Phocaensi*, et eius urbano dicto in *Eubulum* *Atarnensem*, atque merito vulgata corrupta, eaque, ut sit aliqua sententia ita legit: τὸν ποιητὴν *Πέρσιον* (ante inepte *γέρσιον* legebatur in *Basil. Florentina* editio *Πέρσιον* habet etiam) ἀμελούμενον, εἰς *Μιτυλήνην* ἀπελθόντα γράψαι, διότι τοὺς *Φωκαΐτας* οὓς εἶχον, ἔσχον ἥδιον ἐν *Μιτυλήνῃ* μᾶλλον ἢ ἐν *Ἀτάρνῃ*· et eius explicationem potes videre ibidem. Sed MS. noster a vulgata lectione valde abit, varians etiam in Poëtae nomine, quem *Persinum* vocat, non *Persium*, retinetque verbum *θαυμάζοντα*. omnia autem ita habet post *Καλλισθένης* MS. ὑπὸ *Εὐβούλου* τοῦ *Ἀτάρνητου* τὸν ποιητὴν *Περσίνον* ἀμελούμενον, εἰς *Μιτυλήνην* ἀπελθόντα *θαυμάζοντα* γράψαι, διότι τὰς *Φωκαΐδας* ἔχων ἦλθεν ἥδιον ἐν *Μιτυλήνῃ* μᾶλλον, ἢ ἐν *Ἀτάρνῃ* καταλάττει. Certe τὰς *Φωκαΐδας* non temere mutandum videtur. et priores etiam editiones τὰς *Φωκαΐτας* habebant. *Hesychius*: *Φωκαΐς*, ὄνομα ἔθνους καὶ τὸ κάκιστον χρυσίον· nec verbum καταλάττει, quod plerumque a librariis unico λ exaratum, frustra MS. servavit. Pro ἥδιον editio *Flor.* ἴδιον habet. Denuo itaque viri doctissimi haec examinabunt, an MS. nostri lectione adiuti prorsus in integrum restituere queant. IUNG.

ἡσὶν γούν ἐν τ. ἀπ. ὁ Καλλ.] *Callisthenes* hic quis, quive et unde patria fuerit, compertum non habeo liquide. *Callisthenis* quidem *Sybaritae* plurima collegit scripta *Meursius*

in *Bibliotheca Graeca*, et in his ἀποφθέγματα quoque ex hoc *Pollucis* nostri loco. sed illa non omnia unius fuisse *Callisthenis* mihimet ipsi persuadeo. praeter hunc enim *Sybaritam* fuit et *Olynthius*, *Aeliano* de *Anim.* XV. cap. 30. adductus, quem de *Lyciis* retulisse capris, non nominato libro, commemorat. huic saltem adscribam quoque *Κυνηγετικά* *Plutarcho* de *Fluminibus* citata, et ex iis hausisse puto quae de *Lyciis* habet ex *Callisthene* capris *Aelianus*. interim ad mentem meam hic dispescam *Callisthenum* opera. *Callisthenem*, qui scripsit Ἑλληνικά, et περὶ Ἰεροῦ πολέμου, quo de *Diodorus Siculus* libr. XII. ubi ιστοριογράφον appellat, scriptique initia atque fines monstrat, auctorem τῶν ἀποφθεγμάτων esse quoque putem. tum *Callisthenis Sybaritae* *Γαλατικά* fuerint, *Θρακικά*, *Περὶ πλους* et *Μακεδονικά*, ex quibus quae *Tertullianus* habet de *Anima* petita credo. huius an fuerint etiam τὰ περὶ μεταμορφώσεως dicere non habeo, puto tamen. praeter adductos *Meursio* locos et *Michaëli Apostolio* *Cent. I. §. 79.* *Callisthenes* citatur ἐν β. μεταμορφώσεως. *Olynthii* demum *Callisthenis* fuere *Κυνηγετικά*, ut coniectabam modo, eidemque *Olynthio* philosopho τὰ *Περσικά* quoque adscribenda probabili evincam argumento. itaque rem persequi lubet paulo latius. *Callisthenes Olynthius* fuit *Aristoteli* propinqua cognatione coniunctus, siquidem *Herone* genitus, summi philosophi consobrina. illum ergo *Stagirita* puerum eduxit, atque melioribus instruxit artibus. qua de omni re testis est in *Alexandri* vita *Plutarchus*: καὶ γὰρ ἐπέθραπτο *Καλλισθένης* παρ' αὐτῷ (*Ἀριστοτέλει*) διὰ τὴν συγγένειαν, ἐξ Ἡροῦς γεγονῶς, ἀνεψιῶς Ἀριστοτέλους. Moribus fuisse dicitur subrusticis atque asperis ab *Arriano*, quos tamen eum *Plutarchus* viriles ostentasse liberaeque congruos philosophiae pronuntiat. Ad *Alexandrum* venisse putabatur pro civibus suis oratum, ut cum iis restitutis atque reductis patriam posset incolere. sic quidem ea de re *Plutarchus*: sed eum vero *Trogi* compiler, nescio quo auctore, ab ipso rege ad prodenda memoriae acta eius accitum commemorat: et illum quoque posteris tradidisse res *Alexandri* gestas constat, siquidem, *Arriano* teste, gloriatus sit se ad Regem venisse, non ut sibi ab eo honorem compararet atque laudem, sed ut immortale faceret *Alexandri* decus atque nomen scriptis suis: quae tamen castissimum atque prudentissimum philosophum dixisse non mihi persuadeo. potius a malivolis constructa false credam. illius autem usum, dum *Alexandri* res gestas commemorat, bis terye *Plutarchum* te-

stimonio deprehendo; et in istis talibus quidem, quae *Callisthenis* praecessere mortem. *Περσικὰ* vero id operis inscriptum, quod in isto libro Persarum res atque reges omnes ad suam usque memoriam recensuerit; nam et de *Sardanapalis* eum egisse Grammaticorum indicio novimus, et hunc ea de ratione librum ab eo conscriptum puto, ut, narrata expositaque Persici imperii magnificentia atque opibus, melius et planius de virtute *Alexandri*, qui illud devicerit, constaret ac iudicari posset. fuerit itaque tanquam prodromus historiae *Alexandri*. Perhibetur autem tam largo eloquii abundasse flumine, ut, laudatis in convivio Macedonibus eorumque actis, plausum omnium atque iactas in se meruerit coronas. inter eos qui phthiriasi periere hunc nostrum *Καλλισθένη τὸν Ὀλίγθιον* *Plutarchus* enumerat in *Sylla*, sed tempus est ut ab hoc discedamus. *Plutarchus* autem indicto, unde habeat, libro *Callisthenis* haud raro facit mentionem, sed plerumque tamen unde sint cuiusve, facile cognoscas ex materia. superius ubi de *Anaxandride* dictum, magni *Chaeronensis* adtulimus locum e *Quaestionibus* Graecis, ubi de *Pythia Callisthenis* et *Alexandridae* nixa testimoniis paucula tradit, quae quidem ad *Callisthenis* historiam de *Sacro Bello* referenda ipsa rerum similitudo poscere videtur, sic et in *Aristide*, *Pelopida* et *Cimone* quae citat ex eo, in *Hellenicis* extitisse veri non est absimile. Meminit et *Callisthenis* *Isaacius* ad *Alexandram Lycophronis* v. 519. ἢ ὄτι, κατὰ Καλλισθένην, τρίτη τοῦ μηνὸς ἐγεννήθη· ideo scilicet *Minerva* *τριγεννητος* appellatur. sed hoc quidem loco vitio positum *Callisthenis* nomen pro *Eratosthene* censebo, quem in eadem re *Phavorinus* habet, ut monetur in emendationibus ad *Tzetziis* Commentarios. Sed horum est affatim.

ὕπ' αὐτοῦ] *Eubulus* ille dicitur *Atarnites*, quod Tyrannus esset *Assi* et *Atarnes*. *Atarne* Thraciae civitas, ut apud *Photium Helladius*, alias Mysiae ad Hellespontum, id est, Bithyniae est. *Strabo* collocat in littore Troadis inter *Adramytium* et *Pitanam*. Non magni momenti oppidum fuisse vel ex eo colligas, quod cum Satrapa Persicus *Antophradates* obsidionem eius cogitaret, *Eubulus* eo audito iusserit nuntiarum *Antophradati* ut temporis pariter et sumptuum in obsidione consumendorum rationem iniret, et cognito pretiosam fore obsidionem, sibi multo minorem summam si daret, se oppido suo sponte demigraturum. *Antophradates* dum haec ad animum revocaret, incepto destitit. Hic *Eubulus* mensarius primum ingentem vim pecuniae confecit;

postea Assum et Atarnem occupavit, in eo fideli opera usus servi sui *Hermiae*. *Strabo* lib. XIII. pag. 610. Habuit autem hic *Dynasta* penes se Philosophos, quos audiebat, alebatque liberaliter, unde apud *Suidam* in *Ἐρμείας* et ipse dicitur *Philosophus*. *Gyraldus* Dialog. VII. de Poët. hunc *Eubulum* confundit cum *Eubulo Comico*, dubitat tamen annon alter sit, sed quod addit, *Pollucem* tradere *Persium* Poëtam de *Eubulo Atarnite* scripsisse, *διότι* etc. id manifeste indicat, non satis eum cepisse *Pollucem*. ΚΥΕΗΝ.

τὸν ποιητὴν Πέρσιον] Prior. edit. *Γέρσιον* et mox τὰς Φων. ἄς εἶχε. vid. *Casaubonus* Notis ad *Persii* vitam. SEB.

τὸν ποιητὴν Πέρσιον] C. V. *Περσίον*, unde fecit *Illustris* Dn. *Obrechtus* *Περσίον* Poëtam *Milesium*, quem *Suidas* inter *Orphicos* Scriptores commemorat, in voce *Ἄρρεύς* male *Gyraldus* Dialog. de Poët. IV. *Persium* Poëtam *Graecum* hinc extudit, de quo sit *Eubuli Atarnitis* dictionem de *Phocæitis*. nec felicior *Casaub.* in Notis ad vitam *Persii* hunc Poëtam fecit *Phocæensem*. ΚΥΕΗΝ.

τὸν ποιητὴν Πέρσιον] Ita *Seberus* edidit, cum in *Basi-
leensi* *Γέρσιον* typi vitio legeretur; nam certe non in *Illo-
rentina* tantum, sed et editione *Veneta* apud *Aldum* *Πέρσιον*
expressis conceptum literis extat, quod et in *Falckenburgii*
Codice notatum reperio. et haec quidem lectio quam proxime
ad veram MSS. accedit, eamque *Kuehnio* praeunte textui
reddidimus, *Περσίον*. *Persinum* Poëtam hunc in scriptis
veterum rarissimum attendent eruditi viri, atque sibi nota-
bunt, si forsitan alicubi reperire contingat, unde lux possit
affulgere *Pollucis* loco. *Suidam* profecto voce *Ἄρρεύς*, unde
Περσίον hic apud *Pollucem* restitutum volebat *Obrechtus*,
praeferam emendari ex MS. *Onomasticographi* nostri le-
ctione *Περσίον* neque obstat cur non eundem cum hoc
Polluceo putemus. et itaque inter *Orphicos* numerandus est
hic *Persinus*, quorum plerumque nomina delitescunt, nec
scripta poemata minus, siquidem non ita fuerint in vulgus
sparsa, sed inter homines ut plurimum sacros adservarentur,
quod tibi constabit confirmatius, si dicto *Suidae* loco vide-
ris recensitos quorum plerorumque nomen alibi temere non
legas. adde quod suo sibi proprio non citari soleant no-
mine, sed *Ἄρρεύων*, ut apud *Scholiastem Euripidis*, *Apol-
lodorum* aliosque. Ab his nunc discedamus, quae feliciter
alii. Sequitur mox *θαννάζοντα γράψαι*, quod puerili errore
in *Meursii Bibliotheca Graeca* vertitur: *admiranda scripsis-
se*: alienissimum id a verbis. sed nobis quidem rem acu te-

tigisse *Kuehnius* videtur, qui *θαυμάζοντι* reponat. error haud dubie ex simili praecedentis vocis termino progenitus. in textum itaque dedi: *θαυμάζοντι*, scilicet *Eubulo Atarnitae*. id est in Graecis *Ἀταρνίτου*, et recte quidem, scribitur tamen alibi quoque *Ἀταρνίτης*, et *Pausaniae Ἀταρνείτης*. est et *Ἀταρνεύς*, *Atarnensis*, in *Stephano* et *Suida*.

θαυμάζοντα] Terminatio irrepsit ex praecedenti ἀπελθόντα· existimo enim *Pollucem* scripsisse *θαυμάζοντι*, sc. scripsit *Eubulo* abitum eius demiranti etc. *ΚΥΗΗΝ*.

διότι τοὺς Φωκαῖτας] Sensus apophthegmatis obscurior est propter corruptelas textus. C. V. ita legit: *διότι τὰς Φωκαῖδας ἔχων ἦλθεν ἡδίων ἐ. μ. μ. ἢ ἐν Ἀτάρνῃ καταλλάττει*. ex quibus hanc exstruerem lectionem, *ὅτι δὴ οὗς Φωκαῖτας ἔχων ἦλθεν, ἡδίων ἐν Μιτυλήνῃ μᾶλλον ἢ Ἀτάρνῃ καταλλάττει*: scripsit miranti, quod *Phocaitas*, quos secum habuit, cum venisset *Atarnem*, libentius *Mitylenae* quam *Atarnae* permutet. quo dicterio perstringit *Eubulum*, quod *Atarnae* sui nullam habuerit rationem, siveritque suo se vivere sumptu permutando *Phocaitas* minutioribus nummulis. at si ita sibi vivendum sit, se inquit malle *Mitylenae* in urbe elegantiori et copiosiore, quam in oppidulo *Atarnensi* suo se alere succo. alluditur simul ad priorem vitam *Eubuli*, cum lucro collybistico pinguesceret ἐπὶ τυραννίδι. Haec mihi quidem videtur simplicissima huius dicterii interpretatio. *Casauboni* explicationem ex verbis textus vix poteris elicere. Ex lectione C. V. ita etiam haberet textus: *θαυμάζοντι ἔγραψε, διότι τοὺς Φωκαῖτας, οὗς εἶχεν ἐλθὼν, ἡδίων ἐν Μιτυλήνῃ καταλλάττει ἢ ἐν Ἀτάρνῃ*: miranti (*Eubulo*) rescripsit *Persinus*, se propterea *Atarne* abiisse, quod *Phocaitas*, quos secum habuit, cum venisset *Atarnem*, libentius *Mitylenae* permutet quam *Atarnae*, id est, suo sumptu malit vivere *Mitylenae* quam *Atarnae* in oppido obscuro et ignobili. *ΚΥΗΗΝ*.

διότι τοὺς Φωκαῖτας, etc.] Et hic itaque tot superatis difficultatum scopulis in ipsa molestissimi capitis coronide nobis carceres anhelantibus obiicitur quod mentem nostram detineat occupatamque habeat totam? bono tamen agamus animo, si et haec feliciter expedire fors dederit. In *Codicis* itaque *Falckenburgiani* *Excerptis* omnia vulgata retinentur exacte, non ulla mutata vocula, nisi quod adiicitur in fine *καταλλάττειν*· unde profecto hanc omnibus absolutam numeris atque concinnam prorsus poteris efficere lectionem: *ὅτι δὴ τὰς Φωκαῖδας, ἃς εἶχον, ἔσχον ἡδίων ἐν Μιτυλήνῃ μᾶλ-*

λον, ἢ ἐν Ἀτάρῃ καταλλάττειν· quod equidem stateres Phocaicos, quos habui, Mitylenis libentius quam Atarnae commutare voluerim; seu: Mitylenis suavius atque pacatius quam Atarnae commutare potuerim: nam quidem Atarnae, praeterquam quod ipsi suo sumtu vivendum erat, ab arbitrio tyranni pendere, illumque oculis ferre necesse fuit, cum Mitylenis potuerit liberius animoque quietiore Phocenses suos, quos Atarnam secum attulerat, stateres impendere comparando victui, rebusque, quas desiderabat, aliis. Sed tamen maluimus utriusque Codicis, *Vossiani* et *Palatini*, nimiam auctoritate lectionem in textum deferre. nihil a nobis in ista mutatum, si ἄς modo exceperis, quam voculam sensui fulciendo inseri res ipsa postulabat, et ea quidem in re *Kuehni*um habemus consentientem aliquatenus. Videtur autem *Persinus* ille invitatus Atarnam ab *Eubulo*, apud quem dum moratur, de suis sibi divitiis vivendum esse cum videret, Mitylenas *Eubulo* relicto concessit, neque iniuria, siquidem evocatis a regibus eruditis viris omni modo honorem haberi mos obtinuerit. aluisse quam plurimos publica σιτήσῃ, atque egregio fovisse stipendio, qui curis eruditis incumberent atque toti vacarent, *Ptolomaeos*, res est, quam ut moneri debeat, notior. celeberrimum exinde Museum Alexandriae, quo de *Casaubonus* ad *Suetonium*. neque aliter Imperatores Romani fecerunt, qui σιτήσῃ publicam honoris ergo in eruditos viros contulere non raro, qua de re liquet e *Philostrati Sophistis*. De cetero dicti sensum aperuit luculenter *Doctiss. noster Kuehnius*.

94.

περὶ τῶν ἐν συμπ.] Sequitur caput ludicrum, cuius titulus MS. a vulgato non discrepat, nisi quod mox desit particula τῶν. In his lusibus MS. noster serio certe restituere nos admonebit multa. IUNG.

καὶ τοῦ κινήσω] Hoc et residua tituli absunt a C. A. ΚΥΕΗΝ.

γρίφων] MS. γρίφων, καίπων περὶ κ. sine καὶ medio. Caeterum de lusibus conviviorum, cottabis et gripho supra dixit lib. VI. cap. 19. περὶ κύβων vero sine lib. VII. segm. 205. et seq. IUNG.

γαῦλον] MS. φανίλων. IUNG.

διὰ βραχέων] *Salmas. διὰ βραχέος. ΚΥΕΗΝ.*

διὰ βραχέων] Devolvimur itaque ad caput ludicrum curasque pueriles, in quibus tamen omnem serio diligentiam

adhibendam esse sentio, ut qua corrupta restituantur pristino nitore, qua obscura et intricata expediantur, atque lucem accipiant. Non pauci sunt, qui in hoc puerilium ludorum stadio cum laude decucurrerunt, inter quos *Meursium* omni iure reponas, qui hanc materiem effuse, qua veterum erat vastissima lectione instructus, tractavit, atque luci exposuit. neque sua tamen laude fraudandi vir Eruditissimus *Caesar Bulengerus*, *Daniel Souterius*, et *Andreas Senfilebius*, utriusque posteriores de *Aleatoribus* et *Alea*. his tamen plerisque palmam in hoc certamine praeripit vir Orientalis literaturae peritissimus *Thomas Hyde* de *Ludis Orientalibus*, quo quidem acutius nemo in istis versatus est ludicris, quippe qui pleraque, pauculis exceptis, expedivit, et facta cum istis, qui vigent hodie, lusibus comparatione plurima luce perfudit. Hos autem si quis advocare voluerit et in consilium adhibere, cum ubere fructu hoc *Polluceum* caput evolvat, nos tamen id operam dabimus, ut, si quid aut ad emendandum, aut ad *Pollucem* egregie habeant illustrandum, in nostris hisce stricturis, quantum per urgentem temporis articulum licuerit, exhibeatur. Cetera vero, si quae de his lusibus ab aliis necdum observata teneamus, commodiori loco alias exponere est animus, inceptis modo lector benivolus faverit. Non dissimili loquendi ratione praecedens caput exorsus est auctor noster: οὐ φαῦλον ἂν εἶη βραχεία καὶ περὶ νομισμάτων εἰπεῖν et itaque respexerit eo forsitan Codicis *Vossiani* amanuensis, qui reddidit εἰπεῖν pro ἐπιδραμεῖν, quod tamen vulgatum praetulerim. Mox erat ἐξηγούμενος τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσ. sed MSS. melius παρεξηγούμενος τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσ. quod itaque in textum restitui.

παιδιῶν] MS. παιδίων, errore quo fere alias: infra tamen segm. 96. recte παιδιᾶ habet. IUNG.

ἐπιδραμεῖν] C. V. εἰπεῖν. KUEHN.

ἐξηγούμενοι] MS. παρεξηγ. τὴν ἐν αὐτ. SEB.

ἐξηγούμενοι] Uterque Codex παρεξηγούμενοι, obiter narrantes. pro ἀσάφειαν leg. C. A. ἀσφάλειαν, uti supra segm. 67. at C. V. et *Salm.* τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσάφειαν. KUEHN.

ἐξηγούμενοι] MS. παρεξηγούμενοι τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσάφειαν quam lectionem et MS. *Seberi* nostri *Augustanus* habet. eam ego meliorem et rectiorem vulgata non vereor pronunciare. IUNGERM.

ἐν μέντοι γε τ. κύβ. τὸ δυσκ.] MS. κύβ. ὅπου τὸ δυσκ. SEBERUS.

ἐν μέντοι γε τ. κύβ. τὸ δυσκ.] C. A. ἐν μέντοι τοῖς κ.

praemisso titulo "Ὅσα ἐν κύβοις· γε etiam delet *Salm.* post κύβοις leg. ὅπου· et ita legendum, inquit, si tollatur τελεία στιγμή ante ἰστέον· dein, ἰστέον δέ. ΚΥΕΗΝ.

ἐν μέντοι γε τ. κύβ. τὸ δυσκ.] MS. ἐν μὲν γε τοῖς κύβοις, ὅπου τὸ δυσκυβεῖν τε καὶ εὐκυβεῖν, ὀνομάζεται, καίπου etc. Illud ὅπου et *Seberi* MS. habet. δυσκυβεῖν et supra habuisti VII, 204. ubi et εὐκυβεῖν. δυσκυβοῦντες et apud *Athenaeum* initio lib. XV. forte ex *Platonis Διὶ κακοῦμένῳ* excerptum, ubi id et *Scholiasti Aristophaneo* reponit *Casaubonus* noster XV. *Athen.* I. IUNG.

τὸ δύσβολον etc.] δύσβολος, cui, ut est apud *Propert.* IV, 9. *dannosi subsilivere canes.* SEB.

τὸ δύσβολον etc.] MS. τὸ δύσβολον, καὶ εὐβολον, (sine praecedenti τὸ) εἶναι. male autem εὐβουλον exaraverat scriba, quod u erasum tamen est penitus. δυσβόλων βόλων et supra enumeratio est VII, 204. IUNG.

καὶ τὸ εὐβολον] C. A. omittit τὸ. ΚΥΕΗΝ.

καὶ τὸ εὐβολον etc.] Hinc εὐβολεῖν *Luciano de Amoris:* μάλιστα δ' εἰ ποτὲ τὴν θεὸν αὐτὴν εὐβολήσῃ· praecipue quidem, si fortean aliquando ipsam *Venerem felici iactu sortitur.* et εὐβολος itaque, qui felices plerumque sortitur iactus, cui δύσβολος contrarius. utrique dicuntur aut εὐβολεῖν vel εὐκυβεῖν, aut δυσβολεῖν vel δυσκυβεῖν· δύσκυβος autem vel εὐκυβος neutiquam ea notione, qua δύσβολος et εὐβολος, est in usu. *Aristaenetus* lib. I. Ep. 23. ἐμὲ γὰρ κατανάλωσαν ἄπληστος εἰαίρα, καὶ πεσσοὶ πίπτοντες ἀτυχῶς μὲν ἐμοὶ, εὐβολώτερον δὲ τοῖς ἐναντίοις, ut egregie pro εὐβουλότερον emendavit *Salmasius:* quo vitii genere *Suidas* habet: *Μίδας κύβου ὄνομα εὐβουλοτάτου, καὶ παροιμία, Μίδας ὁ ἐν κύβοις εὐβουλότατος·* utrobique restituendum εὐβουλώτατος, quod et *Erasmus* victurum semper nomen fecerat, et egregie *Proverbia Vaticana* confirmant, in quibus et *Eubulum ἐν Κυβευταῖς* id iactus habere monetur. non est itaque quod *Codicem* MS. in *Suida* nil variare praetendat *Schottus.*

95.

αὐτό τε τὸ βαλλ. ἂν εἴη] MS. βαλλόμενον καλεῖται. SEB.

αὐτό τε τὸ βαλλ. ἂν εἴη] C. A. αὐτό τὸ βαλλόμενον καλεῖται· quod καλεῖται habet *Salmas.* etiam. ΚΥΕΗΝ.

αὐτό τε τὸ βαλλ. ἂν εἴη] MS. βαλλόμενον καλεῖται, pro ἂν εἴη· et habet etiam MS. *Seberi* illud καλεῖται, reponique id malim. IUNG.

καὶ τὸ ἐν αὐτῷ κοιλότητος σ. etc.] E MS. et *Had. Iun.* *Animadvers.* II, cap. 4. prior. edition. κυλοτ. SEB.

B b b b 2

καὶ τὸ ἐν αὐτῷ κοιλότητος σ. etc.] C. A. καὶ ἐν αὐτοῖς κοιλότητος. C. V. καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κοιλότητος τὸ σημεῖον. KUEHN.

καὶ τὸ ἐν αὐτῷ κοιλότητος etc.] Sed hic quidem MS. noster longe meliora habet: καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κοιλότητος, τὸ σημεῖον, etc. Vel enim valde fallor, vel non recte acceperunt haec viri docti, ut *Iunius* II. animadv. 4. quasi *Pollux* diceret κύβον tam de iactu ipso, quam nota iactus accipi. hoc alterum enim vix verum est, illud quidem in primis de monade, ut noster addit: et alias, si δύο, vel τρία, numerus ὁ δηλούμενος, scilicet adiungeretur. Hoc enim, si bene capio, ait *Pollux*: sciendum esse, quod et ipse iactus vocetur κύβος· cavitatis vero in ipso κύβῳ, illam adpellari σημεῖον, et τύπον, et γραμμὴν, quae sit id ipsum quod indicet numerum, quem iactus contineat. IUNG.

καὶ τὸ ἐν αὐτῷ κοιλότητος] Aliter MSS. et melius, καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κοιλότητος· sic itaque textus habet. neque haec aliter restituit *Salmasius* ad *Histor. Aug. Scriptores*, ut paulo post, ubi totum eruditissimi viri producemus locum, patebit.

ὁ τύπος] C. A. τύπος, γραμμὴ, δηλοῦν τ. α. τ. β. etc. KUEHN.

καὶ μάλιστα γὰρ ἡ τε μονὰς, etc.] C. V. ἀληθέων καὶ μάλιστα ἡγεμόνες ἡ ἐν αὐτοῖς ὄνομα εἶχε κύβος καλεῖσθαι. C. A. β. κ. μάλιστα ἡγεμόνας ὁ ἐν αὐτοῖς ὄνος καλεῖσθαι εἶχε κύβοι: unde legi facile poterit: καὶ μάλιστα ἡ γὰρ μονὰς ἡ ἐν αὐτοῖς ὄνομα εἶχε καλεῖσθαι κύβοι. *Salmas.* in *Vopisci Proculum* locum ita constituit: καὶ μάλιστα ἡ γὰρ μονὰς, ἡ παρ' Ἰωσὴν οἴνη, εἶχε καλεῖσθαι κύβος· nec aliter *idem* Notis in h. l. hoc, puto, ibat Auctor, vocem κύβος homonymia quadam inter alia significare unionem vel monadem. idque probat proverbio: ἡ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς κύβοι, Ionice, ἡ τρεῖς οἶναι· ita enim legendum, quamvis C. V. habeat mox σὲξ τρεῖς κύβοι: aut *Caesar* aut nihil, alias dicimus eodem sensu: vide *Schottum* in *Zenobium*. KUEHN.

καὶ μάλιστα γὰρ ἡ τε μονὰς, etc.] Mire videtur monstrosa lectio MS. quae haec est: καὶ μάλιστα ἡγεμόνες· ἡ ἐν αὐτοῖς, ὄνομα εἶχεν κύβοι καλεῖσθαι, καθάπερ etc. sed non est adeo praeter unum monstellum. et vel valde fallor, ita haec omnia certe legenda: καὶ μάλιστα ἡ γὰρ μονὰς, ἡ ἐν αὐτοῖς, ὄνομα εἶχε κύβοι καλεῖσθαι. Hoc enim ait, quum praedixerit et τὸ βαλλόμενον vocari κύβον· et imprimis, inquit, unio, qui in tessera, nomen habebat illud, ut vocaretur κύβοι: cui rei exemplum subiungit ex paroemia; ubi nihil plane de ὄνω,

cui hic nullus locus, sed infra in aliis ludis, ut in *Οὐρανία σφαίρα* segm. 106. de qua etiam *Erasmus* cepit illud *Rex aut Asinus* in Adagiis, ut in *Ostracinda* segm. 112. Ille vulgatus ὄνος vero, quem et supra dixi ad VII, 204. forte ex ὄνο, ut et vocabulum ὄνομα scribebant, credo, decurtato compendio, exortus est, et in errorem impulit doctissimum *H. Iunium*, ut ibidem ostendi. Impulit et *Coel. Calcaagninum* in dissertatiuncula de Tesseris, ubi quoque existimat τὴν μονάδα dictam ὄνον· quam οἶνην potius *Iones* vocasse supra declaravi. *Ιουκ.*

καὶ μάλιστα γέ ἢ τε μονάς] Aliter longe ac in vulgatis MSS. hunc locum exhibent, ad quorum itaque normam integrum restitui decuit. habebatur ante nos in textu: ἢ ἐν αὐτοῖς ὄνος καλεῖσθαι εἶχε κύβοι· quae quidem verba ad commodum ita sensum effingi facile sit: καὶ μάλιστα γέ ἢ τε μονάς, ἢ ἐν αὐτοῖς vel ἢ καὶ ἐν αὐτοῖς οἶνος, καλεῖσθαι εἶχε κύβος· et praecipue vero unio, quae et in istis (tesseris) oenus, appellari obtinuit κύβος. ita nimirum libro VII, 204. noster Auctor: Χῖος, ὃν καὶ κῖον ἐκάλουν, καὶ οἶνον καὶ οἶνην· ἐστὶ δὲ καὶ οἶνη παρὰ Ἰωσι μονάς. Non equidem alias hoc capite, ubi maxime decebat, οἶνον aut οἶνην habuerit *Pollux*, nisi sic hoc loco restitueris, quo dixi modo. praestat tamen MSS. auctoritati honorem haberi. Iam quoque fuerit opportunum, quam alii ad hunc locum medelam adferre conati sint, scire, et errorem, qui inde sit ortus, haud levem commonstrare. In *Meursio* de *Graecorum Ludis* sub voce *Κυβεία* ita conceptum video atque distinctum *Pollucis* nostri locum: καὶ μάλιστα γέ ἢ τε μονάς, ἢ ἐν αὐτοῖς ὄνος καλεῖσθαι εἶχε, καὶ κύβος· quo calidiori audacia *Salmasius* ad *Vopiscum* ita se partim ex veteris exemplaris auctoritate, partim ex coniectura restituere dicit: Ἰστίον δὲ ὅτι κύβος αὐτὸ τὸ βαλλόμενον καλεῖται, καὶ ἢ ἐν αὐτῷ κοιλότης, ὁ τύπος, ἢ γραμμὴ, τὸ δηλοῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν βληθέντων· καὶ μάλιστα ἢ γέ μονάς, ἢ παρ' Ἰωσιν οἶνη, εἶχε καλεῖσθαι κύβος. καθάπερ καὶ ὁ παροιμιώδης λόγος μνηστέον εἴκειν, Ἡ τρεῖς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι. In ceteris quidem recte, et pleraque sic etiam in textum recepimus. sed id ἢ παρ' Ἰωσιν οἶνη est a vulgatae lectionis vestigiis et a MSS. recedit quam plurimum. non tamen est dubium, quin, dum haec ita restitueret *Salmasius*, prae oculis sibi habuerit alterum illum a nobis adductum *Pollucis* nostri locum; et moremur licet, siquidem *Pollucis* id illustrandi gratia fiat. in istis Auctoris nostri verbis *Meursius*, illumque secuti *Bulengerus* et *Senftlebius* ὄνον invitit Musis aggressi sunt reponere. hi

nimirum omnes; quibus et *Tiraquellum* ad *Alexandrum* ab *Alexandro* adnumeris, sibi persuasum habuere, non alio quam hoc *Pollucis* nostri commaculato loco nixi, unionem inter iactus dictum fuisse a Graecis ὄνον sed istos quidem, acerbius quamvis, asinos esse pronunciat *Salmasius*, qui ὄνον in *Polluceo* loco defendere velint. et pressius adhuc *Thomas Hyde*: Qui enim unitatem etiam asinum dici existimant, errant, et ipsi sunt asini: nam in tesseris ὄνος idem quod οἶνη, in talis κῶνον dictus: dixisse potius debuerat οἶνος. nam nihili vox est in hac re ὄνος, quae quoque deceptum habuit optimum *Schottum* ad *Zenobii Proverbia*, ubi cubos esse uniones ὄνονος testem adfert *Pollucem*, apud quem οἶνονος vitiose sit editum non semel. sed in *Polluce* tamquam in *Zenobio* retinendum οἶνος, oenus, unus: et vero qui hanc primus senserit sententiam, fuisse *Iungermannum* nostrum existimo, qui ad librum VII, 204. illum in tesseris ὄνον ad asinos eliminavit. Non equidem apud Romanos, quos tamen in his talibus belle Graecis congruere ex *Hydaeo* scire potes, simile quicquam extat. Inter Europaeos quidem, Belgas praecipue et Germanos uniones iactuum seu μονάδες dici solent, & zets, quod, si quid aliud, auctoritatem aliquam eorum opinioni, qui ὄνος in Graecis pro οἶνω tenent, conciliaret. sed me quidem iudice, non aliam id nominis habet originem quam illorum hominum errorem, qui ὄνον ita Graecis unionem dici censebant. Exulet itaque a ludo tesserario iactuumque nominibus commentitius ὄνος. Sed addere lubet hic loco non incommodo de *Pollucis* verbis VII, 204. quae, quod proprio sibi loco non posuerim, festinatio praepedivit; *Pantinum* scilicet hominem eruditum ad *Apostolii* Paroemiam Τηλς ξξ, hanc talem scripturam ex Codice *Pollucis* MS. quem aliquando *Demetrii Chalcondylae* fuisse ait, adnotare: ἐχδύνων καὶ Χιῆ, ὃν καὶ Κῖον ἐκάλουσαν ἔστι δὲ καὶ μονάς etc. omissis istis καὶ οἶνον καὶ οἶνην, quibus tamen non libenter caream, ut ad eum locum est monitum προμηνύειν] *Salmasius* l. c. μηνύειν vel ὑπομηνύειν, subindicare. ΚΥΕΗΝ.

προμηνύειν] MS. μηνύειν non προμηνύειν et cur usus fuerit composito isto? quum simplex rectius sententiam explicet, quod itaque reponere ex MS. possumus. IUNG.

προμηνύειν] Cum MSS. textus habet μηνύειν et eam quoque lectionem placuisse *Salmasio* superiori nota dictum In *Falckenburgiano* Codice quid sit rationis cur pro εἰρηκῆ positum reperiam εἰρηκῆ, non video.

ἢ τρις ἕξ, etc.] ἢ τρις ἕξ, ἢ τρεῖς κύβ. Prov. *Aut ter sex, aut tres tesseræ*, vid. et: *Rex aut asinus*. SEB.

ἢ τρις ἕξ, etc.] Ipsam paroemiam MS. ita habet: ἡ τρισ-
ἕξ τρις κύβοι. *Hesychius* quoque, ut vulgo, ἢ τρις ἕξ ἢ τρις
κύβοι. Malim tamen legere, ἢ τρις ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι, ut apud
Suidam et *Eustath.* ad Ὀδυσσ. α. et *Zenobium* est, qui ex
Didymo et *Tarrhaeo* proverbiorum nobis confecit epitomen.
Et apud *Hesychium* non aliter adgnoscat *Coelius Calcagninus*
dissertatiuncula de tesseris, quem quoque de hisce non inu-
tiliter ad eas. Et clarum ita legi debere ex *Platonis* loco,
quem adfert *Erasmus* Adagio: *Aut ter sex aut tres tesseræ*:
ἢ τρις ἕξ, γασίν, ἢ τρεῖς κύβους βάλλοντας. *Schottus* noster in
suis *Observationibus* interpretatur hoc proverbium, i. e. *vel*
dexter vel sinister iactus. IUNG.

ἢ τρις ἕξ, ἢ τρις κύβοι.] De hoc iactu meminit *Souterius*
I. cap. 23. et *Sensflebius* cap. 9. de *Alea Vet.* Sed opera
Polluci danda. pro τρις κύβοι cui non legendum appareat
τρεῖς κύβοι, tres uniones? et sic cum *Kuehnio* in textu repo-
sui. est et in *Suida* eodem modo corruptum, ἢ τρις ἕξ, ἢ
τρις οἶνας, sed et eodem modo emendandum. itaque mirari
subit potuisse *Meursium*, cum illi adesset ad manum ipsa
paroemia, haec utriusque, *Pollucis* inquam et *Suidae*, loca
relinquere inemendata. Tribus autem lusisse tesseris anti-
quos recte vero hinc notant, siquidem tres simul iacti unio-
nes, quod non nisi tribus tesseris fieri potuit, infelicem
redderent lusorem. huic itaque bolo ternus senarius oppo-
situs faustissimus erat, multoque victorem lucro augebat.
victoriam itaque παντελή atque plenam adferre ait *Diogenia-
nus* et *Michael Apostolius*, ad cuius, *Apostolii* dico, locum
Pantinus observat in XII. *Platonis* de *Legibus* id extare
proverbii, cum significare vellet *Philosophus*, omnia ten-
tanda esse vel cum periculo ad iustam de republica tracta-
tionem instituendam. ponam eximium summi Atheniensis
locum a plerisque hac in re praeteritum, siquidam in prom-
ptu sit, haud procul a fine scilicet ultimi libri: καὶ εἴπερ
κινδυνεύειν περὶ τῆς πολιτείας ἐθέλομεν ξυμπάσης, ἢ τρις ἕξ,
γασίν, ἢ τρεῖς κύβους βάλλοντας πάντα ποιητέον· quae simul
restitutam *Polluci* nostro lectionem confirmant, et adiiciam
aliud perinde elegantissimum *Epicharmi* de nuptiis apud
Stobensem: τὸ δὲ γαμεῖν ὁμοίον ἐστὶ τῷ τρις ἕξ ἢ τρεῖς κύβους
ἀπὸ τῆς τύχης βαλεῖν· at hunc quidem praecepit etiam *Bu-
lengerus*. Sed ire iuvat in rem praesentem, atque *Zenobium*
nemini intellectum, *Salmasio* quoque emaculatum prave,

illustrare, de eoque bene mereri, quo simul eadem opera *Polluci* lux fiat. is itaque posita paroemia *Pherecratem* in *Myrmecanthropis* usum fuisse docet, additque de periclitantibus dici, siquidem τρις ἕξ perfectam designet victoriam, τρεῖς vero κύβοι seu tria puncta, dispendium. olim enim tribus uti solebant ad ludendum tesseris, non, ut nunc fieri amat, binis solum. haec omnia plana atque facilia: illa, quae ponam, intellecta male eruditissimos viros in errores praecipitarunt. Ἔστι δὲ ὁμωνυμία· κύβον γὰρ ἔλεγον ἰδίως αὐτὸν τὸν ῥιπιούμενον, ὅτι πλήρης ἐστὶ καὶ μὴ· τοὺς δὲ κύβους τοὺς τοιούτους οἱ Ἰωνες καλοῦσιν ὄνους, καὶ τὴν παροιμίαν οὕτως ἐκφέρουσιν, Ἡ τρις ἕξ, ἢ τρεῖς εἶναι· in his posterioribus οἶνας reponebat *Salmasius*. maluero cum *Iungermanno* nostro οἶνους· minus enim ab edita scriptura recedemus, et in ipso dicto vice τοῦ εἶναι, οἶναι· quae se bene habent. sed quod idem mutare sustineat κύβον γὰρ ἔλεγον etc. in haec alienissima: κύβον γὰρ ἔλεγον διχῶς, αὐτὸ τὸ ῥιπιούμενον, καὶ ὁ πλήρης ἐστὶ καὶ μὴ· non equidem probo laudoque. scilicet ignotus ipsi fuit βόλος πλήρης, ut et omnibus aliis, qui hac de re commentati sunt. is itaque qui fuerit iactus ostendam. ἐξίτης, seu iactus senarius illo fuit nomine. quod tibi ex *Paroemiographo Vaticano* commonstrabo. Τρις ἕξ, νικητήριος βόλος, ἐπὶ τοῦ εὐστόχου, ἀπὸ τῶν κυβερόντων· ὁ γὰρ βόλος ὁ πλήρης ἕξ ἦν· τὸ πάλαι δὲ τρεῖς ἐβάλλοντο κύβοι· huic autem oppositus κενός de unione. *Michaël Apostolius*: οἱ μὲν τρις ἕξ νικῶν· οἱ δὲ τρεῖς κύβοι, κενοί· eademque notione in *Hesychio* et *Suida*. Iam itaque patebit facile, quae fuerit *Zenobio* mens. plena sit ex eius opinione hoc modo paroemia, ἢ τρις ἕξ κύβοι, ἢ τρεῖς κύβοι. in istis ergo hanc adnotat homonymiam, quod proprie dixerint κύβον tesseram proiectam, tam quae praetulerit senionem, quam unionem. tales autem uniones Ionas appellasse οἶνους, οenos, seu praeferas οἶνας, unde et istis hoc ita proverbium efferatur: ἢ τρις ἕξ, ἢ τρεῖς οἶναι. haec se, puto, facile probabunt attento lectori. Et in isto, quod et *Zenobius* adfert, κύβος de unione seu puncto intelligendus: βέβληκ· Ἀχιλλεὺς δύο κύβους καὶ τέτταρα, quae tibi desumpta sunt e *Ranis Aristophanis*. tesseras ibi male interpretantur. Uniones autem et punctula vocant Arabes ورن et ورن, puncturas, picturas. Non lubet amplius morari.

τροπήμαι] C. V. τροπήμαι male. KUEHN.

τούτω τὸν κ.] Obscuriora mihi verba: suspicabar, si forte an scripsisset, τούτω, ὃ τὸν etc. IUNG.

τούτω τὸν κύβον] Reddidimus in textu, ut *Kuehn* ad

oram sui libri restituerat: quae lectio, quamvis a MSS. auctoritatem non habeat, sensui conficiendo est opportuna necessario. sic et eodem modo apud *Meursium* reperio.

ἐπισημασθαι φαρμέν] C. A. παρωνομάσθαι post φαρμέν tollenda distinctio commatica et reponendum punctum, quod et ita *Salmasius* fecit; nam verba illa explicant hoc proverbii: τρεῖς κύβοι nempe, quod puncta tria vocentur τρεῖς κύβοι. dein incipit nova periodus in ἀργυρίον etc. agiturque primo loco de lusu, qui dicebatur πλειστοβολίδα, vel πλειστοβολίδα. vid. *Casaub.* in *August. Suet.* c. 71. KUEHN.

ἀργυρίον τινὰ ἀριθμὸν] Adi *Casaubon.* Animadv. in *Sueton. Tranquill.* pag. 146. SEB.

ἐπισημασάντες] *Attribuentes, statuentes* singulis ante distinctis unitatibus certam pecuniam. tum C. A. leg. προδιεσημένην, leg. προδιεσημένην, ante distincte enumeratam. *Salm.* διεσημένην, qui et haec addit: in punctum *Sueton.* dixit. scilicet *Neron.* cap. 30. KUEHN.

ἐπισημασάντες, καθ' ἑκάστην] Dividit hanc ultimam vocem *Kuehnus* in binas: καθ' ἑκάστην. nec aliter in *Meursio* atque *Bulengero* scriptum video. nihil in MSS. usu venit magis, quam ut cum ipsis vocibus particulae praepouendae coniungantur: saepius id ex optimo suo *Palatino Iungermannus* admonuit. Tum *διεσημένην* pro lectione vulgata repositum a *Kuehnio*, cui *Salmasius* etiam consentit, amplecti nulla necessitas coëgit.

δραχμήν, ἢ στατ. ἢ ὄπος. etc.] MS. ἢ στατ. ἢ μνᾶν, ἢ ὀποσοῦν. SEB.

δραχμήν, ἢ στατ. ἢ ὄπος. etc.] C. V. ἢ μνᾶν ἢ ὅπως οὔν. ita et *Salm.* C. A. ἢ μνᾶν ἢ ὀποσοουῦν. KUEHN.

δραχμήν, ἢ στατ. ἢ ὄπος. etc.] MS. auctius, δρα. ἢ στατῆρα, ἢ μνᾶν, ἢ ὅπως οὔν, ἐπαιζον etc. quo pacto et *Seberi* nostri habet, et certe ita *Pollux* supplendus est, subiungiturque et mox de mina idem *Pollux* in hac re segm. seq. IUNG.

δραχμήν, ἢ στατῆρα, etc.] Plenius hic MSS. omissam itaque male vocem vindicavimus in pristinam sedem. et tum quidem manu descriptorum Codicum ὅπως οὔν prae vulgato ὀποσοουῦν valde placuit.

πλειστοβολίδα] Pro πλειστοβολίδα malim πλειστοβολίδα, uti ex aliis ludorum nominibus apparet. KUEHN.

πλειστοβολίδα] Etiam MS. supra tamen VII, 206. πλειστοβολίδα dicitur, et infra segm. 110. et 117. et nescio annon et hic ita emendandum, ut capiamus: τὴν παιδίαν καλουμένην πλειστοβολίδα, quae *Plistobolinda* dicta sit. Sane

quod ad alterum *H. Stephano* hinc *πλειστοβολίς παιδιὰ* in Thesaurο suo refertur. ΚΥΗΝ.

πλειστοβολίδα] Nulla quidem in MSS. est variantia, et tamen solet *πλειστοβολίδα* scribi tam in *Polluce*, quam apud alios alibi. *Meursius* itaque, dum adducit haec verba, isto posuit modo: *ἐπαιζον τὴν πλειστοβολίδα καλουμένην παιδιάν*· maluero cum *Kuehnio* nostro *πλειστοβολίδα*, quod ille in textum intulerat, eumque nos sumus sequuti, quamvis *πλειστοβολίδα* dici *παιδιάν* normae literatae non impediatur ratio. Qui de hoc erudita ludo legere gestit, adeat ille maximum *Casaubonum* ad *Augustum Suetonii* cap. 71. ubi quae vir summus disputat, scaturigo sunt atque fons omnium, quae de hoc lusu scripta. *πλειστοβολεῖν* dicitur qui hunc ludit lusum, idque verbi tam Atticis hac in re fuit usurpatum, quam Graecis recentioribus, ut monet *Suidas*. hinc *πλειστοβόλος* in *Epigrammate Leonidae Tarentini*, *Λεωνίδου Ταραντίνου*, quo pacto titulus epigrammatis vulgatus e MSS. est supplendus, *Anthol.* lib. III. tit. 6.

— ἢ ῥ' ὅτι παίκτης

ἦσθ' αὖτις; οὐ λήν δ' ὦ γὰρ πλειστοβόλος.

— An quod

lusor eras? at non alea fausta tibi.

Ut carmine Latino reddidit magnum illud Bataviae lumen *Grotius*: et priora quoque istius *Epigrammatis* hic ponere iuvat, ne inferius, ubi de Chio iactu, revetere opus habeamus:

τί στοχασώμεθ' αὖ σου, Πεισιστρατε, Χῖον ὀρῶντες
 γλυπτὸν ὑπὲρ τύμβου κείμενον ἀστράγαλον;
 ἢ ῥ' αὖ γέ μὴν ὅτι Χῖος; εἶσκε γάρ· ἢ ῥ' ὅτι παίκτης etc.
*Esse quid hoc dicam, Chio, Pisistratē, iactu
 adspicio talum quod tua busta super?*

An quod Chius eras? facile hoc quis crederet; an quod etc.

Hic profecto Chius de iactu senario capiendus; nam talum Chio iactu non ea de causa *Pisistrati* busto impositum fuisse dicit, ut eum lusorem designaret, quippe qui infelicissimus esset atque *δυσβολώτατος*, cum contra id Chius esset faustus atque *εὐβόλος*, utpote senarius. videndus et *Thomas Hyde Historia Aleae* p. 105. Iamque porro ad cetera pergamus.

96.

παιδιάν.] MS. ut solet plerumque *παιδιάν*. IUNG.

ἀναιρεῖσθαι] MS. *ἀναιρήσεσθαι*. SEB.

ἀναιρεῖσθαι] MSSi *ἐμελλον ἀναιρήσεσθαι*· *ablaturus erat*

propositum argentum, ἐπιδιακείμενον. est alias ἐπιδιατεθειμένον mox. vid. *Suid.* in ἐπιδιατίθεσθαι. *KUEHN.*

ἀναιρεῖσθαι] Et noster et *Seberi* MS. ἀναιρήσεσθαι. quod mihi magis placet quam vulgatum ἀναιρεῖσθαι. *IUNG.*

ἀναιρεῖσθαι τὸ ἐπιδιακείμενον] Cum *Kuehnio* textui dedimus ἀναιρήσεσθαι. et elegantius quam vulgo, ἔμελλεν ἀναιρήσεσθαι. Tum vero τὸ ἐπιδιακείμενον *Gellio* dici *aes manuarium*, Imperatori σύνθεσιν observat *Casaubonus* ad *Augustum Suetonii.* alio spectant *Ambrosii* de *Tobia* cap. 11. *propositiones*, seu *positiones*, neque enim repugnem, legere mavelis, de quibus alias. Sed adverte mihi, quaeso. Doctiss. *Bulengerus* de *Lud. Vet.* cap. 59. quem id operis optassem meliore cura atque ordine aptiori digessisse, hic in *Polluce* non ἐπιδιακείμενον legit, sed ἐπιδεικνύμενον, seu ita legendum censuerit, male tum quidem, seu festinabundus vitio descripserit. quicquid utriusque sit verum, sic se verba illius habent, ἐπιδεικνύμενον ἀργύριον erat pecunia ex pluribus manibus collecta, quod *aes manuarium* vocat *Gellius*, et cetera, quae habet ex *Casaubono.* sed hanc ego lectionem prae vulgata non deligam, in qua nemo est, qui vitium haerere censuerit. mox parili modo μνᾶν ἐπιδιατίθεσθαι, quod *Eustathio* καθ' ἐκάστην μονάδα ἀργύριον ὀρίζειν.

ἐν δὲ τῇ Ἀμειψίου Σφ.] MS. Ἀμειψία. Ex eodem, et quia non aliter infra X, 144. pro Σφενδόνη repositum Σφενδόνη. vide *Casaubonum* in *Athenaeum* fol. 645. *SEB.*

ἐν δὲ τῇ Ἀμειψίου Σφ.] C. A. ἐν τῷ Ἀμειψία. C. V. ἐν δὲ τῷ Ἀμειψίου Σφενδόνη. *Salm.* ἐν δὲ τῷ Ἀμειψία Σφενδόνη. vulgatum retinet *Athenaeus* lib. VI. cap. 20. *KUEHN.*

ἐν δὲ τῇ Ἀμειψίου Σφ.] MS. ἐν δὲ τῷ Ἀμειψίου Σφενδόνη, οἷτε etc. infra tamen X, 144. ut hic *Seberus* noster edidit, Σφενδόνη est in MS. etiam. quo pacto et *Athenaeus* citat, adnotante *Casaubono* nostro VI. in *Athen.* 20. et in addendis ad librum X. cap. 13. *Athenaei* idem nomen reponit apud *Dipnosophistam.* *Palam*, vel *Fundam* hic interpretatur *Had. Iunius* II. *Animadvers.* 4. *IUNG.*

ἐν δὲ τῇ Ἀμειψίου Σφ.] Bene se habet hic locus; de *Amipsiae* Σφενδόνη et alii etiam meminere. *Meursius* illam hinc adducit *Atticae Biblioth.* lib. I. *Palam* interpretantur vel *fundam*, neque forsitan male, ut nomen habere potuerit haec Comoedia ab annulo mutui amoris signo atque arrha, cuius in pala fuerit insculpta, quod haud apud antiquos insolens, amicae figura, quaeque vario sit modo per aliorum manus vagata. sed in MSS. saepe, quod turbat, τῷ Σφενδόνη, vel

Σφενδόνη. hic in omnibus est ita. ut cogitandum sit, si quid aliud in manus se det, quod titulum melius illustret. neque levem eruditionis nostrae partem ducō fabularum titulos eorumque rationem novisse, etiam si levem in ista re operam hactenus eruditi viri praestiterint.

προεῖρηται τὸ τριμναῖον, etc.] C. A. προσεῖρηται, ὅτι εἶη τὸ τριμναῖον· nec aliter C. V. nisi quod habet τριμναμνααῖον, unde emergit vera lectio: ὅτι εἶη τὸ τριμναῖον· et modus ludendi alea manifestatur, et praedictum fore punctum unius minae, quasi illi in singulas uniones minam deposuissent: hoc enim est κύβος h. l. Salm. καὶ προσεῖρηται τὸ τριμναῖον· ita V. C. KUEHN.

προεῖρηται τὸ τριμναῖον, etc.] MS. καὶ προσεῖρηται ὅτι εἶη τὸ τριμναμνααῖον, ὡς μναῖν etc. egregie. ineptissima lectio vulgata cum προσεῖρηται, et τριμναῖον. Tu omnia ita emenda: καὶ προσεῖρηται, ὅτι εἶη τὸ τριμναῖον, ὡς etc. Locus profecto egregie ita restitutus, quod mihi dicenti ignoscas. Ait enim in *Amipsiae Sphendona* explicari modum κύβου, et insuper addi τὸ τριμναῖον. τριμναῖον hic idem cum eo, quod antea τριμναῖον segm. praeced. adpellavit, punctus in tessera, τὸ δηλοῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν βληθέντων. Id vero μναῖον vocat, a mina, quia nimirum, ut ipse explicat, mina erat proposita in singulas tesseras vincenti praemium: τῷ τριμναῖοντι vel τριμναῖοντι τούτῳ μναῖν ἐπετήμισαν, ut modo loquebatur. Cadit itaque iam doctiss. Iunii explicatio, qui vulgatum τριμναῖον (quem tamen προσεῖρηται quoque verum vidisse nota, quum dicit, unde in *Amipsiae Comici Pala vel Funda* τριμναῖον apponitur) exponit, trium minarum pretium, in trium cuborum iactu nimirum pro quolibet unione mina. nam quod *Noster* ἐκάστῳ κύβῳ etiam dicit, καθ' ἐκάστην μναῖνα, puto, διηρημένην antea dixerat. IUNG.

προεῖρηται τὸ τριμναῖον] Corruptissimus hic locus, quem tamen e MSS. in solidum restitui; ignoscimus itaque facile praestantissimo *Meursio*, qui non in istis emendandis εὐστόχως fuerit versatus, ut MSS. indicio novimus, sine quibus si esset, nemo non ambabus, quod aiunt, fuisset amplexus ingeniosam viri docti coniecturam. sed quomodo, quaeso, ipsa *Meursii* verba pono, quae post adductum *Pollucis* adiiicit locum, τριμναῖον, si una tantum mina deposita? omnino vitiosa lectio, et emendanda, ὡς μναῖν ἂν τριῶν ἐπιδιατεθειμένων ἐκάστῳ κύβῳ· acuta vero, sed prae quibus lectio e MSS. per *Iungermannum* eruta magis aridet: et ita, ut nos, in paucis quoque *Kuehnius* restituerat.

* *τροματιῆται*] Priorēs editiones *τροματ*. Sed sequitur tamen *τροματίζειν*, ex quo merito quis suspicetur *τροματιστάς* reponi debere apud *Hesychium* pro *τρομαστικτάς*, quod expr. *κυβεντάς*. *H. Steph.*, qui interim de *τροματιῆται* nihil statuit, SEBER.

* *τροματιῆται*] C. V. *τροματίκται*, *Salm.* *τροματίκται ita vet.* C. et *τροματίζειν*· legendum *τροματισταὶ et τροματίζειν*. eodem modo legit *Hesych.* *τροματίκτας* a *τροματίζειν*, in punctum *ludere*. vid. in *Vopisci Proculum* p. 760. notata *Salmasio*. *Eustath.* bis vocat *τροματίτην*, quod negat *Salmasius* deduci posse a *τροματίζειν*. verum enim vero, qui ferre non recusat *ἀρωματίτης*, *αἱματίτης*, *κερατίτης*, *μερίτης*, ab *ἀρωματίζω*, *αἱματίζω*, *κερατίζω*, *μερίζω*, is etiam admittet *τροματίτης* a *τροματίζω* et per pleonasmum τοῦ η *τροματιήτης* Poëticae, ut *πολιήτης* pro *πολίτης*. Dorice autem *τροματίκται*, quod hic reponendum. *τροματιστάς* integre si quis maluerit, non habebit me repugnantem. *Valesius* hic η et α confundi ait in *Aldinis* exemplaribus, ut *σέηρετον* pro *σέκρετον* apud *Hesych.* KUEHN.

* *τροματιῆται*] Sed pergamus et hunc quoque locum restituere. in qua re operam praeclaram a se dat MS. Et quidem vulgati antea *τροματιῆται* habebant, pro quo *H. Stephanus* in suo Codice *τροματιῆται* emendavit. et mox *τροματίζειν*, pro quo vulgo, *τροματίζειν*. Et addidit: *α τροῆμα*. quod supra dicit *τρούπημα*. Utramque lectionem noster *Seberus* ita edidit, et alterum *τροματίζειν* sane verum est, id quod et MS. ita habet. Falsum adhuc tamen prius *τροματιῆται*, pro quo verissima lectio nostri MS. *τροματίκται*, quam ocyus reponere. Sic et apud *Hesychium* emenda sis, ubi legitur *Τροῆματα*, *τρούπηματα* *Τρομαστικτάς*. (*Sylburgius*: *τροματιστάς*. *Poll.* adscripsit; sed non recte) *κυβεντάς*· ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κύβοις τρομάτων. tu emenda, *τροματίκτας*· id enim recte a *τροματίζω* formabis, quod Dorice pro *τροματίσω* dixeris, ut *καδιζῶ*, *χαριζῶ*, alia. Dorici autem isti lusores, ait noster. Pariter itaque falsum quod *H. Iunius II.* *Animadv.* 4. ex *Eustathio* ad *Iliad.* π. adnotat, quasi *aleones dicti sint τροματῆται*· non enim ita habet *Eustathius*, sed *τροματίται*· et emendandum quoque *τροματίκται*. Ita enim *Eustathius*: ὡς δὲ καὶ καθ' ἕκαστον κύβον, ἤγουν καθ' ἑκάστην μονάδα ἔπαιζον ἀγύριον ὀρίσαντες, καὶ ὡς οἱ τῆς παιδιᾶς ταύτης τροματῆται ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κύβοις τρομάτων ἐλέγοντο, δηλοῦσι καὶ αὐτὸ οἱ παλαιοί. Et iterum ad *Ὀδυσσ.* α'. λέγει δὲ ὁ ταῦτα παραδιδούς (qui ab *Eustathio* paulo ante ὁ τὰ περὶ Ἑλληνικῆς παιδιᾶς γράφας appellatur) καὶ ὡς οἱ τῇ παιδιᾷ ταύτῃ χρώμενοι, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς

κύβοις τρημάτων, τρηματίζεται ἐλέγοντο· παράγων καὶ χρῆσιν Σώφρονος τὸ, δειπνήσας ὠστίζεται τοῖς τρηματιζόντεσσι — ubi quoque utroque loco emendandum videtur, ut dixi, τρηματίζεται, sive τρηματίζεται et in *Polluce* scribere velis. IUNG.

* τρηματιῆται] Cum *Kuehnio* in textum retulimus MSS. τρηματίζεται, quam ita scriptionem adgnoscat quoque *Codex Falckenburgianus*: neque vero sic restituendum in *Polluce* fugit eruditissimos homines, *Salmasium* inquam ad *Vopiscum*, et *Meursium* de *Ludis Graecorum*, quos protenus et alii sunt secuti. sed quod iidem in *Eustathio* τρηματίτην mutatum velint in τρηματίκτην, non equidem probo, siquidem et illam scriptionem analogiae sequi normam exemplorum est abunde in *Kuehnio*, quae probent. μνημονικὸν est *Hydae* ἀμάρτημα, qui τρηματιῆται ex *Eustathio* adducat. Latine voces *punctularium*, quod in puncta ludat, sicuti in *Glossis* MSS. Graeco-Latinis τρηματίτην, nam et ita ibi scribebatur, expositum reperi.

σκισραφεία] E MS. cum non aliter *Suid.* quoque et alii: prior. edit. Σκισραφία. SEB.

σκισραφεῖα] C. A. Σκηραφεῖς, undesuspicio fuisse olim. σκισραφεῖς δὲ οἱ κυβερταί, καὶ σκισράφεια τὰ κυβερτήρια. *Eustath.* in *Rhapsod. I. Odys.* σκισραφοὶ sunt omnia fraudis et versutiae machinamenta, quod ea in σκισραφείοις adhiberi solebant. ὠνόμασται abest a C. A. at C. V. ὠνομάσθη. *Salm.* leg. σκισραφεῖς δὲ, sed damnat istam lectionem. KUEHN.

σκισραφεῖα] MS. σκισραφία (sine accentu) δὲ τὰ κυβ. ὠνομάσθη, δι' ὅτε. Sane tam σκισράφια, quam σκισραφεῖα, ut *Seberus* ex suo MS. edidit, rectum puto, ut et supra dixi ad VII, 203. ubi MS. σκισράφια habebat. IUNG.

σκισραφεῖα] Non uno modo hanc ego vocem reperio scriptam. est enim Σκισράφια, et Σκισράφια, quod ita textui restitui supra VII, 203. ubi accentu malo notatum legebatur Σκισραφία· hic in editionibus ante *Seberum* excusis, Σκηραφία, pro quo *Kuehnio* restitutum Σκισράφια· et quidem istam accentus positionem lubentius habeam, quam si Σκισραφεῖα, prout est in *Seberi*, scribas. eo scilicet modo σκισράδιον et σκισράδειον, τρυγγήτριοι, τρυγγήτριοι. et quae talia similia notavimus ad librum VII. *Bulengerus* unde suum σκισράφια hauserit ignoro, id saltem scio, ineptam esse atque reprobendam istam scriptionem. Addere lubet de ipsa re, quod me facturum dixeram superius, non prorsus inutilia quaedam. De vocis origine dissentiunt *Grammatici*: sunt enim qui Σκισράφον quoddam instrumentum aleatorium exponunt, unde Σκισράφια sint dicta; sunt

qui *Scirapho* insigni aleatori nomen ac originem *Σκειράφω* debere putant; quae utraque sententia est in *Etymologo* voce *Σκειρά* καὶ *Σκειράφια*, inquit, τὰ κυβεῖα· ἦτοι ἐπεὶ σκειράφος τις ἐστὶν ὄργανον κυβευτικόν· ἢ ἀπὸ *Σκειράφου* τινὸς κυβευτοῦ· de neutro, si fortean alibi legerim, memini. placeret alias prae reliquis vocis, quae adferuntur, notationibus *σκεῖράφια* derivari ab instrumento aleatorio, cui nomen *σκεῖραφος*, quod vocis etiam, sed diversa paululum notione, nominat *Eustathius*. Sed receptissima est inter Grammaticos opinio, dicta fuisse a Sciro *Sciraphia*. nimirum aleatores in Scirum, ubi *Minervae* templum erat, convenire frequentes solebant, ipsumque *Minervae* fanum, tanquam forum quoddam aleatorium, quotidie calefacere. et vero haec talia fieri haud raro in ipsis aedium sacrarum propylaeis non ducebatur religioni; in quibus etiam venum minutulas merces atque bellaria proponebant, unde *Phoenicidi* apud *Athenaeum* προπυλαῖα dicta censet cupedias, quod in templorum aliorumve locorum publicorum vestibulis emerentur, vir summus *Is. Casaubonus*; in quem etiam spurcissimum morem res degenerarunt apud Iudaeos, uti notum ex Evangelica historia. appositae quoque vilioribus hominum ibidem loci coenas, colligere mihi videor ex *Diogene*, in *Cynici* cognominis vita VI, 64. In Scirum autem aleatores urbe relicta secessisse arbitror, quod Athenis per morum censors minus esset tutum alea ludere, cui pondus accedit a Romanis legibus, quibus alea ludere permissum non erat. videndus est *Hydaeus* in *Aleae Historia*. et etiam *Aristoteles* inter αἰσχροκερδεῖς aleatores coniungit pessimis hominibus λωποδύταις et λησταῖς, cui praestantissimum *Nicomacheorum* Interpretem *Andronicum* lib. IV. cap. 2. adde. et ii certe tales in republica constituta bene non tollerentur. De Sciro aleatorum conciliabulo dictisque inde Sciraphiis praeter nostrum *Pollucem*, *Suidas*, *Hesych.* *Harporatio* ex *Dinarcho* adversus *Proxenum*, et *Etymologus*, cuius proferre verba lubet, quod cum *Polluceis* apprime concinant: ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς *Σκειράδος* Ἀθηνᾶς ἱερῷ οἱ κυβευταὶ ἔπαιζον· quae scilicet positae superius adiungit. Ab hac est origine, quod in *Hesychio* lego *Σκειραφεῖν*, κακοπραγμονεῖν et *Σκειράτες*, οἱ προννικοὶ καὶ κυβευταὶ, in quibus posterioribus cave tibi, ne cum *Salmasio* *Σκειράται* restituere velis, aut cum *Junio* προννικοὶ pro προννικοί· nam et προννικοί nomine προννικῶν contineri possunt. audi *Hesychium* in *Σκίταλοι*· ἀπὸ τῶν Ἀφροδισίων καὶ τῆς προννικίας τῆς νυκτερινῆς θεοῦς τινὰς ἐσχημάτισεν· sed alibi ista de voce locupletius. Videtur itaque Sci-

rum non aleatorum tantum, sed et quorumvis nequissimorum hominum fuisse sentina. Sed operae fuerit pretium, dum quidem in his versamur, egregium de hac tota re *Stephani* locum attulisse, quem ad meam mentem vitiiis, quibus scatebat, purgatum adscribam. cum de Arcadico tetigisset Sciro, haec ita subdit porro: ἐστὶ καὶ ἕτερον Σκίρον τόπος Ἀττικὸς καὶ Σκιρωνίδες πέτραι, ἀπὸ Σκίρωνος, ἢ οὗτος μὲν ἀπὸ τόπου, ὁ τόπος δὲ ἀπὸ Σκίρον ἥρωος· ἐν δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ αἱ πόρραι ἐκαθέζοντο· (bene: nam meretriculae καθέζεσθαι vel καθέζεσθαι ἐπὶ μισθῷ dicuntur) ἴσως καὶ τὸ σκιράφιον, ὅπερ δηλοῖ τὸν τόπον, εἰς ὃν οἱ κυβευταὶ, καὶ ὁ σκιροφόρος, ὃ σημαίνει τὸν ἀκόλαστον καὶ κυβευτὴν ἀπὸ τῶν ἐν Σκίρῳ διατριβόντων· viros eruditissimos, qui *Stephano* poliendo operam dedere, paria cum nostris in plerisque saltem facere non dubito: sed eos, quod in promptu non sint, mihi consulere non licet. σκιροφόρος, quod alibi non legissem, me morabatur aliquantulum; sed recte se tamen habet, ut videbimus mox. pro istis, quae reposui, τὸν ἀκόλαστον καὶ κυβευτὴν, legere liceret, τὸν ἀκόλαστον, καὶ σκιραφεντῆς, non repugnantibus adeo antiquarum editionum vestigiis, in quibus σκιβευτὴν. De σκιροφόρῳ autem faceti quid subesse existimo, quod exponam, si forie doctis hominibus probari possit. Festum erat Athenis Σκίρα vocatum, quod vocis *Polluci* reposui VII, 174. ubi *Meursius* in *Graecia Feriata* vulgatam male retinet lectionem, ac de festo quodam Thessalico, cuius meminerit *Pausanias*, intelligit. ferri tum solebat ab Eteobutadis ex Arce *Minervae* umbella, quam veteres Attici σκίρον q. σκιρὸν nominarunt, ad Scirum, ibique in *Palladis* deponi: *Harpocratonem* vide sis, et *Aristophaneum Commentatorem* ad *Ecclesiaz.* sub initium. illi itaque proprie σκιροφόροι, ac si *umbelligerulos* dicas. hinc, ut fieri amat, vocabulum id a sacris festive detortum, atque de iis dictum hominibus, qui Scirum quotidie alea ludendi causa frequentabant, atque in *Minervae* templo morabantur. pluribus non explicabo, siquidem nullus erit ingeniosior paululum, qui non facetiae vocis acumen capiat. Sed ille vero Scirus Heros, cui locum ipsum nomen habere relatum censebat *Stephanus*, non alius est ab isto *Eleusinio* vate, a quo *Minervam* Σκιράδα dictam, tradit e *Praxionis Megaricis Harpocratio* in Σκίρον· quod clare docemur ex Atticis *Pausaniae* c. 37. ubi eum et μάντιν et ἥρωα vocat. et haec quidem de Sciraphiis observata sufficiant, quae omnia non tetigere quos de alea scribentes oportebat maxime. Mox in *Polluce* ἐπὶ Σκίρον· vitiosius editiones *Seberiana* priores

Σκύρον. *Kuehnius* in textu Σκίρω· bene. illi omnes quos citavi ἐν Σκίρω, quique adeo illam *Valesii* emendationem in *Harpocrate* pro Σκίρωνι confirmant. tum *λερῶ* ita etiam *Etymologus* habet, non ναῶ, ut MSS. perinde est, utrum mavelis. De *Minerva Scirade* iidem illi ferme, qui de *Sciraphiis*, meminere.

ἐπὶ Σκίρον] MS. ἐπὶ Σκίρω. SER.

ἐπὶ Σκίρον] MSS. melius ἐπὶ Σκίρω· *Eustath.* l. c. Athenienses etiam in templis alea ludebant, καὶ μάλιστα ἐν τῷ τῆς Σκισράδος Ἀθηνᾶς τῷ ἐπὶ Σκίρω· qui certus locus erat Athenis, ubi templum erat *Minervae Sciradis* vel *Scirradis*. *Harpocr.* in Σκισράφια legit Σκίρωνι, pro quo *Valesius* reponit, ἐν Σκίρω ex *Hesychio* in Σκισράφιον. ἐπὶ Σκίρω Atticum est pro ἐν Σκίρω. *Salm.* ἐπὶ Σκύρω. KUEHN.

ἐπὶ Σκίρον] MS. noster ἐπισκισρῶ· sed placet MS. *Seberi* lectio, ἐπὶ Σκίρω. Σκίρον, umbella et locus. de loco ego hic capio. Id χωρίον Σκίρον unde denominatum fuerit ita vid. *Pausaniam* in Atticis, nempe a *Sciro* vaticino, qui etiam τῆς Σκισράδος ἰδρύσατο Ἀθηνᾶς ἐπὶ Φαληρῶ τὸ ἀρχαῖον ἱερόν. *Luisinus* III. *Parerg.* 21. ubi *Homerum* ait *Minervam* inventientem procos talis ludere Ὀδυσσ. α. confinxisse ait, quia veteres, praesertim Athenienses, in templo *Minervae* talis ludere solebant, hoc, inquit, apud *Iulium Pollucem* testatissimum est, lib. IX. cuius verba haec sunt: διότι μ. Ἀ. ἐκ. ἔ. Σκύρον ἔ. τ. τ. Σκισράδος (sic enim per ν, ut et antea vulgati habet) Ἀ. ἰ. quae, subiungit, non verto, quia sensum retulimus. Sed hic forte viro docto aqua haerebat, nec satis adsequeretur illud ἐπὶ Σκύρον, quod certe, dum sensum referret, omisit. de eo loco Σκίρω plura *H. Stephanus* in *Thesaur.* Ceterum nec hoc possum satis probare, vel potius dicam, totam observationem *Luisini*. *Homeri* versum enim hunc esse ait, quem ex *Polluce* se certissime illustrasse ait:

πεσσοῖσιν προπάροιθε θυρῶν θυμὸν ἔτερπον.

Atqui *Pollux* non ait ἐπέττενον ἐπὶ Σκίρω, sed ἐκύβενον· aliudque κύβοι, aliud πεττοί· nec itaque *Pollucis* locus *Luisinum* iuvat, nec *Homerum* ad illam ἐν τῷ τῆς Σκισράδος respexisse credo. Et apud veteres differentiam manifestam fuisse κύβων καὶ πεσσῶν eum prolixè admonere poterant *Eustathii* ad eum locum παρεκβολαί· et quibus saltem hoc excerpto ad nostri lectionem ἐπὶ Σκίρω firmandam, qui id excerptis ἐκ τοῦ τὰ περὶ τῆς καθ' Ἑλληνας παιδείας γράψαντος, nempe: ὅτι ἐσπουδάξετο ἡ κυβεία, οὐ μόνον παρὰ Σικελοῖς· ἀλλὰ καὶ Ἀθηναίοις. οἱ καὶ ἐν ἱεροῖς ἀθροισζόμενοι ἐκύβενον· καὶ μάλιστα ἐν τῷ τῆς Σκισράδος

'Αθηναῖς τῷ ἐπὶ Σιλῶ· ἀφ' οὗ καὶ τὰ ἄλλα κυβευτήρια σιροά-
φια ὠνομάζετο. De κυβείας et πεττείας differentia et P. Vic-
torius Comm. in libr. I. Rhetoric. Aristotelis, ad ista verba :
καὶ κυβείας, καὶ πεττείας. IUNG.

ἱερῶ.] MS. Ἀθ. νεῶ. SEB.

ἱερῶ.] C. V. νέων. C. A. νεῶ. KUEHN.

ἱερῶ.] MS. noster pro ἱερῶ, νεῶ habet: et *Seberi* nostri
etiam νεῶ. Sed perinde est. IUNG.

97.

ἐργαλεῖα] Vitiose ἀργαλεῖα in MS. nostro. IUNG.

ἐν τοῖς περὶ τεχνῶν] Nempe supra VII, 204. IUNG.

προειρημένα. etc.] C. A. προειρημένοις. KUEHN.

τὸ δὲ πεττεύειν, etc.] C. A. τὸ δὲ π. πεττεία πεσσονομεῖν
πεττευτῆς ταῦτα μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἴρηται. C. V. male coniungit
ἐπεκείνοις πρ. delet *Salm.* τὸ πεσσὸν ὄνομα ἦν. KUEHN.

τὸ δὲ πεττεύειν, etc.] De πεττεία, eiusdemque ludi origine,
qui pluscula cupit, adeat ad diligentissimi *Meursii* de *Ludis*
Veterum, et *Bulengeri* caput 55. Ludi primordia referunt
accepta *Palamedi*, *Nauplii* filio, quem omnes alios ad Troiam
militantes ingenii acumine atque insigni solertia superasse
perhibetur. illius autem rei adeo notae et pervulgatae non
meminisse *Pollucem* subit mirari. praeter auctores ab aliis
adductos id prodidere *Ioannes Malala Chronogr.* p. 131. cui
eadem ipsissima, quae *Suidae* atque *Cedreno*, scribuntur,
Syncellus, *Chronographus Anonymus*, et *Scholias* haud
ineruditus ad *Euripidis Orestem*, ex quo, quae ad hunc
rhombum faciunt maxime, lubet excerpere: ἔπειτα δὲ καὶ περὶ
κύβους ἔτρεψε αὐτῶν ὀλιγορίαν, καὶ μέτρα ἐξεῦρε, καὶ ψῆφον,
ὥστε μέγα σχεῖν ὄνομα παρὰ τοῖς Ἕλλησι· ubi mihi per ψῆφον,
si modo non ψήφους malueris, τὴν πεττείαν intelliges: *Pollux*:
ἐπειδὴ δὲ ψῆφοι μὲν εἰσὶν οἱ πεσσοί etc. [In *Euripidis Scho-*
liaste per ψῆφον vel ψήφους τὴν πεττείαν intelligendam dixi,
nec me poenitet istius expositionis. sed tamen si quis cal-
culatorum ludum designari potius velit, non equidem intercedo.
Ex Addendis.] Idemque paulo post: φασὶ δὲ αὐτὸν εὐρεῖν
φρονιτωρίας, καὶ μέτρα, καὶ σταθμούς, καὶ πεττείας, καὶ γραμ-
ματα καὶ φύλακας, καὶ δίσκους, καὶ ἀστραγάλους· et alter *Com-*
mentator: εὐρε δὲ καὶ πεττούς πρὸς παραμυθίαν τῶν Ἑλλήνων.
bene vero habet, quod et iam talorum lusum *Grammatici*
huius indicio *Palamedi* debitum agnoscamus. idque eo fa-
cilis a nobis credi par est, siquidem et *Homerum ἀστραγάλων*
meminisse constet. in istis porro utrisque posterioribus locis
κυβείας a *Palamede* inventae non videas mentionem factam,

quam tamen et eidem auctori plerique contribuunt, sed falso, ut erudite docuit *Thomas Hyde*, ubi de Aleae tractat inventore et antiquitate. At exciderat ferme insignia protulisse hac eadem de re *Alcidamantis* et *Gorgiae* rhetorum loca, quorum hic quidem pro *Palamede* dixit eleganter, ille vero, quae contra eum dici poterant, argute construxit. sic igitur *Alcidas*: πετιούς γε μὴν τοῖς ἀρχοῖς ἀνδρῶν ἔριδας καὶ λοιδορίας, καὶ κύβους αὐτῶν μέγιστον κακὸν ἐδίδαξε, τοῖς μὲν ἡττηθεῖσι λύπας καὶ ζημίας, τοῖς δὲ νικῶσι καταγέλωτα καὶ ὄνειδος· τὰ γὰρ ἀπὸ κύβων προσγινόμενα ἀνόητα γίνεται, τὰ δὲ πλείω καταναλίσκεται παραχρῆμα. ab illo *Gorgiae* diversa sentientis haec sunt verba: πεσσούς τε σχολῆς ἄλυπον διατριβὴν (εὐρών) nec hic etiam κύβων meminit, tanquam si et isti a *Palamede* reperti, sed πεσσῶν tantum: et itaque κύβων originem repetamus potius a *Lydis* cum *Herodoto*, quae pluribus adstrui posset opinio: sed ad *Pollucem*. Ista quidem, etiamsi deleverit *Kuehnius*, καὶ τὸ πεσσὸν ὄνομα ἦν in textu retinui, nisi quod ὄνομα fecerim. scilicet, observante *Iungermanno* nostro, de πεσσῶ, cum genere neutro ponitur, monere *Polluci* fuit in animo: et praecesserat forsitan: καὶ πεσσός, καὶ τὸ πεσσὸν ὄνομα ἦν. πεττεῖαν vero et κυβείαν confundi saepissime etiam ab ipso *Platone* recte monstrat *Thomas Hyde*, et id itaque dederit errori causam, quo utriusque ludi, πεττείας inquam et κυβείας, incunabula peti soleant a *Naupliade*. Illud autem πεττείας genus, quod calculis ludebatur quinque, antiquius fuisse videtur, cui numero postmodum alii plures, pro collusorum lubitu, additi sunt calculi. sic ergo *Sophocli* πεσσὰ πεντέγραμμα, nimirum πεσσὰ ὀμωνύμωις ἢ τε γραμμῇ καὶ ὁ ψῆφος· πέντε δὲ ἦσαν, οἷς ἐχρῶντο· καὶ πεσσὰ πεντάγραμμα· uti habet *Etymologus*, qui quoque scribit πεντάγραμμα, sed in *Hesychio* tamen est etiam Πεσσὰ πεντέγραμμα· apud quem non est rationis, cur πεντάγραμμα scribas potius. et ponere iuvat integrum locum, quod illustrando sit *Polluci*: Πεσσὰ πεντέγραμμα, καὶ κύβων βολάς, Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ Πυρκαεῖ· παρ' ὅσον πέντε γραμμαῖς ἔπαιζον· διάφειρε δὲ πεττεία κυβείας· ἐν ἣ μὲν γὰρ τοὺς κύβους ἀναρῶντιονσι, ἐν τῇ δὲ πεττείᾳ αὐτὸ μόνον τὰς ψήφους μετακινουσι. Ista vera de πεσσοῖς πεντεγράμμοις quin de *Palamede* *Sophocli* sint dicta, dubitare non sinit tragoediae titulus, unde petita docet *Hesychius*, adeo, ut ita magis esse vera pateat, quae dixi de antiquitate πεσσῶν πεντεγράμων.

καὶ πεσσονομεῖν, etc.] MS. τὸ πεσσονομεῖν, καὶ πετευτής mendose quidem. sed nescio annon recte, quod ista, πεσ-

σὸν ὄνομ' ἦν omittat, quae quasi corrupta videntur ex eo quod recte sequitur *πεσσονομεῖν*, quod etiam supra VII, 204. ex *Cratete Comico* habuisti, ut et ipse indicat se ταῦτα προειρηκέναι. Nescio tamen an et *πεσσόν* neutro genere nomen quoque fuisse referre voluerit: ut sane mox in *Sophocleo* *πεσσά πεντέγραμμα* habes. *Eustathius* ad Ὀδυσσ. α. καὶ ὅτι καὶ πεσσά οὐδετέρως οἱ πεσσοί· ὅτι πεσσά ὁμωνύμως καὶ ἡ γραμμὴ καὶ ἡ ψῆφος· οἶον, καὶ πεσσά πεντάγραμμα· καὶ ὅτι πέντε ἦσαν οἷς ἐχρῶντο· καὶ ὅτι ἐπὶ πέντε γραμμαῖς τὰς ψήφους ἐτίθουν. etc. IUNG.

ἐν ἐκείνοις] MS. ἐπ' ἐκείνοις. IUNG.

ἐν ἐκείνοις] MSS. ἐπ' ἐκείνοις· quod praestantius est lectione vulgata. quapropter in textum retuli.

ἐπειδὴ δὲ ψ. etc.] C. A. ἐπεὶ δὲ etc. KUEHN.

ἐπειδὴ δὲ ψ. etc.] MS. ἐπεὶ δὲ ψῆφοι μὲν εἰσὶν etc. vid. de πεσσῶν ludo et *Xylandrum* Annotat. in *G. Cedrenum* numero 66. ubi talos interpretatur, et *Calcagnini* dissertationem de Calculis. IUNG.

ἐκάτερος εἶχε etc.] MS. ἐκάτερος τῶν παιζόντων εἶχεν ἐπὶ etc. IUNG.

πεντέγραμμα] *Eustathius* leg. πεντάγραμμα, ut πεντάσχοιτος, quod eodem recidit. pro βολαὶ *Salmasius* βολή. KUEHN.

πεντέγραμμα] MS. καὶ πέσσα πεντέγραμμα etc. *Eustathius*, ut paulo ante adduxi, πεντάγραμμα habet. IUNG.

98.

τῶν δὲ πέντε ἑκατ.] C. A. τῶν ἐκατέρωθεν, quod orationem facit clariorem. KUEHN.

τῶν δὲ πέντε ἑκατ.] MS. plenius τῶν δὲ πέντε τῶν ἐκ. γρ. μ. τίς ἦν etc. IUNG.

καλουμένη] MSSti non agnoscunt. KUEHN.

καλουμένη] MS. omittit participium καλουμένη. De *Linea sacra* in hoc ludo etiam *Muretus* Notis ad Epistolam 49. *Senecae*. IUNG.

καὶ ὅ] C. A. καὶ οἶον, pro quo malim vulgatum. KUEHN.

κινῶ τὸν ἀφ' ἱερᾶς.] Supra VII, 206. κινήσω etc. SEB.

κινῶ τὸν ἀφ' ἱερᾶς.] MSSti κίνει. *Eustath.* κινεῖν etc. ἐπὶ τῶν ἀπεργνωσμένων καὶ ἐσχάτης βοηθείας δεομένων. vide schema huius tabulae apud *Salmasium*, qui hic in notis legit, κίνει τὸν ἀφ' ἱερᾶς. KUEHN.

κινῶ τὸν ἀφ' ἱερᾶς.] MS. κίνει τὸν etc. In serie capitulum segm. 4. κινήσω, erat, ut et supra VII, 206. IUNG.

κινῶ τὸν ἀφ' ἱερᾶς.] Malui MSS. lectionem: Κίνει' sic itaque textus. Ortum huius Adagii explicare Iulium Pol- lucem libr. XI. Onomastici Schottus inquit ad Diogenia- num, et adscribam quoque hanc Onomasticographi nostri particulam Latine redditam a Pantino in Apostolium: Uter- que ludentium quinque calculos habet in lineis quinque collo- catos, quarum linearum media Sacra dicta, a qua dum lu- dens calculum moveret locum proverbio fecit. Michaël vero sic effert: Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς λίθον· quae vox posterior, pro qua ψῆφον habeam potius, apud alios non additur, uti- tur alias et hac paroemia Plutarchus ἐν τῷ πρὸς Κολώτην· ii- demque videndi, qui de πεισοῖς. Hanc autem ἱερὰν γραμ- μὴν Latine dicas incitam, sicut ostendit Scaliger ad Varro- nem libr. VI. Adde Erasmus Chil. I. Cent. I. Adag. 25. et de calculis incitis Etymologicon Vossii in Cico.

ἢ δέ etc.] C. A. titulum praemittit: Ὅσα ἐν πλίνθοις. ΚΥΗΝ.

ἢ δέ etc.] Vide, ut dixi, Calcagninum de Calculis, ubi et contra eos disputat qui ludum Scaporum, ut vulgo vo- cant, eundem cum ludo calculorum putant. Freigius Notis in Colloquia Vivis ad Dialogum sextum, interpretatur, duo- decim scruporum lusum qui Quintiliano dicatur; Germanis Der zwölffte Stein: Gallis, le jeu aux Dames: ibique ad oram tabulam delineat cum γραμμαῖς. IUNG.

πλίνθιον etc.] C. A. πλινθίον etc. ἔχον κειμένας. Eu- stathius. Ψῆφον πολλῶν ἐν διαγεγραμμέναις τισὶ χώραις κει- μένων etc. ΚΥΗΝ.

ἔχον] MS. male ἔχων· quas autem χώρας hic vocet, ut et Eustathius regiones, eas mandras a Martiali dictas,

sic vincas Noviumque Publiumque
mandris et vitreo latrone clusos,

putat Calcagninus de Calculis. Eustathii verba ex eo, quem τὰ περὶ τῆς καθ' Ἑλληνας παιδιᾶς scripsisse ait, habes in Se- beri nostri Notis, ubi γραμμικαὶ χώραι dicuntur πόλεις vo- catae; et an huc respexit Hesychius, quum scriberet Πόλιν, τὴν χώραν? Certe et Zenobius proverbiorum epitome in πό- λεις παίζειν, ait de hoc ludo, ταῖς λιγομέναις νῦν χώραις, τότε δὲ πόλιν. Et sic πόλιν habes mox in Cratini verbis. IUNGERM.

πλινθίων καὶ πόλεις.] Eustath. Odyss. fol. 29. ὅτι εἰδός τε κυβείας καὶ πόλεις· ἐν ᾗ ψῆφον πολλῶν ἐν διαγεγραμμέναις

τις χώραι κειμένων, ἐγένετο ἀνταίρεσις, καὶ ἐκαλοῦντο αἱ μὲν γραμμικαὶ χώραι πόλεις ἀστειότερον· αἱ δὲ ἀντεπιβουλεύουσαι ἀλλήλοις ψῆφοι κύνες, διὰ τὸ δῆθεν ἀναιδῆς. SEB.

πλινθίων καλ. πόλις.] C. A. πλινθίων· recte. *Eustath.* αἱ μὲν γραμμικαὶ χώραι πόλεις καλοῦνται ἀστειότερον. ΚΥΕΗΝ.

πλινθίων καλ. πόλις.] MS. πλινθίων, ut et *Erasmus* habet *Adagio Civitates lusimus.* et ita certe scribendum est, non ut vulgo πλινθίων. IUNG.

πλινθίων] *Kuehnius* in textu πλινθίων· et sequimur omnino, nisi quod πλινθίων. Ipsa de re videndus est *Sensfiteblius de Alea Veter.* cap. 11. et 12. et quos ille adducit plures, ibidemque et hunc totum *Pollucis* nostri locum habet. Χῶραι in hoc ludo dictae πόλεις olim, quae singulo singulae constabant πλινθίω. *Μονόχωρος ἐν τάβλῃ* Gossatoribus, *adunatus.* *Hesychium* vero non huc respexisse puto, cum πόλεις interpretatur χώρας, sed ad istam rariorem πόλεως notionem, qua pro tota regione sumitur, uti monuit hac de re *Casaubonus ad Athenaeum.* Ipsi vero calculi κύνες, διὰ τὸ ἀναιδῆς, aiunt *Grammatici*: sed proprie quidem de monade seu unione κύων in alea talisque. hinc itaque translata vox ad tabulam lusoriam, nam singuli ψῆφοι seu calculi fuerint tanquam uniones. Distincti autem hi erant seu colore seu materia; *tabula calculis strata bicoloribus* memoratur *Sidonio* lib. VIII. Ep. 12. ad quem locum adeundus *Savaro*, qui aureos atque argenteos e *Petronii Satyrico* in medium profert, materia diversos. *Prosper de Gloria Sanctorum* candidos nominat et purpureos. Intelliget autem huius ludī formam facile, qui *Damiludii*, uti vulgo appellatur, habuerit notitiam. Adde *Souterium de Aleator.* cap. 20. Μοκ vero editiones ante *Seberum* ἐστὶ περιλήψεις. *Kuehnius* adscripserat *f. περιλήψει*· sed eam lectionem *Seberi* iam textus habuit.

κύων.] *Eustath.* αἱ δὲ ἀντεπιβουλεύουσαι ἀλλήλοις ψῆφοι κύνες διὰ τὸ δῆθεν ἀναιδῆς. ΚΥΕΗΝ.

διηρημένων] C. A. iterum διαιρημένων. male. ΚΥΕΗΝ.

κατὰ τὰς χροίας] κατὰ ἐκάστην καὶ τὰς χροίας. C. A. pro se et secundum colores. ΚΥΕΗΝ.

περιλήψει τῶν δύο ψ. etc.] E MS. nec *Interpres* aliter: priores editiones περιλήψεις. SEB.

περιλήψει τῶν δύο ψ. etc.] C. A. π. δύο ψ. ὁ. τὴν ἐτερόχροαν ἀνελεῖν. C. V. ἀμελεῖν male. *Eustath.* eleganter ex *Athenaeo*, quo ipse usus est, ἀνταίρεσιν vocat, cum sibi invicem calculos auferebant e ludo. ΚΥΕΗΝ.

περιλήψει τῶν δύο ψ. etc.] MS. παυδίας ἐστὶ περιλήψει
 δύο ψ. sine τῶν et bene ex suo etiam *Seberus* noster περιλή-
 ψει edidit. MS. ἐτερόχρων ἀμελεῖν· scripserat nempe ἀνελεῖν.
 IUNGERM.

Κρατίνῳ] ἐν Δραπέτησιν nimirum, ut indicat *Zenobius*
 proverbiorum epitome in πόλεις παίζειν. IUNG.

99.

Πανδιονίδα] Vide Proverb. *Civitates ludimus.* SEN.

Πανδιονίδα] Locus *Cratini* ex veteri libro ita restitu-
 tus est *Salmasio*: ὄθεν καὶ Κρατίνῳ πέπαικται Πανδιονίδα, πό-
 λεως βασιλείως τῆς ἐρικύλακος οἴσθ' ἦν λέγομεν καὶ κύνα καὶ πό-
 λιν ἦν παίζουσι· ἐρικύλαξ, verbum finxit ut ἐριβώλαξ, nisi ita
 sit reponendum: haec ille in *Proculum Vorisici*. ita legunt
 et nostri MSSi, nisi quod C. A. habet ἦσθην pro οἴσθ' ἦν.
 C. V. τῆς ἐριβώλακος οἴσθην· quod posterius ita et *Salmas.*
 V. C. senarios hosce ita vellem sibi restitutos:

Πανδιονίδα πόλεως βασιλείως
 τῆς ἐριβώλακος οἴσθα, ἦν λέγομεν
 καὶ κύνα καὶ πόλιν, ἦν παίζουσιν; οἶδα.

*Pandionidem Regiae civitatis
 magnas habentis glebas, nosti quam vocant
 et canem et urbem cum lusitant? novi ego.*

videtur Poëta lusisse in eo quod tribum *Pandionidem* assi-
 gnat ludo, qui *Urbs* dicitur, et calculum *Regis* nomine si-
 gnatum habet. ἐριβώλακα vocat eundem propter multos cal-
 culos vel χώρας distinctas lineis. *Hesych.* Πόλις παίζειν,
 παροιμιῶδες καὶ δοκεῖ μετενηγῆθαι ἀπὸ τῶν ταῖς ψήφοις παιζόν-
 των ταῖς λεγομέναις νῦν μὲν χώραις, τότε δὲ πόλεσι· ubi non
 miror χώρας sedes calculorum opponi πόλεσι, cum *Hesychii*
 tempore nomen πόλεως exoleverit, totumque ludum χώρας
 dici usus obtinuerit. ΚΥΕΗΝ.

Πανδιονίδα πόλιν] Locus et obscurus et corruptus, cui
 sanando parum est id opis, quod MSS. adferunt. ex iis πό-
 λεως, et, siquidem in hanc vocem consentiant, ἐριβώλακος
 in textum retuli pro vulgato περὶ κύλακος, quod ineptum.
 tum κύνα in editionibus, quae *Seberi* praecesserunt, legeba-
 tur, quod quidem in κύνα mutaverat seu coniectura seu MS.
 adiumento *Falckenburgius*. De cetero loci sensum atque
 mentem adsequi non valemus, et non dubito, quin in ipsis
 etiam MSS. exhibeatur vitiose ille *Cratini* locus. quorsum
 enim βασιλείως, quorsum ἦν παίζουσι, ubi ἦν, puto, melius

deerat? sed abscedere hinc satius esse duco quam rem frigidis argumentis intricatiorem facere. tetigit etiam locum *Thomas Hyde*: habebis verba, si quam fortean ab iis habere lucem possis. *Dictus Cratini locus in Captivis subobscurus est, ubi forte illudit Athenarum urbi, emphatice aliquando dictae πόλις, et a Pandonio (Pandione) eiusdem rege Πανδονίς, (Πανδιονίς) ad hanc per urbem ludicram pulchre alludendo, et ad regis adultores, ubi sc. a Cratino lusum et iocatum est, cuius de Adulatore quam dicimus, nosti, et canem et urbem, quam ludunt: ubi adultores canibus comparantur, et pulchre a poeta allusum est, ut praesentes tunc mores perstringerentur sub umbra huius ludi, qui, quia anteaecis seculis institutus fuerat, a nemine taxari potuit. Sed ingenium hic acutiores exerceant, si forsitan expedire valeant, in quibus haeremus nos pusilli.*

πόλιν] MS. πόλειως pro πόλιν et videtur rectius. IUNGERM.

τῆς περὶ κόλακος etc.] Legitur hic in MS. βασιλείως τῆς ἐριβώλακος οἴσθην (una voce, ut talia saepius solet) λέγ. etc. nam illud ἐριβώλακος omnino reponendum est. creberrimum id epitheton in *Homero*, ut *Ἰλιάδ. ε. Τάρνης ἐριβώλακος. Ἰλ. ζ. Τροίη ἐριβώλακι. Ἰλ. β. Λαρίσσαν ἐριβώλακα* alibi plurimis locis. *Erasmus* ex περὶ κόλακος confinxit iunctum περικόλακος, dum dicto Adagio, *Civitates ludimus*, vertit, supra modum adulatricis. IUNG.

γραμμασμός] MS. διαγραμμασμός. *Rhodigin. lib. XX. cap. 27.* Tesserarii ludi species fuit veteribus diagrammismus, a verbo γραμμίζειν. adhibebantur (ut inquit *Eustath. Iliad. fol. 490.*) calculi sexaginta tum albi, tum nigri etc. ibidem etiam alia ex hoc capite. SEB.

γραμμασμός] Ex verbo, quod statim sequitur, colligas legendum, διαγραμμασμός et ita *Hesychius* cum aliis. C. A. leg. διαγραμματικός, leg. διαγραμματισμός. postea idem pro διαγραμμαίζειν leg. διαγραμματίζειν, quod venit a διάγραμμα vulgatum vero a γραμμή. utroque idem significari existimes haud immerito. KUEHN.

γραμμασμός] Pro γραμμισμός ocyus repono διαγραμμασμός, ut tam MS. noster quam *Seberi* habet, quod satis etiam clarum ex sequente διαγραμμαίζειν, et supra in serie capitum segm. 5. etiam διαγραμμασμοῦ cum MS. nostro reponebamus. habuisti et supra VII, 206. eadem. IUNG.

γραμμασμός] *Kuehnius* sequutus in textum dedi διαγραμμασμός itaque decipere semet ipsos eruditi viri, qui

γραμμαισμόν etiam hunc ludum opinabantur appellatum, non alio quidem argumento, quam quod hic apud *Pollucem* ita legeretur: vide *Meursium* in voce et *Bulengerum* cap. 61. et *Senfilebium* cap. 8.

ἢν τινα παιδιάν, etc.] Absunt haec a C. A. KUEHN.

τὸ μὲν οὖν ἀστρ. π.] Sequitur hic Astragalorum lusus, de quo prolixè *Calcagninus* dissertatione de *Talis*. Vid. et Avum meum *I. Camerarium* Comm. utr. ling. cap. 846. IUNGERM.

ἀστραγάλλειν, etc.] MS. καὶ ἀστραγάλ. καὶ ἀστρίζειν: omissis ἂν εἶη. IUNG.

ἀστρ. ἂν εἶη.] C. V. non agnoscit. C. A. solum ἂν praetermisit. KUEHN.

ἀστρ. ἂν εἶη etc.] Restitui textum e MSS. ad *Iungermanni* nostri mentem, sic fuit ante nos lectum: καὶ ἀστρίζειν ἂν εἶη· ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν καὶ τοὺς ἀστραγάλους καὶ ἄστριας ὠνόμαζον. quam reddidimus scripturam, ut est locupletior, sic et elegantior. Talos dixerat ἄστριας *Callimachus* in hoc fragmine, δέκα δ' ἄστριας αἴνυτο λύτρον· ita nimirum legendum apud *Etymologum*, ut et est in *Suida*, qui tamen in *Cyrenasi* vatis loco non ἄστριας habet, sed ἄστρια, male, pendeatque forsitan illius error ab exemplari vitioso *Callimachi*, in quo σ in ἄστριας erat extritum. *Hesychius* et ἀστρίων et ἀστρίγων meminit: Ἄστριας, ἀστράγαλοι· Ἄστριχοι, τὸ αὐτό. Hunc etiam talorum ludum a *Palamede* inventum observabamus supra.

ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν etc.] MS. ἀστρίζειν οἱ ποιηταὶ εἰρήκασιν, ὅτι καὶ τοὺς ἀστρ. SEB.

ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν etc.] C. A. οἱ δὲ τ. π. κ. τ. ἄ. ἀστρίας ὠ. C. V. ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν εἰρήκασιν, ὅτι καὶ τοὺς ἀστραγάλους ἀστρίας εἰσὶν οἱ ὠνόμαζον· malim ἄστριας a recto ἄστριας apud *Hesych.* et *Eustath.* *Salmas. leg.* ἔνιοι δὲ π. ἀστρίζειν εἰρήκασιν. KUEHN.

ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν etc.] MS. ἔνιοι τῶν ποιητῶν εἰρήκασιν ὅτι καὶ τοὺς ἀστραγ. *Seberi* MS. fere ita quoque, unde patet ita iuxta MS. haec scribenda et distinguenda: καὶ ἀστραγάλλειν, καὶ ἀστρίζειν ἔνιοι τῶν ποιητῶν εἰρήκασιν, ὅτι καὶ τοὺς ἀστραγάλους ἀστρίας εἰσὶν οἱ ὠνόμαζον· ita enim et haec postrema MS. noster pro vulgatis καὶ ἀστρίας ὠν. habet. Et non potest displicere lectio MS. Habet vero ἀστρίας MS. paroxytone, ut retuli. *H. Stephanus* tamen in suo Codice ad marginem emendavit, ἄστριας· sed utrumque rectum: καὶ

τοὺς τοιούτους ἀστραγάλους, ἀστράς ἢ ἀστρίας, αἰτ *Eustathius* ad *Πλάτ.* ζ. ἀστράλαι nimirum et ἀστρίες, ut ipse *Stephanus* in *Thesaurō* indicavit. vulgatam lectionem etiam *Rhodiginus* adgnovit XX. antiq. lect. 27. *Dicuntur et astriae*, scribens, sed a *Poëtis tantum*, ut scribit *Pollux*. Et *Calcagninus* etiam de *Talis* et *Iunius* II. *Animadv.* 4. IUNG.

Ἀριστοφάνης] MSS*ti* Ἀντιφάνης δὲ etc. talos etiam ἀστρίχους dixit. ΚΥΕΗΝ.

Ἀριστοφάνης] MS. noster non Ἀριστοφ. sed Ἀντιφάνης habet: quod fortean verius. IUNG.

Ἀριστοφάνης] MSS. sequamur duces, qui nobis hic omnes pro *Aristophane* supponunt *Antiphanem*, et alibi in ipso quoque nostro *Polluce* utriusque nomina memini confusa. plures similes ex aliis adferrem locos, ubi vitio pari commissum, sed temporis angustiae premunt.

τὸ δὲ σχῆμα] C. A. τὸ δὲ σχῆμα· certa quaedam forma cadentis tali significabat numerum quandam. ΚΥΕΗΝ.

τὸ δὲ σχῆμα] Ex his et quae sequuntur conatur locum *Aristotelis* emendare *Calcagninus* de *Talis*, κῶα et χία pro κῶλα et ἰσχία reponendo: ubi et inquit cur nulla hic, ut nec apud *Aristot.* vel *Eustath.* mentio iactus *Venerii* celebris et felicis, et quisnam ille fuerit itaque. Vide alias ad haec *Pollucis* et *H. Iunium* II. *Animadv.* 4. Observant autem hinc viri docti, in talis numeros non fuisse, sed ipsum tali latus, vel figuram laterum pro numero fuisse, ut *Turnebus* V. *Advers.* 6. VI. *Advers.* 10. *H. Iunius* II. *Anim.* 4. et *Cruquius* ad extremam *Oden* quartam lib. I. *carm. Hottii.* IUNG.

100.

χιάς.] C. A. et *Salmas.* χιλιάδα. C. V. melius, τριάδα. diversa ab his tradit *Eustathius*, quod scilicet quilibet talus habeat πτώσεις τέσσαρας κατ' ἀντίθετον συγκειμένας ὁμοίως κύβῳ, ἔχουσι δὲ ἀντικείμενα μονάδα καὶ ἑξάδα, εἶτα τριάδα καὶ τετράδα· ἢ γὰρ δυάς, φησι, καὶ πεντάς ἐπὶ κύβων μόνον παραλαμβάνονται, ὡς ἐχόντων ἐπιφανείας ἕξ. deinde notat unionem dici et canem et Chium ex proverbio: Χῖος παραστάς Κῶων οὐκ ἔα λέγειν· quam opinionum diversitatem infra *Auctor* indicat. ΚΥΕΗΝ.

χιάς.] MS. longe aliter: τὸ δὲ ἀντικείμενον, τριάδα· καὶ Χῖος οὗτος ὁ βόλος· ubi et in suo *Codice* ὁ βόλος emendavit *H. Stephanus*, ut bene edidit *Seberus* noster, et *Calcagninus* etiam habet de *Talis* non aliter. Sed bene considerent

illud *τριάδα*, sive potius *τριάς* debebat, viri docti, quod MS. noster pro vulgato *Χιάς* habet. et valde vellem *βεβαιωτήν* alium quoque darent viri docti, qui istud *Χιάς* ex vulgato suis scriptis inserunt, ut *Calcagninus* de *Talis*. de triade enim et tetrade, ea in *Talis* fuisse, nemo, credo, dubitat, quum noster saltem *dyada* et *pentada* in iis fuisse neget. Sed tamen adhuc nos dubitare facit locus *Eustathii*, in quo *τῆ μονάδι*, non *τριάδα*, sed *ἐξάδα ἀντικείμεθα* ait. Locus est ad *Ἰλ. ψ. ἐπαίξεται δὲ ἡ παιδιὰ τέσσαροι ἀστραγάλοις, ὧν ἕκαστος πτώσεις εἶχε τέσσαρας, οὐ μὴν ἕξ κατὰ τοὺς κύβους, ἕξ ἐβδομάδος κατ' ἀντίθετον συγκειμένης· ἀντίκειτο γὰρ μονὰς καὶ ἐξάς· εἶτα τριάς καὶ τετράς· δυάς δὲ καὶ ἡ πεντάς, ἐπὶ μόνων κύβων ἦν ὡς ἐχόντων ἐπιφανείας ἕξ.* quae satis clara sunt. Non itaque me extrico: nam quod apud *Pollucem* etiam sequitur καὶ *Χῖος οὗτος ὁ βόλος*, ad *ἐξίτην* videtur forte pertinere, quem a pluribus supra ait *κῶον* dici, et *μονάδα*, *Χῖον*. Alias haec ut pleraque intricatiora relinquamus, quam ut moremur diutius, ne cum *Claudio* morari desinere iubeamur. de *Κῶω* et *Χῖω* eosdem fuisse docuit et *Brod. Schol.* ad lib. III. *Antholog.* c. 6. IUNG.

χιάς.] Non equidem probo MSS. *τριάδα*, quam tamen et ita restituerat *Kuehnius*. *Χιάς* dictum ea forma, qua *τριάς*, *τετράς*, *πεντάς*, *ἐξάς*: additque confestim *Pollux*: καὶ *Χῖος οὗτος ὁ βόλος*. Hoc itaque loco *Χῖος* et *Χιάς* non alius est ab *ἐξίτη* iactus, et supra quoque adseruimus e *Leonida* *Χῖον* etiam dictum *ἐξίτην*. indicat id ipsum clare satis *Pollux*, cum mox plures *ἐξίτην* dixisse *κῶον*, unionem vero *Χῖον* refert, unde, ni fallor, quosdam de unione *κῶον*, de senione *Χῖον* usos fuisse patet. porro in talis atque alea oppositos sibi fuisse unionem et senionem, non ternionem, praeter auctorum veterum testimonia ipsa docet *ἀντιψία*: nam neque hac tempestate aliter fieri solet. Haec autem *Pollucis* nostri advocat etiam *Thomas Hyde* *Histor. Tal.* pag. 140. qui sibi minus probabile et falsum esse videri inquit, Chium denotare senarium. Chios enim Graecis despectui habitos, et in *Aristophanis Scholiis* *Χῖος ἀποπατῶν*, de homine, qui civitatem conspurcaret; non itaque fidem mereri a pessima gente senionem Chium dictum. sed illa qualiacunque doctissimi viri nihil ista de re probant, quibus omnibus oppono, Atheniensibus Chios tam arcta fuisse coniunctos societate, ut uterque populus alter pro alterius salute publice vota faceret, ac, tametsi contemptos ac in fabulis *Comicis* exagitados, quod cui non Graeciae populo contigit, summo tamen

Atheniēnsibus aliquando fuisse usui, ut rationis fuisse satis existimem, si senionem iactum felicem atque faustum ab hoc populo Chium dictum censeamus. Sed plurimus tamen usus obtinuit ut *Κῶος* de senione, *Χῖος* autem de unione usurparetur. Illos, qui Chium ternionem dicebant, senionem vero quaternarium, quorumque sententiam habes relatam a *Senftleb.* c. 5. mittimus errantes stolidissime. Cur autem et quomodo Chius et Cous in iactuum venerint numerum, monstrare mihi *Simplicius* videtur ad *Aristotelem* de Coelo: *γράφεται δὲ καὶ οὕτως ὡς μεγάλων ἐν ἀμφοῖν ταῖν νήσοιν γενομένων.* sic itaque, quibus in deliciis erant tali, utriusque gentis, quae eos supeditabat optimos, memoriam ad posteros transmittere voluerunt. Sed de his quidem satis est: de cane vero, qui et *Vulturius* Romanis, videndus est *Meursius* in *Κυβεία*, et *Bulenger.* cap. 58. et 59. Mox pro οὐκ ἔστιν malui cum MSS. οὐκ ἔνεστιν.

Χῖος] C. V. *Χιός οὗτος* etc. KUEHN.

ὁ βόλος. διὰς] Priores editiones ὀβόλος· διὰς. vid. *Eustath.* Iliad. fol. 1399. SEB.

οὐκ ἔστιν.] MSS. οὐκ ἔνεστιν. KUEHN.

οὐκ ἔστιν.] Emenda ut in MS. nostro est, οὐκ ἔνεστιν. IUNGERM.

ἐξίτην] Pro ἐξίτην MSS. legunt εἰξίτην. *Eustath.* consentit cum vulgata lectione. KUEHN.

ἐξίτην] MS. mendose τὸν μὲν εἰξίτην κῶον, IUNG.

Στησίχορος] C. A. *Στησιχοροῦ* male. *Eustathius* *στησίχορος* etiam. dein in C. A. ἐκαλεῖτο παρὰ τ. ἀ. etc. KUEHN.

Στησίχορος] MS. *στησίχορός τις ἐκαλεῖτο παρὰ* etc. IUNGERM.

ἡμέρα] Priores editiones *ἡμέρα*. vid. *Stephanus* de Urb. et *Rhodig.* Antiq. lect. XX, 27. ubi et pro *συνῆξεν*, quod priores editiones, mox Latine expressum *συνῆρξεν*, quod MS. habet. SEB.

ἡμέρα] *Suid.* ἐν *Κατάνη*, in πάντα ὀκτώ. vid. et *Zenob.* *Centuria* V. et ibi *Schotti* notam. C. V. male *ἡμέρα*. KUEHN.

ἡμέρα] MS. *ἡμέρα*, ut semper istud proprium vitiose habuit, ut etiam hic vulgati. *Himera* recte *Rhodig.* XX. Ant. 27. Legitur adhuc idem vitiose apud *Eustath.* ad Ἰλ. ψ. ἐλέγετο δὲ τὶς ἐν αὐταῖς (πτώσεις τῶν ἀστραγάλων) καὶ *στησίχορος*, ὁ τὴν ὀκτάδα δηλαδὴ σημαίνων, ἐπεὶ ὁ ἐν ἡμέρᾳ τῇ Σι-

κελικῆ τάφος τοῦδε τοῦ μελοποιῦ ἐξ ὀκτώ γωνιῶν συνέρχεται·
ubi ἐν Ἰμῆρα quoque emenda. IUNG.

συντεθέντα] C. V. συντεθέντα πεποιηκῆναι τὴν παντοκτώ
φασι π. C. A. etiam leg. παντοκτώ· ex quo leg. πάντ' ὀκτώ
vel πάντα ὀκτώ. *Salmasius* καταπεποιηκῆναι τ. π. ΚΥΕΗΝ.

συντεθέντα] MS. συντεθέντα πεπ. τὴν παντοκτώ φασὶν παρ.
quae lectio vulgatae vix cedat. IUNG.

ἀπαντοκτώ] *Erasm. Proov. Omnia octo.* SEB.

ἀπαντοκτώ] Vocem in *Meursio* divisam reperio, ἀπαντα
ὀκτώ, et melius revera. MSS. παντοκτώ· unde πάντ' ὀκτώ
feci. notum est, quam hic error in MSS. frequens, neque
aliter scribi ipsa paroemiae ratio permittit: *omnia sunt octe-
na*, de ortu varia *Paroemiographi*. *Polluci* consentit *Suidas*,
et ex eo *Michaël Apostolius*, a quibus utrisque toto coelo
discrepat *Zenobius*, qui ex *Euandro* scribit octo fuisse Deos,
qui omnium rerum tenerent moderamina; ex aliis autem,
Olympica certamina octena fuisse, quae singula penes eum
enumerata reperies. nobis morari non licet. De *stesichoro*
iactu iidem, qui de cane, videantur.

101.

ἐπὶ δὲ τοῖς τετταράκ.] C. A. ἐπεὶ δὲ etc. cum vero inter
quadraginta viros etc. praemittit autem titulum, "Ὅσα ἐν
ἄστραγάλοις πρὸς σιάσιν. ΚΥΕΗΝ.

ἐπὶ δὲ τοῖς τετταράκ.] Locum hunc MS. nostri ope re-
stituemus, spero, vere. Is quidem initio quoque male ἐπὶ
habet, quum ἐπεὶ scribendum sit. Sed tum egregie MS. μετὰ
τοὺς τριακ. προστάσιν Ἀθήν. συνῆρξεν Εὐριπίδης· εἰ τεττ. etc.
scribendum enim προστάσιν, et συνῆρξεν, quod et *Rhodiginus*
bene vidit, recte reposuit et *Seberus*. Iam locum totum
ita scribe et distingue eiecto asterisco: ἐπεὶ δὲ τοῖς τετταρά-
κοντα τοῖς μετὰ τοὺς τριάκοντα προστάσιν Ἀθήνησι συνῆρξεν
Εὐριπίδης, εἰ τετταράκοντα etc. et iam clara omnia, nec ex-
plicatione indigent. De his τεσσαράκοντα noster et supra
VII, 100. Unus nempe eorum *Quadraginta virorum* quia
fuerat et *Euripides*, inde iactui *quadragenario* id nominis
inditum. IUNG.

ἐπὶ δὲ τοῖς τετταρ. etc.] Restituimus hunc locum, prout
restituendum docuerat ex MS. suo *Iungermannus*. in pleris-
que *Kuehnius* consentit. vulgo ἐπὶ δὲ τ. et ante τοὺς τριάκον-
τα stellula fuit. tum πρόστασιν· et demum εἶτα εἰ τετταράκ.
Sed ad alia porro pedem promoveamus.

* τοὺς τριάκοντα] C. A. μετὰ τὴν τῶν τριάκοντα πρόστασιν.
Salm. ex V. C. τοῖς μετὰ τὸ τριάκοντα et tum συνῆξεν. ΚΥΕΗΝ.

εἶτα εἰ] εἶτα εἰ absunt a C. V. ΚΥΕΗΝ.

συνήθριζεν etc.] C. V. legit *συνήθριζεν ἐν ἀστραγάλαις βολῇ. ἀστραγάλαις* et *Salm. V. C.* sed in eo correctum testatur *ἀστραγάλων. ΚΥΕΗΝ.*

Εὐριπίδην] Idem notat *Eustathius*, sed nominis rationem non addit. ΚΥΕΗΝ.

ἀρπάζειν] In MS. potius legerim ἀρτιάζειν, quomodo est *MOX. SEB.*

ἀρπάζειν] C. V. ἀρτιάζειν, quod firmat ipse locus *Platonis*, quem supra dedimus *segm. 45.* ubi vide sis. postea legendum *ἀστραγάλαις ἐκ φορμίσκων προαιρομένοις, ludere par impar talis e scirpeis fiscellis prolatis*, uti iterum inspecto loco apparebit. *Salm. V. C. ἀρτιάζειν*, unde facit ἀρτιάζειν, et tum ἀστραγάλαις probat. ΚΥΕΗΝ.

ἀρπάζειν] MS. noster, ut *Seberi*, ἀρτιάζειν, non vero ἀρπάζειν. IUNG.

ἀρπάζειν, etc.] ἀρτιάζειν hoc loco reponendum cum *Kuehnio* nostro res est, de qua omnium MSS. consensus dubitare non permittit; in ipso etiam Codice *Falckenburgiano* sic scriptum reperio, in quo male tamen *βορμίσκων* extat per β pro φορμίσκων. Neque dissentit ab his *Doctissimus Meursius* de *Ludis Graec.* in *Ἀρτιάζειν*, ubi totum locum e *Lyside Platonis* ita constituit: καὶ μὴν καὶ ἀρτιάζειν ἀστραγάλαις etc. Et vero ἀστραγάλαις etiam scribendum fuerit, si editam in *Platone* lectionem sequi velimus. MSS. tamen, qui illud ἀρτιάζειν rectissime reddunt, in hac quidem voce nihil mutant. totus itaque *Pollucis* nostri locus in hunc modum concinnandus est: καὶ ἀρτιάζειν ἀστραγάλαις ἐκ τῶν φορμίσκων καθαιρούμενους ἐν τῷ ἀποδυτηρίῳ τοὺς παῖδας ὁ Πλάτων ἔφη· sic igitur nos in textu; et attende mihi, quaeso, an non in ipso potius *Platone* restituenda sit *Polluceae* scriptura atque deligenda prae vulgata; sic nimirum: οἱ δὲ τινὲς τοῦ ἀποδυτηρίου ἐν γωνίᾳ ἤρτιάζον, ἀστραγάλαις παμπόλλους ἐκ φορμίσκων τινῶν προαιρούμενοι, seu mavelis etiam καθαιρούμενοι· me quod attinet, editam huic posthabeam. De ipso vero lusu nonne risum merentur quas scribit ineptias nescio quis *Aristophanis Scholiographus*? ἀρτιάζειν δὲ ἔλεγον τὸ ἀρπαγῆ παίζειν ἀπὸ τοῦ ἐταίρου, ἴσως τὸ σφαιρίζειν· nam nihil quidem ἀρτιασμοῦ cum pila commune, neque in hoc lusu ἀρπαγῆ locum habet, etiamsi fuerit ante nos in *Polluce* ἀρπάζειν. Breviter ad *Suetonii Augustum* c. 71. tangit *Casaubonus* quae latius habes apud *Meursium* et *Bulengerum* c. 6. quibus adde *Senstlebius* de *Alea Veterum* c. 6. Quod autem inquit

auctor noster *μαυτελαν εἶχε τῶν ἀρτίων ἢ καὶ περιττῶν* non est diversum ab isthoc *Ovidiano de Nuce*, seu quicumque id carminis pepigerit,

*Est etiam par sit numerus, qui dicat, an impar,
ut divinatas auferat augur opes.*

Summulam igitur, quae manu continebatur, qui divinarat, auferre solebat. Similem vero inter Orientales lusum adnotat *Hydaeus* p. 261. ubi memoria labitur, cum ex *Iuvenale* citet, *Ludere par impar, equitare in arundine longa*, quae sunt *Horatii*.

καταιρομένους] MS. *κατερωμένους*: quod primum mihi reponendum videbatur, et vera esse lectio. Et sane non nihil haesi in hoc loco, dum dubitabam an ex *Platone Philosopho*, an potius e *Comico* excerptus. Iam vero certo scio *Platonis* ea esse philosophi, et scribendum indubitato *ἀρτιάξειν*, et hic potius *προαιρουμένους*: nisi *καθαιρουμένους* *Noster* in *Platone* agnoverit. Locum inveni in eius *Lyside*; estque hic, de adolescentibus *Ἐρμαια* celebrantibus: *εἰσελθόντες δὲ κατελάβομεν αὐτόθι τεθυκότας τε τοὺς παῖδας, καὶ τὰ περὶ τὰ ἱερεῖα σχεδὸν τι ἤδη πεποιημένα· ἀστραγαλίζοντάς τε δὴ καὶ κροσμημένους ἅπαντας. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ ἐν τῇ αὐλῇ ἔπαιζον ἔξω· οἱ δὲ τινες τοῦ ἀποδυτηρίου ἐν γωνίᾳ ἠρτίαζον ἀστραγάλοις παμπόλλοις, ἐκ φορμίσκων τινῶν προαιρούμενοι*, *Vulgata Calpurnius* de *Talorum* ludo ita interpretatur, *pueros in spoliatorio ex sportulis rapere astragalos*. De hoc ἀρτίαςμῳ hinc vid. et *P. Victorium* Comm. ad lib. III. *Rhetoric. Aristotelis*, in ista verba: *τύχοι γὰρ ἂν τις ἐν τοῖς ἀρτίαςμοῖς ἄρτια ἢ περισσὰ εἰπῶν*: et meminit hinc *Calpurnius* de *Talorum* ludo. IUNG.

ἐν ἀστραγάλων] C. A. ἐν ἀστραγάλῳ: tum porro erit legendum, *πλήθει κεκουμμένῳ· ludere par impar, talorum multitudine occultata in manibus*. *Salm. κεκουμμένην*. KUEHN.

εἶχεν τῶν ἀρτίων καὶ τῶν περ.] *Horat. Ludere par impar*. II. Satyr. 3. v. 248. SEB.

εἶχεν τῶν ἀρτίων καὶ τῶν περ.] *Habebat divinationem parium aut etiam imparium*. C. A. enim legit *ἀρτίων ἢ καὶ περιττῶν*. ταυτὸν δὲ τοῦτο κ. κ. ἢ καὶ *καρύοις ἢ ἀμυγδάλοις* etc. ita et *Salm.* nisi quod *ἀμυγδάλοις*. KUEHN.

εἶχεν τῶν ἀρτίων καὶ τῶν περ.] MS. *εἶχε τῶν ἀρτίων ἢ καὶ περιττῶν· ταυτὸν δὲ* etc. et emendandum ita videtur. certe *εἶχε* scribendum. quamvis hoc tipula levius monere. IUNG.

εἶχεν τῶν ἀρτίων καὶ τῶν περ.] Forsitan *ἀρτίων ἢ τῶν περιττῶν*: nam dici solet, *ἄρτια ἢ περιττά*. *Gregorius*: *ἄρτιον ἢ*

περιτόν. sed elegans est illa Codicis *Iungermanniani* scriptio, quam itaque in textu restitui, neque minus enim concinnitatis habenda est ratio, quam ut emaculemus graviora menda. mox igitur e Codice *Iungermannii*, οἱ δὲ καὶ ἀργυρίῳ, quod respondet apposite sequentibus, εἰ πιστός etc. Et ipsum etiam *Aristophanis* versiculum sic emendavi hoc loco, uti supra legebatur.

ἢ καρύοις τε καὶ ἀμυγδ.] MS. ἢ καὶ καρ. ἢ ἀμυγδ. οἱ δὲ καὶ ἀργυρ. SEB.

ἢ καρύοις τε καὶ ἀμυγδ.] MS. noster ἢ καρύοις, ἢ ἀμυγδάλαις, οἱ δὲ καὶ ἀργ. quomodo et *Seberi* MS. nisi quod ἢ καὶ καρ. habet. lectio ea, quam attuli ex MS. elegantior vulgata sine dubio est. IUNG.

καὶ ἀργυρίῳ etc.] C. A. εἰ δὲ κ. ἀ. leg. ἤδη καὶ, iam etiam argento facere volebant. *Salm.* οἱ δὲ καὶ ἀργυρίῳ. KUEHN. ἐν τῷ Πλούτῳ] Ἀ. ἐν Πλούτῳ· ita C. A. KUEHN.

ἐν τῷ Πλούτῳ] MS. ἐν Πλούτῳ, sine τῷ, quod commode absit, ut alibi. IUNG.

στατήρσιν etc.] Adfuit iam supra segm. 58. C. V. in utroque loco, et hic *Salm.*

στατήρσιν δ' οἱ θεράποντες ἠρτιάζομεν. KUEHN.

στατήρσιν etc.] MS. στατήρσιν δὲ οἱ θερ. ἠρτιάζομεν· versus qui et supra segm. 58. in MS. ita erat, nisi quod ibi δὲ pro δ' MS. Sed ἀρτιάζομεν rectum esse, ut apud *Aristophanem*, ibi dixi. Alias scribe et hic initium ita, Στατήρσιν δ' οἱ θ. etc. IUNG.

102.

οἱ μὲν οὖν κύκλου etc.] MS. εἰ μὲν οὖν. SEB.

οἱ μὲν οὖν κύκλου etc.] MSS. κύκλω περιγραφέντες, quasi et illi, qui iecerunt talum, circulo fuerint circumdati; iecerunt autem ita, ne missus talus circulum transiret. KUEHN.

οἱ μὲν οὖν κύκλου etc.] MS. εἰ μὲν οὖν κύκλω περιγραφέντες, ἀφ. sed vulgatum κύκλου περιγραφέντος rectum. Alias si legendum εἰ μὲν οὖν, ut et MS. *Seberi* habet, distinguendum mox ita erit: κύκλω· ταυτὴν etc. IUNG.

τὸν βληθέντα] *Salm.* βουληθέντα. KUEHN.

ταυτὴν εἰς ᾠμίλλαν etc.] C. A. ταυτὴν· dein C. V. εἰς ᾠμίλλαν. ᾠμίλλα sequiori Graeciae est quod a Magistro dictatum vel ad exercendam ταχυγραφίαν, vel ad ediscendum. *Philoxeni Gl.* dictatum, ᾠμίλλα καὶ ἀναδεδομέναι καιμαθῆναι· leg. καὶ ἀναδεδομένον καταμαθῆναι, quod dictatum est ad ediscendum. *Salmasius* ex *Hesychio* ᾠμίλλα. KUEHN.

ταυτὴν εἰς ᾠμίλλαν etc.] Habet MS. εἰς ᾠμίλλαν, ut et

infra hoc segm. nec aliter supra habebat segm. 4. Et miror cur mutarint istud priscum, quod nititur et aliis *Lexicographis* priscis. restituamus itaque εἰς ᾠμίλλαν. *Hesychius*: ᾠμίλλα, παιδιὰ τίς, ὅταν κύκλον περιγράφαντες βάλωσιν εἰς αὐτὸν κάρυα· εἶτα ὁ ἐν τῷ κύκλῳ μένων λαμβάνει, ἢ ἔπαθλον· ubi quoque discis pro astragalis et aliis rebus usos esse, sicut in ἀρτιασμῶ. Et de eodem *Suidas* ex *Eupolidis* Χρυσῶ γένει de eodem ludo χρῆσιν adferens: ᾠμίλλα, παιδιὰ τίς ἐν ἣ ὁ εἰς τὸν κύκλον βαλὼν κάρυον, ὥστε ἐμμεῖναι, νικᾷ. *Εὐπολις* χρυσῶ γένει· ἐπεισείμεθα δὲ μείνας εἰς ᾠμίλλαν· ἀπὸ συναιρέσεως ἢ ᾠμίλλα, ᾠμίλλα, ubi in fine videtur legendum, ut *H. Stephanus* in thesauro habet, ἢ ᾠμίλλα, ᾠμ. quo pacto tamen ei adspirandum videatur, ᾠμίλλα· ut ὠνεμος, ὠνήρ, cetera. χρῆσις *Eupolidea* in *Suida* quoque corrupta est. De eo lusu hinc meminit et *Calcagninus* de *Talorum* lusu in fine. IUNG.

ταυτὴν εἰς ᾠμίλλαν etc.] Sunt qui istam scriptionem damnare non ausint, quia ex ea voce ᾠμίλλα conflata videtur: verba *Bulengeri* pono. *Meursius* tamen et in *Polluce* recte restituendum hic censet ᾠμίλλα, sicuti mox quoque in *Eupolidis* versu, eamque eruditi viri sententiam. MSS. confirmant, neque aliter ex *Hesychio* hic ita legendum putat *Salmasius*. sic etiam in *Indice* capitum huic volumini praefixo reposui. Sed vero ᾠμίλλα, seu, ut tum scribendum volunt, ᾠμίλλα, mihi non construi posse videtur ex ἢ ᾠμίλλα· nam, quod adfertur, ὠνεμος, etc. non facit ad rem, siquidem illa talia nascuntur ex ὁ ἄνεμος, similibusque. an vero voci ᾠμίλλα quicquam sit cum altera ᾠμίλλα commune summo opere ad dubites. Modo pro βληθέντα quod βουληθέντα unus et alter habeat MS. non equidem probo. vulgatam muniunt *Suidas* et *Hesychius*.

ὠνόμαζον.] C. A. ἔλεγον. KUEHN.

καίτοι με οὐ λέλ. ὅτι etc.] Praecedat in C. A. hic titulus: Ὅσα ἐν παιδίῳ (leg. παιδιᾷ) ὄρνυγος, quaecunque in ludo co-
turnicis sunt. ποιο abest ὅτι a C. A. KUEHN.

ἐνδοῦς ἀνεχαίτιζεν] MS. ἀνεχαίτισεν· et mox ἠττιῆτο, pro quo prior. edition. ἠττιτο. Sed ἠττιᾶτο etiam infra segm. 109. SEB.

ἐνδοῦς ἀνεχαίτιζεν] *Interpr. recalcitraret*, quasi de equo calcitrone agatur. malim, *cessim iret*, *retro cederet*, circulo-
que excederet *cessim eundo*, instar equi. C. V. ἐνδοῦσαν
ἐχαίτισε· male divellit coniungenda, pro ἐνδοῦσα ἀνεχαίτισε·
Salmasius ἀνεχαίτισε. KUEHN.

ἐνδοῦς ἀνεχαλιζεν] MS. ἐνδοῦσαν ἐχαλιζεν et mox ἠτιήτο. Haec vero ὁ δὲ πρὸς etc. acceperunt de coturnicis domino, ut *Calcagninus*, dum haec ita reddit: *tum alter eam (coturnicem) digito percutiebat, alter in adversum nitebatur illam intra circulum continere. Quod ni fecisset, coturnicis dominis succumbebat. Sed ego de coturnice ipsa capio simpliciter, scilicet illam ad ictum cadentem se ex circulo efferre, et quasi se succutientem excidere quamvis renitentem; quo facto eius dominus vincebatur. Et quid si legamus ἀνέχαζεν vel ἀνεχάζετο? Coelii explicatio sane mihi non videtur verisimilis; et de ipsa coturnice intelligendum clare discas ex segm. 109. ubi latius. IUNG.*

ἐνδοῦς ἀνεχαλιζεν etc.] Ne loco moveas; perplacet enim id verbi. ἀνεχαλιτισεν enim, ut scribendum, positum pro ἀνεχαιτίσθη, quod elegantiae est Atticae: *ille vero ad ictum collabascens, atque praeceps in caput et collum, si volveret extra circulum, ipse etiam conturnicis dominus vincebatur. possem petitis aliunde exemplis istam verbi notionem adserere, si sic suaderet instituti nostri ratio. sed ad alia propero.*

ἐν γὰρ Ταξιάρχ.] MS. ἐν γοῦν Ταξ. SEB.

ἐν γὰρ Ταξιάρχ.] MSS. ἐν γοῦν T. tum C. V. ἠτιήτο, forte ἠτιήτο. KUEHN.

ἐν γὰρ Ταξιάρχ.] MS. ἐν γ' οὔν et Seberi MS. γοῦν habet. IUNG.

Εὐπόλις] Possit et Εὐπόλιδος legi. SEB.

Φορμίωνος] MS. priores editiones Φορμίονος. SEB.

Φορμίωνος] Ita et noster MS. IUNG.

ὅσον εἰς ἄριστον] C. V. ἐν ἀριστῶν. C. A. recte coniungit, ὅσον ἐναριστῶν intra quem prandere posset aliquis, ut intra eum prandeamus. Salm. εἰς ἄριστον. KUEHN.

ὅσον εἰς ἄριστον] MS. ὅσον ἐν ἀριστῶν κ. et legendum ὅσον ἐναριστῶν scilicet, quod probat mox verbum ἀριστήσομεν repetitum. IUNG.

ὅσον εἰς ἄριστον] Cum *Kuehnio* textus habet ἐναριστῶν cuius lectionis elegantiam qui non capiebant, scripsere εἰς ἄριστον non itaque desinies, qui nos coenantes capere possit, circulum? et sic quoque legendum omnino e V. C. statuit *Salmasius*, ut et idem in altero quod sequitur disticho cum emendatione nostra planissime consentit. Solebant vulgo continua linea haec exarari; nos divisimus ad carminis modulum. Tum alteros utrosque versiculos vario modo de MSS. castigavimus et integravimus. *Kuehnius* in ple-

risque praeivit. ut scire habeas, quid mutatum, adscribam quae vulgo legebantur:

τί ἐστίν, εἰς ᾠμιλλαν ἀριστήσομαι,
ἢ κόψομαι τὴν μάζαν ὡσπερ ὄρνυγα.

ᾠμιλλαν ita quoque restituerat Meursius, ut supra monitum. Falckenburgii Excerpta pro τί ἐστίν legunt Πάρεστι, quod non probo. Porro ludit Eurpolis in istis κόψομεν τὴν μάζαν ὡσπερ ὄρνυγα: nam ὄρνυγα κόπτειν est coturnicem digito percutere, at vero κόπτειν μάζαν, offam dividere, et in partes discindere.

ἀποκρίνεται.] *Interpres verterat: quantum in prandium decernatur, quasi id quoque verbum Poëtae esset.* SEB.

103.

τί ἐστίν, εἰς ᾠμιλλ. ἀριστήσ.] C. V. τί δ' ἐστίν εἰσώμιλλαν ἀρ. C. A. τί δὲ ἐστίν etc. ἀριστήσομεν ἢ κόψομεν: versus ita distinguo:

— οὐκοῦν

περιγράψεις ὅσον ἑναριστῶν κύκλον.

— ergo

circulum duces, ut intra prandeamus?

τί δ' ἐστίν; εἰς ᾠμιλλαν ἀριστήσομεν;

ἢ κόψομεν μάζαν, ὡσπερ ὄρνυγα;

quid vero est? numne εἰς ᾠμιλλαν prandebimus?

caedemusve mazam, coturnicis instar?

Salm. pro ἀριστήσομεν, ἄρα στήσομαι. KUEHN.

τί ἐστίν, εἰς ᾠμιλλ. ἀριστήσ.] MS. τί δὲ ἐστίν, εἰς ᾠμιλλαν ἀριστήσομεν ἢ κόψομεν τὴν μ. etc. Scribe itaque:

τί δ' ἐστίν; εἰς ᾠμιλλαν ἀριστήσομεν;

ἢ κόψομεν τὴν μάζαν ὡσπερ ὄρνυγα. IUNG.

ἢ δὲ τρόπα] *Henr. Stephano* terminatio haec suspecta est. *Io. Brodaeus* autem hinc apud *Martialem* (IV, 14. ubi alias: *Et ludit rota nequiore talo*) legendum auguratur: *ludit tropa*. *Miscell. X, 26.* SEB.

ἢ δὲ τρόπα] Titulus est in C. A. margine: *Περὶ τρόπου* (leg. τρόπα) παιδιᾶς. *Hesych.* Τρόπα, εἶδος παιδιᾶς, καθ' ἣν στρέφουσι τοὺς ἀστραγάλους εἰς τὸ ἔτερον μέρος. KUEHN.

ἢ δὲ τρόπα] *Ut Gallice: Ioue a la fossette*, hic *H. Stephanus* adscripsit. *Calcagninus* extrema dissert. de *Ludo Talorum* vertit, *ceu tu obversionem dixeris*, inquit. *τρόπα* vero hac forma et supra segm. 4. et e nostro MS. restitui-mus in recensione capitum, ubi vulgo male *τρόπου* erat.

De hoc lusu et illa Persiana accipi Satyra III. — *angustae collo non fallier orcae* Magnus *Casaubonus* ait Comm. in Persii Sat. III. Meminit et *Hesychius*: Τρόπα, εἶδος παιδιας, καθ' ἣν στρέφουσι τοὺς ἀστραγάλους εἰς τὸ ἕτερον μέρος. IUNGERM.

ἡ δὲ τρόπα καλουμένη π.] Idem esse ludi genus existimant, cuius sub hac voce meminit *Hesychius*. optimi Lexicographi verba *Iungermannus* habet, qui et in ista haesit opinione. non tamen hoc omnino prae se ferre videtur atque ostendere eruditi *Glossographi* locus: nam στρέφειν τοὺς ἀστραγάλους εἰς ἕτερον μέρος quid habet simile tropae *Polluceae*, nisi quod uterque lusus talis fuerit peractus? et diversam esse τρόπαν *Polluceam* atque *Hesychianam* constituit etiam *Thomas Hyde* pag. 252. ubi de Orientalium ludo Mancala, quam non dissimilem esse ait *Hesychii* tropae. eummet ipsum adi sis; nobis enim moras agere non lubet. Paululum inferius legebatur vulgo οἱ ῥίπτοῦντες· maluimus cum MSS. ῥίπτοντες.

ὡς τοπολύ] MS. ὡς τὸ πολὺ. IUNG.

ἀφιέντες] C. V. ἀφέντες· quos ita mittunt, ut colliment ad foveam: etc. KUEHN.

ἀκύλοις] C. A. ἀκύκλοις· male. *Theophr.* libr. III. c. 17. καλοῦσι δὲ τινες τὸν μὲν τοῦ πρίνου καὶ τὸν ταύτης καρπὸν, ἄκυλον. τὸν δὲ τῆς θρυός, βάλανον. KUEHN.

ἀκύλοις] Id est, *ilignis glandibus*, ait *Calcagninus*, et putat spectasse ad hunc lusum illum, qui carmen illud cecinit, in *Idyllio* de nuce:

*Vas quoque saepe cavum spatio distante locatur,
in quod missa levi nux cadat una manu.* IUNG.

ἀντὶ τῶν ἀστραγάλων] Absunt a C. A. haec verba. KUEHN.

ῥίπτοῦντες] MS. ῥίπτοντες. SEB.

ῥίπτοῦντες] ῥίπτοντες leg. MSS. KUEHN.

ῥίπτοῦντες] Pro ῥίπτοῦντες MS. tam noster quam *Seberi* ῥίπτοντες habet. IUNG.

ἡ δὲ τῆς σφαίρας παιδιὰ] Apponitur titulus hic in C. A. περὶ τῶν ἐν σφαίρα παιδιῶν. KUEHN.

εἶχεν] E MS. a prior editione aberat. SEB.

εἶχεν] C. A. et *Salm.* omittit εἶχε. KUEHN.

ἐπίσκυρος, φ. ἀποῤῥ. οὐρανία.] Quatuor haec pilae species ab *H. Iunio* in *Nomencl.* ita Latine enumerantur, *Coelestis pila*, *Refractio*, *Communis*, *Impostoria*, unde sua etiam descripsit verbatim, quanquam tacito auctoris nomine,

Freigius in *Notis ad Colloquia Vivis ad Dialog. V.* nisi quod *Refracta* habet, et tabellam nobis fingat. IUNG.

104. ἡ φαινίδα οὐκ ἔστιν ἀλλὰ φαινίδα

* *φεννίδα*] MS. *φαινίδα*. Sed idem supra segm. 4. itidem clare *φεννίδα*. *Suidae* autem et *Etymologistarum*, itidemque apud *Eustath. Odys.* fol. 271. *φεννίς* est *παιδιά διὰ σφαιρας*. Et *Hesych. Φεννίδα, παιδιὰν σφαιρας*: vide autem et *Casaubonum* in *Athen. I.* 12. Item rursum *Eustath. Odys.* fol. 315. SEB.

* *φεννίδα*] C. V. et C. A. *σφεννίδα*. *Suid. φεννίς*: dedit enim a *φεννίζω decipio*, quia in hoc ludo sphaera alteri ostenditur ut mittenda, alteri autem qui minus expectarat, mittitur. *Hesychius* etiam *φεννίδα*, confer et *Etymologicum. Eustath. in Odys. IX. φαινίδα* a *φαίνω, ostendo*, ex *Athenaeo* lib. I. c. 12. KUEHN.

* *φεννίδα*] MS. *σφεννίδα*. Sed mira varietas, ut mox videbis, et supra habuisti segm. 4. Ne itaque quid temere statuamus, potius statuamus nihil. Si quid ordini literarum tribuendum, sane apud *Hesych. Suid. et Etymolog.* per ε, ut et in MS. nostro legitur semper. Sed varietatem hanc adnotabimus, nec anxii nimis in hisce lusibus erimus. IUNGERM.

* *φεννίδα*] *φαινίδα* *Basileensis* habet prioresque editiones, unde *φαινίδα* conformes haud difficulter, et ita legitur in titulo, quem *Codex Falckenburgianus* istis, ἡ δὲ τῆς σφαιρας παιδιά etc. talem praefigit: *Περὶ σφαιρῶν, ἐπισκυρου καὶ φαινίδας, καὶ ἔτι ἀποδόξεως οὐρανίας*: neque aliter mox: ἡ δὲ φαινίδα etc. ibique tum porro scribendum erat: *εἴρηται ἡ ἀπὸ Φαινίδου* etc. *Meursius* etiam *φαινίδα* reponi iubet, firmatque diversis ex *Eustathio* prolatis locis, ubi eadem scripturae ratio habeatur. Huius tam diversae scriptionis causam derivo ab *Etymologiarum* copia; qui enim ἀπὸ τοῦ φαίνειν deducerent, *φαινίδα* dixere; alii a *φεννίζειν, φεννίδα* vel *φεννίδα* tanquam *φεννίδα*, itaque est in *Clemente*: τὴν φεννίδα παιδιάν. Mihi quidem prae ceteris *φαινίς* et *φαινίδα* placet. neque quod in MSS. apparet exaratum *σφεννίδα, σφεννίδα* et *Φεννίδου τοῦ πρώτως εὐρόντος*: arrire potest. id interim monendum, σ videri adhaesisse de fine vocis praecedentis *ἐπισκυρος*, quam itaque literam mox quoque retinent *σφεννίδα*: sed hic quidem desipiunt MSS. non enim analogiae ratione defendi potest illa lectio, etiamsi apud *Suidam* sit aliosque *Φέννις* quoque. praeterea quis *Phenniden* inter virorum nomina legit unquam? non

enim huc quicquam facit *Φαιννίς* aut *Φαιννίδης*. Tu vero si mecum restituas et hic et mox *φαινίδα*, ibique etiam *Φαινίδου*, Phaenides enim nomen notum, sic omnia perfeceris. et etiam manu huc ducit Codex optimus *Falckenburgii*. De hoc autem pilae genere ludendique modo adeundus est Eru-
ditissimus *Mercurialis* lib. II. de *Art. Gymnast.* c. 4. ubi et utitur *Pollucis* nostri loco.

[*ἐπίκοινος*] C. A. *ἐπίκοινος* male. *Eustath.* etiam *ἐπίκοινος*, quod pila multis ludentibus communis esset. *Hezych.* *Ἐπίσκυρος, ὁ μετὰ πολλῶν σφαιρισμός.* KUERN.

[*ἐπίκοινος*] MS. καὶ ἐπίκοινος ἐπικλ. an itaque scribimus *ἐπίκοινός*? scilicet hanc pilam et *ἐπικοινίδα* fuisse dictam, non quod alterum tamen improbem. Ait enim et *Eustathius* ad *Ὀδυσσ. Α.* *ἐπίσκυρος* δὲ, ἣ ἔχρῶντο οἱ παίζοντες κατὰ πλήθη, καλουμένη διὰ τοῦτο καὶ ἐπίκοινος. IUNG.

[*ἐπίκοινος*] Ita plerique MSS. et recte, puto, siquidem id nominis sortita fuerit haec lusio pilaris, quod plures simul colluderent, pilaque a multis reciproco iactu excipienda atque remittenda erat. non itaque *Domitii Calderini*, hominis plurimum ineptissimi, coniecturam probamus, qui ad *Statii Sylv.* IV. *ἐπίκοινος* restitui malit, quia ex pulvere raperetur; et scilicet in editis tamen Codicibus (*Pollucis*) legitur *ἐπίκοινος*, quasi a dubio iactu. sed ea quidem lectio veri est absona, etsi sic etiam exhibeat C. A. neque dissentiat multum V. C. *Salmasii*, in quod *ἐπίκοινός* lectum sibi testatur; sed id est nempe pro *ἐπίκοινος*, quod et in *Palatino* Codice.

[*ἐπίκλην*] Memini et supra, si non fallor, nostrum ita quasi accusativo usurpasse. Certe apud *Platonem* in *Timaeo* tale est: ἄστρα ἐπίκλην ἔχοντα πλάνητες. IUNG.

[κατὰ πλήθος] Gregatim multis paribus inter se compositis. pro ἦτοι *Interpr.* legit εἶτα, quod non spernendum. KUERN.

[γραμμὴν * ἄτροπον] MS. λατύπην · item μοχσίρον. SEB.

[γραμμὴν * ἄτροπον] C. A. λατύπην ἑλκυσάντων. C. V. γραμμὴν λατύπη ἑλκυσάντων, deinde lineam scobe lapidum ducentibus; ita et *Salmasius*. *Eustath.* ἐπὶ λατύπης ἐστάντες, ἦν σκύρον φαρὲν etc. *Pollux* videtur insinuare quod tam retrimentum lapidum, quam linea eo ducta σκύρος appellata fuerit. KUERN.

[γραμμὴν * ἄτροπον] MS. γραμμὴν λατύπη ἑλκυσάντων, ἦν σκύρον καλ. quae lectio certe reponenda est, certe et λατύπην MS. *Seberi* habuit. vulgata autem lectio ἄτροπον ἑλκυσάντων inepta est. Edit. *Flor.* habet ἄτραπον. Ut ex MS. adscripti ita et *Eustathius* ad *Θ.* *Ὀδυσσ.* ὄνομαστο δὲ ἐπίσκυρος · ἐπειδὴ οἱ

καὶ αὐτὴν σφαιρίζοντες, ἐπὶ λατύπης ἐστῶτες, ἢν σκύρον φαρῖν, ὡς καὶ ἀλλαγῶ διεδήλωται, βολῆ σφαίρας ἀλλήλους ἐξεδιώκον. Et clare *Hesychius*: Σκύρος, πόλις καὶ νῆσος ἢ λατύπη. Nescio vero cur viri docti λατύπην hic *silicem* interpretentur, ut *H. Iunius Nomencl.* quum de communi pila agit, ex *Eustathio* scilicet, quando ait partes hic inde e silice expulsam scite excipiunt, ac ultra metam remittunt: quum tamen hic potius gypsum sit, vel creta, qua lineam ἐλκύσαντες signabant, quae σκύρος dicebatur, sub quam, non vero ut silice, pilam statuebant, cetera agebant, quae in hoc lusu *Noster* memorat; sive malis exponere lapidis ἀποπελέκημα, ut *Hesychius* ait, acutum nempe marmoris vel lapidis fragmen, quo lineam ducebant humi. Ut ut sit, e silice expulsam pilam *Noster* non ait, nec *Eustathius* etiam. γραμμὴν ἐλκύσαντες ita et infra segm. 111. habes. *Schol. Aristoph.* Σφήϊν inter alia ista, ἐμοὶ δὲ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὕδριαν πλάσαι· explicat, οὐκέτι ἔχω οὐδὲ ἐκπλάσαι τὴν ὕδριαν ἐκ τῆς λατύπης· ἀλλὰ πᾶσα ἀνάλωται· εἰλώθασι δὲ τὰ ῥήγματα τῶν ὕδριῶν τῇ λατύπῃ διαπλάττειν· ubi vides rupturas fictilium illa terra cimolia sive gypso incrustari solitas. IUNG.

γραμμὴν * ἄτροπον ἐλκυσ.] Egregie MSS. quorum hic lectionem ocyus duce *Kuehnio* restituimus. in Codicis *Falckenburgiani Excerptis* ἀτρίπη· non bene. *Pindari Schol.* ad *Pythionicas*: σκύρον γὰρ λέγουσι τὴν λατύπην τὴν ἀπὸ τῆς κατεργασίας τῶν λίθων ἀποπίπτουσαν· quae talia quoque habet *Eustathius* ad *Dion. Perieg.* v. 521. sic et in *Hesychio* σκύρος inter alia λατύπη. Lineam itaque signatam putemus istius modi lapidum detrimentis; non itaque locum recte cepit *Iungermannus*. et lubet haec eadem Latine translata a *Mercuriali* proferre: sicuti memoriae prodidit *Pollux*, apud quem legitur, episcyrum lusum fieri solitum, ubi paribus ad pares in duas turmas dispositis, media linea educebatur, quam scyrum vocabant, cuique pilam impositam quisque contendebat, ut intra duas lineas post utrorumque ordinem descriptas adversariorum, metas scilicet, immitteret: nimirum quibus contactis a pila victoria haberetur. Sed, puto, loci sensum non accurate tenuit *Mercurialis*, qui tibi sua sponte iam patebit, in integrum restituto ad fidem MSS. toto hoc loco: et omni de re monebimus sic simul. Δύο γραμμάς κατόπιν μοx erat in vulgatis, et tum τοὺς ὑπὲρ ἐτέρους, quae utraque *Iungermannus* sequutus transpositis vocibus sanavi. *Kuehnius* ὑπὲρ delebat, et ita certe in *Falckenburgiani* Codicis *Excerptis* linea, quae particulam abolendam signabat, erat subdu-

cta. sed id praeferendum quod textus habet. paulo post fuit editum: καὶ ἐπιβάλλειν, ἕως ἂν οἱ ἕτεροι τοὺς ἐτέρους ἐπὶ τὴν ἐτέραν γραμμὴν ἀπώσωνται. Ἀντιβάλλειν, si recte memini, de remissa pila in *Aëtio* legi. Haec autem pleraque delegit e *Polluce* nostro *Alex.* ab *Alexandro* lib. III. c. 21.

κατατιθέντες] MS. καταθέντες. SEB.

κατατιθέντες] C. A. καταθέντες. KUEHN.

κατατιθέντες] MS. noster καταθέντες, ut et *Seberi*. distingue autem, καλοῦσιν, ἐφ' ἣν καταθέντες etc. IUNG.

δύο γραμμάς κατ. etc.] MS. alio ordine, δύο κατόπιν γραμμάς ἕκατ. et placet. IUNG.

τοὺς ὑπὲρ ἐτέρους] C. A. ὑπὲρ τοὺς ἐτέρους, qui primi arripiunt pilam, alteri eam parti immittunt, illa vero pilam volantemprehendere et in mittentes reiicere nititur. KUEHN.

τοὺς ὑπὲρ ἐτέρους] ὑπὲρ τοὺς ἐτέρους, ut in MS. est, non ut vulgo τοὺς ὑπὲρ ἐτ. scribendum certe est. IUNG.

ρίπτουσιν· οἷς ἔργον] Distingue, ῥίπτουσιν, οἷς, et ita locum, credo, totum hactenus restitutum habemus, quem alias, quod corruptum viderent, aiunt viri docti se noluisse describere in Thesaurus suos. nempe qui primi capiebant pilam, vel auferebant ab ista linea, super quam statuta esset, illi mittebant super alteros colludentes. hi vero satagebant tangere pilam et vicissim mittere. Sed locum mox totum adscribam. prius reliqua restituenda sunt. IUNG.

ἐπιδράξ. τε etc.] *Salmas.* ἐπιδράξασθαι τε τ. σ. KUEHN.

ἐπιβάλλειν] MS. ἀντιβαλεῖν ἕ. ἂ. τ. ἐ. ἕ. τ. κατόπιν γραμμ. vid. *Eustath.* *Odyss.* f. 315. SEB.

ἐπιβάλλειν] C. A. et *Salm.* etiam legunt ἀντιβαλεῖν. KUEHN.

ἐπιβάλλειν] Non ἐπιβάλλειν, sed ἀντιβαλεῖν, ut MS. noster clare habet, emendandum est. nec aliter fuisse in suo indicat *Seberus* noster. IUNG.

ἐπὶ τὴν ἐτέραν γραμμὴν] C. V. ἐπὶ τὴν κατόπιν γ. C. A. ὑπὲρ τὴν κατόπιν γραμμὴν, supra lineam a tergo ductam expellant. quod ὑπὲρ τὴν approbat *Salmas.* KUEHN.

ἐπὶ τὴν ἐτέραν γραμμὴν] Pro ἐτέραν tam noster MS. quam *Seberi* κατόπιν· quod vulgato quoque non cedit. Sic itaque totus locus de *Episcyro* pila ex MS. legendus est: παίζεται δὲ κατὰ πληθος, διαστάντων ἴσων πρὸς ἴσους, ἥτοι μέσην γραμμὴν λατόπη ἑλκυσάντων, ἣν σκύρον καλοῦσιν, ἐφ' ἣν καταθέντες σφαιραν, ἐτέρας δύο κατόπιν γραμμάς, ἑκατέρας τῆς τάξεως, καταγράφαντες, ὑπὲρ τοὺς ἐτέρους οἱ προανελόμενοι ῥίπτουσιν, οἷς ἔργον ἦν ἐπιδράξασθαι τε τῆς σφαιρας φερομένης, καὶ ἀντιβαλεῖν, ἕως ἂν ἕτεροι τοὺς ἐτέρους ἐπὶ τὴν κατόπιν γραμμὴν ἀπώσωνται. IUNG.

105.

ἡ δὲ * φεννίδα] In C. A. titulus adest: περι σφεννίδας. C. A. σφεννίδα. KUEHN.

ἡ δὲ φεννίδα] MS. ἡ δὲ σφεννίδα, et statim tamen φεννίνδου τοῦ πρώτου εὐρ. IUNG.

ἡ δὲ * φεννίδα etc.] Quo sit modo locus hic restituendus superius, ubi phaenindam nominabat auctor, indicavimus. eo itaque te remitto. utitur hoc loco *Domitius Calderinus* ad *Statii Epist.* praeliminarem lib. IV. *Sylv.* sed, bone Deus, quae ibi monstra! *Ludus erat pilaris in gymnasio; qui, ut ait Iul. Pollux* lib. IX. *Sphenna* appellabatur, vel a primo auctore, vel a σφάλλω, quod est, fallo. nam cum pilam unus alteri videretur polliceri, alteri mittebat. sed aufugiamus hinc ocyus, neque spurcitiem eius moveamus. Tum ἀπὸ τοῦ φενακίζειν forsitan, ait *Pollux*, dictum quis putet id ludi pilaris genus, quod cum huic pilam ostenderent, ad alterum emitterent, ἐξαπατῶντες τὸν ολόμενον, delusum habentes, qui se pilam accepturum putabat. non itaque λαβεῖν fuerit opus cum *Kuehnio* reponere post ολόμενον. *Gloss.* Φενακίζω, fallo, Φενακισταί, impostores, ἀπὸ τῆς φενάκης, additicia coma, quae et πηνήκη seu πηνίκη, unde πηνικίζειν ἀντὶ τοῦ ἀπατῆν apud *Michaël. Apostol.* Cent. XVI, 11.

φεννίδου] C. V. φεννίνδου. C. A. et *Salm.* σφεννίδου τοῦ πρώτου εὐρόντος· vid. *Athenaeum* lib. I. c. 12. KUEHN.

ἀπὸ τοῦ φενακίζειν] Ita et *Eustathius* ait visum veteribus ad Ὀδυσσ. θ. quam tamen etymologiam ut absurdam non immerito notat *Casaubonus* noster I. *Athen.* 12. et ait *Eustathius* ipse, οὐ πάνυ ἀκριβῶς οὕτω ἐτυμολογήσαντες (οἱ παλαιοί.) *Etymologicon* M. ita: Φεννίς, παιδιὰ διὰ σφαίρας γινομένη. ἔστι καὶ φεννίδα, ἀπὸ τοῦ φενανίδα, κατὰ συγκοπὴν· ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων· ἢ ἀπὸ τοῦ φενακίζειν ἐν τῷ ῥίπτειν, καὶ μὴ ῥίπτειν ἐκείσε, ἀλλ' ἐτέρωσε· ἢ ἀπὸ Φενεστίου τοῦ ἐφευρόντος αὐτὴν· ubi ἀπὸ φεννίου *Sylburgius* mavult legere. secundum MS. deberet φεννίνδου· quod adhuc propius cum φεννίδα conveniret. sed Φαινεστίου agnoscit et *Athenaeus* lib. I. *Dipnos.* ἐκαλεῖτο, scribens, δὲ φαίνινδα, ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων, ὅστε εὐρετὴς αὐτοῦ, ὡς φησὶ Ἰώβας ὁ Μαυρούσιος, Φαινέστιος ὁ παιδοτρίβης· adfertque et ex *Antiphane* versum. IUNG.

προδείξαντες] MS. προσδείξ. sed et *Suid.* προδείξ. SEB.

προδείξαντες] C. A. etiam προσδείξαντες, ut et *Salmasius.* pro vulgato stat ratio cum *Suida* et *Eustathio.* KUEHN.

προδείξαντες] Et noster MS. habet, quemadmodum et *Eustath.* ad Ὀδ. θ. ὅτ' ἂν ἐτέρω φασὶ τὴν σφαῖραν προδεικνύντες ἐτέρω αὐτὴν ἐπιπέμπωσιν. IUNG.

εικάζοιτο] Leg. εικάζοιο, *coniecturam feceris*. KUEHN.

* ἢ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρωτοῦ, etc.] MS. εἰκ. δ' ἂν εἶναι ἢ διὰ τ. μ. σφαιρείου, ὃ ἐκ τοῦ ἀρπάζειν ὠνόμασται· vide *Rhodiginum*, ¹ SEB.

* ἢ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρωτοῦ, etc.] C. V. ἢ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρείου ὃ ἐκ τ. α. ὠνόμασται. C. A. ἢ δ. τ. μ. σφαιρείου, ὃ etc. ὠνόμασται· eadem et *Salmasius*: leg. εικάζοιο δ' ἂν εἶναι ἢ etc. *coniecturam feceris esse* (hunc lusum) *eum, qui fit per parvam pilulam, quae ab ἀρπάζειν appellata est, harpasta cum Athenaeo lib. I. cap. 12. intelligit, de quibus et Martialis non uno loco agit*. KUEHN.

* ἢ διὰ τοῦ σφαιρωτοῦ, etc.] MS. noster: εἶναι ἢ διὰ μικροῦ σφαιρείου, ὃ ἐκ τοῦ ἀρπάζειν ὠνόμασται· quam lectionem ita et MS. *Seberi* habet. videturque vulgata integrior. certe hanc videor capere, illam vulgatam parum. Et reponere sic audeam. sine dubio enim *Harpastum Martiali* dictum innuit, quod illo tempore in usu, dicitque eam pilam phenindae comparari vel assimilari posse *Pollux*. Nec itaque rectum *harpastum* ad ἐπισκύρου σφαίρας εἶδος referri putant posse viri docti. de eo et *Suidas* meminit, sed nude satis: Ἀρπαστὸν καὶ σφαῖρα· εἶδος παιδιᾶς. Ad idem etymon, quod *Pollux* noster indicat, allusit *Martialis* illis, IV. ep. 19.

Sive harpasta manu pulverulenta rapis.

Et VII. ep. 51.

Non harpasta manu pulverulenta rapis.

Et XIV. ep. 48. Lemmate *Harpasta*.

*Haec rapit Antaei velox in pulvere Draucus,
grandia qui vano colla labore facit.*

Ubi bene *Turnebus* IX. *Advers.* 23. *de Phaeninda, id est, de Harpasto hoc scribitur*. De Harpasto mentio et apud *Artemidorum* nostro *Polluci* fere coevum scriptorem, certe non multo vetustiore. I. *Onirocritic.* 57. ἀρπαστὸν δὲ καὶ σφαῖρα φιλονεικίας ἀπεράντους σημαίνουσι· πολλάκις δὲ καὶ εἰς ἑταίρας ἔρωτα· ἔοικε γὰρ ἢ σφαῖρα καὶ τὸ ἀρπαστὸν ἑταίρα διὰ τὸ μηδαμοῦ μένειν, καὶ πρὸς πολλοὺς φοιτᾶν· ubi viri doctissimi non recte nobis ἀρπαστὸν videntur adnotare esse *Pollucis* οὐρανίαν παιδιάν. Ait enim noster diserte de Pheninda, hanc εικάζεσθαι esse illam quae ἐκ τοῦ ἀρπάζειν denominata sit. IUNG.

* ἢ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρωτοῦ] Haec quidem, ac si de istis conclamatum esset, stellula notaverat *Seberus*, quam utique restituto feliciter loco delendam duximus. *Kuehnius* ad oram sui Codicis, non inspectis, credo, MSS. hoc modo dedit, εικάζοιο δ' ἂν εἶναι παιδιάν, ἢ διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρωτοῦ, ἐκ τοῦ

ἀρπάζειν ἀρπαστὴ ὀνόμασται. sed apte MSS. atque egregie, quos itaque potius secuti sumus. post σφαιρωτοῦ, voce Graecis inaudita, si de pila debeat intelligi, ita protenus editum fuit: ὃ ἐκ τοῦ ἀρπάζειν, ὡς ὀνομάσασθαι. Porro repositam a nobis lectionem stabiliunt *Athenaei* verba, quibus easdem adgnoscit φαινίνδαν, et τὴν διὰ τοῦ ἀρπαστοῦ παιδιάν· τὸ δὲ καλουμένον, inquit, διὰ τῆς σφαίρας ἀρπαστὸν φαινίνδα ἐκαλεῖτο. De hoc pilae lusu videndus etiam *Mercurialis* libr. II. cap. 5. Hic autem *Onomasticographi* nostri locus ita profertur a *Bulengero*, sed apud eum *Athenaei* nomen male sibi praefixum gerit: διὰ τοῦ μικροῦ σφαιρωτοῦ, ὃ ἐκ τοῦ ἀρπάζειν ὀνομάζεται. In istis quae sequuntur μαλακὴ σφαῖρα quid sit, peritiores videant. pilae, puto, hae quidem erant durius atque firmitus compactae, ut manum ludentibus involvere panno fuerit opus, illae vero molliores, quae nuda manu percussae mitti poterant remittique, eaque de causa μαλακαὶ σφαῖραι.

τάχα δὲ καὶ τὴν etc.] C. A. et *Salmas.* τάχα δ' ἂν καὶ τὴν ἐκ μαλακῆς σφ. π. οὐ. τ. καλεῖ. KUEHN.

τάχα δὲ καὶ τὴν etc.] MS. τάχα δ' ἂν καὶ τὴν ἐ. τ. μ. σφ. π. οὕτω τις καλεῖ. Alias σφαῖραν μαλακὴν *Iunius* in *Nomenclat.* simpliciter *pilam lusoriam* etc. explicat. IUNG.

ἢ δὲ ἀπόρροαξις] Titulus C. A. est περὶ παιδιᾶς, ἣτις ἀπόρροαξις καλεῖται. quod vero attinet ἀπόρροαξιν, ὑποτεbat etc. KUEHN.

εὐτόνωσ] Mallem ἐντόνωσ *valide*, quo quidem ire videtur et εὐτόνωσ. vid. *segm.* 107. nam tanto impetu pila solo impingenda est, ut resiliens manu excipi queat. *Salmas.* ἔδει τὴν σφαῖραν πρὸς τοῦδαφος εὐτόνωσ ῥήξαντα. KUEHN.

ὑποδειξάμενον etc.] *Interpres leg.* ὑποδεξάμενον. SEB.

ὑποδειξάμενον etc.] *Interpr.* excipiendum, quasi legisset, ὑποδεξάμενον, quod est in *MSSis.* C. V. ῥήξαντας ὑποδεξάμενον· nec aliter *Salmasius.* KUEHN.

ὑποδειξάμενον etc.] MS. σφ. προστούδαφος εὐτόνωσ ῥίξαντες, ὑποδεξάμενον τὸ πήδημα etc. vere ὑποδεξάμενον· quomodo enim alias ἀντιπέμψει? alterum ῥίξαντες corruptum est. in editione *Florentina* minus fuit, quae habet ῥίξαντα· scilicet ξ pro ψ male positum, duplex pro duplici, ut non raro ab operis solet, et scribendum esse certum ῥίψαντα. Inde tamen fecere in *Basileensi* ῥήξαντα. Totum locum iam non dubito ita legere: ἢ δὲ ἀπόρροαξις· ἔδει τὴν σφαῖραν πρὸς τοῦδαφος εὐτόνωσ ῥίψαντα, ὑποδεξάμενον τὸ etc. Nolim tamen ῥήξαντα plane contemnere. fere eodem modo locutus *Eusta-*

thius ad 'Οδυσο. θ. ἀπορράξις δέ, ὅτ' ἂν τὴν σφαῖραν μὴ πρὸς τοῖχον, ἀλλὰ πρὸς ἕδαφος σκληρῶς, φασιν, ἀράττωσιν, ὥστε ἀποκρουομένην, ἄλλεσθαι πάλιν· et magis id cum nomine ἀπορράξιως conveniat. IUNG.

ὑποδειξάμενον] ὑποδειξάμενον in textu, nec aliter *Kuehnius*. πέμπειν dicitur, qui pilam mittit: qui accipit, ἀποδέχασθαι. utrumque reperies in *Clementis* ponendo inferius loco, cumque repercutit ἀντιβάλλειν, et mox ἀντιπέμπειν. At vero si quis pilam solo illidat, ut excipiat resultantem, τὴν σφαῖραν ῥήξασθαι dicitur vel ἀράττειν πρὸς τοῦδαφος. εὐτόνως autem hic retinendum mox docebimus.

106.

ἡ δὲ οὐρανία] In C. A. titulus: περὶ παιδιᾶς οὐρανίας. ΚΥΕΗΝ.

ἡ δὲ οὐρανία, etc.] Eadem structuræ ratio, qua modo dixit, ἡ δὲ ἀπορράξις, non est enim ibi στικτόν, uti volebat *Iungermannus*, Sensus est: *Aporraxin quod attinet; Uraniam quod spectat*: et ita locuti sunt castissimi scriptores Atticæ dialecti. monet ea de re *Corinthus de Dial. Att.* et alibi nos opportuno magis loco. Ἀνακλάσας αὐτὸν, semet ipsum in tergum reflectens, reclinans: ἀνακλᾶν τὸν ἀνῆνα est in *Aristaeneto* et *Luciano*. Tum ἀπορρήπτει vulgo fuit, maluimusque cum *Iungermanno* ἀπερρήπτει.

ἀνακλάσας αὐτὸν, ἀπορρ.] C. A. ἀ. αὐτήν. est autem ἀνακλάσας αὐτὸν, refringens cervicem, ut eo melius in altum proiicere pilam, iactamque oculis sequi possit. τραχηλισμός vocatur hæc inflexio cervicis. *Faber Agonist.* pag. 20. *Athenæus* libr. I. cap. 12. τὸ κατὰ τοὺς τραχηλισμοὺς φωμάλειον in pilæ ludo agnoscit. *Salmasius* ἀνερρήπτει τ. σ. ΚΥΕΗΝ.

ἀνακλάσας αὐτὸν, ἀπορρ.] MS. ἀνακλ. αὐτὸν, ἀπερρήπτει etc. et sic emenda ἀπερρήπτει, ut mox ἦν pari modo. IUNGEM.

τοῖς δ' ἦν ἀλλομένοις] E MS. et reponendum id pro ἀλωμένοις (quod in prior. edit.) e loco *Homer. Odys. θ. 574. Sylburg.* [imo *H. Steph.*] colligebat, ut tum manu ad oram libri sui, tum in Thesaurο in οὐρανία notatum reliquit. SEB.

τοῖς δ' ἦν ἀλλομένοις] C. A. et *Salmas.* τοῖς δ' ἀλλομένοις ἦν φιλοτιμία· et ita reddit *Interpr.* ΚΥΕΗΝ.

τοῖς δ' ἦν ἀλλομένοις] Sic antea edebatur. et *Henr. Stephanus* adscripserat in suo Codice: pro his duobus (ἦν ἀλωμένοις puto) debet esse participium aliquod una voce. et ite-

rum ad ἀλωμενοις adposuit: ἀλλομένοις, ut colligo ex Homeri loco citato in οὐρανία in *Thes.* Haec itaque emendatio accepta debet referri *H. Stephano*: quam *Pollucis* esse scripturam etiam MS. noster aperte confirmat, qui habet ἀλλομένοις. Versus autem *Homeri*, quos noster innuit, hi sunt, quos *H. Stephanus* in *Thesaurō* adfert, 'Οδ. θ.

τὴν ἔτερος θλίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιδόντα
ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑπὸς' ἀερωθεὶς
φηιδίως μεθέλεισκε πάρος ποσὶν οὐδας ἰκέσθαι.

Ubi *Eustathius*, Οὐρανία μὲν, ἣ εἰς οὐρανὸν τῆς σφαίρας ἀναβολή· ἣν ὁ ποιητὴς ἐμφαίνειν δοκεῖ, ἐν τῷ,

οἷδ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο
πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων.

Quamvis ex altero versu saltem primam vocolam addat: sed hi duo versus proxime praecedunt, nullo interiecto, illos tres quos iam attuli. IUNG.

ἐμπεσεῖν] MSSti et *Salmas.* πεσεῖν· dubitarim enim an Graece dicatur ἐμπεσεῖν εἰς γῆν. KUEHN.

ἐμπεσεῖν] MS. πεσεῖν ἀρπ. non ἐμπεσεῖν, et illud magis placet. IUNG.

ἐμπεσεῖν] Cum *Kuehnio* textus] habet πεσεῖν. et itaque tale quid, quale de οὐρανία *Pollux* hic refert, habeat, et subinnuat *Homerus* ἐν Φαίαξιν, in *Phaeacibus*. ut nostri Interpretes intellexerint hunc locum, equidem ignoro. mihi praetereundum non videbatur, Φαίακας hic ab *Onomasticographo* nostro dici illam *Odysseae* particulam, quae de *Phaeacibus* agit; volumen putato octavum. novimus ex *Aeliano* V. H. lib. XIII. cap. 14. praecipuas atque plurimas *Homerici* carminis partes nomen esse sortitas a rebus, quas continebant. sic itaque ἣ ἐπὶ ναυσὶ μάχῃ, Δολωνία ἀριστεία Ἀγαμέμνονος, νεῶν κατάλογος· et quae ibi recenset alia. ad ista mihi adeas omnino quae scripsere eruditissimi Commentatores, et in primis principem in his literis *Iac. Perizonium* lege. sed hi tamen Φαίακων non meminere, quos itaque, me monstrante, hic observabis, atque tibi notabis, si forsitan alibi occurrant similiter. Post ὑποδηλοῦν τελείαν στιγμήν, quae fuit in *Basileensi* prioribusque editionibus, revocavi, consentiente *Iungermanno*.

ὅπερ ἔοικεν Ὅμηρος] Locus modo indicatus. SEB.

ὅπερ ἔοικεν Ὅμηρος] C. A. ὡςπερ ἔοικε καὶ Ὅμηρος ἐν Φαίαξιν δηλοῦν etc. δηλοῦν ita etiam *Salmas.* caetera usque

ad εἴποις segm. 107. absunt a C. A. et *Salmasii veteri* Codice. ΚΥΕΗΝ.

ὅπερ ἔοικεν "Ὀμηρος] MS. plenius: ὅπερ ἔοικεν καὶ "Ὀμ. IUNGERN.

ὑποδηλοῦν, ὁπότε] MS. δηλοῦν. SEB.

ὑποδηλοῦν, ὁπότε] Mihi bene nota ita distinguendum: ὑποδηλοῦν ὁπότε etc. male enim vulgo haec inter se connectuntur, quum profecto quae sequuntur, non de οὐρανία solum intelligenda, ut falso quoque intellexit *Erasmus* in Adagio, *Rex aut asinus*, qui et hoc praeterea προσαρμαρτάνει, quod *Pollucis* loco illustrandi ex *Homeri* Ὀδ. θ. versus adfert de disco, quem *Ulysses* tam valide mittit, ut se *Phaebes* omnes submittant humi, quum debebat alios illos adferre qui inferius eadem *Odyssea* sequuntur, quos recitavi antea. Non inquam de οὐρανία solum intelligenda quae sequuntur, ὁπότε μέντοι etc. sed ad peculiare genus ludi pilaris, quales multi fuere, quos *Noster*, credo, omnes referre nec posset nec vellet, vel etiam aliis speciebus potuit esse commune illud, quo victor regem, asinum victus agebat. quod et *Eustathius* ad Ὀδυσσ. θ. videtur innuere: ὅτι δὲ τῶν αὐτὴν (σφαιῖραν) παιζόντων τοὺς μὲν νικῶντας βασιλεῖς ἐκάλουν, ὡς ἐπὶ σεμνώματι τοῦ ἔργου, ὄνους δὲ τοὺς ἠττωμένους, δηλοῦσι καὶ αὐτὸ οἱ παλαιοὶ· παραφέροντες καὶ χρήσεις, τὴν μὲν ἐκ τοῦ κατὰ Πλάτωνος Θεαιτήτου τοιαύτην· ὁ δὲ ἀμαρτιῶν καθιδεῖται ὡς περ γασὶν οἱ (apud *Platonem* οἱ παῖδες οἱ) σφαιρίζοντες ὄνος· ὅς δ' ἀν παραγένηται ἀναμάρτητος, βασιλεὺς ἡμῶν· τὴν δὲ ἀπὸ Κρατίνου· οἶον, ὄνοι ἀπωτέρω κάθηνται τῆς λύρας· τοὺς γὰρ ἠττωμένους, ὄνους καθῆσθαι ἔλεγον. Ita distinguendum ut dixi vero statim ex MS. patet etiam clarius; mox enim non ἀντιπέμψειεν singulari, quod fortasse vitiosae distinctioni causam dedit, in MS. habetur, sed ἀντιπέμποιεν, quod repones. IUNG.

ἀντιπέμψειεν] C. V. ἀντιπέμποιεν. ΚΥΕΗΝ.

ἀντιπέμψειεν, etc.] ἀντιπέμποιεν e MSS. magis est commodius, cui itaque lectioni ut quadrarent sequentia, reponendum videbatur διελογίζοντο· non tamen διελογίζετο, quod in Codice fuit *Vossiano*, damnavero penitus. sed alterum utrum erat restituendum.

ἐλογίζετο.] C. V. διελογίσετο. leg. διελογίζετο. hunc ludum tangit *Plato* in *Theaeteto*. ΚΥΕΗΝ.

ἐλογίζετο] διελογίζοντο ex eodem MS. nostro pro vulgato ἐλογίζετο reponere. IUNG.

107.

εἴποις ἂν οὖν etc.] C. A. εἴποις δ' ἂν τὸν σφαιρίζοντα etc. ita et *Salmas.* KUEHN.

εἴποις ἂν οὖν etc.] MS. εἴποις ἂν οὖν τὸν σφαιρίζοντα, σφαιρίζοντα. non minus bene. quum et mox singularia eiusmodi subiiciantur. IUNG.

σφαῖραν παίζειν] Pro σφαῖραν παίζειν MS. habet σφαιροπαίζειν. Sed vix credo quem σφαιροπαίζειν unica voce protulisse. σφαῖρα παίζειν itaque forte scripsit *Pollux*: hoc enim modo potius dicunt, quamvis et alterum invenitur, ut et *Eustathius* usurpavit in paulo antea adductis. IUNG.

σφαῖραν παίζειν] Minus id, me quidem iudice, Graecum. quod enim *Eustathius* dixerit, ὅτι δὲ τῶν αὐτῆν παιζόντων etc. subintelligendum opinor παιδιῶν, aut scribendum αὐτῆν facili vitio. et bene vero habet σφαιροπαίζειν *Palatini* Codicis, scripseris modo σφαῖρα παίζειν, quae vera lectio est, et in textum a nobis relata. *Clemens Paedag.* lib. III. cap. 10. καὶ σφαῖρα τῆ μικρᾷ παιζόντων. Mox de MSS. reposui προπέμπειν.

σφαῖραν ῥίπτειν] Proverb. *Sphaeram inter sese reddere.* SEBERUS.

σφαῖραν ῥίπτειν] C. A. statim, omissis interiectis, subiicit, προπέμπειν loco προσπέμπειν, ut et *Salmasius.* C. V. etiam σφαῖραν omittit in hoc verbo ut et *Salmasius.* KUEHN.

βάλλειν, etc.] Deest in MS. βάλλειν, ἀφιέναι et mox deest πέμπειν, ἐκπέμπειν, et ἀντιπέμπειν. Pro προσπέμπειν MS. προπέμπειν habet, quod rectius mihi videtur, cum et *Seberi* MS. ita habet; priorem mittere, emittere pilam. IUNG.

προσπέμπειν] MS. προπέμπειν. SEB.

σφαιροιστικόν] C. A. σφαιροιστικόν εἶ. quod vulgato nolim praeferre: in pilae lusu exercitatus. KUEHN.

εὐρυθμον] *Athenaeus* lib. I. cap. 12. ἐφρόντιζον δὲ εὐρυθμίας οἱ σφαιρίζοντες. vid. et sequentia, in quibus non satis explicat *Casaubon.* haec verba *Demoxeni*, θεοὺς γὰρ φαίνεθ' ἢ νῆσος φέρειν. Solebant Poëtae veteres pulchros Diis εἰδός τε μέγεθος τε φην τ' ἄγχι στ' ἔτσκειν. KUEHN.

εὐρυθμον] Erudite in *Cyrelli Glossis* antiqua voce εὐρυθμος exponitur *normis.* sed quae sit in pilae lusu εὐρυθμία, *Clementis*, patrum eruditissimi, locus perquam concinnus explanabit *Strom.* libr. II. pag. 370. ὡς περ οὖν τὸ σφαιρίζειν οὐκ ἐκ τοῦ κατὰ τέχην πέμποντος τῆν σφαῖραν ἤρηται μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ εὐρύθμως ἀποδεχομένου προσδεῖ αὐτῷ, ἵνα δὴ κατὰ

νόμους τοὺς σφαιρητικοὺς τὸ γυμνάσιον ἐκτελεῖται. cetera, quae nihil ad nos et hanc rem, ponere omitto. viden' itaque hic τὸν τὴν σφαῖραν εὐρύθμως ἀποδεχόμενον, qui scite pilam atque concinne excipit et repercutit? et praeter ea σφαιρητικὸς νόμους hic observa, *leges lusorias*, ad quas ludentibus haud dubie fuit attendendum. Et fuisse, qui praemia victoribus constitueret, dicereturque ζαμένωρ, ex *Hesychio* patet, qui sic: Σαμένωρα, τὸν βραβευτὴν τῶν σφαιριζόντων. in qua quidem voce, unde veniat, coecum me profiteor. Adeo vero creberrimum fuit in Graecia id ludi genus, ut συσφαιριστὰς socios dixerint atque iuvenes amicos. sic quidem in ultima *Platonis* epistola, si genuina sit ea: τοὺς νεωτέρους, καὶ τοὺς συσφαιριστὰς ἐμούς ἀσπάζου, amicos et cum quibus *pila collusi*.

εὐσκοπον] C. A. εὐσκεπιον, *circumspectum, bene collimantem, valentulum*. KUEHN.

ἔντονον] MS. εὐτονον. non ἔντονον. et inde nimirum εὐτόνωσ segm. 105. IUNG.

ἔντονον] *Onomasticon* vetus: Ἐντονος, *intentus*. sed habebamus superius segm. 105. τὴν σφαῖραν εὐτόνωσ πρὸς τὸ ἔδαφος ῥήξαντα, ibique displicere nobis indicabamus, quam reponere tentabat vocem *Kuehnius* ἐντόνωσ. nimirum εὐτόνωσ erat *fortiter et accurate* simul: *Hesych.* Εὐτόνωσ, *ισχυρῶς, ελαφρῶς* et εὐτονος itaque, qui valide pilam seu proiicere valet seu remittere. sic igitur cum legat *Iungermanni* Codex, emendandum putavi. Alias et in *phaeninda* σύντονον notavit *Athenaeus*: πολὺ δὲ τὸ σύντονον καὶ καματηρὸν τῆς περὶ τὴν σφαιριστικὴν ἀμίλλης. Sed lubet de voce εὐτονος hoc notare amplius, eam significare fortem atque firmum, quapropter *Hesychius*: Εὐτονος, *εὐμενής, γενναῖος* et in *Glossis* antiquis: Εὐτονος, *lentus, sufficiens: διαρκής*, optime, quibus illustrandis ista *Luciani* de *Gymnasiis* sunt quam appositissima: ἔπειτα δὲ χρίομεν ἐλαίω καὶ καταμάττομεν, ὡς εὐτονωτέρα γίγνονται (τὰ σώματα) ἄτοπον γὰρ εἰ τὰ μὲν σκύτη νομίζομεν ὑπὸ τῷ ἐλαίω μαλαττόμενα, δυσπραγέστερα καὶ πολλῶν διαρκέστερα γίγνεσθαι etc. ubi itaque vides corpora fieri εὐτονωτέρα, si oleo perungantur. *habiliora* reddit *Benedictus*: sed Romanam vocem non reperias, quae vim Graecae delineet exacte. id certum, εὐτονια cum ita, ut hic, ponitur, denotare fortitudinem cum habili mobilitate coniunctam; et εὐτονα sic igitur σώματα fuerint corpora concinne et firmiter compacta atque alacria. Illa porro exercitia, quae ad firmam fortitudinem corpora componunt, εὐτονα dici solent.

Paulus Aegineta lib. I. cap. 17. τὸ μὲν εὐτόνον γυμνάσιον, τουτέστι, τὸ βίαιον, πρὸς εὐτονίαν παρασκευάζει τοὺς τε μῦς καὶ τὰ νεῦρα· *ibidemque paulo inferius*: τὸ διὰ τοῦ κορύκου τε καὶ τῆς σμικρᾶς σφαίρας γυμνάσιον σύνθετον esse affirmat ἐξ εὐτόνου καὶ ταχέως· quae eo libentius adfero, quod hanc in *Polluce* vocem illustrent. Ab hoc itaque corporis statu ad animi vires translata vox constantiam gravitati coniunctam designat. sic est in *Epicteticis Arriani*: et *Origenes* in *Celsum* elegantissime lib. VII. pag. 356. διὰ τὸ τοῦ βίου δυσμήμητον, καὶ σφόδρα εὐτόνον, καὶ ἐλευθέριον, καὶ πάντη πρὸς θάνατον καὶ κινδύνους ἀκατάκλητον prophetarum fidem habitam esse refert Spiritui Sancto summique Dei oraculis, iique omnes sanctissimi viri, protenus subiicit, παλγνιον ἀπέφηναν τὴν Ἀντισθένης καὶ Κράτητος καὶ Διογένους εὐτονίαν, elatum animum, et ad quaevis pericula constantem ac invictum. non dissimili ratione *Theophanes Cerameus* πίστειως εὐτονίαν laudat. Haec quidem ὡς ἐν παρόδῳ.

σφαιρομαχίαν] Apud *Lacedaemonios* agon erat σφαιρομαχία· *Eustathius*. ΚΥΒΗΝ.

σφαιρομαχίαν] Nominat hanc *Statius* *Epistol.* ad *Marcellum*, quam *Sylvarum* libro quarto praefixit: *Exercere autem iocos non licet? sic secreto, inquit, sed et spheromachias spectamus et pilaris lusus admittitur.* in sphaeristerio scilicet istas pilaris ludi pugnas spectare solebant. ad haec quae notavit *Domitius Calderinus* superius tetigi.

καὶ μέντοι καὶ τὸ ὀρνυγοκοπεῖν etc.] C. A. καὶ μὲν καὶ τὸ ὄ. etc.] ὀρνυγοκόποι, *Interpres*, *coturnicum sectores*. malim vocem Graecam retinere. pro στυμφοκόπος *Hesych.* στυμφοκόμπος, deque ipsa coturnice accipit. ΚΥΒΗΝ.

στυμφοκόποι] *Supra VII, 136.* ΣΕΒ.

στυμφοκόποι] Non dubito doctiss. *Leopardum* II. *Emend.* 7. ubi *supra VII, 136.* emendat *στυμφοκόμπος*, ut esse ait apud *Aristoph.* et eius *Scholiastem*, *Hesych. Suid. Favorin.* (adde et *Etymologicon Magnum*) et hic malle legere *στυμφοκόμοι*· quamvis vulgatum hinc cum verbis *Pollucis* profertur, quod et MS. hic habet noster, qui tamen *supra VII, 136.* diserte *στυμφοκόμπος*. IUNG.

στυμφοκόμοι] Et hic in textu restitui *στυμφοκόμοι*, uti nimirum et superius VII, 136. cum MSS. omnibus reddideram pro corruptissima voce *τυμφόκοις*. *Στυμφοκόμπος* scribitur per insititiam literam μ vice *στυμφοκόπος*. simili modo ὀρνυγοκόμπος habet *Scholiastes Aristoph.* ad *Ανὰ*, ubi de *στυμφοκόμοις*. quibus hoc erat ignotum, pristinam

et veram lectionem in *στυμφοκόμπος* mutarunt. sed ad dictum locum vide quae Commentatores nostri.

108. *καὶ ἀνακλαδάλλειν*]

Henr. Stephan. si mendosum non est verbum, significat ramo excitare: vide VII, 156. SEB.

καὶ ἀνακλαδάλλειν] Haec C. A. et *Salm.* non habet et mox omittit *καὶ* sequens. *Hesych.* ἀνεκνάδαλλον, ἀνέκλων, ἔκνιζον, ὡς οἱ ὄρνυγοπῶλαι, id est, vellicabant, retrorsum agebant. KUEHN.

καὶ ἀνακλαδάλλειν] *Henr. Stephanus* adscripsit: apud *Hesych.* ἀνεκνάδαλλον· noster MS. hic habet, ἀνακλανδάλλειν· supra VII, 156. plane corruptus erat. IUNG.

καὶ τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπ. etc.] Leg. τηλία μὲν ὁμοία (C. A. ὁμοίως) τῇ ἀρτοπώλιδος κύκλον (ita cum *Salmasio* MSS.) ἐμπεριγράψαντες ἐνίστασαν (ita et *Salmasius*) τοὺς ὄρνυγας· hic punctum, quod vocant, apponit C. A. subiicitque, ἐπὶ δὲ ταῖς μάχαις ταῖς πρὸς ἀλλήλους. quae sequuntur deinceps absunt omnia usque ad ὠνόμαζον etiam in V. C. *Salmasii*. locum ita intelligo, quasi in assere simili, quo utitur pistoris uxor ad siccandum panem, circulum duxerint coturnices commissuri, ut intra eundem aves illae pugnarent. *Interpr. Aristoph.* Graecis in *Scholiis* notat, conseptum ex asseribus in foro fieri solitum, ubi et farina venalis exponebatur, et coturnicum erant commissiones. sic locus *Pol-lucis* exponendus esset ita, quod scilicet coturnicibus intra circumdatos asseres locus pugnae datus sit, aequae ac artopolidi farinam venditurae huius modi solet fieri conseptum; postea circulus ductus sit intra asseres, ex quo si proturbaretur coturnix vellicationibus cedens, abibat eius dominus inferior: sin perduraret, ictusque omnes et iniurias intra circulum concoqueret, vellicans victus erat. *Aeschin.* contra *Timarch.* ait τηλία τίθεται ἐν τῷ κυβείῳ. *Ety-molog.* ἡ τηλία πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἀλεκτριόνες συμβάλλονται. KUEHN.

καὶ τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπ. etc.] MS. καὶ τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπώλιδι κύκλον ἐμπεριγράψ. Sed mihi non potest displicere, ut *Leopardus* II. Emend. VII. adducit haec: καὶ τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπώλιδι κύκλους ἐμπεριγράψ. quomodo certe scribendum videtur, nisi quod κύκλον singulari, ut in MS. est, pro vulgato κύκλους, quoque malim, quomodo et statim κύκλου eodem numero sequitur, et segm. 102. Mentio alias eius τηλιας et apud *Aeschinem* contra *Timar-*

chum, ad quem locum *Pollucis* et alium ex *Schol. Aristoph.* adnotat *Brodæus VIII. Miscell. 7. IUNG.*

καὶ τηλία μὲν etc.] Locus hic in vulgatis ita totus legabatur: καὶ τηλία μὲν ὁμοία τῇ ἀρτοπαλίδι· κύκλους ἐμπεριγράφαντες, ἀνίστασαν τοὺς ὄρνυγας etc. unde, ni mutaveris eo modo, quo a nobis in textu est repositum, sensum non elicias. *Kuehnius* in omnibus viam praeivit. et ita penitus, ut textus iam habet, adducit hunc locum *Meursius* in ὄρνυγοποιία, nisi quod κύκλους servet, a *Leopardo* forsitan edocuit. Praetuli tum ἐνίστασαν cum *Kuehnio* nostro, atque in textum repositi.

ἀνίστασαν] MS. ἐνίστασαν. SEB.

ἀνίστασαν] Emenda ut MS. noster et *Seberi* habet, ἐνίστασαν, pro vulgato ἀνίστασαν· sic ἐνισιάντες in eadem re segm. 102. IUNG.

ἡττάτο] MS. ἡττητο. IUNG.

ἐπ' ἀργύρω.] MS. ἀργυρίω· quod licet leviculum, hic tamen pro vulgato ἀργύρω emendem. IUNG.

ἐπ' ἀργύρω.] ἐπ' ἀργυρίω malui cum MS. *Iungermanni*, nec aliter *Kuehnius*. Ita nimirum loqui solet *Pollux*. hoc capite segm. 101. οἱ δὲ καὶ ἀργυρίω πράττειν ἤξιον· et sub ipsum capitis initium: ἀργυρίου τινὰ ἀριθμὸν ἐπιφημισαντες et ἐπιδιακείμενον ἀργύριον· notavimus ad segm. 69.

109.

ἔκοπτε] De eo et antea *Noster* segm. 102. IUNG.

εἶτα] MS. non εἶτα, sed ἡ τὰ habet: rectissime. legendum enim, ὁ δὲ ἔκοπτε τῷ λιχανῶ, ἡ τὰ ἐκ τῆς κ. etc. duplici modo utebantur, vel percutientes digito, vel pennas de capite vellentes. IUNG.

εἶτα etc.] Optime *Palatinus Codex* ἡ τὰ pro εἶτα, quod omnino sic restituendum assentior *Iungermanno*. paulo post: ὁ κόπτων ἢ ὁ τίλλων· quod apprime lectionem emendatam confirmat. Μοκ ἀπέτιλλε cum *Kuehnio* reddidi. sic et in *Meursio* scriptum.

ἀπέτιλλε] Priores editiones ἀπέστειλε, perperam. *Leopardus II. 7. SEB.*

ἀπέτιλλε] C. V. ἀπέτιλλε· et ita legendum esse res ipsa admonuit, et iam interpretor: est etiam ubi alter equidem coturnicem in medio constituebat, alter vero eam medio percutiebat digito, etiam capiti pennas evellebat. si iam perduraret coturnix, victoria erat penes eiusdem nutritorem: sin autem cederet, aut ictus subterfugeret, vicerat percussor aut pulsor. KUEHN.

ἀπέτειλε] Noster *Seberus* ex *Leopardo* reposuit, sic proferente II. Miscell. pro vulgato ἀπέστειλε· edit. *Flor.* ἀπέστειλλε· sed reponendum potius, ut MS. noster habet, ἀπέτειλλε, eodem παρατατικοῦ tempore, quo praecedens ἔκοπτε· et sequentia. Clare ipse *Pollux* nostram ex MS. emendationem priorem et hanc statim firmat, ubi, ὁ κόπτων, ἢ ὁ τίλλων ἐνίκα ait. nec ego sat capio ἀπέτειλε *Leopardianum*. IUNGERM.

ἐγίνετο.] MS. ἐγίγνετο. IUNG.

ἢ ὁ τίλλων] C. V. ὁ τιλάων pro τίλλων. KUEHN.

ἢ ὁ τίλλων]-MS. ἢ τίλαων ἐνίκα sine ὁ. Sed vulgata ex praecedentibus patent. IUNG.

οὓς αὐτοὺς ἐξιῶντο] An ἐξιῶντο? *Leopard.* nihil mutat, qui mox tamen ἐργαζόμενοι. SEB.

οὓς αὐτοὺς ἐξιῶντο] Victas coturnices sanabant clamore per aureis illapso, et ita efficiebant, ut oblivisceretur vocis, quam audiverat ex adversario victore. KUEHN.

οὓς αὐτοὺς ἐξιῶντο] MS. οὓς αὐτοῖς, ἐξιῶντο, λήθην ἀνεργαζόμενοι τῆς τοῦ etc. et repone itaque ἀνεργαζόμενοι, ubi vulgo male est ἐρδαζόμενοι. *Leopardus* dicto loco protulit ἐργαζόμενοι. Sed nondum locus clarus tamen, egoque prorsus cum *Sebero* nostro hic haereo. coniectabam quidem pro ἐξιῶντο forte ἐξύοντο legendum, scalpebant. Sed nondum tamen reliqua tibi explanarem hic. IUNG.

ἐρδαζόμενοι] Pro ἐρδαζόμενοι C. V. ἀνεργαζόμενοι. KUEHN.

ἐρδαζόμενοι] Cum MSS. in textu ἀνεργαζόμενοι. *Kuehnius* ἐργαζόμενοι in margine Codicis sui, quod et *Meursius* habebat. Illud ἐξιῶντο mendosum, neque medentur MSS. videant alii. Mox τρυλλίζειν καὶ ἐντρυλλίζειν est in *Meursio*; sic et *Interpres*: nos utrumque simplici λ cum MSS. edī curavimus. [Scripsi mendosam esse lectionem vulgatam ἐξιῶντο. nunc aliter videtur, rectissime quippe *Kuehnius* sanabant, ab ἐξιῶσθαι· sic ferme *Galenus* posuit lib. I. Ὑγιεινῶν· οἷς ἂν τις ἄριστα τὰς νόσους ἐξιῶτο. nihil itaque attinet, cum *Iungermanno* aliam lectionem investigare. *Ex Ad-dendis.*]

τρυλλίζειν, ἐντρυλλ. ὠνόμαζον.] C. V. τρυλλίζειν ὠνόμαζον, omisso ἐντρυλλίζειν. vid. *Suid.* in ἐνετρυλλίσει. KUEHN.

τρυλλίζειν, ἐντρυλλ. ὠνόμαζον.] MS. τρυλλίζειν· omisso ἐντρυλλίζειν· et malim sane uno λ, ut supra VII, 136. erat, ubi MS. ἐτρυλίζον. IUNG.

110.

ἔρω δὲ etc.] C. A. hic iterum pergīt legitque, ὄρω δὲ

etc. *video autem et aliorum lusuum nomina eandem habere formam quoad terminationem*; desinunt enim omnia in *ίνδα* et haec est *κατάληξις*, non *definitio*, ut *Interpr.* ΚΥΕΗΝ.

διελκυστίνδα etc.] Ex veteri Codice delet *Salm.* *διελκ. μύνδα*, *χύτρ. φρυγ.* et *μοκ σκαπ. έφεντ. στρεπτ. πλειστοβ.* ΚΥΕΗΝ.

μύνδα, etc.] Puncta dialyseos clare in MS. alias incertum videbatur *μύνδα* (quod tamen et ipsum reperitur) an *μύνδα* *Pollux* scripsisset. SEB.

μύνδα, etc.] MS. *μύνδα*, *χρυτρίνδα*, *φρ.* sed vitiose medium. IUNG.

* *κνητινδα*] MS. *κνητρινδα*, etiam infra segm. 114. an forte *κνητρινδα*? certe *v* in principio manifestum, cumque *μοκ* habeant *ἀπό τοῦ κνητῖν*, MS. expresse *κνητῖν*, ὃ ἐστὶ καταφιλεῖν, ut si non *κνητρινδα*, tamen *κνητινδα* potius scribendum videatur. SEB.

* *κνητινδα*] C. V. *κνητρινδα* C. A. omittit sequens *ἀκνητινδα*, et post *κνητινδα* legit *σχοινοφιλίνδα*, *ἀποδιδρασκίνδα*, omissis interiectis. V. C. *Salm.* *κρωτρινδα* habet pro *ἀκνητινδα*. ΚΥΕΗΝ.

* *κνητινδα*] Pro *κνητινδα* MS. noster, sicut *Seberi*, *κνητρινδα*. Sed infra segm. 114. *κνητινδα* habet, quomodo et hic *Sebero* nostro videtur scribendum. Sed scribe sis *κνητινδα* id enim verum, docebo infra segm. 115. IUNG.

* *κνητινδα*] *Kuehnius* adscripsit Codicis sui margine *κνητινδα*, quod itaque in textum recepi. inferius monebitur accurate.

ἀκνητινδα etc.] MS. omittit *ἀκνητινδα*, et *σκαπέρδα* pro *σχοινοφιλ.* vero MS. noster habet *σχοινοφολίνδα* sicut et segm. 115. MS. supra tamen in recensione capitum segm. 4. MS. *σχοινοφιλίνδα* auctius habebat, ut hic est. IUNG.

έφεντίνδα] Desunt in MS. tres voces *έφεντ. στρ. πλειστοβ.* Quod autem ad *έφεντίνδα* attinet, quod hic omittit MS. id habet tamen infra segm. 117. (*έφεντίνδα* licet scribat) etsi ibi vulgo *ἀφεντίνδα*. IUNG.

βασιλίνδα] C. A. titulus: *περὶ βασιλίνδας*, quam vocem *Interpretem* retinuisse vellem. *Salm.* post *έστιν* addit *τό*. ΚΥΕΗΝ.

όταν] MS. *τό ότ' αν διακλ.* De *Basilinda* hinc *Iunius Nomenclatore.* et peculiari capite 16. lib. IV. *Miscell. P. Nannius.* Infert hoc *βασιλίνδα* suo *Lexico Graecarum vocum*, quibus *Tarentini* ut suis usi fuerint, *Ioan. Iuvenis Tarentinus*, quod libris de *Tarentinorum antiquitate* praefixit. quo iure

inferciat, nescio; etsi enim *Venus* βασιλῆς dicta fuerit a Tarentinis, ideo nec is, nec *Lilius Gyraldus* nobis persuaserit tamen id ludi genus ab ea dictum: simpliciter enim ἀπὸ τοῦ βασιλῆως, quae persona princeps in eo ludo, denominationem tulit. IUNG.

διακληρωθέντες] Id est, sorte divisi. quae divisio dicitur διάληξις vel ἀποκλήρωσις· vid. *Harpocr.* in διάληξις. KUEHN.

προστάτη] MS. προστάττει. SEB.

προστάτη] C. A. τάτη. *Salm.* τάττει. KUEHN.

προστάτη] MS. τάττει· et id reponere pro vulgato προστάτη· mox enim sequitur in MS. elegantissime, λαχὼν, πᾶν τὸ ταχθὲν ὑπεκπονῆ· quod statim quoque *Polluci* nostro restituendum est, qui certe nunquam illud ineptum πανταχόθεν ἀπεκπονῆ hic scripsit. IUNG.

προστάτη] Textus habet τάτη ex C. A. mox scilicet est ὑπεκπονῆ, cum quo hoc conveniat oportet. alterum id editum, etiamsi sensui sufficiat, non itidem aequae facit elegantiae satis.

πανταχόθεν ἀπεκπονῆ.] MS. ὑπεκπ. SEB.

πανταχόθεν ἀπεκπονῆ.] C. A. pro πανταχόθεν ἀπεκπονῆ legit optime πᾶν τὸ ταχθὲν ὑπεκπονῆ· quod ultimum saltem habet et C. V. omne quod imperatum est, exsequi debet. ὑπεκπονεῖν est ὑπουργεῖν. *Salmasius* πᾶν τὸ ταχθὲν ὑπεκποιῆ. KUEHN.

πανταχόθεν ἀπεκπονῆ] Egregiam hic a se operam dant MSS. quos sequutus in textu restituerat *Kuehnii*: πᾶν τὸ ταχθὲν ὑπεκπονῆ· quam lectionem quis non utrisque, quod aiunt, ulnis amplectatur? Illustrat haec *Pollucea*, inque vices lucem accipit *Iustini* locus I, 5. ubi de rege *Cyro*: mox rex inter ludentes sorte delectus, (διακληρωθέντες erat in *Polluce*) cum per lasciviam contumaces flagellis cecidisset, a parentibus puerorum querela est regi delata, indignantibus a servo regio ingenuos homines servilibus verberibus affectos. vides itaque pueris regibus ius fuisse verberibus admonere, nisi iussa capesserent, quos subiectos habebant imperio suo. Neque sorte tantum sed et alio ludi genere delectos fuisse muneri regio, bene monstrat *Auctor* noster segm. 107. et *Platonis* in *Theaeteto* locus, quem in *Bulengero* c. 43. legere potes, cui *Meursium* in voce *Βασιλίνδα* adde. Et alterum quoque ludi genus ab hoc non ita diversum e *Maximo Tyrio* proferre lubet *Dissert.* 2. ad ipsum finem. colligas ex illo loco, atis legibus constitutoque iudice solere quosdam, qui deli-

querint, ad puerile tribunal sisti, atque, si obiecta sibi crimina diluere non valeant, infames censeri atque haberi in populo puerorum; quin etiam, ut dignam male factis poenam luerent, auctione publica fuisse distractas eorum res ludicras, ut calculos, talos, et quae sunt talia plura. sed disertissimi potius philosophi verba demus in medium: τί οὖν; οἱ παῖδες νόμους πρὸς ἀλλήλους θέμενοι, καθίσαντες δικαστήριον ἐαυτῶν ὑπάγοιεν (ἀπάγοιεν praetulero) κατὰ τοὺς αὐτῶν νόμους, κἄτα, εἰ δόξαι ἀδικεῖν, ψηφίζοιτο αὐτὸν ἄτιμον εἶναι ἐν τῶ τῶν παίδων δήμῳ, δημεύοιεν δὲ αὐτοῦ παιδικὰ χρήματα, τοὺς ἀστραγάλους καὶ τὰ παίγνια: quae demum argute transfert ad damnatum ab Atheniensibus hominum sapientissimum *Socratem*, tanquam cui curae illud Attici populi iudicium esse non debuit, sicuti parvipenderet quis, si in puerorum coetu causa cecidisset atque damnatus fuisset.

111.

ὄστρακίνα] Vid. Proverb. *testulae transmutatio*. ubi tamen sensus *Pollucis* non satis clare ab *Erasmio* expressus, ut *Henricus Stephanus* monet, remittens idcirco Lectorem et ad *Eustath.* quem vid. in *Iliad.* fol. (edit. *Basil.*) 1219. SEBER.

ὄστρακίνα] C. A. περὶ ὄστρακίνας. KUEHN.

ὄστρακίνα] Ostracindam hodiernam apud *Belgas* explicat *Iunius Nomenclatore*, cum *Pollucis* conferens. IUNG.

ὄστρακίνα] Plura de hoc ludi genere congegit eruditissimus *Meursius*, qui tibi omnino est adeundus. in *Arrhiani* loco, quem adduxit, vide, num magis legendum velis περιστροφὴν pro ἀναστροφὴν. de ὄστράκου περιστροφῇ mox *Onomasticographus* noster, quod confirmatiorem reddit illam lectionem: elegantius ita hunc testularum ludum alludit. Meminit et *Etymologus* in *Ἐφεσίδα*, ubi *Aristophanem* ita finxisse ait alicubi ὄστρακίνα ἀνιπιτόμενον τὸν ὄστρακισμόν, prout *Cratinus* ἐφεσίδα commentus fuerit παρὰ τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις γενομένας ἐφέσεις. nimirum sub ludi nomine alteras illas res involvere voluit uterque. sed in *Etymologico Magno* emenda: Ἐφεσίδα, ὄνομα παιδιῶς γενακικῆς; nam γενακικῶς vulgo, sed hoc tamen et ita restituendum *Sylburgius* praecepit. Mox vero πρὸς αὐτὴν εἶναι νομίζουσα scribi, spiritu mutato, sic potius optem: πρὸς αὐτὴν. et saepissime quidem ita corrupte positum fuisse spiritum illum in *Lectionibus Lucianeis* docuit eruditionis eximiae vir *Ioann. Ienius*, et olim etiam *Theon* in *Aratum* haud procul initio. Tum autem ἰποιτελείαν σιγμῆν post τὸ ἔνδον cum *Kuehnio* posui

qui et in Codicis sui margine hoc porro magis habet, quod post ἀφέντος interserat δέ· sed haud est opus.

ἔταν] MS. ὅτ' ἂν γρ. IUNG.

ἐκατέρου μερὶς] *Utriusque partis altera exterius testulae tibi vendicat, altera vero interioris. νομίζουσα tum pro νομίζεις more Attico. post τὸ ἔνδον distinguerem στιγμή ὑποτελεία.* KUEHN.

πρὸς αὐτήν] MS. αὐτῆς. SEB.

πρὸς αὐτήν] *Salm. πρὸς αὐτῆ.* KUEHN.

πρὸς αὐτήν] MS. πρὸς αὐτῆς ε. v. ut et *Seberi*, pariter recte a se, pro se, pro sua parte. Labet adscribere de hoc lusu *Eustathii* verba ad *Ἠλιάδ. σ.* Sed ea saltem, (duplicem enim expositionem habet) quae ex *Platone Comico* excerpisit. inde enim et *Noster* sumpsit, ut conferenti tibi patebit. *Πλάτων*, ait *Eustathius*, δὲ φασὶν ὁ *Κωμικὸς* φράζει αὐτὴν οὕτως· εἴχασι τοῖς παιδαρίοις τούτοις, οἱ ἐκάστοτε γραμμὴν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς διαγράψαντες διανεμῶμενοι δὲ εἰς αὐτοὺς, ἐστάσιν αὐτῶν οἱ μὲν ἐκεῖθεν τῆς γραμμῆς, οἱ δ' αὖ ἐκεῖθεν· εἰς δ' ἀμφοτέρων ὄστρακον αὐτοῖς ἀνήσιν εἰς μέσον ἐστώς· κἄν μὲν πίπτησι τὰ λευκὰ ἐπάνω, φεύγειν ταχὺ τοὺς ἐτέρους δεῖ· τοὺς δὲ, διώκειν· ὁ δὲ ἀναρρόπιπων τὸ ὄστρακον, λέγει, νύξ ἢ ἡμέρα· τουτέστι τὸ λευκὸν ἐπιφαίννται τοῦ ὄστράκου, ἢ τὸ πισσηρὸν σκοτεινόν· ὅπερ ἐξ *Ὀμήρου* παρείλκυσται, νίφος εἰπόντος μελάντερον ἢ ὅτε πίσσα. Dixerat autem in prioribus θάτερον τὸ μέρος τοῦ ὄστράκου πεπισσωμένον fuisse, τὸ ἐντὸς δηλαδή· τὸ δὲ ἐκτὸς, ἀπίσσωτον. Haec nostri *Pollucis* locum valde illustrant; nam *Erasmiana* obscura nimis sunt, nec ipse adsecutus locum valde *Pollucis* hunc, ut et *Seberus* noster indicavit. IUNG.

τὸ ἔνδον, ἀφέντός τινος] *Leg. ἀφέντος δέ τινος· et ita Interpr. vertit.* KUEHN.

τὸ ἔνδον, ἀφέντός τινος] MS. τὸν ἔνδον, ἀφέντος τινὸς κ. IUNGERM.

ὑπερφανεῖεν] *Salmas. ὑπερφανῆ· apparuerit superior, quibus illa pars propria est, insequuntur, altera vero pars fugit aversa. legerem enim οἱ δὲ φεύγουσιν ἀποστραφέντες, in fugam avertuntur. MSS. et Salmas. legunt φεύγοντες ὑποστραφῶσι· ubi etiam leg. ἀποστραφῶσι,* KUEHN.

ὑπερφανεῖεν] MS. ὑπερφανῆ· quod magis placet quam vulgatum ὑπερφανεῖεν, quod profecto et falsum ita est, quum potius ὑπερφάνηεν debuisset notari proparoxytonως. sed MS. rectius. IUNG.

ὑπερφανεῖεν] Restitui ὑπερφανῆ cum MSS. alterutra pars

superior apparuisset. Mox edebatur vulgo φύγωσιν ὑποστραφέντες· sed potior videbatur MSS. lectio. *Kuehnus* in libri margine ἀποστραφῶσι, quod non est rationis cur prae altero deligere velimus. *Glossae* Ὑποστρέφω, *redeo, revertor.*

φύγωσιν ὑποστραφέντες.] MS. φεύγοντες ὑποστραφῶσιν.
SEBER.

φύγωσιν ὑποστραφέντες.] MS. δὲ ἄλλοι φεύγοντες ὑποστραφῶσι, ὅπερ etc. nescias fere utrum malis, ut noster MS. ita et *Seberi* habet. IUNG.

Πλάτων, ἐν τοῖς etc.] *In Dialogo de Amore qui Phaedrus inscribitur* p. m. 200. KUEHN.

Πλάτων, ἐν τοῖς etc.] *Platonis locus in Phaedro est: φυχὰς δὴ γίγνεται ἐκ τούτων, καὶ ἀπεστρεμχῶς ὑπὲρ ἀνάγκης ὁ πρὶν ἐραστῆς, ὀστράκου μεταπεσόντος, ἔεται φυγῇ μεταβαλῶν· ὁ δὲ ἀναγκάζεται διώκειν, ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθεάζων, etc. quem locum et Erasmus indicavit adagione, Testulae permutatio.*

IUNGERM.

112.

φευγόντων] Abest a C. A. φευγόντων· nec *Salmasius* legit. KUEHN.

ὄνος οὗτος κάθηται.] C. A. ὄνος οὕτω κάθηται. C. V. τοίνυν κ. *Interpr. leg. οὗτος καλεῖται*, quo non utimur: sedebat enim in medio asinus, ludibriis victorum sine dubio expositus. KUEHN.

ὄνος οὗτος κάθηται.] MS. ὄνος τοίνυν κάθ. IUNG.

ἐπιλέγει νῦς etc.] C. A. ἐπιλέγειν ἐξ· male: sed facile inde elicueris vulgatum. *Vales. ex Eustathio pag. 1161. legit νῦς ἢ ἡμέρα.* KUEHN.

τὸ γὰρ ἔνδον] MS. ἔνδοθεν. SEB.

τὸ γὰρ ἔνδον] MSS. cum *Salm.* ἔνδοθεν. KUEHN.

τὸ γὰρ ἔνδον] MS. noster ut *Seberi*, τὸ γὰρ ἔνδοθεν ἄ.
IUNGERM.

τὸ γὰρ ἔνδον] ἔνδοθεν omnes habent MSS. quorum nos consensus sequi decrevimus ubique, nisi reclamet aperta veritas. Tum protenus καταλήλιπται ad Atticae dialecti normam edidi. πίτη καταλείφεσθαι de navibus alibi mihi lectum est, et νῆες ἀλειφόμεναι vel καταλειφόμεναι πίτη, *naves oblitae pice.* Tandem καλεῖται δὲ καὶ ὀστρ. πέρ. etc. καὶ illud a vulgatis aberat male: sed et appellatur ὀστράκου περιστροφῆ id ludicri genus.

κατήλιπται] MSS. et *Salm.* καταλέληπται leg. καταλήλιπται, *oblita est.* KUEHN.

κατήλειπται] MS. καταλέλειπται· scribe καταλήλειπται, Atticum id prae vulgato. Sic et supra VIII, 16. ubi vulgo κατείληπτο, MS. habebat καταλήλειπτο. et supra segm. 121. ἀηλιμμένω, MS. non invito, repono. IUNG.

ὃ τῆ νυκτὶ etc.] C. A. καὶ τῆ ν. ἔ. et nocti attributa est. sic et *Saltn.* ΚΥΕΗΝ.

ἐπιπεφήμισθαι] MS. πεφήμισθαι· non ἐπιπεφ. IUNG.

καλεῖται δὲ ὄστρ. περιστρ.] C. A. καὶ ὄστράκου π. *testulae conversio.* *Plato de Republ.* libr. VII. τοῦτο δὴ, ὡς εἴκεν, οὐκ ὄστράκου ἂν εἴη περιστροφῆ, ἀλλὰ ψυχῆς περιαγωγῆ ἐκ νυκτερινῆς τινος ἡμέρας εἰς ἀληθινὴν τοῦ ὄντος ἰούσης ἐπάνοδον, ἣν δὴ φιλοσοφίαν ἀληθῆ φήσομεν εἶναι. ὄστρακίνδαν *diversis modis explicat Eustath.* in *Iliad.* pag. 1161. *Salmasii* V. C. καλεῖσθαι δὲ καὶ ὄστράκου περιστροφῆν. ΚΥΕΗΝ.

καλεῖται δὲ ὄστρ. περιστρ.] καλ. δὲ καὶ ὄστρ. MS. *noster.* et supple hanc particulam καὶ in vulgatis, omnino necessariam hic. non enim saltem ita dictam hanc παιδιὰν *Noster* vult, sed praeter quod ὄστρακίνδας adpellationem habuerit, et περιστροφῆν ὄστράκου adpellationem fuisse. IUNG.

ἡ δὲ διεκυστίνδα] Vide an idem ludus qui ἐλκυστίνδα, quem sic *Eustathius* describit: δοκὸς ἀνδρομήκης ἴστατο τετραμήνη κατὰ μέσον, διήρητο δὲ δι' αὐτῆς σχοινίον τι, οὗ ἑκατέρωθεν ἐξημμένοι δύο νεανίσκοι ἀνθέιλκον, ἐντρέψαντες ἀλλήλοις τὰ νῶτα· ὁ δὲ βιασάμενος καὶ προαγαγὼν αὐτὸ τῆς δοκοῦ ἐνίκα τὸν ἕτερον. *Iliad.* fol. 1149. ΣΕΒ.

ἡ δὲ διεκυστίνδα] C. A. cum *Salmasio* ἐλκυστίνδα. vulgatum habet etiam *Hesychius* cum aliis. ΚΥΕΗΝ.

ἡ δὲ διεκυστίνδα] Sequitur dielcystinda, quam hinc quoque explicat *Iunius Nomencl.* *Eustathius* videtur ἐλκυστίνδαν vocare. non enim dubito eum ad hanc παιδιὰν puerilem, plerumque tamen palaesticam, (ubi talia manuum contentione magis serio quam ioco peragebantur, unde et *Hesychius*: *Διεκυστίνδα, παιδιὰ τις οὕτω καλεῖται ὑπὸ τῶν παίδων ἐν τῇ παλαιστρᾷ*) respexisse, ubi ad ista *Homericā* Ἰλ. ρ. ubi comparat Graecos et Troianos trahentes ad se quosque cadaver *Patrocli*, tali ἐλκυσμῶ,

ὡς δ' ὄτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
λαοῖσιν δώη τανύειν μεθύουσαν ἀλοιγῆ,
δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε, διασιάντες τανίουσι
κυκλόσ', ἄφαρ δὲ τε ἰκμὰς ἔβη, δύνη δὲ τ' ἀλοιγῆ
πολλῶν ἐλκόντων, τάνυται δὲ τε πᾶσα διαπρό·

ὡς οἷγ' ἔνθα νέκυν ὀλλγῆ ἐνὶ χώρῳ
εἴλεον ἀμφοτέροι. —

Ibi nempe *Eustathius*: ἐνταῦθα δὲ σπουδαιοτάτῳ ἔλκυσμῷ παραπηκτέον, εἰ δοκεῖ, καὶ τινα ἑτεροῖον μὲν, ἀρχῆθεν δὲ παραδεδομένον, ὡς ἦν, ἢ (scribo, ὃς ἦν ἢ) ἔλκυστίνδα λεγομένη παιδιά: quam tamen non describit, sed eius partem quandam, ut ait, *Scaperdam*, ut mox ad *Pollucem*, ubi de *Scaperda* agit, paulo inferius adnotabimus. vide et *Magnum Casaubonum* ad *Satyr. V. Persii*, in illud, *funem reduco*, ubi ad ἔλκυστίνδαν refert, quod aiunt *funem contentiosum, et funem contentionis ducere*. IUNG.

ἢ δὲ διελκυστίνδα] *Helcystindam* et *dielcystindam* genera ludorum diversa putavit *Meursius*, qui et alios secum in illum traxit errorem. non differunt quicquam ἔλκυστίνδα et διελκυστίνδα, ut bene vidit *Iungermannus* noster, et facile quisque conspiciat, qui *Pollucis* et *Eustathii* descriptionem componere voluerit, nisi quod *Eustathius* rem penitius atque accuratius persequatur, atque ludi modum exponat. sed et idem ludus diversa ratione peragi potuit, sine δοκῶ. quam itaque διελκυστίνδαν nominavit *Pollux*, et cum δοκῶ seu trabe, quae *Onomasticographo* nostro *σκαπέρδα* segm. 116. quamque τῆς ἔλκυστίνδας partem statuit *Eustathius*. Porro de hoc exercitii genere *Mercurialis* etiam videndus de *Arte Gymn.* lib. III. c. 5. ubi et elegantem e *Platonis Theaeteto* locum vir doctissimus adfert, quem et hic illustrando *Polluci* posuisse iuvabit: ἂν μὴ πῆ ἀμυνόμενοι διαφύγωμεν, δίκην δώσομεν, ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς παλαιστραῖς διὰ γραμμῆς παίζοντες, ὅταν ἐπ' ἀμφοτέρων ληφθέντες ἔλκωνται εἰς τὰ ἐναντία. Haec autem *dielcystinda* in palaestris ut plurimum fuit exercita, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀλλαχόθεν, ubi cum MSS. ἀλλὰ nolim omittere; siquidem et ita *Pollux* noster haud procul initio capitis sequenturi loquatur.

ἐπιτοπολὺ] MS. ἐπὶ τὸ πολὺ. IUNG.

οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ χ.] Absunt ista a C. A. usque ad κρατοῦντες. C. V. ἀλλὰ non habet. sensus est quod pueri in duas factiones divisi se invicem ad se pertrahere nitantur. nec finis est, antequam altera pars alteram singulatim ad se traduxerit. KUEHN.

οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ χ.] MS. οὐ μὴν καὶ ἀλλ. sine ἀλλὰ. IUNGERM.

ἔτεροι] MS. vitiose ἑταῖροι. IUNG.

μεταστήσονται παρ' αὐτοῖς etc.] MS. μεταστήσονται παρ' αὐτοῦς οἱ κρ. ut scribendum potius est, quam ut vulgatur, μεταστήσονται παρ' αὐτοῖς. IUNG.

113.

ἡ δὲ μυῖνδα] C. A. περι μυῖνδας. KUEHN.

ἡ δὲ μυῖνδα] Sequitur *Myinda*, quam *H. Iunius* cum χαλκῆ μυῖα confundit. non vero et *Pollux*, ut patet ex iis quae sequuntur segm. 125. Et *Hesychius* etiam ambo separatim explicat. IUNG.

ἡ δὲ μυῖνδα etc.] Non est equidem hoc toto capite locus, si mihi credis, qui scrupuli atque salebrarum plus habeat, quam hic ipse de *myinda*. et *Meursium* quoque id ipsum videntem difficultas absterruit, ne quid in eo tentaret. posuit itaque tantum paucula verba, quaeque faciliora. et alii quoque manus abstinuere. solus *Bulengerus*, in *Graeco Pollucis*, inquit, error est, quem ita restitue: ἀντίκα καταμύειν ἀναγκάζει, καὶ μύσαντα κρυφθέντας ἀνευρῆσαι μέχρι φωράση, καὶ μύσας ἂν τις προσάψηται προδείξει μαντευόμενος ἔστ' ἂν τύχη· et apponere quoque reliqua placet, quibus ipsam ludi rationem exponit, unde poterit intelligi, quem *Polluceo* loco sensum accommodet: *In Graecis in Myinda unus aliquis connivens oculis, voces sociorum observat, et quemcunque suffugientium arripuerit, hunc connivere cogit et conniventem casu occultatos invenire; si tamen nomen eius quem apprehenderit, divinarit.* interpretem agit *Pollucis* vir *Doctissimus*, sed non sanequam ubique felicem, quod planius constabit, cum, restituto loco, sensum eius exponemus. hic itaque simul omnia complectamur, ne singula seorsim persequi sit opus. Ubi iam legis e MSS. cum *Kuehnio*, Φυλάττου, βοᾶ, ante nos erat, φυλάττεται βοᾶν, quod *Bulengero* expositum vidimus, voces sociorum observat. sed sola vera est MSS. lectio. In istis ἀντίκα καταμύειν MSS. *Palatinus* et *Salmasii* ἀντικαταμύειν· et hoc quidem egregie: sed tamen ἀντίκα ceteri MSS. servant, quod itaque non expulimus; et appositissime remanet: *protinus in sui locum succedere cogit*: plene atque plane. hactenus illa facilia satis; quae sequuntur, intricatissima. *Kuehnii* ad oram sui libri: ἡ καὶ μύσας κρυφθέντας ἀνερευνῆσαι μέχρι φωράση· nam in *Edit. Basil.* male φωράση· sed multis nominibus praeferri meretur, quam attulit emendationem *Iungermannus* noster, siquidem ad MSS. lectionem accedat propius. textus itaque sic habet. editum fuit ante nos, ἡ μύσαντος κρυφθέντος (κρυφθέντας editiones *Seberiana* priores) * ἀνευρῆσαι μέχρι φωράση. Tum supplevimus e MSS. sensum inserta sequenti periodo vocula οὐ. atque protenus cum MSS. προσδείξει maluimus, quam cum vulgatis προδείξει· et mox tibi rationem dicam. tandem vero MSS. beneficio post μαν-

τενόμενος addidimus λέγει, quo addito facilior est et perfectior sensus. Sed ne quidem in ipsis MSS. hic mihi locus satis integer atque sanus exhiberi videtur; quod tu deprehendas facile ex illis manu exaratorum Codicum variantiis. itaque, si forsitan alicubi coniectura meliorem facere liceat, totum hic apponam, ut quidem emendandum existimabam: Ἡ δὲ μυῖνδα, ἣτοι καταμύων τις, Φυλάττον, βοᾷ, καὶ ὃν ἂν τῶν ὑποφρυγόντων λάβῃ, αὐτίκα ἀντικαταμύειν ἀναγκάζει, ἢ μύσαι καὶ τοὺς κρυφθέντας ἀνερευνησαί, (quamvis et in his acute Doctiss. *Lungermannus* emendaverit, ἢ μύσας τοὺς κρυφθέντας ἀνερευνησῶ, idque minime reiecerim) μέχρι φωράσῃ, ἢ καὶ μύσαι, οὗ ἂν τινὸς προσάψῃται, (quo simili modo *Suidas* in *Χυτρίνδα* dixit, ἕως ἂν ἐφάψῃται τινὸς) ἢ ἕάν τις προσδείξῃ μαντευόμενος λέγει, ἔστ' ἂν τύχῃ, aut forsitan mavelis ἕως ἂν τύχῃ. Scilicet in istis plura myīndae genera delineat *Auctor* noster, quae singula ut melius atque expeditius intelligas, Latina adponere in animum induxi: *Myīndam* quod attinet, seu clausis quis oculis clamitat, Cave, et si quem subterfugientium ceperit, confestim suo loco oculos claudere cogit; seu connivere solet aliquis, et quaerere latitantes, donec invenerit; seu etiam oculos occludere, atque aliquem conariprehendere, usque dum tetigerit; aut si quis in eum, qui clausis est oculis, digitum intenderit, divinando quendam de colludentium grege nominat, si forsitan, quis ille fuerit, adsequatur coniectans: tum ille nempe in eius succedebat locum. ita constitutis *Onomasticographi* verbis, sensus est planus atque facilis. adiutabunt eruditi operam nostram, et si forte emendabunt. Sed de isto προσδεικνύναι monendum restat, quod ego reddidi *digitum intendere*, commode, ni fallor. simile ludendi genus hac etiam tempestate viget. dixit aliquis, nec enim scriptoris succurrit nomen, quendam de vili plebe δακτύλῳ *Δημοσθένην* προσδεικνύναι, quod *Plinius* eleganter ita expressit: *An si Demosthenes iure laetatus est, quod illum anus Attica ita demonstravit, οὗτός ἐστι Δημοσθένης* etc. Porro ab hoc ludendi genere petito more Romani milites *Christum* percutientes, dicebant, προφήτευσον ἡμῖν Χριστὲ, τίς ἐστίν ὁ παῖσας σε, ut commemoratur a *Matthaeo* c. XXVI. et *Marco* cap. XIV. unde itaque in extremis *Pollucis* nostri verbis hoc etiam modo legere licet: μαντευόμενος λέγει, ὃς ἐστίν, ἂν τύχῃ, divinando dicit, qui sit, si forte coniectet. [In constituendo *Pollucis* de *Myinda* loco non invitis Musis me esse versatum opinor. operae tamen pretium feret eruditus Lector, si cognoverit, quae noster *Berglerus*, literarum Graecarum scientissimus, me-

cum communicavit. sic enim ille ad me de his Onomasticographi verbis: *Ego locum illum IX, 113. in nova hac editione feliciter restitutum iudico, omniaque in illo plana esse, si recte capiantur, volo ostendere. tantum σαφηνείας gratia ita distinguo: Ἡ δὲ μύινδα ἦτοι καταμύων τις Φυλάττου βοᾶ, καὶ ὃν ἂν τῶν ὑποφενγόντων λάβη, αὐτίκα ἀντικαταμύειν ἀναγκάζει, ἢ μύσαντος κρυφθέντας ἀνερευνᾶ, μέχρι φωράσῃ ἢ καὶ μύσας οὐ ἂν τις προσάψηται, ἢ ἐάν τις προσδείξῃ, μαντευόμενος λέγει, ἔστ' ἂν τύχη. Haec ego ita accipio et interpretor. Myinda (coeciliudium) vero (est, in qua) aut oculos quis claudens Cave clamat, quemve fugientium prehenderit, sui loco confestim clausis esse oculis cogit; aut eos, qui sese, dum ipse visum sibi obstruebat, commodum occultaverant, tamdiu investigat, quoadprehenderit; aut visum sibi quis obstruens, quem tetigerit, sive etiam ariolans digito monstraverit, indicat (nominat) usque dum in eum incidat, (eum coniciat) nominando scilicet illum ipsum, quem tetigerat, vel digito monstraverat. Non inepte tamen legas: κρυφθέντας ἂν ἐρευνᾶ. De genitivo absol. sine αὐτοῦ vid. segm. 117. 118. Ex Addendis.]*

φυλάττεται βοῶν] Pro φυλάττεται βοῶν C. A. βοᾶν. C. V. φυλάττου βοᾶ, quidam oculis connivens clamat, cave tibi! quae lectio vera est sine dubio. vulgatae lectioni fieri posset medela legendo φυλάττεσθε, βοᾶ, cavete! clamat. Salm. leg. βοᾶν. KUEHN.

φυλάττεται βοῶν] MS. καταμύων τις φυλάττου βοᾶ! optime nobis lusus illius morem servavit. legendum enim certo scio: καταμύων τις, φυλάττου, βοᾶ etc. Ille enim qui clausis oculis esse cogitur clamat, Cave, in isto lusu, postquam oculos concluderit, ut reliqui sciant sibi cavendum esse, ne quem capiat. *Etymologicon Magnum: Δραπετίνδα, ὄνομα παιδιᾶς· ἔστι δὲ τῆς μύινδα καλουμένης τρόπος· εἴρηται δὲ παρὰ τό· τῶν παιδῶν ὁ μὲν τις μύει τοὺς ὀφθαλμοὺς βοῶν, Τηροῦ, φυλάττου· οἱ δὲ ἄλλοι, φεύγουσι, φυλασσόμενοι τοῦ ἀγρευθῆναι. IUNG. καὶ ὃν ἂν τῶν ὑποφ.] C. V. καὶ ὦν ἂν etc. C. A. καὶ ὃν ἂν ὑπὸ τῶν φενγόντων. vulgatae nondum me poenitet, quamvis Salm. etiam ex suo V. C. ὑπὸ τῶν φ. adnotet, et legat inde ἀπὸ τῶν φ. KUEHN.*

καὶ ὃν ἂν τῶν ὑποφ.] MS. καὶ ὦν ἂν etc. IUNG.

αὐτίκα καταμύειν ἀναγκάζει] C. A. ταμύειν ἀναγκάζει· vi-tiose. C. V. ἀναγκάζῃ ἢ καὶ μύσας, οὐ ἂν τις προσάψηται etc. Salm. ἀντικαταμύειν. KUEHN.

αὐτίκα καταμύειν ἀναγκάζει] Pro αὐτίκα καταμύειν noster MS. longe elegantius ἀντικαταμύειν habet. qua lectione nil

verius. quem ille καταμύσας comprehenderit, hunc cogit pro se iam ἀντικαταμύειν, vel vicissim καταμύειν, ipse iam liber ab hac functione ludicra, et inter ὑποφεύγοντας. IUNG.

ἀνευρηῆσαι] Expunge hoc verbum, ac rescribe vel ἀνευρεῖν, quod in prior. edition, vel ἐρευνῆσαι. quod in MS. Ex utroque enim istud ἀνευρηῆσαι nescio quo nostro infortunio ita depravatam modo irrepsit. SEB.

ἀνευρηῆσαι] C. A. ἐρευνῆσαι μέγρι φωράσαι, ἢ εἴαν τις προσδείξῃ, μαντευόμενος λέγει ἔστ' ἀντύχη. Hesychius ἐπιτύχη. locum partim corruptum, partim turbatum esse nemo non viderit. restituerem eum sibi hunc in modum: ἢ καὶ μύσας, οὗ ἂν τις κρυφθέντων ἢ ἀνερευνῆσει (Salm. ἀνερευνῆσαι et φωράσαι, et ista delet, ἢ καὶ μύσας ἂν τις προσάψηται.) μέγρι φωράση, ἢ προσάψηται, ἢ εἴαν τις προδείξῃ, μαντευόμενος λ. ἔστ' ἂν ἐπιτύχη. aut si quis clausis oculis ubi quis occultetur, scrutabitur, donecprehenderit, aut contigerit aliquem, aut si quis praemonstret (oculis scilicet conniventibus) divinat tamdiu, donec coniecerit. ultimum modum ludendi μνῦνδαν Hesychius etiam explicat his verbis: Μνῦνδα, παιδιά τις οὕτω καλουμένη ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. καταμύων γάρ τις τὸ ἐρωτώμενον ἀποφαίνεται σχεδιάζων, ἕως ἂν ἐπιτύχη. εἴαν δὲ ἀμαρτῶν ἀναβλέψη, πάλιν καταμύει. Salm. leg. ἢ εἴαν τις προδείξει μ. λ. ἔστ' ἂν τ. προδείκνυμι est, manu clausum ostendo alteri, qui clausis oculis divinat, quid vel quale vel quantum sit quod occultatur. KUEHN.

ἀνευρηῆσαι] MS. κρυφθέντας ἀνερευνᾷ μέγρι etc. Et antea vulgati sane etiam κρυφθέντας, sed pro altero ἀνευρεῖν habebat. In MS. suo legi ἐρευνῆσαι indicat Seberus noster. Sed nostra lectio certe reponenda est, indicativa oratione, ut alia hic, non infinita. Turbat tamen adhuc illud μύσαντος, et pro eo libens facerem μύσας τοῦς. Sed nolim tamen quid temere, non favente MS. liceatque forte exponere, ἢ μύσαντος, id est, ἐν τῷ αὐτὸν μύσαι, dum ille conniveret, reliquos interim occultantes sese deinde quaerit. IUNG.

μύσας ἂν τις] MS. μύσας οὗ ἂν τ. πρ. nec videtur illud οὗ in vulgatis bene desiderari. IUNG.

προδείξῃ μαντ. ἔστ' ἂν τύχη] MS. προδείξῃ μαντ. λέγει ἔστ' ἂν τ. SEB.

προδείξῃ μαντ. ἔστ' ἂν τύχη] MS. noster προδείξῃ μαντευόμενος λέγει ἔστ' etc. sed quid est προδείξῃ? Ego me non intelligere fateor lubens, ut nec vulgatum προδείξῃ. Et mihi videtur valde verisimile legendum esse προσθίξῃ, quod cum praecedenti προσάψηται idem fuerit. quum quis tetigerit, divinando dicit, donec eum, qui fecerit, nominaverit ipsum.

Iam totum hunc locum ut legendus videtur adscribere placet: ἡ δὲ μυῖνδα, ἥτοι καταμύων τις, φυλάττου, βοῶ, καὶ ὄν ἂν τῶν ὑποφευγόντων λάβη, ἀντικαταμύειν ἀναγκάζει· ἡ μύσαντος (an μύσας τοὺς, ut dixi?) ἂν κρυφθέντας ἀνερευνῶ, μέχρι φωράση, ἡ καὶ μύσας (οὗ) ἂν τις προσάψηται· ἡ εἰάν τις προσθήξῃ, μαντευόμενος λέγει, ἔστ' ἂν τύχη. Ita habes tres formas myindae. In posterioribus tamen distinguendis nondum sum certus, an forte rectius: φωράση· ἡ καὶ μύσας, οὗ ἂν τις προσάψηται, ἡ εἰάν τις προσθήξῃ, μ. etc. Sed quid in ludicris moramur? IUNGERM.

ἡ δὲ χυτρίνδα] C. A. περὶ χυτρίνδας. vid. *Hesych.* h. v. et *Suid.* etc. KUENH.

ἡ δὲ χυτρίνδα] MS. ἡ δὲ χυντρίδα. male. Et hoc ad Belgicos lusus transfert *Iunius Nomencl. Hesychiana* sunt: Χυτρίνδα, παιδιᾶς εἶδος τοιαύτας· (scribe τοιαύτης) καθέζεται τις ἐν μέσῳ, εἶτα κυκλῶ περιτρέχοντες οἱ παῖδες περὶ τὸν καθεζόμενον, ποιοῦσιν αὐτὸν περιστρέφεσθαι, ἕως ἄψηται τινὸς τύπτοντος αὐτόν· εἶτα καθέζεται ὁ ληφθεὶς. IUNG.

περικνίζουσι] C. A. ἡδὲ περικλαΐζουσιν, vel cum explosione et sibilo circumveniunt, circumsibilant, quae lectio non spernenda. C. V. simpliciter κνίζουσι, quod iam praecedenti τίλλειν inest. KUENH.

περικνίζουσι] MS. κνίζουσιν simpliciter, pro vulgato composito. et placeat ut praecedens τίλλουσιν et sequens παίουσιν. IUNG.

περιστρεφόμενου] C. A. et *Salmas.* στρεφομένου. *Hesych.* ποιοῦσιν αὐτὸν περιστρέφεσθαι. KUENH.

ληφθεὶς] E. MS. prior. edit. λυφθ. vid. *Hesych.* qui brevior. SEB.

ληφθεὶς] ληφθεὶς etiam noster MS. habet. IUNG.

114.

τῇ χειρὶ τῇ λαιῶ κυκλῶν] MS. τῇ λ. περιθέων ἐν κύκλῳ· οἱ δέ. SEB.

τῇ χειρὶ τῇ λαιῶ κυκλῶν] Abest a C. A. dein una cum C. V. τῇ λαιῶ περιθέων ἐν κύκλῳ. videtur post λαιῶ interpungendum, et dein legi debere, οἱ δὲ περιθέοντες ἐν κύκλῳ. *Salmas.* leg. etiam περιθέων ἐν κ. KUENH.

τῇ χειρὶ τῇ λαιῶ κυκλῶν] MS. plenior: λαιῶ περιθέων ἐν κύκλῳ· οἱ δὲ etc. quo pacto quum et *Seberi* MS. habeat, videtur locus vulgo mutilus, et supplendus ideo. nam ait et μοκ περιέρχεται. IUNG.

τῆ χειρὶ τῆ λαίᾳ κυκλῶν] Supplevimus hic e MSS. quae deerant vulgo. *Kuehnius* autem, dum restituit, οἱ δὲ περιθέοντες ἐν κύκλῳ etc. non recte cepisse ludi formam videtur. qui scilicet ad ollam erat, caput eius laeva manu prehensum tenebat, eamque circumcursitabat, donec ludentium aliquem tetigisset: is est eximius Manuscriptae lectionis sensus. Quae sequuntur, alio legi modo in MSS. Commentatores adnotant, sed corrupta pariter, et a *Kuehnio* invita quoque *Minerva* tentata. nos tamen non dubitamus, quin MSS. scripturam ita vere liceat emaculare: τίς τὴν χύτραν; καὶ κείνος ἀποκρίνεται, ἀναζητεῖ· ἢ, τίς περὶ χύτραν; καὶ κείνος ἀποκρίνεται, ἐγὼ Μίδας· quis ille, qui ollam? (scilicet κατέχει, tenet) respondet ille, require sis. aut, quis est circa ollam? tum iterum ille: Ego Midas, quae, puto, sunt liquida. non tamen in textum retuli, quod non iisdem sic in MSS. literis legatur. Μοκ *Kuehnius* in textu οὐ. bene. In ceteris MSS. lectioni non cedit vulgata.

παίουσιν] Ille capite sustinet ollam sinistraque, alii vero circumcursitantes verberant illum, simulque interrogant etc. ΚΥΕΗΝ.

καὶ κ. ἀποκρίνεται, ἐγὼ Μίδας.] C. V. ἀποκρίνεται· ἀναζητεῖ· ἢ τίς περὶ χύτραν, καὶ κείνος ἀποκρίνεται, ἐγὼ Μίδας. quae confusa ita in ordinem redigerem: ἀναζητοῦντες τίς περὶ χύτραν; καὶ κείνος etc. *Salmas.* ἐγὼ Μίδας. ΚΥΕΗΝ.

καὶ κ. ἀποκρίνεται, ἐγὼ Μίδας.] MS. noster tota linea auctior: καὶ κείνος ἀποκρίνεται, ἀναζητεῖ· ἢ, τίς περὶ χύτραν· καὶ κείνος ἀποκρίνεται, ἐγὼ Μίδας· οὐ δ' ἂν etc. nec videntur repetita falso, et errore quodam. Si *Cratetis Παιδιῶν*, ex qua forte haec talia *Noster* bonam partem hausit, ut mox innuere videtur, nobis reliquisset invidiosa vetustas, vel τὸν τὰ περὶ τῆς Ἑλλήνων παιδιῶς γράψαντα; *Eustathio* laudatum, haberemus, de eiusmodi iudicium facere in promptu esset. Nunc quoniam multa eiusmodi generis in solo *Polluce* supersunt, hic in tenebris saepius micare cogimur, ludentes nimirum in capite ludicro. οὐ vero pro ᾧ vulgato omnino repone sis quoque: οὐ, id est, οὐ τινός. ΙΥΝΓ.

ᾧ δ' ἂν τύχη] Legendum οὐ δ' ἂν τύχη etc. et ita *Salm.* ΚΥΕΗΝ.

περὶ τὴν χύτραν περιέρχεται.] C. A. παρὰ τὴν χύτραν περιέρχεται. malim ἐρχεται, ille ad ollam venit, vel ollam subit capite. ΚΥΕΗΝ.

περὶ τὴν χύτραν περιέρχεται] Ita recte Codices editi: *Kuehnius* in libri sui margine: f. ἐπὶ τὴν χύτραν παρέρχεται.

sed frustra. non scilicet intellexit homo doctissimus Iudaei rationem, ut a nobis observatum.

ἡ δὲ φρυγίδα] C. A. *περὶ φρυγίδας*. *Hesych.* h. v. *παιδιᾶς εἶδος διὰ κνάμων*. KUEHN.

ἡ δὲ φρυγίδα] Sequitur φρυγίδα. eam *Turnebus* XXVII. *Advers.* 33. in *Codice Iustiniano* reponens, ita interpretatur hic, *ludus, quo testulis levibus et politis inter manus sinistrae digitos positis, dextra numerose testulas pulsabant*. *Hesychius* et fabas in eum lusum venisse indicat: *Φρυγίδα, παιδιᾶς εἶδος διὰ κνάμων*. An inde nomen? *φρυκτοὶ* enim *fabae*. vid. *Suid.* et *Etymol.* in *διαφρυκτοῦν* et *Hesychium* in *διάφρυκτος*. IUNG.

τῶν λείων] ὄστρακα τῶν λείων, *testas leves*, non *contritas*, ut *Interpr.* KUEHN.

τῶν λείων] MS. *λειῶν*. dixit vero ὄστρακα τῶν λείων, ut *segm.* 119. ὄστρακον τῶν θαλαττιῶν. IUNG.

διαθέντες] C. A. *διατιθέντες*. KUEHN.

* ἐπιχρούουσι] Tolle asteriscum ante *ἐπιχρούουσι*. id enim et MS. habet et *Edit. Florentina*: nam quod *ἐπιχρούουσι* in *Basil.* legebatur, vitio operarum contigit, ut *σφαλμάτων* recensio ad calcem adiecta docet. IUNG.

κατ' ἀριθμόν.] C. A. una cum V. C. omittit *κατ' ἀριθμόν*. KUEHN.

κατ' ἀριθμόν.] Desunt in MS. *κατ' ἀριθμόν*. IUNG.

ἡ δὲ * κινητίδα] Vid. supra *segm.* 110. SEB.

ἡ δὲ * κινητίδα] C. A. *κινητίδα* cum titulo *περὶ κινητινίδας*. at C. V. bis *κινητίδα*, quod convenit cum *κινεῖν*, *osculari*: ita enim legendum esse patet ex C. V. ubi est *ἀπὸ τοῦ κύνειν*. eadem affert e C. V. *Salmas.* in *Notis*. KUEHN.

ἡ δὲ * κινητίδα] Sequitur *Cynetinda*: *κινητίδα*, ut vulgatum est, et *κινεῖν*. Sed *H. Stephanus* in suo *Codice*, ἴσως *κινητίδα*, adscripsit, et *κινεῖν*: ἴσως *κινεῖν*, ut in *Thesouro dixi*. Alterum probo, quum etiam MS. noster *κύνειν* habeat: non et prius. nam emendandum et hic est: ἡ δὲ *κυντινίδα ἀπὸ τοῦ κινεῖν* etc. quamvis enim et MS. noster illud *κινητίδα* expresse hic ita habeat, tamen *κυντινίδα* *κινεῖν* legendum probabo ex versu *Comici Cratetis*; et *segm.* 110. *κυντινίδα* MS. nostrum habuisse indicavi. IUNG.

ἡ δὲ * κινητίδα, ἀπὸ τοῦ * κινεῖν] *Eiectis* quae in *Seberi* erant editione, stellulis in textu a me repositum est *κινητίδα* et *κινεῖν*, quod et ita dederat ad *Codicis* sui oram *Eruditiss. Kuehnius*. *Κυνητίδα* nimirum, ut *κινητίδα*, non *κυντινίδα*, quod maluit *Iungermannus* noster, scriben-

dum est. versiculi *Cratetis*, quorum modulo nitebatur hanc probare scripturam *Iungermannus*, alio possent atque alio modo digeri, ut hac quidem a parte isti lectioni non sit subsidium: quin etiam pependerit forsitan ille scribendi modus a moduli necessitate. Μοκ ἤπερ pro vulgato ὅπερ placuit magis. in *Timaeo Platonis*: ἤπερ οὖν νοῦς ἐνούσας ἰδίας καθορᾶ, quae *Chalcidius* interpretatur: atque ut mens idearum genera contemplatur.

ὠνόμασται] Non est in C. A. ΚΥΕΗΝ.

ὅπερ ὑποδηλοῦν] Pro ὅπερ C. A. ὄθεν, quod nolim: ΚΥΕΗΝ.

ὅπερ ὑποδηλοῦν] MS. ἤπερ ὑποδηλοῦν etc. male antea vulgati ὑπερποδηλοῦν. quod vitiosum adnotaverat et *Schottus* noster, forte ὅπερ ὑποδηλοῦν scribendum indicans, ut *Seberus* noster edidit. Sed bene et MS. noster, ἤπερ ὑποδ. ἤπερ pro *sicut*, ut alicubi supra quoque adnotasse memini. IUNGERM.

Κράτης ἐν Παιδιαῖς] C. A. ἐν παιδιᾷ. *Athenaeo* laudatur *Cratetis Παιδιαῖ* libr. XI. cap. 8. ΚΥΕΗΝ.

Κράτης ἐν Παιδιαῖς] *Crates ἐν Παιδιαῖς*, ita enim recte *Dalechampium* pro παιδείαις legere ait *Casaubonus* noster XI. *Athen.* 8. apud *Athenaeum* lib. XI. laudatur. Noster tamen MS. hic singulari habet, Κράτης ἐν παιδιᾷ, ita ut parvulum ἰῶτα τῷ alpha adscribatur. IUNG.

115.

εἶρηκεν οὗτος] MS. alio ordine: οὗτος εἶρηκεν. IUNG.

φησὶ δ' οὖν etc.] Absunt haec verba a C. A. et *Salmas.* usque ad φίλους. post φησὶ δ' οὖν παίζειν interpungerem, versibus ita constitutis:

ἐν ἀνδρικοῖς χοροῖσι τὴν κνητίνδα,
ὥσπερ εἰκὸς τοὺς καλοὺς φίλους. —

Ait igitur ludere se

in virilibus choris τὴν κνητίνδα,
ut decet bonos amicos. — ΚΥΕΗΝ.

φησὶ δ' οὖν etc.] *Meursius* etiam *Cratetem* in *Παιδιαῖς* hinc laudat, scribitque κνητίνδα et κνηεῖν, ut nos reposuimus in textu. neque aliter emendat in libello de Ludis Graecorum, ubi cum exponat, eum forte lusum esse, quo pueros auribus prehensit, et vicissim aures apprehendere iussos, osculabantur, doctissimum virum aberrare veritate puto; nam id ludi genus non erat, sed osculi quidam modus, quod pueris pangebant. haec autem κνητίνδα, cum in ludis pue-

rilibus recenseatur, inter ipsos exercita pueros ludendi forma fuit. *Comici* versum nec *Meursius*, nec quisquam alius attigit, rei difficultate omnes absterriti, nos illam lectionem textui reddidimus quam *Palatinus Codex* suggestit. de femina, quae petulantem agebat atque lascivam vitam, sermonem esse puto, quaeque adeo cynaetindam inter iuvenes ludere gestiebat, ut desideratis eorum osculis potiretur. neque cuivis etiam oscula pepigisse, sed formosioribus saltem volebat. ista dum ad animum meum attentius revoco, succurrit si forte an *Crates* nobiliorum atque potentiorum civium vitam atque res gestas hac fabula perstrinxerit, et cuique lusum, quem luderent, adsignaverit, qui factis eorum delineandis esset aptissimus. Porro pensitare te velim, num etiam *Κρατίνος* vitio sit positus in *Etymologo* voce *Ἐφετίνδα* pro *Κράτης*, siquidem et alibi utriusque nomina confusa noverim. Iam notare lubet, ut fuerit ante nos lectum: *κνητίνδα* nimirum et *τοὺς καλοὺς φίλους*, quod posterius est ineptum. etenim hic etiam in illa restituta nobis lectione commode sic scribas: *τοὺς καλοὺς φιλοῦσάν γε*. quod mihi profecto, siquidem veteri scriptura non abludat, summo opere arrisit. intelliges autem *ἀνδρικοὺς χοροὺς* de virorum consortiis, ut et alibi saepius id nominis usurpatur.

παίζειν ἐν ἀνδρ.] MS. *παίζειν δὲν ἀνδρ. χοροῖς τὴν κνητίνδα*. unde iterum ludi nomen restitue vulgatum. IUNG.

τοὺς καλοὺς φίλους.] MS. *καλοὺς φιλοῦσα δέ· ἡ δὲ ἀκ.* etc. quae egregie MS. nobis conservavit ad hunc lusum, qui ἀπὸ τοῦ φιλεῖν nomen reportavit. Verba vero *Comici* ipsa *Pollucem* attulisse noster MS. nobis iam indicio facile esse potest. quae ita videntur concipienda: *φησὶ δ' οὖν*, ait *Pollux*,

— *παίζειν δ' ἐν ἀνδρικοῖς χοροῖς τὴν κνητίνδα, ὡσπερ εἰκός, τοὺς καλοὺς φιλοῦσα δέ.* —

Elegans locus, quem non dubito ita rescribere. Inde vero ex syllabae modulo patet *κνητίνδα* huius ludi nomen vere scribi quoque, ut iam iussi aliquoties, hic vero me dixi probaturum. supra segm. 110. etiam MS. *κνητίνδα*, una litera superfluenta. IUNG.

ἡ δὲ ἀκνητίνδα] Abest a C. A. usque ad *εἶχεν*. titulus nihilominus est: *Περὶ ἀκνητίνδας καὶ σχοινοφιλίνδας*. ΚΥΒΗΝ.

ἡ δ' ἀκνητίνδα] In MS. *ἡ δὲ ἀκνητίνδα*, etc. quo pacto et *H. Stephanus* in suo Codice emendaverat, quum antea male legeretur, *ἀκνητίνδα*. IUNG.

ἄμιλλαν τοῦ ἀκίνητεϊ etc.] E MS. ubi tamen ἀκίνητι.
prior. edit. ἄμιλλα ἄν, τοῦ. SEB.

ἄμιλλαν τοῦ ἀκίνητεϊ etc.] *Salmas. C.* ἄμιλλαν τοῦ ἀκίνη-
τίμενον εἶχε. KUEHN.

ἄμιλλαν τοῦ ἀκίνητεϊ etc.] MS. ἄμιλλαν τοῦ ἀκίνητι μ. ε.
et totam lectionem MS. possumus secure, credo, recipere.
IUNGERM.

ἄμ. τοῦ ἀκίνητεϊ μένειν etc.] ἀκίνητεϊ dicas seu ἀκίνητι
non interest quicquam. sic et ἀκηρυκτεϊ dicitur et ἀκηρυκτι,
quod posterius non est rationis cur praeferas vulgatae le-
ctioni VIII, 139. ut tum ibi notaveram; nam et alterum
est in *Thucydide* fine libri primi et initio secundi, et ad
utrumque locum *Scholiastes* adeundus. hoc obiter. In hoc
itaque ludo qui diutissime stetisset, victor abibat.

ἡ δὲ σχοινοφιλίνδα] Quid si legendum, σχοινοβολίνδα ἀπὸ
τοῦ βάλλειν τὸ σχοινίον· circulum faciunt considerentes, εἰς δὲ
σχοινίον ἔχων etc. ita C. A. sed C. V. κάθηται κύκλῳς (leg.
κύκλος) εἰς δὲ σχοινίον ἔχων etc. dein legerem pro παρ' αὐτῶ,
παρά τῷ τίθησι, apud aliquem deponit clanculum, qui si hoc
ignoravit, in orbem currit vapulatque, sin senserit (deponi
apud se laqueum) deponentem agit in gyrum verberibus. Ex
hac descriptione suspicari subit, scribendum σχοινοφιλίνδα a
φηλώω decipio et σχοῖνος funis; fit enim ludus ille funis
clam depositi deceptione. KUEHN.

ἡ δὲ σχοινοφιλίνδα] Sequitur *schoinophilinda*, de qua
H. Iunius Nomencl. quoque hinc agit. noster MS. σχοινοφο-
λίνδα habet, quemadmodum habuisse et supra segm. 110.
dixi. antea tamen segm. 4. σχοινοφιλίνδα habebat quoque.
IUNGERM.

σχοῖνον] MS. σχοινίον. SEB.

σχοῖνον] MS. σχοινίον, sicut et *Seberi*, pro vulgato σχοί-
νον. IUNG.

σχοῖνον] *Kuehnius* ad oram sui Codicis σχοινίον, eum-
que nos sequuti sumus. post adnotaverat idem quoque pro
παρ' αὐτῶ forte legendum παρά τῷ, quo de deliberet erudi-
tus lector. Paulo post θέοντα male fuit vulgo pro θέντα,
quod cum *Kuehnio* restitui.

τὸν θέοντα] MS. τὸν θέντα τ. SEB.

τὸν θέοντα] *Interpr. currentem.* MSS. melius, τὸν θέντα,
eum, qui posuit, circumagit in orbem verberibus: nec aliter
Salmas. KUEHN.

τὸν θείοντα] MS. noster, ut *Seberi*, θείοντα, non θείοντα et illud scilicet reponendum est. praecessit enim τίθησι. IUNGERM.

116.

ἡ δὲ σκαπέρδα] *Hesych.* σκάπερδα *vise.* SEB.

ἡ δὲ σκαπέρδα] C. A. περὶ σκαπέρδας· *vid. Hesych.* in quo defectus apparet h. v. qui tamen ex *Nostro* facile suppleri poterit. KUEHN.

ἡ δὲ σκαπέρδα] Sequitur *scaperda*, de qua *Pollucis* locum exponit etiam *Erasmus* Adagio, *Scaperdam trahere.* Et de hoc ludo vero *Eustathii* verba ad Ἰλ. ρ. adscribere placet, ubi eum speciem *Helcystindae* facit: ἡ ἑλκυστίνδα λεγομένη παιδιά· ἧς μέρος, καὶ τὸ σκαπέρδαν ἔλκειν· ὑπερ τοιοῦτόν φασιν ἦν· δοκὸς ἀνδρομήκης Ἰστατο τετρημένη κατὰ μέσον· διήρητο δὲ δι' αὐτῆς σχοινίον τι, οὗ ἑκατέρωθεν ἐξημμένοι δύο νεανίσκοι ἀνθεϊλκον, ἐντρέψαντες ἀλλήλοις τὰ νῶτα· ὁ δὲ βιασάμενος καὶ προαγαγὼν αὐτὸ τῆς δοκοῦ, ἐνίκα τὸν ἕτερον· ἐκ τούτου δὲ καὶ τὰ δυσχερῆ πάντα σκαπέρδαν ἔλεγον παροιμιακῶς, διὰ τὸ ἐπίπονον τῆς ὀλκῆς καὶ ἀνθολκῆς. IUNG.

δοκὸν] *Hesych.* et *Eustath.* addunt ἀνδρομήκη, *virilis staturae modum aequantem.* KUEHN.

διήρηται] C. V. διήρηται. C. A. διήρηται. *Hesych.* habet vulgatum *Nostri.* leg. διήρηται, *per foramen insertus est funis vel traiectus.* *Salmas.* διήρηται. KUEHN.

διήρηται] MS. διήρηται· et ita potius scribendum puto, *traiectus est funioulus.* Apud *Hesych.* in σκαπέρδα est, ἡ διήρηται διὰ σχοινίον· sed et hic forte legendum: ἡ (δοκὸς) δεῖρηται διὰ σχοινίου. IUNG.

διήρηται] Atqui rei, quam agit *Pollux*, convenit aptius διήρηται. quod itaque de MSS. in *Polluceum* textum restitui. in *Eustathio* est διήρηται, quomodo et in *Hesychio* legit *Meursius.* meminit etiam σκαπέρδας *Mercurialis*, inque *Latinum* sermonem transfudit haec *Pollucea*, quae itaque describere lubet: *Funambulis non admodum dissimile fuit genus id ludi, quod apud Hesychium et Pollucem σκαπέρδα (σκαπέρδα) vocatum invenitur; in eo enim trabs solo depacta erigebatur, in cuius summo foramen erat, per quod funis traiciebatur ex una parte funiculi, alter aversus circum ligabatur, alter ab altera trahebat, sique trahens socium, usque ad summum traxerat, protinus victor denunciabatur; sin alter resistens minime se trahi sinebat, penes ipsum victoria iudicabatur.* Dein δίδετοι fuit vulgo; sic et *Eustathius*, praetuli tamen cum *Kuehnio* reponi in textu ἐκδίδεται, eidem-

que doctissimo viro placuit ἀπιστραμμένος pro ἀπειστραμμένως suo merito. Paululum inferius ἀνέλκουσι fuit vulgo. optime MSS. ἀνθέλκουσι· cetera recta sunt et in editis.

εἰς δέδεται] C. A. ἐνδέδεται. C. V. ἐκδέδεται, quod cum *Salm.* praefero. KUEHN.

εἰς δέδεται] MS. εἰς ἐκδέδεται· et sic scribe. aptius enim compositum hic, ut *Eustathius* dixit ἐξημμένοι. IUNG. ἀλλ' ἀπειστραμμένως.] MS. ἀλλ' ἂν ἀπ. SEB.

ἀλλ' ἀπειστραμμένως.] C. A. ἀναπειστραμμένος. malim vulgatum, si legeretur ἀπιστραμμένος· praecedit enim οὐ βλέπων. *Salm.* V. C. seq. C. Antw. KUEHN.

ἀλλ' ἀπειστραμμένως.] MS. noster, ἀλλ' ἀπειστραμμένος. et hoc malim, eo casu, quo praecedens βλέπων. IUNG.

ἐλκύσας] Qui vero alterum tanto nisu attrahit, ut summae eum trahi admoveat, victor est. KUEHN.

προσαγαγεῖν] Quae sequuntur non extant in C. A. nec in *Salmasiano* hinc usque βαλεῖν σεγαί, seq. KUEHN.

ἔσθ' ὅτε μὲν τινες καὶ νῶτα πρ.] C. V. ἔσθ' ὅτε μέντοι καὶ τὰ νῶτα τινες προσθέντες ἀλλήλοις ἀνθέλκουσιν ἐνὶ etc. est etiam ubi terga sibi obvertentes contra tendunt etc. *Eustathius* scaperdam ait speciem esse ἐλκυστίνδης. *Hesych.* lusum esse in Bacchanalibus usitatum notat. vid. *Paroemiographos* in proverbio, σκαπέρδαν ἔλκειν. KUEHN.

ἔσθ' ὅτε μὲν τινες καὶ νῶτα πρ.] MS. ἔσθ' ὅτε μέντοι καὶ τὰ νῶτα τινες προσθέντες ἀλλήλοις ἀνθέλκουσιν· quae lectio melior vulgata est; hercle illud ἀνθέλκουσιν hic debes reponere. quo verbo et *Eustathius* supra usus. lusus enim hic ἐκ τῆς ὀλκῆς καὶ ἀνθολκῆς constabat. IUNG.

117.

ἡ δὲ ἀφεντίνδα, etc.] C. V. ἐφεντίνδα, nec aliter *Hesych.* h. v. sed describit, ut σφεννίδα. KUEHN.

ἡ δὲ ἀφεντίνδα, etc.] MS. ἡ δὲ ἐφεντίνδα, ὡς ε. ε. ὄστρακον ἐφέντα εἰς κύκλον etc. Et sane ἐφεντίνδα etiam supra segm. 110. in vulgatis est. An itaque cum MS. ἐφεντίνδα et ἐφέντα reponimus? Alias ἐφεντίνδα apud *Hesych.* et *Eustath.* ad Ὀδυσσ. θ. ludus pilae est, idem cum φεννίδα supra, illaque πεποίηται παρὰ τὸ φενακίζειν, ait *Hesych.* ut et *Eustathius* innuit, mira nominis ratione, et tantum non absurda, magis adhuc, quam in φεννίδα putant viri doctiss. IUNG.

ἡ δὲ ἀφεντίνδα] In his ego restituendis morem gerendum duxi MSS. lectioni, ex quibus ergo in textum retuli ἐφεντίνδα et ἐφέντα· ἐφεντίνδα nihil ad hunc rhombum, siquidem lus sit pilaris; ἐφεντίνδα vero non pila, sed testulis

in orbem iactis peragebatur. dissimilis non fuit ὠμίλλα, qua de superius.

ἀφέντια] C. V. ἐφέντια, vulgatam lectionem praetulerim ego quidem. ΚΥΕΗΝ.

βληθέντι] E not. *Sylburg.* cuius forsitan et quae in *The-sauro* de hac re admonitio. unde huc transcripta etiam *La-tina* versio. priores editiones κληθέντι. SEB.

βληθέντι] Sic et MS. noster. et *H. Stephano* id antea acceptum referendum est, qui ita in suo *Codice*, pro vulgato κληθέντι, reposuerat. IUNG.

καὶ διὰ τῶν ἀστραγ. ἐπὶ τὸν πλ.] C. V. καὶ ἡ διὰ τ. ἀ. quod melius, ut, ἡ διὰ τῶν κύβων. ΚΥΕΗΝ.

καὶ διὰ τῶν ἀστραγ. ἐπὶ τὸν πλ.] MS. καὶ ἡ διὰ τ. ἀστρ. ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀρ. β. Nescio vero cur crucem adposuerit his οὐ μόνον ἡ διὰ etc. *H. Stephanus* in suo *Codice*; nisi quod post κύβων in anteriori editione punctum erat. Alias aperta haec: πλειστοβολίνδαν enim supra segm. 95. saltem in κυβευτικῇ παιδιᾷ nominaverat. hic ait eam et inter astragalorum lusus fuisse. Sic apud *Hesych.* Πλειστοβάλειν, παί-ζιν ἀστραγάλοις· ubi forte πλειστοβολεῖν legendum. Videtur vero lectio MS. reponenda pro ἐπὶ τὸν πλ. et ibi forte haesit *H. Stephanus* in ἐπὶ τὸν πλ. Locum *Pollucis* adducit et *Brodæus Schol.* ad lib. III. *Antholog.* c. 6. ad πλειστοβόλος in carmine *Leonidae*, ubi λαβεῖν, pro βαλεῖν, habet vitio operarum credō. IUNG.

ἡ δ' ἀποδιδρασκίνδα] C. A. titulus: περὶ ἀποδιδρασκίν-δας. ΚΥΕΗΝ.

ἡ δὲ ἀποδιδρασκίνδα] MS. ἡ δ' ἀποδρασκίνδα etc. men-dose. supra enim segm. 4. et segm. 110. recte habuit. IUNG.

κάθηται] κάθηται abest a C. A. ΚΥΕΗΝ.

κάθηται] In MS. contextu omissum, ad oram alia manu additum est. IUNG.

ὄφθαλμούς αὐτοῦ τις λαμβ.] C. A. αὐτοῦς τις ἐπιλαμβάν-των. C. V. ὄφθαλμούς τις αὐτοῦ ἐπιλαμβάνει, quod optimum sine dubio. *detinet oculos eius aliquis.* et ita *Salm.* ΚΥΕΗΝ.

ὄφθαλμούς αὐτοῦ τις λαμβ.] MS. ὄφθ. τις αὐτοῦ ἐπιλαμ-βάνει· οἱ δὲ ἀποδ. bene ἐπιλαμβάνει, et ita emenda. ἐπιλαμ-βάνειν ὄφθαλμούς, *continere, obstruere,* quasi manu prae-*tenta.* λαμβάνειν vulgatum quid hic sit, non intelligo. illud *Noster* segm. seq. sic quoque ait, τοὺς ὄφθαλμούς ἐπειλημμέ-νος ὑπ' αὐτοῦ· et segm. 122. ἐπιλαβὼν ταῖν χεροῖν τὰ ὄφθαλ-μῶ· et segm. 129. χεροὶ τὰς ὄψεις ἐπιλάβη. IUNG.

ὄφθαλμὸς αὐτοῦ τις λαμβ.] Cum *Kuehnio* nostro hic in textu repositum ἐπιλαμβάνει. Mox fuit editum vulgo ἔργον ἐπῆν· nobis arrisit MSS. lectio ἔργον ἐστίν, quod itaque in textum reduxi.

διαναστάντος] *Salm.* διαστάντος. *KUEHN.*

ἔργον ἐπῆν ἐκάστω] MS. ἔργον δὲ ἐκάστ. *SEB.*

ἔργον ἐπῆν ἐκάστω] Abest a C. A. et *Salm.* at C. V. ἐστίν ἐκάστω εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐκείνου φ. C. A. εἰς τὸν τόπον τὸν ἐκείνου· locum eius occupare. consentit *Salm.* *KUEHN.*

ἔργον ἐπῆν ἐκάστω] Pro ἐπῆν MS. ἐστίν· et hoc placet, quamvis vulgatum quoque rectum. *IUNG.*

118.

παιδιαὶ αἱ παρειοικῦναι] MS. παιδία αἱ δὲ παρειοικῦναι etc. scribe: παιδιαὶ αἶδε, παρειοικῦναι etc. Et alii etiam lusus hi, qui, ut superiores segm. 110. forma inter se consonant. *IUNG.*

παιδιαὶ αἱ παρ.] E Codice *Palatino*, αἶδε, addita particula δὲ, quae aberat vulgo, habes in textu.

λέξεως] *Salm.* λήξεως coniicit. *KUEHN.*

λέξεως] Quid vero si et hic pro λέξεως legas λήξεως, ut supra segm. 110. aiebat ταυτὸν ἔχουσῶν σχῆμα τῆ καταλήξει τῶν ὀνομάτων. Sed vulgatum, quod et in MS. non facile mutem. nec opus. sic et supra VI, 175. *IUNG.*

ἐποστρακισμός] In contextu MS. omissus, alia manu additus est ad oram. male antea hic edebatur ὑποστρακισμός, et emendaverat *H. Stephanus* ἐποστρ. quod ita nempe sit in *Eustathio*, et supra segm. seq. *IUNG.*

ἀσκωλιασμός.] *Salm.* ὑπασκωλιασμός. *KUEHN.*

χαλκισμός] C. A. περὶ χαλκισμοῦ συντόμως π. cum impetu circumagere, et dum circumagitur, admoto digito sistere rectum. *KUEHN.*

χαλκισμός] Eius et supra mentio facta VII, 105. ubi ex MS. locum restitui, ubi ex *Eustathio* ad Ἰλ. ξ. pluscula attuli. hic et ea addo quae ad Ὀδυσσ. α. ιστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ χαλκοῦ κυβευτική τις παιδιαὶ ἐλέγετο χαλκισμός· ἦν δέ, φασιν, αὕτη ὀρθοῦ νομίσματος περιστροφῆ σύντομος· μεθ' ἣν ἔδει τὸν παίζοντα ἐπέχειν τῷ δακτύλῳ τὸ νόμισμα ὀρθόν· καὶ ἐνίκα ὁ τοῦτο κατορθώσας. Eum lusum *chalcindam* puto *Hesychio* dictum: Χαλκίνδα, ait, τὸ εἰς χαλκὸν κυβεῦν. Ridiculum vero quod scribit *Hostus* libr. I. Rei Numm. cap. 5. in χαλκὸς not. 8. hunc lusum a χαλκίζειν dici χαλκισμὸν apud *Homeri* Interpretem, unde, ait, *Pollux* repetit lib. IX. Atqui

Pollux plus mille annis vixit ante Eustathium, qui ante quadringentos annos, credo, nondum erat mortuus. IUNG.

χαλκισμός] *Meursius*, cum hunc describit locum, omittit περιστρέφαντας, tumque περιστρεφόμενον habet. *Kuehnius* ἐπὶ deleverat ad Codicis sui oram in ἐπιστρεφόμενον· neutrum probō, siquidem bene se habeat edita lectio.

παιδιά.] Abest a C. A. *Eustath.* appellat κυβευτικὴν παιδιάν etc. *KUEHN.*

Φρόνην τὴν ἑταῖραν.] E MS. priores editiones φρόνιν. *SEBERUS.*

Φρόνην τὴν ἑταῖραν.] MS. φασὶν Φρόνην τὴν ἑταῖραν, et emenda hoc accentu vulgatum ἑταῖραν, scribeque paroxytone. *IUNGERM.*

ὁ δὲ ἱμαντελιγμός, etc.] *Eustath. Iliad.* fol. 968. παιδιῆς τινος εἶδος, ἤγουν διπλοῦ ἱμάντος σχολιά τις εἴλησις. *SEB.*

ὁ δὲ ἱμαντελιγμός, etc.] C. V. περὶ ἱμαντελιγμοῦ, cuius et *Eustath.* meminit. *KUEHN.*

ὁ δὲ ἱμαντελιγμός, etc.] MS. ὁ δ' ἱμαντ. Verba *Eustathii* de hoc lusu e παρεκβολαῖς ad Ἰλ. ξ. habes apud *Seberum* nostrum. *IUNG.*

λαβυρινθώδης] *Contortuplicata involutio, διπλοῦ ἱμάντος σχολιά τις εἴλησις. KUEHN.*

περιστροφή] MS. τίς ἐστὶ ἐπιστροφή· et hoc verum puto in hoc lusu. *IUNG.*

καθέντα] MS. καθιέντα, *SEB.*

καθέντα] C. V. et *Salm.* καθιέντα. C. A. καθιέντα· recte. *KUEHN.*

καθέντα] MS. noster, ut *Seberi*, καθιέντα, pro vulgato καθέντα· mox tamen καθιείς et in MS. *IUNG.*

ἐμπεριείληπτο δὲ τῷ ἱμάντι] C. V. τῷ ἱμάτων. C. A. ἐμπεριείληπτο τῷ ἱ. δὲ non leg. etiam *Salmas.* *KUEHN.*

ἐμπεριείληπτο δὲ τῷ ἱμάντι] MS. ἐμπεριείλ. τῷ ἱμάτιον· sed correctum alia manu τῷ ἱματίῳ. An itaque scribendum, εἰ γὰρ μὴ λυθέντος ἐμπεριείληπτο τῷ ἱματίῳ τὸ παττ. Sed non puto. potius δὲ deleto scribamus, λυθέντος ἐμπεριείλ. τῷ ἱμάντι· ut vulgo est. nisi illa duplici περιελήσει quasi diffissa et disiecta figeretur paxillus ita, ut transiret τὴν διπλόην, sicque loro comprehenderentur et quasi cingeretur utrinque secus, victum facientem fuisse. *IUNG.*

ἐμπεριείληπτο δὲ τῷ ἱμάντι] Praeunte *Kuehnio* deletum est a nobis in textu δὲ· neque *Meursius*, ubi hunc adducit locum, de Ludis Graecorum id particulae ponit. Hic mihi venit in mentem nodi Gordii, qui simili modo forsitan fuit

involutus, similique solvendus. Istius autem *Abderitani Sophi ἱμαντελικτείας* et *ἐριδαντίας* commemorat etiam *Plutarch.* Symp. I. c. 1. neque aliunde vocis originem ducendam existimem cum eruditissimo *Kuehnio* nostro, quam ab hoc ludo, qui pueris *Abderitanis* forsitan in pretio fuit atque usu frequenti.

ἤτιητο] C. V. ἤτιητο ὁ βαθεῖς. leg. ἤτιητο ὁ καθεῖς. ab hoc ludo denominat *Democritus* homines, qui res valde intricant, ut non facile expediri possint, *ἱμαντελικτείας*. *Clem.* lib. I. *Stromat.* ΚΥΕΗΝ.

ἤτιητο] MS. ἤτιητο· malim itaque ἤτιητο, ut plerumque supra dixit segm. 102. et 108. quamvis ibi etiam MS: vel ἤτιητο, vel ἤτιητο· ut quis etiam possit ἤτιητο legere. IUNGERM.

119.

ὁ δὲ ἐφεδρισμὸς] C. A. περὶ ἐφεδρισμοῦ. post πόρρωθεν interpungendum. ΚΥΕΗΝ.

ὁ δὲ ἐφεδρισμὸς, etc.] Alia, non autem penitus dissimilis, *εὐμηχανία* memoratur a *Maximo Tyrrio*, cuius protulisse locum memini ad lib. VII, 189. et quam ibi dedi loci illius emendationem, hinc confirmari puto: αὐτοῦ στοχάζονται σφαιραῖς ἢ λίθοις. Μοκ ἔλθῃ pro ἔλθοι de MS.

ἀνατρέψαντα] C. V. ἀναστρέψαντα. vid. *Hesych.* in ἐφεδρῖζειν ubi dicit hunc ludum ἐφεδρισμὸν, et cum eo, qui ἐν κοτύλῃ dicebatur, coniungit. ΚΥΕΗΝ.

ἕως ἄν] C. A. ὡς ἄν· quod non praefero vulgatae lectioni. ΚΥΕΗΝ.

ἔλθοι] MS. ἔλθῃ, pro ἔλθοι. Plura de hoc lusu *Hesychius*, qui tamen eundem putat cum eo, quem *Noster* segm. 122. ἐν κοτύλῃ nominat. *Hesychii* haec sunt: Ἐφεδρῖζειν, ἐδίσκευεν, ἐπαιζεν. Ἐφεδρῖζειν, παίζειν τὴν λεγομένην ἐφεδρισμὸν παιδιάν, ὅταν περιαγαγὼν τὰς χεῖρας τις κατὰ νότου, ἐκ τῶν κατόπιν βασιάζῃ τὸν νικῆσαντα· ταύτην δὲ τὴν παιδιάν Ἀττικοὶ ἐν κοτύλῃ λέγουσιν, ἄλλοι δὲ τὴν συναφὴν τῶν χειρῶν παρὰ τὸν κρικίδον. Et Ἐφεδριστῆρας, τοὺς ἐπικαθημένους ἐν τῇ εἰρημένῃ παιδιᾷ· ubi ἐφεδρισμὸν illi dici etiam vides. sed quid est quod ait παρὰ τὸν κρικίδον? an legendum παρὰ τῶν κρικίδων? quod manus vel digiti in modum circi concludendi quasi circulari complexu, ut ille ἐφεδριστῆρ queat insidere, et ingeniculare in illud cavum. et ait idem *Hesychius*, Κρικιδιᾶν, τὸ ἐναλλάξαι τοὺς δακτύλους ὡσπερ κρῖβους· ubi *Sylburgius* emendat, ὡσπερ κρῖκους. Sed nondum mihi satisfacio: id quod expecto ab aliis. Sane συνα-

φὴν χειρῶν in hoc lusu necessariam fuisse patet ex *Polluce* infra segm. 122. Quid si παρὰ τῶν κοτυλῶν? unde eum ludum dictum infra docebo ad segm. 122. quam coniecturam adprobasse doctiss. *Cameroni* nostro memini. IUNG.

διόρος.] *διόρος λίθος* est *lapis terminalis* ὁ διορίζων τοὺς ὄρους. *Hesych.* *Διόρον, διαστάτην, divisorem.* KUEHN.

ὁ δὲ ἐποστρακισμὸς] Describit hunc ludum *Minuc. Felix* in *Octavio* pag. 8. ubi vid. not. *Io. a Wouweren.* confer autem et *Leopard.* VI, 8. SEB.

ὁ δὲ ἐποστρακισμὸς] *Minuc. Felix:* *pueros videmus certatim gestientes, testarum in mare iaculationibus ludere. Is lusùs est, testam teretem iactatione fluctuum levigatam legere de litore. eam testam plano situ digitis comprehensam, inclinem ipsum atque humilem, quantum potest inrotare, ut illud iaculum vel dorsum maris raderet, vel enataret, dum leni impetu labitur, vel summis fluctibus tonsis emicaret, dum assiduo saltu sublevatur. Is se in pueris victorem ferebat, cuius testa et procurreret longius, et frequentius exsiliret.* SEBER.

ὁ δὲ ἐποστρακισμὸς] C. A. περὶ ἐποστρακισμοῦ, περὶ κινδάλισμοῦ· coniunctis duobus titulis. *Eustath.* hunc ludum refert ad ὀστρακίνδαν. KUEHN.

ὁ δὲ ἐποστρακισμὸς] Sequitur *Epostracismus*, de quo *Pollucis* locum etiam profert *Meursius* in *Hypocritico Minutiano*, quem potes videre, praeter alios a *Sebero* nostro laudatos. meminit et *Iunius Nomenclatore.* IUNG.

ἐπιπολῆς ἀφιάσιν] MS. ἐπὶ πολῆς ἀφιάσιν. IUNG.

ἐπιδρομῆ.] MSS. ἐπιτροπῆ· vulgatum malim. KUEHN.

ἐπιδρομῆ.] MS. pro ἐπιδρομῆ habet ἐπιτροπῆ. vulgatum tamen malim, ususque eo verbo et *Eustathius* ad Ἦ. σ. καὶ ὁ ἐποστρακισμὸς· εἶδος δὲ οὗτος παιδιᾶς, καθ' ἣν, φασιν, ὀστράκια πλατεῖα ἐκτετριμμένα ὑπὸ θαλάσσης προίενται κατὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑγροῦ, καὶ ἐπιτρέχοντα ἐνίοτε πολλάκις ἕως ἀτονήσαντα δύωσι κατὰ θαλάσσης, ἡδίστην ποιοῦνται πρόσωπον· ubi scribe δύωσι, ut etiam apud *Leopardum* VI. Emend. 8. profertur. IUNG.

ἐπιδρομῆ] Remanet in textu ἐπιδρομῆ· at hercle non peiorem existimo MSS. lecturam, quae assiduam seu crebram testulae vel lapilli levigati super aqua conversionem designat.

ἀλμάτων] C. V. et *Salmas.* ἀιμάτων· perperam. KUEHN.

ἀλμάτων] MS. ἀλμάτων. IUNG.

ὁ δὲ κινδαλισμὸς] MS. κύνδαλ. etiam mox et segm. 121.
Hesych. Κυνδάλη, παιδιά τις. SEB.

ὁ δὲ κινδαλισμὸς] C. V. et *Salm.* κινδαλισμὸς. KUEHN.

ὁ δὲ κινδαλισμὸς] MS. ὁ δὲ κινδαλισμὸς, ut et *Seberi.* et ita scribendum esse probat *Hesychius*, quem etiam *Seberus* noster adduxit, ipso ordine literarum. Is tamen Cyndalem vocat. Κυνδάλη, αἰτ, παιδιά τις, καὶ οἱ μὲν ὑπομνηματισταὶ κινδάλας τὰς σκυτάλας ἀπέδοσαν· οἱ δὲ τὰ γεωμετρούμενα σχήματα κακῶς· κινδάλους γὰρ ἔλεγον τοὺς πασσάλους, καὶ κινδαλοπαίστην τὸν πασσαλιστὴν. Unde corruptissimum locum *Eustathii* emenda, qui ita ad' *Il. ε.* scribit: ἰστίον δὲ καὶ ὅτι γλῶσσά τις λέγεται κινδάλους λέγειν τοὺς πασσάλους, καὶ κινδαλοπλίτας τοὺς πασσαλίσκους· ὅθεν καὶ παιδιά τις διὰ πασσάλων γινομένη, κινδυλισμὸς ἐλέγετο· ubi corrige sis: λέγ. κινδάλους λέγειν τ. π. καὶ κινδαλοπαίστας τοὺς πασσαλίστας· et mox κινδαλισμὸς. Vulgatum *Cindalismus* e *Polluce* quoque exposuit *Iunius Nomencl.* et *Erasmus* Adagio *Clavum clavo pellere.* IUNG.

ὁ δὲ κινδαλισμὸς] Reponendum MSS. docent κινδαλισμὸς, quod et ita *Kuehnius* ad oram sui Codicis fecerat. tum κινδάλους emendaverat idem vir eruditissimus. MSS. ego potius sum sequutus, in quibus κύνδαλα. *Meursius* utramque scripturam adgnoscat, κινδάλους et κινδάλους, sed male. sic in *Eustathii* itaque loco, unde κινδαλισμὸν adfert, restituendum est, ut habes in textu, cum *Iungermanno* nostro.

πατταλίω] C. A. πατταλίας· vid. *Hesych.* in κινδάλη. KUEHN. ἰερ

κινδάλους γὰρ etc.] *Salm.* κινδάλους τ. π. C. V. κύνδαλα C. A. κύνδαλα. KUEHN.

κινδάλους γὰρ etc.] MS. κύνδαλα γὰρ τοὺς etc. quasi et neutro plurali dictum fuerit. infra X, 188. in MS. etiam semper κινδάλους habetur. IUNG.

αὐτῷ τινι] MS. αὐτῷ τινί. an forte legendum, ἣν δὲ ἔργον οὐ μόνον αὐτῷ τινὶ κατ. etc. Sane non raro in τῷ et τὸ erratum etiam in MS. adnotavi. IUNG.

κατὰ γῆς διώγρου] MS. κατὰ τοῦ διώγρου. SEB.

κατὰ γῆς διώγρου] C. A. et *Salmas.* κατὰ τοῦ διώγρου. C. V. τῆς διώγρου, in terra uvida defigere. KUEHN.

κατὰ γῆς διώγρου] MS. noster κατὰ τῆς διώγρου. IUNG.

κατὰ γῆς διώγρου] Cum meliores MSS. κατὰ τῆς διώγρου prae se ferant, idque ad Atticismum propinquius accedat, textui restituere non dubitavi, et enim *Pollucem* nostrum flosculis Attici eloquii non raro delectari novimus, quod

etiam praeter hoc firmat emendata nobis in istis sequentibus lectio πλήξαντα κατά τὴν κεφαλὴν· ubi non bene κατά in editis ante nos a fuit, quod tamen omnes adgnoscent MSS.

τὴν κεφαλὴν] MSS. et *Salm.* κατά τὴν κεφαλὴν. KUEHN.

τὴν κεφαλὴν] MS. πλήξαντα κατά τὴν κεφ. plenius, et ita supplendum videtur. IUNG.

ὅθεν καὶ παρ.] MS. ὅθεν καὶ ἡ παρ. Adagium vertit *Erasmus*,

Clavumque clavo, perticamque pertica.

Qui mihi valde insolenter *pertica* videtur usus, ut hunc verum compingeret. IUNG.

ἤλω τὸν ἦλον, etc.] Proverb. *clavum clavo pellere.* SEB.

ἤλω τὸν ἦλον, etc.] Vid. *Vaticanam appendicem proverbiorum Cent. II. Proverbio 12.* et ibi notata *Andreae Schotto.*

KUEHN.

Δωριέων] Abest a C. A. C. V. τὸν Δωρ. KUEHN.

κυνδαλοπαίκτην] MS. hic et deinceps, item libro decimo, cap. 51. constanter *κυνδαλ.* similiterque *Hesych.* SEB.

κυνδαλοπαίκτην] *Hesych.* *κυνδαλοπαίστην* male. C. V. *κυνδαλοπάκτην* Dorice. *Salm.* *κυνδαλοπαίκτην.* KUEHN.

κυνδαλοπαίκτην] MS. *κυνδαλοπάκτην*· sed ε est insertum, et scriptum *κυνδαλοπαίκτην*, quomodo emenda sis. *Hesychius* *κυνδαλοπαίστην* vocat, ut etiam apud *Eustathium* reponendum putavi. vulgo antea plane ineptum erat *κυνδαλοπέκτην*, et pro ε etiam ex suo MS. αὶ γράφεσθαι iubet hic *Schottus.* IUNGERM.

κυνδαλοπαίκτην] Non aliter et *Meursius*, qui scilicet hanc scripturam rectam putavit, sed MSS. *κυνδαλοπάκτην*, quod et ita reposuerat in Codicis sui margine *Kuehnius*; bene. *Dorum* id est et *Aeolum* pro *κυνδαλοπαίκτης*. Sed in *Eustathii* loco, quem attigit emaculare *Iungermannus* noster, *Meursius* etiam *κυνδαλοπαίστας τοὺς πασσαλιστάς* ponit, a quo cur dissentire velit *Bulengerus* *κυνδαλοπλήκτης* legendo, non est quicquam rationis.

ἐκάλεσαν.] Pro ἐκάλεσαν C. A. φασίν. KUEHN.

121.

ὁ δὲ ἀσκολιασμός] Vide *Bulenger.* libro primo de *Theatro* cap. 32. SEB.

ὁ δὲ ἀσκολιασμός] MS. ἀσκολισμός mendose. et mox ἀσκολάζειν, sed ab alia manu correctum, ut recte *Seberus* edidit. De hoc et *Eustath.* non longe ab initio Ὀδύσ. κ. et *Avus* meus *Comm.* utr. ling. cap. 841. et *Iunius* meminit *Ascoliasmi* hinc in *Nomencl.* IUNG.

αἰωρουμένον] MS. ἑωρουμένον· quomodo et *Hesych.* SEB.
αἰωρουμένον] *Salm.* αἰωρημένον, et tum καταμόνον *idem.*

KUEHN.

ἐνήλλαντο] MS. ἤμιλλοντο. SEB.

ἐνήλλαντο] C. A. ἤμιλλοιντο. C. V. ἤμιλλῶντο, *certabant.*
Salmas. ἤμιλληντο. dein C. A. οὔτω. KUEHN.

ἐνήλλαντο] MS. μῆκος ἤμιλλωντο. Sed correctum alia manu ἐνήλλωντο. An itaque ἤμιλλῶντο legendum? certe et *Seberus* in *Augustano* index fuisse ἤμιλλοντο. Alias si vulgatum verum, malim tamen pro eo rectius ἐνήλλωντο, vel ἐνήλαντο. IUNG.

ἐνήλλαντο] *Kuehnius* ἤμιλλῶντο· et diu est, quod me dubium tenuerit hic locus, utrum textui reddendum esset ἤμιλλῶντο, num vero retinendum potius ἐνήλαντο, altera duplicatarum extrita; nam certe et in *Aristophanis Scholiasta* εἰς ἀσκοῦς ἐνάλλεσθαι, pariterque in *Cornuto* reperitur, quod itaque et hic locum habere non incommodum videri possit. sed tandem, cum hic nondum agatur de illo saltandi genere per unctos utres, in textum referre decrevi ἤμιλλῶντο cum *Kuehnio*. εἰς μῆκος ἀμιλλᾶσθαι fuerit igitur, contendere, quis longius saltu spatium superet. De ascoliasmo vero habet etiam *Mercurialis* de *A. G.* lib. II. c. 11. ubi et hunc *Pollucis* nostri locum tangit. Videas porro, si tibi tanti sit, *Suidam* et *Etymologum* in voce, *Tzetzem* ad *Hesiodi* "Ἐργ. καὶ Ἡμ. v. 366. atque *Scholiastem Luciani* ad *Lexiphanem* eius, ubi haud procul initio ista lego: ὁ γὰρ ἀστραβηλάτης ἐπέσπερχε καίτοι ἀσκολιάζων αὐτός.

ἐπ' ἀμφοῖν] Scilicet ποδοῖν. IUNG.

ἕως τινὸς τῷ φερομ.] MS. ἕως τινος τῷ φ. φερόμενον πόδα vero vocat, quem antea αἰωρούμενον dixerat. IUNG.

ἢ καὶ στάντες] ἢ καὶ πάντες C. A. pro στάντες. et ita *Salm.* legendum statuit. male. hoc enim opponitur τῷ εἰς μῆκος ἐνάλλεσθαι vel ἀμιλλᾶσθαι. KUEHN.

ἢ καὶ στάντες] MS. ἢ καὶ πάντες ἐπ. etc. non στάντες, quod sane falsum est. et MS. lectionem reponendum. aut unus ita altero pede saliens reliquos persequabatur, aut omnes ita saltabant, et qui diutius vel plures saltus eo modo facere poterat, vincebat. IUNG.

ἢ καὶ στάντες etc.] Ridicule. ocryse MSS. reponere πάντες· omnes simul exsaltabant, inter quos scilicet hunc ludum ludere convenerat, collecto saltuum numero.

ἀριθμοῦντες] C. V. et *Salm.* τινὸς τὰ πηδῆματα· quod admonet legendum esse, ἀριθμοῦντός τινος τὰ π. quodam numerante saltus, quod et volunt verba quae sequuntur. KUEHN.

κενῶ, ὑποπλέω πν.] C. V. et *Salmas.* κενῶ καὶ ὑποπλέω. C. A. ὑπόπλεω *sufflato*. πεφουσημένω alii habent. KUEHN.

κενῶ, ὑποπλέω πν.] MS. κενῶ καὶ ὑποπλέω. IUNG.

κενῶ, ὑποπλέω] καὶ illud inter utramque vocem insertum de MSS. est. Ἠλειμμένω mox fuit in vulgatis: Ἀττικώτερον MSS. ἀηλιμμένω, quod *Kuehnius* in textum reddiderat, quem sumus sequuti, simili modo *Suidas*, cuius, quae hanc maxime rem spectant, excerpere lubet ista: ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρον ἐτίθεντο ἀσκούς πεφουσημένους καὶ ἀηλιμμένους, εἰς οὓς ἐναλλόμενοι ὀλισθαίνον, καθάπερ Εὐβουλος ἐν *Δαμαλία*, (pro quo legisse *Meursium* puto: *Δαμάλια*) φησὶν οὕτω· καὶ πρὸς γε τοῦτοις ἀσκούς εἰς μέσον καταθέντες, καὶ καγχάζετε ἐπὶ τοῖς καταρρόφουσιν ἀπὸ κελεύσματος· omissum forsitan librarii vitio ὡς post καταρρόφουσιν, *in cachinnum effundimini, tanquam a celeusmate iussi.* "In" ὡσπερ reddidi pro ἵναπερ· sed quam huius loci emendationem Codicis sui margini allevit *Kuehnius*, ego quidem non laudavero: ἵνα περιολισθάνοιεν παρὰ τὴν ἀλοιφήν.

ἠλειμμένω] MS. ἀηλειμμένω. SEB.

ἠλειμμένω] C. A. ἀνηλειμμένω. C. V. ἀηλειμμένω. *Salm.* V. C. ἀλληλειμμένω· leg. ἀηλιμμένω. vid. supra segm. 112. *Virgil. unctos saliere per utres.* KUEHN.

ἠλειμμένω] Noster MS. ἀλληλιμμένω. *Seberi*, ἀηλειμμένω· scribe ἀηλιμμένω. Sic locutus in hoc ludo et *Hesychius*: Ἀσκολιάζεις, κυρίως μὲν τὸ ἐπὶ τοὺς ἀσκούς ἄλλεσθαι, ἐφ' οὓς ἀηλιμμένους ἐπήδων γελοίου ἔνεκεν. Et *Scholiastes Aristophanis*, quem ad *Plut.* non longe a fine vide, ubi inter alia: ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρον ἐτίθεντο ἀσκούς πεφουσημένους, καὶ ἀηλιμμένους, εἰς οὓς ἐναλλόμενοι, ἐναλίθαινον, καθάπερ Εὐβουλος φησι· cuius verba addit. IUNG.

ἵναπερ] C. A. et *Salm.* ἵν' ὡσπερ ὀλισθαίνοιεν παρὰ τὴν ἀλοιφήν· leg. ἵνα περιολισθάνοιεν, *ut delaberentur propter unguentum.* ita legit etiam *Interpr.* KUEHN.

ἵναπερ] Pro ἵναπερ MS. ἵν' ὡσπερ· nec displicet. IUNG.

122.

χαλκῆ μυῖα] MSS. χαλκῆν μυῖαν. KUEHN.

χαλκῆ μυῖα] MS. χαλκῆν μυῖαν, ἐξεχ' ὧ φίλ' ἦλιε. Sed bene edidit noster *Seberus*. antea pessime edebatur ἕξοχ' ὧ φίλήλιε. *H. Stephanus* saltem adscripserat, ἕσως· ὧ φίλ' ἦλιε. Prius quod est, χαλκῆν μυῖαν, sic et supra habes segm. 5. mox tamen segm. sequi. casu recto. IUNG.

φίλ' ἦλιε] *Salm.* φιλήλιε. KUEHN.

τερυγοδίφησις] MS. τερυγοδήφησις, μηλολάνθη, sed super

α suprascriptis quis ο · nec tamen μηλολόνη displiceat, ut et *Seberi* MS. habet. IUNG.

μηλολόνη] MS. μηλολόνη, etiam segm. 124. SEB.

μηλολόνη] Textus habet MSS. μηλολόνη. Quod haud sine ratione repositum disces inferius segm. 124. ubi ipsum ludi genus exponet *Pollux*. Tum quoque μοχ χελι χελώνη separatis vocibus legi malo, quaque de causa, postea monstrabo.

χελιχελώνη] C. A. χελώνη, omisso χελι. KUEHN.

σκανθαρίζειν] C. V. pro σκανθαρίζειν leg. σκαρίζειν. KUEHN.

σκανθαρίζειν] MS. σκανθαρίζειν, ita tamen ut γ in prima syllaba alia manu insertum videatur. IUNG.

πεντάλιθα, φιττ. etc.] MS. πετάλιθα, φίττα, μαλιάδες, φίτταροι, καί φιτταμέλιαι · fere mendose. et infra etiam variat plerumque, ut sigillatim indicabo. scribe interim pro vulgato φίτταροι, φιττάροιαι, de quo infra ad segm. 127. IUNG.

φιτταμαλιάδες] C. V. φιτταμελιάδες. KUEHN.

φιτταμελιάδες] Hic opitulantur egregie MSS. siquidem divisas exhibeant voces, quas librariorum imperitia coniunxerat. Exinde restitutum nobis τηλέφιλον et κρίνα, quod et ita dedimus in Indice capitum pro singulo numero κρίνον · atque tandem λάταγες altera duplicatarum reiecta. de singulis infra seorsim monebitur.

πλαταγώνιον] C. A. παταγώνιον. KUEHN.

τηλέφυλλον] MS. τηλέφιλον, etiam infra segm. 127. ubi *Pollux* edisserit, quod est apud *Theocritum* Idyll. III, 29.

οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα.

Ut quidem indicat *I. Brodaeus* libro II. Miscell. cap. 28. vide ibid. *Scholias*. cui τηλέφιλον κατὰ κοινωνίαν τοῦ τ πρὸς τὸ δ. οἶνεϊ δηλέφιλον τι ὄν, τὸ δηλοῦν τὴν φιλίαν. SEB.

τηλέφυλλον] C. V. τηλέφιλον · κρίνα σπέσμα μ. *Salm.* κρηνα et κρίνα habet. KUEHN.

τηλέφυλλον] MS. τηλέφιλον · et ita reponere habet ita et MS. *Seberi*: et noster supra segm. 5. et infra segm. 127.

IUNGERM.

κρίνον] Pro κρίνον MS. plurali κρηνα · et supra segm. 5. quamvis corrupte, hac tamen forma, κρηνα erat in MS.

IUNGERM.

λάταγες] MS. λάταγες. SEB.

λάταγες] MS. noster ut *Seberi*, λάταγες · ita etiam reponendum. sic supra segm. 5. et infra segm. 129. IUNG.

κολλαβίζειν.] Pro κολλαβίζειν C. V. κολλακίζειν. KUEHN.

ἡ μὲν ἐν κοτύλῃ] Vide Proverbium: *in cotyla gestaris.*

SEBER.

ἡ μὲν ἐν κοτύλῃ] C. A. titulum praefigit talem: *Περὶ ἐν κοτύλῃ παιδιᾶς, περὶ χαλκῆς μυίας, περὶ παιδιᾶς, ἥτις βοᾷ ἕξεῖ ᾧ φίλ' ἤλιε· ἡ μὲν οὖν ἐν κοτύλῃ etc.* *Hesych.* "Εμβάλλε κύλλῃ, οἱ αἰτοῦντες κατὰ παιδιᾶν καὶ τὴν χεῖρα πῶς περιάγοντες, καὶ κύλλῃν ποιοῦντες παρακαλοῦσιν ἐμβάλλειν· ita legerem hunc locum, ex quo patet in ludo isto baiulum his vocibus invitasse victorem, ut cavo manus genu imponeret, quod dein ad omnes qui aliquid petunt, translatum. KUEHN.

ἡ μὲν ἐν κοτύλῃ] De hoc lusu *Hesychii* verba in ἐφεδροῦ-
ζειν, ubi ἐφεδριασμὸν ait Attice ἐν κοτύλῃ dici, attuli. Idem *Hesychius* de eodem lusu antea: Ἐν κοτύλῃ φέρειν· παιδιᾶς εἶδος· ὁ γὰρ φέρων τινα ἐν κοτύλῃ ἐποίει ὀπίσω τὰς χεῖρας, καὶ ὁ αἰρόμενος ἐνετίθει τὰ γόνατα, καὶ οὕτως ἐβαστάζετο. Unde dicta sit, indicat *Eustathius* ad Ἰλ. ε. ubi de κοτύλῃ· τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ κοιλότητος χειρός· ὄθεν καὶ παιδιὰ τις παίζεται καλουμένη ἐν κοτύλῃ· προαγεται δὲ οὕτως· περιαγαγὼν τις ὀπίσω τὴν χεῖρα συμπλέκει τοὺς δακτύλους· ἕτερος δὲ τις εἰς τὰ κοιλώματα τῶν χειρῶν, ἅπερ εἰσὶ κοτύλαι, τὰ γόνατα ἐνθεῖς, καὶ οὕτως ἀναβαλὼν ἑαυτὸν, φέρεται ἔποχος, ἐπιλαβὼν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ φέροντος· εἶτα ἐν μέρει ὁ τέως φερόμενος, κατελθὼν φέρει τὸν ἕτερον· de quo et ad Ἰλ. γ. ex *Pausania* et aliunde, licet eo loco ἐγκοτύλῃ scribatur ter, ubi forte ubique ἐν κοτύλῃ scribendum quoque est. Est tamen et apud *Athenaeum* lib. XI. quoque ita. Scribit vero ex *Pausania* eo loci *Eustathius* quoque, quod ad etymon attinet: ἐκλήθη δὲ φησὶν ἐγκοτύλῃ, ἐπεὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρός κοτύλῃ λέγεται, εἰς ὃ κοῖλον ἐνετίθει τὸ γόνυ ὁ βασταζόμενος. IUNG.

τὴν χεῖρα] MS. vitiose, τῷ χ. IUNG.

αὐτοῖς φέρεται] MSS. αὐταῖς· ἐπισταμένους αὐταῖς malim coniungi. et ita *Salm.* KUEHN.

αὐτοῖς φέρεται] MS. αὐταῖς φέρεται· et sic omnino corrigendum est: αὐταῖς, sc. χερσίν· non αὐτοῖς, ut vulgo. IUNG. αὐτοῖς] *Kuehnius* αὐταῖς, quam emendationem MSS. confirmant.

τὸ ὀφθαλμῶ τοῦ φέροντος.] MS. τοῦ βλέποντος. SEB.

τὸ ὀφθαλμῶ τοῦ φέροντος.] C. A. τοῦ βλέποντος, quod non praetulerim vulgato, nisi quis utrumque velit, τοῦ βλέποντος καὶ φέροντος· vid. *Hesych.* ἐν κοτύλῃ φέρειν. KUEHN.

τὸ ὀφθαλμῶ τοῦ φέροντος.] MS. τῷ ὀφθαλμῶ τοῦ φέροντος· prima vitiose, ut cuius patet. sed τοῦ φέροντος, ut vul-

go etiam, rectum puto. nec placet MS. *Augustani* lectio βλέποντος habentis. IUNG.

ἰππάδαν] MS. ἰππάδα λέγουσι τὴν παιδιάν. SEB.

ἰππάδαν] C. V. et V. C. *Salmas.* ἰππάδα a recto ἰππᾶς scil. παιδιά· porro C. A. non habet, καὶ κυβησίندان· nec *Salmas.* ΚΥΕΗΝ.

ἰππάδαν] MS. ἰππάδα λέγουσι τὴν παιδ. omissis καὶ κυβησ. pari modo *Seberi* MS. Malim vero ἰππάδα cum MS. reponere, quam retinere vulgatum ἰππάδαν, quod secuti sunt *Erasmus* Adag. *In cotyla gestans*: et *Henr. Stephanus* in Thesaurο. Ad hanc ἰππάδα puto respexisse *Hesychium* quum scribit: Ἰππαστὶ καθίζειν, ὅταν οἱ παῖδες ἐπὶ τῶν ὤμων περιβάδην καθίζονται. Quod ad κυβησίندان, de ea et *Hesychius*: Κυβησίнда, ἐπὶ κεφαλῆν, ἢ τὸ φορεῖν ἐπὶ νώτου, ἢ κατὰ νώτου. quae forte mutila, nec possum probare audacem correctionem *Bulengeri* lib. I. de Theatro c. 32. Apud *Hesychium* lege, ait, Κυβιστίнда παίζειν, ἐπὶ κεφαλῆν κυβιστῶν. nimis profecto hoc est sua somnia reponere. Non id enim ita scripsit, certe ut ille putat, nec de κυβιστῶν quidquam hic miscuit: sed κυβησίندان, ludi genus, in quo nulla praeceps in caput devolutio, exposuit, quod et *Pollux* noster exponit. Et idem tamen addit: Sic et apud *Pollucem* *Cybitinda* intelligitur: quasi ita et *Pollux* corrumpendus esset, quasi necesse esset id a κυβιστῶν deducere, et itaque κυβιστίندان comminisci. Atqui non a κυβιστῶν est κυβησίнда nostra, sed ab eodem verbo, vel nomine, unde et κυβιστῶν aiunt deductum, a κύβη· κύβην γὰρ ἔλεγον τὴν κεφαλῆν, ait *Etymologici Magni* pater. hinc nimirum κυβησίнда ficta, eodem σχηματισμῶ τῇ καταλήξει τοῦ ὀνόματος, qua alia talia supra habuisti. Locus vero *Hesychii* non temere refingendus est, quum ex eo alias patet, quum addit ἐπὶ νώτου ἢ κατὰ νώτου φέρειν, ad hanc nostram ἐν κοτύλῃ παιδιάν respexisse, ut eam *Pollux* describit. IUNG.

ἰππάδαν] Restitui in textu ἰππάδα, quam lectionem adgnovit etiam *Meursius* de *Ludis Graecorum*, quem, si plura de hoc lusu genere cupis, omnino adi. Postea κυβησίندان accentu mutato retulit in textum *Kuehnius*.

123.

ἢ δὲ χαλκῇ μυῖα] Sequitur χαλκῇ μυῖα. Huius lusum mentionem invenio et *Herodem* in hemiambris fecisse: cuius apud *Stobaeum* ἐν τῷ περὶ νηπίων leguntur ista:

ἢ χαλκαίην μοι μύϊν, ἢ κύθρην παίζει.
 ἢ ταῖσι μηλολόνησ' ἄμματ' ἐξάπτων
 τοῦ κισκίου μοὶ τὸν γέροντα λωβῆται.

Quae non usquequaque recte habent. In primo versu saltem χαλκαίην scribere malo. nec pro illo κύθρην cum Gesnero κύθρην malim. patet enim Herodem istum τῶν Ἰαζόντων fuisse, itaque eam dialectum usurpat. Sic itaque χαλκαίην, cui etiam syllabae modulus faveat, putavi scribendum: et κύθρην, ut κισίων, δέκισθαι, alia eiusmodi, ubi κ pro χ assumunt isti. Imo, quasi nec politiores illud eo modo refugerint, supra VII, 163. κυθροπλάθος vulgo erat: et VII, 197. κυθροπῶλαι MS. Respexit vero sine dubio ad χυτρίνδαν, de qua supra segm. 113. Alter versus initio ita concipiendus videtur, Ἡ τῆσι μηλολόνησ' ἄμμ. ἐ. de quo ludo mox Pollux segm. 124. Quod ad tertium versum attinet, nec is in principio recte habet, cuius emendatio quum mihi videatur difficilior, libet recurrere ad illud meum asyllum, scilicet in leviculis restituendis meam operam versari, in aliis me nil polliceri velle, et scilicet Pollucem adnotamus, non Stobaeum. Recte sane hic Interpres Stobaei cepisse non videtur, vertens,

aut scarabaeos funiculis vinciens

e stuppa contortis negotium seni facessit.

Non id dico, quod ad κισκίου, sive κισκίου potius legendum sit, ut apud Hesychium, Κέσκιον, στυπείον, τὸ ἀποκτένισμα τοῦ λινού, attinet, sed vocabulum γέροντα male exposuisse aio. non est hic senex γέρον, sed istud quod Pollux noster supra VII, 73. exponit: τὸ δὲ ἐργαλείον, αἶτ, καθ' οὗ ἐκλωθον ἐξαριῶντες τὰ στυππεῖα γέρον ἐκαλεῖτο· ubi et rationem nominis videas sis. Sic elegantem sensum huius loci, credo, iam adsequimur; ait enim, puellam dum μηλολόνην lino vinciat, ita enim solebant ludentes, ut infra Noster segm. seq. e colo depraedari stuppam sibi, vel potius deformare volem et mutilare, dum vincula inde surrumpiat ligando illi volatili: καὶ ταῦτα ὡς ἐν παρόδῳ. Ad Pollucem redeamus nostrum, IUNG.

ταινία τῷ ὄφθ. etc.] MS. ταινία τῷ ὄφθαλμῷ περ. ἐνὸς ποδός, ἢ. sed mendose haec manifesto sunt. IUNG.

χαλκὴν μύϊαν] MS. χαλκείαν. SEB.

χαλκὴν μύϊαν] MSS. χαλκείαν μ. pro θηράσω C. A. θηράσαι· proclamans se muscam aeneam venari. Salmas. V. C. χαλκυϊαν μύϊαν.] KUEHN.

χαλκὴν μύϊαν] MS. noster, ut Seberè, χαλκείαν μ. Ceterum apud Hesychium legitur et illud: Χαλκῆ μύϊα, εἶδός τε

μυῖας. ubi an forte reponendum, εἰδός τι παιδιᾶς? nescio tamen, et ipsum enim volatile ita dictum. ait idem antea: Μυῖα χαλκῆ δὲ παιδιὰ τις, ἣν οἱ παῖδες παίζοντες καταμύουσι, ὑποκρίνοντες τὰς χεῖρας ἄχρις ἂν τινος λάβωται· καλεῖται δὲ καὶ τὸ πιηρὸν οὕτως. nec igitur quid mutandum. Latius exsequitur *Eustathius* ad 'Ιλ. φ. οἱ δὲ ὕστερον παιδιὰν αὐτῇ (μυῖα) ἐπωνόμασάν τινα, ἣν χαλκῆν μυῖαν ἀνόμασαν, περὶ ἧς φράζουσιν οὕτω· καταδείχται τις δακίω τὰς ὄψεις, καὶ καταστάς εἰς μέσον τῶν συνειλεγμένων, παριῶν φωνεῖ, χαλκῆν μυῖαν θηράσω· οἱ δὲ κύκλω ἐστῶτες, βίβλοις ἢ καὶ ταῖς χερσὶ παίοντες, ἀποκρίνονται, ἀλλ' οὐ λήψη· οὐ δὲ ἂν λάβηται, καθίστησιν ἐκείνον εἰς τὴν ἑαυτοῦ χεῖραν. λέγεται δὲ χαλκῆ μυῖα, πρὸς διαστολήν· εἰσὶ γάρ τινες καὶ χαλκαὶ μυῖαι, συννεμόμεναί φασι τοῖς κανθάροις, χαλκίζουσαι τῇ χροίᾳ, αἷς οἱ παῖδες κηρία φασὶ προστιθέντες, ἀφιάσιν. IUNG.

ἀποκρινάμενοι] ὑποκρινόμενοι *Salmas.* KUERN.

ἀποκρινάμενοι] MS. οἱ δὲ ὑποκρινόμενοι, φ. IUNG.

σὺν τισι βιβλίνοις] MS. βιβλ. SEB.

σὺν τισι βυβλίνοις] C. A. ὑπό τισι βυβλίνοσ. C. V. σκύντισι, *scuticis e papyro, byblo. Victorius V. L. lib. XV. cap. 16.* ita etiam legit exponens, *scuticam e materia leni factam. Salmasius βιβλίνοις.* KUERN.

σὺν τισι βυβλίνοις] Quid est: σὺν τισι βυβλίνοις? nec iuvat βιβλίνοις e *Seberi* MS. nec *Eustathianum* βίβλοις reponendum. quid verbigeramur? MS. noster veram lectionem conservavit, et, ut ille habet, ita repono; scilicet: λήψει, σκύντισι βυβλίνοις αὐτὸν παίουσιν, ἕως τινὸς αὐτῶν λάβη· σκύντη βύβλινα, *scuticæ cannabææ, sive scirpeæ; flagella de byblo,* ut hanc tibi interpretari malis. IUNG.

σὺν τισι] Ineptum illud atque reiiculum: *Falckenburgii Codex σκύντισι*, melius ac in vulgatis est, scilicet ἀπὸ τῶν σκύντιδων. *Kuehnius* ad oram sui Codicis σκύντισι de MSS. reddiderat, et sequimur in textu restituendo illam emendationem. *Philoxenus*: Σκύντη, *Scutica, flagra.*

λήψεται.] C. A. et *Salmas.* λήφονται. C. V. λάβηται. KUERN.

ἢ δὲ ἔξεχ' ὦ φίλ' ἤλιε π. etc.] *Hesych.* Ἐξέχειν, τὸ ἀνατέλλειν τὸν ἥλιον. Lege caput quartum libri septimi *Eminentat. Leopardi.* SEB.

ἢ δὲ ἔξεχ' ὦ φίλ' ἤλιε π. etc.] Alius lusus, cuius nomen recte edidisse *Seberum* nostrum supra dixi. MS. noster vere etiam, sed confusis oculis, ἔξεχω φιλήλιε. Veram lectionem et olim ἔξεχ' ὦ φίλ' ἤλιε pro vulgato ἔξοχ' reponendum ad-

monuit Avus noster, quem vid. Comment. utr. ling. c. 708. ante *Leopardum*. IUNG.

τούτω] Abest τούτω a C. A. KUEHN.

όπόταν] MS. ut solet, όπότ' άν. IUNG.

Στρατίτις έν Φοινίσσαις] De *Strattidis Phoenissis* vid. *Casaubonum* nostrum VII. *Athen.* 23. IUNG.

124.

είθ' ήλιος μέν πείθεται etc.] C. A. μήν.

*ita ne sol puerulis obtemperat
quando dixerint, orere, o Sol dilecte.*

Salmasii Vetus Codex semper φιλήλιε in altero versiculo έξελθε legit C. A. pro έξεχ'. KUEHN.

είθ' ήλιος μέν πείθεται etc.] MS. noster confuse, είθηλιος, ut et μοκ ότ' άν λ. έξεχ' ώ φίλ' ήλιε. Versus *Strattidis* ita vertit *Leopardus* VII. Emend. 4.

*dein sol quidem morem gerit pueritiae
cum dixerint, Emerge sol charissime.*

Ubi quoque castigat interpretem vulgarem. Et, nisi fallor, emendandus nobis est et in *Macrobio* locus lib. II. *Saturnal.* cap. 17. de variis *Apollinis* sive *Solis* nominibus: *Απόλλων*, ait inter alia, φιλήσιος: quod lumen eius exoriens amabile amicissima veneratione consalutamus: ubi mihi omnino legendum videtur, *Απόλλων φιλήλοις*. quam enim aliam consalutationem dicit, quam illud έξεχ' ώ φίλ' ήλιε? inde nimirum ipsum Deum dictum *Φιλήλιον*. Inde et inter varia cantilenarum genera *Athenaeo* lib. XV. ή δέ εις *Απόλλωνα* ώδη φιληλιάς ut bene ibi notavit XIV. Anim. 5. eximius *Casaubonus*, ab illo intercalari versu. *Dalechampius* id non cepit. IUNG.

ή δέ τρυγοδίφησις] Ita hic recte et MS. quamvis supra segm. 5. τρυγοδιφιλησις, et segm. 122. τρυγοδήφησις haberet. IUNG.

ή δέ τρυγοδίφησις] Nimirum από τής τρυγός, και τοϋ διφών, quod verbi in *Hesychio* ζητείν, ψηλαφών, έρευνών explicatur. *Basilius*: ώσπερ ύδροόροίαι τινές εκ τινός ύπεριότης και θειοτάτης πηγής έλκουσαι τε και επανελουσαι πάσιν τοίς διφώσιν τά ιερά νάματα est et in *Gregorio*.

περιαγαρόντα όπ. etc.] MS. mendose, περιεαγαρόν τά όπ. τώ. IUNG.

τώ στόματι] Abest C. A. στόματι, male. KUEHN.

ή δέ μηλολόνη] C. A. περι μηλολόνης. C. V. ή δέ μιλολόνη ita et *Salm.* KUEHN.

ἡ δὲ μηλολόνη] MS. ἡ δὲ μιλολόνη (sed super α est o ab alio positum) ζ, π. ε. ἦν καὶ μηλολόνην καλ. et supra segm. 122. μηλολόνη, et segm. 5. μηλόνη. nec displiceat ita cum MS. hic legere: ἡ δὲ μηλολόνη, ζ. π. ε. ἦν καὶ μηλολόνην κ. ut etiam MS. *Seberi* habuit. IUNG.

ἡ δὲ μηλολόνη, etc.] Dixere veteres μηλολόνην et μηλόνην. prius tamen sunt qui prae altero probent: at hic in *Polluce* nostro, contra ac editum fuit ante nos, priori loco scribendum est μηλόνη, posteriori vero μηλολόνην. ita MSS. suadent; praeter quos ipsa rei ratio: nam utique ἐκ τῆς ἀνθήσεως τῶν μήλων ἢ σὺν τῇ ἀνθήσει γιγνόμενον poni postulat μηλόνη. quin et in *Aristophanis* versiculo e V. C. μηλόνην τοῦ ποδὸς *Salmasius* adnotat. *Guietus* μηλολόνην ἀπὸ τοῦ τῶν μηλῶν ὄνθου derivandam existimabat. nos festini non morabimur. Postmodum elegantius MSS. τὸ δὲ, quod vulgo fuit ὄπερ.

μήλων] Pro μηλεῶν id accipiendum, nisi potius scripsisse μηλεῶν non μήλων *Pollux* existimandus sit. *H. Steph.* SEBERUS.

μήλων] μήλων etiam MS. nec mihi id videtur absurde dictum pro ipso arboris flore. IUNG.

τῇ ἀνθήσει] τῇ abest a C. A. vult Auctor μηλολόνην nomen habere ab ἄνθος et μήλων, a pomorum flore, quod vel ex eo, vel circa id tempus, quo pomus floret, nasci solet. alii *Chrysocantharum* vocant. *Aristoph.* in *Vespis* χρυσομηλολόνητιον. vid. *Plinium* libr. XI. c. 28. KUEHN.

οὐ ζῶον etc.] Haec verba C. A. coniungit cum διελίσσεται, omissis interiectis *Salmas.* τὸδε ἐλικοειδῶς, et διελίσσεται, quod ultimum male se habet, innuente etiam *Salmasio*. KUEHN.

οὐ ζῶον etc.] MS. οὐ ζ. λίνον ε. ἀφίαν· τὸ δὲ ε. ε. τ. π. τ. λίνον δ. et τὸ δὲ, quod etiam in *Seberi* MS. pro ὄπερ libentius legerem, quum etiam ὄπερ statim sequitur. Pro ἐκδήσαντες vero, quod ita et in MS. et *H. Steph.* hic correxerat, antea vulgabatur ἐνδήσαντες. IUNG.

ὄπερ ἐλικοειδῶς] MS. τὸ δὲ ἐλικοειδ. SER.

125.

Ἀριστοφάνης] Vid. cum *Schol.* fol. 101. Praecedit: Ἄλλ' ἀποχάλα τὴν φροντὶδ' ἐς τὸν αἶρα, Λινόδειον etc. h. e. *Frischlino* interprete:

sed cogitationem, uti vinctum compede

quodam *Scarabaeum*, sursum laxa in aërem. SER.

λέγων] C. A. λέγειν, quod melius est: *Lino vinctam, sicut melolonthen, pede.* KUEHN.

λέγων] MS. λέγειν· et ita emenda vulgatum λέγων. Locum *Aristophanis* in *Nubibus* esse etiam hic indicavit *H. Stephanus*, et suum *Thesaurum* videndum. Versus *Comici* ita doctiss. *Q. Sept. Florens Christianus* Notis ad *Σφήκας* reddit:

*curam relaxans mitto per vastum aëra,
pueri ligatum ceu solent bruchum pede.* IUNG.

λέγων] *Kuehnii*, et nos cum eo de MSS. in textu λέγειν. alterum non satis Graecum.

χελιχελώνη] C. A. iterum χέλι omittit in textu, et titulus est *περὶ χελώνης*, margo vero habet γρ. χελιχ. KUEHN.

χελιχελώνη] *Schottus* noster hic: γρ. χέλι χελώνη· et *Eustathius* etiam ad *Ὀδυσσ. φ.* finem χέλει χελώνη duabus vocibus habet: ἔστι δ' ἐν τούτοις τὸ χέλει, προστακτικὸν δῆθεν, παρηχούμενον τῇ χελώνη. Et placet profecto mihi id, videturque tantum non et *Noster* velle, certe sic in mox χέλει χελώνη etc. ut *Eustathius* habet, ait enim *Pollux* puellam quae in medio sedebat vocatam χελώνην, non χελιχελώνην· ut nempe in χύτρα παρομοίως, sicut ipse indicat. et ibi enim ὁ ἐν μέσῳ καθήμενος adpellabatur χύτρα, sicut supra segm. 113. habuisti: ut ita illud χέλει mera fuerit ludicra παρήχησις, et inane προστακτικὸν in versu, sonum saltem ita aucupantium similem sequentis vocis χελώνη. Sed χελιχελώνη tamen hic ubique MSS. nostri, ut et supra segm. 5. et 122. nec anxii erimus in ludis hisce diu. IUNG.

χελιχελώνη] Supra divisi vocem, nec itaque aliter hic fieri decuit; in indice tamen capitum remansit χελιχελώνη. scilicet non ibi accurate vocis genium expenderam, neque hercle tanti refert. sed tamen χέλι, cum quoddam sit προσφωνητικὸν tantummodo, separate scribendum est potius a χελώνη. affatim ea de re *Commentatores* nostri, neque moremur extra rem.

ἔστιν ἡ παιδία] C. A. ἐστὶ παιδιά. KUEHN.

χελιχελώνη] *Eustath.* χελιχελώνη· *Odyss.* fol. 767. SEBERUS.

χελιχελώνη] *Eustath.* in *Iliad.* pag. 1914. leg. χέλει χελώνη· et τὸ χέλει inquit, προστακτικὸν δῆθεν, παρηχούμενον τῇ χελώνη. quod *Bulengerus* de *Ludis* cap. 41. interpretatur imperativum, quod acclamabatur *testudini*: malim, quo sonus χελώνη similis exprimebatur. Nam *Eustathius* τὸ χέλει accipit tanquam παρήχησιν, soni imitationem vocis χελώνη.

sub forma Imperativi enuntiatam; hanc lusitantes puellae ingeminarunt sine ulla significatione, uti in ludis amat fieri. Eodem, ni fallor, tendunt verba *Hori Apollinis Hieroglyph.* VII. ubi, laudata cornicum concordia et mutua quasi fide, subiicit: τῆς δὲ ὁμοιοῦσας χάριν μέχρι νῦν οἱ Ἕλληνες ἐν τοῖς γάμοις, ἐκκορὶ κορὶ κορώνην λέγουσιν ἀγνοοῦντες. *Ioh. Mercurus* vertit: proinde *Graeci in hunc usque diem ob tantam harum avium concordiam in nuptiis ignorantes verbum illud usurpare solent ἐκκορὶ nimirum, κόρη cornicem appellantes: et in Observationibus putat, ἐκκορὶ verbum esse in nuptiis acclamari solitum, quo perpetuam concordiam coniugibus optabant, eius tamen nominis rationem ignorantes. Hadr. Iunius lib. I. *Observ.* cap. 1. reiectis aliorum sententiis, depravatam textum ita emendat: ἐκκόρει κόρη κορώνην, everre virgo cornicem, atque elimina. *Causinus* in *Horum* emendationi *Iunii* hanc suam praefert: ἐκκόρει κόρη κορώνην, exsatura puella cornicem, inquit: puellae, pergit, nubiles, ut ominatas consequerentur nuptias iubebantur opimum prandium dare cornici, quod ex *Phoenice Colophonio*, qui citatur ab *Athenaeo* lib. VIII. colligere licet, ubi *Coronistae*, hoc est circulatorum cornici locutuleiae, quam circumferebant, emendicant stipem etc. Verum enim vero confundere videtur *Causinus* duo longe diversa. aliud enim est cornici stipem colligere, et hoc titulo ventrem suum cibo pascere precario, quod factitatum in Graecia a mendicabulis, quorum utique est virginibus, quae stipem largiter dabant, pro more suo maturas et splendidas precari nuptias. aliud iterum est in nuptiis boni ominis gratia invocare cornicem. Mihi quidem videtur hic etiam locum habere id, quod de χέλει χελώνη supra dictum est, nempe quod κόρει κόρει κορώνη fuerit solennis formula in nuptiis, qua faustum nubentibus omen a cornicis nomine petebant, praemissis κόρει κόρει tanquam παρηχησε vocis κορώνη sine ulla nova significationis accessione. *Salmas.* leg. χελυχελώνη aut χελευχελώνη. KUEHN.*

ἐν τῷ μέσῳ] C. V. ἐν non habet. KUEHN.

ἔριμ μαρνομαι] C. A. καὶ κρόκον *M.* leg. καὶ κρόκον *Μιλασίαν*, *Dorice*, lanam traho et filamentum *Milesium*. lana *Milesia* celebratur a *Poëtis* et aliis. vid. *Servium* in III. *Georg.* ad versum: quamvis *Milesia* magno vellera mutantur. KUEHN.

ἔρια μαρνομαι] ἤγουν κλώθω, ait *Eustathius* dicto loco. IUNGERM.

εἶτ' ἐκείναι πάλιν] MS. πάλ. ἐκβοῶσι· Τί ποιῶν ἀπ.
SEBERUS.

εἶτ' ἐκείναι πάλιν] *Salmas.* αἶτ' ἐκείναι πάλιν ἐκβοῶσι, τί
etc. KUEHN.

εἶτ' ἐκείναι πάλιν] MS. εἶτα ἐ. π. IUNG.

ὁ δ' ἔγγονός σου etc.] Absunt a C. A. qui loco horum
habet ἐκβοῶσαι, quod subderem praecedentibus εἶτ' ἐκείναι
πάλιν ἐκβοῶσι. dein illae iterum exclamant:

at *Filius tuus quomodo periit?* KUEHN.

ὁ δὲ ἔγγονός σου etc.] MS. ὁ δὲ ἔγγονός σοι τί π. ἀ. *Eustathius* habet: ὁ δ' ἔγγονός σου. IUNG.

λευκᾶν ἀφ' ἵππων etc.] E MS. et *Eustath.* priores editiones
λευκᾶν ἀφ' ἵππων, et Interpret. *alba super equa in mare desiliit.* Ut autem hic λευκή (vel Dor. λευκά) θάλασσα· sic apud
Homerum ἄλς λευκή dicitur hymno εἰς Διοσκούρους v. 15. eodem
scilic. sensu quo et πολιά, vel Ion. πολιή, ἄλς quidem
Iliad. α, 350. θάλασσα vero *Iliad.* δ, 248. et alibi: sicut
ἀφρός etiam, unde deducta epitheta ista, λευκός vocatur ab
Hesiodo Theogon. 191. πολιός vero ab *Q. Cal.* vel *Cointo Smyrnaeo* lib. IX, 440. SEB.

λευκᾶν ἀφ' ἵππων etc.] Malim Dorice λευκᾶν ἀφ' ἵππων
etc.

albis ab equis in mare desiliit.

Consentit *Salmas.* albi equi erant τῶν τρυφόντων. KUEHN.

λευκᾶν] Pristinam veterum editionum lectionem revocavimus
λευκᾶν. Simili vitii commissum in accentu contigit observare in
Lacedaemoniorum litteris ad *Apollonium Tyaneum*, quae inter illius extant epistolas numero sexagesimae
nonae. lubet hic apponere, quia vere Laconicae, ut emendandas ad
dialecti genium existimabam: Τῶν δεδομένων τιμᾶν σοι ἀπεστάλκαμεν τόδε ἀντίγραφον, σαμηνόμενοι τῇ
δαμοσίᾳ σφραγίδι, ἵνα ἴδῃς· vulgo τὰν δεδομένην τιμᾶν. cetera non
tango. De equis vero, pulcherrimos fuisse habitos, qui essent albi,
vel *Homeri* constare potest testimonio, si quidem Rhesi praestantissimos equos
nivem albedine superare dicat: Λευκότεροι χιόνος, θείειν τ' ἀνέμοισιν ὁμοιοῖ.

ἄλατο.] Pro ἄλατο C. A. ἄλατο. male. KUEHN.

ἄλατο.] MS. ἄλατο· sed ἄλατο rectum est, quod et *Eustathius*
habet, pro ἤλατο. ἵππων etiam MS. noster, licet antea editi ἵππων.
verum vulgatum antea λευκᾶν nollem ab amico mutatum: quamvis ille
λευκᾶν in suo MS. et apud *Eustathium* invenerit, quibus sane et meus
accedat. Alterum enim ad sensum mihi aptius videtur. nec tam album

mare, quam usitate et crebro forte *ceruleum* invenias, idque hic mihi non tam arridet, quam *albi equi*. in accentu enim MSS. raro fidendum novimus, ut hic utrimque auctoritate parum moveamur. Alias et in tertia simplicium genitivum pluralem Dorice ita permutare ω communi viri docti in suis *Dorismis Pindaricis* dudum observarunt, ut *ποντιᾶν ψάγων, καρπαλιμᾶν γενύων*, alia. certe aptius equis iungas epitheton, quam mari, in hoc versu. IUNG.

126.

τὸ δὲ σκανθαρίζειν] C. A. *σκαθαρίζειν*, et iterum in titulo: *περὶ τοῦ σκαθαρίζειν*. ΚΥΕΗΝ.

δακτύλῳ] Abest a C. A. et recte quidem et eleganter, uti *μοκ*, ὑπὸ τοῦ μείζονος, *medio manus digito a pollice excusso*. ΚΥΕΗΝ.

ἀφεθέντι] *Salmas. ἀφέντι*. ΚΥΕΗΝ.

ἀφεθέντι] MS. *ἀφεθέντα*. sed vulgatum bene habet. Germani vocant ein nassen steüber. Scribitur autem in MS. *σκανθαρίζειν*, prima per a hic in MS. et supra segm. 5. et 122. *Hesychius* tamen in ipso ordine litterarum *σκινθαρίζειν* habet: *Σκινθαρίζειν, ἔνιοι σκαρίζειν*· τὸ γὰρ μέσῳ δακτύλῳ τὸν μυκτῆρα παίειν δηλοῖ, ὡς *Δίδυμος*. Et *Eustath.* ad *Ἰλ. λ.* haec descripsit: *ἔστι γὰρ φασὶ σκινθαρίζειν μὲν τὸ μέσῳ δακτύλῳ παίειν μυκτῆρα τινός*. fortasse tamen et alteram adpellationem *Hesychius* indicaverat, scripseratque: *Σκινθαρίζειν, ἔνιοι σκανθαρίζειν*· τὸ etc. vide et de illo lusu Avum meum *I. Camerarium Comm. c. 544*. IUNG.

τὸ δὲ ῥαθαπυρίζειν] Vid. *Hesych. h. v. Eustath. in Iliad. pag. 861. et in Odys. pag. 1818. τὸ σιμῶ τῷ ποδί*. alii reddunt, *πλατεῖ τῷ ποδί, plano pedis*. ΚΥΕΗΝ.

τὸν γλουτὸν] C. A. *τὴν γλουτὴν*, plerique omnes τὸν γλουτὸν, quod rectum est. ΚΥΕΗΝ.

τὸν γλουτὸν] MS. *γλοῦθον*. Apud *Hesychium* mendose legitur: *Ῥαθαπυρίζειν, ὃ τινες κομβρίζειν, τὸ τῷ σκέλους πλάτει παίειν κατὰ τῶν ἰσχύων*· τὸ εἰς τὸν γλουτὸν σιμῶ τῷ ποδί τύπτειν· et emenda itaque *ῥαθαπυρίζειν*. *Eustathius* pluribus ad *Ἰλ. λ. ἐκεῖνο (ῥαθαπυρίζειν) γὰρ οὐκ ἀπέοικε τοῦ λαῖξ ποδὶ κινεῖν, ὅπερ ἐν Ὀδυσσεΐα κεῖται*· ἔστι γὰρ φασὶ *σκινθαρίζειν* etc. (quae modo attuli) *ῥαθαπυρίζειν δὲ, τῷ σιμῶ τῷ ποδί τὸν γλουτὸν παίειν, οὗ χρῆσις παρὰ τῷ Κωμικῷ ἐν τῷ, τὰς πρεσβείας ἀπελαύνεισ ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυρίζων*. Idem ad *Ὀδυσσ. ρ. τὸ δὲ λαῖξ ἐνδορεν ἰσχύῳ, ἀντὶ τοῦ τῷ λήγοντι τοῦ ποδὸς μέρει τῷ πρὸς τοῖς δακτύλοις, ἐκρουσε τὸ ἰσχίον πρὸς τῷ γλουτῷ*. Et statim: *τὸ δὲ τοιοῦτον καὶ ῥαθαπυρίζειν λέγεται παρὰ τῷ Κωμι-*

κῶ· ἔστι γάρ φασι θάθαπυγίζεν, τῶ πλατεῖ ποδὶ εἰς τὰ ἰσχία θάπιζεν· ἴσως δὲ καὶ τὸ, ποτὶ πύραν ἄλλεσθαι, τοιοῦτόν τι δηλοῖ, κείμενον παρὰ τῶ Κωμικῶ· εἰ καὶ ἄλλως ὡς γυμνάσματος εἶδός τι ἐκείνο αὐτοῦ παραλαλεῖ. *Aristophanis verba, quae Eustathius priore loco adducit, sunt in ἰππεῦσι·*

— τὰς προεβείας τ' ἀπελαύνεις,

ἐν τῆς πόλεως θάθαπυγίζων. — IUNG.

τὰ δὲ πεντάλιθα] C. A. περὶ λιθιδίων. ΚΥΕΗΝ.

κατὰ τὸ ὀπισθε θέναρ] MSS. τὸ ὀπισθεν ἄρη εἰ μὴ. *Salmas. κ. τὸ ὄ. ἄρα, εἰ μὴ πάντα ἐπίσταται.* ΚΥΕΗΝ.

κατὰ τὸ ὀπισθε θέναρ] MS. κατὰ τὸ ὀπισθεν ἄρη εἰ etc. corrupte. unde tamen patet certo pro vulgato ὀπισθε θέναρ, reponendum una voce, ὀπισθέναρ, ἢ etc. sic supra II, 145. explicavit quid in manu ὀπισθέναρ vocatur. In sequentibus ἢ εἰ μὴ etc. IUNG.

κατὰ τὸ ὀπισθε θέναρ] Nil verius est MSS. lectione κατὰ τὸ ὀπισθέναρ, quam feliciter eruit atque monstravit *Iungermannus* noster. Quae sequuntur, corruptelae suspicionem iniiciunt, et nos male morantur: peritioribus ista discutienda relinquo, siquidem haerere non liceat per temporis articulum, quo premor.

πάντα ἐπίσταται] C. A. πάντως. pro ἐπίσταται legerem ἐπέσταται· si non excepti sint omnes exteriorē manus vola, tum τῶν ἐπιστάντων etc. in quae exceperit incumbētibz, reliquos tollit humo digitis. supra in χαλκισμός dixerat, ἐπιστῆσαι τῶ δακτύλῳ· sistere, excipere digito: ἐπιστάς activum pro passivo ἐπισταθέντων. ΚΥΕΗΝ.

πάντα ἐπίσταται] MS. a vulgata lectione non abit. mihi *Pollux*, si verus contextus, et non mendis laborat, videtur dixisse οὐ μάλα ἐπισταμένῳ. quid si ἐγρίσταται legamus, et alterum ἢ expungamus? sed alii in hoc ludo vincant. ego eius non sum peritus. IUNG.

τὸ δὲ ῥῆμα τὸ π.] C. A. τὸ ῥῆμα πενταλιθίζεν. ΚΥΕΗΝ.

ἐν τοῖς Ἑρμίππου θεοῖς] *Hermippi Deorum* et alii meminere, ut videas apud *Casaubonum* nostrum X. *Athen.* 7. ut et *Arisophan. Scholiast.* ad *Aves.* IUNG.

τὸ δὲ ὄνομα, πεντάλιθα.] C. V. πεντέλιθρα ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους λημνίαις πέντε λίθοισι θ' ὁμοῦ λεκάνης παραθράυμασι γυναικῶν δὲ etc. ΚΥΕΗΝ.

τὸ δὲ ὄνομα, πεντάλιθα.] Defectum credo quivis vidit. Verbum πενταλιθίζεν, ait, extat in *Hermippi Deis.* nomen vero, id scilicet etiam indicarat, male vero librarii omiserunt, non et noster MS. qui insigniter explet: τ. δ. ὄ. πεν-

τάλυθρα ἐν ταῖς ἀριστοφάνου Λιμνῆαις· πεντέλιθοισι θ' ὄμοῦ
 λεκάνης παραθραύμασι· ubi tamen πεντέλιθα, non πεντέλυθρα,
 vel ex *Comici* verbis scribendum certe est, et Ἀριστοφάνους
 Λημνῆαις, quod drama *Noster* saepius citavit supra, et infra
 X, 25. an et παραθραύμασι. IUNG.

τὸ δὲ ὄνομα, πεντάλιθα. etc.] Faventibus hic MSS.
 egregie *Pollucem* auximus, et eximio celeberrimi *Comici*
 versiculo locupletavimus. *Kuehnius* in his praeivit, nisi
 quod πέντε λίθοισι, me quidem iudice, non bene divellit.
 dicitur autem utrumque πεντέλιθα et πεντάλιθα· neque dissi-
 mili ratione superius hoc capite in *Sophocleo* versu πεντέ-
 γραμμα habuimus et πεντάγραμμα. πεντέλιθα vero λεκάνης
 παραθραύματα fragmina vocat patinae, quae huic adhibita
 sint lusui; nam quibusvis λιθιδίοις, ut monuit *Onomastico-*
graphus noster, ludum illum obtinuit exercere.

ἔστιν ἡ παιδιά.] C. A. omittit ἔστιν. ΚΥΕΗΝ.

ἔστιν ἡ παιδιά.] MS. ἔστιν ἡ π. IUNG.

127.

ἡ φητταμαλιάδες] Sequuntur παιδιᾶς adpellationes, quae
 valde variant. hic est in MS. etiam ἡ φητταμαλιάδες et dein
 sine καὶ οἱ, MS. φηττάρουαι, habet, et φητταμελιαὶ sine ac-
 centu. supra segm. 5. erat in MS. etiam plane eo modo,
 nisi quod φηττάρουαι accentum habebat. segm. 122. corrupte
 MS. φηττα, μυλιάδες, φητταροὶ καὶ φητταμελιαὶ. *Henricus Ste-*
phanus locum vulgatum in suo Codice signavit cruce, et
 addidit, φηττα Μαλιάδες, φηττα Μελίαι. separatim apud
Eustath. pag. 855. et 1963. φηττα Ῥοιαί· quem et in The-
 sauro vide. et ex praescripta MS. nostri varietate cum eo
 saue consentio, et scribendum puto haec omnia divisim, ita
 ὡσπερ καὶ ἡ (sc. παιδιά) φηττα Μαλιάδες, φηττα Ῥοιαί, φηττα
 Μελίαι· certe enim φηττα Μαλιάδες supra in MS. sunt segm.
 122. et φηττάρουαι ibidem, et supra segm. 5. Istud enim
 φηττα est παροξυνουσῶν εἰς τάχος, ut *Noster* ait. illa vero Μα-
 λιάδες, Μελίαι, Ῥοιαί, νυμφῶν ἄς εὐφήμεον nomina. *Eusta-*
thii verba, quo haec tibi clariora, addenda. ad Ἰλ. λ. re-
 ferens quasdam μιμητικὰς φωνὰς, ut ἀρῶ κωπηλατῶν, ὡ ὄψ,
 ἀφιέντων τινὰς ἄμα τρέχειν, ὡ ὄπ, ναυτικόν· etc. καὶ τὸ φηττα,
 ait, δηλωτικόν φασι τάχος· οἶον φηττα Μαλιάδες, φηττα Ῥοιαί.
 Νυμφῶν δὲ φασι ταῦτα ἐπωνυμία· cui subiungit et τὸ σίττε·
 οἶον σίττε ἄμνίδες· quod pastorale aliquoties apud *Theocritum*
 habes. Ibidem et σίττα legis, quod cum illo φηττα prorsus
 convenit, quod in altero loco ipse ait, qui est ad Ὀδ. εἰ ἐκ
 τῆς μηλέας, καὶ Μηλίδες, αἱ κατὰ Δωριεῖς Μαλίδες νύμφαι,

αἱ καὶ τετρασυλλάβως Μαλιάδες, κατὰ τὸ, φίττα Μαλιάδες, φίττα Ῥοιαί, φίττα Μελίαι· ἐν οἷς Νυμφῶν μὲν εἰσιν ὀνόματα τὰ θηλυκά· τὸ δὲ φίττα, ἐπιρῶημα τᾶχος δηλωτικόν· καθὰ καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ τὸ σίττα· ubi Μαλιάδες expositas habes. De Μελίαις dixi ad *Longum* meum libr. III. pastoralium. Ῥοιαί mihi non magis notae sunt, quam Ἐλειοὶ apud *Longum* meum. Sic itaque, ut dixi, distincte forte apud *Pollucem* scribenda ista, nisi, ut ex χέλει χελώνη, apud illum tamen χελιχελώνη una voce scribitur, ita et horum παιδιῶν nomina extulit, ubi tamen φιτταροιαί profecto, non φίτταροι ut vulgo, scribere debes. sed sinamus has puellas ludere, et reliqua conemur percurrere ut ad seriora perveniamus. IUNG.

ἢ φιτταμαλιάδες] Nimirum ita fuit editum ante nos, quibus et hic et superius segm. 122. atque in indice capitum reponere placuit, φίττα Μαλιάδες, φίττα Ῥοιαί, φίττα Μελίαι, quomodo legendum viderat etiam *Meursius* et *Soringius* ad illa *Hesychii*, Μηλιάδες, νύμφαι. Ῥοιαί quae sint, res est incerta, me tamen si roges, Doricam eam esse vocem putabo, sicut et Μαλιάδες, quae nymphas aquarum fluminumque praesides designet ἀπὸ τοῦ ῥοῖα. ῥοῖα alia notione est apud *Hesychium*, quae tamen illam vocis formam probet, parilique modo ῥοῖα papaveris quoddam genus, dicti Romanis *erratici*, nominatur. ita quidem scribitur in *Plinio* H. N. XIX. cap. 8. et *Paulo Aegineta*. sed *Galenus* libr. VII. περὶ τῆς τῶν ἀπλῶν φαρμάκων δυνάμεως, ῥοῖάδα nominat, non ῥοῖαν seu *rhoeam*. fuit in usu utraque vocis forma, sicut et utramque reperi in veteri quodam Codice MS. de Re Medica. Porro, quamvis MSS. invitatis haud facile quid restituere coner, legi tamen praeferam Μηλίαι, ut eadem sint quae Μαλιάδες, sed dialecto communi prolatae. non tamen abiicio vulgatam lectionem, quam *Eustathii* auctoritate defendere possis. et in *Hesychio*: Μελία, δένδρον εἶδος ἀπὸ Μελίας Ὠκεανῶ· ἢ ὀδοί· restituunt ὠδή· forsitan non male. φίττα vero et σίττα non differunt, nota est illa utriusque literae commutatio ψάγδας, et σάγδας, ψίττακος, σίττακος aliaque plurima. *Hesych.* Σίττα, ἐπιφώνημα αἰξίν. Idemque de altero etiam epiphonemate: Φίττον, ταχίως, εὐθίως, pro quo cogitavi, num forsitan scribi praestet φίττα· puto sane, suadeatque id certe literarum sequela; id enim, quod et ad rem nostram est, subiicitur protenus: Φιττάζων, φίττα ἐπιφθεγγόμενος, ὅπερ ἐστὶ ποιμενικὸν ἐπιφθεγμα.

καὶ οἱ φίτταροι] C. A. non habet καὶ οἱ. C. V. φιττά-

ροιαί etc. dein omittit παιδιά. *Salm.* φίττα Μαλιάδες, quod probat, φιτάρια, dein, φίττα Μελίαι. ΚΥΕΗΝ.

νύμφας εὐφημ.] *Interpr. sponsas, nymphas scil. Meliadas cognomento, quae gregibus ovium praepositae erant ab Ethnicis. μῆλα, oves sunt, ab ovibus nymphae Perimelides dictae, inquit Servius in Eclogam X. Virgilii, vel ἐπιμηλίδες leg. ἐπιμηλιάδες. Anton. Liber. Fab. 31. φίττα vel ψίττα ποιμηνικὸν ἐπίφθεγμα, quando pecus agere volebant celerius, et hoc loco virgines eodem se mutuo incitant ad currendum.* ΚΥΕΗΝ.

τὸ δὲ πλαταγώνιον] C. A. περὶ πλαταγωνίου· vid. *Hesych.* in πλαταγώνιον, πλαταγωνήσας. ΚΥΕΗΝ.

τὸ δὲ πλαταγώνιον] Sequitur πλαταγώνιον, de quo videri potest et *Rhodiginus* lib. XIX. *Antiq. Lect. c. 4.* ubi quaedam admiscet de telephilo. IUNG.

ἐρῶσαι] MS. mendose αἰρῶσαι. IUNG.

καλεῖται μὲν γὰρ οὕτω] C. A. καλεῖται μὲν οὕτω etc. ΚΥΕΗΝ.

κρόταλον] *Crepitaculum. Meursius II. Critic. Arnob. 8. et Cur. Plaut. ad Cistell. c. 3.* IUNG.

καταβανκαλεῖσιν] Leg. καταβανκαλωσιν, ut in MS. alias autem editum: ὃ κατάβαν καλοῦσιν· de quo emendando monuit et *Leopard.* libro septimo, capite quinto: καταβανκαλίσεις et καταβανκαλήσεις nutricularum naeniae. de iis *Casaub. in Charact. Theophr. pag. 200.* SEB.

καταβανκαλεῖσιν] καταβανκαλοῦσι etc. *crepitaculum et sistrum, quo circumsonant nutrices oblectantque puerulos somnum difficilem habentes. καταβανκαλῆν est vel assa voce et naenia quadam invitare somnum infantibus, vel crepitaculis aliisque id genus instrumentis. Salm. καταβανκαλωσι.* ΚΥΕΗΝ.

καταβανκαλεῖσιν] Bene restituit ex MS. suo καταβανκαλωσιν *Seberus* noster. quod ita prorsus et in MS. nostro est, quamvis inepta manus id mire voluit refingere in ὃ κάταβαν (sive κόταβαν· quamvis et ττ duplicasse videtur; evanida enim ea scriptura) καλωσιν· antea vulgati minus corrupte ὃ κατάβαν καλοῦσιν. *Meursius II. Crit. Arnob. 8.* habet καταβανκαλοῦσιν· et ita emendandum istum locum se monuisse in *Spicilegio Theocritico* ait. Sed καταβανκαλωσιν, quod in MSS. et *Leopardo* visum, rectius reponemus cum *Sebero* nostro. IUNG.

καταβανκαλεῖσιν] Hoc quidem in editione *Seberiana* peius est, quam in prioribus, quae κατάβαν καλοῦσιν habebant; quod, si modo coniunxeris, probum erat, dicitur enim

et καταβαυκαλῶν et καταβαυκαλεῖν, unde καταβαυκαλούμενα παιδιά, pueruli lallo sopiti Suidae dicuntur et Hesychio. sed tamen MSS. lectionem expressimus in textu potius. De lallo, et καταβαυκαλισμῶ legendus est illustriss. Scaliger in *Lection. Auson.* lib. II. c. 11.

τὰ δυσυπν. τῶν παιδίων.] C. A. et *Salmas.* τῶν παιδίων. C. V. τὸ omittit δυσυπνοῦντα. KUEHN.

* τηλεφύλλον] Vid. segm. 122. SEB.

* τηλεφύλλον] C. A. τηλεφίλου. C. V. et *Salmas.* habet τηλεφίλου. C. A. hunc titulum praefert: περὶ τηλεφίλου περὶ κρίνου, περὶ σπέρματος μήλων, περὶ λαττίγων. *Hesych.* Τηλέφιλον, φυτόν τι· τινὲς δὲ ἀείζωον ἄγριον. KUEHN.

* τηλεφύλλον] MS. ἀλλὰ καὶ τοῦ τηλεφίλου κ. (et sic, asterisco sublato, restituere ne dubites, etiam consentiente MS. *Seberi*, et *Nostro* supra segm. 5. et 122. Adnotaverat hoc et olim *Schottus* noster, in cuius excerptis ita hic invenio: τοῦ τηλεφύλλου) Emendo τηλεφίλου, ex auctoritate interpretis *Theocriti*: εἴρηται δὲ τηλέφιλον κατὰ κοινωvίαν τοῦ τ πρὸς τὸ δ, οἶον ἐὶ δηλέφιλον τι ὄν τὸ δηλοῦν τὸν φίλον· sed et penultima huius dictionis corripitur apud *Theocr.* οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτιμαζαμενον πλατάγησεν. sed et *Hesychius*: Τηλέφιλον φυτόν τι· τινὲς δὲ ἀείζωον ἄγριον. IUNG.

* τηλεφύλλον] Stellula deleta textus habet τηλεφίλου. Vide *Meursium* in πλαταγίσειν, qui hac de re pluscula collegit. Μοκ συμβληθέντας cum *Kuehnio* restitui pro ἐμβληθέντας. De his autem similibusque divinationibus alibi opportunior dicendi locus erit.

ἐμβληθέντας] MS. συμβληθέντας. SEB.

ἐμβληθέντας] C. A. συμβληθείσας. KUEHN.

ἐμβληθέντας] MS. noster, ut *Seberi*, συμβληθέντας· et placet prae vulgato. IUNG.

ποιήσειεν] C. A. ποιήσαιεν. KUEHN.

εὐκροτον] E MS. priores editiones εὐκροντον. SEB.

εὐκροτον] Ita et noster MS. IUNG.

128.

διπλοῦν ὄν] C. A. διπλὸν ἦν κ. δ. KUEHN.

ἐκφυσῆσαντες] Malim ἐμφυσῆσαντες, inflantes, ut spiritu impleatur etc. KUEHN.

ἐκφυσῆσαντες] Praecedit ἐνδοθεν, pro quo ἐκδοθεν in Veteri suo Codice legi notavit *Salmasius*, indeque forte reponendum coniectat ἐξωθεν· nobis vulgata placet.

τὸ σπέρμα] C. V. τῷ σπέρμα. KUEHN.

τὸ σπέρμα] MS. mendose, τῷ σπέρμα etc. Hunc lusum adduxit *Cruquius* ad illud *Horatii* II. *Satyr.* 3.

Quid? cum *Picenis* excerpens semina pomis
Gaudes si cameram percusti forte: penes te es?

IUNGERM. τὸ σπέρμα] MS. A

ἔνδοθεν.] Pro ἔνδοθεν leg. C. A. et V. ἔνθεν· post ἔνδοθεν interpungendum, ut ἄκροις cum sequentibus cohaereat. KUEHN.

ἔνδοθεν.] MS. ἔνθεν pro ἔνδοθεν· sed non libet temere mutare vulgatum, aliter tamen certe distinguendum est. nempe, ἔνδοθεν, ἄκροις τοῖς πρ. IUNG.

ἔνδοθεν. ἄκροις] Laborabat a vitio distinctionis hic locus, quod, sicut *Iungermannus* noster, sic et ad marginem sui Codicis emacularat *Kuehnius*; eorumque mentem sum sequutus in restituendo textu.

συμπιέζοντες] E MS. prior. edit. συμπαιζοντες. SEB.

συμπιέζοντες] Bene συμπιέζοντες *Seberus* edidit. confirmat id et MS. noster. IUNG.

ὄν, εἰ πρὸς ὕψ. etc.] C. A. τὸν εἰς πρὸς ὕ. ποιήσειεν ε. τ. εὐνοίαν τούτων. KUEHN.

ἔσημ. τούτῳ τὴν εὐνοίαν etc.] MS. alio ordine, εἰς τὴν εὐνοίαν τούτῳ τ. IUNG.

λατῶν] Scr. λατάγων, ut supra VII, 110. SEB.

λατῶν] λατάγων MS. noster. et ita emendandum est, iubente quoque *Sebero* nostro. sic supra MS. segm. 5. etiam vulgo et segm. 122. MS. λατάγες. IUNG.

τῶν λατῶν] τῶν πατάγων perperam in suo V. C. scribi notat *Salmasius*. In *Polluce* reposui λατάγων· λάταξ enim et λαταγή ille cottabi sonus. *Callimachus* — σικελὺς ἐκ κυλίκων λατάγας. *Κοτταβισάντων* *Kuehnius* restituerat pro *κοτταβισάντων*· sed dictum videtur tam *κοτταβεῖν* quam *κοτταβίζειν*. in *Hesychio* sane est ἔπαθλον τῷ ἄριστα *κοτταβίσαντι*. εἰ τὸ λείψ.] C. A. εἰς τὸ λ. KUEHN.

129.

ἔστιν, ὅταν] Delet *Salmasius*. KUEHN.

ἔστιν, ὅταν] MS. ἔστιν ὅτ' ἄν. IUNG.

πότερον τετύπηκε.] C. V. πότεραι. C. A. τετύπηκε. KUEHN.

πότερον τετύπηκε.] MS. πότεραι τετύπηκε· et hic fere illud adpendulum τ meos oculos fugerat. Ita enim scribendum est, a τυπτέω nimirum. tale supra VIII, 78. τετύπηται. sed et alterum ποτεραι ita sine accentu scriptum non capio, nec placet vulgatum. Quam ineptum enim qui verberavit,

interrogare, num verberant. Legendum puto ποτέρῃ τετύπη-
τηκε· scilicet χειρὶ· *utra manu verberarit*: quod, credo, si con-
iectabat ille qui vapularet, alter ferendis plagis substitue-
batur. IUNG.

πότερον τετύπηκε.] Futilem hanc lectionem dum sequitur
Meursius, fieri non potuit aliter, quin eruditissimus vir la-
beretur in ludi expositione. meliora nos MSS. docent, quo-
rum ope restituumus in *Polluceo* textu: ποτέρῃ τετύπηκε· i
nimirum in MSS. ad latus adpositum, ut in Codicibus anti-
quis fieri plerumque solet, quod iam subscribi mos obtinuit.
sensus itaque totius loci: *Κολλαβίζειν est cum hic quidem ma-
nibus expansis oculos sibi claudit; alter vero inflicta plaga inter-
rogat, alter utra manu percusserit.* In indice vero capitum utri-
que, dum pro κολλαβίζειν recta voce neque mutanda reponimus
κοτταβίζειν, eruditissimus *Kuehnii* eumque sequutus ego
decepti sumus, cum hinc falsos esse nos opinionis aperte pa-
teat. Illud autem τετύπηκε quod attinet, monui de hac ver-
bi forma VIII, 78. sed animo meo obsequi iam lubet, atque
alia similia hic congerere. et primum quidem Atticum esse
τυπησῶ observavit etiam *Etymologus*, sic et apud *Philonem*
in *Flaccum* τετυπημένος· τῶν ἰδιωτῶν Ἀλεξανδρείων Ἰουδαίων
ταῖς ἐλευθεριωτέροις καὶ πολιτικωτέροις μάστιξιν τετυπημένων.
et in *Lucian. Demonacte* τετυπηκῶς. pariter in *Basilicis* libr.
LX. tit. 30. §. 52. εἰ μὲν τοι μὴ προσετυπήθη ὁ κάπηλος. Eo-
demque modo dicitur γράφειν et γραφεῖν, ἀναγράφειν et ἀνα-
γραφεῖν, διαλέγειν et διαλεγεῖν· illaque verborum forma *Smyr-
naeis* fuisse frequentissima videtur. sanequam est celebris in
Smyrnaeorum Foedere inter *Arundeliana Marmora*; quod ut
tute videas, haec paucula notabo: περὶ οὗ Ἀλέξανδρος γεγρά-
φηκεν. Iterum: τὸ ψήφισμα τόδε ἀναγραφῆτω κατὰ τὸν νόμον,
ἀναγραφῆτω δὲ καὶ εἰς στήλας, εἰς ἃς καὶ ἡ ὁμολογία ἀναγραφῆ-
σεται. Denique: περὶ τῶν γεγραμμένων ἐν αὐτῇ διαλεγῆσονται.
Talia plura reperiuntur in *Herodoto* et vetustissimo *Chro-
nico Marmoreo*. [Inter illa duplicis coniugationis exempla,
quae ex foedere Smyrnaeo protuli, secundum deleri volo,
quod minus videatur opportunum. *Ex Addendis.*]

προσθήσομεν κατὰ συνων.] Ita MS. tamen: προσθήσομεν
εἰς συμπλήρωσιν τοῦ βιβλίου κατὰ συνωνυμίαν, ἢ ὁμοιότητα post
quae statim incipit caput novum. IUNG.

ἢ ἀνομοιότητα] Absunt haec verba usque ad ἐξῆς a MSS.
KUEHN.

κατὰ συμπλήρωσιν τοῦ βιβλίου.] MS. εἰς συμπλήρωσιν. SEB.
κατὰ συμπλήρωσιν τοῦ βιβλίου.] κατὰ συμπλήρωσιν τ. β. ut

liber compleatur, iustumque habeat modum accedente hac mantissa. Salm. εἰς συμπλήρωσιν τ. β. KUEHN.

κατὰ συμπλήρ. τοῦ β.] Aut fallor, aut id voluit Auctor noster, adiecturum se, quae reliqua sequuntur hoc libro, ad complendum volumen, cui efficiendo sensui illud ineptum est: κατὰ συμπλ. pro quo itaque reddidi e MSS. εἰς συμπλ. Dixisse similiter Theophanem Cerameum in memoriam revoco, cetera se prolaturum εἰς τὴν τοῦ λόγου συμπλήρωσιν, ut plenam faceret atque perfectam orationem.

130.

συνών. τῆ ὁμοιος, etc.] C. A. hunc habet titulum: συνώνυμα τῶν περὶ τὸ ὁμοιον. Salmas. τῷ ὁμοιος etc. καὶ ἐξῆς. KUEHN.

συνών. τῆ ὁμοιος, etc.] In lemmate capitis MS. συνώνυμα τῷ ὁμοιος, τῷ ἀνόμοιος, τῆ etc. et sic emendarem, quo pacto et supra in recensione capitum fere segm. 5. IUNG.

συνώνυμα τῆ ὁμοιος, etc.] Hic quidem non opportune positum illud τῆ τῷ, quod in illius locum restitui, est e MSS.

προσόμοιος.] C. A. et Salm. pergunt ita: παρόμοιος, παρσοικῶς etc. Hesychius, Παρσοικῶς, παρόμοιος. KUEHN.

προσόμοιος.] MS. προσόμοιος, παρόμοιος, προσσοικῶς etc. iis quae παρόμοιος adduntur omissis. IUNG.

*προσόμοιος.] Occurrit in Platone et Xenophonte: παρόμοιος, quod protenus subiicitur, in Gloss. Veter. exponitur, *adsimilis*. sic et Ammonius tholum dictam esse *σκιάδα* refert, διὰ τὸ οὕτως ἀποδομῆσθαι αὐτὸν στρογγύλον παρόμοιον θολία, *umbellae adsimilem*. Notandum vero *Onomasticographum* nostrum praecipuam partem hoc totum caput delegisse ex Platone, Thucydide, Xenophonte et Aristophane, quibus admiscuit alia quaedam de veteribus *Comicis* collecta, ut minima sit illa vocum pars, quae non in dictis auctoribus reperiri possit. iamque id agere certus eram animi, ut pleraque ex eorum scriptis vocabula *Nostro* nominata deducerem huc, cum admonere me coepit propositi mei ratio, atque ab hoc consilio divulsit. neque etiam operas differre lubet, quod plurium auctorum loca me quaesituro fieri necesse esset. Pergamus itaque, et, si fortean res postulet, quaedam interspergamus. Ab ἐμφερῆς extat in Dionysio *Areopagita* ἐμφέρεια, *similitudo*, exponiturque a *Scholiasta Maximo*, ὁμοιότης.*

*προσφέρων.] Notandum eadem significatione qua προσφερῆς, non notata, nisi fallor, apud *Lexicographos*. Nunnsius in suis Notis ad *Phrynichum* saepius adnotat, quae accessio posset fieri ex *Phrynicho* ad *Thesaurum H. Stephani*:*

longe maior in nostro *Pollucè* reposita est, idque nimis notandum saepe esset, si modo hoc ageremus. IUNG.

Ἀριστοφ. δὲ ἐν Πολ. etc.] Haec absunt a C. A. usque ad προσοικῶς: ita et *Salm.* de V. C. KUEHN.

Ἀριστοφ. δὲ ἐν Πολ. etc.] Haec desunt in MS. usque ad ἀλλὰ μὴν καί. *Platonicum* προσοικῶς quaerendum. IUNG.

Ἀριστοφ. δὲ ἐν Πολ.] Meminit hinc inter alios huius *Aristophaneae* fabulae *Meursius* in *Attica Biblioth.* et enim superius eundem habuimus etiam in Auctore nostro. sed observare lubet, solitos fuisse creberrime *Comicos* titulis insignire tragoediarum suas fabulas, seu id ludicri causa fuerit factum, seu etiam ut sub hoc velo ipsos illarum fabularum auctores perstringerent, quo de iam non inquiram amplius. in istis fabulis et enumeres licet hunc *Polyidum Aristophanis*. tragicum id est argumentum, quod ille soccis aptaverat. scilicet illam tragoediam in scenam ediderat *Sophocles*, qua in re si quis testimonia desideret auctorum, adeat ille *Meursii Sophoclem*, et summum *Casaubonum* ad *Athen.* VI. Anim. c. 4. Porro isto vocabulo προσοικῶς tum alibi tum et in *Critia* utitur *Plato*.

καὶ τύπωμα, καὶ ἐκμαγεῖον] Est in C. A. ἐκτύπωμα, ἐκμαγεμένον· τὰ δὲ ῥήματα, ὁμοιωῖσθαι παρομοιωῖσθαι καὶ προσφέρειν καὶ προσεφέρειν μ. ε. ἀποσφραγίσθαι etc. quae interiacent omittuntur omnia. *Salm.* etiam delet e V. C. KUEHN.

καὶ τύπωμα, καὶ ἐκμαγεῖον] Desunt in MS. καὶ τύπωμα καὶ ἐκμαγεῖον. IUNG.

καὶ τύπωμα, καὶ ἐκμαγεῖον] In omnibus haec MSS. desunt. et mirum tamen, si ista non a *Polluce* hic commodo maxime loco sint profecta. de cetero certum est in nudis istiusmodi vocum recensionibus, quae sunt in *Polluce* frequentissimae, plurima diligenti lectorum opera ad marginem adlita fuisse, atque tum temporis lapsu irrepsisse textum, quibus tamen inviti careremus. Τύπωμα, sed alio sensu, est in *Electra Sophoclis*: τύπωμα χαλκίοπλευρον, quod et ad *Suidam*, qui indidem ista citavit, *Portus* monuit. Integrum vitae hominem *Basilius* appellat τύπωμα τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ προαιρέσεως. Ἐκτύπωμα, et, quod inde derivatum verbum ἐκτυποῦν mox habet *Pollux*, utraque sunt in summi *Philosophi Timaeo*: νοῆσαι τε (χρῆ) ὡς οὐκ ἄλλως ἐκτυπώματος ἔσσεσθαι μέλλοντος ἰδεῖν ποικίλου πάσας ποικίλλας, τοῦτ' αὐτὸ, ἐν ᾧ ἐκτυπούμενον ἐνίσταται, γένοιτ' ἂν παρεσκευασμένον εὖ etc. in quorum verborum sensu diametro ferme distant *Chalcidius* et *Marsilius Ficinus*: nos hic lubentes tacemus, siquidem ipsam rei expositionem

versionis medela secum trahat. Sed de ἐκμαγεῖω pauca notare lubet, quae et *Pollucem* nostrum et ipsam illustrent vocem, cuius duplicem adnotamus significatum. primus est, cum ab exemplari, quod ἀρχέτυπον Graeci appellant, expressam imaginem denotat. *Hesychius* itaque: Ἐκμαγεῖον, ἐκτύπωμα, ὑπόγραμμος, σφραγίς· et Ἐκμαγεῖναι, (sic enim cum *Stephano* scribendum) ἐκτυπωθῆναι· illaque notione reperio dictum *Polyaeno* τῶν βαλαναγρῶν ἐκμαγεῖα lib. II. ubi de *Dioeta*: Ἐλαθον ἀπομαξάμενοι τὰς βαλανάγρας, καὶ τὰ ἐκμαγεῖα τῶ Διοίτα διέπεμψαν· scilicet ἀπομάττεσθαι atque ἐκμάττεσθαι eadem notione gaudent. *Hesychius*: Ἀπομάττεσθαι, ἀναλαβεῖν, μιμήσασθαι· et utrumque sic occurrit in *Philostrato* de V. S. lib. I. et *Aeliano* de Animalibus X, 29. est et ἀναμάττειν, annuli effigiem antiquam renovare, ac iterum impresso restituere sigillo. eleganter *Iulianus* Ep. 8. ἐγὼ δέ σε καὶ εἶδον ἤδη τοῖς γράμμασι, καὶ τῆς ἱερᾶς σὺ ψυχῆς τὴν εἰκόνα, καθάπερ ὀλίγη σφραγίδι μεγάλου χαρακτῆρος τύπον ἀνεμαξάμην· quorum verborum sensum interpretibus non intellectum explanare iuvat: *te vero*, inquit, *equidem vidi in tuis literis, et sacrae tuae mentis intaginem, tanquam parvulo sigillo magni characteris effigiem mecum renovavi, atque recollegi*; lectis scilicet his tuis literis, quae signatoriae gemmae vice fungebantur; indidem est quod ἀναμάττεσθαι τὴν μνήμην dixerit *Tyrius Dial.* 33. similiterque *Theodoretus* serm. 5. Ἐλλην. θεραπ. pag. 556. Haec autem omnia verba praecipue solent usurpari de figuris impressis molliori materiae, uti cerae, quod vel eorum indicet origo ἀπὸ τοῦ μάττεσθαι. Hinc itaque cuius est expressa figura in cera similive re molliori, ἐκμεμαγμένος dici potest; et eo sensu capiendum existimo *Cratini* locum, ut quis habuerit delineatam alterius effigiem, ipsoque, cuius erat effigies, homine conspecto dixerit: *Ille ipse est sic expressus.* in margine notaverat ad *Comici* locum οὕτως *Salmasius*, quod, credo, restitutum voluit pro οὕτως· sed si sic putavit, frustra fuit eruditissimus vir. Cum autem *Hesychius* ἐκμαγεῖον exponat σφραγίδα, non id intelligendum est tanquam si anulum aut ipsam gemmam signatoriam ita vellet appellatam, sed quod ἐκμαγεῖον etiam signaculum, τύπον, expressamque ab annulo figuram designat. id esse saepissime σφραγίδα, nota res est. solent itaque iungi non raro ἐκμαγεῖον et τύπος, sicuti in *Platone* lib. VII. L. L. κελσθω νόμος ἡμῶν, καὶ τύπος, ἐκμαγεῖόν τε τρίτον τοῦτο· pauloque superius simili notione voce hac fuerat usus. quin etiam per τύπος exponitur a *Nicephoro* ad *Synesii* *Somnia*, ubi nos non habere inquit sensum atque ap-

prehensionem rerum, quae sunt in anima prima, πρὶν εἰς φαντασίαν ἤκειν αὐτῶν ἐκμαγεῖα· *delineamenta* commode dicas cum *Apuleio*, qui eadem in re Romana voce sic usus est, effigies istas rerum existentium in phantasia seu imaginatione depictas. eadem ipsa nominare solet alibi *Synesius* εἶδωλα· εἶδωλα ἀποῤῥεῖ, τῆς ὑποστάσεως αὐτῶν ἀποπάλλεται· ad quem locum *Nicephorus*: χαρακτηῆρες καὶ ἐκμαγεῖα καὶ τύποι. utrumque nimirum, εἶδωλον et ἐκμαγεῖον, sic usurpari solitum a *Platone* et *Proclo*, quod pluribus ostendere non est huius loci. Porro est inde ἐκμαγεῖον, eiusdem notionis τῷ ἐκμάσσειν. emendandus *Hesychius*: Ἐκμαγεῖωθεῖς, ἔξομοιωθεῖς. Ἐκμαγεῖοι, ἐκμάσσει· sic enim posteriora supplenda puto cum eximio *Lindano*. Sed ad alteram significationem tempus nos vocat, quae rarior haec est: non scilicet effigiem saltem seu expressam imaginem ἐκμαγεῖον signat, sed et illam ipsammet rem, quae aut effigiem recepit, aut eius recipiendae capax est, eaque mihi significatio a Doribus manasse videtur, siquidem ii sint primi, quos ita τῷ ἐκμαγεῖω usos fuisse reperiam. philosophi, qui de *Pythagorae* convivio prodierunt, materiam esse statuebant ἐκμαγεῖον καὶ ματέρα, τιθάναν τε καὶ γεννατικάν τῆς τρίτης οὐσίας. verba sunt *Timaei Locri* non procul initio libelli περὶ ψυχῆς κόσμου· et vinne exacte novisse, quid per ἐκμαγεῖον intelligat eximius *Locrus*, lege quaeso et attende, quae tibi mox in eo sequentia ponam: δεξαμένην γὰρ τὰ ὁμοιώματα εἰς ἑαυτάν, καὶ οἷον ἀναμαζαμένην ἀποτελεῖν πάντα τὰ γεννάματα. ὁμοιώματα dicit quae *Synesio* vocantur εἶδωλα, quaeque prodeunt ac quasi profluunt ἐκ τῷ νοατῷ παραδείγματος τῶν γεννωμένων, quod et ἀγένατον et ἀκίνατον *Timaeus* appellat. nec aliter *Ocellus Lucanus*, cui σῶμα seu corpus, quod ὕλην dixerat *Timaeus*, πάνδεχης dicitur καὶ ἐκμαγεῖον αὐτῆς τῆς γενέσεως· *Scholastici* dicere amant *subiectum*. ab his itaque doctrinae *Pythagoricae* antistitibus *Plato* vocis ἐκμαγεῖον illam notionem est mutuatus. insigne rei documentum ille *Platonis* in *Timaeo* locus, quem haud dubie ex positis modo philosophi *Locri* verbis expressit: ἐκμαγεῖον γὰρ φύσει παντὶ κεῖται κινούμενόν τε καὶ διασχηματιζόμενον ὑπὸ τῶν εἰσιόντων· in hisce, cum vim vocis ἐκμαγεῖον altera Latina desperaret apte reddi posse *Chalcidius*, eleganti descriptione et rei et vocabuli ingenium complexus est. delecta ponere lubet: *estque usus eius* (naturae) *similis molli cedentique materiae, in quam imprimuntur varia signacula*: non e *Platone* alia plura congerere animus est. Denique *Sophronisci* filium alii plurimi, praecipue si qui summi Atheniensis lectione delectarentur, sequuti sunt. pro-

ducam elegantem philosophi Chaeronensis locum, in quo manifesta sit ista τοῦ ἔκμαγειῖον significatio. is est in prologo lib. V. *Sympos.* ubi quosdam ait existimare mentem nihil egregii atque laeti in se fovere atque alere, obsecutam scilicet totam corporis affectionibus, ὡςπερ ἔκμαγειῖον καὶ κάτοπτρον εἰκόνας καὶ εἰδῶλα τῶν ἐν σαρκὶ γενομένων αἰσθήσεων ἀναδεχομένην· dicitur itaque recipere mens εἰκόνας τῶν ἐν σαρκὶ γενομένων αἰσθήσεων ὡςπερ ἔκμαγειῖον· nam εἰδῶλα respiciunt κάτοπτρον· et optime quidem eo loco *Xylander*: utpote qui instar materias formas in se admittentis rerum etc. adiectus esset. contra ea pessime in *Timaeo* expressum rerum simulachrum reddiderant. talia notare plura promptum mihi sit ex *Iamblichō*, *Proclo* aliisque. sed illis, quae dixi, rem satis apertam existimo. Porro, nisi me meus fallit animus, qui primus hanc posteriorem ἔκμαγειῖον significationem prodidit et data opera explicuit, fuisse puto *Petavium* ad *Themistii Orat.* XXI. ibique Graecam vocem Latine *conceptaculum* dici posse opinatur. mallet ego, *receptaculum*, uti τὸ δεχόμενον in *Platone* interpretatus est *Chalcidius*. sed hinc iam lubet discedere, ante tamen posito *Themistii* loco, ad quem hac de re notavisse *Petavium* dixi: καὶ μοι σκληρίας ὑπάπλων ξυεπάγη τὸ ἔκμαγειῖον· ὥστε καὶ πάνν βουλομένοις αὐτοῖς ἐγγράγειν μὴ δύνασθαι τὰ παιδεύματα.

131.

οὔτως] Abest a C. V. *Salm.* οὔτος. ΚΥΕΗΝ.

οὔτως] MS. οὔτως in versu *Cratini* omittit. IUNG. Vel delendum οὔτως, vel scribendum

οὔτως ἐκείνος αὐτὸς ἐκμεμαγμένος.

ΤΟΥΡΙΟΥΣ.

[*Ἀριστοφάνης* etc.] Haec MS. omittit etiam prorsus usque ad καὶ τὰ ῥήματα. Sed de *Aristophanis* verbis, ut vulgantur, an vere vulgentur dubitare hercle possumus. *H. Stephanus* ad oram sui Codicis ita adscripsit: λέων λέων αὐτ' ἔκμαγμα σόν. Ita citat *Eustath.* 1857. nempe ad *Ὀδυσσ.* τ. meminit et, sed vocabuli saltem, ad *Ἰλ. δ.* τὸ εἰρημένον, ait, ἔκμαγμα λέγει ὁ Κωμικός. Versus *Comici* vero non solum hic, sed et in ipso Codice *Aristophanis* corruptus est, et quidem hoc vocabulo plane deformato, Vel valde fallor enim, vel ipsum versiculum primus indico, quem hunc aio esse *Thes-mophor.*

λέων λέων σοι γέγονεν αὐτ' εἶγμα σόν.

Emenda iam e *Polluce* et *Eustathio* :

λέων, λέων, σοι γέγονεν αὐτ' ἔκμαγμα σόν.

vel potius αὐτ' ἔκμαγμα σόν· αὐτ', ἤγουν αὐτὸ τὸ παιδίον·
 ut enim integrum locum excerpam de novello puero :

εἶθ' ἢ μισρὰ γρυῦς, ἢ ἔφερε τὸ παιδίον,
 θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ λέγει,
 λέων, λέων σοι γέγονεν αὐτ' ἔκμαγμα σόν.
 τὰ τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα, καὶ τὸ πόσθιον
 τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.

Restitue itaque versum illum apud *Eustathium* et *Pollucem* nostrum, IUNG.

[*Ἀριστοφ.* δὲ ἐν τ. *Θεσμ.* etc.] Ipsa χρῆσις *Aristophanea* corruptissima fuit ante nos. restitui in textu, ut *Kuehnius* ad oram sui Codicis. *Salmasius* adnotaverat haec: λέων, αὐτ' ἔκμαγμα σόν· hodie εἶγμα perperam legitur apud *Aristophanem*. quod verum est; et plures esse pares in eximio *Comico* locos, ubi supposititiae voces genuinarum occupant locum, exemplis alibi docebo.

καὶ τὰ ῥήματα, etc.] MS. τὰ (sine καὶ) δὲ ῥήματα, ὠμοιωσθαι, προσωμοιωσθαι, καὶ τὰ ὅμοια· καὶ προσφέρειν· omissis intermediis. Ceterum omnino reponendum est ὠμοιωσθαι, προσωμοιωσθαι· ratio certe augmenti non aliter patitur: nisi ὀμοιοῦσθαι etc. cum *Seberi* MS. malimus. Illud tamen ego amplector, praescribens nemini. nec iunctum cum παρὰ expungam, modo etiam παρωμοιωσθαι scribatur, sic et hoc addatur. IUNG.

καὶ τὰ ῥήματα, etc.] Ὀμοιωσθαι et παρωμ. redditum est a me textui; quae quidem lectio melior fuit visa Codicis *Augustani* scriptura, quod sequatur εἰκέναι, eodem, ut Grammatici loquuntur, tempore. additum etiam προσωμοιωσθαι· habuimus enim προσόμοιος et mox προσομοίως. Claudit enumerationem horum verborum *Noster* addito ἐκμεμάχθαι· eo de superius luculenter dictum. adiciere lubet hic *Cyri* *Poëtae* carmen non inelegans de morte immatura *Musae*; quam cum tres supra triginta annos explesset, fatum rapuisse refert,

θνηυτέρην δ' ἤραξε ῥόδων καλύκεσσι ὁμοίην
 πάντ' ἀπομαξαμένην ἔργα τὰ Πηνελόπης.

Sic cecidit foliis nil concessura rosarum

Penelopen omni parte secuta nurus.

Latina *Grotii* sunt. *Callimachus* etiam epigrammate in *Arati Phaenomena* sic est illo verbo usus:

Ἡσιόδου τόδ' ἄεσμα, καὶ ὁ τρόπος· οὐ τὸν αἰοιδὸν
 ἔσχατον, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα μελιχρότατον

τῶν ἐπέων, ὃ Σολεὺς ἀπεμάξατο· χαίρετε λεπταὶ
 ῥήσεις Ἀρήτου σύγγωνοι ἀγρυπνίης.

Torsit eruditus epigramma. *Casaubono* quae sit mens, in eius Lectionibus *Theocriteis* videre potes: mihi nihil in prioribus mutandum videtur. sensus est hic: *Hesiodi* cantus hic est, pangeudique modus. non certe poetam ultimum, sed cuius etiam ipsum versuum corpus mellitissimum est, Solensis ille expressit. σῶμα ἐπέων quid dici possit, non, credo, latebit hominem paululum a Graecis literis instructum: sed in extremo versiculo ἔκγονοι malim pro σύγγωνοι. At vero ne ultra crepidam.

ὁμοιωῖσθαι, παρομοιωῖσθαι] ὁμοιοῦσθαι, παρομοιοῦσθαι.
 SEBERUS.

καὶ μεμιῆσθαι] Deest καὶ ante μεμι. in MS. IUNG.

οἰκότως δέ, καὶ εἰκότως] C. A. εἰκότως leg. pro οἰκότως.

ΚΥΗΝ.

οἰκότως δέ, καὶ εἰκότως] MS. εἰκότως δέ, καὶ εἰκότως etc. nec mihi quis persuadeat tanti τὸ οἰκότως *Pollucem* fecisse, ut εἰκότως, quod apud *Thucydidem*, *Lucianum*, alios multos invenias, omiserit, egoque potius vulgato eiecto adferam hoc. reliqua παροικότης etc. usque ad τὰ δὲ πρ. desunt in MS. et eorum loco saltem habes καὶ τὰ ὅμοια. IUNG.

οἰκότως] Ignotum mihi illud οἰκότως, neque, puto, meliorum usu probatum. placuit itaque MSS. εἰκότως, quod in textum revocavi.

132.

εἰκασία.] MS. εἰκ. τύπωσις. Τὸ δ'. SEB.

εἰκασία.] C. A. καὶ εἰκασία τύπωσις. Τ' δ' ε. α. καὶ ἀνεικός. ΚΥΗΝ.

εἰκασία.] MS. noster auctior, ut et *Seberi*. εἰκασία, τύπωσις. Τὸ δὲ ἐν. restitue itaque illud τύπωσις. IUNG.

εἰκασία] Subditum huic vocabulo in MSS. τύπωσις, quod itaque *Polluci* restitui: sed tamen et alia *Pollux* hic omittit, quae a prioribus formari poterant, ut προσομολώσεις, et ἐκτύπωσις, de qua posteriori monui superius. est et ὑποτύπωσις, dispositio, deformatio, in *Glossis*, unde itaque et ὑποτύπωσις εὐδαίμονος βίου apud *Synesium* in *Dion.* exponiturque a *Maximo Dionysii Areopagitae Scholiasta*, ὑπόγραμμος, ὑπόδειγμα. Latine dixit *delineationem Boëthius*, quod ipsissimum est ὑπόγραμμος. Est et διατύπωσις, aliaque talia, in quibus colligendis morari non lubet.

καὶ ὅσα ἂν τις εἴποι, λόγῳ etc.] Abest a C. A. λόγῳ, ut et μόνον μοχ, et tum τὸ ante πρᾶγμα. ΚΥΗΝ.

καὶ ὅσα ἂν τις εἴποι, λόγῳ etc.] Distinguendum potius videtur, καὶ ὅσα ἂν τις εἴποι λόγῳ, ἄρνησιν τ. ῥ. π. Aliquoties ita loqui solet. IUNG.

καὶ ὅσα ἂν τις εἴποι, λόγῳ etc.] *Kuehnius* ad oram libri sui delerat λόγῳ, obsecutus A. C. sed tamen ego potius, cum meliores MSS. id agnoscant, et ita, *Iungermanno* observante, loqui soleat aliquoties Auctor noster, distinctione mutata medelam loco tetuli.

ἐπιρρήματα δὲ ἐπαμφοῖν] C. A. ἐπιρρήματα ἐπ' ἀμφοῖν etc. KUEHN.

ἐπιρρήματα δὲ ἐπαμφοῖν] MS. δὲ ἀπ' ἀμφοῖν. quod malim. IUNGERM.

ἐπιρρήματα δὲ ἐπαμφοῖν] ἀπ' ἀμφοῖν in textu reddidi.

ἀπάτη] In C. A. est novus titulus περὶ συνωνύμων τῆ ἀπάτη.

ὑποστροφῆ] C. A. ἐξυποστροφῆς. (ἦς) C. V. eodem modo leg. *Hesych.* ὑπόστροφον, ἀφιγμένον, ὑποστρέφοντα. ubi post ἀφιγμένον videtur interpungendum. id est, qui abiit et redit mutata mente. KUEHN.

ὑποστροφῆ] MS. στροφῆ, ἐξυποστροφῆ, διάδ. a vulgato ὑποστροφῆ mox verbum ὑποστρέφεισθαι, quod MS. omittit. IUNGERM.

ὑποστροφῆ] Rectum est id nominis, addendumque fuerit potius MSS. ἐξυποστροφῆ, quam ut in id mutetur recepta lectio. A priori vocabulo στροφῆ originem duxere Romanorum *strophæ*. celebris est illa vox in *Plautinis* fabulis, et plerumque iungi *dolis* solet. hinc et in *Glossis*: *Strophosus*, δόλιος. neque etiam in hac re differt *versutus*, quod nomen *Cyrillus* exponit: πολύτροπος, ποικιλόφρων. ὃ μὴ ἄρθος ἄνος, pro quo legendum ἄνθρωπος, sic enim id vocabuli compendiose scribitur in MSS. indeque *versutia*, *πονηρία*, *πανουργία*. eadem est Romani quae Graeci nominis origo. Post *διάδυσιν* sequitur *διάλυσις*, quod nomen hic non opportuno positum est loco. et ex praecedenti vitiose repetitum abunde docent MSS. nostri, siquidem omittant. porro neque casti scriptoris auctoritate defendi, neque repetita verbi mentione in sequentibus potest, quod de aliis omnibus hic factum. quae me rationes permoverunt, ut *διάδυσιν* hinc eiicerem. Dicitur quis *διαδύεσθαι*, qui dolose alicui obrepit, eaque notione in volumine N. T. id verbi occurrit.

διάδ. διάλυσις] Abest a C. V. in C. A. superscripta est vox illa. KUEHN.

διάδ. διάλυσις] Deest in MS. διάλυσις. IUNG.

133.

κλοπή] MS. κλ. παρατροπή. SEB.

κλοπή] Post κλοπή inseritur παρατροπή in *Antwerpiensi* Codice. ΚΥΕΗΝ.κλοπή] MS. tam noster quam *Seberi* iterum vocula *Pollucem* auget: κλοπή, παρατροπή, παραφ. bene. inde παρατρέπειν additur mox, habesque et supra παρατροπή hoc modo IV, 50. IUNG.σκευωρία.] MS. σκειωρία· sed vulgatum recte habet, unde mox verbum. nisi σκαιωρία putes *Polluci* scriptum, quod κακή βουλή a *Suida* exponitur. Sed σκευωρία illi hercle loco non cedat hic, quod et infra habes X, 15. IUNG.σκευωρία.] *Etymologicon Vetus*: Σκευωρία, factio. *Suidas*: Σκευωρία, κατασκευή, επιβουλή, βλάβη. *Hesych.* Σκευωρία, κατασκευή· et apud eundem est Σκευωρημα, πλάσμα, κακουργία, κατασκευή, τὸ γινόμενον κατασκευάσµα εἰς βλάβην. Sed enim si formularum dicendi Atticarum venatores consultum eas de hac voce, non admittendam respondebunt, nisi σκευῆς notione. sic *Thomas*: Σκευωρία καὶ σκευώρημα, ἡ σκευή· λέγεται δὲ σκευή καὶ ἡ διακόσμησις, οἶον. ὄπλων σκευὴ ὅπερ ἔστι κάλλιστον· et tamen hoc illis concedamus oportet, non nisi quam rarissime in Atticorum scriptis, qua ponit notione *Pollux*, reperiri. est vero, nisi me fallit animus, in *Xenophonte*. cum vero proprie sit significationis rectae atque probae, usus eam vocem ad peiora detorsit, quod et in πανουργος factum videmus; id enim vocabuli de homine ingenii efficacis olim fuit usurpatum, sed temporis lapsu atque usu invalescente de versuto et doloso dici obtinuit. audi *Scholiastem Anonymum* in *Hermogenem* περὶ ἰδεῶν pag. 400. Πανουργος κυρίως μὲν ὁ πᾶσιν ἔργοις ἐπιβάλλον, ὁ δραστήριος καὶ ἐνεργῆς· καταχρήσαντο δὲ τῇ λέξει οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ ἐν κακοῖς νοήµασι καὶ ἔργοις ἐπιβόλου. *Thomam* si legas, unde sua descriperit hisce collatis adgnosces; et eum forsitan hinc augeas et emendes. addit et ex *Sophoclis Aiace*: ἀνδρὶ πανουργῶ φρένας, ad quem locum *Scholia* videnda. lege porro et *Suidam*. saepius *Nostro* id etiam vocis occurrit, ubi lucem ab his affundere possit.

καὶ τὰ ῥήµατα, etc.] C. A. καὶ τὸ ῥήµα, ἀπατᾶν· caetera non extant ibidem usque ad τὸ φιλοῦν segm. 135. ΚΥΕΗΝ.

ἐξαπατᾶν] MS. ἐξαπατᾶν καὶ τὰ ὅμοια, reliquis omissis usque ad ἕως δὲ καὶ etc. Habes horum multa et supra IV, 148. etc. IUNG.

σκευωρίσθαι.] Pro σκευωρίσθαι vulgato puto scribendum

σκευωρεῖσθαι· ita enim saepe apud *Demosthenem* occurrit, non puto et aliter. IUNG.

σκευωρεῖσθαι.] *Kuehnius* in margine σκευωρήσθαι. malui cum *Iungermanno* σκευωρεῖσθαι, simili nimirum cum ceteris temporis forma. *Etymologus Magnus*: Ἐσκευωρήσθαι, κατεστοχᾶσθαι, ἐπιβεβουλεῦσθαι· sed ille nugacissime, quod ipsi non est insolens, ἀπὸ τοῦ κεύθειν, mutatis scilicet mutandis, derivat id verbi. et idem alibi τὸν ἀρχιτέκτονα dici aliquando ait τὸν κατασκευάσαντά τι καὶ σκευωρήσαντα πρᾶγμα.

134.

παράκρουσις] Quod ad παράκρουσις attinet, supra sane IV, 50. sine tali ἐπιπλήξει id ponebat. IUNG.

παράκρουσις] Perquam esse frequens hoc verbum cum apud alios, tum apud *Demosthenem* praecipue, testis est *Harporatio*, qui et notionis originem istis exponit: μετῆκται δὲ τοῦνομα ἀπὸ τοῦ τρὺς ἰσάντας τι, ἢ μετροῦντας κρούειν τὰ μέτρα, καὶ διασειεῖν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν· καὶ ὡς *Σοφοκλῆς* πον· Ὡς μήτε κρούσης, μήθ' ὑπὸ χεῖρα βάλῃς. *Ammonium* adde et *Hesychium*. *Demades* ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας· ἵνα μὴ λάθωσιν ὑμᾶς παρακρουσάμενοι. Quod hinc descendit παράκρουσις, quamvis durum esse decernat *Pollux*, non tamen est sine exemplo.

μήπη παραποδισθῶμεν.] Vid. supra II, 194. SEB.

μήπη παραποδισθῶμεν.] *Idem* *Plato* alibi, συμποδισθεῖς ἀπεστομίσθη· alterum locum *Platonis* quod attinet, C. V. ita eum exhibet: καὶ τὸ τί ποῖ' ἂν οὖν λέγοιμεν τὸ πεπλανηκὸς ἡμᾶς; vulgata *Platonis* lectio est, λέγωμεν et ἡμεῖς· quid tandem dicere possimus illud esse, quod nos decepit? ἢ ἢ οἶον ἑξαπατηκὸς *Auctoris* verba sunt, quibus *Platonem* explicat. *KUEHN*.

μήπη παραποδισθῶμεν.] MS. μὴ πῆ παρ. Locus est in ipso statim principio lib. II. νόμων· ὅπη δὲ καὶ ὅπως ἀκούωμεν προσέχοντες τὸν νοῦν, μὴ πῆ παραποδισθῶμεν ὑπ' αὐτοῦ. loquitur περὶ τῆς ἐν οἴνῳ συνουσίας· quae itaque sequuntur in *Polluce*, οἶον παρατραπῶμεν, ἢ ἑξαπατηθῶμεν, *Pollux* *Platonis* verbum exponens addit. ibi MS. particulam ἢ omittit. IUNG.

μήπη παραποδισθῶμεν] Aliam τοῦ παραποδίζειν notionem adnotat e *Polybio* *Suidas*: scilicet ut idem sit, quod ἐμποδῶν γίνεσθαι in istis *Polybii* verbis: βατάδεις ὄντας τοὺς τόπους, ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάρμασι, καὶ παραποδίζειν τὴν τῶν ὀπλων χρεῖαν· sed illa tamen huius, quae in *Platone* usu venit, est fons.

εὐφωνον] Teretes nostri *Pollucis* aures! alias facile παραποδισμὸς, ut παρολογισμὸς existat. IUNG.

καὶ τί ποτ' ἄν etc.] MS. ἔστι, καὶ τί ποτ' ἄν οὖν λέγοιμεν τὸ πεπλανηκὸς ἡμᾶς· ἴν' ἢ οἶον ἑξαπατηκῶς· egregie noster MS. nisi quod velim λέγωμεν τὸ πεπλανηκὸς ἡμᾶς εἶναι· ἴν' etc. ad-huc vocula e *Platone* auctius scribere. Locus enim philosophi est hic eodem lib. II. *Νόμων* non longe etiam ita a principio: τί ποτ' ἄν οὖν, ait ille Atheniensis, λέγωμεν τὸ πεπλανηκὸς ἡμᾶς εἶναι, πότερον οὐ ταυτὰ ἔστιν ἡμῖν κατὰ πᾶσιν; etc. Videtur tamen et in *Pollucis* expositione ἑξηπατηκῶς legendum. IUNG.

καὶ τί ποτ' ἄν οὖν λέγ. etc.] Restitutus est nobis hic locus ad MSS. norwam: τὸ πεπλανηκὸς et ἑξαπατηκῶς ita dederat etiam *Kuehnius* ad sui Codicis marginem. *Πεπλανημένον* autem in *Synesii* *Somniis* est, πεπλανημέναι ἐλπίδες.

μικρὸν προελθὼν] *Interpr. paulo ante*, imo vero, *infra, paululum progressus* scilicet, ut patet inspicienti *Platonem* II. de L. L. statim in prima pagina. KUEHN.

τόδε δὲ μᾶλλον etc.] MS. τὸ δὲ μᾶλλον etc. sed vulgo ut legitur, ita apud *Platonem* est. locus statim sequitur illum quem modo attuli: ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὔτε ἀνεκτὸν οὔτε ὄσιον το-παράπαν φθέγγεσθαι· τόδε δὲ μᾶλλον εἰκὸς πλανᾶν ἡμᾶς. IUNG.

135.

τῆς δ' αὐτῆς] MS. τῆς δε α. IUNG.

φιλοῦν.] Scr. φηλοῦν. SEE.

φιλοῦν.] Recte legit *Seberus* φηλοῦν. confer *Aristoph. Scholia* in *Pacem* et supra segm. 115. in *σχαινοφιλίνδα*. C. V. σφηλοῦν, quod eodem recidit. KUEHN.

φιλοῦν.] MS. noster τὸ σφηλοῦν. *Seberi* vero φηλοῦν· et hoc sequi malim. *Hesych.* Φηλωθεῖς, ἀπατηθεῖς. Φηλωθεῖσα, ἀπατηθεῖσα. et apud *Suidam* plura: Φηλοῦν, ἀπατᾶν. etc. IUNGERM.

φιλοῦν] φηλοῦν cum *Kuehnio* textus habet, quod verbum Grammatici veteres exponunt: ἀπατᾶν, φθείρειν, ἀπολλίειν· male legitur in *Hesychio* φηδῶσαι, quod iam ab eruditis hominibus emendatum. hinc et *Antiphonti* φηλώματα dicta τὰ ἑξαπατήματα vel ἑξαπάται, sicut ex *Aristophanis Scholiasta* docet *Suidas*: et φηλώσεις in eodem ἀπατήσεις. *Menandro* φῆλος dicitur ὁ ἀπατεῶν. in *Hesychio* itaque: Φῆλον, ἀπατηλὸν, ληθαργόν, κακοῦργον, ἐπίβουλον· sed ipsa *Menandri* verba ponam ex eius *Ἀλιεῖ*: Δύ' οἰκίας φηλῶν γερόντων· sic scilicet illa leguntur in *Aristophanis Scholiasta* ad *Pacem*; sed locupletius habet ita *Suidas*: Δύ' οἰκίας φηλοῦν γερόντων, ὡς λέγεις, Ἀβελτέρων. utra sit praeferenda lectio est in ambiguo. *Suidam* tamen male cepisse existimo, legendumque non φηλοῦν, tanquam si verbum sit, sed φηλῶν, *fallacium*, quis enim

ille loquendi modus, φηλοῦν δὴ οἰκίας γερόντων? [Lectioem *Suidae* vulgatam φηλοῦν iam dubito an mutare sit consultum. videtur enim non male posse dici φηλοῦν δὴ οἰκίας γερόντων ἀβελτέρων· si tamen quis φηλοῦν praetulerit, interpretabitur potius, *fallens*. integra Lectori iudicandi sit libertas. *Ex Addendis.*] Porro *Hesychius* habet Φηλήτησι, λησταῖς, quod ab illa voce deducendum videri possit. alibi tamen in eodem, Φιλήτης, κλέπτης, ληστής· et bene quidem, quapropter errasse *Palmerium*, eruditissimum virum, puto, qui restituere tentet, Φηλήτης· nam praeterea quod et in *Hesychio* mox sequatur: Φιλητῶν, γένος κλεπτῶν, et ita terve quaterve est in *Suida* et *Etymologo*, quos tamen utrosque nominis ratio latuit. non enim ita καὶ ἀντίφρασιν dicti, sed quod osculis amplexuque benigno deceptos homines trucidarent. audi *Senecam* Ep. 51. *Voluptates praecipue exturba, et invisissimas habe, latronum more, quos Philetas Aegyptii vocant. in hoc nos amplectuntur, ut strangulent.* ad quem locum videnda quae egregie notavit *Lipsius*, *Hesiodique* ab eo adductus locus, in quo sane *Moschorulus* φηλήτησι legit, quod parum abest, quin vulgatae lectioni praeferam; sed ea de re alibi forsitan. Denique perplacet mihi *eximia Vossii* coniectura, qua Romanorum verbi *fallere* incunabula ab hoc Graeco vocabulo accersit. *Dores* nimirum φαλλεῖν, et mutata coniugatione, qua de re superius monui, φάλλειν.

ἀπατεῶν] Coniunctiones, quae sequuntur, non sunt in C. A. KUEHN.

ἀπατεῶν, etc.] Notissima vocis notio. sed eo nomine non raro Sophistas appellatos adnotat eruditissimus *Cresollius* *Theatro Sophist.* I, 16. neque illo tantum, sed et γοήτων, unde Rhetorem *Tyrius* dixerit ἐπίβουλον, γόητα ἀτεχνῶς, et *Gregorius Nazianzenus* scientiam eorum γοητεύουσαν· quin etiam eos revera quidam existimabant praestigiatores esse. *Basilius* quoque Sophistas ait τῇ τῆς εὐγλωττίας ὑπερβολῇ τοὺς ἀνθρώπους φενακίζειν, et in eos itaque quadret φέναξ. Signat autem φενακίζειν hominem decipere, atque ludibrio habere, alia, quam quae erat, inducta rebus forma, ἀπὸ τῆς φενακῆς, *galero*, *apposititia* coma, quae capillos a natura datos mentitur. et in hanc rem *Michaëlem Apostolium* adduxisse superius memini. utitur non raro *Demosthenes*, ut *Olynth* II. ὄν τινα οὐ πεφενακίειν. Ubi *Ulrianus*: εἴρηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς φενακῆς τῆς προσθετικῆς κόμης, ἥτις ἔνεκα ἀπάτης γίνεται· προσποιεῖται γὰρ περιτιθέναι κόσμον, ὃν περ οὐ κέκτηται.

ἄλλα δηλοῖ.] MS. ἄλλο δ. SEB.

ἄλλα δηλοῖ.] C. A. leg. cum C. V. ἄλλο. KUEHN.

ἄλλα δηλοῖ.] MS. ἢ ἄλλο δ. IUNG.

μετοχαῖς οὖν χρηστέον] C. A. χρηστέον ἢ etc. ἀπατητικὸν παραλ. οὐδὲ ταῦτα etc. δυνατὸν εὐρεῖν. omittitur dein ἐπίρρημα δὲ etc. ἀπατηλῶς, παραλογιστικῶς κ. φ. etc. post γοητευτικῶς statim est titulus περὶ συνωνύμων τοῦ μέλλειν, et in ipso textu μέλλειν etc. quem locum *Phavorinus* exscribit in μέλλειν. KUEHN.

ἀπατηλῶς, etc.] MS. ἀπατ. παραλογιστικῶς γοητ. καὶ φενακ. reliquis omissis. SEB.

ἀπατηλῶς, etc.] MS. auctior, ἀπατηλῶς, παραλογιστικῶς, φενακίστ. et praecessit sane παραλογιστικὸν modo. quare vulgatus textus supplendus videtur. IUNG.

ἀπατηλῶς] Subdidi hic παραλογιστικῶς, praeceuntibus MSS. neque sane decuit aliter, siquidem et superius παραλογίζεσθαι habuerimus et παραλογιστικόν. in *Glossis* erudite: Παραλογίζομαι, circumscribo, obrepro, subrepro: et παραλογίζεται, dissimulat: unde *Philoxeno*, παραλογισμοῖς, praestigiis, eademque vox *Hesychio* redditur ἀπάτη. Hinc etiam παραλογιστῆς in dicto *Lexicographo* atque *Suida*, ὁ ἀπατεῶν.

136.

οὐ μὴν ἀλλὰ] C. V. οὐ μόνον etc. KUEHN.

οὐ μὴν ἀλλὰ] MS. οὐ μόνον ἀλλά. etc. IUNG.

ὡς μὴ πλ. ἀλλ' ὄντ. φιλοσοφίσοντες.] C. V. pro ὡς leg. οἱ μὴ πλαστῶς etc. φιλοσοφοῦντες. KUEHN.

ὡς μὴ πλ. ἀλλ' ὄντ. φιλοσοφίσοντες.] MS. πλ. εἶπ. οἱ μ. π. ἀ. ὄ. φιλοσοφοῦντες. et ita emendandum est, nisi quod et φιλόσοφοι malim, ut apud *Platonem* est. cui forte quis ὄντες addidit glossema, quod deinde ita in unam vocem confusum. Locus *Platonis* enim hic est, ipso initio *Sophistae*: πάνυ γὰρ ἄνδρες οὗτοι παντοῖοι φανταζόμενοι, διὰ τὴν τῶν ἄλλων ἄγνοϊαν, ἐπιστροφῶσι πόλῃας, οἱ μὴ πλαστῶς ἀλλ' ὄντως φιλόσοφοι, καθορῶντες ὑποθεῖν τὸν τῶν κάτω βίον. etc. Et alias vero ita *Plato* loqui amat, ut lib. I. Νόμων. μόνοι γὰρ ἄνευ ἀνάγκης, αὐτοφυῶς, θεῖα μοίρα, ἀληθῶς καὶ οὔτι πλαστῶς εἶσιν ἀγαθοί. ut libr. VI. Νόμων. διάδηλος γὰρ ὁ φύσει καὶ μὴ πλαστῶς σέβων τὴν δίκην, μισῶν δὲ ὄντως τὸ ἄδικον etc. IUNG.

ὡς μὴ πλαστῶς, etc.] *Falckenburgii* Codex φιλοσοφοῦντες etiam agnoscit, quod itaque cum *Kuehnio* textui reddidi, et in ipso ferme *Platone* prae lectione vulgata sic scribi maluerim. pro ὡς et *Kuehnius* οἱ adnotaverat,

μέλλειν] Quam accessionem ad haec verba morandi posse fieri indicavit *Leopardus* XI. Emend. 2. habes in amici nostri notis, et utiliter videas ad hoc totum fere mema

istud *Leopardi* caput. ceterum MS. tamen adhuc alio iuncto verbo auctior, ut videbimus, quod *Polluci* restituendum.

IUNGERM.

διατρίβειν] MSS. διατρίβειν ἀποδιατρίβειν ὑπερίθεσθαι, στραγγ. etc. ΚΥΕΗΝ.

διατρίβειν] MS. habet, διατρ. ἀποδιατρίβειν, ὑπερίθ. sed omisso sequenti ἀνατίθεσθαι. IUNG.

διατρίβειν] Auctoribus MSS. ἀποδιατρίβειν subieci. *Suidas*: Ἀποδιατρίβουσι, ἐγγρονίσουσι, χρονοτριβήσουσιν et πρὸς πόλιν ἀποδιατρίβειν dicuntur, qui fame cibique inopia illam opprimere atque expugnare student. Διατρίβειν habet *Thucydides* VII, 45. οὐκείνι ἰδόντι διατρίβειν. *Scholias*tes ἀργεῖν.

στραγγεύεσθαι δὲ] MS. καὶ στραγγ. δὲ, ἐν τ. etc. *Mox Aristophanis* versum,

ἰτητίον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι;

attulit iam *Leopardus* XI. Emend. 2. ubi et de explicacione huius loci, quam veteres *Scholias*tae et *Lexicographi* adferunt, non consentientes usque quaque. IUNG.

ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχ.] Absunt a C. A. ΚΥΕΗΝ.

ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχ.] Satyricum hoc drama, de quo vid. *Casaubonum* nostrum libr. I. de Satyrica Poësi cap. 5. Non vero tantum λογγᾶσαι, λογγᾶζειν, sed λαγγᾶζει, etc. apud *Hesych.* est hoc significatu. IUNG.

ἐν τοῖς Κήρυξι etc.] *Salmasii* talia notantis hic sunt verba: Λόγγος, vox Graeca Latinis longus, unde λογγᾶζειν pro in loco morari. fuerit itaque in lingua Graecorum antiqua vox λόγγος, quae dederit originem vocabulo Romano. et profecto plurimas extitisse in veteri sermone Graeco voces, quae perierunt, ex ipsis etiam, quae iam remanent inde, compositis liquide licet augurari. non itaque posthac, credo, sudandum adeo in investiganda Latini nominis origine, qua quidem de re multi multas prodegere nugae. vide, sis, *Vossii Etymologicum*, neque me dissimile quicquam veritati dixisse fateberis. Porro non tantum existimo scriptum λόγγος, sed et λόγγος, unde itaque derivare velim λόγγην, λάγγην. nam et in *Hesychio* Λαγγίς, δόρου, quomodo cum eruditis hominibus certissime scribendum, lanceam, quod inter hastilia longissimum sit, et λάγγος, a qua voce manavit ad Germanos et Belgas a Massiliensibus, puto, lang. Dorum enim atque Aeolum eam vocem fuisse censeo. Iam vero iuvat apponere quae super hac re in *Hesychio* repereri, quem et habere similia indicavit *Iungermannus*: Λογγᾶσαι, ἐνδιατρίβειν, στρα-

τέλεισθαι· pro quo corrupto verbo recte reponunt eruditi viri στραγγεύεσθαι. Λογγάζει, ὀκνεῖ, διατρίβει· et altera quoque scriptura, Λαγγάζει, ὀκνεῖ, οἱ δὲ λαγγεῖ· et ad hoc idem certe referendum puto, quod λαγγάσαι explicet περιανγεῖν· Λαγγεῖει, φεύγει. Λαγγαρεῖ, ἀποδιδράσκει· quae sane notio a συντάξεως ratione plurimum pendere potest, uti si dicas, λαγγάζει, vel λαγγεύει ἀπὸ τῶν πολεμίων, longe absistit ab hostibus; quod quid sit aliud, quam illis terga dedit? sed in istis, quae ponam, optimum *Lexicographum* emendandum duco: Λαγγανώμενος, περιϊστάμενος, στρατευόμενος· repono στραγγενόμενος· et etiam malim λαγγαρώμενος, quo pacto λαγγαρεῖν habebamus modo, quod et mutata coniugationis forma λαγγαρῶν dictum fuerit. Pertinet huc quod in *Philoxeni Glossis* est et *Etymologico Veteri*: Λαγγῶν, Cessator, tricosus, sed illius quidem vocabuli variae traduntur significationes, siquidem aliter in *Etymologo*, aliter ab *Hesychio* explicetur, qui tamen utriusque a *Glossatoribus* etiam dissident. ille quidem Λαγγῶν, ὁ εὐθέως λανθάνων τοῦ ἀγῶνος καὶ φόβου· quod referendum utique ad λαγγεῖν, fugere. hic vero: Λαγγῶν, μετὰβολος, ἔμπορος, qui mercaturae causa, suspicor, rebus suis atque domo abest. Denique λογγῶνας appellari observo lapides perforatos, qui in portibus constitui solent, ut ab illis in statione sua religantur naves. et hanc quoque vocem Siculis atque Doribus in usu fuisse praecipue, res est fidei non absona. Syracusis certe binos fuisse portus, qui ab hisce lapidibus haud dubie nomen fuerint sortiti λογγῶνες ex *Etymologo* constat. ponam ipsius verba: Λογγῶν· ἐν Συρακούσαις λιμένες εἰσὶ διττοὶ λογγῶνες (forsitan λογγῶνες scribendum; sed perinde fere est utro modo legas) λογγῶνες δὲ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων τρητοὶ λίθοι, οὓς τρυπῶσιν, ἵν' ἐξαρτῶσι τὰ σχοινία τῶν νεῶν ἐξ αὐτῶν· τοὺς δὲ τοιοῦτους λίθους καὶ λογγάσια ἔλεγον. Meminit et obiter *Suidas*, sed corruptus: Λογγῶνος, τοῦ λιθοκλίμενος, ubi non male *Portus* legit: τοῦ λίθου τοῦ λιμένος· coniectabam, si forte possis iuncta legere voce, τοῦ λιθοκλίμενος. Sed hanc, inquam, vocem a prioribus etiam deducendam eo magis mihi persuadeo, quod et λογγάσια dicantur, ἀπὸ τοῦ λογγάζειν, cuius et in *Hesychio* mentio: Λογγάσια, (ita scribendum) ἐξ ὧν τὰ προμνήσια δέουσι τῶν νεῶν. Iterum: Λογγασίη, νεῖς καὶ ἰστίου ἔρεισμα. At vero quam tandem illius appellationis rationem atque causam comminiscaris? heic mihi super illa re cum eruditissimo quodam amico sollicite disquirenti in mentem incidit, non incommode dici potuisse lapides istos

λογγῶνας ἀπὸ τοῦ λογγᾶν, quia scilicet naves ad illos religatae λογγῶσι, moras agunt, et quietae sunt in sua statione. utrumque, λογγεῖν, nam in *Hesychio* λαγγεῖν habebamus, et λογγᾶν in usu fuit. neque vero isti iuveni viro politissimo penitus displicuit haec nostra coniectura. *Portus* autem illi duplices, quos *Syracensis* fuisse memorat *Etymologus*, num celeberrimus ille magni nomine portus, quem, nisi me fallo, duplicem fuisse ex *Thucydide* novimus et *Cicerone*, fuerit, dicere non habeo. Haec latius aliquantum proposita boni, spero, consulet eruditus lector. De Praeconibus *Aeschyli*, quos *Σατυρικοὺς* fuisse *Pollux* nos docet variis in locis, non aliunde ferme, atque ex Auctore nostro habent Eruditi. *Meursii Aeschylum* consule. nos in sequentibus alibi forsitan.

τὸ δὲ ἀναβάλλεσθαι,] *Demosth.* de *Chersoneso* fol. 41. ἐξ ὧν (λόγων) ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς· ἡσυχίαν δὲ ποιοῦσιν ἐκείνων. *Leopardus* addit: ῥαθυμεῖν (et δηθύνειν) χρονίζειν, κηπτάζειν, ἡσυχάζειν, ἐλιννύειν, et σιραιτεύεσθαι. Emend. XI, 2. SEBERUS.

τὸ δὲ ἀναβάλλεσθαι,] C. A. τοῦ δὲ ἀναβάλλεσθαι etc. KUHN.

τὸ δὲ ἀναβάλλεσθαι,] MS. τοῦ δὲ ἀναβ. καὶ ἡ ἐνέργεια etc. Et emenda ita, pro vulgato τὸ δὲ etc. verbi ἀναβάλλεσθαι, ait, activum est apud *Demosthenem*. *Demosthenis* locum ex ea περὶ τῶν ἐν *Χερρόνησῳ* putat esse *Leopardus* XI. Emend. 2. et ibi esse ὑμᾶς, non ἡμᾶς, ut *Pollux* et *Budaeus* legant. locumque ipsum *Amicus* noster profert in *Notis*, ἐξ ὧν (λόγων) ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς· sed quod cum ipsorum venia dictum esto, nec locus est iste, quem respexit *Pollux*, nec ἡμᾶς scripsit *Pollux*. diserte enim ita MS. noster: οἷς ἀναβάλλουσιν ὑμᾶς· ut itaque emendabis in vulgatis. Locus enim certe est iste, ἐν τῷ κατὰ *Φιλίππον* τρίτῳ· paulo longius ab initio εἰ καὶ etc. τῶν παρ' ἑαυτοῦ μισθοφορούντων τοὺς λόγους ἀφέλοιτο, οἷς ἀναβάλλουσιν ὑμᾶς, λέγοντες ὡς ἐκείνος γε οὐ πολεμεῖ τῇ πόλει· quamvis ἡμᾶς *Budaeus* Comm. gr. ling. ubi quoque verbo ἀναβάλλω exempli caussa hunc locum subiicit, habeat, vitio forte typographico. Respexit forte hunc locum et *Harpocratio*, ubi scribit, Ἀναβάλλει, ἀντὶ τοῦ, εἰς ἀναβολὰς καθίστησι, καὶ οἷον εἰ ἀναβάλλεται. *Δημοσθένης* *Φιλίππικῶς*. Meminit obiter ab *Harpocratio* et *Polluce* dictorum de ἐνεργητικῶς significante hoc vero etiam *Nunnesius* *Not.* in *Phrynich.* verbo ἀναθέσθαι. IUNG.

τὸ δὲ ἀναβάλλεσθαι, etc.] Activi usus in Graecis est frequens: ἀναβάλλειν τινα, differre aliquem, atque in aliud.

tempus rejicere. Suidas itaque: Ἀναβάλλει, εἰς ἀναβολαῖς καθίστησι· et idem Ἀναβαλλόμενος· αἰτιατικῇ· ὑπεριθήμενος. Interrogatus Alexander, qui tantillo temporis spatio tantam orbis terrarum partem, non permeare, sed imperio suo potuisset subiicere, respondisse fertur: μηδὲν ἀναβαλλόμενος. Hesiod. Oper. Οὐδ' ἀναβαλλόμενος. Plato Symposio: εἰς αὐθις ἀναβαλοῦ. In ipso Demosthenis loco ἡμᾶς cum MSS. reposui.

ἡμᾶς.] C. V. ἡμᾶς. KUERN.

αὐτὸν τὸ διατρ. νοεῖν.] C. V. οἴονται δὲ τινες ταῦτὸν etc. pro τὸ δ. C. A. τῷ διατρίβειν, quod rectum est. ad verbum λογιάζειν notat Salmas. λόγος esse vocem Graecam Latinis longus, unde λογιάζειν pro, per loca morari. KUERN.

αὐτὸν τὸ διατρ. νοεῖν.] MS. ταῦτὸν τὸ (sed correctum τῷ) διατρίβειν νόειν· sed vulgata lectio recta mihi videtur. JUNGERM.

αὐτὸν τὸ] Sanequam mihi lenocinatur MSS. lectio, quam etiam comprobavit Kuehnius. hoc itaque duce in textum recepi. scilicet inquit Auctor noster, putare quosdam τὸ διαβάλλεσθαι id ipsum, quod et διατρίβειν significare. et in aliquo Scholiastarum prius per alterum explicatum legisse memini.

137.

καὶ τὸ τευτάζειν] Quae de hoc verbo dicuntur non comparent in C. A. Platonis locus est in Philebo. KUERN.

καὶ τὸ τευτάζειν etc.] Mirum in modum de verbi notatione dissentiunt Grammatici. Hesychium audi, qui paucis plurima complexus est: Τευτάζει, σκευωρεῖ, ἡσυχάζει, διατρίβει· οἱ δὲ, φροντίζει. Τευτάζοντες, πλανώμενοι. Τευτασμὸν, στρατηγίαν. In hoc posteriori loco Soringius emendat στραγγίαν, neque male, puto. similia vitia superius, ubi de λογιάζειν, observavimus. Sed et emendandus est Suidas, qui in parili mendo cubat: Τευτάζειν, inquit, πραγματεύεσθαι, ἢ σκευωρεῖσθαι, ἢ στρατεύεσθαι· reponendum, inquam, στραγγεύεσθαι, et hic et in Etymologo, ubi non est quod Hesychii et Suidae utriusque corrupti Sylburgium absterreat auctoritas, quo minus in Etymologo στραγγεύεσθαι audacter restituat; et enim omnibus istis, quae adtulit Leopardus, locis στραγγεύεσθαι reponendum censeo pro στρατεύεσθαι. Sed in Suida plura sunt quae medicam postulant manum: καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. Λυκόφρων οὕτω καὶ Δίδυμος. In Etymologo lego: Λυκόφρων· οὕτω καὶ Δίδυμος. Pergit: προσθεὶς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. Ἡρακλείων δὲ καταμει-

ψάμενος Ἀνκρόφρονά φησιν εἶναι, το ἐπιστρεφῶς τε πράττειν. Quis ille *Heracleon Grammaticus*? ego vero cum *Etymologo* potius Ἡρωδιανός scribam, notissimum Grammatici nomen. *Phrynichi* tum e *Mystis* locum adducit, qui scribendus ita: Μύστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τευτάζεται· vulgo τευτᾶσθαι· placeret etiam τευτᾶται· nam in *Hesychio*: Τευτᾶ, τεχνᾶται· sed alterum et versus modulo satis dat et *Suidae* proposito. Sequitur Πλάτων ξάνταις· ego restituere audeo Ξαντρίαις, et apud eundem in Πλάτων, Ξαντρίαι, ἢ Κέρκωπες· nam de Xantis nusquam alibi legere memini. *Platonis* etiam philosophi e *Timaeo* locum habet, in quo dubito num potius scribendum sit apud illum τετηκότι, ut vulgo legitur. sed id certum, reponi debere pro γράφεται καὶ τευτακότι, τετευτακότι. Σπουδαῖεν vero cum significare dicunt, bene habet; ut enim σχολάζειν περὶ τι, sic et τευτάζειν περὶ τι simili plane loquendi modo. *Noster* autem cum *Platonem* hic nominat, dubites, an philosophum velit, an vero *Comicum*; uterque enim usus est illo verbo. philosophum tamen in mente habuisse puto. [*Platonis* Ξαντρίαι, quas dixi restituendas *Suidae*, apud *Hephaestionem* adducuntur sine addito tamen altero fabulae titulo Κέρκωπες. quanquam vero nihil occurrit, quod hanc me relinquere sententiam cogat, cum illo tamen pugnare non constitui, qui Ξάντας veram dixerit inscriptionem fabulae *Platonicae*. vide praeterea quae dico ad segm. 153. *Ex Addendis.*]

καὶ ἄλλοις εἰρημένον.] *Origeni*. D. H. SEB.

καὶ ἄλλοις εἰρημένον.] *Male MS.* εἰρημένων. sed locum *Platonis* in *Timaeo* esse indicat simul et castigat *Leopardus* II. *Emend.* τῷ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίαις τετευτακότι, quum vulgo τετευχότι legatur. hodie vero in recentioribus ibi legitur τετηκότι, ex ignoratione nimirum verbi veteris alio noto adsumpto. locus est non longe a fine *Timaei*. sed quoniam hic locus controversus, quamvis minime dubito ita emendandum ut *Leopardus* vult, *Suida* in τευτάζειν id satis confirmante, age alium adferamus e Philosopho isto, ad quem non minus respexisse *Pollux* noster potuit. Is est in *Philebo*, paulo a fine longius: καὶ μάλα εὖ λέγεις οὐ μικρὰν διαφορὰν τῶν περὶ ἀριθμὸν τευταζόντων, ὥστε λόγον ἔχειν, δύο αὐτὰς εἶναι. IUNG.

μέλλησις, μελλησμός, etc.] C. V. μελλισμός. dein C. A. βραδύτης, communi dialecto. ΚΥΕΗΝ.

μέλλησις, μελλησμός, etc.] MS. μέλλησις, μελλισμός, βραδύτης, ὄκνος· *Basil.* antea editi, μέλησις, μελισμός. *Flor.*

μελησμός. sed in vulgatis nihil temere mutandum est, et apud *Hesychi.* μελλησμοῦ per βραδυτήτος expositum. et supra I, 43. ubi adgregantur similia, et MS. habet semper μελλισμός, in alterius accentu vero variat. IUNG.

μέλλησις] *Thucydides* habet II, 13. et V, 66. διὰ βραχείας γὰρ μελλήσεως. *Suidas*: Μέλλησις, ὑπέρθεις. sequiturque in eodem: Μελησμός, ἢ βραδυτής· scribe μελλησμός, ut apud *Nostrum.* sic et *Hesychius*: Μελλησμοῦ, ὑπερθέσεως, βραδυτήτος. et apud utrumque Μελληταιί, ὑπερθετικοί, quae vox et apud *Nostrum* inferius. Ὑπερθεσιον dixere recentiores non raro, ut *Cinnamus*, *Agathias* aliique, et etiam dicti modo *Lexicographi*: quin et *Basilius de Vita Theclae*, ubi delectum verborum venatus est, ὑπέρθεσιον et ἀναβολήν iungit pag. 10.

ὑποστροφή] Abest a C. A. post ἀνάθεσις est, ὑπέρθεις ὑποπιος· ἢ δὲ κατηγία. C. V. ὕποπιος· ἢ δὲ στραγία στραγγία παμπόνηρος. C. A. παμπόνηρον. ΚΥΕΗΝ.

εἰς εὐτέλειαν] Desunt in MS. εἰς εὐτέλειαν. IUNG.

στραγγία] Potius στραγγεία, a στραγγεύομαι, quod segm. praec. SEB.

στραγγία] MS. ἢ δὲ στραγία. IUNG.

νωθρεία] C. V. νωθεία δέ. C. A. νωθρεία νωθρότης, ὧν οὐκ ἔστι τὸ ῥῆμα etc. ΚΥΕΗΝ.

νωθρεία] MS. νωθεία δέ etc. sed ab alia manu addito ρ factum νωθρεία. verum utrumque dicitur, et νωθεία etiam supra I, 43. et III, 122. iunctim νωθεία, νωθρότης, ut hic. adeo ut νωθεία hic facile recipiam. quum etiam mox ideo sequi videatur mox καὶ νωθής, καὶ νωθρός. a quibus utrumque πρᾶγμα attulit. IUNG.

νωθρεία] Praetuli νωθεία. *Hesychium* et *Suidam* inspice, in quo posteriori νωθέσττερος exponitur βραδυτέρος. *Proclus Diadochus* σχηματισμὸν ἀνατολικὸν efformare dicit νωθροῦς et μελλητίας. Adde *Glossas Veteres*, in quibus etiam Νωθής, ἀπὸ κραιπάλης *Marcidus*, *marcerus*, *narcidus*, *desse*, *lentus*.

παρ' Ὑπερίδῃ] MS. Ὑπερείδῃ. SEB.

παρ' Ὑπερίδῃ] MS. παρὰ Ὑπερείδῃ τῷ νωθρ. IUNG.

138.

μελλητής, μελλητικός, καὶ ἴσ. ὄκν. etc.] C. A. ὄκνηρός βρωδὺς νωθής, νωθρός. caetera desunt usque ad finem. ΚΥΕΗΝ.

μελλητής, μελλητικός, καὶ ἴσ. ὄν. etc.] MS. ἐν δὲ ἐκ-
μελλητής, καὶ μελλητικός etc. sed μελλητής et supra I, 45. ex
MS. reposui, et III, 122. fuit. IUNG.

ὄκηρός] C. V. ὄκηλός etc. καὶ γὰρ etc. KUEHN.

ὄκηρός] MS. ὄκηλός, sed emendatum ab alio ὄκηρός,
recte, ut videtur. supra, ubi eadem tractavit I, 43. id omi-
sit *Noster*, ὀκνώδης tamen III, 122. allato, alibi tamen V,
124. illud etiam habes περὶ δειλοῦ. hic id forte non adeo
probat, quum addat ἴσως. IUNG.

παρὰ Πλάτωνι ἐν τῷ Φ.] De *Platonis* loco quid dice-
mus? An *Pollux* memoria lapsus? an error eius exscriptoris
est? Nec enim in *Phaedro* eius legas ista, sed in *Theaeteto*,
et quidem ἀπαντῶσι, pro ἐκβαίνωσι. Locus iste *Θεαιτήτῳ*,
ut dixi, non longe ab initio: οἱ τε αὐτὸ ἐμβριθέστεροι τω-
θροὶ πως ἀπαντῶσι πρὸς τὰς μαθήσεις, καὶ λήθης γέμοντες.
IUNGERM.

Ἀμειπίου Σαπφοῖ] C. V. τῇ Ἀμειπίους ἄμφοι. KUEHN.

Ἀμειπίου Σαπφοῖ] MS. mendose, Ἀμειπίους ἄμφοι. sed
correxerit quis ita, ut vulgo legis. IUNG.

Ἀμειπίου Σαπφοῖ] Hinc *Meursius* habet *Attica Biblio-*
theca. sed de *Amipsia* eiusque scriptis alibi cum cura di-
cemus.

τὰ δὲ ἐπιρῶήματα π. φαῦλα.] Omittit C. A. KUEHN.

τὰ δὲ ἐπιρῶήματα π. φαῦλα.] Quid ait, τὰ δὲ ἐπιρῶήματα
πάντα φαῦλα; scilicet ἀπὸ τῶν ἄλλων, ubi participiis vice
nominum uti iubet, et ab illis nimirum omnia adverbia esse
φαῦλα: ut a *στροφή*, *ἀναβολή*, *διατριβή* etc. Alias a nomi-
nibus adverbia multa recensuit et supra III, 125. etc. ubi
tamen ἀναβεβλημένως. IUNG.

νουθειῆσαι] Praecedit titulus in C. A. περὶ τῶν συνωνύ-
μων τοῦ νουθειῆσαι. KUEHN.

σωφρονίσαι] MS. σωφρονῆσαι. IUNG.

σωφρονίσαι] Dicitur quis alium *σωφρονίζειν*, si verbis
eum aut re ab erroribus retrahat, et ad sanam mentem re-
ducat. in *Glossis* itaque *Philoxeni*: *Σωφρονίζει*, *castigat*,
Σωφρονίζω, *compesco*: unde et ibidem *Σωφρονισμός*, ἐπὶ τι-
μωρίας, *coercitio*, *conspescatio*. et ipsum illud *σωφρονίσαι*,
quamvis non eadem plane, qua *Pollux* habet, significatione
occurrit apud *Thucydidem* VIII, 1. τῶν τε κατὰ τὴν πόλιν τι
εἰς εὐτέλειαν σωφρονίσαι: ad quae *Scholiastes*: τοὺς πολίτας εὐ-
τελέστερον εἶναι βιοῦν: sed ille sensum scilicet exprimere sal-
tem in animo habuit, et corruptus ille tamen. scribendum
iudico: εἶσαι pro εἶναι: *sinere* seu *iubere*, ut *parcius cives*

viverent: ipsam vero hoc loco verbi elegantiam Latine vix assequaris. Praeter istam notionem adnotant etiam Grammatici aliam hanc, qua σωφρονίζεῖν sensu sit idem ferme cum ταπεινοῦν. addit et ignotam mihi auctoritatem *Suidas*: τοὺς δὲ ἀπειρηκότας, καὶ ταῖς ἐναγχος ἤτταις σωφρονισθέντας. similique modo *Scholiastes* antiquus exponit in *Thucydide* hunc locum: διὰ δὲ αὐτὰ τὰς Συρακούσας κακωθῆναι μὲν, ἵνα σωφρονισθῶμεν. *Schol.* ταπεινωθῶμεν. locus est libro sexto, in *Hermogenis* illa praecellenti oratione. sic etiam aureum illud os Deum dixit non nimis indulgentem sceleribus hominum τοὺς πεφουσημένους σωφρονίζεῖν, elatos animos deprimere, et ad modestam de se atque temperatam redigere opinionem. sed illud in *Hesychio* bercle non satis capio: Σωφρονίζεται, σεμνύνεται. et enim de vitio suspectus hic mihi locus. Habemus hinc inferius apud *Nostrum* σωφρονισμός, quod tibi dedimus etiam ex *Glossis*, et σωφρονιστής. ea vox posterior apposite νοουθειτής in *Hesychio* est exposita. iungit itaque non sine ratione *Synesius* in *Dione* σωφρονιστήν et παιδαγωγόν. καὶ τὸ βάθος τοῦ ἤθους, οἷον σωφρονιστῆ τινι καὶ παιδαγωγῷ πρέπον πόλειως ὅλης ἀνοήτως διακειμένης. Sic igitur σωφρονιστήν appellatum novimus, qui vitiiis atque sceleribus imponeret frænum, quomodo *Phrynichus* apud summum *Historicum* VIII, 48. ait τὸν δὲ δῆμον σωφρονιστῆν τε καταφυγὴν εἶναι, καὶ ἐκείνων σωφρονιστήν. neque dissimili ratione apud eundem: σωφρονισταὶ τῆς γνώμης καὶ τῶν σωμάτων III, 65. quod fuerit ex *Commentatoris* antiqui mente ὠφελοῦντες καὶ τὰς γνώμας καὶ τὰ σώματα. τὰς μὲν γνώμας. ἵνα μὴ κακῶς βουλεύονται, τὰ δὲ σώματα, ἵνα μὴ διαρπάξωσιν ἀλλήλους, μηδ' ἐξελαύνωσι, μηδὲ κακῶς ποιῶσι πολῖται πολίτας. ἵνα λάβωμεν τὸ σωφρονεῖν ἀντὶ τῆς ὠφελείας. sed sane, quam dixi, notio obtineat hic facilius. Fuit etiam, quod adiicere placet, quoddam magistratus Athenis genus, quibus decem numero de singula tribu lectis curae erant iuvenum mores, ut casti essent atque pudici, neque in libidines aliamve vitiorum cohortem effusi. ea de re plura *Etymologus*. Et hinc iam discedere lubet. Sequitur in *Auctore* nostro ἐπιτιμῶν, cuius, etiam si protritum sit ea notione qua *Pollux* habet, apponere iuvat exemplum e *Thucydide*, ubi paululum rariori significato occurrit; e libro IV. cap. 27. καὶ ἐς Νικίαν τὸν Νικηράτου στρατηγὸν ὄντα ἀπεσήμαινεν, ἐχθρὸς ὢν καὶ ἐπιτιμῶν, φηδὶον εἶναι παρασκευῆ etc. ad haec *Commentator* antiquus: ἐγκαλῶν, ἐπιμεμαθόμενος, ὄνειδίζων. ἐπιτιμῶν proprie mulctam imponere significat. Sic ferme dixit *Isocrates* *Panathen.*

constituisse veteres illos *Theseo* succedaneos principes democratiā in Attica republica, non illam, quae sceleribus atque vitiis laxaret habenas, ἀλλὰ τὴν τοῖς τοιούτοις ἐπιτιμῶσαν. et quis melius *Isocratem* explicet, quam *Isocrates* ipse: hoc itaque sic extulit in *Areopagitico*: ἀλλὰ καὶ μισοῦσα καὶ κολάζουσα τοὺς τοιούτους, βελτίους μὲν καὶ σωφρονεστεροὺς ἅπαντας τοὺς πολίτας ἐποίησε. unde itaque, siquidem cum verbis aliquem castigamus atque reprehendimus, hanc quasi mulctam malefactoris illius imponamus, deductae notionis originem fluxisse existimo. porro ἐπιτιμῶν τινι, obtrectare alicui, et obiurgando atque increpando maledicere, tanquam res alteri male gestas coarguens: sic capiendum in *Thucydideo* loco.

ἐπιτιμῆσαι, etc.] A C. A. abest ἐπιτιμῆσαι, Δ. εἰ. ΚΥΒΗΝ.

139.

τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμῶν, etc.] Legit C. A. τὸ ἐπιτιμῶν φαίη τις ἂν ῥᾶδιον ἴσως δ' ἂν ἔοικε etc. ΚΥΒΗΝ.

φαίη τις] MS. τίς. IUNG.

παντός εἶναι, καὶ μὴ πάθ. etc.] C. V. παντός ἐστι καὶ Πλάτωνος καὶ μὴ π. etc. prius enim *Demosthenis*, posterius *Platonis* dictum est. ΚΥΒΗΝ.

παντός εἶναι, καὶ μὴ πάθ. etc.] MS. παντός ἐστι καὶ Πλάτωνος, καὶ μὴ etc. insigniter. locus enim mutilus est, male omisso *Platonis* nomine, quasi haec omnia essent *Demosthenis*. Sic itaque omnia restituere possumus: τ. μ. οὐ. ἔ. φαίη τις α. etc. καὶ παντός εἶναι καὶ Πλάτωνος, μὴ πάθ. etc. Clarum tibi id faciam ex utroque loco. Primus *Demosthenis* est in prima *Olynthica*, quamvis paulo aliter ita hodie legatur: τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμῶν, ἴσως φῆσαι τις ἂν ῥᾶδιον καὶ παντός εἶναι τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων, ὃ τι δεῖ πράττειν ἀποφαίνεσθαι, τοῦτ' εἶναι συμβούλου. Alter locus *Platonis*, quem mihi gaudeo in promptu esse, ut nostri MS. bonitas eo magis eluceat, est in *Phaedro*, iste: ἐγὼ οὖν καὶ σὺ μὴ πάθωμεν, ὃ ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν· ἀλλ' ἐπειδὴ σοὶ καὶ ἐμοὶ ὁ λόγος πρόκειται etc. IUNG.

παντός εἶναι, καὶ μὴ πάθ. etc.] Corruptissime; binorum enim praestantium scriptorum loca sunt in unum confusa; et alterum non agnoscas sane, nisi MSS. ope insigniter et sibi et *Polluci* restitutus esset. facillima nobis videbatur illa emendatio, quam textui reposuimus, in quo paululum a MSS. quiddam etiam a *Iungermanno* mutamus. neque ratio istius rei attentum lectorem fugerit. Paulo post malui cum MSS. ἔοικε.

ἔοικε] MS. ἔοικοι. SEB.

ἔοικε] C. V. ἔοικοι τούτοις etc. KUEHN.

ἔοικε] MS. noster, ut Seberi, ἔοικοι, quod pro vulgato ἔοικε potest reponi. IUNG.

ἐπανορθώσασθαι] Sequitur in C. A. ἀναβιώσασθαι· τὰ δὲ πράγματα νουθεσία, νουθετία ὡς Πλάτων etc. νομοθετισμὸς etc. KUEHN.

ἐπανορθώσασθαι] Et qui dirigit aliquem, et qui lapsum erigit atque ad meliora reducit dicitur ἐπανορθώσασθαι τινα. priori significato, ἐγὼ δὲ φιλοσοφούντας ἐπανορθῶ, *Isocrates* ait ad *Demonicum*. ἐπανόρθωσις hinc est et ἐπανορθωτῆς in sequentibus altera notione. et scimus e veteribus haud paucos morum ἐπανορθώσεις in lucem edidisse. Sed observa mihi illud κατακοσμησαι, quod hic certe non ornandi notione venit, ut apud *Aelianum* κατακοσμησαι ποικίλαις ἐσθῆσι, sed in ordinem redigendi. scilicet ut supra nobis observatum, ubi de γυναικοκόμοις lib. IX. κόσμος non mundum tantum et ornatum, sed et nitidam atque concinnam rerum dispositionem notat, quae prima est atque praecipua vocis illius significatio. *Hesychius* igitur inter alia κατὰ κόσμον explicat ἐν τάξει, κατὰ τὸ δέον, κατὰ τὸ καθῆκον. sic itaque legisse memini de militibus sensim cedentibus, μετὰ κόσμον ἐπανήσαν, quod nihil est aliud quam εὐτάκτως, neque turbatis ordinibus. et *Herodotus* de Persis terga vertentibus in *Musa* secunda: ἔφευγον οὐδενὶ κόσμῳ, quod et a *Suida* adfertur, alibique apud eum saepius. est et inde, quod in *Homero* de *Agamemnone* et *Menelao* occurrit frequentissime — δύο κοσμήτορε λαῶν, quae saepius adnotant *Eustathius*, et *Didymus*, uti vulgo vocatur. quid quod ipsos militum ordines κόσμον dixerit *Thucydides*? καὶ εὐθὺς ὑπὸ σπουδῆς καθίσταντο εἰς κόσμον τὸν ἑαυτῶν, ubi non ineruditus *Scholiastes*, εἰς τὴν σύνταξιν, qui idem et alibi in praestantissimo *Historico* id vocis εὐταξίαν exponit. et ipsum vero hoc rerum universum, non tam ab ornatu, quam ab eleganti et perfecto rerum ordine, quem *Stoici* τὴν τῶν ὅλων διακόσμησιν appellare solent, sic dictum est a *Pythagora*; κόσμος enim apud *Dores* *Pythagoreos* in primis non alia ferme notione occurrit. et in *Orōis* *Platonicis* *Σῶφρον* dicitur τὸ κόσμιον τῆς ψυχῆς. Inde etiam fluxit *Democriti* celeberrimum opus, μέγας Διάκοσμος, quo de videndus est *Eruditiss. Menagius* ad *Diogenem* et, quem ille adducit, *Salmasius* ad *Simplicium*. Est igitur κατακοσμησαι, bonis ac utilibus praecceptis aliquem continere; et apprimè quidem convenit illud καθαρόσαι, cui verbo de MSS.

καὶ praefiximus, probante *Iungermanno*. Sed, quod protinus sequitur, *θεραπεῦσαι καὶ ἰάσασθαι* Ethicis hac in re ferme proprium est, quibus *ὑγιαίνειν* dicuntur, qui virtutem colunt atque amplexantur, *νοσεῖν*, vero, qui vitia sectantur, quos itaque posteriores si quis in viam salubribus monitis restituat, illis medetur. ita *Demophili* similitudines inscribuntur etiam *βίον θεραπεία*. sed haec in *Epicteto* et *Platone* frequentissima.

καθαροῦσαι] MS. *καὶ καθαροῦσαι*. et quamquam hoc leve, ita supple, quum et cetera verba quodque eam particulam praefixam habeat. IUNG.

Ἀριστοφ. δ' ἐν Πλ. καὶ τῷ ἐπικρούσασθαι etc.] C. V. *ἐπικρούσαι*. *Hesych.* *Ἐπικρούμα, ἐπιπλήγμα*. In *Aristophanis Pluto* hic extat versus:

οὐ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω.

meam non equidem vitam dixisti, sed inopum tetigisti. KUEHN.

Ἀριστοφ. δ' ἐν Πλ. καὶ τῷ ἐπικρούσασθαι etc.] MS. δὲ ἐν *Πλούτῳ* καὶ τῷ ἐπικρούσαι ἐπὶ etc. sed vulgatum *ἐπικρούσασθαι* videtur retinendum, quamvis hodie non ita legas apud *Aristophanem*: nisi me fortasse locus verus fugit, quem indicabit quis oculatior. ego hunc putavi esse, ubi vitam pauperem reprehendenti *Chremylo* ita respondet *Penia*:

οὐ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω.

Ubi itaque, si non fallor, *ἐπικρούσω* cum *Polluce* legendum erit. Iudicium tamen esto penes doctiores. *Sohliastes* ibi exponit: *ἐφθέγξω, ἀνεκρούσω*. quod nostro non repugnare videtur. IUNG.

νουθετία.] Item *νουθέτησις*. *Cl. Alexandr. Paed. I. c. 10.* τὸ δὲ ἐπιπλήσσειν καὶ νουθετεῖν καλεῖται· τὸ δὲ ἐτυμολογεῖται ἢ νουθέτησις, νοῦ ἐνθεματισμός. SEB.

νουθετία.] C. V. *νουθετεία*. KUEHN.

νουθετία.] MS. *νουθετεία* pro *νουθετία*. Id ita apud *Platonem* ubi exstet, nec mihi in promptu indicare: *νουθέτησις* sane saepe apud eum non quaerenti occurrit: ut *Νόμων* tertio extremo: *παισὶ δὲ καὶ παιδαγωγοῖς καὶ τῷ πλείστῳ ὄχλῳ ῥάβδου κοσμούσης ἢ νουθέτησις ἐγίγνετο*· et paulo post: *γεύγειν πατρός καὶ μητρός καὶ πρεσβυτέρων δουλείαν καὶ νουθέτησιν*· et ipso initio libri sexti *Legum*: *διδασχῆ τι καὶ νουθετήσσει μᾶλλον ἢ νόμοις εἰκυῖ' ἂν ἡμῖν φαίνοντο*. IUNG.

νουθεσία.] Restituit in textu *Kuehnius* νουθεσία, et sequutus sum equidem; utraque tamen scribendi forma obtinuit, docuimusque superius ἰῶτα simplex et εἰ promiscue poni solita saepissime. in *Glossis* ἀνδρίαν et ἀνδρείαν habes. ita λύχνιον et λυχνεῖον, λυχνία et λυχνεία, quorum alterum *Thomas* scribit, *Ammonius* alterum, σκιάδιον et σκιάδειον. Vid. ad VII, 174. ubi occurrit etiam Σκείρα et σκίρα, et segm. 139. vulgo ναύτριαι, pro quo MSS. ναύτριαi, et 141. τρογήτριαι, quae I, 202. τρογήτριαi, κεράμια, et κεράμεια. taliaque infinita congerere licet. *Νουθεσίαν* vel *νουθετείαν* ubi usurpet *Plato*, non suggerit memoria: *νουθετήσιν* habes etiam in *Ἄροις* *Platonici* cuiusdam: *Νουθετήσις*, inquit, λόγος ἐπιτιμητικός ἀπὸ γνώμης· λόγος ἀμαρτίας ἀποτροπῆς ἐνεκεν. Est autem *νουθετεῖσθαι* mollioris et suavioris significatus, quasi dicas, *mentem componere, et in ordinem apte redigere*. *Νουθεσίαν* exponunt *Glossae*, *admonitionem, documentacionem, νουθεσίαν* vero μετὰ ἐπιπλήξεως, *castigationem*.

140.

ἐπιπλήξεις] C. A. subdit σωφρονισμὸς ἐπιτίμησις, et in aliis omittit coniunctiones. *KUEHN*.

καὶ καθαρισμός.] MS. καὶ καθαρμός· τὰ δ' ἀπὸ etc. recte, non καθαρισμός· praecessit enim non καθαρῶζειν, sed καθῆραι supra segm. praeced. unde emenda hic καθαρμός ex MS. nostro. *Hesych.* Καθαίρει, καταλαμβάνει. *IUNG*.

καὶ καθαρισμός.] MSS. vestigia sequutus, probante *Iungermanno*, reposui καθαρμός. Fuere philosophi, qui libellis ethicis titulum praefigerent καθαρμούς, scriptos scilicet eos innuentes ad mentem vitiiis purgandam.

μόνον.] Abest a C. A. at C. V. pro μόνον legit μένοντα, quod probō. *KUEHN*.

μόνον.] MS. pro μόνον, μένοντα habet, idque repone, sis, nec credo aliter scripsisse *Pollucem*: non manent ista ab aliis deducta, nempe ἀνάληψις, ἀναφορά etc. in ea notione, ut sub nominibus *νουθεσίαν* significantibus referri queant. μόνον enim vulgatum non hoc dicit, sed contra *Pollucis* mentem, quasi et hoc et aliud adsignificent. *IUNG*.

μόνον] Ineptum illud atque reiiciendum, quod commutavimus itaque lectione MSS. μένοντα.

ἀπ' αὐτῶν] Abest a C. A. ut et coniunctio quae sequitur. *KUEHN*.

ἀπ' αὐτῶν] MS. δ' ἀπ'. *IUNG*.

πλὴν τοῦ ἐπιτιμητοῦ] Absunt a C. A. usque ad κἀπιτιμηταί. *KUEHN*.

εἰπὼν ἐν τῇ Προκρίδῃ] Desunt in MS. εἰπὼν ἐ. τ. Προκρίδῃ, κ. κἀπ. sed Προκρίδι legendum statim suspicatus fui, nec aliter habet Magnus Casaubonus, ubi una cum aliis dramatibus Sophocleis et hoc refert VII. Athen. 4. IUNG.

εἰπὼν ἐν τῇ Προκρίδῃ] Προκρίδι in textu dedi, quod et ita legit Meursius in Sophocle suo. Sed ipsa summi Tragici verba in plerisque MSS. etiam sunt mutila. solus Falckenburgii Codex κἀπιτιμητὰ κακῶν habet, quod, puto, non quisquam abiecerit. id nimirum resecurare librarii, quod Pollucis instituto non esse putabant. nos lubentes illa vacula textum auximus.

141.

κρατεῖν] A. C. περὶ συνωνύμων τῷ Κρατεῖν. KUEHN.
καθαίρειν.] Pro καθαίρειν leg. καθαιρεῖν a καθαιρέω, quamvis nec καθαίρειν damnaverim. KUEHN.

καθαίρειν.] Sic et MS. sed profecto scribendum ducio alio accentu, nempe καθαιρεῖν, quod cum verbis τοῦ Κρατεῖν significationem habentibus recte iungas. Alterum καθαίρειν potius priori tmemate suum locum inter verba νοουθετήσεως habuerit. Prius καθαιρεῖν clare hic vincere iubet sequens inde nomen καθαίρεισις. IUNG.

καθαίρειν.] Bene monuerunt Commentatores nostri accentum esse mutandum. textus habet, ut Kuehnius in Codicis sui margine. Glossae: Καθαιρῶ, καταστρέφω, destruo: unde καθαίρεισις οἰκοδομήσεως, destructio, demolitio.

ἐστὶ χρείας.] Abest a C. A. item coniunctiones. dein ὑπαγάγεσθαι. KUEHN.

καὶ καταδύειν. etc.] C. V. καὶ κατὰ εἶδη καὶ ναυμαχῆσαι καταπεξομαχεῖν. C. A. omisso καταδύειν, καὶ τὰ εἶδη καταναυμ. κ. et species pugnae etc. KUEHN.

καὶ καταδύειν. etc.] Mire corruptum istud καὶ καταδύειν vulgo, et sequens καταναυμαχεῖν in MS. qui ita habet: καὶ κατὰ εἶδη, καὶ ναυμαχεῖν, καταπεξομ. etc. ubi alia manu inter καὶ et ναυμ. insertum κατὰ, ut scilicet legamus καταναυμ. sed ipsum istud καὶ ante ναυμ. corruptum puto, et mutandum in κατὰ, locumque ite legendum: καὶ κατὰ εἶδη, καταναυμαχεῖν, καταπεξομαχεῖν etc. optimo sensu, quem Pollucis, ut et hanc scripturam non dubito. quum enim quae praecedunt, quasi peculiare quoddam τάγμα in hac acie verborum superandi, generatim et late sumantur, χειρώσασθαι etc. haec profecto quae sequuntur, καταναυμαχεῖν etc. species continent, ut vincere pugna navali et pedestri et equestri, quum illa nova, ut dixi, quovis certamine usui esse queant:

adeo ut nimis audax fuerit commentum cuiuscunque istud καταδύειν. quod tamen si quis retinere pertinax omnino velit, non ideo tamen ista καὶ κατὰ εἶδη mihi amovebit, quae, ut dixi, ipsissima Pollucis puto, illud verbi ab alio παρεμβεβλημένον vero. IUNG.

καὶ καταδύειν.] Non erit, uti duco, quisquam qui id verbi hoc loco genuinum habeat. in rebus enim militaribus non alium certe usum habet, quam si de submersa classe dicatur. καταδύειν νῆας apud Thucydidem, Polybium aliosque, quod nihil ad ista, quae Pollux enumerat. egregie MSS. κατὰ εἶδη, quam scripturam reduxi.

142.

βιαιοτέρα γὰρ etc.] Absunt ista a C. A. usque ad δυνατόν. KUEHN.

ἢ παρόμοιαν ἂν τις εἶναι φαίη etc.] C. V. παρ' ὁμοίαν leg. παρομοίαν. similem quodammodo (vocem ἐπικράτησιν) dixeris τῇ κατακράτησει et τῷ καταγωνισμῷ, dum ille (Thucydides) dixit καταγωνισμόν etc. secundum C. V. ita legendum παρομοίαν ἂν τις εἶναι φαίη τὴν κατακράτησιν καὶ τὸν καταγωνισμόν, ἐκείνου ἀγωνισμόν εἶπ. etc. posset dicere aliquis similem esse ἐπικράτησιν et καταγωνισμόν, cum ille ἀγωνισμόν vocet καταπολέμησιν debellationem, quod alias καταγωνισμός et ἐπικράτησις non significant apud alios scriptores. KUEHN.

ἢ παρόμοιαν ἂν τις εἶναι φαίη etc.] MS. ἢ (sed alia manu ἦ emendatum) παρ' ὁμοίαν ἂν τις φ. τὴν κατακράτησιν, καὶ τῶν καταγωνισμόν· ἐκείνου ἀγωνισμόν etc. et bene sane ἢ videtur correctum, quum MS. plerumque ἢ indifferenter scribat, pro, ἦ, ἦ, ἦ etc. locumque ita legam igitur et distinguam: ἦ παρομοίαν ἂν τις εἶναι φαίη τὴν κατακράτησιν· καὶ τὸν καταγωνισμόν, ἐκείνου ἀγωνισμόν εἰπόντος· καὶ τὴν etc. Ait sic dici posse et κατακράτησιν et κατακρατεῖν, ut dixerit Thucydides ἐπικράτησιν, ab ἐπικρατεῖν. eadem ratione, quum ille a verbo ἀγωνίζεσθαι, ἀγωνισμόν (sic enim MS. noster, quum vulgo non recte iunctum videatur repeti) dixerit, nos καταγωνισμόν posse a verbo, quod segm. 141. praecessit, ἀγωνίζεσθαι. tum pariter καταπολέμησιν, a praecedenti, segm. 141. καταπολεμεῖν, addit Pollux, quis dicat invento nomine διαπολέμησις. vulgatum enim διαπολέμησιν εὐρών non mutandum arbitror, licet in MS. sit εὐρον. Ceterum vox ἐπικράτησις in Oratione Corinthiorum contra Corcyraeos exstat libr. I. Ξυγγραφήσ· παρέσχεν ὑμῖν Αἰγυπτῶν μὲν ἐπικράτησιν, Σαμίων δὲ κόλασιν. IUNG.

ἢ παρόμοιαν etc.] Nisi me meus fallit animus, ita fuit etiam scriptum: ἦν παρόμοιαν ἂν τις εἶναι φραῖη τῇ κατακρατήσσει καὶ τῷ καταγωνισμῷ. planum ita sensum feceris paucula mutatione. sed enim MSS. obsequamur potius, quorum equidem lectionem in textu restitui. Ἀγωνισμὸν in *Thucydide* reperio VII, 70.

εὐρών.] C. V. εὐρον. planus esset sensus, si καὶ ante καταπολέμησιν praeponeretur voci διαπολέμησιν hoc modo, καὶ τὴν διαπολέμησιν εὐρον. etiam vocabulum διαπολέμησιν inveni, scilicet apud *Thucydidem*, qui ait lib. VII. ξυνομοιωτάτην ἡγεῖτο διαπολέμησιν, sic brevi putabat debellatum iri. ΚΥΕΗΝ.

εὐρών.] *Kuehnius* ad oram sui Codicis εὐρον, et id etiam praefero vulgatae lectioni, quanquam *Iungermannus* dissentiat. memini id vitii eluisse quoque segm. 89. Διαπολεμεῖν vero, quod decertare Romani, plus una vice in *Thucydide* poni recorder.

ὑπαγωγή γὰρ etc.] Desunt ista, ὑπ. γ. κ. πρ. ἂν. in MS. IUNGERM.

δουλώσεως] Supra III, 75. ubi καταδούλωσιν non ponit, quod improbabat scilicet. Alterum vero *Thucydidem* est, ex cuius lib. III. adferunt, τὴν δὲ τῶν συμμάχων δούλωσιν ἐπαγομένους. et supra ex libr. III. locum etiam protuli Historici. Aiunt vero et alterum in eo exstare, quod nostro βίαιον videtur. IUNG.

οὐδὲν ἐστὶν αὐτῶν ἐν χρ. δυνατόν.] C. V. πλείστων οὐδέ ἐστι ταυτὸν οὐν ἐν χρήσει δύναται, a plurimis ne sunt quidem, idem igitur valere possint: id est, nihil valebunt. ΚΥΕΗΝ.

οὐδὲν ἐστὶν αὐτῶν ἐν χρ. δυνατόν.] Non dubito haec mendosa esse, et amplector MS. lectionem, quae est: ἀπὸ γὰρ τῶν πλείστων οὐδέ ἐστιν ταυτὸν οὐν ἐν χρήσει δύναται, ὄχλος; etc. A plurimis ne quidem sunt adverbia, ait. Tum digreditur ad verba multitudinis: Idem vero in usu valeant, ait, ὄχλος etc. quod exemplis mox confirmat: quasi, ait, si quis dicat ἀνδρῶν ὄχλος etc. Eo modo infra novum incipit tmetma segm. 150. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ φραῖη τις ἂν πρᾶγμα, χρῆμα, etc. IUNGERM.

οὐδὲν ἐστὶν αὐτῶν ἐν χρ. δυνατόν. Ὀχλ.] Cubat hic locus in gravi menda, a qua certe sine MSS. adminiculo purgare locum et redintegrare non facile fuisset. distinximus et emaculavimus textum, ut MSS. auctoritas iussit.

ὄχλος] C. A. περὶ συνωνύμων τῷ πλήθει. locum hunc exscribit *Phavorin.* in ὄχλος. ΚΥΕΗΝ.

ἄθροισμα, συναγ.] MS. ἄθρ. ἀγερός, συναγ. SEB.

ἄθροισμα, συναγ.] C. A. ἀγερός σύστασις τάχα συναγωγῆ etc. omissis semper coniunctionibus. C. V. ἄθροισμα, ἀγερός, συναγερός. KUERN.

ἄθροισμα, συναγ.] Ex MS. nostro et Seberi voculam adde: ἄθροισμα, ἀγερός, συναγ. nec dubitare nos sinit locus qui supra III, 129. ἀγερός, συναγερός, pariter iuncta. et quod sequitur μοχ ἐμπύρων ἀγερός supra I, 176. ἀγερός vulgo est, quod tamen MS. omittit ibi. IUNG.

ἄθροισμα, συναγ.] Optime de nobis hic et *Polluce* nostro merentur MSS. ex iis est, quod inseruimus ἀγερός. habent illam vocem *Lexicographi. Hesychius*: Ἀγερός, ἄθροισις συναγωγῆ θυσίας ubi *Sopringius* ex *Aristotelis Arte Poëtica* locum adfert, cui *Dionysium Halicarnassensem* adde, qui lib. II. θεοφορήσεις, κορυβαντιασμούς καὶ ἀγερούς appellat metragyrtarum publica sacra, cum ubique homines colligant atque circulos faciant. Verbum autem ἀγερεύειν vel de circulatoribus intelligitur, vel de rhetoribus, cum ἐπιδείξεισ facturi homines advocabant, qua de re posteriori videndus *Eruditiss. Cresollius Theatro Rhet.* III, 14. et *Petavius* ad *Themistii Oration.* XXI. qui utramque tangit rem, et adductum etiam a nobis *Dionysii* locum. Adde *Synesium* Ep. 156. ubi vastas Athenas describit: ταῦτ' ἄρα καὶ ἡ συναγωγὴ τῶν σοφῶν Πλουταρχίων, οἵτινες οὐ τῇ φήμῃ τῶν λόγων ἀγερούσι ἐν τοῖς θεαίροις τοὺς νέους, ἀλλὰ τοῖς ἐξ Ἑλλάδος σταμνίοις. Μοχ elegantius τάχα δὲ καὶ, ut Auctor noster solet ubique loqui, dedimus in textu e MSS. pauloque inferius post βιαίωτερος γὰρ ὁ ἀθροισμός interpunxi cum *Iungermanno*.

143.

τάχα καὶ συναγωγῆ, etc.] MS. τάχα δὲ καὶ συναγ. et sic reponendo facies pleniorē orationem. IUNG.

συλλογῆ] Huius non redditur exemplum in sequentibus; sed pro eo κυβερνητῶν συνδρομῆ habes, adeo ut quis suspicari possit et hic καὶ συνδρομῆ fuisse a *Polluce* additum. IUNG.

ὡς εἰ λέγοι τις] Non habet C. A. haec verba, ut nec sequentes coniunctiones. KUERN.

βιαίωτερος γὰρ ὁ ἀθροισμός. etc.] C. A. βιαίωτερον γ. ὁ ἀ. ἐμπύρων ἀγερός etc. sine καί. KUERN.

βιαίωτερος γὰρ ὁ ἀθροισμός. etc.] ἀθροισμὸν βιαίωτερον hic dicit: supra III, 129. ponit sine tali προεπιπληξει quamvis ibi in MS. omissum sit istud vocabulum. vid. et I, 176. distingue autem hic ita: ἀθροισμός, καὶ ἐμπ. Illa enim βιαίωτερος γὰρ ὁ ἀθρ. intericiuntur quasi παρενθετικῶς. IUNG.

παιδευόντων θιάσος] *Interpr. leg. παιζόντων docentium thiasus, discipulorum chorus. de thiasis docentium Athenaeus habet multa. ΚΥΕΗΝ.*

παιδευόντων θιάσος] De conventiculis sacris vox illa proprie fuit olim usurpata, docente *Maximo ad Areopagitae Hierarch. Coel. cap. 5.* ubi et θιασώτας exponit τούς περί τὰ θεῖα ἀναστρεφόμενους, et *Harpocrate. Demosthenis* autem, quem adducit, eum esse locum puto, ubi *Γλανκοθέαν* memorat τὴν τούς θιάσους συνάγουσαν. observat inde *Ionem* in *Omphale* κοινῶς ἐπὶ παντός ἀθροίσματος posuisse vocem, et ita saepissime apud alios. scilicet in Graeca lingua admodum sunt multa, quae a rebus sacris ad profanas atque vulgares emanarunt. ea de re alibi. Sed σύστασιν, quam dixit Auctor, in *Thucydide* quoque reperi II, 21. κατὰ ξυστάσεις τε γιγνόμενοι, quod fuerit, exponente *Scholiasta*, κατὰ συστήματα καὶ πλήθη· non dissimili modo *Iacobus* in *Liturgia* sua σύστασιν et σύστημα dixit ἀγγέλων· porro apud *Thucydidem* sequenti capite ξύλλογον etiam lego: ἐκκλησίας τε οὐκ ἐποίει αὐτῶν, οὐδὲ ξύλλογον οὐδένα.

ἐπὶ δὲ τῶν αὐτῶν] Abest ἐπὶ τῶν αὐτῶν a C. A. ΚΥΕΗΝ.

πανδημεῖ, etc.] MS. παγγενεῖ, πασσυδί. SEB.

πανδημεῖ, etc.] C. A. πανδημῆ π. πανσυδί. C. V. παγγενεῖ, πασσυδί. ΚΥΕΗΝ.

πανδημεῖ, etc.] MS. πανδημεῖ, παγγενεῖ, πασσυδί· priora duo alia manus ita correxit, πανδημεῖ, παγγενῆ· ut nempe vulgata sunt. supra VI, 162. πανδημῖ et πανσυδί MS. habebat. *Seberus* noster in suo MS. hic fuisse ait παγγενεῖ, πασσυδί· quomodo retinere hic nil forte prohibeat. Tamen et MS. noster supra VI, 165. παγγενῆ habebat. IUNG.

πανδημεῖ] Vide quae dicta ad segm. 10. Sed, autumo, tanti non est, utrum scribas πανδημῖ an πανδημεῖ· sic enim ἀκηρυκτὶ et ἀκηρυκτεῖ aliaque plurima. *Thucydides* I, 9. τεχνίζειν δὲ πάντας πανδημεῖ τούς ἐν τῇ πόλει. *Schol. μηθενὸς ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπολειπομένου*· et V, 54. Ἐξεστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τούς αὐτοὺς χρόνους πανδημεῖ ἐς Αἰῦκτρα etc. quo *Noster* respexit I, 160. Μοχ παγγενεῖ de MSS. restitui. Πασσυδεῖ tum recte legitur, et ex *Thucydide* citat *Suidas*, qui simul notat scribere quosdam πασσυδί, sed aberrantes vera voculae pictura. Malui denique πασσυρεῖ, MSS. sequutus duces, reponere, quam vulgatum temere retinere. Aeolicum enim illud πασσυρεῖ, nam πασσυρὶ non puto, quisquam usurpabit. male fecerit itaque, qui ab Aeolibus id mutuatum uti voluerit in Attico sermone. [Etsi *Suidas* illam scribendi

formam πασσυδί improbaverit, constat tamen saepius apud optimos inveniri scriptores. *Xenophon. Cyrop. A. ο δὲ Κῦρος ὀρίων ἐκβοηθοῦντας τοὺς ἄλλους πασσυδί*: nec video quibus argumentis haec legitima profecto scribendi forma debilitari possit, cum similiter in aliis quamplurimis extet. Poetae dicunt πασσυδίη, quod apud *Callimachum* in *Del.* v. 158. *Ex Addendis.*]

ὑπομ. γὰρ τὸ πανσυρί.] Abest a C. A. usque ad πανσυρί· pro quo C. V. leg. πασσυρί. ΚΥΕΗΝ.

ὑπομ. γὰρ τὸ πανσυρί.] MS. τὸ πασσυρεῖ· et scribendum puto πασσυρεῖ, vel πασσυρί, ut πασσυδί. Illi adfinia apud *Hesychium* leguntur: Πασσύριον, ἀντὶ τοῦ Πασσυδίην Αἰολεῖς, τὸ πασσύριον ἡμῶν ἀπάντων γένος et πασσύρωσ, ἄρδην, πανοικί· quamvis non nesciam et πανσυρί rectum esse, utroque modo ut πασσυδί· malim tamen plerumque nostri optimi MS. Codicis fidem. IUNG.

144.

κατὰ ἔθνη] MS. καὶ κατὰ ἔθνη, etc. IUNG.

ἵνα τὸ Ὀμήρου ἱλαδὸν] Etiam abest a C. A. at C. V. ita: ἵν' ἀπομήρου ἱλαδὸν ὡς ποιητικὸν παραιτώμεθα· κατ' ἴλας dicendum, inquit, ut τὸ ἱλαδὸν, quod *Homero* II. β, v. 93. debetur, vitemus tanquam Poëticum. ΚΥΕΗΝ.

ἵνα τὸ Ὀμήρου ἱλαδὸν] MS. ἵν' ἀπομήρου ἱλαδὸν, ὡς ποιητ. παραιτώμεθα· καὶ etc. mendose quidem, unde tamen editiones vulgatas mutilas tibi deprehendere datur, quod iam ipse, credo, vidisti. scribamus itaque ἵνα τὸ Ὀμήρου ἱλαδὸν, ὡς ποιητικὸν παραιτώμεθα. Est autem id' II. β. v. 93.

ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο, καὶ κλισιάων,
ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἔστιχόνωντο
ἱλαδὸν εἰς ἀγορήν. —

Sed ut ἱλαδὸν in MS. fuit, ita et antea ἴλας fuisse puto, quamvis in utroque a quodam accentus correctus est. IUNG.

ἵνα τὸ Ὀμήρ. ἱλαδὸν, etc.] Sanequam perfacile quis attentus sensui deesse quiddam animadvertisset. quod itaque nos supplevimus e MSS. praeunte *Kuehnio*. Id ipsum παραιτώμεθα habuit etiam *Codex Falckenburgii*. *Hesychius*: ἱλαδὸν, ἀθρόως· κατ' ἀξίαν, κατὰ σύστημα ἐπορεύοντο· quibus certe adductum a *Iungermanno* locum *Homeri* adludit, ubi etiam *Scholia Didymi*: κατὰ ἴλας καὶ συστροφάς· saepius in *Homero*, ut et *Colutho* occurrit, atque aliis. Illud autem κατ' ἀγέλας, quod modo *Noster* habuit, de animalibus dici solet proprie, cum gregatim eunt. de thynnibus *Aelianus* *Hist. Anim.* XII. dixit eos κατ' ἀγέλας πορεύεσθαι· alias id ἀγελήδον. *Harpoer.*

De hominum autem collegiis cum usurpatur, a dialecto tractum iudico; Cretenses enim puerorum catervas, qui literis atque bonis artibus operam dabant publice, solebant appellare ἀγέλας, et ἀγελάζειν, cum in unum cogerentur; ea de re forsitan alibi, hinc et apud Graecos συναγελάζειν, gregatim coïre. saepius vero sub magistro discendi causa. sic sane *Noster* IV, 45. ubi aliis ita verbis iunctum est, ut eam notionem deprehendas facile. hinc manat, quod in *Hesychio* reddatur Συναγελάζονται, συνδιατιῶνται, ἰσχροπρεπεῖς quod ultimum certe vitii non est immune. coniectabam, ἰσχροπρεπές, ut usum illius verbi abiectiorem atque viliorem significare voluerit *Hesychius*: non tamen me rem acu tetigisse dicere ausim. felicius alii forsitan. et ita συναγελαστικός apud *Hieroclem* de *Nuptiis*, qui sociae familiaritatis cupidine tenetur.

πάντα γένη, καὶ ὅσαι ἡλικίαι.] MSS. πάντα γένη, ὅσα γένη καὶ ὅσαι ἡλικίαι etc. C. A. hic iterum omittit καὶ ubique. ΚΥΕΗΝ.

πάντα γένη, καὶ ὅσαι ἡλικίαι.] Hic iterum auget optimus MS. *Palatinus* *Pollucem* nostrum: unde ita scribe: πάντα γένη, καὶ ὅσα γένη, καὶ ὅσαι ἡλ. etc. IUNG.

πάντα γένη] Subiecimus e MSS. καὶ ὅσα γένη, quod ante nos afuit male.

καὶ ὅτι παῖς etc.] An καὶ ὅτι παῖς καὶ γυνή, per hypodialogon scribendum? pro πάν ὅ τι παῖς καὶ γυνή. MS. sane id non observat. IUNG.

εἰπεῖν] Abest a C. A. ut et, οὐδεὶς ἦν ὃς ἀπῆν. ΚΥΕΗΝ.

εἰπεῖν] Desunt in MS. εἰπεῖν et ista, οὐδεὶς ἦν ὃς ἀπῆν.

IUNGERM.

οὐδεὶς ἀπέμεινεν ὑπέμεινεν.] MS. οὐδεὶς ἀπῆναι ὑπέμεινεν. et malim ὑπέμεινεν hic tempore imperfecto ut alia hic, pro vulgato ὑπέμεινεν. IUNG.

αὐτόν] MS. αὐτόν pro αὐτόν. IUNG.

αὐτόν οἶκοι κατεῖχεν] In *Thucydide* I, 90. πάντας πανθημεῖ *Commentator* antiquus exponit: τὸ πάντας, αὐτοὺς καὶ γυναικας καὶ παῖδας· τὸ δὲ πανθημεῖ, μηδενὸς ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπολειπομένου, quae huc non incommode quadrant.

145.

ἐκ τῶν οἰκίων ἐξεχ.] Absunt a C. A. οἰκίων etc. ΚΥΕΗΝ.

ἐκ τῶν οἰκίων ἐξεχ.] MS. ἐκ τῶν οἰκίων ἐξεχ. et ita emenda vulgatum οἰκίων accentu depravatam: id iam ita in meo Codice correxeram quoque. IUNG.

συνηλέγοντο] C. A. συνελέγοντο, συνεγείροντο etc. ΚΥΕΗΝ.

συνηλέγοντο] MS. συνελέγοντο· quo pacto quoque vulgatum συνηλέγ. emendandum est. IUNG.

συνηλέγοντο] In MS. *Palatino* συνελίγοντο, pro eaque lectione stat *Iungermannus* noster: sed ego tamen vulgatam ut *Ἀττικωτέραν* prius amplectar. si quis tirocinia Grammatica vel levi oculo perlustrarit, sciet, quid apud Atticos in augmento temporum, uti dicitur, receptum sit: et Atticismi rationem habuimus etiam mox, ubi pro vulgato *συνωθοῦντο* alterum, quod in textulegis, restitui. [Forte praestiterit *συνελέγοντο* reponi; rarius enim, ut puto, hanc Atticismi formam in hoc verbo reperiās: sed res tanti non est, ut diutius commoremur. *Ex Addendis.*]

συνωθοῦντο] C. V. *συνεωθοῦντο*. ΚΥΕΗΝ.

συνωθοῦντο] MS. *συνειωθοῦντο*. quod ut *Ἀττικώτερον* pro vulgato *συνωθοῦντο* nobis facile arrideat. IUNG.

εἰς ταυτὸν ἦσαν] MS. εἰς ἔν ἔσπευδον, πάν. SEB.

εἰς ταυτὸν ἦσαν] MSS. εἰς ταυτὸν ἦσαν, εἰς ἔν ἔσπευδον, ἔν ταυτῷ ἦσαν. ΚΥΕΗΝ.

εἰς ταυτὸν ἦσαν] MS. εἰς ταυτὸν ἦσαν. postea duabus locutionibus auctior, quarum primam et *Seberi Aug.* habet. sic itaque *Noster*: εἰς ἔν ἔσπευδον, ἔν ταυτῷ ἦσαν, π. ἐπεπ. IUNGEM.

εἰς ταυτὸν ἦσαν] Mutilus erat utrisque sequentibus loquendi formulis editus *Pollux*: et hic etiam vulgatum ἦσαν improbum: sed omnia MSS. sequuti duces redintegravimus. Paulo inferius *ἔστινοχωρεῖτο* lectum fuit ante nos: iam sic ut reposui convenit cum praecedentibus. Ad ista poëtica, quae dicit *Auctor* noster, quaeque in *Homero* creberrima, adde licet illud Comicorum notissimum *ψαμμακοσιογύργα*, et consule non paucos illius paroemiae explanatores, *Scholiaztem Aristophanis*, *Suidam*, *Macrobium*, *Hesychium*, plures. reperiēs ibi, quae phrases has illustrent: illae porro similesque loquendi modi in Rhetorum scriptis aevi recentioris, *Libanium* dico, *Dionem*, *Aristidem*, aliosque, qui non ita firmum atque compactum dicendi genus, ac veteres illi, secuti sunt, sed mollius et dissolutius, quodque per varias orationis figuras defluat, sunt celeberrimi: neque id esset grave pluribus exemplis ire confirmatum, sed heic non e re nostra.

ἔξεπέπληστο] C. A. ἔξεπέπλητο (C. V. ἔξέπληστο) πάντα ἔστινοχ. πάντα ἐθλίβετο. caeteris quae sequuntur usque ad τοιαῦτα, omissis. ΚΥΕΗΝ.

ἔξεπέπληστο] MS. πάντα ἔπληστο. sed emendatum, ἐπέπληστο. quod placet. IUNG.

ἔστινοχωρεῖτο] MS. pro ἔστινοχωρεῖτο habet ἔστινοχώρητο,

praeterito perfecto nimirum, ut praecedens ἐπεπλήρωτο, ἐπέπληστο. IUNG.

ἐθλίβετο.] MS. ἐθλ. τῷ ἀρχεῖν τῷ κωμωδεῖν, τῷ πράγματα εἰδέναι· τῷ ταχῦ, τῷ ὡς τὸ πολὺ, τῷ ἀνελεῖν, τῷ ἀμφιβάλλειν, τῷ ἀρκεῖ. *Αὐχ.* SEB.

ὑπὲρ τὴν ψάμμον] ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. *Genes. XXII, 17.* et alibi. vide *Ioach. Zehneri* similitudinem sacram quintam. SEB.

κύματα] MS. mendose κοίματα· sed correctum fuit. IUNG. καὶ τὰ τοιαῦτα.] Talia quaedam et, si cupis, apud *Iunium Adagio, Avenam superat.* IUNG.

ἀρχεῖν] C. A. περὶ συνωνύμων τῷ ἀρχεῖν. C. V. omisso περὶ συνωνύμων titulos omnes in unum coniungit hoc modo: τῷ ἀρχεῖν, τῷ κωμωδεῖν, τῷ πράγματα εἰδέναι, τῷ ταχεῖ, τῷ ὡς τὸ πολὺ, τῷ ἀνελεῖν, τῷ ἀμφιβάλλειν, τῷ ἀρκεῖ. *Αὐχεῖν* etc. locum hunc iterum describit *Phavorinus.* KUEHN.

ἀρχεῖν] Hic in MS. novum caput, hoc titulo: τῷ ἀρχεῖν, τῷ κωμωδεῖν, τῷ πράγματα εἰδέναι, τῷ ταχῦ, τῷ ὡς τὸ πολὺ, τῷ ἀνελεῖν, τῷ ἀμφιβάλλειν, τῷ ἀρκεῖ· qui fere eodem modo in *Seberi* MS. ut ipse adnotat. debes autem subaudire, ut in superiore lemmate segm. 150. συνώνυμα τῷ ἀρχεῖν, etc. et emendare etiam in hoc MS. titulo, τῷ πράγμα, τῷ εἰδέναι, et mox τῷ ἀμφιβάλλειν· ut supra segm. 5. fuit, et ex sequentibus patet. IUNG.

κομπάζεσθαι] *Phavor.* leg. κομπάζειν, σεμνύνεσθαι. C. A. σεμνύνειν. KUEHN.

κομπάζεσθαι] Pro κομπάζεσθαι MS. active κομπάζειν· er cur non ita reponamus? *Hesychius*: Κομπάζει, κανχᾶται· exempla habes in *Lexicis Graeco-Latinis.* IUNG.

κομπάζεσθαι] Praetuli reponi in textu lectionem manuscriptam, κομπάζειν. Omiserit itaque hic *Noster* verbum κομπεῖν, quod in *Hesychio* aliisque invenitur, unde et ἐπικομπεῖν in *Thucydide*, an id ipsum vitio potius librariorum exciderit? certe in sequentibus habemus, κόμπος, et κομπώδης, quae positum id verbi hoc loco suadere videantur. Tum in editis sequebatur σεμνύνεσθαι, pro quo cum *Kuehnio* σεμνύνεσθαι textus habet.

σεμνύνεσθαι] MS. σεμνύνεσθαι· ut quoque etiam quivis restituendum esse videat. erat idem verbum in loco *Aeschini* supra IX, 42. quoque corruptum. IUNG.

μεγαλορῥημονεῖν] MS. μεγαλορημονεῖν, unico ρ. IUNG.

τερατεύεσθαι] Post τερατεύεσθαι inserendum verbum πε-

φυσιοῦσθαι in MS. ad oram adpositum est, quamvis ab alia manu. IUNG.

146.

ἐν δὲ Εὐπόλιδος Δ.] Absunt a C. A. usque ad καυχῆσθαι· nec habet Phavorinus. KUEHN.

ἐν δὲ Εὐπόλιδος Δ.] MS. ἐν δ' Εὐπ. et tum mendose Δημός ἐστι. Sed id ab alio correctum est. IUNG.

καυχῆσθαι.] Pro τὸ καυχῆσθαι MS. τὸ καυχῆσθαι habet. IUNG.

μεγαλοδόρημοςύνη, etc.] MS. inverso ordine, μεγαληγορία, μεγαλορημοςύνη, uno ρ ut verbum antecedens. IUNG.

ἢ δὲ ὑπερηφάνεια etc.] C. A. ὑπερηφάνια· τὸ δὲ ὄημα ὑπερηφανεῖν etc. Phavor. ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἐπαινῶν. KUEHN.

ἢ δὲ ὑπερηφάνεια etc.] MS. ἢ δὲ ὑπερηφάνια τὸ μὲν πρᾶγμα ἐστίν. IUNG.

ἀπὸ μὲν τοῦ ἀνχ.] In MS. deest μὲν. IUNG.

ῥητέον ἀνχῶν.] MS. rectius: ῥητέον ὁ ἀνχῶν· quod ita supple sis. IUNG.

ῥητέον ἀνχῶν.] Interseruimus ὁ de MSS. Ἀνχίτης ut ἀλμύτης, aliaque infinita huius formae.

ὁ γὰρ ἀνχίτης] C. A. τὸ γὰρ ἀνχ. β. KUEHN.

ὁ γὰρ ἀνχίτης] Vero MS. ὁ γὰρ ἀνχίτας, sed ab alio dis-punctum, et emendatum suprascripto τῆς, in ἀνχίτης. IUNG.

ἀπὸ δὲ τ. ἄ. κομπαστής] MS. ἄ. δ. τ. ἄλλων, ἀλάζων· κ.

SEBER.

ἀπὸ δὲ τ. ἄ. κομπαστής] C. A. ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀλάζων, κομπαστής etc. KUEHN.

ἀπὸ δὲ τ. ἄ. κομπαστής] MS. noster, ut et Seberi, Polluci vocem reddit, quam profecto vulgo male deesse adfirmare possum: ἀπὸ δὲ τ. ἄ. ἀλάζων, κομ. cur enim ἀλάζων omitteret, a quo et ἀλαζονεύεσθαι, et ἀλαζονεία allatum, et mox adverbium ἀλαζονικῶς adferetur. habuisti id et supra VI, 29. IUNG.

ἀπὸ τῶν ἄλλων, κομπ.] Textus hic auctior est a nobis voce ἀλάζων, quae praeteriri non debuit. qualem hominem ἀλάζονα censeat Xenophonteus Aglaïtidæ ita habeto: ὁ μὲν γὰρ ἀλάζων ἔμοιγε δοκεῖ ὄνομα κείσθαι ἐπὶ τοῖς προσποιουμένοις καὶ πλουσιωτέροις εἶναι, ἢ εἰσὶ, καὶ ἀνδρειοτέροις, καὶ ποιήσιν, ἂ μὴ ἱκανοὶ εἰσιν, ὑπισχνουμένοις, καὶ ταῦτα φανεροῖς γιγνομένοις ὅτι τοῦ λαβεῖν τι ἔνεκα καὶ κερδᾶναι ποιοῦσιν· locus est libr. II. Cyropaediae; ibidemque et ἀλαζονεύεσθαι extat. Scholiastes Aristophanis ad Equit. Act. I. Sc. 1, ea de voce sic scribit: Ἀλάζων, ὁ μείζονα τῆς ἑαυτοῦ ἀξίας κομπάζων καὶ φρο-νῶν· videndus et Theophrastus περὶ ἀλαζονείας, et Magnus

eius *Commentator*. id cum fieri nequeat sine pluribus figmentis, ἀλαζονεύεσθαι usurpari obtinuit, pro mendacia proferre: ita notant in *Comici Ranis Act. I. Sc. 6.* Ἥλαζονεύεθ', ἵνα φοβηθεῖην ἐγὼ, *Scholia*, ἐψεύδετο, addita hac *Menandri* χρήσει· Ἄλλ' ἀλάζων, καὶ θεοῖσιν ἐχθρὸς, ubi pro mendace sumi volunt; neque repugno.

μεγαλήγορος] MS. μεγαληγόρος, paroxytone. nec aliter scribendum puto, ut et supra II, 126. ut ψευδηγόρος, σεμνηγόρος, alia quaedam, quamvis II, 126. MS. etiam μεγαλήγορος, itaque apud *Xenophontem* vulgetur. sed *Avus* ibi et in *Xenophontis* loco id etiam paroxytone scribit, ut supra dixi. IUNGERM.

μεγαλορῆμων] MS. μεγαλορήμων καὶ μεγαλ. iterum sine q̄ altero, ut praecedentia hoc segm. et priori. IUNG.

147.

καὶ αἰρόμενος, etc.] τὰ καὶ absunt iterum a C. A. KUEHN, καὶ μετεωρ.] Deest καὶ in MS. ante μετεωριζ. IUNG.

πεφυσσημένος] MS. πεφυσσημ. SEB.

πεφυσσημένος] Μοκ πεφυσ. uno in medio σ MS. noster habet cum vulgatis, ut et paulo post. IUNG.

καὶ αὐταὶ ἄν etc.] C. A. καὶ αὐταὶ ἀντὶ τῶν ὀνομάτων μετοχαὶ ὑψηλόφων etc. et haec loco nominum participia. *Phavor.* καὶ μετοχαί. KUEHN.

καὶ αὐταὶ ἄν etc.] Non ita scripsit *Pollux*, sed ut in MS. est: καὶ αἰ αὐταὶ ἀντὶ ὀνομάτων μετ. Ea participia pro nominibus usitata. IUNG.

καὶ αὐταὶ ἄν τῶν ὀνομ. etc.] Locus prorsus corruptus. commode MSS. medentur αἰ αὐταὶ ἀντὶ ὀνομάτων, quomodo demum sensus sibi constat.

ὁ γὰρ ὑπερορατικός, etc.] Absunt a C. A. usque ad μετέωρον καί. KUEHN.

βιαιότερον. βέλτιον etc.] MS. βιαιώτερον· βελτίων δὲ etc. et forte βελτίων vulgato non cedat. et in sequentibus aliquoties tali modo, ut segm. 151. ὁ γὰρ εἰδήμων, ὑπομόχθηρος in MS. et segm. 158. τραγικός δὲ ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ διακτός. IUNG.

καὶ ἀπὸ τῆς τερατείας, etc.] C. A. ἀπὸ δὲ τῆς τ. τερατευόμενος τὰ δὲ ἐπιρῆματα, ἀλαζονικῶς etc. πεφυσσημένως etc. KUEHN, τερατολόγος] Sic VII, 189. τερατολόγῳ ἀνδρὶ· et ex MS. etiam τερατολόγῳ φύσει habuisti. quod alterum forte e *Platone* depromptum putabam, at prius quoque inde sumptum esse possit, ad quod hic respiciat. IUNG.

ἀλαζονικῶς] MS. ἀλαζονικῶς· et ita emenda; ἀλαζονικός enim, non ἀλαζωνικός dicitur. IUNG.

ἀλαζωνικῶς] Vix est, ut de vitio lectorem admoneri opus sit. ω positum fuit pro ο. paululum inferius πεφουσημένως reposui cum *Kuehniō* pro πεφουσημένος. Πεφουσημένοι, vel etiam πεφουσιωμένοι, id enim et in *Hesychiō*, inflati superbia homines, et πεφουσησθαι, qui superbia contactus alios prae se contemnit. tractum id a notatione superbi hominis, qui, tanquam si ventum parturiret, incedit. dicti et illi φουσῶν, sed alio modo; scilicet istos animi superbi homines spiritum proflare videas, atque erumpere. *Aristaenetus* lib. I, Epist. 27. ὅτι φουσῶν αὐτός· et *Demosthenes* in *Neaeram* saepe.

μεγαλοφθημόνως] MS. iterum uno ρ, μεγαλορημόνως. IUNG. πεφουσημένος.] Male hactenus ita fuit, quum hoc nomen iam prolatum fuerit paulo superius. hic vero adverbium recenseris nemo non videat. scribe itaque ocius, ut et in nostro MS. habetur, πεφουσημένως. IUNG.

τραχύτερα.] C. A. interiectis omissis, ὡς Θουκυδίδης κομπῶδες. ΚΥΡΗΝ,

τραχύτερα.] MS. τραχύτεροι. IUNG.

148.

καὶ τὸ etc.] Deest τὸ in MS. et mox ipsi particulae adverbiali praefigitur. IUNG.

κομπῶδες.] MS. π. Θ. τὸ κομπῶδες. Adnotant autem ex eodem *Thucydide* et τὸ συγκριτικόν, ut lib. II. *Periculis* concione ad Athenienses κομπῶδεστέραν προσποίησιν· sed locus quem *Noster* respexit, sine dubio est ille lib. V. Ἐγγὺς τὸ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων πλήθος, διὰ τῆς πολιτείας ἠγνοεῖτο· τῶν δ' αὖ (Argivorum) διὰ τὸ ἀνθρώπειον κομπῶδες ἐς τὰ οἰκεία πλήθη, ἠπιστεῖτο. IUNG.

κομπῶδες] Plenius est, quod in MSS, legitur, τὸ κομπῶδες· sic itaque textui restitui. Ad illum ipsum *Thucydidis* locum, quem attulit e lib. V. *Iungermannus* noster, respexit etiam *Hesychius*: Κομπῶδες, ἀλαζονικόν· quod sensum vocis in isto praecipue loco explanat commodissime. vide sis antiqua *Scholia*.

κωμῶδειν] C. A. περὶ συνωνύμων τῷ κωμῶδειν, διακωμῶδειν, κωμῶδειν. ΚΥΡΗΝ.

διασκώπτειν] MS. σκώπτειν, pro vulgato composito διασκ. et nec simplex certe σκώπτειν *Pollucem* omisisse, mihi vero simile. potius illud credam. a simplici sane mox σκῶμμα et σκωπτικὴ subiiciuntur et σκωπτικός. IUNG.

διασκώπτειν] Praeposui σκώπτειν, *Iungermannus* rationibus obsequutus. Τωθάζει in *Hesychiō*, χλευάζει, μετὰ κενοδοξίας σκώπτει, ἐρεθίζει, κατακαυχᾶται, λοιδορεῖ, θωπεύει, κακολο-

γῆ. *Suidam* adde. verbum in *Aristophane* frequens. in *Vespis*, — τὰς δὲ τὰς Λαβοῦς ἴν' αὐτὸν τωθάσω νειανικῶς, ut illum insigniter delusum habeam: tum praecipue usurpatur, cum alicui nec opino ac in somnum quasi deposito fraude obrepis.

γέλωτα τίθεσθαι.] C. A. θέλημα τίθεσθαι· σκ. τὸ γ. κ. εὐ. τ. γ. ποιητικώτερον τ. σ. σιλλοῦν etc. KUEHN.

γέλωτα τίθεσθαι.] Ionibus ille loquendi modus fuit perquam familiaris, unde apud *Herodotum* non uno in loco invenias. *Musa*, nisi me fallo, prima: γέλωτα ἐμέ θήσεσθε. Sic et in *Nazianzeno*, γέλωτα τίθεσθαι τὸν θάνατον, mortem contemptui habere, atque vilipendere.

γελωτοποιεῖν.] Supra VII, 190. non huic verbo ita προσπιλήτετε· locum *Xenophontis* e symposio ibi adnotavi, ubi id ita legitur. IUNG.

γελωτοποιεῖν.] Duriusculum igitur habeamus τὸ γελωτοποιεῖν, quod tamen usurpari non raro solet a castissimis etiam scriptoribus? sed, quaeso, animum attendas Auctoris menti. reiiculum est γελωτοποιεῖν, si dicere velis γελωτοποιεῖν τινὰ, risui hominum aliquem exponere atque tradere. sed sane recte se habet, si scurram dicas γελωτοποιεῖν, iocis risum excitare. sic apud *Aelianum* H. V. VI, 12. ubi ex *Theopompo* refert de *Dionysio*, persedissee eum, ἀποκαθῆσθαι ἐν τοῖς κουρτίαις, καὶ γελωτοποιεῖν· hinc apud *Nostrum* γελωτοποιὸς μοχ, qui dum dicteriis hos atque figuris perstringit, aliis risum facit. *Herodianus* etiam I, 15. γελωτοποιοὶ δὲ καὶ τῶν αἰσχίστων ὑποκριταὶ εἶχον αὐτὸν ὑποχείριον, Commodum scilicet, quod saepe nimis usu venire solet regibus atque principibus, ut patulas aures habeant scurrarum potius oblique dictis, quam prudentium virorum salubribus monitis. et adfuisse tamen positus summo loco viris ridiculos hosce atque scurras plurimo tempore compertum nobis. *Plutarch.* Sympos. VIII, cap. 6. *Battum* nominat παρὰ Καίσαρι γελωτοποιὸν, pluraque talia, si id ageremus, adferre liceret. *Βωμολόχους* eos appellat *Tyrius* Διαλ. ιθ. τῶν θαμβῶν καὶ γελῶτων ἐκθηρωμένους γενέσεις καὶ ἄγωγάς· quod tibi componendum cum istis quae *Grammatici* dicunt de βωμολόχοις· et utrique vero βωμολόχοι atque γελωτοποιοὶ in *Glossis Scurrae*. Monendum autem dixisse *Xenophontem* divisio etiam vocibus γέλωτα ποιεῖν *Cyrop.* lib. II. cap. 15. τί δ' ἄλλο γε, ἔφη, εἰ μὴ γέλωτα ποιεῖν ἐθέλοντες etc. eodemque capite, γέλωτα μηχανᾶσθαι, γέλωτα παρέχειν, de hominibus, qui iocose dictis risum movere studebant. *Γελωτοποιῖα*, quam nominat

inferius noster, est apud *Etymologum* in Βαμολογίαις, quam ille vocem exponit κολακείαις, γελωτοποιίαις. *Iungermannus* autem noster ad VII, 191. hunc *Pollucis* locum non bene cepit, dum id γελωτοποιεῖν, quod hic occurrit, idem esse putat cum eo, quod extat ibi. utriusque diversitas a me iam est exposita. et ad eum etiam locum me vide paucula notantem.

γελοιάζειν] E MS. priores editiones γελιάζ. et μοκ γλιάζειν. SEB.

γελοιάζειν] MS. γελοιάζειν, καὶ φορτικότερον τὸ γλοιιάζειν. ut bene et ex suo haec verba edi curavit noster *Seberus*. IUNGERM.

γελοιάζειν] Hoc, quanquam vile decernat *Pollux*, usurpatum tamen non raro. Inter alios offendo apud *Scholiastem Aristophanis*, quem cum ceteris plerisque plurima veteribus *Grammaticis*, qui caste scribere amabant, debere negari non potest. locus est non procul initio *Vesparum*, ubi quid sit *Megaricus risus* proverbio celebratus, expedire tentat ad ista: — γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον) ἢ ὡς ποιητῶν τινῶν ὄντων ἀπὸ Μεγαρίδος ἀμούσων καὶ ἀφύως σκωπτομένων· ἢ ὡς τῶν Μεγαρίων γελοίωντων· καὶ ἄλλως φορτικῶς γελοιαζόντων. *Εὐπολις Προσπαντίοις*· τὸ σκῶμμ' ἀσελγές καὶ Μεγαρικὸν σφόδρα· hunc autem praecipue, si verum fateri velim, ideo in medium protuli, ut maculis, quibus oppressus est, liberarem. scribe itaque, Μεγ. γελοίωντων, καὶ ἄλλους φορτικῶς γελοιαζόντων. *Εὐπολις Προσπαλιτίοις*· de *Eupolidis* illa fabula erudite, ut solet, ad *Athenaeum* summus Commentator. cetera sunt plana. Inde manat etiam γελοιαστῆς in *Hesychio*. apponam locum: Γελοῖος, ἰλαρός· γελοιαστῆς καὶ ὁ καταγέλαστος ἄνος καὶ λοιδόρος· ibi reponunt eruditi viri ἄνους pro ἄνος imperite. totum locum ita constituo: Γελοῖος, ἰλαρός. Γελοιαστῆς, καὶ ὁ καταγέλαστος ἄνθρωπος, καὶ λοιδόρος· nimirum et superius monuisse me memini, ubi *Glossas* a simili vitio emendabam, in MSS. ἄνος reperiri per scripturae compendium exaratum pro ἄνθρωπος. ceterum etiam male in unum erant compactae cum suis quaeque expositionibus utraeque voces, γελοῖος et γελοιαστῆς, quo vitio saepius in *Hesychio* peccatum. Tum vero nescio quam bene se habeat, quod γλοιιάζειν repudiet *Auctor* noster: γλοιός quis siet, unde descendit γλοιιάζειν, discere potes ex *Aristophanis Scholiaste* et, qui hunc descripsit, *Suida*, qui posterior *Γλοιιάζειν* explicat, τὸ τοῖς ὄμμασιν ἐπιμόνοντα μυκτηρίζειν· cui consentit *Etymologus*, qui tamen locupletius aliquanto sic habet:

Γλοῖης, ὁ κωθρός· καὶ γλοῖητα τὸν λιπαρὸν καὶ μοχθηρὸν τῷ ἦθει· καὶ γλοιάζειν, τὸ τοῖς ὄμμασιν ἐπιμύοντα μυκτηρίζειν, καὶ κακοηθεύεσθαι· οἱ δὲ διαγελαῖν. Addere iuvat *Hesychii* verba, si forsitan ea opera nostra meliora reddi possint: Γλοιάζειν, τὸ καταφερόμενον εἰς ὕπνον, καὶ ἐπιμύειν τοῖς ὄμμασι καὶ κατελλωπεῖν· οἱ δὲ διαγελαῖν. Sic emendari placet: Γλοιάζειν, ὡς καταφερόμενον εἰς ὕπνον ἐπιμύειν τοῖς ὄμμασι, καὶ κατελλωπεῖν· οἱ δὲ διαγελαῖν. prioribus exponit formam significationis illius verbi: *oculos sensim occludere, ut illi faciunt, qui in somnum delabuntur.* tum vero *Soringius* pro κατελλωπεῖν non debebat restituere κατελλωπεῖν· nam et ipsum illud apud *Hesychium* Ἰλλωπεῖν, unde hanc suam emendationem hausisse credo, vitio scriptum est pro ἰλλωπεῖν, ut docemur ab *Aristophanis Commentatore antiquo ad Equites*, ubi ἰλλωπεῖν habet et ἰλλωπεῖν· et igitur etiam emacula *Suidam* in Ἰλλωπεῖν, nisi quis et hanc verbi formam rectam sibi persuadeat, de quo tamen ego certus non sum. denique pro διαγελαῖν ex *Etymologo* revocari praefero διαγελαῖν. Fuit itaque γλοιάζειν quaedam deridendi forma, qua conniventibus oculis sannam alicuī faciebant. et mox etiam videbimus plura fuisse subsannationum genera. Sed ego tamen aliquando putavi γλοιάζειν, cum deridere significat, hic a *Poluce* damnatum pronunciationem esse et scripturam popularem pro γελοιάζειν· alias enim quis merito damnet γλοιάζειν, quod usu pro certo sannae genere invaluit? an non sic eodem iure reiicere possis quaevis alia verba singularem subsannationis formam designantia? nescio, an me illius suspicionis poenitere debeat. sed iudicet aequus lector et eruditus.

διασιλλοῦν.] MS, καὶ διασιλλοῦν· et particula ista hic certe supplenda est. IUNG.

διασιλλοῦν.] Ego, quod ita iubeant MSS. καὶ particulam praeposui, quamvis id leviculum videri possit. Et in his etiam verbis, quod modo de γλοιάζειν notavimus, a certa subsannandi ratione ad generaliore[m] notionem usu perventum est, nam quae naribus attractis atque curvatis sanna fit, dici solet σιλλός proprie, me quidem iudice; quamvis esse Grammaticos haud ignorem, qui factam motis oculis sannam ita vocari existiment. sed illi quidem, dum frigidulam vocis originem adferunt ἀπὸ τοῦ σείειν τοὺς ἰλλοὺς, vel ἀπὸ τοῦ σίνεσθαι τοῖς ἰλλοῖς, fieri non potuit aliter, quin veritate aberrarent, praeterquam quod ἐνελλωπεῖν vel γλοιάζειν dicatur, qui oculis alicuī distortis irridet: *Etymol.* in

voce. Quam potero brevissime, quid mihi mentis sit hac in re, dicam. scilicet a veteribus exponitur Σιλλός, στρεβλός, cui convenit Ἰλλός, στρεβλός, στραβός, διεστραμμένος in *Hesychio*, *Suida* et *Eustathio*. *Aristophanes Thesmophoriazasis*: Ἰλλός γηγύνηται προσδοκῶν· solet enim ex dialecti consuetudine litera σ in plurium vocabulorum initio aut addi aut omitti. id autem vocabuli usos esse Graecos existimo de homine, qui superiorem nasi partem depressam haberet, inferiorem vero sursum repandam, non alia ratione quam qua σιμός primo loco quodvis acclive atque curvum, tum vero hominem simo naso signat. persuadet eam rem praeter ea vox Romana *Silus* et *Silo*, quae non aliam habet atque hanc Graecam originem. labuntur enim indubie, qui derivare tentant a σιμός. *Festus*: *Silus* appellatur naso sursum versum repando. ubi *Coloniensis* scripti libri auctoritatem sequutus *Ianus Guilielmus*, quo sanequam aut felicius aut acutius et ingeniosius coniectat nemo, legi malit: *nasus sursum versum repandus*. et adverte mihi hic memoriae vitium in πολυμαθεστάτω *Vossio*, qui in *Nonio* sic emendasse *Guilielmum* adfirmat; at ne quidem illa verba leguntur in *Nonio*. vide eruditissimi viri *Etymologicum*. sed tamen ego vulgatam *Festi* lectionem non temere reiiciam, quam et a MSS. defendi testis sum oculatus; etenim *Sergiorum* familiae cognomen adhaesit *Silus*, quod novimus e nummis, et *Silo*. sic *Plinius* H. N. lib. II. cap. 37. *Et hinc cognomina Simorum, Silonum*. ubi legere magis velit *Sigonius Simonum, Silorum*. at ego quidem editam scripturam loco non moveam; nam *Sili* et *Silones* utrumque verum. porro *silum naribus*, ut *simum naribus* recte dixeris, qui silis vel simis est naribus; et hominem *silis* vel *simis naribus*, ut itaque tam de naso, quam de homine, qui tali naso praeditus est, *simus* dicatur. iidem et *silones* in *Glossis Isidori*, notandus autem, dum in his sum, *Marcelli* error, qui *silones* dictos putaverit superciliis prominentibus ex illo *Varronis* loco; *Non ne non unum scribunt esse grandibus superciliis, silonem, quadratum?* *) hic enim, nisi fallor, distinguit *Varro* satis atque super inter *silonem* et qui gran-

*) De *Sileno* intelligit *Hemsterhusius*, ego de *Cyclope Polyphemo*, et lego: *Nonne un oculum scribunt esse grandibus superciliis, silonem, quadratum?* τετράγωνον. *Theocrit.* XI, 31. γινώσκω — χεῖλει. Vide *Hemsterhus.* ad *Lucian.* *Dial. Mort.* vol. I. p. 417. ubi ista *Varronis* de *Socrate* intelligit. Τουρ.

dibus sit superciliis. sed res rem trudit. de Sileno dixisse *Varronem* eo loco suspicor, eiusque, prout literis erat tradita, formam descripsisse. sed verbis insedit menda. quid enim illa sibi velint, *Non ne non unum* etc. refingo, et, puto, verissime: *non ne enim senem* etc. post ista *Varronis*, quae posui, verba, sequitur in vulgatis, *quod Silenus hirsutis superciliis fingeretur*, tanquam si pertinerent ad *Varronem*; res tamen se secus habet. sunt enim *Nonii*, quibus rationem continet notationis *silonum*, ac si nomen id ortum esset a *Sileno*. idque ipsi, credo, eo magis arrisit, quod eo loco *Varronem* videret *Sileni* figuram delineantem, quam tu, ut hic a togatorum doctissimo effictam existimo, compone, sis, cum *Luciani* descriptione in *Baccho*. Non itaque bene etiam *Onomasticon* vetus *Silo*, ἐξόφρος· nam re vera nec id *Silo* significat, nec significare potest, nisi forsitan dicere velis, illum, qui isthac nasi forma praeditus est, supercilia plerumque proiecta habere, quod tamen ad ipsam nativam vocis notionem ducere non licet. Porro *simus* et *silus* non differunt equidem, si cum cura loqui velis. qui sint *sili* et *silones* iam vidimus. tu vero quos Graeci σιμούς appellat disce ex istis *Scholiastae Theocriti* verbis ad haecce *Siculi Poëtae* *Eid.* 11. πλάτεια ᾗς ἐπὶ χεῖλει· τουτέστιν, inquit, εἰμὶ σιμός· σιμός δὲ ἐστὶν ὁ συγκαθημένην ἔχων τὴν ῥίνα, καὶ ἀεσσηκώτας τοὺς ῥώθωνας, γρυπὸς δὲ ὁ ἐπικαμπῆ ταύτην ἔχων δίκην ἰέρακος· id ipsum luculenter patet ex *Auctore* nostro *II*, 73. ubi inter alia ἐπὶ δὲ τοῦ σιμοῦ φαίης ἄν, ὡς ἔστιν ἡ ᾗς ἐκ μέσων κολίη· et quo alio modo possis intelligere *Lucretium* in istis: *simula, silena, aut Satyra est*. nam *Silenorum* certe et *Satyrorum* nares inferiori parte repandae sunt in istis imaginibus et gemmis, quas vetustas ad nos transmisit. nec alio modo depictum meminimus *Socratem*, quem formam faciei atque vultum *Satyris* et *Silenis* comparat *Alcibiades* in *Platonis Symposio*; adde quod in antiquis *Glossis* *Silo*, σιμός exponatur. sed tamen *Romani* non solum illos, qui repandis inferiori parte sunt naribus, sed et qui patulis saltem atque latioribus sunt; unde *simae capellae*, non quae pressis sint naribus, ut minus bene *Servius*, sed patulis. *resimus* in *Varrone* et *Columella* dudum est, quod eruditi viri notarint. Haec vero paululum uberius prosequi libuit, quod eruditissimos etiam viros in his haesitasse, et de quibusdam recte minus censuisse certus sim. Ex istis autem, quae dixi, rem si non expeditissimam, saltem veri simillimam esse σιλλούς ab antiquis Graecis appellatos, quos vul-

garior usus *σιμούς* dixit, et *σιλλόν* tali formâ nasum, liquet. utrumque ita Romani, quos a Graecis accepisse res est, quae dubitandi aleam experiri non debet. Scimus etiam, si cui irridere vellent, id factum praecipue naribus adductis, formataque sili figura. nasum irrisionis itaque sedem esse decrevere veteres. videndus allato superius loco *Plinius*. et, quod ad hanc rem propius accedit, deridiculi causa *ἕξ σιμῆ* in personis quibusdam *Comicis* erat, notante nostro *Polluce*. *Socratis* hac eadem de causa vultum ad irridendos homines fundendaque convitia tanquam a natura compositum esse dicebant. et eleganter in *Epigrammatibus* — καὶ σιμὰ σεσηρῶς Μοχθίζεις· vide *Suidam*. sic igitur ab illo fonte *σιλλός* pro acerba irrisione usurpari amavit, parili modo, quo *μυκίηρ*, Romanisque *nasus*. *Hesychius*. *Σιλλός*, ἀναφάλαντος, μῶμος, κακολογία καὶ χλευασμός. neque aliter *Suidas* et *Etymologus*: *Σιλλοὶ*, ἐπισκώμματα· dictosque vult hic quasi *τιλλούς*, ἀπὸ τοῦ τίλλειν, quo fuerit *Anacreon* usus pro *σκώπτειν*, *conviciari*. sed hunc res sibi suas habere iubemus. inde protenus de Satyrico carmine divulgata fuit vocis significatio, qua re plurimum excelluit *Τίμων* ὁ *σιλλογράφος*, citatus inter alios ad initium *Timaei* a *Proclo*, et saepissime a *Diogene Laërtio*, qui vitam eius memoriae mandavit. sed hac tota de re adeundus est de Satyrica poësi summus *Casaubonus*. Iam, puto, neminem latebit, unde *σιλλῶν*, *naso suspendere adunco*, manarit. a *σιλλός* equidem non alia ratione, quam qua *Σιμοῦσιν* in *Hesychio* per *μέμφονται* expositum derivatur a *σιμός* illaque adducta narium figura. dictus *Lexicographus*: *Σιλλοῖ*, μωκᾶται, ψέγει, κακολογεῖ· et in eodem *Διασιλλῶν*, *διασύρειν* reperio quoque. quod verbi *Salmasius* etiam restituere nititur in horum locum: *Διασιμοῦσι*, *διακωμωδῶνται*· legit enim *Διασιλλοῦσι*, *διαμωκῶνται*· sed id quidem non bonis avibus, neque impetrato, siquidem edita scriptura suo loco non pellenda sit; ostendimus enim modo *σιμοῦν* ex *Hesychio* pro *μέμφεσθαι*, addita notionis origine, quae cum *σιλλῶν* eadem est; unde itaque *διασιμοῦν* descendit, *naso alicui distorto irridere*. scribe itaque *διακωμωδοῦνται*· quod et in *Polluce* nostro verbum habuimus. *Σιλλαίνειν* praeterea occurrit etiam in *Diogenis Timone*, ubi de *Sillis* eius, ἐν οἷς, ὡς ἂν σκεπτικὸς ἂν πάντας λαιδορεῖ καὶ σιλλαίνει τοὺς δογματικούς. *Hesychius*: *Σιλλαίνειν*, σκώπτει, ὑβρίζει. et iterum: *Σιλλαίνειν*, *σιλλῶν*, τὸ διασύρειν, μωκᾶσθαι, ἀπὸ τοῦ τοῖς ἰλλοῖς τουτέστι τοῖς ὀφθαλμοῖς σίνεσθαι· et ab hac voce *Silenorum*

originem ducendam existimat *Aelianus*, cuius tibi verba ponam, quod et de *σιλλῶ* agant V. H. III, 40. *Σιληνοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ σιλλαίνειν τὸν δὲ σιλλὸν ψόγον λέγουσι μετὰ παιδιᾶς δυσαρίστου. Suidas: Σιλλαίνει, μυλλαίνει, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει, καὶ μυλλίζει.* quod posterius in istis *Hesychii* reponendum est: *Σιλήνει, μυλλίζει, σκώπτει, σιωπᾶ.* obiter observa mihi *σιληνεῖν, σιωπᾶν*, ut in veteri lingua extitisse veri sit simile *σιλεῖν*, unde *silere*. Sed haec hactenus, quae latius de origine *silli* proposita aequi consulet atque boni eruditus lector; eius enim stabuntque cadentque iudicio. certe me quod attinet, multis nominibus id malim, quam illud ineptum *Grammaticorum* ἀπὸ τοῦ σείειν τοὺς ἰλλοὺς, quod non alia nititur ratione, quam futili quadam allusione. neque probant etiam cuiusquam veteris auctoris testimonio τὸ *σιλλαίνειν* de motu oculorum usurpatum unquam, in quo tamen rei cardo vertitur. id tamen ita fuit pervulgatum, ut in illas se partes *Pollux* dederit quoque II, 54.

σκωπτικῆ] C. A. σκωπτικός. KUEHN.

γελωτοποιῶα· καὶ τὰ ὀνόμ. etc.] C. A. γελωτοποιῶα κωμῶδός κ. χλευαστῆς χ. τωθαστῆς τωθ. γελωτ. τὰ δ' ἐπιρροήματα etc. τωθαστικῶς. caetera absunt usque ad βιαιότερον. KUEHN.

149.

κωμωδικώτερος,] C. V. κωμωδικώτερον. KUEHN.

ἐπὶ τούτου δ' εἴρηται etc.] MS. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ εἴρηται καὶ ὁ φλύαξ· et mox φλυαρεῖν, non ut vulgo φλοίαξ, et φλοιαρεῖν. erroris origo mihi in promptu; *v* in *οι* mutatum a librariis, ut saepius iam adnotavi, et in priscis MSS. non raro occurrit. hic tamen *Noster* per *v* recte, ut reponere debes: *Hesychius: Φλύαξ, μέθυσορ, μεθυστῆς* (malim μεθυστῆς) γελοιαστῆς. IUNG.

φλοίαξ.] C. V. φλύαξ et mox φλυαρεῖν. KUEHN.

φλοίαξ.] Textus habet φλύαξ, et mox φλυαρεῖν, pro quo simili scriptura vulgo fuit φλοιαρεῖν. suadentibus ita MSS. a nobis est repositum, et *Kuehnio* duce. sic et in *Hesychio: Φλύαξ, μέθυσορ, μεθυστῆς, γελοιαστῆς.* scribitur et alias etiam φλοίαξ, uti notavit ex *Eustathio Soringius* ad *Hesychii* locum. sed in *Athenaeo* tamen, unde sua sublegerat *Magnus Homeri Commentator*, φλύαξ exaratum reperio lib. XIV. cap. 4. ubi dictos *Laconibus* dicelistas vario modo a diversis, ab *Italis* vero φλύακας appellatos refert. et illam ego scripturam profecto veram autumem. ridiculos enim et iminos vox illa designat ἀπὸ τοῦ φλυάζειν, φλυαρεῖν, ληρεῖν.

De altera vocis significatione, qua carminis quoddam genus hilarotragediam denotat, adeundus est summus *Casaubonus* ad *Athenaeum* III, 9. et *Suidas* in voce.

ἄμεινον.] MS. πάντα δ. ἄ. τ. μ. ἀμείνω. et hoc melius: ἄμεινον vero vulgatum non ἄμεινον. IUNG.

ἄμεινον.] Quam reddidi scripturam e MSS. melior fuit visa.

τὰ δ' ἐπιρροή.] MS. τὰ δὲ ἐπ. IUNG.

γελοιοποικῶς] γελοιοποιῶς. SEB.

γελοιοποικῶς] C. V. γελοιοποιῶν. KUHN.

γελοιοποικῶς] MS. καὶ γελοιοποιῶν β. MS. *Seberi* γελοιοποιῶς. sed nostri MS. lectio rectior videtur, indeque scribamus: καὶ τὸ γελοιοποιῶν, β. non enim particulam τὸ hic lubens omittam. γελοιοποιῶν, a γελοιοποιῶς, quod a γελοιοποιῶν supra segm. praec. talia multa supra libro VII. ut χορδοποιῶν 154. et 159. κλινοποιῶν, alia. IUNG.

γελοιοποικῶς] Restituit in Codicis sui margine Doctiss. *Kuehnii* γελοιοποιῶν. et inde nos in textu.

150.

ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ φαίη τις etc.] Absunt a C. A. nam titulum hunc περὶ συνωνύμων τῶν πραγματευόμενος statim sequitur πρῶγμα γ. etc. KUHN.

μεταχειρίσεις.] MS. μεταχειρίσεις: et ita emenda a μεταχειρίζω: ipse *Noster* docet supra II, 155. varia a χεῖρ enumerans, ubi et MS. καὶ μεταχειρίσας πράγματα habet. Inde certe hic μοχ μεταχειριζόμενος sequitur. IUNG.

ἐγχειρῶν] Abest a C. A. KUHN.

τεχναζόμενος] MSS. ἢ τεχνῶμενος. KUHN.

τεχναζόμενος] MS. τεχναζῶν γὰρ ἢ τεχνῶμενος, ἔτ. et ita malim: nam id ita in usu, pro arte aliquid fabricari, vel parare: nec vulgatum tamen ego damnem. IUNG.

τεχναζόμενος] MSS. sane consensui non potui non hoc loco morem gerere, qui pro τεχναζόμενος agnoscunt τεχνῶμενος: τεχνῶσθαι rariori usu exquisitius est. alterum in *Glossis* et *Lexicographis* antiquis invenitur, qui scilicet agunt vafre et artibus utuntur, dici solent τεχνάζεσθαι, quod apud *Herodotum* extat, et τεχνῶσθαι. quae itaque significatio differt a vocibus recensitis. Mox tum τέχνην μετιῶν, cum quo convenit id *Athenaei* lib. XIV. cap. 4. ἐκαλοῦντο δὲ οἱ μετιῶνες τὴν τοιαύτην παιδίαν etc.

τὸ τέχνην μετιῶν] C. V. τ. μετιῶν. KUHN.

τὸ τέχνην μετιῶν] MS. τὸ τέχνη μετιῶν, καὶ ταῦτα παρὰ πλ. Sed alia manu correctum μετιῶν καὶ τὰ παρ. ut vulgo

est. et vulgata lectio emendatioue opus habere non videtur.

IUNGERM.

καὶ τὰ παραπλήσια.] C. A. omittit καὶ τὰ παραπλήσια.

KUEHN.

εἰδέναι] C. A. περὶ συνωνύμων τοῦ εἰδέναι. KUEHN.

γινώσκειν] MS. γινώσκειν. IUNG.

ἐρικνεῖσθαι. ἕτερα γὰρ ἐστὶ etc.] C. A. ἐρικνεῖσθαι οἷς δι-
κάζειν (leg. εἰκάζειν) τεκμ. ἂ. ὕ. στοχάζεσθαι ὑποτεκμαίρεσθαι.

KUEHN.

ἐρικνεῖσθαι. ἕτερα γὰρ ἐστὶ etc.] Male MS. ἐρικνήσθαι.

IUNGERM.

151.

ἀμφιγνοεῖν, ὑποπτ.] Duo verba habet auctior MS. ita :
τεκμ. ἀμφιγνοεῖν, ὑποτεκμαίρεσθαι, στοχάζεσθαι, ὑπονοεῖν, ἀμ-
φιγνοεῖν, ὑποπτεύειν, τοπάζειν, εἰκ. etc. potes itaque ista
ὑποτεκμαίρεσθαι et στοχάζεσθαι supplere. certe ab altero ha-
bes segm. 152. στοχαζόμενος καὶ στοχαστικός. ut vel hinc
coniecturam possis facere, negligenter omissa fuisse. ad ἀμ-
φιγνοεῖν vero quod attinet, MS. id repetit forte scribentis
errore. ego aliud hic quid nolim comminisci. IUNG.

ἀμφιγνοεῖν] Textus hic a nobis auctus e MSS. unde
pristinæ sedi donavimus hæc utraque verba ὑποτεκμαίρεσθαι,
στοχάζεσθαι, quæ vulgatis Codicibus exciderant. Τοπάζει,
ἰδρύνει, ὑποπτεύει, στοχάζεται, ἢ τοθάζει, pro quo posteriori
Hesychio restituendum iudico τενθάζει, moratur: et iterum:
Τοπάσαι, ὑπονοῆσαι, ὑπολαβεῖν: ab eaque origine Ἐποτοπά-
σαι, ὑπολαβεῖν, ὑπονοεῖν: sic enim legendum, Ἐποτοπήσο-
μεν, ὑπονοήσομεν. Εἰκάζειν occurrit in illo veteri et eleganti
dicto: Μάντις ἐστὶν ἄριστος, ὅστις εἰκάζη καλῶς, quod inter-
prete Tullio ita Latine sonat: *Vatem perhibebo optimum,*
qui optime coniecerit.

μετοχὰς] Abest a C. A. KUEHN.

ἔχει. ἢ κατὰ τὴν κτ.] Distingue: ἔχει, ἢ κατὰ etc.

IUNGERM.

ὑπομόχθηρον.] C. V. ὑπομόχθηρος, *reiculus, improbior*
est. KUEHN.

ὑπομόχθηρον.] MS. ὑπομόχθηρος. et id placet sic segm.
147. MS. βελτίων δὲ ὁ ὑπερορῶν. IUNG.

ὑπομόχθηρον] Malui cum MSS. et Eruditiss. *Iunger-*
manno, ὑπομόχθηρος. In *Glossis* autem *Εἰδήμων*, *gnarus,*
scitus, sciens: et *Suida:* *Εἰδήμονος, ἐπιστήμονος,* unde,
Εἰδημόνως, ἐπιστημόνως. Hesychius. neque temere damna-
verim ego quidem hanc vocem.

γγνώσκων] C. A. γνώσκων etc. ΚΥΗΝ.

γνωστῆρ] γνωστῆρας extat apud Xenoph. de C. P. lib. VI. et videtur notare *pararium*. ΚΥΗΝ.

γνωστῆρ] MS. γὰρ παρὰ Ξ. etc. sine καί. Locus Xenophontis est libr. VI. Κύρου Παιδ. εἰ δέ τις χρημάτων προσδεῖσθαι νομίζει εἰς ἔμπολὴν, γνωστῆρας (*Leuncl. illos, quibus est notus*) ἐμοὶ προσαγαγῶν καὶ ἔγγνητας, ἧ μὴν πορεύεσθαι σὺν τῇ στρατιᾷ, λαμβανέτω ὧν ἡμεῖς ἔχομεν. in Cyri Oratione. IUNGEM.

γνωστῆρ] Equidem in hac Xenophontea voce *Leunclavius* impegit, et alii etiam cum eo. sunt quibus γνωστῆρες Graecis fuisse videantur quos Romani appellarunt *cognitores*, qui γνωσταὶ in *Glossis* exponuntur. sed ego quidem illos ita dictos existimo, qui res, de quibus agebatur, cognoscebant, ut de veritate, si quis falleret, testimonium dicere possent; iunguntur itaque ἔγγνηταῖς, ut utrique adeo rei confirmandae sint adhibiti. Non ergo cum iis etiam sentio, qui eosdem fuisse volunt cum Romanorum *notoribus*, siquidem illi ignotae rei notitiam dabant: *Seneca* Ep. 39. *Qui notorem dat, ignotus est.* et *Apocolocynt.* et si quis a me notorem petisset: hominem intellige, qui dicere possit quis sim, cuius conditionis et fortunae, unde veniam, et quae perfecerim. ad utrumque hunc locum Eruditissimi viri *Lipsius* et *Faber Senator* cum hoc notore Xenophonteum γνωστῆρα componunt, a quibus non dissentit *Franc. Hotomanus* in *Ciceronis Verrinam* de Praetura Urbana ad haec verba: *Qui cognitores homines honestos daret*, quae ille explanat egregie contra *Pedianum*, qui *cognitorem iuris* hic intelligebat. non tamen huic pertinax obnitar, si quis cum doctissimis his viris iungere se destinarit. meam tamen expositionem haud minus aptam Xenophonteo loco non est sine ratione quod affirmem. adeundus etiam vir Eruditiss. *Ioh. Frid. Gronovius* de Pecun. Vet.

ἐπιστήμων δέ, etc.] C. A. ἐπιστάμενος ἐπιστημονικὸς ὁρῶν καθορῶν κ. κ. μανθάνων μ. κ. ἐπικινούμενος εἰκάδων εἰκ. τ. στοχαζόμενος στοχαστικὸς ὑπομονητικὸς etc. sine coniunctionibus. ΚΥΗΝ.

καὶ ὁρῶν] Hinc aliquis suspicetur et ὁρῶν supra segm. praeced. attulisse nostrum, vel adferre debuisse, ubi tamen saltem καθορῶν habemus. IUNG.

καθορατικός] MS. καθοραστικός pro καθορατικός sed supra segm. 147. ita et ὑπερορατικός habebas, quamvis id βιαιότερον dicebat. IUNG.

καὶ κατανοητικός, etc.] MS. alio ordine: καὶ κατανοῶν, καὶ κατανόητικός· et rectiore: ut scilicet praecessit, καὶ καθορᾶν, καὶ καθορατικός. IUNG.

καὶ κατανοητ. καὶ κατανοῶν] Etiamsi minimi momenti id sit, voces has tamen alteram in alterius locum migrare iussi,

καὶ μαθητικός. καταμ. etc.] Longe aliter MS. post μαθητικός· καὶ μαθηματικός, καὶ καταμανθάνων· δυσχερέστερα γὰρ τῷ μήκει ὁ μαθητικός καὶ ὁ καταμαθητικός· ἐφικν. etc. ubi nec vulgatum, nec manu scriptum omnino sequi possum: μαθητικός enim in MS. male bis ponitur: δυσχερέστερα autem fere magis arridet quam δυσχερέστερα. Ut tamen leviter coniciam locum scribendum addo, aliis accuratius omnia excutienda et ociose, quod mihi non licet, relinquens. ita nempe forte scribere possumus: μαθητικός, καὶ καταμανθάνων· (ut haec duo scilicet non improbavit) δυσχερέστερα (sive δυσχερέστερα mavis) γὰρ τῷ μήκει ὁ μαθηματικός καὶ ὁ καταμαθητικός· quibus pergīt subiicere alia a praedictis verbis, ut ἐφικνούμενος ab ἐφικνεῖσθαι, quod segm. 150. est. IUNG.

καὶ μαθητικός. etc.] Turbas hic MSS. dant, qui scilicet longe aliter habent; non tamen a vulgata lectione discedere potui, quae mihi sic satis sana et apta fuit visa; nam illud profecto δυσχερῆς, seu δυσχερῆς malis, τῷ μήκει, locum prius habet in καταμανθάνων et καταμαθητικός, quam in μαθητικός et καταμαθητικός· sed cuique liberum in ea re linquo arbitrium, ut censere atque eligere possit, quod velit. Καταμανθάνειν et καταμάθησις est in *Glossis*. Εἰκαστικός appellatur vir tam acris atque perspicacis ingenii, ut futura coniciere valeat. tales efficiunt homines tropica signa εὐφροεῖς τε καὶ ὀξεῖς, καὶ ζητητικούς καὶ εὐρετικούς καὶ εἰκαστικούς etc. notante *Proclo Diadocho*.

152.

δυσχερέστερα τῷ μήκει.] C. V. δυσχερέστερα γὰρ τῷ μ. ΚΥΗΝ. εἰκαστικός] MS. male εἰκαστικῶς, sed emendatum est εἰκαστικός. IUNG.

καὶ ψυχὴν που φησὶ στοχ.] Locus, ni fallor, est iste in *Gorgia*: δοκεῖ τοίνυν μοι, ὦ Γοργία, εἶναι τι ἐπιτήδευμα, τεχνικὸν μὲν οὐ, ψυχῆς δὲ στοχαστικῆς καὶ ἀνδρείας, καὶ φύσει δεινῆς προσομιλεῖν τοῖς ἀνθρώποις· de rhetorica. IUNG.

ὑπονοῶν δὲ, καὶ etc.] Desunt in MS. ὑπονοῶν δὲ, καὶ. IUNG. ἐκ τοῦ αὐτοῦ ταυτὸν] Abest ταυτὸν a C. A. et tum οἶδε σχηματισμοί· cum titulo: περὶ συνωνύμων τῷ τάξει. ΚΥΗΝ.

οἶδε οἱ σχημ.] MS. οἶδε σχημ. sine altero οἶ, et possit id abesse, ut mox, ubi MS. itidem iterum loqui indicabo. IUNG.

οἷδε οἱ σχ. etc.] Equidem repetitum οἱ ego non abiciam, et minus ea de causa profecto, quod de MSS. restitutum id sequatur mox: καὶ οἷδε ὁμοίως illis enim eleganter haec priora respondent. et quis in lingua Graeca tam hospes, qui id saepius fieri nesciat?

διαταχέων] C. A. διαταχέως, ὅτι μάλιστα ὡς εἶχε τ. ἐν τάχει. KUEHN.

ὀτιτάχιστα] MS. ὅτι τάχιστα. IUNG.

ὀτιτάχιστα] Ego vero, quamvis non nesciam similis ingenii plurimas voces coniungere Graecos, quarum exempla *Pollucis* hic locus suppeditat bene multa, separatim cum *Kuehnio* illud ὅτι τάχιστα scribi malim, non aliter unquam reperisse memini, et, vere dicam, illa vocabulorum iugamenta tam in Graeca quam in Romana lingua librariis potius, quam accurate scribentibus deberi videntur. utriusque certe linguae non infimae vetustatis Codices a me visi divisim exhibebant quas componimus vulgo vuculas. non tamen ille scribendi pronunciandique modus heri nudiusve tertius est natus. Addi possent haud pauca particulis his celeritatem notantibus, eaque notissima, uti διὰ τάχους *Pallad. de Brachm.* p. 21. et ὅσον τάχος, quam celerrime apud *Euripidem Hec. v.* 1284. sed inde non ita magnus ad lectorem redundaret fructus. desistimus ergo.

ὡς τάχιστα] Desunt ὡς τάχιστα in MS. IUNG.

ἀπτέρω τάχει] C. A. non habet ἀπτέρω τ. KUEHN.

ἀπτέρω τάχει] Ista vero ἀπτέρω τάχει in MS. quoque desunt, sed in margine adscripta tamen, ut inserantur. Post ἐν τάχει itaque ita MS. noster, καὶ οἷδε ὁμοίως, ὡς τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, etc. Ita vulgatus contextus igitur supplendus videtur: ἀπτ. τάχει, καὶ οἷδε (scil. σχηματισμοὶ, ut modo dixerat) ὁμοίως ὡς τὸ πολὺ, ὡς ἐπιτοπολὺ, etc. sive potius tamen quod ad illas λέξεις, ὡς τὸ πολὺ, ὡς ἐπιτολὺ, vulgatam lectionem retineamus. sequitur enim mox ἐπιτοπολὺ et MS. ut ubique notatum a me est, fere omnibus locis, non tamen omnibus, haec divisim scribit, non in unam vuculam confusa, ut tamen etiam in usu creberrimo sunt: ἀπτέρω vero τάχει, id est, celeri. *Hesych.* "Ἀπτερα, ἰσόπτερα, ταχέα, ἠδέα. "Ἀπτερος, αἰφνίδιος παρὰ Ὀμήρω, ὁ προσσηνής ἢ ταχύς. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι αἰφνίδιον. Locus est tragici:

ἀλλ' ἢ σ' ἐπιάνεν τις ἄπτερος φάτις;

Ubi Scholiastes: "Ἀπτερος, ἰσόπτερος, κούφη. Aliquotiēs nempe apud *Homerum*,

— τῆ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος. IUNG.

ἀπτέρῳ τάχει] Inelegans erat edita lectio, quae cum sequentibus haec miscebat. distinximus e MSS. hunc locum inserto, καὶ οἷδε ὁμοίως. Illud autem ἀπτέρῳ τάχει non aequè feram in oratione prorsa atque vorsa. ἀπτερος enim in Poëtis frequens, non itidem in aliis scriptoribus. ἀπτερέως ex Hesiodo notavit *Etymologus*, cuius adpono verba: 'Ἀπτερέως, παρ' Ἡσιόδῳ, ὡσπερ τὸ ἀψοφέως, σημαίνει τὸ αἰφνιδίως· ἐστὶν ἀπτέρῳ, ἀπτέρῳ· οὕτως Ἡρωδιανός. ἐστὶ ταχέως, ἐτοιμῶς, ἀφροντίστως, οἱ δὲ ἀπροθύμως, ἐλαφρῶς, ἡδέως· ἔνιοι δὲ, ἡμελημένως.

ὡς τὸ πολὺ] C. A. περὶ συνωνύμων τῷ πολὺ, ὡς τὸ πολὺ, ὡς τὸ ἐπὶ πολὺ, ὡς τ. ἐ. ὡς ἐπιπλεῖστον, ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον, ἐπὶ τὸ πλήθος, ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ. KUEHN.

ὡς ἐπιτοπλεῖστον, etc.] ὡς τὸ πλ. ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον, ἐπὶ τὸ πλήθος, ἐπιτοπολύ. *Vise de varietate dicendi Graecè fere, vel plerunque caput 19. lib. IV. Emend. Leopardi. SEB.*

ὡς ἐπιτοπλεῖστον, etc.] MS. auctior, et ita habet, ὡς ἐπιπλεῖστον, ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον, ἐπὶ τὸ πλήθος, ἐπὶ τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πλήθος, ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ. etc. potes itaque vulgatum contextum augere. habet enim eadem et *Seberi MS. IUNG.*

ὡς ἐπιτοπλεῖστον] MSS. auxilio plenior habemus *Pollucem*; utraque, quae sequuntur, formulae vulgo afuere. *Kuehnius* in proximis emendarat, ὡς ἐπὶ τὸ πλήθος, ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ, quod amplector; nam in his certe vitio particulae istae coaluerunt, adde quod et mox ὡς ἐπὶ τὸ πλήθος divisim.

153.

τοῦτο μὲν γὰρ Ἀλ. etc.] Absunt a C. A. usque ad διδύμοις, pro quo C. V. διδύμαις. KUEHN.

ἐν ποιητρίᾳ εἶρ.] Ea fabula num eadem quae *Athen. Ποιητῆς* et *Ποιηταὶ* quaerendum est; *Casaubonus Anim. III. c. 2. SEB.*

ἐν ποιητρίᾳ εἶρ.] MS. ἐν ποιητρίᾳ ε. ὦ. ἐπὶ τὰ πολλὰ, οὕτως ποιῶ. IUNG.

ἐν ποιητρίᾳ] Hac equidem de fabula quid statuum incertus sum, *Ποιητῆς* enim in *Athenaeo* reperi, apud quem memini me velle aliquando restituere *Ποιήτριαν*· sed ne quid inconsulto fiat cavendum. fueritne forsitan unica fabula, titulo inscripta *Ποιηταὶ* ἢ *Ποιήτρια*, vel *Ποιήτριαι*, quod re non penitus abluere videtur. (quo simili modo fortean dederit etiam *Plato Ξάντας* ἢ *Ξαντριάς*, de quibus supra dixi, sed aliter opinatus. et in *Suida* tum voce *Πλάτων* emendandum: *Ξάνται, καὶ Κέρκωπες*, quos et *Hermippus* docuit solos, non *Ξάντας* ἢ *Κέρκωπας*, aut etiam ἢ plane omittendum) id enim suadere putem alteram *Comici* nostri fabulam *Φαίδων* ἢ *Φαιδρία*, ubi pariter mas-

culum et feminam in titulo coniunctos vides. Sed ego potius abeam hinc, ne mihi lectorem ex incerto incertiolem faciam.

ὁ αὐτὸς ἐν Διδύμοις.] MS. πληθὸς, "Ἀλεξίς ἐν Διδύμοις, sed οἱ superposuit quidam, ut Διδύμοις esset, quemadmodum vulgati habent. supra segm. 71, etiam in MS. de alius *Comici* *dramate*, ἐν ταῖς Ἀριστοφάντος Διδύμοις. IUNG.

ὁ αὐτὸς ἐν Διδύμοις.] Διδύμους docuisse fabulam *Alexidem* ex *Athenaeo* notum, cuius auctoritas vulgatam lectionem *Polluci* confirmat. *Menandrum* quoque eodem titulo, neque dissimili forte scriptam argumento fabulam edidisse veterum *Grammaticorum* testimonio constat. neque vero cum Διδύμοις aut argumenti genere, aut dispositionis ratione componendae quae titulum *Διδύμας* praeferunt fabulae. sed haec accuratius alibi, cum istius modi rebus, θεοῦ γε θέλοντος, data opera nimirum attendemus.

τὰ δ' ἄλλα οἱ κεκριμένοι,] Verba haec τὰ δὲ ἄλλα οἱ κεκρ. refero ad ea quae praecedunt, quasi illa extent apud probatos Auctores, qui κεκριμένοι vocantur. KUEHN.

τὰ δ' ἄλλα οἱ κεκριμένοι,] MS. τὰ δὲ ἄλλα etc. post κεκριμένοι potius expunge comma. ait, *Alia vero haec, cetera vero ista*, de caedendo vel occidendo protulerunt Auctores selecti et classici. id enim κεκριμένοι, quod *Interpres* ignoravit; sic supra restitui segm. 15. ubi ita *Thucydides*, quem hic quoque inter κεκριμένους ponit. sed eius χρῆσις cum nomine in vulgatis non adparet, quam mox indicabo. IUNG.

τὰ δ' ἄλλα οἱ κεκριμένοι,] Etsi MSS. taceant, locum a mala distinctione male se habere suspicor. attende, sis. post recensitas illas particulas, quae *plerumque* designant, de binis *Alexidis* adfert loca, quibus ista usurpet. his positis annectendum arbitror, Διδύμας τὰ δ' ἄλλα οἱ κεκριμένοι. Ἐπὶ τοῦ ἀνελεῖν etc. *Cetera vero*, scilicet earum particularum, *probatae auctoritatis scriptores habent.* etc. Tum plana sunt haec atque facilia: post itaque se confert ad rem longe diversam: *De occidendo dicere licet κτεῖναι.* de singulis arbitretur eruditus lector.

ἐπὶ τοῦ ἀναιρεῖν etc.] De occidendo vel de ἀναιρεῖν (*dixis* synonyma) κτεῖναι etc. KUEHN.

ἐπὶ δὲ τούτου etc.] Absunt ista a C. A. usque ad εἰποις ἄν segm. seq. KUEHN.

κατεχρήσατο λέοντα.] C. V. κατειργάσατο τὸν λέοντα. KUEHN.

κατεχρήσατο λέοντα.] MS. ἔφη, κατειργάσατο τὸν λέοντα. et eximius hic Codex, qui et hic lectionem veram nobis reservavit. Ita enim reponere debes ocius. Locus enim ip-

sissimus *Xenophontis* iste *Κύρου Παιδ.* lib. IV. prope finem, ubi *Gobryas* narrat casum luctuosum filii sui in venatione interfecti ab aemulo: ὡς δὲ πάλιν λέοντος παρατυχόντος ὁ μὲν αὐτῶν ἡμαρτεν, ὁ δ' αὐτῶν ἐμὸς παῖς αὐτίς τυχῶν κατειργάσατο τὸν λέοντα. Altero καταχρήσασθαι pro *interficere* utitur potius *Herodotus* et quidem saepius. IUNG.

κατειργάσατο λέοντα] Subcingi vero iam nos decet et expeditos esse; nam profecto bona mensorum seges hinc est euicienda, quae pauculas oppido lineas invaserat atque opplerat, periculum in his verbis primum erit. *Falckenburgianæ* Codicis Excerpta ceterorum MSS. lectioni accedunt, quorum itaque scripturam religio fuerit in textum non recepisse. quamquam, neque diffiteri velim, id mihi mirum accidat, *Pollucem* nostrum posito verbo διαχρήσασθαι additoque, ἐπὶ δὲ τούτου Ξενοφῶν μὲν ἔφη, pro eo vero *Xenophon* quidem dixit, posse subiicere κατειργάσασθαι, cum prolaturus omnino videretur mutatam ab alia praepositione verbi διαχρήσασθαι formam, praecipue, cum inde post adductum *Xenophontis* locum ex *Aristophane* promat ἀποχρήσασθαι, Ἀριστοφάνης δὲ, *Aristophanes* autem. sed quicquid illius rei sit, MSS. auctoritati non obloquar, quibus citata *Iungermanno* nostro Atheniensis eloquentissimi verba tam belle conveniunt. et non alio respexisse quis putet *Hesychium*, cum ista scriberet, Κατειργάσατο, ἐκάλυψε, κατηγωνίσαστο: quo posteriori κατηγωνίσαστο videri possit explicuisse *Xenophonteum* illud. Illa vero verba διαχρήσασθαι, καταχρήσασθαι et ἀποχρήσασθαι, cum *interficere* denotant, εὐφίμως ponuntur, atque leniori significatione rem violentam et nefariam delineant. sunt enim quasi dicas, *alicuius abuti vita*: cui primariae notioni diversitatem syntactici regiminis nequicquam opponas; est enim illud adscitum a ceteris interficiendi verbis, quae quarto casu gaudent. idque fieri non raro solere scient quibus ignoti non sunt Graecae linguae mores. usus itaque verborum illorum celeberrimus in monumentis auctorum veterum. τῷ διαχρήσασθαι non semel utitur *Herodotus*. *Musa* I. in *Arionis* Historia: ἀλλὰ χειλεύειν τοὺς πορθμέας ἢ αὐτὸν διαχρᾶσθαι etc. et διαχρᾶσθαι μὲν, *sibimet ipsi manus inferre*. *Thucydides* I. c. 126. et *Dio- genes Laërtius* IX, 65. *Pyrrhonem* Athenienses civitatis iure donasse refert. ἐπὶ τῷ Κότυν τὸν Θοῶνα διαχρήσασθαι. *Plutarchus* Ἐρωτικάς *Διηγήσεις* non procul initio: Καλλισθένης μὲν οὖν παραχρήμα ἀφανῆς ἐγένετο, εἴτε καταχρησάμενος ἑαυτὸν etc. *Synes.* Ep. 44. σὺ διεχρήσω τὸν μακαρίτην Αἰμύλιον: sic et in *Polyaeno* VIII, cap. 9. *Aeliano* V. II. III, cap. 45. *Pin-*

dari Scholiasta ad Nemeonicas Eld. ζ. et Pisandro apud Euripidis Commentatorem antiquum ad Phoeniss. v. 1748. Hesychius: Διαχρώμενοι, ἀναιρούνητες et alterum illud καταχρήσασθαι etiamsi non ita crebrum occurrat, *Herodoto* tamen valde familiare est, ut etiam in ipsa *Clione* saepius extet. Tertium ἀποχρήσασθαι quod attinet, *Aristophanis* aperte locum prae oculis habuit *Hesychius*: Ἀπεχρήσαντο, ἀπέκτειναν. sed equidem observandum hic, non penitus inutilem atque reiiciendum scriptorem *Malalam* amare et hoc et similia verba iungere genuino, quem regunt, casui. sic enim effert ille, ἀποχρήσασθαι τιῷ, παραχρήσασθαι τιῷ. p. 269. de *Annibale*, καὶ ἐαντῷ παραχρησάμενος πιπίσας ἀπέθανε, ubi in notis *Doctiss. Chilmeadus* alium hunc ex eo locum adducit: ἐαντῇ ἀπεχρήσατο ἄγγονῃ. Porro κατεργάζεσθαι, quod e MSS. in *Xenophonteo* loco reddidimus, habet et *Herodotus* in ipsamet illa, quam dixi, *Arionis* Historia: αἰέσας δέ, ὑπέδεντο ἐαυτὸν κατεργάσασθαι. neque hoc tantum, sed et altero composito Graeculi gaudent διεργάζεσθαι. *Euripides* in *Heo.* v. 569. Ἄγ' οὖν μ' Ὀδυσσεῦ καὶ διεργάσαι μ' ἄγων. cognitis his, facile deprehendes, quos imitati Romani dixerint *interficere* et *conficere*. Poëta eruditissimus *Valerius Flaccus* quam eleganter expressit illas Graecorum loquendi formulas libr. I. v. 146. — *ardenti peragit Clanis Actora quercu*, id est, διεργάζεται, διαπράττει, ἐκπράττει, quo de posteriori mox simili modo ἐξεργάζεσθαι occurrit in *Herodoto*, quod ego verbum restituendum etiam iudico *Ctesiae* in istis: αὐτὸς ὁμοῦς ἀποκαρτερήσας δι' ἡμερῶν δέκα, ἐαυτὸν ἐξήγαγεν. scribe, ἐξεργάσατο, *confecit*. [In isto *Ctesiae* loco necdum illud ἐξήγαγεν, etsi reponas meam emendationem, satis persanatum videtur. an forte dixerit ἐξάγειν ἐαυτὸν, ut subintelligas τοῦ βίου, seipsum vita privare? durius quidem illud apparet, neque succurrit etiam, quod propius ad literas accedat, quam id quod protuli. *Ex Addendis.*]

[*Ἀριστοφάνης* δέ, etc.] C. V. post *Comici* verba subiicit: Θουκυδίδης δέ ἀνεχρήσατο. καὶ τὸ πέπρακται δέ ἐπὶ αὐτοῦ τάττουσι. ΚΥΕΗΝ.

[*Ἀριστοφάνης* δέ, etc.] Locum *Aristophanis* e *Lemniis* eius etiam *Suidas* profert: καὶ ἀπεχρήσαντο, αἰτ, διεχρήσαντο καὶ ἀπέκτειναν. *Λημνίαις Ἀριστοφάνης*.

τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοσπόρους.

Sed non contentus fuit noster *Pollux* χρήσειν hisce duabus, *Xenophontea* et *Aristophanea*, sed et *Thucydideam* attulit. supple itaque post *Aristophanis* verba ex MS. qui ita addit:

Θουκυδίδης δὲ ἀνεχρήσαντο· καὶ τὸ etc. Ni fallor in Thesauro hoc verbum ἀναχρήσασθαι plane omissum est, quod miror. Non omisit *Hesychius*: Ἀναχρήση, ἀνατιμῆ. et Ἀνεχρήσαντο, διέφθειραν· quem sine dubio puto ad locum *Thucydidis* respexisse. malim itaque legere: Θουκυδίδης δὲ ἀνεχρήσαντο. locus historici nobilissimi mihi quidem non in promptu. eum tamen eodem modo *Suidas* protulit: Ἀνεχρήσαντο, scribit, διέφθειραν· οὕτω Θουκυδίδης· σημαίνει δὲ καὶ τὸ εἰς χρεῖαν τινὲς παρελήφασιν. IUNG.

Ἀριστοφάνης δὲ] Adiecimus e MSS. auctarium non spernendum post *Comici* verba; χρῆσιν nimirum *Thucydideam*. sed equidem in eo me verbum illud offendisse etsi non perfunctorie aliquando lecto memoria non suggerit. tamen quid suspicer promere lubet. glossas et expositiones marginales in ipsum textum creberrime genuinis eiectis irrepisse, non dubia res est. superiori itaque nota locum *Thucydidis* indicavi, ubi τῷ διαχρήσασθαι fuerit usus; eum hic apponam integrum: καθεζομένους δὲ τινὰς καὶ ἐπὶ τῶν Σεινῶν θεῶν ἐν τοῖς βομοῖς ἐν τῇ παρόδῳ διεχρήσαντο. *Iungermannii* nostri iudicio utrique, *Hesychius* et *Suidas*, ἀνεχρήσαντο habent, posterior quidem e *Thucydide*. putem igitur nativum esse *Thucydideum* hoc loco ἀνεχρήσαντο, in cuius vices subierit διεχρήσαντο, notius scilicet atque usitatius, cum et ipsi temporis ratio ceteraque alia per omnem modum faveant. stabit autem, ni fallor, haec mea coniectura, donec alius e scriptore praestantissimo depromptus sit locus, ubi legatur ἀνεχρήσαντο vel ἀνεχρήσαντο. tanti vero non existimavi, ut ἀνεχρήσαντο reponerem in *Polluce* numero multitudinis *Suidae* et huius loci causa. nam hac etiam lectione manente, sensui nihil decedit.

καὶ τὸ καταστροῆσαι etc.] MS. iterum longe aliud verbum nobis exhibet: καὶ τὸ πέπρακται δὲ ἐπὶ αὐτοῦ τάττουσιν· non καταστροῆσαι, quod viri docti quaeso considerent, si forte quis male calidus id eiecit, quum non legisset, et καταστροῆσαι putasset aptius locum habere, propter sequentem χρῆσιν *Herodoti*. At *Noster* nec praecedentibus exemplis verba κατεργάζεσθαι, ἀποχρήσασθαι et ἀναχρήσασθαι praeposuit, sed et statim reddidit in exemplis. et πέπρακται de re confecta, vel caede peracta non absurde dicatur. Omnia tamen virorum doctorum iudicio permitto. IUNG.

καὶ τὸ καταστροῆσαι] Ceteris hic MSS. consentit *Falckenburgii* Codex, nisi quod ille melius πεπράχθαι· neque vero sustinui praeceuntibus tam bene MS. non sequi. habes

itaque πεπράχται in textu, quamvis et *Pollucem* scripsisse πέπραχται credere licet, ut scilicet tempus illud ipsum, quo quicumque tandem auctor usurparat, exprimere habuerit in animo. ceterum eodem sensu in *Euripidis Hecuba* v. 515. compositum, uti dicunt, verbum ἐκπράττειν offendo: Πῶς καὶ νῦν ἐξεπράξατ; ἄρ' αἰδούμενοι; etc. *Scholiastes* exponit per φουτεύειν. *Hesychius*: Ἐξεπράξατο, ἐφόνευσεν. adde *Suidam*. Simili ratione dixit *Artemidorus* ἱερεῖον διαπεπραγμένον, *hostia mactata*, *Onirocr.* II. c. 12.

κατεστόρηντο] C. V. κατέστρωντο. KUEHN.

κατεστόρηντο] MS. pro κατεσιτόρηντο habet κατέστρων τὸ ἐπὶ etc. egregie iterum liber scriptus nos ad veram lectionem quasi manu ducit. emendandum enim, κατέστρωντο ἐπὶ τοῦ ἀνῆρ. Locum enim *Herodoti* nostri illum esse *Calliope* seu extrema *Musa* c. 75. puto, quamvis verbis ceteris discrepet: ὡς δὲ τοῖσι Ἕλλησι ἐν Πλαταιῆσι κατέστρωντο οἱ βάρβαροι, ἐνθαυτῆσσι ἐπῆλθε γυνὴ αὐτόμολος. Usus sic eo verbo et *Xenophontem* viris doctis e lib. V. *Hellen.* dudum observatum. Sic et extremo lib. IV. *Παιδείας* invenio: οἱ δ' αὖ Πέρσαι, κατὰ τὰς εἰσόδους ἐπόμενοι, ὠδομένων αὖ αὐτῶν, πολλοὺς κατεστρώωνυσαν· quod cum *Leunclavio* verum puto, ut ἀπέκτειναν glossam esse, quam quidam illius loco substituerint non recte. IUNG.

κατεσιτόρηντο] Non aliter est in *Excerptis Falckenburgianis*, atque in ceteris Codicibus. eam itaque lectionem in textum revocavi; nititur enim ipsius *Herodoti* auctoritate. et alibi sic quoque loquutus deprehenditur. paulo ante locum illum, quem *Iungermannus* adduxit: ἐσπεύοντες κατεσιτόρησαν αὐτέων ἑξακοσίους· impetu facto straverunt eorum sexcentos.

154.

παρ' Ἀριστοφάνη] MS. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν ἱππεῦσιν. IUNGERM.

ἀμφιβάλλειν] C. A. τὸ δὲ ἀμφιβάλλειν etc. KUEHN.

ἀμφιγνοεῖν] ἀμφιγν. inde MS. τῷ πλήττειν, τῷ ὑπερθέσθαι, τῷ κατεῖν, τῷ ἐπράχθη. Τῷ ἐξήλασε, τῷ εἰσῆλθε, τῷ ἀράμενος, καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς εὐδιφθόγγου ἄρχεται. Ἐφ' οὗ ῥ. SEBERUS.

ἀμφιγνοεῖν] Deest ἀμφιγνοεῖν in MS. IUNG.

ἐπὶ τούτῳ δὲ ἴσως] Absunt a C. A. usque ad πλάττοντες. KUEHN.

ἐπὶ τούτῳ δὲ ἴσως] MS. τούτου ἴσως καὶ etc. et ita emenda melius enim cohaerent. respondent ista sibi: ἐφ' οὗ εἴποις

ἂν etc. ἐπὶ τούτου ἴσως καὶ etc. Sic et mox semel iterumque loqui voluit. εἰκοβλεῖν vero et ante habuisti segm. 151. ubi et ἀμφιγνοῖν. IUNG.

ἐπὶ τούτῳ] Textus habet ἐπὶ τούτου, quod melius. Vide *Suidam* in εἰκοβλεῖν.

ἐφ' οὗ ῥητέον] C. A. περὶ τοῦ ἀρκεῖν. KUEHN.

ἐφ' οὗ ῥητέον] Cum ἐφ' οὗ ῥητ. novum in MS. caput, praefixo hoc lemmate: τῷ ἐκπλήττειν, (scilicet συνώνυμα, ut supra dixi ad segm. 154.) τῷ ὑπεκδέσθαι, τῷ καίειν, τῷ ἐπράχθειν (scribe ἐπράχθην) τῷ ἐξήλασεν, τῷ εἰσῆλθεν, τὸ (scr. τῷ) ἀράμενος· καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς εὐ διφθόγγου ἀρχεται· sed intempestive hoc loco, quum deberet id ante ista, ταυτὸν δ' ἂν εἶη, ἐκπλήττειν etc. facere, non hic ubi particula de ἀρκεῖ tractans adhuc reliqua est a praecedenti capite, quod quidem MS. separabat. Alias istam lemmatum congeriem et in suo invenit *Seberus* noster. IUNG.

ἀποχρῶν] Pro ἀποχρῶν in MS. ἀποχραι, quamvis accentus erasus sit. quod nescio quis correxit ad vulgatam, ni fallor, lectionem. Sed non opus est ut pareamus huic correctori; potius retineamus veterem lectionem, quae sine dubio fuit ἀποχρῶ· id enim etiam in usu, non solum alterum ἀπόχρη. IUNG.

ἀποχρῶν] Vebementer placet *Palatini* Codicis scriptura ἀποχρῶ, quam eruit *Iungermannus*. ἀποχρῶν saepius eo sensu in *Herodoto*. id itaque vocis commodissimum visum fuit augendo textui; neque alterum ἀποχρῶν placuit deleri, quia non inopportuno positum est hic loco.

ἐπὶ τούτου ἐκποιεῖν εἶρ. etc.] ἐπὶ τούτου etc. usque ad *Λυσία* abest a C. A. KUEHN.

ἐπὶ τούτου ἐκποιεῖν εἶρ. etc.] MS. ἐπὶ τούτου τὸ ἐκποιεῖ εἶρηκεν ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀχιλλίδου φόνου Λυσίας· quae vera lectio videtur et *Polluci* restituenda. alteram quis ita refinxit ut saltem sensus aliquis constaret. Ἐκποιεῖ itaque *Lysias* dixerit pro ἐξαρκεῖ· de quo verbo in ista significatione et *Budaeus* Comm. Gr. ling. Lubet saltem adscribere ad nostri MS. lectionem illustrandam *Laërtii* locum e *Theophrasti* Vita lib. V. verba nimirum *Theophrasti* ad discipulos, quibus animam exhalavit: ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὐκέτι ἐκποιεῖ βουλεύεσθαι τί πρακτέον· ὑμεῖς δ' ἐπισκέψασθαι τί ποιητέον. Ceterum Oratio *Lysiae* ὑπὲρ Ἀχιλλίδου φόνου, supra, ubi tamen in MS. deerat hic titulus segm. 50. etiam ut hic vulgo Ἀχιλλείδου scribebatur, quod itaque, si plus amas, retinere etiam hic potes. IUNG.

ἐπὶ τούτου ἐκποιεῖν εἴρηται etc.] *Palatini Codicis optimi* lectiones tanquam *Helicem* quandam aut *Cynosuram* in oculis habere decrevi, et ubique sequutus sum. hic integram illam lectionem, quae in isto MS. extat, textui redonavi. Ἐκποιεῖ rarum est et eximium in illa significatione, qua notat hic *Pollux*. illud etiam observant *Glossae optima*e: Ἐκποιῶ, *sufficio*. sic et in *Glossario* MS. reperi: *Sufficio*, ἐκποιῶ. *Sufficit*, ἐκποιεῖ, ἀποχρᾶ, αὐτάρκως ἔχει. Occurrit et in acutissima illa atque elegantissima *Cebetis tabula* pag. 19. *Edit. Gron.* περὶ μὲν τούτων, ἔφη, καὶ αὐθις ἐκποιήσει διαλέγεσθαι. ita scilicet praestantissimam lectionem restituit vir Eruditissimus *Iac. Gronovius*, quem vide, sis, eo loco talia plura ex *Diogene* et *Polybio* notantem. sic et in *Platone* legisse memini.

ἐν τῷ ὑπὲρ Ἀχιλλεΐδου φόνου] Citatur oratio ista et supra segm, 50. SEB.

155.

ταυτὸν δ' ἂν εἴη] C. A. περὶ συνωνύμων τῷ πλήτευν. KUEHN.

ἀπειλεῖν, etc.] C. A. ἀπειλεῖν ἐπαπειλεῖν διδίκεσθαι etc. ἀνατείνεσθαι (quod et C. V. habet) *intentare*, *incutere metum*: ἀπαρτιᾶν ἐκφ. καὶ τὰ εἰκότα, et similia hisce, malim enim haec referre ad praecedentia. KUEHN.

ἀπειλεῖν] Subieci de MSS. ἐπαπειλεῖν. *Glossae* Ἐπαπειλῶ, *comminor*.

ἀπαγγέλλειν, etc.] MS. omittit ἀπαγγέλλειν, ἀπαγγέλλεσθαι et eorum exempla rara sane. nec adnotantur aliunde viri docti, quam hinc in ea significatione haec verba. Latinum tamen *denunciare* ita adnotant pro *minari*, proferentes locum ex libr. II. *Epist. ad Attic.* 22. *volitat*, *furit*, *nil habet certi*, *multis denuntiat*, etc. Adnotavit eam significationem et *Gifanius* in suis *Comm. ling. Lat. et Cic. lib. IV. Attic.* laudat, loco non addito. sed hoc ex *Orat. ut aliquid reticere dicat*, *ut denunciaret*, *ut liberius quid audeat*. sic enim leg. putat, ubi vulgo: *ut denunciaret*, *qui caveant ut liberius* etc. idem MS. tamen verbo auget, ἀπειλεῖν, ἐπαπειλεῖν habet. quod *Polluci* reddes. IUNG.

ἀνατίεσθαι] ἀνατείνεσθαι. MS. SEB.

ἀνατίεσθαι] Repone, ut MS. noster, ut *Seberi* habet, utque *H. Stephanus* in suo *Codice* emendaverat, ἀνατείνεσθαι. *Hesychius*: Ἀνατίεσθαι, ἀπειλῆσαι et *Suidam* vide, ita et ex *Demosthene* observant. IUNG.

ἀνατίεσθαι] Emendavi in textu ἀνατείνεσθαι, quod et ad oram sui Codicis *Kuehnius*.

ὑπεκθέσθαι] C. A. περὶ συνωνύμων τῷ ὑπεκθέσθαι vid. supra lib. VI. c. 47. *clam emittere, committere exportandum.* ΚΥΕΗΝ.

ὑπερθέσθαι] Deest ὑπερθέσθαι in MS. et quid si forte ὑπερεκθέσθαι legendum sit? nescio tamen, nec magis fere satisfacit id mihi hoc quidem loco quam vulgatum. Ista enim fere clanculam aliquam subductionem et exportationum denotant. IUNG.

ἐκκομίσαι] Deest in MS. ἐκκομίσαι. IUNG.

Δημοσθένης] Absunt haec *Demosthenis* a C. A. usque ad δίκη. ΚΥΕΗΝ.

ὥσπερ οὖν etc.] οὖν abest a C. A. ut et καταφλέγειν, et μοχ similiter καταπ. ἐμπρῆσαι. ΚΥΕΗΝ.

καταφλέγειν] Deest in MS. καταφλέγειν, et statim desunt, καταπρῆσαι, ἐμπρῆσαι. IUNG.

ὑφείναι πῦρ, ὑφάψαι] MSS. πῦρ ὑφάψαι, ἐκτρίψαι φλόγα, ἀνείναι φλόγα, ἐκρίψαι. ΚΥΕΗΝ.

ὑφείναι πῦρ, ὑφάψαι] MS. ὑφείναι πῦρ, πῦρ ὑφάψαι ἐκτρ. IUNG.

ὑφείναι πῦρ] Plenius e MSS. sequentem loquendi formulam exhibui: πῦρ ὑφάψαι. Πῦρ ἀνῆψαι τοῦ μὴ ἀλῶναι, inquit *Libanius* de vita sua p. 50.

ἐκτρίψαι φλόγα] MS. φλ. ἀνείναι φλόγα, ἐκρ. SEB.

ἐκτρίψαι φλόγα] MS. tam noster, quam *Seberi* auctior, φλόγα ἀνείναι, φλόγα ἐκρ. id est, *emittere flammam.* *Hesych.* Ἀνείναι, ἀφιέναι, ἀνιέναι, στρέφειν, ἀνασείειν. *Suidas:* Ἀνείναι, ἀφείναι, καὶ ἀνείναι κύβον, ἀντὶ τοῦ ἀναρῶσθαι κύβον. IUNG.

ἐκτρίψαι φλόγα] MSS. adminiculo textum auxi illa phrasi ἀνείναι φλόγα. Ἐκτρίβειν φλόγα proprie dicitur qui concussis lapidibus ignem elicere tentat. eleganter *Xenophon Cyrop.* libr. II. ἐπεὶ ἔκ γε σοῦ πῦρ, οἶμαι, ῥᾶον ἂν τις ἐκτρίψειεν, ἢ γέλωτα ἐξαγάγοι.

156.

φλέγμα κακὸν] *Iliad.* φ, 537. vide et *Plutarch.* in *Vit. Homer.* SEB.

καὶ καῦμα δ' ἂν εἴποι τις] C. A. ὁμοίως καὶ καῦμα δ' ἂν εἴπ. ΚΥΕΗΝ.

καὶ καῦμα δ' ἂν εἴποι τις] Iterum ex MS. nostro plenius scribe, qui habet: καὶ καῦμα δ' ἂν ὁμοίως εἴποι τ. β. IUNGERM.

καὶ καῦμα δ' ἄν] Aberat in editis ὁμοίως, quod e MSS. reduxi.

πυρκαϊά.] Post πυρκαϊά in C. A. est ὁ δὲ ἐμπρήσας etc. ΚΥΕΗΝ.

τῷ] Male MS. τὸ pro τῷ. IUNG.

Ἐπερίδου ὑπὲρ Λυκόφρ. etc.] MS. Ἐπερίδου ὑπὲρ Λ. εὐρηκα γεγορ. ἢ νεωρίων προ. ἢ ἀρχ. ἐμπυρισμὸν, etc. et νεωρίων reponam lubens, ut supra segm. 20. et *Harprocratio*, νεωρία. Alterum vero ἐμπυρισμὸς quoque credo scribendum, et id ipsum esse, quod *Noster* ait οὕτω γεγράφθαι ἐν πλείοσι βιβλίοις nec enim ἐμπρησμοῦ exemplum videtur adferre, sed χρῆσιν, in qua aliud huc pertinens vocabulum, nempe ἐμπυρισμὸς. quod cum in pluribus, non tamen omnibus, libris ita legi ait, forte et in quibusdam ἐμπρησμὸν pro eo scriptum suspicari non absurde, credo, possumus. Et certe confirmat nostram suspicionem et MS. lectionem satis *Phrynichus* illud *Hyperideum* reprehendens II. Eclog. Attic. Ἐμπυρισμὸς ait, οὕτως Ἐπερίδης ἠμελημένως δέον ἐμπρησμὸς λέγειν. Doctiss. *Nunnesius* hunc insignem *Pollucis* locum non legerat, quum ad *Phrynich.* adnotet: idem *Phavorinus* ex hoc loco repetit: nihil ceteri: qui tamen alias studiose *Pollucem* excussit. IUNG.

Ἐπερίδου ὑπὲρ Λυκόφρονος] Aliquoties a nostro illam orationem nominatam observat in *Attica Bibliotheca Meursius*: nos alibi diximus. In ipsis *Oratoris* verbis νεωρίων reposui. sed tamen de affinitate scripturae ε et ει nuper adnotasse memini. alibi vero de ipsis νεωρίοις, quam ego vocem a plerisque quidem per ε solum exaratam reperi.

ἐμπρησμὸν] ἐμπυρισμὸν C. V. ΚΥΕΗΝ.

ἐμπρησμὸν] Sanequam praeferendum est longe, quod e MSS. restitui, ἐμπυρισμὸν. ego me recordor non semel in scriptis patrum mentionem factam legisse τοῦ τῶν ὅλων ἐμπυρισμοῦ, illius incendii, quo post ultimum illud atque tremendum Dei T. O. M. iudicium, cognitamque singulorum hominum causam, mundum conflagraturum Christiani credimus.

καὶ οὕτω γέγραπται] C. V. ἐγγράπτο. ΚΥΕΗΝ.

καὶ οὕτω γέγραπται] MS. καὶ οὕτως ἐγγράπτο ἐν πλ. β. IUNGERM.

τάχ' ἄν πυρκαεὺς] MS. τάχα ἄν πυρκαεὺς ὀνομάζοιτο· illi vero πυρκαεὺς alia manu suprapositum ε, ut esset πυρκαϊεὺς. quasi id a πυρκαϊά ita rectius oriretur. certe ὀνομάζοιτο, non ὀνομ. emendare debes apud *Pollucem*. IUNG.

τὸν μὲν, τὸν Προμ.] C. A. τὸν μὲν Προμηθεΐα. ΚΥΕΗΝ.
 τὸν μὲν, τὸν Προμ.] MS. τὸν μὲν, Προμ. sine altero
 τὸν. quae sequuntur tamen ut vulgo habet. Quod itaque ad
Aeschyli Promethium sive *Πυρκαῆ*, sive *Πυρκαῖα* attinet, eum
 alias *Πυρφόρον* nominari ait *G. Canterus* VII. Nov. Lect.
 21. ubi *Aeschylum* in scenam ter produxisse *Prometheum* do-
 cet, semel *πυρφόρον*, iterum *δεσμώτην*, tertio *λύομενον*. vide
 et *Magnum Casaubonum* lib. I. de *Satyr. Poësi* cap. 5. ubi
 docet hunc *Prometheum* fuisse drama *Satyricum*, cuius no-
 ster *Pollux* hic meminit. Antea III. *Athen.* 9. ubi docebat
 et *Epicharmum* apud *Athenaeum* laudari ἐν Προμηθεῖ πυρ-
 καεῖ, videbatur sentire quasi haec *πυρκαεὺς Προμηθεὺς Ae-*
schyli alia ab aliis eiusdem *Tragici Promethis* foret. Eius-
 dem dramatis titulum et infra X, 64. ex MS. restituemus.
 De altero vero dramate *Nauplio πυρκαεῖ Sophoclis* vid. eun-
 dem VII. *Athen.* 4. et *G. Canterus* dicto lib. VII. Nov.
 cap. 21. quoque meminit, rationem inscriptionis exponens.
 IUNGERM.

τὸν μὲν, τὸν Προμηθεΐα, etc.] De his utriusque summi
 Tragici fabulis adire potes *Meursii Sophoclem* et *Aeschylum*,
 ubi hoc praecipue *Pollucis* nostri loco utitur, et ille vero vir
 doctissimus, nisi me fallo, diversas existimat utrasque tra-
 goedias *Aeschyli Προμηθεΐα Πυρκαῖα* et *Πυρφόρον*, secus ac
Canterus, qui sibi colligere videtur ex his *Onomasticographi*
 verbis eundem esse *Προμηθεΐα Πυρφόρον* et *Πυρκαῖα*. quod
 tamen, me iudice, non liquide constat ex *Auctore* nostro.
 et equidem ipse lubens eorum partibus accedam, qui diver-
 sas sentiunt tragoedias esse. *Προμηθεὺς* enim *πυρφόρος*, qui
 ignem aetheria domo subductum fraude mala gentibus intu-
 lit, ut cum Lyricorum principe loquar: *Πυρκαεὺς* autem, ὁ
 ἐμπρήσας, qui excitat incendium, ut *Sophoclis Naύπιλος Πυρ-*
καεὺς, aut ignem facit, sic igitur hac fabula docuisse sentio
 de illati mortalibus ignis usu, quaeque utilitas exinde, mon-
 strante *Prometho*, redundarit ad homines; ut itaque totam
Promethi historiam, seu fabulam dicere mavelis, exhibue-
 rit in scena atque docuerit *Aeschylus*, *Προμηθεΐα Πυρφόρον*,
Πυρκαῖα, *Δεσμώτην*, *Λύομενον*. Arbitretur eruditus lector.
 ἔστι δὲ εἰπεῖν] Titulus est in C. A. περὶ συνωνύμων τῶ
 ἐπράχθη. ΚΥΕΗΝ.

ἐτελεσιουργήθη] C. A. συντελεσιουργήθη. ΚΥΕΗΝ.

ἐτελεσιουργήθη] Pro ἐτελεσιουργ. MS. συντελεσιουργήθη.
 putem utrumque scripsit *Pollux*; sequitur enim ab utroque
 πρᾶγμα, et *τελεσιουργία* et *συντελεσιουργία* μοχ. IUNG.

ἑτελεσιουργήθη] MSS. adminiculo ditior est sequenti verbo συνετελεσιουργήθη *Pollux*. Τελεσιουργεῖσθαι in *Hesychio*, τελειοῦσθαι ἐν ἔργῳ, et Τελεσιουργία, τὸ τέλειον πᾶν ἔργον. frequens est id verbi in sanctis patribus; *Dionysio Areopagita* prae ceteris. *Glossae*: Τελεσιουργία, perfectio. Sed equidem miror, qui non meminerit in hac recensione notissimi verbi ἀποτελεῖν *Auctor* noster, unde descendit ἀποτελέσµα, ex opere facto corpus aliquod perfectum, uti de Verb. signif. §. 5. *Labeo* exponit. in memoriam tamen revocandum est prudentissimum illud, non omnia nos omnes posse. Quod autem e vestigio *Pollux* adnotat alterius esse usus ἰδράσθη et ἐτολυήθη, verum est. prius autem ἰδράσθη de rebus fortiter atque animose peractis usurpari solet; unde quoque δραστήριον appellant qui rebus perite et fortiter gerendis idoneus est; sic itaque πανούργον, cum bono sensu sumitur, exponunt Grammatici. et apposite *Cinnamus* lib. III. *Histor. de Regerio*: δραστήριος δὲ ἄλλως, καὶ ῥέκτης (hanc tibi vocem rariorem observa, quam ego cum altera simili confusam video in *Hesychio*: ῤεκτός, ἀνδρείος, ἢ χιτών. etenim ῥέκτης dicitur ἀνδρείος, ῥεκτός vero tunica recta) δεινός τε πράγματα ῥάψαι, καὶ τὰ καθεστηκότα κινῆσαι δεξιός. creber est illius vocis usus in recentioris aevi scriptoribus, sic enim et *Proclus Diadochus* saepius.

157.

τὸ δὲ πρᾶγμα] MS. τὰ δὲ πράγματα. SEB.

τὸ δὲ πρᾶγμα] C. A. τὰ δὲ πράγματα, πρᾶξις. KUEHN.

τὸ δὲ πρᾶγμα] MS. noster, ut *Seberi*, τὰ δὲ πράγματα, πρᾶξις etc. IUNG.

τελεσιουργία] Abest τελεσιουργία a C. A. KUEHN.

συντελεσιουργία] συντελεσιουργία in MS. contextus non habet, sed id, ut inseratur, ad oram adscriptum est. IUNG.

ἐκβάν] MS. ἐκβᾶν. IUNG.

τὸ ἀποβεθηκός, τὸ διακ.] MS. τὸ ἀποβ. τὸ διοικημένον. et incepit hoc ultimum refingere, non tamen refinxit, nescio quae manus, addiditque in margine, τὸ διακείμενον, ut isti postponeretur tamen. Et certe τὸ διοικημένον non omitendum erat, taque id *Polluci* repone, ut a quo fuit iam διοικήθη et μοχ διοικητής, διοικητικός. Altero facilius careamus, quod nullum alias hic cognitorem habet. nec illud tamen ego moveo loco, quamvis id alteri fecit. IUNG.

τὸ ἀποβεβηκός, τὸ διακείμενον.] Ineptum esse hoc loco διακείμενον vel lippus agnoverit. itaque *Iungermanno* obsecutus διοικημένον restitui de *Codice Palatino*.

πράττων.] C. A. ἀνὴρ, πράττων καταπράττων. KUENH.
πράττων.] MS. auctior vocula habet, πράττων, καταπράττων· ἔστι δὲ etc. quam *Polluci* redonabimus. eiusdem verbum κατεπράχθη segm. praeced. praecessit. IUNG.

πράττων.] MSS. opera locupletior evasit hic *Pollux*, addito nimirum vocabulo καταπράττων, cui convenit ὁ δραστήριος.

ἀπεργαζόμενος] Deest in MS. ἀπεργαζόμενος. IUNG.

τελεσιουργῶν] C. A. συντελεσιουργῶν τ. τελεσιουργός, διοικητῆς δ. KUENH.

καὶ μὴν καὶ τὰδε] C. A. titulus περὶ συνωνύμων τῶ ἐξήγαγεν, omissis verbis, καὶ μὴν καὶ τὰδε ἂν εἴποις, pro quibus habet, ἔστι δὲ εἰπεῖν ἐδίωξεν ἤλασεν ἐφυγάδευσε μ. ἐ. περιώρισε. etc. KUENH.

ἐξήλασεν] Deest in MS. ἐξήλασεν. IUNG.

ὑπερώρισε.] MS. περιώρισε. SEB.

ὑπερώρισε.] MS. noster ut *Seberi*, περιώρισε, pro vulgato ὑπερώρισε. utrumque rectum. certe de vulgato sequitur μοχ πρῶγμα. IUNG.

ὑπερώρισε.] Est apud *Plutarchum* de vitis X. Rhetorum. Illud autem *Demosthenicum* ἐξορίζειν usurpat et *Ctesias*: ἐξορίζεται Ἀρτοξάρης· indeque apud eundem ἐξορία de exilio dicitur. Ἐξελαύνειν, exilio multare, in exilium eiicere, creberrimi usus. *Aeschines* Ep. 5. ἐξ ἧς πόλεως ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσας, ἐξηλάθη.

ἀφώρισεν.] MS. ἀφώρησεν. IUNG.

ἐξειδίωξεν] Verba *Thucydidis* sunt lib. I. statim post prooemium: τὰ δὲ τελευταία πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου, δῆμος αὐτῶν ἐξειδίωξε τοὺς δυνατοὺς· loquitur de Epidamniis. IUNG.

158.

τὸ δὲ πρῶγμα] C. A. πρῶγμα δὲ etc. KUENH.

ὑπερωρισμός] MS. ὑπερορισμός. SEB.

ὑπερωρισμός] MS. tam noster quam *Seberi* ὑπερορισμός· et sic certe vulgata vox emendanda est, ut iam quoque in meo Codice feceram. Sic et μοχ ἐξόριστος scribe, ut idem noster MS. et *Seberus* etiam iubet. IUNG.

ὑπερωρισμός] Per ω vulgo et hoc et paulo sequens ἐξώριστος scriptum erat; utrumque, sic uti decuit, mutavi. *He-sychius*: Ἐξορίζομεν, ἐξόριστος, τῶν ὄρων ἐκτός.

καὶ ὁ ἀνὴρ φυγάς] C. A. ὁ ἀνὴρ φυγάς. KUENH.

ἐξώριστος] Leg. ἐξόριστος. SEB.

πλανήτης] C. V. πλάνης. KUENH.

πλανήτης.] MS πλάνης· a nova manu autem correctum

iuxta vulgatum *πλανήτης*· sed et *πλάνης* invenitur. *Suidas*: *Πλάνης πλάντος, ὡσπερ πλάνης ἄνθρωπος, κατὰ βίου πρόφασιν πορευόμενος· ἀντὶ τοῦ πλανήτης· et ex Plutarchi vita Alcib. πλάντος καὶ φυγάδος iunctum adnotant: et ex Sophoclis Oedip. Tyrann. ποιμὴν γὰρ ἦσθα, κατὰ θητεία πλάνης. non tamen vulgatum mihi displicere potest, retineamque potius.*
IUNGERM.

πλανήτης.] Non equidem erit quisquam, qui vocem illam *πλανήτης* iure merito reprehendat, aut vitii suspectam habeat, quippe quae meliorum auctorum usu sit trita, et *Pollucis* instituto congruat egregie. ut tamen addubitemus, Codicum MSS. facit auctoritas, in quibus est *πλάνης*· et illam vocem sibi minus notam in faciliorem aliam atque notiores librariorum ignorantia mutavit: quidni vero hoc ipsis accidisse putemus, cum et optimus *Schefferus* e capite 29. lib. III. V. H. *Aeliani* vocabulum hoc alio supposito eliminavit: εἶναι γὰρ πλάνης, ἄοικος, πατριδος ἐστρημένος etc. sed id quo iure ab ipso sit factum eruditissimi *Kuehnii* te docebit *Index*, ubi vocem illam *πλάνης* adductis auctorum locis comprobat. Itaque non potui non rarius id vocabulum in textum recipere, suoque, unde delapsus erat, loco restituere. porro iungit *Pollux* noster *πλάνητι τῷ φυγάδι, exuli*, commode sane, siquidem exules, non nisi vagabundi homines habeantur; vidimus itaque in *Aeliani* loco copulata *πλάνης* et *πατριδος ἐστρημένος*. *Themistocles* Ep. 14. *Εἰ δ' ἐγὼ μὲν φυγὰς ὅποι πότε γῆς ἀλώμενος*· sic enim cum *Cariophyllo* legendum censeo: et illa quidem vox *φυγὰς* in eius epistolis occurrit creberrime.

τραγικὸν δὲ etc.] MS. *τραγικὸς γάρ. SEB.*

τραγικὸν δὲ etc.] C. A. *τραγικὸς δὲ ὅπ. etc. ἐλληλασμένος δὲ καὶ πεφυγαδευμένος κ. ὕ. ἐκβεβλ. ἀπ. μεθιστικῶς π. ΚΥΕΗΝ.*

τραγικὸν δὲ etc.] MS. *τραγικὸς δὲ ὅ π. Σοφ. διωκτός· ut et MS. Seberi* habet: et ita emendandum videtur. amat enim et sic loqui. sic supra in MS. segm. 147. *βελτίων δὲ ὁ ὑπερορῶν*· et segm. 151. *ὁ γὰρ εἰδήμων, ὑπομόχθηρος. IUNG.*

τραγικὸν δὲ etc.] In textu restitui *τραγικὸς*, ad genium scriptionis *Polluceae*. Paulo post, de quo monere operae ferme pretium non sit, ante *πεπλανημένος* interserui *καὶ*.

ἐλληλασμένος] MS. *ἐλληλασμένος καὶ πεφυγαδ.* etc. omissis δὲ καὶ ἐξελ. καὶ ἀπελ. Vulgata mutari non est opus. *Hesych.* *ἐλληλασμένον· ἐλλήλατο, ἐλλήλασεν etc. ἐλλήλαται, συνέχεται etc.* quod ultimum ita et *Suidas*. vid. et *Etymologicon* in *ἐλλήλατο* et *ἐλληλάμενος*· ita enim προπαροξυνθῆναι vult post ἀποβολὴν

τοῦ σ, quum antea ἐλληλασμένος recte scriberetur, quod ita ex *Herodiano* tradit et in ἀκαρήμενος· cuius regula si vera, et hic ἐληλάμενος, et ἐξεληλάμενος et ἀπεληλάμενος, semper proπαροxytone scribendum fuerit. IUNG.

ἀπερῶμιμένος] MS. ἀπεριμμένος. IUNG.

καὶ ἐξερῶμιμένος] MS. omittit καὶ ἐξερῶ. IUNG.

καὶ μεθεσσηκῶς] MS. habet καὶ μεθεσσηκός (sed correctum reposito ὡς) καὶ πεπλανημ. et supple, quamvis hoc exiguum, καὶ ante πεπλ. in vulgatis, ne hoc solum careat ista particula ductrice. IUNG.

προσόμοια καὶ ταῦτα] Absunt C. A. titulum, περὶ συνωνύμων τῶ εἰσηλθεν statim excipit, ἔστι δὲ εἰπεῖν εἰσηλθεν εἰσέδραμεν ἐπ. εἰσκεκώμακεν ἐπεισεῖρῶκεν (leg. ἐπεισεῖρῶκεν) εἰσπηδήκεν εἰσεκυκλήθη ἐπ. κ. τ. π. κατέσχηκε εἰσέπεσεν. C. V. sic etiam. KUEHN.

ἐπῆλθεν] Deest in MS. ἐπῆλθεν et forte recte. IUNG.

ἐπεισέδραμεν] Post ἐπεισέδραμεν MS. ad oram habet sequens εἰσεκώμασεν, ut insereretur nota addita: in contextu ipso habet, εἰσεκώμακεν, quod addendum quoque videtur, ea forma qua sequens εἰσπηδήκεν. Sed nec ἐπεισεκώμακεν mihi verisimile a *Polluce* omissum, quum haec incipiant ab εἰς et ἐπεισ. praesertim quum apud *Platonem* libr. VI. de *Rep.* sit ἐπεισεκωμάκοντας· locum qui est paulo longius a fine illius libr. VI. habes apud *Budaeum* Comm. gr. ling. ubi et alia exempla huius verbi. IUNG.

εἰσεφθάρη, εἰσεῖρῶ.] MS. omittit εἰσεφθάρη, εἰσεῖρῶκεν· interposuit autem forte *Pollux* post εἰσεφθάρη etiam ἐπεισεφθάρη, ut in aliis hinc solet. statim habet MS. ἐπεισήρῶκεν. multa hic corrupta. emenda locum hunc: εἰσεφθάρη (ἐπεισεφθάρη) εἰσήρῶκεν, ἐπεισήρῶκεν· nam quamvis apud *Hesychium* legatur, Εἴρησεν, εἰσεφθάρη· ex serie tamen literarum apud eximium istum *Glossarium* scribendum patet, Εἰσήρῶσεν, εἰσεφθάρη· nec aliter sinit etiam *Suidas*, qui ait: Εἰσήρῶσεν, εἰσεφθάρη. Ἀριστοφάνης· ἀπ' οὗ γὰρ εἰσήρῶσεν εἰς τὴν οἰκίαν. εἰσπηδήσεν· et cetera pluscula quae ipse videas. *Agathias* lib. V. de peste, ἐξ οὗ etc. ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς εἰσήρῶσεν οἰκουμένη· quod paulo ante dixerat ἐνέπεσε. Et ut formam penitius cognoscas, adscribo et ex *Etymologico Magno*: Εἰσήρῶσεν, εἰσεφθάρη, εἰσπηδήσεν, εἰσηλθεν· εἰσρῶ τὸ εἰσερχομαι· ὁ μέλλων, εἰσρήσω· ὁ ἀόριστος, εἰσεῖρῶσα, τροπῇ τοῦ εἰς η, εἰσήρῶσα· καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα· ἢ ἐκ τοῦ εἰσεῖρῶ. IUNG.

εἰσπηδήκεν] Iterum hic corruptum vocabulum. male

vulgo εἰσεπεπήδηκεν est, quod a praecedenti εἰσπεπήδηκεν distat saltem una litera plus corrupta. Tu scribe ut in nostro MS. est: εἰσπεπήδηκεν, ἐπεισεπεπήδηκεν· idque et in Codice meo olim ita correxeram, reliquis ita τῷ σχήματι τῆς λέξεως parili admonentibus. IUNG.

εἰσεπεπήδηκεν] Inepte. reponendum enim ἐπεισεπεπήδηκεν, quod in *Polybio* legi. *Kuehnius* ad oram sui Codicis nescio qua de ratione dederit εἰσειθόυκεν et ἐπεισειθόυκεν, siquidem haud dubie restitui debeat, ut eleganter ostendit *Iungermanus* noster, εἰσήθόυκεν et ἐπεισήθόυ.

εἰσεκυκλήθη] MS. εἰσεκυλήθη· sed male, quum sequatur etiam in MS. ἐπεισεκυκλήθη. Inde εἰσκύκλημα habuisti supra IV, 128. fuere enim haec verba apta scenis plerumque. Sic *Heliodorus* lib. II. Aethiop. inde metaphora sumpta: ἐπεισόδιον δὴ τοῦτο, οὐδέν φασι πρὸς τὸν Διόνυσον ἐπεισεκυκλήσας. *Lucianus* lib. πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν· ὧν ἀμελήσαντες οἱ πολλοί, τὰ μῆδὲν προσήκοντα ἐπεισεκυκλοῦσιν. IUNG.

159.

κατέσχευ] MS. κατέσχηκεν pro vulgato κατέσχευ· nec postponam vulgato. IUNG.

ἐπεισέπεσεν] MS. εἰσέπεσεν εἰς etc. pro vulgato ἐπεισέπεσεν etc. quod tamen non mutem, nisi putes utrumque *Pollucem* attulisse. IUNG.

ἐπαφείθη] MS. ἐπαφήθη· ut saepe hoc verbum scribit, ut supra VIII, 19. ἀφῆναι, alibi. IUNG.

νόσημα.] Sic περὶ λοιμῶδους νόσου *Agathias*, ut modo dixi, εἰσήθόυσεν. IUNG.

καὶ καθ' ἕτερον σχ.] MS. καὶ κατὰ ἕτ. σχ. omisso μοκ ταυτόν. IUNG.

ταυτόν] Abest a C. A. dein τῆ π. π. πρὸς ἐπ. etc. *Kuehni*.

προσέβαλλε] MS. προσέβαλε. *Seb*.

προσέβαλλε] MS. τῆ π. προσέβαλε· quod et in *Seberi* MS. et emenda ita sis, eodem tempore quo alia sequuntur. IUNG.

προσέβαλλε] προσέβαλε textus habet, vocibus a *Polluce* enumeratis addere possis ex *Hippocratis* Epist. 1. προσπέλασε· νοῦσος προσπέλασε τοῖς ἡμῶν στρατεύμασι. Pertinet ad superiora: ἔς τε τὸ στρατεύμα αὐτῆς πολλοὶ κεραυνοὶ ἐνέπεσον, in *πρεσβεντικῷ Thessali*.

ἀράμενος] Titulus hic est in C. A. περὶ συνωνύμων τῷ ἀράμενος. *Kuehni*.

ἐνεγκῶν] MS. ἐνεγκῶν, omisso ἀνενεγκῶν. illud primum ἀράμενος potius Ἀράμενος prima littera maiore fac, ut planius intelligas hic quasi novum segmentum, ut etiam in re-

censione capitum supra segm. 5. et in lemmate MS. paullo ante peculiariter *συνώνυμα τῶ ἀράμενος* habes. Levissimum hoc, sed admonuisse quid noceat? IUNG.

ἀνευέγκων] Abest a C. A. ἀνευέγκων. KUEHN.

ἐπαιρόμενος] MS. ἐπαιράμενος pro ἐπαιρόμενος· unde quis forte potius corrigat ἐπαράμενος. IUNG.

καὶ φέρετρον] Absunt a C. A. καὶ ut et ὡσπερ μοχ. KUEHN.

καὶ φέρετρον] Supra VII, 133. φόρετρον, et in MS. φέρετρον, ut et *Hesychius* habet. IUNG.

καὶ φέρετρον] Vereor, ut scribendum sit, φόρετρον· φέρετρον enim alia res est, capulus in *Glossis*: et libr. VII. φόρετρον non φέρετρον legebamus. *Philoxenus*: φόρετρον, *vectura*. utitur Romana voce *Plautus Mostell.* Act. III. Scen. 2. interrogat *Theuoripides*: quanti hoc emeras? respondet autem *Simo*: *Tris minas pro istis duobus praeter vecturam dedi*; et plus una vice eadem illa vox occurrit in Iure Romano.

κόμιστρον] MS. κόμιστρον. IUNG.

φορά.] Exempla in hac significatione supra protulit VII, 155. etc. IUNG.

εὐτελέστερα.] C. V. εὐτελέστερα ἢ σκληρότερα. leg. σκληρότερα. KUEHN.

εὐτελέστερα.] MS. noster auctior: εὐτελέστερα ἢ σκληρότερα· quae supplere potes. sic durum esset si a βασιτάζω, βᾶστακτρον vellemus deducere. IUNG.

εὐτελέστερα] Locupletavi *Pollucem* e MSS. additis istis ἢ σκληρότερα, quae eadem adgnoscat *Falckenburgii* Codex.

160.

ταῦτα τῇ διανοίᾳ] Haec absunt a C. A. usque ad σχήματι· titulus est *περὶ συνωνύμων τῇ εὐδιαφορίᾳ*· ἔστι δὲ εἰπεῖν *εὐαρμοστία* etc. *εὐταξία*, *εὐτυχία* etc. KUEHN.

ταῦτα τῇ διαν. etc.] In *Falckenburgii* Codice tali modo praefixum istis titulum reperio: *Τὰ ἀπὸ τῆς εὐ διαφορίας ἀρχόμενα ὀνόματα ἐν ποικίλοις σχηματισμοῖς*. sed titulos a librariis esse constat.

εὐτραπελία, etc.] In MS. desunt, *εὐτραπελία*, *εὐπραγ. εὐπρεπ. εὐταξία*· et cur in una linea bis ponatur *εὐταξία*? altero itaque loco id dele sis. supra quidem et *εὐπραξία* addita fuit III, 102. *εὐπρέπεια* etiam in MS. mox sequitur. IUNGERM.

εὐτραπελία] Quae vocem hanc praecedebat vulgo, *εὐταξίαν* deleui; mox enim commodiori magis loco subiicitur. in *Glossis* *εὐτραπελία*, *scurrilitas*, *iocus*, *festivitas*. scilicet

εὐτράπελος ille dictus, qui hominum familiaritatibus lepide atque festive uti novit.

εὐθυνία] MS. εὐθένεια pro εὐθυνία. vulgatum tamen ibi reposuit quis. sed non recte tamen. probum enim εὐθέ-
νεια, sive εὐθενία mavis, a verbo εὐθενεῖν, quod idem quod εὐθηνεῖν. notant apud *Aristotelem* esse. locus libr. VIII. περι ζώ. ιστορ. cap. 19. τόποι δὲ ἐκάστοις συμφέρουσι πρὸς εὐ-
θενίαν, etc. Et mox: τὰ γὰρ μικρὰ μᾶλλον εὐθενεῖ ἐν τοῖς ὀρείοις. si quis tamen malit *Pollucem* εὐθηνία scripsisse, nec hic valde refragabor. sic et supra enim I, 51. et 240. alibi; quod sane, ut et verbum εὐθηνεῖν, non raro corruptum est in εὐθυνίαν et εὐθυνεῖν, ut exempla in *Polluce* supra etiam habuimus, et hoc in praesenti, de quo iam agimus, esse queat. IUNG.

εὐθυνία] Textus habet εὐθένεια. MSS. enim morem ge-
rendum esse existimavi. solet autem ut plurimum εὐθηνία scribi. sed utraque scriptura in *Glossis* extat, et quam textui reddimus, agnoscit etiam *Suidas*. *Alciphron* in *Ammo-
nis* ad *Philomoschum* Epistola εὐθηνίαν habet. sed non ibi ab ipso auctore profectum esse censeo. addam locum: καρπῶν δὲ εὐφορίας γενομένης ἐκτίσομεν αὐτὸ τὸ μέτρον καὶ λαΐον, ἐὰν τις εὐθηνία γένηται. alterutrum, seu prius seu posterius, de margine videtur irrepsisse; fueritque, credo, ἐὰν τις εὐθηνία γένηται illorum expositio: καρπῶν δὲ εὐφορίας γενομένης. neque dubitabit amplius ea de re, qui singula rite pensitaverit. ibidem et εὐετηρίαν invenio: ἐστὶ δὲ σοι, ὡς ἀκούω, τῆς πέρουσι εὐετηρίας λείψανα. et apud *Aelianum* H. V. II, 17. εὐετηρία ἢ ἐξ ὠρῶν, ad quem locum *Eruditiss. Perizonium* lege. in eodem *Aeliano*, ἄμπελοι εὐθηνουῖντο βοιρῶν. Videntur *Kuehnianus Index*. Praecessit εὐπομία, quod idem ac εὐτυχία. *Hesychius*: Εὐπότως, εὐτυχῶς. apud *Lucianum* in *Somnio* virtus ardua puero *Samosatensi* dicit, omnium eum hominum oculos in se conversurum, si sua institutione imbutus loqui coram populo alibive destinasset. et illi tum eloquium tuum admirabuntur εὐδαιμονίζοντές σε τῶν λόγων, καὶ τὸν πατέρα τῆς εὐπομίας, felicitatis, qui te nimirum talem filium eduxerit. hic vero cum *Interpres* eruditus reddiderit, ob prolis foelicitatem, εὐτεχνίας legisse videtur, quod tamen vulgatae lectioni posthabeam. eadem autem illa vox id mortis tranquillum genus, quam εὐθανασίαν appellare solebat *Octavius*, designat. ita *Marinus Neapolitanus* de *Vita Procli* τὴν πρὸς τῶν πολλῶν ὑμνουμένην εὐπομίαν commemorat.

εὐετηρία] C. A. *εὐημερία*, malim tamen vulgatum, quia praecedit *εὐθηρία*. Thomas in *Eclogis*: *εὐθενεῖν κάλλιον ἢ εὐθηνεῖν εὐθενία δὲ οὐ λέγουσι, οὐδὲ εὐθηρία, ἀλλ' εὐετηρία*, quod in *Glossis* redditur, *ubertas*, annonae scil. vid. *Gloss.* in *εὐθηρία*. KUEHN.

εὐετηρία] Post *εὐετηρία* (quod supra quoque ita cum *εὐθηρία* iungitur I, 51.) habet MS. *εὐπρέπεια*, *εὐαισθ.* quod omiserat modo. IUNG.

εὐαισθησία] *Interpr. sentiendi facultas*, cum non ipsa simpliciter facultas, sed eius bonitas et acumen indigitentur. Post hanc vocem habet C. A. *εὐπρέπεια*, *decorum in gestibus*. KUEHN.

εὐστομία] In *Glossis Veterum*, *dicacitas*, *eloquentia*, *εὐστομος*, *dicax*, *scurra*. *εὐστομεῖν* saepe idem est quod *εὐφημεῖν*, *verbis uti bene ominatis*. *Εὐνομία* *legum bonitas*. KUEHN.

εὐδοκία] *εὐδικία*, MSS*ti*, *bona iuris iustitiaeque administratio*. KUEHN.

εὐδοκία] MS. *εὐδικία* optime: et ita reponere sis. apte iunctum etiam praecedenti *εὐνομία*. supra VIII, 11. pro *εὐθυδικία* MS. vitiose ut hic vulgati *εὐδοκία*, ubi quoque *εὐδικία* legendum docui. IUNG.

εὐδοκία] *εὐδικίαν* iubentibus ita MSS. restitui. alias sane et *εὐδοκία* locum in his nominibus habeat. utramque vocem in *Suidae Lexico* reperies expositam. alibi notabo ubi *εὐδοκία* pluribus in locis positum sit pro *εὐδικία*, et hoc iterum pro priori. *Εὐγλωττίαν* in *Glossis* habes. et apud *Aelian.* V. H. X, 21. de Rhetorum *εὐγλωττία* et *εὐστομία* *Cresollium* eruditissimum adi.

εὐγλωττία] MS. *εὐγλωττία*, *εὐστομία*, *εὐφ.* et non inepte hic locum habeat *εὐστομία*, sed quia iam antea id habuimus, vel hic vel ibi superfluere merito iudicabimus. IUNG.

εὐμένεια] *εὐμένεια*, *favor*, non *robur*, ut *Interpres*. KUEHN.

* *εὐεργεσία*] Pr. edit. *εὐεργησία*. MS. *εὐεργία*, quae *Hesych.* *εὐτυχία*. SEB.

* *εὐεργεσία*] MSS*ti*, *εὐεργία*, *felicitas in vendendo emendoque*, vel per synecdochen, *quaevis felicitas*. KUEHN.

* *εὐεργεσία*] Pro *εὐεργεσία* MS. noster, ut *Seberi*, *εὐεργία*, quod non video quid vetet *Polluci* nos pro vulgato reddere, quamvis et alterum non libens loco moveam, quod etiam supra V, 141. habes. Sed et *εὐεργεῖν* supra V, 155. est. IUNG.

* *εὐεργεσία*] De MSS. reposui *εὐεργία*. quam vocem rarior usus prae lectione vulgata commendat. adnotat eam *Hesychius*: *Εὐεργία, ἢ εὐτυχία· ἔμπροσθεν δὲ δυσεργία, ἢ δυστυχία·* et ex *Aeliano Suidas*, qui dixerit, *ἀσπαζόμενος εὐεργίαν καιροῦ*. puto de prospera mercatura dici proprie, cui praeest *Mercurius*, a cuius Graeco nomine vocem derivatam existimant *Grammatici*. sensit hoc quoque *Kuehnius noster*.

161.

καὶ παρὰ Ξενοφ. etc.] *εὐωδία, εὐποδία ὡς Ξεν.* KUEHN.
καὶ παρὰ Ξενοφ. etc.] MS. *καὶ ἡ παρὰ Ξ. εὐποδία. καὶ ἡ παρὰ Εὐρ. εὐπ. καὶ ἡ παρὰ Κρ. etc.* plenius. ita scribendum: sequitur enim et vulgo, *καὶ ἡ παρ'* etc. *Xenophon-teum* statim habes *περὶ ἵππικῆς* initio de pedibus equinis: *οἱ γὰρ παχεῖς πολὺ τῶν λεπτῶν διαφέρουσιν εἰς εὐποδίαν*. posuit hoc vocabulum *Noster* et supra II, 194. IUNG.

καὶ παρὰ etc.] Abfuit a vulgatis illud ἢ ter a nobis hic restitutum e MSS.

εὐποδία] *Bonitas naturalis pedum.* KUEHN.

εὐξυνεσία] MS. *εὐσυνεσία.* SEB.

εὐξυνεσία] MS. *noster*, ut *Seberi*, *εὐσυνεσίαν* et mox *παρά.* IUNG.

Ἀριστοφάνη εὐωδία.] Ita MS. et ipse *Aristophan. Ran.* versu 4. a fine. pr. *εὐωδία*, quae vox iam ante. SEB.

Ἀριστοφάνη εὐωδία.] C. V. *εὐωδία*. in C. A. sequitur omissis interiectis *εὐφροσύνη, εὐθημοσύνη, εὐαίσθητα εὐπ. εὐκ. εὐτακτα* etc. pro *εὐδιάτακτα* leg. *εὐδίδακτα* paulo post. KUEHN.

Ἀριστοφάνη εὐωδία.] MS. *Ἀριστοφάνει εὐωδία*. sed bene *Seberus* ex suo MS. et *Aristophanis Βατράχοις* extremis: *πρῶτα μὲν εὐωδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ*, reposuit *εὐωδία*. altero iam modo allato, et supra I, 74. IUNG.

εὐσχημοσύνη] Deest in MS. *εὐσχημοσύνη.* IUNG.

εὐσχημοσύνη] Libellum edidit *Hippocrates* *περὶ εὐσχημοσύνης*, quod *Interpretes* apte reddiderunt: *De decenti ornatu*. huic voci contraria est *ἀσχημοσύνη, vestitus indecens*, significatione hac usurpata *Basilio*, qui et *ἀσχημονεῖν* dixit *Hom.* in *Divites*: *ὁ τοὺς ἵππους κοσμῶν, τὸν ἀδελφὸν ἀσχημονῶντα περιορᾷ*; Alias in *Glossis*: *Εὐσχημοσύνη, modestia*. qua ratione clerici esse debere dicuntur *ἀρετῆς καὶ εὐσχημοσύνης ὑπόδειγμα, οὐ μὴν βλακείας καὶ ἀσχήμονος διαγωγῆς*. *Balsamonem* vide ad Cap. 27. *Synod. 6. in Trullo*.

τῷ ποιητῇ] Non dubito eum *Hesiodum* intelligere, et locum ex eius ἔργων II.

— εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη

θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.

Ubi *Tzetzes* exponit, τὸ καλῶς διατίθεσθαι καὶ οἰκονομεῖν τινὰ τὰ ἑαυτοῦ. Adnotant idem vocabulum et apud *Xenophontem*. IUNG.

ποιητῇ εὐθημοσύνη] Eummet ipsum *Hesiodi* Poëtae locum suggestit acutissimus *Iungermannus*: sed ad illum adi, quaeso, Musarum delicias *Georg. Graevium* *Lection. Hesiod.* cap. 12. et quem vir summus adducit *Leopardum* *Emend.* V, 2. adde *Suidam*, qui ex *Xenophontis* *Paedia* vocem illam adnotat. οἶκον εὖ θέσθαι, quod huc pertinet, in eodem occurrit *Hesiodo*. *Suidas* exponit εὖ διοικῆσαι. *Lucian. Necyom.* τὸ παρὸν εὖ θέμενος. *Glossae*: Εὐθήμων, concinnus.

εὐανάκλητα, etc.] εὐανάκλητα, revocabilia; εὐκόμιστα, portabilia: εὐκατέργαστα, facile consumenda: εὐκαταγώνιστα, facile superanda: εὐζῶνα, expedita: εὐδίατος, facilem habens victum. KUEHN.

εὐτακτα] MS. ad oram habet auctius voculam, εὐσύνθετα, nempe inserendam post εὐτακτα. IUNG.

εὐτακτα] Non fuit indignum, quod subiiceretur e MSS. vocabulum εὐσύνθετα. Εὐτακτος in *Glossis*, dispositus, ornatus. Mox equidem in vulgatis εὐδιάτακτα male fuisse posita MSS. opeprehendimus, ex quibus itaque εὐδίδακτα reduxi. Adde sis a *Polluce* vocibus enumeratis elegantem hanc εὐδίορθωτος, quae mihi in aliud inquirenti occurrit in *Hippooratis* Ep. 17. ibidem et εὐκοσμη.

εὐδιοίκητα] MS. εὐδιόκητα. et pro εὐδιάτακτα MS. εὐδίδακτα: quod certe *Polluci* restituendum puto. IUNG.

162.

* εὐσιμον] MS. εὔσιπον, aut (tametsi π clarius) εὔσιτον. *Interpr.* reddit insigne, quod Gr. εὔσημον. SEB.

* εὐσιμον] C. V. non habet. legi posset, εὔσημον, notabile, insignitum, nec aliter *Interpres*. KUEHN.

* εὐσιμον] Istud εὔσιμον in MS. nostro non fuit, sed alia manu inter lineas adiectum est. Si tanti quid mihi videatur, sique haec vocula a *Polluce* fuerit adiecta, malim fere etiam εὔσημον, quod *Hesychius* εὐδηλον, γανερὸν exponit, legere, ut et *Interpres* videtur agnovisse. IUNG.

* εὐσιμον] Pro voce corrupta reddidit in textum ad oram sui Codicis Cl. *Kuehnius* εὔσημον, quod ego reposui potius pro vulgata lectione, ut id habeamus saltem, usque

dum meliora quis proferre possit. movit etiam nos *Iungermanni* consensus. Sed tamen ego mihi persuadeo adsimilis significationis, qua reliqua sunt de victu scilicet, nomen addidisse *Pollucem*, unde veniebat in mentem *εὐχλον* vel *εὐχυμον*, quod fuerit idem ac *εὐχυλον*. quae certe propius ad rem accedant quam *εὐσημον*. viderint peritiores.

* *εὐπηρον*] MS. *εὐπυρον*. nescio an *εὐπηρον* substitui queat. SEB.

* *εὐπηρον*] Pro *εὐπηρον* MSS*ti* *εὐπυρον*. ΚΥΕΗΝ.

* *εὐπηρον*] Pro *εὐπηρον* MS. *εὐπυρον*, et quidem hoc ordine, *εὐσιον*, *εὐπυρον*, *εὐοιον* etc. nec dubitabis id restituere, optime iunctum cum voculis aliis hic. habuit istud *εὐπυρον* et MS. *Seberi* recte: a *πυρῶ* nimirum, ut *πεδίον εὐπυρον* dicere queamus, *ferax*, quod *laeta segete abundat*. certe et *ὀλιγόρουπον*, ut *πολύπυρον*. *εὐπηρον* sane quid sit, ego nullus intelligo. IUNG.

εὐπηρον] *εὐπυρον* optimam lectionem de MSS. restitui, quod equidem verbis sequentibus apposite convenit. *εὐπυροι λειμῶνις* apud *Achillem Tatium*, quae *πεδία πυροφόρα* dixit *Longus Pastor*. I. apud quem et *εὐοιος*, quod obiter moneo, restituere tentat, sed infelici conatu, *Mollius* libri secundi initio: *θλίψαι τὰ ἔνοια τῶν βοτρυῶν δυναμένου*. sic enim edita lectio recte se habet.

εὐσιον] Abest a MSS*tis* *εὐσιον*. C. A. leg. *εὐδίατον*, *εὐσιον*, *εὐπυρον*, *εὐοιον*, *εὐλογον*, *εὐδουλον* etc. ΚΥΕΗΝ.

εὐδουλον] *εὐδουλος*, *bonos servos habens*. ΚΥΕΗΝ.

εὐδουλον] In MS. *εὐδουλον* quis mutavit in *εὐβουλον*, et ad oram adiecit *εὐδηλον* et neutrum improbare possum. sane habuisti *εὐβουλία* supra segm. 160. a quo hoc *εὐβουλον* possit esse, ut ibidem alia, a quibus iam *οὐδέτερα* congerit. nec tamen mutandi antiquam scripturam *εὐδουλον* ego auctor velim fieri, quod etiam alibi exstat. IUNG.

εὐδουλον] Inserui post hanc vocem e MSS. *εὐβουλον*. *εὐβουλίαν* exponit *Suidas ἐπιστήμην τοῦ σκοπεῖσθαι ποία καὶ πῶς πράττοντες πράξομεν συμφερόντως*.

εὐκομον] E MS. idemque *Interpres* expressit: cum prior. ed. *εὐκωμον*. SEB.

εὐκομον] Etiam ita noster MS. habet, et supra II, 24 exstat. IUNG.

εὐμηρον] Hoc quoque in MS. et ab interprete expressum: prior. edit. *εὐμοιον*. SEB.

καὶ που καὶ εὐπ.] Ultimum *καὶ* abest a C. A. *εὐπαλές*.

eluctabile, vel, quod lucta facile superat vel superatur.
KUEHN.

καὶ που καὶ εὐπ.] MS. που εὐπ. sine interiecto καὶ.
IUNGERM.

* εὐμελές] εὐμελές, an εὐμές? Illud placuit interpreti.
hoc ad vicinum εὐπινές magis quadrat, pro quo tamen fuit
qui εὐπλυνές agnosceret, *mundatum* quippe vertens, quod
margini Latinae versionis ascriptum erat. SEB.

* εὐμελές] C. V. εὐμελές, εὐπινές, quod satis habet an-
tiquitatis et *illuviei*. C. A. non habet haec tria, εὐπέες,
εὐμελές, εὐπινές. *Salmas.* pro εὐμελές legit εὐμές. KUEHN.

* εὐμελές] Pro εὐμελές MS. εὐμελές, quod non dubi-
tabis restituere. vidit id, quod mirum, et *Interpres*, apte-
que iungas εὐπέες et εὐμελές si ulla convenientia in hac
congerie spectanda, ut interdum tamen *Polluci* similem pro-
pter similem voculam in mentem et inde in *glamum* exci-
disse adparet. sic εὐμελῆ φωνήν II, 117. adpellat. IUNG.

* εὐμελές] Quid sibi voluerit *Salmasius*, cum hic εὐ-
μές *legendum* adscriberet, ego quidem ignoro. id certus sum,
longe meliorem esse, quam e MSS. reposui lectionem εὐμε-
λές. *Glossae: Εὐμελής, canorus.*

εὐπρεπῶς] Pro εὐπρεπῶς MS. εὐπετῶς habet, quod hic
malim. IUNG.

εὐπρεπῶς] Addidi εὐπετῶς in textu.

καὶ τὸ παρ' Ἀρ. etc.] MS. καὶ τῷ παρὰ Ἀριστοφάνει
εὐκόπως falso saltem τῷ. illi εὐπετῶς alterum εὐκόπως signi-
ficatione non dissimile est. Liber autem hic in MS. ita clau-
ditur: τέλος τοῦ θ. βιβλίου Πολυδεύκου Ὀνομαστικῶν θ.
IUNGERM.

ἔστι δὲ καὶ etc.] καὶ abest a C. A. ut et mox εἰς. quod
tamen vix poterit abesse, nisi ἀλλήλως legamus. tum οἱ ἀλ-
λήλως σχηματισμοὶ erunt formationes, quae mutuas sibi
invicem operas tradunt, ut εὐπορον et εὐπόρωσ. KUEHN.

X. 1.

Ἰουλίου Πολυδεύκουσ ὄνομ.] Inscriptio in MS. Πολυδεύ-
 κους Ὀνομαστικῶν I. Prius vero proponitur aliqua series ca-
 pitum, cui subiicitur praefatio. Nos persequemur, ut alias,
 ordinem vulgatum. IUNG.

Ἰούλιος Πολυδ. etc.] MS. Κομμόδῳ Καίσαρι Πολυδεύκης
 χαίρειν. SEB.

Ἰούλιος Πολυδ. etc.] ἐπιστολῇ Κομμόδῳ Κ. Πολυδεύκης
 χαίρειν. Salmas. KUEHN.

Ἰούλιος Πολυδ. etc.] Titulus praefationis est in Nostro
 MS. sic ut in Seberi Augustano: Κομμόδῳ Καίσαρι Πολυδεύ-
 κης χαίρειν. IUNG.

τῷ Ξενοφῶντιος Ἰππ.] C. V. τῶν Ξ. Ἰππικῶν. malim vul-
 gatam, *incidi quondam in Librum Xenophontis, qui titulum
 praeferebat de re equestri.* KUEHN.

τῷ Ξενοφῶντιος Ἰππ.] MS. τῶν Ξενοφ. non τῷ et fere
 magis placet τῶν. IUNG.

τῷ Ξενοφῶντιος etc.] Codex Falckenburgii recte praefert
 τῷ τῶν Ξενοφ. Ἰππ. quod ita sic in textu iam exhibui, et
 illud Xenophontis opus etiamnum in eruditorum manibus
 versatur, usuique nobis futurum in hoc ultimo Pollucis li-
 bro res ipsa docebit. Fuere vero de veteribus Grammatici
 non pauci, qui in istiusmodi scripta Commentarios edide-
 runt, ipsamve rem opera data illustrarunt; sed illi dudum
 temporis iniuria, quod utilitatis esse non ita magnae cense-
 rentur, interierunt cum pluribus aliis, nec quicquam habe-
 mus reliquum, nisi titulos περὶ σκευῶν. horum quosdam sal-
 tim vel solum Eratosthenis σκευογραφικὸν si nobis superstit-
 es esse sivilisset invidiosa vetustas, non ita, puto, in multis
 hoc libro fluctuaremus.

τοῦτο Ἐρατοσθένην etc.] C. A. τοῦτο Ἐ. λέγειν ἐν τῷ
 σκευογραφικῷ, in libro de supellectili. Eiusdem Ἀρχιτεκτονι-
 κῶν laudat Scholiast. Apollon. in lib. I. Argon. KUEHN.

τοῦτο Ἐρατοσθένην etc.] Loci sensus hic est: cum vero
 relatum legissem de quodam nomine iudicium, idque Erato-

sthenem in Σκευογραφικῷ dixisse adderetur. constitui mecum librum Eratosthenis quaerere etc. Eratosthenem autem illum eruditissimum intelligo, qui in omni doctrinae genere plurimum excelluisse perhibetur. inter alia scripsit γραμματικά συγνά, teste Suida, ut itaque non opus sit cum quibusdam fingere Grammaticum Eratosthenem, qui ab illo priori diversus sit, cuique contribuamus quae de decenti scripturae forma similiaque plura Lexicographi veteres ex Eratosthene docent. Doctissimus vero Galaeus prologo ad Mythographos veteres, ubi contexit indicem elegantem scriptorum Eratosthenis, non meminit eo loco Σκευογραφικῷ, quod igitur ad iicere poteris.

τὸ τοῦ Ἐρατ. βιβλ.] C. A. τὸ Ἐ. β. *incessit animum cupido quaerendi illum librum Eratosthenis.* KUEHN.

ὡς δὲ εὗρον etc.] C. A. ita: ὡς δὲ εὗρον μόλις, οὐδὲν εἶχον ὧν ἠλπίζον, *cum librum vix invenissem, nihil eorum quae sperabam, habui.* KUEHN.

ὡς δὲ εὗρον etc.] MS. noster ita distinguit, ὡς δὲ εὗρον μόλις, οὐδὲν etc. et videtur rectius: *ut tandem inveni librum, nihil tamen ibi quae sperabam.* IUNG.

ὡς δὲ εὗρον μόλις. etc.] Ut erat edita distinctio improba est, et a MSS. discrepans, quorum ego ductum sequutus μόλις iungendum censeo cum εὗρον· *ut vero vix tandem inveni, nihil continuit eorum, quae speraveram.* nec itaque necesse fuerit cum Kuehnio legisse εἶχον, quod ille ad sui Codicis marginem adscripserat.

καὶ οἶμαί σοι πειρ. etc.] MS. noster: καὶ οἶμαί σε πειρωμένῳ φανεῖσθαι τοῦτο τὸ βιβλίον ὑπὲρ etc. et MS. Seberi quoque habet τοῦτο τὸ βιβλ. quibus itaque defectum vulgatum explere possumus, et asteriscum tollere. IUNG.

τουτί, * ὑπὲρ πάντα τῇ χρ.] MS. φαν. τοῦτο τὸ βιβλίον ὑπὲρ π. SEB.

τουτί, * ὑπὲρ πάντα τῇ χρ.] C. V. et Salm. τοῦτο τὸ βιβλίον. KUEHN.

τουτί, * ὑπὲρ etc.] Resarcivimus illam in vulgatis riuam e MSS.

2.

οὐδὲν] MS. μηδέν. SEB.

οὐδὲν] C. A. et Salm. C. μηδέν· qui totum locum ita legit: κ. γ. εἰ μὴ τ. ἀ. μὴ μηδέν etc. *hunc ultimum librum omnium utilissimum dixit, quia exhibet ea quibus subinde utimur.* KUEHN.

οὐδὲν] Pro οὐδὲν tam noster quam *Seberi* MS. μηδὲν habet. IUNG.

οὐδὲν] Motus auctoritate et consensu MSS. μηδὲν reposui, et quamvis id parvi sit momenti, non negligendum tamen, ubi quid accedere potest orationis elegantiae. Modo fuit in vulgatis μὴ δέ· *Kuehnius* bene vuculas copulavit.

γούνη] MS. γ' οὐν. IUNG.

καὶ διὰ τοῦτο etc.] καὶ omittit C. A. KUEHN.

καὶ διὰ τοῦτο etc.] MS. χρῆζομεν· διὰ τοῦτο καὶ etc. altero καὶ ante διὰ omisso, quod sane commode omittatur etiam.

IUNGERM.

κάντουτρω] καὶ τοῦτο *Salmas. Codex perperam.* KUEHN.

κάντουτρω] MS. κᾶν τούτρω γ. IUNG.

ἐκ τῶν παλ.] V. C. *Salmasii*: ἔκτε τῶν παλαιῶν. KUEHN.

κάκτων ἰδεῶν ἕδει.] MSSti ἰδίῳν ἕδει. C. V. addit, *Εὐτύχει Κύριε, Vale Domine. Codex Salmasii κάκτων ἰδίων.* KUEHN.

κάκτων ἰδεῶν ἕδει.] Hic adhuc menda crassa in ἰδεῶν haeret, tu emenda, et supple etiam si libet, ex nostro MS. qui ita: ἀλλὰ κάκτων ἰδίων ἕδει. *Εὐτύχει Κύριε.* Certe non aliter legendum est. παλαιοῖς opponit ἴδια· non ex antiquis modo auctoribus colligere necesse fuit, ait, sed ex propriis scriptis.

IUNGERM.

κάκτων ἰδεῶν ἕδει.] Illam in textum retuli scripturam, quam *Kuehnius* ad oram sui libri notaverat. *Interpres* improbam lectionem sequutus, nescio de quibus formis nugatur, quae procul sunt *Pollucis* mente.

3.

ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ, etc.] Deinceps MS. ad hunc modum: Καὶ ἀγγελία ἐν οἷς φέρεται. Καὶ τόποι ἐν οἷς πιπράσκονται. Καὶ περὶ οἰκίας δεσπότου, καὶ ὅσα περὶ θύραν σκεύη, καὶ ἡ παρασκευὴ τῶν θυρωροῦ σκευῶν. Καὶ τὰ πρὸ κοιτῶνος, καὶ τὰ ἐν κοιτῶνι ἄχρι κλινῶν τε καὶ στρωμνῶν. Καὶ οἷς τις χρῆσεται τὸ πρόσωπον καθαιρούμενος. Καὶ ὀχημάτων εἶδη, καὶ τὰ πρόσφορα τῇ ἐπὶ ζυγῶν ἢ ἵππων ἐωρήσει σκεύη. Καὶ τὰ λόγων ἀσκήσει πρόσφορα. Καὶ ὅσα δικάζονται οἰκεῖα, καὶ τὰ ἐπὶ γυμνασίῳ καὶ λουτροῦ. Καὶ τὰ πρὸς ἄριστον, καὶ ἐν ἀρίστῳ, καὶ ἐπ' ἀρίστῳ· ἐν οἷς καὶ συμποτικά, καὶ μαγειρικά, καὶ ἀρτοποιικά σκεύη. Καὶ τὰ περὶ μύρα, ἢ λύχνους, καὶ τὰ πρὸς κοίτην ἐπιτήδεια, καὶ τὰ γυναικωνίτιδος σκεύη. Καὶ τὰ ἐν ἀγρῷ, καὶ ναυτικά σκεύη. Τὰ περὶ ἐσθῆτων θεραπείαν, καὶ ὅπου ἀποτίθενται κουρέως σκεύη, σκυτοτομου, κυνηγέτου, στρατιώτου, τέκτονος, χαλκίως, οἰκοδόμου, νεωλοῦ, μεταλλέως, ἱατροῦ, κυβευτοῦ, σοροποιοῦ. Καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις μικτὰ παντοδαπά, οἷς τοῖς πλείστοις πρόσκειται τὰ μαρτύρια. SEB.

ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ, etc.] C. A. ita: τάδε ἔνεστιν ἐν τῇ τοῦ Πολυδεύκουσ βίβλῳ δεκάτῃ τῶν Ὀνομαστικῶν, σκευῶν ὀνόματα, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν· περὶ οἰκίας δεσπότου καὶ ὅσα ἐπὶ θύραν σκευή· ἢ καὶ ἡ παρασκευὴ τοῦ θυρωροῦ σκευῶν καὶ ἕτερα. KUERN.

ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ, etc.] Seriem capitum totam lubet describere, ut et *Seberius* fecit, ex nostro MS. paucis locis ab illius discrepante. Pro tota itaque vulgata serie ita MS. noster, librum hunc ut dixi incipiendo: Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ σκευῶν τέ ἐστιν ὀνόματα, καὶ ὅσα περὶ αὐτὰ ἢ ἀπ' αὐτὰ (scr. αὐτῶν) πεποιήται· καὶ ἀγγεῖα ἐν οἷς φέρεται· καὶ τόποι ἐν οἷς πῖπράσκειται· καὶ περὶ οἰκίας δεσπότου· καὶ ὅσα περὶ θύρας σκευή· καὶ ἡ παρασκευὴ τῶν θυρωροῦ σκευῶν· καὶ τὰ πρὸ κοιτῶνος, καὶ τὰ ἐν κοιτῶνι, ἄχρι κλινῶν τε καὶ στρωμνῶν· καὶ οἷς τις χρησεται τὸ πρόσωπον καθαιρόμενος· καὶ ὀχημάτων εἶδη· καὶ τὰ πρόσφορα τῇ ἐπὶ ζευγῶν ἢ ἵππων ἐωρήσει σκευή· καὶ τὰ λόγων ἀσκήσει πρόσφορα· καὶ ὅσα δικάζοντι οἰκεῖα· καὶ τὰ ἐπὶ γυμνασίῳ καὶ λουτρῶ· καὶ τὰ πρὸ ἀρίστου, καὶ ἐν ἀρίστῳ, καὶ εὐ (an εὐ?) ἐπ' ἀρίστῳ· ἐν οἷς καὶ συνοπτικά, (scr. ut in *Seberi* συμποτικά) καὶ μαγειρικά, καὶ ἀρτοποιικά σκευή· καὶ τὰ περὶ μύρα, ἢ λύχνους· καὶ τὰ πρὸς κοιτὸν ἐπιτήδεια· καὶ τὰ γυναικωνίτιδος σκευή· καὶ τὰ ἐν ἀργῶ σκευή· καὶ τὰ ναυτικά σκευή· τὰ περὶ ἐσθήτων θεραπείαν· καὶ ὅπου ἀποτίθενται· κουρέως σκευή, σκυτοτόμου, κυνηγέτου, στρατιώτου, τέκτονος, χαλκέως, οἰκοδόμου, νεωλοῦ, μεταλλέως, ἱατροῦ, κυβευτοῦ, σοροποιοῦ· καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις μικτὰ παντοδραπία· ὧν τοῖς πλείστοις πρόσκειται τὰ μαρτύρια. In vulgatis nihil notandum videtur, nisi segm. 6. scribendum duabus vocibus ἐπὶ κοίτης, ut infra segm. 124. IUNG.

ἐν τούτῳ τῷ βιβλ.] Non esse a *Polluce* capitum indices certo constat; eorum itaque rationem non habebimus. nihil in iis mutatum, nisi segm. 4. Περὶ τῶν ἐν τῷ etc. quod ita in capitis ipsius titulo reperitur. et 6. ἐπὶ κοίτης, uti decebat, repositum.

10.

ὀνομάτων, etc.] Abest a C. A. dein κ. ὅσα ἀπὸ τῶν σκευῶν πεποιήνται. *Salmasius* addit ὀνόματα. KUERN.

ὀνομάτων, etc.] Librum adgredimur varietate inter reliquos et χρήσεων copia inprimis insignem. in quo MS. nostri bonitas nobis eximie succurret saepe, non tamen ubique, sed prodet non raro, ubi viri docti a se operam dabunt, ut aliquando *Pollux* prodeat quam minimis mendis oneratus. In lemmate itaque primi capitis ita MS. ὀνόματα, καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν σκευῶν πεποιήται ὀνόματα. IUNG.

ὀνομάτων] Ingredimur itaque librum prae ceteris omni-

bus rerum varietate vocabulorumque copia insignem, in quo tanto plus laboris atque operae nobis insumendum erit, quanto fuit in hoc corrumpendo maior atque calidior librariorum vel audacia vel imperitia, neque sane meliorem existimo fortunam nostram, quam *Herculis*, qui fertur inquinatissimum Augeae stabulum expurgasse, cui si similem dixerō hunc ultimum *Onomasticographi* nostri librum, nihil quicquam a vero alienum dixisse me putem. in eo nos poliendo atque pristino nitore restituendo egregie iuvat *Falckenburgii* praestantissimus Codex, qui non tantum agnitam a ceteris MSS. lectionem veram calculo suo confirmat, sed etiam nec pauca neque vulgaria continet, quorum nullum est in aliis MSS. vestigium. et, opinor, ea quae in nostris sunt manibus Excerpta tantum fuerint. utinam vero Codicem ipsum manuscriptum nancisci liceret, qui si forsitan in oculis eruditi cuiuscunque viri delitescat, eum omni modo rogatum velim, ne thesaurum illum reipublicae literariae commodis invidet. Iamque vero rem aegedum aggrediamur. In ipso capitis huius titulo reposui ὀνόματα cum MSS. quamvis enim bene noverim non a *Polluce* hos esse titulos, tamen non est nulla eorum habenda ratio. Quod autem priora capitis istius verba, quae prooemii vice sunt, in MSS. desint, res est haud insolens; sic enim in superiori libro septimi capitis initium, quo mentem suam complexus erat Auctor, quidque dicturus esset exposuerat, MSS. plerique non habuerunt.

σκεύη τὰ κατ' οἰκίαν etc.] Haec absunt a C. A. et *Salm.*

C. usque ad λαβῶν. KUEHN.

αὐτὸ μὲν γὰρ τοῦνομα] Incipit hic liber hunc in modum in C. A. et *Salmasii*: τὸ μὲν ὄνομα τ. σ. etc. γὰρ omisso. KUEHN.

αὐτὸ μὲν γὰρ τοῦνομα] Ipsum caput in MS. ita incipit cum τὸ μὲν ὄνομα τῆς σκευοθ. praecedenti praefatiuncula ommissa. IUNGEM.

αὐτὸ μὲν γὰρ τοῦν. etc.] De fabula *Tragici Ψυγγαγωγῆς* adeundus in *Aeschylo* suo *Meursius*, ubi et hunc *Pollucis* nostri locum non omisit. Sed equidem ipsa χοῆσις *Aeschylī* in vulgatis editionibus non apparet, nec etiam in bona MSS. parte; quam tamen additam a *Polluce* fuisse cum credit *Iungermannus* noster, animi non est falsus. ipsum nos *Aeschylī* locum beneficio Codicis *Falckenburgiani* textui redonavimus: Καὶ σκευοθηκῶν, ναυτικῶν τ' ἐρείπιων· integer est hic senarius, et numeris suis absolutus. ἐρείπια quae sint, ex *Etymologo* discere potes et *Suida*. sed in re non obscura quid moremur amplius? In *Glossis*: Σκευοθήκη, *vasarium*.

καὶ παρ' Αἰσχίνῃ etc.] MS. καὶ παρὰ. Ceterum quod *Aeschyli* drama hic *Ψυχαγωγὸς* dicitur, in καταλόγῳ τῶν Αἰσχύλου δραμάτων, puto *Ψυχαγωγίαν* adpellari. Ibi enim recensentur: *Ψυχαγωγία*, *Ψυχοστασία*· nulla vero *Ψυχαγωγὸς*. Eo modo tamen laudatur et ab *Aristophanis Scholiaste* ad *Ranas*, ubi ista, Ἐρμῶν μὲν πρόγονον αἰτ esse ἐκ τῶν Αἰσχύλου *Ψυχαγωγῶν*· et tum desunt in MS. *Aeschinis* verba σκευ. ᾠκοδ. pari flagitio credo in aliis Codicibus fuisse omissa *Aeschyli* verba. Et de iis quidem non laborabimus, quum praeter nomen fabulae nihil ad nos pervenerit. *Aeschinis* vero contra *Ctesiph.* locus est: ἤρχον δὲ τὴν τῶν ἀποδεκτῶν καὶ νεωρίων ἀρχὴν, καὶ σκευοθήκην ᾠκοδόμου· ἦσαν δὲ καὶ ὄδοποιοί, καὶ σχεδὸν τὴν ὅλην διοίκησιν εἶχον τῆς πόλεως. IUNG.

σκευοθήκην ᾠκοδ.] Absunt a C. A. ΚΥΕΗΝ.

Θουκυδίδης δὲ ἀποθ. etc.] MS. Θουκ. δὲ ὑποθήκην. ΣΕΒ.

Θουκυδίδης δὲ ἀποθ. etc.] C. A. Θ. δὲ ὑποθήκην· Ἡρόδοτος δὲ etc. Locus *Thucyd.* est libr. VI. pag. 478. ubi etiam ἀποθήκη extat. locus *Herod.* est in *Clio*, ubi ait: ἐς τὰ ἐσθεμένους τὰ πάντα, ὅσα σφι ἦν χρησιὰ ἐπίπλου· habet tamen et commune ἐπιπλα. ΚΥΕΗΝ.

Θουκυδίδης δὲ ἀποθ. etc.] *Thucydidis* verba, quae desunt in MS. ita videntur emendanda: φήσας τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς χρήμασιν ἀποθήκη. Locus enim est lib. VI. *Ξογγρ.* ubi ait Athenienses constituisse castellum ad *Labdalum*, ὅπως εἴη αὐτοῖς, ὅποτε προσίοιεν ἢ μαχοῦμενοι ἢ τειχιούντες, τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς χρήμασιν ἀποθήκη. IUNG.

[Post Κόλαξι adde in textu προειπῶν. Ex Addendis.]

εἴρηκεν. ἃ καὶ πλέον ἂν τις etc.] C. A. οἶον ἂν καὶ πλέον (*Salm.* πλείων) τις εἰ. legerem: οἶον ἃ καὶ πλείων ἂν τις ἐπικομίζοιτο, quale quis etiam navigans secum asportet: vid. *Suid.* in Ἐπιπλα. *Eustath.* in *Odyss.* p. 1469. ex *Pausania*: ἐπιπλα τὰ μὴ ἔγγαια κτήματα, ἀλλ' ἢ κατ' οἶκον κτηῆσις, ἢ δυναμένη πλεῦσαι· ruta caesa dicunt quidam cum *Scaevo* in de *Verb.* signific. *Hesych.* Ἐπιπλα, ἰμάτια γυναικεία ἢ χρήματα, ἢ σκευὴ τὰ μὴ ἔγγετα, ἀλλ' ἐπιπόλαια. *Xenoph.* in *Oeconomicis* inter ἐπιπλα recenset κόσμον γυναικὸς et σκευή, οἷς καθ' ἡμέραν χρῶνται οἱ οἰκέται· item in *Πόροις*, ἐπιπλα ἱκανὰ κτήσασθαι τῇ οἰκίᾳ. ΚΥΕΗΝ.

εἴρηκεν. ἃ καὶ πλέον ἂν τις etc.] MS. ita: Ἡρόδ. δ. α. ἐπίπλου κέκληκεν· οἶον ἃ καὶ πλείων ἂν τις ἐπικομίζοιτο· ὡς etc. rectissime: odoratus veram lectionem et *Schottus* noster fuit, qui ait in suo MS. quidem fuisse, ἐπίπλου εἴρηκεν οἶον ἃ καὶ πλείων ἂν τις κομίζοιτο· forte, addit, πλείων. Ita itaque resti-

tuo; vulgatum πλέον nihil est. Non omisit hanc etymologiam et *Etymologici Magni* pater, "Ἐπιπλα, scribens, τὰ ἐξ ἐπιπολῆς σκευή· οἷον ἐπιπόλαιος κηῆσις, καὶ ὄση δύναται πλωθεῖσθαι, ἀλλ' οὐκ ἔγγειος· etc. ubi et alia προσφλυαρεῖ. vid. et *Suidam*. *Herodoti* locus vero est in *Clione*, unde tibi patebit origo etymi, quod *Pollux* comminiscitur; cap. 94. ita historicus ubi de parte *Lydorum*, qui sibi alias sedes requirere coacti fuere; eos ait μηχανήσασθαι πλοῖα, ἐς τὰ θεμένους τὰ πάντα ὅσα σφι ἦν χρησιτὰ ἐπίπλα, ἀποπλέειν κατὰ βίον τε καὶ γῆς ζήτησιν. In *Glossulis* quas una editio nostra dedit: "Ἐπιπλα· ἢ μὴ βεβαία κηῆσις, ἀλλ' ἐπιπόλαιος· ἐπιπλα καὶ τὰ ἐπάνω τῶν στρωμάτων. *Τυπε*.

ἔρηκεν. ἢ καὶ πλέον etc.] De MSS. meliorem edita lectionem in textum dedimus πλέον, et ita reposuerat in margine Codicis sui *Doctiss. Kuehnius*. id ipsum et animadvertit *Cl. Salmasius* de *Mod. Usur.* pag. 84. eamque lectionem pari mente et consensu *Grammatici* confirmant. ἐπιπλα itidem, non saltim ἐπίπλα, saepissime dixit *Herodotus*. aes atque ferrum eodem ἐπίλων nomine vocat *Thucydides* III, 68. ἢ ἦν ἐν τῷ τελεῖ ἐπιπλα, χαλκός καὶ σίδηρος. illa nimirum erant mobilia, non βεβαία. Pro ἐπίπλα *Falckenburgii* Codex ἐπίπλα non bene legit. sed idem etiam illud οἷον, quod sensum eleganter perficit, habet. At enim si quis sedulo mentem attendat, ille non dubito quin deprehensurus sit in hoc *Pollucis* nostri loco lacunam insignem. ante aliquot ab hinc annos illius mihi rei suboluit. sed talia damna quis sine MSS. resarcire valeat? inquit *Auctor*: "Ἡρόδοτος δὲ αὐτὰ ἐπίπλα εἶρηκεν etc. videntur itaque sensum a praecedentibus, quibus repondere possit, pendere? sed in iis, quaeso, ubi nam reperies, quae dixerit *Herodotus* ἐπίπλα, siquidem in vulgatis de σκευοθήκη saltim et ἀποθήκη loquutus sit? eximie succurrunt egregia *Falckenburgiani* Codicis Excerpta, quae commaculata quamvis atque vitiosa hic adscribere animus est; ut reconcinnentur autem, quam possum a me operam dabo. sic itaque se habent post χρῆσιν *Thucydideam*: αὐτὰ δὲ τὰ σκευή καλοῖτ' ἂν ἐπιπλάγιον ἢ κούρη κηῆσις, τὰ ἐπιπολῆς ὕντα τῶν κημάτων ὁ γούν *Ἐυπολις* ἐν τοῖς Κόλαξι προειπών, ἄκουε δὴ σκευή τὰ κατ' οἰκίαν, ἐπήγαγε παραπλήσιον· τεσουγγέγραπται τοῖς τὰ ἐπιπλα. priora sunt ita legenda: αὐτὰ δὲ τὰ σκευή καλοῖτ' ἂν ἐπιπλα, ἢ γουν ἢ κούρη κτ. etc. sed quae nos male morantur, posteriora sunt *Eupolidis* verba, quae non pari felicitate atque facilitate expedire licet. *Phrynichus* quidem respicit ipsummet hunc *Comici* locum in *Eclogis Dictionum*

Atticar. p. 60. Ἐνδομμένα, ἀμαθῶς· δέον διττῶς λέγειν, ὡς Ἐὐπολις Κόλαξ· σκευή τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ ἐπιπλα· sed inde tamen nihil ad huius emendationem peti potest; quapropter coniecturis indulgendum fuit, si forsitan ea ratione verum assequi poterimus. placuit prae ceteris, quae mihi locum hunc versanti in mentem inciderunt, isthaec emendatio: τῶς οὖν γέγραπται σοὶ τὰ ἐπιπλα, haecenus quidem descripta, vel, commemorata tibi sunt utensilia; sic enim supellectilem domesticam non incommode dicere licet, ut utensilia militis usurpavit Livius. putes itaque quendam alteri dixisse ἄκουε δὴ σκευή τὰ κατὰ οἰκίαν· illum vero recensitis his atque enumeratis respondisse: iam tu quidem enumerasti supellectilem: et augurari nullo negotio licet, qui qualesque fuerint illi socii hic colloquentes. nimirum hac fabula Κόλαξ delineaverat Eupolis mores atque perditum parasitorum ingenium, uti patet ex Phrynicho pag. 24. primas itaque atque praecipuas partes in illa Comoedia parasiti egerunt, quos adorna- verat ille, credo, deliberantes de divite quodam viro morum- que faciliū aggreudiendo, opibusque eius exhauriendis. eorum itaque unus tali in medium prolato, primo loco quam lautā atque opulenta supellectile domus eius sit instructa, enarrat. ex illa tali relatione quin verba sint adlata, quae hic offendimus ex Eupolide, non dubitabit, qui fabularum ingenium atque concianitatem pernoverit. Eximium autem hoc Codicis Falckenburgiani supplementum quin textui sit perficiendo, nemo traxerit in dubium. non igitur aegre fe- ret eruditus lector reposuisse me in ipso textu integram illam mantissam eo modo, quo emaculandam existimavi, hoc ta- mēn animo atque consilio, ut, si quis aptiora dederit in lu- cem, mea loco suo atque iure sint cessura. Porro ubi simili modo σκευή et ἐπιπλα significatu non diverso ponantur, ac in Eupolidis χρήσει, Xenophontis est locus in Oeconomico. cum enim dixisset περὶ μὲν δὴ τάξεως σκευῶν καὶ χρήσεως τοιαῦτα αὐτῇ διαλεχθεὶς δοκῶ μεμνησθαι· iterumque: τὰ πλείστον ἄξια καὶ σιρώματα καὶ σκευή· protenus ita paucis interiectis loqui- tur: ἐπεὶ δὲ ταῦτα διέλθωμεν (ἔφη) οὕτω δὴ ἤδη κατὰ φύλιν διε- κρίνομεν τὰ ἐπιπλα· ibique tum enumerat pleramque domes- ticam supellectilem, quae usui esse possit in re familiari. ad- iiciam denique Thomae Magistri locum, qui rebus hisce lu- cem adfundat: Ἐπιπλα τίττεται μὲν καὶ ἐπὶ ἰματίων· ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον δὲ ἐπὶ παντοίων σκευῶν. Θουκυδίδης· ἃ ἦν ἐν τῷ τείχεϊ ἐπιπλα, χαλκός καὶ σίδηρος· καὶ Λιβάνιος ἐν τῇ τῆς λάου μελέτῃ· καὶ κατάλογος· ἐνταῦθα τῶν ἐπιπλων μέχρι τῆς ληκυθου

καὶ τῆς ἐννηρῶσεως. de vestitu dixit etiam *Hesychius*: "Ἐπιπλα, ἱμάτια γυναικεία, ἢ σκευὴ τὰ μὴ ἔγγεια ἀλλ' ἐπιπόλαια, et *Corinthus de Dialecto Ionica*. *Thucydidis* autem eummet ipsum, quem *Thomas* adduxit, superius ostendi locum. Originem vero vocis quod attinet, cuius incunabula, si stricte loqui velimus, ab Ionibus esse petenda duco, cum *Polluce* illa in re congruo, qua de alibi curatius. [Doctissimus etiam *Canterus* πλέων restituit pro πλείον. In *Eupolidis* versiculo si οὖν extruseris, senarii erit initium legitimis constans pedibus: sed rem totam arbitrio Lectoris concedo. *Ex Addendis*.]

11.

ἐπίπλοον] C. A. ἔπιπλον. ΚΥΗΝΝ.

ἐπίπλοον] Pro ἐπίπλοον MS. noster ἔπιπλον habet, et quidem emendare debes; clare tibi id dicet et *Harpocratio*, qui *Isaei* Orationem quoque nominat, ubi id exstabat: "Ἐπιπλον, Ἰσαῖος, αἰτ, ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα. τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν σκευὴ ἐπιπλα λέγουσι, τὴν οἶον ἐπιπόλαιον κτῆσιν, καὶ μετακομίζεσθαι δυναμένην. Σοφοκλῆς Ἀκάμαντι. ubi forte Ἀθάμαντι in *Saphocleae* fabulae titulo legendum, ut visum *Schotto* nostro et *Magno Casaubono* VII. *Athen.* 4. IUNG.

ἐπίπλοον] *Kuehnii* in libri sui margine bene restituit ἔπιπλον, quod itaque sic textus habet. Titulus autem Orationis *Isaei*, ubi numero singulo dixerit ἔπιπλον, excidit e vulgatis editionibus, quem nos beneficio Codicis *Falckenburgiani* revocavimus in pristinam sedem: ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα, περὶ χωρίου, quod apte cum *Harpocratio* congruit, qui indidem adducit illam vocem, nisi quod ille saltim ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα. hic autem eruditissimi viri opinionis sunt falsi, cum putarent intelligendam illam iniuriarum actionem adversus *Dioclem*, quae ὕβρεως inscripta est. scias enim oportet, olim extitisse binas *Isaei* Orationes adversus *Dioclem*, alteram ὕβρεως, alteram περὶ χωρίου. quas utrasque plurimum diversas male sit si pro iisdem habere velis. priorem commemorat *Pollux* noster VII, 151. et inde subripuisse quaedam *Demosthenem* in *Midiana Theon* indicat *Progymn.* cap. I. posterior hactenus ignota lucem debet atque vitam *Excerptis Falckenburgianis*: non enim alibi profecto mentionem eius iniectam legisse memini; nec etiam *Meursius* retulit hanc in suam *Bibliothecam Atticam*; qua de causa si alicubi auctorum occurrat, digna fuerit, quae observetur.

ἀπόθετα σκευή] ἀπόθετα σκευή sunt vasa recondita, quae non adhibentur quotidianis usibus. ΚΥΗΝΝ.

καὶ ἡ κατ' οἶον σκευή.] MS. οἶκ. κατασκευή. SEB.

καὶ ἡ κατ' οἶκον σκευή.] MSS. ἡ κατ' οἶκον κατασκευή.
KUEHN.

καὶ ἡ κατ' οἶκον σκευή.] Ante σκευή legebatur. *H. Stephanus* in suo Codice emendabat ad oram, ut *Seberus* edidit, σκευή· quemadmodum et in *Lyricorum* fragmentis inter *Alcaei* hunc locum scriptum praefert. Sed MS. tam noster quam *Seberi* habet, καὶ ἡ κατ' οἶκον κατασκευή. Et ita restituendum puto; sic enim in *Thucydidis* loco omnino accipitur, quem in *Thesaurō* suo ex libr. VI. *Ξυγγραφήs H. Stephanus* adfert: *φιάλας τε καὶ οἰνοχόας καὶ θυμιατήρια, καὶ ἄλλην κατασκευὴν οὐκ ὀλίγην.* et alibi apud eundem, et apud *Xenophontem* esse ait ibidem: vid. et *Budaei* Comm. ling. Gr. Immo ipse *Noster* segm. 12. repetit, τὴν δὲ τοιαύτην κατασκευὴν dicens, et demum segm. 14. refert vocem σκευήν· καὶ μέντοι ἡ σκευή, inquires, etc. adeo ut hic σκευή locum habere nequeat. IUNG.

καὶ ἡ κατ' οἶκον σκευή.] Quam dederat in Codicis sui margine *Kuehnius* noster, lectionem repraesentavimus in textu. usum sic illa voce κατασκευή reperio *Xenophontem* in *Oeconomicis*: *ὡς μὲν δὴ ἀγαθὸν τετάχθαι σκευῶν κατασκευήν.* et *Demosthenem* in *Euergum*, ἀλλὰ πολλῶ πλείω τὴν παροῦσάν μοι τότε κατασκευὴν τῆς οἰκίας καταλήψεσθαι· et ipse *Noster* μοx: τὴν δὲ τοιαύτην κατασκευὴν ἐνδομένειαν οἱ πολλοὶ καλοῦσι.

νεώτερον γὰρ etc.] C. A. ἡ ἀποσκευή omissis interiectis.
KUEHN.

νεώτερον γὰρ etc.] MS. νεώτερον δὲ μᾶλ. IUNG.

σκευή.] σκευή abest a C. V. et *Salm.* et mox etiam a C. A. dein post *χρηστήρια* est, καὶ τοι με οὐ λέληθεν, ὅσα πρὸς etc. KUEHN.

καὶ χρηστήρια σκ.] MS. σκευή, καὶ χρηστήρια· cetera quae sequuntur: σκευή· τὸ μὲν Ἀλκαίου etc. haec desunt in MS. omnia, usque ad ista καὶ τοι με etc. IUNG.

ναὶ μὰ Δι' etc.] Reponendumne, an apponendum οἰκητήρια, cum huius testimonium *Pollux* videatur polliceri? σκευάγια autem nominantur segm. 15. SEB.

ναὶ μὰ Δι' etc.] Versum hunc *Alcaei* ita legerim:

καὶ ναὶ μὰ Δι' ἄλλα σκευή οἰκητήρια.

Vult enim Auctor probare ex Poëta οἰκητήρια σκευή, cuius rei in vulgata lectione nec vola nec vestigium apparet. KUEHN.

ναὶ μὰ Δι' etc.] Corrige sis in vulgatis et scribe, μὰ Δι' pro μὰ Δι', et ὀνομάσας pro ὄνομ. ut etiam recte edidit inter fragmenta *Alcaei H. Stephanus*, et Δι' etiam in edit. *Flor.*

est. ubi vero illud οἰκητήρια in *Alcaei* vulgatis verbis? cuius gratia tamen hanc χρῆσιν non obscure attulit, ut et *Seberus* noster vidit: Bene itaque in Excerptis *Schotti* nostri reperio: σκευάρια οἰκητήρια· τὸ δέ. Itaque omnia ita rescribenda: καὶ ναὶ μὰ Δί', ἄλλα σκευάρια οἰκητήρια· τὸ δέ, ἄ. τ. χρ. ὀνομάσας. IUNG.

ναὶ μὰ Δί'] Legendum equidem Δί', ut recte *Iungermannus* iusserat. *Alcaei Pasiphaë Comici* fuit argumenti, titulo tamen a tragoediis petito, quod fieri solitum non raro supra diximus. meminit eius Argumentum *Plutonis Aristophanei*, ubi traditur *Alcaeam Πασιφάη' Αριστοφάνει Πλοῦτον διδάξαντι ἀνταγωνίζεσθαι*: hanc autem *Pasiphaen* adiciere licet collectis a *Meursio Alcaei* fabulis. In ipsis vero *Comici* verbis obsequenti scripto libro *Schotti οἰκητήρια* supplevimus, et eadem illa vox emendanda est in *Hesychio*: Οἰκητόρια, σκευὰ κατ' οἶκον. integrius apud *Phavorinum* invenio: Οἰκητόρια, σκευή τὰ κατὰ οἶκον· sed οἰκητήρια legendum utroque loco. [*Salmanticensibus* Excerptis debemus οἰκητήρια, quod omnino oportet in textum reponi, ut etiam a me factum est. sed praetereundum non videtur Eruditiss. *Cantenum* eodem pacto ad libri sui marginem ex ingenio supplevisse. *Ex Addendis.*]

ὄτι τὰ πρὸς θ. etc.] MS. ὄτι πρὸς θ. sine τὰ. Huc ea pertinent, quod supra ad I, 29. ex MS. adferebam: ὡσπερ καὶ χρησιτήρια, σκευή τὰ τῶν θεωρῶν· ubi tamen ἀπὸ τῶν χρησµῶν videtur deducere, aliter ac hic facit: praecedit enim ibi in MS. nam vulgo ea desunt omnia: ἔστι δὲ καὶ χρησιτήρια ἱερὰ τὰ ἐπὶ χρησµῶν, ὡσπερ καὶ χρησιτήρια, etc. quae iam adscripti. IUNG.

θυσίαν] C. V. θυσίας. KUEHN.

θυσίαν] MS. θυσίας σκ. IUNG.

θυσίαν] θυσίας, cum id habeant MSS. in textu reponi malui. *Xenophon* in *Oeconomico* inter supellectilem domesticam nominat primo loco τὰ ἐπιπλα, οἷς ἀμφὶ θυσίας χρῶμεθα, quam itaque propria voce χρησιτήρια Graeci appellaverunt. sed equidem et saepissime fuisse usos ἐπὶ τῶν κατ' οἰκίαν χρῶσιµων recte *Pollux* existimat, illaque de significatione si velis erudiri, adeundus erit optimus *Graevius Lect. Hesiod.* c. 10. ubi et *Pollucis* hunc locum tangit, videturque in *Alcaeo* legisse σκευάρια χρησιτήρια· qua tamen in re summo viro non accedam.

ἀλλὰ ἐγὼ etc.] ἀλλὰ ἐγὼ etc. absunt a C. A. usque ad παγκληρία segm. seq. KUEHN.

καὶ τῷ, ἐπὶ τῶν κατοικίαν] C. V. καὶ τὸ κατ' οἰκίαν leg. αὐτὸν, *illum* (Platonem) *nomine*, *illo* (χρηστήρια) *abusum esse ad utensilia domestica*. vid. supra libr. I. cap. 1. Sect. 26. ΚΥΡΗΝ.

καὶ τῷ, ἐπὶ τῶν κατοικίαν] MS. καὶ τὸ ἐπὶ etc. quod quidem rectius videtur vulgato τῷ, quod sine dubio mendosum, ut saepius adnotavi in Codice nostro etiam accidisse: nisi ea particula plane sit delenda. IUNG.

μαλακὰ, ὡσπερ εὐμεταχ.] ὡς εὐμεταχειρίστα, ut tractatu *facilia*, quæ sine negotio possunt e loco in locum transferri. *Salm. mobilia*. *Hesych.* εὐμετακόμιστα. Dein C. V. ὡς ὅτε Μένανδρος ἐν τῇ Περιινθίᾳ ὃ ἔστιν μάλα καὶ συλλαβῶν ἐκπηδᾷ φίλος καὶ δίφιλος ἐν ἀπολιπούσῃ· εἶτα etc. ex quibus hanc struerem lectionem:

ὡς ἔστι μαλακὰ συλλαβῶν ἐκ τῆς πόλεως
τὸ σύνολον ἐκπηδᾷ θᾶττον ψιλός. —

*Urbe quando cedit et sua colligit vasa,
omnino exilit celerius nudus.* —

Postea turbatos *Diphili* versus ita in ordinem redigerem:

εἶτα μαλακὸν ᾧ ἔχεις σκευαρίων·
ἔγωμ' ἀργυρίδιον ἐκδράμει λαβῶν
τόδε δώσεις ἐμοὶ παρακαταθήκην.

*Dein utensile hic habes supellectilis:
sume operculum, cape argenti theculam:
hocce dabis mihi depositi loco.*

Salm. post ἀργυρίδιον addit μαλακόν. ΚΥΡΗΝ.

μαλακὰ, ὡσπερ εὐμεταχ.] Ita MS. οἶον εὐμεταχειρίστα· ὡς ὅτε Μένανδρος ἐν τῇ Περιινθίᾳ, ὃ ἔστιν μάλα καὶ συλλαβῶν ἐκ τῆς πόλεως τὸ σύνολον ἐκπηδᾷ φίλος· καὶ Δίφιλος ἐν ἀπολιπούσῃ· τὴν δὲ τοιαύτην κατὰσκευὴν etc. Et *Menandri* verba priora videntur scribenda: ὃ ἔστι μαλακὸν συλλαβῶν ἐκ τῆς πόλεως τὸ σύνολον ἐκπηδᾷ φίλος. De ceteris nescio quid dicam, ne de praedictis quidem satis; magis tamen in ceteris, licet ibi pro δέιστιν' lego δύστην'· ut ita forte prima concipienda — μαλακὸν ᾧ δύστην' ἔχεις Σκευαρίων· sed non pergo in ceteris, quod aliis relinquo. Alias mutila haec esse, MS. nobis indicat, in quo Δίφιλος ἐν Ἀπολιπούσῃ laudatur, de quo in vulgatis ne mu quidem. *Menandri Perinthias* qui alii meminerint vid. apud *Casaub.* nostrum VII. *Athen.* 14. IUNGERM.

μαλακὰ] Reiiicitur ergo inter recentioris Comoediae nove et eleganter excogitata vocabula τὸ μαλακόν, cum uten-

silia designat, quod sane non contempsisse scio Atticarum elegantiarum censores, siquidem eorum omnium effugerit, notam. plurima vero de dialecto tracta esse ab auctoribus Comoediae novae liquide mihi constat. inter ea vero hoc suo iure reponas licet; Coōrum enim proprium id nomen fuit. *Hesychius*: Μαλακὸν ἰμάτιον, τετριμμένον. Κῶοι δὲ εὐμετακόμιστον, ἢ πολυτελές, ἢ ἀπαλόν. Illa vero, quae sequuntur *Menandri Diphilique* loca penitus afflicta sunt atque deformia, quae tamen, quod possumus, restituere nitentur. *Menandri* verba ita legimus e MSS. et coniectura nostra: ὃ ἐστὶ μαλακὸν συλλαβῶν ἐκ τῆς πόλεως τὸ σύνολον ἐκπηδᾷ θᾶτιον· quod *superest utensilium arripientis ex urbe penitus aufugit celeriter*: et haberi sermonem duco de hamine divite et potente, qui testularum suffragio Athenis fuerit eiectus. quod autem in MSS. ommissa vocula θᾶτιον legatur φίλος ex similitudine sequenturae vocis Δίφιλος, quam textui redonabimus, ortum puto, nisi si quis cum *Kueshnio* φίλος reformare velit; quod tamen nolim. poteris etiam adsumpta vulgatae lectionis particula, ὡς ἐστὶ legere sensu non incommodo. Quod subditur in editis: εἶτα, μαλακὸν etc. esse *Menandri* censeas, sed illa nos praeeunte *Kueshnio* cum MSS. *Diphilo* adseruimus. in ipso loco tanto minus experiri vires nostras feliciter licet, quanto nos magis in istis his angustiis destituunt ope sua MSS. interim ita coniectabam:

— εἶτα μαλακὸν ὃ
 δύστην' ἔχεις σκευάριον, ἐκπωμάτιον. vel potius
 ἐκπώμα τὸ
 ἀργυρίδιον, ἐκ δόμου λαβὼν τόδε
 δώσεις ἐμοὶ παρακαταθήκην. —

Quorum sensus est facillimus atque planus. et illa potius in textu reponere decrevi, atque retinere vulgatam lectionem intricatissimam, quam nemo capiat. de versuum autem lege neque hic neque alibi certi quid constituam, quippe quae quam maxime sit dubia. *Menandri Perinthiam* adducit *Anonymus* in *Hermogenem* pag. 391. Μένανδρος ἐν τῇ περιθία, οὐδ' αὐτὸς εἰμὶ σὺν θεοῖς ὑπόξυλος· emenda sis, Περινθία, quod in ora sui Codicis adscripserat etiam illustriss. *Scaliger*. cuius fuerit argumenti discere licet ex *Andria Terentii*, qua *Perinthiam* et *Andriam Menandri* expressissae se in prologo commonstrat. [In *Diphili* verbis *Canterus* olim restituit, uti nos, δύστην' pro δεισίν'. in secundo

versu ita legendum iudico, ἐκπόματα τε καὶ τ' ἀργυροῖδιον· quod forte convenientius ad Iamborum legem. *Ex Ad-*
dendis.]

12.

ἐνδομένειαν] Quae μοκ παγκτησία. *Hesych.* ἐνδομενία, κτήσις. SEB.

ἐνδομένειαν] C. V. εὐδομενίαν. leg. ἐνδομενίαν. *Sosipater*: ἡ ἐνδομενία, *supellex*. *Cyrilli Gl.* ἐνδομενίας, haec *supellex*. *Philox. Gl.* ἐνδομένεια, *supellex*. *Hesych.* ἐνδομενία. *Phrynichus in Eclogis*: Ἐνδομενία ἁμαθῶς, δέον διττῶς λέγειν ὡς *Εὐπολις Κόλαξι* σκευὴ τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ ἐπιπλα. *Suid.* Ἐνδομενία τὴν μὲν ἐνδομενίαν ἅπασαν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξήρασαν ἐπιπλα. *Aemilius Probus*: totam quidem *Endyomeniam* vastarunt et *supellectilem* ex aedibus eripuerunt: aliam sine dubio dedisset versionem, si annotasset locum a *Suida* laudatum exstare apud *Polybium* lib. IV. cap. 72. ubi agitur de expugnatione *Psophidis* urbis *Arcadicae* et ἐνδομενίαν extat. in *Suida* vero in unum coaluisse videntur duae lectiones, ἐνδομενία et ἐνδυμενία, ita ut cum ille scripsisset ἐνδυμενία, alius nescio quis ο superscripserit, quod deinde, ut fieri amat, in textum venit, reperitque nobis ἐνδυμενία. Deinde in *Suida* interpungendum post ἐξήρασαν, ut ἐπιπλα sit *Suidae* interpretamentum vocabuli ἐνδυμενία. omissa interpunctio non soli *Porto* fraudi fuit, verum etiam effecit, ut apud *Phavorinum* quoque καὶ ante ἐπιπλα insereretur. vid. *Fragmenta Polybiana a celeberrimo Gronovio* collecta. recurrit ἐνδυμενία in *Polyb.* lib. V. c. 81. ubi vestitus pro diversis nationibus diversus dicitur ποικίλη ἐνδυμενία. innuit *Pollux* τῶ πολλοὶ esse vocabulum vulgi *Macedonibus* imprimis usurpatum, non tantum de re *Vestiaria*, sed etiam in genere de quovis domestico instrumento. vid. *Thomam* in *Eclogis* voce ἐπιπλα, *Balsamonem* et alios. KUEHN.

ἐνδομένειαν] MS. ἐνδομενίαν· ut et μοκ. sic sane et *Hesych.* Ἐνδομενία, κτήσις ἢ ἀποσκευή· ubi certe legendum κτήσις. alterum ἀποσκευή minus antiquum in hac significatione dicebat *Pollux* segm. 11. Pariter reprehendit *Phrynichus* hoc vocabulum: Ἐνδομενία, αἰτ, ἁμαθῶς· δέον διττῶς λέγειν ὡς *Εὐπολις Κόλαξι*, σκευὴ τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ ἐπιπλα· ita enim profecto legendum, non ἐνδυμενία, ut edidit doctiss. *Nunnesius*, quem locum nec recte in interpretatione cepisse videtur, nec legisse *Pollucis* nostri ista, quae clara sunt, dum in notis suis de ἐνδυμενίᾳ e *Suid.* e *Phavor.* et ἐνδυ-

μενία e *Polybio* nescio quid nos doceat. nam et apud *Suidam* ἐνδομενία legendum puto, vel ipsum *Suidam* castigandum, qui scribit: 'Ἐνδομενία· τὴν μὲν ἐνδομενίαν ἅπασαν ἐν τῶν οἰκίῶν ἐξήρπασαν· τὰ ἔπιπλα. *Pollucis*, *Hesychii*, et *Phrynichi* iam auctoritas apud me potior ἐνδομενίαν scribentium.

IUNGERM.

ἐνδομένειαν] Mutaverat accentum saltim in suo Codice Doctiss. *Kuehnius*. nos, quibus animus est MSS. eorumque auctoritati, si qua valere potest, obsequi, ἐνδομενίαν in textu reposuimus. illa nimirum crebrior est atque receptior scriptura, quamvis reapse non intersit utram potius habere exoptes; nam quidem de affinitate ε et ει ad superiorem librum rem multis exemplis perdocui. In *Benedicti Glossis* titulus est περὶ ἐνδομενίας, de supellectile. sic et in *Philoxeno*, qui aliter etiam explicuit: 'Ἐνδομενία, haec laucia. Cum vero sic usam Olympiadem esse hoc vocabulo significet *Pollux*, originem eius esse Macedonicam affirmare non vereor, unde tandem ad alios etiam dimanavit. observarunt e *Polybio* eruditi viri, quem e pluribus dialectis sublectas voces in sua transtulisse scripta constat. cum vero diutissime sorduisset id nomen aevi recentioris scriptores illud arripuere, prout quaevis apud antiquos insolita sine consilio saepius atque ratione usurparunt. reperies inter alios in *Typico Irenes Augustae* cap. 28. ubi tamen extat exaratum vitiose ἐνδομενία. Omne vero domesticum instrumentum, sic quidem Iurisconsulti supellectilem definiunt, ἐνδομενίαν appellatam arbitreris, quae scilicet est ἐν δόμῳ, quem Macedones δόμενον dixisse coniecto, ut itaque frigidum sit atque futile *Guieti* illud ἀπὸ τοῦ ἔνδον μένειν· et vide, si quid momenti atque ponderis adferant haec *Hesychiana*, quae simul emendare conabimur: 'Ἐνδομαρία, ἡ κτίσις, ἢ παροιμία. Ἐνδομενία primo loco scribo, et illam literarum mutationem accidere potuisse facillime, sit equidem in promptu docere, si sic res postularet. sed illius quidem operae vacuum hoc temporis habeamus. altero loco κτήσις emendandum, quod et eruditis observatum. denique vero παροιμία legi debere pro παροιμία Illustriss. *Scaligero* consentio, ubi habes igitur similitudinem παροιμίας et ἐνδομενίας, ut δόμενος in ἐνδομενία fuerit idem, quod οἶκος in παροιμία. sed hinc discedere iuvat, atque rem omnem docti lectoris arbitrio permittere.

ἐπαινῶ τοῦνομα.] MS. ἐπαινῶ μὲν τοῦνομα· μηνῶ δὲ, ὅστις εἰπὼν αὐτῷ ἀπολογεῖσθαι βούλοιο, ὡς ἐστὶν ἐν τινι etc.

quae certe sensum optimum habent, et in locum vulgatorum, quod forte nemo clare capit, restituenda iudico. ait: *Ego vero ut non laudo id nomen, ita indico tamen, si quis dicens id defendere velit, esse illud in quodam libro.* IUNG.

ὅτι προφυγῶν] C. A. ὅστις εἰπὼν αὐτῷ ἀπολογ. β. leg. ὅστις εἰπὼν αὐτὸ, *indico vero, si quis id dixerit, seque defendere voluerit, ὡς ἔστιν ἐν τινι βιβλίῳ, quod extet in libro aliquo: ὅτι ἐν Ὀλυμπιάδος ἀπογραφῇ τῇ κατ' ὄνομα*, ita in specimine lectum nobis est consentiente C. V. *quod in Olympiadis designatione nominatenus facta de iis, qui se donis dixerunt defraudatos, ita scriptum sit.* potest locus accipi de libello quodam, in quo citentur nomina eorum, qui donis ab *Alexandro* decretis in Macedonia per *Antipatrum* caruerunt, eumque editum esse Olympiadis opera, ut aegre faceret adversario suo *Antipatro*, vel de alia ludi alicuius Olympici descriptione, qua continentur nomina eorum, qui se iniquitate iudicum victoriae praemiis excidisse conquesti sunt. ΚΥΗΝ.

ὅτι προφυγῶν αὐτὸν ἀπ. etc.] Mireris, qui potuerint in talia scriptionis vitia incidere librarii, ut vulgatam dederint ineptissimam, pro elegantiori altera atque vera, quam *Kuehnio* favente, textui redonavimus. non aliae rei quam mendis atque maculis progignundis hominum id genus natum existimes. fuit ante nos: *μηνύω δὲ ὅτι προφυγῶν αὐτὸν ἀπ. β. ἔσται ἐν τ. β. etc. τὴν κατ' ὄν.* Istius autem libelli auctorem fuisse matrem *Alexandri Olympiadem*, in dubium non voco. eius enim antiqui *Grammatici* praeter epistolas et alia laudarunt scripta. qua tamen de re egerit, non mihi ex titulo satis liquidum est, ut audeam certi quid affirmare.

ἀπογραφῇ, τὴν κατ' ὄνομα] MS. ἀπογραφῇ τῇ κατὰ ὄνομα etc. et τῇ pro vulgato τὴν emendandum videtur. IUNGERM.

ἀφηρεῖσθαι] MS. ἀφηρήσθαι. IUNG.

κάλλιον δὲ τὴν ἐνδομένειαν, etc.] C. V. ταύτην τὴν ἐπαγκτησίαν καὶ παμπησίαν ὀνομάσαι οἷς ἐν Ἐκκλησιαζούσαις (αἰς) Ἀριστοφάνης· τραγικώτερον etc. ΚΥΗΝ.

κάλλιον δὲ τὴν ἐνδομένειαν, etc.] Vulgatus Codex mutilus est. MS. noster enim ita: *κάλλιον δὲ ταύτην τὴν ἐνδομένειαν, παγκτησίαν, καὶ παμπησίαν ὀνομάσαι, οἷς ἐν Ἐκκλησιαζούσαις Ἀριστοφάνης· Τραγικώτερον·* etc. quae ita (nisi quod mendosius *ἐνδομηνίαν* et *αἰνόμασεν* et *Ἐκκληζούσαις*) et in suo MS. invenit *Schottus* noster, non itaque dubitabis

Pollucis locum ita restituere. Et *παγκτησίας* nomen apertum est: *παμπησίαν* vero *κτημάτων* et ex *Aeschylō* Ἐπιτὰ ἐπὶ Θῆβ. adnotant. Nec omisit *Hesychius*, quamvis apud eum scribatur duplici σο, *Παμπησία, πᾶσα ἢ ὑπαρξίς*: sed locum *Aristophanis* cupis ex *Ecclesiazus*. Reddam tibi cum *Suidae* verbis, qui quoque adducit, licet *Comico* non nominato: *Παμπησίαν· πᾶσαν τὴν κτησίαν· σὺ δ' ὦ Σίκων καὶ Ξενόφαντες αἰείρεσθε τὴν παμπησίαν*: sed mendose. ita enim apud *Comicum* hodieque est:

— σὺ δ' ὦ Σίκων

καὶ Παρμένων αἰείρεσθε τὴν παμπησίαν.

Locus est paulo longius a fine Comoediae. Mox ait *Pollux* noster *παγκληρίαν* esse *τραγικώτερον*. Sed et *παμπησίαν* tragici usurparunt. *Aeschyl.* Ἐπιτὰ ἐπὶ Θῆβ. paulo a fine longius, — *κτημάτων παμπησίαν* dicens. Id nempe ex *Euripide* adnotant, apud quem ipso principio Ἰκετίδων legitur:

— Οἰδίπου παγκληρίας

μῆρος κατασχῆν φυγάδι Πολυνείκει θέλων. (*Adrastus*.)

IUNGERM.

κάλλιον δὲ τὴν ἔνδομ.] Est vero quod gaudeamus adfuisse nobis ope sua Codices MSS. in insigni lacuna tam egregie atque liberaliter explenda. defuerunt enim ante nos: ἢ *παμπησίαν* ὀνομάσαι, ὡς ἐν Ἐκκλησιαζούσαις Ἀριστοφάνης: quae talia confirmant *Excerpta Falckenburgiana*. ad *Aristophanis* locum Commentator antiquus *παμπησίαν* exponit τὴν πᾶσαν κτησίαν: sic ut et *Phavorinus*: *Παμπησίαν, τὴν πᾶσαν κτησίαν λέγει Ἀριστοφάνης*. vox autem illa fuit antiqua, πῆσις ἀπὸ τοῦ πᾶν, unde Romanorum obsoletum *paο, pavi*: ut κτησίς ἀπὸ τοῦ κτῆν: eaque de re tota pluribus forsitan in proximis. *Κληρον* appellari opes alicuius atque divitias, seu agris illae constiterint, seu nummis aliave quacunque re, paucis, puto, latet, et observasse memini ad librum VII. quae videantur. hinc itaque *παγκληρία*, quam legi in veteri quodam fragmento Poëtae cuiusdam apud *Stobensem* et *Aeschylō*, ad quem videndus *Scholiastes*, ut et idem ad eundem de *παμπησία*.

13.

σκευάρια] Saepissime apud *Aristophanem*, ut statim in iisdem *Ecclesiazusis* non longe ante allatos inde versus:

οὔτις, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλειαι;

de variis vasis, non ὑποκοριστικῶς. IUNG.

καλεῖν] Hic apponenda τελεῖα στιγμή. KUENH.

ἔμπυρα, καὶ ἄπυρα] C. A. et *Salmas.* ἄπυρα, τριηρικὰ, ναυτικά, ξύλινα καὶ κρεμαστά ὡς Ξενοφῶν. pro σκευαστά etiam C. V. leg. κρεμαστά. locus *Xenophontis* est in *Oeconomico*, ubi agit de *navis Phoeniciae* armamentis, quae in *Piraeum* forte appulerat. KUEHN.

ἔμπυρα, καὶ ἄπυρα] Ex *Platone* haec promit, apud quem libr. III. de *Leg.* non longe ab initio, de primorum hominum vita: καὶ μὴν ἀμπεχόνης γε, καὶ στρωμνῆς, καὶ οἰκῆσεων, καὶ σκευῶν ἐμπύρων τε καὶ ἀπύρων εὐπόρου, IUNG.

ἔμπυρα, καὶ ἄπυρα] Meminit *Hesychius*: "Ἄπυρα σκευή, τὰ παρέχοντα χρῆσιν ἐν πυρὶ· sed reponere sis: "Ἄπυρα σκευή, τὰ μὴ παρέχ. nam quibus ad ignem utebantur ἔμπυρα dici solitum fuit. neque raro peccatum adverti hac similive particula omissa. Σκευή τριηρικὰ in *Demosthene* legisse teneo, sed locus ad manum non est. alium hunc habe, ubi σκευή τριηραρχικὰ dixerit, in *Euergum* scilicet, paulo longius a principio: εἰσέπραξα τοῦτον ὀφείλοντα τῇ πόλει σκευή τριηραρχικά· instrumenta nautica, quae a publica re trireminum praefecti habere solebant.

σκευαστά.] Ita scribe, ut MS. habet, ἐφ' ὧν ὁ μὲν Ξενοφῶν σκευή ξύλινα καὶ κρεμαστά· ὁ δὲ Δημοσθένης ἀποτρ. Pes- sime vulgo σκευαστά. supra haec incorrupta manserunt libr. I, 94. ubi locum *Xenophontis* ex *Oeconomico* indicavi; ut et *Demosthenis* ex Orat. περὶ ἐπιτριηραρχήματος, IUNG.

σκευαστά.] Egregie MSS. et *Kuehnius* ex iis in textu, κρεμαστά. ita nimirum scripsisse *Xenophontem* loco in lucem protracto commonstraverunt *Commentatores* nostri. *Demosthenis* autem verba, quae respicit *Auctor* noster, apponere lubet: περὶ δὲ ἀποτριβῆς τῶν σκευῶν ἤθελον αὐτῷ γράμματα γράφειν.

ὁ δὲ Δημοσθένης etc.] C. A. ὁ Δ. ἀποτριβῆ τῶν σκευῶν· καὶ ὀmittit et C. V. locus *Demosthenis* est *Oratione* περὶ ἐπιτριηραρχήματος pag. 115. *detrimentum* armamenti nautici, Die abnutzung. KUEHN.

κατασκευάσασθαι] C. A. κατασκευάσθαι· leg. κατεσκευάσθαι τ. οἰ. etc. *Salmas.* notat similem locutionem ex *Antiphane* infra segm. 46. KUEHN

κατασκευάσασθαι] Illa loquendi formula celebris est in *Demosthene*: Ψευδομαριτυριῶν adversus *Euergum*: ἄφθονα ὀθόνια, καὶ στύπια, καὶ σχοινία, οἷς κατασκευάζεται ἡ τριηρης· ac paululum inferius παρασκευάσασθαι simili significato: ἀλλ' αὐτὸς ἰδίᾳ παρεσκευάσμαι, ὅποτε δέοι· sic et in illa περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος concinne et plene: ἔτι δὲ σκεύεσιν ἰδίους

τὴν ναῦν ἅπασαν κατεσκευάσα· et inde τριήρης εὖ κατασκευασμένη in eadem Oratione: *triremis omni re necessaria affatim instructa.*

ὀτιδήποτε.] MS. ὅτι δήποτε. IUNG.

14.

εἴτε ὀπλιτικῇ] C. A. ἤτε ὁ. ἢ τῶν ὕ. ἤτε τῶν ὕ. C. V. ἢ σκευῇ ἢ εἴτε ἢ ὀπλ. KUEHN.

εἴτε ὀπλιτικῇ] MS. εἴτε ἢ ὀπλιτικῇ etc. et supple sis ita, quum et in reliquis membris articulus hic ita adiiciatur. IUNGERM.

εἴτε ὀπλιτικῇ] Textus habet ἢ ὀπλιτικῇ. Τῶν ὀπλων σκευῇ est apud *Thucydidem*, cui contraria est σκευῇ ψιλῇ, *levis armatura*. saepissime in *Herodoti Polymnia*, ubi omnium illarum gentium, quae *Xerxi* expeditionem in Graeciam suscipienti adfuere, diversissimam armaturam posteris descriptam reliquit: Πέρσαι μὲν ᾧδε ἐσκευασμένοι. Ἀράβιοι δὲ σκευὴν μὲν εἶχον· aliaque similia. *Demosthenes Midiana*: διαβάντες ἐν τάξει καὶ σκευὴν ἔχοντες· sed quid in re clara exemplis utimur?

εἴρηται τὸ ἀπεσκευασμένα] Hic ponenda distinctio; quod enim sequitur, dictum est Auctoris alicuius, in quo videtur legendum, ἐπεσκευασμένα, quod idem cum ἐστρωματισμένα, et ita C. V. legit, ut vidi postea; habet enim ἐπεσκ. ἦν τὰ ὕ. C. A. addit ἦν δὲ. *Xenoph.* lib. VI. de H. G. ἵππους ἐπεσκευασμένους, equos instructos ad vehendum sessorem. KUEHN.

εἴρηται τὸ ἀπεσκευασμένα] MS. τὸ ἐπεσκευασμένα ἦν τὰ ὑποζύγια· quae saniora videntur vulgatis. immo sunt, forteque ex eodem *Xenophonte* sint. Certe ex eo hac significatione, ἵππους ἐπεσκευασμένους e VI. Ἑλληνικ. ἀντὶ ἐπεστρωμένους *Budaeus* adfert Comment. ling. Graec. vel ut nostri *Pollucis* verbo utamur ἀντὶ ἐστρωματισμένους. ἀπεσκευασμένα vulgatum vero non convenit. IUNG.

εἴρηται τὸ ἀπεσκ. etc.] Duce *Kuehnio* locum redintegravimus, ut MSS. iusserunt. fuit ante nos ἀπεσκευασμένα τὰ ὑποζύγια. χοῆσιν alicuius scriptoris, cuius non venit in memoriam, quanquam legisse sciam, posuit hic *Pollux*. *Suidas*: Ἐπισκευάσασθαι, ἐπιφορτίσασθαι. *Agathias* hoc sensu usurpat.

καὶ αἱ σκευαγωγοὶ δὲ ἄμ.] σκευαγωγοὶ ἄ. *vehicula impeditis onusta*. αἱ et δὲ absunt a C. V. KUEHN.

καὶ αἱ σκευαγωγοὶ δὲ ἄμ.] MS. καὶ σκευαγ. sine αἱ· quem articulum hic possumus omittere. IUNG.

τὰ σκευοφόρα.] τὰ σκευοφόρα *Xenophonti* sunt iumenta, quae vocantur *sagmaria* a recentioribus. C. A. leg. σκευοφόρια. KUEHN.

τὰ σκευοφόρα.] Prae oculis habuisse *Pollicem* existimo *Xenophontis* ista *Ἑλλην.* libr. IV. πρὸς δὲ τούτοις σκευή πολλά, καὶ σκευοφόρα ὑποζύγια· quae talia *Polyaenus* habet saepius. *Phavorinus* quae de σκευοφόροις habet, hausit e *Niceta Choniata* libr. VI. ἐπὶ τούτοις εἶποντο τὰ σκευοφόρα, καὶ τὸ οἰκεικὸν τοῦ στρατεύματος· ubi in alio Codice legi scribit *Wolfius*: τὰ σαγμάρια, καὶ κατοῦναι, καὶ οἱ ὑποχείριοι. σαγμάρια nimirum posterior aetas nominavit τὰ τῶν ὑποζυγίων ἐπισσαγμένα, *sarcinis onerata iumenta*: vide *Meursii*, et praecipue laboriosissimum *Cangii Glossarium. Philoxenus*; Σκευοφόρα, *impedimenta.* in iisdem *Glossis*: Σκευοφόρος, *vasifer, sarcinator.* Σκευοφόροι, *calones, lixae.* Σκευοφορεῖν, quod inde venit, usurpat *Max. Tyrius*: τί δὲ εἰ στρατηγὸς ἦν ὁ θεὸς, κατὰ ὃ μὲν σκευοφορεῖν ἄξιός, ἤπει τὸν στρατηγὸν ὀπλίτου χώραν· et aliud concinnius verbum in *Xenophonte Cyropaed.* libr. VIII. συσκευοφορεῖν.

σκευοφόρος,] C. A. ὡς ἐν βατράχοις Ἀριστοφάνης σκευοφόρος, quod in *Glossis* redditur *calo.* *Xenoph.* libr. VII. C. P. αἱ κάμηλοι ἐν τοῖς σκευοφόροις διαγούσι. KUEHN.

σκευοφόρος,] Distingue potius σκευοφόρος· καὶ τὸ ῥῆμα τὸ σκευαγ. sic in MS. est. *Aristophanis* locus in quo σκευοφόρος, *Ranis* hic est:

ἐγὼ δ' ἔσομαι σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει,
Bacchi verba ad *Xanthiam.* IUNG.

καὶ τὸ ῥῆμα] Abest a C. A. καὶ τό. KUEHN.

ἐνσκευάσθαι τινα σκ.] C. V. σκευῶ καὶ τὸ ἐνσκευάσαι τι π. C. A. εἰσκευάσθη· prius ἐνσκευάσθαι τ. σ. *Herodoti* est, signatque habitum armorum cultumque corporis certum. KUEHN.

ἐνσκευάσθαι τινα σκ.] MS. ἐνσκευάσθαι τινά· et mox MS. τί. IUNG.

Θουκυδ. ὄμοροι etc.] MS. et priores editiones ὄμηροι. Sed *Thucyd.* libr. II. fol. 165. εἰσὶ δ' οἱ Γέται, καὶ οἱ ταύτη ὄμοροι τε τοῖς Σκύθαις καὶ ὀμόσκεινοι. Idem libr. III. fol. 238. (Ὀζόλαι) ὄντες ὄμοροι τοῖς Αἰτωλοῖς καὶ ὀμόσκεινοι. SEB.

Θουκυδ. ὄμοροι etc.] Lib. II. pag. 167. et lib. III. pag. 238. *similiter armati.* C. A. non habet καὶ ante ὀμόσκεινοι· nec mox. *Interpr.* hic de *Homeris* nescio quibus cogitavit, cum *Thucydides* nil aliud voluerit, quam quod Thra-

ces finitimi sint Scythis, et iisdem cum illis armis utantur. C. A. leg. ὄμηρος τοῖς, male, ut ex *Thucyd.* patet. KUEHN.

Θουκυδ. ὄμοροι etc.] MS. ὄμοροι τοῖς etc. sine τε. Sed locum bene edidit e lib. II. *Thucyd.* *Seberus* noster, qui et verba *Historici* adfert. et prorsus ita in suo Codice emendaverat hic *H. Stephanus*, quum vulgo pessime esset, ὄμηρος τοῖς Σκύθαις ὁμόσκ. Et particulam sane τε *Pollux* omittere suo lubitu potuit. Alias et alius geminus locus apud *Thucydidem* lib. III. Ξυγγο. ὄντες γὰρ ὄμοροι τοῖς Αἰτωλοῖς καὶ ὁμόσκενοι· de *Locris Ozolis*. IUNG.

αὐτόσκενος] *Interpr. operarius. Gl.* Αὐτόσκενον, simplex, rude, puta et arte carens, quando de re sermo est; de persona vero, notat αὐτοδιάκονον, qui sibi ipsi est σκευοφόρος, et id ipsum vult Auctor, cum dixit, ὁ αὐτουργός. KUEHN.

αὐτόσκενος] *Onomasticon Vetus:* Αὐτόσκενον, simplex. Αὐτοσκεύαστος habet *Hesychius* in Αὐτόστρολον, sic enim omnia cum *Guisto* rescribendum existimo.

οὐραση οὐραση ἰασησίων πικ 15.

ἄσκειος] Qui non instructus est iustis armis, miles levis armaturae, veles, γυμνήτης. ἀκατάσκενος idem quod ἀκατασκεύαστος, incompositus, inconditus et propterea vilis. KUEHN.

ἄσκενος] Feliciter hanc vocem *Pausaniae* restituerunt eruditi viri lib. VIII. cap. 50. γενομένης δὲ πρὸς Μαντινεία μάχης, Λακεδαιμονίων μὲν οἱ ψιλοὶ τοὺς ἀσκατοὺς τῶν Ἀχαιῶν οὐκῶσι. *Sylburgius* ἀσκεύους legendum censet, et de ψιλοῖς seu levis armaturae militibus exponit, quae singula *Pollucis* hoc allato loco confirmat *Eruditiss. Kuehnius*, ibique dicere te posse ipsis *Pausaniae* verbis inquit, ἄσκειον esse, τὸν μὴ ἔχοντα τῶν ὀπλων τὴν σκευήν. *Hesychius:* Ἀσκεύοις, ψιλοῖς, ἀπαρασκεύοις. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. unde fortean id vocis hauserat Auctor noster. parili modo *Suidas:* Ἀσκειον, ἀπαρασκεύον, ἄνευ ὀπλων· sed quem ex *Nazianzeno* locum adducit, non ad illum significatum congruit; nam ἄσκειος et ὑπέριτος βίος, vita est libera, facilis, neque ullis impedita instrumentis.]) α τινεσθε Γεστο

ὁ ψιλός.] MS. mendose ψηλός. IUNG.

σκευοποιία] *Fictio personarum theatralium:* quique eas conficiebant σκευοποιοὶ mox; supra enim segm. praeced. dictum σκευήν etiam esse ὑποκριτῶν, *histrionum*. KUEHN.

σκευωρία] σκευωρία in *Glossis* factio: posset et reddi coitio fraudulenta, technae, insidiosa machinatio. ἐσκευω-

ποιημένον π. est negotium ex compacto adornatum, uti quandoque fieri solet in re testamentaria, unde *Vetus Onomast.* Σκευωρός, Testamentarius, nisi ibi velis in bonam partem accipere τὸ σκευωρός pro custode testamenti. KUEHN.

σκευωρία] MS. καὶ ἡ σκευωρία, καὶ ἡ σκευοποιία, καὶ τὸ ἐσκευοποιημ. πρ. et reddamus vovulae σκευωρία et ἐσκευοπ. quoque suos articulos, quibus vulgo carent. IUNG.

καὶ σκευωρία] Aptius equidem ἡ σκευωρία et τὸ ἐσκ. reposuimus e MSS. et quamvis haec talia parvi forsitan habeantur, haud parum tamen ad elegantiam contextus conferunt. De σκευωρία vide quae dixi ad superiorem librum segm. 135. ubi acutum id erat quod coniectabat *Iungermannus* ex MS. sui scriptura σκευωρία legendum σκαιωρία, siquidem et in ipso *Polluce* profecto pro αι saepius sit vitio positum ε, quo pacto inferius occurreret nobis κελεύεις corruptum ex καὶ λέβης. alias autem σκαιωρία veteris est elegantiae, quod transposuerunt in sua scripta recentiores. *Nicetas* σκαιωρεῖν habet lib. III. de Vita *Manuel. Comn.* σκαιωρεῖ κατὰ τοῦ ἀνδρός τὰ οἰκτρότατα. verum enim vero ibi tum vulgatum calculo nostro comprobabamus. Hic autem si vocibus transpositis *Pollucem* scripsisse credamus, καὶ ἡ σκευωρία, καὶ ἡ σκευοποιία, non hoc sua ratione carebit. Titulum porro orationis *Isasanae* de MSS. emendavimus. ante nos fuit Ἀρχιπόλιδος, quod et ita *Meursius* in sua Bibliotheca retinuit. sensus vero loci hic est: testamentis autem quatuor ab ipsis false constructis, suppositis.

Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀρχ.] Abest a C. A. περὶ τοῦ Ἀρχ. κλ. Oratio est laudata et aliis. KUEHN.

Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀρχ.] MS. ὡς Ἰσαῖος περὶ τοῦ Ἀρχιπόλιδος κλήρου. sine ἐν τῷ. et emendandum videtur Ἀρχιπόλιδος. Ἀρχέπολις, ut Ἀρχέδικος, Ἀρχέμορος, Ἀρχέστρατος. Et occurrit nomen alicubi in historia Graeca, ubi, mihi iam non memoria sistit. IUNG.

Διαθ. δὲ τεττ.] C. A. Δ. δ. τῶν τετάρων, illis autem quatuor confictis testamentis. vid. *Harpocr.* in Σκευοποιούντα τὸ πρᾶγμα. KUEHN.

ὁ δὲ αὐτὸς etc.] Absunt a C. A. usque ad δημαίαν καί. KUEHN.

ὁ δὲ αὐτὸς etc.] MS. ὁ δ' αὐτὸς etc. Ceterum Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς *Λυσίβιον* laudatur etiam ab *Harpocrate* in ἐπίδικος. IUNGERM.

τοιαῦτα μὲν etc.] C. V. ita laudat *Isaei* ἔησιν. τοιαῦτα μέντοι οὗτοι. Talia equidem hi in mortuum machinati. σκευο-

ποιήματα sunt, artes, τέχνηαι, doli. Oratio contra *Lysibium* fuit περί ἐπικλήρου. KUERN.

τοιαῦτα μὲν etc.] MS. τοιαῦτα μὲν τοι οὕτω ἐπὶ etc. quae hercle vulgatis rectiora, et ita restituenda sunt. De hoc verbo vero tantum *Hyperidem* adducit *Harpocratio*: Σκενοποιούντα τὸ πρᾶγμα, αἰτ, Ἐπερίδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου· ἀντὶ τοῦ σκενωρούμενον, καὶ κατασκευάζοντα, καὶ πλαττόμενον. IUNG.

τοιαῦτα μὲν τοιούτοις etc.] *Kuehnius* in ora sui Codicis: Τοιαῦτα μὲν τοι οὗτοι· sed in MS. *Palatino* reperit *Iungermanus* οὕτω· et sane alterutrum sequi satius sit, non animi sum certus. textui tamen reposui MS. *Palatini* lectionem, quod ille Codex in pluribus aliis egregiam *Polluci* praestiterit operam, et meliorem ceteris ut plurimum scripturam adservaverit.

Ἐπερίδ. ἐν τῷ πρ. *Δημαίαν*.] C. V. *Δημέαν*, in Oratione adversus *Demeam*: *Harpocr.* tamen laudat *Hyperidem* ἐν τῷ κατὰ *Δημαίου*, voce ὀσχοφόροι, et *Suidas* habet, *Δημαίων*, κύριον. KUERN.

Ἐπερίδ. ἐν τῷ πρ. *Δημαίαν*.] MS. Ἐπερίδης ἐν τῷ πρὸς *Δημέαν*· et *Δημέαν* scribendum sane est, non ut vulgo *Δημαίαν*. sic apud *Harpocratem* in *Κυρία Ἐκκλησία*: Ἐπερίδης ἐν τῷ κατὰ *Δημέου* ξενίας, εἰ γνήσιος· ubi etiam vides eum dubitare an vere sit *Hyperidae*: quo pacto et laudat in ὀσχοφόροι, quo loco tamen *Δημαίου* legitur. et adhuc corruptius in *χαλκεία*, ubi eadem Oratio citatur, et *Δημίου* est. Apud eundem quoque in *Λουσιεύς* est: Ἐπερίδης ἐν τῇ πρὸς τὴν *Δημαίου* γραφῆν· quae an alia, et quoque tamen *Δημέου* legendum est? ut apud *Terentium Demeas*. IUNG.

Ἐπερίδης ἐν τῷ πρὸς *Δημαίαν*.] Nomen illud ita corrupte in vulgatis fuit editum, reddidimus e MSS. *Δημέαν*, quam veram esse scripturam vidit olim *Meursius Attic. Lect.* lib. I. cap. 5. et restituit etiam variis in locis apud *Harpocratem*, καὶ σκενάσαι, etc.] C. A. σκενάσαι. C. V. καὶ σκενάσαι, καὶ συσκευασάμενοι· pro πλείστου leg. C. A. πλοῖα, quod non praetulerim vulgatae lectioni, quam minime assecutus est *Interpr. convasantes pretiosissima quaeque*. KUERN.

καὶ σκενάσαι, etc.] MS. σκενάσαι· καὶ συσκευασάμενοι τὰ πλείστου ἄξια, καὶ ἀσυσκευαστον, ὡς *Ξενοφῶν*· καὶ σκενοποιοί· καὶ διασκ. et ita omnia scribe et distingue. vix enim dubito quin et illa συσκευασάμενοι τὰ πλ. ἄ. ex *Xenophonte* sint, qui libenter isto verbo ita uti solet. *Xenoph. Oeconomico*: καὶ οὕτω κατακεῖμενα ἕκαστα κατενόησα, ὡς οὔτε ἄλληλα ἐμποδίζει,

οὔτε μαστευτοῦ δεῖται, οὔτε ἀνσκειάστα ἐστίν, οὔτε δυσλύτως ἔχει etc. IUNG.

καὶ σκευάσαι, σκευασ.] *Kuehnius* in textu recte: καὶ συσκευασάμενοι. Priori illo σκευάσαι non ineleganter est usus *Thessalus* Oratione, quam habuit ad populum Atheniensem: ἐς πολιορκίην σκευάσαντες τὸ ἄλλο στρατεύμα. Alterum est in re militari vulgare. milites enim dato itineris faciundi signo συσκευάσασθαι dicuntur, colligere sarcinas, atque alligare: aptissime *Xenophon* *Agesilai Vita*: ἐν δὲ τούτου εὐθύς τοῖς μὲν στρατιώταις παρήγγειλε συσκευάζεσθαι ὡς εἰς στρατείαν. Ἑλλην. libr. IV. νυκτὸς συσκευασάμενοι ὄρχοντο ἀπίοντες· pauloque inferius: καὶ οἱ μὲν δὴ συσκευάζοντο ὡς ἀκολουθήσοντες. *Suidas* ea de causa συσκευάζεσθαι exponit εἰς τὴν ὁδὸν εὐτρεπίζεσθαι, et alium e *Xenophonte* locum adfert. *Lysias* in re paululum diversa de homine, qui alio commigraturus est, κατὰ *Φίλωνος* δοκιμασίας· συσκευασάμενος γὰρ τὰ ἑαυτοῦ ἐνθάδε εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐξώκησε. nec aliter *Demosthenes* in *Neaeram*. *Scholiam* vide *Chersonitanae* Orationis. *Thucydides* id dixit ἀνασκευάζεσθαι in prooemio de Atheniensi populo, cum Graeciam gravi bello peteret *Xerxes*, in naves se et opes suas conferente: καὶ ἀνασκευασάμενοι, εἰς τὰς ναῦς ἐμβάντες, ναυτικοὶ ἐγένοντο. *Scholiastes* exponit, τὰ σκευῆ ἀναλαμβάνοντες· sed ego utrumque eleganter memini legisse translatum ad homines, qui morti sunt proximi. *Chrysostomus*: ἐὰν δέ σε συσκευάζεσθαι ὁ μέγιστος κελεύῃ, si vero te convasare iusserit *Deus* O. M. nec dissimili modo loquutum fuisse *Epictetum* in memoria habeo. tale quid etiam *Suidas* profert ex auctore nescio quo: ὄναρ ἐπίσταται θεία τις ὄψις, καὶ λέγει δεῖν συσκευάζεσθαι· καλεῖ γὰρ τὸ χρεῶν αὐτόν· quamquam et hoc loco aliter posse capi non negem. Poteram equidem loquendi formulas in Romanis usitatas componere cum Graecis, similitudinemque ostendere: sed cavendum est ne praeter rem simus longiores.

16.

ἀνσκειάστον] *Imperatum*. KUEHN,

ὡς ὁ Ξενοφῶν, etc.] MS. ὡς Ξεν. SEB.

ὡς ὁ Ξενοφῶν, etc.] C. A. οὐσίαν ὡς Ξενοφῶν φ. A. ubi male inculcatum nomen *Xenophontis*. *Demosth.* enim inquit *Oratione* in *Aphobum* de falsis testimoniis, non procul ab initio, ἀλλὰ διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν, sed distrahens, dissipans substantiam etc. addit enim statim, seque ipsum explicat, ἐκ δὲ τῆς οἰκίας αὐτὸς τὰ σκευῆ λαβὼν, καὶ τὰ ἀνδράποδα ἐξαγαγὼν, καὶ τὸν λάκκον συντρίψας, καὶ τὰ θυρώματα ἀποσπάσας

καὶ μόνον οὐκ αὐτὴν τὴν οἰκίαν ἐμπρήσας· hoc est διασκευάσασθαι τὴν οὐσίαν, diripere opes, dissipare substantiam. KUEHN.

ὡς φησὶ Δημ.] MS. ὡς φησὶν Δ. Demosthenis locum protulit et Budaeus Comm. ling. Graecae: διασκευάζομαι, ait, τὸ συσκευάζομαι, id est, sarcinas compono, colligo vasa, ut qui foro cessuri sunt, aut alias migraturi. Demosth. πρὸς Ἀφοβὸν ψευδομαρτυρ. ἀλλὰ διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν, καὶ παραδοὺς τὴν οἰκίαν Ἀφοβῶ, τὸν δὲ ἀγρὸν Ὀνήτορι, πρὸς μὲν ἐκείνου δίκην καὶ πράγματ' ἔχειν ἐμὲ πεποιήκεν. Usus eo verbo ita et Isaeus, quamvis eius verba non exhibeantur. ubi enim apud Harpocrationem legitur, Διασκευάσασθαι, ἀντὶ τοῦ σκευάσασθαι. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλλικράτην· ex MS. epitome et Suida legendum est, ἀντὶ τοῦ συσκευάσασθαι. corrige etiam apud Suidam ἴσως, et pro eo reponere Ἰσαῖος eo loci. IUNG.

σκευασάμενοι etc.] C. A. σκευασάμενος. C. V. et Salm. καὶ σκευασάμενοι ὡς Δείναρχος τὰ ἐκ τῆς οἰκίας, et convasantes quae domi erant; videtur enim legendum συσκ. vel ἀποσκ. removens, ut ἀπεσκευασμένος χρ. qui pecuniam aliorum amandavit, deposuit alicubi. Salm. leg. τὰ ἐκ τῆς οὐσίας pro τὰ τῆς οὐσίας. KUEHN.

σκευασάμενοι etc.] MS. καὶ σκευασάμενοι, ὡς Δείναρχος, τὰ ἐκ τῆς οἰκίας· καὶ ἀποσκ. vide itaque an particula ἐκ suppleta vulgo sit in loco Dinarchi. sane καὶ non inepte intercedat in his locutionibus connectendis, ut et mox videbimus. IUNG.

σκευασάμενοι τὰ τῆς οἰκ. ὡς Δείν.] Illo modo atque ordine restitui, quo MSS. habuerunt, σκευάζεσθαι idem in hoc loco, ac συσκευάζεσθαι. Sed recurrendum iam ad praecedentia, in quibus σκευοποιοί, qui dicuntur personarum scenicarum confectores. Hesych. Σκευοποιοὺς, τοὺς τὰ πρόσωπα ποιοῦντας· et Sopingius adducit concinnum ex Aeliani Variis II. cap. 13. locum: δῆλον γὰρ δὴ, ὅτι καὶ οἱ σκευοποιοὶ ἔπλασαν αὐτὸν ὡς ὅτι κάλλιστα ἐξεκίασαντες· ad haec Kuehniū vide. Ἀπεσκευασμένος τὰ χρήματα, pecuniis atque opibus defraudatus. sic utitur Agathias hoc verbo. τράπεζα vero dicitur ἀνασκευασθῆναι, cum pessum it. id ipsum et ἀνατρέπεσθαι, quod in Ulpiano legisse commemini.

ἀνασκευασθῆναι τὴν τρ.] Everti mensam trapezitae, cum scilicet ille a suis debitoribus defraudatus foro cedere cogitur. non semel extat apud Demosthenem: ἐπισκευάσαι τὸ τεῖχος, murum vetustate collapsum restaurare. KUEHN.

ἀνασκευασθῆναι τὴν τρ.] MS. καὶ ἀποσκ. τὴν τρ. καὶ ἐπισκ. τ. τ. καὶ π. In his quod ad ἀνασκευασθῆναι τὴν τράπεζαν at-

tinēt, inde est et quod apud *Demosthenem* ἐν παραγραφῇ πρὸς Ἀπατούριον non longe a principio Orationis legitur, τῆς τραπέζης ἀνασκευασθείσης· ubi *Budaeus* Comm. ling. Gr. verbum ἀνασκευάζεσθαι exponit, collectis vasis migrare, vel patria facessere, hoc est, μετοικιζόμενον σκευαγωγεῖν, ut decoctores e patria extorres, et qui solum vertunt. IUNG.

πομπῆς ἐπισκ.] C. V. addit καὶ πομπείων, pompae et eorum, quae exornandae pompae sunt curator. KUEHN.

πομπῆς ἐπισκ.] MS. pro πομπῆς ἐπ. habet καὶ πομπείων ἐπισκευαστής. Et sic profecto legendum est, sunt enim haec fere e *Demosthene* prolata, ut et hoc. Verba magni Oratoris sunt in extrema κατὰ Ἀνδροτιῶνος· ἀλλ' Ἀνδροτιῶν ὑμῖν πομπείων ἐπισκευαστής. IUNG.

πομπῆς ἐπισκευαστής.] Ego sic restitui in textu: πομπῆς καὶ πομπείων ἐπισκ. alterum scilicet e MSS. supplens, quod optime hausisse *Nostrum* ex *Demosthene* *Iungermannus* ostendit. dixit in eadem *Androtiana*: τὰ πομπεία ὡς ἐπεσκεύασε, καὶ τὴν τῶν στεφάνων καθαιρέσιν. *Thessalus*: ἧς τὰ τεῖχη ἐπεσκευάζοντο. *Thucydides* lib. I. καὶ τὰς ἄλλας (ναῦς) ἐπισκευάζοντες· ubi de notione verbi quae *Scholiastes* docet, haec habeto: Ἐπισκευάζω, τὸ ἐκ παλαιότητος εἰς νέαν κατάβασιν εἰδοποιῶ· καὶ ἐπισκευαστής, ὁ τῶν σαθρῶν οἰκοδόμος. Ἐπισκεύασαντες, ἐκ σαθρότητος νέας ποιοῦντες. Huius itaque opinione qui collapsas res atque corruptas reficit, ἐπισκευαστής est appellandus.

πανόπταις] *Cratini Panoptae* laudantur etiam ab *Hephaestione* περὶ μέτρων non longe a principio, semel atque iterum. IUNGERM.

σκευοφύλακα] C. A. σκευωρὸν καλεῖ τὸ μέντοι ἤψηται etc. KUEHN.

τοῦτον δὲ καὶ σκῆδον etc.] C. V. σκοῖδόν τινες ὠνόμαζον τὸν ἐπὶ τῶν σκευῶν ἐν ταῖς βαρβαρικαῖς ἀποσκευαῖς· ἕτεροι δὲ οἶονται οὕτω κεκλησθαι τ. ἐ. τ. σ. *Hesychius*: Σκῆδος, ἀρχὴ τις παρὰ Μακεδόσι τεταγμένη ἐπὶ τῶν δικαστηρίων. ἡ λέξις κεῖται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Ἀλεξάνδρου. KUEHN.

τοῦτον δὲ καὶ σκῆδον etc.] MS. τοῦτον δὲ καὶ σκοῖδόν τινες ὠνομ. τὸν ἐπὶ τῶν σκευῶν ἐν ταῖς βαρβαρικαῖς ἀποσκευαῖς· ἕτεροι δὲ οἶονται, οὕτω κεκλ. *Vulgata* itaque si perfecta, hinc redintegranda. σκοῖδος, non σκῆδος, etiam apud *Hesychium* vocatur hic Magistratus Barbaricus sive vasis praepositus, sive annonae, Σκοῖδος, scribit ille glossatorum eximius, ἀρχή τις παρὰ Μακεδόσι τεταγμένη ἐπὶ τῶν δικαστηρίων. ἡ λέξις κεῖται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Ἀλεξάνδρου. Nec plura de eo scio, nisi

quod in excerptis quibusdam a *Sylburgio* e veteri quodam *Grammatico* invenio: κοῖδος παρὰ Μακεδόσιν ὁ οἰκονόμος, καὶ τὸ χλῖδος προπερισπώμενα· ubi tamen pariter σκοῖδος scribendum non dubito, quam praecedat κυνός. propter eius voculae ultimum ς male in alterius initio σ omissum est. IUNG.

τοῦτον δὲ καὶ σκηδόν] Illa nobis textui restituta lectio, quam meliorem vulgata pleniorque suppeditarunt MSS. fuit ante nos editum hoc pacto: τοῦτον δὲ καὶ σκηδόν τινες αἰνόμαζον τὸν ἐν βαρβαρικαῖς σκευαῖς. Labet autem originem vocis anquirere, atque quo sum animo ad literas Orientales proclivi, ex his erutam illam et deductam luci exponere, quod eo magis facile futurum existimo, quo clara mihi vestigia linguarum Orientalium in sermonis Macedonici reliquiisprehendisse visus sum. Σκοῖδος itaque generale fuisse nomen apud Macedonas existimo, quo praefecti quibusvis rebus appellarentur. ea de causa praefectum instrumento seu militari seu domestico *Pollux* ita dictum ait, ille vero *Grammaticus*, quem *Iungermannus* adduxit, rerum familiarium procuratorem, *Hesychius* autem in agundis iudiciis praesidem magistratum. at illos enim, qui rebus praesunt, quid aequae commendet, ac in omnibus efficiendis indefessa sedulitas, et strenua promptitudo? non igitur erit mirum, si ab officii sui ratione et munere praefecti nomen trahant. iam quidem in Hebraea lingua שָׂקֵר attente sedulum esse, in eaque re, quae agitur, assiduum denotat. observat hoc *Kimchius* in *Lexico*: וההחמדה על הדבר ענינס ענין והמהירות ההשחרות והמהירות והמהירות. et remanet autem haec ipsa verbi significatio in lingua Chaldaea שָׂקֵר, *sedulus, assiduus, attentus*, et, nisi me fallo, in veteri Persarum sermone eadem illa vox extitit. id ego colligere putabam ex vocabulo שָׂקֵר quod praefectum exponunt, in eaque notione usus est eximius auctor *Rosarii*. scilicet omissa est litera ר propter similitudinem sequentis. scribendum enim esset, si scriberes plene שָׂקֵרָא qui praefecturam habet. neque vero latebit vel mediocriter eius linguae peritis usus voculae רָא in formandis nominibus. hinc igitur שָׂקֵרָא, qui rebus invigilat et praest. praefectus, unde tandem emanasse duco Macedonicum illud σκοῖδος, quod suspiceris etiam *Alexandri Magni* aetate devictis Persis accidisse; sed in ea tamen re non disputem ego quidem.

ἤψηται ἰσχ. etc.] *Salmas.* ἤψισται. KUENEN.

ἤψηται ἰσχ. etc.] Distingue potius ut in MS. ἤψηται, ἰσχ. IUNG.

ἤψηται] Sic in Codice *Falckenburgii* notatum reperio pro priorum edit. lectione ἤψηται.

τὰ πλεῖστα etc.] Textus *Xenoph.* habet: μεθ' ὕδατος τοῦ πλεῖστου ἐ. omnia elixa cum quam plurima aqua parata sunt. verba sunt *Cyri* suos milites adhortantis, ut assuescant mature aquam bibere; sic in via, si vinum defecerit, mutationem exiguam futuram, cum iam ante nec mazam, nec panem, nec ulla elixa comederint sine aqua adhibita. *Interpr.* quia locum non evolvit, a sensu vero longius aberravit. τὰ πλεῖστα non habuerunt C. V. et *Salmas.* KUEHN.

τὰ πλεῖστα etc.] *Xenophontis* locus libr. VI. *Cyri Paed.* est. in Oratione *Cyri*: καὶ τὰ ἐφθὰ δὲ πάντα μεθ' ὕδατος τοῦ πλεῖστου ἐσκεύασται. *Pollux* noster τὰ πλεῖστα scribit. IUNG.

Δημοσθένης ἔφη] Abest ἔφη a C. A. KUEHN.

Δημοσθένης ἔφη] *Demosthenis* locus fortasse ille sit, quem ex III. *Philipp.* adnotant: ἐν *Εὐβοίᾳ* τυραννίδα κατασκευάζοντα, καὶ νῦν ἐπὶ *Θράκη* παριόντα καὶ τὰ ἐν *Πελοποννήσῳ*σκευωρούμενον. Caput hoc usque ad εἰ μὲν τοι segm. 19. sine titulo praecedenti in MS. adiungitur. in eo non saltem unum defectum ex MS. egregio explebimus. IUNG.

17.

περὶ τοῦ ἐν ᾧ τὰ σκ. etc.] C. A. et V. C. *Salmas.* omittunt titulum, et praecedenti capiti iungunt. KUEHN.

ὅτι δὲ τὰ σκ. etc.] C. A. et *Salmas.* ὅτι δὴ τ. σ. ἐ. σκευοφορίαν. C. V. melius, σκευοφόριον, quod mox *Platonis Comici* dictum confirmat. KUEHN.

ὅτι δὲ τὰ σκ. etc.] Ita post σκευωρούμενον sequitur in MS. ὅτι δὴ τὰ σκ. ἐκομ. σκευοφόριον μὲν etc. non σκευωρίαν, quo pacto profecto nemo istud lignum baiulorum nominavit. Ita itaque scribere lubet: ὅτι δὲ τὰ σκεύη ἐκομίζετο, σκευοφόριον μὲν τοῦτο etc. supra VII, 175. σκευοφόρον hoc vocatur, ubi tamen MS. noster deficiebat: τὸ δὲ, τὰλλα σκεύη φέρων, οὐ μόνον σκευοφόρον, ἀλλὰ καὶ ἀνάφορον ἐν *Βατράχοις* *Αριστοφάνης* λέγει. Sed et ibi σκευοφόριον hinc emendare iussi, ut et VII, 152. ex MS. ineptissima vero illum ἐσκευωρῆσθαι aio, qui nobis σκευωρίαν hic confinxit. sed pergamus ad maiora flagitia, quae in sequentibus contigère, ubi omnia perversa et mutilata. IUNG.

ὅτι δὲ τὰ σκεύη etc.] σκευωρίαν quod in editis hactenus habuerimus, vitii scaturiginem dixero, quod *Noster* adtulit e *Demothene* σκευωρούμενον. in MSS. enim hoc caput ab istis titulo novo non est divisum. *Kuehn*ius in textum redu-

·κίτ σκευοφόριον· quod sequor. neque aliter habet *Falckenburgii* Codex.

Πλάτων δὲ καὶ etc.] C. V. addit Διὺ κακουμένω καὶ etc. quod petatum e lib. VII, 152. τὸ δὲ ξύλον etc. σκευοφορεῖον ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Διὺ κακουμένω ὠνόμασται. *Interpr.* pro ἐν παιδιᾷ leg. ἐν παιδείᾳ· in institutione. sed correctio est supervacanea; vult enim Auctor ludere *Platonem*, dum arcum comparat cum baiulorum incurvo ligno, ex quo suspensa gestant onera. ΚΥΕΗΝ.

Πλάτων δὲ καὶ etc.] Tu lege et scribe ita; ut in nostro MS. clare est: Πλάτων δὲ ἐν Διὺ κακουμένω καὶ τόξον ἐν παιδιᾷ (quamvis MS. ut solet παιδίᾳ) παρεικάζων ἔφη, κεράτινον εἶχον σκευοφόριον, καὶ καμπύλον· ἀλλὰ μὴν καὶ ἀνάφορον, κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν, εἶη ἂν ταυτὸν τοῦτο εἶρημ. etc. egregie omnia. *Pollux* ipse insuper probet, qui profecto supra VII, 152. scripserat: τὸ δὲ ξύλον ἔφ' οὗ τὰ σκευὴ κατηρητημένα ἔφερον, σκευοφόριον (ita enim MS.) ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Διὺ κακουμένω (ita quoque MS.) ὠνόμασται. Arcum itaque *cornutum* Plato iocose, vel potius in aliqua παιδιᾷ, quales quaedam in eo dramate fuisse patet et ex loco apud *Athenaeum* lib. XV. *Dipnos.* initio allato, vocavit σκευοφόριον κεράτινον καὶ καμπύλον, quod huic rei adsimilaret, credo, apud eum, qui arcum nullum viderat, vel quod haec proferret is qui arcum nullum unquam conspexisset, et eum tamen describere vellet: non secus atque ille rusticus literam C dicere volens, ut σ prisci scribebant, ait:

Σκυθικῶν τε τόξω τὸ τρίτον ἦν προσεμφορεῖς.

Platonis vero versus si debet senarius esse, quod tamen non adfirmare cogimur; forte omissio καὶ scribi queat:

κεράτινον εἶχον σκευοφόριον καμπύλον.

Et vide tamen, quam ineptē quis ea corrumpere voluit. nescio enim quis imperitus in nostro MS. lineam duxit per τόξον, sed atramento pallido, quod gaudeo, ne male verteret antiquae scripturae, illud τόξον, inquam, aliquis ita transverso calamo notavit, et scripsit ad oram *Ξενοφῶν* scilicet legendum, non ob aliam causam quam quod παιδίᾳ sequatur in MS. is ergo bardus putavit ex *Xenophontis Κύρον Παιδείᾳ* esse: *En cor Zenodoti, en iecur Cratetis.* *Platonis* illud drama et alibi citatur. Sic et apud *Athenaeum* lib. XI: καὶ Πλάτων ἐν Διὺ κακουμένω, τὸν κότυλον φέρει, φησί· et lib. XV. initio, et alibi. ΙΥΝΘ.

Πλάτων δὲ etc.] Excerpta *Falckenburgiana* fabulae *Platonicae* titulum addunt: ἐν Διὺ κακουμένω, pro quo κα-

λουμένω fuit alicubi vitiose in *Nostro* scriptum. tum et in ipsa χρήσει κεράτινον adgnoscent. sed locupletius in aliis MSS. καὶ καμπύλον· quae omnia sic cum *Kuehnio* restitui-
mus in textu. et id καμπύλον hercle ad rem est, ut continuo videbimus. Tum vero post illa *Platonis* verba egregie de MSS. in textu reddidimus: ἀλλὰ μὴν καὶ ἀνάφορον κατὰ τὴν τῶν π. χρ. etc. quibus omissis sensus hiat. ἀνάφορον autem lignum illud incurvum, quo baiuli onera sustinere solebant. *Portitorium* vel *porticulum* Romani dixerunt. *Isidori Glossae*: *Portitorium, porticulum, baculus lixarum.* incurvum vero fuisse auctoritate *Platonis* constat, qui καμπύλον dixit. et *Suidas* etiam cum ἀμφίκοilon in *Scholiis Aristophaneis* reperiret, ἀμφίκυρτον scribendum putavit, quod ita scilicet porticuli figurae verba melius congrua futura censeret. vide et *Etymologum*. Sed in *Aristophane* quis ille lorus seu ἱμάς, quem τῷ ἀναφόρῳ iunctum videmus? existimo baiulos quibusdam etiam loris usos fuisse, quibus onera levarent atque tollerent. illique forsitan ἀναφορεῖς dicti, ut et isti, quibus clypeus sustinetur. vide *Suidam* et *Etymol.* in τελαμών. [Doctiss. quoque *Canterus* κεράτινον emendavit pro κράτινον. *Ex Addendis.*]

κράτ. εἶχε σκευοφ.] *Supra* VII, 152. σκευοφορεῖον VII, 175. et hic paulo post σκευοφόρος. *SEB.*

κράτ. εἶχε σκευοφ.] C. V. κεράτινον εἶχον σκευοφόριον καὶ κάμπυλον, leg. καμπύλον. C. A. etiam leg. κεράτινον, cornu habebat σκευοφόριον et curvum. vulgata lectio cum maiusculo K movit *Interpretem*, ut hinc lectori excuderet *Fortissimum armigerum.* *KUEHN.*

Scribendum puto, σκευοφόριον εἶχον κεράτινον καὶ καμπύλον. *TOUR.*

κατὰ τὴν τῶν π. χρ.] C. V. praemittit, ἀλλὰ μὴν καὶ ἀνάφορον κατὰ τὴν τ. π. χρ. εἶη ἂν ταυτὸν etc. imo etiam ἀνάφορον iuxta vulgi usum, possit idem esse cum eo quod *Aristoph.* dixerit in *Phoenissis*. dicitur idem ἀλλακτὸν ἀνάβαστον. *Latine Phalanges. Gloss. Phalangarii, οἱ ταῖς δοκοῖς ἀποκρεμνῶντες* (leg. ἀποκρημνῶντες) βάρη καρπιλιόντες (leg. καὶ πλ.) ἅμα βαστάζοντες. *KUEHN.*

μεταβαλλόμενος] MS. μεταβαλλόμενος· et ita scribe. est enim sic in ipso *Ranarum Comici* initio, *Baccho* dicente ad *Xanthiam*:

μεταβαλλόμενος τ'ἀνάφορον, ὅτι χειρητιῶς.

Et lubet tertium locum ex eodem *Comico* addere super hac voce; in *Ἐκκλησιαζούσαις*

οὐκ οἶδ' ὅτι ληρεῖς· φέρε σοι τ' ἀνάφορον ὁ παῖς.

Id autem ἀνάφορον vocari δημοδυστέρως ἀλλακτὸν dicitur in hypothesis Βαιράχων, qua scopus fabulae exponitur, et in ipsis Schol. fere initio: ἀνάφορον, ξύλον ἀμφίκοilon ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βασιάζουσι. IUNG.

μεταβαλλόμενος] Scriptum in Aristophane μεταβαλλόμενος, quod volentibus ita MSS. textui redonavimus.

σκενοφορίτην] Erat retinenda vox in Latino Interpreti; iocularis enim est. C. V. σκενοφοριώτην· quod magis ridiculum est. Salmas. σκενοφορήτην. ΚΥΕΗΝ.

σκενοφορίτην] Pro σκενοφορίτην MS. noster σκενοφοριώτην habet. Sicne itaque baiulum nominavit Eurpolis, quem σκενοφόρον Aristophanes, ut segm. 14. dictum? IUNGERM.

σκενοφορίτην] Haesit hic animus, quid eximendum esset potius e diversis huius vocabuli lectionibus. neque vero et vulgata penitus displicere poterat. tandem MSS. sequutus et Kuehniūm praeuentem σκενοφοριώτην in textu restitui. ea vocis forma Bacchus Εἰρακιώτης a Clemente dicitur appellatus. adde quod ita ludendo dixerit Eurpolis, ut itaque non possimus ad analogiae normam vocem illam exigere, qua forsitan ad aliud quid alludere habuit in animo, quod nobis ignotum.

18.

ἵνα δ' ἐπιπρ. τὰ σκεύη, τῆς ἀγ. etc.] C. A. ἵνα δὲ ἐπιπρ. τὰ σκεύη τῆς ἀ. ubi in foro vendebantur etc. ΚΥΕΗΝ.

ἵνα δὲ ἐπιπρ. τὰ σκεύη, τῆς ἀγ. etc.] MS. ita distinguit et scribit: ἵνα δὲ ἐπιπρ. τὰ σκεύη τῆς ἀγορᾶς, τὸ μέρος τ. et bene quoque, ni fallor, ἵνα ἀγορᾶς, ubi in foro. notum enim τὸ ἵνα saepe locale esse. IUNG.

ὠνόμαζον κύκλον] MS. κύκλοι ὠνομάζοντο. SEB.

ὠνόμαζον κύκλον] C. A. ὠνομάζοντο κύκλοι, oi superscribitur. C. V. utramque lectionem in unam conflavit legendo κύκλοιον. vid. Harpocrat. in Κύκλοι. dein ὡς Ἀλεξίς etc. abest a C. A. usque ad μὴν. Salmas. C. V. τ. ἀ. τ. μ. τ. κύκλοι ὠνομάζοντο. ΚΥΕΗΝ.

ὠνόμαζον κύκλον] MS. τοῦτο κύκλον ὠνόμαζον, saltem alio ordine. Alia tamen manu emendatum ita est: τοῦτο κύκλοι ὠνομάζοντο· et in suo MS. quoque hanc scripturam fuisse ait Seberus: et sane in χρήσει allata id plurale quoque est nomen, ubi tamen Codex vulgatus iterum mutilus et depravatus est. κύκλον tamen quoque tolerare possumus, de quo in hac significatione vide τὸν πάνυ Casaubonum ad Theo-

phrast. Charact. περί κολακείας extremo cap. *Hesychius* quoque: Κύκλος, περίβολος, καὶ ἐν ἀγορᾷ τόπος, ἐνθα σκευὴ καὶ σώματα πιπρῶσκονται. Peculiariter etiam κύκλοι, ubi mancipia vendebantur, habuisti supra apud nostrum VII, 11, ubi tamen addit, ἴσως καὶ τὰ λοιπὰ ὄνια. Hic κύκλον et γυναικίαν ἀγορᾶν *Pollux* pro eodem accipere nostro *Casaubono* videtur. IUNG.

ὠνόμαζον κύκλον] In his amplectimur equidem MSS. lectionem, quod ea utriusque χρήσεως exemplis apte congruat. mutaverat autem distinctionem in praecedentibus istis τὰ σκευὴ τῆς ἀγορᾶς, τὸ μέρος etc. *Seberus*, quod scilicet illam loquendi formam elegantem ἵνα τῆς ἀγορᾶς, quam *Iungermannus* exposuit, non caperet. alias enim editiones antiquae illa distinctione locum exhibuerunt, quam nos MSS. obsequuti reddidimus.

ἐν Γαλασίριδι] C. V. ἔοικεν (leg. ἔοικεν ἐν) Καλασίριδι, ποῖ δὴ με ἄγεις διὰ τῶν κύκλων· σαφέστερον δὲ ἐν τῷ μαινομένῳ Δίφιλος· καὶ μὴν εἰ γυναικίαν ἀγορᾶν etc. καλεῖν· εὔροις ἂν ἐν ταῖς συναριστιώσαις Μενάνδρου τὸ ὄνομα· εἴποις etc. C. A. post κύκλοι, καὶ γυναικίαν ἀγορᾶν οὐ τὰ σκευὴ etc. πιπρῶσκουσι φησίν. lectio C. V. optima est, si ἐθέλοις addatur τῷ καλεῖν· *Menandri* fabulam, quae inscripta Καλάσιρις, nondum ab alio laudatam vidi. Eiusdam Συναριστιῶσαι notae sunt ex *Stobaeo*, qui saepe earum utitur testimoniis. γυναικίας ἀγορᾶς meminit *Theophr.* in *Charact.* cap. 111. καὶ ante γυναικίαν delet C. *Salm.* KUEHN.

ἐν Γαλασίριδι] Scribe vero hic primum Καλασίριδι, ut MS. noster habet, et *Salmasius* noster ex coniectura emendabat, non ut vulgo Γαλασίριδι. Καλάσιρις enim nomen fuit huic dramati a patre suo *Alexide* impositum: a veste forte illa, cuius *Noster* supra quoque VII, 71. meminit. Sed totum locum ita ex MS. nostro lege hic et restitue: ἐν Καλασίριδι· ποῖ δὴ μ' (licet MS. με habeat quoque, ne quid non indicem) ἄγεις διὰ τῶν κύκλων· σαφέστερον δὲ ἐν τῷ μαινομένῳ Δίφιλος· καὶ μὴν εἰ γυναικίαν ἀγορᾶν, etc. malim tamen vulgatum γυναικίαν retinere. Caeterum sine dubio *Diphili* χρῆσιν quoque noster adduxerat, quae tamen in MS. quoque non adparet. Et ita iam duo dramata *Diphili* noster MS. indicavit, supra segm. 12. Ἀπολινοῦσαν, hic vero μαινομένον, quae adnotanda erunt. Nondum vero mutilatorum locorum satis fuit. statim enim alium indicabo. prius addo mox in MS. esse, οὐ τὰ τοιαῦτα σκευὴ πιπρ. IUNG.

ἐν Γαλασίριδι] Bene vero factum, quod in densissimis

his tenebris claram accendant lucem MSS. nostri, quorum auxilio non tantum integritati restituere datur corrupta, sed perdita quoque, et a longo tempore amissa redinvenire, et omnium oculis exponere. *Kuehnii* ordine titulum emendaverat, *Καλασίριδι*, quae lectio cum verissima sit, nec ita tamen in obscuro posita, quin ab accurato reperiri possit ingenio, mirum est editam retinuisse scripturam *Meursium* in *Bibliotheca Graeca*, cum alias in istiusmodi maculis eluendis felicissimum se et insigni perspicacia Vir Doctissimus praebuerit. *Καλασίρις* autem quin ab illo vestis genere, quod significavit *Iungermannus*, sit inscriptus, non mihi dubium est. in ea quidem fabula, credo, mores vitaeque modum quem Aegyptii habebant, Atticum populum perducere voluit *Alexis*, eamque gentem Comico perfundere aceto, haec enim agendi ratio a fabulis abesse nunquam solebat: erat autem calasiris proprium Aegyptiis vestimenti genus, ut *Cephisodorus* docuit apud *Scholiasten Aristophanis*, ne notissimum *Herodoti* locum memorem. id nominis etiam quosdam habuisse credere par est, si modo ex rei veritate et nominum apud Aegyptios usu sacerdotem illum suavissimae *Charicleae* in multis casibus socium Calasiridem appellarit *Heliodorus*. praeterea Comicum in ea fabula Aegyptios calasiride vestitos in scenam induxisse nihil existimare vetat, non alia ratione, quam in *Poenulo* suo *Poenos* populari habitu repraesentavit *Plautus*; et, si probabili coniecturae locus sit, unius Aegyptii illa esse verba suspicari licet, quae MSS. egregio beneficio *Alexidi* pura et immaculata restituimus: Ποῖ δὴ με ἄγεις διὰ τῶν κύκλων; *Quorsum me tandem deducis per circulos forenses?* sic scilicet ad ductorem, qui viam monstrabat, eum fuisse loquutum putato, quo sane homini peregrino omnino erat opus. non dissimili modo *Aristophaneus Mnesilochus* in principio *Thesmophoriazusion* ex *Euripide* quaerit: Ποῖ μ' ἄγεις, ὃ *Εὐριπίδης*; κύκλους *circulos forenses* non inepte me interpretatum opinor. qui sint hi κύκλοι et quales, ne opus habeam explicare tum alii, qui in illustrandas res Atheniensium antiquas incubuerunt, cum praecipue *Pollux* facit, qui id satis egregie et aperte hoc loco exequitur. videre potes praeterea lib. VII, c. 1. sed mirum profecto loci tam celebris vocabulum perisse in *Pherecratis Persis*, si modo istius fabulae genuinus patens sit censendus, de quo Grammatici nasutiores dubitant. legitur apud *Nostrum* VII, 15. Ἄλλ' ὅτι Φερεκράτης εἶρηκε ἐν Πέρσαις· Τὸ παιδίον τὸ πολλαγόρασον, καὶ πὺ πολλῶν

θ' ἡλίωv. illa posteriorum vocum labes ingenia doctorum
 devexavit. mihi venit in mentem emendare κύκλων, quae
 mea restitutio quod calculum tulerit eruditissimi mibique
 inprimis amicissimi *Lederlini* summo opere gaudeo. sed me-
 tri tamen habendam esse rationem video, quod ne in cor-
 rupta quidem lectione neglectum est. scribe igitur: — τὸ
 παιδίον τὸ πολλαγόρασον, κατὰ πολλῶν δὴ κύκλων. *Kuehnii*
 haud inepte τηλιῶν, quod si quis sequi maluerit, non equi-
 dem pro mea opinione obstinate propugnabo, sed ea tamen
 lege ut aliter ea vox intelligatur, atque a *Kuehnio* est ex-
 posita. audi *Scholiasten Aristophanis ad Plutum* v. 1058.
 καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο τηλία περιγραμμά σαιίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ,
 ἐν ᾗ ἄλφια ἐπιπράσκοντο. consimilia notat ad *Vespas*, nec
 ab eo alii dissentiunt Grammatici. facilem iam esse sensum
 existimo; nec quicquam opus est, ut de iuvenibus ὀριτυγο-
 τρώοις cogitemus. hoc quodcunque digressiunculae mihi
 condonabit aequus lector. Post *Alexidis* autem verba mutilum
 esse *Pollucis* contextum plerique nostri MSS. demon-
 strant, ut qui subiiciant *Diphili* mentionem, cuius nullum
 est in editis vestigium: σαφέστερον δὲ ἐν τῷ *Μαινωμένῳ Δι-*
φιλος. quae sane reducenda in pristinam sedem putavi, au-
 ctore ad eam rem usus *Kuehnio*, qui sic ad sui Codicis oram
 apposuit inserenda. Ipsum vero *Diphili* locum optima
Falckenburgii Excerpta conservarunt, sed ita defoedatum
 et maculis insignem, ut in eo ferme nec caput invenire
 queas, nec caudam. totum, ut ibi legitur, adscribam, et si
 quid opis a me conferri possit, postmodum experiar: Σαφέ-
 στερον δὲ ἐν τῷ *Μαινωμένῳ Δίφιλος* καὶ προσεῖτε τοίνυν ἐσχάραν,
 καὶ νῦν κάθον, στραίματα· συνόν, ἀσκόπηρα· θύλακον, ὡς που
 στρατιώτην ἂν τις, ἀλλὰ καὶ κύκλον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βυθί-
 ζειν· ὑπολάβοι τοσοῦτος ἔσθ' ὁ ὄψιος, ὅσον σὺ περιφερῆς. Ante
 vero quam emendationem loci aggrediar, argumentum fabu-
 lae, quantum eius a nobis fieri potest, persequi in animum
 induxi, ut eo facilius, hoc perspecto, atque confirmatius
 de tota re constare possit. Titulus in rem praesentem nos
 ducit: *Μαινώμενον* seu *Delirantem* cum *Diphilus* inscripserit,
 dubium non est, quin ille talis primam egerit in hac
 fabula personam. insanus iste, ut puto, plurima, quae nihil
 quicquam ad eum adtinebant, efficere parabat, domumque
 suam multas res in foro coemptas deportabat. et hanc eius
 stultitiam adfuisse alios qui foverent et sensim accenderent,
 non omni caret fide. potuit profecto sub hoc velo *Diphilus*
 eleganter et facete multorum hominum potentiam et insana-

bilem habendi libidinem exagitare, latente forsitan sub huius insanientis persona insigni quopiam viro, ut Comoediarum mos est; quanquam me non praetereat, inter Comoediae novae primos auctores enumerari *Diphilum*, in qua vitia potius quam ipsos homines graphice depingebant. non tamen inficiandum reor huius etiam temporis Comicos aliquando potentiores quosdam occulte designasse et tetigisse. neque erit abnorme, si quis arbitretur *μαινόμενον* istum, quae recensentur, scruta circumtulisse venalia; quale quid τὸ *περιφέρειν* videtur innuere. non enim tantum in foro res venum exponebantur, sed erant, qui per plateas circumferrent, eaque ratione victum sibi quaerent. fabulam autem hanc *Diphili* eo magis adnotari volo, quo rarior est huius in veterum scriptis mentio. ista vero, quae sub manibus sunt *Diphili* verba, profecta coniectabam ab illo homine, qui delirantis istius insaniam et studia deridenda inflammabat, seu certum hominem laudasse magis credis hunc *μαινόμενον* tam venuste et ridicule mercibus suis onustum. Si quis autem rei metricae non expers locum perlegerit, facile iambs esse animadvertet. eo itaque consideratius et attentius in hoc loco versandum, quo magis versuum ratio expedita est et intacta. singula, quod res alicuius ponderis et momenti videatur, expendemus. καὶ νῦν κάδον, cum ineptum sit, facili negotio reformavi in καιρὸν κάδον, *ponum cadum*, post quam emendationem de alia non cogitandum puto, nisi quis forte κλίην, κάδον, non improbet. utrumque debitis versiculi numeris non repugnat. In altero carmine nobis molestissima vox *συνόν* obiicitur, quam diu multumque, sed frustraneo ferme et incasso labore versavi. notandum vero huic versiculo dimidium abesse pedis, quod tamen non dubito, quin abscondatur in *συνόν*. quid si *συνωνεῖς ἀσκόπηραν*? sensui certe et metro hac ratione satis factum puto. attamen videtur nomen utensilis cuiusdam latere, quod quidem mihi iam nunc non succurrit. alteri fortasse ipsam veritatem felicior suppedabit hora. hac tamen alia coniectura lectorem non fraudabo, *συνόντα τε ἀσκοπήρα θύλακον*, cui favere certe videtur, quod scriptum sit *ἀσκοπήρα*, cum alias esset legendum *ἀσκόπηραν*, quarto, quo cetera, casu. palma est in medio posita, quam qui fuerit ingenii virtute adeptus, officium praestabit literis humanioribus. dein *βαδίζεῖν ὑπολάβοις* commodiore loco posita distinctione restituendum. postrema ne dubites ita emaculare: ὃν οὐ περιφέρεις· quod tam perspicuum, ut risum me-

reatur, qui velit in dubium vocare, ut metri leges eam emendationem postulare taceam. Iam vero totius loci sensus Comica suavitate floret, et perquam est argutus, quod ut lucidius liqueat, Latinum faciam: *Clarius autem in Insaniente Diphilus: et praeterea quidem forulum, recentem cadum, stragulas, et cum ascopera saecum* (scilicet humeris tuis habes imposita, quod commode subintelligas, si non placuerit meum συνωνεῖ.) *ut quis militem, imo vero circulum e foro erectum existimet ambulare. tam multa sunt illa scruta, quae tu circumportas.* De milite quod inquit, apprime notum milites olim in agmine sua portasse humeris vasa et utensilia. quia etiam, quae hic reperiuntur utensilia pleraque, ad militaria pertinent instrumenta. cum vero dicit illum hominem ita viliori mercium genere onustum, ut cyclum forensem in publico putares obambulare, id vero perquam facetum et ingenio prognatum Comico. De textu *Pollucis* ornando dum animum subit cogitatio, non vana me difficultas sollicitum habet. inseram enim corpori *Polluceo* cum mendis suis et maculis manifestissimis particulam tam nobilem? haud satis id quidem dignum videbitur editione nostra. an vero inferam in textum, quas tuli loco medelas, aut saltem me tulisse putavi? id meritissime temeritatis argui posse ipse non diffiteor. attamen arbitror me modum in hac re tenuisse, itaque rem gessisse, ut conquerendi causam non habiturus sit aequus Lector. meliora si quis protulerit, mea loco sponte sua sunt decessura.

[Diphili versus ita lego et distinguo:

καὶ πρὸς δὲ τούτοις ἐσχάραν, κενὸν κάδον,
στρώματα, τάγηνον, ἀσκόπηραν, θύλακον.
ὡς πού στρατιώτην ἂν τις, ἀλλὰ καὶ κύκλον
ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι.
τοιούτος ἐστ' ὁ ῥῶπος ὃν σὺ περιφέρεις.

V. 2. pro illo συνὸν nihil melius succurrit quam τάγηνον. Sed MS. ἀσκόπηρα. Quare ita legendum:

στρώματά τε καὶ σὺν ἀσκόπηρα —

Quod verum puto. Vel fortasse:

στρώματά τε, γυλίον, ἀσκόπηραν —

Vide Polluc. X, 146. ibique Iungerm. ubi στρώματα et γυλίον iunguntur. Conf. Pierson. ad Moer. et nos Emend. in Suid. P. II. v. Καπηλῖς. Τουρ.]

ἐθέλοις καλεῖν.] E MS. inserta haec verba. SEB.

ἐθέλοις καλεῖν.] Hic itaque non saltem ἐθέλοις καλεῖν, quae noster *Seberus* addidit ex suo MS. locum restituunt,

sed magis defectum prodere videntur, praesertim si legas, ut etiam ex MS. legendum dixi modo: καὶ μὴν εἰ γυναικείαν ἀγ. ubi quis τὸ εἰ male in καὶ mutavit, tantum ideo, quod hac ratione se locum restituere putaret. Tu itaque hic ita ex MS. nostro reponere: ἐθέλοις καλεῖν, εὔροις ἂν ἐν ταῖς Συναριστώσαις Μενάνδρου τὸ ὄνομα· εἴποις δ' ἂν etc. *Menandrea* χρήσις non est addita. *Συναριστώσας Noster* et supra VI, 101. *Menandri* drama appellari iudicavit. Ceterum quum ita *Menandrea* χρήσει deficiamus, alia tamen nobis in promptu etiam antiqui scriptoris, apud *Theophrastum*, qui *Charact.* περὶ κολακείας ita: ἀμέλει δὲ καὶ τὰ ἐκ γυναικείας ἀγορεύς διακονῆσαι δυνατὸς ἀπνευστί· ubi et *Casauboni* nostri Comm. potes addere. IUNG.

ἐθέλοις καλεῖν.] Mutilum e MSS. locum supplevimus. *Excerpta Falckenburgiana* simili modo: πιπράσκουσιν, ἐθέλεις καλεῖν, εὔροις ἂν ἐν ταῖς συναριστώσαις Μενάνδρου τοῦνομα· sed scribendum potius ἐθέλοις, quod pendet ab istis καὶ μὴν εἰ γυναικείαν ἀγοράν etc. pro quibus ante nos fuit καὶ μὴν καὶ sensu nullo.

τῶν ἐπιπλῶν] C. V. *Salm.* leg. ἐπίπλοον. KUEHN.

ἦν νῦν ἀπαρτίαν κ.] Videntur haec locanda esse post *παμπρασίαν*· illam enim, ut ait Auctor, nunc vocant ἀπαρτίαν· neque enim supellex ipsa tantum venit hoc nomine, verum et ipsa eius venditio, et locus, ubi venalis prostat. et sic omnia bene inter se cohaerebunt. KUEHN.

τοῦνομα δὲ ἢ ἀπ.] Haec absunt a C. A. usque ad ἀνδράποδα segm. seq. KUEHN.

τοῦνομα δὲ ἢ ἀπαρτία] Describam hic omnem locum, ut ante nos fuit in editis conceptus: τοῦνομα δὲ ἢ ἀπαρτία ἐστὶ μὲν Ἰωνικόν, ὠνομασμένον οὕτω παρὰ τοῖς τῶν κούφων σκευῶν, ἃ εἶσι παραστήσασθαι τῇ διανοίᾳ· καὶ τὰ ἐπιπλα ὠνομασθέντα φασί. Sanequam nihil hic antiquius habui, quam MS. *Palatini* lectionem in textum transferre distinctam eo pacto, quo iussit *Iungermannus*. quamvis enim incommoda non sit *Kuehnii* nostri coniectura, oportet tamen illa concedat scripti Codicis auctoritati. ἀπαρτῆσαι in *Suida* κρεμάσαι redditur, ut forte reponere possis in *Polluce* ἀπαρτήσασθαι· sed id tamen instare nolim. Porro deferendum forsitan magis auctoritati *Pollucis* quam reliquis *Grammaticis*, qui vocem illam ἀπὸ τοῦ ἀπαρτίζειν deducendam autumant. in eademque fuit sententia *Salmasius* de *Modo Usurar.* quia domum ἀπαρτίζει, plene instruit, ac perficit, inquit ille. vide *Suidam*, et *Sopingii* notam ad *Hesychium*, qui ex

historia *Iudithae* vocem illam observat. Modo vero quod dixit *Pollux* aetate sua dictum ἀπαρτίαν, τὴν τῶν ἐπιπλῶν πρῶσιν verum est. et *Philoxenus* hinc emendandus: *Auctio*, διάπρασις, ἀπαρτία. quamvis et argute *Bonaventura Vulcanius*: διάπρασις ἀπαρτίας: non itaque *Pollucem* feceris integriorem transpositis alio his verbis.

παρὰ τοῖς etc.] Leg. παρὰ τοῖς δὲ τῶν κ. σ. propter ea vasa levia, ἃ ἔστιν ἀπαρτίσασθαι ἢ διανοῆ, quae est transferre quomodo et quocumque cogitaveris, ἃ καὶ ἐπιπλα ὦ. φ. *Hesych.* ἀπαρτίαν interpretatur μεταστάσιν. cur non pariter et ἀπαρτίζω, μεταφέρω, μεθίσταμαι notaret? aut si dividendi significatio magis allubescit, ἀπαρτία nomen haberet ex eo, quod dividi posset, pro cuiusque lubitu. nisi hoc vel illo modo acceperis Auctorem, non apparebit ullum originationis vestigium in textu. quid enim sibi volunt haec verba ἃ ἔστι παραστήσασθαι τῇ διανοίᾳ καὶ τὰ ἔ. ὦ. φ. quis horum sensus? quae connexio? haec ad me Amicus per Epistolam, cui respondi, accedere me eius sententiae in eo, quod locus *Pollucis* sit corruptus, nihilque sani ex loco, uti nunc est, exculpi posse, ad originationem vocabuli ἀπαρτία satis percipiendam. nolle autem me dissimulare, quod paululum discedam ab eius correctione, dum ἀπαρτίαν derivo ab ἀπαίρω, solvo, navigo e portu. et ἀπαρτίαν denotare huiusmodi supellectilem existimo, quam secum vehere possit oram soluturus, uti ἐπιπλα initio libri dicta fuerunt, quod καὶ πλέων τις αὐτὰ ἐπικομίζοιτο, etiam navigans illa secum ferre queat. Hinc totus locus ita formaretur: ὄνομα δὲ ἡ ἀπαρτία ἔστι μὲν Ἰωνικόν, ὠνομασμένον δὲ οὕτω παρὰ τοῖς τῶν κούφων σκευῶν, ἃ ἔστι ἀπάραντα μεταστήσασθαι διὰ νεῶν, ἢ καὶ τὰ ἐπιπλα ὀνομασθέντα φασί. Nomen vero ἀπαρτία est quidem Ionicum, dictum autem a levibus vasis, quae licet solventi oram transferre navibus, qua ratione etiam ἐπιπλα appellata dicimus. Ionice est ἀπαρτίη. KUEHN.

παρὰ τοῖς etc.] MS. παρ' αὐτοῖς. omnino itaque, quamvis et in MS. ὠνομασμένον, scribendum est: ὠνομασμένων οὕτω παρ' αὐτοῖς τῶν κ. σκ. deinde MS. sic: ἃ ἔστιν παραρτήσασθαι ἢ διανοίᾳ et μοχ ὠνομάσθαι φασί. nec dubito quin optimus nobis MS. veram lectionem suppeditet: nam facile iam videre est *Pollucem* ut supra in ἐπιπλοῖς, sive ut apud *Herodotum* erat, ἐπιπλόοις, segm. 10. quem locum etiam hic innuit, ut ibi, inquam, etymon ἐπιπλῶν adferebat, ita et hic addidisse obiter ἀπαρτίας etymologiam. in qua exponenda verbum παραρτήσασθαι certe conveniat, παραστήσασθαι

vero nullatenus. Turbant tamen adhuc ἡ *διανοία* et me ut hebetem ingenii non statim omiserunt, sed haesi illic ὡς μὲν γευόμενος πίττης et quid si ἡ *διάνοια* vel ἡ *διανοία*? nihil tamen satisfaciebat. Et volens iam συσκευάσασθαι et abire ab hoc loco, incidit saltem mutata distinctiuncula totum locum ita, ut in MS. alias sit, suae integritati posse restitui. Scribendum illum nempe ita aio: ὀνομασμένων οὕτω παρ' αὐτοῖς τῶν κούρων σκευῶν, ἃ ἔστι παραρτήσασθαι ἡ *διανοία* καὶ τὰ ἔπιπλα ὀνομάσθαι φαμέν. Scilicet, ait, ita (ἀπαρτία) vocatis apud Ionas vasculis levibus, (ἀπὸ τοῦ ἀπαρτῆν, ἡ τοῦ ἐκείνου παραρτήσου, ut ait *Etymologicon Magnum*, ἀπαρτίζειν) quae suspendere possumus, quasi ad parietes, non fixa iunctaque aedificiis, quae facile tolli possunt: quo sensu, ait, et ἔπιπλα dicta supra segm. 10. diximus, ut quae navigans secum facile portet, nec solo haerent, ut reliquae facultates. Et sic idem *Etymologicon ἀπαρτίαν*, ἔπιπλα exponit, ut et *Hesychius*: *Suidas* vero, ἀποσκευὴν, quod vocabulum a *Nostro* supra segm. 11. νεώτερον esse fuit iudicatum. IUNG.

19.

πρῶγμα] *Auctio* denotatur. *Gl. Philox.* ἀπάρτιος, *auctio*: ubi legerem ex *Polluce*, ἀπαρτία vel ἀπαρτισμός. KUEHN.

οἱ Ἀττικοὶ] Vide supra IX, 47. SEB.

μύρα] MS. μῦρα. IUNG.

εἰ μὲν τοι etc.] C. A. praefert titulum περὶ ἀπαρτίας. V. C. *Salmas.* praefert hunc titulum: περὶ ἀπαρτίας καὶ δεσπότου οἰκίας, καὶ ὅσα περὶ θύρας σκευῆ, καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν περὶ τὰς θύρας ὀνόματα. KUEHN.

εἰ μὲν τοι etc.] Cum his: εἰ μὲν τοι etc. MS. noster novum caput orditur, quo comprehendit et sequens tertium, hoc titulo: περὶ ἀπαρτίας, καὶ δεσπότου οἰκίας καὶ ὅσα περὶ θύρας σκευῆ, καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν περὶ τὰς θύρας ὀνόματα. Sed intempestive adhuc, cum *Noster* de ἀπαρτίᾳ dicere nondum absolverit, nec particulam hanc recte queamus ita abscindere. postquam enim exposuit, quomodo a rebus ipsis, quae ἀπαρτία, et locus, ubi eae venibant, ἀπαρτία adpellatus fuerit, subiicit de loco, si quis desideret forte ab aliquo reprehensus, quod ita usurpaverit, χρῆσιν ex *Hipponacte*. sed capitulum eiusmodi inepta figmenta forte ab iis, qui, ut *Poëta Italus Virgiliano* nectare ebrius cecinit, circum claustra fremunt, profecta, nobis negotium facessere non debent. Pergamus in σώματι *Polluceo*. IUNG.

καλεῖν ἐθέλεις] C. V. et *Salm.* εὐρεῖν ἐθέλης. C. A. ἐθέλησεις. KUEHN.

καλεῖν ἐθέλεις] Pro καλεῖν ἐθέλεις puto scribendum, ut noster MS. habet, εὐρεῖν ἐθέλοις. Non enim ait *Pollux*: *Si tu in aliquo libro usurpare velis istud vocabuli: sed, si tu in aliquo libro reperire cupias ἀπαρτίαν de foro, ubi eiusmodi res venales, eam ob causam ut ut possis defendere ita loquentes, reperiturum te scito in Hipponacteo illo etc.* IUNG.

καλεῖν ἐθέλεις] εὐρεῖν ἐθέλοις textui reddidi, quod et ita legit *Falckenburgii* Codex. *Kuehnii* adleverat libri sui margini εὐρεῖν ἐθελήσεις: tum ἐν τε τῷ δευτέρῳ τῶν Ἰππώνακτος ἰάμβων. Familiariter huius *Hipponactis* scriptis usus videtur *Tzetzes*, qui saepius ad *Lycophronem* alibique mentionem eius iniiciat: meminit et *Athenaeus* iamborum eius aliorumque carminum: adde *Suidam*. Postmodum καὶ παρὰ Θεοφράστῳ δέ: insignia ex hoc libro fragmenta posteris tradidit *Stobaeus*: vid. *Meursii Bibliothecam*.

ὡς ὑπέρ] E MS. pr. ed. ὡσπερ τῶν. *Isocrat.* in *Laud. Busiridis* princ. ὑπὲρ Βουσίριδος ἀπολογήσασθαι γάσκων. Et circa finem: ὑπὲρ τῶν ἄλλων ποιεῖσθαι ἀπολογίας. SEB.

ἐν τε τῷ δ. Ἰππ. etc.] C. A. ἐν τῷ δ. etc. integram vero habet supellectilem. KUEHN.

ἐν τε τῷ δ. Ἰππ. etc.] MS. δευτέρῳ τῶν Ἰππῶν. plenius itaque possumus supplere. IUNG.

καὶ παρὰ Θεοφρ. etc.] MS. iterum plenius: καὶ π. Θεοφρ. δέ, ἐν τ. δ. ν. IUNG.

20.

περὶ οἰκοδεσπότου.] C. A. περὶ δεσπότου οἰκίας. KUEHN.

περὶ οἰκοδεσπότου.] Caput hoc sine titulo praecedentibus adiungi in MS. iam dixi ad segm. superius, ubi MS. novum caput incipit, quamvis haud bene. Vulgatus titulus περὶ οἰκοδεσπότου est contra *Pollucis* mentem, qui hoc capite extremo eam vocem improbat. Potius itaque concipiendus erat, περὶ οἰκίας δεσπότου, ut supra segm. 4. in recensione capitum noster MS. IUNG.

περὶ οἰκοδεσπότου] Ridiculi simus equidem, si *Pollucem* existimemus hanc talem inscriptionem capiti dedisse: pugnat enim illa profecto nostri scriptoris instituto, ut qui vocem illam finibus Attici eloquii prohibeat: et quamvis id ipsum περὶ οἰκοδεσπότου remanserit ita superius in capitum indiculo, in quo nos emendando operam atque curam nolle consumere ibi dicebamus, siquidem a *Polluce* non esset profectus, hic tamen non invitis MSS. Περὶ δεσπότου οἰκίας reponendum curavimus.

καὶ ναύκληρον, καὶ * ἐσιτάμωνα] *Henricus Stephanus* non

dubitat, quin mendosum sit pro *ἔστιοπάμμωνα*, quod supra I, 75. SEB.

καὶ ναύκληρον, καὶ * ἔστιάμωνα] C. A. post *δεσπότην*· *ναύκληρον καὶ στέγαρχον στεγανόμενον ἐπεὶ* etc. usque ad *στεγανόμενον*· caetera capitis absunt a dicto Codice: at C. V. ita: *δεσπότην ὅτι καὶ ν. καὶ ἔστιάονα* etc. *Salm.* ὅτι καὶ ν. et ex Codice Veteri ea delet, καὶ ἔστιάμωνα *Δωρικῶς*. KUEHN.

καὶ ναύκληρον, καὶ * ἔστιάμωνα] MS. ὅτι καὶ ναύκληρον, καὶ ἔστιάονα *Δωρ.* *Imo*, adscripsit ad vulgatum *ἔστιάμωνα* *H. Stephanus* hic ad oram: *ἔστιοπάμμωνα*, ut supra I, 75. Et ibi quidem MS. noster deficiebat, nec quomodo ibi ille scripserit, scio: hic vero verisimile est, ut vult *H. Stephanus*, *ἔστιοπάμμωνα* quoque nostrum scripsisse: quod credo et *Nunnesio* placuisse, quamvis scribat *ἔστιάμωνα*, vel *ἔστιοπάμμωνα* *Notis ad Phrynich.* in *οἰκίας δεσπότης*. Consideranda tamen et MS. lectio, *ἔστιάονα*, sive potius *ἔστιάονα* debebat, an et illa non proba magis quam vulgata. Et forte *ἔστιάων* ita apud *Hesychium* quoque fuerat: nam hodie ita vulgatur: *ἔστιάων ὁ δειπνίζων, ὁ εἰς εὐφροσύνην καὶ εὐοίχiam καλῶν, ἤγουν τροφεύς*· quamvis non nemo *ἔστιάτωρ* apud *Hesychium* malle possit. Utut sit, MS. lectionem indicare tamen debui. IUNG.

καὶ ναύκληρον, καὶ * ἔστιάμωνα] Monuit et de *ναυκλήρω*, quosdam ita τὸν *στεγανόμενον* appellare, supra lib. I, 75. Auctor noster: ibique de hac voce notantem vide *Kuehniū* ex *Hesychio*. putem id vocabuli fluxisse de veteri Atticismo, ut plurima sunt alia, quorum origines atque rationem non liquide perspectas habemus. His tamen *ναυκλήροις* adfinitatem intercedere cum aliis illis, de quibus disputavi ad libr. VIII, 108. penitus equidem mihi persuasum habeo. quin et adducor ferme, ut credam, dictum proprie *ναύκληρον* olim, cui sorte domus obtigerat; potuit enim *ναῦς ἀπὸ τοῦ ναίειν* aedes significare; cum enim significat illa vox navem, alio fonte derivanda venit: et tum quidem haud ita difficili labore causam invenias, quam propter ὁ *οἰκοδεσπότης* dici poterit *ναύκληρος*· sed nos non haerebimus amplius. Altera vox *ἔστιάμωνα* graviter decumbit; in qua sananda cum non opitulentur MSS. quid tutius fuerit atque expeditius, quam ut recurramus ad lib. I, 75. ubi in simili scribendi materia haec eadem integrior extat vox *ἔστιοπάμμων*, ut editum est, seu ut MSS. quorum lectionem praecipio, *ἔστιοπάμων*. hoc itaque loco *ἔστιοπάμωνα* restitui. *Kuehnius* ad oram sui Codicis *ἔστιοπάμμων* reddiderat, minus decore. Fuerit autem

ἔστι πάμων, qui domum possidet, atque continet. πάσασθαι enim est tenere, possidere. *Hesychius*: Πασάμενος, γευσάμενος, κτησάμενος, et Πάσατο, ἐγεύσατο, ἐκτηήσατο. priori quidem loco respexisse videtur ad illud *Epitaphium Pythaeae*, quod occurrit apud *Athenaeum* lib. XI. Τῶν προτέρων πάντων πλείονα πασάμενος· quamvis ibi clam me non sit Eruditissimum Animadversorem legere Πασάμενος. descendit inde πάματα, possessiones, apud *Dores* et *Aeoles*, et virginem ἐπικληρον ab Atticis dictam ex illa voce *Dores* appellarunt ἐπιπαματιδα, τὴν ἐπὶ πάμοσι καταλειμμένην· sed illud vocabulum ubique fere corruptum. *Scholias* *Aristophanis*, *Suidas* et *Phavorinus*, ut eduntur, habent ἐπιπαματιδα, *Hesychius* ἐπιματιδα· omnibus ea vox, quam dixi, restituenda; nec quicquam est rationis, cur portentosum id vocabulum appellet *Maussacus* ad *Harpocratonem*, at vero peius in hac voce habitus est *Eustathius*. in illo enim τὰς ἐπικλήρους dictas esse legimus etiam πατρούχους καὶ μάνδας, quod commaculatissimum μάνδας hinc repetiit *Rhodiginus*. nihil hic se videre fatentur *Salmasius* et *Maussacus*: sed ego tam clarum esse aio, praecipue si aliorum loca componantur, reponi hic debere ἐπιπαματιδας pro illo ineptissimo μάνδας, quam solem meridie lucere, cum sudum est. obiter quoque monendum, voluisse me potius aliquando πατρούχους in *Aristophanis Scholiaste* et *Eustathio*, τὰς τὰ πατρῷα ἐχούσας, idque nominis Ionibus adsignasse. Sed ad rem. Inde porro πάματα de pecoribus, quod illa plerasque omnes vetustissimorum hominum opes atque divitias efficerent. in elegantissimo *Βωμίσκῳ*, quem luci donavit *Salmasius*: παμάτων γείδονται Πανός. Similis est alia vox in *Hesychio*: Πᾶσις, κτησις· neque alio referenda παμνησία, de qua superiori capite dixit *Pollux* noster, quaque *Aeschylum* usum esse Commentatores nostri adnotarunt. Addere iam lubet de altera vocis notione, cum edere, gustare, nutrire designat. sic *Homerus* est usus, notante etiam *Suida*, et pluribus ad illum *Eustathio*; atque inde ἄπαστος, *impastus*. hunc autem esse fontem verbi veteris Romani *pao*, unde *pavi*, bene vidit *Vossius*, ut arguari atque ineptias agere putem, qui de βόσκειν cogitant. vestigia veteris illius verbi conspicio in ἀγαπάω, quod dictum quasi ἄγαν πάω, summo opere curam alicuius gero. *Amazonas* ex illa voce veteribus esse dictas putabant *σαυροματιδας*, ac si *σαυροπατιδας* diceres διὰ τὸ σάωρας πάσασθαι, ὃ ἔστι γεύσασθαι, ut *Eustathius* ad *Dionysium Perieg.* v. 828. quibus proxima scribit *Stephanus*, qui tam *σαυροματιδας* quam

σαυροπατίδας appellatas esse refert. et posterioris quidem illam promit rationem παρά τὸ σαύρας παιεῖν καὶ ἐσθίειν. Hesychius: Παιεῖσθαι, ἐσθίουσι· scribe παιέονται, quod a me dudum animadversum praecipit Berkelius ad Stephanum. Huc retulerim etiam Μάματα, ποιήματα, βρώματα· in Hesychio κατὰ διάλεκτον pro πάματα· ubi ποιήματα ne mutes cum eruditis viris; ciborum enim confectiones significat. de literis autem μ et π, quod haec in alteram non raro mutetur, documento fuerunt σαυροματίδες et σαυροπατίδες· sed pergere iam nos decet. De στεγανομίῳ adiciam Eustathii locum ad *Odyss.* ζ. ubi alia vulgo, nimirum pro diverticulo, alia apud Atticos esse significatione docet: καὶ τὸ στεγανόμιον, ὃ δηλοῖ φασὶ παρ' ἡμῖν μὲν τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐσιτῶνται, παρ' Ἀττικοῖς δὲ τὸν μισθὸν τοῦ πανδοχείου.

προειρημένον.] Supra I, 75. SEB.

παίζων δὲ καὶ σι. αὐτὸν εἰ ἐθ. κ. etc.] C. V. αὐτὸν ἐθέλοις καλεῖν ἐρεσχηλῶν τινὰ ἢ ἐπειρώμενος· (adscriptum α super ω) ὁ δὲ δεινὸς ὦν εἰς etc. leg. ἐρεσχηλῶν τ. ἢ ἐπειρωνεύμενος, ludos faciens, aut aliquem irridens: ὁ δὲ δεινὸς ὦν εἰς ὀνομάτων χρῆσιν, vel κρίσιν, qui peritus est in diiudicandis nominibus, vel secundum vulgatam lectionem, qui eo morbo laborat, ut in vocabulorum usu scrupulosior et superstitiosus sit, accipit vocem pro non adeo probata, neque illam simpliciter et ex omni parte probam existimes, nec tamen inter plane improbata habueris. pro νομίζεις leg. νόμιζε· vel cum C. V. εἶναι νομίζοις. KUHN.

παίζων δὲ καὶ σι. αὐτὸν εἰ ἐθ. κ. etc.] Vulgati Codices iterum praeter mendas sunt mutili. Ex MS. ita restituemus: παίζων δ' εἰ καὶ σταθμοῦχον αὐτὸν ἐθέλοις καλεῖν, ἐρεσχηλῶν τινὰ ἢ ἐκπειρώμενος, ὁ δὲ δεινὸς ὦν εἰς ὀνομάτων χρῆσιν λαμβάνει τὸ τοῦ ῥήματος ὡς οὐκ εἶη δόκιμον, οὐδὲ σὺ μὲν αὖ αὐτὸ πάντη δόκιμον εἶναι νομίζοις, οὐ μὲντοι etc. Ita prorsus MS. nisi quod ἐρεσχηλῶν habet et sine accentu. Nondum tamen emaculatus forte est locus ab omnibus mendis. vel valde enim fallor, vel ὁ δὲ δεινὸς ὦν εἰς ὀνομάτων κρίσιν λαμβάνοιτο τοῦ ῥήματος etc. Pollux scripsit, sicut supra segm. 1. ὀνόματος κρίσει dicebat. Certe ita optimus sensus elicietur, locumque ita explicabimus: Si vero ioco etiam σταθμοῦχον vis dicere dominum familias, dum tibi placet aliquem ludificari vel tentare, ille vero acer iudex et peritus in nominibus iudicandis arripiat istud vocabulum, quasi non probae sit notae, tum ne tu quidem putes adeo probum prorsus istud, nec tamen omnino reprobum, quod vero ab aliquo istud dictum

ita sit, si indicaveris, serio bonarum litterarum studiosus videberis, ut rideas nostrum dignitatis amantem. sic et supra enim Noster IX, 85. φιλότιμον, a bonarum artium studiis non alienum, quod variae doctrinae eruditae sectatorem deceat: et infra segm. 69. εἴ τις βούλοιο φιλοτιμεῖσθαι πρὸς τὴν καινότητα τῆς χρήσεως etc. IUNG.

παίζων δὲ etc.] Immanis in hunc locum invaserat corruptela, quam tamen omnem auspicio MSS. sustulimus. adpronam, ut fuerit ante nos lectum: παίζων δὲ καὶ σταθμοῦχον αὐτὸν εἰ ἐθέλεις καλεῖν, ὅδε νοσῶν εἰς ὀνομάτων χρήσιν λαμβάνει τὸ τοῦ ῥήματος, ὡς οὐκ ἂν εἴη δόκιμον, οὐδὲ σὺ μὲν αὐτὸ πάντη δόκιμον νομίζεις. in quibusdam minutiis Kuehniū habuimus praeeuntem. in Codice vero Falckenburgiano post ἐθέλεις καλεῖν insertum est: ἐρεσχύτινα ἢ ἐκπειρώμενος. quae, ut restituumus, emendabis. porro illa se satis recte habere puto: δεινὸς εἰς ὀνομάτων χρήσιν. neque κρίσιν cum Iungermanno nostro velim. expones autem: peritum usurpandarum vocum, in eaque re excellentem, aut qui talis saltim haberi vult. ab hoc vero non abhorrerem, si reponere velles pro λαμβάνει τὸ, λαμβάνεται, vel λαμβάνοιο, loco τοῦ ἐπιλαμβάνοιο. quod usui linguae Graecae convenit apte.

φιλότιμος] Interpr. dignitatis amans videberis. curiosior videberis, malim. KUEHN.

Αἰσχύλου Σισύφω] C. V. ἐν Αἰσχύλου Σισύφω. σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος ἐγκατιλλώψας ἄθρει. Ἀντιφάνης δὲ etc. Aeschylī versus senarius est:

tu vero diversitor, illudens vide. KUEHN.

Αἰσχύλου Σισύφω] MS. εἶρ. τοίνυν ἐν Αἰσχ. Σισύφω. et supple hanc particulam vulgo omissam. Sisyrhūm vero, qui in Catalogo Aeschylī fabularum plenius Σίσυφος δραπέτης scribitur, hanc drama Satyricum fuisse putat Magnus Casaubonus lib. I. de Satyr. cap. 5. Sed ad Aeschylī verba vulgo prorsus corrupta. in MS. non ita, quamvis confusa prorsus et indistincta. Ita igitur MS. συδοσταθμοῦχος ἐγκατιλλώψασαθρει. Inde an legendum, σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος ἐγκατιλλώψας ἄθρει? Sive potius σοὶ δ', quum oi non raro vitiose in ν migrarit, ut saepe adnotavi: vel, σὲ δ' ὁ σταθμ. ἐγκατιλλώψας ἄθρει. ut scriptum fuerit olim ἐγκατιλλώψας. κατιλλώπειν sane quid sit Noster supra II, 52. explicat, nempe τοῦ καταβλέποντος ἐπὶ χλευασμῶ. vixque hic refugiam vertere illo Catulliano, renidens:

te familiae pater renidens aspicit.

Vel

modimperator te renidens aspicit.

Sic mihi videbatur, ne MS. lectionem nisi leviter mutarem.
IUNGERM.

Αἰσχύλου Σισύφω] Interserui particulam ἐν de MSS. etiam si edita lectio proba sit. De hoc autem *Aeschyli* dramate vide *Meursium* in *Aeschylo*, ubi inter alios et hunc *Pollucis* nostri locum ponit. *Χοῆσις* autem allata ut in editis fuit conspurcatissima, sic in hac editione nostra plana est atque elegans. ipsissimis illis literis, quibus MSS. legunt, in textum intuli. *Falckenburgii* Excerpta, *ἐνκατήλων φῶς*. Commentatores autem nostri parum *ἠνκατήλωνσαν* in eruendo verborum sensu, qui hic est adprime concinnus: *Tu vero, familias pater, vel, domnaedi*, (sic enim in *Glossis* latina posterioris aevi voce *σταθμοῦχος* exponitur) *paululum et apte adductis oculorum palpebris adspice, sodes*. nimirum ita solemus, cum accurate oculis aliquid investigare habemus in animo. et procul abest sensu loci altera illa τοῦ κατήλωνπειν significatio, quae Commentatoribus in mentem venit.

21.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὀβριμῷ φ. etc.] C. V. ἂν κελεύη με στ. sunt etiam senarii ita, ni fallor, restituendi:

— ἂν κελεύη με

σταθμοῦχος· ἢ σταθμοῦχος ἔστι τις· ἀποπνήξεις δὴ με καινὴν πρὸς με διάλεκτον λαλῶν· εἰ ἐνετέτακτό μοι στεγάρχων.

— si me iusserit

σταθμοῦχος, an quis adest σταθμοῦχος? enecabis me cum tua nova dialecto:
si mihi in mandatis dederit στεγάρχων.

Quibus verbis perstringitur ille, qui *σταθμοῦχος* usurpaverat, quasi sit hoc dialecti innovantis vocabulum. ille vero correctus se ipsum mox retexit dicitque *στεγάρχων*. ΚΥΒΗΚ.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὀβριμῷ φ. etc.] Locum *Antiphanis*, ita enim MS. non *Aristophanes*, quoque totum, ut in MS. nostro est, adscribo. *Ἀντιφάνης δ' ἐν Ὀβριμῷ φηοῖν*, ἂν κελεύη με σταθμοῦχος, ἢ σταθμοῦχοσι δ' ἔστι τις; ἀποπνήξεις (et supra εἰς alia manu is scriptum) γὰρ με καινὴν πρὸς με διάλεκτον λαλῶν, ἢτε τὰ κιομιστεγαρχον· ἀλλὰ μὴν etc. quae non tento. Incertum mihi an *Pollux* addidit sua verba, an omnia sint *Comici*. Sane ex MS. *κελεύη με στ.* legendum et postea γὰρ με κ. πρὸς με δ. et *Ἀντιφάνης* suae *Ὀβριμῷ* red-

dendus videtur. Caetera aliis relinquo: non omnia possumus omnes, et ego meam imperitiam non dissimulavi hactenus in locis difficilioribus vel leviculis etiam, non semper in nobis positum est criticos esse, sed in natura saepius. Alias *σταθμοῦχος* et apud *Hesychium* exponitur, ὁ τῆς οἰκίας κύριος καὶ ξενοδόχος. IUNG.

[*Ἀριστοφάνης δ'* etc.] Dedere nosmet oportet consensui MSS. qui *Antiphanem* hic nobis pro *Aristophane* supponunt, fuit et superiori libro eadem utriusque nominis commutatione peccatum in vulgatis, sed et ibi nos meliorem de MSS. lectionem restituimus. de *Ὀβριμῶ* non aliunde rescivi quicquam, et fabulam illam *Aristophani* vitiosa huius loci scriptura inductus contribuit in *Attica Bibliotheca Meursius*. Progredimur ad ipsum *Antiphanis* locum, priora sic ante nos edita fuere: *ἂν κελεύῃ σταθμοῦχος, ἢ σταθμοῦχος ἔστι τις*; in illis emendandis MSS. obsequutus sum, sensum *Kuehnii* non vidit, hic autem est: *si me iubeat familiae pater*, tum alter ille, qui subsannat huic voci, quam a Tragico quodam usurpatam proposuerat *Antiphanes* sibi traducendam, respondet: *At vero σταθμοῦχος quis ille tandem est? strangulatum me dederis nova loquendi forma mecum colloquens*, scilicet in his *πρὸς με* cum *Kuehnio* restituimus, ubi vulgo fuit *πρὸς σε*, ex sequentibus illis me non satis extrico, restituum tamen hunc in modum: *εἰ τειάγη* vel *τειάχη μοι στέγαρχος*, aut, *εἰ δ' ἐτέτακτο μοι στέγαρχος*, quale quippiam ostendunt vestigia *Palatini* Codicis, ut huius alium emendantis illa sint verba. [*Antiphanis* extrema perdifficilia sunt, meam emaculandi voluntatem unumquemque laudaturum existimo, si parum feliciter ea res mihi processerit, non tam egomet mihi culpandus videor, quam quidem considerandae sunt loci tenebrae, certe quae dixi iam nunc a me ipso improbantur. *τάσσειν* enim simpliciter apud Graecos raro significationem habet mandandi; sed ea notione potius usurpatur *προστιάσειν*, *ἐπιτάσσειν*, speramus itaque ingeniosiores *Antiphanis* adfuturos. *Ex Addendis*.]

[*τὸ καινότερον*] C. V. *κοινότερον*, *communissimum*, *οἰκοδεσπότην* et *οἰκοδέσποιναν* *Interpr.* retinuisset vellem in versione. *KUEHN.*

[*τὸ καινότερον*] Pro *καινότερον* MS. *κοινότερον*, quod rectius videtur, et magis cum sequenti verbo continere, quod in MS. *τεθρολημένον* unico λ scribitur. IUNG.

[*καινότερον*] *Kuehnii* in textu dedit *κοινότερον*, quod sequenti sumus, et vere vulgatissima fuerunt illa, saepius ae-

tatis iunioris auctores usos esse reperias, nec eos quidem infimi subsellii. in *Glossis* utrumque, οἰκοδεσπότης et οἰκοδέσποινα, reperitur: *Theodoretus* autem, qui captare solet elegantius Atticismos, dixit οἰκίας δεσπότην περί προνοίας λόγ. ζ. ὁ μὲν γὰρ τῆς οἰκίας δεσπότης πολλαῖς πολιορκεῖται φρονίσι etc.

οἰκοδεσπότην] *Phrynichus* quoque: οἰκίας δεσπότης λεπτέον, οὐχ οἷς Ἀλεξίς οἰκοδεσπότης. Est tamen id nomen frequens in *Nov. Testam.* vid. *Matth.* X, 25. *Marc.* XIV, 14. *Luc.* XII, 59. et alibi. *Lucas* insuper XXII, 11. ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας. Apud *Plutarch.* et id, et una etiam foem. legitur, *Quaest. Rom.* XXX. ὅπου σὺ κύριος καὶ οἰκοδεσπότης, καὶ ἐγὼ κυρία, καὶ οἰκοδέσποινα. Idem οἰκοδεσποτοῦντας ἀστέρας nominat de *Plac. Phil.* cap. 18. *D. Paulus* vero iuniores viduas iubet γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, etc. 1. *Tim.* V, 14. *SEB.*

τοῖνομα] *MS.* τὸ ὄνομα. De his et *Nunnes.* ad *Phrynich.* *Eclog.* II. in οἰκίας δεσπότης, fere hinc. Improbatur vero et οὐκ ἀποδέχεται haec vocabula *Pollux* noster: nec recte quasi *Polluci* ut proba allata accepisse videtur *Gul. Fornerius* I. *Select.* 11. ubi exponit quo sensu uxores *Dominæ* dicerentur. *IUNG.*

μηνύσω] *C. V.* μηνύω. *ΚΥΡΗΝ.*

μηνύσω] *MS.* μηνύω σοι, διότι καὶ τ. ἄ. εὔρον ἐν Θ. τῆς *Πυθαγόρου* γυν. ἐπ. et placet haec lectio, putoque vulgata rectiorem. *H. Stephanus* hic de *Theano* adnotat videndum esse, an sit ea, quae est inter epistolas. quod quidem putavit *Nunnesius* ad *Phrynich.* in οἰκίας δεσπότης, qui *Suidam* videndum ait. *IUNG.*

μηνύσω σοι etc.] Parum illa mihi videbantur concinna. de *MSS.* itaque reposuit μηνύω, et mox εὔρον. sic enim fere loqui solet *Pollux.* In *Theanus* autem *Pythagoreae*, seu, ut e *MSS.* restitui, *Pythagorae* uxoris, epistolis, quas septem evolvi, vocem illam οἰκοδεσπότης non inveni. videndus autem de hac praestantissima muliere vir Doctissimus *Holstenius* ad *Porphyrii* *Vitam Pythagorae*, et quos ille adducit, unde sua pleraque sublegit *Menagius* de *Vitis Philosopharum.*

εὔρωμεν] εὔρον *C. V.* *ΚΥΡΗΝ.*

Πυθαγορείου γυναικὸς] *Interpr.* *Pythagorae* uxoris. verum si *Πυθαγόρειος* γυνή significat uxorem *Pythagorae*, multas habuit ille uxores: omnes enim, qui operam dederunt *Philosophiae Pythagoricae*, hoc veniunt nomine, et dicuntur *Πυθαγορίδες* et *Πυθαγορικάι.* *Philochorus* scripsit

συναγωγὴν Ἡρωίδων ἦτοι Πυθαγορείων γυναικῶν. Quapropter hoc loco non uxor *Pythagorae*, quae quidem etiam *Theano* dicta est nonnullis, sed φιλόσοφος Πυθαγορικὴ est, ut *Stobaeus* hanc ipsam *Theano* salutat *Sermone* 193. Non igitur erat quod *Doctiss. Menagius* in *Observat. in Vitam Pythag.* cap. 59. *Pollucem* laudaret inter eos, qui *Theano* coniugem *Pythagorae* appellarunt. Interpretis hoc est παρόραμα, non *Pollucis* assertum. Ergo et *Epistola ad Timaretam Theano Brontini* uxori tribuenda est secundum *Pollucem*. uxor *Pythagorae* dici solet Πυθαγόρου γυνή, non Πυθαγόρειος, quae duae lectiones non sunt confundendae in unam. quae hactenus dicta sunt, pertinent ad lectionem vulgatam. at C. V. habet Πυθαγόρου γ. sic esset, *Pythagorae uxor*. Solet enim fieri, ut Auctores alii huic, alii vero illi *Theano* ascribant vel dicta, vel scripta nobilia in *Schola Pythagorica*. KUEHN.

Τιμαρέταν] MS. male Τήμαρεταν. IUNG.

ἔστι καὶ Ἀλέξ. etc.] ἔστιν καὶ MS. *Alexidis* locum eundem credo respexisse et *Phrynichum* II. *Eclog. Attic.* scribentem: οἰκίας δεσπότης λεκτέον, οὐχ ὡς Ἀλεξίς οἰκοδεσπότης. Id et supra in lemmatum recensione diligenter in MS. observatum. nam segm. 3. ubi vulgo male, et non a *Polluce* certe, περὶ οἰκοδεσπότου, ibi in MS. recte: περὶ οἰκίας δεσπότου. *Alexidis* autem *Tarentini* et ab *Athenaeo* nominantur, ut *Casaubonus* noster observavit IV. *Athen.* 4. IUNG.

22.

περὶ σκευῶν θυρωροῦ, etc.] C. A. et *Salm.* hunc afferunt titulum: ὅσα περὶ θύρας, omissis caeteris: quaecunque ianuae sunt. KUEHN.

περὶ σκευῶν θυρωροῦ, etc.] Sequitur in MS. novum caput, hoc titulo: θυρῶν σκεύη, quamvis in lemmate supra ad segm. 19. allato hoc caput contineretur. Restant hac pagina pauca, ea tamen multis modis locupletabit MS. noster. IUNG.

τῶν δὲ σκευῶν etc.] MS. τῶν δὲ σκευῶν εἰ πρώτα τὰ περὶ τ. θ. δ. optime: et statim ita restituamus. Nondum vasorum quidquam sigillatim enumerare coepit. Nunc id adgreditur. Et, si vero, ait, inter vasa ea primum recensenda sint, quae ad ianuas pertinent, ea sunt, μοχλοὶ etc. IUNG.

τῶν μὲν σκευῶν τῶν περὶ etc.] Restitui lectionem *Palatini Codicis*, quae sua se venustate probat.

μοχλοὶ, ὀχεῖς, etc.] MS. καὶ ὀχλεῖς καὶ κλ. etc. SEB.

μοχλοὶ, ὀχεῖς, etc.] C. V. ὀχλεῖς male. *Labbaei Gloss.* ὀ χεὺς τῆς θύρας, pessulum. KUEHN.

μοχλοί, ὄχεις, etc.] MS. μοχλοί, καὶ ὄχλεις, καὶ κλειδες εἰσίν, καὶ κληῖδες. Sic itaque scribe, et supple: ὄχλεις habet et MS. *Seberi*: id quod itaque libentius hic malim. *Hesy. h.* Ὀχλεύς, μοχλός, στρόφιγξ, δεσμός· quamvis non nesciam, quod et ὄχλιες in hac significatione crebro apud *Homerum* occurrant. et supra etiam I, 77. noster ὄχεις· quare non temere eiiciam. alterum tamen propter MSS. consensum magis placet. et supra I, 77. MS. noster sane erat mutilus. *Labb.* vero MS. ibi quoque ὄχλεις habebat. Quod vero apud *Hesychium* legitur, Ὀχλιες, οἱ συνέχοντες τὴν θυραχοζώνην κρικοί, καὶ οἱ μοχλοὶ ἀπὸ τοῦ συνέχειν· manifeste mendosum est, forteque legendum: τὴν θώρακος ζώνην· sic enim *Suidae* ὄχλεύς etiam ὁ συνέχων τὴν περὶ τὸν θώρακα ζώνην ἰμάς exponitur. IUNG.

μοχλοί, ὄχεις] Textus habet ὄχλεις, volentibus ita MSS. addidimus in ceteris particulam coniungentem, quam a *Poluce* positam celeritatis ergo librarii omiserunt. hic porro illam particulam postulavit textus hoc e *Palatino* Codice supplementum: καὶ κλειδες εἰσίν, καὶ κληῖδες· tum postea καὶ κληῖθρα vulgo non extitit in textu. apud *Euripidem* in *Phoenissis* quae κλειθρα scribuntur, *Scholias* habet κληῖθρα. *Heliod.* lib. IV. ἄτε τῶν κλειθρῶν εἰς θαδίαν ἀνοιξιν ἐπιβεβουλευμένων. De μοχλοῖς autem et βαλάνοις mentionem facit creberrime *Aeneas Poliorc.* c. 18. ad eumque videndus summus vir *Is. Casaubonus.* inde μοχλῶσαι τὴν θύραν segm. 25. cui contrarium ἐκμοχλεύειν, cardinibus excutere ianuam. *Heliodor.* lib. IV. τὴν αὐλειον οὐ χαλεπῶς ἐκμοχλεύσαντες· ubi MS. *Vaticanus* οὐχ ἀπλῶς legit. apud eundem alia notione et eleganti libr. I. τί ταῦτα κινεῖς καὶ ἀναμοχλεύεις; quid illa commoves atque resuscitas? adscribere lubet *Eustathii* locum ad finem *Odyss. a.* de clavisibus, quo sensu dixerit *Homerus*: κληῖδα δὲ λέγει οὐ σκευὸς ἀπὸ σιδήρου, ἀλλὰ μοχλὸν, ἐντὸς μὲν τῆς θύρας ἐξημμένον, καὶ ἐπὶ τὸ κάτω καθειμένον ἤτοι κεχαλασμένον, ἰμάντι δὲ ἐξωθεν σπώμενον, καὶ ἀνεκόμενον, καὶ ἐπιζυγοῦντα τὴν θύραν· et ibi videnda quoque sunt brevia sed erudita *Scholia.* figuram clavisium antiquarum, utendique modum exposuit docte *Eruditiss. Huëtius Demonstr. Evangel.* Propos. IX. cap. 105.

βάλανοι, βαλανάγραι] C. A. βαλανάγρας. C. V. καὶ κλειθρα, καὶ βληθρα, καὶ ἐπίσπ. C. A. ἐπίπατρον itidem male. pro βληθρα in C. V. leg. κληθρα. *Gloss.* κληθρον et κλιθρον, *repagulum*: quod ultimum natum est ex Ionico κληῖθρον, vel κλιθρον scriptum pro κληθρον, quia in MSSis confunduntur η et ι ob soni ταυτότητα. ΚΥΕΗΝ.

βάλανοι, βαλανάγραι] MS. καὶ βάλανοι, καὶ βαλανάγραι, καὶ κλειῖθρα, καὶ κληῖθρα, καὶ ἐπίσπαστρον, καὶ ὄπτρον· ubique particula καὶ interiecta. Supple itaque κληῖθρα, quo pacto et supra VII, 107. forte in MS. debebat esse, ubi pro κλειῖθρα, πληῖθρα habebat, quamvis et hoc suos Auctores habeat. scribendum vero potius κληῖθρον, quasi κληῖθρον Ionice pro κλειῖθρον· vid. *Etymologicon* in κλειῖθρα. Ῥόπτρον, ἐπίσπαστρον, κόρακα, κορώνην interpretatur *Iunius Nomencl. Cornicem, cantharum e Plauto, manum exteram e Lucretio.* sed id e *Lucretio*, apud quem etiam *manus dextras*, non *extras* edit, prorsus mirum videtur *Gifanio*, idque longe aliter explicat in suis *Collectaneis, Manus dextrae*, et alteram expositionem absurdam esse ostendit. IUNG.

καὶ που καὶ στρόφιγγες, καὶ κορῶναι, etc.] Abest a C. A. qui post habet στρόφιγγες, κορῶναι, κόρακες, παρὰ δὲ τ. ν. καὶ ἀντικλ. ex correctione; παρὰ δὲ Ἀ. κατακλειῖδες etc. C. V. ita: στρόφιγγες, καὶ γίγγλυμοι, καὶ κορῶναι, καὶ κόρακες. Ποσίδιππος ἐν Γαλάτῃ φησὶν, κόρακι κρούεται θύρα. KUEHN.

καὶ που καὶ στρόφιγγες, καὶ κορῶναι, etc.] MS. noster iterum auctior pluribus, unde supplebis vulgata. Sic autem habet: καὶ γίγγλυμοι, καὶ κορῶναι, καὶ κόρακες. Ποσίδιππος ἐν Γαλάτῃ φησὶν· κόρακι κρούεται θύρα· παρὰ δὲ τοῖς ν. Ita prorsus MS. nisi quod γίγγλυμοι haberet. Sed γίγγλυμοι scribendum, eo certe non invito. et supra VII, 107. ita iussi. *Posidippus ἐν Γαλάτῃ* non nunc primum vero a *Nostro* nominatur, sed et supra iam IV, 175. fuit. Facile autem inde possumus coniecere quantam iacturam fecerimus in hoc libro X. in quo supra praefatus ait se πλείους ἐπαγαγέσθαι μάρτυρας. quam multae vero χρήσεις vulgo desint MS. iam testari coepit, et porro testabitur. non paucas tamen et in MS. deesse, saepius non falso, credo, animadvertere possumus quoque. IUNG.

καὶ που καὶ στρόφιγγες, etc.] Additum e MSS. καὶ γίγγλυμοι. Excerpta *Falkenburgiana*: καὶ γιγγλίνη, quod aperte corruptum, eoque modo reformandum, quo textus habet. neque aliter ullibi auctorum scribendum est. saepius in mendo cubantem offendas hanc vocem. in *Iosepho Antiqu. Iudaic. lib. III. cap. 5.* γιγλύσμοι excusum est, neque multum diverso modo *Galenus* in *Glossis*: Γιγγιγλύματα, ἀντεμβαίνουσιν εἰς ἀλλήλους, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς θύραις οἱ γιγγλυσμοί. sed rescribendum: Γιγγλύματα et γιγγλύμοι· quod prius et in melioribus *Hippocratis* editionibus excusum ita conspicitur. adi ad *Erotianum*. Hinc in *Aristotele γιγγλυμάδης*· ita repones enim *Histor. Animal. libr. IV. cap. 4.* et γιγγλυματώτις in *Philone*

libr. V. Βελοπ. pag. 91. γιγγλυμωτὰς σανίδας συγκλειομένας καλωδίους· ubi σανίδες γιγγλυμωταὶ tabulae dicuntur, quae γιγγλύμοις sunt consertae atque compactae. *Suidas*: Γιγγλύμοι (Γιγγλύμοι) ἀντεμβολαὶ τινῶν ἐξοχῶν πρὸς κοιλότητος· optime; quod itaque non tantum in ianuis habet locum, sed et in aliis pluribus rebus. *cardinem* dixere Romani. *Glossae*: *Cardo*, γιγγλύμος· nec erit quisquam, puto, qui non istius rei capiat usum. Totum vero *Pollucis* locum sic olim cohaesisse puto: καὶ ῥόπτρον· τ. γ. ἐ. τ. θ. οὗ τ. ὦν. καὶ κορῶναι, καὶ κόρα. Π. γ. ἐν Γ. φ. κ. κ. ἢ θ. καὶ ποῦ καὶ στροφ. in vulgatis itaque iam post γιγγλύμους sequuntur κορῶναι et κόρακες, quorum primum habes in *Homero* ad finem *Odys.* I. emendabis ibi *Brevia Scholia*: Κορῶνῃ, τῷ λεγομένῳ κόρακι, τῷ ἐπισπᾶστῳ τῆς θύρας· scribes: ἐπισπᾶστρον. Sed apponere iuvabit *Eustathii* notam ad hunc locum, quae rem totam expediet: Κορῶνῃ δὲ ἀργυρέα, ἢ τὸ κοράκιον, ἢ μᾶλλον κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ κρίκος, ᾧ ἔστι τὴν θύραν ἐπερῦσαι, ἢ γουν ἐλκύσαι, ἐπισπᾶσθαι· ὅθεν καὶ ὁ ἐπισπαστήρ παρ' Ἡροδότῳ ἐν τῷ, ἐπιλαβόμενος τῶν ἐπισπαστήρων· ὃς καὶ ῥόπτρον ἐλέγετο, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν, ῥόπτρον, ἐπίσπαστρον θύρας. Εἰς δὲ τὸ κορῶνῃ φασὶν οἱ παλαιοὶ καὶ ταῦτα· κορῶνῃ, τοῦ τόξου τὸ ἄκρον, καὶ θύρας ἐπίσπαστρον, καὶ ὁ κόραξ etc. De ῥόπτρῳ, quod et in *Polluce* fuit modo, vide *Harporationem*, et ad eum *Maussacum*, qui *Lysiae* locum, ubi vox illa reperiatur, commonstrat. *Callixenus* apud *Athenaeum* lib. V. in illa luculentissima splendidissimae navis, quam *Ptolemaeus* apparari iusserat, descriptione: καὶ τὰ ῥόπτρα (τῶν θυρῶν) ἐξ ἐρυθροῦ γεγονότα χαλκοῦ τὴν χρύσωσιν ἐκ πυρὸς εἰλήφασιν. *Hesychium* adde. Κόρακα vero cum pro κινκλίδι ponit *Theocriti Scholiastes*, unde *Syracusanus* ille formaverit κινκλίξιν τὸ σαλεύεσθαι, κινεῖσθαι· alia notione videtur usurpasse, pro ferro nimirum oblongo, quod ianuam sustineret: εἴρηται δὲ μεταφορικῶς, inquit ille Grammaticus, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ θύρᾳ κινκλίδος· ἔστι δὲ κόραξ σιδηροῦς ἐμπίπτων εἰς τὸ μέσον, καὶ ὑποκρατῶν τὴν θύραν· sed ea tamen notio an veterum auctoritate muniri possit, in dubium voco; et ignoraverit ille Grammaticus forsitan, quid proprie fuerit κόραξ· de κινκλίδι vero *Hesychius* et *Suidas* docent fuisse μοχλόν, *seram ianuae*, quod apprime τῷ κινκλίξιν convenit. Sed temporis contractissima spatia me premunt, ut addere nihil amplius possim, et illa quoque, quae effudi, indigesta et rudia. Tum elegantem *Posidippi* locum in *Pollucis* contextum iure postliminii e MSS. revocavimus. apparet et hic in *Excerptis Falckenburgianis*, sed lacerus aliquantum atque deformis, unde tamen

nos veram lectionem in lucem protraximus: Ποσιδιππος γοῦν ἐν Γάλατι φησὶ κόρακι κλείεθ' ἢ θύρα· quae ita, ut scribi curavimus in textu, sunt reconcinnanda. sed tamen illud κλείεθ' ἢ θύρα me necdum dimittit, quod fuerit equidem: *occluditur ianua*. et videndum profecto, si forsitan κόραξ apud antiquos non ῥόπτρον, quod Belgae dicimus een flopper, sed *pessulum* quoque designavit: *Etymologum* vide in ἀναξυγοῦν et ἀναξυγῶσαι, in quo sic eam vocem intelligas oportet. imo vero nec hac quidem opus erit significatione, modo, quod ἐπίσπαστρον, valere agnoscamus, quo attracta claudi potuit ianua. ego tamen ad illam lectionem, quam reddidi, propendeo magis.

occlusoria] ἀντίκλειδες cum accentu in antepen. etiam MS. D. Hoeschelius Praefat. in Dictionarium Latino-Graec. ἀντικλείδα, inquit, *contra Lexicorum auctoritatem, clavem adulterinam seu adversam interpretor ex Clem. Alexandr. Στωμ. VII. p. 525. οὐδὲ τὴν κλείν ἔχοντες αὐτοὶ τῆς εἰσόδου, ψευδῆ δὲ τινα, καὶ (ὡς φησιν ἢ συνήθεια) ἀντικλείδα.* SEB.

ἀντίκλειδες] Id et supra VII, 107. forte restituendum fuit, nis potius *Aristophaneum*, ut ibi dixi. IUNG.

ἐν Σφηξί] C. V. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει Σφιγξί, pro Σφηξί, *Vespis*, ubi hic extat versus:

καὶ τῆς κατακλείδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ.

KUEHN.

ἐν Σφηξί] MS. ἐν Σφιγξίν κ. errore crebro. Locus enim ἐν Σφηξί *Comici* hodieque extat, non longe a principio, quamvis singulari numero ibi legatur,

καὶ τῆς κατακλείδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ.

φυλάττεθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρῶξεται. IUNG.

κατακλείδες] *Vesp. v. 154.*

— τῆς κατακλείδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ. SEB.

κλείοντα] C. V. κατακλείοντα. KUEHN.

κλείοντα] MS. κατακλείοντα τὰς θ. quo pacto emenda. id enim vocabulum κατακλείδας ad etymon propius exponat, quam vulgatum κλείοντα. IUNG.

κλείοντα] Bene de MSS. emendavimus κατακλείοντα, quo adluditur ad κατακλείδες.

ἐπίσπαστῆρες.] C. V. ἐπισπατῆρες. KUEHN.

23.

φησὶ δὲ, etc.] C. V. φησὶ γοῦν ἐν τῷ ε. βιβλίῳ· et mox, ἀπὸρξ̄ abest ab eodem Codice, nec *Herodotus* habet. Verum enimvero saepius evenit, ut Veteres ex *Herodoto* allegent loca plenius, quam hodie habentur. Illustris est de *Pheretimo*

Cyrenaïca historia, quam refert in *Melpomene*, quod cum excidisset patria per seditionem, delata sit ad Insulam Cyprum, et a Rege eiusdem petiverit copias, quibus reduceretur in patriam. sed *Euellho*, qui tum rerum in illa potiebatur insula, dona ei misit muliebri sexu digna, et τοιούτοισι, inquit, γυναϊκας δωρέεσθαι, ἀλλ' οὐ στρατιῇ· ita *Nostri Codices*. sed *Eustathius* in *Iliad.* pag. 659. addit θνησκούση ἐκ τῶν τρωμάτων, quae verba sine dubio invenerat in suo Codice, eaque omnino ad rem facere videntur. Haec obiter monere volui, ne statim uncinulis ut aliena includantur, quae nostris in exemplaribus non occurrunt. C. A. autem non habet ista usque ad οἱ μὲν οὖν· ἐπισπαστήρης h. l. sunt *marculi*, quibus ex ferro confectis attrahitur ianua claudenda, idque suadet locus *Herodoti* inspectus vel limis oculis. KUEHN.

φησὶ δὲ, etc.] MS. iterum auctior addit et librum *Herodoti*, ita habens: φησὶ γ' οὖν ἐν τῷ 5. βιβλίῳ· ἐπιλαβόμενος δὲ τῶν ἐπισπαστήρων εἶχετο· ἐν δὲ etc. Et ita omnia emenda, eiecta vocula ἀπρὶξ, quam nescio quis ineptus invexit. nec in MS. nostro hercle adparet, nec, ut et *Seberus* notavit, apud *Herodotum*; cuius locum ex *Musa* sexsa, sive *Eratone*, cap. 91. adscribo, de *Aegineta* e vinculis elapso. is καταφεύγει πρὸς πρόθυρα Διμήτρος Θεσμοφόρον· ἐπιλαβόμενος δὲ τῶν ἐπισπαστήρων, εἶχετο· οἱ δὲ, ἐπεὶ τέ μιν ἀποσπάσαι οὐκ οἶοί τε ἀπέλκοντες ἐγίνοντο, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας, ἤγον οὕτω· αἱ χεῖρες δὲ κεῖναι ἐμπεφυκῦναι ἔσαν τοῖσι ἐπισπαστήρσι. Hic vero in suo Codice et locum e *Xenophonte H. Stephanus* ad oram adscripsit: *Xenoph.* Ἑλλην. VI. ἐπισπάσασα τὴν θύραν, εἶχετο τοῦ θόπαλον· ubi vides et θόπαλον dictum illud θόπτρον. Locus est de *Alexandri* Thessalorum tyranni uxore ianvam continente, donec maritus a fratribus suis interficeretur. IUNG.

φησὶ δὲ etc.] Locupletius e MSS. φησὶ γοῦν ἐν τῷ 5. βιβλίῳ. Et mox deletimus ἀπρὶξ, quod in nullis conspicitur, et si verum sit adducere quaedam ex *Herodoto* Grammaticos, quae aliter iam nunc in eo leguntur, non inde tamen hoc loco particulam istam communire poteris, praecipue cum spuriam ex MSS. inveniamus. ad *Cynosarges* itaque. Non me latet tamen, unde hoc arripuerit, quicumque in *Pollicem* intulit. ex *Suida* certe, cuius haec sunt verba: Ἐπισπαστήρων, τῶν τῆς θύρας κρατημάτων· (quae plane non intellexit *Portus*, cum de cardinibus intelligit) εὐρῶν προσκειμένους τὰς θύρας, καὶ λαβόμενος τῶν ἐπισπαστήρων ἀπρὶξ εἶχετο, καρτερώς τε καὶ ἐγκρατῶς· quibus ille quin *Herodoti* locum respiciat, nemo dubitabit. sed longe quidem in his locupletior

est *Historicus*, ac in vulgatis; ut duplicem loci illius olim extitisse lectionem necesse sit, unam, quam habemus in editis et a *Polluce* suis in Codicibus inventam, alteram vero tali modo ex *Suidae* verbis concinnandam: καταφεύγει πρὸς τὰ πρόθυρα Δήμητρος Θεσμοφόρου· εὐρῶν δὲ προσκειμένας τὰς θύρας, καὶ λαβόμενος τῶν ἐπισπαστήρων ἀπρὶξ εἶχετο· ut interpretamenti vice illud καρτερῶς τε καὶ ἐγκρατῶς *Suidam* addidisse censeam; nam frigidum erit si velis *Herodoti* verbis adiiicere. de similibus alibi in praestantissimo gravissimoque scriptore dicam. Superius autem adduximus *Eustathii* verba, ubi eummet ipsum *Herodoti* locum transscripsit. Vocantur autem hi ἐπισπαστήρες, δακτύλιοι. *Etymologus* in voce inter alia: καὶ τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας. Proprie vero ἐπισπαστήρ, quo ianuam clausuri attrahabant, ut itaque domum spectaverit. at δόπτρω, κορώνη, κόρακι pulsabat ianuam, si quis a publico veniret.

ἀπρὶξ] Vide *Herodot.* lib. VI. fol. 250. ubi ea vox non habetur. SEB.

καὶ ἐν μοχλείᾳ σιδηρᾷ] Leg. καὶ ἦν μοχλία σιδηρᾷ. in *Gloss.* μοχλὸς σιδηροῦς, *Vectis.* KUEHN.

καὶ ἐν μοχλείᾳ σιδηρᾷ] MS. καὶ ἐνμόχλια σιδηρᾷ. Scribendum puto καὶ ἐμμόχλια σιδηρᾷ· nec puto aliter *Pollucem* scripsisse. Sic μοχλία καὶ γλυφεῖα in statuarii instrumento habes apud *Lucianum* in ἐνυπνίῳ· et supra μοχλίον VII, 125. quamvis etiam alio in usu. fuerunt itaque ἐμμόχλια σιδηρᾷ hic *pessuli*, vel *obiculi ferrei ianuarum.* IUNG.

ἐν μοχλείᾳ σιδηρᾷ] Sic plane restitui in textu, ut fuit in *Codice Palatino*, ἐνμόχλια σιδηρᾷ. *Kuehnius* ἐν μοχλία σ. ἐνμόχλια vetustum est pro ἐμμ. uti ex antiquissimis marmoribus constat, quod itaque sic scriptum fuit in *Δημοπρατοῖς* etiam sic ἐνλιμενίζειν et ἐλλιμενίζειν.

ἐρμηνεύειν πειρώμ.] Qui accuratius loqui volunt, τὰς κλεῖς dicendum esse putant. *Thomas* in *Eclogis* κλεῖν, οὐ κλεῖδα· ita et *Noster*, κλεῖν, non κλεῖδα, dici monet ab iis, quibus accuratior elocutio curae est. KUEHN.

ἐρμηνεύειν πειρώμ.] MS. male πειρόμενοι. IUNG.

ὅτι καὶ παρὰ Δημ. etc.] Haec absunt a C. A. usque ad κατεαγότα. Locus *Demosthenis* extat in *Oratione de Corona*, ubi κατεαγότα non significat, *confringentem*, ut *Interpr.* putavit, sed *fractam humeri iuncturam.* vid. supra lib. V. c. 25. Sect. 3. KUEHN.

ὅτι καὶ παρὰ Δημοσθ. etc.] *Demosthenicum* illud expressit *Libanius*: κατεάγη τὴν κλεῖν· quod *Thomas* ex eo profert,

Herodiano illa in re consentiens. adde *Hoeschelium* ad *Herodiani* locum, qui similiter e *Xiphilino* eandem loquendi formulam adnotat. Pluribus in locis ad *Homerum Eustathius*, quem describere non vacat.

μέρους] MS. μέρει pro μέρους. Sed hac ratione etiam ἐπὶ τῷ scribendum fuerat. Locum *Demosthenis* et *Phrynichus* laudat II, Eclog. Κλείν, αἶτ, ὁ Δημοσθένης, ἀλλ' οὐχὶ κλείδα· τὴν κλείν κατεαγῶς· ubi *Nunnesius Pollucem* adducit. Tale est et illud, quod inter Apophthegmata legitur de *Philippo*, ad quem et ista *Demosthenis* verba pertinent: τῆς δὲ κλειδῶς αὐτῷ κατεαγείσης ἐν πολέμῳ, καὶ τοῦ θεραπεύοντος ἰατροῦ πάντως τὶ καθ' ἡμέραν αἰτουῦντος, λάμβανε (ἔφη) ὅσα βούλει· τὴν γὰρ κλείν ἔχεις. Ut autem κλείν tam de vase quam corporis parte ὁμωνύμως αἶτ dici, idem περὶ κατακλειδῶς possumus affirmare, quam segm. praeced. de vase habuisti in *Aristophanis* χρήσει· supra de corporis membro II, 133. Sed ne loci *Demosthenici* obliviscamur, a *Nunnesio* non indicati, quem *Pollux* hic attulit, et *Phrynichus* in mente habuit. Is est in nobili *Oratione* pro *Ctesiphonte*: ἐώρων δ' αὐτὸν, αἶτ, τὸν Φίλιππον, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ ἀγὼν, ὑπὲρ ἀρχῆς καὶ δυναστείας τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον, τὴν κλείν κατεαγῶτα, τὴν χεῖρα, τὸ σκέλος πεπηρωμένον etc. IUNG.

ἐπιτροπεῖς etc.] *Interpr.* ἐπιτροπεῖς pro *clavibus invenimus*, imo, si verum fateri volumus, pro *clavibus invenit carbonum thesaurum*. miror tam leve mendum fraudi fuisse docto homini; legendum enim, ἐν τῷ *Λυσίου* πρὸς Φίλιππον ἐπιτροπῆς, in *Oratione Lysiae contra Philippum de tutela*. *Harporat.* in voce αἰδέσασθαι laudat *Lysiam* ἐν τῷ κατὰ *Δημοσθένους* ἐπιτροπῆς, in *Oratione contra Demosthenem de actione tutelae*: ita et hoc loco *Lysias* contra *Philippum* egit, qui tutores suos accusarat male administratae tutelae, postquam haec scripseram, vidi et C. V. legere ἐπιτροπῆς· in huiusmodi allegationibus saepe omittitur περὶ· plena enim locutio est, περὶ ἐπιτροπῆς. *Harporat.* in παρηγγύησε laudat *Isaeum* ἐν τῇ πρὸς *Διοφάνην* ἐπιτροπῆς ἀπολογία· verum in voce πεδιακά, eandem *Lysiae* *Orationem*, quam *Noster* citat hoc loco, dicens: *Λυσίας* ἐν τῷ κατὰ *Φιλίππου* ἐπιτροπῆς, εἰ γνήσιος ὁ λόγος ἐστὶ. Voluit igitur *Auctor* monere κλείδα dixisse *Lysiam* in laudata *Oratione*, non, ut solebant accuratiores in elocutione, κλείν. C. A. non habet ἐν δὲ τῷ *Λ.* etc. usque ad εὐρήκαμεν. huc pertinet etiam apud *Nostrum* illa inscriptio *Orationis Lysianae*: ἐν τῷ κατὰ *Καλλίου* ὕβρεως, in *de Calliae contumelia*, quam scilicet fecerat *Callias*. corrigendus obiter

Athenaeus lib. VI. cap. 19. Ὑπερίδης γοῦν ὁ Ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου, εἰκίας, φησὶ, ἔθυσαν etc. legendum interpungendumque est κατὰ Μαντιθέου αἰκίας, φησὶ, ἔθυσαν etc. confer eiusdem libr. XIII. cap. 6. ubi recte *Casaub.* αἰκίας restituit pro αἰτίας. Idem in fine lib. VIII. simile mendum sustulit e medio cap. 17. ubi erat scriptum, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίνου φόνῳ, pro φόνου. caeterum ut λόγῳ addatur non est necessarium. id enim subintelligitur ut plurimum, uti patet ex dictis. caeterum postea vidi *Valesium* etiam in *Notis* et *Emendationibus*, quae fronti et calci *Pollucis* editi a *Sebero* adscripserat, legere nobiscum ἐπιτροπῆς. *KUEHN.*

ἐπιτροπεῖς etc.] MS. ἐπιτροπῆς τὰς κλειδας εὐρήκαμεν, quo pacto mihi scribendum videtur, longe sensu elegantiore: q. d. *claves tutelae*, vel *administrationis*, id est, *patet nobis iam aditus ad eam*: vel emendandum potius: πρὸς Φίλιππον ἐπιτροπῆς· τὰς etc. Erat autem de ea re Oratio ista: et ita *Λυσίας* ἐν τῷ κατὰ Φίλιππον ἐπιτροπῆς laudatur ab *Harpocratiōne* in ἀρκτοῦρος· ut etiam in *πεδικά*, licet ibi addubitet εἰ γνήσιος ὁ λόγος ἐστὶ, quemadmodum et in ὁδὸς et *ζειρά*. *IUNG.*

ἐπιτροπεῖς] Optime MSS. ἐπιτροπῆς· quod non aliter, ac *Kuehnius* explicuit, capiendum est. ad vitium hoc animum advertit etiam *Meursius Biblioth. Att.* ubi de *Lysia*, eiusque scriptis, ibique, ut cum *Kuehnio* nos intulimus in contextum, egregie vir Doctissimus emendavit.

24.

ἐν Αἰολωσίκωνι] Αἰολοσίκωνι. *SEB.*

ἐν Αἰολωσίκωνι] C. V. ἐν εἶναι Ὀλοσίκωνι. C. A. Αἰολωσίκωνι· leg. Αἰολοσίκωνι, ut et segm. sequ. drama huius nominis ab *Aristophane* scriptum in quendam *Siconem versipellēm*. pro κλειδίον C. A. male κλειδίων. *KUEHN.*

ἐν Αἰολωσίκωνι] MS. Εἰναιολοσίκωνι, sed emendatum ἐν Αἰολοσίκωνι· quomodo scribere et vulgo debes per *λο*, non *λω*, ut etiam ab amico nostro video adnotatum. Saepius a nostro adducitur hoc drama, et plerumque recte scribitur. *IUNG.*

ἐν Αἰολωσίκωνι] Αἰολοσίκωνι cum *Kuehnio*, ut saepius alibi, hic a nobis est emendatum, et mox segm. sequenti; quam fabulam in scenam edidisse per filium *Ararotem*, ut nomen ipsi atque laudem conciliaret, *Aristophanem*, Argumentum *Plutonis* docet. [Pro *Plutonis* reponere *Pluti*. reor et alibi me inscio hoc irrepsisse mendum. *Ex Addendis.*] Tum plenius in nostra editione legitur ἐν μὲν τοι τοῖς etc. *Πλάτωνος Μέτοικοι* plus quam semel *Harpocratiōni* et *Aristo-*

phanis Scholiastae laudantur, quibus illum exagitasse μετόικους vero perquam simillimum est.

ἐν μὲν τοῖς Πλ.] MS. ἐν μέντοι τοῖς Πλ. plenius. IUNG.

σημεῖα] *Sigilla, falsa sigilla.* KUEHN.

σημεῖα] Pro σημεῖα in MS. emendatum est σημεῖαν. causam non video. cur enim non et παρασημεῖαν corrumpere pergebat illa manus? IUNG.

κλειῖς] MS. κλειῖν. SEB.

κλειῖς] *Clavem adulterinam, vel Laconicam clavem.* MSS. enim pro κλειῖς legunt κλειῖν. KUEHN.

κλειῖς] MS. tam noster quam *Seberi* κλειῖν, et scribamus itaque sic. videtur autem integer senarius:

σημεῖα, παρασημεῖα, κλειῖν, παρακλειῖδιον IUNG.

κλειῖς] Congruè MSS. κλειῖν, quod ita potius in textu reponere placuit.

αἱ μὲν οὖν θύραι, etc.] C. A. περὶ θυρῶν. θύραι dicuntur tabulae ac valvae. dicitur vero et ipse ianuae hiatus eodem nomine: ita acciperem hunc locum. *Vitruv.* lib. IV, ὑπόθυρον vocat *hiatum ianuae*, ubi *Philander* hunc locum *Pollucis* laudat eiusque Codicem mendosum suspicatur. KUEHN.

ὀνομάζονται.] MS. ἄνομάζονται. Sed emendatum est ὀνομασάνισιν vero *Homerum* auctorem dat supra I, 76. IUNG.

πέπραται] MS. γέγραπται. Sed alibi similiter editis. SEB.

πέπραται] MSS. γέγραπται θύρα διάπριστος, ianua dissecta in duas partes aequales, quarum altera clausa, altera aperitur. θύραι συνδρομίδες, ut habet C. A. sunt *bipatentes, valvae*, quae cum clauduntur, arcte coeunt. *Salm.* γέγραπται etc. θύρα διάπριστος. KUEHN.

πέπραται] MS. noster, ut *Seberi*, γέγραπται pro πέπραται. Vulgatum tamen viris doctis non displiceat. quamvis si id scripsit *Pollux*, potius tamen πέπραται scripsisse videtur, ut infra segm. 36, 39, 40, 81. alibi. a quo verbo in illis δημοπράτοις omnis Oratio pendebat, ut ait *Casaubonus* noster *Notis ad Capitolini Pertinacem*: et γέγραπται MS. quoque verum esse tamen potest: ἀναγέγραπται enim ista talia ἐν στήλαις, ut infra segm. 97. nec opus habuit semper πέπραται dicere. sed γέγραπται etiam, ut infra segm. 96. *Noster* et *Seberi* MS. εὐρίσκειται, alia. IUNG.

πέπραται] MSS. adversus esse nolui, qui pariter hic γέγραπται habent melius atque opportunius opinione mea. alibi tamen in *Polluce* πέπραται, notante *Iungermanno*. sed suo quaeque loco ponderare necesse est. Ianuae διάπριστοι quae sint, melius alii forsitan quam ego exponant. puto tamen

ita dici, quae ad statutam in medio trabem ab utraque parte coeunt, ut *συνδρομάδες* fuerint, quae occlusae mutuo se tangerent intermedia trabe non divisae.

25.

ἐν δὲ Κρατ. Διονυσαλεξάνδρῳ] Absunt a C. A. usque ad διέπης καί. C. V. ἐν Διονυσαλεξάνδρου, male. ΚΥΕΗΝ.

ἐν δὲ Κρατ. Διονυσαλεξάνδρῳ] MS. Διονυσαλεξάνδρου. Sed recte ου in ω emendatum. de ea fabula vide *Casaubonum* nostrum III. *Athen.* 32. IUNG.

ἐν δὲ Κρατ. Διονυσ.] De fabula dictum alibi: χρῆσιν inde allatam emendavimus, ut lib. VII, 122. optime fuit edita. *Kuehnius* hic interseruerat: βούλει πολυποικίλα· sed MSS. praestantius. *Παρασιάδας* in Aegyptiorum templis commemorat *Hero Spirit.* p. 158. Ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις ἱεροῖς, πρὸς ταῖς παραστάσι τροχοὶ χάλκιοι ἐπίστρεπτοὶ γίνονται· et *Callixenus* apud *Athenaeum* lib. V. διέκειτο δὲ ἐπὶ μὲν τῶν τῆς σκηνῆς παραστάδων ζῶμα μαρμάρινα τῶν πρώτων τεχνιτῶν, ἑκατόν· ubi sane non recte *Dalechampius vestibulum* vertit. *postes* illam vocem bene reddunt *Glossae*, unde itaque quae sint *παραστάδες* cognoscere potuerat vir eruditus. sed hic ille forsitan ad sensum magis quam ad voces attendit: *Hesychius*: *Παρασιάδες, οἱ πρὸς τοῖς τοίχοις τετραμμένοι κίονες.* *Pindarus* autem πρόθυρον θαλάμου *Olympion.* Od. 6. Χρυσείας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου Κίονας, ὡς ὅτε θαυτὸν μέγαρον Πάξομεν etc. et *Macarius* de *Custod. Cord.* cap. 11. regias aedes continere dixit διαίτας πολλὰς, καὶ αὐτὰς διαφόρους, καὶ πρόθυρα πολλὰ. *Herodotus*: καταφεύγει πρὸς πρόθυρα Δήμητρος Θεσμοφόρου· Musa sexta. Itaque coniunxit arte *παρασιάδας* et πρόθυρα *Cratinus*, siquidem quae sunt in προθύροις *postes seu columnae*, illo nomine vocentur proprie.

πολυποικίλα.] C. V. leg. πρόθυρα βούλει ποικίλα, *limina vis discoloria?* ΚΥΕΗΝ.

πολυποικίλα.] Pro πολυποικίλα MS. βούλει ποικίλα· recte. Nam totus versus ita concipiendus est:

παρασιάδας καὶ πρόθυρα βούλει ποικίλα.

Ut et supra habuisti VII, 122. totidem verbis: et quid *παρασιάδες*, etiam supra I, 76. exponit. IUNG.

ἦτε ὀπή εἴρηται etc.] C. V. ἦ δὲ ὀπή etc. καὶ διοπῆς καπιτέγους καί· leg. κ. δι' ὀπῆς κ. et per foramen et super tecto. foramen et rima ianuae intelligitur. ΚΥΕΗΝ.

ἦτε ὀπή εἴρηται etc.] Sequitur in MS. ἦ δὲ ὀπή εἴρηται εἰναεολοσίωσι *Ἀριστοφάνους*, καὶ διοπῆς καπιτέγους. Et haesi hic in διοπῆς, fereque ut ὀπήν, sic διοπήν *Polluci*, vel *Ari-*

stophani adfinxissem: sed opus non est, si consideramus confuse ita scribendi morem in MS. Et ita omnia emendanda aio: ἢ δὲ ὀπῆ εἶρηται ἐν Διολοσίκωνι Ἀριστοφάνους, καὶ δι' ὀπῆς, κἀπιτέγους id est, καὶ ἐπὶ τέγους. Prorsus geminus autem videtur locus ἐν πεντάθλω Xenarchi apud Athen. libr. XIII. de moechis,

*μὴ κλίμακ' αἰτησάμενον εἰσβῆναι λάθρα,
μὴ δὲ δι' ὀπῆς κάτωθεν ἐκδύναί στέγης. IUNG.*

* *διέπης.] Interpr. διόπης scripsit. Alias διόπος duo foramina habens de tibia ex Athen. affertur, qui lib. IV. fol. 176. Alexandrinus διόπους αὐλοῦς habuisse refert. SEB.*

* *διέπης.] Kuehnii e MSS. δι' ὀπῆς κἀπὶ τέγους· optime. in Falckenburgianis Excerptis haec longe sunt confusissima: καὶ ὁ διεπιετοῦς. Modo fuit ante nos ἦτε.*

συγκλ. παρακλ. etc.] MS. alio ordine, παρακλ. συγκλ. ἐπικλ. IUNG.

ἐφ' οὗ καὶ τὸ πρ. etc.] C. A. ἀφ' οὗ etc. προσθεῖναι τ. θ. Herodoti est in Thalia. KUEHN.

συναγαγεῖν, etc.] MS. ubique interposita particula connectente, καὶ συναγ. καὶ ἐπισπ. καὶ ἐπιβ. καὶ ἔπαγ. καὶ κατακλιῖναι, καὶ ἐπικλιῖναι· οἷοιπερ καὶ τὸ ἀνοῖξαι etc. IUNG.

συναγαγεῖν] Addidi particulam copulantem e Codice Palatino, ut in initio huius capituli.

ἐπιφράξαι] Malim ἐπιφράξαι vel ἐπαφράξαι· id est, fores magno impetu adducere et claudere ita, ut strepitum dent. Plato in Protag. ἅμα ἀμφοῖν ταῖν χειροῖν τὴν θύραν πάνυ προθύμως οἷς οἶόντι ἦν, ἐπήρραξε, simul ambobus ianuam quantum poterat cum impetu et strepitu clausit. Plutarchus in Artaxerxe: τὰς θύρας ἐπήρραξε κράζων, cum clamore fores violenter adduxit. Homer. Iliad. β. 402. de vecte qui foribus obdebat, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιφρήσεσκον Ἀχαιοὶ etc. Hesych. Ἐπιφρήσει, ἐπικλιῖναι· vid. eundem in ἐπιφρήσεσκον et ἐπιφρήσεσκοντο· contra ἐξαραξαι est, ianuam revellere cardinibus, comminuere. Aristoph. in Equitibus, ubi Scholia ἐξαραξα exponunt ἀνέωγα. conf. Suidam in ἐξαραξεν, et Hesych. in ἐπιφρήξας. KUEHN.

κατακλιῖναι] C. V. κατακλιῖναι, καὶ ἐπικλιῖναι. dein C. A. οἷοιπερ τὸ (leg. τῷ) ἀνοῖξαι ταυτὸν ἀνακλιῖναι ἀν. ἐκπειάσαι· παρὰ δὲ etc. KUEHN.

26.

τὸ ἀνοῖξαι] τῷ ἀν. ut segm. 15. et 16. idemque observ. et mox si repetendum ταυτὸν. SEB.

τὸ ἀνοῖξαι] Dedimus in textu καὶ τῷ ἀνοῖξαι· quod τῷ

ita scribendum vidit et *Seberus*: fallitur enim *Iungermannus* noster, cum posuisse *Seberum* censet τῷ ἀνακλῖναι, quod verum esse verba eius inspicienti patebit.

τὸ ἀνακλῖναι] MS. etiam τὸ ἀνακλεῖναι· ut antea κατακλεῖναι, ἐπικλεῖναι. sed non video cur per εἶ illa scribamus: et *Hesychius* etiam, Ἀνακλῖναι, ἀνοῖξαι scribit. Et *Etymologicon*, Ἀνακλῖναι, ἀνοῖξαι, ἀναπετάσαι· et pluribus *Suidas*: Ἀνακλῖναι, ἀνοῖξαι· Ὀμηρος· οὕτω δὲ καὶ Ἡρόδοτος· οἱ δὲ, ἀνακλῖναι μὲν τὴν θύραν οὐ κατετόλμησαν, οὐδ' εἶσω παρελθεῖν ἔσχον. Hoc itaque sibi forte velit tantum MS. noster, ut περισπομένως scribatur κατακλῖναι, ἐπικλῖναι, ἀνακλῖναι. Ceterum et τῷ ἀνακλ. scribendum hic, non τὸ monet *Seberus* noster; ego malim, ut et antea ad Codicem meum adnotaram, in primo τὸ statim erratum, non in altero esse, et scribebam: ὡσπερ καὶ τῷ ἀνοῖξαι ταυτὸν ἐστὶ τὸ etc. nec aliter putem *Pollucem* scripsisse. Ea in re creberrime MS. peccat, ut alia exempla erunt adhuc pagina hac. IUNG.

ἀναπετάσαι.] Deest in MS. ἀναπετάσαι. IUNG.

παρὰ] E MS. pr. edit. περί. SEB.

παρὰ] παρὰ quoque MS. noster, ut recte edidit *Seberus*: deinde MS. παρὰ δ. τ. Κωμ. καὶ τὸ etc. IUNG.

ἀναζυγῶσαι] *Hesych.* ἀναζυγοῦντες, (leg. ἀναζυγοῦν) ἀνοίγειν κιβωτὸν, λέγεται δὲ καὶ ζύγαστρον, ἀναζυγοῦντες, ἀνάγοντες εἰς τὸ ἄνω πῶς· quodammodo rursum adducere, id est, paulisper aperire arcam, leniter elevato operculo: ita enim legerem pro φῶς· quod in vulgatis est editionibus *Hesychii*. vid. *Phavor.* in ἀναζυγοῦν et ἀναζυγῶσαι. *Schol.* in *Nubes Aristoph.* ἀναζυγοῦν ἐστὶ τὸ ἐξῶθεν ἀνοίγειν τὴν θύραν. KUEHN.

ἀναζυγῶσαι] Elegans est ea de re locus *Etymologi*, quem adscribam: Ἀναζυγοῦν φασὶ τὸ ἀνοίγνυναι κιβωτὸν, ἢ τὸν ἐπὶ τῇ θύρᾳ κόρακα· λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναφονεῖν, ἀνοίγνυναι τὸ στόμα· λέγεται ἀναζυγῆ καὶ ἡ τῆς θύρας ἀνοῖξις, καὶ κλίνεται τῆς ἀναζυγῆς. Πλάτων *Εὐμενίσιν*, *Εὐθύς ἀναζυγῆς γενομένης*. Componendus cum his *Hesychius*, et emendandus eadem opera. Contrarium huic ἐπιζυγῶσαι, quod supra habuimus in *Eustathio* de κληῖδι, quae ille nobis ex veteribus appendebat: ἐπιζυγοῦν τὴν θύραν.

τῷ ἀνοῖξαι] MS. vitiose, ut dixi solere saepissime, τὸ ἀνοῖξαι σ. IUNG.

καὶ τὸ ζυγάθροισον] Non est in C. A. hic versus: at C. V. καὶ τὸ ζυγάθροισον, quod firmat *Hesych.* Ζυγάθροισον, ζύγωσον ἢ κινήσας διάσθησιν· extat apud *Aristoph.* in *Nubibus*, ubi scribitur per ω ζυγῶθροισον, id est, συνάρμοσον, σύμπλε-

ξον, ubi et ratio nominis redditur. *Interpr.* ex ζυγόθρισον imperativo verbo nobis fecit nomen, quo significetur *vectis utrasque tabulas obstruens*, gerrae Siculae. Pro κλείσαι, κλείσον C. V. legit. KUEHN.

καὶ τὸ ζυγάθρισον] MS. καὶ τὸ ζυγόθρισον δὲ ἐπὶ τοῦ κλείσον εἰώθασι ταῖτιν. Et MS. veram lectionem fere servavit. Scribendum enim: καὶ τὸ ζυγάθρισον δὲ ἐπὶ τοῦ κλείσον ε. τ. Ex *Aristophane* enim id sumpsit noster, ubi fere in mediis *Νεφέλαις Socrates* ad *Strepsiadem*:

ἔχ' ἀτρέμα, κἄν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων,
ἀφείς ἀπελθε, κἄτα τὴν γνώμην πάλιν
κίνησον αὐτὶς αὐτὸ, καὶ ζυγάθρισον.

Quem locum et *Hesychius* respexit, ubi scribit: Ζυγόθρισον (emenda ζυγάθρισον) ζύγωσον, ἢ κινήσας διάστιασον· μοκ autem paulo Ζυγώσω exponit δαμάσω, κλείσω, καθέξω· et indicavit *Suidas*: Ζυγάθρησον· ἴσωσον, ζυγοστάτησον, ἴασον τὸ ἀπορούμενον· ἔπειτα πάλιν ἀνασκόπησον, καὶ οἶον ἀνοίγειν ἀποπειράσθῃ· τὸ γὰρ ἀναζυγοῦν ἐστὶ, τὸ ἔξωθεν ἀνοίγειν τὴν θύραν· οἱ δὲ, ζυγάθρησον· συναρμοσον, σύμπηξον, Ἀριστοφάνης *Νεφέλαις*· ubi quoque utroque loco erit ζυγάθρισον emendandum. Est autem ζύγωθρον, unde ζυγωθρίζειν finxisse credo, ὃ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλὸς, ut ait *Suidas* idem. Et ἀναζυγῶσαι, quod praecessit, etiam ex *Aristophane* est, quem *Noster* κατ' ἔξοχὴν saepe per *Comicos* intelligit. *Etymologicum Magnum*: Ἀναζυγῶσαι· ζύγωθρον καλεῖται ὁ κόραξ, καὶ ἐπιζυγῶσαι, τὸ κλείσαι· ἀναζυγῶσαι, τὸ θύρας ἀναπεισάσαι Ἀριστοφάνης. IUNG.

ζυγάθρισον] *Kuehnius* e MSS. ζυγάθρισον· quod sequuti sumus.

καὶ μὴν καὶ βαλαν.] MS. καὶ μὴν βαλ. sine altero καὶ, quod tamen bene habet. IUNG.

Nonnulli] ἐκεῖνοι, illi, scil. *Comici*. Item apud *Plut.* SEBER.

Δαναῖσιν] C. A. Δαναοῖς superscripto ους, sed vulgatum optimum est. KUEHN.

Δαναῖσιν] Huius dramatis mentio et apud *Athenaeum*, adnotante *Casaubono* nostro III. *Animad.* 29. IUNG.

27.

ὁ δὲ Θουκυδ. etc.] Haec usque ad finem capitis non agnoscit C. A. KUEHN.

στυράκιον] Locus est lib. II. pag. 102. ubi *Scholia* late quid sit βάλανος· et per *στυράκιον* intelligit *σαυρωτῆρα τῶν δομάτων*, *cuspidem hastarum* quae terrae infigitur. *Interpr.*

iaculi manubrium, quod *Scholiastes Thucydidis* ἀνοήτως fieri indicat, arguitque ex ipsa historia. KUEHN.

στυρακίῳ etc.] *Thucydidis* hunc locum adfert et exponit *Casaubonus* ad *Aeneam Poliorc.*

βαλάνου] Sic apud *Thuc.* libr. II. fol. 101. pr. ed. βαλάνου. *Scholiast.* βάλανός ἐστι τὸ βαλλόμενον εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον· ὅθεν καὶ ἡ κλεῖς καλεῖται βαλάνωρα, παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον. SEB.

βαλάνου] MS. βαλάνου ἔ. κ. τ. εἰς τὸν μ. et scribe εἰς τὸν· quamvis levissimum hoc monere. *Thucydidis* enim locus lib. II. Ξυγγο. non longe ab initio ita habet: τῶν δὲ Πλαταιῶν τις τὰς πύλας, ἣ ἐσῆλθον, καὶ αἴπερ ἦσαν ἀνεοργμένοι μόναι, ἔκλεισθ', στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν· ὥστε μηδὲ ταύτη ἔτι ἐξοδὸν εἶναι. IUNG.

τῷ δὲ κλεῖσαι] Iterum MS. mendose τὸ δὲ κλεῖσαι· deinde habet ἴσον et reliqua duo sequentia, τὸ τό· et iterum mox male τὸ ἀνοίγ. *Alias H. Stephanus* hic ad oram adscripsit: *Apud Sophocel.* καὶ δῶμ' ἀπάκτου, videtur δῶμα πάκτου. Locus est in *Aiace*:

ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου
καὶ δῶμ' ἀπάκτου. —

De quo eum pluribus vide in suis Annotationibus seorsim in *Sophoclem* editis, ubi et *Pollucem* nostrum hic adducit, et loca quaedam *Aristophanis* de hoc verbo, et supra etiam *Noster VII*, 113. meminit. IUNG.

τῷ δὲ κλεῖσαι etc.] Tetigit haec Vir iuvenis Eruditissimus *Dionys.* *Vossius* ad *Caesaris* lib. III. de B. C. ubi de remulco agens, exponit *Hyginum*, qui dixerit, teste *Carisio*, remulcum Graecis dici πάκτωμα. illa nobis in animo non est hic repetere: adpronam duntaxat *Eustathii* locum ad *Odyss.* ψ. explicantis, qui sint in *Homero* εὐπηκτοὶ θάλαμοι, οἱ εὐπαγεῖς καὶ στεριοὶ κατὰ τὸ, εὐστάθεος μεγάροιο· ἢ τεχνικῶς ἐσκευασμένοι ἢ εὐκλειστοὶ· διὸ ἐπήγαγε σανίδες δ' ἔχον εὐἀραρυῖαι· καὶ ἴσως ἐκ τούτου καὶ τὸ συγκλεῖσαι πακτῶσαι παρ' *Αττικοῖς*, ὡς καὶ *Σοφοκλῆς* δηλοῖ ἐν τῷ καὶ δῶμα πάκτου· καὶ ὁ *Κωμικὸς* ἐν τῷ, καὶ ἐπακτῶσαμέν γε.

ταυτὸν τὸ λύειν] C. V. τὸ κλύειν ὡς ἂν φῆ *Εὐριπίδης*, ut dixerit *Euripides*: κλεῖτε πηκτὰ δωματίων, claude ianuas compactilem. *Aristoph.* *Euripid.* traducens. KUEHN.

ταυτὸν τὸ λύειν] MS. τὸ αὐτὸν τὸ λύειν, ὡς ἂν φῆ *Εὐρ.* λύε etc. Allusit vero sine dubio *Aristophanes* ad illud *Euripideum* in *Acharnensibus*, ubi *Euripidem* introducit dicentem: ἀνὴρ ὑβρίζει, κλεῖτε πηκτὰ δωματίων. IUNG.

πακτὰ δομαίων.] MS. πάκτα δ. ἢ τὸ ἐναντίον Ἄρ. Sed πακτὰ bonum est, ut et *Hesychius*: Πακτὰ, ἡρμοσμένα, πεπορημένα. IUNG.

προπύλαια πακτοῦν.] C. V. προπύλαι ἀπάκτου τὰς θύρας, leg. προπύλαια πακτοῦν τὰς θ. vide locum in *Lysistrata*, quem laudavit et *Vales*. Notis in h. l. ΚΥΕΗΝ.

προπύλαια πακτοῦν.] MS. προπύλαια πάκτου τὰς θύρας ἢ Ἄρχ. π. τ. κ. Sed vulgata rectius habent. *Aristophanis* versus sunt in *Lysistrata* paulo longius ab initio:

Μοχλοῖσιν δὲ καὶ κλήθροισιν

τὰ προπύλαια πακτοῦν.

Eos respexit et *Suidas*, apud quem est: Πακτοῦν, κλείειν, ἀσφαλίζεσθαι· μοχλοῖσι γὰρ τὰ προπύλαια πακτοῦν. Ἀριστοφάνης *Λυσιστρατῆ*. Male eo antea apud *Pollucem* προπύλαια edebant, quod et in suo Codice *Henr. Stephanus* correxit. IUNGERM.

28.

περὶ τῶν τοῦ πυλ. σκ.] C. V. περὶ τῶν προσηκόντων τῷ πυλωρῷ σκευῶν· ita titulus. ΚΥΕΗΝ.

περὶ τῶν τοῦ πυλ. σκ.] Capitis lemma in MS. tale, complectens et caput 6. περὶ πυλωροῦ, καὶ τῶν περὶ πυλωρόν· περὶ τοῦ καθαιρεῖν, καὶ τοῦ καταρῥαίνειν· καὶ ὧν τοῦτο ποιεῖ, καὶ δι' ὧν τὸ ὕδωρ φέρεται. IUNG.

ἐπεὶ τῷ πυλ.] Textus in C. V. ἐπεὶ δὲ τ. π. ΚΥΕΗΝ.

ἐπεὶ τῷ πυλ.] MS. ἐπειδὴ τῷ πυλ. τῷ καθ. Forte legendum: ἐπεὶ δὲ τῷ π. τὸ κ. etc. Sic certe apte ad praecedentia haec connectantur, mihi que ita *Pollucem* scripsisse vero quam simile. IUNG.

ἐπεὶ τῷ πυλωρῷ etc.] Fuerat ab Auctore forsitan scriptum: Ἐπειδὴ δὲ τῷ πυλωρῷ· ut et sequens caput orditur: δι' ὧν δὲ etc. illud enim ἐπειδὴ in *Palatino* Codice legitur. nisi rectius *Iungermannus* ἐπεὶ δὲ· sic enim in C. V. illud autem δὲ eiecisse vero simile videtur qui in capita distinxerunt *Pollucis* nostri volumina, quo quidem facto necesse non fuit, ut illa particula δὲ praecedentibus haec coniungeret; eaque in partes istas dividendi ratione non paucas in *Pollucem* invectas esse mendas res ipsa loquitur. *Glossae*: Ἐπειδὴ δὲ, quoniam vero. aptissime ad superiora continuanda. Illi vero καθαιρεῖν convenit in *Hesychio*: Καθαροποιεῖ, σάει· et praecedit apud eundem: Κάθαροι, ἱερεῖς Διμήτρος ἢ σωροί. priori quidem significatione congruit cum Καθαροῖς, quo nomine *Parisi* esse dictos *Cerere* sacerdotes *Hesychio* teste novimus; alterum vero σωροὶ mutari potius optem in

σάροι, ut scopas intelligamus, favente nominis origine ἀπὸ τοῦ καθάρειν. De καταρθάνειν vero μοχ segm. 52. Noster locupletius, scilicet aqua prius aedes conspergi decebat, ac tum demum everri, id alia fecit in re atriensis ille apud *Phaedrum*, qui hortum humectabat, ne ibi ambulaturo *Caesari* pulvis incommodaret.

τὰ πρόσφορα etc.] Pr. edit. τὰ πρόσφορα δὲ τούτων. Hic autem ordo in MS. εἶπωμεν τὰ πρόσφ. τούτω τ. SEB.

τὰ πρόσφορα etc.] MS. noster ita, et eo ordine quo *Seberi*, εἶπωμεν τὰ πρόσφορα τούτω τῶν σκευῶν, οἶον etc. IUNGERM.

εἶπωμεν, οἶον κόρημα.] C. V. εἶπομεν οἶον, τὸ κόρημα. KUEHN.

εἶπομεν, οἶον κόρημα.] MS. noster plenius articulo, quem addendum puto, habet: οἶον τὸ κόρημα· καλεῖται δ' οὔτω etc. IUNG.

εἶπομεν, οἶον κόρ.] Interservi articulum τὸ de Codice *Palatino* et *Vossiano*. Sed τὸ κόρημα pro purgamentis Attici non admittunt, ut docemur ab Atticae loquelae magistris; pro qua tamen significatione pugnat *Aristophanis* auctoritate *Pollux*. *Hesychius*: Κόρημα, κάλυτρον, ὃ τινες σαρόν· sed bene, quod eruditi viri restituant κάλλυντρον· inde diminuta vocis forma, κορημάτιον, scopula, in veteri *Onomastico*, quamvis et ibidem: Κόρημα, scobs. Κόλακες *Eupolidis* eorumque argumentum superius ad initium libri exposui, videnturque eadem illa verba, quae hic occurrunt, alter ad alterum κόλακα dixisse. et enim ad servilia quoque abiecis se id hominum genus, ut divitis alicuius atque potentis viri gratiam aucuparentur, constat, in *Theophrasti* Characteribus inter alia adulatoris signa et hoc est, quod sit ἀμέλει δὲ καὶ τὰ ἐκ γυναικείας ἀγορᾶς διακονῆσαι δυνατὸς ἀπνευστί· id profecto ingenuo viro indignum. Tum vero de istis, ὥσπερ ἐν *Καλλιππίδῃ*, peritioribus inquirendum relinquo, num fabulae nomen sit iudicandum: quod si verum, ut tamen non puto, hoc pacto potius scribas: ὡς καὶ ἐν *Καλλιππίδῃ*· an vero prius ad *Aristophanis* χρῆσιν illa pertinere censenda sint, in quam sententiam propendet animus. Porro καθέξομαι edi iussimus pro vulgato καθέξομαι, obtemperantes *Iungermanno*. et vidi etiam non neminem eruditum virum id in Codicis sui margine notasse. certe sic in *Falckenburgiano* Codice sequenti capite legitur et ἀζώνια pro ἀξόνια.

λέγοις.] In C. A. absunt quae sequuntur usque ad χαμαί. KUEHN.

λέγοις.] Quae post λέγοις sequuntur, desunt in MS. usque ad εἰ δὲ καί. Quaedam vero huius materiae et *Nunnes*. in I. *Eclog. Phrynich.* voce κόρημα. IUNG.

29.

ἐν Καλλιππίδῃ] *Cicero ad Atticum lib. XIII. epist. 12. biennium praeteriit cum ille Καλλιππίδης assiduo cursu cubitum nullum processerit. Καλλιππίδης τρέχει.* proverbium est de eo, qui pedes quidem movet, sed parum promovet. de huiusmodi hominibus fabulam edidisse videtur *Aristophanes* inscriptam: *Καλλιππίδης.* vid. *Apostolium* in proverbio, *Κάλλιππος τρέχει*· versum, qui sequitur, ita redderem:

Humi considerebo super ipsis sordibus. ΚΥΒΗΝ.

ἐν Καλλιππίδῃ] Ceterum in iis, quae vulgo deesse diximus, ista ὡσπερ ἐν Καλλιππίδῃ nescio an iam alius *Comici* vel *dramatis* nomen abscondant, an, quod potius credo, *Aristophaneae* χρήσει cohaerent, quamvis forte non prorsus ἄνευ σφάλματος. mox sane facile audeo affirmare καθέξομαι scribendum esse, non καθέξομαι· quod vitium ab operis invectum credo olim. Ceterum notandum et *Aristophanem* κορημα etiam pro ipsis scopis usurpasse, non saltem de eo quod everritur, *Εἰρήνη*, fere initio:

κατάθου τὸ κόρημα· μὴ κόρει τὴν Ἑλλάδα.

— scopas *Iupiter*

depone, et aufer Graeciam pervertere.

ut semper-florens ille apud doctos *Doctiss. Florens* vertit. Et *Scholiastes* ibi interpretatur κόσμητρον, τὸ σάρον, ᾧ εἰδώσιν ἀποκαθαίρειν τοὺς ῥύπους τῶν οἴκων. Locus *Aristophanis* mutilus esse videtur apud *Suidam* scribentem: *Κόρημα, τὸ σάρον, τὸ κόσμητρον· μὴ ἐκκόρει τὴν Ἑλλάδα*· ubi ipse versiculus totus reponendus, quem modo attuli; ubi enim alias κόρημα vox habeat exemplum apud *Suidam*? IUNGERM.

Scribendum:

ὡσπερὲν Καλλιππίδης

ἐπὶ τοῦ κορηματος καθέξομαι χαμαί.

ΤΟΥΡΙΟΥΣ.

εἰ δὲ καὶ * καλύνοις etc.] MS. εἰ δὲ καὶ καλλύνειν φαίης ἂν τὸ κορεῖν, ἤπον καὶ τὸ κόρημα κάλλυτρον· vide supra VI, 94. nisi forte καλυντότερον hic depravatam putes ex καλυντήριον, aut καλλυντήριον. SEB.

εἰ δὲ καὶ * καλύνοις etc.] C. A. καλύνεις φαίης ἂν τὸ κορεῖν κ. κ. τ. κ. κάλυτρον. C. V. ita: καλλύνοις φαίη ἂν

τὸ κ. εἶπου καὶ τ. κ. κάλλυντρον· quae lectio bona est, si pro εἶπου leg. δῆπου· si τὸ κορεῖς dixeris etiam καλλύνειν, videlicet scopas, κάλλυντρον. *Vetus Onomasticon*: κάλλυντρον, nitella. *Salmas.* MSS. εἰ δὲ καὶ καλύνοις φαίης ἂν τ. κ. ἦπου κ. τ. κ. κάλλυντρον· legendum est: εἰ δὲ καὶ καλλύνειν φ. ἂν τ. κ. εἶπόν καὶ τ. κ. κ.

εἰ δὲ καὶ * καλύνοις etc.] *Noster MS.* εἰ δὲ καὶ καλλύνεις φαίης ἂν τὸ κορεῖν, εἶπου καὶ τὸ κόρημα κάλλυντρον· sed magis placet καλλύνειν in *Seberi MS.* Vixque dubito, quin ita haec restituenda: εἰ δὲ καὶ καλλύνειν φαίης ἂν τὸ κορεῖν, ἦπου καὶ τὸ κόρημα κάλλυντρον· εἰ etc. Sic supra VI, 94. καλλυνέτω etiam in vulgatis habes, ibidemque quoque καλλύντρον legendum dixi. *Phrygich. Eclog. Attic. I.* in σάρωσον, οὐδὲ σάρων λέγουσι, (*Attici*) ἀλλὰ κόρημα καὶ κάλλυντρον. *Etymologicum Magnum*: ἐκκορηθῆναι, ἐκκαλλυνθῆναι· τὸ γὰρ κορεῖν, καλλύνειν ἐστὶ καὶ σαίρειν· et hinc τὸν καλλυντήν apud eum legas in *Ἡρακλῆς*· et idem: Κάλλυντρον, κόσμιον· παρὰ τὸ κορῶ, ὃ ἐστὶ σαίρειν καὶ καλλύνειν. vid. et *Suidam* in καλλύνων. καλλυντήρια vero quamvis *Hesych.* et id et κάλλυντρα, κοσμητήρια exponat, videntur potius festum fuisse. scribit enim ὁ *Ετυμολογικογράφος*, καλλυντήρια καὶ πλυντήρια, ἐορταὶ β' Ἀθήνησι. *IUNG.*

εἰ δὲ καὶ * καλ.] *Integrum adscribamus, ut fuit in editis locum: εἰ δὲ καὶ * καλύνοις ἂν τὸ κορεῖν, ἦπου καὶ τὸ κόρημα * καλυντότερον·* quae MSS. adiuti redintegravimus, si vero dixeris etiam καλλύνειν everrere, profecto et everriculum fuerit, vel appellari possit κάλλυντρον· commode. sed tamen ne sic quidem locum esse persanatum mihi persuadeo. illud enim καλλύνεις, quod et a MSS. plerisque retinetur, natum videri possit ex καλλύνειν εἶποις· quod itaque filum sequutus, isthoc pacto me feliciter his expedire sum visus: εἰ δὲ καὶ καλλύνειν εἶποις τὸ κορεῖν, φαίης ἂν καὶ τὸ κόρημα κάλλυντρον· nihil in his aliud a me factum, quam quod editam et MSSorum lectionem, unica tantum a me addita coniectura, in ordinem composuerim. antequam vero discedam hinc, monere iuvat, nonneminem haud indoctum virum margini sui libri adlevisse, pro ἦπου legendum forsitan εἶποις· sic itaque hoc modo constituens: εἰ δὲ καὶ καλλύνειν φαίης ἂν τὸ κορεῖν, εἶποις καὶ τὸ κ. et id egregie sane, sed lector arbitretur. *Kuehnius* ita dedit ad libri sui marginem: εἰ δὲ καὶ καλλύνεις φαίης ἂν τ. κ. εἶπου κ. τ. κ. κάλλυντρον.

εἰ δὲ σαίρειν φ. etc.] *C. A.* καὶ σαίρειν φ. τ. θ. κἀκείνον

σάρων· leg. κᾰκῆϊνο, scil. κόρημα σ. *Glossae*: σαρόν· scopae, *singulare non habet*. et iterum: σάρως· τοῦτο αἰὲ πληθυντικῶς. sed locus adhuc aliis videtur obsitus mendis, quibus ita mederi vellem: εἰ δὲ σαίρειν φήσεις τὸν θυρωρὸν (leg. μυλωθρὸν) κᾰκῆϊνο κάλει σάρων, ἢ χρῆσις γὰρ ἀπὸ τοῦ σαρωῖ (Codex Voss. ἀπὸ τῆς ἄλω. leg. ἄλω) καὶ ἐπὶ τὰς οἰκίας (C. V. καὶ ἐπὶ τὰς οἰκίας) ἄγει τοῦνομα, ὡσπερ καὶ μυλήκορον αὐτὸν καλέσεις etc. *si vero dixeris*, σαίρειν τὸν μυλωθρὸν, *verrere molitorem, etiam illud* (sc. κόρημα) *voca* σάρων *purgamentum*; *usus enim ab area hoc nomen traducit ad domos. quemadmodum etiam vocem μυλήκορον illum* (σάρων) *vocare queat. manifestum equidem quod illud* (μυλήκορον) *conveniat molae, nihilominus tamen Archippus dixit in fabula, quae inscribitur Pisces, τὴν ἀγορὰν* (leg. ἀγορᾶν) *μυλήκορον. C. V. leg. μυληκόρω· crediderim sensum esse, τὰ κατ' ἀγορᾶς, purgamenta fori appellavit quisquilias, μυλήκορον. Sensus loci, ni fallor, hic est. Pollux inquit σαίρω* primo dictum esse de area *σεσαρωμένη, et deinde translatum esse ad domos, ita ut dixerint, σαίρειν οἰκίαν. si ad eundem modum quis velit dicere, σαίρει ὁ μυλωθρὸς τὴν μύλην, tum purgamenta molae etiam dici poterunt σάρως, uti μυλήκορον, quod proprie molae purgamenta sonat, etiam ab Archippo translatum est ad fori purgamenta: οἶκος ἀσάρωτος* satis notus est ex *Plinio*. confer et *Festum in molucrum*, ubi legerem pro μύλικρον, μυλήκορον. ΚΥΒΗΝ.

εἰ δὲ σαίρειν φ. etc.] MS. εἰ δὲ καὶ σαίρειν etc. plenius, et ita supplevero. IUNG.

εἰ δὲ σαίρειν] Plenius in textu dedimus: εἰ δὲ καὶ σαίρειν, et mox κᾰκῆϊνο, quanquam et antiquos genere neutro ἐκείνον dixisse constet e Grammaticis, id tamen *Pollucis* aevo non toleremus. *Hesychius*: Σαίρειν, σαροῦν, κοσμεῖν· unde derivandum, quod in eodem legitur: Σάρματα, κάλλυσματα, καὶ κόπρια παρὰ Πίνθωνι· et iterum: Σαρμὸς, σωρὸς γῆς, καὶ κάλυμμα· ἄλλοι ψάμμον, ἄλλοι χόρτον· hic e priori *Glossa* κάλλυσμα restituendum, nec est quod aliud eruditi viri quaerant. Σαροῦν eadem notione verbum occurrit in *Philoxeno*, Σαροῖ, *verrit*. Σαρῶ, *verro*. *Lucas* cap. XI. v. 25. Καὶ ἐλθὼν εὗρισκει σεσαρωμένον καὶ πεκοσμημένον· et cap. XV. v. 8. καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν· ubi in vetustissimis vulgatae editionis Codicibus *evertit* male scriptum pro *everrit* observat ex *Erasmio Beza*, quae lectio vitiosa causam dederit, cur *Gregorius* aliique linguae Graecae non intelligentes parum apposite ad hunc locum sint commentati. *Ba-*

silius alicubi, ubi in Sacro Codice σαροῦν legitur, καθαρῶς posuit. *Verrere* et *everrere* Romani. *Titinnius*: *Everrite aedis, abstergite araneas*. *Lucilius*: *Lignum caedat, aedis verrat, vapulet*. utrumque *Nonius* habet; sed in *Lucilio* pro *vapulet* ego quidem legam *vaporet*: ἀτμίξη, θυμιά, quod in potentiorum aedibus solere fieri notum est. sic apud *Homerum* *Ulysses* remotis procorum cadaveribus, purgataque domo odores accendebat. exaratum fuit olim *Vapuret*, quod originem vitio dedit. super hac tamen re mihi consulenti respondit vir elegantissimus et acerrimi iudicii *Ianus Broekhuisius*, retinere se potius editam lectionem, et id de ancillula forsitan vel servo facetia quadam, quae talis in fabulis adhibetur saepissime, dictum intelligere. Inde porro σάρος in *Glossis Philoxeni scopae*, et σάρον, quamvis et diversa accentus ratione σαρόν in iisdem sit, ut utram positionem mavelis, non libere dicas. σάρωθρον quod in *Onomastico* veteri, rarius nsurpatum puto. *Nonius* autem observat rusticos Italos *syrus* dixisse, quas vulgo nominarent scopas, vocis notatione a Graecis tracta, ἀπό τοῦ σύρειν. et in eam rem *Varronis* utitur testimonio, qui scriptum reliquerit in *Marcipore*: *secum ferentes tegulas, ramos, syrus*. vereor ego tamen ne *sarus* vel *saros* fuerit in *Varrone*, pravaque vocis illius scriptura deceperit *Nonium*, quod ipsi non raro contigisse eruditi viri norunt. veruntamen hoc ego animo pertinaci defendere nolim. Partes autem illas everrendi domum θυρωροῦ, seu ianitoris fuisse apertum est ex *Polluce*. at *Onomasticon* habet *Scoparios*, quos Graece σαρωτάς exponit. sed horum est satis. Sequebatur in *Polluce*, ἡ χοῆσις γὰρ ἀπὸ τοῦ σαρῶ· bene MSS. ἀπὸ τῆς ἄλω. *Falckenburgii* Codex ἄλωνος in eundem sensum; id itaque cum *Kuehnio* textui reddidimus. hinc vero rationem haurias, quampropter σαροῦν *Hesychius* quosdam exponere dixerit χοῆτον· tum fuit in editis ἐπὶ τῆς οἰκίας, male:

κακῆϊνον] MS. etiam κακῆϊνον. sed omnino scribendum puto κακῆϊνο, scilicet τὸ κόρημα, quod et κάλλυντρον dixerit. *Id nimirum*, ait, *etiam σάρον vocari quid prohibet? si ipsum ianitorem σαίρειν dicis*: clarum ex sequentibus: ὡσπερ καὶ μυλήγορον ἂν τις αὐτὸ καλέσται. Sic enim, ut statim dicam, ibi recte MS. et hoc σάρον Atticos dicere negabat *Phrynichus*, ut paulo antea retuli. clarum et ex *Nostro* supra VI, 94. ubi σαίρέτω, et statim σάρον. verba tamen statim addo, si prius dicam *Hesychium* nobis dicere illud σάρον Byzantium esse: Σάρον, κάλλυντρον Βυζάντιοι. Et statim: Σαρὸς,

ἀριθμός τις παρὰ Βαβυλωνίους, ἢ κάλυντρον. quum tamen Noster non a peregrinis, qui ita utantur, nos monere iubeat, sed ab ipsa analogia. Sic et *Etymologicum Magnum* simpliciter: κόρημι, τὸ σάρον, παρὰ τὸ κορεῖν. Et statim in κορήσατε· κόρημα γὰρ τὸ σαρόν. ubi etiam malim σάρον paroxytone, ut prius: ut et *Suidas*: κόρημα, τὸ σάρον τὸ κόσμητρον. *Hesychius* iterum forte ad Byzantios suos respiciens, qui scilicet ita potissimum eo utebantur: Κόρημα, κάλυτρον (scribe cum *Sylburgio* κάλλυντρον) ὃ τινες σαρόν· ubi etiam σάρον malim. possis et κάλυντρον· nam variant in huiusmodi sive Auctores sive libri. Sed ad *Pollucem* nostrum, ut tandem παρασαρώματα excutiamus. IUNG.

ἢ χρῆσις etc.] MS. noster: ἢ χρῆσις γὰρ ἀπὸ τῆς ἄλλω, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας ἄγει τοῦνομα. Ita prorsus scribendum. Male sciolus quidam τὸ σαρω̄ nobis supposuit, quasi hic de etymo ageretur, quod alias iam clare satis in praecedentibus *Noster* innuit. Sed ὑποβολιμαῖον τοῦτο. Vera lectio est τῆς ἄλλω, ut et in suo γράφασθαι *Schottus* noster adnotat: et οἰκίας etiam scribe, non ut vulgo οἰκείας. Sensus vero *Pollucis* apertus: σάρου, ait, χρῆσις profecta ab area, etiam ad domum illud nomen deducit, vel et ad usum domesticum, perinde nimirum et eadem ratione, qua μυλήκορον idem σκεῦος etiam dicimus, quamvis molentibus proprium istud μυλήκορον. Eadem diserte et supra scripsit VI, 94. quae poterant admonere ut corruptrices manus ab hoc loco abstinerent: σάρον, ait, γὰρ ὡς ἐπιτοπολὺ, τὸ ἐν τῇ ἄλλω ἐκάλου· ὡς τὸ ἐν ἀλφίτοις, μυλήκορον. IUNG.

μυλήκορον] MS. male μύλη κόρον· sed recte emendatum ibidem. IUNG.

αὐτόν] Optime vero MS. hic αὐτό. Sic enim scribere debes, non αὐτόν. αὐτό, idem illud σκεῦος, quod κόρημα, κάλλυντρον, et σάρον iam dixit. Res clara est ex iis quae dixi. et supra iterum VII, 19. τὸ κάλυντρον, μυλήκορον. IUNGERM.

αὐτόν] Restituimus αὐτό, iubentibus ita MSS. sic modo καὶ κεῖνον in editis erat.

καλέσειε.] MS. καλέσειεν. Sed correctum id recte est. IUNGERM.

ὅτι τοῦτο τῷ μύλω προσ.] MS. ὅτι τοῦτο μυλῶσιν προσήκει. Et ita scribe; quamvis enim μύλος inveniatur, *Noster* potius dicat μύλωνα et μύλην, ut supra VII, 19. et VII, 180. IUNGERM.

ὅτι τοῦτο τῷ μύθῳ] *Excerpta Falckenburgii τῷ μύθῳ*, quod ita scripsisse *Pollucem* existimo.

"*Αρχιππος* etc.] *Archippi Pisces* etiam apud *Athenaeum* saepius laudantur, et apud *Harpocratonem*: ut adnotavit *Casaub.* noster VI. *Athen.* 2. Quae autem ex eo hic a *Polluce* χρήσεως causa adferuntur, vulgo non recte habere, vel MS. indicio sit, qui habet τὴν ἀγορὰν μυληκύρω· legendum itaque μυληκώρω· et videtur χρήσις mutila. an quod dixerit ἀγορὰν μυληκώρω esse purgatam? nec enim ego quidem calidius quid tento hic. IUNG.

"*Αρχιππος* etc.] "*Ιχθυες Αρχιππι* citantur et ab *Athenaeo* non uno in loco: videndus in *Bibliotheca Meursius.* piscariorum nequitiam illa fabula fuisse exagitatam vero persimile est: non tamen in hac re certi quid constituam. emendavimus autem *Archippi* verba, ut voluere MSS. praeluxit *Kuehnius.* omissum opinor ἐκκόρεις, vel καθαίρεις· existimabam aliquando proverbii quid in istis latere, ut quarent in hominem, qui res aut ineptas aut viribus suis incongruas aggredere, quod is utique faceret, qui scopis domesticis forum perpetua hominum celebritate frequens purgare atque everrere pararet.

30.

τὸ δὲ ραίνειν] C. A. περὶ τοῦ ραίνειν, καὶ ὃ τοῦτο ποιεῖν sc. δεῖ· quod omissum est: de conspergendo solo, quoque vase id fieri debeat. KUEHN.

διαρραίνειν] C. A. διαρραίνειν καταρρ. ψεκάζειν etc. in *Gl. ραίνω, spargo.* KUEHN.

καταρραίνειν] MS. καταρραίνην, errore iam aliquoties notato. IUNG.

ἔστιν] MS. ἔστιν. IUNG.

ἐν ὃ τοῦτο ποιεῖ] ἐν abest a MSS. quod notat et *Salmas.* KUEHN.

ἐν ὃ τοῦτο ποιεῖ] MS. ἀγ. ὃ τοῦτο etc. sine ἐν, quod profecto hinc facessat facile. Nec aliter in lemmate MS. supra initio huius paginae scribendum puto, ubi περὶ τοῦ καταρραίνειν, καὶ ὃν τοῦτο ποιεῖ. IUNG.

ἐν ὃ τοῦτο ποιεῖ] Illud ἐν a nobis deletum, non quod arbitraremur a Graeci sermonis ingenio abhorrere; nam et ita loquutus *Philo* lib. V. *Βελοπ.* ἐν ὑπερώοις διαλελειμμένοις (διαληλιμμένοις repone) ἐν ἀμόργῳ. *Hesych.* in κρεάγρα· ac saepius in N. T. volumine, uti *Matth.* cap. XX, 52. ἐν μαχαίρα ἀπολοῦνται· ubi quae *Pfochenius* adfert ad defendendam illam loquendi formam, nihil ad rem faciunt, sed ut

MSS. obtemperaremus, qui penitus id eiiciunt. *Κρωσσοσ* usu receptius est, quam ut si per unicum σ scribatur: *Hesychium* vide. *ὑδρίαν* vix unquam exaratum offendes, sed *ὑδρία* multo frequentissime, non tamen hic a vulgatis MSS. differunt. at enim in *Athenaeo* lib. XI. *ὑδρίαί Κορινθιακαί*. de εἰ et ι affinitate dixi superius. recte mox *ἀμφορίδιον*, sicuti *μαχαιρίδιον* et similia, non vero *ἀμφορείδιον*. Sed quidem de *amphora*, *ἀμφορεῖ* et *στάμνω* pronuper erudite disputavit et locupletim vir eruditissimus et omni doctrinae genere ornatissimus *Adr. Relandus*, quem honoris causa nomino, in altera Dissertatione de Nummis Samaritanis.

κρωσσον] *κρωσσόν*· ut supra VI, 14. ubi non aliter etiam MSS. SEB.

κρωσσον] C. A. *κρώσσων*. KUEHN.

κρωσσον] MS. *κρώσσων*· malim cum *Sebero* nostro *κρωσσόν* VI, 14. quamvis et ibi MS. noster *κρωσσοσ*· quae varietas in accentu tamen notanda est. IUNG.

ἀμφορίδιον] C. A. *ἀμφορείδιον*, ut mox *ἀγγείδιον*. KUEHN.

ἀμφορίδιον] MS. *ἀμφορείδιον*, sed correctum ad vulgata[m] lectionem. IUNG.

τεῦχος κεραμιούν] MSS. et *Salmas.* *κεραμεούν* a recto *κεραμεύς*. KUEHN.

τεῦχος κεραμιούν] MS. *τεῦχος κεραμιέον*, γ. et scribe *κεραμεούν*, pro vulgato *κεραμιούν*, quod nemo dixit ita. Alterum aliquoties apud *Dioscoridem* et alios esse adnotavit *Budaeus*. supra VI, 14. *περιφράζων* dicebat *κεράμον πεποιημένον*. Sed VII, 162. etiam *ἀγγεῖα κεράμια καὶ γήινα* iuncta. IUNGERM.

τεῦχος κεραμιούν] *Kuehnus* in textu recte *κεραμεούν*. Excerpta *Falckenburgiana* *χυτραίουν* pro *χυτραίων* habent, quod equidem non probo.

χυτραίων] *Hesych.* *Χυτραίων, ὀστράκινον*. IUNG.

δι' οὐδὲ etc.] C. V. *δι' ὧν δὲ* etc. KUEHN.

δι' οὐδὲ etc.] MS. *δι' ὧν δὲ τὸ* etc. et ita placet scribendum: ut et MS. in lemmate huius capituli habebat. IUNGERM.

δι' οὐδὲ τὸ ὕδ. etc.] Melius in MSS. *δι' ὧν δὲ τὸ ὕδωρ*. quam lectionem textui reddidi. *Ἀμάρας* *Hesychius* et *Suidas* habent. *ὑδροφόρος* autem melius et antiquius dici quam *ὄχειους* *Helladius Besantinus* apud *Photium* monet. de *ὄχειοῖς* vero et *ὄχειηγοῖς* alibi disserendi locus erit: illum autem de *ὄχει-*

τοκράνοις locum hunc *Pollucis Meursius* adfert in *Attica Bibliotheca* sub *Hyperide*, vide *Vitruvium*.

ὑδρορροαί] C. A. ὑδρορροαί. *Gloss.* ροὰ, *canalis*, quod simplex est. *Ibidem*: ἀμάρα, *cloaca*; quod *Interpr.* sulci hic reddidit, per quos aqua derivatur in agris, non vero in urbibus, de quo hic sermo est. *KUEHN.*

ὑδρορροαί] MS. ὑδρορροαί, oxytonas, ut et supra IX, 46. MS. nam III. 105. sine accentu habebat. Apud *Hesychium* etiam ὑδρορροαί habes in hoc genere. exponit enim ἀμάρας. *IUNGEM.*

ὀχειόκρανα] C. A. omittit καί. *Interpr.* per ὀχειόκρανα intellexit *rivorum fontes*, ac si κειόκρανα sint *columnarum fontes*. mallet *canalium, tubulorum, fistularum capita*, quae salientes vocantur. *Philander* in *Vitruvium*: teguntur illa vel mammis vel capitibus leoninis, vel Sylvano, vel epistomiis, vel aliis figuris, quas in genere salientes κροννοὺς vocant, de quibus *Auctor* seq. cap. *Gl.* κροννοὺς *Fluor, Tubus, Sylvanus, aquilegium.* *KUEHN.*

Ἐπερίδης] MS. Ἐπερίδης. *IUNG.*

31.

περὶ τῶν δι' ὧν ἐκφ. etc.] C. A. περὶ ἀγγείων δι' ὧν καὶ ἐκφέρεται ὕδωρ. *de vasis vel formis, e quibus aqua prorumpit.* *Salmás.* γίρεται. *KUEHN.*

περὶ τῶν δι' ὧν ἐκφ. etc.] Caput hoc, ut dixi, iungitur antecedenti, absque titulo, qui lemmate praecedentis nimirum continebatur. *IUNG.*

εἰ δὲ καὶ ἐκ φρεάτων] In MS. abest ἐκ, caetera similiter editis, nisi quod post ἀπαντλεῖν nulla distinctio. *SEB.*

εἰ δὲ καὶ ἐκ φρεάτων] *Salmasius* καὶ φρεάτων ἢ λάκκων. *KUEHN.*

ἀπαντλεῖν, δέου τ' ἂν etc.] C. A. ἀπαντλεῖς, nec aliter legerat *Interpres.* tum idem *Codex*: δεῖο ἂν σκευῶν, nec C. V. habet οἶμαι. *Glossae*: ἀνιλητήριον, *hauritorium*, ἢ ἀντλία, hic *haustus*, ἀντλημα, *hauritorium*. ἀντλίαν alii *haustum* reddunt. est et ἀντλία in navi, qua sentina exhauritur. *KUEHN.*

ἀπαντλεῖν, δέου τ' ἂν etc.] MS. ἀπαντλεῖν δέου τ' ἂν σκευῶν, ἀντλ. sine οἶμαι. Videtur verbum desiderari. an δεῖ, et fortene ita legendum? ἀπαντλεῖν δεῖ, δέοιο ἂν σκευῶν etc. vel δέου τ' ἂν τις, ut infra segm. 54. Sed hoc adfirmare tamen ego nolim, et *Polluci* mea verba adfingere, potius ut aliorum eliciam meliores ἐπινοήσεις. *IUNG.*

ἀπαντλεῖν] Codicis *Antwerpiensis* scripturam, quam et amplexus est *Kuehnius* noster, textui restitui: ἀπαντλεῖς, quod si sequaris, ultro patebit equidem legendum mox δέοις ἄν· itaque cum *Kuehnio*, ut sensum perficerem, in textum migrare iussi, invitis etiam MSS. De ἰμονιῶ meminit *Lucianus*, et videnda ad Tomum eius secundum *Scholia*, quibus adde *Suidam* et *Moschopulum*.

ἰμονιᾶς] MS. ἰμονίας, ut antea vulgati. IUNG.

κάδδου] C. V. κάδου· *Salmas.* in MSS. κλάδου, ad oram κάδδου. *Interpr.* cyatho: malle, situla. *Gloss.* κάδος, situla, situlus. ΚΥΣΗΝ.

κάδδου] MS. κάδου· et sic fere semper per unum δ, non minus recte. IUNG.

κάδδου] Obtemperandum MSS. duxi, qui unico saltim δ vocem illam scriptam exhibent, et superius alicubi pro illo nos scribendi modo stare fassi sumus, nec aliter etiam in *Athenaeo* lib. XI. ubi non pauca de κάδου et καθίσκω. et sic ubique in melioris notae MSS. exaratum reperi. Protenus subiicitur in *Polluce τροχαλίας*, pro quo *Excerpta Falckenburgii τροχιλίας* hic et iterum mox. ac id equidem etiam recte; non enim temere illa scribendi forma repudianda est, quae multo plurima nititur auctoritate. attendere vero te velim, quid impedit enim, quo minus animo meo iam obsequar, et eam in rem praesentem? triplici ferme scribendi ratione nominis id gaudere, τροχαλία, τροχηλία, τροχιλία, nam ubi τροχηλίαν invenio, leve vitium obrepsisse opinor, reponendumque τροχηλίαν. Est autem τροχαλία vel τροχιλία id machinae genus, quo gravissima pondera sustententur atque allevantur, circulus scilicet rotatilis in axi suo inter duo ligneola compactus. trochleam a Graeca voce appellarunt Romani, et trochalam, siquidem in *Philoxeni Glossario* legatur: Trogala, τροχιλία, nisi mavelis hoc loco reponi: Trochlea, quod scribere solebant troglea, τροχιλία, a qua emendatione non ego quidem abhorream: sed et in iisdem *Glossis* η τροχιλία, sic enim etiam exaratum est, exponitur, tortula, torquilla, nominis origine ab ipso rei ingenio petita. meminit illius machinae *Cato* de R. R. et saepissime *Vitruvius* lib. X. ex quo formam eius et usum abunde colligas. Vocem autem Graecam labes invasit apud *Theonem* ad lib. I. *Ptolomaei*, ubi de celerissimis motuum generibus exponit: εἶναι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν σχημάτων τὸ μὲν κυκλικὸν ἐν τοῖς ἐπιπέδοις εὐκίνητατον, τὸ δὲ σφαιρικὸν ἐν τοῖς στερεοῖς ἐκ τοῦ καὶ τὰ ὑπερμεγέθη τῶν βαρῶν διὰ τροχαλῶν ἢ μοχλικῶν ἢ πολυσπάστων εὐλύτως ἐκτί-

σθαι· restitue τροχαλιῶν· et respexisse videri possit in his Theo ad Aristotelis isthaec cap. 7. Μηχαν. ubi pariter illa vox corrupte editur: τριχῶς δὲ ἐνδέχεται τὸν κύκλον κυλισθῆναι, ἢ γὰρ κατὰ τὴν ἀψίδα, συμμεταβάλλοντος τοῦ κέντρου, ὡς περὶ ὁ τροχὸς ὁ τῆς ἀμάξης κυλίσται· ἢ περὶ τὸ κέντρον μόνον, ὡς περὶ αἱ τροχιλαίαι, τοῦ κέντρου μένοντος etc. sed legendum patet vel τροχιλαίαι, vel τροχαλαίαι, quo pacto semel iterumque recte scribitur capite 19. ubi rationem exponit, cur trochleae maxima pondera attollere sint aptae, sed e Theone vero attende sis duplicem trochlearum speciem, aut μοχλοκῶν aut πολυσπασίων, quod intelligendis melius atque capiendis in Vitruvio pluribus locis aperiet viam. Siquidem autem haec machina, dum rotatur, sonitum edat auribus ingratum et iniucundum fragorem, inde natum est illud in Xanthippen Socratis dicitur, nam Alcibiadi sciscitanti, et admiranti, qui Socrates aequo animo pervicaciam uxoris et dicacem petulantiam perferre posset, respondet: Ἄλλ' ἔγωγε συνείδισμαι καθὰ περὶ καὶ τροχηλέας ἀκούων συνεχῆς. sic in Laërtio II, 56. ista se verba habent. verum Suidas agnoscit in hoc loco τροχιλαίας, praestantius certe, quam editur, quod itaque, vel τροχηλαίας reponere legitur et in eodem, quod monere operae ferme pretium non sit, συνεχῶς. Ut autem trochlearum summa fuit utilitas in aedificandis domibus, qua de re decimo nono capite Mechanicorum dixit Aristoteles, sic et in navibus illa non minor apparuit. fuerunt enim in summitate carchesiorum trochleae, quibus erant inserti funes appellati καρρήσιοι, quorum ope vela expanderentur atque subtraherentur. iam vero nemini, puto, latebit τροχλιῶν, seu trochlearum forma, qui vel levi perlustrarit oculo arma-menta navalia, verum illorum quae dixi testem habeto Galenum in Glossis Hippocraticis, voce Καρρήσιον, quod, inquit, est τὸ ἐπ' ἄκρῳ τῷ ἰστίῳ· ἔχει δὲ τροχηλίαν, καὶ καρρήσιοι ἐπ' αὐτοῦ (vel οἱ ὑπ' αὐτοῦ potius) κάλοι οἱ (quod οἱ delere potes) τεταμένοι. In Scholiaste vero Euripidis ad Hec. v. 1263. reperio: Αὐτὴ ἀναβήση ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τοῦ ἰστού, ἤρουν τῆ ἀκρᾶ τῶν τροχαλιῶν. commaculataque est illa vox in Harpocrate voce ἰοπεῖον. sic enim ibi χερῆσις adducitur ex Archippi Ὀνῳ: Τραχηλαίας ταῦτα καὶ ἰοπεῖος ἰστιάσιν, Οὐκ ἄνευ πόνου· ubi legendum omnino τροχηλαίας vel τροχιλαίας, quod et animadvertisse Casaubonum existimo ad Athenaeum IV, 20. sed ibi locorum cum typi vitio τραχηλαίας impressum sit, Maussacium in errorem id ipsum dedit, qui quid voluerit Casaubonus non cepisse manifestus est, siquidem eius emen-

ditionem cum hac ipsa typi macula ponat. verum in illo *Archippi* loco τροχῆλιας et τοπέια, utrumque commemoratum videmus, quae posteriora, cum partem τῆς τροχαλίας adgnoscat *Pollux*, unum per plura dixisse videri possit *Archippus*, et voluisse *trochleas funibus instructas*. Id ipsum porro in navalibus instrumentis a Romanis appellatum fuit *trochlea*, ut indicat aperte *Isidorus*: *Trochleae, quasi F litera, per quas funes trahuntur. trochleae autem vocatae, quod rotulas habeant. τρόχος enim Graece rota dicitur. sic ille locus restituendus. quod enim interiicitur vulgo: Cinna: Lucida confulgent alti carchesia mali, ad priora referendum esse, vel puero pateat. maluero quoque pro F supposuisse G, in hoc tamen non disputabo. Sed alia nos tempus vocat.*

κηλωνείου.] E MS. pr. ed. κηλόνεια. vidé supra VII, 142. SEB.

κηλωνείου.] C. A. et *Salmas.* κηλωνείον. vid. supra lib. VII, cap. 52. et seq. KUEHN.

κηλωνείου.] MS. κηλονίου. quo pacto et supra VII, 145. κηλόνιον habebat. quo pacto et hic scribere possumus, itaque apud *Herodotum* est, ut supra dixi. nec alteram tamen scripturam damno, quae apud *Hesych.* et *Suid.* etiam adsit: notum enim haec talia plerumque scribi ἐπαμφοτερίζοντως: ut vel in hoc vocabulo in *Etymologico* accidit. Antea alias κηλόνεια edebatur, et *H. Stephanus* reposuerat ω. Imo *Etymologici Magni* Auctori hanc scripturam κηλόνιον lubuit defendere in κῆλον, quasi κηλόνιον aliud esset. vid. de hac machina *Brod.* III, Miscell. 7. IUNG.

τοπία] Supra VII, 151. SEB.

τοπία] C. A. τυπία, ἄξονια, funiculi, axes, rotulae. KUEHN.

ἄξονια.] E MS. et not. *Sylburgii.* prior. edit. ἔξονια. SEBERUS.

ἄξονια.] Hic ἄξονια et MS. noster habet, idque ita in Codice suo *H. Stephan.* restituerat pro vulgato ἔξονια. malim fere ἄξόνια tamen, accentu translato, ut infra segm. 55. in MS. additum. IUNG.

ἄξονια] In Codice *Falckenburgiano* scriptum fuit ἄξωνία, mendose pro ἄξόνια, quod ita *Kuehni* sequuti in textum reposuimus. τοπία vero, quae praecedunt, ab aliis scribi τοπέια superiori nota vidimus, et *Harpocratonem* lege in illa voce. *Hesychius*: Τοπήια, ὄπλα νεῶς, σχοινία, τοπέια, κάλοι. *Etymol.* adde.

τῷ δὲ προσδεῖται] MS. προσδεῖ. SEB.

τῷ δὲ προσδεῖται] τῷδε προσδεῖ, ita MSS. πρὸς δὲ *Salm.*
unde facit etiam προσδεῖ. KUEHN.

τῷ δὲ προσδεῖται] MS. τῷ δὲ προσδεῖ καὶ ἀρπάγης, καὶ
etc. et *Seberi* MS. quoque προσδεῖ· idque malim. ἀρπάγης
ita quoque *H. Stephanus* correxerat in suo Codice, pro vul-
gato ἀρπαγῆς. IUNG.

τῷ δὲ προσδεῖται] E MSS. locum emaculavi. Κρεάγρον
habes in *Aristophanis Equitibus*: καὶ τῇ κρεάγρον τῶν ὀρχηπέ-
δων ἐλκομένην εἰς τὸν Κεραμεικόν. ad quem locum *Scholias-
tes* observat instrumentum fuisse coquinum manui non dissi-
mile, quo carnes lebetibus extraherent. inter sacra vasa *Le-
viticorum* volumine οἱ LXX. κρεάγρον et ἀρπάγην enumerant.

ἀρπάγης] Priores editiones ἀρπαγῆς. Sed MS. βαρυτό-
ως etiam infra segm. 98. ubi non aliter editi quoque. SEB.

ἀρπάγης] C. A. ἀρπάγην, loco ἀρπάγης, male. sequitur
enim κρεάγρος, omisso καὶ. KUEHN.

καὶ λύκου.] C. V. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰ σκεύη, οἷς τοὺς
ἐκπεσόντας τῶν κάδων ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέσπων· ita enim vo-
cabant vasa, quibus situlas illapsas e puteis extrahebant.
KUEHN.

καὶ λύκου.] MS. noster longe auctior, exponendo usum
praedictorum trium vasorum. Ita enim habet: λύκου· οὕτω
γὰρ ἐκάλουν τὰ σκεύη, οἷς τοὺς ἐκπεσόντας τῶν κάδων ἐκ τῶν
φρεάτων ἀνέσπων· ὅτι etc. quae totidem verbis quoque ad-
denda ex suo MS. adnotavit hic *A. Schottus*. addamus ita-
que. *Hesychius*: Λύκος καὶ ὁ ἀρπαξ τῶν εἰς τὰ φρεάτα καδί-
σκων. *Idem*: Ἀρπάγη, ξυσιτήρ, ἐστὶ γὰρ σκεῦος ἔχον ὀγκίνους,
ᾧ τοὺς κάδους ἀνασπᾶσιν ἀπὸ τῶν φρεάτων· καὶ ὁ λύκος Εὐρι-
πίδης. *Idem*: Κρεάγρον, ἐν ᾗ αἴθεται τὰ κρέα· ἀρπάγη, καὶ
λύκος ἐν ᾧ τὰ ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέλκουσι. Unde vides unum et
eundem usum vasorum istorum fuisse. IUNG.

καὶ λύκου.] Obstruximus hic ingentem rimam MSS. au-
xilio. eadem illa comparent in *Falckenburgii* Codice, sed
mendosius ac in ceteris MSS. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰ σκεύη, ἃ
τοὺς ἐκπεσόντας τὸν κάδον ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέσπων· in quibus
sanequam sunt, quae adiuvare possint atque stabilire pro-
ductas a nobis ad caput huius libri primum et quintum super
egregiis istis *Falckenburgiani* libri supplementis emendatio-
nes; libuerit ista modo cum his componere.

ὅτι δὲ καὶ κρεάγρον] C. V. ὅτι γὰρ. KUEHN.

ὅτι δὲ καὶ κρεάγρον] MS. ὅτι γὰρ καὶ κρ. rectius αἰτιολο-
γικῶς· quamvis nec alterum malum. Sed constat mihi in δὲ

et γὰρ a novitiis praesertim librariis peccatum saepius.
IUNGERM.

ὅτι δὲ καὶ κρ.] *Palatini Codicis* scripturam non insuper habendam duxi, quae pro δὲ adgnoscat γὰρ, commodius utique ac magis appositum, quanquam ad haec tam humilia et abiecta minus acriter attendendum quis existimet; sed ille tamen quicumque per nos suo sibi iudicio fruatur; ne quidem in minimis enim desistemus operam nostram *Polluci* collocare. *Aristophanis* iste locus ex *Concionem habentibus* citatur et a *Suida* in κρεάγρα.

Ἐκκλησιαζούσαις] Fol. 507. SEB.

τί δῆτα κρ. etc.] Verbum *Aristophanis* C. A. legit ita:

τί δὴ τὰς κ. τοῖς κάδοις etc.

C. V. δεῖτα. leg. δῆτα. ita enim adhuc extat in hac *Comoedia*:

Quid est cur situlis comparemus harpágen?

Licet hancce aniculam deorsum mittere, et

cadentes situlas e puteis prendere. KUEHN.

τί δῆτα κρ. etc.] MS. τί δει τὰ κρ. Sed locus recte habet, quem totum adscribo, non ita longe a fine indicatae a *Polluce* fabulae:

τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν

ἔξὸν καθέντα γραῖδιον τοιοῦτονί

ἐκ τῶν κρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν.

Eos omnes quoque versus *Suidas* in κρεάγρα adducit, quamvis nec *Comico*, nec fabula nominatis. IUNG.

32.

περὶ τῶν προιοῦ κ. etc.] Hic titulus non extat in C. A. KUEHN.

περὶ τῶν προιοῦ κ. etc.] Sequitur caput 7. cuius in MS. particula prima peculiare caput est. reliqua cum sequentibus capitibus omnia in unum confusa habet. Hic itaque saltem iste titulus in MS. τὰ πρὸ κοιτῶνος. IUNG.

πρὸ μὲν τοῦ κ. etc.] MS. πρὸς μὲν οὖν. SEB.

πρὸ μὲν τοῦ κ. etc.] MSS. πρὸ μὲν οὖν τ. κ. ante cubiculum igitur etc. KUEHN.

πρὸ μὲν τοῦ κ. etc.] MS. noster, sicut *Seberi*, plenius, πρὸ μὲν οὖν τοῦ etc. IUNG.

πρὸ μὲν τοῦ κοιτῶνος] Locupletius e MSS. et elegantius πρὸ μὲν οὖν τοῦ κοιτῶνος.

σοί] MS. σοί. *De velis cubiculariis* vid. *Lipsii* Comm. ad libr. XIII. *Annal. Taciti* n. 13. ubi haec *Pollucis* adducit. IUNG.

ἐξ ὀθόνης] *E linteo. Gl. ὀθόνη, linteamen, linteum. et Vetus Onomasticum: ὀθόνια, velaria. vid. Hesych. in ὀθόνη. ΚΥΕΗΝ.*

ἐξ ὀθόνης] Additum e MSS. εἴτε καὶ τριχάπτον τι βαπτόν· quae nec omiserat etiam *Falckenburgii* Codex optimus. De τριχάπτω variae sunt atque a se divisae doctissimorum hominum opiniones, ut fieri amat in re incerta multisque tenebris oblecta. scriptorum, qui ad nostras pervenere manus, vetustissimi, qui isthoc vocabulo reperiuntur usi, sunt οἱ ἐβδομήκοντα, qui reddere id solent pro Hebraea voce פֶּשֶׁת, in cuius ipsius intellectu quoque fluctuant sacri Codicis eruditissimi *Interpretes.* sed hoc quidem de nomine alibi videbimus, si quid in lucem certi atque explorati proferri possit. *Hieronymus* autem cum diu et anxie se quaesivisse de τριχάπτω referat, tandem invenisse dicit, ut plurimas alias, ita et hanc vocem a LXX. proculsam esse, viderique designare subtilissimam aliquam texturam, quae pilos aequaret. in cuius ego sententiam non temere pedibus eam; nam neque a LXX. Interpretibus vocabulum illud confictum existimo; non enim ex istis, credo, hauserat eam vocem *Pollux* noster; nec etiam designare concedam subtilissimam texturam, quae vel tenuitate pilorum componi possit. abit in diversissima *Hesychius*, qui sericum capitis tegumentum exponit, itaque dictum statuit, quod crines contingat. quae vocis expositio nescio quo lenocinio praestanti eruditione viros ad se traxerit. Me vero iudice τριχάπτον re vera de pilis contextum, vel potius complexum fuit. inducor in eam opinionem auctoritate *Pollucis* nostri, qui lib. II. esse dixit πλέγμα ἐκ τριχῶν, quo quid planius desideres? ex pilis autem indumenta fuisse texta constat. ita quidem *Iosephus* Antiq. Iud. lib. III. cap. 5. mentionem facit σινδόνων ἐκ τριχῶν ὑφασμένων· et Ἀττικώτατος, ut eum appellat *Athenaeus*, *Pherecrates* τριχύφων ἀμπεχόνων meminit istis verbis in Μεταλλεύσι·

κόραι δ' ἐν ἀμπεχόναισι τριχύφοις ἀρτίως
ἤβυλλιῶσαι, καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμέναι etc.

Ubi Doctissimus *Interpres Dalechampius*, nam in *Athenaei* libro sexto isti *Pherecratis* versus extant, perperam reddidit: *Puellae indutae pallis tenuissimo filo textis*; quod nihil, ut reor, de isto texture genere resciverat. Pilos itaque cum textura tum plexu fuisse compositos patet; ut τριχάπτον fuisse ducam velum aliquod vel indumentum quodcumque e pilis plexum, a qua significatione propria dimanavit, opinor, etiam ad textas e pilis vestes designandas, quae τριχύφοι κυριο-

λέκτως appellari solent. Poteram adii cere plura de pilorum textura, sed, quod brevitatis rationem esse habendam typographorum importunus adventus me moneat, abscedo. Poteris autem de τριχάπτοις legere apud eruditissimum virum, cuius praeceptis atque saluberrimis monitis plurimum quantum me debere profiteor, *Ioh. Braunium* in opere nunquam intermorituro de *Vest. Sacerd.* lib. I. c. 8.

εἶτε καὶ πολύχρ.] C. A. πολύχρουν ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης παραπέτασμα etc. C. V. post ὀθόνης subiicit: εἶτε καὶ τριχάπτον, τὸ βαπτὸν, εἶτε καὶ π. ἐφ' οὗ Ἀ. εἶποις παραπέτασμα τὸ κύριον· τριχάπτον est velum sericum capiti mulieris tegendo adductum, nomen enim habuit ab eo, quod capitis attingeret crines. vid. *Hesych.* ubi pro πολύτιμον recte *Salmasius* legit πολύμιτον· ut enim LXX. *Ezech.* cap. XVI. *Hebraeum* יָשׁוּ reddiderunt τριχάπτον, ita *Symmachus* id ipsum interpretatur, πολύμιτον. vid. *Drusii fragmenta veterum Interpretum*, et *Hieronymum* in *Ezech.* cap. laudatum et in *Zachariae* cap. XIV. τριχάπτον βαπτὸν vel velum variis tinctum coloribus, ἑτερόχρουν, versicolor, vid. supra lib. II. c. 5. Sect. 2. KUEHN.

εἶτε καὶ πολύχρ.] MS. noster auctior: εἶτε καὶ τριχάπτὸν τι βαπτὸν, εἶτε καὶ πολυχρ. ita locus mutilus vulgo supplendus est. modo scribamus τριχάπτὸν τι β. villosa tapetia dicit. Sic ex *Ezechiele* Propheta proferunt cap. XVI. τὰ περιβόλια σου βύσσινά καὶ τριχάπτα καὶ ποικίλα. *Suidas*: Τριχάπτον, τὸ βαμβύκινον ὕφασμα, ἱμάτιον πολυτίμητον· quae et apud *Hesychium*: quamvis ille saltem capitis ornatum exponit. Sed et de aliis dictum patet. Noster infra in compositis ἀπὸ τριχῶν, τριχάπτιον δέ φασι, πλέγμα ἐν τριχῶν· ubi MS. etiam τριχάπτὸν oxytone. IUNG.

ἂν εἴπη] MS. ἂν εἴποι. IUNG.

παραπ. κύπερ. τὸ π.] MS. παραπετ. τὸ κ. inverso ordine vocum, male. concinnior versus, ut vulgo est. IUNG.

ἐν δὲ τῷ κοιτῶνι etc.] Apponit titulum C. A. περὶ τῶν ἐν κοιτῶνι. KUEHN.

ἐν δὲ τῷ κοιτῶνι etc.] Sequitur in MS. novum caput, hoc titulo: τὰ ἐν κοιτῶνι· in quod tamen coniiciuntur caput 8, 9, 10 et 11. IUNG.

Ἀριστοφάνης.] Ibi nimirum a fine longius ait *Myrrhina*:

φέρε νῦν, ἐνέγκω κλινίδιον νῶν. Κι. μηδαμῶς,
ἀρκεῖ χαμαὶ νῶν. — IUNG.

ἐν Δαιταλεῦσιν.] ἐν delet C. *Salm.* KUEHN.

ἐν Δαιταλεῦσιν.] MS. ὡς Δαιταλ. sine ἐν. IUNG.

Ὀδυσεῦσι] Haec *Cratini* fabula etiam apud *Athen.* addu-

citur adnotante τῷ πάνυ *Casaub. II. Athen. 26.* Ceterum in MS. hic ista: ἐπὶ δὲ τ. π. ἀ. ὄ. φ. cum ipsa χρῆσει desunt. malletm vero legere: ἐπὶ γὰρ τῶν etc. dixi supra, saepius has particulas a librariis perversas. scribe et ἀλυσκάζουσιν, non ἀλισκ. IUNG.

33.

ἀλυσκάζουσιν] Leg. ἀλυσκάζουσιν. senarius est:

Quidam vero subterfugiunt in toris.

C. A. post Κρατινός omittit quae sequuntur usque ad ὅτι. KUEHN.

ἀλυσκάζουσι] *Kuehnius* in contextu *Pollucis* reposuerat ἀλυσκάζουσι, quod et ita non neminem eruditum hominem ad oram sui Codicis adnotasse vidi. id ego recepi, etiamsi MSS. auctoritate non nitatur, quam non moramur, si res ipsa loquitur. *Κλινῆδιον* in *Hesychio* pro κλινίδιον legi docti viri docuerunt. *Suidas* ex *Aristophanis Thesmophoriazusi* κλινίδα producit, et explicat βάθρον τι.

κλινὶς ἐκαλεῖτο] MS. καλεῖται. SEB.

κλινὶς ἐκαλεῖτο] C. A. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἀμάξης κείμενον κλινὶς ἐκαλεῖτο, ὅταν μ. τ. ν. ἐ. οὐ κ. ἢ ν. μεταξύ πατρός τε παρόχου κ. τ. ν. κ. δ. τ. κ. καὶ κλιντόριον. quae sequuntur absunt ab eodem Codice usque ad εἶδη δὲ κλίνης segm. seq. KUEHN.

κλινὶς ἐκαλεῖτο] MS. noster κλινὶς καλεῖται, ut et *Seberi nostri*. IUNG.

καταστρωννύμενον] *Salmas. καταστορνύμενον.* KUEHN.¹

καταστρωννύμενον] MS. ἀμ. καταστορνύμενον, ὅτ' ἀν. IUNG.

μετιῶσι] *Salm. μετίωσι.* KUEHN.

μετιῶσι] MS. μετίωσι. emenda μετίωσι. et id, ni fallor, hic significat *accersunt, adducunt*; ἐπὶ ζεύγους γὰρ τὰς, ut supra ait III, c. 5. νύμφας ὡς ἐπιπολὺ μετήεσαν. sic enim ibi MS. quam lectionem quis in Orationem aliam convertit, nempe hoc verbum non intelligens. Quo tamen iterum iterumque utitur ibidem initio: ὁ ἄγων τὴν νύμφην ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς οἰκίας, νυμφαγωγός, ὁπότε μὴ ὁ νυμφίος μετῆει. οὐ νενομιστο δὲ μετιναί τούς δευτερογαμοῦντας. Quae certe de deductione sponsae in domum mariti accipienda sunt, quae vehiculo fiebat, nisi apud humiliores et viliores, quae χαμαίποδες ideo audiebant; dixi supra pluribus ad libr. III. cap. 5. IUNG.

μετιῶσι] Mutavimus accentum μετίωσι. Pertinent huc illa *Hesychii* verba: Κλινὶς, ἐπὶ τῆς ἀμάξης νυμφικῆ καθέδρα. meminit et *Synesius ἀμφικεφάλου καθέδρας* Ep. 2. in qua sponsa sederet, quae quidem apud eum tamen ad currum sponsa-

lem non pertinet. mox autem concinnius e MSS. τοῦ παρόχου
τε καὶ τοῦ νυμφίου.

τοῦ παρ. καὶ τοῦ ν.] MS. παρόχου τε καὶ τοῦ ν. Dixit au-
tem et *Hesychius* in *νυμφαγωγός* hoc, cuius verba supra ad
III, 41. adscripsi. repetit idem in *πάροχοι· καὶ οἱ συμπορεύον-*
τες, ait, τῇ νύμφῃ ἐπὶ τοῦ ζεύγους καὶ παράνυμφοι. IUNG.

ὡς ἐν *Διοναύγῳ* etc.] In *Codice Vossiano* notatum est,
δις *ναυάγῳ* esse legendum. forte, *Δις ναυαγῶ, bis naufrago.*
KUEHN.

ὡς ἐν *Διοναύγῳ* etc.] Desunt in MS. ὡς ἐν *Διοναύγῳ*
Ἄρ. ξ. cum verbis *Comici*. Ea mendo carere non credo. forte
et de dramatis titulo, vel *Comici* etiam anquirendum, ne no-
bis iterum obrepserit *Aristophanes* pro *Antiphane*, notior
librariis pro ignotiore. Absque MS. *συκίνη ἢ γ' ἐμὴ ἐπικουρία.*
ad cetera itaque me moveo. IUNG.

ἐν *Διοναύγῳ* etc.] *Kuehnius* in margine sui libri adscripse-
rat *Δις ναυάγῳ*. satis acutum id quidem atque ingeniosum, po-
tueratque illa corruptela facili via titulum istum *Aristopha-*
neae fabulae occupare, sequi tamen non ausus sum, quod nec
documentum illius emendationis adsit ullum, nec fide MSS.
nitatur. in ipsis autem *Aristophanis* verbis nil mendii latere
putem. comica id dictum est facetia: *Quid vero me, sceleste,*
eicis et expellis, tanquam scamnulum quoddam inutile: et
eiusmodi sunt plura acute dictorum in Comico genera, quo-
rum vim et elegantiam non rite capias, nisi lectis simul quae
praecedunt vel sequuntur. *κλιντήρ* reperies apud *Hesychium*,
δίφρος ἀνακλιτός. pellitissimus ille *Bion* Adonidis Epitaphio
peremptum ab apro Veneris amasium reponi curat *παγγρόσῳ*
κλιντήρι.

34.

μέγρι δὲ κλ.] Scr. μέρη δὲ κ. SEB.

μέγρι δὲ κλ.] C. V. recte, μέρη δὲ κλίνης· et ita legit et-
iam *Interpres* et *Salm.* KUEHN.

μέγρι δὲ κλ.] Pessime legitur μέγρι· quod et *Seberus* no-
ster admonuit, et scr. nempe esse, μέρη δὲ κλίνης· quo pacto
certe MS. noster clare habet etiam. IUNG.

μέγρι δὲ κλίνης] Ineptum id erat, quod animadvertit et-
iam ineptiis deditissimus alias *Interpres*. reposui cum *Kueh-*
nio μέρη. In *Scholasticis Colloquiis* sponda Graece exprimi-
tur ἐνήλατος τῆς κλίνης· et eo nomine partem aliquam fuisse
navis, spondae, puto, non dissimilem arguit *Hesychius*.

καὶ ἐνήλατα] ἐνήλατα, spondae. *Euripides* in *Hippolyto* δε

currus partibus agens, numerat inter eas etiam ἀξόνων ἐνήλατα, quod reddunt *clavi axium*. KUEHN.

καὶ ἐνήλατα] MS. ἐνήλατον, sine praecedenti καί. IUNG.

καὶ ἐπίκλινητρον] Post ἐπίκλινητρον C. V. leg. τὸ μέντοι ἐπίκλινητρον ὑπὸ Ἀ. etc. KUEHN.

καὶ ἐπίκλινητρον] MS. auctius: καὶ ἐπίκλινητρον· τὸ μέντοι ἐπίκλινητρον ὑπὸ Ἀριστοφ. nec videtur inanis repetitio, egoque sic supplendum duco. locum *Aristophanis* ex *Ecclesiastusis* attuli supra ad VI, 9. ubi huius vocabuli mentio quoque fit. Est et alius a me ex MS. prolatus ad IX, 72. e *Comici Anagyro*. ἐνήλατον etiam supra VI, 9. nominatur, quamvis mendose vulgati εὐνήλατον habeant, ubi et κλινητήριον, etiam hic nominatum. Haereo tamen in his tricis. videtur enim ibi dicere, ἐνήλατον apud *Aristophanem* vocari κλινητήριον· hic κλινητήριον cum κλινηδίων idem esse ex eodem *Aristophane*, si vulgata lectio recta, docet. ἐνήλατον vero partem lecti facit, ut etiam supra alios, qui de ἐνήλάτῳ idem dicunt, attuli. Labet et hoc adponere, ἐνήλατα quatuor fuisse. *Artemidorus* lib. I. Onirocrit. cap. 76. τῶν δὲ ἐνηλάτων τὸ μὲν ἔξω, ἰδίως τὴν γυναικᾶ· (σημαίνει in somnis visum) τὸ δὲ ἔσω, τὸν ἄνδρα· τὸ δὲ πρὸς τῇ κεφαλῇ, τέκνα ἀρσενικά· τὸ δὲ πρὸς τοῖς ποσὶ, θηλυκὰ τέκνα· κατὰ ταῦτα δὲ τοῖς ἐνηλάτοις καὶ οἱ τοῖχοι τῶν κλινῶν διαλαμβανέσθωσαν. IUNG.

Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἰχ. etc.] Desunt in MS. Σοφ. δ' ἐν Ἰχν. Σ. ζ. ε. ξ. ιθ. δ. δεῖται· *Sophoclis* drama saltem Ἰχνηυτὰς ab *Athenaeo* nominari indicat *Casaub.* noster VII. *Athen.* 4. meminit et de *Satyrice Poësi* lib. I. c. 5. *Sophocleam* vero χρῆσιν admodum erudite emendavit noster *Salmasius* ita:

— ἐνηλάτων (vel εἰς ἐνήλατα)

ξύλα τρίγομφα διατορῶσαι δεῖτάδε. IUNG.

Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἰχνηυταῖς Σατύροις] Non equidem in memoriam revoco, legisse unquam fabulam aliquam Σατύρων, sed Σατύρους semper, qua de re luculenter egit *Isaac. Casaubonus* de *Satyr. Poësi.* ad rei itaque veritatem Σατύρους in *Polluceo* textu exhibui, quam eandem emendationem vidit etiam et adseruit vir acutissimus *Bentleius* Epistola ad *Milium Malalae* subiecta pag. 15. ubi pluribus exemplis id omne confirmat. In ipsa vero *Tragici* ῥήσει post ἐνήλατα minorem distinctionis notam apponit *Kuehnius*, cui rei quid causae penitus ignoro; nam ἐνήλατα certe pertinent ad ipsa *Sophoclis* verba. Locus autem *Tragici* quin afflicus sit non dubito, uti nec hanc nativam eius esse lectionem, aut ad eam saltim quam proxime accedere: — ἐνήλατα ξύλα τρίγομφα διατορεῦσαι

δεῖ σε apta spondae ligna ternis ex asseribus compacta caelare te decet. vel διατορνῶσαι scribe, siquidem, ut ex Hesychio patet, τορνῶν in usu sit, quod tum intelligendum hic est latiori notione, scilicet eodem ferme quo διατορνῆσαι quam notionem id verbi facile quoque admittat. Glossae veteres: Ἀτόρνεντος, incelatus. neque illud a re abludit. Telemachi lectum seu κλίνην δεινοτήν ab Homero sic dictam arbitrantur Grammatici veteres, quod fuerit τετορνευμένη. Hesychium et Etymologum vide, quanquam diffiteri nolim id lecti pedum respectu, qui tornati fuere, dici forsitan praecipue. retinere possis etiam δεῖται, addito σε, διατορνῆσαι σε δεῖται, ut caeles, te rogat. omissam vero sentio voculam σε librarii negligentia, qui simili praecedentis vocabuli pronunciatione sit deceptus. videtur autem Interpres, cum perforare reddit, legisse, διατορνῆσαι, de quo verbo Suidam adi. sed ut id cum ipsa re congruere possit, non satis video. ἐνήλατα vero ξόλα nolim mutare cum Salmasio, cum nomen, ut Grammatici loquuntur, sit adiectivum. viden' autem ut haereamus MSS. ope destituti. illam tamen lectionem, quam verisimillimam existimo, textui reddidi. [In Sophoclis versiculo bona est Salmasii emendatio; servat enim metri iambici praescriptum. quamobrem eam esse probandam censeo. Ex Addendis.]

εἶδη δὲ κλίνης] C. A. praemittit περὶ κλινῶν. KUEHN.

ἀργυρόπους] κλινὰ ἀργυρόποδες extant apud Xenoph.

Exped. Cyri. lecti cum pedibus argenteis. KUEHN.

ἀργυρόπους] MS. ἀργυρ. καὶ παράπυξος, omissis quae sequuntur his, ὡς ἐν τ. Δ. Κρ. κλ. τε παραπ. et statim in MS. sequitur: καὶ ἀμφίκολλος οὐ γ. τ. κατακεκολλ. οὕτως γὰρ etc. nec videntur itaque Cratini verba integra. nam illis καὶ ἀμφίκολλος, quae casu inverso Cratineis adtexunt vulgati, peculiarem γῆσιν ex Platone addit. παράπυξον κλίνην alias ex eodem Dionysalexandro et supra attulit VII, 159. ut quidem ibi MS. recte habebat. Confirmat autem MS. alias noster, ut vides, ἀμφικολ. et κατακεκολ. recte a Sebero nostro edita esse. quamvis per se id liqueat. IUNG.

ἀργυρόπους] Synes. Ep. I. καθέδρας ἀργυρόποδος mentionem facit. sed Clementi Paedag. II. cap. 5. memorantur κλινὰ ἀργυρόποδες καὶ ἐλεφαντιοκόλλητοι nec multo inferius ἐλεφαντίνας etiam κλίνας lego, quas et infra Pollux recenset. cui testudinea legata essent, ei lectos testudineos pedibus inargentatos deberi Labeo, Trebatius responderunt, inquit Iavolenus Digest. XXXII. de Leg. et Fideicom. §. 100.

ὡς ἐν τῷ Διονύσιον. etc.] ὡς ἐν τῷ etc. usque ad παρύπυξον, non apparet in C. A. *Salm.* V. C. ἀμφίκισμος et κεκομημένην. KUEHN.

ὡς ἐν τῷ Διονυσιαλεξάνδρῳ Κρ.] *Cratini* Διονυσιαλεξάνδρου saepius *Auctor* noster meminit, et ad superiorem librum *Kuehnius* ea de fabula notavit. mutavimus autem in sequentibus inducti MSS. consensu distinctionem, sic enim vulgo: κλίνην τε παράπυξον καὶ ἀμφίκωλον· quod erat ineptum. adhibitam autem ad conficiendos lectos fuisse buxum colligas ex *Platonis* loco, et, nisi me fallit memoria, *Theophrastus Histor. Plant.* etiam tradidit. Postmodum reposuimus etiam εἴποις pro εἴπης.

ἀμφίκωλον.] E MS. et not. *Sylburg.* prior. edit. ἀμφίκωλον· item μοκ κατακεκωλλι. SEB.

ἀμφίκωλον.] C. A. ἀμφικόμος οὕτω γὰρ τὸν κεκομημένην. ἀμφίκωλος κλίνη lectus est utrinque agglutinatum habens pluteum, sustinendo pulvino capitis, in *Platonis* loco ἀμφίκωλον V. C. *Salm.* KUEHN.

35.

σὺ δ' ἂν καὶ ἔλεφ. εἴπης. etc.] C. V. εἴποις. C. A. χελώνης, σφενδάμου, σφενδαμνίνην. in *Gloss.* Σφενδάμινον, *acernum.* Σφένδαμος, *acer arbor,* ῥάβδος σφενδαμνίνη, *adionica.* KUEHN.

σὺ δ' ἂν καὶ ἔλεφ. εἴπης. etc.] MS. σὺ δὲ καὶ ἔλεφ. εἴποις, καὶ χελώνης etc. ut sane distinguendum est, et legi etiam potest. De lectorum tricliniariorum materia, qui etiam testudinum laminis vestiebantur, exque ebore erant, argento, auro etc. vide *Ciacconium* de triclinio, et adpendicem *F. Ursini.* Mox MS. *Schotti* habuit, ut ipse adnotavit: καὶ ελωνην, καὶ σφενδαμουν, καὶ σφ. sed mendose: χελώνης et σφενδάμου, id est, ἐκ χελώνης, ἐκ σφενδαμου· qualiter locutum nostrum saepius adnotavi. Talis *Philonis* locus ab *Ursino* Adpend. ad *Ciacconii Triclin.* allatus: τρικλίνα χελώνης ἢ ἐλέφαντος κατασκευασμένα. Quem σφενδάμου, vel σφενδαμνίνην vocat, nobis facile in mentem revocare queant illud *Terentianum*: *Lectulos in sole iligneis pedibus faciundos dedit,* quamvis σφένδαμος potius *acer* sit, ut etiam in *Vet. Lexic.* interpretatum habes, et σφενδάμινος ibidem *acernus.* IUNG.

καὶ σφενδαμνίνην.] C. V. addit: Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Ἀχαρνέσιν εἶπεν σφενδάμιννοι, ἀλλὰ etc. τῶν ἔνδον σ. *Interpr. interiorum; malim, domesticorum.* KUEHN

καὶ σφενδαμνίνην.] Post σφενδαμνίνην ita MS. noster

auctior: Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Ἀχαρνέσιν εἶρηκεν σφειδάμνους· quomodo supplere debes. Eadem in suo MS. invenit et Schottus noster, nisi quod ultima vox σφειδάμνους ibi erat. Sed σφειδάμνους legendum est, ut Noster habet. Dicit enim haec de *Acharnensibus* Comicus:

Ἀχαρνικοὶ, σιπποὶ γέροντες, πρίννοι,
ἀιεράμονες, Μυροθωνομάχαι, σφειδάμνους. Τυπε.

καὶ σφειδαμνίην,] Additamentum illud, quod e MSS. in *Polluceum* textum reduximus, *Falckenburgii* quoque Excerpta habent, non alia differentia, quam quod in iis καὶ σφειδάμνους· non aequè probe,

καὶ σκιμπόδιον.] καὶ abest a C. A. ΚΥΕΗΝ.

καὶ σκιμπόδιον.] σκίμπους apud *Aristophanem* in *Νεφέλαις*· Κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμπουδα· ad quae *Scholias* haec adnotat: τὸν κράβατον σκίμπουδα λέγουσιν Ἀτικοὶ· οἱ δὲ φασὶ σκιμπόδιον· reliqua legat, si quis desideret originem vocis, quae ibi ille porro scribit. et σκιμπόδιον apud *Hesychium*, εὐτελὲς κλινίδιον μονοκοίτιον· scribe μονόκοιτον· ut itaque cepisse solum tantum hominem hinc intelligas, idoneus autem fuit tam ut in eo recumbere posses, quam sedere. de posteriori vidimus ex *Aristophane*. prius qui probet, elegans est in *Clemente* locus *Paedag.* lib. II. cap. 5. ἐγὼ δὲ φημί καὶ τοὺς σκίμπουδας οὐδὲν κακίω παρεχομένους κατὰ κλισίαν τῆς ἐλεφαντίνης κλίνης· et alius in *Galeno* περὶ τοῦ προγνωσκῆναι ad hanc rem appositissimus, ubi *Boëthii* puerulus aeger in scimpode decubuisse narratur: σκίμπους δὲ τις ἔξενκτο μικρὸν τῶν μέσων αὐτοῦ κατωτέρω. legerem ego quidem μικρὸς τῶν μέσων, quis enim variae magnitudinis lectulos hos fuisse dubitet? simul et hic attendas institis et tennis lectuli hoc genus intensum fuisse, quod ostendit ille loquendi modus: σκίμπους ἔξενκτο. suavissimus *Arbiter* simili ratione de grabbato, quod nomine solummodo a scimpode differt: *Imperavi Gytoni, ut raptim grabatum subiret, annexereturque pedes et manus institis, quibus sponda culcitam ferebat* etc. paria plane *Galenus* habet. *Boëthus* enim, ut experiretur veritatem eorum, quae de cibo latente dixerat: *Galenus*, στορεθῆναι τὸν σκίμπουδα iubet, ἐπειδὴ τὰ τ' ἐπιβλαστήματα πάντα, καὶ τὸ ὑπεστορεσμένον αὐτοῖς ἀνετινάχθη, τὸ γνάφαλον ἐξῆς ἀνετίναξε· εἶτα τὴν καθέδραν ἐπάρας etc. ubi vides et in scimpode fuisse sellam, quae tolli reponique possit, eum in usum, ut si quis erectus sedere cuperet, ita comode sederet. hac eadem de καθέδρα scripserat etiam in superioribus ita *Galenus*: καθέδρα δὲ ἦν μία τοῦ σκίμπουδος.

prorsus autem eius hanc esse figuram puto, quatuor scilicet innixum pedibus, unde *grabatus tripes Martiali*, qui uno destituitur pede, quorum bini anteriores posterioribus depressiores erant et incurvi; et eam ob rationem Grammatici vocem deduxere ἀπὸ τοῦ σκίμπάζειν, χωλαίνειν, quam propter causam dictum et χωλοκράβατον vel χολὸν κράβατον. *Suidas* in σκίμπους. *Aristophanis Scholiastae Etymologum* adde. Ἀσκάντης vero idem qui σκίμπους· ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβῶν in *Nubibus Aristophanis*. dixerat iam ante σκίμποδα. *Grammaticus* antiquus: σκίμποδα, δίφρου τι εἶδος, ἢ τὸν κράβατον. ad *Hesychium* adi, *Etymologum* et *Suidam*, qui *Comici* locum adduxit. *Lucianus* in *Lexiphane*: ἔκειντο δὲ καὶ ὀκλαδαὶ καὶ ἀσκάνται· ubi lege Commentatorem veterem, qui in nuperrima maximi *Graevii* editione lucem adspexit.

Μεσηνία] C. V. Μεσσηνία, uti lectum in *Specimine*.
KUEHN.

Μεσηνία] Emenda Μεσσηνία, ut MS. habet, duplici σσ. Sic *Messeniam* hinc adfert etiam *Casaub. noster* IV. *Athen.* 22. IUNG.

Μεσηνία] Ut *Kuehnius* in textu restituit, sic et olim legit *Meursius* in *Bibliotheca Graeca*. *Rhinthonem* aliquoties adducit testem *Hesychius*, eiusque *Medeam* in Κομάκτωρ· et illum natione Tarentinum principem fuisse, qui hilaro-tragoediam, vel γλυαζογρασίαν invenerit, *Suidas* prodidit, cuius locum foedissima macula liberavit maximus ad *Athenaeum Animadversor*. videtur itaque a Siculis atque Tarentinis vocabulum illud emanasse ad vulgarem Graeciae dialectum et Romanos. in volumine N. T. sacro reperitur, *Marc.* II. v. 11. ubi *Syrus* מפרע, et optime *Arabs Erpenii* מרר. *Theophanes* autem *Cerameus Hom.* qua filii viduae historiam ex Euangeliis enarrat, σκίμποδι et κραββάτω utitur promiscue. in *Arriani Epicteticis* scribitur etiam γράββατος, quod a Romanis sumptum. *Petronius*: ille, ut se in grabatum reiecit. κραβάττια legi apud *Cyrillum Scythopolitanum* Vit. *Sabae* cap. 73. νοσοκομείον εκατὸν κραβατίων· ut lectulos illos itaque positos in nosocomiis, in quibus aegri decumbant, ita dictos videas. Sed illa non hoc loco agere constitui.

καὶ τῶ] MS. καὶ τῶν· sed emendatum recte est τῶ.
IUNGERM.

Ῥίνθωνος] καὶ τῶ Ῥίτωνος legit C. A. male. notus enim est *Rhinthon* Tarentinus Comicus. vide *Ciceronem* ad *Atticum* I. *Epist.* ultima, *Eustath.* in *Dionysium* pag. 55.

Hesych. voce ἄσκητος *Rhinthonem* vocat *Tarentinum Philosophum*, et alibi quoque eius facit mentionem. Quod autem hic vocabulum κράββατος apud *Critonem* et *Rhinthonem* extare dicitur, id videtur negare *Eustath.* in *Odyss.* pag. 1944. ubi hoc scholion ex nescio quo affert: ἀσκήτης, Ἀττικῶς· συνηθέστερον δέ, ὁ σκίμπος· ὁ δὲ κράββατος, ἀησι, παρ' οὐδενί· nisi locum de Atticis scriptoribus intelligas, apud eos enim non extare τὸ κράββατον videtur asserere *Thomas* in *Eclogis*: σκίμπος δηγορικόν· κράββατον, κοινόν. Unde *Triphyllius Ledrensius Episcopus* cum dictum illud *Marci* cap. II. ἄρόν σου τὸν κράββατον etc. pro concione allegandum ipsi esset, σκίμποδα ἀντὶ τοῦ κραββάτου μεταβαλὼν τὸ ὄνομα εἶπε. verum huic intempestivo *Rhetori* bene dictum est: οὐ σύ γε ἀμείνων τοῦ κράββατον εἰρηκότος, ὅτι ταῖς αὐτοῦ λέξεσιν ἐπαισχύνη κεχοῆσθαι lib. I. *Hist. Eccles.* cap. 11. *Sozomenus. Martial.* lib. XII. epigr. 32. tripes grabatus, quod in *Scholiis Aristoph.* est χωλὸν κραββάτιον, extat et κράβατον cum unico β. Erat autem κράββατος lectulus humilior, unum capiens cubantem, ex tabulis subterque tensis constans institis, quae in Oriente ישיבך dicuntur. unde totus lectulus nomen accepit, vel ab Hebraeo שרר appropinquavit, quod terrae vicinior esset, uti *Eustathius* σκίμποδιον derivat ἀπὸ τοῦ σκίμπειν appropinquare, quod humile terraeque proximum esset. KUEHN.

κράββατον] Vid. *Nunnes. Not. in Phrynichum* Ecl. I. in σκίμπος. IUNG.

ἐγὼ δὲ οὐκ etc.] MS. ἐγὼ δ' οὐκ ἐντ. IUNG.

ἢ χαμεύνη] C. A. χαμευνή, quod et in prioribus editionibus est. post χαμεύνιον interiectis plane omissis, sequitur in eodem Codice τῆ κλίνῃ etc. segm. seq. KUEHN.

ἢ χαμεύνη] MS. χαμευνῆ· mox segm. seq. χαμευνῆ παράκολλος· sed *Euripidis* et *Aristophanis* verbis segm. 37. tamen paroxytone habet. et sic priores editiones fere quoque variabant, hic et in *Euripidis* χρήσει oxytonως habentes. IUNGERM.

ἐν γοῦν τῷ Σατ. Σκίρωνι] Ita factum pro Κίωνι· nam in *Scirone* multa dicebantur de puellis Corinthiis, auctore eodem *Polluce* supra IX, 75. *Casaubon.* de *Satyrica Poësi* lib. I. pag. 189. SEB.

Cione] Leg. in *Scirone.* SEB.

ἐν γοῦν τῷ Σατ. Σκίρωνι] C. V. etiam Σκίρωνι legit, pro σύμμετρος idem σύμμετρον, et κνεφάλου δ' οὐκ etc.

*Modicus lectulus est Corinthiae
puellae, pulvinar haud superabis pede.*

Lego enim ὑπερτενεῖς. *Glossae Veterum*: κνάφαλλον, tomentum. apud *Alcaeum* γνάφαλλον· unde ἀμφιγνάφαλλον, *culcitrae tomentum undique ambiens caput*: αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσῃ μαλθακὸν ἀμφιγνάφαλλον, inquit *Poëta* apud *Athenaeum* lib. X. cap. 8. unde μοχ κλίνη ἀμφικνέφαλος. ΚΥΗΗ.

ἐν γοῦν τῷ Σατ. Σκίρωνι] MS. ἐν γ' οὖν τ. Σ. Σκίρωνι ὁ Εὐριπ. Vides ut egregiam emendationem *Casauboni* nostri lib. I. de *Satyr. Poësi* cap. 5. MS. noster confirmat. antea enim *Κλωνι* legebatur pro *Σκίρωνι*. IUNG.

ἐν γοῦν τῷ Σατυρ. Σκίρωνι.] Corruptum erat hocce dramatici huius Satyrici nomen ante *Seberum*, qui verissimam *Casauboni* coniecturam sequutus *Σκίρωνι* restituit, sic et ad oram sui Codicis adposuerat *Kuehnius*. in *Excerptis Falckenburgii* *Κιρῶνι* notatum reperio, unica saltim ad efficiendam genuinam *Pollucis* scripturam litera deficiente. lege *Meursium* in *Euripide*, ubi et in *Hesychio* mendum a librariis in huius eiusdem fabulae titulo commissum eluit. In *Euripidis* altero versiculo reddidi de MSS. δ' οὐχ' plenius, atque fuit editum. Significat autem χαμεύνη humiliorem quemvis lectulum, talibus ergo cum uti soleant homines pauperculi, lectuli viliores minimique pretii illo praecipue nomine sunt appellati, alias et in χαμεύναις meridiari solebant ditiores; quin vero et inter *Alcibiadis* supellectilem venditam esse mox *Pollux* refert χαμεύνην παράκολλον. *Hesychius*: Χαμεύνη, στιβάς, καὶ ἡ ταπεινὴ κλίνη. Sic et in *Scholiis* ad *Aristophanis* *Aves* exponitur illa vox. *Aelian.* H. V. IX, 24. de luxu *Smindyridis* effusissimo: σχολῆ γ' ἂν οὗτος ἐπὶ χαμεύνης κατεκλίθη. et mellitissimus *Heliodorus* de *Chariclea* lib. I. κενώριστο γὰρ ἐπὶ τινὸς χαμεύνης κατακεκλιμένη· non enim pulcherrimae virgini tum per fortunae iniurias in meliori lecto decumbere licebat. in *Euripidis* autem his verbis χαμεύνη est capienda de lectulo meretricio, quam alter ad alterum tanquam opportunum, et iustae longitudinis collaudat, siquidem suo pede non superaret inferiorem spondam. memineris hic χαμαιτυπιῶν, et χαμαιτύπης, ut itaque *Corinthiae* prostibulo χαμεύνη conveniat. de *Corinthiis* virginibus attigimus obiter ad lib. IX. c. 7. Χαμεύνιον vero κλινίδιον πενιχρὸν in *Glossis Hesychii*.

κνεφάλου etc.] MS. παιδός, κνεφάλου δ' οὐχ ὑπ. π. et ita supplendum videtur: nisi quod ad κνεφάλου, id vocabu-

lum, quod MS. modo duplici λλ, modo uno λ, ut adnotabo singulis locis, scribit, id potius uno ubique retinebimus. Alias pro *ὑπερτείνεις*, *ὑπερτείνει* legendum censet *Salmasius* noster. IUNG.

36.

δημοιοπράτοις] In statua nimirum, in qua bona *Alcibiadis* publico iudicio damnati, omnia adnotata fuerant, quae in auctione venierant. *Casaub.* noster XI. *Athen.* 7. IUNG.

*χαμεύνη** *παράκωλος*] *Ἀν παράκωλος?* SEB.

*χαμεύνη** *παράκωλος*] *Petavius* in Ep. *Synesii* supra laudatam accipit de lecto, qui altero κώλῳ, id est, pede claudicat. C. V. leg. *παράκωλος*, lectulus, cui ex altera tantum parte iunctus glutine est pluteus, cuius contrarium ἀμφί-*κωλος*. *Hesych.* Ἀμφίκωλος, (non ἀμφίκελος) κλίνη ἐκατέρωθεν ἔχουσα ἀνακλινητήριον. Ita legit et *Valesius*. ΚΥΡΗΝ.

*χαμεύνη** *παράκωλος*] MS. *χαμευνη παράκωλος* et sublato asterisco scribendum est, *χαμεύνη παράκωλος*, ut bene et *Seberus* noster coniecit: scilicet, ut segm. 34. κλίνη ἀμφί-*κωλος*. IUNG.

*χαμεύνη** *παράκωλος*] Post fruges inventas quis optet vesci glandibus? qui editam vulgo lectionem explicare tentant, redarguuntur a MSS. quorum nos dicto audientes restituimus in textu cum *Kuehnio*: *παράκωλος*. Sic in voluminibus antiquorum *πρωτόκωλον* et *ἰσχατόκωλον*, censente *Salmasio*, non, ut ad *Tibullum* voluerat *Scaliger*, *πρωτόκωλον* et *ἰσχατόκωλον*.

ἀμφικέφαλος.] *Lectus tomentis*, vel, *culcitis tomento farctis ex utraque parte instructus*. scribitur et *ἀμφικέφαλος* eadem vox apud *Synesium* Epist. 3. ubi *Petavius*. *Salmasius* in H. A. exponit *ἀμφικέφαλος* de lecto, qui duo habet ἀνακλινητήρια, *pluteos*, qui pulvinos capiti sustinendo utrinque habent, ex *Etymologico Magno*, quod eodem recidit. ΚΥΡΗΝ.

ἀμφικέφαλος.] MS. καὶ κλίνη ἀμφικέφαλος. id vero *lectus* erat *habens utrinque pulvinar*, quod κέφαλον τὸ προσκεφάλαιον dicerent, ut exponit *Casaubonus* noster X. *Athen.* 18. eamque vocem putat veriolem quam *ἀμφικέφαλος* apud alios Grammaticos: eandem vocem putat et *Alcaeo* restituendam X. *Athen.* 8. IUNG.

ἀμφικέφαλος.] Plurimum in hac voce disputarunt eruditi viri. Est enim in Grammaticis perquam dubia eius

scriptura. pro ea placuit his ἀμφικλίνος, illis ἀμφικέφαλος quod quidem posterius merito suo quibusdam arrisit. non enim a vetustioribus tantum pro lecti quodam genere, sed et a recentioribus, qui elegantiam illorum antiquorum exprimere non raro amant, fuit haec vox usurpata. in *Nicetae* libro III. de *Vita Man. Comneni*: μαθὼν δὲ τὸ γεγονός ὁ πατήρ πέμψας ἀμφικέφαλον καθέδραν καὶ κόσμους περιδεξάτους ἄλλας τε λαμπριμονίας βασιλικὰς εἰσοικίζεται τὴν θυγατέρα· similiter scilicet, ac *Synesius* ἀμφικέφαλον καθέδραν καὶ ἀργυρόποδα dixerat. illud itaque *Hesychio* restituendum: Ἀμφικέλος κλίνη, ἐκατέρωθεν ἔχουσα ἀνακλιντήριον· quod enim velit *Guietus* ex ἀμφὶ et ἕκελος vocabuli vulgati significationem eruere, flocci non facio; solum enim id, quod dixi, verum, siquidem et κεφαλὴν κλίνης, notante *Casaubono* ad *Spartianum*, οἱ οὐ usurpaverint de pluteo lecti: et ibi velim ad *Eruditissimi* viri notas adire te. nam et illam, quam retuli, *Grammatici* praestantis emendationem amplectitur, et obiter alia hac de re tangit. In *Polluce* vero satius ego putavi retinuisse lectionem editam, cui calculum adiiciunt MSS. voces autem utraeque idem lectorum genus simili sensu designant, alia tamen haec, atque illa, ratione. nam hoc quidem ἀμφικέφαλος, a positis ab utraque lecti parte pulvinaribus, illud ἀμφικέφαλος, ex eo quod utrinque pluteos haberet lectus, appellata fuere.

σκίμποδι] *Grabato* etc. **KUEHN.**

τυλεῖα] τυλεῖα vel τύλη, *toral*, *torale*, quod et ἐπίκλιτρον, περίκλιτρον, vel περίκλινον, *strawmūh*, *vestis*, *stragula*, *stratum*. **KUEHN.**

τυλεῖα] In *Falckenburgii* Codice notatum invenio τυλλα· neque id male; nam et ubi sic scribatur locum ex *Aeliano* monstravi ad lib. VII. vid. *Hesych.* in κνέφαλον, ubi ne quid mutes.

σπαρτία, σπάρ. τόνος, etc.] *Herod.* in fine *Calliopes*: τοὺς τόνοους ἔφοντες τῶν κλινέων ἐσιτίοντο, *tenta* lectorum coquentes comedebant. *tenuis* intendere est apud *Nonium*, qui dicit, *tenuis* est *laqueus* dictus a *tendicula*: vel potius a Graeco τόνος et τεινω. **KUEHN.**

σπαρτία, σπάρ. τόνος, etc.] MS. alio ordine, et ita, σπάρτα, σπαρτία, τόνος, κηρία· τάχα δὲ σχοῖνος etc. **IUNG.**

κειρία.] Pro κειρία C. V. κηρία. *Gloss.* κειρία, *instita*. **KUEHN.**

τάχα δὲ καὶ σχ.] C. A. τάχα δὲ σχοῖνος, σχοινία, κάλοι, caeteris ad finem usque capitis omissis. ΚΥΕΙΝ.

κνρίως δὲ] Est tamen proprium nomen (σπάργαν) in *Avibus Aristoph.* simul alludens ad σπάργαν (funiculos lectorum) cum ait:

Egone Spartae nomen imponam urbi meae?

Nec lectuli (scilicet nomen ei indam) satis habens funium domi.

Ludit *Comicus* in voce Σπάρτη, quae et nobilem Peloponnesi urbem significat, et funes sparteos lectis intendi solitos, negatque se urbem novam *Lectulum* aut *Spartam* appellaturum, dum iam domi satis sit paratus ab huiusmodi funibus. Huc pertinet illud Doricum proverbium: τὸν λίθον ποὶ τὸ σπάρτον, vel σπάρτιαν, vel τὴν σπάρτον ἄγειν, lapidem ducere ad funiculum, quo monemur non rebus normam, sed res normae accommodari debere. ΚΥΕΙΝ.

κνρίως δὲ] κνρίως sine dubio temere quis correxit, quod antecederet κοινῇ. Sed male: MS. enim κηρία ἔστιν habet, sine δὲ, quod quoque suffulciendae suae, ut putabat, emendationi quis inseruit. Sed scribendum iam cum MS. ὦν ἐπὶ τὰ ἄλλα κοινῇ κειρία ἔστιν ἐν Ὀρμισιν Ἀριστοφάνους, παραδηλοῦντος αὐτοῦ, καὶ τ. etc. ita enim distinguenda omnia. Retinet tamen, quod notare volui, illud κηρία per η semper MS. ut et mox in versibus *Comici*. IUNG.

κνρίως δὲ] Optime vero, quod ceteris exaratis manu Codicibus integrius hunc locum liber *Palatinus* exhibeat, cuius itaque lectionem, monente *Iungermanno*, reduxi, scilicet, ὦν ἐπὶ τὰ ἄλλα κοινῇ κειρία ἔστιν ἐν Ὀρμισιν etc. Κηρία, uti MS. ille *Iungermanni* continuo scribit, haud insolenti in illis Codicibus errore, est et in *Hesychio*: Κηρία, ἐπιθανάτια ἐντετυλιγμένα· sic enim ibi legendum censeo: non tamen vocabuli nativam esse scripturam dubitamus κειρία. *Hesychius* autem utcunque diligentissimus in similibus vel sono, vel scribendi forma literarum permutatione creberrime commisisse vitia deprehenditur. pluribus id demonstratum ivit *Eruditissimus Bentleius Epistola Malalae* subiecta. sed illud tamen quodcunque culpa in notarium, quo fuit forsitan in excerpendis vocibus usus, reiiciendum existimo: potius id sane, quam ut hominem in pervolvendis veterum monumentis diligentissimum pueriliter errasse concedamus. Occurrit autem, qua ponit hic *Pollux* notione, κειρία in *Alciabiade Plutarchi*, ubi hominem summis virtutibus illustrem

patuisse tamen sordidissimis vitiis intemperantiae atque luxuriae posteris prodit, ita quidem ut triremibus mollissimis uteretur lectis, *χειρίαις ἄλλα μὴ σανίσι τῶν στρωμάτων ἐπιβαλλομένων*. Compone *Theophrastum* περὶ *Ἀνελευθερίας*, et ibi vide incomparabilem *Casaubonum*. *Scholiastes Aristophanis* ad *Aves*: ἡ δὲ *χειρία*, εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων παρεοικὸς ἱμῖντι, ἢ δεσμοῦσι τὰς κλίνας. *σπαρτία* vero reperies in *Aristotelis Mechanicis* c. 26. ubi plura de lectis eosque conficiendi modo. solent Grammatici non raro *ἱμάντας* appellare, uti, cum illud *Homericum* *δεινωτὴν κοίτην* exponunt *ἱμᾶσι διελημμένην*, et *Hesychius* in *Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι*· τοῖς ἱμᾶσι γὰρ ἐντείνοντο αἱ κλίνας, ὡς καὶ τὰ βάρη· paululum aliter *Etymologus*: *Τρητὸν λέχος*, παρὰ τὸ τετριῆσθαι κατὰ τὰ ἐνήλατα, εἰς ἃ ἐμβάλλεται ἡ *σπάρτος*· illa vero foraminula, per quae *χειρίαι* vel *σπαρτία* inseruntur et immittuntur, *τρυνήματα* vocat *Aristoteles* adducto superius loco. *Institas* appellavit *Petronius Arbiter*, cuius iam ante verba descripsimus, illasque *Philoxenus* interpretatur *χειρίας*. *Isidori Glossae*: *Institae*, *gravatae*, *resticulae*: *Cato* autem *lora* de R. R. cap. 10. *lecti loris subtenti*.

[Putabam aliqua ratione *Hesychium* eiusque errores excusari posse, si culpa non minima pars in eius conferretur notarium, quo forte in colligendis vocibus et excerptis fuerat usus: sed res incommodo cecidit, siquidem hanc ipse defensionem *Hesychius* infirmit; iactat enim in prologo propria se manu totum illud Lexicon descripsisse, et in ordinem digessisse; quod cum a nobis credi par sit, non indigne feret *Hesychius*, ut cum Eruditissimis hominibus etiam credamus, eius imperitiae errores plerosque assignandos esse, qui in isto deprehenduntur Lexico. gratiam vero a re literaria maximam iniret, si quis *Hesychii* recentaret editionem; cuius quidem spem nobis non penitus incertam fecit *Vir Eruditiss. Lud. Kusterus*, dummodo non alia negotia, quod nolim, ab hoc eum consilio revocent. *Ex Addendis*.]

ὄταν φῆ] MS. ὄτ' ἄν. IUNG.

37.

σπάρτην etc.] Versus *Comici* mutili vulgo. MS. ita habet: *σπάρτην δ' ἐγὼ θείμην ἂν ὄνομα τῇ πόλει, οὐδ' ἄν χ. κηρίαν ἔχων*. Apud *Aristophanem* in *Ὀρνισιν*, ubi quaerit *Peisthetaerus* ex *Epopoe*, quomodo velit civitatem nominare: vultisne, ait, illud magnum ex *Lacedaemone* *σπάρτην* ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; *Ἡράκλεις*, subiicit ille,

σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῆ' μῆ πόλει
οὐδ' ἂν χαμεύνην πᾶν γε χειρίαν ἔχων.

Unde potes vulgata emendare. Mirum tamen, ut in MS. est, etiam senarium esse, σπάρτην δ' ἐγὼ θείμην ἂν ὄνομα τῆ πόλει· quasi praecedentis versus particula in hunc immista. Vides autem hic quomodo τὰ σπάρτα ἐν κλίμαις quoque *Aristophanes* παραδειδῆλωκε per Spartae nomen. IUNG.

σπάρτην etc.] *Seberus* iisdem, ac in *Aristophane* leguntur, literis hos versus edi curavit, et ad id exemplar, et isti, credo, qui primi edendo *Polluci* manus admoverunt; nam alias in optimo *Palatino* MS. plane diversa ratione concipiuntur. quin etiam *Falckenburgii* Codex illud ὄνομα interserit, reliqua forsitan eodem modo, ut ille Codex MS. *Iungermanni*, repraesentans, quae tamen adnotare seu *Falckenburgius*, seu quis alius excerpserit, omittere non debebat. ego vero diu multumque in hoc loco haerens, quamvis *Palatini* Codicis lectionem editae non posthabeam, quin et in ipso *Aristophane* sic restitui posse non minori cum elegantia atque concinnitate ducam, nolui tamen vulgatam lectionem sede sua movere, quod illam amplecti potius eruditos Commentatores animadverterem; nec ipse quidem penitus eam damnvero: sed tota de re lector eruditus arbitretur. Putidum erat, quod sequebatur, ἐν τῷ *Λυσιστράτῃ*· facillime legendum videas τῆ'· iuvant MSS.

ἐν τῷ *Λυσιστράτῃ*.] MS. ἐν τῆ' *Λυσιστράτῃ*· nec aliter profecto *Pollux* scribere potuit. Emenda itaque vulgatum τῷ. Locum in *Lysistrata* hunc puto esse:

Κ. Ποία ψίαθος; μὴ μοιγε. Μ. νὴ τὴν Ἄρτεμιν
αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. — IUNG.

καὶ *Θουκυδ.* δὲ φ. etc.] MS. καὶ *Θουκ.* μὲν φησὶν etc. et μὲν pro δὲ hic potius scribendum. IUNG.

καὶ *Θουκυδίδης*; δὲ] Magis appositam ego censui particulam μὲν, quam MSS. reponere iusserunt. *Thucydidis* tum locus vulgo commaculatissimus: eum, ut in MSS. et ipso nobilissimo *Historico* est, emendavi cum *Kuehnio*: meminique sic in *Scholiis* ad *Demosthenem* adductum legisse, cum de παραγῆμασι, quorum apud *Thucydidem* fit mentio.

ἐκκλινον etc.] *Interpr.* declinavi spartis degravatus; caecum textum clausis oculis secutus in foveam incidit *Interpres*, cum tamen in proclivi fuisset ex *Thucydide* ipso hunc locum restituere ita: ἐκ κλινῶν τοῖς σπάρτοις ἀπαγρόμενοι, lectorum funiculis se suspendentes. videatur locus *Historici* lib. IV. pag. 284, 285. ΚΥΕΗΝ.

ἐκκλινον etc.] MS. ἐκκλινῶν τ. σπ. ἀπαγχόμενοι · longe rectius; ipsam nimirum lectionem *Thucydidis*. quam restituas itaque. modo legas ἐκ κλινῶν duabus oculis, quae quod MS. confundit, suo more id facit et solens. Locus τοῦ κεκριμένου scriptoris est lib. IV. *Ξυγγραφῆς*, de captivis Corcyraeorum: ἐκ κλινῶν τινῶν, αἱ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνοῦσαι, τοῖς σπάρτοις, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, ἀπαγχόμενοι, etc. IUNG.

Λακνάδαις] C. V. melius *Λακιάδαις*. *Λακιάδαι* erat *demus Atticus*, in quo raphani eximiae magnitudinis nascebantur, quibus peragebatur *ῥαφανίδωσις* moechorum ἐπ' αὐτοφάρω deprehensorum. unde et inscriptio huius Comoediae desumpta est. versus *Philippidis* ita alium in ordinem redigit *Salm*.

κράτιστόν ἐστι τοῦτον ἐκτεμεῖν, γύναι,
τὸν δίφρον· ἄχρηστα παντελῶς οὕτως ἔχει
τὰ σπάρτα, ἕτερον δὲ καινὸν ἐμβαλεῖν τόνον.
istam, mulier, optimum est excindere sellam:
inutiles enim prorsus ita funes habet;
reponere vero eidem aliud novum tenus.

Arrian. Epict. lib. VI. sub finem τὴν κλίνην, inquit, ἐντεῖναι ταινίας, lectum intendere taeniis. KUEHN.

Λακνάδαις] MS. Φιλίππ. δ' ἐν *Λακιάδες*. Et scribe *Λακιάδαις* · drama sine dubio ab Atheniensium δήμῳ. *Hesych. Λακιάδαι*, δήμος τῆς Ἀττικῆς ῥαφανίδας φέρων, ὃν ἐπιβοῶνται κατὰ τῶν μοιχῶν. Et *Cicero* lib. II. de *Offic. Theophrastus* quidem scribit, *Cimonem Athenis etiam in suos curiales Laciadas hospitalem fuisse; ita enim instituisse, et villicis imperavisse, ut omnia praeberentur, quicumque Laciades in villam suam divertisset. Plutarchus Cimonis Vita: ἀλλὰ Θουκυδίδης μὲν Ἀλμίουσιος γέγονε τῶν δήμων, οἱ δὲ περὶ τὸν Μιλτιάδην Λακιάδαι· ubi et idem ex Aristotele memorat, quod Cicero e Theophrasto: ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν, οὐχ ἀπάντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τῶν δημοτῶν αὐτοῦ Λακιάδων παρεσκευάζετο τῷ βουλομένῳ τὸ δεῖπνον.* IUNG.

Λακνάδαις] *Kuehn*ius ad oram sui Codicis: *Λακιάδαις*, bene vero. illumque *Philippideae* fabulae titulum explicuit erudite *Iungermannus* noster, quin dudum etiam doctissimus *Meursius* felicissime sic restituendum coniecit in *Attica Bibliotheca* sub *Philippide*; neque id saltim, sed quod maius et elegantius est, sordidissimum in hoc eodem fabulae *Philippideae* titulo mendum insigniter exemit e *Polluce* nostro IX, 58. ubi Commentatorum nemo quicquam illa de re subodoratus est. scilicet ubi protulerat *Pollux* locum e *Phileuripide Philippidis*, de ῥύμη τρίτη, eamque dixerat angiportum

quendam Athenis esse, subiicit: καὶ Λακιάδης, Ὁρθῶς γε τὴν δόμην ᾠδοπορήκαμεν· ac si nomen id esset Auctoris cuiusdam, quem tamen nullibi locorum aut mihi observavi, aut aliis observatum reor. sed enī *Meursium* id omne tibi planissime expedientem, dum titulum in eo latere fabulae *Philippidae* demonstrat: *Corruptusque est apud eundem Lib. IX. cap. 5. Φιλιππίδου δὲ ἐν Φιλευριπίδῃ etc. καὶ Λακιάδης· Restitue καὶ Λακιάδαις· non enim Laciades aliquis citatur, cuius nomen nusquam lectum, sed Laciadae, fabulae Philippidis, cuius nomen ex praecedentibus ἀπὸ κοινοῦ repeti debet.* et hanc viri praestantissimi coniecturam non erit sanae mentis quisquam, qui verissimam fateri non volet. saepissime vero η̄ poni pro αι, ut σφήρα pro σφαῖρα, nemo, qui paululum curiosius veteres inspexerit Codices, ignorabit, illudque vitiorum genus ut in apertis atque notis vocibus neminem remoratur, sic in abstrusis atque remotis homines etiam versatissimos fallere amat. De *Λακιάδαις* autem addendus in Ὡ *Λακιάδαι* *Suidas* et *Paroemiographus Vaticanus*, qui uterque *Hesychium* illustrabit. pluribus in *Atticae populis Meursius*. Reliqua demum huius capituli quin *Philippidae* sint verba, non dubitabit equidem, qui animum attenderit. *Cl. Salmasium* sequutus in versuum ordinem illa disposui, vocibus istis, quas ille exturbandas putabat, ne modulo carminis obsessent, altera δὲ deleta, quod C. P. non agnosceret, altera uncinulo inclusa. Τόνος, cuius vocabuli causa *Philippidae* locum *Pollux* attulit, est in *Hesychio*: Τόνους, κειρίας ἀπὸ τοῦ τετάσθαι. et *Suidas* opportune: τόνος καὶ τοῦ κραββατίου τὰ σχοινία.

ἄχρηστα δὲ] MS. ἄχρηστα παντ. sine δέ. Sed non dubito haec adhaerere quoque χρήσει *Philippidae*, in quibus demum vox σπάρτα additur, cuius causa haec *Noster* attulit. Nec a me quid audeam, nisi quod ultimus versiculus se facile prodat. ut haec scripseram, opportune succurrit opt. et doctiss. *Salmasius*: *Philippidae*, ait, versus sic emendo et in suos numeros restituo, reiectis spuris quibusdam vocibus:

κράτιστον ἔστιν τοῦτον ἐκτεμεῖν, γύναι,
τὸν δίφρον, ἄχρηστα παντελῶς τὰ σπάρτ' ἔχει,
ἔτερον δὲ καινὸν ἐμβαλεῖν αὐτῷ τόνον. IUNG.

38.

περὶ τῶν ταῖς κλ. etc.] Titulus abest a C. A. nec eo opus, quia nullum in MSto est discrimen capitum hoc loco. KUEHN.

περὶ τῶν ταῖς κλ. etc.] Sequitur cap. 8. cuius verba cum praecedentibus cohaerent sine ullo titulo in MS. Ad vulgatum titulum, qui erat: περὶ τῶν ἐν ταῖς κλίμαις ἐπόντων, quem

Baysius de Re Vest. cap. 5. quoque ita profert, ad eum verbo ἐπόντων adscripserat *H. Stephanus* in suo Codice ἐπομένων *Apparet*, addens, *hinc titulos istos ipsius Pollucis non esse*. Sed mihi statim visum voculam ἐν etiam eiiciendam, ut recte videtur eiecta ab amico editore. Alias certe *Pollux* potius dixisset illa forma, quam adnotavit *Stephanus* ἐπομένων, ut statim ἐπέσθω caput incipit quoque vulgato more. IUNG.

ἐπόντων.] Scr. ἐπομένων. Patet hinc (inquit *Sylburg.*) titulos ab auctore ipso non fuisse praemissos hic sectionibus et capitibus. SEB.

τυλεῖα] MS. τυλλια, κνέφαλλα et segm. seq. supra segm. 56. tamen τυλεῖα habebat etiam MS. alterum semper in MS. duobus λλ esse iam dixi. IUNG.

δάπηδες] *Sylb.* videtur malle δάπιδες, quomodo est et in MS. *Hesych.* tamen itidem: Δάπης, τάπης. SEB.

δάπηδες] C. V. δάπιδες. *Gloss. Philoxeni*: τάπης ψιλῆ, quod apud *Nonium Turpilius Comicus* reddit, glabrum tape-te: contrarium ἀμφιτάπητες, amphitapae, vestes utrinque habentes villos, secundum *Nonium*, apud quem *Lucilius*, *Psilae* atque amphitapae villis ingentibus molles. vid. *Nonium* cap. 14. et *Synes.* epist. 61. KUEHN.

δάπηδες] MS. δάπιδες ut et *H. Stephanus* hic reposuit pro vulgato δάπηδες et supra VI, 10. quoque δάπιδες, et hic itaque cum manuscripto ita scribere malo, quamvis et alterum suum auctorem inveniat. utrumque enim *Hesychius*, Δάπης, τάπης. Et: Δάπιδες, ποικίλα ὑφάσματα, τάπητες. Imo et alterum, τάπιδες (ut MS. noster supra VI, 10. habebat, et segm. 42.) idem exponit τάπητες et Τάπης, προσκεφάλαιον. *Suidam* quoque vide in δάπιδας, ubi ex *Aristophanis Pluto* adfert:

οὐδ' ἐν δάπισιν ἔσται καταδαρθεῖν. IUNG.

δάπηδες] *Kuehnus* in textum reposuit δάπιδες, quem sequutus sum. *Schol. Aristoph.* τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς, δάπιδας λέγουσιν. *Ammonium* adi in τάπης. *Aristophanis Ec-cles.* Κλίνει τε σισύρων καὶ δαπίδων νενασμέναι. *Etymol.* Δάπιδες, τάπητες, παρὰ τῷ ἐν δαπέδῳ στρώννυσθαι.

Δίφιλος γοῦν φησιν etc.] Absunt haec verba usque ad ἐπέσθω in C. A. KUEHN.

Δίφιλος γοῦν φησιν etc.] MS. γ' οὖν φησιν ἐν Κιθαρωδῷ et Κιθαρωδῷ pro vulgato Κυθαρ. omnino emendandum, ut et infra segm. 32. IUNG.

Δίφιλος γοῦν φησιν etc.] Κιθαρωδῷ legendum esse vel lip-

pus videat. non aliter in sui libri margine *Kuehnius*; eoque pacto *Meursium* alicubi restituisse memoria teneo. laudatur et *Aristophanis* ab *Hesychio* *Citharoedus* in *Στειλέαν*. In ipsa porro *Diphili* sententia τῶν ἀμφιτάπητα συστορήσας male fuit editum ante nos, quam maculam utramque et *Kuehnius* eluit. Tum protenus egregiam *Polluci* operam MSS. praestant; ex iis enim post *Diphili* verba integra locupletiosem linea reddidimus *Auctorem* nostrum: καὶ Ἀλκιβιάδου δὲ ἀμφιτάπης τις πέπραται. illa quidem in *Falckenburgii* Codice sic legebantur expressa: καὶ ἀμφιταπηστής πέπραται παρ' Ἀλκιβιάδῃ· quae prioribus istis nulla parte sunt inferiora, tu modo scripseris ἀμφιτάπης τις. Usus apud Romanos induxit *amphitapas*, quamvis Graeci maluerint ἀμφιτάποι efferre, non ἀμφιτάποι, ut in *Hesychio* videre est. *Lucilius*: *Psilae atque amphitapae villis ingentibus molles*: sed de istis alibi locorum.

τῶν ἀμφιτάπητα συστορήσας.] τὸν ἀμφ. SEB.

τῶν ἀμφιτάπητα συστορήσας.] Leg. τὸν ἀ. συστορέσας ex C. V. *Suid.* στορέσας, στρώσας· *exsurgo*, posteaquam constravi *amphitapetem*, ne scilicet vestigium cubantis in eo appareret. *Varro Manio*, alterum bene acceptum dormire super *amphitapa bene molli*. ΚΥΚΗΝ.

τῶν ἀμφιτάπητα συστορήσας.] In verbis *Diphili*, MS. ἔξαν. τὸν ἀμφι. συστορέσας· verissime: ὁ ἀμφιτάπης, ut τάπης· cuius statim exemplum aliud adiicit ex *Δημοπρατοῖς*, quod vulgo deest. Sic enim addit: καὶ Ἀλκιβιάδου δὲ ἀμφιτάπηστις πέπραται. Ita ergo omnia supple et scribe: *Διφ. γ. φ. ἐν Κιθαροῦδῳ· ἔξανίσταμαι τὸν ἀμφιτάπητα συστορέσας· καὶ Ἀλκιβιάδου δὲ ἀμφιτάπης τις πέπραται*. De illis *Alcibiadeis* bonis et supra segm. 56. habuisti. *Diphili* versus aliquis adhuc forte reconcinnet melius. certe τὸν ἀμφιτάπητα legendum sine omni dubitatione tamen est. IUNG.

Haec ita sunt digerenda:

ἔξανίσταμαι
τὸν ἀμφιτάπητα συστορέσας.

ΤΟΥΡΙΠΙΣ.

αἰγίδα ἀμφιδάσειαν] *Homeri* locus est *Ἰλιάδ. ο. de Apolline*, qui praecedens *Hectorem*:

— ἔχε δ' αἰγίδα θοῦρον

δεινήν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ'. — IUNG.

ἀμφίμιτον στρωμνὴν] στρωμνὴν ἀμφιδάσειαν. SEB.

ἀμφίμιτον στρωμνὴν] *Vestem stragulam, bilicem: bivilem* ἀμφιδάσειαν licet dicere. KUEHN.

ἀμφίμιτον στρωμνὴν] Ita et MS. sed στρωμνὴν cum Se-

bero nostro malim, ut mox segm. 41. et in MS. segm. 42.

IUNGERM

ἀμφίμιτον στρωμνήν] *Kuehnius* in textu στρωμνήν nec, aliter si scribas, cum norma Grammatica conciliare possis. Ἀμφίμιτος στρωμνή, quae duplici filo contexta est: μίτον enim in tela, quod Romanis *licium* seu *filum*, et illam itaque talem dicere te posse ἀμφιδάσειαν *Pollux* admonet; nam quidem *Homerus* alia notione hoc vocabulo fuerat usus. *Hesychius*: Ἀμφιδάσειαν, ἐξ ἑκατέρου μέρους κρόσσους ἔχουσαν, ἢ κυκλόθεν δασεῖαν. Brevis, sed eruditus ad *Homerum Commentator*: Ἀμφιδάσειαν, πανταχόθεν δασεῖαν, καὶ οἱ μὲν ἀμφίμαλλον, οἱ δὲ κύκλῳ δασεῖαν διὰ τοὺς θυσάνους· ὅφ' ἐν δὲ τὸ ὄνομα· ubi vides et aliam eiusdem significationis vocem ἀμφίμαλλος, quam hic quidem silentio praeteriit *Auctor* noster. recensuerat illam tamen VII, 37. ὥσπερ τὸν ἀμφίμαλλον χιτῶνα, δασύν, καὶ χιτῶνα μαλλοῖς δασύν, καὶ ἀμφίμιτον. eodem quoque nomine posterioris aetatis Romani scriptores usi sunt, plurimum de-torta atque corrupta, ut seculi fuere mores, nativa pronunciatione. ortum enim ex hoc vocabulo *amphibulum* existimo, quod *Isidorus* exponit *birrum villosum*: scilicet commutatione facta literarum μ et β, quae quam sit facillima uno alterove exemplo ostendam. *camasum* monachicae quoddam vestis genus Graeci scribere solent καμάσιον et καβάσιον. βάρβιτον antiqui Grammatici tanquam βαρύμιτον dictum referunt, et ἀρβύλας iidem παρὰ τὸ ἀρμόσασθαι derivant, cui pondus accedit a *Cretica* voce ἄρμυλα, quo nomine calcei hoc genus appellant. Porro illa scriptura, quam offendi in *Glossario* MS. *Amphibalus, villosa birrus*, propius nomini Graeco vocabulum Romanum conciliat. Id unicum adiiciam saltim; nam si in istis haerere animus esset, in immensum opella nostra diffunderetur; amphimallum bene scribi in ista *Isidori Glossa*: *Camasus, amphimallus*.

πιλωτά, etc.] Vid. supra VI, 10. SEB.

πιλωτά, etc.] C. V. πιλωτά προσκεφάλαια, ὑπανχένια, εἵποι δ' ἄν τις οἶμαι πτίλον, *pluma*, unde πιλωτά, *pluma sarcta pulvinaria, cervicalia*. KUEHN.

πιλωτά, etc.] MS. auctius et rectius: προσκεφάλαια πιλωτά, προσκεφάλαια ὑπανχένια· εἵποι δ' ἄν τις οἶμαι καὶ etc. ita scribendum est. vide supra VI, 10. ὅτι καὶ πτίλοις ἀνεπλήρου τὰ κνήφαλα· et ibidem περωτά, καὶ πιλωτά προσκεφάλαια ὀνομάζουσιν, ubi semper quoque vocula πτίλοις et πιλωτά male corrupta omisso illo τ, quod adhaeret τῷ π. tam exigueque solet pingi in MS. ut facile nos fugiat. IUNG.

πιλωτᾶ] *Kuehnius* in textum retulit e MS. πιλωτᾶ, quibus obtemperandum esse duxi. satis alias apposite et commode προσκεφάλαια πιλωτᾶ, *pulvinaria plumis aliave re suffarcinata* nominare possis. Protenus e MSS. supplevimus προσκεφάλαια ὑπανχ. quod *Polluci* perspicue res has enarranti atque recensenti potius convenit. ceteroquin ὑπανχένια saltem dixit *Lucianus* in Gallo: ὑπανχένια περιβύσαντες αὐτῶ πανταχόθεν, ὡς διαμείνοι ἐν τῷ σχήματι. ubi usum horum pulvinarium in potentium aedibus expositum, et mollissimas iniurias risu prosequi non fuerit indignum. similem libidinosisissimae mollitiei nequitiam adnotat in *Heliogabalo Lampridius*: nec cubuit in accubitis facile, nisi iis, quae pilum leporinum haberent, aut plumas perdicum, subalares saepe culcitas mutans. sic cum *Casaubono* lego.

χνοῦν] *Clem. Alexandr.* Paed. II, 9. ἐπιβλαβῆς ἢ ἐν τοῖς χνοῦσιν τῶν πτελῶν ἐγκοίμησις. SEB.

Ἄριστ. εἰπ. ἐν Βαβ.] Absunt a C. A. usque ad μνοῦς. caeterum C. V. pro ἔχεις, leg. εἰς ἄχουρα καὶ χνοῦν. ΚΥΗΝ.

Ἄριστ. εἰπ. ἐν Βαβ.] MS. ἐν μὲν Βαβυλωνίοις, εἰς ἄχουρα etc. et particula μὲν omittenda non fuit, quum sequatur, ἐν δὲ Δαν. Alterum quoque εἰς pro vulgato ἔχεις mihi arripet magis. De *Babyloniis* vero *Comici Casaubonus* noster III. *Athen.* 10. IUNG.

Ἄριστοφάνους] Supplevimus e MSS. μὲν. *Comici Βαβυλωνίους* saepius advocavit *Auctor* noster, et illa fabula celeberrima est in monumentis antiquorum. *Schol.* ad *Rhetoricam Aristotelis* scriptam eam refert in *Babylonios*, cuius ingenii Comoedias non paucas in scenam esse datas, quibus alicuius populi vitam agendique modum risui exponerent, pluries ad *Pollucem* aperuimus. in ipsis autem *Aristophanis* verbis non potui non reponere εἰς pro ἔχεις, suadentibus eam emendationem MSS. et probante *Kuehnio*. *Hesychius* exponit Χνοῦν, τὰ λεπτὰ τῶν ἀχούρων. et μνοῦν inter alia mollissimas anserum plumas, quibus infarciri pulvinaria pluribus in locis *Martialis* demonstrat. vetus *Poëta*: Aut testudineo iacere lecto. Aut pluma latus abdidisse molli. In *Aristophanis* altera ex *Danaïdibus* eius sententia ἐστὶν e MSS. ad finem addidimus.

89.

μνοῦς.] C. V. μνοῦς ἐστὶ· τὰ etc. ΚΥΗΝ.

μνοῦς.] Verba *Comici* plenius MS. τ. γ. ε. μνοῦς ἐστὶν· vide vero de hisce, μνοῦν et χνοῦν dico et doctiss. *Iac. Nicolaum* lib. VII. *Epiphill.* cap. 7. apud quem male in *Hesy-*

chii verbis, quibus *χνοῦς* explicatur, editum est, τὰ λεπτά τῶν ἀργύρων, pro ἀχύρων. vide et ad hunc locum *Aristophanis* de culcitis, quas etiam acere et glumis spicarum infarciebant, *Scaligeri* Coniectanea in *Varron.* lib. IV. de ling. Latina. ibi: *Quod in eas sagus aut tomentum, aliudve inculcabant*: ubi emendat: *Quod in eas acus*, etc. IUNG.

τυλεῖα] De τύλη potes et *Nunnes.* videre in *Phrynich.* ad vocem τύλην. MS. iterum τυλία et κνέφαλλα, ut antea segm. superiore. IUNG.

δημοπράτοις] C. A. δημοπράτοις, id est, a scriba publico venditis. quae erant in fisco vel aerarium publicum redacta, publice vendebantur ab aerarii scriba. ΚΥΕΗΝ.

δημοπράτοις] MS. δημοπράτοις, male. IUNG.

κνέφ. παλ. καὶ νέον.] MS. κν. καινόν, καὶ κνέφαλον παλαιόν. ΣΕΒ.

κνέφ. παλ. καὶ νέον.] C. A. καινόν. C. V. ita: κνέφ. καινόν καὶ κνέφαλον παλαιόν, καὶ τύλη. ΚΥΕΗΝ.

κνέφ. παλ. καὶ νέον.] MS. ita et auctius: πέπραται κνέφαλλον καινόν καὶ κνέφαλλον παλαιόν. καὶ τ. quae ita etiam in MS. *Seberi*, egoque pro vulgatis substituenda iudico, nisi si quod in voce κνέφαλον potius unum λ malim, ut et in suo *Seberus*, puto, invenit. et *Noster* supra VI, 10. habebat cum vulgatis, et mox segm. 40. et 41. etc. IUNG.

κνέφαλον παλ. καὶ νέον.] Religioni duco non obedire MSS. ubi vulgata meliorem lectionem conservarunt. hoc quidem loco eorum ductum sequutus sum, similique modo restitueram lib. VII, 192.

καὶ τυλεῖα δὲ παρ' Εὐπόλ.] C. V. Ἰάζονται ἐν κόλαξι, apud *Eupolidem*, qui Ionice dixit in *Adulatoribus*; unde coniicio, τυλεῖη legendum esse Ἰωνικῶς, vel τυλήϊα, non τυλεῖα. alias non esset *Eupolis* Ἰάζων. item in *Sophocle* τυλήϊα, C. A. non habet ista a καὶ τυλεῖα usque ad λινῶν segm. seq. ΚΥΕΗΝ.

καὶ τυλεῖα δὲ παρ' Εὐπόλ.] MS. noster non τυλεῖα, sed τύλη habet, ita etiam auctior: καὶ τύλη δὲ παρὰ Εὐπόλιδι ἐστὶν ἐν τοῖς κόλαξιν Ἰάζονται. ἀλλὰ καὶ παρὰ Σοφ. Quid dicemus? supra VII, 191. MS. noster testimonia ipsa omittebat, sed in verbis *Eupolidis*, quae ibi adferuntur, τύλη perspicue est, ut et in *Antiphanis* ibidem καινὰς τύλας. adeo ut non verear et hic cum MS. emendare et scribere, ut iam adposui. IUNG.

καὶ τυλεῖα δὲ παρ' Εὐπόλιδι] Plus in se scrupuli reconditum habet hic locus, ac quis prima fronte animadvertat.

Kuehnius ad oram sui libri in prioribus e MSS. adiecit ἰόντι Ἰάζοντι quod Ἰάζοντι certe sine dubio in contextum *Pollucis* reducendum est. in posterioribus autem *Sophoclis* λινόρδαφῆ τυλεῖα restituit, ut prae se ferunt MSS. Optimus *Falckenburgii* Codex illud Ἰάζοντι agnoscit etiam, sicuti et τύλη pro τυλεῖα. in summi vero *Tragici* verbis scribit λινόράφος τυλεῖα. Iam vero rem ipsam, qua possum cura, discutere in animum induxi, non arbitror vero restituendum τυλήια cum *Kuehnio*, ut Ionice loqui possit *Eupolis*. nam *Eupolidis* Ionicus ille loquendi modus non quidem a forma vocis litterarumque mutatione pendet, sed ab ipso vocabuli apud Ionas frequentis usu, quod patebit. Nil quidem itaque, me iudice, verius MSS. lectione τύλη, quam omnium illorum Codicum fide nitentem intulimus in textum. non tamen id vocabuli genere peioris sexus intelligendum est, uti voluit acutissimus *Iungermannus* noster: istud enim tu quo pacto reponere queas inter Ionismos? vocis illius usum communem, non Ionicum, ostendit segmine sequente *Onomasticographus* ex *Antiphane*, poni scilicet ab eo pro culcitis aut pulvinaribus, cum Atticis illa dicerentur τυλεῖα, κνέφαλοι, ut pluribus ad illum locum. hic tamen idem ille referat *Eupolidem* id vocabulum postea reprehendendum et vilitatis insimulandum usurpasse, cum *Comicus* iste vellet ἰάζειν. mihi quidem haec a veritate procul remota videntur, et ego vel admodum me fallo, vel acu rem tetigi, ubi superius ad lib. VII. segm. 121. existimare me dicebam τύλη numerum esse multitudinis, a τύλος, quo Iones usi fuerint pro pulvinari, seu culcita. pondus addunt ipsa *Comici*, ut dicto loco plena leguntur, haec verba: Κεκρύφαλοι τε καὶ τύλη· ut prius enim, sic et posterius in illa domesticae suppellectilis recensione fuisse positum in secundo numero res ipsa persuadere videtur. Porro VII, 191. varias *Auctor* noster voces enumerat τυλεῖα λινόρδαφῆ, sic enim et ibi legendum, e *Sophocle*, ex *Eupolide* τύλη, denique ex *Antiphane* τύλος, non sane vero duplicem adfert eiusdem vocis τύλη auctoritatem. In summi autem *Tragici* loco *Kuehnio* restituendum consensi λινόρδαφῆ τυλεῖα, consutas lino culcitas, quamvis et τύλεια vel τύλια non conveniunt enim in accentu ponendo MSS. scribi possit. quae lectio affatim adseritur et sequentibus: ὦν καὶ τοὺς τεχνίτας, quorum etiam (τυλείων scilicet) artifices videtur *Hyperides* in illa super victoria nominare, inquiring; *Conduxit* τυλοφάντας. Qui vero τυλείαν reponere studuerunt, rem prorsus inauditam, ut opinor, effinxere; non alibi enim τυ-

λείαν hoc modo reperias. nec quidem id factum vehementer miror; potuit enim illud proficisci a librariis aut correctore, qui profecto intelligendo fecerunt, ut nihil intelligerent. hi cum sibi persuaderent genere feminino τύλην ex *Eupolide* protulisse *Pollucem*, similiter in *Sophocle τυλείαν* legendum censuerunt, id scilicet innuere putantes *Onomasticographi* verba: καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἴοκλεῖ λέγοντι. nec intra limites istos consistere potuit illa mutandi libido prava. ut omnia congruerent, refinxerunt etiam λινόρῳφος, quod enim in *Excerptis Falckenburgii λινόρῳφος* extet, scribendi mos est, qui in vetustissimis invenitur Codicibus. inde vero in prioribus *Pollucis* editionibus ortum fuit seu typi vitio, seu descriptoris, λινόγραφος. plurimas autem illorum hominum audacia in optimos auctores invectas esse mendas nemo paululum humanior ignorabit. Et alteram autem opinionem exponere quoque lubet, si forsitan quis reperiatur, cui magis arrideat; tantumque in ea lenocinii deprehendo, ut, quamvis ad priora proclivior me tamen defixum teneat. diversimode vero colorem illi opinioni conciliare possis. τύλην nimirum ab *Eupolide* dictam arbitraberis culcitam seu pulvinar, qua in significatione Iones hanc vocem usurparunt, a quibus in communem loquendi modum usus illius nominis sit translatus; ut hac itaque de ratione constituerint Atticae loquela magistri vocem κνέφαλον huic anteponendam esse, uti pluribus infra monebimus. addere licet notissimum istius nominis usum, cum τύλος alibi ac in hoc loco vix reperiri poterit. In aliis et hoc in mentem mihi venit, in *Polluce* scilicet restitui posse: καὶ τυλεία παρὰ Σοφοκλεῖ etc. et post λινόρῳφος τυλεία, singulo numero, quamvis illius vocis non sit ad manus exemplum. tumque ὧν καὶ τοὺς τεχνίτας generaliter ad cuncta praecedentia referendum fuerit. Me sanequam in his tricis animi dubium haerere atque fluctuare, diffiteri nolim. Quod potius maluerit lector eruditus, sibi deligat. Memoria vero iam nunc repeto, quae de *Parasitis Eupolidis*, et quodam ex iis argumento ad principium huius libri adnotavi. ibi tum recensitionem esse factam dixi utensilium domesticorum, et indidem petita contendo isthaec, Κεκρῳφαλοὶ τε καὶ τύλη.

καὶ παρὰ Σοφ. ἐν τῷ Ἴοκλεῖ etc.] Malim ἐν τῷ Ἐπειοκλεῖ vel Διοκλεῖ. dein C. V. λινόρῳφη τυλεία, leg. λινόρῳφῆ τυλήια, ex linteo consuta stragula. KUEHN.

καὶ παρὰ Σοφ. ἐν τῷ Ἴοκλεῖ etc.] Sequuntur *Sophoclis* (de cuius *Iocle* hinc *Casaubonus* noster VII. *Athen.* 4.) ver-

ba, ubi antea editi hic, *λινογράφος τυλεία* ad quod *H. Stephanus* ita adnotavit: *supra* (VII, 191. in ante vulg.) *κλινογράφαις* vel *λινογράφαις*, vel *λινογράφος* videtur scribendum, quoniam *λίνο* γάπτονται. Sed *Casaubonus* noster VII. *Athen.* 4. emendat *λινογραφής*. MS. hic *λινογράφῃ τυλεία*, sed emendatum ab alio *τυλία* ut supra VII, 191. vulgo est. ego malim, ut supra dixi, *λινογράφῃς τυλεία*. Imo possemus plane *λινογράφῃ τυλεία*, vel *τυλία* retinere cum MS. nisi tamen *Pollucis* verba id sonarent omnino, etiam id nomen foeminino genere usurpatum, ut *τύλη* apud *Eupolin* Ionissantem, ut idem *τυλεία* apud *Sophoclem*. Sed viri docti haec rectius expedient. IUNG.

* *λινογράφαις τυλεία*.] Supra VII, 191. SEB.

Ἐπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ μιμικᾶς] *Interpr.* de *Imitatione*: neutrum recte. C. V. legit, ὑπὲρ μίκας, unde legerim, ὑπὲρ νικᾶς Dorice. Oratio enim pro *victoria* habita apud *Elienses* Dorica dialecto usos Dorice etiam inscripta est; dicitur alias ὑπὲρ Καλλιππου. *Callippus* enim *Atheniensis*, cum argueretur ab *Ellanodicis*, quod *victoriam Olympicam* sibi emisset muneribus ab *antagonistis*, et propterea *mulcta* ei dicta esset, *Hyperides* publice missus est *Elidem*, ut *Callippum*, *victoriamque* eius defenderet, *mulctamque* abolendam curaret. hanc *Orationem* hic laudari a *Polluce* existimo. supra lib. VII. cap. 53. Sect. 11. extat ὑπὲρ μυκάλου. ΚΥΗΝΗ.

Ἐπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ μιμικᾶς] MS. Ἐπερίδης ἐν τῷ ὑπερμικᾶς ὀν. supra VII, 191. erat ὑπὲρ μηκάλου ego me nondum expedivi, ut sciam quae sit vera lectio. Indicabit, qui eius *Orationis* titulum incorruptum alibi legerit. IUNG.

Ἐπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ μιμικᾶς] Ineptissime. manuscripti Codices ὑπὲρ μικᾶς ex quo *Kuehnius* effecit ὑπὲρ νικᾶς, exposuitque de *Hyperidis* *Oratione* pro *Callippo* apud *Elienses* habita, cuius mentionem factam reperies, et simul rem omnem commemoratam apud *Plutarchum* in *Hyperidis* *Vita*, praeclare profecto. neque mihi quidem dubium est, quin ipsi sic MSS. habuerint, siquidem in libris vetustioribus *μ* et *ν* simili quodammodo ductu scribantur. et ita reponere, sis, VII, 191. ubi tum non bene *Kuehnius* *Μυκάλου* reddiderat in textu. Maculam autem haec verba insedis animadvertit etiam *Meursius*; sed illam destitutus scilicet subsidio Codicum eximere non valuit; etenim utrobique reponendum iudicat *Μηκάλου*, vel *Μικάλου*. melius id autem, quod mox

in *Hyperidis* verbis τυλυφάντας legi iubeat. et sic ego cum *Kuehnio* restitui. invise ad eius *Atticam Bibliothecam*.

[Scribe, ἐν τῷ περὶ αἰκίας. Orationis *Hyperidis* ἐν τῷ κατὰ *Μαντιθέου αἰκίας* meminit *Athenaeus*. Vide *Kuehn*. ad *Polluc.* X, 25. Possis etiam scribere περὶ οἰκίας. Quam laudat *Harpocration* v. *Γρύλλος*. ΤΟΥΡ.]

τυλυφάντας.] τυλυφάντας, ut supra VII, 191. SEB.

τυλυφάντας.] C. V. recte τυλυφάντας, ut σακχυφάντας. KUEHN.

τυλυφάντας.] In verbis *Hyperidis* scribe τυλυφάντας, ut MS. noster diserte habet. et monuit etiam *Seberus* noster: τυλυφάνται, ut σακχυφάνται ἀπὸ τοῦ ὑφαινεῖν πύλας ἢ σάκκουσ. IUNGERM.

40.

Ἀμφιάρῳ] C. V. legit Ἀμφιάρῳ pro Ἀμφιάρῳ. KUEHN.

Ἀμφιάρῳ] MSS. Ἀμφιάρῳ. IUNG.

λινῶν.] MS. λίνων. KUEHN.

δηλονότι ὡς καὶ σκ. etc.] MS. δῆλον δὲ ὅτι. Item mox: ἐρεῶν. SEB.

δηλονότι ὡς καὶ σκ. etc.] C. A. δῆλον δὲ ὅτι, καὶ σκν-
τίνων, καὶ ἐρέων γ. ἐν τοῖς Ἀ. π. etc. π. σ. καὶ ἐρεοῦν etc. KUEHN.

δηλονότι ὡς καὶ σκ. etc.] MS. δῆλον ὅτι ὡς καὶ σκ. καὶ ἐρέων γινθμένων. Sed pro ἐρέων emendatum ἐρίων in MS. Sed cur mutemus ἐρέων, causam non video, quum et supra fuerit VII, 28. ἐρέων ἱματίων in MS. Posset pro vulgato ἐρίων, quod probare nullo modo possum, et ἐρεῶν, vel ἐρεῶν legi. Sed si MS. lectio ἐρέων recta, cur de alio laboremus? Est vero, credo, sicque ἐσθῆτα ἐρέαν apud *Platonem* in *Politico* habes. Si cui tamen ἐρεῶν magis placeat, quod in MS. *Seberi* fuit, non nimis renitar. IUNG.

ἐρεῶν] MS. ἐρεῶν, et mox ἐρεοῦν. SEB.

ἐρεῶν] Ut in *Codice Palatino* fuit, ἐρέων, sic in textu restitui, consentiunt *Excerpta Falckenburgii*. simili vitio sequentia laborabant, καὶ ἐρεοῦν· ubi praeterea maioris distinctionis notam cum *Iungermanno* sustulimus, scilicet ut ista omnia cohaereant προσκεφάλαιον σκντίνων, καὶ ἐρεοῦν, καὶ λινῶν. De *Aristophanis Amphiarao* videndus in *Attica Bibliotheca Meursius*.

πέπραται] C. V. πέπρακται pro πέπραται. KUEHN.

προσκεφάλαιον σκ.] Vide *Scalig.* *Coniectan.* ad *Varron.* libr. IV. de L. L. ad ista verba: *Pulvinar a pellulis*. IUNG.

καὶ ἐρεοῦν καὶ λινοῦν] In MS. sequitur ita: καὶ λινοῦν, καὶ ἐρεοῦν· et ἐρεοῦν etiam MS. *Seberi*, quod omnino pro altero reponendum videtur. Scribendum et distinguendum vero ita: προσκεφάλαιον σκίτινον, καὶ λινοῦν, καὶ ἐρεοῦν· tria enim haec pulvinaria ex *Alcibiadis* bonorum auctione *Noster* adferre voluit exempli causa. IUNG.

ἐν δὲ τῷ Ἀντ. Φάωνι] MSS*ti*, Φάωνι, ut et *Interpr.* in *Antiphanis Phaone*. καὶ abest a C. A. uti nec τῷ nec καὶ legit *Salm.* ΚΥΗΝ.

ἐν δὲ τῷ Ἀντ. Φάωνι] MS. ἐν δὲ Ἀντιφ. Φάωνι κατὰ τὴν κ. et malim καὶ, quod MS. omittit, omittere. IUNG.

τὰς τύλ. στρώματα] C. A. τύχας, male. post στρώματα in MSS*tis* est, κλίνας· ὡσπερ· C. A. ὡς. ΚΥΗΝ.

τὰς τύλ. στρώματα] MS. auctius: τύλας, στρώματα, κλίνας· et videtur id addendum. nam et supra VII, 192. ubi quoque *Antiphanis* locus adducitur, ea vox est. Quod vero κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ait, puto indicare ab iis, qui accurate loquebantur, in hac re τύλας non usurpatas. Et inde edictio *Phrynichii*: τύλην, εἰ καὶ εὔροις που, σὺ κνέφαλον λέγε. Inde *Hesychiana* traditio: Κνέφαλον, τύλη· ἦν δὲ ἡμεῖς τύλην, Ἀττικοὶ τύλιον (malim τυλεῖον vel τυλλιον) καὶ πῖλος, καὶ προσκεφάλαιον· nescio an se recte extricarit ibi *Nunnesius*. Respexit vero ad hunc locum *Scholiorum* auctor in *Anthologiam*. Nam lib. II. cap. 25. isto carmine: Εἴσιδεν Ἀντίοχος τὴν Λυσιμάχου ποτὲ τύλην, Κούκ' ἔτι τὴν τύλην εἴσιδε Λυσιμάχος· ita ibi *Scholia*: κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν στρώμα, ὡς Πολυδεύκης κει. η. ὕθεν καὶ Τηλεφάνης· quae corrupta et mutila. corrige: Πολυδεύκης βιβλ. ι. κει. η. ὕθεν καὶ τυλυφάνης. IUNG.

τὰς τύλας στρώματα] Meliorem hic et ditiozem e MSS. reddidimus *Pollucem*. post στρώματα, κλίνας adiecimus *Kuehnio* favente. alio parumper modo locus ille legebatur VII, 192. ut eum memoriter hic adduxisse videatur *Pollux*; nam ibi quidem plenius et elegantius. Τύλην vero secundum communem usum *culcitam* seu *pulvinar* denotat. *Glossae Veteres*: Τύλη, *culcita*. et in aliis MSS. quas legi, *pulvinar*. *Phrynichus* etiam admonet, non te debere dicere τύλην, etiamsi alicubi inveneris, sed potius κνέφαλον. Τύλην, εἰ καὶ εὔροις που, σὺ κνέφαλον λέγε. pariter *Hesychius*: Κνέφαλον, τύλη· ἦν δὲ ἡμεῖς τύλην, Ἀττικοὶ τύλιον, καὶ πῖλος, καὶ προσκεφάλαιον· ubi frustra futurus es, si restituere velis τυλεῖον, nam alterum illud τύλιον recte habet, ut iam pluribus in locis monui. Ab Ionibus autem significationem illius

vocabuli in loquendi Graece formam communem effluxisse poteris existimare, si superius segm. praeced. *τύλην* malueris in *Eupolide*, quam *τύλος*, neque ab Atticis usurpatum, nisi cum voluerint Iones imitari, eorumque loquendi modum exprimere. *Suidas* exponit *στρωμνήν*, subiecto hoc cuiusdam Auctoris, *Artemidori Oneirocritica* puto, hoc loco: *ἔδοξέ τις ἐν τῇ τύλῃ πυρούς ἔχειν ἀντὶ κναφάλων, καὶ παιδίον ἐγέννησεν ἄρῶν*. inde recentiores *τυλάρια*, quae opponenda *Leo* praecipit arietibus, ut eorum ictus eludant, et irritos reddant: *καὶ πρὸς τοὺς κριοὺς δὲ ἀντίκεινται τυλάρια καὶ σακκία γέμοντα*. c. 15. De *Antiphanis Phaone* non alio atque hoc loco legi, interim si coniecturae locus sit, titulum illius fabulae deductum existimo a *Phaone* isto, quem *Sappho* deperiit, et ad quem eius extat inter *Amatorias Ovidii* epistola. alios condidisse scimus inscriptas *Sapphūs* nomine fabulas, unde momentum opinioni nostrae accedit.

Sophoclem] *Scr. Sappho.* SEB.

Σαπφοῖ] In C. A. sequitur ἡ μέντοι καλουμένη etc. omissis interiectis. KUEHN.

οὐ μὴν φαῦλον etc.] *Non leviculum est observasse, quod nauticum ὑπηρέσιον proprie ita dictum, quod remiges sibi substernebant, Cratinus in Horis dixerit προσκεφάλαιον, cum alias tantum dici soleat ὑπηρέσιον, quod sedentes substernebant remiges: προσκεφάλαιον autem culcita capiti subiecta. Interpres contrarium sibi persuasit, ut ex eius versione satis apparet.* KUEHN.

οὐ μὴν φαῦλον etc.] Male affectum facile quis videat hunc locum, sed ubi MSS. non opitulantur, haesitamus nos. putem tamen ita fuisse a manu *Pollucis*: οὐ μὴν φαῦλον τετηρημέναι, ὅτι τὸ ναυτικὸν ὑπηρέσιον ἰδίως εἶπεν ἐν ταῖς Ὀραιοῖς Κρατῖνος προσκεφάλαιον, τινῶν οὕτως μὴ καλεῖσθαι νομιζόντων, ἀλλ' ὑπηρέσιον μόνον. loci sensus est: non quidem inopportunum fuerit observasse, quod nauticum illud instrumentum ὑπηρέσιον proprie dixerit in *Horis Cratinus* προσκεφάλαιον, cum tamen iudicent quidam non ita vocari, sed ὑπηρέσιον saltim. scilicet e Grammaticis quidam censoria virgula notabant istum vocis προσκεφάλαιον usum, quo ponebatur pro ὑπηρέσιῳ ναυτικῷ, quos hic *Cratini* auctoritate *Pollux* opprimit. sanequam si tamen quis ad linguae normam quam ad usum attendere mavelit, non admodum miror, si in illam inducatur opinio, ut reitulum illa notione vocem iudicet τὸ προσκεφάλαιον, itaque forsitan ioco dixisse potuit *Cratinus*. de ὑπηρέσιῳ alias videndus *Etymologus*: ἐφ' ὧν

καθίζονται ἐρέττοντες· et *Suidas*, apud quem scriptum est id vocabulum ὑπερέσιον, exponiturque ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν, ἤρουν κοπηλατῶν, ἐφ' οὗ καθίζουσι ἐρέττοντες, διὰ τὸ μὴ συντριβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγὰς· καὶ τὸ πληθυντικὸν ὑπερέσιον καὶ ὑπερεσίας· alibi tamen in eodem peius: ὑπερητίσιον· apud *Thucydidem* legisse memini, et ὑπερεσίας etiam. optime *Scholias*tes: ὑπερέσιον ἔστι τὸ κῶας ἢ ἐπικάθηται οἱ ἐρέσσοντες· διὰ τὸ μὴ συντριβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγὰς· quem locum et adduxisse *Schefferum* video.

ὅτι] MS. διότι pro ὅτι. IUNG.

ἐν ταῖς Ὠραῖς Κρατ.] MS. Κρατῖνος ἐν ταῖς Ὠραῖς προσκεφ. alio ordine. nec tamen mihi locus videtur integer: sit forte, si repetatur vox προσκεφάλαιον· ἐν ταῖς Ὠραῖς Κρατῖνος προσκεφαλαῖον, (quamvis mallet et λέγει, vel εἶρηκε, vel tale additum) προσκεφάλαιον τοῦτο μὴ etc. quamvis potius ποτικράϊον voce, quae idem significat quod altera, *Cratinum* usum suspicor. Ait enim supra ita VI, 9. ποτικράϊον δὲ οἱ Κωμικοὶ, τὸ προσκεφάλαιον, ἢ τὸ ὑπερέσιον· ubi et locum *Hesychii* attuli, idem dicentis: Ποτικράϊον, πρόσκρανον, τὸ προσκεφάλαιον, καὶ τὸ δερμάτινον ὑπερέσιον etc. Idem *Hesychius*: Ὑπερέσια, τῶν κοπηλατούτων δέρματα τινὰ ὡς προσκεφάλαια, ἐφ' ὧν καθίζονται. IUNG.

41.

λυχνίς] In *Glossis*, *Rosa Graeca*, *populia*, *culcitis* faciendis adhibita, unde hic eius illata mentio. post ἐκαλεῖτο absunt omnia a C. A. usque ad ὄλον κνέφαλον. KUEHN.

ἀνθήλη] MS. ἀνθήλη, paroxytone, ut sane emendare debes. de quo alias potes videre *Nunnes*. ad *Phrynich*. in γλάον. IUNG.

ἀνθήλη] Accentu mutato legendum ἀνθήλη· sic in antiquis *Glossis*, in quibus Ἀνθήλη, *panicula*. et in *Hesychio* pariter. nec non *Etymologus* in variis locis: Ἀμοργίς, τοῦ καλάμου τῆς ἀνθήλης τὸ λεπτότατον μέρος· hac itaque canna seu *panicula* *culcitae* solebant infarciri.

ὅτι δὲ καὶ τὸ κνέφ.] C. V. melius, εἰ δὲ καὶ etc. quod si quis τὸ κνέφαλον velit non intelligere de lino, vel *culcita*, sed de tomento, quod ei inculcatur, quod γνάφαλον dicunt, adhibebit dictum *Theopompo* in *Pantaleonte* etc. C. V. leg. pro λίνου, τυλείου. KUEHN.

ὅτι δὲ καὶ τὸ κνέφ.] MS. ἐκαλεῖτο· εἰ δὲ καὶ τὸ κνέφαλον μ. ε. τοῦ τυλείου τις ἀκ. et ita restituendam puto vulgatam, quae alias nec sensus satis habet, et falsa est. Docet enim *Pollux* eum, qui usus fuerit voce κνεφάλου, de tomento seu

infareto, si in rixosum incidat, et vocabuli eius reprehensorem, quomodo se χρήσει *Theopompea* defendere queat; quod et recte cepit *Nunnesius*, Notis ad *Phrynich.* verbo τύλην. IUNG.

ὄτι δὲ καὶ τὸ κνέφ.] Insignis in hunc locum invaserat menda, quam omnem eiecimus MSS. adiutamento: εἰ δὲ restituit ad sui Codicis marginem *Kuehnius*. Excerpta *Falckenburgii* pro λίνου habent λείου· in iis itaque sic fuit: μὴ ἐπὶ τυλείου σινέ τοῦ, quod et absque sensus detrimento deesse possit: κνέφαλον autem, si de tomento usurpetur, γνάφαλον etiam dici *Pollux* hic ostendit. *Artemidorus* apud *Suidam*: ἔδοξέ τις ἐν τῇ τύλῃ πυρούς ἔχειν ἀντὶ γναφάλων· et in eodem alicubi κναφάλων legitur. *Hesychius*: Γνάφαλλον (per duplex λ) τύλη· λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦ κ κνάφαλλον· καὶ ὁ γναφεύς κναφεύς. Idem, ut erudite restituit *Salmasius*: Γνάφαλος, πλός· videndum tamen de lectione vulgata πηλός, num retineri possit, ἀπὸ τοῦ γνάπτειν, quod pedibus lutum conculcetur. Γνάφαλον autem ipsa de culcita dixit *Galenus* in istis περὶ τοῦ προγινώσκειν· ἐπειδὴ τὰ τ' ἐπιβλαστήματα πάντα καὶ τὸ ὑπεστορεσμένον αὐτοῖς ἀνετινάχθη, τὸ γνάφαλον ἐξῆς ἀνετίναξε, culcitam porro concussit.

γνάφαλον] MS. γνάφαλλον· μοx tamen uno λ. IUNG.

ἐν Πανταλ.] MS. ἐμ II. IUNG.

ἄνητιῶν τὸ δ.] C. V. ἄνητο δέρμα τοῦ θηρός, ἐπήγαγε, ῥάψας ὅλον κνέφαλον σάξαι γναφάλω, quae lectio facit, ut suspicer legendum esse, ῥάψας ὅλον σάξαι κνεφάλω, τοῦτ' ἔστι γναφάλω, *empta erat pellis ferina*, subiicit, *consuens totam farcito κνεφάλω*, id est, tomento. ni ita legamus, non probat *Theopompi* locus, ὅπερ ἔδει δεῖξαι, imo adversa fronte concurreret cum praedictis. Quid enim conficitur ex his verbis, ῥάψας ὅλον κνέφαλον σάξαι γναφάλω, aliud quam culcitam totam consuendam, tomentoque implendam esse? sed hoc non volebat Auctor probare, κνέφαλον scilicet significare *culcitam*; potius huc ibat, *farctum culcitae* quoque significari voce κνέφαλος, et ut id obtineat, necesse est legi σάξαι κνεφάλω, cui subiicit interpretamentum, γναφάλω. ita ex *Theopompo* adstruitur, quod volebat Auctor. et τοῦτο cum ἐστὶ suo loco restituetur. ΚΥΕΗΝ.

ἄνητιῶν τὸ δ.] *Theopompi* verba vulgo corrupta sunt, et noster MS. habet, ἄνητο δέρμα τοῦ θηρός· ἐπήγαγε, etc. et ita legendum videtur. sed alter, quem ἐπαγαγεῖν dicit *Comicum*, et qui ad id, quod dicere vult, proprius est, vulgo plane mutilus est. Restitue itaque, ut in MS. extat, ῥάψας ὅλον σάξαι γναφάλω. IUNG.

ἀνητιῶν τὸ δέριμα τοῦτο] Alio longe modo, et castigatius in MSS. totus hic conspicitur locus, quorum itaque lectionem in textum recipere decuit. ut nos dedimus, ad Codicis sui marginem *Kuehnii* notaverat. pellis intelligenda leonis, uti puto; nam huius quidem animalis in illa fabula fieri mentionem titulus, nisi me fallo, docet. illud autem, quod *Theopompus* ἐπήγαγε, non minus est in vulgatis deforme. plerique MSS. prae se ferunt ῥάψας ὄλον σάξαι γναφάλω· omnia rectissime forsitan, exceperis unum hoc γναφάλω. Non enim promiserat *Pollux* proferre locum, ubi γνάφαλον extaret, sed ubi κνέφαλον. itaque legendum κνεφάλω, quod religiose servavit optimus *Falckenburgii* Codex. *Kuehnii* etiam huic rei animum attenderat; sed id tamen a MSS. alienum, et ineptum profecto, quod adijci iusserit τοῦτ' ἔστι γναφάλω, ne scilicet illud γναφάλω periret. quamvis autem ab illo mutandi studio, ubi nulla necessitas est, remotus sim, in istis tamen legi malim, etiamsi editam a nobis lectionem praetulerit quis fortean, ῥάψας, ὄλον τε σάξας κνεφάλω· τε illud infinitis excidisse locis a MSS. usu edoctus sum.

ἔστι δὲ εἰπεῖν] MS. καὶ πάλιν ἔστιν εἰπ. SEB.

ἔστι δὲ εἰπεῖν] C. A. καὶ πάλιν ἔστιν εἰπεῖν ἀπαλή σι. μυλακῆ, βαθεία· et *Glossae* σιρωμνῆ, locus, sternum, stratum, toral, stratus. KUEHN.

ἔστι δὲ εἰπεῖν] MS. ἔστι δ' εἰπεῖν etc. IUNG.

βαθεία] Scribe βαθεῖα. IUNG.

42.

περιβόλαια] Supra VI, 15. ἐπιβόλαια. IUNG.

ἔφροστρίδες] De his I. N. Loënsis Epiphyll. VI, 5. SEB.

τάπητες] MS. τάπιτες. SEB.

τάπητες] C. A. τάπιδες. *Salmas.* τάπηδες. de ξυστίς vid. *Hesych.* et *Suid.* in voce. *Gloss.* περίστρωμα, stragulum. KUEHN.

τάπητες] MS. τάπιδες, ut et supra VI, 10. in MS. erat. et δάπιδες sane, ut et τάπητες, initio huius capituli iam allata fuere. *Hesychius*: Τάπις, προσκεφάλαιον. *Seberi* MS. saltem una literula abit, τάπητες habens. IUNG.

τάπητες] τάπιδες e MSS. in textum induximus, quorum consensus illius veritatem lectionis arguit. librarii pro ignotiore notius supposuerunt. τάπιδες autem in *Nicandro*, et *χουσοποικιλιοῖ* φιλοτάπιδες apud *Clementem*. illa vero, quae hic enumerat *Auctor*, tam amictus quam vestis stragulae usum habere possunt. istis addenda σιούρα· τῆς δὲ σιούρας ἱκανωτάτης οὔσης ὑπεστρώσθαι· *Clem. Paed.* lib. III.

εἴρηται δὲ παρὰ τε *Φιλίστιω* etc.] C. A. εἴρηται γὰρ παρὰ

τε Φιλίστω ἐν τῇ ἔκτῃ καὶ ἐν τῇ Σιμύλου μ. C. V. παρὰ Φιλίστου ἐν τῇ ζ. καὶ ἐν τῇ Σιμύλου μεγαρικῇ. *legerem: παρὰ τε Φιλίστω ἐν τῇ ἔκτῃ, tam apud Philistum in sexto rerum scilicet Sicularum.* ita saepe laudantur ἑλληπτικῶς noti Scriptores, ex. gr. Ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ, Φορεκύδης ἐν δεκάτῳ, cum lectori iam per se notum sit, quo de argumento scripserunt. de *Philisto σικελικῶν* Scriptore *Diodorus Siculus* lib. XIII. de *Simyli Historia Megarica* nihil hactenus inveni, in *Scholiis Apollonii* recensentur Scriptores *Μεγαρικῶν Ἰσαγόρας* et *Δερκυλίδας*. *Interpres* ridiculus est cum versione sua: quod a *Philisto* dictum est in *sexta Simyli Megarica*. ita *Philistum* cum *Simylo*, *Sicula* cum *Megaricis* confundit, ut coquus diversa iura. *Salm.* ex V. C. καὶ Σιμυλοῦ Μεγαρικῇ. ΚΥΕΗΝ.

εἶρηται δὲ παρὰ τε Φιλίστω etc.] MS. εἶρηται γὰρ παρὰ Φιλίστου ἐν τῇ ζ. καὶ ἐν τῇ Σιμύλου Μεγαρικῇ. et ita scribendum est. certe male confusa vulgo *Simyli Megarica* cum *Philisti*. Sed quaenam illa ἔκτῃ *Philisti*? quum plura scripserit. An forte ἐν τῇ ἔκτῃ *Σικελικῶν*? in qua et ab *Ethnographo* citatur, ut in *Δάσκων*. et in caeteris libris saepe, quorum fuisse XI. docet *Suidas* in *Φιλίστος*. Sic et infra simpliciter ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Φιλίστου βιβλίων habes segm. 116. ubi MS. noster deficit. Particula τε hic in vulgatis etiam indicio esse queat duos Auctores fuisse adductos. Ceterum *Simyli Megarica*, quod drama fuisse cum *Salmasio* nostro puto (qui idem vidit opus esse hic particula καὶ, ne bini Auctores confunderentur) ubi alias occurrat, mihi non multae lectionis homini non occurrit, indicabuntque alii. De *Simylo* idem *Salmasius* noster ita nos docuit: *Eum esse Σιμύλον* puto, cuius meminit *Demosthenes* ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ Κτησιφῶντος. eum fuisse ὑποκριτὴν ex eo loco scimus. Multas suo nomine fabulas docuisse constat illos ὑποκριτὰς, et multas docendas accepisse ab ipsis κωμωδοποιῖς. quibus tamen ἐν ὑποκριτῶν μοίρᾳ subservebant. Hoc vero ignorare non possumus nisi res veteres penitus ignoraverimus. *Suidas* producit locum illum *Demosthenis* voce Σίμυλος. ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ἐπικαλουμένοις ἐκείνοις ὑποκριταῖς Σιμύλῳ καὶ Σωκράτει. Exscripsit autem ista ex *Harprocratone*, ut alia multa, *Suidas*, in cuius *Lexico* totidem verbis: Σίμυλος, ὄνομα κῶριον. Aliter tamen hodie apud *Demosth.* in ista *Oratione* legitur: ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ἐπικαλουμένοις ἐκείνοις ὑποκριταῖς, Σιμμύλλῳ καὶ Σωκράτει, ἔτριταγωνίστις. apud quem Σιμύλῳ reponendum credo. IUNG.

εἶρηται δὲ etc.] Adscribam porro, uti fuit in editis hic

locus: παρά τε Φιλίστου ἐν τῇ ἕκτῃ Σιμύλου Μεγαρικῇ· quae, etiamsi levi oculo perlustrata maculae mox suspicionem iniiciant, fefellere tamen eruditissimum *Maussacum* ad *Harpocrat.* pag. 263. cum de *Simylo* loquitur fabularum actore: *Pollux*, inquit, lib. X. cap. 8. *Philistum* laudat ἐν τῇ ἕκτῃ Σιμύλου Μεγαρικῇ. An de eodem *Simylo* hypocrita loquatur, nescio. minime vero gentium; nam, puto, diversissimi fuerunt actor ille *Simylus* et qui *Megarensium* posteris historias tradidit. nam *Salmasius* animi falsus est, qui utrosque confuderit. hic enim de fabulis, quas actor ille et scribere potuit et docere, nulla fit mentio, sed historiae *Megaricae*, cuius componendae studium abest longe ab istiusmodi ingenio. *Philisti* vero cum meminerit hic *Auctor* noster, illiusque sextum adduxerit librum, non mihi dubium est, quin eius *Σικελικά* prae oculis habuerit, quibus ille persequutus fuerat bellum ab Atheniensibus cum Siculis gestum, cuius et ipse fuerat pars. *Syracensis* fuit, *Archimenidae* filius, ut ex *Pausania* didici lib. V. c. 25. et *Plutarcho* in *Nicia*. *Suidas* habet *Ἀρχωνίδου*· sed illum e *Pausania* emaculandum existimo. inter ea, quae posteris reliquit, *περὶ Διονυσίου τοῦ τυράννου βιβλία* 5 enumerantur a *Suida*, quod historiarum volumen in animo habuit *Pausanias* lib. I. c. 14. ubi *Philistum* flagitiosissima quaeque *Dionysii* tyranni involvisse silentio refert. Stilo fuisse rudiori et inculto videtur, quamvis ipsum historiarum ordinem ad rhetoricae amussim primus digessisse fertur atque composuisse. *Timaeus* itaque *Philistum* aggressus est ostendere παντάπασι φορητὸν καὶ ἰδιώτην, eiusque διάλεκτον εὐθύνειν, referente *Plutarcho* in *Niciae* principio. et *Hesychius* equidem ex eo vocabulum adnotat *Μεσηρεύειν*, τὸ μηδετέροις συμμαχεῖν· *Φίλιστος*· et alibi *βουβαρίδα* de magna navi; sic enim eo loco reponendum; nugantur enim, et a veteri scriptura nimium quantum recedunt, qui in istis ad restituendam *Bubastim* cogitant, quamvis illius mentionem haud dubie fecerit in *Aegyptiacis*. stilus ille tamen paululum incomptior, et ab Attico flore remotior facile *Philisto* condonandus est, qui *Syracensis* ortus, a Siculis voces loquendique modum hausit. *Simyli* quidem *Megarica* mihi necdum adnotavi, citatave commemini. nominat autem *Simylum* Poëtam *Plutarchus* in *Romulo*, quem ille penitus inquit delirare, cum scriberet *Tarpeiam* virginem *Capitolium* prodidisse *Celtis*. illius autem hac quidem in re graviter aberrantis versus ibi comtissimos *Chaeronensis* ille profert; cum hoc vero Poëta an *Simylus* ille, qui

Megaricam historiam posteritati prodidit, fuerit idem, dicere non habeo. *Simylum* etiam Messenium, non quidem historicum, nominat etiam *Pausanias*. In textu *Polluceo*, ut habuere MSS. bene restituit *Kuehnius*. Peristromata vero Latine dixit *Cicero Philipp. 2. conchyliatis Cn. Pompeio peristromatis*. sic ἐκ κογχύλης πορφυρίζοντα ἱμάτια legis apud *Balsamonem* ad *Synod. sextam* in Trullo. porro περιστρώματα hic ex *Philisto* et *Simylo* adnotata utitur et *Musonius* apud *Stobensem*.

καὶ ἐπαινῶν δ' ἂν εἴποις] C. A. omittit καὶ caetera cum C. V. ita exhibet: ἐπαινῶν δ' εἴποις ἂν στρωμνὴ λεπτὴ εὐφῆς (hoc habet C. V.) εὐήτριος, ὕγρα etc. vulgatum εὐήτριχος natum est ex εὐήτριος, quod idem est cum εὐύφῆς apud *Suidam*. eandem lectionem habet V. C. *Salmasii*. KUEHN.

καὶ ἐπαινῶν δ' ἂν εἴποις] MS. noster auctior: καὶ ἐπὶ δ' ἂν εἴποις, στρωμνὴ λεπτὴ, εὐφῆς, εὐήτριος, ὕγρα, etc. et ita supple, et scribe non εὐήτριχος, ut vulgo, vox nihili. Ista ita iuncta et supra habuisti VII, 35. ὕφασμα δὲ ἐστὶ, λεπτόν, εὐύφῆς, ἰσχυρόν, εὐήτριον, etc. Et εὐήτριος se hic male legere, etiam *Salmasius* noster indicabat. IUNG.

καὶ ἐπαινῶν δ' ἂν εἴποις, etc.] Supplevimus e MSS. *Pollucem* in sequentibus et emendavimus. deerant enim vulgo στρωμνὴ λεπτὴ, καὶ εὐύφῆς. tum, quod iam sequitur εὐήτριος, sic et a *Kuehnio* restitutum, legebatur εὐήτριχος. *Εὐύφῆ πέπλον* dixit in *Trachiniis Sophocles*, ubi, cum illum non bene virilem vestem appellavisse peplum reprehendit antiquus *Commentator*, non id sane iure facit; est enim iste *pepli* abusus Graecis Poëtis solens, et ex *Eumathii* mollissimis amoribus notus, ut alios non nominem. sed huius *Scholias* locum melius; ac in editis est, sic scripseris: Ἰσχυροῦρη, ἀντὶ τοῦ λεπτοῦρη. οὐκ εὖ δὲ ἀνδρεῖον χιτῶνα πέπλον φησὶν. *Εὐήτριος* in *Aeliano* I, 16. χιτῶνά τε αὐτῶν γέρον ἐρίων πολυτελῆ καὶ εὐήτριον. et *Eustathius* ad *Dionysii Periegesin* v. 1107. σινδόνας εὐήτριους exponit εὐμίτους, observatque ad *Homerum* εὐήτριον ita dici ἀπὸ ἡτρίων, ὃ ἐστὶν ἐν τοῖς ὕφεσι στημόνων. vide *Grammaticos*. At enim *Falckenburgiani* Codicis non est praetereunda lectio: στρωμνὴ λεπτὴ, εὐύφῆς, εὐήτριχος. ut suspicari quis possit εὐήτριχος illud vulgatum exortum fuisse ex utraque hac voce, εὐήτριος, εὐήτριχος. stragula vero vestis quo vacto dici potuerit εὐήτριχος abunde monstrare possunt, quae de *τριχάπτῳ* dicta superius.

εὐχρως] MS. εὐχρος. SEB.

εὐχρως] MS. εὐχρως, ἀνθούσα etc. IUNG.

ποικίλη] MS. ποικ. παμποίκιλος, πολ. αλουργ. priores editiones, αλουργ. vid. supra VII, 55. SEB.

ποικίλη] MSSi subiungunt παμποίκιλος, omnis generis coloribus picturata. ΚΥΗΗΚ.

ποικίλη] MS. noster auctius voce, ποικ. παμποίκιλος, πολ. πορφ. άλ. eam adgnoscat et Seberi MS. quare addamus. IUNG.

ποικίλη] Addidit e MSS. Kuehnius παμποίκιλος. de vobis his utrisque adire potes virum praestanti eruditione Ioh. Braunium de Vest. Sacerd. Hebr. P. I. Basilus ad Divites, eos solere dicit κοσμεῖν τὰ συμπόσια ποικίλοις τάπησι, commemoratque Philo περὶ Προνοίας, ὑφασμάτων ποικιλίαν. Hesychius ποικίλον exponit ζωγράφιον· scilicet, ut mox in Polluce, ubi ζωᾶ ἐνύφαντο. Clemens Paedag. lib. II. cap. 5. στρωμνὰ τε αλουργεῖς, καὶ ἄλλων χρωμάτων δυσπορίστων· et mellitissimus Anacreon Od. 8. ἐγκαθεύδειν ἀλιπορφύροις τάπησι. Πρασιῆος rarissime scriptum invenias, frequenter autem πράσιος, ut hic emendaverat ad oram vir quidam eruditus, quem colorem cum χρυσοειδεῖ iungit alicubi Aelianus de Animal. Idem ille V. H. IX. c. 5. φλόγινα ἐνδεδυνότες καὶ ὑσγινοβαφῆ, quae memorat in eadem re Polyaeus lib. IV. c. 3. sed nostri non est otii praeter rem in istis haerere. de hysgino colore qui plura voluerit, adeundus illi eruditorum coryphaeus Bochartus in Hieroz. et Braunius de Vest. Sacerd.

αλουργίς] MS. noster αλουργίς, ut prius editi. IUNG.

ὑσγινοβαφῆς] MS. ὑστινοβαφῆς· Suid. ὑστινος, βάμματος εἶδος. Ante tamen itidem suo, id est, Alphabetico ordine: "Τσγη, εἶδος βοιάνης, καὶ ὑσγινοβαφῆς χιτῶν, ὁ ὑπὸ τῆς ὑσγης βεβαμμένος· et Hesych. "Τσγιον, βάμμα τι. Lat. hysginum Plin. XXXV. cap. 14. ubi vid. et not. Dalec. SEB.

ὑσγινοβαφῆς] C. V. ἰστινοβαφῆς. de hysgino Vitruvius lib. VII. cap. 14. et ibi Philander, Pausanias in Phocicis, Suidas in ὑσγη. pro εὔχρωσ Salm. εὔχρωος. ΚΥΗΗΚ.

ὑσγινοβαφῆς] MS. ὑστινοβαφῆς. sed malim ὑσγινοβαφῆς, de quo Seberus noster. Hesychius etiam in βυσσός· χρωμα ἀντὶ τῆς ὑσγης παραλαμβανόμενον. Xenoph. VIII. Παιδ. ἀναξυρίδας ὑσγινοβαφεῖς Cyro tribuit. IUNG.

ιοειδής] De hoc colore meminit et Bayf. de Re Vest. cap. 5. πρασιῆος vero ita quoque in MS. nostro. supra VII, 129. πράσιον hoc χρωμα in MS. erat. IUNG.

ιοειδής] Praestat editis MSS. integra lectio: ιοειδής, κροκοειδής, κόκκω ἀνθοῦσα. Nobilissimorum amictum fuisse

κοκκοβαφῆ tradit Zosimus. Callistratus apud Athenaeum id extulit κοκκινοβαφῆς.

κόκκω ἀνθοῦσα] MS. ἰο. κροκοειδῆς, κόκκω ἀνθ. Et mox: ἐπιπ. ἐπιπόρφυρος, παραπόρφυρος, καὶ κατὰ Ξεν. SEB.

κόκκω ἀνθοῦσα] MSS. κροκοειδῆς, κόκκω ἀνθοῦσα, coccosefflorescens. Salm. ἰοειδ. κροκοειδῆς, κόκκω ἀνθοῦσα. KUENH.

κόκκω ἀνθοῦσα] MS. κροκοειδῆς, κόκκω ἀνθοῦσα, κοκκοβ. quo pacto et in suo invenit Seberus: et certe restituendum puto. IUNG.

ὄρφνῆ] C. A. ὄρφνῆ pro ὄρφνῆ nigricans. KUENH. πολυπόρφυρος] MSS. addunt, περιπόρφυρος πορφυρομιγῆς παραπόρφυρος etc. ex parte purpurea, cui opponitur, ὀλοπόρφυρος. KUENH.

πολυπόρφυρος] MS. noster ἐπιπ. περιπόρφυρος, πορφυρομιγῆς, παραπόρφυρος, καὶ κατὰ etc. quo pacto quum et Seberi MS. et hic restituendum puto. Vulgatum πολυπόρφυρος et supra habuisti VII, 55. et περιπόρφυρα ἱμάτια in MS. VII, 65. ubi quoque illud Xenophontis, κἀνδυν ὀλοπόρφυρον dicentis, quod et hic innuit. locum ex VIII. Παιδείας ibi in Notis adscripsi. IUNG.

πολυπόρφυρος] Ineptam illam vocem MSS. non agnoscunt, ad quorum itaque normam Pollucem restitui, et περιπόρφυρος adieci, quod vulgati Codices non habebant. Kuehnius utrumque, περιπόρφυρος et παραπόρφυρος, inseruerat ante ἐπιπόρφυρος.

43.

χρυσοειδῆς] MSS. χρυσοβαφῆς, aureo colore tincta. KUENH.

χρυσοειδῆς] MS. χρυσοβαφῆς, pro χρυσοειδῆς et invenitur illud quoque, quamvis id mirum forte obvenerit ei qui mutavit. Adnotant ex Plutarchi Demetrio: περὶ τοῖς ποσὶν ἐκ πορφύρας ἀκράτου συμπεπιλημένης χρυσοβαφεῖς πεποιημένους ἐμβάδας. IUNG.

χρυσοειδῆς] Sequitur in editione nostra χρυσοβαφῆς e MSS. aureo colore tinctus.

ζῶα ἐνύφαντῶ] C. A. ἐνύφαντῶ pro ἐνύφαντο, si legamus ζῶα ἐν ὑφαντῶ, subintelligendum erit ἐστὶ, animalia sunt in textura, vel intexta. KUENH.

ζῶα ἐνύφαντῶ] MS. ζῶα ἐν ὑφαντῶ sed id correctum est ad vulgatam lectionem recte. IUNG.

ἄνθη πεποίκιλτο] MSS. ἄνθη ἐνεπεποίκιλο. SEB.

ἄνθη πεποίκιλτο] MSS. ἐνεπεποίκιλο Salm. ἐνεποίκιλο, leg. ἐμπεποίκιλο. KUENH.

ἄνθη πεποίκιλτο] Scribe ut in nostro et *Seberi* MS. est, ἄνθη ἐνεπεποίκιλτο. IUNG.

ἄνθη πεποίκιλτο] Recte *Kuehnius* ἐνεπεποίκιλτο. quod dudum ita legendum videram. scilicet intexi solebant vestibus animalium aliarumque rerum plurimae figurae, unde ζωγράφητον expronebat *Hesychius* τὸ ποικίλον· inde ζωδιωτοὶ ἐσθῆτες in eodem *Grammatico* et apud *Athenaeum* libr. V. *Nicetas* veterum elegantiam imitatus χρυσοπάστον καὶ ζωτὸν σάγον habet in *Alex. Comn.* lib. III. Ad illa vero ἄστρα ἐνήστραπτο, sic enim e MSS. pro ἐνήστραπται restituimus, *Maimonidis* insignis locus adtinet cap. 7. §. 8. ערבע. ubi gentilium sacerdotes in vestibus suis pictas gerere solis, lunae aliorumque siderum imagines enarrat. Posthaec in istis καὶ μὴν τοῖς μὲν οὐκέταις, aliisque quae sequuntur, quae fuit in editione *Seberi*, lectionem retinuimus.

ἄστρα ἐνήστραπται.] ἄστρα ἐνήστραπτεν C. V. at C. A. ἐνήστραπτε. KUEHN.

ἄστρα ἐνήστραπται.] Scribe ex nostro MS. ἄστρα ἐνήστραπτο. ita enim videtur in eo bene emendatum pro scripto ἐνήστραπτεν. IUNG.

ἐν κοιτῶνι, etc.] E MS. inserta. SEB.

ἐν κοιτῶνι, etc.] C. A. πρὸς κοιτῶνι ἢ πρὸ κοιτῶνος. in C. V. πρὸ abest a κοιτῶνος. *Salmas.* ἐν τῷ κοιτῶνι ἢ π. κ. deletque προκ. ἢ πρὸ. KUEHN.

ἐν κοιτῶνι, etc.] MS. noster: κοιτῶνι, ἢ προκοιτῶνι (et correctum πρὸς κοιτῶνι) ἢ προκοιτῶνι ἢ προκοιτῶνος. Mihi videntur haec partim a scriba negligente ita repetita, et adhuc tolerabilius, ut edidit *Seberus* noster. Ni tamen fallor, ita *Pollux* scripsit: ἐν κοιτῶνι, ἢ προκοιτῶνι, ἢ πρὸ κοιτῶνος ἀναγκαῖα σκ. Illud ἀναγκαῖα certe ita emendare debes. IUNG.

χαμευνία] χαμεύνια emenda ex MS. nostro. eo accentu et supra VI, 9. et IX, 55. IUNG.

καὶ ψιάθοι] C. A. omisso καὶ leg. ψιάθια φορμοὶ καὶ σάναξ. reliqua capitis absunt. KUEHN.

καὶ ψιάθοι] Vide quae dixi ad lib. VIII, 133. De φορμοῖς et φορμίοις *Donatus* ad *Terentii Phormionem*. adde *Glossas* in *Formio*, quae *Hesiodi* hunc respiciunt locum Ἐργ. καὶ Ἦμ. Οἷσις δ' ἐν φορμῶ, citatum et ab *Etymolog.* in voce. *Hesychius* utrumque, φορμὸς et φόρμιον.

καὶ φορμοὶ, etc.] C. V. καὶ φορμός. KUEHN.

καὶ φορμοὶ, etc.] MS. καὶ φορμὸς, καὶ σ. eo numero quo et sequens vocabulum. IUNG.

καὶ σάμαξ.] C. V. καὶ σάναξ ῥικαλάμου τοῦ καλουμένου
 σάκτου, μάλιστα δὲ ἐπὶ στρατείας αὐτῷ ἐχρῶντο, ὡς Χιωνίδης
 ἐν Ἑρωσιν, πολλοὺς δ' ἐγὼ ἀκούω κατὰ σέ νεανίας φρουροῦν-
 τας ἀτεχνῶς κἄν σάμακι κοιμωμένους. versus ita constitue-
 rem:

πολλοὺς δ' ἐγὼ ἀκούω κατὰ σέ νεανίας
 φρουροῦντας ἀτεχνῶς, κἄν σάμακι κοιμωμένους.
 multos ego penes te adolescentes audio
 excubare plane, et dormire in arundinibus.

Quid σάμαξ pluribus docet *Hesychius* h. v. breviter, est in
 arundinis quadam specie *crassior panniculæ coma*; quæ pro
 pluma strata cauponarum (adde militum) implet. *Plinius*
 lib. XVI. cap. 36. unde et σάκιης dicitur a σάτιομαι, *farcio*.
 Graece ῥίψ καλάμου. vid. *Dioscor.* lib. I. cap. 97.
 ΚΥΕΗΝ.

καὶ σάμαξ.] MS. σάναξ· ἔστιν ὁ σάναξ, ῥίψ καλάμου τοῦ
 καλουμένου σάκτου· μάλιστα δ. ἐ. στρατείας αὐτῷ ἐχρῶντο, ὡ.
 X. ἐ. Ἑρωσι· πολλοὺς ἐγὼ δ' ἀκούω κατὰ σέ νεανίας· φρου-
 ροῦντας ἀτεχνῶς κανσάμακι κοιμωμένους. inepte autem σάμακι
 ultimo ε suprascriptum a quodam ε, quasi legendum esset
 σάμα κεκοιμωμ. Vides vero quanto haec pleniora et inte-
 griora vulgatae lectioni, insuper continentia elegantem χρῆ-
 σιν *Chionidae*, obscuri alias Poëtae, de quo vide *Casaubonum*
 nostrum III. *Athen.* 32. ubi monet scribendum *Χιονί-
 δης* in secunda per ο, ut apud *Suidam* nempe est. MS. noster
Χιωνίδης habet, ut dixi. et in *Suida* suo ita etiam corre-
 xisse invenio *Sylburgium*, addidissequē ita et apud *Athe-
 naeum* libr. III. esse. Sed quod ad σάμαξ et σάναξ, in
 quibus MS. variat, sane per μ retinebimus cum vulgatis.
Hesychius testis satis locuples accedat eadem prorsus nar-
 rans. Σάμαξ, ὕλη τις θρυώδης· οἶον βούτομον· οἱ δὲ φορμόν· καὶ
 οἱ πλείους ἀπὸ τοῦ σάτιεσθαι· ἐνιοὶ δὲ τὴν βούτομον καλεῖσθαι
 σάμακα· καὶ τοξικὸς κάλαμος· ἀπ' οὗ τὰ λεπτὰ συνάγοντες στι-
 βάδα (lege στιβάδια) ποιοῦσιν. ubi et rationem nominis ha-
 bes, unde scilicet et σάκιης κάλαμος apud nostrum. Iam ad-
 scribam totum locum ut apud nostrum videtur scribendus:
 καὶ φορμός, καὶ σάμαξ· ἔστι δὲ ὁ σάμαξ ῥίψ καλάμου τοῦ κα-
 λουμένου σάκτου· μάλιστα δὲ ἐπὶ στρατείας αὐτῷ ἐχρῶντο, ὡς
 Χιωνίδης ἐν Ἑρωσι·

πολλοὺς ἐγὼ δ' ἀκούω κατὰ σέ νεανίας
 φρουροῦντας ἀτεχνῶς, κἄν σάμακι κοιμωμένους.

Quamvis nondum forte concinnati versus. IUNG.

καὶ σάμαξ.] Euge vero! egregiam et exosculandam MSS. fidelitatem, qui integros eosque elegantes *Chionidis* illius versiculos nobis adservarunt, ipsumque adeo sibi restituere *Pollucem*. Codex *Falckenburgii* eadem illa, sed aliquantum corruptius, continet hoc modo: ῥίψ καλ. καλαμίνου σάκτου. legendum ut in textu restituimus. tum taliter istos *Chionidis* habet versus: πολλοὺς ἐγὼ θακοῦ κατὰ σε νεαιίας φοροῦντας ἀτέχνους καὶ σαμάκι κοιμωμένους. an hinc tale quid concinnandum, φρουροῦντας, ἀτέχνους? praetulero tamen ἀτεχνῶς, quod antiqua dictum elegantia pro ἀφροντίστως. sic apud Romanos *iners* proprie ἀτεχνος, tum deses, quique nullius rei curam gerit. Nomen autem lilius *Comici* per ω scriptum hic est, neque mutare quicquam volui propter MSS. in hanc scripturam consensum, *Meursius* tamen in *Attica Bibliotheca* ubique, in hoc etiam *Pollucis* nostri loco, per ο exarat. scilicet χιών, χιόνος, indeque *Χιονίδης*. *Χιονίς* etiam statuarii nomen sic in *Pausania* legitur. Antequam vero hinc discedam, *Hesychium* in ista voce mutilum augere lubet et emendare: Σάμαξ ὕλη τις δρυώδης· οἶον βουτόμον, οἱ δὲ φορμόν, καὶ οἱ πλείους ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι· et cetera, quae posuit in nota sua *Iungermannus*. id omne hoc pacto redintegrandum est: Σάμαξ, ὕλη τις δρυώδης (sic enim et in *Glossario* MS. reperi) οἱ μὲν βουτόμον, οἱ δὲ φορμόν, καὶ οἱ πλείους σάκτιαν ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι, ἐνιοὶ δὲ καὶ τοξικὸν κάλαμον (vel, ἐνίοις δὲ καὶ τοξικὸς κάλαμος) ἀφ' οὗ τὰ λεπία συνάγοντες στιβάδια ποιοῦσι. pro οἶον recte me reddidisse οἱ μὲν arguit sequens οἱ δέ· tum vero inserui σάκτιαν, suadente scilicet notationis, quae subiicitur, forma ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι. nam inde quidem si σάμακα deducere voluisse *Hesychium* existimes, delirantis ingenii somnium homini doctissimo adscriperis. denique τὴν βουτόμον καλεῖσθαι σάμακα foras eieci, quod haud dubie adleverat in margine lector non indiligens, ut sibi notaret herbam illam βουτόμον, σάμακα quoque vocari. ad hanc opinionem meam sponte sua fluentem si quis accedat, de ceteris equidem non dubitabit.

44.

περὶ τῶν εἰς ἀπόπατον ἀν.] Vid. *Schol. Aristoph.* fol. 264. ubi et: ἀμίδες, οὐροδόχα ἀγγεῖα. SEB.

περὶ τῶν εἰς ἀπόπατον ἀν.] Titulus abest a C. A. et *Salmasiano*. incipit autem caput *Salmas.* τοῖς δεσπόταις δὲ τῶ μὲν etc. KUEHN.

περὶ τῶν εἰς ἀπόπατον ἀν.] Hoc caput statim adiungitur praecedenti in MS. sine titulo, et incipit, τοῖς δεσπόταις δὲ,

τῷ etc. particula δὲ transposita. De hisce vasis hinc meminit et *Bayf.* libr. de Vasculis in L. *quamvis* §. *si autem* de aur. et arg. leg. de lasano *Foesius* *Oecon.* *Hippocr.* in λάσανον. et *Leopardus* XI. Emend. 7. IUNG.

καὶ λάσανα] καὶ non apparet in C. A. ut et quae sequuntur a καὶ αἰμῖς usque ad οὐράνην. ΚΥΕΗΝ.

αἰμῖς. ἦν καὶ Σοφ. ἐν Πανδ.] MS. αἰμῖς ἦν Σοφοκλ. illud falso accentu. hoc, quod omittit particulam καὶ, probe, ni fallor. *Sophoclis Pandora* et apud *Athenaeum* laudatur, et apud *Hesych.* duplici nomine, Πανδώρα ἢ σφυροκόποις, ut adnotavit *Casaub.* noster VII. *Athen.* 4. IUNG.

οὐράνην] Ita et noster MS. male antea οὐρήνην, quod et a *Bayfio* lib. de Vascul. retentum, edebatur. pro quo et *H. Stephanus* hic in suo Codice emendaverat οὐράνην, ut, addens, *videbis in Thes.* Et in *Thesouro* ipsum locum *Aeschylei* adducit, quem et ego mihi notaveram apud *Athenaeum* libr. I. *Dipnosoph.* drama *Aeschyleum* non nominatur, ipsi versus sunt:

ὄδ' ἐστὶν ὅς ποτ' αἰμαὶ ἐμοὶ βέλος
 γελωτοποιὸν τὴν κάκοσμον οὐράνην
 ἔρριψεν, οὐδ' ἤμαρτε. etc.

Ubi et aliam χρῆσιν habes e *Sophoclis* Ἀχαιῶν συνδείπνω. IUNGERM.

οὐράνην] Sic quidem scribendum, ut et optimus *Falckenburgii* Codex habuit, vidique etiam eruditum quendam virum ad libri sui oram ita notasse: οὐρήνην enim ante *Seberum* fuit editum, aliter ac cuncti MSS. volunt. De αἰμίδι, quam *Sophocles* usurpavit in *Pandora*, cuius argumentum fabulae non erit paulo in antiquorum monumentis versatior qui non e titulo percipiat, meminit *Etymologus*, exponitque οὐροδόχον ἀγγεῖον. fuerit autem ex eius opinione formatum ut a σκάφη σκαφῖς, sic et ab αἰμη αἰμῖς. *Hesychius* item: Ἀμῖς, σταμνίον. in *Glossis* enim, *Matula*, σταμνίον. *Lepidum* id erat et acutum *Themistoclis* dictum, quod *Aelianus* commemorat H. V. XIII, 40. Athenienses illum affectum contumelia denuo post ad rem publicam capessendam evocabant: tum ille: οὐκ ἐπαινω τοὺς τοιούτους ἀνδρας, οἱ τινες τὴν αὐτὴν αἰμίδα καὶ οἰνοχόην ἔχουσι, se scilicet illos cives non laudare significans, qui tanta mobilitate animorum essent, ut eundem et abiicerent atque despectui haberent, et ad summos pro arbitrato honores eveherent. *Suidas*: Ἀμίδα, οὐρητρίδα, οὐρηθὸν ἀγγεῖον καὶ αἰμίδας, τὰ ὑπηρέσια· ubi tum ex *Vespis* *Aristo-*

phanis subiicit locum, qui sic in ordinem est redigendus, ut posuit in notis *Portus*. vocis expositionem autem e *Comici* vetusto Commentatore *Suidas* hausit, nam et ille, οὐρητοῖς, οὐρητὸν ἀγγεῖον. non aliter in *Onomastico* veteri: *Matella*, οὐρητοῖς. *Athenaeum* adde lib. I. c. 14. et summum ad eum *Animadversorem*. Porro, dum in his agimus, observare lubet, tam praecipiti luxuria fuisse veteres, ut et servos haberent, qui ipsis a matulis essent, easque ad crepitum digitorum supponerent; flexis enim genibus subsidentes aquam emisisse notum est, saepius tamen etiam vestibus subductis, quod ἀνασύρασθαι ἐσθήτα Graeci dicunt. vilissimum id erat servitii genus, adeo quidem ut apud *Plautum*, qui saepius istius rei meminit, alter ad alterum dicat, dignum non esse eum, qui sibi matulam porrigat, indignissimo scilicet ipsum convicio adspersus. sed clarissime in illo *Arbitri* consummatissimae nequitiae *Satyrico*, ubi *Trimalcio lautissimus homo concrepuisse digitos* refertur, ad quod signum matellam spado ludenti supposuit. Isti dicuntur a lacuna in *Antiquis Inscriptionibus* variis in locis, ut apponere festinanti exempla non opus sit. hinc emenda, sis, in *Cyrilli Glossario*: *Lacunar*, ὀροῦγμα, ὀροφή. *Lacuna*, οἰροδόχιον. posterius nomen qui non noverat cum altero priori confudit. et peius illi tamen adhuc, qui vulgata retinere volunt. *Glossae MSS.* *Lacuna*, *matula*: ut amplius de hac emaculatione non sit dubium. *Οἰροδόχιον* autem saepe Graeci, et οἰροδοχεῖον. *Hesyck.* Οἰροδόχη, ἀμῖς. eundemque vide in *Οὔριον βικόν*, sic enim et ego legendum putem.

λάσανα] De his et supra V, 91. restitui locum, εἰς λάσανα ex MS. legendum docens, pro vulgato εἰς λαγόνα. IUNGERM.

λάσανα] Quod hic de λασάνοις probandum suscipit *Pollux*, ea scilicet fuisse portatilia, clarissime liquet ex λασανοφόροις, quos veteres non secus ac servos a matulis habuerunt. facetissime quidem *Antigonus* senex, quem cum summis laudibus in quodam carmine extulisset ad coelum *Hermodotus* quidam, eumque Solis filium ac Deum appellasset, οὐ τοιαῦτά μοι, inquit, ὁ λασανοφόρος συνόιδεν. uti legere est apud *Plutarchum* de *Iside* et *Osiride*, et in *Antigoni Apophthegmatibus*: utrobique doctissimus *Interpres λασανοφόρον* exponit, qui matulam fert, aliter haud dubie facturus si legisset ista *Pollucis* nostri aut meminisset. neque habuerat *Antigonus* in animo de illa naturae exoneratione, quae per vesicam sit, sed de altera vero meminisse. *Hesy-*

*chius etiam Λάσανα, τοὺς ἀφοδευτηρίους δῖφρους exponit, spurcius scilicet nomen honestiori, uti mox Pollux observat. non minus εὐρημον est χρεῖαι, nam et ita dixere: Cyrilli Gloss. Latrinae, χρεῖαι, ἐν αἷς ἀποιοῦμεν· et θάκοι, unde θακείειν, uti apud Vaticanum Pseudoepigraphum Cent. I. cap. 82. εἰάν τις ἀλῶ θακίτων ἐν τεμένει Ἀπόλλωνος, quod quidem Athenienses, ut illuderent Pythium aedificanti Pisi-
strato, creberrime fecerant. Vilius est σκωραμῖς. Ἴνα μὴ γένωμαι σκωραμῖς κομφοδική· ubi Scholiastes Aristophanis ad Ecclesiaz. Ἀμῖς μὲν ἐν ᾧ οὐροῦσι· σκωραμῖς δὲ ἐν ᾧ ἀποπατοῦσι.*

*καὶ ἀναιρουμένου] E MS. sic supra VI, 83. αἱ ἐπιτιθέμε-
ναι καὶ αἰρούμεναι τράπεζαι. SEB.*

*καὶ ἀναιρουμένου] Inclusa vox uncinulis extat etiam in
C. A. KUEHN.*

καὶ ἀναιρουμένου] Prorsus ita et MS. noster. IUNG.

*καὶ ἀναιρουμένου] Uncinulis vuculas has Seberus inclu-
serat, quos ego, cum eas in textum MSS. planissime adse-
rant, delendos curavi.*

*οἱ μοι τὰ λάσανα etc.] MS. οἱ μοι τάλας τί μου στρέφει τὴν
γαστέρα. Βάλ' ἐς κόρακας. Τῇ δὲ γυν. Sic, inquam, clare
MS. Sed tacentur interim λάσανα, propter quae Aristopha-
nes Polluci laudatur. an igitur verba τὰ λάσανα γίνοιτό μοι
pro τάλας reponenda; an recte habent, quae sunt in MS. so-
lumque illis annexendum τὰ λάσανα γίνοιτό μοι vel τὰ λάσαν'
ἂν γίν. μοι? SEB.*

*οἱ μοι τὰ λάσανα etc.] Verba Aristophanis ita sunt in
MSSis: οἱ μοι τάλας· τί μου στρέφει τὴν γαστέρα, βάλλ' ἐς
κόρακας πόθεν ἂν λάσανα γίνοιτό μοι. C. A. βάλλ' ἐκκόρακας,
τὰ λάσανα γίνοιτό μου. versus istos constituerem,*

— οἱ μοι τάλας; τί μου στρέφει τὴν γαστέρα;

βάλλ' ἐς κόρακας. πόθεν ἂν λάσανα γίνοιτό μου;

— vae misero mihi! quae ventris tormina?

abi in malam crucem, unde foricae erit copia?

*Salmas. non legit ultima, πόθεν etc. et pro βάλλ', βάλ'.
KUEHN.*

*οἱ μοι τὰ λάσανα etc.] MS. noster ut Seberi, οἱ μοι τάλ-
ας τί μου στρέφει τὴν γαστέρα· βάλ' ἐς κόρακας· πόθεν ἂν λά-
σανα γίνοιτό μοι· nec dubito certe ita supplere et legere,
quod tandem et Amico nostro placuit:*

οἱ μοι τάλας· τί μου στρέφει τὴν γαστέρα·

βάλλ' ἐς κόρακας· πόθεν ἂν λάσανα γίνοιτό μοι;

Totam enim χρῆσιν voluit adferre ad id, quod praedixit,

probandum. *Aristophaneae fabulae*, quae *Προαγών*, mentio et apud *Athenaeum*, ut adnotavit *Casaub.* noster III. *Athen.* 6. et eius mentionem credo etiam fieri in fine *ὑποθέσεως Σφηκῶν*, ibique pro *προαγών* legendum *Προαγῶνι*. Certe locus corruptus videtur. In ipsis etiam *Scholiis*, non ita longe ab initio *Σφηκῶν*: οὐ μόνον δὲ ἐν τούτῳ δράματι εἰσῆχται οὐτως *Εὐριπίδης*, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ προαγῶνι ἐν *Ἀχαρνέσιν*: puto supplendum: *Προαγῶνι καὶ ἐν Ἀχ.* IUNG.

οἱ μοι τὰ λάσανα γένοιτό μου.] Egrege profecto. commutavimus hic *ἐκατοβόια ἐννεαβοίων*, ut in alia re vatum princeps. optimam MSS. lectionem ipsissimis illis literis, quibus in iis occurrit, in textum reposui. Quidam, qui scilicet doloribus angebatur ventris, inquit: *Hei me miserum! quid meum ita contorquet ventrem?* tum qui huic aderat, alter: *Proripe te ocyus ad corvos: vel Abi in malam rem:* prior ille denuo, tanquam qui prae dolore verbis huius non attendat: *πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι: unde vero mihi lasana suppeditentur.* Simile quid in *Concionem* habentibus non procul a principio, unde *σκοιραμίδα* superius attulimus, ubi facete *Blepyrus* ad hanc rem *Lucinam* invocat.

45.

εἰ δὲ τοῦτο] Absunt a C. A. usque ad *διφροσκον*. KUEHN.

Κραπατάλοις] C. V. *Κραπατάλλοις*. versus eius ita se habet ex eodem Codice:

πρὸς τῇ κεφαλῇ μου λάσανα καταθείς πέφθεται.

foricas ad caput mihi ponens, postico crepat. KUEHN.

Κραπατιάλοις] MS. *Κραπατάλλοις*: et ita dudum emendare nos iusserat etiam Magnus *Casaubonus* III. *Athen.* 3. IUNGERM.

Κραπατάλοις] Saepius ita corruptum istius fabulae titulum restituvimus, eiusque argumentum pluribus in lucem produximus ad superiorem librum cap. 6. ubi me videre potes. In ipsis tum *Phereclatis* verbis *καταθείς* MSS. sequutus reposui.

καταθεις] *καταθείς*. H. *Stephanus*. SEB.

καταιθεις] Pro *καταθεις* MS. noster: *καταθείς*. quod etiam H. *Stephano* placuisse adnotavit *Seberus* noster. et *Syllburgius* ita profert in *Notis* suis ad *Etymolog.* in vocem *λάσανον*: ubi hoc *Pherecrateum* reponere cupit. IUNG.

καὶ δίφρον] *Hesych.* *λάσανα* inter alia interpretatur ἀφροδευτηρίους δίφρους. vid. *Theophrast.* *Character.* c. 14. et ibi *Casaub.* KUEHN.

σκάφιον] MS. σκαφίον, ut modo, ubi tamen etiam MS. proparoxyt. SEB.

σκάφιον] Salm. σκαφίδιον. KUEHN.

σκάφιον] MS. γ. σκαφίον ὡς ἐν αὐτ. et sic debes emendare et supplere. IUNG.

σκάφιον etc.] σκαφίον e MSS. accentu mutato hic, et in ipsa *Eupolidis* χρήσει, quamvis illius rei parum intersit, tum MSS. locupletius, ὡς ἐν *Αὐτολ.* et elegantius in ipsis *Comici* verbis: *Τί δ᾽ ἦν ἄν.* quae sic omnia textui reddidimus. *Seberus* quae restituerat ad explendum sensum, uncinulis, ubi opus non erat, inclusit, quos reiecimus. In *Eupolidis* autem loco mulierem aliquam se conspurcasse credo, cuius aliquis patrocinio suscepto, ait: *Quid fecerit equidem, si scaphium ipsi non adesset?* De *Eupolidis Autolyco Attica Meursii Bibliotheca* est adeunda.

τί δ' ἦν ἄν, etc.] Uncis inclusa MS. Codici debentur. SEBERUS.

τί δ' ἦν ἄν, etc.] C. V. τί δ᾽ ἦν, forte legendum τί δ᾽ ἦν· quid tandem fuerit, nisi scaphium illi adfuerit? σκάφιον, σκαφεῖον in *Gloss. rutrum, sarculus, alveus, linter*: alveus hic videtur quadrare: *scaphio* utebantur etiam *Athletae*, unde *Plutarchus* de *Arati habitu atletico*; οὐκ ἀπαρνεῖται, inquit, τὴν ἀδδηφαγίαν καὶ τὸ σκάφιον· vid. *Fabri Agonēst.* lib. II. c. 8. et lib. III. c. 3. KUEHN.

τί δ' ἦν ἄν, etc.] MS. noster: τί δ᾽ ἦν ἄν εἰ μὴ τὸ σκαφίον αὐτῇ παρῆν. Et ita profecto rectius restituas hunc versum, quem et in suo MS. invenit *Seberus*. *Eupolidis Autolycum* noster aliquoties laudat, ut statim segmento 47. IUNGERM.

Ἀριστοφάνους] Salm. Ἀριστοφάνης· sic infra, ὡς ἐν τῷ εὐ. αὐ. KUEHN.

Ἀριστοφάνους] MS. Ἀριστοφάνης. IUNG.

Ἀριστοφάνους] *Commodus* Ἀριστοφάνης, nam et *Εὐπολις* modo, non *Εὐπόλιδος*. vid. *Meursii Biblioth. Attic.*

σκαφίον ξένυλλ' ἤτησεν etc.] C. A. σκάφιον. C. V. σκαφίον ξένυλλα ἤτυσεν γὰρ οὐ γὰρ ἦν αἰμίς. leg. σκαφίον vel σκάφιον ξένυλλ' ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν αἰμίς· *scaphium hospes petiit; matula enim non aderat.* ξένυλλος ὑποκοιτιστικὸν facit ξένυλλα foeminei sexus. KUEHN.

σκαφίον ξένυλλ' ἤτησεν etc.] Bene habet, licet antea ederetur ξένυλλη· et MS. habeat σκ. ξένυλλα ἤτησεν γὰρ οὐ γὰρ ἦ. α. Extat parillis imo gemina χρήσις in *Aristophanis Thesmophoriazasis*, ubi *Mnesilochus*: σκαφίον ξένη μ' ἤτησεν· οὐ γὰρ

ἦν ἀμῖς. Et putat certe *Bisetus* in suis *Graecis Scholiis* ad eum locum forte ex *Polluce* hinc scribendum, Σκαρίον Ξένυλλ' ἤτησεν' ut *Ξένυλλα* sit nomen proprium foeminae cuiusdam. IUNG.

46.

περὶ τῶν ἐν τῷ ν.] C. A. hunc praefert titulum: ὅσα δεῖ ποιεῖν τὸν ἐκ τοῦ ὕπνου ἀναστάντα, quae facienda sint a somno surgenti. Codex *Salmas.* titulum non habet. KUEHN.

περὶ τῶν ἐν τῷ ν.] Sequens caput quoque cum praecedentibus coniungitur, sine titulo, in MS. IUNG.

ἐξαναστάντι δὲ etc.] Praeceptum sanitatis aequae ac civilitatis: immo quondam et religionis. *Propert.* III, 8.

surge, et poscentes iusta precare Deos.

ac primum pura somnum tibi discute lymphæ.

Persius Satyr. II, 15.

haec sancte ut poscas, Tiberino in gurgite mergis
mane caput bis terque, et noctem flumine purgas.

Credebatur enim nox polluere: vide *Casaub.* ad *Persium* Comment. Inprimis, qui somniassent, lavandos sese putabant. *Aristoph. Ran.* f. 180.

ἀλλὰ μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἄφατε,
κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε,
θέρμετε δ' ὕδαρ,
ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω.

Aedesius quoque a somnio expergefactus τὸν παῖδα καλεῖ, τὴν ὄψιν καὶ τὸ πρόσωπον ἀποσμήσαι τῷ ὕδατι βουλόμενος, ut refert *Eunapius* pag. 48. SEB.

ἐξαναστάντι δὲ] Ad ritum purgandi se a noctis somniorumve inquinamenti praeter ea, quae notis ad Gr. t. inserta sunt, referas forsitan et quae ad lib. I. cap. 1. in iisdem inter alia e *Clem. Alexandr.* de filia *Pharaonis* allata. Non enim eadem ubique observatio. Nam οἱ μὲν ἄλλοι σχεδὸν ἅπαντες (scil. praeter *Judaeos*: sunt verba *Philonis*, lib. de Sacrificantibus, princ.) ἀμυγῆ ὕδατι περιφθαίνονται· θαλάττη μὲν οἱ πολλοί· τινὲς δὲ ποταμοῖς, οἱ δὲ κάλπεσιν ἐκ πηγῶν ἀρούμενοι. SEB.

νίπτεσθαι] MSS*ti* ἀπονίπτεσθαι. KUEHN.

νίπτεσθαι] MS. ἀπονίπτεσθαι δ. et ita pro vulgato νίπτεσθαι scribere malim. IUNG.

νίπτεσθαι] Plenior est MSS. lectura ἀπονίπτεσθαι, quam textui reddidimus, de veterum autem illo more, quo faciem

lecto surgentes lavabant, tumque Deos loti precabantur, dicam in alio loco. de Babyloniorum hac in re ritu *Herodotum* lege *Musa prima*.

πρόχουν] C. A. πρόσχουν, pro πρόχουν, tollitque distinctionem commaticam post προσοίσει. *Gloss.* πρόχοος, gutturnium, guttus. KUEHN.

πρόχουν] Ita quidem scribitur, et scribenda est haec vox. fuit tamen in *Polluce* IX, 66. προῦχον, ubi mendum id exemimus: inde προχοῖδιον eundem vero vasculi huius usum demonstratum inveni in veteri *Lexico* MS. quod ad manus non est. simili vero consuetudine gaudemus in conviviiis praeter cetera, ut quis πρόχουν adportet, et aquam effundat, quae subiecta excipitur patina, quam lebetem, quod illo olim similive figura vasculo uti solerent, appellat *Pollux*: et inde quidem προχοῖδιον formam facile sibi quis delineet. *Athenaeus* autem lib. IX. ex *Xenophonte* lib. *Cyrop.* VIII. προχοῖδας vasculi quoddam seu poculi genus observat. apud *Anonymum* in *Suida* defuncti ossa conduntur εἰς πρόχουν ἀργυρῶν.

προσοίσει, νεαροῦ etc.] MS. προσοίσει νεαροῦ etc. sine interpunctione. IUNG.

τοῦνομα] MS. τὸ ὄνομα. SEB.

ἐπὶ μὲν λουτρῶν] C. A. τῶν λουτρῶν sequens ὡς omittit C. V. KUEHN.

ἐπὶ μὲν λουτρῶν] MS. μὲν τῶν λουτρῶν, et ita suppl. IUNGERM.

ἐπὶ μὲν λουτρῶν] τῶν λουτρῶν reposui de MSS. Itaque de balneis ipsis vel lavacris τοῖς λουτηρίοις usus est *Aeschylus*.

τῶν νῦν λουτηρίων] MS. λουτήρων. SEB.

τῶν νῦν λουτηρίων] C. A. τῶν νῦν λουτήρων. *Gloss.* λουτήρ, labrum: λουτηρίσκος, labellum. KUEHN.

τῶν νῦν λουτηρίων] MS. νῦν λουτήρων, Ἀναξ. et ita certo scribendum est, ut et in suo MS. invenit *Seberus*. Ait *Pollux* nomen λουτήριον inveniri et pro λουτροῖς, vel balneis ipsis, ut *Aeschylus* usurparit, cuius versus supra attulit VII, 167. et idem λουτήριον etiam inveniri de iis, qui nunc λουτήρες, quemadmodum ipse modo usurpavit ἢ λουτηρίου τινός dicens, et supra clare idem adfirmavit VII, 167. *Anaxilae* eadem χρήσει allata. Eam, ut hic in vulgatis, ita prorsus habet et MS. noster; recte: supra VII, 168. prima vocula deerat. *Lutropoei* dramatis hinc meminit etiam *Casaubonus*

noster IV. *Athen.* 25. et ita forte quoque voluit scribere XII. *Athen.* 12. IUNG.

τῶν νῦν λουτηρίων] Optime MSS. λουτήρων· sic si scribas, *Polluci* sibi secum convenit. superius enim lib. VII. segm. 167. τοὺς νῦν λουτήρας, ubi me vide, quamvis et *Pollucis* aevo λουτήρια idem valuerint. *Procopius* ita de vasis balneaticis usus est. *Hesychius*: Λουτήρια, λουτήρα· scribe λουτήρα; eademque λουτηρία· mox enim: Λουτηρία, λουτήρες, λουτήρια. *Epigenes* quidem in *Μηματίῳ*, teste *Athenaeo* lib. IX. τὰ λουτήρια recensuit etiam inter pocula, ut *Dipnosophistes* ille; mallet dixisset aquimimalia. Illud ἐν vero in *Anaxilae* versu superius etiam VII, 167. addi debuerat.

βαλανείοις] Supra VII, 167. SEB.

βαλανείοις] Pro βαλανείοις Codex *Salm.* βαβυλωνίοις. ΚΥΣΗΝ.

λουτήρια.] MS. λουτήρα, sed metro haud congrue. SEB.

λουτήρια.] C. A. λουτήρα· vid. supra lib. VII. c. 53. Sect. 2. ΚΥΣΗΝ.

παντολουτηριδίων ὄνομ.] C. V. ἐκ λουτρῶν· C. A. ἐκ λουτρῶν ὀνομαίων. ΚΥΣΗΝ.

παντολουτηριδίων ὄνομ.] MS. ἰατρ. ἐκλουτρῶν ὀνομαζ. et vide ne male id quis ob sequentem χρῆσιν mutaverit, in qua videm παντολουτηριδ. vulgatum recte habet, hic vero MS. lectionem malim; ut dicat, quae apud medicos ἐκλουτρά sint, esse *Anaxilae* παντολουτηριδία. *Antiphanis Traumatias* laudatur ab *Athenaeo* etiam, ut adnotavit *Cusaubonus* noster X. *Athen.* 15. IUNG.

παντολουτηριδίων] Nec usus illam vocem, nec analogia defendit. non dubitavimus itaque certissimam MSS. lectionem in textum reponere. ἐκλουτρα a Medicis appellantur ienea vascula, in quibus eluuntur et purgantur vulnera; id enim ἐκλούεσθαι in *Hippocrate*. vide *Galenum* in *Glossis*. Sed protenus autem *Antiphanis* illum e *Vulnerato* locum miserum in modum librariorum audacia vulgo deformaverat. in istis nobis angustiis succurrunt MSS. e quibus ut et IV, 185. elegantem illam lectionem, quam omnem ferme restituiimus in textum, curis secundis, quae sapientiores sunt, concinnavit *Iungermannus*. illius et vestigia sunt in Codice *Talckenburgiano*, ubi subiicitur post παντολουτηριδίοις, ἐξαπίρος, κυλικέσσι, σικνέσσειν, ὑποθέχου· illum optimum

Codicem aut ab indocto homine descriptum fuisse oportet, aut insigniter intricato scribendi ductu exaratum, sic ubique lectiones eius erroribus involutas deprehendimus. Illud κατεσκευασμένος scriptum fuit IV, 185. κατεσκευασμένον in MS. *Salmasii*. nec id etiam male. vulgo κατεσκευασμένων et potuit illo modo ibi adduxisse *Pollux*; nam alterutro sane loco memoriter haec citavit, ut videbimus. potius tamen habeo κατεσκευασμένος, de cuius verbi significatione, quam hic obtinet, adi ad huius libri segm. 15. ubi talia pluscula ex *Demosthene* et aliis notavi. tum vero textui reposuimus ἐν χαλκοῖς πάνν Λουτηρίοις, uti MSS. agnoscunt. neque enim illud ἐγχυλοῖς *Iungermannii* nostri probo. vide de usu hoc eleganti praepositionis ἐν ad segm. 50. supra vero pro χαλκοῖς exaratum erat λαμπροῖς, et id pene huic lectioni praetulerim; quid enim ἐν πάνν χαλκοῖς? cum plane commodum sit ἐν πάνν λαμπροῖς sed contra MSS. consensum obniti nolo, siquidem et tolerari possit illud ἐν χαλκοῖς et itaque τὸ πάνν referri possit etiam ad λαμπρότατον ut πάνν λαμπρότατον Attice fuerit dictum. Sequitur ἐξαλίπτροις, quae et ἐξάλειπτρα scribuntur, neque solum in re Medica sunt usui, sed et in conviviis, quibus unguentum continebatur, uti docet ex *Aristophanis Acharnensibus Suidas*, et *Noster VI, 106*. Subsequitur κυλικίαι, quae capsulae medicorum erant, quibus emplastra condebant. eadem et κυλιχίδες et ita sanequam κυλιχίαι *Falckenburgii* praestans Codex habet IV, 185. videndus est in illa voce *Suidas*, qui vulgo πυξίδια dici ista vascula docet, ἐν οἷς βάλλουσι τὰ πάσματα. πυξίς in Medicorum scriptis occurrit creberrime: apud Romanos etiam; *Scribon. Largus Comp. 74. Servandum autem pyxide buxea*, sed κυλιχίς in *Hippocrate* quoque; in *Glossis* itaque *Galenus*: Κυλιχίδα, τὴν τε μικρὰν κύλικα, καὶ τὴν ἰατρικὴν πιθήκην. ut legendum est, hic apposui; male enim locus hic editur, sic scilicet in scripto de *Fracturis* κυλιχίδα reperies. Sed progrediamur porro: σικύαισιν textus a nobis habet: ita nimirum recte literis expressis *Falckenburgii* Codex IV, 185. hic vero σικύεσιν agnoscit, quod tu quidem immerito adsperneris. ut enim a cucurbita medicum instrumentum σικύα, sic non aliter dicere licet σίκυς, nam et σίκυς aequae cucurbita appellatur, atque σικύα vide *Glossas, Colloquia Scholastica*, quae cucumeres exponunt, et *Hesychium*, ut praeteream alios. sed ceteri MSS. cum σικύεσιν hic legant non dubie pro σικύαισιν, facile nobis in memoriam reducant illam scribendi pronuntiandique affi-

nitatem inter ϵ et α in MSS. etiam remotae satis antiquitatis inveni $\sigma\acute{\eta}\rho\alpha$, $\alpha\epsilon\nu\acute{o}\mu\epsilon\nu\omicron\nu$ aliaque talia, quale et $\sigma\iota\kappa\acute{\upsilon}\epsilon\sigma\iota\nu$ scriptum pro $\sigma\iota\kappa\acute{\upsilon}\alpha\iota\nu$. $\Sigma\iota\kappa\acute{\upsilon}\alpha$ vero Romanis *cucurbita*. *Hesy chius* exponit, $\text{Εἶδος κολοκύνθης, καὶ σκεῦος ἰατρικόν}$ similiter et *Galenus* in *Glossis* $\sigma\iota\kappa\upsilon\acute{\omega}\nu\eta\nu$, sic enim *Hippocrates* cucurbitam appellaverat, notante etiam *Athenaeo*, exponit inter alia $\kappa\omicron\lambda\omicron\kappa\upsilon\acute{\nu}\theta\eta\nu$ τὴν ἰατρικὴν. *Coelius Aurelianus Siccensis* Chron. lib. I. cap. 4. *cucurbitae leves apponendae, quas Graeci σικύας appellant.* quem etiam locum adduxit eruditissimus *Rhodium* ad *Scribon. Largum*, Compos. 47. sed ibi quidem apud eum, ut et in Indice, semel iterumque prave scriptum est $\sigma\iota\kappa\acute{\iota}\alpha$ iuvat et apposuisse *Largi* locum, ubi ad sanguinis eruptionem de naribus prodesse dicit, *caput frigida aqua copiose, superposito aliquo tegumento, perfundere, vel cucurbitam occipitio adfigere. cucurbitulas*. *Cornelius Celsus* vocare amat. earumque duo genera esse ostendit, aeneum, et corneum, cuius utriusque figuram ab eo descriptam legere est lib. II. c. 11. Priusquam vero ab his discedamus, liberandus est insigni macula, qui bonos describere solet, *Isidorus Orig.* libr. IV. cap. 11. *Spatomeleguna, quae a Latinis a similitudine cucurbitae, a suspirio ventosa vocatur. Denique animata spiritu per igniculum, dehinc praeciso corpori superposita omne, quod inter cutem vel altius aestuat, sive humorem sive sanguinem vocat in superficiem gliscere.* refinges tu quidem hoc modo: *Spathomele, sicya, quae a Latinis a similitudine cucurbita, a suspirio ventosa vocatur, quaeque animata etc.* pro *altius* putabam aliquando reponendum *artus*. sed bene se habet vulgata lectio. *gliscere* MSS. auctoritate mutandum in *clystere*. *ventosa cucurbita Iuvenali* memorata. Restant ὑπόθετα, quae an et ὑποθέται fuerint appellatae, unde natum sit ὑποθέτησιν in MSS. non mihi satis compertum. Ἰνόθεμα, *suppositorium* in *Glossis*.

κατεσκ. λαμπρότατον * ἰατρὸν] MS. λαμπρότερον ἰατρῆιον ἐν χαλκ. vid. supra IV, 185. SEB.

κατεσκ. λαμπρότατον * ἰατρὸν] Versus ex MSStis restitui possunt. quia enim MSSti legunt, et quidem C. A. λαμπρότερον ἰατρῆιον ἐν χ. π. C. V. vero plenius, ἐν χάλκοις παντολουτηριδίοις ἐξάλιπτροις (τ supra π posito) κυλικίσιν σιτύεσι ὑποθέτοισι, sine negotio inde confit:

κατεσκευασμένος λαμπρότατον ἰατρῆιον
ἐν χαλκοῖς παντολουτηριδίοις, ἐξάλιπτροις,
κυλικέσσι, σικύοισί τε καὶ ὑποθέτοισι.

*Officinam medicam adornans nitidissimam,
aheneis labris, unguentariis vasculis,
calicibus, cucurbitis, suppositoriis. —*

Chirurgi officinam describit, eamque sui saeculi more appellat *ιατρειόν*. ΚΥΕΗΝ.

κατεσκ. λαμπρότατον * *ιατρὸν*] In MS. nostro longe plura de *Comici* verbis: λαμπρ. *ιατρειόν ἐν χαλκοῖς παντολουτηριδίοις ἐξαλίπτροις κυλικίσι· σιτίεσιν ὑποθέτοισιν· οὐ μὴν* etc. unde et defectum supra IV, 185. supplendum dixi, ubi haec eadem mendosissime et mutilate leguntur. Et haec vero, quam retulimus ex MS. quibusdam locis emendanda videtur, legamque ἐγγάλκοις, pro ἐν χάλκοις, et quod sequi-ἐξαλίπτροις, ita et infra segm. 121. Quod ad *κυλικίδας* (nec enim accentus rectus in MS. puto) hoc ex *Athenaei* libr. XI. alii iam observarunt: *Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τὴν ἰατρικὴν πυξίδα καλοῦσι κυλικίδα, διὰ τὸ τὸν κευκλίσθαι*. Eadem et *κυλίχνη*, sive *κυλιχνίδες*, ut apud *Hesychium* videre potes, et supra VI, 98. scribendum putavi, *κυλιχνίς, πυξίς ἐστὶ· et κυλίχνια· Aristoph. Ἰππεῦσιν· ἐγὼ δὲ κυλίχνιον τι σοι, καὶ φάρμακον δίδωμι, τῶν τοῖσιν ἀντικνημίοισιν ἐλκύδρια περιαιείφειν·* ubi *Schol. κυλίχνιον, ἔμπωμα ὃ νῦν λέγουσιν πυξίδιον· ἐχρῶσι δὲ οἱ ἰατροὶ τὰ πυξίδια, ἐν οἷς προσβάλλουσι τὰ πάσματα·* Latini veteres *calignas* eiusmodi caliculos vocabant, ut notat *Casaubonus* noster XI. *Athen.* 4. quod ad medicamentarias istas pyxidas quoque non absurde, credo, transferre quimus, quum et idem *Magnus Amicus* noster ibidem ex *Celsi* lib. II. c. 11. adnotet pro cucurbitulis, si forte copia earum non erat, caliculis usos fuisse. Pro *σιτίεσιν* vero *σικνίαισιν* legendum vix dubito, quae iam sunt cucurbitulae ipsae. Ultimum *ὑποθέτοισιν*, quod emendatum est in *οἷσιν*, quamvis legendum sit *ὑποθέτοισιν*, potest alicui in mentem revocare *suppositoria*, quae vocant *pharmacotribōn* pueri, interpretantur *ὑπόθετα* ista et *collyria*, et ex *Tralliano* adferunt ea iunctim, et ex *Aegineta*: *ὑπόθετον πρὸς δυσεντερίαν καὶ δακτυλίων πόνους*. Iam ita locus totus legendus videtur in *Polluce* nostro, κατεσκ. λ. *ιατρειόν ἐγγάλκοις παντολουτηριδίοις, ἐξαλίπτροις, κυλικίσι, σικνίαισιν, ὑποθέτοισιν·* ut et supra IV, 185. restituendum putavi, ubi ἐν λαμπρῶς πάντῃ λουτηρίοις habes pro ἐγγάλκοις παντολουτηριδίοις. Sed MS. ibi deficiebat, sed certe pressius mihi omnia consideranti lectio ista πάντῃ λουτηρίοις videtur γνησία et ab *Antiphane* ipso. Ecce ait hic *Noster*, iniecta voce *λουτηρίου*, id nomen ἐπὶ λουτρῶν dixisse *Alexim*, ἐπὶ τῶν νῦν λουτήρων

Anaxilam. tum addit ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν ἐκλουτρῶν *Antiphane*m. et infra X, 145. ubi enarratur ἰατροῦ σκευή, eadem iunguntur, ἔξαλειπτρον, λουτήριον, σικύα, ὑπόθετον a *Polluce*, sine dubio, quod et ibidem haec *Comici* versaret mente. retenta itaque ista lectione, et recte, ni fallor, omnia ita concipiemus, et in suos numeros reponemus: ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ τοῖς ἰατροῖς ἐκλουτρῶν ὀνομαζομένων *Αριστοφάνης ἐν Τραυματίᾳ*.

— κατεσκευασμένος

λαμπρότατον ἰατρεῖον ἐγγαλκοῖς πάνυ
λουτηρίοις, ἔξαλείπτροις, κυλικίαις,
σικύαισιν, ὑποθέτοισιν. —

Sic certe omnia concinna fuerint. IUNG.

Hi versus ita sunt corrigendi:

κατεσκευασμένος

λαμπρότατον ἰατρεῖον μὲν ἐν γαλκοῖς πάνυ
λουτηρίοις, ἔξαλείπτροις, κυλικίαις,
σικύαισιν ὑποθέτοις —

ΤΟΥΡΙΟΣ.

οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς *Α*.] MS. ἐν τοῖς *Δημ.* *SEB.*

οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς *Δ*.] C. V. οὐ μὴν καὶ etc.

C. A. οὐ μὴ ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς *Δημοπράτοις* εὐ. λουτήριον.
ΚΥΕΠΗ.

οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς *Δ*] MS. καὶ ἐν τοῖς *Δημ.*
sine ἀλλά· quod ut loco non moveam, ita ἐν *Δημ.* pro παυὰ
malim, quum illo modo ita loquatur saepius, et *Seberi* MS.
itidem hic ita et infra in eadem re segm. 79. IUNG.

οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρὰ etc.] Incongruens est hoc loco
παρὰ, quod itaque faventibus MSS. in ἐν commutavi. sic
enim ubique *Pollux*. quod autem et in MSS. οὐ μὴν καὶ ἐν
etc. tantum legatur, solens id est, et notavimus lib. IX.
c. 7. neutrum reiiculum duco. Verum e *Δημοπράτοις* ad-
notat *Pollux* λουτήριον καὶ ὑποστάτην. sic quidem vulgati,
sed Codices exarati manu ὑπόστατον, quod, cum et inferius
cap. 22. occurrat, praefendum hoc quidem loco. alias
sane ὑποστάτης concinne quadrat; et qui voluerit editam
ante nos lectionem defendere, proderit ipsi elegans iste et
penitus adpositus ad hanc rem *Pausaniae* locus libr. X.
cap. 25. ἐπιξῆς δὲ ἐπὶ τῆς *Λαοδίκης* ὑποστάτης τε λίθου, καὶ λουτή-
ριον εἶσιν ἐπὶ τῆς ὑποστάτης γαλκοῦν· viden' itaque *supposito-*
rium hic, vel ὑποστάτην, et innitens illi λουτήριον γαλκοῦν,
seu aeneum labrum, ut *Interpres Pausaniae* bene. sed in
MSS. nos verba iurasse, si qua rationi convenient, saepe

significavimus. ὑπόστατον autem non aliter ac ὑπόθετον dicitur, quod in *Anaxila* restituimus.

ὑποστάτην.] C. A. ὑπόστατον, forte ὑποστατὸν, quod *fulcris innitatur*: vel λουτηρίου ὑπόστατον, *labri gestatorium*.
KUEHN.

ὑποστάτην.] MS. ὑπόστατον· non ὑποστάτην· et emenda ut MS. habet. noster ipse eadem infra segm. 79. repetit et explicat: ubi quid ὑπόστατον, discas. IUNG.

47.

περὶ τῶν τῶ κοιτῶν παρ.] Integer titulus abest a C. A.
KUEHN.

περὶ τῶν τῶ κοιτῶν παρ.] Sequitur caput 11. et ipsum adnexum prioribus sine titulo in MS. IUNG.

κείσθω] MSS. κείσθωσαν. KUEHN.

κείσθω] MS. κείσθωσαν δὲ ἐν τ. etc. et placet prae vulgato. IUNG.

κείσθω δὲ etc.] Concinnius in MSS. κείσθωσαν. Tum κλεισμοί, iidem scilicet qui κλισμοί· utrumque in *Hesychio*: et illa duplex scripturae ratio frequens in hac voce. sic etiam ἀνακλείναι et ἀνακλῖναι hoc *Pollucis* libro habuimus, et alibi κλισιάδες et κλεισιάδες. *Philoxenus*: *Torale*, περίκλεινον, pro περίκλινον. In his tamen me MSS. lectio suspensum tenet κλεισμόθρονοι, quod, etiamsi *Iungermannus* noster damnet, ponderare te velim attentius, num locum hic habere possit. certe vir Illustriss. *Ezech. Spanhemius* ab illa non fuit alienus scriptura, uti notavit praestantissimus *Lederlinus* VII, 112.

κλισμοί, δίφροι, etc.] C. A. κλισμοί δ. δ. ἐν δὲ Ἀντολύκῳ E. etc. C. V. κλεισμόθρονοι, *Salm.* κλισμοδίφροι. KUEHN.

κλισμοί, δίφροι, etc.] Pro κλισμοί, δίφροι, δίφρ. MS. noster habet, κλεισμοθρόνοι, διφροίσκοι. Sed oscitantis scribae lapsus puto: κλεισμός et apud *Hesychium* θρόνος exponitur. iidem nempe qui κλισμοί *Homero*: δίφρος vero in eadem re et supra fuit III, 90. IUNG.

ἐν Νεφέλαις, ἐπὶ τοῦ ἄρματιοῦ δ.] MS. Νεφέλαις Ἀριστοφάνης ἐπὶ τοῦ ἄρματιοῦ δίφροι ὀκλαδία· δίφροι etc. et possis ita legere, modo post ἄρματιοῦ distinguas puncto. *Aristophanis* nomen sane addendum est. possemus ita et auctiora fuisse ista suspicari: Νεφ. Ἀριστοφάνης ἐπὶ τοῦ ἄρματιοῦ δίφρον· δίφροι ὀκλαδία· δίφροι etc. sic et supra I, 141. ἄρματιοῦ δίφρον. *Xenoph.* fine VI. *Cyri Paed.* ταῦτα εἰπὼν, κατὰ τὰς θύρας τοῦ ἄρματιοῦ δίφρον ἀνέβαινεν ἐπὶ τὸ ἄρμα· ἐπεὶ δὲ ἀναβάντος αὐτοῦ κατέκλεισε τὸν δίφρον ὁ ὑφηνίος· sed *Aristophanis* locus,

ubi de sella curuli usurpatur διφρίσκος, extat statim initio indicatae Comoediae:

τρεις μναὶ διφρίσκου, καὶ τροχοῖν Ἀμυνία.

Postea nude recenseri puto apud nostrum, ut in MS. est, δίφροι ὄπλαδῖαι, quorum mentio et supra III, 90. tum sequuntur aliud genus. Ἴσπε.

ἐν Νεφέλαις] Ipsum Comici nomen afuit a vulgatis, quod etiamsi se facile prodat, addendum tamen fuit, volentibus ita MSS. non vero me fugit, saepius a Grammaticis fabulam aliquam nobilem auctoris omissio nomine adduci solere; at tamen id *Pelluci* in more non est positum. Δίφρος ἀρμάτιος rerum Romanarum Graecis scriptoribus *sella curulis* appellari consuevit, vel solum etiam δίφρος, ut a *Polybio*. *Aelianum* in *Tacticis* θρόνουσ nominasse non incommode succurrit memoriae. sic et in *Glossis*; differre vero δίφρος ἀρμάτιος eo putem a δίφρω, quod hic et portatilis esset, et ad cubiculi commodum, unde διφροφόροι, alter, δίφρον ἀρμάτιον inquam, non nisi ab animalibus traheretur, aut curru tantum imponeretur; nam et curribus impositas fuisse, quae eximi poterant, sellas constat. vide *Schefferum* hominem eruditum de *Re Vehic.* lib. II. c. 16. in quo quidem egregio opere, utut plurima de vehiculis et curribus congesserit, multa tamen omisisse frequenter pluribus in locis animadverti. de δίφρω autem, eiusque usu idem adeundus libri primi capite septimo. Proprie vero διφρίσκον dici, ubi consistunt aurigae, *Suidas* in hac voce docet, ad ipsum illum *Aristophanis*, quem hic *Noster* in oculis habet, animum intendens locum; et ad ista *Comici Scholiastes* antiquus de δίφρω eadem observat. Neque solummodo διφρίσκος ὑποκοριστικῶς a δίφρος diminuitur, sed et δίφριον apud *Scholiastem Aristophanis*, ac διφρίδιον. *Ety-mologus*, ubi de σκολυθρίοις, eam vocem quosdam accepisse refert ἐπὶ μικροῖς διφρίδιοις, de parvis sellulis; simili modo θράνοι, θρανία, θρανίδα mox in *Insulis Comici*. *Hesychium* adde, in quo minus utitatam vocem δίφραξ reperies.

ὄπλαδῖαι δὲ] Pr. edit, κλαδῖαι. vid. *Leopard.* II, 8. SEB.

ὄπλαδῖαι δὲ] Locupletius in MSS. δίφροι ὄπλαδῖαι, ablato δὲ, et usus ipsius vocis creberrimus ita postulat; non aliter enim ferme, quam δίφρος ὄπλαδῖας invenies in bonis auctoribus. fuere vero hae sellae plicatiles, ut expandi potuerint, et complicari pro re nata, adeoque etiam huc illuc portari a servis dominos sequentibus moris fuit. in nostris regionibus est ubi talibus aliquando incolas uti videamus ad decubitum aut alios etiam usus. iam olim vero a prima Atheniensium

aetate sellularum hoc genus viguisse constat, quemadmodum testatur *Aelianus* H. V. lib. IV. c. 22. Καὶ ὀκλαδίας αὐτοῖς δίφρους οἱ παῖδες ὑπέφερον, ἵνα μὴ καθέξωσιν ἑαυτοὺς εἰκῆ, καὶ ὡς ἔτυχε· quae quidem excerpit ille, seu descripsit potius ex *Heraclidis* de *Voluptate* libro, ut cognoscimus ex *Athenaeo* lib. XII. ubi eadem illa, quae dicto loco *Aelianus*, verbis parum diversis commemorat. et *Aelianum* vero frequentem hoc *Heraclide* esse usum, ex pluribus etiam aliis iudiciis nobis apparet, alibi que fortean ostendemus. Porro de ὀκλαδία δίφρῳ magis id est, quod refert *Pausanias*, qui lib. I. c. 27, ubi de templo *Minervae Poliadis*, inter cetera donariorum eximia et loco et vetustate primam ponit sellam *Daedali* plicatilem, quam ille numini *Minervae* consecratam suspendit in hoc templo: ἀναθήματα δὲ ὅποσα ἄξια λόγων, τῶν μὲν ἀρχαίων δίφρος ὀκλαδίας ἐστὶ Δαιδάλου ποίημα. Permansit autem ad seram aetatem, sed non quidem eo nomine; vulgo enim ἀνάπαστρον fuisse dictum refert *Scholias* *Luciani* a summo *Graevio* in lucem protractus ad *Lexiphanem*; ibi enim et huius sellae mentionem fecerat homo facetiae salsissimae istis verbis: ἐκείντο δὲ καὶ ὀκλαδία καὶ ἀσπύγναι· quibus, si *Lexiphanes*, ut eruditi putant, est *Pollux*, ad haec respicere potuit. *Suidas* etiam de hoc δίφρῳ· Ὀκλαδίας, ὁ συγκεκασμένος δίφρος, καὶ ποτὲ μὲν ἐντεινόμενος, ποτὲ δὲ συστελλόμενος· ubi malvero cum eruditissimo *Leopardo*, nam et eum quiddam huius rei egisse dum haec scribo lib. II. Emend. comperio, ἐκτεινόμενος ex *Aristophanis* Commentatore legere, sic enim et Grammaticus ille de σκιαδίῳ, ut alibi observabamus, ἐκτείνεται τε καὶ συστέλλεται κατ' ἐπείγοντα καιρὸν. Tetigit etiam ὀκλαδίας δίφρους obiter *Schefferus* de *Re Vehi* ul. libr. II. c. 5. ibique lectorem ad *Chimentellium*, quem mihi inspicere non licuit, ablegat, qui pluribus ea de re scripserit. eodemque loco de *faldissorio*, vel, ut exarandum putat, *faldissolio*, quod cum *Graecorum* ὀκλαδίας componit. videndus et *Eustathius*. Verbum est huic nomini non dissimile ὀκλαδιῶν apud *Etymologum*, eiusdem scilicet notionis, ac ὀκλάζειν, unde vocis ὀκλαδίας originem *Grammatici* repetunt. Sed hinc iam discedere lubet, atque ad alia properare.

δίφροι δυσοχηεῖς] C. V. διωχεῖς· vid. supra VII, 116. unde hic locus corrigendus: legendum enim οἷονεὶ οἱ δύο ὀχοῦντες, quae vehunt duos etc. hic enim est διοχῆς δίφρος· δίφροι θ. ὡς ἐν *Av.* E. C. V. coniungit δίφροι θ. cum praecedentibus: legit enim οἱ δύο ὀχοῦντες δ. θ. ὡς etc. *Salm.* διωχοι vel διωχεῖς, et laudat *Hesych.* et *Etymolog.* in διωχῆς ἢ διωχός. KUERN.

δίφροι δυσοχείς] δίφροι διωχείς· ita enim MS. noster, ut et supra VII, 116. δίφρος δὲ διωχῆς etc. in MS. ubi et ex *Hesychio* δίωχος attuli de eodem, et ex *Eustathio*, qui διόχης habet. MS. lectio itaque non temere mutanda videtur, quamvis et superior scriptio vulgata διοχῆς quoque non mala sit. hic certe pessima δυσοχείς· ut et mox δυσοχοῦντες· nihil absurdus ad *Pollucis* mentem. tu scribe ut MS. noster habet, εἰρημένοι· οἷον οἱ δύο ὀχοῦντες· quod supra dixit δύο φέρων δυνάμενος. Dein a novo incipiendum hic: δίφροι θετταλικοὶ, ὡς ἐν etc. ita enim MS. et certe non aliter scribendum vel subiecta χρῆσις docet *Eupolidea*: δίφρος θετταλικὸς τετράπους, et mox θετταλικὸς δίφρος. adducit hæc *Rhodiginus* VIII. Ant. Lect. 15. *Sylburgius* Notis in *Clenard.* et *Antesign.* ubi δίφρον inter foemina recenseri improbat, ad hæc *Eupolidis* adnotat, sic *Italus sellas* quasdam dici *quadrigas*, quatuor scilicet nixas columellis aut pedibus: vid. et *Foesium* *Oecon.* *Hipp.* et *Casaubonum* nostrum I *Athen.* 22. IUNG.

δίφροι δυσοχείς] Bene MSS. διωχείς· sic enim, ut et restitutum fuit VII, 116. hic in textu scripsi. mox etiam vulgo δυσοχοῦντες, quod eadem illa manus, quae δυσοχείς, corrumpere perrexit. vera lectio et a MSS. in textum reddita est. sic et utrobique *Kuehnus*, nisi quod ille διοχῆς rectum etiam. Impegerat tamen gravissime in has sellas vir idem eruditissimus ad *Aelian.* IV, 22. ubi δυσοχείς, sic enim tum legendum putabat, *sellas duplici taenia vel loro intensas* significare censet.

ἐν Νήσοις Ἀριστοφ.] Absunt a C. A. usque ad βαθράδια, nec aliter *Salmas.* KUEHN.

ἐν Νήσοις Ἀριστοφ.] Desunt in MS. ἐν Νήσοις Ἀριστοφάνους· βάρθρα, βαθράδια· et iunguntur itaque θρανίδια, ὡς ἐν *Ταγηνισταῖς*· sed vulgatam lectionem probam esse duco. de *Nήσοις Aristophanis* *Casaubonus* noster II. *Athen.* 15. IUNG.

48.

σκελύθρια] Pr. ed. σκελίθρ. vid. supra III, 90. SEB.

σκελύθρια] Supra VII, 180. C. V. σκολύθριον· sunt autem σκολύθρια *parvae sellae Thessalicae* cum pedibus tribus, vel *tripedes*: C. A. σκελύθρια non habet. KUEHN.

σκελύθρια] σκελύθρια habet et MS. noster, priores editi σκελίθρια. Mirum ita ubique haerere hic et supra III, 90. scripturam. Omnino emendandum est σκολύθρια, ut iussit *Leopardus* II. Emend. 8. et vide quae supra scripsi, a *Salmasio* meo admonitus, ubi et locus ipse *Platonis*, quem *Noster* hic inquit, ex *Euthydemo* allatus fuit. et eum denuo lubet

adferre cum verbis *Etymologici Magni*: Σκολύθριον, Πλάτων τίθησιν ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἡμῶν λεγομένου ὑποποδίου, ὑπὸ ποιητῶν δὲ ὑποθρονίου· Πλάτων, ὥσπερ οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθιζήσεσθαι ὑποσπῶντες, χαίρουσι καὶ γελῶσιν, ἐπειδὴν ἴδωσιν ὑπιον ἀνατετραμμένον· τινὲς δὲ ἐπὶ τῶν μικρῶν διφριδίων ἐξεδέξαντο τὴν λέξιν. Sed male accepit in hoc loco *Platonis*, pro ὑποπόδια, cuius rei supra a *Salmasio* admoniti sumus. Non certe sic cepit *Pollux*, sed diserte de δίφροις vel διφρίσκοις· saltem eius verba hic recte interpunge, vel potius interpunctionem, inquam, post τρίποδες tolle, quamvis ea et in MS. sit. Sic scribe hic: σκολύθρια, ἅπερ ἔστι μικροὶ τρίποδες Θετταλικοὶ δίφροι· exponit δίφρους Θετταλικούς, sed μικρούς, et quidem τρίποδας· vel διφρίσκους Θετταλικούς τρίποδας eodem modo, quo ex *Eupolide* modo nominavit δίφρον Θετταλικὸν τετράπονν. Alias et *Suidas* σκολύθρια exponit ὑποπόδια. Ursumque *Hesychius*: Σκολύθρια, ταπεινὰ δίφρια, ὑποπόδια· σκολύθρων, ταπεινῶν, ἀπὸ σκολύθρων δίφρων. Sed abrumpamus hunc locum. IUNG.

σκελύθρια] σκελίθρια in prioribus ante *Seberum* editionibus fuit: σκελύθρια reposuit *Kuehnius*: non bene sanequam. et ipsi quoque MSS. in pravam eius vocis lectionem conspirant. non tamen est dubium, quin σκολύθρια vera sit scriptura, uti iam monui VII, 180. in *Hesychio* non tantum σκολύθρια lego, sed et σκόλυθροι· Σκολύθρων, inquit, ταπεινῶν ἀπὸ σκολύθρων, δίφρων· ibi nodum in scirpo quaerit *Guietus*, cum reponere tentat: ταπεινῶν δίφρων, ἀπὸ σκολύθρων· quid enim ista sibi velint? aut quaenam ista sint σκόλυθρα, unde nomen habeant σκολύθρια? frustra fuit etiam *Stephanus*, qui σκολυθρίων maluit. multisque se modis in hoc loco torsit. ut enim a θράνος, θράνιον, δίφρος, δίφριον, sic et a σκόλυθρος, σκολύθριον. Istud porro ταπεινῶν ἀπὸ σκολύθρων, χρῆσις est alicuius scriptoris vel poëtae, cui *Hesychius* adiecit interpretandi causa δίφρων· neque ταπεινῶν opus erat addere, ut in priori *Glossa* fecerat, ταπεινὰ δίφρια, cum in ipsis auctoris verbis id contineretur. Videor autem hanc mihi vocem invenisse in *Aristotele*, sed cui caliginem obduxerit Codicum editorum corruptela. sic ille *Philosophus Problem.* Sect. 16. quaest. 4. ubi de aequalibus angulis incidendi atque reflectendi quaerit: τὰ δὲ εὐθύγραμμα, διὰ τε τὴν κάθετον αὐτὴν εἰς τοῦμπροσθεν προσηνέχθη ἐκκρούεσθαι, καθάπερ τοῖς τε ξυρουμένοις τὰ σέλη συμβαίνει, καὶ ὧν τοὺς κολύθρους ὑφαγπάξουσι· in prioribus ita legendum, me iudice: τὰ δὲ εὐθύγραμμα, διὰ τε τὴν κάθετον αὐτῶν εἰς τοῦμπροσθεν προσενεχθῆναι, ἐκκρούε-

ται· quae scriptura rei, de qua sermo est, aptissime convenit. at in istis, quae sequuntur, scrupuli plus est atque molestiae rei, qua te non prompte expedire queas. *Is. Vossius* vir eruditissimus, cuius opinionem ad se missam politissimus *Graevius* in *Hesiodicis* luci donavit, in hunc illa refingebat modum: καθάπερ τοῖς τε συρομένοις τὰ σκέλη συμβαίνει, καὶ ὧν τοὺς πελύτρος ὑφαρπάζουσι· in quibus hominis acumen et industriam merito collaudes. sed ad *Aristotelis* institutum, rationibus bene subductis, nihil quicquam faciunt isti loripedes, aut quibus pedulibus opus erat ad firmandos gressus. ego propius accedere puto ad vestigia lectionis editae ipsiusque rei veritatem hanc emendationem: καθάπερ τοῖς τε συρομένοις τὰ σκέλη συμβαίνει καὶ ὧν τοὺς σκολύθρους ὑφαρπάζουσι· ibique per συρομένους τὰ σκέλη intelligo, qui pedibus adductis et attractis affliguntur ad terram, quod ὑποσκελιζέσθαι proprie Graeci dicunt. par illorum est ratio, quibus ὑποπόδια vel σκόλυθροι subducuntur. et istius nequitiae fuisse nebulones quosdam apud veteres, qui suppedaneis aut sedibus subductis homines everterent ad faciendum risum ex *Platone* manifestum est. in hoc autem *Philosophi* loco σκόλυθροι desuppedaneis sunt capiendi, non de sellis humilioribus, neque obest, quod illa notione purioris eloquii auctores hanc vocem damnant, siquidem et alia sint pluscula, quae, quamvis ab iis virgula notata, τῶν κεκριμένων tamen auctoritate nituntur; id alias in tempore forsitan latius ostendemus. quanquam et praeterea de *Aristotele* constet, illum, uti rerum ipsarum cognitionem ab opinione populari petendam voluit, sic neque communibus abstinuisse verbis loquendique modis, ut pleraque quae Grammatici improbant et reiiciunt, in eius scriptis reperias. Prima vero litera vocis σκολύθρους facile perire potuit, quod eadem praecederet in τοὺς· quin etiam aliquando studio librariorum omisisse aut literas aut syllabas incipientis alicuius vocis, quibus erat prior finita, nemini paululum in re Critica versato latere potest. Porro cum *Philosophi* mente id congruit apte, quod nullus iam expectat, ut hoc loco demonstrem. Similis est huic admodum altera vox in eodem *Grammatico*: Σκολύφρον, θρανίον· malleμ σκολύφριον· de facillima commutatione τοῦ φ et ϑ nihil hic dicam. Tribus innixas fuisse pedibus hic iunuit *Auctor*, talesque sellae in nummis et marmoribus plurimae conspiciuntur, unde formam earum petant curiosi. a Thessalis autem quae conficiantur erant pulcherrimae. de sellis autem Thessalicis modo *Noster* et VII, 112. ad quem locum *Kuehni*um vide. *Hesypollux Val. V.*

chius: Θετταλικὸς δίφρος, διάφοροι εἰσὶ τῷ κάλλει οἱ Θετταλικοὶ δίφροι· ἴδιον γὰρ τι γένος αὐτῶν κατεσκευάσται· ut propriam itaque et ab aliis diversam habuisse sibi formam hinc colligas. adde *Erotianum* in ἔδος.

Εὐθυδήμῳ] C. V. *Εὐδήμῳ*· male: extat enim etiamnum in *Euthydemo* *Platonis* hic locus: οἱ τὰ σκελύθρια τῶν μελλόντων καθιζήσεσθαι ὑποσπῶντες χείρουσι καὶ γελῶσιν, ἐπειδὴν ἴδωσιν ὑπτιον ἀνατετραμμένον· qui *sellulas iam iam assessuris clanculum subtrahunt, gaudent ridentque quando viderint in tergum revolutum.* ΚΥΕΗΝ.

Εὐθυδήμῳ] Male MS. *Εὐδήμῳ*. IUNG.

καὶ οἱ θράνοι δέ, δ. ἂν δοκοῦσιν εἶναι] MS. εἶναι δοκοῖεν.

SEBERUS.

καὶ οἱ θράνοι δέ, δ. ἂν δοκοῦσιν εἶναι] C. A. θράνοι δέ δίφροι ἂν δοκεῖεν εἰπόντος etc. C. V. δίφροι ἀντεῖναι δοκεῖεν· leg. δίφροι ἂν εἶναι δοκοῖεν. ΚΥΕΗΝ.

καὶ οἱ θράνοι δέ, δ. ἂν δοκοῦσιν εἶναι] MS. καὶ θράνοι δέ δίφροι ἂν εἶναι δοκοῖεν, εἰπόντες (sed recte emendatum εἰπόντος) ἐν Πλ. Ἄρ. *Seberi* MS. quoque εἶναι δοκοῖεν. IUNG.

καὶ οἱ θράνοι δέ, etc.] Haec et sequentia multimodis e MSS. cum emendavimus, tum ditavimus. singulorum rationem facile percipiet eruditus lector, ubi MSS. lectionem contulerit. satis itaque habebimus apposuisse vulgarem scripturam: καὶ οἱ θρ. δ. δ. ἂν δοκοῦσιν εἶναι, εἶπ. ἐν Π. Ἄρ. Ἀντι δέ * θράνου, στ. κ. κ. θράνιον, ἄλλως ξυλίγιόν ἐστιν· Ἀριστοφ. γοῦν etc. λέγων· καὶ τοί με οὐ λέληθεν etc. sed recessimus tamen in quibusdam a MSS. qui ipsi non bene digesta serie haec praeferebant, *Iungermannum* in plerisque sequenti: *Aristophanis* autem illum versiculum: μία μὲν γὰρ ἐστὶν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου habent et *Excerpta Falckenburgiana*. *Suidam* vide, qui *Aristophanei* quoque loci meminit. θράνος autem et θρῆνυς nomina sunt affinia plane. denique suppedaneorum inventum Persis adscribit *Clemens Alexandrinus*. Porro ξυλίγιον ex prava pronunciatione τοῦ ξυληγίου est ortum, qualia in *Polluce* habuimus plura.

ἀντι δέ * θράνου] *Aristoph. Pl. v. 545.* sic autem ibi, et ex eo hic in MS.

ἀντι δέ θράνου, στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος· ἀντι δέ μάκτρας

πιθάκνης πλευρὰν ἐρῶαγυῖαν.

Indeque statim MS. καὶ θρανίον δέ ὑποκορισόμενος ἂν εἶποις· καὶ τοί με οὐ λέληθ. Et haud dubie verba ista θρανίον καὶ ἄλ-

λωσ ξυλ. ε. mox abundant. nota autem quod MS. ξυλύφιον.
SEBERUS.

ἀντὶ δὲ* θράνου] Plenius hunc locum dant MSSSti, ut iam Cl. Sebero notatum, nisi quod C. V. legit, κατεαγῶτος θράνιον μάκρας· male. post εἴποις C. V. καὶ μοι (leg. με) οὐ λέληθεν ὅτι θράνιον καὶ etc. ΚΥΒΗΝ.

ἀντὶ δὲ* θράνου] Sequitur in MS. ita: ἀντὶ δὲ θράνου, στ. κ. κατεαγῶτος· ἀντὶ δὲ μάκρας, πιθάκης πλευρὰν ἐρῶγυῖαν· καὶ θράνιον δὲ ὑποκορισάμενος ἂν εἴποις· καὶ μοι οὐ λέληθεν ὅτι θράνιον, καὶ ἄλλως ξυλήφιόν ἐστιν. Ἀριστοφ. γ' οὖν τ. etc. Quo pacto et Seberi MS. nisi quod rectius ibi ὑποκορισάμενος, et καὶ τοι με οὐ λελ. Locus sine dubio disiectus. nam postmodum ista: καίτοι με οὐ λέληθεν, ὅτι θρ. κ. ἄ. ξ. τί ἐστιν. Sed istorum loco χρῆσιν Aristophanis, ad eam rem, quam dixerat de πατταλίου significatione, male omiserant in vulgatis: μία μὲν γὰρ ἐστὶν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου· ἐπὶ θράνουσ δ' ἐκάλουν etc. eandem χρῆσιν et in suo MS. hic invenit A. Schottus. Iam si tanti quid ego censeam, totum locum ita concipiam, partim e Nostro et Seberi MSS. partim e vulgatis. καὶ οὐ θράνοι δὲ, δίφροι ἂν εἶναι δοκοῖεν, εἰπόντος ἐν Πλούτῳ Ἀριστοφάνους·

ἀντὶ δὲ θράνου, στάμνου κεφαλὴν κατεαγῶτος· ἀντὶ δὲ
μάκρας,

πιθάκης πλευρὰν ἐρῶγυῖαν. —

καὶ θράνιον δὲ ὑποκορισάμενος ἂν εἴποις· Ἀριστοφάνης γοῦν τῷ ὀνόματι ἐπὶ πατταλίου κέχρηται ἐν τοῖς Βατραχοῖς, περὶ τοῦ δεῖν ἀπάγξασθαι λέγων·

μία μὲν γὰρ ἐστὶν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου.

καὶ τοι με οὐ λέληθεν, ὅτι θρανίου καὶ ἄλλως ξυλήφιόν τι ἐστὶν· ἐπεὶ καὶ θράνουσ ἐκάλουν καὶ τὰ ξύλα etc. sic mihi festinanti videtur. alii accuratius expediant. Quod ad primum locum Aristophanis attinet, in eo hodie vulgatur, ἀντὶ δὲ θράνουσ, στάμνου etc. Sed ego emendandum credo ἄ. θ. θράνου, στάμνου etc. ut Pollucem nostrum legere MS. probat, et diserte quae praecedunt, οἱ θράνοι, quo genere et segm. praeced. habes. σ a στάμνου, ut saepius accidit, adhaesit, et non suae vocis fini, sed alterius. In secundo autem versiculo apud Aristophanem plenius sequitur: πιθ. πλ. ἐρῶγυ. καὶ ταύτην. — Alter locus, qui in Ranis est, quemque ex MS. nostro et Schotti restitui, paulo plenius quoque adscribendus est. Βακχῆς nempe quaerit ex Hercule viam, qua celerrime perveniat εἰς ἄδου κάτω· respondet ille:

φίρε δὴ τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα;

X x x 2.

μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου
κρεμάσαντι σαυτόν. —

Non vero videntur ceteri Grammatici *Polluci* nostro omnes assensisse in hoc loco explicando. Certe *Suidas* non pro *paxillo*, de quo restem nectendo se suspendat quis, ut hic *Pollux* explicat, sed de scabello, cui insistens quis collum induat laqueo, quo fiat litera pensilis sive longa, ut ille iocatur. Ita enim scribit: θράνιον, θράνος, καὶ θράνια, ταπεινά τινα δίφρα· καὶ ὑποπόδια γὰρ λέγονται· καὶ ἡ παρὰ τῷ ποιητῇ θρήνυς· ἐφ' ᾧ ἰστάμενοι οἱ ἀπαγχόμενοι ἀρτῶσιν ἑαυτοὺς λακτίζοντες αὐτά· Ἀριστοφάνης βατραχοῖς·

μία μὲν ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου.

καὶ θράνιος δίφρος. *Hesychius* tamen quoque θρανίου vocem inter alia per *paxillum* exponit: θρανίον, δίφρος, ὑποπόδιον, πάσσαλος, θρόνος, καὶ τὸ ὑπὸ τοῖς φανώμασι σανίδωμα, καὶ λάσανα, καὶ νεῶς μέρος, καὶ τὸ ὑπὸ τὴν δοκὸν τι· quae omnia adscripsi, quoniam *Noster* et *ξυλήφιόν τι* exponit: ita enim malo scribere cum nostro MS. quam ut vulgo *ξυλίφιον* et ut in *Seberi* *ξυλύφιον*· quamvis et hoc non dampnandum, sicut vulgatum. Videtur vero apud *Suidam* quoque θρανίον et θρανία paroxytonos scribendum, ut apud *Hesych.* est: et hic ubique in MS. et supra III, 90. VII, 182. et *Eustath.* ad *Od.* α. IUNG.

θρανίον, * καὶ ἄλλως etc.] Absunt a C. A. usque ad segm. 49. dein legit *ξυλίφιον δεῖν ἀπάγξασθαι*. *Interpr.* *abrumpere oportet*: malim, *de suspendio peragendo loquens*. C. V. post λέγων ipsa verba *Comici* subiicit: μία μὲν γάρ ἐστιν ἀποκάλω καὶ θρανίου, leg. ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου· est quaedam enim via (ad Orcum) a *reste* et *paxillo*. *Schol.* in *Ranas* notat θράνιον esse scabellum, cui insistebant, qui se in laqueum voluerunt induere, podoque facto illud pedibus subvertebant. *Pollux* accipit de *Paxillo* ligneo, uti et *Hesychius* θρανίον inter alia πάσσαλον interpretatur. ΚΥΗΝ.

49.

ἐπεὶ καὶ θράνους ἐκ.] C. V. ἐπὶ θράνους δὲ κάλων, leg. ἐπεὶ θράνους ἐκάλουν. C. A. non habet ἐπεὶ κ. θ. ἐ. καὶ τὰ· dein ξύλα δὲ τὰ κλείοντα τ. π. τ. ligna quae claudunt lateritios parietes. ΚΥΗΝ.

βλαῦτα,] βλαύτας· vide supra VII, 97. aut βλαῦδας. *Hesych.* Βλαῦδες, ἐμβάδες, κρηπίδες, σανθάλια. ΣΕΒ.

βλαῦτα,] C. A. βλαύταις· *Salm.* βλαύτας, βλαυτία. ΚΥΗΝ.

βλαῦτα,] MS. χοῆ βλαύτας, sicut et *Seberi*, et ita emenda eo genere enim et supra *Noster* VII, 57. IUNG.

βλαῦτα,] *Reposuimus ad fidem MSS. βλαύτας. Sic scilicet et βλαύτη deteriori genere saepius effertur. Aristides in Oratione praestantissima περὶ παραφθίγματος, de Momo narrat, quod cum nihil in Venere reprehendendum haberet, βλαύτην ἐσκώπειτο. Βλαυτία isto accentu et in Epigrammatum corpore variis in locis occurrit. apud Suidam in βάρθρα usurpatos ab aliquo scriptore βλαυτίους invenio: ἀπολυόμενον δὲ αὐτοῦ τοὺς βλαυτίους, nisi malueris forsitan βλαυτούς. De σανδαλίοις et ὑποδήμασι egregie multa docuit *Salmasius* ad *Tertulliani Pallium. Διάβαθρα*, quae sequuntur, civitate Romana donata cognoscimus ex istis *Festi*, seu potius mutilatoris illius: *Diabathra, genus solearum Graecanicarum.**

βλαυτία] MS. βλαύτια, proparoxytone, quomodo et in *Hesychio* videtur legendum, ubi vulgo: Βλαύρια, σανδάλια· nam certe et βλαυτοῦν exponit ὑποδείν ἢ πλήσσειν σανδαλίον· et in σανδάλια, σάνδαλα, ait, γυναικεῖα ὑποδήματα, ἃ καὶ βαβλάντια· ubi *Sylburgius* bene emendavit, ἃ καὶ βλαυτία. Et *Suidas*: βλαυτίους, σανδαλίους. βλαυτίον, ut vulgo proparoxytonos quoque apud *Eustath.* ad Ἰλ. ξ. habes: et *Athen. lib. VIII.* In *Lexic. Graecol. vet.* iterum proparoxytonos: βλαυτίον, ὑπόδημα· solea. IUNG.

καὶ τοι καὶ σανδάλι' ἄν etc.] MS. καὶ που καὶ σάνδ. SEB.

καὶ τοι καὶ σανδάλι' ἄν etc.] C. A. et *Salmas.* καὶ που κ. σ. ἄ. τ. εἴποι διάβαθρα· vid. *Hesych.* in διάβαθρα. KUEHN.

καὶ τοι καὶ σανδάλι' ἄν etc.] MS. καὶ που καὶ σανδάλια etc. et *Seberi* MS. που· idque placet, quamvis parum intersit. IUNGERM.

διάβαθρα.] Ea promiscuo usu tam viris quam foeminis supra VII, 90. Non recte itaque *Hesychius*: Διαβάθρα, εἶδος ὑποδήματος γυναικεῖον· ubi quoque διάβαθρα videtur legendum, ut ἔμβαθρα aliud calceamentorum genus supra VII, 92. IUNG.

εἴρηται] προεἴρηται *Salm.* KUEHN.

εἴρηται] Scribe ut MS. habet, ὑποδ. προεἴρηται· supra nimirum libro VII. cap. 22. IUNG.

εἴρηται] Melius e MSS. προεἴρηται· sic saepe *Noster* loquuntur.

δὲ, ὅτι] MS. δ' ὅτι. IUNG.

Θεόπομπος ὁ Κωμικός] MS. ἐν Παμφίλοις, σανδ. SEB.

Θεόπομπος ὁ Κωμικός] MSSti ἐν Παμφίλῃ Κ. *Theopompri* Παμφίλῃν laudat et *Athenaeus*: dein C. A. σάνδαλα etc. ἐν μ. σανδαλοθήκας· caetera capitis absunt. KUEHN.

Θεόπομπος ὁ Κωμικός] MS. noster, Κωμικός ἐν Παμφίλῃ

σανδ. *Seberi* MS. ἐν Παιφίλοις. Utrum verius? *Nostri* MS. scriptura. Et apud *Athen.* enim lib. XI, in λεπάστη idem Θεόπομπος Παμφίλη laudatur. Quae sequuntur *Menandrea* et supra adduxit VII, 87. IUNG.

Θεόπομπος ὁ Κωμικός] Quod et titulum ipsius fabulae possimus exhibere, gratiam illam habemus MSS. observat eam *Theopompi Pamphilam* ex *Athenaeo* et *Etymologo Meursius* in *Attica Bibliotheca*. *Pamphilus* etiam inter titulos fabularum notus. restituimus illum *Eubulo* IX, 91. ubi corrupte vulgati Ἀμφίβολον habebant. utriusque vero tituli an designent personam, quae in omnium est amore atque gratia, an potius, qui plurimas res deperit, earumque cupiditate trahitur, exploratum non habeo. Quod autem *Theopompus σανδάλια* mulieri adscripserit, non est ut adeo miremur; nam saepius mulieres sandaliis seu soleis indutas legisse memini. in meretricularum ornatu ἐπίχρῶσα σανδάλια *Lucianus* enumerat. et mellitissimus *Bion* Venerem canit interfecti Adonidis dolore percussam per aspera montium et agrorum ἀσάνδαλον errare. sanequam et *Hesychius* Σανδάλια exponit γυναικεῖα ὑποδήματα, quae et βλαύτια dicantur, uti recte emendarunt eruditissimi viri: sed in re nota morari non lubet. Considerent vero viri docti, an non σανδάλιον ἀπὸ τῶν σανίδων sit derivandum, a tabulis, quas homines vetustissimi, corio nondum utilius in hunc usum invento, pedibus suis subligabant: sed id iam his scriptis *Camerario* placuisse video.

50.

καὶ σανδαλοθήκας, καὶ πέλυτρα] Ita et II, 196. nec aliter leg. *Leopard.* non tantum hinc, sed etiam e lib. VII, 91. ubi alias πέλυτρα. *SEB.*

καὶ σανδαλοθήκας,] C. V. post σανδαλοθήκας legit, οἱ δὲ ὑπεῖναι δεῖ πόδια, πέλους, καὶ πέλυτρα etc. leg. οἷς, quibus vero subesse debent pedulia, impilia. *Salmas.* leg. πέλλυτα, ex *Hesychio*. μοκ pro ποδίας leg. πόδια. *KUENH.*

καὶ σανδαλοθήκας,] Ita MS. auctior, σανδαλοθήκας· οἱδὲ (emendatur videtur εἰδὲ) ὑπεῖναι δεῖ, πόδια, πέλους, πέλυτρα· οὕτω γὰρ τὰ πόδια Σοφ. καλεῖ. etc. Illud οἱ δὲ non satis possum ob superpositum agnoscere, an spiritu leni vel aspero notatum sit. Rectene vero emendatum εἰδὲ? An forte ἄ δὲ scripsit: alias sane locus vulgatus ita restituendus est: σανδαλοθήκας· ἄ δὲ ὑπεῖναι δεῖ, πόδια, πέλους, πέλυτρα· οὕτω γὰρ τὰ πόδια Σοφοκλῆς καλεῖ· de ποδίοις *Noster* supra quoque II, 196. et VII, 91. ubi utrobique et de πελύτροις, quibus

tamen *χοῆσιν* ex *Aeschylō* utrobique adiungit, non ex *Sophocle*. De *πίλοις* statim. Considerabis tamen an rectius: *εἰ δὲ ὑπεῖναι δεῖ* etc. mihi non satis hic liquet. IUNO.

καὶ σανδαλοθ. καὶ πέλυτρα.] Mutilum hunc ante nos locum MSS. ope pristino nitore reddidimus. quotiescunque vero tam elegantia atque erudita turpiter video depravata, non possum non illorum hominum intemperias abominari, qui pro integro atque sano *Pollucis* corpore disruptum id et membratim nefarie dissectum nobis in manus tradidere. de-erant ista in vulgatis editionibus: *οἱ δὲ ὑπεῖναι δεῖ πόδια, πῖλους*. quae sic pari consensu Codices manu exarati prae se ferunt, quamvis in libro *Falckenburgii* corruptissime haec ita legantur: *οἱ δὲ εἰπεῖν αἱ δὲ ποδοὶ ἐπίπλος* in quibus tamen vestigia verae scripturae elucent: *οἱ δὲ ὑπεῖναι δεῖ πόδια καὶ πῖλους*: plenius altero *καὶ*, quod omittunt ceteri. sed equidem mireris *Interpretes* nostros in istis minutis atque facilibus non inquam haerere, sed labi; sollicitant enim voculam primam *οἱ*, frustra sane; id enim tertio casu positum Atticis scriptoribus in usu frequenti est: *huic autem subesse decet*: seu potius: *post haec subiici oportet πόδια, πῖλους* etc. ad eundem *Dativum* saepius adhaesisse in *Aeliano Schefferum* eruditi *Commentatores* docuerunt. sed in eo quidem id minus mirum videri debet, siquidem ille vir, quod utique dolendum, linguae Graecae eiusque genii parum fuerit peritus. in hoc autem *Pollucis* nostri loco non tantum id *Interpretibus* nostris contigit, sed et *Doctissimo Vossio*, qui, cum ad summum illud eruditionis lumen *G. Graevium* loci huius emendationem ex suo Codice mitteret, sic scripsit: *Ἄ δὲ ὑπεῖναι δεῖ*. Vide *Lectiones Hesiodicas* eximii viri, ubi capituli huius residua sic ferme, uti nos in textu reposuimus, exhibuit *Vossius*, ibique de *πίλοις* et *πέλυτροις* non vulgaria reperies. Mox erat editum, *οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς τοὺς πόδας καλεῖ* quo nihil ineptius comminisci poterant: *πόδια, pedulia, ἐντελήμματα ποδῶν, ἤγουν φασκίας*, ut *Hesychius* habet, quod posterius interpretamentum a Romanis sumptum, qui *fascias* appellabant haec *pedulia*. *Nonius* ex *Ciceronis* in *Clodium* adducit haec verba: *Tunc quum vincirentur pedes fasciis, quum calauticam capiti accommodares*: hae quidem fasciae sunt *pedules*; aliae enim *cruales*, siquidem utraeque separatim nominantur *D. XXXIV. tit. 2. Fasciae cruales pedulesque et empilia vestis loco sunt*: *πόδια* quidem et *πῖλοι* *impilia* sunt et fasciae *pedules*, *πέλυτρα* vero potius intelligam de fasciis *cruralibus*. simili velamentorum involucre *crura*

sua Thraces obtexisse testis est *Herodotus* in *Polymnia*: τὰς δὲ κνήμας ῥάκεισι φοινικέοισι κατελίχαιτο, quae fasciae non aliae sunt, quam crurales, in aliis quoque Graeciae populis usitatae; sed istas colore puniceo imbutas Thraces soli pedibus suis circumdederant. porro fascias crurales cruribus semper obvolutas existimo, pedulia vero constitisse plerumque ex lana coactili, vel plexa, quibus induerentur pedes, non involverentur. id arbitror patere ex adductis a nobis locis, ipsoque nominum, quibus hae res designantur, ingenio. πέλυτρα enim a circumvolvendo sunt dicta; πῖλοι autem, qui et πόδια a cogendo et cudendo, vel condensando, siquidem ex tali materia confecta fuerint olim pedulia apud veteres, quod itaque postea nomen remansit quoque de plexis pedulibus. secus apud Romanos se res habuit, qui tam pedes quam crura fasciis involvebant. egregius e *Ciceronis* Oratione in *Clodium* supra nobis allatus est locus: *Varro Catone*: *Mihi puero modica una fuit tunica et toga, sine fasciis calceamenta*: quo nihil magis perspicuum habere queas. labente tamen tempore et hi impilibus et pedulibus sunt usi, quae eadem omnino cum Graecorum πῖλοις et ποδίοις· attamen *Musonius* antiquorum rituum philosophus callentissimus πῖλων περιδέσειν inquit apud *Stobensem* Serm. I. locus est egregius, adscribique dignus: διὰ τοῦτο οὐδαμῶς καλὸν οὔτε ἐσθῆσισι πολλαῖς κατασκέπειν τὸ σῶμα, οὔτε ταινίαις κατελεῖν, οὔτε χεῖράς τε καὶ πόδας περιδέσει πῖλων τε καὶ ὑφασμάτων τινῶν μαλακύνειν τοὺς γε μὴ νοσοῦντας: ut non pedibus induta solummodo, sed et circumvincta videas pedulia. rem vero ipsam, quam verbis istis continet elegans philosophus, hauserat e *Re Publica Platonis*, in qua legibus Atheniensis summi permissum non fuit aut pileo caput, pedesve calceis tegere, ne naturae, quae, quod satis erat utrisque tutelae, providerat, fieret contumelia. vide lib. XII. de Legib. sub initium. Fasciam vero apud *Martialem* lib. XI. Epist. 105. *Fascia te tunicaeque tegunt, obscuraque palla*, de cruralibus intellige, quae fascias, quibus crura vestiuntur, *Quinctilianus* vocavit lib. XI. cap. 3. possem equidem ad hanc rem illustrandam alia plura in medium adferre. sed modum esse in rebus decet atque certos fines, quos intra consistendum: nos tamen animo nostro indulsimus aliquando.

* τοὺς πόδας] *Leopard*, II, 2. leg. Σοφ. τὰ πόδια, (aliter τὰς ποδίδας) infra segm. 168. καλ. ΣΕΒ.

* τοὺς πόδας] τὰ πόδια, pedulia, vel pedulia intelligit,

et ita, ni fallor, scriptum olim, nec aliter, ut postea vidi,
C. V. ΚΥΕΗΝ.

τοῖς ποσὶ] Male MS. τ. δ. π. τοῖς ποσὶ. IUNG.

ἐν Συμπ. φ. Ἐντελιγμένον etc.] In *Symposio*; omissum
Interpreti, locus *Platonis* in C. V. ita extat: Ἐντελιγμένον
τοὺς πόδας εἰς πῖλους καὶ ἀνακίδας· (ἀρνακίδας) pedes involuti
coactilibus pellibus agnitis. ΚΥΕΗΝ.

ἐν Συμπ. φ. Ἐντελιγμένον etc.] MS. ἐν εἰλιγμένων τοὺς
πόδας εἰς πῖλους καὶ ἀνακίδας. Sed bene emendatum alia ma-
nu, ἀρνακίδας. Tu locum mutilum ita prorsus iam restitue:
φήσας, Ἐντελιγμένων τοὺς πόδας εἰς πῖλους καὶ ἀρνακίδας·
ἀλλὰ καὶ Κρ. ἐν. Attulit *Noster* et supra 172. IUNG.

ἐν Συμπόσιῳ etc.] Aberant illa vulgo, quorum gratia
Platonis hoc loco uti voluerat *Onomasticographus* noster εἰς
πῖλους καὶ ἀρνακίδας· tum et ἐντελιγμένων cum integerrimo
Codice Palatino scribendum fuit, ut quidem in ipso *Platone*
legitur. Πῖλους ea significatione usurpasse putarunt *Hesio-*
didus in istis: Ἀμφὶ δὲ ποσὶ πέδιλα βυῖς ἴφι κταμένοιο Ἄρμενα
δήσασθαι, πῖλοις ἔντοσθε πυκιάσας· maluero tamen de coactili
lana *Poëtam* capere, siquidem πῖλους non ipsis pedibus in-
dudi iubeat, ut tamen de pedulibus factum scimus, sed cal-
ceos iis condensari. id cum animadverteret *Moschorulus*,
difficultatem istam tali expositione loci removere conatus
est: πῖλους ἔνδον τῶν ὑποδημάτων πυκιάσας, αὐτοὺς τοὺς πόδας
δηλονότι· exploratum scilicet habuit, non calceis adhaesissae
pedulia seu πῖλους, sed priusquam quis se calcearet, ea pe-
dibus induxisse, quo itaque *Poëtae* verba, quamvis reni-
tantur, trahere voluit. Sed addere iam lubet, quae de πῖ-
λοις *Tzetzes*, nam et ille de pedulibus locum intelligit, scri-
bit: κυρίως τοῖς ἐξ ἐρίων πεπιλημένοις καὶ συμπαιηθεῖσι καὶ
συσφιγθεῖσιν ὑφάσμασιν, ἃ οἱ ἰδιῶται νῦν κέντουκλά φασι, νῦν
δὲ πῖλα καὶ ἀρτάρια· editum est πῖλα τὰ ἀρτάρια· sed quod
posui, praestat. possis et ita: νῦν δὲ πῖλα ἦτοι ἀρτάρια. Sic
enim ad *Lycophronem* alter *Tzetzes* v. 855. ἀσκέραι δὲ κυρίως
τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πῖλα ἦτοι τὰ ἀρτάρια· pluries autem eo loco
etiam in editione praestantissima ἀρτάρια scriptum est; male
tamen, quamvis ad H. A. probet alicubi *Salmasius*. *Suidas*
quoque: Πῖλα, τὰ κέντουκλα et Πῖλος, κέντουκλον· quod
posterius sic et habet *Moschorulus* περὶ Σχεδῶν pag. 86. por-
ro hanc illius vocis ἀρτάρια notionem amplius confirmare li-
cet e *Glossis Nomicis*: Πεδούλια ποδῶν καλύμματα· πέδα γὰρ
ὁ ποῦς· τινὲς δὲ τὰ ἀρτάρια ἠρμήνευσαν· optime quidem illae.
eius autem nominis ἀρτάριον, quod et ad *Lampridium Sal-*

masius animadvertit, incunabula sunt in antiqua Graecia, nam in *Hesychio* legitur: Ἀριτῆρ, ὑπόδημα· fueratque eo *Pherecrates* usus: *Suidas*: Ἀριτῆρ, ὑποδήματος εἶδος. Φερεκράτης Γραυσίν· apud quem et haec reperio: Ἀριάρια, παρ' ἡμῖν οἱ τῶν ποδῶν πῖλον· et in vulgari profecto lingua Graeca non pauca sunt ab ultima retro antiquitate repetenda, sicuti cum aquam appellant νερόν· de qua voce vide, sis, *Hesychium*. Ultimam hoc adiicio: veteribus etiam pedulia dicta ἀσκέρας *Tzetzem* monuisse vidimus ad *Lycophronem*, qui ex *Hipponacte* locum adfert: Οὐτ' ἀσκέραισι τοὺς πόδας δασείησι Ἐκρουσας — sed illum tamen *Grammaticum* iudicii falsum existimo; nam *Hesychius* calceamenti fuisse genus adfirmat, idemque et ἀσκάρους habet, mutata paululum scriptura, γένος ὑποδημάτων ἢ σανδαλιῶν· at magis est opportunum, quod *Onomasticographus* noster VII, 85. describat, ἀσκέραι, ὑπόδημα λάσιον, χειμῶνι χρήσιμον· ea nimirum de causa *Hipponax* δασείας ἀσκέρας dixerat, quod id ipsum est *Hesiodi*, πῖλοις ἔντοσθε πικάσας· videntur itaque e pellibus agnitis constitisse, quas *Iones* appellasse putes ἄσκους, quibus calor habendi causa villi non erant demti. *Suidas* an corruptus sit, qui vocem illam ὑποδήματα Ἀττικὰ interpretetur, non mihi compertum habeo. Eadem et ἀσκερικὰ alibi ab *Hipponacte* vocata.

Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς] In *Malthinis*. C. V. ita versum *Cratini* legit:

λευκοὺς ὑπὸ ποσὶν ἔχων πῖλους πλεκτούς.
alba subter pedes habens impilia.

Dein pergit idem *Codex*: ἔξεστι δὲ εἰπεῖν καὶ πλεκτούς πῖλους καὶ ἐπὶ τ. ο. οὐδῶνων, licet autem plexos pileos dicere de illis, quos vocant *udones*. ΚΥΡΗΝ.

Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς] Iterum vulgata pessime mutilata: tu omnia ex MS. redintegra, qui ita habet: Μαλθακοῖς, λευκοὺς ὑπὸ ποσὶν ἔχων πῖλους· ἔξεστι δ' εἰπεῖν καὶ πλεκτούς πῖλους· καὶ ἐπὶ etc. Egregie se gerit noster MS. hic, *Polluce* ipso supra adplaudente VII, 72. ubi *Cratini* χρήσις pariter ita extat. IUNG.

Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς, ὑπὸ etc.] Mollium quorundam Atheniensium, qui corruptis erant atque effeminatis moribus, vitam exhibuisse descriptam in hac fabula *Cratinum*, vero mihi per quam simile videtur. meminit *Dicaearchus* de *Moribus Veteris Graeciae*. Sed in ipsa quidem *Comici* χρήσις addidimus a principio, Λευκοὺς, quam vocolam agnoscit et-

iam *Falckenburgii* Codex, tum vero post *Cratini* verba: ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ πλεκτοὺς πῖλους egregie MSS. supplent. *Λευκοὺς* autem πῖλους, *pedulia lanea*, quae albi coloris erant. eximie *Lucianus* et ad rem nostram apposite *Rhet. Praesc.* ἡ ἔμβας σικνωινία πῖλοις τοῖς λευκοῖς ἐπιπρέπουσα. de πῖλοις autem et *Hesychius Πῖλοις, πιλωτοῖς* recte vero, nam et πιλωτὰ dicta sunt *pedulia*. vide *Typicum Irenes Augustae* cap. 28. quamvis ibi non illa tantum, sed et alia quaevis indumenta tegumentaue ex compacta et condensata lana possit designare: πάντα τὰ εἰς ὑπηρεσίαν τῶν μοναζουσῶν, ἤγουν σάγια, πῖλωτὰ, ἐφαπλώματα. *Suidas* etiam: Πῖλοις, πιλητοῖς siquidem et πιλητὰ dicantur ἀπὸ τοῦ πελεῖν· πλεκτοὶ vero πῖλοι qui sint, cuiusve confecturae, commodiori alibi loco.

ἡδονῶν] Vox ἡδονῶν nihili plane hic est. et eximie MS. noster οὐδῶνων habet, quo pacto quis *Pollucem* scripsisse dubitet? Vidit id mendae et doctiss. *Leopardus* II. Emend. 2. *Ceterum*, ait, illa verba ἐπὶ τῶν ὀνομαζομένων ἡδονῶν, vel potius οἰδονῶν, vel οἰδονῶν, pro illis faciunt, qui haedones vel oedones legunt, in *lemmate Martialis, Udones Cilicii*: ubi vir doctus et alia de hisce. nos οὐδῶνων MS. credo, tuto retinebimus, qui prorsus Latinum *Udonum* nomen expriment, quod *Noster* sine dubio innuit, ut et alia de lingua Romana interdum inspersit. IUNG.

ἡδονῶν] Excerpta *Falckenburgiana* ἡδονῶν· sed, ut restituimus, in melioribus est MSS. scribitur et ὀδῶνες et ὀδῶνια, ut in veteri quodam *Glossario* MS. legi. ὀδονάρια *Glossae Nomicae*, ex quibus hac de re et voce ad illustrandum *Pollucem* ista emendatiora, quam ibi vulgo leguntur, describere lubet: Ὀδονάρια, τὰ περιεπτόμενα τοῖς ποσὶν ὑφάσματα, ἃ λέγεται ποδόπανα· κατὰ Καθαρῶν· τὰ δὲ ἄλλα πόδια ὡς εἰπεῖν τὰ ἐξ ἱματίων γεγενημένα, ἃ παρὰ τισιν ὀδῶνια κέκληται ἢ βράχαι, χροσὶ περιπιθίαισι, δακτυλίους δὲ τοῖς ποσίν· posteriora sunt *Eriphanii* κατὰ Καθαρῶν verba; apud eum legitur βράχαι· utrumque rectum. pro πόδια et in *Glossis* illis et apud *Eriphanium* πῖδια, quod ego cum *Salmasio* et *Petavio* mutandum duxi. sed quod et illa vox *muccinia* designaverit, in quae nares emungerent οἱ εἰς παλάτιον εἰσιόντες συγκλήτικοι in iisdem verborum *Iuris* interpretamentis legitur: *Udones* Romanis. *Cyrillus*: *Udo*, ἐμπύλιον· *impilia* superius e *Digestis* attulimus, quae vox devoluta est etiam ad *Hebraei* *Iuris* *Conditores*; vide *Auctorem Aruch.* protulit autem egregiam vocabuli notationem *Eruditiss. Vossius* ante

citato loco, quamvis nec illa *Salmasii*, quam ibi reiecit, a *cludendo* sit contemnenda. Postmodum in *Lysippo* pro ἐπιπλεκτός restituimus ἐστὶ πλεκτός. τρίμιτος in *Philoxeni Glossis triplex*. sed emendandum aio *trilix*. itaque πῖλοι τρίμιτοι, *trilices pedules*. *Lysippi Bacchas* nominat ex *Athenaeo Suidas*, et *Hesychius* in ἀγροσκυβήλις.

πῖλους τρίμιτους, etc.] C. V. πῖλους τρίμιτους, A. εἰ. ε. B. ἀλλὰ τρίμιτός ἐστι πλεκτός· ita C. V. quam lectionem praefero nostris coniecturis in specimine exhibitis. de udonibus vid. *Salmas.* in *Pertinacem* et *Severum*, et supra libr. VII, 91. 92. ἐν Βεύχαις autem in *Bacchis*. eiusdem argumenti puto fuisse *Hedonas Aeschylī*: Ἡδωνούς vel Ἡδωνάς, id est, *Hedonas*. *Thressas* praecipue *Baccho* operatas nominamus, uti patet ex dictis in specimine. *Hesychius* in Ἀδασμος et αἰγίζειν laudat *Aeschylum* in Ἡδωνοῖς· adde his ex notis *Valesii Hedonas hyemes Claudiani*. KUEHN.

πῖλους τρίμιτους, etc.] *Lysippi* verba ita scribe ut noster MS. habet, ἀλλὰ τρίμιτός ἐστι πλεκτός. IUNG.

51.

περὶ ὄχημάτων, etc.] Quia nulla hic a *Polluce Stapias* mentio facta, *Hieron. Magius* et aliis rationibus, et inde quoque probat usum illius non adeo vetustum esse. *Miscell.* II, 14. SEB.

περὶ ὄχημάτων, etc.] C. A. hunc titulum habet περὶ αἰωρουμένου· (*Salm.* π. εωρουμένου) dein caput incipit ἀλλὰ μὲν αἰωρήσει etc. *gestatione vehiculorum*. Veteres inter corporis exercitia, quibus valetudo bona firmabatur, numerabant *gestationes*, quae vel equo, vel navi, vel sella gestatoria, vel vehiculis, vel aliis modis fiebant; et quando coelum erat pluvium, domi habebant suas *gestationes* loco qui ab ipsa re dicebatur *gestatio*. Has *gestationes* Graeci αἰώρας vel αἰωρήσεις reddunt, et αἰωρίζομαι, *gestor*. unde titulus capitis reddendus περὶ αἰωρουμένου, de eo qui *gestatur*. *Salm.* C. caput incipit ab ἀλλ' εἰ μὲν εωρήσει etc. KUEHN.

περὶ ὄχημάτων, etc.] Capitis sequentis titulus in MS. est: περὶ τοῦ εωρουμένου. Et caput ipsum statim incipit: ἀλλ' εἰ μὲν εωρήσει etc. sic enim et hic, ut supra alicubi εώραν pro αἰώρα adnotabamus, sed variat alias. Praefatiunculam *Pollucis*, qua dicit se de re vestiaria praedixisse iam, nempe libro septimo, omittit MS. IUNG.

αἰωρήσει] MS. εωρήσει, qua forma et apud *Hesych.* Ἐωροῦμενος. κρεμάμενος, ὑφούμενος. SEB.

εῶ] MS. εῶ. IUNG.

θείους ὄντος] MS. θέρους ὄντ. legendum θεοῦ, id est, ἡλίου· ut est et supra I, 54. et 68. SEB.

θείους ὄντος] *Interpr. leg. θείου ὄντος, Sole oriente, MSS. θέρους ὄντος, aestate. et ita Salmasius etiam habet. KUEHN.*

θείους ὄντος] Tam noster quam *Seberi* MS. θέρους ὄντος· *Noster* etiam statim *πρινὴ* quamvis emendatum ad vulgatam lectionem. Sed quod ad θέρους ὄντος, germanam hanc *Pollucis* scripturam esse adfirmare non dubito, quam habet et *Flor.* editio, nec possum adsentiri optimo et doctiss. Amico nostro legendum dicenti, θεοῦ ὄντος. Nam quod cum ipsius venia dicam, licet Solem saepius ita vocent nude θεὸν ὀπτιμι scriptores, et *Noster* etiam supra, tamen nescio an ita loquuti sint, περὶ τὴν ἔω θεοῦ ὄντος· et ut essent locuti, tamen *Pollucem* ita hic scripsisse non credam, ut in uno quasi commatio uteretur voce θεοῦ et ἡλίου simul. sed certe si θεοῦ dixisset, ita addidisset potius, *πρινὴ αὐτὸν περιφλέγειν*. Alias certe ineptissimam audeo adpellare interpunctionem vulgatam, quamvis et in MS. sit. quid enim? *Pollux* τὸν ἡλίον περιφλέγειν τὰ εἶδη ὀχημάτων· miseros currus qui a sole comburuntur! Sed ne ineptiamus. Locus totus ita scribendus et distinguendus est: ἀλλ' εἰ μὲν αἰωρήσει τῇ δι' ὀχημάτων χρῆτό τις περὶ τὴν ἔω, θέρους ὄντος, πρινὴ τὸν ἡλίον περιφλέγειν, τὰ εἶδη τῶν ὀχημάτων ἰστίον, εἴτε ἄρματα etc. Si quis, ait, *gestatione vehiculari utatur circa auroram, aestivo tempore*, (nam hyeme neminem adeo delectet rigido aere, et coelo turbido) *priusquam sol flagrare incipiat*, vel, *priusquam solis aestus intendatur, scienda sunt genera vehicularum, sive eas ἄρματα, sive aliter adpellare oportet*. Hic certe *Pollucis* sensus est, vel valde ego fallor, quod tamen hic non spero. *H. Stephanus* sane hunc locum cruce notaverat ad oram, sine dubio ob absurditarem vulgatae lectionis haerens. Ceterum quod ad *πρινὴ* attinet, ut in MS. nostro fuit, quamvis correctum in *πρινὴ*, eo modo Atticos scribere solere tradidit *Ioan. Grammaticus*, Libello de Dialectis. Sed *H. Stephanus* in *Animadversionibus* ad istum Libellum Articuli. vel Tmem. 4. id esse falsum dicit, et ubicunque ita legatur, ita librariorum errore legi censet. IUNG.

θείους ὄντος] Plane sic ut restituimus legit etiam *Falkenburgii* Codex. confuderat in sequentibus non bona distinctio sensum, *πρινὴ τὸν ἡλίον περιφλέγειν τὰ εἶδη τῶν ὀχημάτων*· quam labem eluit opportune *Iungermannus*, et longe a veritate absunt qui aliter sentiunt. Inter vehicularum

nomina enumerat ὄχους· sed, si et accentuum est habenda ratio, ponendum ὄχους.

τὰ εἶδη τῶν ὀχημάτων.] *Interpr.* notandae vehiculorum sunt species, pro quo malim, priusquam Sol exurat cultum, speciem vehiculorum; erant enim illa auro variisque coloribus decorata, quae ornamenta Solis aestus paulatim decoquit extenuatque, ni aestate Solis ortus occupetur. *Salmas.* τὰ εἶδη τ. ὀχημάτων ἰστίον ὄτι. *KUHN.*

ὄχους] ὄχους· ut est in MS. *SEB.*

ὄχους] Textus C. A. ὄχα· superscriptum, ὄχοι, unde facile fit ὄχους. *KUHN.*

ὄχους] MS. ὄχους· ut et *Seberi* habet. corrige itaque accentum vulgatum, sic infra segm. 159. *IUNG.*

* λαμπήνας] *Suid.* λαπήνη, ἢ ἄμαξα. At *Sylb.* ἀπήνας legit. *SEB.*

* λαμπήνας] *LXX.* ἀμάξας λαμπηνίας *Num.* VII. v. 5. in Hebraeo est כַּץ נִלְבָּן *plaustra tumentia*, ut quod cameratum est propter convexitatem, protuberare et intumescere solet. *Euseb.* *Emisenus* apud *Drusium* in *fragmentis Veter.* *Interpr.* ἀμάξας λαμπηνίας διατρόχους (leg. διτρόχους) λέγει, ἄς τινες ζηρώτιω καλοῦσι· forte ζιρώτια, pro διρώτια, ut *vehicula birota* designentur. *Esaiæ* LXVI. v. 20. כִּבְצָב *Theodot.* ἐν λαμπήναις, *Aquila* ἐν σκεπαστοῖς, pro quo *Symmach.* *lecticas* posuit; vid. eundem l. c. *Suid.* ἄμαξαν βασιλικήν, ῥέδιον περιφανές, ἄρμα σκέπαστον interpretatur. Eadem habet *Hesych.* nisi quod addit ῥαβδίον περι κεφαλὴν, quod acceperim de limbo vel nimbo, qui circumdat Deorum Sanctorumque capita. *limbus* enim ῥάβδος reddi solet, vel de virgis in camerato plastro cingentibus capita vectorum. *KUHN.*

* λαμπήνας] λαμπήνας et MS. noster habet, et asteriscum tollendum censeo. Adscripserat sane *H. Stephanus* ἀπήνας in suo Codice, ita, credo, emendandum censens. sed nihil temere mutandum contra MSS. consensum, et additur clare λαπήνη apud *Sophoclem* esse. Et valde miror, cur mutatum voluere. Ipsa sua serie *Hesychius* firmat, *Λαπήνη*, scribens, εἶδος ἀμάξης ἐφ' ἧς ὀχοῦνται· ἐνοιο ἀπήνη ἢ ἄρμα ἀμάξης (an ἀρμαμάξης forte εἶδος) περιφανοῦς βασιλικῆς· ἢ ῥαβδίον περι κεφαλὴν ἐστίν· ἄρμα σκεπαστόν. *Suidas*: *Λαπήνη*, ἄμαξα βασιλική· ἴρδιον περιφανές· ὃ ἐστίν ἄρμα σκεπαστόν. an ῥαβδίον περιφανές? caecas coniecturas, credo, inspergimus, quas mirum si tibi prius probem, quam mihi ipsi. Sed de aliis auctoribus nihil promisi tamen. Ad *Pol-*

lucem nostrum pergamus, qui, credo, ideo suos auctores huic vocolae addidit, ne in dubium revocaretur. habes et infra segm. 139. in Posidippi verbis. Etymologicum Magnum eius quoque mentionem facit in ἀρήνη· ὡς, ait, σάσω σαγήνα, καὶ λάμπω λαμπήνη. IUNG.

* λαμπήνας] Stellulam apposuerat, ubi minime erat opus, *Seberus*, nam bene λαμπήνας. De isto vehiculi genere si cupis legere, adeundus est *Schefferus de Re Vehic.* lib. II. cap. 17. ubi λαμπήνην et ἀπήνην non differre statuit. *Hesychii* locum corruptissimum, qui multimodis a doctis hominibus est tentatus, hic, ut emaculandum puto, adscribam: Λαμπήνη, εἶδος ἀμάξης ἐφ' ἧς ὀχοῦνται· ἐνιοὶ ἀπήνη, ἢ ἀρμάμαξα περιφανῆς βασιλική, ἢ ῥήδιον περιφανές, καὶ ἐστὶν ἄρμα σκεπαστόν· ῥοδιον in *Suida* ῥίδιον est. posterioris aetatis homines ῥήδιον et ἦρδιον dixerunt scripseruntque. vide *Suidam* in ἦρδιον. quid autem eruditi viri in *Hesychii* verbis sibi velint, cum ῥήδιον περὶ κεφαλὴν legunt, et accipiunt de corona radiata, penitus ignoro, et persuasissimus sum plurimum a sensu et *Lexicographi* mente abesse. turbas illas dedit καὶ, loco suo motum scriptumque, ut posteriores Graeci pronunciant κε· περὶ κεφάνες, unde natum περὶ κεφαλὴν. Porro de λαμπήνη videndus *Procop.* ad Reg. lib. I. cap. 26. et *Hieronimus* ad *Iesaiæ* c. LXVI. v. 20. nos alibi. De fabulis autem *Nausicaa Sophoclis* et *Piscatoribus Menandri Meursius* in *Sophocle* et *Attica Bibliotheca* adnotavit.

52.

ἐν τῇ Σοφοκλ. *Ναυσικάα*, etc.] Absunt a C. A. usque ad *Ἀλιεῦσι*. C. V. pro *Ναυσικάα* leg. *Ναυσι*. ΚΥΕΗΗ.

ἐν τῇ Σοφοκλ. *Ναυσικάα*, etc.] MS. ἐν τῇ Σοφοκλέους *Ναυσι* καὶ ἐν τοῖς *Μεν*. Ex hac corrupta lectione, ut puto, nescio quis in MS. fecit corruptiorem particulam τῇ superscripto ταῖς, quasi ἐν ταῖς *Ναυσι* *Sophoclem* *Noster* laudasset. sed nullas *Naves* novi *Sophocleum* drama. et ἐν *Ναυσικάα* etiam apud *Hesych.* in ἀναρῶριβδεῖ *Tragicus* citatur, ut in nobili catalogo eius fabularum videre potes apud *Casaubonum* τὸν πᾶν VII. *Athen.* 4. Sane ἀπήνη et *Nausicaa* utitur apud *Hom.* *Ὀδυσσ.* γ. quam *Sophocli* λαμπήνην fuisse credibile est. nam et lusum sphaericum immiscuisse, qui pariter apud *Homerum* eo loci, patet e loco *Hesychii*. IUNG.

ἀλλὰ καὶ τὰ etc.] MS. ἀλλὰ τὰ μὲν τῶν ὁ. sine καὶ, quod videtur omitti posse. recenset iam varia vehiculorum genera, alia esse apta sarcinis, alia aliis. IUNG.

σκευοφόρα] Impedimentis sarcinisque vehendis destinata, quibus opponuntur τὰ ἐνθρόνια, in quibus est *sella curulis*; *tensa* posses etiam dicere. C. A. leg. σκευοφόρια. KUEHN.

τὰ δὲ εἰς τὸ κατακλίνει] Absunt a C. A. usque ad ἐνευναῖα. C. V. ἐγκατακλίνει ἐν εὐναίᾳ legerem τὰ δὲ εἰς τὸ ἐγκατακλίνει ἐνευναῖα, alia ad reclinandum corpus, cubatoria. Hesych. Ἐνεύναια inter alia ἐγκοίτια, quae ad cubile faciunt. lecticas innui puto a Polluce, et ea quibus sternuntur cubandi gratia. KUEHN.

τὰ δὲ εἰς τὸ κατακλίνει] MS. εἰς τὸ ἐγκατακλίνει quod ut significantius vulgato κατακλίνει recipiendum puto. Pro ἐνευναῖα vero MS. ἐν εὐναίᾳ ego malim ἐνεύναια ut supra dixi ad VI, 10. IUNG.

τὰ δὲ εἰς τὸ κατακλίνει ἐνευναῖα] ἐνεύναια reposui, sic Herodianus: Ἐνεύναιον ἱμάτιον, καὶ ἐπιβόλαιον τὸ ἐν τῇ εὐνῇ. Ἐγκατακλίνει adscripsit libri sui margini Kuehnius, bene; nam et ita MSS. Σκευοφόρον ὄχρον dixit Etymologus in ἀρμαλίας. videndus Schefferus.

καὶ στεγ. καὶ καμάραι.] στεγαστὰ ὀχήματα καὶ καμ. Etiam rectae naves καμάραι. Strabo lib. XI, f. 541. quae Eustathio πλοῖα στοργγύλα ad v. 700. Dionys. Alexandr. lat. Camerae. Tac. III. Histor. pag. 289. καμάρα enim fornix est, sive rectum in modum fornicis. Esai. XL, 22. ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανόν, forre ut Ennius cali ingentes fornices dixit apud Cic. III. de Orat. pag. 157. Sed notandum in Hebr. ibi esse רַחַק quod plerique alii exp. tenuem pelliculam, cum καμάρα potius a רַחַק clausit. quanquam nonnulli pro Germanica voce habeant. Macrob. tantum ait peregrinum verbum esse Saturn. VI. cap. 4. adducto illo Virgilii Georg. III, 15. Camaris (Non. c. 1. 126. cameris) hirtas sub cornibus aures. vid. Lips. in dictum Taciti librum not. 53. Casaubon. Animadvers. in Athen. libr. IV. cap. 7. maximeque in Strab. fol. 163. SEB.

καὶ στεγ. καὶ καμάραι.] C. A. στεγαστὰ καμάραι ὡς Ἡρόδοτος. Herodot. in Clio de ditioribus Babyloniorum virginibus: ἐπὶ ζευγέων ἐν καμάρῃσι ἐλάσασαι. KUEHN.

καὶ στεγαστὰ] Ita et MS. et bene; scilicet ὀχήματα, manus alia tamen refinxit in στεγαστὰ. IUNG.

καὶ στεγαστὰ] Adduxit hunc Pollucis locum Schefferus de R. V. lib. II. cap. 17. ubi lege, quae de curribus obtectis commentatur: καμάρας autem cum Livio arcuatos cur-

rus appellare licet. *Δίφρος κατάστεγος* est apud *Dion. lib. LX.* et alibi apud eundem *σκιμπόδιον κατάστεγον.*

οὕτω γὰρ ὠνόμασεν. *Ἡρόδ. καὶ Ξ.] MS.* ita: οὕτω γὰρ Ἡρόδοτος ὠνόμασεν. *Ξενοφῶν δὲ etc.* sine καί, quod commode absit. Utitur vero eo vocabulo, quod profert *Pollux, Herodotus;* ut in *Clione* cap. 199. de *Babyloniorum* mulieribus ad templum *Veneris* solemniter proficiscentibus: *πολλὰὶ δὲ καὶ οὐκ ἀξιεύμεναι ἀναμισγοεσθαι τῆσι ἄλλῃσι, οἷα πλοῦτῳ ὑπερφρονέουσαι, ἐπὶ ζευγέων ἐν καμάρησι ἐλάσασαι, πρὸς τὸ ἱρὸν ἰσιᾶσι* et in *Melromene* cap. 69. de more interficiendi *ψευδομάντιες* apud *Scythas*: *ἐπεὰν ἄμαξαν καμάρης φρυγᾶνων πλήρωσι, καὶ ὑποζεύξωσι βοῦς etc.* IUNG.

ἐν τῇ *Παιδείᾳ]* C. A. ἐν *Παιδείᾳ* locus est libr. VI. de *Panthea*: *λαβοῦσαι αὐτὴν ἀπῆγον εἰς τὴν ἀρμάμαξαν, καὶ κατακλιναντες κατεκάλυψαν τῇ σκηνῇ.* *Interpr. Eunuchi atque ancillae acceptam in carrucham deducunt:* ubi per *σκηνήν* designare videtur *operculum carruchae*, unde hic legendum *τῇ σκηνῇ.* *κατέκλιναν* puto esse ab *Auctore*, qui ἀπὸ *μνήμης* recitavit locum nec singula verba appendere voluit. Caeterum haec verba appendere voluit. Caeterum haec verba *Pollucis*, τὸ ἐστεγασμένον μέρος ἀμοξης satis indicant, quod *Persarum ἀρμάμαξαι* non fuerint opertae perpetuo tegumento, sed ex parte saltem aliqua, quo scilicet caput ab iniuriis aëris vindicaretur. Antequam hinc discedam, monendum etiam est, quod C. A. pro ὑποσημαίνων legit *δηλῶν*, quod eodem tendit. *Salm. C.* legit καὶ κατέκλιναν καὶ κατέσκαψαν τὴν σκηνήν, unde facit: *forte scriptum: καὶ κατεστέργασαν τὴν σκηνήν* sed verior nostra lectio, mox pro ἐστεγασμένων *Salmas. C.* legit τὸ ἐργασμένον. KUEHN.

ἐν τῇ *Παιδείᾳ]* In *Polluce* male edebatur antea *Παιδείᾳ*, et in *MS.* quoque *Παιδείᾳ* erat: sed bene correxerat et *H. Stephanus* in suo *Codice.* IUNG.

κατέκλιναν, etc.] MS. καὶ κατέκ. bis. SEB.

κατέκλιναν, etc.] MS. ἔφη, καὶ κατέκλιναν, καὶ κατεκάλυψαν τὴν σκηνήν sed aliter iste locus paulo apud *Xenophontem* legitur. Est autem sub finem VI. *Paediae*, de *Panthea*: *ἐκ τούτου δὴ οἱ εἰνοῦχοι, καὶ αἱ θεράπαιναι λαβοῦσαι αὐτὴν ἀπῆγον εἰς τὴν ἀρμάμαξαν, καὶ κατακλιναντες κατεκάλυψαν τῇ σκηνῇ* et vix putem τὴν *σκηνήν* *Pollucem* scripsisse. Ad hanc *σκηνήν* accommodatus valde locus *Plutarchi*, quem de *carrucis dormitoriis* etiam accepit *doctiss. Baysius*, initio lib. de *Vasc.* ἀλλὰ καὶ τὰς ἀργυρομήτους καὶ παλλακευομένης ἰσχυρῶς παραφυλάττουσιν, ὡς ὑπὸ μηδενὸς ὄρασθαι τῶν ἐκτός, ἀλλ'

οἴκοι μὲν διαιτᾶσθαι κατακεκλεισμένας, ἐν δὲ ταῖς ὁδοπορίαις ὑπὸ σκηναῖς κύκλω περιπετραγμένας ἐπὶ τῶν ἀρμάμαξων ὀχεῖσθαι. Ad has σκηναῖς puto respexisse et *Posidippum* in verbis, quae infra segm. 139. IUNG.

κατέκλιναν, κατεκάλυψαν τὴν σκ.] Alia longe in nostris manu scriptis Codicibus est lectio, atque vulgo apud *Xenophontem* editur; neque minus illa mihi quidem videtur proba, etiamsi renitantur doctissimi *Commentatores*, qui in animum inducere non potuerunt, lectionem illam esse veram et opportunam. non enim, puto, ipsam mulierem operiebant hac scena, sed imposita muliere scenam ipsam obtegebant. in ipso sic itaque *Xenophonte* reposuero: ἐκ τούτου θεοὶ εὐνοῦχοι καὶ αἱ θεράπαιναι λαβοῦσαι αὐτὴν ἀπὴγον εἰς τὴν ἀρμάμαξαν, καὶ κατέκλιναν, καὶ κατεκάλυψαν τὴν σκηνήν· exinde vero *eunuchi* et *ancillae* apprehendentes eam abduxerunt ad *harmamaxam*, et composuerunt in lectulo, scenamque seu tabernaculum obtexerunt, sindone scilicet aliqua, vel velo, quod scenae tegendae, vel ut huic obduci posset, destinatum erat. pondus opinioni meae accedit a *Plutarchi* verbis, quae protulit *Iungermannus*, unde σκηναῖς istas fuisse κύκλω περιπετραγμένας liquet, id est, contactas ac undique cinctas velo quodam vel pellibus, ut patet e *Curtio*, qui ἀρμάμαξαν, cui *Darium* imposuerat *Bessus*, vehiculum pellibus undique contactum exponit; structas enim moles in curru, quae a iumentis trahi debeant, mente velle concipere absonum sit et inauditum. porro aut me fallit animus meus, aut istae scenae curules non absimiles fuerunt cameris, καμάριαι, quas in vehiculis *Babyloniorum* commemorat *Herodotus*, ubi de lege *Babyloniorum* turpissima, qua comparatum erat, ut cunctae mulieres semel in vita sua duntaxat notitiam haberent hominis peregrini: πολλαὶ δὲ καὶ οὐκ ἀξιόμεναι ἀναμίσγεσθαι τῆσι ἄλλοις, οἷα πλούτῳ ὑπερφρονέουσαι ἐπὶ ζευγέων ἐν καμάρησι ἐλάσασαι πρὸς τὸ ἰσθῆσι· si quae fuerit inter utrasque manifesta differentia, ea tantum fuit, ut camerarum hae, scenarum illae persimiles fuerint figurae. et vix quidem haec ad finem perduxeram, cum non longe diversa *Schefferum* observasse deprehendo. His itaque rationibus permotus genuinam MSS. lectionem in textum revocavi. Egit autem de *Plutarchi Xenophontisque* locis laudatus modo vir doctissimus de *Re vehiculari* lib. II. c. 17. et animi dubius est, quid hac in re certi statuatur. scrupulus a me sublatus.

τετράκλυκα] *Currus* quatuor rotarum, *biroti*, de quibus supra. ΚΥΕΗΝ.

τετράκνυκλα] *Herodotus noster Euterpe cap. 63. οἱ μὲν δὴ ὀλίγοι οἱ περὶ τῷγαλμα λελειμμένοι ἔλκουσι τετράκνυκλον ἄμαξαν, ἄγουσαν τὸν νηὸν τε καὶ τὸ ἐν τῷ νηῷ ἐνεὸν ἄγαλμα.* IUNG.

τετράκνυκλα] *Τετράκνυκλον ἀπήνην Homerum usurpasse Iliad. Ω. notissima res est, quam monuit etiam Schefferus lib. II. cap. 9. ubi et Pollucis nostri hunc adducit locum, aliaque ibi, quae ad currus quatuor rotarum et birotas adtinent, legi possunt. τετράκνυκλος sine alio adiuncto nomine dixit Athenaeus saepius libr. V. sed Herodotus non aliter ac τετράκνυκλον ἄμαξαν. accedat ad positum a Iungermanno locum elegans alius ex Historici Clione: τούτου δὲ τοῦ ὕδατος ἀπεψημένον πολλαὶ κάρτα ἄμαξαι τετράκνυκλοι ἡμίονεῖαι κομίζουσαι ἐν ἀργυρείοισι ἀγγείοισι ἔπονται, ὅποι ἂν ἐλαῦνοι ἐκάστοτέ· ubi legis igitur ἀμάξας τετρακύνκλους tractas a mulis, quibus ad vehendos currus Babylonios usos esse plerumque ex sacris quoque literis constare potest. Δικνυκλα in Glossis δίτροχα.*

53.

ἐπιλέγειν] MS. ἀντιλέγειν. SEB.

ἐπιλέγειν] C. A. ἀντιλέγειν. leg. αὐθις λέγειν, iterum dicere, quia de partibus currus actum lib. I. c. 14. omittit C. A. etiam τὸ οἶον. KUEHN.

ἐπιλέγειν] ἐπιλέγειν MS. noster recte habet cum vulgatis. IUNGERM.

σωστρα, ἐπίσωστρα] MS. σώστρα, επισώστρα, ἀψ. IUNG.

σωστρα] De omnibus istis plerisque legendus Schefferus de R. V. lib. I. cap. 7. eoque loco Pollucis nostri primum librum, ubi scilicet *Onomasticographus* noster illa cuncta plenius exposuit et enucleatius, frequens adducit; σωστρεύματα legimus et apud *Hesychium*. pro πλήμνη est ubi vitiose scribatur πλήμη, ut in *Galeni Glossis*; nam et *Erotianus* habet πλήμνην, et ipse pluribus in locis *Hippocrates*. sic quidem ego censeo; sed dubiam tamen illius vocis scripturam fecisse quosdam veterum in *Scholiis* ad *Apollonium* legisse succurrit.

κνήμας, etc.] MS. ita: κνήμας, κρηκίδας, παραξόνια, (παράξονα, παράκνυκλα) παρακύνκλους, ἄξονας (ἄξόνια) καὶ πάνθ' etc. quae () inclusi, ea MS. habet cum signo, ut textui ibi inserantur. Et παραξόνια nota. unde et παραξόνιον supra I, 145. in MS. ἄξόνια vero quoque addenda videntur, quamvis supra segm. 51. inter μέρη τροχαλίας erant ἄξόνια. supra I, 145. etiam ἀκραξόνια sunt, ut ex MS. legimus. παράξονα vero quod attinet, non capio, nisi quis παράξονας scribendum putet. IUNG.

παραξόνια] Abest a C. A. ΚΥΒΗΝ.

παραξόνια] παράξονα, quod in MS. *Palatino* margini appositum erat, ut adderetur textui, sic satis commodum videtur vocabulum; pluraque sunt eius formae. super istis autem *Schefferus* adeundus de R. V. lib. I. c. 5. παραξονίτιδας etiam invenio in *Commentatore* vetusto ad *Aeschyli Septem contra Thebas*, ibique et ἀκροξόνια. *Diaconus* ad *Hesiodi Scutum*: πλημναί, τὰ αὐτὰ ἀκροξόνια.

ἄξονας, καὶ πάνθ' ὅσα] C. A. ἄξονια παράξονα κ. πάνθ' τριῶν ἢ ὅσα τ. περὶ τούτων προσείρ. ζεύγος δὲ πᾶν ἂν καλεῖται etc. καὶ etc. praemittit autem τῷ ζεύγος titulum, περὶ ζεύγων. ΚΥΒΗΝ.

ἄξονας] Hic cum MS. *Palatino* migrare iussi in textum ἄξονια, quod sic apud *Nicetam*. Mox *Iungermanno* iubente incisum post ἄλλα posui. neque male tamen legeris: ἄλλα περὶ τούτων etc. sed de istis quidem singulatim praedictum est; praefixo membro, cum *Cicerone* loquor, ante voculam ἄλλά.

ἄλλα] MS. ἄλλά· sed vulgatum malo, et distinguere, ἄλλα, περὶ etc. dixit vero supra lib. I. c. 10. tm. 10. et c. 14. IUNGERM.

(ζεύγη ὀνικά, καὶ) etc.] E MS. SEB.

(ζεύγη ὀνικά, καὶ) etc.] C. A. ζεύγη ἢ. καὶ που καὶ ἱππικά ἄλλα τοῖς μὲν ὀρήμασι etc. interiectis omissis. C. V. etiam καὶ που habet. ΚΥΒΗΝ.

(ζεύγη ὀνικά, καὶ) etc.] ζεύγη ὀνικά, καὶ, quae noster *Seberus* inseruit, et in MS. *Palatino* sunt. IUNG.

καὶ τοι] MS. καὶ που καὶ. SEB.

καὶ τοι] καὶ που καὶ ἱππ. MS. ut et *Seberi*, quod magis placet. IUNG.

καὶ τοι καὶ ἱππικά.] Aptius in MSS. καὶ που καὶ ἱππικά, quod potius in textu conspici placuit. Modo ζεύγη ὀνικά, καὶ contextui reposuit uncinulis inclusum *Seberus*: sed, quod *Auctor* hic adferat ζεύγος ἡμιονικόν, *Grammatici* despiciunt, pro eoque dici iubent ζεύγος ὀρικόν· ita quidem *Thomas Magister*, ut monuimus ad VII, 185. ubi ὀρικόν ζεύγος *Noster* inter alia de mulis recensuit. dixit tamen et *Herodotus* isto, quem ex eo superius adduxi locum, ἄμαξαι ἡμιόνειαι· neque diffiteri tamen possumus ζεύγος ἡμιονικόν in puri sermonis *Auctoribus* haud extare, sed eos scribere potius ζεύγος ὀρικόν· dicto loco pluribus exemplis id ostendimus; addere hic lubet egregium *Isaei* locum περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου, unde simul constet ditiores atque potentiores *Atheniensium* bigam mulorum aluisse: οὐ μὲν οὐδέ καθιπποτρόφηκας· ἐπεὶ οὐδέ ζεύγος ἐκτήσω ὀρικόν οὐδεπώποτε ἐπὶ τοσούτοις ἀγροῖς καὶ κτή-

μασι. Vix monere operae pretium est, scripsisse *Pollucem* nostrum ζεύγος poni quoque de triga vel quadriga, quod proprie quidem de biga usurpari soleat: ζεύγος ἡμιόνων, biga mulorum, apud *Plutarchum*. *Glossae*: ζεύγη, bigae. Sed de triga legisse memini apud *Demosthenem*.

καὶ μονήππῳ] Equo singulatore utatur, qui motu vehementiori iuvenum instar delectatur. C. A. haec verba non agnoscit. ΚΥΡΗΝ.

δεῖ] MS. male δῆ, sed id tamen correctum est. ΙΥΝΓ.

καὶ τοῖς ἡνιόχοις] C. A. ὡς καὶ ἡνιόχοις κ. ΚΥΡΗΝ.

καὶ τοῖς ἡνιόχοις] MS. aptius connectit: ὡς καὶ τοῖς ἡνιόχοις etc ut supplendum reor. ΙΥΝΓ.

καὶ τοῖς ἡνιόχοις, etc.] Plenius e MSS. ὡς καὶ τοῖς ἡνιόχοις. Cetera, quae sequuntur, flagellorum stimulorumque genera capite singulari *Schefferus* explicuit lib. I, 14. sed ibi ne verbo quidem *Xenophontis* meminit, qui haec pleraque usurpat libello commentario περὶ ἵππικῆς. unde nos itaque, quae huc faciunt, excerpemus. a κέντρον, stimulus vel calcar, ut in *Gloss.* apud eum est κεντρίζειν, admonere calcaribus: pag. 555. μαστιγῶν καὶ κεντριζῶν. ubi simul et μαστίζειν habes, flagellare, quod idem ἐμβαλεῖν μάστιγα dicit 551. ἦν δὲ μὴ ἐθέλη, ἔχων τις μάστιγα ἢ ῥάβδον ἐμβαλέτω ὡς ἰσχυρότατα. ibique mihi virgas simul observa, quibus regebantur atque coercerentur equi. μύωψ apud eundem pag. 551. ὅταν δὲ μέλλη πηδᾶν, παισάτω αὐτὸν τῷ μύωπι. sic et interiectis paucis eodem modo. alibi μυωπίζειν. pag. 553. τοῦ μὲν ἔλκειν τε τὸ στόμα τῷ χαλινῷ καὶ μυωπίζειν τε καὶ μαστιγοῦν τὸν ἵππον. et sub initium *Hipparchici*: βαδίζων γὰρ ἐν τοῖς λίθοις οὐποτε ἵππος παύσεται, οὐθ' ὅταν ψήχηται, οὐθ' ὅταν μυωπίζηται. in his quidem locis μύωπες et κέντρα sunt calcaria calcibus equitantis alligata, quod de κέντροις calcaribusque *Glossae* docent, et μυωπίζειν, addere calcaria, ut et in istis *Polybii* clarissime: ὁ δὲ προσθεῖς τοὺς μύωπας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μηρῶν, ἤλαυνε κατακράτος. sed hic apud *Pollucem*, siquidem aurigis haec tribuat, de stimulis intelligenda, qui calcarium instar habebant sibi praefixum, sicuti bene vidit *Schefferus* adducto superius loco. *Suidas* inter alia μύωπα exponit μάστιγα τοῦ ἵππου, et praeterea τὸ σιδήριον ὃ ἐπὶ τοῦ ποδὸς γέρονται κεντιοῦντες τοὺς ἵππους: pari ratione, ut alii *Grammatici* κέντρον explicant. quam ob causam, me iudice, simpliciter etiam de flagello, quo equi instigantur, intelligi potest, etiamsi calcaris instar non habent adfixum.

μαστιγῶν, etc.] MS. μάστιγος. SER.

μαστιγῶν, etc.] C. V. μάστιγος, μύωπος, ἔγκεντριδος, ab ἔγκεντριζῶ, *stimulo*. *Salm.* Codex κέντου μάστιγος' leg. κέντρου. μ. KUEHN.

μαστιγῶν, etc.] MS. pro tribus pluralibus tria singularia nobis reponit: μάστιγος, μύωπος, ἔγκεντριδος· καὶ γὰρ ἔγκεντριδας etc. scribens: et μάστιγος etiam in MS. *Seberi* fuit. IUNG.

54.

ἐν Ἑορταῖς εἶρηκεν.] C. A. non habet. C. V. autem legit εἶρηκεν ἐν Ἑορταῖς, et *Athenaeus* etiam laudat. KUEHN.

ἐν Ἑορταῖς εἶρηκεν.] MS. alio ordine: εἶρηκεν ἐν Ἑορταῖς. IUNGERM.

δέοιτο ἄν] MS. δέοιτ' ἄν τις. SEB.

δέοιτο ἄν] MS. ut *Seberi*, et *Noster*: δέοιτ' ἄν τις. IUNG.

σάγην] *Interpr.* *Sago*. *Suid.* ἐπίθεμα ὄνου, *sagmina asini*, *equi*, quae et *strata* dicuntur. *Gl.* σάγιον, *lodix*. *Salm.* σάγειν. KUEHN.

σάγην] *Hesychius* interpretatur περιβόλαιον. *Gualtherus* hic non prorsus inepte *sagum*. observant eruditi viri ex *Capitolini Vero equum sagis fuce tinctis coopertum: stratum puriores Latini sermonis auctores dixere. Suidas* exponit σάγην, τὸ τοῦ ὄνου ἐπίθεμα, ubi cum de clitellis capit *Aemilius Portus*, et onere asinis imposito, sanequam leviter aberrat, nam et ipsa, quae *Suidas* ibi adducit loca, alter ignoti mihi scriptoris, ἐπ' αὐτὸν εἰπάει τὸν γόμον, τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους, alter *Iosephi*: Ραχίλα δὲ κατατίθησι τοὺς τύπους εἰς τὴν σάγην τῆς φορούσης αὐτὴν καμήλον, manifeste de stratis sunt intelligenda, quae longe, nisi me fallo, distant a clitellis, quae σαγματα Graecis appellantur. Quod sequitur ἔποχον est apud *Xenophontem* περὶ Ἴππικῆς, non procul a fine: χρὴ δὲ τὸ ἔποχον τοιοῦτον ἐξοφάφθαι, ὡς ἀσφαλέστερόν τε τὸν ἵππεα καθῆσθαι. In ἔφιππον rarius incurras; non tamen damnare velim. ἐφιππειον in *Xenophonte*: δυνατὸν δὲ σὺν τῷ ἐφιππέῳ αὐτὸν σκεπάσαι· *sedilia* vocat *Nazarius* in *Paneg.* De κημοῖς et φιμοῖς late *Schefferus* lib. I. c. 13. et *Schottus* obiter ad *Paroemiographum Vaticanum* Cent. I. §. 75. ubi de damnatis capitis dicitur, quod φιμωθέντες ἀπήγοντο πρὸς τὴν κόλασιν· at eo quidem loco vir doctissimus φιμόν et κημόν pro iisdem habet, quem utrumque melius distinxit *Schefferus*, qui tamen ex ista *Schotti* dissertatione non pauca hausit. Sequuntur ψαλία, quae sic etiam eo accentu occurrunt in fragmine veteris cuiusdam Poëtae apud *Stobensem*. *mallet* tamen in *Thesouro* *Stephanus* ψάλιον· ut utrumque videas usitatum. tanti vero non habemus, ut cuiquam de positione accentus altercari animus ferat. sed et

in ipsa huius vocis scriptione Grammatici differunt. *Ammonius* enim ψάλλιον per duplex λ exarat, ubi diversitatem eius a ψέλλιω ostendit, quin et ψέλλιον scribitur in *Polluce* nostro lib. I. quod si *Ammonio* restituas, plus ipsi rationis fuerit, eandem literarum vocabuli duplicem notionem bene dispescere, quod autem apud eum additur e *Tryphone*, de ψίλλαις et Dorica voce pro nugacibus duco. *Xenophon*: ἐνταγωγὸς ἐν τῆς ὑποχαλινιδίας ἢ ἐκ τοῦ ψαλίου ἠρτημένος. *Πνιγὸς Hesychio*, ὁ φιμὸς τῶν κτηνῶν. *Etymologus* interpretatur τὸν φιμὸν τῶν ὑποζυγίων, additque *Aristophanis* illam χρῆσιν. *Περίθεις* σεαυτῷ τὸν πνιγέα. πνιγέα Graecis omnino existimo fuisse, quae *postomis Lucilio*: et saepius est, ubi sic capi debet φιμὸς, quod alibi ostendam.

κημὸς, φιμὸς, etc.] Quae sequuntur et supra I, 185. ita iuncta habes fere: κημοί, φημοί, et ἔποχα, ἐφίππια, σάγη. Sic enim supra est: ubi tamen quoque φιμοί legendum dixi. iungit ea *Noster* aliquoties et in alia materia, κημὸς et φιμὸς inquam, ut supra VII, 203. et supra segm. 150. certe per MS. et hic habeat, quamvis prius editi φημὸς, quod *Seberus* noster bene mutavit. Ipsa sua serie *Hesychius*: Φίμα, κημὸς, παραστόμιον, φιμὸς: unde verbum φιμοῦν ibidem: ἐφιππον vero ita et MS. habet, putoque id probum esse, non minus ac ἐφίππειον. IUNG.

ψαλία] C. A. ψαλλους. KUEHN.

ψαλία] ψαλια in MS. sine accentu. alia manus ψάλια fecit. Apud *Hesychium* etiam ψαλία est, et ψαλλιον. *H. Stephan* placet proparoxytonos scribere vocem, ut in MS. repositum accentum indicavi. Vide eius *Thesaurum*, ubi plura de his ψαλλοις cognosces. IUNG.

πνιγέας.] Pro πνιγέας legit C. A. πνίτας ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρω φάλαρα παρώτια ἀνθήλια ἐγκεντροίδας δὲ τοῖς ποσὶ κατὰ τὰς πτέρνας: reliqua capitis absunt. KUEHN.

καὶ γὰρ τὸν πνιγέα] MS. καὶ τὸν πν. omisso γάρ: non apte, ni fallor. *Hesychius* alias: Πνιγὸς, ὁ φιμὸς τῶν κτηνῶν. Et *H. Stephan*. *Thesaur*o in suo *Vet. Lexico* addi hunc locum *Aristophanis* ait, περίθεις σεαυτῷ τὸν πνιγέα, exponique τὸν φιμόν. Is locus an ex *Anagyrō*, vel alia potius *Comoedia* superstite, ego quidem nescio, qui τὸν Ἀριστοφάνη οὐ μάλα πεπότηκα. Tu de Ἀναγύρω (ut et hic in MS.) fabula, ut saepius dixi, potes videre *Casaubonum* nostrum IV. *Athen*. 4. IUNGERM.

ἐν * Ἀναγύρω] *Salm*. Codex, ἐν ἀνύρω male. KUEHN.

* *Ἀναγνώρη*] *Excerpta Falckenburgii ἀνάγνω*· male, de vero fabulae titulo et argumento dictum ad lib. IX.

παρώπια] V. C. *Salmasii παρώπια, Suid. παρώπια.* KUEHN.
παρώπια] Sic et MS. quidam tamen in eo superscripto τ emendare voluit *παρώπια.* supra I, 140. ubi vulgo *παρωπίοις*, in MS. quoque *παρωπίοις* erat. quod nec hic mutandum. IUNG.

* *ἀνθήλια.*] Sequitur *ἀνθήλια* ita et in MS. nostro. supra II, 53. *κανθήλια* est: sed et ibi καὶ *ἀνθήλια* cum viris doctis legendum videtur. *Hesychius*: *Παρώπια, τὰ τοῖς ἵπποις παρατιθέμενα δέρματα, ἃ τινες ἀνθήλια λέγουσιν, παρὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς*· quae satis clara sunt: *κανθήλια* enim aliud, et *σάγματα* potius, ut idem exponit in ea voce. IUNG.

καὶ *ἐγκεντρίδας* δὲ etc.] Quae hic sequuntur de calcariibus, ea et *Rhodigin.* IV. Ant. Lect. 11. *Pherecratis* autem *Dulodidascalum* passim in *Athenaei* Commentariis laudari ait *Casaubon.* noster III. *Athen.* 15. cui accedat iam et *Polucis* nostri *μαρτυρία.* IUNG.

καὶ *ἐγκεντρίδας* etc.] Patet itaque duplex fuisse genus *ἐγκεντρίδων*· ubi enim modo aurigis illas attribuebat, non secus ac *κέντρα* et *μύωπες*, de flagellis erant vel stimulis intelligendae. hic vero, quam etiam utraeque illae voces notionem habent, de calcariibus exponit *Auctor.* eadem et *ἐγκέντρα.* *Hesychius*: *Ἐγκεντρίοις, οἱ ἵπποι κεντρίζονται*· reponendum aio, οἷς· quibus equi stimulantur. et in eodem: *Ἐγκέντροις, κέντροις*· ὅμοιον καὶ *μύωπες.* Ἴππον ἐγκεντρίζειν legisse apud *Chrysostomum* in memoriam recurrit.

παρὰ δὲ K. ἐν ταῖς *Ἑορταῖς*] C. V. rectius: ἐν ταῖς *Τόλμαις.* *Comici* huius *Τόλμας* laudat etiam *Athenaeus.* a *Salm.* Codice abfuerunt a *Φερεκράτης* reliqua capitis. KUEHN.

παρὰ δὲ K. ἐν ταῖς *Ἑορταῖς*] MS. παρὰ δὲ *Κράτη* (sed recte emendatum *Κράτητι*) ἐν ταῖς *Τόλμαις* καὶ etc. Et fuit quidem *Crates* ἐν *Ἑορταῖς*, ut vulgo est, supra VII, 92. citatus, ubi tamen MS. noster deficiebat. nec eas, nec *Τόλμας* invenio apud *Suidam* inter eius dramata. Et hic stat lectionem sequi MS. Codicis, *Τόλμας*que reddere *Crateti*, quod et supra faciebamus ex MS. ad IX, 53, ubi nec vulgatus Codex repugnare poterat, sed id, quamvis corruptum, prodebat tamen. IUNGEM.

παρὰ δὲ *Κράτητι* ἐν ταῖς *Ἑορταῖς*] *Cratetis* *Ἑορτὰς* et alibi laudavit *Auctor* noster. hic tamen, intercedentibus MSS. retinere consultum non duxi. redditum itaque textui *Τόλμαις*· vide me ad IX, 53. ubi pro corruptissima vulgata lectione *Κρατιστοστολαῖς* ingeniose *Meursius* sic et emendandum iussit in *At-*

tica Bibliotheca sub *Cratete*, quo pacto nos restituimus. *Athenaeus* hanc fabulam non raro citat. argumentum eius, quod ignorare nos superius confitebamur, necdum expiscari licuit. De μάστιγι vero ἀστραγαλωτῇ adeundus omnino *Schaefferus* lib. I. cap. 4. ubi late et erudite de isto flagellorum genere. Sed addere lubet, quae ille non attigit, scilicet in *Hesychio Illustrio*, seu malis *Illustrem* cum quibusdam appellare, retinendum mihi videri ἀστραγαλωτῇ, quod temere mutavit *Iunius*: dictum enim nitidissime ista forma, qua innumera alia elegantiae non vulgaris apud Atticos: ἀκονιτῇ, ἀκηρουκτῇ, ἀπνευστῇ et ad ipsum loquendi modum congruit Romanorum illud: male aliquem accipere, verberibus aliquem accipere. insolentia vocis impulisse librarios videtur, ut et eam in peius mutarent in *Diogene Laërtio*, *Arcesilai Vita*: οὐ λήφεται τις αὐτὸν, ἕφη, ἀστραγάλω. et hic legere malim ἀστραγαλωτῇ de talis enim ista cum *Cascubono* et *Interpretibus* intelligere velle, nihil aliud existimo, quam ad clarissimam veritatis lucem oculos occludere. est tamen ubi ἀστράγαλοι pro ipsis tessellatis flagris ponuntur; non aliter enim capiendos iudico in *Diodori Siculi*, quem adferunt eruditi viri, loco: ἐνίους δὲ ἀστραγάλους προσθεῖς βιαιότερον, δειναῖς ἀληθόσι περιέβαλεν quosdam eorum tessellis violentius admotis, sic enim et Romani loquuntur, summis doloribus affecit. simul inde *Kuehnii* verissimam opinionem censeo, qui in *Africani ad Originem* epistola ἀστραγαλεῖσθαι pro tessellis flagellare, sic enim ego potius dicam, accipiat; non tamen in *Hesychio* pertinax obnitar cum *Iunio* sentienti. Est et in *Aeliani de Animalibus* afflicta locus, a quo manus abstinuerunt eruditi viri, cui tamen ego hac voce restituta fieri posse medelam duco. lib. X. 27. Ἀπολλωνοπολίται δὲ Τεντυριτῶν μοῖραι (μοῖρα) σαγηνεύουσι μὲν τοὺς κροκοδείλους, καὶ τῶν περσεῶν (φυτὰ δὲ ἐστὶν ἐπιχώρια) ἐξαρθήσαντες μετεώρους, μαστιγοῦσι τε πολλαῖς, καὶ ταῖς ἐξ ἀνθρώπων ξαίνουσι κνυζομένους καὶ δακρύνοντας in posterioribus istis sic mihi legendum videtur: μαστιγοῦσι τε πολλαῖς (nimirum μάστιγι, quod et, si libuerit, addes) καὶ ταῖς ἐξ ἀστραγάλων ξαίνουσι κν. καὶ δακρ. facilis est illa restitutio. olim ita censebam μάστιγι τε πολλαῖς etc. sed curae posteriores placent; usum autem horum flagellorum apud Barbaros receptum fuisse ex *Posidonii* loco apud *Athenaeum* liquet, ubi regis amicus levissimam ob causam tessellatis flagris percussus narratur; pondus addit emendationi nostrae ξαίνειν. uti patebit e vestigio luculentius. Non aliae videntur fuisse δορκαλίδες, quarum apud *Suidam* mentio: Δορκαλίδες, inquit ille, ὄργα-

νον ἔστι κολαστικόν τι, ἢ μάστιγες αἱ ἀπὸ ἱμάντων δορκάδων· vi-
des in ipsa vocis significatione haesitare *Grammat.* illum; sed
indicandum, unde haec hauserit, e *Schol.* nimirum antiquo *Na-
zianz.* ad *Stelit.* II. ibi sic inquit *Gregor.* vir eloquentissimus :
ὁ δὲ ἅπαν τὸ σῶμα δορκάλισι καταξανθεῖς εἰς βάθος, καὶ μικρὰ πνέων
ἔτι τοῖς τραύμασι, τοσοῦτον ἀπεῖχεν ἐνδιδόναι πρὸς τὰς βασάνους
etc. obiter observa illud καταξανθεῖς, quod apprime bene cum
Aeliani loco convenit. sic et in *Ecclesiae Smyrnenensis* literis
de *Martyrio Polycarpi* : οἱ μάστιγι μὲν καταξανθέντες· ad ista
vetus haec *Commentator* habet : Δορκαλίδες ὄργανά εἰσι κολα-
στικά, ἴσως δὲ αἱ μάστιγες αἱ ἀπὸ ἱμάντων δορκάδος οὕτω λέγον-
ται, ὡς ὑστριχίδες αἱ ἀπὸ τριχῶν ὕος· ἔστι δὲ καὶ ὑστριχὶς θηρίον
τι τρίχας ἔχον ὕος, ἃς ἐν τῷ διώκεσθαι ἔξακοντίζει κατὰ τῶν διω-
κόντων· posteriora de hystrichide ipsissimis illis verbis in
Commentariis ad Aristophanis Equites leguntur : de δορκάλισι
vero quod statuit homo non ineruditus dubium mihi est. po-
tius enim allubescit δορκαλίδας intelligere de flagellis, quae
caprearum talos, δορκαδείους ἀστραγάλους, innexos haberent,
quorum insignis fuerit in hac re usus, sicuti et ceteris hi prae-
ferebantur in tessellarum ludo. non penitus tamen illam ex-
positionem damnare velim, nam et *Propertius* : *Verbera pel-
litus setosa movebat arator.* sed plenius alias; nunc enim
iniquitas temporis et spatii me excludit. [De flagellis ἀστρα-
γαλωτοῖς videndus etiam *Lipsius* de *Cruce* lib. II. c. 3. quem
diligenter posteriores exscriserunt. *Aeliani* locum opera
nostra, cum illa scriberem, resanuisse censebam. nec forte
emendatio nostra viris eruditis displicebit. id tamen adnotare
non praetereo, nonnullam mihi subortam esse causam, ob
quam illum locum ad accuratius examen revocandum esse
iudico. hic autem ut id fiat, nec loci nec mei tempore, quod
mihi iam contractissimum est et plurimis impeditum negotiis,
ratio patitur. sed hoc tamen alibi me debito exsolvam. *Ex
Addendis.*]

καὶ ἀστραγαλωτή] *Interpr. flagellum nodosum*, malim, *ta-
lis obsitum.* erat enim ἐξ ἀστραγάλων ἢ μάστιξ· *Lucian.* de
Dea Syria. Ergo non vinculorum nodis hinc inde implicitis,
sed densis ovium talis plexum erat huiusmodi flagellum, qua-
le gestabant Galli Matris Deum, eoque, si quid commiserant,
ad largum usque sanguinem in aede *Cybeles*, vel publice sub
omnium oculis se ipsos caedebant. vid. *Apulei.* libr. VIII.
Metamorph. Plutarch. contra *Colotam* in fine. Apud Parthos
Regis amicus et conviva ob levem culpam χάβδοις καὶ ἱμάσιν
ἀστραγαλωτοῖς, *virgis et loris taxillatis* male mulctabatur, ut

refert *Posidonius* apud *Athenaeum*. An apud *Africanum* *Epistola* ad *Originem* Iudaei ἀστραγαλωμένοι sint flagellati *loris* ἀστραγαλωτοῖς, doctiores viderint. Illud autem certum est, Salvatorem nostrum non eo flagri genere caesum esse, ut quidam fingunt et pingunt ad exorandos anicularum oculos, ut unam et alteram velint exspuere lachrymulam: nam τὸ σωτήριον πάθος non Phrygiis, non Parthicis, sed Romanis moribus peractum est. Caeterum omne id, quo quis affligitur puniturque, μᾶστιξ, dici solet. Apud *Lucam* cap. V. αἰμορροῦσα sanata est ἀπὸ τῆς μᾶστιγος. et cap. 3. ὅσοι εἶχον μᾶστιγας· apud *Aeschylum* θεῖα μᾶστιξ est oestrum immissum in *Ionem*. μᾶστιξ κερραμικὴ *Ostracismus* est apud *Hesych.* et *Suid.* Διὸς μᾶστιξ, fulmen *Homero Iliad.* μ. epidemicas calamitates *Aeschylus* vocat θεοῦ μᾶστιγα πάγκοινων, et in *Agamemnone* διπλῆν μᾶστιγα, ἣν Ἄρης φιλεῖ, belli periphraasis est. *Euripidi* dicitur *Panicus terror*, Πανὸς μᾶστιξ. *Glossae Graeco-Latinae*: μαστίζομαι, plector. et haec obiter dicta sint occasione μᾶστιγος ἀστραγαλωτῆς *Cratetis Salmas.* monet apud *Suidam* male legi στραγαλωτή. ΚΥΕΗΝ.

καὶ ἀστραγαλωτῆ] Antea editi: καὶ ἀστραγαλωτῆτις μᾶστιξ ὄν. unde *H. Stephanus* emendavit, ut iam editum est. Et bene, ut videtur legisse et satis firmasse *H. Iunius* in *Annot.* ad *Hesych. Illustrium*, ubi in *Arcesilaos* ita: Ἀρκεσίλαος οὗτος πρὸς τὸν θρασύτερον διαλεγόμενον νεανίσκον, οὐ λήψεται τις ἔφη τοῦτον ἀστραγαλωτί. emendat, ἀστραγαλωτῆ legens. malim certe ibi et διαλεγόμενος, quamvis et alteram lectionem caperem. *Eustathius* ad Ἠ. ψ. nescio tamen an ex *Polluce*, ut *Iunius* putat, ubi de ἀστραγάλοις τοῖς περὶ πόδας, καὶ ὅτι αἱ ἀστραγαλωταὶ μᾶστιγες, ἐκ τοιούτων τινῶν ἐνειρομένων κατεκροτοῦντο. MS. noster hic habet: καὶ ἀστραγαλωτῆτις ἢ μᾶστιξ ὄνόμ. IUNG.

55.

περὶ ἵππικῶν σκ.] *C. Salmasii* non habuit titulum περὶ ἱ. σ. ΚΥΕΗΝ.

περὶ ἵππικῶν σκ.] Sequitur caput XIII. quod in MS. ita inscriptum: περὶ ἵππικὰ σκεῖη· sed περὶ addere non debebat, si sic volebat. IUNG.

ψῆκτρα] MS. ψήκτρα, penacute, ut et *mox.* supra I, 185. pariter, quamvis alias mendose per i, et emenda ita hic accentum. *Hesych.* Ψήκτρα, ξύστρα, σπάθη. Apud *Suidam* quidem ψῆκτρα etiam: sed ψήκτρα quoque scribendum ipse dicat, in duobus subiectis χρήσεων habens ψήκτραν. IUNG.

ψῆκτρα] ψῆκτραν accentu mutato in textum reposui, quod ita MSS. habuerint: sic et in *Glossis* antiquis: Ψῆκτρα, *strigile*: sed in iisdem quoque ψῆκτρα, ut dubia sit accentus ratio: Ψηκτρον, *strigla*. istis et in balneis usi fuere veteres.

σκορακίς] σωρακίς, ut supra I, 185. nec aliter MS. SEB.

σκορακίς] C. V. σωρακίς. *Glossae*: σώρακος, *qualus*. σωρακίς videtur fuisse ὄργανον καθάρσεως, quo pili equini excutiebantur, et a pulvere sordibusque repurgabantur, de quo *Xenophon de Re Equestri*, ubi et φορβείας ἐπιφατνιδίας meminit. *Salmas. C. V. σωρακίς. KUEHN.*

σκορακίς] Tu emenda, ut MS. noster et *Seberi* habet, σωρακίς: ut et supra I, 185. fuit, quamvis hic alia manus scripto σωρακίς supraposuit κ, et ad oram etiam addidit: ἄλλως, σκορακίς. IUNG.

σκορακίς] Textus habet, ut in margine sui Codicis reposuit Doctiss. *Kuehnius*, σωρακίς. Φορβείαν explicuerunt *Schuttus* et *Schefferus* dictis supra locis.

καὶ κρύφαλος] MSS. recte κεκρύφαλος, *fraeni lorum*. *Xenoph.* l. c. κὰν μὲν δέχεται δηλονοτι, περιτιθέναι δὲ τὸν κεκρύφαλον, et si receperit (lupatum) induendum scilicet fraeni lorum. KUEHN.

καὶ κρύφαλος] Emendaveram iam in meo Codice κεκρύφαλος: quod prorsus et in MS. scribe itaque, φορβεία, κεκρύφαλος, ἔνταγ. supra I, 184. id habuisti, ubi, quod mirere, contra in MS. ita corruptum erat, ut hic vulgo est, καὶ κρύφαλος. IUNG.

καὶ κρύφαλος] Error ortus e nova Graecae linguae pronunciatione, qua facile potuit contingere, ut librarius κε primam vocis κεκρύφαλος syllabam exceperit scripseritque pro καί: ut nos reposuimus in textu, sic notaverat in ora sui Codicis *Kuehnius* noster. sed et in *Hesychio* tamen κρύφαλον observant scriptum pro κεκρύφαλον, quod emendationi nostrae non officit. *Xenophon*: κὰν μὲν δέχεται (τὸ στόμιον) δῆλον ὅτι περιτιθέναι δὲ τὸν κεκρύφαλον. τοὺς τῶν ἵππων κορυφασιῆρας καὶ κορυφαντοὺς *Hesychius* exponit: τούφια vel τούβια dixere recentiores, aliquando et δεσμότηρα. Quod huic subiicitur vocabulum non fuit in vulgatis, sed addidi ex Codice *Palckenburgiano*: admodum enim hic videbatur habere locum. videndus *Hesychius*, cuius in hac voce locus foedissimis maculis obsitus est, quas alibi, ne hic praeter

rem et instituti rationem longiores simus, eluere conabimur. est et in *Aeschyli Persis*. *Etymologus* ἐλκυστήρ exponit: ἀπὸ ῥυτῆρος θέοντες ἵπποι in *Dione Chrysostomo* Orat. XXXIII. et ἀπαγαγεῖν τὸν ῥυτῆρα rei equestri proprio loquendi modo, adducere habenas apud *Arrianum* in *Indicis*. Ῥυταγωγία et ἀγωγία utrumque reperio in *Xenophonte*: πρῶτον μὲν τοίνυν τὸν ῥυταγωγία χρῆ ἐκ τῆς ὑποχαλινιδίας ἢ ἐκ τοῦ ψαλλίου ἡρτημένον εὐτρεπῆ (alii εὐπρεπῆ) εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα λαβεῖν. unde non erit quisquam haud plane harum rerum expertus, qui ῥυταγωγέως usum et formam percipere non poterit: alter de ἀγωγῆ est hic locus: τὸν μὲν γὰρ παντάπασιν ἄπειρον τοῦ διαπιδᾶν, λάβοντα δεῖ τοῦ ἀγωγέως etc. ut itaque fuerit ἀγωγέως lorum, quo, qui pedes ibant, equum ducebant; neque equitem hoc usum putem, nam et in *Strattidis*, qui adfertur a *Polluce*, loco, qui adducebat equum, iubetur brevius corripere τὸν ἀγωγία· quin et nostra tempestate adligatum fraeno lorum saepe conspicias, quo non utantur equitantes, sed equum ductantes. In *Strattidis* χοήσει πόλον erat in vulgatis, quod *Kuehn* emendavit; et in *Excerptis Falckenburgianis* sic, ut dedimus in textu, legitur. *Comici Chrysippum* citat et *Athenaeus* lib. IV. videturque in ea nescio quid argumenti de equis et equestri studio pertractatum. paria cum *Casaubono* ad *Athenaeum Meursius* habet in *Attica Bibliotheca*. Πῶλος ἄβολος, qui necdum dentem aetatis indicem eiecerit: βάλλειν ὀδόντας id appellat *Plutarchus*, quamvis de bove loquatur. utriusque tamen hac in re par est ratio.

ῥυταγωγέως] *Xenoph.* τὸν ῥυταγωγία χρῆ ἐκ τῆς ὑποχαλινιδίας ἢ ἐκ τοῦ ψαλλίου ἡρτημένον, εὐπρεπῆ εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα λαβεῖν· ubi *Interpr.* ῥυταγωγία reddit, lorum ductorium. in *Glossis ἀγωγέως, habena.* KUEHN.

ὁ γοῦν Στρ. ἐν Χρυσ.] Absunt a C. A. versus *Strattidis* ita in ordinem redigerem:

πρόσαγε τὸν πῶλον ἀτρέμα προσλαβὼν
τὸν ἀγωγία βραχύτερον· οὐχ' ὄρᾶς
ὅτ' ἄβολός ἐστιν; —
adducito pullum, sensimque capito
brevius habenam: nonne tu ipse vides,
quod nondum iecerit dentes? — KUEHN.

ὁ γοῦν Στρ. ἐν Χρυσ] Ista, ὁ γοῦν Στρ. ἐν Χρ. λ. cum verbis *Comici* usque ad τὴν δὲ ψ. desunt in nostro MS. In iis omnino πῶλον, quod et *Casaubonus* noster habet VII.

Athen. 25. scribendum pro vulgato πόλον· alias nescio an ita forte disponenda :

— πρόσαγε

τὸν πᾶλον, ἀτρέμα προσλαβὼν τὸν ἀγωγέα
βραχύτερον· οὐχ ὄρας ὅτι ἄβολός ἐστι;

De *Chrysiippo Strattidis*, ut et aliis eius Poëtae dramatis
Casaub. noster VII. *Athen.* 25. IUNG.

πόλον] Leg. πᾶλον. SEB.

τὴν δὲ ψῆκτραν] MSS. addunt, οὐ μόνον Ἀριστοφάνης
etc. dein C. A. ἐν Ἀναγύρω etc. KUEHN.

τὴν δὲ ψῆκτραν] MS. τὴν δὲ ψῆκτραν οὐ μόνον Ἀριστοφάνης
ἐν Ἀναγύρω εἴρηκεν, ἀλλὰ etc. et ita supple, et scribe,
non ψῆκτραν· paroxytone et antea, ut dixi iam modo, ut
et de Ἀναγύρω videndum *Casaubonum* nostrum IV. *Athen.*
4. IUNGERM.

τὴν δὲ ψῆκτραν Ἀριστ.] Deesse quid in vulgatis, vel ad
structurae normam attendas, facile videbis. supple MSS.
τὴν δὲ ψῆκτραν οὐ μόνον Ἀριστ. quod igitur recepit contextus
Polluceus. *Suidas*: Ψῆκτρα (sic enim hoc accentu apud eum
editur) ἐργαλεῖον, δι' οὗ τοὺς ἵππους κνήθομεν.

διὰ ψῆκτρας etc.] Versus *Sophoclis* absunt a C. A. quos
ita formarem :

— διὰ ψῆκτρας σ' ὄρω

ξανθὴν καθάιρονθ' ἵππον ἀχμηρᾶς τριχός.

— strigili te video

flavam reperugare equam a comae sordibus.

Lectio ἀχμηρᾶς τριχός proficiscitur a C. V. KUEHN.

διὰ ψῆκτρας etc.] *Casaubonum* de *Oenomaio Sophoclis*
vide VII. *Athen.* 4. cuius et meminit hinc IX. *Athen.* 18.
sed locus ipse *Sophoclis* in MS. nostro rectius habet, ἵππον
ἀχμηρᾶς τριχός· unde ita concipio hos versiculos :

— διὰ ψῆκτρας σ' ὄρω

ξανθὴν καθάιρονθ' ἵππον ἀχμηρᾶς τριχός.

Nota fabula de *Oenomai* equabus, de qua et *Pausan.* Ἡλιακῶν β. et certamine cum proci filiae: ad eas forte respexit
his versibus, vel ad aliam συναγωνιζομένην. IUNG.

διὰ ψῆκτρας etc.] Perbona est *Palatini* Codicis lectio,
quam textui restitui, veniebat tamen in mentem, si forsitan
commode legi possit: Ξανθῆς κ. ἵππου ἀχμηρᾶν τριχα,
vel aliter hoc modo: ξανθὴν καθάιροντα ἵππου ἀχμηρᾶς τριχα.
sed quid coniecturas serimus, ubi MSS. aptissima scri-

ptura ad manum est? flavus color et in equis laudatissimis fuit; ξανθοίτριχες ἵπποι inde. *Sophoclis Oenomaum* passim *Grammatici* citant: *Diogenes* lib. IV. segm. 55. Ἐκ τοῦ Οἰνομάου τοῦ Σοφοκλέους. ad quae meminit huius *Pollucei* loci *Menagius*: sed ante eum de *Sophoclis Oenomaio Meursius* abunde.

56.

μαράγναν] C. A. ἀμαράγαν· C. V. ἀμάραγαν· convenit cum *Chaldaeorum* מַרְגָּנָא a recto מַרְגָּמ. quod enim 1. *Reg.* XII. in textu sacro vocatur מַרְגָּרַע, id *Chaldaeus* reddit מַרְגָּמ. quid *Hebraeorum* Magistris de hac voce videatur, *Bochartus* ὁ πολὺγλωττος dabit parte II. *Hieroz.* pag. 644. ubi recte *Hesych.* in voce μαράγνα emendatur; non enim γῆν, terram, sed τὴν ταυρείαν, tauream seu flagrum ex corio nervose bubulo notat. ante μαράγνα idem *Hesych.* praemittit μάραινα, et exponitur eodem modo, nempe quod sit μάστιξ, ῥάβδος, ταυρεία. *Bochartus* μάραινα mutat in μαράγνα, eius argumenta excutienda relinquo doctioribus. mihi equidem non videtur movendum μάραινα, ut quod apud *Aeschylum* legitur in *Χοηφόροις*, ubi inquit:

ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαραίνης
δοῦπος ἰκνεῖται.

Graecus *Scholiastes* h. l. ita explicat, διπλῆ μάλιστα ἐπλήγη-
μεν, eoque digitum forte intendens *Hesychius* annotavit μάραινα. utrumque, tam μάραινα quam μαράγνα, idem significat, nisi quod μάραινα formulam Graecam sapiat aequae, ut τάλαινα, λάκαινα etc. μαράγνα autem suam peregrinitatem ipso sono prodit. nec id *Euripides* in *Rheso* dissimulat, ubi *Hector* vigili minatur:

ἦτοι μαράγνα γ', ἢ καραμιστῆς μόρος
μενεῖ σε θρωῶντα τοιάδε.
aut flagellum aut poena capitis
te manebit haec agentem.

Cui *Rhesi* auriga respondet: quid hisce minaris etc. βάρβαρος βαρβάρου πλέκων λόγους, alludens inter alia ad vocem μαράγνα. Utrumque retulerim inter λέξεις βαρβαρικός, ὧν γέμει διὰ τὰς ἐπιμιξίας ἢ ἑλλὰς γλώττα, dictiones gentium exterarum, quibus propter commercia Graeca lingua referta est. *Rabbinorum* מַרְגָּמ mardang vel mardagna cum Aleph finali, quod notat stimulum, quo tardos boves increpat bubsequa, parum distare videtur a μαράγνα, quae utique non levem quandam scuticam, sed horribile flagellum, plagas et ictus σκορπιώδεις incutiens significat. ΚΥΕΗΝ.

μαράγναν] Pro *μαράγναν* MS. noster *ἀμάρραρον* habet. sed vulgatum non sollicitandum videtur. apud *Hesychium* quoque est: *Μάρανα* (*Sylburgius* emendat *μάρανα*) *μάστιξ, θάβδος, γαυρία. Μάρανα, γῆ ταυρεία.* Et in *Rheso* Tragodia extat v. 817.

ἦτοι μάρρανα γ', ἢ καραμιστῆς μόρος,
μενεῖ σε δρωῖντα τοιάδ'. —

Sed ne MS. nostri scripturam plane frustraneam putemus, scripsisse forte suspicari lubet *Comicum Platonem* *μαράγναν*, nam et ita invenitur, nempe a sonitu *συναραγοῦντος μάστιγος.* Ait enim idem *Hesychius*: *Σμαράγνα, μάστιξ, θάβδος· καὶ χωρὶς τοῦ σ.* Quod vero ad *Platonis* drama attinet, *Κλεοφῶν* etiam illa inter alias eius fabulas a *Suida* relata est; et eo tulit tertias sub *Callia* archonte, quum *Aristophanes* cum *Ranis* suis primas retulisset, ut ex hypothesi Graeca altera *Βατραχῶν* cognoscimus. Quis autem fuerit *Cleophon*, et cur ita inscripserit suum drama *Plato*, vide apud *Scholiassem* in eadem *Ranas* ad istum versum, *φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος.*

IUNGERM.

μαράγναν] Affinitatem Chaldaee vocis cum Graeca admonuit etiam *Buxtorfius* in magno opere: sed alterutra tamen alterius sit origo, compertum non habeo. *Hesychius* exponit *μαργαίνων* inter alia *δεσμῶν* siquidem ἢ *μάργας* dicatur *δεσμός*: unde si fluxisse velis existimare *μαράγναν*, non me valde repugnantem habebis: *μάργας* enim si vinculum designaverit, quid impediatur, quo minus et de loro seu fune potuerit usurpari, praecipue cum in Asia minori vox haec videatur enata. De *Cleophonte* *Platonis* *Meursius* adeundus in *Attica Bibliotheca.*

τινὲς ἀλώτοι φημοὶ] MS. τ. καὶ ἀλ. SEB.

τινὲς ἀλώτοι φημοὶ] MSS. *τινὲς καὶ ἀλώτοι φημοὶ*, quia tibiae instar caneant fiscellae huiusmodi: *suspensae nolae*: vid. *Hesych.* in *Ἀλώτοι φημοὶ.* KUEHN.

τινὲς ἀλώτοι φημοὶ] MS. *τινὲς καὶ ἀλ.* ut et *Seberi*, plenius. Deinde MS. noster male *φημοὶ* habet, ut et antea vulgati. sed et *H. Stephanus* hic in suo Codice reposuerat *φημοὶ.* IUNG.

τινὲς ἀλώτοι φ.] καὶ illud insertum e MSS. tum deinde *Kuehnius* in textu recte *προσηρημένους*, ut scilicet MSS. praeferunt. *Schefferus* *ἐπηρτημένους* scripsit, ubi utitur hoc loco lib. I. cap. 15. videndus omnino de his *ἀλώτοις φημοῖς*, quos erudite exponit. sed in explanando *Polluce* rem ac non sane tetigisse videtur vir doctissimus. igitur apponere

hic lubet Latinam, quam ibi concinnavit, verborum horum interpretationem: *Appellantur vero et fiscellae quaedam tibiatae, quia habent appensas codonas, id est, patellas instar cymbalorum aut orificiorum patentium in tubis, quos cum equi hinnientes instant, edunt sonum veluti tubarum.* De tubis certe Pollux non loquitur, sed de tibiis, quarum canori sonitum τῶν αὐλωτῶν φιμῶν assimilat. neque etiam capio κώδωνας eo modo, quo Schefferus, quod alienum videtur ab *Onomasticographi* mente, sed de quibusdam aeneis instrumentis, quae tintinnabulorum seu κωδῶνων instar erant; illaque cum inflarentur, sonitum tibiis similem edebant. et haec habuerunt equi φιμοῖς adpensa. res ipsa loquitur.

ἡπηρητημένους] MS. προσηρητημένους. SEB.

ἡπηρητημένους] MSS. προσηρητημένους. Salm. C. pro κώδωνας etiam κώδωνας. Idemque e Longino (c. 20.) τὸ πανταχοῦ κώδωνας ἐξῆσθαι λαν σοφιστικόν· nimis sophisticum est, ubique appensa gestare tintinnabula. KUHN.

ἡπηρητημένους] Scribe, ut MS. noster et Seberī, προσηρητημένους. Vulgatum ἡπηρητημένους nauci non est. ego antequam MS. vidi, ἀπηρητημένους suspicabar; iam sequor MS. scripturam. IUNG.

καὶ σπάθην μὲν] MS. καὶ σπάθη μὲν etc. sed vulgatum rectius, eo casu, quo caetera. IUNG.

καὶ σπάθην] *Hesychius* ψήκτραν exponit σπάθην, quod an hic habere locum possit, mihi non est exploratum. videtur tamen. de χλωτῆρι dixit laudato saepius capite Schefferus; et en tibi locum *Hesychii*, qui explanabit, quis fuerit χλωτῆρ. Χλωτῆρ, τὸ τοῖς ἰποζυγίοις ἀπὸ κορυφῆς ἐξαρτώμενον, ἐν ᾧ ἡ τροφή.

καὶ χλωτῆρα] καὶ abest a C. A. dein καὶ στομία, στομίδα, ὑποστομία, et sic in sequentibus coniunctiones omisae sunt. caeterum χλωτῆρ dicitur sacculus, vel corbis, vel aliud quid quod capiti equino appensum gestat pabulum, praebeturque ad currum iunctis equis. vid. *Hesych.* KUHN.

στομία καὶ ἐχ.] MS. omittit καὶ στομίδα, pro quo plurali habet mox, ut dicam; quod magis mihi placet sane. IUNGERM.

καὶ στομίδα] MS. στομία, καὶ στομίδα, καὶ ἐχίνους etc. et placet ita legere. modo καὶ στομίδα enim omittebat MS. IUNGERM.

καὶ στομίδα] Ita fuit ante nos, et alio etiam, ac iam vides, ordine; nam vulgo post καὶ στομία sequebatur καὶ

στομίδα, quod mihi iuxta cum *Iungermanno* displicuit. seriem itaque Codicis *Palatini* sum sequutus. *Στόμια*, quae modo legebamus, habes et in *Xenophonte*: τὸ δὲ στόμιον τῆ ἀριστερᾷ προσφερέτω· unde partem illam fraeni, quae ori inseritur, quod et ipsum nomen indicat, sic appellatam clarissime liquet. *Ἐχίνους* etiam ex eo notare lubet p. 553. ubi simul et τροχῶν mentio: πρῶτον μὲν τοίνυν οὐ χρὴ μείον δυοῖν χαλινοῖν κεικῆσθαι· τούτων δὲ ἕστω ὁ μὲν λείος, τοὺς τροχούς εὐμεγέθεις ἔχων· ὁ δὲ ἕτερος τοὺς τροχούς καὶ βαρεῖς καὶ ταπεινούς, τοὺς δ' ἐχίνους ὀξεῖς· ubi id praeterea venit observandum, quos σκληροὺς καὶ μαλακοὺς χαλινοὺς vocavit *Pollux*, ex *Xenophonte* dici posse λείους, ἢ τραχεῖς, quod ipsum et *Schefferus* observavit. Aliud est, quod tamen ad hanc rem pertineat, στομίας equos dici, qui fraeno non obediunt, notante *Hesychio*. Iam quidem *Auctoris* nostri sequuti filium, ab equorum studio et equestribus instrumentis ad libros eorumque curam nos conferemus.

μαλακοὺς] *Salm.* C. pro μαλακοὺς leg. μαλθακοὺς. ΚΥΕΗΝ.

ἔχεις ἐν τοῖς Ἰππικοῖς.] Absunt a C. A. ΚΥΕΗΝ.

ἔχεις ἐν τοῖς Ἰππικοῖς.] Supra libr. I. c. 11. tm. 3. ubi et προνοιά. IUNG.

ἔφη ἐν * Ἀναγύρω Ἀρ.] ἐν Ἀργύρω C. A. C. V. ἐν Ἀναγύρω ἔφη Ἀ. ΚΥΕΗΝ

ἔφη ἐν * Ἀναγύρω Ἀρ.] MS. alio ordine: ἐν Ἀναγύρω ἔφη Ἀριστοφ. IUNG.

57.

περὶ βιβλίων, etc.] C. A. hunc praefert titulum, περὶ τοῦ βιβλίου συγγενέσθαι θέλοντος, de eo qui sibi cum libris rem esse vult. nec *Salm.* agnoscit vulgatum titulum ΚΥΕΗΝ.

περὶ βιβλίων, etc.] Huius capituli 14. titulus in MS. hic est: περὶ τοῦ βιβλίου συγγενέσθαι θέλοντος. IUNG.

εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς αἰρέσεως] *Interpr.* legit ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως, ab exercitio. melius C. V. ἀπὸ τῆς αἰωρήσεως, a gestatione. ipse *Auctor* supra c. 12. εἰ μὴν αἰωρήσει τῆ δι' ὀχημάτων χρωτό τις etc. ubi vide sis. *Plinius* lib. XXVI. c. 3. etiam iungit ambulationem, gestationes. ΚΥΕΗΝ.

εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς αἰρέσεως] MS. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς αἰωρήσεως, ἢ καὶ etc. pulcherrime. quod ocyus restituendum est. Quid malum enim sibi hic agit αἰρέσεως? Alterum aptissime hoc caput prioribus connectit. Si quis a gestatione vehiculari, de qua capite 12. dictum est, etc. convertatur ad studendum. IUNGERM.

εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς αἰρέσεως] Optime MSS. ἀπὸ τῆς αἰωρή-
σεως, a gestatione, a qua plerumque et ambulationibus ad
ingenii culturam librorumque lectionem convertere se sole-
bant olim. nec aliter in libri sui margine notaverat *Kuch-*
nus. Mox editum erat vulgo, ἀπὸ τινὸς περιπάτου, ἐν στοᾷ,
ἐν δρόμῳ, ἐν ἄλσει γενόμενος, prorsus ineleganter, longe niti-
dus MSS. quorum et ibi lectionem reposui. Viderat utrum-
que eo pacto redintegrandum *Salmasius* de *Modo Usurarum*
pag. 402. quo loco plurima bona mixta malis vir eruditus
habet de χάρταις, βιβλοῖς, διαφέραις, γραμματεῖοις aliisque
similibus. Exinde pro ὥρα αὐτὸν ἔχειν venustius in *Codice*
Palatino ὥρα αὐτῷ ἔχειν, curae ipsi est habere libellos, char-
tas etc.

ἐν στοᾷ, etc.] MS. ἐν στοαῖς, ἢ δρ. ἢ ἄλ. SEB.

ἐν στοᾷ, etc.] C. A. ἐν στοαῖς ἢ δρόμῳ, ἢ ἄλσει. gemi-
nat ἢ etiam C. V. et *Salmas.* δρόμος est locus, in quo se
cursu exercebant: *curricula* posses dicere: *si vero gestatio-*
ne aut etiam ambulatione quadam in porticibus, aut curricu-
lis, aut nemoribus defunctus, ad libros versandos se aliquis
converterit. ΚΥΕΗΝ.

ἐν στοᾷ, etc.] MS. περιπάτου ἐν στοᾷ, ἢ δρόμῳ, ἢ ἄλσει
γ. et haec ita emendanda puto. nec abit *Seberi* MS. nisi
quod στοαῖς habeat. IUNG.

τράποιο] MS. τρέποιο· et mox ὦ. αὐτῷ ἔχ. SEB.

τράποιο] MSS. τρέποιο. C. V. dein, ὄρα, male, pro
ὥρα. C. A. ὥρα αὐτῷ ἔχειν, *tempus est, ut habeas* etc. ὥρα
hoc loco est καιρὸς ἐπιτήδειος secundum *Suidam* in ὥρα, ubi
huius locutionis plura exempla. ΚΥΕΗΝ.

τράποιο] MS. τῖς τρέποιο, ὄρα αὐτῷ ἔχειν etc. Sed
τράποιο et ὥρα correctum est ab aliquo. et placet vulgata le-
ctio, nisi quod ὥρα αὐτῷ ἔχειν β. legere malim, quem ad
modum et *Seberi* MS. habet. loquendi genus elegans, de
quo *Budaeum* Comm. Gr. lingu. et *H. Stephan.* Thesaurum
adire potes. Adnotabam alicubi, ni fallor, et apud nostrum
supra. Amat eo uti et *Heliodorus* suavissimus, ut II. Ae-
thiopicῶν: ὥρα σοὶ σαυτὸν ὑπομνήσαι etc. Et ibidem: ἄλλους
ὥρα σοὶ ξένη τῶν δὲ ἐπιζητεῖν ὠνητάς. IUNG.

πέλλας] πέλλα vasculum, fundo lato, ore arctiori, qua-
lia sunt mulctra, vel etiam atramentaria: γραμματεῖα et
γραμματίδια, scrinia sunt, in quibus scriptorium instrumen-
tum, quandoque et alia pretiosa asservabantur. *Salmas.* πέ-
λας. ΚΥΕΗΝ.

πέλλας] Ita et MS. sane Grammatici hunc usum eius vocis non explicant, in aliis significatis occupari. Quid tamen dicam nescio. id quidem scio, me non intelligere. Et veniam da mihi, erudite lector, interim, dum mihi eius vocolae aliam βεβαιωτήν adducas, suspicandi nostrum *Pollucem* scripsisse ἰπέλας. quod forte scripserat et supra, ubi MS. noster deficiebat, et vulgo erat ἰπέστας VII, 211. τὰς δὲ διφθέρας καλοῦσι καὶ ἰπέλας. Ita hic et illic suspicari, nihil enim temere adfirmo, inducit nos glossatorum eximius *Hesychius*, qui: Ἰπέλαν, διφθέραν exponit. et ἰσέλα, ait, διφθέρα. Vocabulum quo rarius, eo magis corruptelae expositum. IUNG.

πέλλας] *Iungermannus* acute restituendum coniecit ἰπέλας. ita scilicet apud *Hesychium*: Ἰπέλα, διφθέρα. et VII, 211. ἰπέστας habebamus, ubi *Falckenburgianus* Codicis lectio erat ἰπέλας. hic tamen, nam et MSS. suffragio suo πέλλας comprobant, nihil mutandum existimo, parumque abest, quin propter *Falckenburgianae* lectionis similitudinem, ita legendum decernam VII, 211. sed ibi tamen non male putes *Pollucem* scripsisse ἰπέλας, vel ἰπέλας, aut ἰπέλας denique. suspecta enim erat ibi *Hesychiani* loci lectio. Quanquam vero in hanc vocem πέλλη alibi necdum incidere, omnino tamen habeo persuasum, non aliam eius esse significationem atque διφθέρας. quod in istam me sententiam induxit, similitudo Latini nominis *pellis* est, cuius originem ab hoc fonte petendam existimo. nihil enim quicquam ineptius est tentamentis eruditorum virorum, ubi de propagine vocis *pellis* inquirunt, quod ipsis vero simillimum apparet, est ut a φέλλος deducatur, quae vox *corticem arboris*, *Hesychio* docente, significat; id tamen ab ipsius rei natura plurimum abhorre, neminem latere potest. me sanequam id summopere offendit, si in indaganda vocum nativitate longis ambagibus utaris, qua ratione ars utilissima sponte sua difficilis et intricata longe difficilior et inaccessa ferme redditur. Perquam opportune *Philoxenus*, *Pellarius*, πελλοράφος. quod tantum abest, ut cum eruditionis variae viro *Gerh. Fossio* a Latina lingua petitum existimem, ut potius ad remotissimam Graeci sermonis antiquitatem pertinere arbitrer. qui triverit istas *Glossas*, ac diligentiori pervolverit oculo, in istis talia reperiri plurima ex medio Graeci sermonis fonte hausta, compertum habebit: neque satis scio, an in toto *Philoxeni Glossario* vel unum occurrat vocabulum, quod native Graecum non sit, nisi cum ipse voce Ro-

mana se profiteatur uti. in aliis *Glossis* id est *δερματογράφος*. *Interpres atramentaria* vertit, prorsus *ἀπροσδιονύσως*. respexisse tamen illum existimo ad *πελλός*, qua voce color nigricans designatur; aut potius ad eo nomine vasa mulctoria, quod *Kuehnio* non displicuisse miror. Veteres autem nondum chartarum usu invento in pellibus scripserunt. res notissima, et cui non dictus *Hylas*? *Herodotus* quae de *διφθέραις* tradidit in *Terpsichore* a pluribus occupata repetere animus non est, nisi quod et aetate sua multos barbarorum in pellibus scripsisse referat. inde vocis illius usus pro membranis, quae ex pellibus solent confici, creberrimus est. *βασιλείους διφθέρας*, dixit *Agathias* pag. 62. quas ibi *membranas regias* interpretatur eruditissimus *Bonaventura Vulcanius*, cuius ad eum locum vide notam. in aedibus porro Christianorum sacris membranae, quae divinos Codices continebant, sacrasve cantiones *διφθέρας* dicebantur. *Gelasius Concil. Nicaen. Diatyp.* *Ψάλλειν ἐν ταῖς διφθέραις*. vide *Balsamonem* ad cap. 15. *Concilii Laodicensi*, et praestantissimum *Anglum* ad indicatum *Gelasii* locum. Meminit et *διφθερῶν* peritissimus antiquitatis *Galenus* sub initium lib. III. *περὶ ὄνσκινας*, ubi Thessalum *Hippocratis* filium paternos commentarios ἐν *διφθέραις* ἢ *δέλτοις* invenisse, additisque de sua penu non paucis, in unum collegisse refert: *ἀμολογῆται γὰρ οὖν ἤδη καὶ ταῦτα συνθεῖναι Θεόσυλον τὸν Ἴπποκράτειος υἱόν, τὰ μὲν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς ἐν διφθέραις τισὶν ἢ δέλτοις εὐρόνια ὑπομνήματα, προσθέντα δὲ τινὰ καὶ αὐτὸν οὐκ ὀλίγα* ubi sane nihil officit, quo minus intelligas de ipsis pellibus, in quibus *Hippocratis* aetate a plurimis adhucdum gentibus scribi moris fuit. De Cypriis autem quod addam eorumque scribendi more, ex obscuris antiquitatis vestigiis collegi, nimirum eos videri pelles oblevisse cera, in eaque literas exarasse. sic saltem in illorum ludis usu fuit receptum. ludimagistrum enim ab iis *διφθεράλοιφον* tradit appellatum *Hesychius*: *Διφθεράλοιφος, γραματοδιδάσκαλος παρὰ Κυπρίοις*. qua alia de ratione cedo, quam quod illam scribendi consuetudinem usurparent. referendum eo illud ex eodem *Grammatico*: *Ἀλειπήριον, γραφεῖον, Κύπριοι*. vox utique tracta ἀπὸ τοῦ *ἀλείφειν*, vel *ἀλείπειν*, sicut antiquiores olim Graeci efferebant. unde stylus *ἀλειπήριον*, quod in obducta pellibus cera literas effingeret, existimare tamen non sine ratione quis possit, in Cypriis *ἀλείπειν* vel *ἀλείφειν* signasse scribere, et exinde *διφθεράλοιφος*, qui scriberet in pellibus, et *ἀλειπήριον* prorsus idem quod *γραφεῖον*. Sed alii

diligentius haec et accuratius elaborabunt, quae nos festinantes incompta omnique lumine rerum orationisve destituta proferimus.

διφθέρας] Vid. supra VII, 211. SEB.

δέλτους δελτία. ὡς ἔστιν εἰπεῖν] ἔστιν abest a C. A. et Salm. C. KUEHN.

δέλτους δελτία. ὡς ἔστιν εἰπεῖν] MS. δέλτους, δέλτια· ὡς εἰπεῖν, γραμ. omisso ἔστιν, quod mihi non displicere potest, si absit inquam: δέλτια vero proparoxytone, ut supra IV, 18. et hic cum MS. scribere possumus. nec enim, credo, ad regulam tam stricte revocanda, ut eiusmodi paroxytonῶς saltem scribamus. variant certe libri. IUNG.

γραμματίδιον δίθ.] γραμματίδιον δίθυρον, tabulae bifores. Glossae, γραμματεῖον, tabula, nisi legendum ibi, tabularium etc. KUEHN.

γραμματίδιον δίθυρον] Transtulit hoc Pollux noster e Menandri Μισογυῆ· is enim ex ea fabula versiculus ab Harpocrate citatur: "Ἐλκει δὲ γραμματίδιον ἐκῆϊσε δίθυρον. locus est in παράστασις. huc et oculos intendisse reor Hesygium: Δίθυρον γραμματίδιον, δίπτυχον· sic enim apud eum distingue potius. Idem Διθύροις, διπτύχοις. Attici solebant θυρίδας pugillarium tabellas, quae πτύχες alias, appellare. Hesygius: Θυρίδας, Ἀττικοὶ τὰς τῶν γραμμάτων πτύχας· καὶ δίθυρον λέγουσιν, οὐ τρίθυρον, ἀλλὰ τρίπτυχον. Lucianus in Nerone, quamvis illius opusculum illud esse non existimem, sed hominis alicuius, qui non tantum Neronis aetate vixit, sed et eummet ipsum vidit: καὶ γὰρ δὴ δέλτους ἐλεφαντίνους καὶ διθύρους προβεβλημένοι αὐτὰς ὡσπερ ἐγχειρίδια etc. De διπτύχοις adnotavit Ludov. Carrio Emendat. lib. II. cap. 6. quamvis et ibi doctissimi viri observationibus naevi adhaeserint. Symmachus autem, quem ibi docte et vere emendat, quae ibi diptycha dicit, pugillares alibi vocat. Συνόδους τοῖς ἱεροῖς ἐντάξασθαι διπτύχοις in Epistola Petri ad Michaëlem, ubi de scriptis episcoporum literis intellige. Plenius e MSS. mox in Onomasticographo nostro ἢ καὶ πλειόνων πτυχῶν.

ἢ πλειόνων πτ. etc.] ἢ καὶ π. π. ἢ κ. "Ο. π. πυκτόν· ita C. A. qui et ea, quae sequuntur, non habet usque ad οὐ μὴν ἀγνοητέον etc. in πυκτόν consentit Salm. Codex. KUEHN.

ἢ πλειόνων πτ.] Scribe particula plenius, ut noster MS. habet, ἢ καὶ πλ. πτ. Homeri mox locus et supra adductus est IV, 18. ut indicavit et Seberus noster. Quae sequuntur,

καὶ Ἀριστοφ. etc. omnia in MS. desunt, usque ad Κρατῖνος ἐν τῇ Π. Versus Aristophaneos autem bene Seberus noster restituit ex dramate ipso, quum antea in vulgatis hic vox δέλτοι deesset, et male σμήλης scriberetur, omniaque edentur confuse. IUNG.

πίνακα πτυκτόν.] Supra IV, 18. SEB.

58.

ἐν Θεσμοφοριαζ.] Vers. 789. SEB.

ἐν ταῖς Φιλυλλίου Π.] Hinc obiter corrigendus Suidas in Φιλύλλιος. Interpr. eius securus de emendatione nobis extudit ex loco corrupto fabulam huius Comici inscriptam, Πόλις φρεώρουχος, Urbs puteos fodiens. melius est in Suida legere Πόλις, Φρεώρουχος. hic Noster laudat Philyllii Comœdiam Πόλις. infra lib. VII. circa finem drama eiuſdem Φρεώρουχος inscriptum. Sic ex eo uno dramate fiunt duo Ionge diversa. IUNG.

ἐν ταῖς Φιλυλλίου Π.] Emenda Comici nunquam non corruptum nomen, et scribe Φιλυλλίου. dixi aliquoties supra. Quae sequuntur ex eo verba reconcinnanda aliis relinquo. sed ubi Herodotus noster κηρόν vocat, indicandum est. et locum puto hunc esse, qui in extrema Polymnia legitur: δελτίον δίπτυχον λαβὼν, τὸν κηρόν αὐτοῦ ἐξέκνησε, καὶ ἐπιτα ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ δελτίου ἔγραψε τὴν βασιλείως γνώμην. ποιήσας δὲ ταῦτα, ὀπίσω ἐπέτηξε τὸν κηρόν ἐπὶ τὰ γράμματα, ἵνα φερόμενον τὸ δελτίον μηδὲν προῆγμα παρέχοι πρὸς τῶν ὁδοφυλάκων. Tales nimirum tabulas occultas mittit Demaratus Lacedaemonem, quibus Graecos edoceat Xerxem bellum contra illos decrevisse, quas quum nemo, quid sibi vellent, ibi intelligeret, rem aperit tandem Gorgo, Cleomenis filia, καὶ τὸν κηρόν ἀνὰν κελεύουσα, καὶ εὐρήσειν σφείας γράμματα ἐν τῷ ξύλῳ. IUNG.

Φιλυλλίου] In huius Comici nomine librarii manus ubique aberravit: Φιλυλλίου scribe, ut saepius alibi monitum. Philyllii verba alium ac me postulant Oedipum: Davus in his sum. illud δουρίζων an Comici verbis, an vero Pollucis adiungendum sit, non bene perspicio. forsitan autem aliud quid sub illo latet. tum τὰ γράμματα cui bono? istis eiectis sic locum constitueram clith: λέγει γέ τοι. ξύγγραφε οὖν ἐς τὰς πίνακίδας διαμπερόως, ὅ τι ἂν λέγοι ἐρμηνεύς. quibus inest sensus. sed hinc discedere satius est quam in tenebris micare. [Produxi meam ego coniecturam, non quod locum ita restitutum existimarem, sed ut vice cotis fungens feliciter aliorum ingenium acuerem, et impellerem

ad inquirendam lectionem veram. palma in medio posita est, quam, qui optime coniecerit, auferet. *Ex Addendis.*]

λέγει γέ τοι Δ. etc.] Hic interpungendum, dicit enim. postea versus *Comici* ita restituerem:

δωρίζων ἐς τὰς πινακίδας διαμπερῶς,
ὅτι κύν λέγοι τὰ γράμματα, ἐρμηνεύς.

*Dorice loquens in tabulis exactissime,
quicquid literae dicant, interpretatus.* ΚΥΕΗΝ.

Ἡρόδοτος] In fine *Polymniae*, δειλιὸν δίπτυχον λαβῶν, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνησε· et iterum, τὸν κηρὸν κνῆν κελεύουσα. ΚΥΕΗΝ.

Κρατ. δὲ ἐν τῇ Π.] *Fabulae* huius oeconomiam declarat *Scholiastes* in *Aristoph. Equites. Cratinus*, inquit, cum descriptione fabularum abstinuisset, destitissetque docere coram populo, excitatus est hoc *Aristoph. scommate* p. 519. et, ut *Scholiastes* pergit, πάλιν γράφει δράμα ἐς ἑαυτὸν τε καὶ μέθην, οἰκονομία κεχρημένος τοιαύτη· τὴν Κωμωδίαν ὁ Κρατῖνος ἐπλάσαστο αὐτοῦ εἶναι γυναῖκα, καὶ ἀρίστασθαι τοῦ συνοικεσίου τοῦ σὺν αὐτῷ θέλειν, καὶ κακώσεως αὐτῷ δίκην λαγγάνειν· φίλους δὲ περιτυχόντας τοῦ Κρατίνου μηδὲν προπετιές περὶ (αὐτὸν) ποιῆσθαι, καὶ τῆς ἔχθρας ἀνερωτῶν τὴν αἰτίαν· τὴν δὲ μέμφεσθαι αὐτῷ, ὅτι μὴ κωμωδοῖ, ἢ μηκέτι σχολάζοι τῇ μέθῃ. Eundem Poëtam *Aristophanes* perstringit, quasi non potuerit urinam retinere, quod ἐνουρεῖν vocat *Scholiastes*: vestem permingere. *Cratinus* contra in *Πιτύνη* tangebatur *Aristophanem*, seque minime πυραληρεῖν ostendebat, et convincebat *Aristophanem* plagii, quod *Eupolidis* carmina compilaret. Caeterum *πιτύνη*, *Suida* teste, est φλάσκων, et *flacon* est vas vinarium, titulusque convenit argumento. *Valesius* notis MSSis ex *Graeco Scholiaste Aristoph.* ΚΥΕΗΝ.

Κρατ. δὲ ἐν τῇ Π.] Sed ad MS. nostrum, qui hic iterum: καὶ Κρατῖνος ἐν τῇ Πιτύνη etc. de eo dramate et *Caesaubonus* noster III. *Athen.* 14. Vicit autem eo dramate *Cratinus*, quum contra cum suis *Νεφέλαις* πρώταις *Aristophanes* excideret, ut indicat *Scholiastes* in *Protheoria Aristophanis Νεφέλων*, qui et in *Scholiis* ad *Νεφέλας* de *Clisthens* impudico *Cratini* versus ἐν *Πιτύνη* adducit, et oeconomiam dramatis exponit, indeque versus alios profert *Schol.* ad *Ἰππεῖς*, ad ista — γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον· et alius ad ista εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῶ ῥεύσας ποτ' ἐπυῖνω et quae sequuntur. ΤΥΓΟ.

59.

ἐν τῷ Γυριάδῃ] Γηριάδῃ scribendum, non Γυριάδῃ.
MS. *Strauchii* Γυριτ. ΚΥΕΗΝ.

ἐν τῷ Γυριάδῃ] MS. ἐν τῷ Γηριάδῃ etc. et ita scribe, sicut et infra est segm. 75. et alibi saepe. IUNG.

Γυριάδῃ] Γηριάδῃ restituit in sui Codicis ora *Kuehnii*. bene vero. videndus in *Attica Bibliotheca Meursius*, ubi et ille hoc vitii corrigi iussit. ἥσθιον μοχ cum MSS. malui, quam vulgatam lectionem ἐσθίων. Tum pauculis interiectis, κατασημαίνεσθαι emendavi, pro κατασημῆσθαι, iubentibus exaratis manu libris. De μάλθῃ *Salmasius* indicato superius loco, ut et significabamus ad VIII, 16. Pariter ut *Hesychius*, *Suidas* etiam Μάλθῃ, μεμολαγμένος κηρός· ut itaque sic proprie fuerit dicta cera macerata atque emollita, quae aptior erat ad recipiendas literas. pro cera tamen quacunque docet usurpatum *Galenus* in *Glossis*: Μαλθῶδεα, μαλακτικὰ ἢ κηρώδη· μάλθῃ γὰρ ὁ κηρός, καὶ μάλιστα ὁ μεμολαγμένος. varia ratione mixtum fuit hoc cerae genus: πισσόκηραν exponunt *Glossae*. et *Festus*: *Maltha dicitur a Graecis pix cum cera mixta*. quibus additam reperi vocem πισσόκηραν in MS. alii etiam aliter conficiunt, et ad alios usus, ut ex *Palladio* docuit et *Plinio Magnus Vossius* in *Etymologico*. illam autem ceram, qua ad illinendas tabularum iuncturas ac compages utebantur, amurca fuisse percoctam *Scholias* *Theocriti* ostendit ad Eid. VII. v. 105. Φιλίνος) inquit ille, ὁ μαλθακός· μαλθακός, ὁ τρυφερός ἐκ τῆς μάλθης· αὕτη δὲ ἐστὶ κηρός ἀμόλγη συντεπημένος· χροῖουσι δὲ αὐτῇ τὰς τῶν σανίδων γομφώσεις· ἀφ' οὗ διὰ τὴν ἔκλυσιν καὶ τὸ τρυφερόν, καὶ ἐν τῷ βίῳ λοιδορήμα λέγεται· neque dubium igitur esse potest, quin et isti cerae, qua pugillares tabulasque ad usum scribendi obducebant, quiddam fuerit immixtum ad illam emolliendam, ut styli ductus facilius admitteret. Athenienses autem non tantum ceratas adhibebant tabulas, sed et gypsatas, quales erant publicae, in quibus adnotabantur res distractae, emtorumque nomina, aut in quibus senatus consulta proponebantur: ξύλα λελευκωμένα *Scholias* *Aristophanis* appellat, eaeque λευκώματα dictae. meminit *Hesychius* Ἐν λευκώμασιν· sed ibi optimum *Lexicographum* parva corruptela invasit: ἐν σανίσι λευκαῖς· οἱ δὲ πυξίοις κεχρισμένοις λευκῇ γῆ. si animum attendas ad *Paroemiographi Vaticani* locum Cent. I. §. 80. ita restituendum patebit; ἤδε πυξίοις κεχρισμένοις etc. *Salmasio* morem geri non oportet, qui reponi iubet πτυκτίοις. proprius etiam accedere licet ad

illius *Appendicis Vaticanæ* lectionem isto modo: ἐν σάνισι λευκαῖς ἢδε πυξίναῖς κεχρισμέναις etc. tum in utrisque καὶ τὰ ὀνόματα τῶν κτημάτων legendum. In *Appendice* porrio *Vaticana* quæ est lacuna, ex *Hesychii* verbis supplendam reor. Simili ratione Romanis *album*, quod apte, qui res Romanas Graeco sermone conscripserat, λεύκωμα dixere. *Glossæ Nomicæ*: "Ἄλβον λέγεται τὸ ἔδικτον, διὰ τὸ γράφεσθαι λευκοῖς γράμμασι· ἐπὶ γὰρ κονιάματος τὰ διατάγματα καὶ τὰς παραγραφὰς ἐξετίθεισαν.

ἔσθλιον.] C. V. et *Vales.* MS. ἡσθιον. KUEHN.

ἔσθλιον.] MS. ἡσθιον· quod quoque pro vulgato placet. est autem integer senarius:

τὴν μάλθαν ἐκ τῶν γραμματείων ἡσθιον. IUNG.

ἐπιτήθειον] MS. ἐπιτήδιον· sed emendatum ad vulgatam scripturam. IUNG.

κατασημήνασθαι] MS. κατασημαίνεσθαι. SEB.

κατασημήνασθαι] *Salm.* εἰς τὸ κατασημαίνεσθαι. ita et *Vales.* KUEHN.

κατασημήνασθαι] MS. noster ut *Seberi* κατασημαίνεσθαι. IUNGERM.

καὶ ῥύπους] Absunt a C. A. usque ad ἀνασπάσαι· locus *Aristophanis* extat non procul a fine *Lysistratae*. KUEHN.

καὶ ῥύπους] MS. καὶ ῥύπους ἐν *A. A.* sine ὧς. Locus *Aristophanis* non longe a fine *Lysistratae* extat. De *rhypo* pro cera sigillari alias hinc meminit *Rhodigin.* XXI. *Antiq. Lect.* 25. et *Nunnes.* ad *Phrynich.* in ὁ ῥύπος. IUNG.

τῶ δὲ παιδί] C. A. titulum arponit: περὶ σκευῶν παιδὸς ἐν διδασκάλου· *Salm.* Codex: παιδίων ἐκ διδασκάλου σκευῆ· ita et *Vales.* KUEHN.

τῶ δὲ παιδί] Cum istis in MS. novum caput incipit, hoc lemmate: Παιδίων ἐν διδασκάλου σκευῆ. IUNG.

δέοντ' ἄν] MS. δέοι ἄν. SEB.

δέοντ' ἄν] C. A. δέοι ἄν γ. παραγραφίδια, καλαμίδια π. εἴρηται γὰρ κ. ε. ζ. τοῦνομα ἐν *Ἀναξανδρίδου*· *Salm.* δέον ἄν· *Vales.* δέοντο. KUEHN.

δέοντ' ἄν] MS. δέοι ἄν πρ. quod ita et *Seberi* MS. emendandumque ita puto, pro vulgato δέοιτ'. IUNG.

δέοντ' ἄν] In minutulis istis praeceuntes bene MSS. sequi melius existimo quam vulgatis lectionibus adhaerere; hic itaque δέοι ἄν reposui. γραφεῖον in *Colloquiis Scholasticis graesium* est. καλαμίδα usurpat *Themistius* Orat. VII. ἐκ τοῦ μέλανος καὶ καλαμίδος ἐτόλμησεν εἰς νοῦν ἐμβάλεσθαι τὴν Ῥω-

μαίων ἡγεμονίαν, ad quem locum *Petavius* in his *Pollucis* nostri verbis δέοιτ' ἄν ponit. *Kuehnii* in margine sui libri restituerat e C. A. παραγραφίδια, καλαμίδια, nulla de ratione.

μὲν γὰρ] C. *Salmasii* μὲν γὰρ delet. *KUEHN.*

ἐπὶ ζωγράφου] MS. ζωγ. τοῦνομα ἐν' A. *SEB.*

ἐπὶ ζωγράφου] Supplevit et noster MS. et *Seberi* habet: ζωγράφου τοῦνομα, ἐν etc. Sed pro 'Ἀλεξανδρίδου MS. noster 'Ἀναξανδρίδου habet. Sic supra quoque vulgatum *Alexandridem* IX, 59. manuscriptus *Anaxandrides* exturbabat. Adeo ut iam cum MS. nostro *Alexandridem* e *Polluce* plane eiiciamus. in quam sententiam putamus et inclinaturum *Magnum Casaubonum* nostrum, quem alias vide VI. *Athen.* 18. *IUNG.*

ἐπὶ ζωγράφου] Adieci τοῦνομα de MSS. Tum irrepserat in vulgatas editiones 'Ἀλεξανδρίδου pro 'Ἀναξανδρίδου, quod ita cum MSS. hic restitui. de utroque dictum a me memini ad lib. IX, 59. ut toto censendus sit aberrare coelo *Meursius*, qui putet in *Bibliotheca Graeca* idem esse *Comici* atque *Historici* nomen, et ubique reponendum 'Ἀναξανδρίδης· sed id diligentissimo viro facile ignoscimus, qui maculas istarum optimarum rerum luce extinguit. Memoratur et *Κλεομένης* ὁ 'Ἀναξάνδρῳ in *Herodoti Polymnia*, qui alius ab hoc *Comico*.

ἐκατέρως γὰρ] MS. ἐκατέρωθεν δὲ ἐπ. *SEB.*

ἐκατέρως γὰρ] C. A. ἐκατέρωθεν γ. ἐπιγράφεται. ita et *Salm.* etc. *KUEHN.*

60.

οὐδὲν δὲ κ.] οὐδὲν δὲ etc. usque ad κέρηται absunt a C. A. *KUEHN.*

'Ἀριστοφάνης οὕτω κέρη.] *Aristophanea* χρῆσις sine dubio fuit a *Polluce* addita, maleque a librariis praetermissa. Indicat et supra IV, 18. πυξίον, inquit, καὶ πυξίδιον παρὰ 'Ἀριστοφάνει. *IUNG.*

προσθετέον] E MS. priores editiones προστιθέντων. *SEB.*

προσθετέον] C. V. προστιθέντων, Attice, loco προστιθέτωσαν, addant. *KUEHN.*

προσθετέον] MS. προστιθέντων τοῖς etc. et ita etiam prioribus in editionibus. quod an tolerari potest Attico more, quo memini et alibi nostrum usum, προστιθέντων, pro προστιθέτωσαν. Apponant iam dictis, μέλαν, cetera. Sic supra καθηράντων VI, 94. *Seberi* MS. lectio tamen, quae vulgata, magis placeat. *IUNG.*

προσθετέον] Quis merito reiiciat προστιθέντων? quae le-

ctio in MSS. exhibetur. paulo inferius μελανδόχον eosdem sequutus auctores reddidi. non aliter ad oram sui libri *Kuchnius*. quanquam nec alteram lectionem repudiare velim, siquidem et in *Glossis: Atramentarium*, μελανδόχιον, et μελανδοχεῖον. Tum ἐθέλεις erat vulgo, commodius ἐθέλοις· ἀναλόγιον vel ἀναλογεῖον ea notione, qua se non reperisse apud probatae auctoritatis scriptores affirmat *Pollux*, non infrequens est in scriptis Ecclesiasticorum.

μέλαν] περὶ μέλανος (ᾧ γράφομεν) agit *Dioscor.* libro quinto extremo. vide *Casaubonum* ad *Pers.* III, 13. In sacris ea vox sic usurpata 2 *Cor.* XIII, 3. *Ioh.* Epist. II, 12. et III, 15.

SEBER.

* μελανδόχον] Pro μελανδόχον in MS. est μελανδόχον, cum alias dicatur μελανδοχεῖον, pro quo *Anthol.* libro sexto, capite vigesimo sexto, Epigr. 2. — γραφικοῖο δοχεῖα κελαινοτάτοιο φρέθρον· Ep. 4. κίστη μελανδόκος· Ep. 5. μέλανος σταθεροῖο δοχήιον· Ep. 7. ἄγγος μελανδόκον. SEB.

* μελανδόχον] MSS. *Salmas.* et *Vales.* cum MS. *Strauchii* μελανδοχόν. KUEHN.

* μελανδόχον] MS. μελανδοχόν, tam noster quam *Seberi*: quod pro vulgato substituendum videtur. IUNG.

καλάμους.] Pro καλάμους C. A. καλαμάριον. at reliqua capitis non comparent in eodem Codice. KUEHN.

εἰ δὲ καὶ τὸ ἀναλόγιον] MS. εἰ δὲ καὶ τὸ ἀναλογεῖον ἐθέλοις πρ. οὕτως μὲν ἐπὶ τούτοις βιβλίαις etc. sic et mox MS. ἀναλογεῖον. nota varietas scripturae in his. non tamen male forte hic cum MS. ἀναλογεῖον ἐθέλοις scribas. caetera vulgata lectio recte habet. IUNG.

ἐπὶ τοῦ τοῖς βιβλ.] C. V. οὕτως μὲν ἐπὶ etc. ita equidem, nempe pro librorum suppositorio, pulpito, apud nullum classicum Auctorem inveni. KUEHN.

Ἀθήνησιν δὲ τὸν ὑπὲρ ὕδρου τ.] C. V. τὴν ὑπερῦδριον τινὸς etc. ἐπέξεχεῖτο· unde legerem Ἀθήνησιν δὲ τὸ ὑπὲρ κλεψυδρίου τινὸς οὗ τὸ ὑ. ἐπέξεχεῖτο, ποίημα etc. *Athenis* vero quod erat super *Clepsydrion* quodam, ubi aqua effundebatur, opus et donarium *Diogenis*, quod et *Diogenianum* ἀναλόγιον dicebatur. *Plinius* de hoc *Diogene* statuario lib. XXXVI. cap. 5. *Agrippae Pantheum* decoravit *Diogenes Atheniensis*. *Κλεψύδριον* vel *Κλέψυδρα* fons erat *Athenis*, cui tubulum fecerat et dedicaverat *Diogenes*, aut modulum, per quem erumpebat aqua, ille a *Diogene* dicebatur *Diogeneum*, vel ἀναλόγιον *Διογένειον*. Codicis *Vossiani* lectionem e suo MS. affert etiam *Valesius*, nisi quod ἀναλόγετον habet mox. KUEHN.

'Αθήνησιν δὲ τὸν ὑπὲρ ὕδρου τ.] MS. 'Αθήνησιν δὲ ἦν ὑπερὺδρου τινός, ὅπου ὕδωρ ἐπεξεχεῖτο π. Et legendum ad MS. scripturam puto: 'Αθήνησι δὲ ἦν ὑπὲρ ὕδρου τινός ὅπου ὕδωρ ἐπεξεχεῖτο, ποίημα καὶ etc. certe vulgatum τὴν mendosum est. ἦν etiam in edit. Flor. recte editum est. IUNG.

'Αθήνησι δὲ τὸν etc.] Locum hunc ad MSS. emendavi: τὴν pro ἦν fuit ante nos in textu. ὕδρου scribas an ὕδρου, parum refert, posterius tamen, quod ita MSS. haberent, praetuli: ἐπεξεχεῖτο, pro ἐπεχεῖτο apposuerat Codicis sui margini Kuehnus.

ἀναλόγιον] MS. iterum ἀναλογεῖον. ut scribi et hic potest, sane si modo id receperis. IUNG.

ἀναλόγιον] Bene vero. sed MSS. sequi potius consultum duxi, qui ἀναλογεῖον et hic et in proximo loco agnoscunt, ἀναλόγιον tamen in *Philoxeni Glossis*, exponiturque *manuale*. Ipsa de re nihil amplius alibi legisse succurrit, quam quae tradit *Auctor* noster. et alibi, spero, de *Διογενεῖω ἀναλογεῖω* plura docebant.

'Ερατοσθ. ἐν τοῖς περὶ Κωμωδίας] *Athenaeus* laudat librum XI. *Eratosthenis περὶ Κωμωδίας* lib. XI. c. 14. KUEHN.

'Ερατοσθ. ἐν τοῖς π. Κωμ.] Nullum non eruditionis antiquae genus attigerat haud supervacaneo labore vir hic undique doctissimus. huius itaque ingenii monumenta passim adducunt *Grammatici* veteres, quorum tamen munere factum agnoscimus, ut illorum nihil ferme quicquam ad nostras pervenerit manus; siquidem ex hoc fonte cum sua derivarent certatim, ut illo minus opus esset effecerunt, quod me iudice fuit in causa, ut ipsius *Eratosthenis* scripta cedro dignissima posteris negligentius habuerint, atque interire sint passi. In istis perquam celebres sunt de Comoedia libri, quibus illum de utraque Comoedia, veteri et nova, putamus egisse, eaque de causa saepe citari solitum *Eratosthenem* a *Grammaticis* περὶ ἀρχαίας Κωμωδίας, quod et de nova scriptis tradidisset. neque tantum ibi in illam incubuit curam, ut argumenta fabularum persequeretur, quoque docente fuissent in scenam datae, sed et de vocibus in Comoedia veteri obsoletis, quae tenuerint in novis fingendis modum antiqui, exposuit abunde. vide *Galen*i praefationem ad *Glossas Hippocraticas*, ubi meminit illam rem. petita quoque ex *Commentariis* istis, quae in altero *Pacis Aristophanis Argumento* leguntur. Sequeretur in vulgatis ὡς ἔχει μὲν, satis inepte ad sensum. bene MSS. ἔχομεν. sic textui reddidi. quamvis e vestigiis istius lectionis struere liceret ἔχοις μὲν, prout sequitur εὔροις ἂν

τοῦνομα· illaque loci huius emendatio dudum est quod in mentem mihi venerit. Ut MSS. habent, sic et *Kuehnus*.

ὡς ἔχει μὲν τινα] Leg. ex C. V. ὡς ἔχοι μὲν τινα etc. *Interpr. ut habeat quandam huius nominis abstractionem. male. ut habeamus quandam huius nominis auctoritatem*, ad quam provocare et reverti possimus. quid ἀποστροφή, Auctor satis declarat cap. 23. huius libri: οὐ γὰρ ἄχθομαι, inquit ibi, τὰ συνήθη τῶν ὀνομάτων, κἂν παρά τινι τῶν ἥτιον κεκοιμένων εὖρω, παράγων εἰς χρήσιν, ἐπειδὴν ἔχω τὴν πρὸς τὸν εἰπόντα ἀποστροφήν, *vulgaria enim vocabula, quamvis eadem apud quendam non adeo probatum Auctorem invenerim, adhibere usuique tradere nullus gravor, siquidem habuero Auctorem, ad quem confugiam.* *Salm.* ὡς ἔχει. *KUEHN.*

ὡς ἔχει μὲν τινα] MS. ὡς ἔχοι μὲν τινα etc. optime. et ita certe scribendum est: *ut aliquod perfrugium huic nomini habeamus*, si quis eo utentes reprehendat. vulgata ἔχει certe sensu carent, non et mendo. Ut restitui, ita et infra loquitur segm. 88. ἐπειδ' ἂν ἔχω τὴν πρὸς τὸν εἰπόντα ἀποστροφήν. *IUNG.*

61.

περὶ δικαστικῶν σκευῶν.] C. A. δικαστικὰ σκεύη, *instrumentum iudiciale.* *Salm.* delet etiam vulgatum titulum. *KUEHN.*

περὶ δικαστικῶν σκευῶν.] Capitis huius titulus in MS. δικαστοῦ σκεύη. *IUNG.*

δικάζειν μὲν οὖν etc.] C. A. δικάζειν μὲν, ὁπόταν δ. σ. ἀ. εἴ. δ. κ. *KUEHN.*

* προχοῦδιον] Ita hic MS. quoque. infra vero segm. 70. itidem utrobique προχοῖδιον *SEB.*

* προχοῦδιον] C. A. προχοῖδιον. C. V. et *Vales.* omitta diaeresi προχοῖδιον, quod nolim. vid. segm. 67. *KUEHN.*

* προχοῦδιον] MS. noster προχοῖδιον. Non dubito quin scribendum sit προχοῖδιον, sicut et supra fuit VI, 14. et 92. et infra est segm. 67. in MS. et ibid. iterum, et apud *Hezychium*, nec curo quod et apud *Etymologicographum* προχοῦδιον legatur in λήκνθος. MS. nostri auctoritas et aliorum locorum potior esse debet. *IUNG.*

* προχοῦδιον] In Codice *Falckenburgiano* προχῖδιον, ut προχῖτης ab antiquo χῶ· maluero tamen προχοῖδιον cum MSS. et *Kuehnio*: vid. ad segm. 46.

καὶ δίσκοι, etc.] Absunt coniunctiones a C. A. *Salmas.* ex Veteri Codice καιδίσκοι, forte, inquit, καιδδίσκοι. *KUEHN.*

καὶ δίσκοι] De δίσκοις quid statuendum sit in dubio haeret animus. sanequam eruditissimus *Iungermannus* se, quem in iudiciis habuerint usum, nescire fatetur. hic tamen reti-

nendos existimo, haberique malim MSS. fidem, quam doctissimorum hominum coniecturis, qui legant καδίσκοι. non autem differre δίσκους putem a ψήφοις, quorum varia fuere nomina, χοιρίναι, σπόνδυλοι, ut enumeravit Auctor noster VIII, 16. non alia ratione et δίσκοι appellari potuerunt. *Hezychius* exponit Δίσκους, λίθους τρογγύλους: quae prima est atque praecipua vocis illius significatio, unde demum translata est ad illud ludi genus, quod iactatis lapidibus, seu discis exercebatur. non tamen dissimulare velim, haud certissime rationibus id assequi, sed sola ductum probabili coniectura, ut si quis magis apposita de discis iudicialibus promere valeat, pedibus me lubentissime in eius sententiam iturum profitear. sanequam non ullus alicuius auctoris occurrit memoriae locus, qui sic usurpaverit, neque temporis articulo urgente inquirere licet. videbunt alii. Hoc mihi tamen homini non satis illarum rerum perito obscurius est, quid ἤλος, quem dixerit ἤλίσκον in Heroïbus *Aristophanes*, in Attico foro fuerit. de clavo pangendo apud Romanos probe teneo; id tamen nihil ad hunc rhombum. expectandus igitur, qui hoc enunclet, et ipsum porro *Pollucis* intricatum locum.

καὶ ἤλ. ἐπικρούειν κλ.] MS. καὶ ἤλίσκος ἐπικρούειν τὴν κλ. sine commate ἤλίσκος. qui nimirum huic usui, si recte capio, destinatus erat εἰς τὸ ἐπικρούειν τὴν κλεψύδραν. IUNG.

καὶ ἤλίσκον etc.] Iterum καὶ abest, ut et κέκληκεν et οὔτω. KUEHN.

οὔτω γὰρ τὰ Ἀττικὰ] MS. οὐ γὰρ τὰ Ἀττ. SEB.

οὔτω γὰρ τὰ Ἀττικὰ] C. A. καὶ γὰρ τὰ Ἀττικά. C. V. et MS. *Vales.* omisso οὔτω legit, οὐ γὰρ τὰ Ἀττικά. prius malim. Tum MSS. non habent haec verba καὶ δίσκοι. KUEHN.

οὔτω γὰρ τὰ Ἀττικὰ] MS. κεκλ. οὐ γὰρ τὰ Ἀττικά, κῆμοι, καὶ καδίσκοι, καὶ ἐχ. et καὶ δίσκοι sane antea statim fuit, nec repetere, credo, opus. Sed ista οὐ γὰρ τὰ Ἀττικά, quae et MS. *Seberi* habet ita, non capio. nec vulgata integra videntur. vel certe aliter legenda sunt. Possit loco corruptela inde accidisse, ob male omissam a librariis vel imperito epitomatore χροῖσιν *Aristophaneam*, quam *Pollucem* inseruisse vero simile est. Scribendum alias pro κῆμοι, quod et in MS. potius κημοὶ, monente *Sebero* nostro etiam, ut supra VIII, 16. eadem haec coniunguntur, κημὸς, καδίσκος, ἐχίνος. Fateor vero et hoc, quid δίσκοι, quod male repetitum dixi in re iudiciaria, me nescire quoque. Cur enim non fatendum est? eo enim docebimur, spero, citius. IUNG.

οὐτω γὰρ τὰ Ἀττικά] Non mihi dubium est, quin MSS. Codices error librariorum hic commacularit: nullus enim, aut certe ineptus et alienus a *Pollucis* re proposita sensus exoritur e lectione, quam illi continent: commoda vero vulgata, ut plane respondeant *Auctoris* nostri menti: sic enim *Atticae voces*: nam recensuit eiusmodi vocabula, quae litium iudiciorumque instrumenta a quibuscunque usurpata populis denotarent; hic autem, quae Attico sint foro propria, quod equidem non iniuria possis adfirmare de κημοῖς, καθίσκοις et ἐχίνοις, quorum omnium plurima mentio est in antiquorum rhetorum scriptis. κημοὶ accentu malo fuit ante nos insignitum: tum sequebatur in vulgatis καὶ δίσκοι, quod cum MSS. hic genuinum non habemus, etsi supra calculo nostro vuculas istas confirmaverimus, quae, si velis hic repetere, otiosae sunt: eiiciendas itaque curavi. Καθίσκους debere scribi potius ad lib. VIII. notavi, et, ne mihimet ipsi pugnarem, hic etiam restitui. qui sint ἐχίνοι, et quam varius illorum usus apud Athenienses, alibi larga manu impertiam. κιβώτια γραμματοφόρα non sunt ab echinis diversa, et in istis enim scripta iudicialia fuere reposita.

κημοὶ] κημοί. SEB.

καὶ καθίσκοι] C. V. καθίσκοι. KUEHN.

καὶ γραμματεῖα] Absunt coniunctiones a C. A. et caput desinit in κληρωτήριον. KUEHN.

καὶ κάλαμοι, καὶ γραφεῖς] MS. κάλαμοι γραφῆς. SEB.

καὶ κάλαμοι, καὶ γραφεῖς] C. V. καὶ medium non agnoscit: *Salmas.* γραμματοφόρους, et tum, καὶ κάλαμοι γραφεῖς. KUEHN.

καὶ κάλαμοι, καὶ γραφεῖς] MS. noster καὶ κάλαμοι γραφεῖς, καὶ κλ. MS. *Seberi* κάλαμοι γραφῆς. Ego sane hic iterum haereo, et tricas mihi quaero, ut in iudicio solet. an γραφεῖα? an γραφεῖς? Sed libet facessere hinc. De κληρωτήριῳ loco habuisti supra IX, 44. IUNG.

καὶ κάλαμοι, καὶ γραφεῖς] Utrasque voces opportune coniungunt MSS. quos sequutus sum: κάλαμος γραφεῖς, *calamus scriptorius*; nec alio modo locum sollicitandum existimem. fuerit autem fortean, cui magis arridebit edita lectio, aut qui cum *Interprete* praetulerit γραφεῖα ad me tamen quod attinet, ita sum MSS. lectioni addictus, ubi pro ea militat quoquo modo ratio, ut prae hac cetera quaecunque despiciam. Κληρωτήρια leguntur in *Aristophanis Ecclesiazusis*: Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; ubi *Commentator* antiquus

et *Suidas*, me iudice, locum sinistre de κληρωτικαῖς ἀρχαῖς, seu *sortitis magistratibus* exponunt, cum capi debeat de vasculis, in quae sortes coniciuntur, aut certe de loco, quo κληρωταὶ conveniunt: ea vero de notione, ubi κληρωτήριον usurpetur pro tabulis publicis, e *Foedere Smyrnaeo* adnotavi ad libr. IX, 44. Capitis autem huius extrema politiora fecit MSS. fides: ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἂν ἀρμόσειεν.

ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἀρμόσειεν.] C. V. τοῦ ἀγγείου ἂν ἐναρμόσειεν· *quadraret etiam de vase sortilegiis adhibito dictum. Valesius MS. ἐναρμόσειεν. KUEHN.*

ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἀρμόσειεν.] MS. plenius: τοῦ ἀγγείου ἂν ἐναρμόσειεν. IUNG.

62.

περὶ τῶν ἐν τῷ γ. etc.] Vid. supra libro tertio extr. SEB.

περὶ τῶν ἐν τῷ γ. etc.] C. A. non habet titulum. KUEHN.

περὶ τῶν ἐν τῷ γ. etc.] Capitis huius titulus in MS. hic:

περὶ τῶν ἐν γυμνασίῳ. IUNG.

ἐπὶ δὲ γυμνάσιον etc.] MS. ἐ. δ. γυμνασίων ἐντ. τραπομένων. SEB.

ἐπὶ δὲ γυμνάσιον etc.] C. A. ἐπὶ δὲ γυμνασίων ἐντεῦθεν τραπομένων· C. V. πραιτομένων· *Salmas. legit τραπομένων· ad Gymnasium dein se convertentibus esto ampulla olearia. KUEHN.*

ἐπὶ δὲ γυμνάσιον etc.] MS. γυμνάσιον· sed quod quis corrigere voluit: dein MS. ἐντ. πραιτομένων, et supra pro scriptum τ, ut facile credam quem voluisse corrigere eo modo, quo in *Seberi MS.* fuisse ex eius Notis disco: ἐπὶ δὲ γυμνασίων ἐντ. τραπομένων· eaque placet fere magis, modo γυμνάσιον retineamus. IUNG.

ἐπὶ δὲ γ. ἐντ. τραπομένων] τραπομένων habuisse Codices antiquos apparet, quod inde πραιτομένων in nostris MSS. corruptum existat. ita textus habet, quantumvis τραπομένη δὲ ἐπὶ τὸ πίνειν caput XIX. incipiat.

* ἐλεκρατὶς ἔστω.] MS. ἐλεκράτις. Lego: λήκνθος ἐλαιηρά τις ἔ. sicut ἐλαιηρὰ ἐπίχυσις VI, 105. et segm. 92. *Anthol. VII. Epigramm. 88. ἐλαιηρὰ δρόσος* ipsius olei periph. est. De oleo autem ad gymnasia vide quae diffuse *Petr. Faber e Galeno et aliis lib. III. Agonist. scribit. SEB.*

Lecythus olearia] Ampulla olearia. SEB.

* ἐλεκρατὶς ἔστω.] Pro ἐλεκράτις ἔστω C. V. ἐλαιηράτις, qua voce divisa fit ἐλαιηρά τις, et ita iam ante ex *Scholiis Aristophanis* legebam, quae dicunt lecythos esse ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα· ita ἰχθυηρόν, οἰνηρόν, μυρηρόν σκεῦος dicitur *vas,*

quo pisces, vinum, unguentum continentur. pro ἔστω C. A. ἐστίν. *Salm.* ἐλεηρά legendum iubet, et putat adhibitum pro ἐλαιηρά. *Vales.* et MS. *Strauchii* nobiscum sunt. ΚΥΕΗΝ.

* ἐλεκρατίς ἔστω.] MS. ἐλεκρατίς ἐστίν, ἦ etc. Istud vocabulum nescio quomodo quis reconcinnare voluit; mihi certe in mentem venit ἐλαιηρά, quum κ in medio similiter ac η in nostro MS. scribatur. Et λήκυθος ἐλαιηρά τις, ut *Seberus* noster emendavit, prorsus adprobo, veramque lectionem arbitror. IUNG.

* ἐλεκρατίς] Facili negotio locum illum in integrum restituumus, quippe qui nulli dubitemus cum *Interpretibus* nostris, quin legendum sit ἐλαιηρά τις, haud alia ratione, quam qua legitur VI, 103. ἦ μὲν τοι ἐλαιηρά ἐπίχνοις etc. ubi *Kuehnii* etiam corrigendum hunc locum admonuit. ipsissimis illis literis hanc lectionem adnotavit in ora libri sui *Falckenburgius*, seu quod ita legendum duxerit, seu quod ita repererit in MS. Codice. Veteres autem plerique *Grammatici* oleo adservando destinatum hoc vasculi genus fuisse docent, quam ob causam ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον exponit antiquus *Homeri Commentator* ad *Odyss.* VII. Vitreum fuit; sic enim *Hesychius*: Λήκυθος, μυροθήκη, καὶ βήσιον ὑάλινον· quod male sollicitant, auriculis autem, quibus potuerit apprehendi, caruit. ipsum vero vasculum tumidum et ventruosum desinebat in angustias colli, sicuti βομβύλια· qua utraque de re certiore me fecerunt in *Aristophanis Acharnenses Scholia*; et propter istum eius vasculi tumorem facetissime *Comicus* finxit vocem κομπολάκυθος de homine inflato spirituumque pleno. λήκυθον appellare solebant Byzantii et Cyprii ὄλπην, teste *Clitarcho* apud *Athen.* lib. XI. ubi de πελίκαις, quem ibi divine restituit praestantissimus *Casaubonus*, sic etiam *Commentator* antiquus ad *Theocriti* Eid. II. notavit: Καὶ παρ' ἡμῖν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν· ubi ostendit etiam ὄλπην proprie dici τὴν δερματίνην λήκυθον, δι' ἧς ἐστὶν ὀπτήσασθαι τὸ ἐλαίον· quod de origine vocis sicut ineptum, sic alterum e corio frequentissime saltim τὴν ὄλπην constituisse verum est, ut apud Romanos *Scortea*, *Isid. Orig.* lib. XX. c. 7. Est et in Rabbiorum scriptis Chaldaeaque lingua vocabulum קוּלָּה, unde nonnemo derivandum putabat nomen λήκυθος· non prorsus adprobo; videtur enim illa vox proprie tabulam aliquam seu patinam planam designare, ut in Aethiopica lingua, unde emanavit, usurpari consuevit. ponitur itaque pro Graeca voce πίναξ ab *Interprete Aethiopo Matth.* XIV. v. 8. et *Luc.* XI. v. 34. diffiteri tamen nequeo

pro olearia ampulla scripsisse *Chaldaeum Interpretem* 1 *Reg.* XVII. v. 14. Sed de talibus equidem nihil quicquam me dicturum promiseram. *ληκύνθιον*, quod in *Auctore* nostro sequitur, corrupte *ληκύνθιον* scribitur in *Apophthegmatibus Macarii*, ubi foedissimis fabulis, quarum segetem plenam a primis Christiani cultus temporibus paulo remotior aetas tulit, egregia viri sanctimonia conspurcatur. referunt enim beatissimum hominem conspexisse daemonem, qui visus sit ipsi ὡς στιχάριον φορῶν λινοῦν τρώγλαιον, καὶ κατὰ τρομαλιὰν ἐκρέματο ληκύνθιον· iterumque mox: καὶ ἵνα τί σοι τὰ ληκύνθια ταῦτα· ad quae respondet malus ille genius: γεύματα ἀποφέρω τοῖς ἀδελφοῖς· ut itaque non oleum in lecythio reconditum gesserit, sed cibos. utrobique maluero legas *ληκύνθιον*, eademque ratione restituendum, si sic et alibi in posterioris aetatis scriptoribus occurrerit; non enim raro memini corruptum offendisse. Videas tamen et *Suidam* de *ληκύνθιῳ*, qui istum *Auctoris* alicuius adducit locum: εἶχε δὲ καὶ ἐν τῇ ζώνῃ ληκύνθιον παρηρητημένον, ἐν ᾧ τὸ φάρμακον ἦν τὸ θανάσιμον· unde saepissime veteres ad vestem, vel ad zonam adpensam habuisse lecythum constat, quod illa etiam de *Macario* comprobabant. Neque tantum oleum aut cibos in *ληκύνθοις* repositos habebant, sed et argentum, ut ostendit *Harpocratio* in *Ἀντολήκνθος*: καὶ γὰρ εἶχον ἐν ταῖς ληκύνθοις ἀργύριον· idque demum auctoritate *Diphili* in *Ἀποβάτη*, ut eximie locum restituit *Maussacus*, comprobat. et ibi alia etiam de *ληκύνθοις*, quae iam repetere non licet. Sed dudum nimis in his haereo.

καὶ στιλεγγίδες· καὶ ξυστίδας etc.] Sic et *MS. Henricus Stephanus*, sunt, inquit, quibus reponendum videatur *ξυστρίς*, quod apud *Hesych.* legitur. Nam *ξυστρίς* plerumque significat vestem crocei coloris, quam aurigae in pompa gestare solebant. e *Suid.* et *Schol. Aristoph.* fol. 65. sed ubi ante: *ξύστιδα προπαροξυντέον*. Pro veste supra extat VII, 49. ubi tamen contra illam distinctionem in *MS. ξυστρίς*. SEB.

καὶ στιλεγγίδες· καὶ ξυστίδας etc.] C. A. iterum coniunctiones omittit, et δὲ post *ξυστίδας*. C. V. *στιλεγγίδες*. *Salm.* *στιλεγγίδες* male. ΚΥΕΗΝ.

καὶ στιλεγγίδες· καὶ ξυστίδας etc.] *MS. καὶ στιλεγγίδες· καὶ ξυστίδες*· quod ultimum tamen emendavit quis suprascripto as in syllaba ultima. fuere autem *στιλεγγίδες* non tam cito mutandae, quamvis supra *στιλεγγίδα* habuerimus III, 154. et IV, 120. Et alterum enim dicebant. *Hesychius*: *Στιλέγει, ξύστρα*· (*an ξύστρα?*) *Στιλέγεις, ξυστρίς*· vide et *Suidam* in *στιλεγγίδες*

et *Etymologicon* τὸ μέγα et apud *Artemidorum* lib. I. c. 66. ubi στεργίδες, καὶ ξύστραι etc. emenda στεργίδες, quod et admonuit ibi *Rigaltius*. IUNG.

καὶ στελεγγίδες.] Saepius id vocabuli in *Polluce* nostro offendis, ut, ad hoc si respiciendum sit, non merito repudiari possit hoc loco. MSS. tamen στεργίδες, quam scripturam inconsiderate, qui non intelligebant, mutarunt. restitui- mus igitur, in fragmine quodam veteris *Glossarii*: Στεργίς, στελεγγίς, ξύστρα· iunguntur autem hic apte ταῖς ληκύθοις· similiter ex *Timaeo Aelian*. H. V. XII, 29. de Acragantinorum splendida luxuria: λέγει δὲ Τίμαιος καὶ ὅτι ἀργυραῖς ληκύθοις καὶ στελεγγίσιν ἐχρῶντο, καὶ ἐλεφαντίνας κλίνας εἶχον ὄλας· ad quae praestantissimi Commentatores talia similia ex *Athenaeo* et *Diodoro Siculo* adnotant. pari ratione *Apuleius* in *Floridis ampullam* et *strigilem* in balneaticis utensilibus coniunxit: *Ampullam et strigilem ceteraque balnei utensilia nundinis mercari*: quem ego locum acceptum refero viro sagacissimo *Iano Guilhelmo Quaest. in Pers. Plauti* c. 1. ad haec *Plautina*:

*Cynicam esse gentem oportet parasitum probe,
Ampullam, strigilem, scaphium, soccos, pallium
Marsupium habeat:*

quae quidem sic legenda eximio viro plane consentio. *Hesychius* habet Ξυστρολήκυθον vocibus utrisque compositis, vas quo se loturi uterentur.

ἐν τε γὰρ ταῖς Ἐπιχ. N.] Absunt a C. A. usque ad λήκυθον. KUEHN.

εὔρηται] MS. εἶρηται pro εὔρηται. IUNG.

καὶ Δίφιλος ἐν Κιθ.] *Diphili* locum ita legit C. V. Δίφιλος ἐν Κιθαρωδῶ ἀνδρὶ εἶρηκεν· λήκυθον ξύστιν ἔχεις; ἐγὼ δὲ καὶ ξύστραν leg. λήκυθον ξύστιδ' ἔχεις etc. post *Δίφιλος*, ποῦ inserit *Vales*. MS. qui et pro λήκυθον leg. ξύστραν. KUEHN.

καὶ Δίφιλος ἐν Κιθ.] MS. Δίφιλος ποῦ ἐν Κιθαρωδῶ ἀνδρὶ εἶρηκεν· λήκυθον ξύστιν ἔχεις, ἐγὼ τε καὶ ξύστραν· et pro illo ξύστραν ab eadem manu ad oram λήκυθον. Quae mihi indicasse sufficit, ut alii excutiant. IUNG.

Δίφιλος ἐν Κιθ.] Facilius huius loci vitia et maculas perspicimus quam tollimus: integrum lubet apponere locum, ut editus fuit ante nos: καὶ Δίφιλος ἐν Κιθαρωδῶ, Ἄνδρὶ εἶρηκε λήκυθον ξύστιδ' ἔχων, ἐγὼ δὲ καὶ λήκυθον· quae, cum sententia commoda careant, refecimus e MSS. quamvis et illorum lectio non satis aperta. particulam ποῦ, quam inseruimus post *Δίφιλος*, usurpare solet frequenter *Pollux*, si

quid memoriter adducat; quod ipsum tamen, ut alibi saepe invenimus, et huic *Comici* loco obesse potuit, ut non pervenerit ad nos integrior. porro *Diphilum* illam fabulam hoc titulo insignivisse *Κιθαρωδὸς ἀνὴρ*, non difficile fuerit ex his *Pollucis* nostri colligere; Grammatici tamen, et ipse alibi *Pollux* noster *Κιθαρωδὸν* tantum appellare solent. *Κιθαρωδὸς ἀνὴρ* autem, ut in Tabulis Nostri Foederis *ἄνδρες ἀδελφοί*, saepissime vero in *Actis Apostolorum*, prorsus eodem modo *Aelianus* de *Animalibus* XIV, 16. *ἄνδρες κνηγῆται*, et *ύλοργοὶ ἄνδρες*, alibique *ἄνδρες ἀλιεῖς*. neque ipsum *Demosthenem* id loquendi genus refugisse scio. ad *Comici* vero locum quod attinet, sic restituendum duxi, ut in MSS. legatur, eorumque, me iudice, hic est sensus: *lecythum, radulam habes, ego vero et strigile*: ut itaque discrepasse videamus *ξύστιν* et *ξύστραν*. prior enim eadem quae *στελγίς*, a qua *ξύστρα* fuisse paululum diversa videtur. sanequam et *Artemidor. Oneirocr.* lib. I. cap. 66. *στελγίδας*, ut emendavit *Rigaltius*, et *ξύστρας*, tanquam instrumenta dissimilia separatim ponit.

καὶ αὐτοληκ. τινὰς Δημοσθένη.] Fol. 729. SEB.

καὶ αὐτοληκ. τινὰς Δημοσθ.] C. V. α. ἀ. δέ τινας. consentit C. A. nisi quod omittat καὶ αὐτοληκῆθοι sunt pauperes, qui non habent servum, qui ipsis ad balnea deferat ampullam oleariam, sed ipsi eam gerentes eunt lavatum, αὐτοδιάκονοι. ΚΥΕΗΝ.

καὶ αὐτοληκ. τινὰς Δημοσθ.] MS. καὶ αὐτολ. δέ τινας etc. plenius. Locus Oratoris est ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος, αἰκίας, paulo longius ab initio: καὶ εἶναι ὡς εἰσὶν ἐν τῇ πόλει πολλοὶ κακῶν κάγαθῶν ἀνδρῶν νειεῖς, οἱ παίζοντες οἷα ἄνθρωποι νέοι, σφίσειν αὐτοῖς ἐπωνυμίας πεποιήνται, καὶ καλοῦσι τοὺς μὲν ἰθυφάλλους, τοὺς δὲ αὐτοληκῆθους, etc. Et mox: ἰθυφάλλοις δὲ καὶ αὐτοληκῆθοις συγχωροῦμεν εἶναι τοῖς νειεῖσι τοῖς τούτου. IUNGERM.

καὶ αὐτολ. τινὰς Δ.] καὶ αὐτοληκῆθους δέ τινας. sic bene MSS. additum enim δὲ sensum melius perficit. De αὐτοληκῆθοις *Demosthenis Harpocratio* pluribus agit; videndus et *Suidas* et *Hesychius*: cui non dictus *Hylas*? ad *Harpocratium* vero adeundus *Maussacus*, cuius acutissimi viri *Lectioem* libros, ad quos creberrime nos remittit, periisse merito dolemus. ubi melior se dederit locus, alibi hac de voce dicam; nunc enim non vacat.

Κόνωνος] C. A. in Κόνωνος finit hoc caput. ΚΥΕΗΝ.

ὁ σαφέστερον] C. V. οὐς pro ὄ. Vales, MS. pro ὄ leg-
οῖς. KUEHN.

ὁ σαφέστερον] Scribe, ut in MS. nostro est: οὐς σαφέ-
στερον etc. IUNG.

ὁ σαφέστερον ἂν τις] οὐς rescriptus e MSS. *Antipha-
nis Athamantem* titulum tragoediis acceptum referre nemo
dubitabit. ea de re dixi saepe. tum λέγοιεν refingendum erat
pro vulgato λέγειεν, cui et *Falckenburgii* Codex adstipula-
tur. In verbis autem *Antiphanis* admodum arrisit *Kuehni*
nostri coniectura reponentis ξυνακόλουθον, quamvis nec abi-
icere queam *Salmasii* ἀξυνακόλουθος. stare tamen et vulgata
possit, quam ego retinui cum *Iungermanno*, ea tamen con-
ditione, ut libero lectoris arbitrio nihil quicquam detractum
velim. Ex istis autem *Antiphanis* liquide patere opinor
ἀντολήκυθον hominem dici istius conditionis, ut servo uti
nequeat, aut nolit, seu pauperiei causa, seu avaritiae ad
portandam lecythum ad balneum vel ad palaestram: a qua no-
tione propria, quam confirmat *Hesychius*, ad plurimas alias
transferri potuit haec vox. ξηρός autem hominem deparcum
significat; et sic in *Aristophane* legisse memoriae succurrit.

λέγειεν] C. V. λέγοι. Vales, MS. λέγοιεν. tum in *Anti-
phanis* verbis pro ξυνακόλουθος legerem ξυνακόλουθον.

χλαμύδα καὶ λόγην ἔχων ξυνακόλουθον,

ξηρός, ἀντολήκυθος. —

*chlamydemque et hastam loco comitis habens,
aridus, ipse ferens lecythum. —*

Descriptio militis videtur esse, quem etiam *Plautus* in *Mer-
catore* sistit instructum *chlamyde*, *machaera*, *zona* et *am-
pulla*. *Salmasius* ἀξυνακόλουθος. KUEHN.

λέγειεν] MS. λέγοιεν. et ita emendandum est. et quis
enim λέγειεν unquam dixit? *Antiphanis* versus itu concipien-
dos puto:

— χλαμύδα καὶ λόγην ἔχων,

ξυνακόλουθος, ξηρός ἀντολήκυθος.

Sed potius ἀξυνακόλουθος emenda cum *Salmasio* nostro, qui
sententiam manifesto ait ostendere ita reponi debere: *esse
enim qui comites non habet*. IUNG.

63.

περὶ τῶν ἐν τῷ β. σκ.] C. A. περὶ τῶν ἐν βαλανείῳ. nec
Salmasius habuit titulum vulgarem in suo Codice. KUEHN.

περὶ τῶν ἐν τῷ β. σκ.] Caput hoc in MS. praecedenti adnectitur sine titulo. IUNG.

καὶ μὲν τοι τῶν ἐν τῷ β.] MS. ἐν αὐτῷ τῷ. SEB.

καὶ μὲν τοι τῶν ἐν τῷ β.] C. A. καὶ μὲν τοι τῶν ἐν αὐτῷ βαλανείῳ etc. Ἀριστοφάνητος μὲν etc. *Salmas.* καὶ μὲν τὰ τῶν etc. ΚΥΚΗΝ.

καὶ μὲν τοι τῶν ἐν τῷ β.] MS. noster, ut *Seberi*, ἐν αὐτῷ τῷ βάλ. IUNG.

καὶ μὲν τοι τῶν μὲν ἐν τῷ β.] Interservi de MSS. αὐτῷ, quod commodum videretur. De ἀρυβάλλῳ, cuius vocis significationes sunt variae, tetigi supra libr. VII. Ab *Hesychio* Κατάχυτιλον exponitur τὸ βαλανευτικὸν σκάφιον. *Aristophanis* ita vertendus videtur locus: *Balnearius autem pulsat haustris. ὠθεῖν τινα, pulsare aliquem, et verberibus accipere*, loquendi modus non obscurus, nec infrequens, quem adhibuisse *Lucianum* aliosque scio. Ἀρύταινα vero haustum. id nominis reponi volebat *Eruditissimus Reinesius* in *Isidori Glossis* horum loco: *Abartenum inhonestum*, tali ratione, *Arytaena, id est, haustum*: quamvis id quidem ego non probem, ut alibi docebo. vide tamen eum *Var. Lect.* lib. II. c. 14. ubi et ἀρυβάλλον meminit.

ἀρύταινα, ἀρύβ.] Ista ἀρύταιναν et ἀρύβαλλον quoque supra VII, 166. habes, quodque *Aristophanes* ea dixerit. *Ulpianus* libr. XXV. argumento. §. mundus. *Mundus, ait, mulieris est, quo mulier mundior sit. Continentur eo specula, matulae, caetera.* Ad illud ultimum ita *Cuiacius* X. *Observ.* 17. *Matula quoque est in argento balneari, ἀρύταινα Polluci, et Glossis, ampulla olearia.* Sed tu de ἀρύταινα, ἀρυστήρι etc. cognatis origine vocibus, et eorum usu omnino *Casaubonum* adi ad istud *Theophrasti*, καὶ βάρφας ἀρύταιναν. cap. extremo character. περὶ ἀναισχυντίας. IUNG.

βαλανεύς δ' ὠθεῖ] *Interpr. cubicularius impellit cyathis. malim, balnearius proturbat haustris, ahenis ad hauriendum destinatis.* vid. *Casaub.* in c. 9. *Theophr.* de *Charact.* ΚΥΚΗΝ.

αὖ πάλιν] *Equ.* fol. 248. *Scholiast.* ἀρύβαλλος, πλεκτιὸν τε βαλλάντιον, ὅπερ ἐλκόμενον κλείεται καὶ ἀνοίγεται, παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν. Et fol. praec. ἀρύταινα, χαλκοῦν σκεῦος, ᾧ τὸ ἔλαιον ἐγγέουσιν εἰς λύχνους. SEB.

αὖ πάλιν] Ex *Equitibus* indicavit esse *Amicus* noster. Is tamen potius de poculo vinario, quam vase balneatorio accipiendus est, ut etiam accepit *Athenacus* in fragmento

libri XI. quod edidit XI. *Animadv.* 4. *Casaubonus*: Ἀρὺ-
βαλλος, ait *Athenaeus*, ποιήριον κάτωθεν εὐρύτερον, ἄνω δὲ
συνηγμένον, ὡς τὰ σύσπαστα βάλαντια, ἃ καὶ αὐτὰ διὰ τὴν
ὁμοιοτητα ἀρὺβάλλους καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Ἰνπεῦσιν κα-
τασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρὺβάλλῃ ἀμβροσίαν. IUNG.

κατασπένδειν] C. A. καταπείδειν. male. vulgatum reti-
netur in *Equitibus Aristophanis*: deinde caput perfundere si-
tula. KUEHN.

Εὐπολις] C. V. Εὐπόλιδος. pro Χρυσογένει leg. Χρυσῷ
γένει, in auro seculo, vel aurei seculi genere; non, ut *In-
terpr. Chrysogene*, et ita, ut legimus, clare extat in C. A.
lib. X. c. 51. pro χρυσογένεσιν. KUEHN.

Εὐπολις] MS. Εὐπόλιδος δὲ ἐν Χρυσωγένει. et bene, ni
fallor, Εὐπόλιδος, scilicet εἰπόντος, referunt enim certe haec
se ad id, quod dixit modo Ἀριστοφάνους μὲν εἰπόντος. De
fabulae titulo, qui in libris variat, adeo ut de duplici co-
moedia suspicere, modo Χρυσογένει, modo Χρυσῷ γένει, *Ca-
saubonus* noster IX. *Athen.* 17. IUNG.

Εὐπολις δὲ Χρυσογένει] Integram Codicis *Palatini*, cu-
ius egregiam fidem merito suspicimus, lectionem in textu
reposui. De *Eupolideae* fabulae titulo recordor monuisse IX,
26. ubi pariter ac hic corruptus erat vulgo. sic, ut apud
Pollucem dedimus ubique, emendandum etiam in *Harpocra-
tione* voce Σπύα. *Etymologi* locum ibi tum adduxi, legen-
dumque docui pro Χρυσογένει, Χρυσῷ γένει, quod confirmat-
ius reddit *Suidas*, apud quem in ἀπόπατος Χρυσογένει. sci-
licet et hic Χρυσῷ γένει reponere ratio suadet. porro in ver-
bis *Eupolidis* ab *Etymologo* citatis ἐκεῖνος ex *Suida* scriben-
dum potius quam ἐκεῖνο. Reperitur autem intactus fabulae
titulus apud *Aristophanis antiquum Commentatorem* ad *Ve-
spas* pag. 496. Σκίθρον τὸ ὀυπῶδες ἐπὶ τῶν τυρῶν, ὡς Εὐπο-
λις Χρυσῷ γένει. et ad *Aves* pag. 544. ὡς Εὐπολις Χρυσῷ γένει·
τὸ σοφῶν, ὃ ὄραυωδέ. Non discrepat a nobis *Thom. Reinesius*
Vir doctissimus Var. Lect. libr. III. cap. 3. qui praeun-
tem habuit principem in his literis virum *Is. Casaubonum* ad
Athenaeum. Illa tamen varietas scripturae perpetua homi-
nes doctissimos induxit, ut *Chrysogenem* aliquem servum, a
quo titulus iste sit derivatus, excogitarint, cum tamen ar-
gumentum fabulae aptissimum sit χρυσοῦν γένος, aetas au-
rea, in ista haesit opinione *Meursius* in *Attica Bibl.* qui
et ubicunque nos praetulimus Χρυσοῦν γένος, restitutum it
Χρυσογένη. sed hac quidem in re virum diligentissimum egre-
gie fefellit ratio, et quibus hoc adstruere captat, debilia

sunt eius argumenta. nam ad *Pollucis* nostri locum quod attinet X. c. 51. ubi legitur in vulgatis *Χρυσογένεσιν*, MSS. restituendum docent *Χρυσῶ γένει*. In *Etymologo* vero cum reficere conetur *Χρυσογένεια*, et inde *Chrysogenem* primum fabricari, refellitur a *Suida*, qui α illud plane non agnoscit, et nostram emendationem anteferendam persuadet. In *Prisciani* porro, quem adfert, loco, cur non mavelis pro *χρυσὸς γένος*, facilius et expeditius reponere *χρυσοῦν γένος* quam *Χρυσογένης*? cetera scriptorum apud *Meursium* loca ita sunt emaculanda, ut ratio MSSque auctoritas iubent, In ipsa *Comici* χρήσει admodum arrisit *Kuehni* coniectura *καταχύτλου*, etiamsi nec alterum abiiciam.

κατάχυτλου] C. A. *καταχύτλην*· leg. *καταχύτλου τὴν ρ. ξ. bone Iupiter nasiternae nasum habes*, vel, si vulgata lectio retineatur, denotatur nasus catharris obnoxius, et oppilatus adeo, ut nihil olfaciat. *Salm.* etiam *καταχύτλου*. KUEHN.

κατάχυτλου] MS. *καταχύτλου τὴν ρίνα ξ.* sed *κατάχυτλου* emendatum, ut etiam segmenti huius initio MS. habuit. Male editi antea *κατὰ χύτλου*· quod et *H. Steph.* in suo Codice correxerat. mutuatur hinc quaedam *Rhodig.* XXX. Ant. Lect. 20. *Eupolidis* versum ita scribi debere vero, ἀλλ' ὦ φίλε Ζεῦ *καταχύτλου τὴν δὴν' ἔχεις*, nos admonuit *Salmasius* noster. IUNG.

Ταξίαρχοις] C. A. *Ταξίαρχαις*, a *Ταξίαρχης*· vulgatum est a *Ταξίαρχος*. KUEHN.

ὅς τις πύελ. ἦκεις ἔχων] C. A. ὠκεις ἔχων καὶ χαλκίον· addit C. V. ὥσπερ λεγῶ στρατιώτης ἐξ' Ἰωνίας. *Vales.* ω. λεγῶ, etc. versus ita constituerem:

ὅστις πύελον ὠκεις ἔχων, καὶ χαλκίον,
ὥσπερ λεγῶ, στρατιώτης ἐξ' Ἰωνίας.
Alvei qui fueras ahenique incola,
uti puerpera, miles ex Ionia.

Perstringitur miles mollitiei luxuique deditus, quasi in balneis semper habitet et alveis aeneisque instar puerperae, miles non fortis et duris assuetus, sed quasi ex Ionia oriundus. Ionum autem luxus apud omnes scriptores notatur. Ergo *miles ex Ionia* est effoeminatus et exossis, vitamque vivens delicatam. *Salmas.* leg. — ὅστις πύελον ἦκεις ἔχων, Καὶ χαλκίον, καὶ ἔν τι τῶν λουτηρίων, Ὡσπερ κελεύεις· caeterum verba haec, ἔν τι τῶν λουτηρίων, glossema sapiunt, quo quis explicare voluit in margine, quid hic sit *χαλκίον*, vel coniungenda sunt cum sequentibus, ut facit C. V. KUEHN.

ὅς τις πύελ. ἦκεις ἔχων] Altera χρήσις *Eupolidea* vulgo non est integra. MS. ita: ὅστις πύελον ἦκεις ἔχων καὶ χαλκίον

ὥσπερ λέγω στρατιώτης ἐξ Ἰωνίας. Quae an ita concipienda et legenda :

ὅστις πύελον ἦκει ἔχων καὶ χαλκίον,
ὥσπερ λεγὼ στρατιῶτις ἐξ Ἰωνίας.

Certe χαλκίον legendum vel ea quae sequuntur probant. In iis enim, quum eadem χρῆσει *Eupolidis* contineretur, id explicat. Ita enim post haec MS. noster: καὶ γὰρ τὸ χαλκίον ἐν τι τῶν λουτρῶν, ὥσπερ καὶ λέβητος, καὶ τρίπους ὁ ἐμπυριβήτης· egregie omnia. tuque prorsus ita restitue, quae in vulgatis mendosissima. quamvis et λουτηρίων vulgatum, id est, λουτήρων, sicut et supra *Noster* docuit segm. 46. et VII, 168. possit locum habere. De tripode empyribete (quamvis hic in MS. erat, ne quid non indicem, ἐμπυριβήτης· sicut et supra IX, 68. ubi notavi) vide supra IX, 68. etc. ubi etiam de lebetibus, et χαλκῶ balneari. Videsis etiam, et si lubet, quae ex *Eustathio* adscripti. nam et alia tripodum genera fuere, non vero balneis adhibiti, ut empyribetes iste qui dicebatur. Mendam vero in ὥσπερ κελεύεις vulgato dudum odoratus fuit et sagacissimus eruditissimusque *Aristaeneti* editor, pro eo ὥσπερ καὶ λέβητος scribendum admonens *Notis ad lib. I. Epist. 5. Aristaeneti.* IUNG.

ὅς τις πύελον ἦκει ἔχων etc.] Magis altera parte plenior *Eupolidis* hanc χρῆσιν effecimus e MSS. elegantes sunt illi versiculi, quique nos manu ducunt ad aperiendum fabulae argumentum. titulus a militaribus ταξιάρχους petitus, quorum est in *Nostro* mentio I, 128. illorum alicuius haec esse verba existimo, quibus militem compellat, seu ex Ionia vere venientem, seu luxu Ionico diffluentem, quod potius credo. Iones autem luxuriae fama perquam fuisse nobiles neminem in literis mediocriter versatum latet, eique rei fidem alias, ubi libebit, faciemus. At enim hoc loco perstringi vitia militis et mollitiem lucide apparet, ut, si ex parte de re tota sit iudicandum, in illam opinionem facile quis incidat, *Comicum* per ministeria ταξιάρχων voluisse notare corruptum et dissolutum rei militaris apud Athenienses aetate sua statum, quod quo potuit elegantiori modo perfici, quam ut varii generis milites coram ordinum ductoribus venirent, ab iisque reprehenderentur? Sed ipsos iam porro *Comici* versiculos, si pote, aliqua luce perfundamus. inducitur miles aliquis ex Ionia, qui πύελον habeat, et χαλκίον ὥσπερ λεγὼ, tanquam puerpera, quod omne ad declarandam eius mollitiem milite indignam et indecoram facit. quae primum peperit, eamque ob causam lecto adhucdum est affixa, ut bene curetur, solet appellari

λεχῶ. *Hesychius*: Λεχῶ, προσφάτως τετοκνῖα. sic *Lycophron* in *Alexandra* v. 185. ἔντοκον λεχῶ· et λεχῶ παιδοτρόφος apud *Philen Anim. Hist.* quod etiamsi leve sit et notissimum, eo tamen adnotandum duxi, ut pateret aberrasse viros praestantissimos ad *Callimachi Iovem*, qui in *Hesychio* restituere tentarint λεχῶϊς. Ceterum πύελος et χαλκεῖον eximie pertinent ad puerperam. utrumque re quidem vera commemorat *Arrianus* *Epict.* libr. III. cap. 22. sed nominibus aliis: ἵνα τ' ἄλλα ἀφῶ, δεῖ αὐτὸν κουκκούμιον ἔχειν, ὅπου τὸ θερμὸν ποιήσει τῷ παιδίῳ, ἵν' αὐτὸ λούσῃ εἰς σκάφην, ἐρίδια τεκούσῃ τῇ γυναικί, ἔλαιον, κραββάτιον, ποιήριον. Ecce κουκκούμιον et σκάφην, quorum alterum eundem praestat usum ac χαλκεῖον, alterum ac πύελος: sed in istis vertendis insigniter eruditissimus *Wolfius* est lapsus. sic quidem ille: *ut mittam cetera, fornace opus est, ubi puerum calefaciat, ut lavet in alveo*: quae interpretatio nec coelum attingit, nec terram: κουκκούμιον enim est posterioris aevi scriptoribus Graecis, quam cucumam Romani appellabant, illaque in *Scholasticis Colloquiis* exponitur θερμογόρον, quod usum vasculi praecipuum declarat. *Petronius* etiam: cucumam ingentem foco apposuit: legitur et in *Cyrilli Gloss.* κούκκουμος. sed in his brevis esse laboro: nihil itaque rei cucumio cum fornace, ubi puerum calefacias, quod ipsum adauget etiam erroris primi gravissimam ignorantiam; sic enim omnia in Latinum sermonem transferenda: *ut cetera mittam, decet ipsum cucumam habere, in qua caldam paret puero, ut ipsum abluat in alveum.* Iamque redeamus e diverticulo in viam.

καὶ χαλκίον etc.] C. V. καὶ γὰρ τὸ χαλκίον ἔν τι τῶν λούτρων ὡσπερ καὶ λέβης καὶ τρίπους ὁ ἐνπυριβήτης, leg. ὁ ἐμπυριβήτης. *Homerus Iliad.* ψ. v. 702. C. A. non habet καὶ χαλκίον etc. usque ad πυριβήτης. *Vales.* MS. καὶ γὰρ τὸ χαλκίον ἀντὶ τ. λουτ. ὦ. κ. λ. (*Strauchii* MS. κελίβη) κ. τρίπ. ὁ ἐνπυριβήτης. ΚΥΕΝΗ.

καὶ χαλκίον etc.] Pessime hunc locum habuerunt librarii, quorum munere factum, ut eruditi viri haec *Eupolidis* esse duxerint; non solus enim in hoc luto haesit *Interpres.* sed ipsa tamen illa verba ut sint vitiosa, facile se produnt esse a *Polluce*; multo tamen id iam clarius patet, ubi locum e MSS. emaculavimus: χαλκίον, an χαλκεῖον scribas non discrepat: χαλκίον tamen in *Glossis*: Caldaria, χαλκίον θερμοῦ· et *Hesychius*: Χαλκίον, μακρὸν τὴν ἐλαιῶν ἐπίχυσιν· quod prius μακρὸν me male moratur; cogitabam aliquando ad restituendam μάκτραν· quo pacto acune rem tetigerim, arbi-

tretur eruditus lector. quid enim impediatur, quo minus et ex aere possit constare magis? pro λουτροῶν vulgo fuit λου-
τηρίων. illud autem κελύεις positum esse pro καὶ λέβης vitio
descriptoris, doctissimos homines non fefellit: Canterus sic
emendandum margini libri sui adscripsit. mox edebatur ante
nos ὄθεν καὶ πυριβήτης, quam putidam lectionem quis non
illa MSS. visa despiciat?

πυριβήτης] Tripodum apud priscos duo genera fuerunt:
ἔμπυριβήτης (*Iliad.* ψ, 702.) qui et λουτροχόος, (*Iliad.* Σ, 346.)
et is qui dicebatur κρατήρ, de quo *Homerus Iliad.* I, 122.

ἔπ' ἀπύρους τρίποδας.

Athen. lib. II. fol. 37. vid. et lib. IX. fol. 701. ubi ἀπύ-
ρωτος et πυριβήτης opponuntur. SEB.

64.

ἔς ῥ'] Abest a C. A. KUEHN.

ἐϋξέστας] C. A. pro ἐϋξέστας legit ἐξέστας. C. V. ἐϋ-
ξάστας. KUEHN.

ἐϋξέστας] MS. male ἐϋξάστας, pro quo tamen recte emen-
datum ἐϋξέστας. alias versum prorsus habet, ut *Seberus* recte
édidit, qui est in extremo Ἰλ. κ. Antea vulgati mutilate
habebant, initio ἔς ῥ' omissis. De ἀσαμίνθῳ et doctiss. *Ri-
galtius* ad *Artemidor.* lib. I. *Onirocr.* c. 66. IUNG.

καὶ τοὶ ἐν γε τοῖς Κρ.] Leg. ἐν τε τοῖς Κ. etc. C. A. haec
non habet usque ad ἔκπωμα. KUEHN.

καὶ τοὶ ἐν γε τοῖς Κρ.] MS. καὶ τοὶ ἐν τε τ. Κρ. IUNG.

ἀσαμίνθον] Supra VI, 97. SEB.

οἱ δ' ἔκπωμα.] C. V. ἐνιοὶ δὲ ἔκπωμα. KUEHN.

οἱ δ' ἔκπωμα.] MS. νοοῦσιν, ἐνιοὶ δὲ ἔκπ. IUNG.

οἱ δ' ἔκπωμα.] Melius MSS. ἐνιοὶ δέ. De ista vero τῆς
ἀσαμίνθου notione, qua *Cratinum* usurpasse pro cistella ve-
terum quidam opinabantur, adnotavit etiam *Hesychius*:
Ἀσαμίνθος, πύελος, ἢ λίθος εἰς βάθος κεκολλημένος ἔμβασιν,
(εἰς ἔμβασιν existimo reponendum) ἢ λέβης μέγας, καὶ πᾶν τὸ
κοῖλον, ἢ κίβωτος. meminit et *Eustathius* ad *Homerum*, ipsum-
que, nisi me fallo, *Cratini* locum protulit. Principis autem
poëtae locum advocavit *Etymologici Magni* pater.

τῶν δὲ γυμνασίοις] Referenda haec putes ad cap. prae-
cedens, tametsi hic ordo etiam in MS. qui γυμνασίῳ. SEB.

τῶν δὲ γυμνασίοις] C. V. τῶν δὲ γυμνασίων etc. C. *Salm.*
γυμνασίῳ. KUEHN.

τῶν δὲ γυμνασίοις] Pro γυμνασίοις MS. noster γυμνασίων.
sed ad vulgatum textum superscripto οἰς ultimae syllabae a
quodam. rectius *Seberi* MS. γυμνασίῳ. IUNG.

σάκκης ἐστὶ, etc.] C. V. σάκτας. C. A. dein μάρσιππος σάκος, quod et C. V. habet et *Valesius*. KUEHN.

σάκκης ἐστὶ, etc.] MS. σκευῶν καὶ σάκτας ἐστὶ, καὶ μ. et emenda ita. supra III, 155. τὸν δὲ θύλακον τῶν ἀθλητῶν ἢ σάκον, σάκταν καλοῦσι etc. ubi quaedam dixi. *Aristophanes Plauto* de sacculo simpliciter:

εἰς πον πόπανον εἶη εἰ καταλειμμένον,

ἔπειτα ταῦθ' ἤγιζεν εἰς σάκταν τινά. IUNG.

σάκκης] σάκτας, quod e MSS. reduximus adposito καὶ, habet et *Hesychius*: Σάκτας, ὁ θύλακος. in eodemque σακτὸς simili notione. σαγάδης ab istis non discrepat: Σαγάδην, τὸν θύλακον, ἄλλοι δὲ σάκταν λέγουσιν ὁδοπορικόν θύλακον· in quo scilicet iter facturi edulia condebant. non haec itaque apud eundem vitii suspicione carent: Σαῖκτας, θύλακας (potius θυλάκους) μαρσίππους, ἐνιοὶ αὐλοθήκας. quamvis literarum ordo isti scripturae faveat, malim tamen σάκτας. nihil enim succurrit, quod lectionem alteram tueatur. *Μαρσίππους ἱματίων* e *Xenophonte Pollux* observavit. saepe μάρσιππος, et μαρσύπιον, unde Romani *marsupium* effecerunt: vide *Glossas Nomicas*. De κυνούχῳ lubet adscribere quae notat *Hesychius*: Κυνούχος, θυλάκιον, βαλλάκιον, ἢ μαρσίπιον· ubi legendum βαλλάντιον. forsitan in *Polluce* sic scribas melius: καὶ κυνούχος εἰς τὸ ὑπόδ.

καὶ σάκκος] MS. καὶ σάκος uno κ. quod non temere mutandum. et sic et supra habuit III, 155. MS. ut iam modo adscripti, et notavi eo loci: est in MS. ita et infra segm. 168. IUNG.

καὶ κυνούχος] Nominatur et supra V, 51. in instrumentis venatoriis. SEB.

καὶ κυνούχος] De κυνούχῳ vid. *Casaubonum* nostrum ad *Theophr.* *Charact.* περὶ ἀπιστίας. IUNG.

καίτοι καὶ συρία, (καὶ σύρα)] Prior. edit. σύουρα· μοχ καὶ σύρα insertum e MS. SEB.

καίτοι καὶ συρία, (καὶ σύρα)] MSS. καὶ πον καὶ συρία, καὶ σύρα. pro συρία legerem σιούρα. *Scholia Aristoph.* in *Nubes*: σιούραι, inquit, στερεὰ περιβλήματα παχέα ταῖς καλουμέναις ἐμφερῇ σύραις. additur, fuisse φαῦλα καὶ μικρὰ περιβλήματα. KUEHN.

καίτοι καὶ συρία, (καὶ σύρα)] MS. noster: καίπουν καὶ συρία, καὶ σύρα ἢ ἀκναπτος, καὶ etc. et ita prorsus iam locus videtur restituendus: καὶ σύρα et *Seberi* MS. habebat, vulgatum ἢ καπτὸς nihili est. Supra vero VII, 69. ἀκναπιον. *Hesych.* Συρία, ἢ παχιᾶ χλαῖνα. IUNG.

καίτοι καὶ συρία] Refecimus e MSS. καίπου. Iamque saepe est, quod καὶ τοι loco depulerim, restituerimque vaudantibus MSS. καὶ που. meminit autem σύρας Scholiastes Aristophanis in *Nubes*: Σιύρας, στερεὰ περιβλήματα παχέα ταῖς καλουμέναις ἐμφερῆ σύραις. et idem emendandus in *Vespas*, ubi sic de σισύρα· Σισύρα καλεῖται παρὰ μὲν τισιν ἡ βραίτη· ἔστι δὲ περιβόλαιον ἐκ δερμάτων συνερόραμμένων προβάτων ἔχόντων τὰ ἔρια· οἱ δὲ ἀκριβέστεροὶ φασιν χλαῖναν παλαιὰν εἶναι ἀπλοῖδα· τὴν αὐτὴν δὲ καὶ σισύραν καλοῦσι καὶ σισύραν· pro σισύραν, ni me fallat ratio, scribendum σύραν. id enim volebat, σισύραν dici et σύραν et σισύραν. nominis originem a Cappadocibus, qui Syri dicantur, et a quibus amictus id genus conficiatur, esse petendam *Hesychius* existimat. Porro ἡ καπτὸς egregie MSS. reficiunt in ἡ ἄκναπιος. ἐσθῆτις ἄκναπιοι monachorum haud ignotae.

ἡ καπτὸς] In MS. vox sequens (καπτὸς) non extat. SEBERUS.

ἡ καπτὸς] C. V. ἄκναπιος. *Strauchii* et *Valesii* MSS. καπτὸς. in *Glossis* ἄκναπον, rude, ἄκναφα, rudia, fullonem non experta, vid. lib. VII. c. 13. ΚΥΕΗΝ.

καὶ κόνεως σπυρῖς] E MS. priores editiones κόνεως, πυρῖς. De usu pulveris in gymnasiis vid. *Petri Fabri Agonist.* libro tertio, c. 22. ubi et, quid sit ἀκονιτὶ superare, ostenditur. SEB.

καὶ κόνεως σπυρῖς] In C. A. καὶ κόνεως σπ. ἀλιῆρες, τροχοὶ, δίσκοι, ἀποτομάδες· hic desinit caput. eadem lectio est in C. V. et apud *Salm.* ΚΥΕΗΝ.

καὶ κόνεως σπυρῖς] Ita et MS. noster. sicque et *H. Stephanus* in suo Codice reposuerat. IUNG.

τροχός, καὶ δίσκος] MS. τροχοὶ, καὶ δίσκοι κ. SEB.

τροχός, καὶ δίσκος] MS. καὶ τροχοὶ, καὶ δίσκοι, plurali, tam *Noster* quam *Seberi*. quod rectius videtur hic. IUNG.

καὶ τροχός, καὶ δίσκος] MSS. sequenti τροχοὶ et δίσκοι reposuimus, ut ceteris haec consentirent.

καὶ ἀποτομάδες] *Salm.* ex *Hesychio*: Ἀποτομάδα, ἀκόντιον πεντάθλου. ΚΥΕΗΝ.

καὶ ἀποτομάδες] Quid ἀποτομάδες, docet nos *Hesychius*: Ἀποτομάδα, σχίζαν, καὶ ἀκόντιον πεντάθλου, quamvis male apud ipsum παντάθλου sit. IUNG.

καὶ ὁμόλινον,] C. V. et *Salm.* ὁμόλινον. *Glossae*, ὁμόλινον, crudarium, sudarium, linteum. dein sequitur in C. V. οὐ Κρατίνου μόνον εἰπόντος τὸ ὁμόλινον, ἀλλὰ καὶ *Δισχύλου* ἐν *Προμηθεῖ πυρκαεῖ*, λίνα δὲ σπύσσα ὁμόλινου μακρότενοι· leg.

λίνα δὲ, πίσσα, καὶ ὠμόλινον μακροὶ τόνοι, *lintea vero, pix, et crudi lini longi ductus, teniae vel teni.* videtur *Prometheus* his verbis recensere inventa sua, ut qui apud *Aeschylum*, πᾶσαι τέχνηαι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθείως, inquit de se ipso in *Prometheo vincto*; scripsit enim *Aeschylus* Προμηθεῖα δεσμώτην, προμηθεῖα πυρηόρον, Προμηθεῖα λύομενον. hoc loco *Noster* Προμηθεῖα πυροφόρον dicit Προμηθεῖα πυρκαῆ, ut adeo huius dramatis gemina fuerit inscriptio. eodem tamen sensu infra cap. 23. laudatur *Epicharmus* ἐν πυρκαεῖ Προμηθεῖ.

ΚΥΡΗΝ.

καὶ ὠμόλινον,] Sequitur ὠμόλινον, sed mendose ut et caetera, quae sequuntur, praeterea et mutila. MS. noster ita habet: καὶ ὠμόλινον· οὐ Κρατίνου μόνον εἰπόντος τὸ ὠμόλινον, ἀλλὰ καὶ Αἰσχύλου ἐν Προμηθεῖ πυρκαεῖ· λίνα δὲ, πίσσα καὶ ὠμόλινον μακρότονοι· quae omnia ita scribenda videntur, nisi quod μακροὶ τόνοι vulgatum retinendum censeam potius. et scribendum ὠμόλινον, et ὠμόλινον semper tenui, in quo MS. variat. Istud *involutrum* interpretatur in re tonsoria e *Plauto* noster *Casaubonus* III. *Athen.* 19. Et apud *Hezychium*, cuius locus forte ad hanc materiam spectat, propius legendum, Ὠμόλινα, τὰ ἄγρια ὀθόνια· ut et *Sylburgius* ibi pro vulgato, ὠμόλια correxerat. vide et *H. Stephanum* in *Thesauro*. Emendat ὠμόλινον hic et *Salmasius* noster, nobisque indicat exponi in glossis: ὠμόλινον, *Crudarium*. et in *Colloquiis puerilibus* esse *Linteam*: ἔλαβον ὠμόλινον· *accepi linteum*. *Aeschyli* autem *Prometheum* πυρκαεῖα etiam supra IX, 156. habuisti non corruptum in vulgatis, ut hic.

IUNGERM.

καὶ ὠμόλινον,] Contextus habet ὠμόλινον e MSS. *Kuehnii* ad oram sui Codicis sic quoque dederat. ista vero οὐ Κρ. μ. εἶπ. τὸ ὠμόλ. vulgatis editionibus ante nos aberant, quae nos integra MSS. ope *Polluci* redonavimus. cetera, quae eadem de voce e celebri *Tragico* consequuntur cum ditavi, tum perpurgavi. Προμηθεῖα Πυρκαῆ iam antea ad superiorem librum, quis sit accurate expedivi, aliasque simul fabulas, quas nomine *Promethei* inscriptas ediderat *Aeschylus*. istis autem, quae legimus hic apud *Pollucem*, verbis enumerasse *Promethea* puto, et mortales docuisse, quid materiae terrestri faceret ad conservandum et augendum ignem, quem subdole coelo subduxerat. Id monendum supererat, non retinuisse me MSS. lectionem in μακρότονοι, cui quis non sine ratione faveat, sed cum *Iungermanno* maluisse vulgatam.

65.

περὶ τῶν ἐν τῷ σπ.] Titulus abest a C. A. ΚΥΕΗΝ.

περὶ τῶν ἐν τῷ σπ.] Capitis huius titulus in MS. hic: ὅσα μετὰ τὸ βαλανεῖον. IUNG.

εἰσελθ. δὲ μετὰ τὸ γ.] *Domum redeunti ab exercitiis, antequam bibat, sacra facienda sunt, et libandum est.* C. V. *Salm. et Vales. εἰ καὶ πρὸ τοῦ π. θ. καὶ σπειστίον.* C. V. μετὰ γυμνάσιον εἰ καὶ πρὸ τοῦ ποιεῖν, male. *Salm. ἀπιστίον etiam male.* ΚΥΕΗΝ.

εἰσελθ. δὲ μετὰ τὸ γ.] Capitis initium aptius in MS. Ita cohaeret: εἰσελθόντι δὲ μετὰ γυμνάσιον, εἰ καὶ πρὸ τοῦ πιεῖν, θυτίον τε καὶ σπειστίον, (quamvis MS. σπιστίον habeat) θυμιατήριον ἂν τις σοι προσκομίζοι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ etc. habet vero εἰ καὶ etiam *Seberi* MS. IUNG.

εἰσελθόντι etc.] Sic erant in prioribus huius capitis edita quaedam, ut sensui incommodarent, sed haec, MSS. adiutantibus, perpurgata: τὸ γυμνάσιον, καὶ πρὸ τοῦ π. sine εἰ, et θυμιατήριον δ' ἂν τις προσκομίζει, omnia malae notae ante nos ita legebantur.

καὶ πρὸ τοῦ π.] MS. εἰ καὶ πρὸ. SEB.

θυμιατήριον δ' ἂν τις πρ.] MS. θυμ. δὲ καὶ ἐσχάριον οἶμαι καλεῖται· ὡς πού ἀμέλει. SEB.

θυμιατήριον δ' ἂν τις πρ.] C. A. θ. δὲ καὶ ἐσχάριον οἶμαι κέκληται ὡς πού ἀμεχεῖον μείζων βωμός· C. V. et *Vales.* θυμιατήριον ἂν τις σοι προσκομίζοι· *afferat tibi aliquis thuribulum* etc. C. *Salm.* θυμιατήριον δὲ καὶ ἐσχάριον οἶμαι καλεῖται ὡς πού ἀμέλει. ΚΥΕΗΝ.

θυμιατήριον δ' ἂν τις πρ.] MS. noster ἐσχάριον οἶμαι καλεῖται· ὡς πού ἀμ. ita et *Seberi* MS. IUNG.

ἐσχάριον ἂν τις εἴποι.] C. V. οἶμαι καλεῖσθαι, ὡς πού ἀμέλει etc. *uti scilicet maior focus, βωμός, ara. Interpres, quemadmodum sane ab indiligentibus* etc. male. ΚΥΕΗΝ.

ἐσχάριον ἂν τις εἴποι.] Textus e MSS. emaculatus; quorum prae vulgatis lectio facile placet, etiamsi nec illa sensu recto destituantur. *Onomasticon antiquum: Ἐσχάριον, focus. Hesychius perquam commode: Ἐσχάριον, κοῖλον θυμιατήριον·* parique significatione occurrit in *Athenaei* libr. V. ubi pompam *Ptolemaei* insignem *Callistratus* exponit, *arulam* etiam appellare licet. *Glossae* MSS. *Arula, vas aeneum quadrangulum, in quo prunas portabant.* Tum ὡς πού MSS. legunt, quod vulgatae lectioni antepono. multi vero τῆς ἐσχάρας meminerunt.

ἐσχάρα.] Abest a C. A. ΚΥΕΗΝ.

ἰσχάρα.] Non recte in nostro MS. omittitur ἰσχάρα.
IUNGERM.

ἐπισπένδουσι.] MSS*ti* ἐπισπένδεις, leg. ἐπισπένδοις, forte etiam (afferendum est) σπονδεῖον, quo libare possis.
KUEHN.

ἐπισπένδουσι.] MS. ἐπισπένδεις. et sic fere hic alia, *Pollucis*que scripturam eam putem, quamvis alia manus ἐπισπένδουσιν in MS. superposuerit. Bene autem *M. Schickleradt* Epist. Critica illud *Apuleii*, spondeo libat defendit et explicat hinc. IUNG.

ἐπισπένδουσι.] Aptius exarati manu Codicis ἐπισπένδεις. tum enim his cum superioribus convenit, ubi lectorem alloquebatur. Iuvat *Hesychii* locum apponere, qui *Pollucis* nostri verbis quam simillimus est, ut ovum ovo: Σπονδεῖον, ἐν ᾧ τοῖς εἰδώλοις οἶνον ἐπέσπενδον· λοιβεῖον, ἐν ᾧ ἔλαιον. e quibus id simul animadvertas *Christi* sacris addictum potius, quam gentilium religioni videri *Hesychium*. σπονδεῖον habes et apud *Athenaeum* lib. XI. ibidemque λοιβάσιον. *Hesychius* etiam λοιβίς. Λοιβίδες, σπονδεῖα.

λοιβεῖον] E not. *Sylb.* prior. edition. λειβ. MS. λύβιον.
SEBERUS.

λοιβεῖον] Pro λοιβεῖον MSS. λύβιον, male. vid. *Suid.* in λοιβεῖον. C. *Salm.* λύβιον, etc. τὸ ἔλαιον, vel ἔλιον, ut supra ἔλεηρά. KUEHN.

λοιβεῖον] Pro λοιβεῖον MS. λύβιον. ut et *Seberi* MS. dixi saepius *oi* in *v* saepius mutatum videri in MSS. libris. λοιβεῖον autem istud ab *H. Stephano* est, ita repositum in suo Codice, pro vulgato λειβεῖον. eum et in Thesouro ipsius videre potes id confirmantem, de quo quidem non dubitamus.
IUNGERM.

καὶ * σφάγιον εἰ θύεις] Hac forma et *Hesychio* non tantum πρόβατον, θῦμα, sed etiam τόπος ἐν ᾧ τὸ τῶν ἱερέων ὑποδέχεται αἷμα. Nec aliter infra segm. 97. etiam MS. qui hoc loco σφάγιον, cum alias σφαγεῖον τὸ τοῦ αἵματος δευτικὸν ἀγγεῖον, *Suid.* SEB.

καὶ * σφάγιον εἰ θύεις] C. A. κ. σ. τὸ, εἰ θύεις, ὑφέξει τις, quod si sacrificaveris, supponet aliquis victimarum sanguini excipiendo. C. V. σφαγεῖον. *Vales.* et *Strauch.* MSS. σφάγεῖον cum gemino accentu. KUEHN.

καὶ * σφάγιον εἰ θύεις] MS. καὶ σφαγεῖον, εἰ θύεις, ὃ ὑφέξει τις etc. et ita distingue; σφαγεῖον vero scribas, sive σφάγιον, ut et infra MS. segm. 97. nec ideo tecum litigabo, quum eiusmodi tam crebro etiam in optimis libris variant.

antea male edebatur οὐ ὑφέξει· et in suo Codice iam *H. Stephanus* ὁ ὑφ. emendaverat ad oram, et nuper *Meursius* Comm. in *Lycophron.* ad v. 196. — σφαγείων ἢ δὲ χερνίβων πέλας. IUNGEM.

καὶ * σφάγιον] Stellulam indicem corruptelae quid opus apponere, ubi omnia sunt sana? Σφάγιον ab *Hesychio* exponitur in aliis, ἐν ᾧ τὸ τῶν ἱερῶν ὑποδέχεται αἷμα· sed ut prae se ferunt MSS. iisdem literis in *Pollucis* textum restitui σφαγεῖον· sic et *Suidas*, Σφαγεῖον, τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν ἀγγεῖον, ὃ εἶπεν ὁ ποιητὴς ἀμνείων· videndus et ad *Homerum Eustathius* et *Etymologus*, qui sic: Σφαγεῖον, τὸ ἀγγεῖον, εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερῶν δέχονται.

καὶ κανοῦν δὲ etc.] Abest δὲ a C. A. in χέρνιβας desinit caput. *Nonius Polubrum* reddit χέρνιβα aut trulleum. *Gl. χέρνιβον, trulleum, guttum, aquimanile.* forte aquiminale. KUEHN.

καὶ χέρνιβας, εἰπ. Ἄντ.] Supplē ut MS. habet: καὶ χέρνιβας, καὶ χερνίβιον, εἰπ. Ἄντ. patet ex subiecta χρήσει *Antiphaneae.* IUNG.

καὶ χέρνιβας] Quod consequitur καὶ χερνίβιον e MSS. non extitit in vulgatis editionibus, id tamen postulabat *Antiphaneis* locus, qui eo, ut χερνίβιον probaret, adducebatur. de eius *Busiride*, aliorumque insignitis hoc titulo fabulis, ubi tempus et locus suaserint, abunde dicam. *Βυσίριδι* vulgabatur ante *Seberum*, quod vitii in Codice *Falckenburgiano* bene reperi sublatum. χερνίβιον eius in vulgatis corrupta aliter in MSS. exhibetur, sed tam obscura, ut aptum nulla ratione sensum assequi possim. *Falckenburgii* Excerpta post πομπῆς adiiciunt ἀφείς· sed τῷ εἰ superscriptum η, quod congruit itaque cum ceterorum Codicum lectione. *Meursius* in *Att. Biblioth.* sic citavit, uti scilicet versiculum legendum putabat: καὶ τὸ χερνίβιον τοῦτο πομπῆς πρώτον ἦ· quam lectionem, modo non obsisterent MSS. lubens amplecterer. sed hic sine fructu moras ago, quae alii forsitan nullo negotio, si sic dederit fortuna, expedient. Sed id observandum porro ad *Pollucis* hunc locum, ab ipsis *Auctoribus* coniungi non raro κανοῦν, quod *canum* et antiqui Romani dicebant, et postea *canistrum*, atque χερνίβας, siquidem sine his utrisque vasis nulla celebrari consueverint sacra. *Demosthenes adversus Androktionem* καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἀπόμεινον appellat, qui rebus sacris initiatus est. similiterque *Aristophanes* in *Avibus*: Παῖ παῖ τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χερνίβα· quem utrumque suppeditavit locus *Harpocratio*, qui meminisse *Comicos* ait

τῆς χερνίβος ὡς παραλαμβανομένης εἰς τὰς θυσίας· et qui sacris Eleusiniis initiabantur, ablui decebat prius ἐκ τῆς ἱερᾶς χερνίβος, quod ipsos integros vitae, scelerisque puros reddere putabatur, ut nihil turpitudini magis sit habitum, quam si quis post acceptam sacrorum conditionem indecori quid et inhonesti committeret. [In *Antiphanis* versu, qui senarius est, pedes sibi constant, pleni que sunt, quo magis circumspecte in hoc loco est agendum. *Kuehnii* ab *Antiphanis* mente et ipsa veritate non aberravit forte, cum distinctionem ponat post πρῶτον· sed ego, quod non diffiteor, sensum haud satis capio. *Ex Addendis.*]

Βουσίριδι] MS. *Βουσειριδι*· sed vulgatum malim. sic infra segm. 82. *Cratinus* ἐν *Βουσίριδι*, ubi tamen MS. noster etiam *Βουσειριδι*. IUNG.

καὶ τὸ χερνίβιον] C. V. τὸ χερνήβιον πρῶτον ἢ πομπὴ σαφῆς· secundum hanc lectionem esset restituendum: τὸ χερνίβιον πρῶτον· ἢ πομπὴ σαφῆς, *malluviolum primum: pompa vera prodit.* in *specimine* lectum,

καὶ τὸ χερνίβιον τοῦτο πρῶτον ἢ πομπῆς.
et *malluviolum illud erat primum in pompa.*

Quasi in solennibus pompis praeiverit *polubrum*, quemadmodum etiam *Plutarchus* in de *Iside* et *Osiride* observavit in pompis *Osiridi* adornatis, τῶν ἱερῶν προπομπεύειν τὸ ὑδροεῖον. poterit et *Antiphanes* in *Busiride* de eadem vel simili pompa loqui. KUEHN.

καὶ τὸ χερνίβιον] *Antiphanea* ita in MS. sunt: καὶ τὸ χερνήβιον πρῶτον ἢ πομπὴ σαφῆς. Quibus statim adiunguntur sine interposito titulo sequentis capitis verba: τραπομένῳ etc. IUNG.

66.

περὶ τῶν ἐν οἷς θ.] C. A. περὶ τῶν ἀγγέλων, ἐν οἷς etc. de *caldariis* etc. KUEHN.

ἐπὶ τὸ πίνειν] C. A. ἐπὶ τοῦ πίνειν, ἵνα τὸ ὕδωρ θ. etc. *Salm.* ἐπὶ τῷ π. KUEHN.

θερμαντῆρες] *Salm.* καὶ *θερμαντῆρες*. KUEHN.

θερμανστρίς] *θερμανστρίς*. SEB.

θερμανστρίς, θερμαστρίς] C. V. *θερμανστρίς, θερμαστρίς*: C. A. *θερμαστρίς, θερμαστ.* Gl. *θερμηρόν*· *miliarium*: *θερμοφόρον*, *cucuma*: *θερμοφόρος*, *caldaria*: *λέβης*, *aeneum*, *caldarium*, *scutra*, *cacabus*. *Phavorin.* exhibet vulgatam lectionem in *θερμαντῆρες*· ex C. V. legerim, *θερμανστρίς, θερμαστρίς*. *Salm.* etiam *θερμαστρίς, θερμανστρίς*. KUEHN.

B b b b b 2

Θερμανστρίς, Θερμαστρίς] Pro Θερμανστρίς, Θερμαστρίς, MS. noster: Θέρμανστις, Θερμαστρίς et Θερμαστρίς, pro Θερμαστίς vulgato scribendum omnino puto. habes illud et apud *Hesych.* Pro altero vero in MS. quis emendare voluit *Θερμανστίς*: tu *Θερμανστρίς* scribe: quod ita hinc quoque citat *Bayfius* de Vasculis, ubi de *ipnolebete* agit, et *ipnoleβήτια* hic nos vertere posse *miliaria* opinatur. nec aliter antea editi; et itaque pariter video nostrum *Seberum* iubere ut *Polluci* rescribamus. Scribe itaque *Θερμανστρίς, Θερμαστρίς*. IUNG.

Θερμανστρίς, Θερμαστίς] Primum vocabulum non magno labore emendavimus e prior. editt. quod enim hic legatur *Θερμανστρίς*, typi vitio accidit. alterum refecerat et *Kuehnius* *Θερμαστρίς*: sic et apud *Hesychium*, qui vasculum non dissimile fuisse refert τῷ καρκίνῳ, *cancro*, quem aurifices usurparint ad aurum, ut puto, liquefaciendum.

καὶ ποτήρια] C. A. ποτήρια, et sic deinceps omittuntur coniunctiones usque ad καὶ τὰ πολλὰ etc. KUEHN.

καὶ κοτύλαι etc.] MS. κότυλοι. SEB.

καὶ κοτύλαι etc.] Pro κοτύλαι C. A. κότυλοι. *Salm.* κότυλαι, φύλαι. KUEHN.

καὶ κοτύλαι etc.] MS. καὶ κώθωνες· κώτυλοι, καὶ κοτυλίσκοι, καὶ φ. καὶ κύλικες, καὶ κυλίσκαι etc. Non probō in illis κώτυλοι, καὶ κοτ. *Seberi* MS. κότυλοι: de hoc ergo videndum isto sexu potiore: et supra quidem, quo se *Noster* refert VI. 96. κότυλος est; ubi tamen MS. deficit: ὅντα, σκύροι, κότυλος ait: ubi quoque plurali κότυλοι forte rectius: nam et masculino genere usurpari ibidem segm. 99. ubi et *κοτυλίσκος* sequitur, clarum est, et ex *Athenaeo* aliquot exemplis docuere viri docti: qui lib. XI. *Dipnos.* plura de κοτύλῳ· κοτύλη segm. 75. sequitur: potius de mensura, ut et supra ἐπὶ μέτρῳ allata fuit VI, 19. VII, 195. *κυλίσκη*ν vero supra etiam habes in hac materia VI, 95. et *κυλίσκιον* VI, 98. IUNG.

καὶ κοτύλαι] Placuit hoc loco MSS. lectio κότυλοι, quam textui lubens reposui, neque tamen vulgata est improba, utpote quae simili gaudeat notione, ac κότυλος. eadem enim utriusque vocis et origo et usus, siquidem in veteri lingua Graeca κότυλος significaverit *cautum*, *κόλλον*, ut ostendunt *Athenaeus* et *Etymologus*; indeque et aliae plures notiones profluxerunt, ex quarum vestigiis pristinam illam notionem perfacile colligas, ut apud *Hesychium* et *Suidam* videre licet. poculi quoddam itaque genus, quod unam haberet auriculam, designavit κοτύλη et κότυλος. quamvis in hoc non nesciam disputare veteres *Grammaticos*, quae certa poculo

huic figura sit adscribenda, sed olim tamen quodvis poculum, non quandam significasse speciem, persuadet originis ratio a cavitate petita, quae quibuscunque poculis est communis: ideo *Etymologus* εἶδος ποτηρίου καὶ εἶδος μέτρου· et ita sumpsit *Hesychius*, cum scriberet: Κύλιξ, κοτύλη, ποτήριον. loquendi tamen consuetudo quoddam utriusque nominis discrimen induxit, praecipue si ad Attici sermonis indolem attendas, in qua non dubium est, quin saepissime de mensura, rarius autem de poculo dicatur, quod ipsum et *Athenaeus* adnotavit; adeo ut non sine causa eam ob rationem κοτέλους hic praetulisse *Iungermannus* videatur. De κοτύλιςκοις adeundus *Hesychius*, qui pocula fuisse μόνωτα docet, ut et de κοτύλοις tradit *Athenaeus*. Post pauca ante κολίσκαι cur fuerit in vulgatis omissa particula coniungens, nulla erat ratio, cum ceteris illam vocibus, quae hic enumerantur, praefixam videas.

κολίσκαι, etc.] κολίσκαι καὶ κολίσκια etiam MS. alias κολίλαι καὶ κολίλνια. SEB.

προειρημένα.] Nempe libro VI. cap. 16. IUNG.

67.

ἐν Θρατίταις Κρατ.] *Threicias* sive *Thrattas Cratini* passim ab auctoribus laudari ait *Casaub.* XI. *Athen.* 15. sic et apud *Schol. Aristoph.* Σαηξίν, ubi de *Euathlo*: Κρατῖνος ἐν Θρατίταις· ubi itaque viro longe eruditiss. in Notis suis auscultare non possumus, qui potius *Cressas* ibi mavult. IUNG.

πελίχας, ἢ κύλικας] πελίχας apud *Athen.* libr. XI. fol. 495. vid. et *Casaub. Anim.* fol. 514. SEB.

πελίχας, ἢ κύλικας] C. A. πέλιχας, ἢ κ. ἢ. ΚΥΕΗΝ.

πελίχας, ἢ κύλικας] MS. πέλιχας, ἢ κ. et eo accentu quoque priores editi. Sed πελίχας habet *Casaub.* ad lib. XI. *Athen.* cap. 15. Apud *Athenaeum* enim sunt πελίχαι eundem *Comici Cratini* locum innuentem ex *Callistrati ὑπομνήμασι Θρατῶν Κρατίνου*, et ibidem πελίχη, et e *Seleuco* πελίχων. An itaque et hic πελίχας scribendum? ut clare apud *Athenaeum* est. IUNG.

πελίχας] Nihil a vulgatis plerique MSS. dissentiunt, nisi quod accentum alio loco ponant ac *Seberus* edidit. ut tamen in hoc scribendo nomine librarii manum aberrasse putem, persuadent *Excerpta Falckenburgiana*, quae τελιχὰς agnoscunt veram *Pollucis* scripturam, si modo πελίχας refereris; nam τ et π in quibusdam MSS. tam simili sunt figurae ductu, ut alteram ab altera vix possis discernere, sic autem in contextu *Polluceo* reposui, nam et ipse *Noster Auctor*

segm. 75. *πελίκη* habet, ut legendum docebimus e MSS. et segm. 78. nomen *Aeolicum* *αέλικαν* seu *πελικαν*. a *Boeotis* autem fluxisse vocem ostendit infra *Pollux*, et apud *Athenaeum Seleucus*: quae res induxit me, ut a Phoenicibus acceptam crederem. in Arabica sane lingua *نہا* et *نہا* mensurae quoddam genus designat, a dividendo sic dictum; eandemque vocem simili notione a Syris usurpata docuit me *Isa Bar Ali*. a Phoenicibus itaque ad Boeotos cum plurimis aliis et hoc translatum fuit ea quidem primum significatione, quam apud eos vocem obtinuisse dixi, unde lapsu temporis, ut fieri consuevit, ad alias notiones, quas parere potuit aut similitudo figurae cum poculis aliis, aut usus etiam vulgaris, est devoluta. videmus itaque *Pollucem* iuxta veteresque Grammaticos dubitasse, calicemne designaverit *πελίκη*, an potius effundibulum. prius sanequam praestet, si *Seleucus* sit audiendus apud *Athenaeum* lib. XI. *Σέλευκος δὲ πελίκηναν Βοιωτοῦς μὲν τὴν κύλικα* posteriori vero aptius convenit, quod idem *Athenaeus* e *Cratete* refert, habuisse postea haec vascula figuram *οἰνοχόης*, non itaque et dissimilem usum, uti puto, cum solerent olim similes esse Panathenaïcis ampullis. Convenit autem *Hesychii* *πελάγχην* cum Boeotorum *πελίχην*. Sic ille: *Πελάγχην, τρύβλιον ἐκπέταλον*. quamvis autem patulus sit calix, ideoque haec expositio non inepte quadret, et ipse literarum ordo suffragetur, haud potui tamen avertere mentem ab erroris suspitione, quem commisisse puto aut *Hesychium* aut eius notarium, quamvis hoc se neget usum, dum alteruter vel in pravam incidit scripturam, vel rectam minus attente legit. scilicet ita fuerat scribendum: *Πεδάχην* vel *πειάχην*. sic enim ipse alibi: *Πέδαχνα, τὰ ἐκπέταλα καὶ γυαλοειδῆ ποτήρια*, ut eximie *Casaubonus* emendavit ad *Athenaeum* lib. XI. cap. 14. ad quae tamen *Hesychiana* nugae fundunt viri summi *Salmasius* et *Guicetus*. audi doctissimum *Lexicographum* alio loco: *Πέτακνον, ποτήριον ἐκπέταλον· αὐτὸ δὲ καὶ πέτακνον* sic emaculandum. *πέτακνον* habet *Athenaeus* ex *Alexidis Dropide*, pariterque *ποτήριον ἐκπέταλον* exponit. inde *πέτακνοῦσθαι* apud eundem. *Hesychius* diversa scribendi ratione: *Πεδακνοῦται, ἐξυπτίωται, τρυφᾷ* hinc emendanda videri possint illa: *Πεταλοῦνται, ἐξυπτοῦνται, τρυφῶσιν*, ut et *Sorlingius* censuit, et ibi adnotavit. quanquam ego de *πεταλοῦνται* rationes esse iudicem, quae vulgatam lectionem confirment. nam praeter ordinem literarum paulo superius tale *Lexicographus* egregius excerpterat: *Πεταλωτόν, ἀκμαιότατον, εὐτιδέστατον*. sed reponendum, *πε-*

ταλώτατον, significatione a foliis virentibus petita. unde si descendat *πειταλοῦσθαι*, percommode significationem habeat τοῦ τρυφᾶν vel ἐξυπτιᾶσθαι, *supinum et voluptatibus deditum esse*: scribendum enim ἐξυπτιῶνται. Restat alius in eadem voce vitio liberandus *Hesychii* locus: Πατάνια, τὰ ἐκπέτυλα λοπάδια, καὶ τὰ ἐκπέταλα καὶ γιαιλοειδῆ ποτήρια, ἃ παιδάχαια κυλοῦσι· τινὲς δὲ διὰ τοῦ β βατάνια λέγουσι. legendum inquam *πεδάχνας*, vel *πέδαχνα*, nam quae de *πατελλίοις* *Soringius* adfert, inutilia sunt. id omne vero magis communit opinionem meam de *πελάχνη*, cui potest accedere, quod et *Hesychius* Πατανα, quae cum *πεδάχοις* eadem, exponat τρύβλια, ut scilicet *πελάχνην*. iam vero si consideres Grammaticorum consensum, qui *πέδαχνον*, ἐκπέτυλον ποτήριον exponant, nihil autem de *πελίκη* et *πελίχνη* simile tradant, et cum istis componas *Hesychii* de *πελάχνη* verba, quid id aliud in mentem tibi revocare possit, quam vera esse quae dixi? per me tamen licebit, si quis contra sentiat; in aliorum enim arbitriis dominari nec possim, nec, si possim, velim. Ad sequentia me confero, ubi *προχοᾶς* priores editiones habuerunt, bene MSS. *προχοῖδια*: ego restitueram olim *προχόους* ad eundem sensum, vel *χόας* ex *Athenaeo* et *Nostro* segm. 75.

προχοᾶς] MS. *προχοῖδια*. SEB.

προχοᾶς] C. A. *προχοῖδια*, C. V. *προχοῖδια*, cum diaeresi: *Salm.* idem affert. KUHN.

προχοᾶς] *Casaubonus* noster loco dicto *προχόους* habet, haec proferens. Sed MS. tam noster quam *Seberi* habet *προχοῖδια*. Sic itaque reponemus. vocula haec et supra segm. 61. corrupta erat. et eam ex *Cratino* ipso habes supra segm. praec. IUNG.

Σκηναῖς καταλ.] C. A. *Σκηναῖς καταλαμβάνεις* (leg. *καταλαβούσαις*) λ. τὸν τ. ἐ. τ. *χυτρίαν*, εἴρηται δὲ νῦν etc. KUHN.

Σκηναῖς καταλ.] MS. *Σκηναῖς καταλαμβ.* recte habet, ut semper scribendum docuit *Casaub.* IV. *Athen.* 20. Sed ineptus quis *Σκηναῖς* reposuit, ut vulgati antea habent. IUNG.

Σκηναῖς καταλαμβανούσαις] Recte sic edidit *Seberus*, cum ante eum *Σκηναῖς* errore pervulgato editum fuerit. forsitan illa fabula *Comicus* mulierum, quae scenas erant occupaturae, turbas molestissimosque discursus perstrinxerat, et alia, quae ad rem illam attinebant, immiscuerat, ut et ex addito loco patere potest. in illo *Falckenburgii* Codex legit *ἐπτακόνδυλον*, pro *ἐπτακότυλον*. sed vulgata mutandi causam non

video, neque quid illud *ἐπτακόνδυλον* velit satis assequor; non enim puto, ad condy barbarici poculi genus confugere licet, aut *κονδύλους* interpretari nodos vasculi, seu volumina, ut *ἐπτακόνδυλος* *λήκυθος* ampulla fuerit per septem volumina assurgens, cuiusmodi vasculorum genus aut poculorum nec aetate nostra ignotum est, sed haec missa faciam, restitui porro *χυτραίαν*. quamvis enim analogiae *χύτριος* non adversetur, usu tamen haud comprobatum est. Quod adiecimus e MSS. *ἴν' ἔχοιμι συνθεάτριαν* extat et in *Falckenburgii* Codice. inde vero licet augurari feminam aliquam secum tulisse ampullam, cum ad scenam iret, ideoque illam ampullam *Comica* facetia *συνθεάτριαν* appellat ipsa mulier, quae ludos scilicet secum visura vaderet. Sequebatur vulgo: *εἴρηται δὲ νῦν*. aptius liber *Palatinus* γὰρ, quod reposui. *λήκυθον* igitur pro poculo posuit ibi *Aristophanes*, cum significet ampullam oleariam, simili ratione atque *Cratinus* *ὄξύβαφον* abusus est de vase vinario, cum id proprie sic diceretur quod acetum asservabat, ut *Athenaeus* ostendit libr. XI. et *Colloquia Scholastica: Acetabulum*, *ὄξύβάφιον*. *Antiphonis* *Μυστιδα* citat *Porphyrus* *περὶ Ἀποχῆς* lib. II. §. 17. ibique de vero cultu divino egregium inde fragmen habet; videturque *Comicus* praecipuum id in hac fabula tractasse argumentum, ut corruptas sacrorum leges atque ceremonias pungeret occulte et perfricaret, dum interim illa sancta initiataque femina veram religionem cultumque divini numinis castum praeciperet, qui non pompa et sumptibus immensis, sed mente pura frugalique parsimonia constat, omnino legendus ille apud *Porphyrum* locus. *Hesychius: Μυστις, μεμνημένη*. *Κεραμίων* cum *Kuehnio* textui reddidi pro *κεραμίων*. *σκεῦος κεραμεῶν* apud *Nostrum* aliquoties habuimus, et infinitis locis in *Athenaei* lib. XI.

τὴν χυτρίαν, etc.] MS. *χύτριαν*, τ. κ. ἦν ἐφερ. *ἴν' ἔχοιμι συνθεάτριαν* εἴρηται etc. Elegans locus, qui versus *Comici* ipsos continet. primum vero *χυτραίαν* legendum puto, id est, *fictilem*. sic supra segm. 50. *τεῦχος κεραμεῶν, γήινον, χυτραῖον, χαλκοῦν*. Iam totum locum ita concipiamus: *καὶ τὴν ἐν Ἀριστοφάνους Σικηνὰς καταλαμβανούσαις λήκυθον,*

τὴν ἐπτακόνδυλον, τὴν χυτραίαν, τὴν καλήν, ἦν ἐφερόμεν, ἴν' ἔχοιμι συνθεάτριαν.

Eundem hunc locum respiciebat scilicet *Noster* supra, quum *συνθεάτριαν* *Aristophanem* dixisse diceret IV, 121. et VI, 158. meminit et II, 56. *ΙΥΚΕ*.

εἴρηται δὲ νῦν] C. V. γάρ. post ἐκπομάτος subiicit omis-
sis ceteris C. A. τὸ δὲ καλούμενον etc. KUEHN.

εἴρηται δὲ νῦν] MS. γάρ νῦν, pro δὲ νῦν. et malim αἰτιο-
λογικῶς. IUNG.

παρὰ Κρ.] MS. π. τῷ Κρατίνῳ ἐν Πυτίνῃ. Sed Πυτίνῃ
vulgatum rectum est, ut segm. 70. quam a πυτίνῃ vinearia,
cuius supra fit mentio VI, 14. et ut quidem MS. habet et
infra segm. 72. dictam puto, et alias recte etiam in MS. scri-
bitur. Locus *Cratini* supra VI, 25. adfertur et longe ple-
nior apud *Athenaeum* lib. XI. ubi recte ἐν Πυτίνῃ etiam.
IUNGERM.

οἴνηρόν ὄξύβαφον.] Supra VI, 25. idem hic locus ple-
nior. SEB.

κεραμίων] Legendum ex *Athen.* libr. X. c. 15. κεραμίων,
ex fictilibus acetabulis. KUEHN.

κεραμίων] In *χρήσει Antiphanis* MS. κεραμίων. Et sic
scribe, est autem senarius:

ἐξ ὄξύβαφιων κεραμίων ἐπίνομεν.

Quem cum aliis habes apud *Athen.* lib. XI. ubi quoque ἐν
Μυστίδι paroxytonos est. Sed et ibi *Μυστίδι* potius scribamus,
ut in libr. X. *Dipnos.* est, ubi X. Animadv. 11.
hunc locum adducit *Casaubonus* noster. IUNG.

68.

ἐξ ὑαλίνων ἐκπ.] Vid. supra VI, 100. SEB.

ἐκπομ. καὶ χρυσίων.] MS. ἐκπομάτων καὶ χρυσίδων. re-
cte χρυσίδων. et hoc reponere pro vulgato χρυσίων. Locus
est non longe ab initio *Acharnensium*:

ἔνεζόμενοι δὲ, πρὸς βίαν ἐπίνομεν

ἐξ ὑαλίνων ἐκπομάτων, καὶ χρυσίδων

ἄκρατον οἶνον ἰδύν. —

Indicavi et supra VI, 100. ubi non addebatur nomen fabu-
lae. IUNG.

ἐκπομ. καὶ χρυσίων.] χρυσίδων e MS. suo *Aristophan-*
isque loco restituendum docuit *Iungermannus*, quem se-
quutus sum. non alia ratione ἀργυρίδες.

κυρίλιον,] C. V. κυρίδιον. C. A. κυρίλιον. quasi γυρί-
λιον a γυρὸς, rotundus; est enim vasculum στρογγυλοειδές.
KUEHN.

πρὸς τὸν Ἀσιανόν] *Interpr.* haec verba transposuit ad
ἐν τῷ προτρεπτικῷ. reddit enim, *Hortatoria ad Asianum Ora-*
tione. Melius MSSi τὸ δὲ καλούμενον π. πρὸς τῶν Ἀσιανῶν,
quod ab *Asiaticis* κυρίλιον dicitur, id *Antisthenes* in *Protrep-*

tico βομβύλιον dixit. eandem lectionem affert Salmasius. KUEHN.

πρὸς τὸν Ἀσιανὸν] MS. πρὸς τῶν Ἀσιανῶν, βομβ. torsit me hic locus ob malam interpunctionem, quae et in MS. extat. Iam illa dispuncta et MS. lectione recepta, omnia plana. Ita scribe: τὸ δὲ καλούμενον κυρίλλιον πρὸς τῶν Ἀσιανῶν, βομβύλιον μὲν Ἀντισθένης εἶρηκεν ἐν τῷ Προτρεπτικῷ. *Asianis vocatum Cyrillium, id Antisthenem dixisse ait in Protreptico βομβύλιον, alios vero σύστομον id nominare. quibus addit et suam opinionem, forte potius στενόστομον adpellari debere. De Antisthene eadem habuisti et supra VI, 98. sine dubio autem suum κυρίλλιον ad sonum, qui editur eo vasculo, dum ex eo bibitur, bilbiente, Asiani finxerunt. De Bomylio vid. Casaubonum nostrum VI. Athen. 18. IUNGERM.*

πρὸς τὸν Ἀσιανὸν] Levicula menda tenebras ingentes huic loco offudit. reficiendus est, ut in Excerptis legitur *Falckenburgianis*: τὸ δὲ καλούμενον κυρίλλιον πρὸς τῶν Ἀσιανῶν. scilicet incolae minoris Asiae poculi quoddam genus κυρίλλιον appellarunt, cui βομβύλιον adsimilat *Pollux* noster. de κυρίλλιω nihil commemorari; videtur certe non, ut βομβύλιος a sonitu, sed ab auctore *Cyrillo* nominis originem traxisse. βομβυλίου plurima mentio in veterum scriptis est. inter antiquissimos nominat *Hippocrates*, et ex eo *Galenus* in *Glossis* ἔκπωμα τὸ στενὸν ἔχον τὸ σιόμα· et amplius *Erotianus*, quem describere non lubet. *Suidas*: Βομβύλιον, ἔκπωμα στρογγυλοειδές. sic enim scribendum. *Hesychium* adde et *Etymologum*, qui plura de hoc vase adnotant, insigne *Athenaei* fragmentum, quod ab interitu vindicavit *Is. Casaubonus Anim. in Athen. XI, cap. 4.* Βομβύλιος, θηρικλειον ῥοδιακόν· οὐ περὶ τῆς ιδέας Σωκράτης αἰσίν· οἱ μὲν ἐκ γιάλης πίνοντες ὅσον θέλουσι τάχισι ἀπαλλαγῆσονται, οἱ δὲ ἐκ βομβυλίου κατὰ μικρὸν στάζοντες. quibus angusti fuisse oris vasculum illud lucide satis ostendit *Socrates*, modo ne sit error in isto nomine, ex quo humor destillare saltem possit: contra ea vero γιάλην patulam fuisse, ex qua quis ocius quantum voluerit bibat. Sed ex *Suida* hoc porro adferre lubet de βομβυλίῳ· Βομβύλιος, inquit, ζῶον, ἢ τὸ βῆσιον λεγόμενον. quod βῆσιον *Aemilius Portus* plane non intellexit. potuisset tamen ex istis *Hesychii*: Βῆσιον, ποτήριον. qui in λήκυθος etiam illa voce utitur, βῆσιον ὑάλινον· ubi perperam doctissimi viri de βικμῳ, vel βικῳ reponendo cogitant. vetustissimum autem illud nomen posteriori aetate cum pluribus aliis revi-

xit, et in usum abiit: pocula vero βήσια vel βῆσσαι ab antiquis ob cavitatem nominata, ut et de κοτύλοις observavimus. illius pristinae notionis vestigia sunt in vocabulo βῆσσα. *Hesychius*: Βῆσσαι, κοῖλαι καὶ ὑδροηλοὶ τόποι. adi in βασιείας, ut praeteream alios. apud *Alexandrinus* autem βῆσσα certam quandam poculi speciem designabat, quod inferius latum atque ventruosum oris erat angusti. illud *Athenaei* nobile fragmentum: Βῆσσα, ποιήριον παρ' Ἀλεξανδρεῦσι πλατύτερον ἐκ τῶν κάτω μερῶν, ἐστενωμένον ἄνωθεν. unde simul apparet optime *Suidam* et apposite βομβύλιον exposuisse βῆσιον. silentio vero non involvendum est *Coptos* poculum appellare πίβασα, vel πίβησα. De βομβυλίῳ vero id porro notandum, posse nos aptissime Latine dicere *bilbinum*, siquidem in *Glossis Philoxeni*: *Bilbinus*, εἶδος ἀγγείου. quod tractum a bilbiente sonitu, quem humor effusus excitat. *Idem*: *Bilbit*, βομβύζει. videndus *Casaubonus* illo loco, quem *Iungermannus* monstravit. Sed desistere iam tempus est, neque enim breve spatium, quod includit me, quae mihi de βομβυλίῳ aliisque similibus poculis habeo congregata, promere permittit. festinantes inserimus obiter, quibus aliorum studium et operam in istis planius et elegantius expediendis elicere velim. *Antisthenis* Philosophi Προτρεπτικὸν adduxit *Noster* lib. VI. ubi itidem de bombylio. scripsisse vero adhortatorium illum sermonem, quo iuvenes a luxu libidinosisque voluptatibus sevocaret, congregaretque cum virtute, ut putemus, vita viri et sapiens institutum facit. habemus et *Galenii*, sed alius argumenti, λόγον προτρεπτικόν, vide sis *Isocratem* ad *Demonicum* sub initium.

σύστομον] Ita dictum, quod os eius in arctum coëat. post ὄνομα C. A. nihil addit in hoc capite. KUEHN.

αὐτὸ] MS. male αὐτιῶ, vitio solenni. IUNG.

Τηλεκλείδου ψευδέσι] C. V. ἀψευδέσι μ. ἄ. π. εἰρημένον. infra iterum legit C. V. ἀψευδέσι cap. 24. quae lectio sine dubio verior vulgata. post εἰπεῖν distinctio ponenda ὑποτελεία. KUEHN.

Τηλεκλείδου ψευδέσι] MS. Τηλεκλείδου ἀψευδέσιν μετ' ἄλλων πολλῶν εἰρημένον. Et εἰρημένον quidem pro vulgato εἰρημένων malim. De ἀψευδέσιν vero, qui vulgatis ψευδέσιν prorsus contrarii, quid dicamus? Dum alia nos viri docti docent, MS. nostrum sane sequamur, et ita *Pollucem* scripsisse putabimus. Servat enim hanc scripturam MS. et infra segm. 98. denuo ἐν Τηλεκλείδου Ἀψευδέσιν habens, ubi et aliquam Poëtae χρῆσιν nobis servavit. *Suidas* saltem tres

enumerat fabulas huius *Comici*, et quidem, ut ait, ex *Athenaei Dipnosophistis*: qui sunt *Ἀμφικτύονες, Πρωτιάνεις, Στερόφοι*. quorum priores duae etiam a nostro laudantur, IUNGERM.

Τηλεκλειδου ψευδέσι] Vitiosa loci scriptura *Meursius* inductus in ceteris *Comici* fabulis *Ψευδεῖς* enumeravit in *Attica Bibliotheca*. nobiscum vero melius agitur, qui in istiusmodi Codices incidimus, quorum ope atque fide pristinum fabulae titulum habere datur. nimirum *Ἀψευδεῖς Teleclidis* extitit, nulla vero *ψευδεῖς*, quos et infra, MSS. sponsoriibus, erademus, neque, quantum in nobis est, mendaces unquam simplicium integrorumque locum obtinere patiemur. Ex hoc autem *Pollucis* nostri loco constat, enumerasse *Teleclidem* plurimas osculorum species, et inter ea *σύστομον*, quod labellis compressis, et ore contracto pangebatur.

εἴρηται τοῦνομα] MS. plenius: *εἴρηται δὲ τοῦνομα*. IUNG. *εἴρηται τοῦνομα*] Politius liber *Palatinus* *εἴρηται δὲ*, quod ita scripsisse *Pollucem* existimabis, sed illud in vulgatis editionibus turpius erat *ἐπ' ἀμφοτέρων*, in cuius e MSS. locum successit *ἀμφορέως*. *Aeschyli Praecones* *Satyros* saepissime nominat *Auctor* noster, de quibus in sequentibus et nobis verba erunt facienda. *Στενόστομον* vero non puto fuisse olim certum quoddam vasculi genus; at quodvis vasculum ore angusto *στενόστομον* dictum fuit, unde saepius apud *Grammaticos* *στενόστομον ἄγγειον*, nec aliter in *Aeschylo* *στενόστομον τεῦχος*. posteriori aetate vero *στενόστομα* fuerunt appellata vascula quaedam oris angusti, sicut ex *Artemidoro*, cuius et ego mihi locum notaveram, post *Casaubonum* observat *Iungermannus*, non isthaec itaque *Pollucea* de *στενοστόμῳ* usquequaque laudare velim et approbare, quippe qui ne *Aeschyli* quidem locum apte satis usurpaverit, in quo non *στενόστομον* solum, quod veteris scriptoris auctoritate muniendum erat, de amphora dicatur, sed *στενόστομον τεῦχος*.

ἐπὶ ἀμφοτέρων] *Casaub.* malim *ἀμφορέων* libr. II. de *Satyr. Poësi* pag. 169. vid. et *Anim.* in *Athenaeum* X, 7. SEBERUS.

ἐπὶ ἀμφοτέρων] C. V. *ἐπὶ ἀμφορέως στενόστομον τὸ τεῦχος*. est descriptio amphorae cum angusto ore. KUEHN.

ἐπὶ ἀμφοτέρων] Sed quod sequitur *ἐπὶ ἀμφοτέρων*, plane corruptum est. *Magnus Casaubonus* lib. II. de *Satyrice Poësi* cap. 5. ubi de *Aeschyli* hoc dramate *Satyrice*, mavult *ἀμφορέων*. Laudanda viri *εὐστοχία* non poterat proximius scopum. MS. enim noster *ἐπὶ ἀμφορέως* diserte habet. re-

pone itaque MS. scripturam: εἴρηται δὲ τοῦνομα ἐπὶ ἀμφορείως ἐν Σατ. etc. Alias vereor ne quis et *Polluci* obiicere queat, στενόστομον suum quoque generale nimis esse. Nam libet proferre verba *Amici* nostri Magni ex VI. libr. *Animadvers.* in *Athen.* cap. 18. quum nil melius a nobis possemus tibi largiri, *Fuere in usu et alia quaedam angusti oris pocula, recentioris inventi, de quibus Artemidorus libro primo, c. 67. ἔστι τινὰ τῶν ποτηρίων στενόστομα οὐ πάλαι ὑπ' ἀνθρώπων εὐρημένα. at bombylium et antiqui norant.* IUNG.

69.

ἔξιστι δὲ τὴν τράπεζαν] Male in MS. puto omissa ἔξιστι δὲ τὴν τράπεζαν. IUNG.

ἐφ' ἣ τὰ ἐκπώμ. κατάκ.] C. V. ἐφ' οὗ τ. ε. κ. τετράπουν τὴν τράπεζαν etc. quod indicat τὴν τράπεζαν omitti posse. ΚΥΕΗΝ.

ἐφ' ἣ τὰ ἐκπώμ. κατάκ.] MS. ἐφ' οὗ τὰ ἐκπ. κατάκειται. quasi ad τὸ τεῦχος praecedens haec referret. et κατάκειται vulgato κατάκεινται quidem non cedat. IUNG.

ἐφ' ἣ τὰ ἐκπώματα κατάκεινται] Quanquam id haud ita magni sit ponderis, obsecutus tamen MSS. κατάκειται in textu posui, quem esse Graecae linguae frequentissimum morem tirones sciunt. plenius deinde et splendidius τετράπουν τε τράπεζαν εἰπεῖν. τε aberat ante nos. De loci vero sensu egregie disceptat cum eruditissimis hominibus *Iungermannus* noster, quos facile potuisset ab opinione sua retrahere sola vocis ipsius consideratio, quae si sit abacus, in quo calices reponantur, quam analogiae rationem unquam habere possis? haesit tamen in eadem sententia vir eruditissimus *Vossius* in *Etymol.* Apponam verba: *A calix est caliculare, et κατὰ συγκοπὴν caliclare, mensa cui calices imponuntur.* *Gloss.* τραπεζοφόρον, (scr. τραπεζοφόρον) caliclare. *Graecum hoc est et apud Pollucem, qui interpretatur τράπεζαν, ἐφ' ἣ τὰ ἐκπώματα κατάκεινται.* Et hercle subductis bene rationibus, etiamsi praeclare agat *Iungermannus* noster, scrupuli quiddam in ea re superest, tam quod ad ipsum *Pollucis* locum adinet, quam quod ad alia. illud in *Glossis* profecto: *Caliclare, τραπεζοφόρον*, quis enim ita scribendum dubitet, uti dudum emendavit *Bonav. Vulcanius*, admodum eorum rationibus favet, qui *τραπεζοφόρον* apud *Pollucem* de mensa, quae pocula fert et calices, intelligunt; illam enim significationem non esse, falsam et improbam demonstrant: nam quod de analogia dixi, haec solet aliquando multis modis inflecti, ut eam in quibusdam frustra requiras. porro con-

suetudine loquendi vulgari vocabuli istius haec notio invaluisse videtur, neque antiquitatis auctoritate fuisse tuta. iamque videamus, annon id ipsum apprime lucide *Pollux* exponat. *Licet autem mensam, inquit, in qua pocula collocantur, et τετραπόνην τραπέζαν* appellare et *μονόπονην* nomine scilicet a pedibus, quibus innititur, petito. quio aliud expectes iam, quam ut proprium magis illius mensae nomen tradat *Onomasticographus*? tu vero considera num non aptissime haec ita connectantur: *et si quis voluerit studiose aucupari novitatem et insolentiam usus, τραπέζοφόρον* ubi sanequam ostendit vocis illum usum novum esse, neque ab antiquitate commendari, magis id quidem, quod addat, non invenisse se ea significatione nomen id in *Aristophanis Agricolis*, sed alia multum diversa; at cum *τραπέζοφόρος* extet, licere abuti istius significatione ad aliam longe rem ac denotat proprie. videntur haec omnino ordine non disiungendo coniuncta. praeterea in *Paulli* loco locum habere non posse videtur illa *τοῦ τραπέζοφόρου* notio, quam urget *Iungermannus* noster, siquidem ibi mensarum genera, non earum fulcra aut aliud quid nominentur. et attendendum revera sedulo, quid in omni loco quae praeceunt et quae consequuntur, postulent, iisque demum cognitis et perspectis de sensu verborum formularumque loquendi statui potest; ille autem *Basilicorum Interpres*, qui scripserat *οἱ τὰς τραπέζας ἔχοντες*, si Graecam vocem intellexit, et quicquam illa verba ad *τραπέζοφόρον* declarandum valere possunt, potius ad originem vocis quam ad usum respexit. neque tamen ego prorsus negare velim *τραπέζοφόρα* vel *τραπέζοφόρους* de fulcris mensarum unquam esse usurpatos, cum in hanc potius notionem quam in aliam illam priorem et vulgarem origo vocabuli inclinet. et ego sic lubens capere velim in *Artemidori* loco, utpote quod ad personam oeconomii longe sit appositissimum, siquidem ille sit fulcrum et columen domus, sicuti ipsius mensae *τραπέζοφόρος*. scimus autem somniorum iudicia a talibus argumentis praecipue pendere. Haec omnia cum ad animum revoco, parum abest, quin *Iungermanno* contrarius in sensu loci huius obsistam, diversaeque parti, quos ille omnes vitii insimulat, adsim. lector perpensis rationum momentis ad illam se sententiam aggreget, quam veri simillimam existimat. Alias et apud *Ciceronem trapezophori* mentio lib. VII. Ep. 25. *Quod tibi destinaras trapezophoron, si te delectat, habebis.* unde tamen quid *Cicero* per *trapezophorum* intellexerit, parum liquet.

τετράπουν τρ.] MS. plenius: τετράπουν τε τράπ. ε. καὶ μ.

SEBERUS.

φιλοτιμῆσθαι] *Si quis studiosius sequi voluerit novam significationem, τραπεζοφόρον. Paulus libr. IV. ad Sabinum: supellectili legata haec continentur, mensae, trapezophora, delficae etc. in Gloss. τραπεζοφόρον, (leg. τραπεζοφόρον) caliclarum, nisi τραπεζοφόρον, quod fertur a mensa, non quod fert mensam, interpreteris. KUEHN.*

οὐκ ἐπὶ τούτου γὰρ εὐρον] MS. οὐκ ἐπὶ τούτου μὲν γὰρ etc. JUNG.

οὐκ ἐπὶ τούτου γὰρ etc.] *Eximius ille Codex Palatinus, qui non tantum in summa rerum, sed et plerisque minutis veram Pollucis lectionem retinuit, exhibet ἐπὶ τούτου μὲν γὰρ quae vocula ad sententiae facit elegantiam. Aristophanis Agricoliarum creberrima et apud Nostrum et apud alios Grammaticos est mentio, adeundum ad Meursium in Attica Bibliotheca.*

τῶ ὄν. ὡς ῥηθέντι] C. V. ἐκεῖ ῥηθέντι etc. KUEHN.

τῶ ὄν. ὡς ῥηθέντι] MS. ἐκεῖ, pro vulgato ὡς et rectius. Scribe itaque: τῶ ὀνόματι ἐκεῖ ῥηθέντι, nempe in *Aristophanis Γεωργοῖς*. Caeterum ad hunc locum videntur doctissimi viri impigisse, quod tamen cum ipsorum diligentiae venia a me dictum esto. Ista enim *Artemidori Onirocrit.* libr. I. cap. 76. ubi ait quod in somnis visae significant ξίσται quidem, θεράποντας ἀμφορεῖς, τοὺς ὑπηρέτας· τραπεζοφόροι, τοὺς οἰκονόμους, videntur accipere de ipsis mensis, allato *Paulli* loco. e lib. III. de Supell. legata: *Supellectili legata haec continentur, mensae, trapezophora, delficae etc. trapezophora, aiunt, abaci e quibus vina ministrantur, allato e Gloss. veteribus, τραπεζοφόρον, Caliclarum. eoque trahunt ista Pollucis hic ἐφ' οὗ τὰ ἐκπώματα κατάκεινται. Non recte nec Pollux, nec Artemidorus hoc protulit de mensis, nisi valde fallor. Et cautius vetus Interpres Artemidori I. Cornarius: fulcra mensae, trapezophori Graecis dicti. Non enim de mensis ibi loquitur somniorum iste ἐξηγητής, sed de iis, quae mensas continent. In Polluce vero nostro clarum est, illum proferre haec verba, ἐφ' ἣ τὰ ἐκπώματα κατάκεινται, de mensa, quam licet, ait, et τετράπουν, et μονόπουν dicere, et τρίπουν etiam puta, ut in loco *Procorii* apud *Cuiacium* X. Observat. 15. qui et recte de *Delfica* accipit: τρίποδες supra VI, 83. ἐφ' ὧν ἔκειντο τράπεζαι. Aliter impiguit *Leunclavius* eruditissimus *Notatorum* lib. II. cap. 75. Ille vocem *trapezophora* in dicta libr. III. corruptam esse ait, et scribendum esse trape-*

zophori, quod in *Basilicis* exstet, cum hac declaratione, οἱ τὰς τραπέζας ἔχοντες, ut intelligantur, ait, columellae sive pedes, qui mensas impositas sustinent. Et hactenus recte quidem: nos vocamus scilicet, das gestelle: quamvis non causa litigandi magna sit περὶ λήξεως vocolae illius, quum multa eiusmodi διτιῶς dicantur, et tam *trapezophora* possint esse vera in lib. III. quam *τραπέζοφοροι* in *Basilicis*. sed quod addit, falsum est. Nam, ait, *trapezophora* significationem aliam habent, videlicet *τραπέζων*, ἐφ' ὧν τὰ ἐκπώματα κατάκεινται hoc est, mensarum, in quibus vasa potoria collocantur, ut *Pollux* scripsit. tum profert ex *Gloss.* veteri quoque *τραπιξοφόρα*, *calicularia*. Sed ille *Pollucem* mehercule non diligenter inspexit. numquam enim mihi persuaserit ista verba, ἐφ' ὧν (quae prima ipse finxit; *Pollux* enim singulari utitur) τὰ ἐκπώματα κατάκεινται, *Pollucem* de *τραπέζοφοροις* protulisse. distincte enim tractat *Pollux* de istis, primum de *τραπέζῃ τετραπόδι*, vel *μονόποδι*, sive *Delfica*, tum de *τραπέζοφορῷ*, τῷ τράπεζαν φέροντι. Illis verba ista adiunxit, non huic fulcumento. Eundem errorem et in *Thesauro* sequuti sunt, eodem ista verba *Pollucis*, quo non debebant, trahentes, et dupliciter itaque *τραπέζοφόρον*, invito *Polluce*, exponentes. *Baysius* de *Vasculis* rectius videtur cepisse, qui *repositoria* exponit, in quibus reponerentur mensae, et inde forte *trapezophora* dicta. reponere enim, collocare esse. recte et exponit olim *Rhodiginus* VII. *Antiq.* 12. quamvis *Pollucis* verba quoque confundat, quasi omnia de mensa, in qua pocula reponerentur, dixerit. Sed ad finem tandem huius capititis. IUNG.

τῷ ὀνόματι ὡς ῥηθέντι] Illud ὡς nullius non aures offendat. venuste MSS. ἐκεῖ, quod in textum reduxi. Tum in istis, quae sequuntur, οὐ ἐπῆσαν etc. potius amplectimur ἦ, cuius vestigia MSS. servabant, accentu tamen alieno vocolam insignientes. neque alterum illud οὐ sane satis ex ingenio linguae Graecae commodum. in Codice vero *Falckenburgii* pro ἐπῆσαν invenio ἐποίησαν. librum illum saepe, ubi ab omnibus recedit MSS. pristinam adservasse lectionem, uberi documento compertum habemus. hic tamen in illa sani nihil video, vulgatamque malim prae quavis alia. sententia *Pollucis*, quantum quidem ego perspicio, haec est: Quoniam autem extat *τραπέζοφόρος*, etiamsi non ea notione, qua dixi, licet abuti hoc nomine ibi in *Aristophanis Georgis* usurpato de eo, qui mensam ferebat, cui impositae erant myrti magistratibus. Magistratum enim myrtea fuisse redimitum corona egregie docuit ad hunc locum *Iungermannus*. sed id praeterea colli-

gere mihi ea de re videor ex *Pollucis* hoc loco, non coronatos fuisse myrto archontes, nisi cum suo fungerentur munere: ideo pedisequum habuisse, qui mensam portarit, in qua deponere soliti erant myrteas illas coronas, si a publicae rei cura vacarent, cui nomen fuit *τραπεζοφόρος*, quod quamvis non aliunde mihi sit exploratum, hoc tamen e loco satis liquere arbitror. Alias et *τραπεζοφόρον* fuisse dictam *Minervae* sacerdotem, quae cum altera, cui nomen *κοσμοῦς*, omnia Deae sacrificia obiret, memoriae produnt *Harpocratio*, *Etymologus* et *Suidas*. Sed de myrteis coronis id porro observare lubet, videri *Στεφανοπωλίδας* fabulam *Eubuli*, cuius pluribus in locis mentionem facit *Pollux*, istam magistratus obtinendi potentium lubidinem inter Athenienses, quae per fas et nefas plerumque amat procedere, perspicue notasse. quod me in istam deducit opinionem, versus sunt *Eubuli* sanequam elegantes apud *Athenaeum* lib. XV.

στειράνους ἴσως βούλεσθε· πότερον ἐρπυλλίνους,
ἢ μυρτίνους, ἢ τῶν διηνηθισμένων;
τῶν μυρτίνων βουλόμεθα τούτων
οὐ τ' ἄλλα πᾶσι πάντα πλὴν τῶν μυρτίνων.

Ubi mulier coronaria cuiuscunque generis corollas offert vendendas, quas tamen omnes ut libere distrahat, illi, cum quibus ipsi res erat, facile permittunt, retineat modo myrteas. in his ego tum *Eubuli* acumen demiror, qui venuste istam potentium dominandi cupidinem tetigerit, cum elegantiam in ista repetitione τῶν μυρτίνων. verbum exinde *Comica* construxit facetia *μυρρίων*, quod est imperii cupiditate *flagrare*. quem dedit in notis suis *Hesychii* locum ea de re *Iungermannus*, corruptus est, et in hunc modum restituendus: *Μυρρίωνων*, ὃ δηλοῖ ἐπὶ τινα ἀρχὴν παρασκευαζόμενον. quod praeteriisse miror diligentiam et sagacitatem *Iungermanni*, praecipue cum ad manum ipsi essent ista *Scholiastae Aristophanis*, καὶ μυρρίωνων ἀρχῆς ἐπιθυμῶν. sed hinc tandem ad sequens caput, quod est de vasculis vinariis, accedamus.

οὐ ἐπῆσαν] C. V. ἢ ἐπῆσαν, leg. ἦ, cui mensae etc. Archontes Athenis coronabantur myrto. *Hesych.* in *μυρρίωνων*.
KUEHN.

οὐ ἐπῆσαν] MS. noster: ἢ ἐπῆσαν, cetera ut vulgo. an ἦ ἐπῆσαν etc.? scilicet mensae. Sane de hoc more mihi parum liquet; nisi quod constat, eos, qui in magistratu, corona myrtea redimitos fuisse, quae itaque ad mensam illis praesto erat quoque. Invenio enim in *Hesychio*: *Μυρρίωνων*. ὃ δηλοῖ

ἐπὶ τινα ἀρχὴν παρασκευαζομένων· οὕτως δὲ ἔοικεν ἐσηματίσθαι διὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας ταῖς μυρτίναϊς στέφεισθαι. Et apud *Aristoph. Schol.* in Ἰππεῖς, ibi ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρτίνου· ad quae postrema *Schol.* μέχρι τῆς κεφαλῆς· ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες μυρτίνη ἐστεφανοῦντο. Et iterum ad ea ἐν Σφηξί· καὶ μυρτίνας καὶ τὸν λιβανατὸν ἔνδοθεν· ait: μυρτίναϊς γὰρ ἐστεφανοῦντο οἱ ἄρχοντες· καὶ μυρτίνων, ἀρχῆς ἐπιθυμῶν. Alias μυρτίνας, sive myrteos ramos adhibitos mensae, quando σκολιὰ canebant, notum est. et plura de ea re *Aristoph. Schol.* ad Σφήκας. Videndum vero, an *Pollucis* locus usquequaque integer sit. sed tollamus tandem has mensas cum suo capite, et ad sequens nos transferamus. IUNG.

70.

περὶ οἴνου ἀγγελίων.] Supra VI, 14. SEB.

περὶ οἴνου ἀγγελίων.] C. A. περὶ τῶν ἐν οἴνοις ἀγγελίων.

ΚΥΕΗΝ.

περὶ οἴνου ἀγγελίων.] Hoc quidem caput cum priore ita cohaeret in MS. ut nullus intercurret titulus. IUNG.

τούτοις] MS. male τούτους· quod tamen quis correxit.

IUNGERM.

προσακτίον τὰ τ. οἴν. etc.] *Salm.* προσκίτητον· C. A. καὶ τὰ τῶν οἴνων etc. et sine distinctione iunguntur ἀγγεῖα οἰνοφόρα, et insequentibus copulae absunt. ΚΥΕΗΝ.

ἀκρατοφόρα] MS. καὶ κρατοφόρα· sed bene quoque emendatum: καὶ ἀκρατοφόρα. IUNG.

καὶ κάδους, καὶ καδίσκους.] C. V. κάδους, καδίσκους, κάδον (leg. κάδον) καδίσκον, ubique cum simplici delta. ita et *Salm.* ΚΥΕΗΝ.

καὶ κάδους, καὶ καδίσκους.] MS. καὶ κάδους, καὶ καδίσκους· et sic fere habet uno δ ubique. IUNG.

καὶ κάδους, καὶ καδίσκους. etc.] Hic et ubicunque nomen illud occurrit hoc capite, duplici litera δ vulgatae editiones exhibuerunt. praetuli cum MSS. κάδους, et καδίσκους, de quo mihi tam saepe fuit monendum, ut pigeat ferme; ubicunque vero in posterum incidit haec vox, ita representabimus in textu, ut semel scribendam constituimus. advertimus autem dubiam in MSS. scribendi fere rationem istorum vocabulorum, quae media litera geminata gaudent; sic κάννα et κάνα, κάνναθρον et κάναθρον in *Hesychio*, σάκκος et σάκος, quod ultimum continuo sic MS. *Palatinus* habet, σάκκιον et σάκιον· et ipsi sanequam veteres promiscue altera similium literarum addita vel demta scripserunt pro re nata, quod ex

carminum modulo perspicimus, cuius exēmpla *Pollux* ipse infra suppeditabit. De κάδῳ vero in *Midianam Demosthenis Ulpianus* observat, quod et dicatur γυναικίον ἀγγεῖον, ὃ χρῶνται πρὸς τὰς ἀγύσεις τῶν ὑδάτων, ἢ τὰς νῦν σίτλας, *situlas*, vel *situlos aquarios*, ut *Cato*. inde *Thomas* et *Ammonius ἀντητήριον* exponunt. Fuit et in usu κάδος, seu κάδον ipsos dixisse malueris, apud *Lacedaemonios*, adhibitusque ad rem memorandam. cum scilicet admitti postulabat in consortium amicus novus, omnium ea de re voluntatem hoc pacto explorabant: obibat e domo servus, capitique cadum habebat impositum, cui singulus illorum, qui societatem coierant, magdaliā iniiciebat; si laxam et ut acceperat, non se consortium petitoris illius reiicere demonstrabat, sin vero compressam manu, contrariam animo sententiam fovebat. hic vero cum repudiaretur, κεκαδδεῖσθαι dici solebat ab illo vase agendique modo. rem posteris prodidit *Plutarchus* in vita *Lycurgi*. sed apud eum forte malis legere κεκαδῆσθαι, vel κεκαδῆσθαι, reiectum, repudiatum esse, tanquam a cado deducta verbi ratione, alioque spectare censeas *Hesychiana* de κεκαδεῖν, κεκαδῆσαι, κεκαδεσθαι et κεκαδῶν, sic enim apud eum scribendum. non occultabo tamen quis animi mei sensus olim super ea re fuerit. *Lacones* enim iuxta ac antiquiores *Graecos* habuisse verbum κεκαδεῖν existimabam vel κεκάδειν, quod fuerit *separare, segregare*, ideoque etiam *laedere*. is autem apud *Laconas* qui expetita societate fuerat repudiatus, cum diceretur κεκαδεῖσθαι, reiecti, consortiique honore privari, nam et στερεῖν exponit *Hesychius*, cumque cadum in hos usus eo modo, quem explicui, adhiberent, Grammatici putarunt a κάδῳ derivari hoc κεκαδεῖσθαι, cum tamen similitudo nominis utriusque esset fortuita, neque alteram haec ullo affinitatis iure attingeret. hoc si probaveris, ut certe non minimam veri habet speciem, in *Plutarcho* editam lectionem tutius fuerit retinuisse. neque vero mihi quis hic obiiciat quae *Grammatici* de κεκάδοντι apud *Homerum* et κεκαδησόμεθα, horumque origine commentantur, ac si propterea κεκαδεῖν suspectae possit esse probitatis, siquidem illa omnia cum pluribus aliis sint summe nugacia, quibus unius *Hesychii* auctoritatem oppono, qui ceteris melius istas voces cepit et explicuit. in his, quanquam et alia supersint, non ero longior, ne videar potius digressiones venari quam oblati uti. De ἀμφορέϊ vero et amphora large nuper disseruit vir eruditissimus et amicissimus *Adr. Relandus* in altera *Dissertatione de Nummis Samaritanis*. *Cratini* verbis ex

eius *Pytina* simillima sunt illa *Strattidis*, ut quidem emendavit *Is. Casaubonus*, apud *Athenaeum* lib. XI.

Ἐρμῆς, ὃν ἔλκουσ' οἱ μὲν ἐκ προχοῦδιου,
οἱ δὲ ἐκ καδίσκου, ἴσον ἴσῳ κεκραμένου.

ubi *Casaubonus* egregie observat, Ἐρμῆν esse potionis nomen. καὶ Ἀνακρέων δὲ φ. etc. κάδδον] Vel κάδον· sic apud *Athen.* lib. XI. fol. 472. prior. edit. οὐδ' ἐξ ὀπίων, κάδδον. SEB.

καὶ Ἀνακρέων δὲ φ. etc.] Absunt a C. A. κάδδον καὶ. KUEHN. καὶ Ἀνακρέων δὲ φ. etc.] *Anacreontis* χοῆσις antea prorsus mendose erat; et *Henr. Stephanus* suo Codici adscripserat: leg. οἴνου δ' ἐξέπιον κάδδον· ex *Athenaeo*, qui citat hunc locum in κάδδος. Et ita recte edidit *Seberus*, nisi quod malim cum eo κάδον, unico δ, ut apud *Athenaeum* est, et in nostro MS. Locum pariter ita restituit *Casaub.* XI. *Athen.* 6. In MS. nostro hic omnia ita leguntur: Ἀνακρέων (sine praecedenti καὶ) γ' οὖν ἔφη, οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον. IUNG.

καὶ Ἡρόδοτος] *Herodoti* locus extat in *Euterpe* hunc in modum: Φοινικῆτος οἴνου κάδον. KUEHN.

καὶ Ἡρόδοτος] MS. Ἡρόδοτος· (omisso καὶ) καὶ φοινικίου οἴνου κάδον. Κρατ. Eundem locum *Herodoti* ἐν τῇ τρίτῃ quoque citat *Athenaeus* eodem lib. XI. ut quoque adnotavit ibi *Casaubonus*. Integer locus in *Thalia* cap. 30. ubi *Cambyses Ichthyophagos* legat cum donis ad *Aethiopus*, regi eorum mittens inter alia, καὶ μέρου ἀλάβαστρον, καὶ Φοινικῆτος οἴνου κάδον. IUNG.

καὶ Κρατῖν. δὲ ἐν Π. etc.] In *Cratini* verbis τοὺς δ' ἐκ καδίσκου legerim, ut sibi constet senarius. C. A. leg. προχοῦδιου τοὺς δὲ ἐκ καδίσκου· male. KUEHN.

καὶ Κρατῖν. δὲ ἐν Π. etc.] MS. Κρατῖνος δ' ἐν Πυτίνῃ etc. malim vero in eius verbis προχοῦδιου scribere, ut et in MS. nostro correctum est. in iisdem MS. iterum καδίσκου uno δ, quod sequar potius; et videntur forte ita concipienda haec:

— τοὺς μὲν ἐκ προχοῦδιου

τοὺς δ' ἐκ καδίσκου. —

De cado quaedam collegit et *Hostus* lib. I. de *Mensur.* c. 5. in *Cadus*. IUNG.

ἀλλὰ καὶ μετρητὴν, etc.] Prior. edit. μετριτ. etiam segm. seq. SEB.

ἀλλὰ καὶ μετρητὴν, etc.] Absunt a C. A. usque ad ἔφη segm. seq. C. V. legit ita: μετριτὴν τὸν ἀμφορέα κεκλεισθαι φησὶν ἐν τῇ δωδεκάτῃ Φιλύλλιος· σὺ μὲν οὖν τὴν ἀμφορεῦ δίδωμι· legerem μετρητὴν τὸν ἀ. κεκλισθαι φησὶν ἐν τῇ δ. φ. σοὶ μὲν οὖν τὴν ἀμφορέως δίδωμι τιμὴν. Δωδεκάτῃ cognomen fuit ne-

scio cuius meretriculae, a qua *Philyllius* nomen imposuit dramati, uti et *Anteiam* scripsit comoediam ita dictam a meretrice huius nominis. Δωδεκάτη vero meruit cognominari eadem ratione, qua *Cyrene* scortum nobile δωδεκαμήχανος vid. *Suid.* hac voce et in Φιλύλλιος. *Vales.* putat δυοδέκατον notare *Herculis* laborem duodecimum, quia Ἡρακλῆς est inter *fabulas Philyllii.* iudicet Lector eruditus. ΚΥΕΗΝ.

ἀλλὰ καὶ μετροτήν, etc.] Sequitur in nostro MS. ita: ἀλλὰ μὴν καὶ μετριτήν, τὸν ἀμφορέα κεκληῖσθαι φησὶν ἐν τῇ δωδεκάτῃ Φιλύλλιος· σὺ μὲν οὖν τὴν ἀμφορεῦ (sed emendatum ἀμφορέα, superposita εα τῷ ευ) δίδωμι τιμὴν· π. μ. τ. αὐτέχειν, ὃ μετριτήν, μετρο. ἔνεκα. Insignis locus, quem praefiscini dicam totum me tibi restitutum, MS. ope ista, profiteor. Proponebam ut totum scribendum adfirmare non dubito; post quaedam mihi argumenta dicam: ἀλλὰ μὴν καὶ μετροτήν τὸν ἀμφορέα κεκληῖσθαι φησὶν ἐν τῇ Δωδεκάτῃ Φιλύλλιος·

— σοὶ μὲν οὖν τήνδ' ἀμφορεῦ
δίδωμι τιμὴν, πρῶτα μὲν τοῦτ' αὐτ' ἔχειν
ὄνομα μετροτήν, μετριότητος ἔνεκα.

Elegantissima χρῆσις, quae absque MS. fuisset, periisset funditus. *Hunc tibi honorem addo, hoc te honore mactō, amphora, primum quidem ut habeas nomen Metreta, propter μετριότητά.* nihil in MS. mutavi fere, nisi quae vitii mihi manifesta: ut illud σὺ, ubi υ pro οι solenni errore subrepsit scilicet. Ineptus autem iste, qui et in MS. substituere conabatur ἀμφορέα. Quid haereo in iis, quae iam clara? Saltem addendum, quod loco in vulgatis corrumpendo et discernendo causam videtur aliquam dedisse vulgatum ἐν τῷ δωδεκάτῳ nimirum. quos libros enim vel historiam ille *Philyllius* scripsit, qui ad eum numerum excreverint? noster MS. verum nomen ἐν τῇ Δωδεκάτῃ vero servavit. Et est illud ipsius *Comici* drama ita nuncupatum, ut et *Suidas* nos docet in Φιλύλλιος, (quamvis et apud ipsum id vocabulum non recte scribatur Φιλύλλιος) Φιλύλλιος, Ἀθηναῖος Κωμικὸς τῆς παλαιᾶς κωμωδίας· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν· Αἰγεὺς, Ἀγγή, Ἀντεία, ἑταίρας ὄνομα, Δωδεκάτη, Ἡρακλῆς, cetera. Sed illi boni viri, qui corruerunt, putarunt numerum alicuius librorum esse, et itaque quasi βιβλίῳ subaudiendum esset, ἐν τῷ δωδεκάτῳ stulte nobis obtruserunt hactenus. Viri doctissimi ad vulgatam lectionem offenderunt, dum scribunt libr. II. de Mens. In Mensuris cubicis definition. 54. *Pollucem* dicere, amphoram metretam a *Cratino* adpellatam. Et quis non ad tam convulsa verba, ut huic loco vulgo accidet? IUNG.

ἀλλὰ καὶ μετροτήν, etc.] Locus hic in editis *Pollucis* *Codicibus* miserrime disiectus erat et pessime habitus, quod ut melius cognoscas, et simul, quam egregie loco suppetias iuimus e MSS. perspicias, lectionem, quae fuit ante nos, integram adscribam: ἀλλὰ καὶ μετροτήν τὸν ἀμφορέα εἶρηκε· φησὶν ἐν δυοδεκάτῳ Φιλύλλιος, Σοὶ μὲν οὖν τὸν δ' ἀμφορέα δίδωμι τιμὴν· πρῶτα μὲν τοῦτ' αὐτ' ἔχειν ὄνομα μετροτήν, μετριότητος οὐνεκα· quem elegantissimum *Comici* locum clara luce perfudit *Iungermannus* noster. nos nemoremur, ubi opus non est.

τοῦτ' αὐτὸ ἔχειν ὄνομα] C. V. τοῦτ' ἔχειν ὄ. μετριτήν. *KUEHN.*

Δημοσθένης] *Demosthenis* in ea πρὸς *Φαίνιππον* περὶ ἀντιδόσεως verba sunt: σὺ δ' ἐκ τῆς ἐσχατιαῆς νῦν πωλῶντας κριτάς ὄκτωκαιδεκαδράχμους, καὶ τὸν οἶνον δωδεκάδραχμον, πλουτεῖς εἰκότως, ἐπειδὴν ποιῆς σίτον μὲν μεδίμνους πλεῖον ἢ χιλίους, οἶνον δὲ μετροτάς ὑπὲρ ὄκτακοσίους. De metreta alias agit *Hostus* lib. I. de Mensur. c. 5. *IUNG.*

Φιλόχορος] De hoc vid. *Suidam*, qui de eo inter alia: ἔγραψεν Ἀτθίδος βιβλία ἰς· περιέχει δὲ τὰς Ἀθηναίων πράξεις, καὶ βασιλεῖς, καὶ ἄρχοντας ἕως Ἀντιόχου τοῦ τελευταίου τοῦ προσαγορευθέντος Θεοῦ· ἔστι δὲ πρὸς *Δήμωνα*. *IUNG.*

φησι] MS. φησί. *IUNG.*

κεκληῖσθαι] MS. καλεῖσθαι. *SEB.*

κεκληῖσθαι κάδδον, etc.] C. A. et C. V. καλεῖσθαι· dein C. V. κάδον, ἡμικάδιον, κάδον, κάδῳ ubique cum simplici δ. C. A. et *Salm.* καὶ τὸ ἡμιαφόριον, male omisso μ. *KUEHN.*

κεκληῖσθαι κάδδον, etc.] MS. καλεῖσθαι κάδον, καὶ τὸ ἡμιαφόριον, ἡμικάδιον· quae ita reponere possumus. καλεῖσθαι, pro vulgato κεκληῖσθαι, etiam e suo MS. indicat *Seberus* noster. *IUNGERM.*

κεκληῖσθαι κάδδον.] καλεῖσθαι κάδον volentibus ita MSS. in textu restitui, et mox ἡμικάδιον. Celeberrimum *Philochori* opus Ἀτθίς, quaque creberrime veteres *Grammatici* sunt usi. vide *Meursii Bibliothecam Atticam*. In istis autem voluminibus totius Atticae regionis sacram profanamque historiam luculenter erat complexus.

Φιλοκλίδη] Vide in *Indice* scriptorum, quos *Pollux* laudat. *SEB.*

Φιλοκλίδη] C. V. *Φιλοκλίη*· C. A. et *Salm.* *Φιλοκρίνη*· forte *Φυλοκρίνη*, in *Diudicante*, qui diligenter distinguit inter cognata, cuius exemplum hoc loco producit. *KUEHN.*

Φιλοκλίδη] MS. Ἐπίχ. μέντοι ἐν *Φιλοκλίη*, non *Φιλοκλίδη*. *Seberus* in *Indice* Auctorum ait suum *Augustanum* MS.

habere *Φιλοκρίνη*. ipse *Φιλοκτήτη*, quae fabula et apud *Athenaeum Epicharmo* tribuitur, legendum putat. Mihi nostri MS. *Φιλοκλίνης* adblanditur, eumque sequar titulum dum viri docti nos certiora docebunt. IUNG.

Φιλοκρίνη] Titulum illum falsi convincunt MSS. Codices, quorum lectionem sequi antiquius habui, quam adhaerere vulgatae. *Φιλοκλίνης* autem *Epicharmi* delituit hactenus, neque, quantum ego memini, fuit unquam in lucem protractus. hic MSS. produunt. ille vero *Φιλοκλίνης* personam egisse videtur hominis supini, qui lecto semper erat affixus, ut animo suo pigro et illiberali obsecundaret. non ego tamen temere repudiam *Φιλοκρίνης*, quod in *Augustano* suo reperisse se *Seberus* significat. et videri possit alluisse eo *Pollux* ipse, cum *διακρίνειν* mox adiicit. *Hesychius*: *Φιλοκρίνειν*, *διακρίνειν*. Sed hic suo quisque gaudeat arbitrio. quod mihi cum meliori MSS. parte maxime placuit, in textu repositum est. De *δήλεσθαι*, quod idem cum *θέλειν*, *βούλεσθαι*, exponente *Hesychio*, est, videndus *Theocriti* Commentator Eruditissimus *Is. Casaubonus*. [Puram me lectionem adseruisse puto. cuiuscunque ponderis sit *Φιλοκρίνης*, quod alios pensitare velim, non certe constabitur ex *Hesychii* loco. Venit enim in mentem, scribendum potius in lexicographo *Φυλοκρίνειν*. saepius ea ratione ab *Hesychio* peccatum. adstipulatur autem huic emendationi ipse *Hesychius*: *Φιλοκρίνειν*, τὰς φυλάς διακρίνειν. et cum maxime *Etymologici* pater, quem vide. *Ex Addendis*.]

κάδδον] MS. *κάδον*. et plerumque certe in *Polluce* per unum *δ* scribendum cum MS. nostro videtur, hic sane propter versum sequentem. cuius initium ex MS. nostro ita scribe: οὐτ' ἐν κάδω δηλ. nec potest aliter. IUNG.

οὐτε ἐν κάδδω] *κάδω*, unico *δ* ad metrum aptius. et sic est in MS. infra segm. 185. SEB.

οὐτε ἐν κάδδω] C. A. οὐτ' ἐν κ. nec in *cado* velim ego, nec in *amphora*. *Hesych.* δήλονται, θέλουσι. *Salm. C.* δηλοῖ μὲν. KUEHN.

ἐκ δὲ τῶν οἴνοφ. ἀγ.] C. A. οἱ δὲ τῶν etc. ἀσκὸς ἀσκίδιον ὡς ἐν Ἀ. Α. καὶ πυτίνη λάγυρος λαγύριον. KUEHN.

ἐκ δὲ τῶν οἴνοφ. ἀ. ἀσκὸς] Veteres in utribus habuisse vinum res est non ignota, cuius et in *Evangeliis* facta est mentio: *Marc. IX. v. 17.* vocabulum ἀσκὸς ea notione sumptum *Syrus* interpretatur κρι σάκκους, eiusdem saepissime usus. exinde et a verbo *πιλεῖν* ortam existimare licet *pilascam*, quam *Isidori Gl.* vas *vinarium* ex corio reddunt. illam pronunciatione corrupta *Graeci* peioris aetatis *φλάσκωνα* dixerunt, quod

et alibi me monuisse in memoriam recurrit. *Etymologus* etiam *Magnus* in voce *Δάμασκος* inquit; καὶ τὰ οἰνοδόχα δὲ δέρματα ἀσκόους καλοῦσι. Ad *Chironis* dextram manum quae stellulae apparent, *θηρίον* vel bestiolam quandam hi dicebant, τινὲς δὲ ἀσκὸν φασὶν αὐτὸ εἶναι οἶνον, ἐξ οὗ σπένδει τοῖς θεοῖς ἐπὶ τὸ θυτήριον: quae verba sunt *Eratosthenis* in *Catast.* c. 40. Meminerunt et *Arrianus* atque *Curtius* vini in utribus ab *Alexandro* vecti. quibus addenda quae *Donatus* tradit de *Comoedia* et *Tragoedia*, *Theocritique Scholiastes* in praedictis ad eius *Bucolica*, et *Callistratus* apud *Athenaeum* lib. V. ἀσκόος ἐκ παρδαλῶν δερμάτων ἐρράμμενος. Quam autem λάγνον hic ex *Diphili Hecate Pollux* adnotat, λάγνον appellat *Hero Spirit.* p. 214. scilicet ut Romani lagenam habent: eoque pacto legendum iudico: *Λαγήναρχος*, ὁ ἐξουσίαν ἔχων τοῦ οἴνου, apud *Hesychium*; nisi malueris etiam vulgatum *λαγίναρχος* retinere.

καὶ ἀσκίδιον, ὡς ἐν 'Αχ.] Inveniet ea fabula id forte oculatior. meos certe oculos fugit illud ἀσκίδιον ibi, non et ἀσκόος, quod ibi aliquoties, ut:

ἀκούετε λεῶ, κατὰ τὰ πάτρια τὰς χοὰς
πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος, ὅς δ' ἂν ἐκπέη
πρώμιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.

Quae etiam explicat *Suidas* in ἀσκόος Κτησιφῶντος de ἀσκόῳ οἴνου· et in fine fabulae, *Dicaeopolis*:

ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.

Repetitque statim, ut et segm. 75. IUNG.

72.

δὲ ἄμφω] MS. δ' ἄμφω. IUNG.

ἐν τῇ Ἐκάτῃ] C. V. ἐκάστη. *Diphili Ἐκάτην* laudat et *Athenaeus*, adeoque nihil mutandum. KUEHN.

ἐν τῇ Ἐκάτῃ] De *Diphili Hecate*, eam et ab *Athenaeo* laudari, observavit *Casaubon.* XIV. Anim. 15. IUNG.

ἐν Ἀδελφοῖς.] E MS. approbante *Casaub.* in *Athen.* XI. 14. SEB.

ἐν Ἀδελφοῖς.] C. V. λαγύνιον. post C. A. et *Salm.* ἐν Ἀδελφοῖς· sed Ἀδελφοῖς vel *prologus* in *Terentii Adelfhos* ab omni suspitione corruptelae vindicaverit. copulae dein absunt. *Diphili* ῥῆσιν exhibet *Athenaeus* libr. XI. cap. 14. ubi verba *Comici* ex *Comoedia*, quae *Adelphi* inscripta est, hunc in modum constituerem:

— τὸ τοιχωρύχον

ἐκεῖνο καὶ τῶν δυναμένων λαγύνιον
ἔχων ὑπὸ μάλης βιάδις ἐς τὰ γεύματα,

καὶ τὸ πωλεῖ μέχρις ἂν ὡσπερ ἐν ἐράνω
εἰς λοιπὸς ἢ καπηλὸς ἠδικημένος
ὑπ' οἰνοπόλου. —

— *illam perfossorum parietum*

et potentiorum lagenulam

sub ala habens ito in forum, ubi vinum datur degu-
standum,

et ibi fac venale illud, usque dum unus, ut in coena
collatiitia,

reliquus sit caupo, iniuria affectus

ab oenopola. —

Sensus verborum mihi quidem is videtur: iubet aliquis indignabundus, ut servus lagenulam improbam dignamque quam parietum perfossores habeant, clam sub ala exportet venumque exponat in ea parte fori, qua cauponibus solet vinum degustandum praeberi, et si non statim nactus ex sententia fuerit emptorem, tam diu in foro desideat, donec dilapsis caeteris unus restet caupo, qui cum oenopola ob fraudem in venditione vini factam expostulet. miscet autem τοὺς δυναμένους, potentes in Republica Atheniensi, perfossoribus parietum, quia plerique potentiorum Athenis erant aerarii publici fures; vid. *Demosth. Orat. in Timocr.* ubi τοὺς δυναμένους Athenis recenset ex ordine, qui propter depeculatum in carcerem coniecti fuerunt. Ideoque τὸ τοιχωρύγων καὶ τῶν δυναμένων λαγύνιον eadem emphasi dicitur, qua *Nostrates* solent, der diebskruch, die diebsfläich, nimm die diebsfläich, und verkauf sie. Ὡσπερ ἐν ἐράνω significat coena de symbolis peracta, omnibusque, qui una erant, digressis, unum ex iis solum relictum, qui cum hospite, apud quem coenam parandam curaverat, rationem ineat datasque arrhas redimat: hic, ut dixi, sensus huius ῥήσεως. *Dalechamp.* ex his verbis cudit nobis *furem scelestum lagunculae, et cauponum defraudatorem*, adeoque non *Diphili*, sed suam lectori mentem exponit. Solet enim ille in locis difficilioribus *Athenaei* facere intelligendo ut nihil intelligat, id quod latius exsequemur, si Deus voluerit, in *Paralipomenis in Athenaeum* KUEHN.

ἐν Ἀδελφοῖς.] Sic et MS. noster, ut bene edidit *Seberus* noster et ex suo, corrigente ita *Magno* etiam *Casaubono*. Verba *Diphili* apud *Athenaeum* sunt libr. XI. sed corrupta certe prima: Οὐδετέρως δὲ, ait, Δίφιλος ἐν Ἀδελφοῖς εἶρηκεν, ὃ τοιχωρύγον ἐκεῖνο καὶ τῶν δυναμένων λαγύνιον, ἔχον, et ceteri, adduntur enim plures. λάγυνος vero, ut in *Diphili Hecate* saepius extare *Noster* indicat, et in eiusdem *Diphili*

Ἀνασώζομένοις, in hac χρήσει apud *Athenaeum* dicto libro legas: λάγνονον ἔχον κενόν, ὡ γραῦ, θύλακον δὲ μεστόν. IUNG. σταμνίον.] De hoc et *Nunnes*. Not. ad *Phrynicum*. in σταμνία. IUNG.

Ἀριστ. δὲ ἐν Τελμησεῦσι] Apud *Athen.* libro septimo fol. 508. ἐν Τελμισσεῦσι, *Dalec.* in *Telmissensibus*. Sed *Pollux* sibi similis infra segm. 80. *Casaubon.* *Telmessenses* nominat in *Athen.* fol. 539. *SEB.*

Ἀριστ. δὲ ἐν Τελμησεῦσι] Absunt a C. A. usque ad σταμνάριον εἴρηκεν. C. V. ἐν τε τελμισσεῦσι. *KUEHN.*

Ἀριστ. δὲ ἐν Τελμησεῦσι] MS. Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῦσιν λέγει, ut et segm. 82. MS. sed segm. 80. Τελμισσεῦσι uno σ, ut et supra vulgati VI, 83. et *Harrocratio* in σιπύα. Et Τελμισσεῦσι etiam apud *Athen.* lib. VII. habes, ubi VII. Animadv. 17. huius dramatis mentio quoque fit. Nec dubito ubique reponere Τελμισσεῖς· et hic repono audacter cum MS. Τελμισσεῦσι. Clare id iubet et qui Ἐθνικὰ conscripsit: Τελμισσός, πόλις Καρίας· ὡς δὲ Φίλων καὶ Στράβων, Λυκίας· ἔστι γὰρ ἀμφοτέρων ὄριον μετὰ Δαιδαλα. ὁ πολίτης Τελμισσεύς· καὶ δράμα Ἀριστοφάνους Τελμισσεῖς. Clari autem fuerunt isti ἐπὶ ὄνειροκριτικῇ καὶ τερατοσκοπίᾳ. Hinc apud *Herodotum* nostrum Κλειοῖ c. 78. *Croesus*, portento oblato, ἔπεμπε θεοπρόπους εἰς τοὺς ἐξηγητάς Τελμισσεῶν· ubi et τί ἐγνώσαν Τελμισσεῖς καὶ ὑπεκρίναντο τῷ Κροίσῳ exponit. Hinc Ἀριστοφάνου Τελμισσεῶς inter ὄνειροκριτάς ab *Artemidoro* cum laude, ὡς ὑποθήκας τὰς πλείστας καὶ ἀρίστας ὑποθεμένου, fit mentio lib. I. *Onirocr.* c. 53. initio et apud eundem lib. I. c. 82. talis Ἀπολλόδωρος ὁ Τελμισσεύς, ἀνὴρ ἐλλόγιμος· et vide plura de his *Telmissensibus* ex *Cicerone*, *Arriano*, *Tertulliano* apud doctiss. *Rigaltium* nostrum Notis ad lib. I. *Onirocr.* c. 53. *Artemidori*. Nec quis putet nobis adversari, quod *Casaubonus* VII. Animadv. 17. *Telmessenses* vocet, quasi et Graece Τελμησεῖς rectum esset. minime. Ille ita vocat Latinorum more. Sic enim *Cicero* lib. I. de *Divin.* Tum *Caria tota*, praecipueque *Telmessenses*, etc. in ostentis animadvertendis diligentes fuerunt. Sic *Tertullianus* lib. de *Anima* c. 46. *Telmessenses* nulla somnia evacuunt etc. quae loca nobis imputat *Rigaltius*. Sic et *Plinius* lib. V. cap. 27. *Lyciam finit Telmessus*. Sed satis de titulo. Ad ipsam χοῦσιν. IUNG.

Ἀριστ. δὲ ἐν Τελμησεῦσι] Tituli corruptelae medelam ferunt MSS. et ex iis docte *lungermannus* noster. meminisse saepius huius fabulae *Pollucem* inquit *Meursius* in *Attica Biblioth.* hoc tamen vitii praeteriit sicco pede, cum in *Ety-*

mologo et Hesychiō pluribus in locis Τελμισσεῦσι apprime bene emendaret. Sed in Comici verbis pro μύρον MSS. restitui iubent μύρον. quibus morem gerendum putavi, etiamsi nec edita sine Codicum indicio displicere potuisset. De στάμνω docte, quem honoris causa nomino, Adr. Relandus vir Clarissimus in altera Dissert. de Numm. Samarit. Ion autem Chius cum victor extitisset tragoediarum certamine, singulis Atheniensibus distribuit Χίον κεράμειον, ut Athenaei Abbreviator sub initium lib. I. refert, quod utique est Χίον οίνου στάμνος, quem fictilem hinc etiam fuisse patet.

μύρον] C. V. μύρον· eodem modo legendum c. 23. et segm. 75. KUEHN.

μύρον.] MS. μύρον. et ita scribendum. error proclivis et solens. lege igitur:

οίνου τε Χίον στάμνον ἤκειν καὶ μύρον.

Nec enim μύρον στάμνον dixit Poëta, sed adventare vini Chii stamnum, cum unguento. IUNG.

ἐπὶ τοῦ Χίον στάμνον etc.] MS. noster iterum plenius: ἐπὶ τοῦ Χίον τὸν στάμνον etc. IUNG.

ἐν τοῖς Ἀχαρνέσσι, etc.] MS. ἐν τοῖς Ἀχαρνέσσι, καὶ Θάσι ἀμφορίδια. Nec hoc in *Acharnensibus* hodiernis reperio. Alibi itaque extiterit. Certe et *Suidae* in mentem fuisse puto, quum in ἀμφορεαφόρους scribit: καὶ ἀμφορεῖς, κέραμοι· καὶ Θάσια ἀμφορίδια, τὰ κέραμια. Alias istud vocabulum ex eodem *Aristophane* profert ibidem: καὶ Ἀριστοφάνης, αἶτ, ἀμφορεῖς λέγει τὰ μέτρα·

χυρίδια καὶ σανίδια κάμφορίδια.

quae in *Eiρήνῃ* extant. Turbat me vero et hoc, quod de loco *Pollucis* suspicer, quasi corruptus sit, quod de στάμνω et σταμνίοις hic exempla *Noster* adfert, non de ἀμφορεῖ vel ἀμφοριδίσι. De Thasio sane nihil in *Acharnensibus* nisi hoc invenio: οἱ δὲ Θάσιαν ἀνακνυκῶσι λιπαράμπυκα· ubi *Scholias* ait quosdam dicere λείπειν τὸ λάγνηον· quosdam ῥακανίδα· quosdam Θάσιον βάμμα, dictum Θάσιαν, cetera quae ad nostrum locum forte nil pertineant. IUNG.

73.

Εὔπολις δὲ etc.] MS. Εὔπολις δ' ἐν τῇ Μαρικᾷ καὶ σταμν. etc. plenius. vide de hoc dramate *Casaubonum* nostrum XV. *Athen.* 12. legitur id apud auctores saepius laudatos, ut apud *Suidam* dicto modo loco in ἀμφορεαφόρους· quamvis male Μαρικᾷ editi habeant. *Harpocratio* in Ταμίαι. *Ethnographus* Ἰάδειρα· vid. et *Schol. Aristoph.* in Νεφέλας, ad verba *Comici*: Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικῶν πρῶτιστον παρτίκνυσεν etc.

et ad *Ranas* ait: 'Τπέροβλος δέ, εἰς ὃν καὶ Εὐπολις ἔγραψε τὸν Μαρκιᾶν. IUNG.

Εὐπ. δὲ ἐν τῷ Μ. στ.] καὶ interposui ante σταμνάριον· id et in *Luciano* legisse redit in memoriam. Pro βίκος, quod continuo sequitur, βύκος habet *Falckenburgius*. utramque scripturam in MSS. esse novi.

ἐν δὲ τούτοις ὄνομ. καὶ β.] C. A. σὺν δὲ τ. *Herod.* in *Clio* βίκους Φοινικῆίους κατάγουσι etc. KUERN.

ἔνιοι μ. τ. χ. καὶ πελίην] MS. πέλυκιν (an πέλυκα, ut segm. 78.) κεκλήκασιν· πελίην expr. mensuram Atticam, continen- tem heminas octo. SEB.

ἔνιοι μ. τ. χ. καὶ πελίην] C. A. μέντοι τ. X. καὶ πέλεκυν etc. C. V. πελίην· tum absunt haec verba καὶ εἶναι τ. β. a C. A. *Hesych.* πελικὰν Boeotice, pro πελίην, leg. πελικήν. *Salmas.* leg. πέλεκυν laudatque *Hesychium* et V. C. qui leg. πε- λέκην. KUERN.

ἔνιοι μ. τ. χ. καὶ πελίην] MS. ἔνιοι μέντοι τὸν χοῦν καὶ πε- λίην κεκλήκασιν, καὶ ε. τ. Βοιώτιον· ἀλλὰ etc. Et *Seberi* MS. fere sic, πέλυκιν κεκλήκασιν. Et hic non dubito nostri MS. scripturam πελίην ut veram asserere, esseque hanc ipsam πελίην, de qua *Athenaeus* lib. XI. in πελίαι· Κράτης, ait ibi, δ' ἐν δευτέρῳ Αἰτικῆς διαλέκτου γράφει οὕτως· οἱ χόες πε- λίαι, καθάπερ εἶπομεν, ὠνομάζοντο. etc. quae ibi potes legere. Et hic *Noster* χοῦν quosdam etiam πελίην nominare. forte- que et supra segm. 67. πελίκας, ut ibi dixi, legendum sit. IUNGERM.

ἔνιοι μὲν τὸν χ. καὶ πελίην etc.] Sufficit, si me πελίην restituisse de MSS. admoneam, siquidem ipso de vase aliis- que similibus supra segm. 67. large dixerim.

ἀσκοπιτίνη.] C. A. ἀσκαπιτίνη. *Gloss. Veter.* ascora, ἀσκοπιτίνη, ascuga. ἀσκοπιτίνη videtur lagena coriacea fuisse. quae sequuntur non extant in C. A. usque ad οἴνου. KUERN.

καὶ γὰρ καὶ etc.] MS. καὶ γὰρ τοῦτ' ἂν τις etc. IUNG.

ἀσκοπιτίνη τινα etc.] C. V. optime ἀσκοπιτίνην τινα δί- ψους ἀρωγόν, ascopytinem quandam siti auxiliatricem. vid. supra. KUERN.

ἀσκοπιτίνη τινα etc.] Sequitur *Antiphanis* elegans χοῆ- σις, non vulgo, ubi ea corrupta, sed in MS. nostro, qui ita habet, ἀσκοπιτίνην τινα δίψους ἀρωγόν· facete, ut inficete vulgo δίψους ἀρωγόν. Vocat *Antiphanes* ascopytinem δίψους ἀρωγόν, ut sitim quae arcere queat; credo enim ea plena facile quis sitim sibi depelleret καὶ μάλα διψαλέος. IUNG.

ἀσκοποῦν τ. θ. ἀγωγόν.] *Omni carebat sensu Antiphanis ille locus ante nos, quem in integrum reformavimus ope MSS. iamque sententiam continet elegantem: Pilascom quandam, quae sitim depellat. δίψους ἀγωγόν σκεῦος* ita mihi lectum apud *Athenaeum*, similique saepius alibi notione ἀρωγός. *Antiphanis autem Meleagrum non aliunde quam hoc e loco Meursius adnotavit.*

καὶ *M.* δὲ ἐν *Χαλκιδωνίῳ*] *Leg. Καρχηδονίῳ* ex *C. V. Athenaeus* etiam laudat *Menandrum* in *Καρχηδονίῳ*. *Schol. Aristoph. ἐν Καρχηδονίοις*, ut notat *Casaubon.* ad *Athen.* lib. IX. cap. 8. *Salmas.* legit: *Χαλκηδονίῳ*. *ΚΥΕΒΗΝ.*

καὶ *M.* δὲ ἐν *Χαλκιδωνίῳ*] *MS. καὶ Μένανδρος δ' ἐν Καρχηδονίῳ* et apud *Athenaeum* libr. IX. ut adnotavit *Casaubonus* IX. Anim. ii. ubi addit apud *Scholiam* *Aristophanis* in *Equitibus* etiam numero multitudinis adduci *Καρχηδονίοις*, et ita quoque in extremis *Schol.* ad *Σφήκας* legi. Bene quod hic *Carthaginensis* et apud *Pollucem* ope *MS.* servatus est. *IUNGERM.*

καὶ *Μένανδρος* δὲ ἐν *Χαλκιδωνίῳ*] *Fefellit huius loci vitium diligentissimum Meursium, qui scilicet ex hisce Pollucis nostri retulerit Menandri fabulam Χαλκιδόνιον* in numerum dramatum eius, sed eo nos feliciores, quod in eiusmodi libros incidimus, quorum de fide non sine religione dubitare licet: *Καρχηδονίῳ*, sicut illi, textus habet, cuius et ex *Athenaeo* et *Stobensi* mentionem fecit *Meursius*, sed ille tamen vir doctissimus nonnullam habuit rationem, cur in hoc *Pollucis* loco secure *Χαλκιδόνιον* vel *Χαλκηδόνιον* approbaret, siquidem et illam dramatis inscriptionem offenderet in *Suida* voce *Λιτιέρονς*. *Lexicographi* illa sunt verba: *Μένανδρος Χαλκηδονίῳ ἄδοντα λιτιέρον ἀπ' ἀρίστον τέως*. mihi quidem dubium in istis animum haerere non diffiteor. fabulamne *Χαλκηδόνιον Menandri* agnoscamus? anne potius *Pollucei* loci exemplo restituendum ibi *Καρχηδονίῳ*? sanequam me propendere ad posteriorem sententiam fateor lubens, qui sciam *Καρχηδονίους* et *Χαλκηδονίους* saepius alteros alterorum obtinuisse locum. sunt illa librariis imputanda flagitia. sic apud *Athenaeum* lib. VII. in *Archestrato*: *Καὶ σκάρων ἐν πυράλῳ Καρχηδόνι τὸν μέγαν, ὅπτιον*. *Casaubonus* egregie reponit *Χαλκηδόνι*, cum vulgata lectione nihil sit absurdus, corruptumque *Καλκηδόνος* pro *Χαλκηδόνος* in *Apollonii Rhodii* antiquo *Commentatore* ad libr. *Argon.* II. v. 168. pari ratione *Καρχηδόνιοι* pro *Χαλκηδόνιοι* immani et pudendo errore legis apud *Proclum* et *Tzetzem* ad haec *Hesiodica*: *Πῆμα κα-*

κὺς γειτων· sed ibi et illam mendam sustulit summus vir, nostrique temporis ocellus, dum in vivis erat, *Georg. Graevius*. ego vero emendationem amplius confirmatam habebam e *Polyaeno* lib. VI. c. 25. qui bellum inter sese gessisse refert *Χαλκηδονίους* et *Βυζαντίους*. Ad emendandum *Suidam* magno sanequam argumento *Pollucis* hoc uti possum loco, ubi similem corruptelam MSS. manifeste prodant. [Praecipua vitii origo, quod *Καρχηδόνιοι* et *Χαλκηδόνιοι* saepe reperiantur confusi, prognata est ex diversa vocis *Καρχηδόνιος* scriptura. ostendit enim ad *Sidonium Apollinarem* Vir summus *Iac. Sirmondus* in veterum monumentis et marmoribus *Καλχηδονίους* exarari et *Καρχηδονίους*. Ex *Addendis*.]

τάιτιοιο ἄν] MS. τάιτιοι' ἄν. IUNG.

ὄλκας οἴνου.] C. V. ὕρχας οἴνου. *Hesych.* "Υρχας, ἄμρωτον κεράμιον, καὶ βικῶδες τὸ εἶδος, utrinque ansatus urceus et specie repraesentans βικον. KUEHN.

ὄλκας οἴνου.] MS. longe aliter: ἐν ὀλκᾶσιν ὕρχας οἴνου. quam lectionem longe verioremi mihi persuadeo, nisi tamen me quis aliunde docuerit ὄλκας pro vase vinario usurpatum, quod, credo, spisse fiet. ὀλκᾶδας οἶναγωγούς, ut *Pherocrates* loquutus est, etiam *Aristophanes* narrare potuit inter alia in illo dramate, de quo *Casaubonum* nostrum III. *Athen.* 12. vide, sed nullas ὄλκας inter σκευάρια puto. ὀλκῆιον quidem supra VI, 100. ut et infra segm. 78. sed aliud vas. Scribe ergo ὕρχας οἴνου, quas et supra *Noster* VI, 14. in eadem re ex *Comico* adfert: εἰ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ὀνόμασεν ὕρχας οἴνου etc. ubi quoque locum *Aristophanis* alium e *Vespis* attuli, in quo etiam illud ὕρχας habes. ad hunc tamen respexisse potius illic puto. *Hesychius*: "Υρχας, ἄμρωτον κεράμιον, καὶ βικῶδες τὸ εἶδος. *Suidas* etiam de alio usu: "Υρχας, κεράμια ἀγγεῖα ὑποδεκτικὰ ταρίχων, δύο ὠτία ἔχοντα. IUNG.

ὄλκας οἴνου.] Nihil in *Polluce* tutum erit, si MSS. seponas. illi hic egregie ὕρχας. eamque lectionem in textum retuli. quis autem in istis mendam, quae ex similitudine vocabuli praecedentis Ὀλκᾶσιν nata est, sine MSS. indicio fuisset odoratus? ab hac *Aeolica* voce, id enim ipse *Pollux* lib. VI. docuit, Romanorum *orcas* originem trahere *Vossius* in *Etymologico* bene ostendit, quem adire potes, si docta et ampla legere velis de *orcis*. adductis tamen ab ipso locis adiiiciendus eximius alius *Auctoris* de *Limitibus* pag. 296. qui et alibi fecit *orcarum* mentionem.

74.

ἐν δὲ τῷ Γήρῳ] Abest Γήρῳ a C. V. KUEHN.

ἐφ' ὕδρ. δ. πεντάχουν] Priorae editiones ἐφ' ὕδρ. et μοχ πεντέχουν. vide *Casaubon.* in *Athen.* III, 25. SEB.

ἐφ' ὕδρ. δ. πεντάχουν] C. V. legit πεντέχουν, quod et C. A. habet cum *Salm.* ΚΥΕΗΝ.

ἐφ' ὕδρ. δ. πεντάχουν] MS. ἐφ' ὕδρ. δ. πεντέχουν etc. prorsus ut antea editi, nisi quod illi δανίζειν habeant, ut et *Seberi* MS. sed ἐφ' ὕδρ. δ. πεντέχουν non ideo scribendum puto. MS. enim solet ita in unam vocem confundere quae duabus scribimus, et de ὕδρ. δ. se agere statim exponit *Pollux.* Ut edidit noster *Seberus*, ita scribendum indicavit *Casaubonus* noster III. *Athen.* 25. ubi et tituli dramatis meminit. Et hinc in vulgatis Lexicis vocabulum ἐφ' ὕδρ. δ. subortum puto, quod et pro certo et probae monetae arripuit *Hostus* dissertatione de hydriarum sex capacitate, n. 12. IUNG.

ἐφ' ὕδρ. δ. πεντάχ. etc.] Neminem offendat πεντάχουν, ut *Seberus* ediderat ante nos. malui tamen MSS. obsequi, iisque auctoribus πεντέχουν reponere, uti nimirum περὶ πεντέγραμμοις habuit in *Sophoclis* versiculo *Pollux* IX, 97. pro quo πεντάγραμμοις *Eustathium* agnoscere Commentatores ibi demonstrarunt. non aliter *Illustriss. Spanhemius* exhibuit e Codice *Vossiano* ad *Iuliani Caesares* p. 414. ubi et sequentia sic ferme, ut nos in textu reposuimus, apponit.

ὥστε οὐ μόνον ὕδατος] τε abest a C. A. ΚΥΕΗΝ.

ἀλλὰ καὶ οἴνου etc.] MSS. καὶ οἴνου ἂν εἴη ἀγγεῖον etc. ἦν non habet C. A. bene porro C. V. ἦν καὶ φανακίδα. C. A. φανακίδ' ἂν etc. καὶ φανακίδα. C. V. φανακίδα, ὡς ἐν τοῖς *Δημοπράτοις*. *Salm.* ita: ἀλλὰ καὶ οἴνου ἂν εἴη ἀγγεῖον ἢ ὕδρ. ἦν φανακίδα ἂν τις εἴπῃ καὶ φανακίδα. ΚΥΕΗΝ.

ἀλλὰ καὶ οἴνου etc.] MS. ἀλλὰ καὶ οἴνου ἂν εἴη ἀγγεῖον ἢ ὕδρ. ἦν καὶ φανακίδα ἂν τις εἴπῃ, καὶ φανακίδα ὡς ἐν τοῖς *Δημοπράτοις*. et prima quidem οἴνου ἂν εἴη ἀγγεῖον ἢ ὕδρ. ἦν καὶ etc. rectius ex MS. ita legi non dubito, sicut et *Δημοπράτοις* omnino scribendum est, ut etiam *Sebero* dictum, quod vocabulum nimis quam saepe occurrit. *Aristoph.* *Σφηξίν*.

πρωτανεῖα, μέγαλλ', ἀγοράς, λιμένας, μισθούς, καὶ δημῖόπρατα. Sed ad vocolas ipsas, de quibus hic agitur, quod attinet, viri docti statuent. Alterum φανακίδα, pro quo antea editi φανακίδα, noster MS. φανακίδα, recte ex suo MS. edidisse *Seberum* nostrum credo et explicasse. Accedit *Hesychius*, πρωτότυπον exponens: Φιδάκη, πιθάριον μικρὸν στενόν. de altero φανακίδα, pro quo φανακίδα noster MS. φανακίδα *Seberi*, aliunde quod alluceat, mihi nil in promptu. Sane vulgatam sanam esse non mihi persuadeo. IUNG.

ἀλλὰ καὶ οἶνον ἄγγ. etc.] Adscribere lubet omnia vulgata, ut, quantum in istis dominata fuerit librariorum petulantia, pernoscere lector possit: ἀλλὰ καὶ οἶνου ἄγγειον ἢ ὑδρία ἦν· καὶ * φενακίδα ἂν τις εἴποι etc. In prioribus istis lectio MSS. perquam et commoda et facilis est: in postremis vero etiam dubia. καὶ γενακίδα reponere non dubitavi e MSS. ut scilicet φιδάκνις, sic et φενακνις ratione non dissimili. sed quod γανακίδα prae se ferant pro φιδάκνιδα, quod in *Augustano* se *Codice Seberus* invenisse testatur, *Palatinus* et *Vossianus*, equidem id vitio accidisse librariorum duco, qui facilius in istis ignotis vocibus peccare potuerunt. quid tamen, si legeris γανακνίδα, ut, quam alii φενακνίδα dicerent, in *Demio-pratis* φανακνίδα appellatam monstrare voluisse *Pollux* putandus sit? sed in hac re obscura nihil decerno, retinuique *Seberianam* lectionem MS. auctoritate ac similitudine vocis φιδάκνη munitam, ut ne calidius quid audacter tentasse viderer. *Δημοπράταις* pro *Δημοπράτοις* positum erat in vulgatis mox. familiaris est ille error et inveteratus in *Pollucis* hoc libro. nos ope MSS. ubique expulimus.

* φενακίδα] MS. φενακινδα. *Lexic. Basil.* φενακίς, ἶδος, vasis genus. SEB.

φιδάκνιδα] Ita MS. *Scholias. Aristoph.* a veteribus ait φιδάκνην dictam, quae postmodo πιθάκνη et quidem ὑποκοριστικῶς, hoc est, μικρὸς πίθος, fol. 254. SEB.

Δημοπράταις.] Scr. *Δημοπράτοις.* vide infra segm. 96. SEBERUS.

τάχα δὲ καὶ πλ.] MS. τάχα καὶ (sine δὲ) πλημοχόην· ἔστι δὲ καὶ κεραμ. Sed lectio vulgata rectior. IUNG.

τάχα δὲ καὶ πλημοχόην.] Videndus de πλημοχόη *Meursius* libello *Commentario de Sacris Eleusiniis* c. 50.

ἔστι δὲ κ.] C. V. ἔστι δὲ καὶ etc. est vero etiam vas figulinum cum lato fundo. KUHN.

ἔχον] Male MS. ἔχων. IUNG.

πλημοχόην.] C. V. πλημόχουν. KUHN.

πλημοχόην.] Numero multitudinis πλημοχόας hanc diem ex *Pamphilo* vocat *Athenaeus* in πλημοχόη lib. XI. χοῶνται δὲ αὐτῷ ἐν Ἐλευσίνι τῇ τελευταίᾳ τῶν μυστηρίων ἡμέρᾳ· ἦν καὶ ἀπ' αὐτοῦ (σκεύους) προσαγορεύουσι, οἷς φησὶ *Πάμφιλος*, πλημοχόας. ἐν ᾗ δύο πλημοχόας πληρῶσαντες, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολᾶς, τὴν δὲ πρὸς δύσιν ἀνιστάμενοι, ἀνατρέπουσί τε ἐπιλέγοντες φῆσιν μυστικῶν. IUNG.

ἐν τ. δ. καλοῦσι καὶ ψ. etc.] MS. ἐν τούτ. δὲ καὶ ψυκτήρ, ᾧ δεῖ ἀρῦεσθαι τ. οἶ. ἔστι δὲ ἀρῦστῆρ καὶ ἀρῦστιχ. καὶ κύ. SEB.

ἐν τ. δ. καλοῦσι καὶ ψ. etc.] C. V. ἐν τούτοις δ' ἔστιν καὶ ψυκτῆρ· C. A. ἐν τ. δὲ καὶ ψυκτῆρ, ᾧ δεῖ ἀρύεσθαι τὸν οἶνον· ita et C. V. et *Salmas.* ΚΥΒΗΝ.

ἐν τ. δ. καλοῦσι καὶ ψ. etc.] MS. noster: ἐν τούτοις δ' ἔστιν καὶ ψυκτῆρ, ᾧ δεῖ ἀρύεσθαι τὸν οἶνον, ἔστιν (et ad oram emendatum εἶτι δὲ) ἀρυστήρ, καὶ ἀρυστικός, καὶ κῆθος. Ita fere et MS. *Seberi.* Sed vulgata bene habent, nisi ita scripserit *Pollux*: ἐν τούτοις δ' ἔστιν καὶ ψυκτῆρ· ᾧ δεῖ ἀρύεσθαι τὸν οἶνον, ἔστιν ἀρυστήρ, καὶ ἀρύστ. καὶ κ. particulam καὶ et sic interiungendam ex MS. censeo. Sic mox loquitur, ἔστι δ' ἐν τούτοις etc. Certe ψυκτῆρα inter vasa, quibus ἀρύομεν, ut prae se ferunt MSS. *Pollucem* retulisse non credo, nec supra eadem enumerans VI, 19. etc. id fecit; sed inter ἐκπιώματα VI, 99. de quo et *Athenaeus* plura lib. XI. quamvis alias non ignorem eiusmodi quaedam interdum diversis usibus destinata, ut *λεπάσση*, alia. Conqueritur quasi de nostro *Polluce Rhodiginus* VII. Antiq. 8. de hoc vase tractans, quasi cuius meminerit hic *Pollux*, sed citra nomenclaturam nihil. in quo ille elaborasse vult videri. Sed non bene ipse meminerat, *Pollucem* hoc iam egisse supra VI, 19. nec necesse habuisse hic repetere ista. Nec alii in aliis *Pollucem* recte mehercle reprehendunt, quod quaedam, quorum nos sumus ignarissimi, saltem ὀνομαστὶ ponere contentus fuit, ἀνευ ἐξηγήσεως. Aliud nimirum *Pollucis* propositum non fuit, quam enumerationem instituere potius quam explicationem. nomenclatorem agit, nec se adstringit ad haec vel illa explicanda, quae ipsius aetate nota satis, non tamen ita ἐπὶ συνόψει collecta, quae minus talia, explicat saepius. Sed ad id quod et nobis proprie propositum est, revertor. IUNGERM.

ἐν τούτοις δὲ καλοῦσι καὶ ψυκτῆρα.] Illa mihi inficeta videntur et ingrata prae eleganti MSStae lectionis brevitate: ἐν τούτοις δὲ καὶ ψυκτῆρ· id ego textui redonare non sum veritus; neque de bonitate eius dubitabit qui tritas *Pollucis* lectione aures habet. post haec sequebatur ᾧ δεῖ ἀρύονται τὸν οἶνον· non improbe quidem, si tantum sententiam, non ipsam etiam *Pollucis* genuinam scripturam quaeras. reddidi cum MSS. ᾧ δεῖ ἀρύεσθαι τὸν οἶνον· quae iam a prioribus rerum diversitate separata sic bene incipit *Pollux*. Sed illi hercle, qui de *Pollucis* conqueruntur brevitate, an non quae hic *Onomasticographus* de ψυκτῆρι aliisque non habuit, ex aliis hausisse poterant, si sapuissent, et potius veterum auctorum scripta continua lectione et acri iudicio, ut debuerant, scr-

tari voluissent, quam obvia quaevis sine sale in chartam coniciere? Varius illius vasis fuit usus. aut enim adhibebant ψυκτῆρα ad refrigerandum vinum, aut ad bibendum, aut ad abluenda pocula. primum ψυκτῆρι usum fuisse proprium nominis indicat ratio, ideoque et ψυγεὺς dictus, atque aliud in *Hesychio* non dissimile vas ψυγεῖον, ubi aquam refrigerabant. poculi ψυκτῆρος saepissime meminit *Athenaeus*, praecipue vero lib. IX. ubi *Comicorum* plurima producit loca, ut non immerito πολυθρόλλητον vocaverit alicubi ψυκτῆρα *Pollux* noster. ex iis autem quale fuerit id poculum colligere queas; in istis enim *Athenaei* de ψυκτῆρος usu ad potandum praecipuus est sermo, uti et libr. II. ubi ψυκτῆρα petit *Ulpianus*, quem educat. significasse tamen et ψυκτῆρα maius aliquod poculum, quod in media constituebatur mensa, quodque tam artificiose luxuria construxerat, ut per canaliculos vel fistulas emitteret vinum, e *Basilio* didici Oratione sacra in Ebrios. hominis eloquentissimi ista sunt verba: tantum homines ebrietati deditos ore patulo vini excipere inquit ὅσον αὐτοῖς ἄνωθεν ὁ ψυκτῆρ δια τῶν ἀργυρεῶν ὀχετῶν ἐπαφίησι memineratque superius etiam, dum alia poculorum genera colligeret, ψυκτῆρος in istis: ψυκτῆρας καὶ κρατῆρας καὶ φιάλας ὡς ἐν πομπῇ τινι καὶ πανηγύρει διατιθέντες etc. inde ψυκτῆριον est, quod *Hesychius* interpretatur ποτήριον ὃ ἡμεῖς ψυκτῆρα φαμέν, et ψυκτῆριδιον apud *Athenaeum*. *Calixenus* autem utraque, ψυκτῆρας et ψυκτῆρια, in illa splendidissima vereque regia *Ptolemaei* pompa recensuit, sed ψυκτῆρας quidem tam diversae magnitudinis, ut maximus eorum triginta caperet metretas, minimus autem metretam. Tandem et de vase, in quo pocula purgentur, Grammatici quidam ceperunt, inter quos et *Suidas*. sed ista tamen notione vocem minus ab antiquis scriptoribus usurpatam putem.

75.

ἔστιν ἀρουστή] C. V. ἔστιν ἀρουστήρ, καὶ ἀρούστιχος, καὶ κύαθος etc. C. A. ἔστι δὲ ἀρουστήρ καρούστιχος κ. κ. οἰνοχόη· caetera absunt usque ad γευστήριον. KUEHN.

ἔστιν ἀρουστήρ, ἀρούστιχος] Particulam καὶ, etsi non ita magni ponderis id est, addidi e MSS. ante voces ἀρούστιχος, κύαθος et ἔφηβος· cur enim illae hac sola destituantur, cum omnes aliae sibi καὶ praepositum habeant? de ἀρουστήρι vero et ἀρουστήρ praeter *Lexicographos* adeundus antiquus *Aristophanis* *Commentator* ad *Vespas*, ubi meminit etiam ἔφηβον, quem non alium usum praestitisse tradit, ac ἀρουστήρα, dictumque, quod adhiberi soleat ἐφ' ἡβῆ, ad delicias convivales: id enim illam vocem apud antiquos fuisse.

ἔφηβος] ἦβην γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸ τέρεσθαι κατὰ τὰς εὐωχίας
προσηγόρευον, *Schol. Aristoph. fol. 341. SEB.*

ἔφηβος] C. V. καὶ φήβος. KUEHN.

ἔφηβος] MS. καὶ ἔφηβος· et potest addi ista particula.
bene autem ita in MS. est emendatum, quum prius scriptum
esset καὶ φήβος. eius vasis in eadem re supra mentio VI, 19.
IUNGERM.

καὶ λεπαστή. etc.] C. V. καὶ λεπάστη· ὅτι δὲ ἡ λεπάστη.
KUEHN.

καὶ λεπαστή. etc.] Sequitur hic in MS. καὶ λεπάστη· ὅτι δὲ
δὲ ἡ λεπάστη etc. utrobique λεπάστη paroxytone. supra VI, 19.
sine accentu erat. Utrumque usitatum fuit. Docet *Athe-
naeus* lib. XI. λεπάστη· οἱ μὲν ὀξύνουσι τὴν τελευταίαν, ὡς κα-
λή· οἱ δὲ παροξύνουσιν, ὡς μεγάλη. Caeterum quod *Noster*
ait λεπάστην non esse tantum poculum, in quorum enumera-
tione supra VI, 95. etiam posuit, sed et haustorium vas, id
et *Athenaeus* indicarat, ubi tamen *Dalechampius* graviter lap-
sus est: 'Αμερίας, ait *Dipnosophistῶν* scriptor, δέ φησι τὴν
οἰνοχόην λεπαστήν καλεῖσθαι. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ Ἀπολλόδω-
ρος γένος εἶναι κύλικος. Ille vertit: *Amerias scribit eum, qui*
vinum ministrat, etiam lepasten vocari. etc. quasi *Athenaeus*
τὸν οἰνοχόον scripsisset. Sed hoc nemo unquam dixit, nec
Athenaeo vel leviter in mentem venit, qui idem quod *Pollux*
hic dicit, *Ameriam* λεπαστήν exponere pro vase, quo vinum
hauriebant, vel fundebant: alios criticos pro genere poculi.
Et utrumque verum. Sic οἰνοχόην *Noster* antea dixit inter
vasa haustoria hic mox et supra VI, 19. Et ita duplici mo-
do exposuit optimus glossatorum *Hesychius*: Λεπαστή, κύλιξ.
Λεπαστῆς, οἰνοχόη, καὶ εἶδος κύλικος. *Idem*: Οἰνοχόην, τὴν κα-
τάχυσιν, τὸ ἀγγεῖδον· οἰνοχόος, ὁ ἐπικέρνης. Videtur scripsisse,
ὁ πικέρνης. Latinum *Pincerna* nempe dicit, ut alia talia im-
miscet ἀλλόγλωσσα passim: alterum tamen ἐπικέρνης et *Suidas*
ita in οἰνοχοεῖ. Suo id itaque sibi modo refinxerunt, quasi
ἀπὸ τοῦ ἐπικερνῆν. *Proclus* ad illud *Hesiodi* ἔργ. β.

μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὑπερθεν
πινόντων. —

Ὁ μὲν κρατῆρ προῦκειτο κοινὸς ἐν ταῖς τραπέζαις· ἐκ δὲ τῆς οἰ-
νοχόης ἀρούμενοι ἔπινον οἱ συνδειπνοῦντες. Et ibidem ἄλλως·
οἰνοχόην κύαθον λέγουσι. Graeculus *Tzetzes*, ibi ποτήριον ἢ
βίκον exponit. Sed rectius ad usum veterem *Proclus*, cui ille
inepte plerumque male dicit, ut ab *Heinsio* nostro merito
aterbuis notatus sit suo. Sic *χουσῆν* οἰνοχόην habes in pompa
Ptolemaei apud *Athen.* libr. V. ubi *Interpres* recte *trullam*

auream accepisse videtur. Clara haec, et cur moremur diutius? dicendum tamen aliquid fuit, propter *Athenaei* interpretem eruditum. Nomen alias *Lepastae* et apud *Varronem* restituit *Magnus Scaliger*, pro *Depesta*, *Lepesta*, reponens, *Coniectan.* in lib. V. de ling. Latin. *H. Iunius* in Nomencl. voce *Creterra*: et hunc locum ex *Mario Victorino* adfert depravatam: *Ferunt pulchras aereterras, aureas lepistas*: emendatque primum, *creterras*, pro *aereterras*, bene certe; alterum *Lepista* quid sit, ait se non certo scire, id tamen explicare conatur. Sed ego *Lepestas* puto scribendum, ita locum totum emendatum fore. IUNG.

σαφῶς Ἀριστοφ. ἐν τῷ Γ. φησὶ, etc.] C. V. σαφές· postea idem ἐν τ. Γ. ποιεῖ, περιφέρει δὲ κύκλω λεπάστην ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχει· ἔστω δ' ἐν τούτοις σίφων, versus ita legerim:

περίφερε δὲ κύκλω λεπάστην ἡμῖν,
ταχὺ προσφέρων· παῖ ἔγχεϊ. —

*Circumfer autem nobis lepastem in circulum,
cito porrigens: puer infunde.* — KUEHN.

σαφῶς Ἀριστοφ. ἐν τῷ Γ. φησὶ, etc.] MS. σαφές Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ ποιεῖ, περ. bene quoque. Sed hoc melius, quod χρῆσιν *Aristophaneam* duplo nobis conservaverit integriorem. Ita enim in MS. sequitur: περιφέρει δὲ κύκλω λεπάστην ἡμῖν ταχὺς προσφέρων παῖς ἐνέχει. Apud *Athenaeum* adhuc plura lib. XI. in *λεπαστή*· ἐν δὲ, ait, *Γηρυτάδῃ* (laudaverat iam *Aristophanem*) ἦν δὲ τὸ πρᾶγμα ἔορτή, περιέφερε δ' ἐν κύκλω λεπαστήν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς· ἐνέχει τε σφόδρα κναδοκευθῆ. Et addit: τὸ βάθος παρίστησιν ὁ Κωμικός τοῦ ποτηρίου. IUNG. Fortasse legendum:

τὸ δ' ἦν ἔορτή πρᾶγμα, περιέφερε δὲ παῖς
κύκλω λεπαστήν προσφέρων ἡμῖν ταχὺ,
ἔγχει τε — κναδοκευθῆ σφόδρα.

TOUPIUS.

σαφῶς Ἀριστ. etc.] Venustius in exaratis manu Codicibus σαφές etc. ποιεῖ· cuius posterioris locum in vulgatis φησὶ obtinebat. Sed in ipsis *Comici* verbis *Polluci* fidelem operam MSS. praestant; ad eorum igitur lectionem vulgata prorsus emendavi et auxi. sed *Athenaeus* equidem pro περιφέρει legit περιέφερε, ad quod propius accedit ante nos edita scriptura, quam sic olim emaculaveram, neque lectionem illam veriore dubitem affirmare, siquidem ἐνέχει simili modo sequatur. praetierat me ferme admonuisse *Falckenburgiani* Codicis Excerpta χρῆσιν illam hoc pacto corruptius aliquantulum exhibere: Περιέφερε δὴ κύκλω λεπαστήν ταχὺ ἡμῖν προσφέρων παισὶν ἔχειν. ulti-

ma facile reficias, ut nos dedimus in textu. Meminit autem *λεπάστης Clemens Alexandrinus* Paedag. lib. II. c. 3. ibique Excerpta MSS. quae dedit *Sylburgius*, χυτροειδὲς ἔκπωμα interpretantur, addendaque quae *Commentator* antiquus habet ad *Aristophanis Εἰρήνην*: εἶδος ποτηρίου μείζον ἢ κύλιξ· οὐτω Σύμμαχος· ὁ δὲ Παλαμῆδης τὸ πιθάριον ἐκδέχεται. *Lepistam* Romani dixerunt, olim vero *depestatam*, ut *dachrymas*, quae postea *lachrymae*, notante *Pesto*. quapropter *Illustrem Scalligerum* aliud egisse censeo, ubi in *Varrone lepestatam* pro *depestatam* restitui vellet, quod cum pluribus ostendere proposuissem, illo me labore praecellentis eruditionis virum *Gerh. Vossium* levasse deprehendo in *Etymologico*; quod igitur adibis, addendusque in illa voce *Hesychius*.

ἔστι δὲ ἐν τούτοις καὶ ὁ σ.] A quo verbum σιφωνίζεω, κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν ὑγρῶν τὸ ἀποσπᾶν. Ἀριστοφάνης δὲ κατεχρήσατο, εἰπὼν· σιφωνίζομεν τὸν οἶνον· ut e *Suida* docet *Cunrad. Rittershusius* ad v. 463. libro quarto *Al. Oppiani*, ubi accurata, et qualem non facile alibi reperias, *siphonis* descriptio, quam non pigebit hic ascribere:

— ὅτε τις πλείον πειρώμενος ἀμφιφορῆος
αὐλὸν ἔχων ἤρεισεν ὑπὸ στόμα φουσητήρα·
ἄσθματι δ' αὐτὸν ἐρύει μέθυσος ποτὸν ἔμπαλιν ἔλακον
χείλεσιν ἀκροτάτοις· τὸ δ' ἀνατρέχει ἀνδρὸς αὐτῆ. *SEB.*

ἔστι δὲ ἐν τούτοις καὶ ὁ σ.] MS. ἔστι δ' ἐν τούτοις ὁ σίφων· καὶ τὸ παρ' Ἀριστοφάνει γ. Et particula τὸ apte inseratur, ut et caetera forte potius a *Polluce* ita scripta, nisi quod καὶ vulgatum ante ὁ σίφων loco non movendum videatur. *Aristophanis* χρῆσις in MS. paulo plenior, de qua *MOX. IUNG.*

ἔστι δὲ ἐν τούτοις καὶ ὁ σίφων.] *Noster* VI, 19. *MOX* τὸ αῦτι in vulgatis.

τρέχ' ἐς τὸν οἶνον] C. V. τρεχέων οἶνον· versus forte se habuerint hunc in modum ex *Codice Vossiano*:

τρέχ' ἐς τὸν οἶνον ἀφορέα κενὸν λαβὼν
τὸν ἔνδοθεν, καὶ τὸ βύσμα, καὶ γευστήριον.

*Curre ad vini forum, amphoram sumens vacuam
quae intus est, et obturamentum, et gustatorium.*

C. V. κοινὸν λ. τ. ξ. καὶ βύσμα καὶ γ. haec lectio suadet, ut per βύσμα intelligamus aliquid obstruendis amphorae rimis idoneum, vel obturamentum, quo os amphorae clauditur. prius tamen malim. *KUEHN.*

τρέχ' ἐς τὸν οἶνον] In *Aristophanea* χρῆσει ita MS. *noster* auctior: τρέχ' ἐς τ. ο. α. κοινὸν λ. τῶν ξ. καὶ βύσμα, καὶ γευστήριον. *Iidem* versus, duos enim esse facile quis iam videat,

a *Suida* citantur in ἀμφορεαφόρους· et quidem addito dramaticis, unde desumpti, titulo, Ἀριστοφάνους ἤρωσι, additusque tertius versiculus:

κἄπειτα μίσθον σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν.

Sed is ad id quidem, quod *Suidas* volebat, addi debebat: *Polluci* nostro non erat necesse. Ad nostros itaque quod pertinet, apud *Suidam* κενὸν est, ut hic vulgo, et τὸν ἔνδοθεν. Sed pro καὶ βύσμα, quod in nostro MS. est, *Suidas* καὶ γεῦμα habet. Sed nos Codicis nostri fidem sequamur tuto, unde et *Suidam* emenda sis, cui hoc tamen debemus, titulum comediae nos nosse, unde haec deprompta. Scribe itaque et concipe ita *Aristophanea* in nostro *Polluce*:

τρέχ' ἐς τὸν οἶνον, ἀμφορεὰ κοινὸν λαβῶν
τῶν ἔνδοθεν, καὶ βύσμα, καὶ γευστήριον.

Nisi tamen κενὸν alicui videatur rectius: βύσμα scribendum *Noster* ipse tibi dicat infra segm. 172. eadem repetens, Ἀριστοφάνους εἰπόντος, ait, βύσμα καὶ γευστήριον· idque et βύστρον fuisse adpellatum ab aliis. Quid vero fuerit βύσμα quaeris? ego sane liquido in hoc aliorum scriptorum silentio tibi non dicam, nisi quod suspicer ἐπίθεμα fuisse operculum, quo obturabant, credo, amphorea: βῦσαι, certe, ἐπιθῆναι, exponit etiam *Hesychius*, et βυσσῶσι, φράττωσι. Certe ita usus et *Etymologici* τοῦ μεγάλου πατῆρος· ἐπιλάρισμα, scribens, λάρκου βύσμα. talis ἐπιθέματος et supra mentio fit in *Hipponactis* χρήσει libr. VI, 19. Et omne obturamentum, vel fasciculus, quo quid obturabant, eo nomine significari e verbo suo patet. Et ita observo etiam in *Amphiarao Aristophanis* apud eius *Scholiastem* in *Βατράχους* ad versum istum καὶ φλέω χαίροντες ὠδῆς, ubi talis versiculus profertur ex dicto dramate:

πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ προκτῷ φλέων.

Ita enim scrib. quamvis in nupera editione male τὸ pro τῷ editum. IUNG.

τρέχ' ἐς τὸν οἶνον ἀμφ. κενὸν] Optime merentur de *Polluce* nostro MSS. quorum ope singulis capitibus infinitas fere mendas eluimus. longe plenius in istis et elegantius *Aristophanis* hi versus leguntur, quorum et in *Falckenburgiano* Codice καὶ βύσμα extat. sic itaque contextus *Polluceus* habet a me, ut in illis inveni. Κενὸν opinabar, antequam MSS. vidissem, esse natum e καινὸν, cuius et alibi in istis *Antiphanis* fuit exemplum, κενὰς τύλας, pro καινὰς τύλας, quod e MSS. verum cognovimus. nequescio, an me poenitere debeat istius coniecturae, cum in MSS. etiam facillimo negotio καινὰς potuerit exprimi pro καινὰς, praecipue cum et *Suidas* κενὰς habeat,

et ipsi rei apprime bene conveniat. Si quis tamen MSS. obniti religioni ducat, ille κοινὸν ἀμφορέα, *communem amphoram* exponet, remque sic capiet, ut si uterque qui colloquuntur hic societatem coierint mercandi, adeoque res suas, amphorasque vinarias communes habuerint: οἶνον autem non de *vini foro*, sed *cella vinaria* potius capies. De βύσματι vero perdocte scripsit *Iungermannus* noster, neque, quin id sit, quod existimavit, dubito. sed in eo tamen, quod ita restitui velit apud *Suidam*, dissentio; quis enim humanior ignorat, in plurimis antiquorum auctorum locis diversam extitisse lectionem? cui rei, ut MSS. omittam, fidem abunde conciliant veteres *Scholiastae*, qui ipsi creberrime id adnotare solent. neque non commodum hic est γεῦμα, siquidem aliquam vini particulam designet, quae ad gustandum exhibetur, et ex quo de toto vini numero iudicium fieri possit: Ξν itaque διὰ δυοῖν *Comicus* dixisse videri potest. *Hesychius*: Γεῦμα, γεῦσις, ἔδεσμα· posterius scilicet, ut alibi e *Macarii Apophthegmatibus* adtulimus, γεύματα ἀποφέρω τοῖς ἀδελφοῖς. Γευστήριον in *Glossis*, *gustatorium*: idem γεύστρα et γευστήριον· hoc *cupillum* in *Philoxeni Gl.* alterum *meraria*, quod in primis nostro negotio convenit.

καὶ ἡ χάνη] C. A. ἐκ δὲ τούτων ἡ χάνη ἢ τρύγοικος ὁ σάκκος ἐ. τ. τ. εἰ. καὶ ὁ ὑλιστήρ. reliqua absunt. KUEHN.

ὄταν] MS. ὄτ' ἄν. IUNG.

Πετᾶλη] Πετᾶλη, ut supra VII, 163. et apud *Athen.* lib. VIII. fol. 543. et IX. fol. 395. SEB.

Πετᾶλη] C. V. Πετᾶλη· vid. *Athenaeum* lib. VIII. c. 6. et ibi *Casaubonum*, et *Harpocrat.* in κολωναῖτας. KUEHN.

Πετᾶλη] MS. noster Πετᾶλη· quomodo emendandum esse et ex aliis locis adnotavit *Seberus*. vid. et *Casaubonum* nostrum VIII. *Athen.* 6. IUNG.

Πετᾶλη] *Meursius* in *Attica Bibliotheca*, ubi *Pollucis* hunc adducit locum, sic fabulae titulum posuit, ut scribendum esse et aliorum Grammaticorum testimonia, et plerique nostri MSS. commonstrant; Πετᾶλη scilicet. ita et *Pherecrates ἐν Πετᾶλη* adducitur a *Photio* in *Lexico* MS. sicuti cognosco ex Indice Auctorum, quos adhibuit, quem communicavit mecum vir liberali humanitate non minus, quam insigni eruditione praestantissimus *Scherpezelius*. meminit etiam *Suidas* in *Φερεκράτης*, ubi *Lexicographo* labes adhaesit levicula, quam tollere nullo negotio cuivis erit in promptu. Haec, ut certissima videantur et exploratissima, debilitant tamen eorumque de fide et veritate deterunt *Falckenburgiani* Codicis

Excerpta, quae prae se ferunt *Φερεκράτης ἐν Μεταλλεύσι*. istius libri virtus et praestantia pluribus in locis cognita nobis et spectata, praecipue cum fabularum titulos ex eo restituumus aliquando in superioribus, et porro restituemus in sequentibus, huic maximum ex hoc pondus accedit, quod in antiquis *Grammaticis Pherecratis* fabula *Μεταλλεῖς* non raro advocetur, cui fidem abunde faciet *Meursius* in *Attica Bibliotheca*. praeterea ipsam *Comici χοῆσιν* idem ille *Codex* sic habet emendatius, me quidem iudice: *Κύλικας οἶνου μέλανος* etc. neque vero aliorum pertimui iudicia, qui in textu me reposuisse temere culparent, siquidem illa lectio sua se commendet venustate. attamen maluerit quis forsitan vulgatam, quocum illa de re non litigabo, quamvis alterum multimodis praeplaceat. Haec universa si colligam et considerem attentius, quae in *Falckenburgianis* Excerptis extat lectio, sola vera videtur et integra; illosque *Μεταλλεῖς* cum olim librarii compendio scripsissent illo modo *Μεταλλ.* degenerasse existimo in *Πετᾶλην*, fabulam illam quidem *Pherecratis*, sed quam non adhibuit hoc loco *Pollux*. hos itaque cum restituerim in *Polluceo* contextu, non id aegre laturos puto eruditos homines, qui se facile dabunt optimi Codicis fidei. *Μεταλλεῖς* autem unde tituli causam sint nacti, non habeo penitus compertum: forsitan a *μεταλλεύσι* eorumque furacitate. habebat enim Attica regio varias argenti et aeris fodinas, in quibus hi operabantur: *Xenophon* in *Πόροις*: sed alii melius constituent. *Χώνη* in *Glossis Infundibulum*.

ὁ σάκκος etc.] C. V. ὁ σάκος, ὑλιστήρ· in *Glossis* est *sacus vinarius*, posses dicere et *colum vinarium*, uti apud *ICTOS*, *colum nivarium*. ΚΥΕΗΝ.

ὁ σάκκος etc.] MS. σάκος, uno κ· ut et supra habebat MS. VI, 19. vulgo enim id ibi omissum. IUNG.

καὶ ὁ ὑλιστήρ.] Supra VI, 19. SEB.

Ἰππ. δὲ φ. ὡσπερ ἐκτρ. σ.] C. V. φησὶν στάζουσιν ὡσπερ ἐς τροπήιον σάκος, leg. ἐκτροπήιον σ. stillent uti sagum, quo *varram*, quae ἐκτροπίας dicitur, *percolunt*. *Salm.* leg. ἐκτροποιῖον. ΚΥΕΗΝ.

Ἰππ. δὲ φ. ὡσπερ ἐκτρ. σ.] *Hippocractis* χοῆσις mutila est vulgo: MS. ita στάζουσιν ὡσπερ ἐκτροπήιον σάκος. Sic itaque versiculus integer fuerit:

Στάζουσιν ὡσπερ ἐς τροπήιον σάκος.

Quid *τροπήιον* fuerit sane tibi non explico. Certe vulgatum *ἐκτροποιῖον* nihil puto esse. Illud sane vas videtur fuisse quo utebantur, quando sacco vinum castrarent. Illustrabunt id

clarius ingeniosiores et peritiores: mihi satis MS. lectionem constituisse. *Salmasius* noster vulgata scribenda aiebat ita: — ὡσπερ ἐκ τρυγοπίου σάκκος· est, ait, dimidiatus versus χοριαμβικός, τρυγοπίον ὑποχοριστικὸν α τρύγοπος. Sane omnino necesse est fieri mentionem aut τρυγοπίου, aut τρυγοπίου, in verbis *Hirponactis*. Iam itaque amiciss. iuvenis coniectura et MS. lectione adiutus ita emendo:

στάζουσιν ὡσπερ ἐς τρυγοπίον σάκος. IUNG.

[Ἰππώναξ δέ φησιν etc.] Ipsa Iambici poetae verba sic erant in vulgatis: ὡσπερ ἐκτροπήϊον σάκκος, in quibus nihil inest boni; neque quod inde conficit *Salmasius*, ad sensum est commodum. opitulantur quidem MSS. neque contemnendam hic *Polluci* praestant operam: attamen est et in horum lectione, quod ingenii impetum remoretur et impediatur. quid enim, cedo, ἐστροπήϊον σάκος, uti in Codice *Palatino* legabatur, quamvis *Vossianus* divisis vocibus, et forte rectius ἐς τροπήϊον prae se ferat? et equidem *Iungermannum* miror in posteriori loci huius emendatione, quam e literis *Salmasii* concinnavit, comprobasse τρυγοπίον, quod sanequam mihi non placet: quid enim in istis *Hirponactis* τρυγοπίον agat, aut qua vi e MSS. lectione eruatur? praeterquam quod evertat sententiam, ut dixi: *Pollux* quod prius appellari τρύγοπον posuerat, tum σάκκον, etiam ὑλιστήρα dici adfirmat; quapropter solummodo in verbis *Hirponactis* memorari σάκκον sine τρυγοπίου, vel τρυγοπίου addita mentione prorsus habeo persuasum, in qua me opinione confirmant MSS. qui in alia omnia abeunt. forte vero veniat in mentem alicui, voluisse *Pollucem* Iambici poetae verbis ostendere et in neutro genere τὸ σάκκος, vel σάκος fuisse usurpatum, praedixerat enim καὶ ὁ σάκκος· scripsit autem *Hirponax* Ionica dialecto, quae saepius in neutrum genus amat commutare voces, quibus masculino genere Attici sunt usi. sic quidem ὁ σκότος et τὸ σκότος *Euripides* in initio *Hecubae*: σκότου πύλας λιπών· ubi Commentator antiquus observat: γράφεται καὶ τὸ σκότος οὐδετέρως, καὶ ὁ σκότος, καὶ τῷ μὲν οὐδετέρῳ χρῶνται μὲν οἱ κοινοί, τῷ δ' ἀρσενικῷ οἱ Ἀττικοί· alibique saepe sic apud *Euripidem*: monuit etiam ea de re *Thomas*. neque pluribus in hoc, quod possem, exemplis utar. hoc autem pacto ad σάκος pertinebit τροπήϊον, vel ἐστροπήϊον· itaque dici potuit ὑλιστήρ, seu saccus colatorius, quod vinum liquidum et pellucidum redderet e turbido, semotis faecibus, ἀπὸ τοῦ τρέπειν vel ἐστρέπειν Ionico. illud autem ἐς vel εἰς, verbis aliquando adiungi solet augendae significationis ergo. si quis in illam

opinionem voluerit concedere, sententiae me non poenitebit: sed inveni tamen, quod magis etiam mihi adblanditur. arduum enim est in tam difficilibus ac implicitis ipsam veritatis viam e vestigio detegere. lubet itaque cum *Vossiano* Codice divellere ἐς τροπήϊον, quae *Palatinus* solenni scribendi more coniunxerat: Σιάζουσιν ὡσπερ ἐς τροπήϊον σάκος. ista cum simili ratione constituebat *Iungermannus*, melius agebat, ac cum assentiretur *Salmasio*: sed ille tamen cum τροπήϊον vas exponit, quo utebantur, quando sacco vinum castrarent, quo id colore lectori conciliet? an magis appositum id sit futurum, quod proferam, aequi lectoris et eruditi iudicio permitto: τροπήϊον scilicet mihi videri ab *Hipponacte* dictum torcular ἀπό τοῦ τρέπειν, a vertendo, non alia ratione, ac a Romanis torcular a torquendo: trochleis enim solebat torqueri et converti. *Vitruv.* lib. VI. c. 9. Torcular, si non trochleis torquetur, sed vectibus et praelo premitur. atque eam in rem plura reperiuntur in *Catone* et *Varrone* de *Re Rustica*, ubi torcularia describunt, quibusque partibus constare debeant, ostendunt, magis id autem communit similitudo vocis *trapetum*, quam *molam oleariam* exponit *Varro*, ἀπό τοῦ τρέπειν, quod in orbem vertatur; parique ratione torcularia quaedam fuere constructa; variam enim eorum structuram fuisse nemo humanior ignorat, ut agitata tanquam molae et in orbem acta uvae exprimerent. denique quod ab omni cavillatione opinionem meam vindicat, hoc est, quod τραπεῖν apud Graecos sit uvae exprimere, uvae in torculari calcare. *Hesychium* audi: Τραπεῖν, ληνοπατεῖν. iterumque: Τραπέουσι, παιοῦσιν ἐπὶ τῇ ληνῷ. Τραπέοντο, ἐπατοῦντο, παρὰ τὸ τροπήν λαμβάνειν τὸν βότρυον πατηθέντα. et hinc deducendum τραπητὸς, quae vox vinum designat, quod scilicet in torcularibus exprimatur. laudatus *Lexicographus*: Τραπητὸς, ὁ οἶνος. Illa vero quin deriventur a τρέπειν, non dubium est ex ipsis *Hesychii* verbis. igitur et hoc pacto τροπήϊον Ionice, vel τροπεῖον de torculari intelligendum est, quamvis ex istis quae dixi cogitandi quis causam arripiat τραπήϊον scripsisse potius *Hipponactem*. antea menti succurrerat, parvula mutatione restitui posse τροπήϊον, ἀπό τοῦ τροπᾶν, quod *Hesychius* interpretatur τρίβειν, quae vox eadem esset ac τριβεῖον, sicuti dicitur ἐλαιοτριβεῖον. sed bene habet τροπήϊον, ut satis superque demonstravi. Neque vero quis miretur, voce tam ignota et obscura *Hipponactem* usum fuisse, cum Ionica loquendi forma Iamborum scriptor ab usu plebeio remotas voces captavit adhibere. sanequam *Tzetzes* ad *Lycophronem* quae va-

riis in locis ex eo profert, huius generis vocabulis sunt re-
ferta, et *Lycophronem* ille Grammaticus, quamvis iniuriose,
culpat rariora nomina ex *Hipponacte* delegisse, et tanquam
furem in sua transtulisse. *Hesychius* etiam aliique *Gramma-*
tici quae ex eo nomina producant, frequenti usu minime
sunt trita. Itaque *Hipponactis* omnem locum sic iudico
vertendum: *stillant, sicuti saccus colatorius in torculari. εἰς*
a Graecis scriptoribus elegantissime pro ἐν adhibetur, uti
dudum docuerunt eruditi viri, et nos alibi plenius. licet tam-
en etiam *σάκος εἰς τροπήϊον* exponere, *saccum colatorium,*
quem adhibebant in torcularibus, pariter apprime concinne,
loquendique modo Graecis usitato, qui non latebit eruditio-
res. fefellit igitur doctissimum *Kuehniū* ratio, cum hic de
vino ἐκτροπήα cogitaret, quod sibi locum hic non invenit.
Hipponax autem qua dixerit occasione, aut de quibus, quod
stillent tanquam saccus colatorius, coniectura non assequor,
neque, si forsitan possim, adsequi velim. hac itaque ratio-
ne locum commode expeditum opinor.

76.

περὶ τῶν τοῦ ἀποβλ. σκ.] Caput sequens integrum abest a
C. A. cum parte capitis 22. usque ad λέγει. ΚΥΕΗΝ.

περὶ τῶν τοῦ ἀποβλ. σκ.] Capitis huius 21. in MS. quoque
nullus titulus, sed coniungitur statim praecedentibus verbis.
Hoc antequam adgrediamur, *Pollucis* expositio nobis vindic-
anda est. *Ianus* enim *Parrhasius*, vir undequaque doctis-
simus, de rebus per epistolam quaesitis, *Epistol.* 56. ubi de
Cottaborum lusu agit, postquam totum hoc caput interpre-
tatus est, subiicit quod *Pollucem* redarguat is, quem Graeci
nuncupent Ἐτυμολογικόν, cuius verba subiicit. Scilicet quod
Pollux ait ὅπερ οἱ πολλοὶ κοιταβίζειν, vel ut MS. noster, ἀπο-
κοιταβίζειν. quum tamen id Atticum sit, non vulgi, *Etymo-*
logicographo nempe scribente: κοιταβίζειν, τὸ τῷ κοιτάβῳ χρῆ-
σθαι φασὶν Ἀττικοί, οὐχὶ τὸ ἐμεῖν, ὡς περὶ οἱ νῦν λέγουσιν. Sed
uterque vere, tam *Pollux* quam *Etymologici* auctor, nec alter al-
terum redarguit: optimus *Parrhasius* *Pollucis* verborum sen-
sum non vero assecutus certo est. Hoc enim ait *Pollux*, ἀπο-
βλύζειν vel ἔξεμεῖν, id iam multos dicere κοιταβίζειν. non
quod *Parrhasius* putat, *lusum cottabicum ludere*, id multos
dicere κοιταβίζειν: sed hoc sentit, inquam, κοιταβίζειν, vel
ἀποκοιταβίζειν veteres, et Atticos, ut ὁ γράψας τὸ ἔτυμολογικόν ait,
usurpasse tantum de lusu cottaborum, nunquam vero de vomendo,
ut iam eo verbo utantur plerique. Eadem dicit *Etymologici*
auctor. Clarese ipsum explicavit tamen supra *Pollux* VI, 111.

etc. οὐ μὴν ἱποποιᾶν τὸ κοτταβίζειν ἐφ' οὗ νῦν, ἀλλὰ ἐμεῖν, ἢ ἀποβλύζειν· nec esse exemplum, ubi *evomere* dixerint more hodierno κοτταβίζειν, nisi quis, quod ludens *Aristophanes* ita usurparit κατεκοττάβιζειν, velit arripere, quasi serio id ita dicere liceret. Medicus quis apud *Athenaeum* lib. XV. initio, iniecta ζητήσῃ περὶ κοττάβων καὶ τῶν κοτταβιζόντων, quoque arbitratus esse eorum, qui ἀπὸ βαλανείου καθάρσεως ἕνεκα τοῦ στομάχου πίνοντες ἄμυστιν ἀποβλύζουσι, ab *Ulpiano* ibi itaque perstringitur et castigatur, edoceturque de cottaborum apud veteres usu. Ita est, *Parrhasius* toto lapsus coelo est, qui omnia, quae hic *Pollux* ait, de cottabo accipit, quum mihi certissimum sit ne verbo quidem de cottabo hoc toto capite egisse, sed tantum de vomitu ebriorum, imo inquam de vasis, quibus vomentes vel evomentes florem Liberi nimis epotum utebantur. de vasculis vero pro cottabis faciendis satis supra dictum ab ipso fuit lib. VI. cap. 19. extremo. Sed ad *Pollucis* caput ipsum tandem. IUNG.

πίονται] C. V. παίονται. ΚΥΡΗΝ.

πίονται] MS. ἀποβλ. παίονται· sed mutandi causam vulgatum παίονται non video. IUNG.

καὶ ἐξεμεῖν, ὅπερ οἱ π. καλ.] *Etymolog.* κοτταβίζειν, τὸ τῷ κοττάβῳ χρῆσθαι φασιν Ἀτικοὶ, οὐχὶ τὸ ἐμεῖν ὡς περ οἱ νῦν λέγουσιν· ὁ δὲ κότταβος ἦν τοιοῦτόν τι λεκάνιον ἐν τῷ μέσῳ κείμενον τοῦ συμποσίου, ἔχον ἐπιπλέον ἕτερον σμιχρόν, ὃ ἔδει καταδύσαι τὸν πέμψαντα τὸ περιττόν τοῦ πόματος· ἦν δὲ τοῦτο σημεῖον τοῦ ἐρᾶσθαι ὑπὸ γυναικὸς ἢ παιδῶν· καὶ ἄθλα οἱ νεκῶντες ἐλάμβανον πλακουντισκούς, πυραμοῦντας ἢ σησαμοῦντας, ἅπερ κοττάβια ἔλεγον· ὁ ἦχος δὲ ἐκαλεῖτο λάταξ· καὶ ἀποκοτταβίζειν, τὸ ἀπὸ τοῦ ποτηρίου τὸ ὑπολειπόμενον πόμα ἐξαιρεῖν. Refer haec eadem ad finem capite decimo nono, libro sexto, additis quae *Ian. Parrhasius* addit epist. 56. ΣΕΒ.

καὶ ἐξεμεῖν, ὅπερ οἱ π. καλ.] C. V. καὶ ἀνεμεῖν ὃ. οἱ π. ἀποκοτταβίζειν κ. ἐνὶ ρεπιστέα τ. λ. τ. etc. κοτταβίζειν pro ἐμεῖν fuit supra in fine cap. 19. lib. VI. *Scholia Graeca in Luciani* T. I. κοττίζειν, ubi malim κοτταβίζειν. *Interpr.* putavit ἀποβλύζειν hic significare τὸ *exscreare*: verum ex allegato loco lib. VI. apparet, ἀποβλύζειν et ἐμεῖν esse synonyma, et utroque signari vomitum. versio loci talis esset: *At si quis consuevit haustum potum evomere, quod vulgus κοτταβίζειν vocat, illi praeparanda est pelvis quaedam ad excipiendum exundantem potum.* illa pars potus superflua et redundans, quae vomitu egeritur, dicitur τὸ ἐπάνω πλέον τοῦ ποτοῦ· τὸ ἐπάνω πλέον,

supernatans. C. V. ἐπαναπλέον. Interpr. cum scriberet, pelvis quispiam superius aqua repletus, aliud egisse videtur.

KUEHN.

καὶ ἐξεμεῖν, ὅπερ οἱ π. καλ.] MS. καὶ ἀνεμεῖν, ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀποκοιταβίζειν καλοῦσιν etc. Sed vulgata lectio bona satis est, nec tamen dicere queam ultra verior: tantum utramque bonam esse. IUNG.

καὶ ἐξεμεῖν] Quamvis edita lectio nihil omnino aut sensui aut rei contrarium foveat, praeferendam tamen Codicum antiquorum scripturam duxi, qui ἀπεμεῖν hic, et mox ἀποκοιταβίζειν legunt, quod posterius sic et *Kuehnius* emendavit. utitur autem τῷ ἐξεμεῖν paulo postea *Pollux*, καὶ γὰρ ἴνα ἐξεμοῦσι, et in *Polyzeli* loco ἐνεξεμεῖν. alia notione non parum diversa adnotat ἀποκοιταβίζειν *Hesychius*, scilicet, postquam quis biberat, quod erat in poculo residuum eiicere; et sic usurpari a *Xenophonte* ibi *Sopingius* observavit. sunt qui illum philosophi locum male ceperunt.

pelvis quispiam] Pro quaepiam. Sed ascribam capitis huius versionem ex epistola 56. *Iani Parrhasii*, quae sic habet: *quem delectat in potu ἀποβλύζειν*, id est, *singultare*, καὶ ἐξεμεῖν, id est, *evomere* (quod plerique omnes κοιταβίζειν dicunt) huic apta pelvis est ad excipiendum, quod exuberante potu desluit. Etenim λεκάνην, id est, *trullam*, vas appellant, in quod reiicitur, ut vocat in *Horis* *Cratinus*: *singultu contutitur? actutum aliquis afferat huc trullam*. *Polyzelus* in *Mimo Tyndarei*, in *trulleo* primum *lavabis*, *vomes*, *implebis*. Itaque vas hoc, λεκάνιον, id est, *trulleum*, proprie dicitur. Licet et λέβητα καὶ λεβήτιον, (id est, *pelvim pelviculamque*) vocitare: σκάφον quoque (id est, *scapham*) dixit *Aristophanes* in *Anagyro*. SEB.

ἐνπρεπεσιτέρα] Hic vero vulgata mala est et falsa, tuque pro ἐνπρεπεσιτέρα scribe, ut MS. noster habet, ἐνπρεπιστέα τοῦτω etc. huic paranda pelvis, huic adesse debet vel adaptari pelvis. IUNG.

ἐνπρεπεσιτέρα] Optime MSS. ἐνπρεπιστέα, quod, probante *Iungermanno*, in contextum recepi. mox ἐπαναπλέον eleganter libri MSS. et ita *Kuehnius* ad Codicis sui marginem adscripsit: *Apuleius* id concinne redundare potum simili modo dixit. Paulo post, cum pari consensu MSS. habeant ὀνόμαζον, sic fuit reponendum. Λεκάνην illa notione, quam hic *Pollux* adnotat, *Artemidorus* usurpavit.

τὸ ἐπάνω πλέον] MS. τὸ ἐπαναπλέον τοῦ πότου. et ita malim, nisi quod ποιοῦ potius, ut vulgo, retinendum. su-

pra VI, 25. etiam erat, ἔστι δ' εἰπεῖν, ἐπανίπλει τὸ ποτόν, καὶ ἐπανήει. sed alia ibi puto significatione, quasi de potu ad aliquem redeunte quasi in orbem. hic certe de nimio vino, quo quis se ingurgitavit, quasi refluyente et superfluyente per guttur accipiendum videtur. *Interpres*, ut forte video, prorsus deliravit, vel aquam potavit nimiam, qua et pelvim repletam adponit. IUNG.

καὶ γὰρ ἵνα ἐξίμ.] *Nam et id, in quod vomunt, λεκάνη vocatur.* alias usus vocis λεκάνη latius patet, et patinam lancemque significat. ΚΥΕΗΝ.

καλοῦσιν.] MS. ἀνόμουζον, pro καλοῦσιν, quod perinde est. Sic autem et apud Latinos poscebant pelvim nausea-bundi, ut Graeci λεκάνην. Ita forte accipiendum illud e *Caecilii Foeneratore* apud *Nonium* in *Pelvis*. *Pelvim sibi poposcit.* Caeterum pelvi et pinna iuncta, ut mox in *Cratini* verbis, ad provocandum nimirum stomachum, ut vinum nimia copia sumptum reiicerent, ait *Casaub.* XI. *Athen.* 10. et alibi se dixisse de isto more veterum. Ego adnotabam et ista *Aristoph. Acharn.*

— *Di.* φέρε νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.

Lam. τουτὶ πτίλον σοι. *Di.* τῆς κεφαλῆς νῦν μου λαβοῦ,

ἵν' ἐξεμέσω, βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.

La. οὗτος τί δράσεις, τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμῆν;

ubi *Schol. Vetus:* Πτερόν αἰτεῖ ἵνα ἐξεμέσῃ· εἰώθασι γὰρ οἱ δυσμετεῖς πτεροῦ χρῆσθαι. Quae *Suidas* descripsit: φέρε νῦν ἀπὸ etc. IUNG.

Κρ. μὲν ἐν "Ω. ἔφη, *Μῶν* βδ. etc.] C. V. "Ωραις ἐφ' ἡ μῶν βδελυγμίας ἔχει. unde legendum ἐν "Ωραις ἔφη

— μῶν βδελυγμίας ἔχει; πτερόν

ταχέως τις καὶ λεκάνην εἰσενεγκάτω.

— num fastidio laborat? pinnam celeriter aliquis et pelvim intro ferat.

Pinna in fauces demissa provocabant vomitum antiqui. C. V. ἐνεγκάτω. ΚΥΕΗΝ.

Κρ. μὲν ἐν "Ω. ἔφη, *Μῶν* βδ. etc.] MS. ἐφ' ἡμῶν βδελυγμίας ἔχει, πτ. τ. τῆς καὶ λ. ἐνεγκάτω· ni fallor, veram scripturam huius χρήσεως nos docens, quam post ἔφη, quod certe *Pollucis* est, ita concipiendam putem:

— μῶν βδελυγμίας ἔχει;

πτερόν ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω.

Optime βδελυγμίας. Noster *Pollux* id ipse explicat supra VI, 44. τὸ δὲ ἐπὶ τῷ κόρῳ δυσχεραίνειν, βδελυγμίαν Ξενοφῶν καλεῖ.

nausea nimirum ex repleto nimis stomacho. claro verbo, unde Latinum profluxisse credo, usus est *Hesychius*: Βδελυγμία, ναυσίαi dicens: et *Ναυσίασις*, βδελυγμός. adeo ut non probare possim *Parrhasii* interpretationem *singultum* interpretantis vulgatum βδέλυγμα. non ob singultum, sed ob nauseam pelvim poscat quis. Nec eo verbo etiam proprie mihi τὸ ἀποβλύζειν initio capitis videtur expressisse, pariter *singultare* vertens. Potius cum *singultu* vel *singultantem*, ut vomentes solent, *eicere* vel *reiicere*, dicendum puto, et hoc enim ἀναβλύζειν. *Hesych.* Ἀποβλύζων, ἀναβάλλον, τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἀνασπύων· ἔστι δὲ ἡ λέξις τῶν πεποιημένων. Scilicet ex sonitu τῶν ἐμούντων puto. clarum illud οἴνου ἀποβλύζων *Homeri*, quod *Etymologici* auctor in βλιμάζειν recte exponit, ἀπεμῶν· ὁ τρόπος ὀνοματοποιΐα, addit. Ita et in *Athenaei* verbis habuisti, quae indoctus caetera medicus de cottabo proferebat lib. XV. initio. Alias ad locum vulgatum *Cratini* *H. Stephanus* hic monuit similem locum esse apud *Plutarchum*: et iterum: σήμανον μάλ' αὐ κυερε, et nota pennam provocare vomitum. *Plutarchi* locum et adscripsit ex *Politic. Praecept.* hunc: καὶ πάλιν, αἰτοῦντα λεκάνην καὶ πτερὸν ὅπως ἐμέσῃ. IUNG.

[*Krat. μὲν ἐν Ὁραῖς etc.*] Ista *Cratini* fabula saepius utuntur *Grammatici*; diversis etiam in locis *Photius*, ut ex *Indice Auctorum*, quos citat, cognosco. egit in hac fabula de Atticae regionis fertilitate, et quos fructus singulis anni partibus produceret, in eaque re varie lusit. inde a *Grammaticis* diversarum [frugum nomina ex hac comoedia deprehendes allata. "Ὁρας autem, quem fabulae titulum inscripsit, anni esse tempora pluribus in locis ostendit *Galenus*, ut περὶ τροφῶν δυνάμεως lib. II. et lib. IV. ad VI. Ἐπιδημιῶν *Hippocratis*. sic et apud *Aristaenetum* et *Aelianum* ὠρῶν ἐγκρασία. et *Anonymus* ad *Ptolemaei Tetrabiblon* Commentator περὶ Ὁρῶν τοῦ ἔτους scripturum se promittit, agitur tum de quatuor anni temporibus. vide, si plura cupis et elegantiora, praestantissimum *Graevium Lect. Hesiod. Casaubonus* autem in *Athenaeum* libr. IX. cap. 4. in errorem incidit vitiosa *Commentatoris Aristophanei* lectione deceptus, ubi censet integrum fabulae fuisse titulum *Πυλαίας Ὁραῖ*. in istius enim *Grammatici* verbis, quibus utitur, emendandum existimo: *Κρατῖνος* δηλοῖ *Χειροσι*, *Πυλαία* καὶ Ὁραῖς, pro *Πυλαίαις Ὁραῖς*. *Πυλαία* enim *Cratini* Comoedia nobilis est in antiquis auctoribus. Protenus in ipso *Cratini* loco MSS. lectionem reduxi. quid enim βδέλυγμ' ἔχει,

ut fuit vulgatum? βδελύσσεισθαι inter alia *Suidas* exponit ναυτιῶν. tum εἰς in εἰσενεγκάτω, sic enim editum fuit ante nos, inducendum esse ceteris consentit MSS. *Falckenburgii Codex*.

Πολ. δὲ ἐν μίμῳ Τυνδαρέῳ] Τυνδ. SEB.

Πολ. δὲ ἐν μίμῳ Τυνδαρέῳ] C. V. ἐν Δημοτυνδαρέῳ. *ma- lim*, Δημοτυνδάρεω, a recto, Δημοτυνδάρεως, quam fabulam recenset et *Suidas* in Πολύζηλος, quo dramate actum videtur de populi Attici restitutione in integrum, ut in fabulis celebrata est ἡ Τυνδάρεω ἀνάστασις. vid. *Suid.* in ἀναβιῶναι. *Tyndari resurrectionem* tangit et *Lucianus de Saltat.* ubi *Interpr.* obscure, *instaurationem Tyndari.* KUEHN.

Πολ. δὲ ἐν μίμῳ Τυνδαρέῳ] Sed ad ea quae restant; ubi profecto quis adhuc pelvim poscere debeat, propter *Polyzeli* χοῆσιν. Sed MS. lectionem indicabo, nec te morabor. Primum titulus in MS. dramatis longe alius est quam vulgo, hic nimirum: Πολύζηλος δὲ ἐν Δημοτυνδαρέῳ. verissime. ita repone. vulgata lectio ἀποβλυστία. *Suidas*: Πολύζηλος, Κωμικός· δράματα αὐτοῦ· Νίπιτρα, Δημοτυνδάρεως, caetera. IUNGERM.

Πολύζ. δὲ ἐν μίμῳ Τυνδαρέῳ] *Kuehnius* in libri sui margine Δημοτυνδάρεω· sic scilicet MSS. quos sequutus ego, portentum illud vulgatae lectionis eieci. *Polyzeli Demotyndareum* cum aliis huius poëtae fabulis *Suidam* recensuisse *Iungermannus* auctor est. meminit etiam *Etymologus* in Ἐννεάκρουρος, ubi tamen verbis *Comici* damnum est datum, quod qua potuit reficere *Sylburgius* aggressus est, non iudico quam dextre: melius forte loco consulas, si sic reformaveris: Πολύζηλος Δημοτυνδάρεω· ἴξε δὲ πηγὴν εἰς ἔννεάκρουρον· ἔνυδρον τόπον, ῥητορικὴ. sed satius est tantisper expectare, dum libros emendatiores nanciscamur, qui nodum istum dissolvant. Idem in ἐπάκριος *Polyzeli Μουσαῶν γονὰς* adducit, et *Polluce* nostro atque *Athenaeo* lib. IX. nominatas. scripserat autem talis ingenii alias etiam fabulas, de quarum indole et argumento alibi dicam. Alium vero hunc *Comicum* ab *Historico* esse duco, quanquam rationes non habeam id prorsus affirmandi, cum extitisse quosdam constet, qui scribundis simul Comoediis et Historiis animum appulerint. historiam autem qui conscripserint *Polyzelos* binos reperio, alterum *Messenium*, qui *Ibyci* pater a quibusdam fuerat habitus, tradente *Suida* in Ἴβυκος, ubi ἱστορογράφον illum appellat, *Rhodium* vero alterum, qui res

patrias integro volumine luculente complexus est. opus id inscriptum *Ροδιακά*, quorum est in *Athenaeo* mentio lib. VIII. indidemque petita, quae ex *Polyzelo* Rhodio commemorat *Hyginus Astron.* cap. 14. an et alia plura protulerit in lucem, non perspicue cognovi. certe *Plutarchus* in *Vita Solonis* illum advocat testem in re longe diversa a Rhodiis Rhodiorumve republica. si quis itaque historicorum comoedias etiam composuerit, illum esse *Polyzelum Rhodium* existimo, quamvis hac in re nihil sedulo nec negare velim nec affirmare. id autem veterum lectione facile sibi quis observare potuit, patriam significari saepissime, si citent historicos, rarissime vero eam nominibus *Comicorum* apponi, ut mirum non sit *Polyzelum*, qui fabulas scripsit, *Rhodium*, aut cuiuscunque tandem gentis fuerit, non dici. Sed ad *Polyzeli* χρῆσιν veniendum, quam emaculavimus e MSS. et explevimus. addit et *Falckenburgii* Codex *ἐναποβάσεις* post *ἐνεκπλήσεις*. sic enim ante nos vulgatum pro *ἐνεκπλυνεῖς*. omnem vero locum recte constituisse *Iungermannum* existimo, etsi sit ipse dubius et incertus, praecipue quidem quod adtinet ad *Κυάνια*. *Kuehnii* profecto mihi non placet, cum reponere studet *κύνια*, uti fecerat et in ora libri sui.

λεκανίῳ etc.] Versus *Polyzeli* *Comici* ita legit C. V. λ. γ. π. μὲν ἀπονίψεις ἐν ἐξέμεις ἐν ἐκπλυνεῖς ἐν ἀποβάσεις κύνια. ex quibus fierent hi versus:

— *λεκανίῳ γὰρ*

πρῶτον μὲν ἐναπονίψεις, ἐνεξέμεις,
ἐνεκπλυνεῖς, ἐναποβάσεις κύνια.

— *In peloi enim*

primum quidem lavabis, evomes,
elues, intinges vestes sordidas vel nigras. KUEHN.

λεκανίῳ etc.] Ipsa χρῆσις ita in MS. nostro est, valde varians et auctior tamen: *λεκανίῳ γὰρ πρῶτον μὲν ἀπονίψεις, ἐν ἐξέμεις ἐν ἐκπλυνεῖς ἐν ἀποβάσεις κύνια*. ut solet scilicet, pro *ἐνεξέμεις, ἐνεκπλυνεῖς, ἐναποβάσεις* τὸ *ἀπονίψεις* in medio ita repositum habet, priore litera, quae η, aut si alia fuit, prorsus erasa. an forte itaque *ἐναπονίψεις, ἐνεξέμεις, ἐνεκπλυνεῖς, ἐναποβάσεις, Κύνια* ut hoc ultimum sit nomen proprium. Sed mehercle ego haec non constituo, et lubens hanc pelvīm do aliis, quum diu frustra ad eam nau-seem. IUNG.

λεκτίον.] C. V. *κλητίον*. quod eodem tendit. KUEHN.

λεκτίον.] MS. *κλητίον* ἔξιστι δ' αὐτὸ etc. pro *λεκτίον*. etc. IUNG.

λεκτίον.] MSS. obsecundavi, qui omnes κλητῖόν.

εἶπεν ἐν τῷ Ἀν. Ἀριστ.] Desunt in MS. εἶπεν ἐν τ. Ἀναγ. Ἀριστοφάνης et post σκάφην statim sequitur ταῦτόν δ' ἄν etc. Sine titulo interposito connectuntur omnia. IUNG.

εἶπεν ἐν τῷ Ἀναγύρω Ἀρ.] De *Aristophanis* hac fabula, veroque eius titulo et argumento large dixi ad lib. IX. ex MSS. autem *Pollucis* nostri Codicibus patuit, quam varie corrupta fuerit haec inscriptio. illam ubique nativam habet *Photius* in *Lexico*. Ipsa *Comici* verba in plerisque MSS. deperierunt: *Pollucem* tamen apposuisse indicio sunt *Excerpta Falckenburgiana*, quae χρῆσιν istam tam corruptam continent et deformem, ut non sine quodam animi cruciatu possim relegere, cum Codicem omnium revera principem tam foede commaculatum a librariis video. ecce vero, ut habeant, ubi coniectandi felicitatem et ingenium eruditi viri experiantur: καὶ ἡμισκάφης δ' ὡς ἐν τε ἐνποδιλονίων ἐμοῦμεν. ego vero, ut aliorum industriam provocem et excitem, proponere in animum induxi, quid cogitaverim ad hunc locum poliendum, etsi id omne invita forsitan fiet *Minerva*. σκάφην in istis verbis, cuius vocabuli gratia locus erat allatus, et ἐμοῦμεν etiam, quid sit cognoscimus; cetera sunt disiecta et quam maxime incerta. diversis ego tentamentis hunc locum versavi, nulla tamen hac coniectura potior est visa: Καὶ ἡμῖν σκάφη στί, ὡς ἄν ἐν τῇ ποιοῦ οἶνον ἐμῶμεν. *Et nobis adest scapha seu pelvis, ut in ea convivii vinum evomamus*: seu malit aliquis, τὸν ποτὸν οἶνον, *vinum epotum*; quod alteri ferme anteposuerō. parum equidem a vestigiis corruptae lectionis recedo, neque dubito, quin nemo non facili negotio sit animadversurus, quodcunque ex illa scriptura poteram, studiose servasse. porro id quivis etiam videt, egregie *Pollucis* menti satisfieri, si nostram emendationem admiseris; quid enim in his liquidius quam σκάφην tale fuisse vasculum, in quod evomerent? Reddidi vero in contextu illam lectionem, quae mihi fuit melior visa, quamvis id fortean a plerorumque sententia abhorreat, non eo sane quod illam indubitate veram existimarem, sed quod aptius videretur in textu talem exhiberi scripturam, quae intelligi possit, neque menti *Auctoris* sit incommoda, quam monstruosam. Σκάφην autem sic usurpavit etiam *Basilius* in *Homilia* adversus Ebrios.

77.

ταυτὸ δ' ἄν τις etc.] Sic itaque MS. ταῦτόν δ' ἄν τις et εἶποι τοῦτο καὶ περὶ etc. IUNG.

ἐναπονηπιτίον.] Pro ἐναπονηπιτίον MS. ἐναπονηπιτόμεθα, quod mihi magis placet quam vulgatum. IUNG.

ἐναπονηπιτίον] Commode MSS. ἐναπονηπιτόμεθα. ita restitui in contextu. dicit autem *Pollux* ὃ ἐναπονηπιτόμεθα, uti *Polyzelus* praecedenti capite: *Λεκανίω μὲν γὰρ πρῶτον ἐναπονηπιτίον*. ubi simul observa, *λεκάνη* vel *λεκανίω* fuisse veteres usos ad corpus abluendum aut pedes, quod hic de *λεκάνη* *Pollux* adnotat. Sed addendum obiter de istorum hominum ineptiis, qui in capita distinxerunt hoc *Pollucis* volumen. quamvis enim ubique eorum imperitia eluceat, hic praecipue tamen, cum haec a praecedentibus, cum quibus indissolubili nexu sunt coniuncta, separarunt. In *Aeschyli* vertendo loco sic se gessit *Interpres*, ut plane dubitem, an quis, si id etiam ageret consulto, futilius vertere possit. ibi vero offendit me *θεοφόρων ποδῶν*. vide, num potius legendum *θεοφόρωνων*, id est, *θειῶν*, quae loquendi formula tragico cothurno conveniens. *Hesychius*: *Θεόφορος, θείου*. extarent ista modo in MS. eorum calculo haud dubie coniecturam meam haberem confirmatam. *σκίαη* vero *λεοντοβάμων*, quae leonibus innititur. ad eundem sensum nescio quo loco legerim *τράπεζαν ἀργυροβάμονα*, quae pedibus argenteis esset suffulta.

Ὅμηρον εἰπόντος] MS. λέβητα, καθ' Ὅμηρον. Versus *Homeri* sunt omissi. IUNG.

ὡς ἄρ' ἔφη, etc.] *Odyss.* τ, 386. SEB.

κατ' Αἰσχύλον] MS. καὶ τὰ Αἰσχ. Sed id recte emendatum ibi. IUNG.

που σκ.] MS. ποῦ σκ. *Aeschyli* χρῆσις in MS. nostro omissa est quoque. videntur autem post *χαλκήλατος* nota interrogationis signanda. IUNG.

78.

καὶ ποδανιπήρ etc.] C. V. καὶ ποδανιπήρ οὐ παρ' Ἡρόδοτον μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Διοκλέους Βάνκαις· ὕδρια τις ἢ χαλκοῦς ποδανιπήρ λέβης· τὸ δὲ ἀπ' αὐτοῦ ὕδωρ νιπτρον ἢ λουτριον ἢ ποδάνιπτρον. *Herodotus* in *Euterpe*, φασὶ ἐκ τοῦ ποδανιπήρος τῷγαλμα γεγονέναι. *Dioclis* versus hic forsitan fuit:

ὕδρια τις, ἢ χαλκοῦς ποδανιπήρ λέβης.

hydria quaedam et aeneus pedibus abluendis lebes.

Λούτριον firmat *Hesychius* in h. v. πλυντήριον in hac notione vix reperietur. *λεοντοβάμων* *σκίαη* est *scapha* leonibus aeneis insistens, loco pedum. KUERN.

καὶ ποδονιπτῆρ] In quo modo defecit noster MS. id insigniter explet, duobus auctorum nominibus nobis largiens rursus cum χρήσει, quae quod ad vulgatos perierant funditus. integra enim linea deest. tu itaque sic restitue versum penultimum ut in MS. est: καλεῖται μέντοι καὶ ποδανιπτῆρ, οὐ παρ' Ἡροδότῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Διοκλέους Βάγκαις·

ὑδρία τις, ἢ χαλκοῦς ποδανιπτῆρ λέβης.

Τὸ δὲ ἀπ' αὐτοῦ ὕδωρ, νίπτρον, ἢ λούτριον, ἢ ποδάνιπτρον, ὡς ἐν Ἡρωσιν etc. egregie, ni fallor, omnia. Illustrabimus porro. Primum ποδανιπτῆρ, non ut vulgo ποδονιπτῆρ, scribendum confirmant subiectae χρήσεις. Herodotea haec est, quam Noster saltem innuit, Euterpe c. 172. de Amasi: ἦν οἱ ἀλλὰ τε ἀγαθὰ μυρία, ἐν δὲ καὶ ποδανιπτῆρ χρήσεις· ἐν τῷ αὐτῷ τε ὁ Ἀμασις καὶ οἱ δαιτυμόνες οἱ πάντες τοὺς πόδας ἐκάστοτε ἐναπενίζεατο. Diocles Comicus et alibi a Polluce citatur, sed hic in Bacchis. Suidas: Διοκλῆς, Ἀθηναῖος, ἢ Φλιασῖος, ἀρχαῖος Κωμικός· σύγχρονος Σαννυριῶνι καὶ Φιλυλλῶ· (ita scribe, non Φιλλυλλίῳ) δράματα αὐτοῦ Θάλαττα, Μέλιται, Ὀνειροί, Βάγκαι· Θυέστης β'. In eo ὑδρία et χαλκοῦς scripsi, credo, non temere, quamvis in MS. illud sine accentu ὑδρια esset, hoc vero oxytonως χαλκοῦς· quod tamen indicare volui. Sequitur post exemplum e Diocle de aqua, qua pedes lavamus. ubi λούτριον ex MS. habet. rectissime, credo: χρήσιν ex Aristophanis Heroïbus supra habuisti VII, 167. ubi etiam λούτριον MS. et id probavi etiam ex Hesychio. ibi in ea χρήσει et ἀπόνιπτρον, cuius et hic mentionem fecisse mihi valde verisimile est. nam et supra VII, 40. ait: νίπτρα μὲν Αἰσχύλος, Ἀριστοφάνης δὲ ἀπόνιπτρον. ubi vides et Aeschylī χρήσιν innuisse, quem hic modo attulit. quare, ut dixi, credo omnino et hic allatum. non tamen ποδάνιπτρον, ut ex MS. scripsi, eiiciendum est. potest et illud fuisse ibi, et satis magno teste Homero nititur, qui in Ὀδυσσ. τ. bis, vers. 343.

οὐδέ τι μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
γίγνεται. —

et ibid. v. 504.

οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερον ἔκχνητο πάντα.

Sic de ἀπόνιπτρῳ in Acharnensibus Aristophanes:

ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας.

Quem locum et Eustathius innuit, ubi ad prius allatum Homeri versum 343. ita commentatur: ποδάνιπτρα δὲ ἢ αὐτὴν λέ-

γει τὴν νίψιν τῶν ποδῶν, ἢ τὸ ὕδωρ ᾧ πόδας νίπτονται, ὃ καὶ ἀπόνιπτρον ἔλεγον· ὡς καὶ ὁ Κομικός ἐν Ἀχαρνέσσι δηλοῖ· ne quis putet illud ἀπόνιπτρον aliis usibus potius destinatum quam pedibus, de quorum ἀπονίψει hic potissimum agitur. Eundem Comici locum attulit et Suidas in ἀπόνιπτρον, ubi et adfert morem proclamandi, ne in quem progredientem effunderetur: Ἀπόνιπτρον. Ἀριστοφάνης· ὡσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας· εἰώθασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι εἶποτε ἐκχέοιτο ἀπόνιπτρον ἀπὸ τῶν θυρίδων, ἵνα μὴ τις βραχῆ, λέγειν τῶν παριόντων ἐξίστω· quae ideo tota adscripsi, uti veterum morem, si possem restituere. Ipsa enim formula, ni fallor, in Suida periit, et ultima disiecta sunt. Ego ita restituendum puto: ἵνα μὴ τις βραχῆ τῶν παριόντων, λέγειν ἐξίστω. ne quis aspergeretur, dum effunderent, praecedentium ad aedes, proclamasse eos, Recede, vel Cave: ἐξίστω, pro ἐξίστασο, notum. Vix dubitabis de hoc, si legeris totum Aristophanis locum, ad quem dum ista scriberet respexit. Estque hic:

— ἀλλ' ὁ Κοισύρας, καὶ Λάμαχος,
οἷς ὑπὲρ ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτὲ,
ὡσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας,
ἅπαντες ἐξίστων παρήνουν οἱ φίλοι.

Ubi et Scholiastes, unde sua Suidas descripsit, in eadem formula emaculandus videtur: εἰώθισαν εἶ ποτε ἐκχέοιτο ἀπόνιπτρα ἐκ τῶν θυρίδων, ἵνα μὴ τις βραχῆ τῶν παριόντων, ἐξὼ λέγειν. Pro ἐξὼ nimirum ἐξίστω lego, nam statim subiicit: παίζει οὖν πρὸς τὸ ἐξίστω ὄνομα, ὁμώνυμον ὄν τῷ, ἐκχώρησον. Sed ne me nimis ἐξίστασθαι dicas ταύτης τῆς ὁδοῦ εἰς πάροδον, pergam. IUNG.

καὶ ποδονιπτήρ etc.] Adiciam omnem, sicuti ante nos fuit editus, Pollucis locum, ut cum istis, quae reposuimus e MSS. componere possis, et quid distent aera lupinis indicare: καλεῖται μέντοι καὶ ποδονιπτήρ· λέβης τὸ δὲ ἀπ' αὐτοῦ ὕδωρ νίπτρον, πλυντήριον ἢ ποδόνιπτρον etc. Splendidiora longe et pleniora quae de MSS. dedi. Plurimos autem in veterum monumentis commemorari Diocles ex solo Meursio didiceris in Bibliotheca Graeca. Hunc vero Comicum Suidas, cuius verba retulit Iungermannus, Atheniensem gente aut Phliasium fuisse tradit, vel quod ipsi patria fuerit dubia, vel quod oriundus Phliunte praecipuam tamen aetatis partem Athenis egerit, quam rem saepius in causa fuisse, ut duplici quis patria censeretur ortus, alibi exemplis similibus luculente demonstrabo. alias sane et Diogenes inter Phi-

iosophiae *Pythagoricae* columnina *Dioclem* *Phliasium* enumerat, quem ego tamen diversum existimo a *Comico* nostro. Ad fabulam eius *Bacchas* quod attinet, eam et singulo numero *Βάκχη* appellatam reperio. sic quidem apud *Photium* in *Κακὰ κακῶν*, *Διοκλῆς Βάκχη*, itaque legendum apud *Suidam* in illa voce. *Pollux* vero noster et alibi *Βάκχας* eius nominavit, et *Μελίττας*, nam haec quoque *Dioclis* est *Comoedia Athenaeo* etiam laudata, qua forsitan apum solertiam et sedulam industriam, quae constitutam bene rempublicam imitaretur, exposuit, quemadmodum in *Anibus* suis alia ratione in re non longe diversa *Aristophanes*. meminit eius et *Hesychius* in *Τίγγα*· *Διοκλῆς ἐν Μελίτταις*. ubi *Sopringius* inauspicato ἢ *μίλτος* restituere cogitat, quem viri non indocti errorem castigavit *Berkelius* in notulis ad *Hesychium* MSS. *Non procedit Sopringii emendatio; nam Diocles Atheniensis in Μελίτταις citatur a Suida. Diversus est a Diocle medico, quem Hesychius citat in λαπάροι et συγκομιστός. Ista de Μελίτταις hic addere volui, ut simul omnia de Diocle Comico illiusque fabulis, quantum ad Pollucem, complecterer. Ποδόνπιτρον est in hoc Adagio, Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδόνπιτρον. quo de videndus Zenobius Cent. III.*

πέλυν] C. V. *πέλλιν*. *Hesych.* *Πελλὰς ἢ πελλίς, λεκάνη. Salmas.* V. C. *πέλθην*. legendum, *πέλλην*. ΚΥΕΗΝ.

πέλυν] Pro *πέλυν* MS. *πέλλιν*. et vulgatum quidem *πέλυν* sinam alios quaerere. mihi stat adhaerere lectioni vetustae, quam noster *Palatinus* servavit. Eam enim firmat glossarius princeps *Hesychius*: *Πελλίς, ἢ πελλὰς, λεκάνη*, satis clare, ut *Noster*, *λεκάνην*, id vocabuli exponens. Ceterum *pelvis* vocabulum, a *pedis lavatione*, ut *pedeluis Varro* libr. IV. de ling. Latin. Sed viri docti fere dissentiunt, et ab hoc Graeco, quod hic noster *Pollux* refert, esse aiunt, ut *Bayf.* de Vasc. ut *Magnus Scaliger Coniectan.* ad eum locum, ut *Ursinus* Adpendice ad *Triclin.* apud quem in verbis *Pollucis* male est, *πέλυκα dici a Tragicis τὴν λεκάνην*· οἱ δὲ *Αἰολεῖς*, inquit, *πέλυκα μ. τ. ξ. λέγουσιν*. IUNG.

πέλυν] Optime MSS. *πέλλιν*, quam scripturam, favente *Iungermanno*, in contextum reduxi. in veteri *Glossario* MS. *πέλλίς, pelvis*: opportune; videturque sane Auctor istius *Glossarii* originem Romanae vocis veram agnovisse. scilicet antiqui non solebant fere duplicare easdem literas, ut marmora testantur et vetustissimi Codices, in quibus plerasque illas voces, quae duplici litera eadem solent apud nos scribi, unica tantum exaratasprehendimus. istius rei capi pos-

sunt exempla e *Pollucis* nostri Codicibus MSS. iamque monuisse subit memoriae de *σάκω* et *σάκκω* similibusque aliis. hoc igitur pacto *πέλις* pro *πέλλις* olim scriptum erat. sic in *Etymologo* *πέλος*, quod *Hesychio* aliisque *πέλλος*. *Aeolicum* interponas digamma *πέλις*, et ipsissimam e vestigio vocem Romanam habebis, ut *ὠόν*, *ovum*, *αἰών*, *aevum* etc. Adeundus in *Etymologico Vossius*, qui plurimos adducit illam originem amplexos; sed ipse cum omnibus istis vulgatam eamque pravam *Pollucis* scripturam retinet, neque rem satis accurate enucleat. in sequentibus etiam librariorum supina negligentia *Polluci* damnum dederat, ubi nobis pro *πέλικαν* vel *πελίκαν* a *πελίκη*, vel *Aeolice* *πελικά* obtrudebatur *πέλυκα*. illam autem praecipue ligneam fuisse ex notatione vocis ostendit *Pollux*, ἀπὸ τοῦ πεπελεκηθέναι· quibus ducibus obsequutus sum. hoc ipsum de *πέλλαις* *Etymologus* tradit, quas exponit *ξύλινα ἄγγεῖα*, quaeque profecto quiddam habent cum τῇ *πέλλι* commune. sed de *πελίκης* origine aliud ego longe diversum e lingua Phoenicia protulisse memini supra, quod multo maiorem veritatis habet speciem. ad *πέλλας* vero quod adtinet, qui ἀπὸ τοῦ πεπελεκηθῆναι deducendas aiunt summe nugantur, etsi et in ea sit opinione *Eustathius*. Apud *Hesychium* autem *πεπελεκηθῆναι* ut reponatur pro *πεπελεκίσθαι*, non ego equidem necessarium duco, quamquam haud clam me sit, quid de *πελεκεῖν* et *πελεκίζειν* *Grammatici* statuunt, quae utut plerumque ita recte procedant, non ubique tamen sic se habent. sed *πελεκεῖν* vero frequentissimum, quod sane non tantum de lignis, sed et lapidibus dici consuevit. οἱ ἑβδομήκοντα Βασιλ. Γ. κ. στ. Καὶ ἐπελέκησαν οἱ υἱοὶ Σαλομών. *Philoxenus*: *Πεληκῶ*, *dolo*, *fomes*: et in eodem *πελεκῶν*. *Πελεκῶ*, *dolat*: hinc *πελεκητής*, *dolator*, et *πελέκημα*, *fomes*, *assula*. *λίθους ἀπελεκήτους* habent dicto loco LXX. viri, et *ἀπελεκήτους* alibi solummodo, non addita voce *λίθος*. igitur ἀπὸ τοῦ πεπελεκηθῆναι *πελίκη*, quod *dolata* sit et *polita*. Sed in istis iam ego nunc nimis diu commoror.

πέλυκα] MS. *πέλικαν*. *Hesychio*, *πελίκαν*, (ita enim legit *Casaubonus* pro *πελεκάν*) *εἶδος ποτηρίου ξυλίνου, διὰ τὸ πεπελεκίσθαι*. Sed hic ἐπὶ *λεκάνης* dicitur. *SEN*.

πέλυκα] C. V. *πέλικαν*. C. A. *πέλυκα*, ni fallit fugiens scriptura illius Codicis. *Salmas.* etiam legit *πέλικαν*. *KUHN*.

πέλυκα] MS. οἱ δὲ *Αἰολεῖς* *πέλικα*, per *ι* in medio. ultima tamen litera quae post *α* sequebatur penitus erasa. sine dubio *ν* fuerit, et scriptum perinde ac in *Seberi* MS. fuit, *πέλικαν*· et ita restituendum fuerit. Certe noli dubitare huc spectare *Hesychiana*: *Πελικάν*, *εἶδος ποτηρίου ξυλίνου διὰ τὸ*

πεπελεκίσθαι· ἄλλοι ξυλίνη λεκάνη. en quam clare ξυλίνη λεκάνη· non lac lacti similis, quam hoc *Nostri* verbo, μάλιστα τὴν ξυλίνην, quae sequuntur. Eiusmodi diversis usibus inservisse saepe et adhibita, tralatitium notare est. unde tam multa a nostro *Polluce* in diverso instrumento repetuntur vocabula. Apud *Hesych.* vero πέλικα, vel πελίκαν scribendum putat *Mag-nus Casaubonus XI. Athen. 13.* IUNG.

ἀπὸ τοῦ πεπελεκημένοι.] MS. πεπελεκῆσθαι. *Eustath. Odysse. fol. 219.* πελεκῶ μὲν ἐπὶ ξύλων· πελεκίζω δὲ ἐπὶ προβάτων, καὶ ὄλων ζώων. SEB.

ἀπὸ τοῦ πεπελεκημένοι.] C. A. ἦν ἀπὸ τοῦ πελεκεῖσθαι. C. V. ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι. *Salm.* πεπελεκίσθαι legit ex V. C. alius eiusdem Codex πεπελεκεῖσθαι· malim πεπελεκίσθαι, quod securi sit excisa, a πελεκίζομαι. KUEHN.

ἀπὸ τοῦ πεπελεκημένοι.] Ante ἀπὸ in MS. vocula ita penitus erasa est, ut, quae fuerit, conici non possit. videtur ἦν fuisse. sed magis quadrat ὡς vel οἶον vel tale. pro πεπελη-κέναι tam noster MS. quam *Seberi* πεπελεκῆσθαι, ut scribendum certe est. et ita quoque apud *Hesychium* in πελίκαν scribendum videtur pro πεπελεκίσθαι. Est et apud *Etymologico-graphum* ita per η in πέλλας. vid. *Eustath.* ad Ὀδυσσ. ε. et *Suidam* in πελεκῶ. IUNG.

ἵνα δὲ ἀποπλ.] MS. ἱναποπλύνεται. SEB.

ἵνα δὲ ἀποπλ.] C. A. ἱαμα δὲ ἱναποπλύνεται ἐκπώματα etc. KUEHN.

ἵνα δὲ ἀποπλ.] Scribe ut in MS. nostro et *Seberi* est: ἵνα δὲ ἱναποπλύνεται· quamvis *Noster* suo fere more ἐν ἀποπλ. duabus vocibus. Idem *Noster* deinde omittit τὰ. IUNG.

ἵνα δὲ ἀποπλύνεται etc.] Nostris Codicibus obtemperavi, qui ἱναποπλύνεται, quod est efficacius. Quod ad ὀλκαῖον autem, *Polybius* ὀλκίον habet, uti scriptura diversa, sic et significatione: πάντες ἐκ χρυσῶν ὀλκίων ἠλείφοντο κροκίνῳ μύρῳ· non quod in ὀλκίοις unguentum asservari soleret, sed ut ostendat *Antiochi Eriphanis* profusissimam luxuriam, qui in illa splendidissima pompa, quam describit *Polybius*, homines unguento perfundi voluerit ex ὀλκίοις. Est et ὀλκεῖον in ista *Ptolemaei Philadelphi* verè regia pompa, quam accurate descriptam reliquit *Callistratus* apud *Athenaeum* lib. V. inter alia praeferuntur βίκοι δέκα, ὀλκεῖα δύο, ἐκάτερον χωροῦν μετρητὰς πέντε.

ὀλκαῖον] MS. ὀλκαῖον habet. Inveniri nempe et cum tenui spiritu haec notarunt iam viri docti. *Hesychius*: Ὀλκαῖον, λακάνη, νιπτῆρ, κρατήρ· et Ὀλκίον, μέγας κρατήρ. Habuisti

id et supra, ubi tamen MS. erat defectus VI, 100. ubi quoque spiritu leni est. Id Gallice *raniot* dici ait *Bayf. de Vasc.*
IUNGERM.

λουτήριον.] *Gl.* λουτήρ, *labrum*: λουτηρίσκος, *labellum*.
vid. *Hesych.* in Ὀλκαῖον. KUEHN.

79.

τάχα δὲ καὶ ὑπόστ.] C. A. et *Salm.* τάχα καὶ ὕ. κ. ὦ. ἔ. τ.
Δημοπράτοις et sic ultimum habet et C. V. nec mutat ullibi.
eadem est lectio *Salmasii*. KUEHN.

τάχα δὲ καὶ ὑπόστ.] Sic et in MS. nostro fuit, sed δὲ penitus erasum est, et bene, ut videtur. IUNG.

τάχα δὲ καὶ ὑπόστατον κλ. etc.] Modo fuit in vulgatis insertum culpa librarii δέ· τὸ δὲ ὑπόθημα, quod delevi, mox enim proprio loco τάχα δὲ etc. Superius ad hunc librum dixi de ὑποστάτω, atque ὑποστάτην etiam appellari, ut ibi erat in vulgatis, monstravi. addendum hic eadem et ὑποστήματα dici a *Callistrato*: Δελφικὸὶ χρυσοὶ τρίποδες ὑποστήματα ἔχοντες. Idemque alibi βάσεις. Ego vero non ita stricte ac *Iungermannus* haec ὑπόστατα capiam, sed de quibuscunque suppositoriis. alias orbiculos illos, quibus in mensis ad imponenda vasa mensaria veteres utebantur, appellare licet *cesticellos* vel *arculos*, quos proprie dicebant circulos impositos capiti ad ferenda facilius onera, indeque explicare soleo *Isidorum* in *Glossis* sic scribentem, *Arculis, circulis*. Videndus in utraque voce *Festus*.

Δημοπράταις] *Δημοπράτοις*, ut et infra segm. 81. SEB.

Δημοπράταις] MS. *Δημοπράτοις*, et semper ita scribendum, supra segm. 46. habuisti eadem, ubi illud ὑπίστατον quoque ex MS. restitui. Et hinc discimus quid sit ὑπόστατον, a *Lexicographis* nescio an adhuc explicatum: ὑπόστατον, ὑπόθημα est ἐκπωματων, *Homero* ὑπόκυκλον, simili ratione ut κύκλον mox explicat ἐπίθημα τρίποδος. *Hesychius*: Τρόκυκλα· τοὺς ἀστραγάλους τοὺς ὑποτιθεμένους τῷ πνυθμένι τῶν τρίπόδων. Locus autem *Homeri* Ἦ. σ. quem eundem et *Noster* et *Hesychius* respexit, utrique ὑπόκυκλα una voce legentes, est de tripodibus illis αὐτομάτοις, quos *Vulcanus* fabricat. cuius lectionis mirum *Eustathium* non mentionem facere, sed saltem illam, quae ὑπὸ κύκλα habet, explicare. A tripodibus hoc ad vasa potoria *noster Pollux* non inepte, credo, transfert. Vel valde vero fallor, vel tale quid apud Latinos fuit, scilicet et illos usos fuisse orbiculis, cui vasa escaria et potoria imponerentur, ne mappam foedarent. Hodie sane moris id est adhuc, praesertim in magnatum mensis. Id genus

σνεναρίου *Basin* Trebatio dictum adnotavit *Iunius Nomenclatore*, nempe l. 100. *haeres*. §. 5. D. de Legat. 5. *Cui Corinthia vasa legata essent, et βάσεις quoque eorum vasorum collocandorum causa paratas deberi, Trebatius respondit: Labeo autem id non probat, si eas βάσεις testator numero vasorum habuit. Proculus vero recte ait, si aeneae quidem sint, non autem Corinthiae, non deberi.* Certe ad maculas mapparum impressas mihi sunt in mentem illa *Martialis* lib. XIV. Epigr. 158.

Gausapa villosa, vel mantile.

Nobilius villosa tegant tibi lintea citrum:

Orbis in nostris circulus esse potest.

Ubi *circulus* labes est impressa a paropside vel poculo, ut et *Turnebus* IX. advers. 24. explicavit. Hinc vero patet, quod hoc non recte acceperit idem *H. Iunius* ad nescio quod *Chirurgicum* instrumentum. Excipulum, ait in *Nomencl.* ego vocitabo, pace eruditorum bona, vasculum quod subiicitur a *Chirurgis*, dum sanguinem detrahant scalpello, ab eius vasculi usu, quod subiicitur doliorum fistulis: ὑπόθημα *Poll.* ὑπόστατον, ὑπόκυκλον. si enim *Pollux* tale vasculum intellexisset, capite 20. antecedente, ubi quae πρὸς πίθους exsequebatur, id nominasset et explicasset, sat scio. IUNG.

ἐπὶ πάντων] C. A. ἐπεὶ π. ὕ. ΚΥΕΗΝ.

χρυσέα δέ σφ' ὑπόκ.] *Iliad.* Σ, 375. ubi quaedam exemplaria: ὑπὸ κύκλα ἐκ. ut sit tmesis pro ὑπέθηκε, supposuerat: ὑπόκυκλον autem συνθέτως legitur *Odyss.* δ, 151. SEB.

χρυσέα δέ σφ' ὑπόκ.] C. A. χρυσεῖα σφὺ ὑπόκυκλα etc. ΚΥΕΗΝ.

καὶ πύνδακα] E MS. priores editiones πύνδ. SEBER.

καὶ πύνδακα] C. V. πύνδα, omissa κα. C. A. in πύνδακα finit hoc caput. ΚΥΕΗΝ.

καὶ πύνδακα] MS. καὶ πύνδα καὶ ἄλλοι, etc. sed mendose, ut quisvis videt. hoc tamen recte, quod prima syllaba *v* est, quum antea vulgati ubique male *ι* hic habebant, quod recte a *Sebero* nostro eiectione, illo substituto. *Pherecratis* Ἀῆροι et ab *Athenaeo* laudantur, ut adnotavit *Casaubonus* III. *Athen.* 15. Versus *Pherecratis* in MS. desunt: possunt autem ita reconcinnari:

λαβοῦσα μὲν τῆς χοίνικος τὸν πύνδακα
ἔσέκρουσεν. IUNG.

εἰσέκρουσεν.] *Introrsum adegit*, ut ita minor fieret mensura. et hoc ipsum paulo post ex *Aristophane* dicitur ἐκκρού-

σασθαι τ. π. loco movere suo fundum mensurarum: μέτρον τὸν πύνδακα ἐκκεκρουμένον vocat *Theophrastus Ethic. Charact.* c. 12. ubi *Casauboni* emendatione nil opus est. KUEHN.

Ἄριστοφ. γοῦν ἐν Δρ. etc.] MS. ita habet: ἐν Ἀήροις, καὶ Ἄριστοφάνησ κεκλήκασιν· iterum omissis his, γοῦν ἐν Δρ. ἢ Κ. ἐκκρ. τ. π. εἶρηκε. Et sane τὸ κεκλήκασιν in vulgatis forte reponendum hinc videtur potius sane quam subaudiendum, ut legamus nempe ἐν Ἀήροις κεκλήκασιν, λαβοῦσα etc. *Pherecratis* versiculum illustrat *Casaub.* noster ad *Theophr. Charact.* περὶ βδελυρ. quem vide. posset et post ἄλλοι τε poni. De *Aristophanis* Dramasin aut Centauro vid. *Casaubonum* nostrum VII. *Athen.* 14. ubi et pro ἐκκεκρουσάμενος forte emendandum arbitratur ἐκκεκρουσάμενος. IUNG.

Τριπολέμω] C. V. bene *Τριπολέμω*. laudat et *Athenaeus Sophoclis Triptolemum*. KUEHN.

Τριπολέμω] MS. *Τριπολέμω* Σοφ. et ita omnino scribendum est. illud τ adpendulum τῷ π oculos descriptorum effugit facile, ut notavimus et alibi. *Tripolemium* nullum *Sophocles* scripsit, nescio an non et alius nemo. De *Triptolemo* vide, qui laudant, multos bonosque apud *Casaubonum* nostrum Catalogo Dramatum *Sophocleorum* VII. *Athen.* 4. ubi non aliter habet in hoc loco, quem profert, indeque restituit corruptam *Sophoclis* χρῆσιν apud *Etymologicographum* in ἀπυνδάκωτος. IUNG.

Τριπολέμω Σ.] Uti restituit e MSS. ad oram sui Codicis Doctiss. *Kuehnius*, sic et in suo *Sophocle Meursius Pollucis* adduxit verba. bene habet igitur *Τριπολέμω*, quod praeter MSS. lucide patet etiam ex isto *Hesychii* loco: Ἀπυνδάκωτος, ἀπύθμενος. Σοφοκλῆς Τριπολέμω· ἐν δὲ Ἰφιγενείᾳ πύνδακα τοῦ ξίφους τὴν λαβὴν ἔφη. in verbis autem summi *Tragici* insolentiam illius verbi τραπεξοῦσθαι attende, quod alibi haud temere reperias. Sed de πύνδακι hoc amplius adnotare lubet, videri scilicet extitisse apud antiquos Graecos πύνδος, eiusdem utique notionis ac πύνδαξ, indeque manasse Romanam vocem *fundus*, in cuius incunabulis inquirendis oleum et operam perdidit eruditi viri, ne quid gravius dicam. consule *Vossium* in *Etymologico*. π mutatum in f, quod tam est perspicuum et usitatum, ut exemplis ad illam rem abuti nolim. significavit autem cuiuscunque rei imum proprie vocabulum istud, eaque de ratione πύνδακα τοῦ ξίφους ensis capulum appellavit *Sophocles*: quod ipsum et *Eustathius* observavit e *Pausania* ad II. A. *Hesychius*: Πύνδαξ, πυθμῆν.

ἀπ. οὐ τραπεζοῦται κ.] *Salm. in mensa sisti non potest aut stare.* ΚΥΕΗΝ.

ἀπ. οὐ τραπεζοῦται κ.] *Εα χοῆσις, ἀπυνδάκ. οὐ τραπέζ. κήλ. in MS. nostro omissa est, statim additis verbis capitis sequentis, sine titulo interiecto. Adfertur ea et a Suida in πύνδαξ. quae tamen αὐτολεξεί described ex Eustathii παρακβολαῖς ad Ἴλ. λ. qui παροιμίαν esse ait, et ἀπυνδάκωτον exponit ἀπυθμένιστον. Sed ad sequens caput, cuius initium et suis inserit Rhodig. VIII. Antiq. Lect. 15. IUNG.*

80.

περὶ τραπ.] C. A. in margine, ut semper fere tituli sunt marginales, *Περὶ τῆς ἐν ὄψοις ὑποκειμένης τραπέζης* ubi ἐν ablatum vellem. nec *Salm.* titulum vulgatum legit. ΚΥΕΗΝ.

ἢ δέ] *Salm.* ἢ δέ non legit. ΚΥΕΗΝ.

καὶ τρίπ. ἂν καλ.] C. A. omissis interiectis pergit τὸ δὲ ἐπίθεμα τῆς τρίποδος etc. ΚΥΕΗΝ.

καὶ τρίπ. ἂν καλ.] Laudat haec *Rigaltius* noster ad ista *Artemidori* lib. I. *Onirocr.* c. 76. *τράπεζα δὲ τρίποδος οὐδὲν διαφέρει· οὐδὲ ἄλλο τι σκευός, ᾧ τις ἐπιδεικνέι· nempe ipse Onirocritica.* IUNG.

εἶρηκε γοῦν] MS. εἶρηκεν γ' οὖν. IUNG.

Τελμησεῦσι] MS. *Τελμισεῦσι* emenda: *Τελμισσεῦσι*, ut supra MS. segm. 72. ubi probavi pluribus. locum hunc respicit et supra VI, 83. IUNG.

Τελμησεῦσι] *Τελμισσεῦσι* restitui cum *Kuehnio*. ea de scriptura superius affatim est actum. In *Aristophanis* autem altera χρῆσει corrigendum putavi τὸ τρίποδ' ἐξένεγκε, sicut in ipso *Comico* *Iungermannus* extare docuit. *Callistratus* apud *Athenaeum* lib. V. plus una vice mentionem iniicit τρίποδων *Δελφικῶν*, ubi non *tripodes Delphicos* intellige, sed *Delphicas mensas*.

καὶ τὸν τρίπουν etc.] MS. καὶ τῷ τρίποδ' ἐξένεγκε etc. sed pro τῷ videtur quis τὸν reponere voluisse. Sed MS. ut est apud *Comicum* ipsum habet. malim tamen τῷ, scilicet τῷ τρίποδε. Scribe itaque: καὶ τῷ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον. Ita prorsus enim et apud *Comicum* in *Ecclesiastusis* est, nisi quod editio *Rapheleng.* τῷ habet, quod σφάλμα τυπογράφων, credo. IUNG.

καὶ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τῇ Ἀναβ.] *Xenophontis* locus est *Ἀναβάσ.* lib. VII. in convivio *Seuthae*: τρίποδες εἰσενήθησαν πῦσιν· οὗτοι δ' ὅσον εἴκοσι κρηῶν μεστοὶ νενεμημένων etc. IUNG.

ὥσπερ καὶ τριπόδια, καὶ πράγματα.] C. V. ὡς ἐν Ἰπποκόμῳ Μενάνδρου, τὰς δ' ἐκ μέσου τριπόδια καὶ πραγματά· leg. τραγήματα, ut in *Equisone Menandri*:

τὰ δ' ἐκ μέσου τρ. καὶ τραγήματα.

Illos tolle e medio parvos tripodes et bellaria.

ΚΥΕΗΝ.

ὥσπερ καὶ τριπόδια, καὶ πράγματα.] Mendosa ista καὶ πράγματα, ut facile quivis suspicetur. locus praeterea mutilus, qui in MS. nostro integer, et auctior χρήσει e *Menandro*, ita ergo restituere, ut MS. habet: ὥσπερ καὶ τριπόδια, ὡς ἐν Ἰπποκόμῳ Μενάνδρου·

τὰ δ' ἐκ μέσου τριπόδια καὶ τραγήματα.

τὸ δ' ἐπίθημα etc. *Menandri* Ἰπποκόμος et infra laudatur segm. 98. IUNG.

ὥσπερ καὶ τριπόδια] *Elegantem Menandri locum MSS. conservarunt, quem omnem, eiectis vulgatis καὶ πράγματα, in textum revocavimus Kuehnio favente. Ἰπποκόμον Menandri et Athenaeus aliique adducunt, ut Meursius in fabularum eius Indice significavit. Sed de τριπόδιοις tamen hoc Comici loco cogitandum: τραγήματα certe, seu bellaria, mensis imponuntur, cum quibus mireris ita coniungi τριπόδια· nisi sumseris de cesticellis tripodibus, qui sustinere solebant vasa mensaria. quaedam de istis superius adnotata. nescio an huc spectet *Cyrelli* τριπόδιον, tripodium, an alio potius referri debeat, ut opinantur eruditi viri.*

81.

τοῦ τρίποδος] C. A. τῆς τρίποδος· *tripodes mensae fuerunt in templo Delphici Apollinis, quibus superpositae Phoebades vaticinabantur. ὄλμον huius tripodis cortinam dici existimes iure merito ex iis, quae Servius habet de Cortina ad illud Virgilii, neque te Phoebi cortina sefellit. vid. Gloss. in Cortina. ΚΥΕΗΝ.*

δεῖ] MS. ὄλ. προσήκει x. SEB.

δεῖ] C. A. pro δεῖ leg. προσήκει. ΚΥΕΗΝ.

δεῖ] προσήκει MS. noster, ut *Seberi*, pro vulgato δεῖ habet. IUNG.

δεῖ καλεῖν.] Recte quidem, et quis mutandum censeret? sed omnes ad unum MSS. προσήκει, quos non sequi religioni duco, etiam si quid saltem vulgatae lectioni par prae se ferant. "Ὀλμον autem Delphici tripodis pluribus explicuit Illustriss. Spanhemius ad *Callimachum*, allato etiam *Pollucis* nostri loco, ubi et alia pleraque, quae ad *cortinam* pertinent, non praeteriit eruditissimus vir. nos alio loco.

ὧ ἔγκ. ἢ προφήτης] *Schol. Aristoph. ad Plut. princ.* ἢ δὲ Πυθία ἐπὶ τρίποδος καθημένη χρησμοδεῖ· καλεῖται δὲ τὸ μέρος, ἐν ᾧ κάθεται, ὄλμος. *Eidem tamen alibi (fol. 319.) ὄλμος etiam ipse ille τρίπους, quem Diodor. Sicul. nominatum scribit, quod fuerit μηχανὴ τρεῖς ἔχουσα βάσεις, libro decimo sexto, fol. 428. W. SEB.*

ὧ ἔγκ. ἢ προφήτης] *MS. προφήτης.* Sed correctum est προφήτης. *Illum ὄλμον Delphicum Cortinam a Prudentio putat vocari Gifanius, quem vid. Collectan. Lucret. in Praestringere. IUNG.*

γάστρα] *Odyss. θ, 457. vide et supra II, 168. SEB.*

γάστρα] *Gifanius in verbis Pollucis dicto loco hic non recte γαστέρα habet, ut et Rhodigin. VIII. Antiq. Lect. 15. gastera hinc. γάστρα dicitur a nostro Polluce, τῆς γάστρας· quod Homerus Ionice γάστρην vocat. Noster eodem modo et supra II, 168. Labet ipsum versiculum ex Ὀδυσσ. θ. adscribere etiam e Sebero nostro indicatum, etiam hic, licet et supra II, 168. a nostro allatum:*

γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέμετο δ' ὕδωρ.

ἔμπυρον vero hic vocat Pollux, quem ibi Homerus λοετροχόον τρίποδα vocat, eundem nempe cum ἔμπυριβήτη, de quo supra ad IX, 68. IUNG.

γάστρα καθ' Ὀμηρον] *Ita recte Seberus, ante quem γαστέρα lectum fuit. id ego vitii et in Falckenburgianis Excerptis sublatum reperi. Desultorem autem huius vocis τρίπους agere Pollucem liquet, siquidem alio iam, mox alio modo de τρίποδι loquebatur. Γάστρα vocem usurpat Callistratus laudato saepius loco: ταῦτα δ' εἶχεν ἄνω τε ἀκρωτήρια καὶ ἐν ταῖς γάστραις κύκλω. de κυκλίοις quibusdam sermo est, quae inter cetera ditissimam neque minus splendidam Ptolemaei pompam instruebant. neque multo post iterum de binis crateribus Corinthiacis: οὗτοι δὲ εἶχον ἄνωθεν καθημένα περιφανῆ ἢ τετορνευμένα ζῶα, καὶ ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ ἐν ταῖς γάστραις πρόστυπα ἐπιμελῶς πεποιημένα· egregie vero τράχηλον prius, tum γάστρας nominat; primum enim occurrit poculorum collum seu τράχηλος· post ἢ γάστρα, denique vero βάσις. haec quidem eruditi viri ignorarunt, qui γαστρον secus ac par erat interpretabantur. manet apud Rabbinos מַשְׂבַּת et in Talmude מַשְׂבַּת, de quodam vasculo testaceo, procul dubio quod ventruosum esset, adeoque potius a γαστήρ deducenda quam a γάστρα, cuius significatio dissimilis, quamvis in ea re non disputavero. videndus in opere laborioso Buxtorfius.*

ἐν δὲ τοῖς *Δημοπραταῖς*] Absunt a C. A. usque ad πέρραται. τράπεζα μονόκυκλος, mensa unicum habens orbem. ΚΥΕΗΝ.

ἐν δὲ τοῖς *Δημοπραταῖς*] MS. *Δημοπρατοῖς*, et sic emenda ubique. dein non recte, puto, *Noster* habet, καὶ τράπεζα μὲν ὁ κύκλος τις πέρραται melius, credo, vulgati: τράπεζα μονόκυκλος, credo, quae unam laminam superpositam habet, non duplicem. κύκλος enim certe τὸ ἐπίθημα, ut *Noster* ait, Germanice die taffel. IUNG.

ἐν δὲ τοῖς *Δημοπραταῖς*] Solens id est in *Polluce* nostro vitium, ut *Δημοπραταῖς* scriptum videamus pro *Δημοπρατοῖς*: nos ubique sic restituimus, ut ipsa res MSSrumque consensus, quamvis et hi in illa voce peccent aliquando, postulabant. *Hesychius*: *Δημιόπρατα*, τὰ δημιυθέντα κτήματα καὶ ὑπὸ δῆμον πιπρασκόμενα. adde *Suidam* et *Aristophanis Interpretem*. ista vero, quae vendebantur populi iussu, in tabulis adscripta servari solebant. de *Δημοπρατοῖς* autem alias, ubi otium fuerit, opportunius agam. τράπεζαν μονόκυκλον, si habuerint olim, extitisse colligas hinc δίκυκλον, τρίκυκλον, τετράκυκλον. Μοκ ἐπιθέμενα vulgati. melius antiqui libri ἐπιτιθέμενα. Illa vero notione, quam tradit hic *Pollux*, τράπεζα nihil est aliud ac κύκλος.

ἐπιθέμενα] MS. ἐπιτιθέμενα. SEB.

ἐπιθέμενα] MS. ἐπιτιθέμενα, ut et *Seberi*, sicque malim, et *Stephanus* etiam ita reposuit in suo Codice. supra VI, 83. αἱ δὲ ἐπιτιθέμεναι καὶ αἰρόμεναι τράπεζαι, ἃς νῦν μαγίδας καλοῦσιν· ubi nisi particula ἃς debet abesse, alia corruptela locum affectum puto tamen. MS. noster ibi deficiebat. IUNGEM.

τράπεζαι καλοῦνται] C. A. στράπεζαι κ. μαγίδες. *Hesych.* μαγίδες. quae sequuntur non comparent in C. A. et *Salmasii* C. usque ad λύχνον. ΚΥΕΗΝ.

ὅς τ. χ. λέγοιτο τ. ὁ κυριωθέντι] C. V. κυρίως φηθέντι, proprie dicto de mactra etc. ΚΥΕΗΝ.

ὅς τ. χ. λέγοιτο τ. ὁ κυριωθέντι] Scribe ut MS. noster habet: ὅς τις χρῆσθαι βούλοιτο τῷ ὀνόματι, κυρίως φηθέντι ἐπὶ τῆς μάκτρας etc. Vulgata λέγοιτο et κυριωθέντι (quod antea adhuc per ο κυριωθέντι legebatur, reposueratque in suo Codice *H. Stephanus* ω) corrupta esse nemo certe negare poterit. IUNG.

ὅς τις χρῆσθαι λέγοιτο] Turpissimis maculis locus hic ante nos fuit foedatus, quas omnes ope MSS. funditus erasi-

mus. quid enim hic λέγοιτο τῷ ὄν. κρισιθέντι; et mox ἢ ἐπὶ τὰ ἱερά δ. ἢ ἐπὶ τὰ πρ. θ. φερόμενα? prorsus haec erant contraria *Pollucis* menti. *Kuehnius* ad λέγοιτο adscripserat *f. ἔλοιτο*: cetera minus apte, quae Codices antiqui egregie. *Etymologus*: Μαγίς, ἢ τράπεζα ἔνθα τὰ μεμαγμένα. inde si de quavis mensa velis usurpare, splendori sermonis non te consulere dicam, quod et animadvertisse *Pollux* videtur, siquidem illum vocis abusum aegre permittat, sed hic tamen et de mensa sacra, cui prosecta aliaque peragendo sacrificio imponebantur, proprie dici affirmat, tales autem in templis extitisse mensas humaniorem paulo latere nequit. Vocabulum autem hoc et aliis gaudet notionibus. *Hesychius*: Μαγίδες, οἷς ἀπομάττουσι καὶ καθαίρουσι καὶ μύζυς καταφέρουσιν οἱ εἰς Τροφωνίου κατιόντες. graviter in multis et occulta labe hic locus laborat. priora legebam: αἷς ἀπομάττουσι καὶ καθαίρουσι: profecto distinguendum post καθαίρουσι: sed quod ad οἷς attinet, me revocat *Etymologus*: λέγονται δὲ μαγίδες καὶ οἱ μετὰ πολλοί, ὡς ἀπομάττουσι καὶ καθαίρουσι. quid ista nos voce μετὰ πολλοί faciamus cum Eruditiss. *Sylburgio* animi sum dubius, quanquam ille sensum non male cepisse videatur de peniculis aut panniculis, nisi mavelis de ἀπομαγδαλιᾷ intelligere, quam ad abstergendas purgandasque manus adhibere solebant coci. et hoc potius placet, *Etymologum* de adipis isto genere locutum fuisse. non audeam certe restituere: καὶ αἱ ἀπομαγδαλιαί, etsi supersint istius nominis vestigia in μετὰ πολλοί. videbunt eruditiores, et nos expedient; forsitan et benignior quaedam hora commodius aliquid suppedabit. suspicor tamen ex hoc *Etymologi* loco *Hesychium* esse mutilum, illoque catere vocabulo, quod reponendum pro μετὰ πολλοί, qualecunque fuerit. Id porro liquidum existimo, in *Etymologi* verbis pro ὡς emendandum οἷς, ut apud *Hesychium* legitur; simili vitio ὥσπερ in *Ctesiae* fragmentis pro οἷσπερ irrepsit: καὶ νόμοισι χρωῖνται, ὥσπερ καὶ Ἰνδοί pag. 26. Componenda cum istis, quae scribunt de ἀπομαγδαλιᾷ *Hesychius*, *Suidas* et *Aristophanis Scholiastes* ad *Equites*, qui posterior emendandus, σταις, ὃ ἀπομάττονται οἱ μάγιστοι: lege, sis ᾧ e *Suida*. tantillum tamen vitii quosdam in errorem praecipitavit. *Galenii Glossae*: Μαγίδα, τό τε οἶον μάγμα καὶ φύραμα, καὶ τὴν χειροπληθῆ μαγδαλιάν. Porro in *Hesychii* loco, cuius gratia haec a nobis sunt prolata, ita legendum: καὶ μάζαι, ἃς καταφέρουσιν etc. *Etymologus* aperte: ἔτι μάγιδες, μάζαι, τουτέστιν ἄροισι, οὓς καταφέρουσιν οἱ εἰς Τροφωνίου κατιόντες.

ἢ ἐπὶ τὰ ἱερά δ. etc.] In C. V. ἐπὶ abest; et tum habet φερύσης pro φερόμενα· quod suadet ut post μάκτρας legamus ἢ μάξης, vel de maza, quae ad sacras coenas, vel ad sacrificia pertinet. ΚΥΕΗΝ.

ἢ ἐπὶ τὰ ἱερά δ. etc.] MS. ἢ ἐπὶ τῆς τὰ ἱερά δεῖπνα, ἢ τὰ πρὸς θυσίαν φερύσης, οἷς etc. Et haec vera Pollucis scriptura, ad quam vulgatam non dubitabis reformare. ΙΥΝΕ.

Ἐκαταίας μ. δ.] Supra VI, 85. idem hic locus mendose leg. ΣΕΒ.

Ἐκαταίας μ. δ.] C. V. τὰς Ἐκαταίας μαγίδας δόρπον· *Hecates magidas coena*, a δορπέομαι, quod idem cum δειπνῶ. ΚΥΕΗΝ.

Ἐκαταίας μ. δ.] Hic *Sophoclea χοῆσις* in MS. nostro ita habet: τὰς Ἐκαταίας μαγίδας δόρπων· ut supra VI, 85. etiam vulgati habuere: ubi *H. Stephanus*, τὰς Ἐκαταίας μαγίδος emendabat, hoc loco adducto e lib. X. quia hic vulgati μαγίδος δόρπον habent. Sed nescio an satius MS. scripturae adhaerere, dum quid certius habeamus. ΙΥΝΕ.

Ἐκαταίας μαγίδος δόρπον.] MSS. bene praecedentes sequutus sum: Ἐκαταίας μαγίδας δορπῶν· quod elegantia Tragicis usitata tantundem est ac Ἐκαταίων μαγίδας δορπῶν. talia dudum est quod alii notaverint. *Kuehnius* Ἐκαταίας μαγίδας δόρπον non bene ad sui Codicis oram. *Sophoclem* vero ibi intellexisse puto istam coenam *Hecataeam*, quam novilunio tanquam sacrificium quoddam ditiores in triviis *Hecatae* apparabant, et cum pauperculi homines cibos illos consumsissent, *Hecate* coenasse dicebatur. isto de ritu latius commentatur *Aristophanis Interpres* ad *Plutum* v. 596. ubi *Comicus* ipse planissimis verbis eam rem declarat. Non dispar est, quod in Apocryphis libris de *Danielo* refertur illum arguisse sacerdotum *Beli* scelera et mendacia, qui, cum ipsi devorarent dapes apparatus *Belo* singulis diebus Deum adfuisse convivio dictitabant.

82.

Κρ. δὲ ἐν Βουσειριδι] MS. hic Κρ. δ' ἐν Βουσειριδι ε. ΙΥΝΕ. καὶ τᾶλφιτα.] In versu *Cratini* legit C. V. κατάλφιτα, leg. κατ' ἄλφιτα, ad postremum farina hordeacea, nam καιάλφιτον farina obsitum esset, ni mendum suberit. ΚΥΕΗΝ.

καὶ τᾶλφιτα.] MS. μαγίς, κατάλφιτα. ΙΥΝΕ.

καὶ τᾶλφιτα.] Nihil e MSS. scriptura poterat expeditius concinnari quam κατ' ἄλφιτα quod restitui. Sed in hoc loco μαγίς sanequam de μάκτρα est capienda, quanquam id

haud voluisse *Pollux* videatur; mox enim in *Epicharmo* illam ἀνθρωπίνην et vulgarem χρῆσιν observat.

πυρκαεῖ Προμηθεῖ] C. V. Πύρρα ἢ male: vid. supra IX, 156. quamvis, ut verum fatear, lectionem vulgatam habeat *Athenaeus*, margo equidem et ibi lib. III. c. 7. legit ἐν Πυρκαεῖ Προμηθεῖ et *Casaub.* in *Animadv.* Ego vero valde dubito, an textus *Athenaei* et *Pollucis* sit sollicitandus; cur enim non possit unius dramatis gemina esse inscriptio? idque videtur suadere res ipsa; uti enim ex luto *Promethei*, ita ex lapidibus a *Pyrrha* retrorsum iactis homines factos fabulantur, ideoque malim apud *Athenaeum* legere: ἐν Πύρρα ἢ καὶ Προμ. KUEHN.

πυρκαεῖ Προμηθεῖ] Hic vero MS. aliter longe: Πύρρα ἢ Προμηθεῖ et supposito accentu priori voce quis fecit, quasi esset Πύρρα ἢ Προμηθεῖ. Et observandus hic librorum veterum *Pollucis* cum *Athenaei* consensus: nam lib. III. *Dipnos.* πᾶθ' ὁ Ἐπίχαμος ἐν Πύρρα καὶ Προμηθεῖ φησί. ubi tamen Magnus *Casaubonus* emendat ἐν Πυρκαεῖ Προμηθεῖ et hunc locum *Pollucis* ut vulgatur adducit. A tanto viro temere dissentendum numquam putavi. Scrupulum tamen mihi adhuc movet, quod si *Epicharmus* ediderit drama hoc nomine, cur *Noster* supra IX, 156. de nomine *Πυρκαεῖς* agens, ad id firmandum non attulerit vel meminert *Epicharmae* fabulae ita, ut vulgo quidem est, inscriptae, quum tamen *Aeschylus* Προμηθεῖα et *Ναύπλιον Sophoclis* utrumque *Πυρκαῖ* inscriptum adducat. ΤΥΧΕ.

πυρκαεῖ Προμηθεῖ] Nihil ab instituto meo magis abest quam MSS. refragari, etiamsi nec claresatis perspiciam quid habeat eorum lectio reconditum. hic profecto Πύρρα ἢ Προμηθεῖ MSS. adductus auctoritate reposui, contra ac Magnus *Casaubonus* iudicavit, qui apud *Athenaeum* e vulgata *Pollucis* lectione titulum huius fabulae reficere voluit. de ea tamen viri summi sententia admodum honeste et perite dubitat *Iungermannus*, *Kuehnius* autem eam docte refellit. verus igitur *Epicharmi* fabulae titulus: Πύρρα ἢ Προμηθεῖς, apud *Athenaeum* enim optime Προμηθεῖ. Siculum enim *Epicharmum* et *Dorica* scripsisse dialecto meminisse debemus. Solent autem *Grammatici* non raro altera tituli parte omitta Comoediam illam advocare. *Etymologus* in Στατήρ, ubi optimam illam exinde χρῆσιν habet: Πολλοὶ στατήρες, ἀποδοτήρες οὐδ' ἂν εἰς Ἐπίχαμος Προμηθεῖ. Πύρραν appellat *Athenaeus* lib. X. καὶ Ἐπίχαμος δ' ἐν Πύρρα εὐώνιστερον ἔφη. id ipsum et contigit alteri Siculi Poëtae fabulae, quae *Κωμαστὰι* ap-

pellari solet a *Grammaticis* et a *Photio* in *Lexico* MS. cum tamen integer titulus fuerit: "Ἡφαιστος, ἢ Κομμασιαί. Egisse vero *Epicharmum* in ista fabula de hominum origine, uti vel a *Promethæo* vel a *Pyrrha* traduntur producti, manifestum est e *Pindari Scholiaste* ad *Eid. Olympion. θ. Πύρρα δὲ ἢ Δευκαλίωνος γυνή, θυγάτηρ Ἐπιμηθίως· καὶ ὁ μὲν Ἐπίχαρμος ἀπὸ τῶν λίθων λάος τοὺς ὄχλους φησὶν ὀνομάσθαι*: hic enim eruditum *Interpretem Pyrrham Epicharmi* fabulam innuere, mihi perspicue constat. dimanavit itaque ab *Epicharmo* celebris illa vocabuli λάος notatio ἀπὸ τῶν λαῶν, a lapidibus, quam ille ludendo forsitan ibi finxerit. eam et *Hyginus* fab. CLIII. observat, ubi vide *Munckerum*, qui *Servii* et *Hygini* editam scripturam non recte mutare captat, siquidem et λάος lapis dicatur. habes et apud *Hesychium*: Λάον, λίθον. Ex istis patere satis arbitror, illam inscriptionem fabulae, quam MSS. incolumem servarunt, haud sine ratione a nobis in textum esse revocatam. Vix dum ista scriptis mandaveram, cum aliud acturus *Meursii* Commentarium arripio in *Helladii Besantinoi Chrestomathiam*, et in eum forte locum incido, ubi *Epicharmi* fabulas studiose collegit. ibi illum adhibuisse reperio ipsissima ista auctorum antiquorum loca, quibus usus fueram ego, hoc tamen discrimine, quod ille sinisterrime binas ex una procudat fabulas, ego, nisi me mea fallit opinio, rectissime cum *Kuehnio* et *Iungermanno* genuinum Comœdiæ titulum restituum.

σκεύη δὲ etc.] C. A. σκεύη τραπεζῶν cum titulo: περὶ τῶν πρὸς τροφῆς ὑπηρεσίαν σκευῶν· de vasis escariis, vel idoneis ad cibum subministrandum. KUEHN.

χεύματα] C. V. τεύχματα. *Hesych.* Τεῦχος, ἄγγος, σκεῦος. KUEHN.

χεύματα] MS. noster τεύχματα habet, et vide quaeso an non sic, vel τεύγματα potius, legendum sit, idem cum praecedente τεύχη. Sed supra VI, 84. quoque χεύματα, et quamvis MS. ibi deficiebat, iis tamen satis magnum testem addidimus *Herodotum*, adeo ut et hic errorem librarii credam e praecedente voce initium sequentis corrumpentis. IUNG.

κοῖλοι πίνακες] Ita MS. nec aliter supra VI, 84. etiam editi. Hic autem prior. edit. κύλοι, πίνακες· et *Interpr. cyli, lances patulae.* SEB.

κοῖλοι πίνακες] C. A. κοῖλοι πίνακες ἐκπέταλοι etc. mihi videtur et κοῖλοι, et ἐκπέταλοι coniungi debere cum πίνακες, nam κοῖλοι πίνακες sunt lances canae, profundae, ἐκπέταλοι,

latae, patulae, ὕπτιοι, supinae. Salm. κοῖλοι πίνακες, πίνακες ἐκπέταλοι. ΚΥΕΗΝ.

κοῖλοι πίνακες] Sequitur κοῖλοι πίνακες, ut recte *Seberus* edidit. sed noster MS. adhuc auctior: κοῖλοι πίνακες, πίνακες ἐκπέταλοι, ἢ etc. quo pacto supplendum credo. omnia eo plania erunt. IUNG.

κοῖλοι πίνακες, ἐκπέταλοι] Plenius e MSS. in textu dedi πίνακις ἐκπέταλοι. haec pleraque saepius occurrunt apud *Athenaeum* libr. XI. unde quisque sibi petat, cui libuerit. Sed de χεύμασι quid aias? MSS. legunt τεύγματα, neque tamen improba lectio vulgata. *Hesychius*: Χεύμασι, προχόη· restitue: Χείματι, προχόη. suspicor equidem utrumque *Pollucem* scripsisse, τεύγματα, χεύματα· sic textus a me. neque enim videbatur lectio MSS. spernenda, neque temere reiiciendum vulgatum. rarissime autem, puto, τεύγμα invenies.

πινακίσκοι τ. ἰχθυηροί.] *Aristoph. Pluto*:

— τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπρούς
τοὺς ἰχθυηρούς, ἀργυροῦς πάρεσθ' ὄραϊν.

ubi *Scholias* Graecus ἰχθυηρούς interpretatur τοὺς ἐπιτηδείους ἰχθῦν χωρήσαι· patellas idoneas ad capiendos pisces. in quibus pisces coquantur vel apponuntur. ΚΥΕΗΝ.

πινακίσκοι τ. ἰχθυηροί.] MS. πινακίσκοι τινὲς ἰ. Idem alias supra VI, 34. ubi tamen quoque auctorem non addit. Is vero est, quo nescio an alium frequentius *Noster* adducere soleat, *Aristophanes*, in cuius *Pluto* legas, ubi servus *Cario* narrat quam omnia in aedibus adveniente *Pluto* immutata:

— τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπρούς,
τοὺς ἰχθυηρούς, ἀργυροῦς πάρεσθ' ὄραϊν. IUNG.

ἀπύρους πινακίσκους] Vide supra segm. 63. SEB.

ἀπύρους πινακίσκους] C. V. ἀπύρους καὶ ἐμπύρους π. distinguere videtur patellas ignem non expertas ab iis, quae igni admoventur. Verba haec *Ἀριστοφάνης* etc. non extant in C. A. usque ad ἰχθυηρόν. ΚΥΕΗΝ.

ἀπύρους πινακίσκους] MS. δ' εἴκειν διαιρεῖν τινὰς ἀπύρους καὶ ἐμπύρους πινακ. auctius, ut vides, nec dubitabis ita supplere vulgatum. IUNG.

ἀπύρους πινακίσκους] Facile se vitium attendenti prodit. non est enim in vulgatis, ubi alterum ab altero possis discernere et διαιρεῖν· ergo MSS. opportune post ἀπύρους interserunt καὶ ἐμπύρους· quod si addideris, tum demum sensus perfectus evadit ac plenus. de utroque *Iungermannus* egregium ex *Eustathio* locum produxit ad lib. IX. c. 7. ubi λέβητος ἐμπυρήτων fecerat mentionem *Pollux*. Pertinet ad hunc *Diony-*

sum illud Hesychii: Ἀπύρωτον, καινήν ἢ ἀναθηματικὴν. Vas scilicet ἀπύρωτον dici ostendit vel recens, quod igni necdum fuit admotum, vel quod ornamenti gratia suspenditur, neque ad domesticos usus adhibetur, κόσμον ἔνεκα ἀνακείμενον, ut legitur in voce Ἀπύρους τρίποδας. sic et in Theodori Monachi Sermonibus ἄπυρα κεράμια recensentur in monasteriorum supellectile. In Aristophaneae fabulae titulo restituendo MSS. Codicibus obsequuti sumus, eumque antea iam saepe emendavimus: πινακίσκος ἰχθυηρός, in quo pisces apponuntur, sicut ἀγγεῖον οἰνηρόν, μελιτηρόν, vas in quo vinum vel mel reconditum adservatur, pauloque inferius πίνακες μαζηροί, ut e MSS. restituemus.

Τελμησεῦσι] C. V. Τελμισσεῦσι, ut iam supra notatum. KUEHN.

Τελμησεῦσι] MS. ὡς ὄτ' ἂν φῆ ἐν Τελμισσεῦσι· et ita nomen Comoediae corrige, ut satis supra ad segm. 72. dixi. Meminit et Casaub. VII. Athen. 17. fabulae hic citatae. IUNG.

ἰχθυηρόν.] C. V. ἰχνηρόν, male. KUEHN.

83.

τάχα δ' ἂν εἴποις καὶ πινάκια.] MS. τάχα δ' εἴποι τις ἂν. SEBER.

τάχα δ' ἂν εἴποις καὶ πινάκια.] C. V. τάχα δ' εἴποι τις ἂν καὶ πινακίσκον ἄπυρον. KUEHN.

τάχα δ' ἂν εἴποις καὶ πινάκια.] MS. τάχα δ' εἴποι τις ἂν καὶ π. ut et Seberi nostri habuit. IUNG.

τάχα δ' ἂν εἴποις] Non male quidem. sed MSS. lectionem quis aspernetur.

ἐπὶ μὲν γὰρ etc.] C. A. ἐπὶ μὲν οὖν τ. ὁ. σ. οὐ μέμνηται etc. KUEHN.

οὐ μέμνηται] C. V. οὐκ οἶδα που παρὰ τινι εὐρῶν. KUEHN.

οὐ μέμνηται] MS. σκευῶν οὐκ οἶδα οὐ μέμνηται παρὰ τινι etc. quod quid est aliud quam bis idem dicere? nisi putes legi posse, οὐκ οἶδε εἰ μέμνηται π. IUNG.

παρὰ τοῖς ζ.] τοῖς abest a C. A. KUEHN.

Σωκράτους] MS. Ἰσοκρ. KUEHN.

Σωκράτους] C. A. legit Ἰσοκράτους, quod facit et C. V. cum Salmasio. locus est initio Orationis περὶ ἀντιδόσεως· ὥσπερ ἂν, inquit, εἴ τις Φειδίαν τὸν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἔδος ἐργασάμενον τολμῶν καλεῖν κορόπλαθον ἢ Ζεῦξίδα καὶ Παρρῆσιον τὴν αὐτὴν ἔχειν τέχνην φαίη τοῖς τὰ πινάκια γράφοσι· ut si quis Phidiam, qui Minervae simulachrum fecit, puparium artificem ausit dicere, aut Zeuxidem vel Parrhasium eandem habere ar-

tem affirmarit cum iis, qui tabellas pingunt, et pinacothecas implent picturis parvi pretii. KUEHN.

Σωκράτους] MS. noster, ut *Seberi*, Ἴσοκράτους, non Σωκράτους· et illud verum esse non dubito. sic emendari iubeo. locus Oratoris idem a *Nostro* et supra intellectus, ubi in pictorio instrumento VII, 182. καὶ πινάκια, καὶ ὡς Ἴσοκράτης, κηρὸς scribit. Est autem is initio Orat. περὶ ἀντιδόσεως· ἢ Ζεῦ-ξίδα καὶ Παρθάσιον τὴν αὐτὴν ἔχειν τέχνην φαίη τοῖς πινάκια γράφουσιν. IUNG.

Σωκράτους εἶπ. etc.] Eximie *Kuehnius* et *Iungermannus* e MSS. ipsoque Rhetoris egregii producto loco legendum docuerunt Ἴσοκράτους· sic et in Excerptis *Falckenburgianis* invenio scriptum, in quibus et bene mox ὑποκόρισμα pro ὑποκόρημα, quod ante *Seberum* fuerat impressum. In textu vero me reposuisse Ἴσοκράτους pro corrupta priori lectione nemo conviciabitur.

οὐδὲν κ. ὑπ. πινάκων εἶναι] C. A. οὐδὲν δὲ κ. ὑ. τῶν π. εἶ. κατὰ τὴν ὑ. τ. σ. γνῶσιν etc. KUEHN.

οὐδὲν κ. ὑπ. πινάκων εἶναι] MS. τῶν πινάκων plenius. distinguendum vero est: πινάκια, οὐδὲν κωλύει ὑποκόρισμα τῶν πινάκων etc. Sic vero in Excerpt. et variis *Gloss. Catinum*, πινάκιον. IUNG.

χοῆσιν καὶ γνῶσιν] C. V. non habet χοῆσιν καὶ· ut nec C. A. quod vidimus. KUEHN.

χοῆσιν καὶ γνῶσιν] MS. συνηθείας γνῶσιν εἰς χοῆσιν etc. Et videntur sane ista vulgata χοῆσιν καὶ superfluere. IUNG.

χοῆσιν καὶ γνῶσιν] Delevi cum MSS. χοῆσιν καὶ· quae nulli prorsus hic erant utilitati.

ἐπὶ τοῖς ὄψοις] MSSti ὑπὸ τοῖς ὄψοις δηλοῦσιν ἀγγεῖον· et sic etiam *Salmasius* etc. KUEHN.

ἐπὶ τοῖς ὄψοις] MS. τὸ ὑπὸ τοῖς ὄψοις ἄ. quo pacto scribas significantius quam vulgo ἐπὶ· *lances subiectae epulis*. IUNGERM.

ἐπὶ τοῖς ὄψοις] Concinnius exarati Codices ὑπὸ, quod reponendum iudicavi: ἀγγεῖον ὑπὸ τοῖς ὄψοις, *vas in quo pul- pamentum apponitur*. quis autem expediat, quid ἀγγεῖον ἐπὶ τοῖς ὄψοις sit?

Ὁμήρω] Cuius loca nobis indicare facile, ductu Indicis *Seberi* nostri, qui profecto in ea re praeclarissimam operam posuisse existimandus est. et ab isto Poëtarum principe rite auspiciis factis, sic et in aliis porro remp. literariam demerere studebit, nec nos diu morabitur, ut alii quidem nescio quid operosi molientes, et elephantinos partus, quos parturiunt tamen

semper, parituri forte nunquam. ubi itaque δελτόν vocat, id est Ἰλ. ζ. v. 169. De Bellerophontis literis, quas Pratus scripsit:

γράφας ἐν πίνακι πικτικῶ θυμοφθόρα πολλά.

idem scilicet a Nostro supra IV, 18. et paulo ante segm. 57. laudatum. Pro σανίδι vero ἀλύτω, puto Ὀδυσσ. μ. v. 67.

ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακας τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν.

Ubi Eustathius, πίνακες δὲ νεῶν, σανίδες, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ· dixerat nimirum ad Ὀδυσσ. α. ad κρειῶν πίνακας. IUNG.

84.

καὶ τοι καὶ τὰ τ. ζ. κ.] MS. καὶ που καὶ τῶν ζω. π. ὡς καὶ ἐν τ. SEB.

καὶ τοι καὶ τὰ τ. ζ. κ.] MSS. καὶ που, ut et V. C. Salm. KUERN.

καὶ τοι καὶ τὰ τ. ζ. κ.] MS. καὶ που καὶ τὰ τ. ζ. π. ὡς καὶ ἐν etc. quo pacto et Seberi MS. ita scribamus ergo. IUNG.

καὶ τοι καὶ τὰ τῶν ζ. πιν.] Saepe librarios in Polluce reposuisse καὶ τοι male pro καὶ που e MSS. patet, quibus in genuina vocula reducendo morem gessi. protenus in vulgatis solenni errore Δημοπραταῖς editum erat ante nos.

ἐν τοῖς Δημοπραταῖς] MS. Δημοπρατοῖς. SEB.

ἐν τοῖς Δημοπραταῖς] MSS. ὡς καὶ ἐν τοῖς Δημοπρατοῖς etc. Sic et Salm. Codex. KUERN.

ἐν τοῖς Δημοπραταῖς] MS. etiam hic Δημοπραταῖς ἔστιν. Sed Δημοπρατοῖς scribendum admonuit hic etiam noster Seberus. IUNG.

ἀπὸ γραφῆς] Verba sunt ex catalogo publice venditorum descripta, quae meliora fieri possunt ex C. V. ille enim legit ποικίλος ἀπ' ὄροφῆς, variegatus a summo, ad imum scilicet, vel e lacunari variisque picturis plena tabula, et alia tabula picta. Salm. ex V. C. ἀπορῶφῆς, ex quo etiam facit ἀπ' ὄροφῆς. KUERN.

ἀπὸ γραφῆς] MS. καὶ πίναξ ποικίλος ἀποροφῆς· egregie scribendum enim est ἀπ' ὄροφῆς· quod inepti in γραφῆς mutarunt; id quod alias intelligitur in ποικίλος· ἀπ' ὄροφῆς, a tecto, vel superiori contignatione, a lacunari, ubi collocata ista tabula picta, aedificii ornandi, quod ad eum adiectum facilius etiam emptores alliceret, ut mox καὶ ἕτερος πίναξ γεγραμμένος, et alia quaedam tabula picta, non tamen ἀπ' ὄροφῆς· prorsus haec auctionem publicatorum bonorum nobis exhibent, quibus titulis proclamarentur, quae deinde ita inscribentur columnis. IUNG.

ἀπὸ γραφῆς] Originem vitii haud difficulter adsequor. de

tabulis scilicet pictorum hic loqui *Pollucem* manifestum est, quod scioli quidam cum in illa vera MSS. lectione πίναξ ποικίλος ἀπ' ὄροφῆς non reperire possent, mutandum censuerunt in ἀπὸ γραφῆς. est enim quoddam hominum genus, qui, quaecunque non capiunt, e vestigio audacissime immutare non verentur, illique sane veteres auctores haud leviter affixerunt et etiamnum affligunt: sed istis male sit. πίναξ ποικίλος est *tabula picta*, qua notione saepius occurrit. non vero mihi morari lubet, ubi rem bene constituit *Iungermannus*: id tantum, *Hesychium* exponere Ματανδρον inter alia, κόσμον τινα ὄροφικόν, quod omnino ad hos πίνακας ποικίλους, quibus lacunaria erant adornata, pertinere videtur. *Horatius*: neque aureum Mea renidet in domo lacunar: ubi lacunar aureum est auro Maeandrique pictura distinctum. Πίναξ vero de tabula pictoria usitatissimum est: σκιάς ἐναλεῖψαι ἐν πίνακι κλελευκωμένῳ apud *Athenaeum*. et *Callistratus*: πίνακες τῶν Σικωνικῶν ζωγράφων, uti legendum cum *Casaubono* censeo. *Cebetis* Πίναξ, quod picturam earum, quas ingeniosissime describit, rerum contineret.

μαξηλοῖ] MS. μαξηροί. SEB.

μαξηλοῖ] MSS. μαξηροί. lanx in qua apponebantur mazaе, ut ante πίνακες ἰχθυηροί. ita et *Salm.* KUEHN.

μαξηλοῖ] MS. μαξηροί. quod et *Seberi Augustanus* habuit. Ita etiam emendavit *Salmasius* noster, ut ἰχθυηροί πίνακες et similia, ait, hac pag. Egregie. Μαξηροί, puto, ἀπὸ τῆς μάξης, cui inserviebant, ut aliae aliis. IUNG.

μαξηλοῖ] Optime MSS. μαξηροί. uti superius ex *Aristophanis Telmessensibus* πινακίσκος ἰχθυηρός. De *Antiphanis* Ἀφροδίτης Γοναῖς dixisse memini supra.

Ἀντιφάνους] Abest Ἀντιφάνης a C. A. KUEHN.

Ἀντιφάνους] Ἀντιφάνης nomen omissum in MS. non recte, nisi fallor. IUNG.

πινακίσκιον] C. A. μοναῖς καὶ π. etc. sed lectio vulgata melior est. Nam et *Athenaeus* non semel laudat *Antiphanis* drama, Ἀφροδίτης Γοναί, *Veneris* nativitas, inscriptum. *Salm.* καὶ πινακίσκιον. KUEHN.

πινακίσκιον] MS. Ἀφρ. Γ. καὶ πινακίσκιον ἔστι ε. IUNG.

λεκάναι, etc.] MS. λεκάνας, λεκάνια, λ. SEB.

λεκάναι, etc.] C. A. et *Salm.* λεκάνια, λεκανίσκας. ita et *Hesych.* KUEHN.

λεκάναι, etc.] MS. λεκάνας, λεκάνια, λεκανίδια, λεκανίσκας. Ut autem λεκανίδας hic non temere moveam, ita λεκάνια et λεκανίδια ex MS. nostro, ut et *Seberi*, quoque inferenda arbitror,

quorum primum et supra VI, 85. fuit, ubi et λεκανίδας quoque habuisti. *Suidas*: Λεκάνια, καὶ λεκανίδια, λεκάνια, καὶ λεκανίδες, τὰ μείζονα τῶν ὀξυβάφων καὶ ἐκπέταλα. ultimum vero λεκανίσκας MS. vel ideo magis placet quam vulgatum λεκανίσκους, quod VI, 86. λεκανίσκην ex *Aristophane* eodem genere supra attulerit. *Hesychius*: Λεκανίσκη, τὸ ἐκ πετάλων τριβλίον (scrib. τρυβλίον) ἢ λεκάνη. IUNG.

λεκάναι, λεκανίδας, etc.] Non omittendae sunt illae voces λεκάνια, λεκανίδια, quae interseruntur a MSS. videndus pluribus in locis *Athenaeus*. Λεκάνιον in *Glossis patella*. *Grammatici* cum de cottabo scribunt, fuisse λεκάνιον quoddam affirmant in medio positum. λεκανίδας habet et *Hesychius*: Λεκανίδες, κεράμειαι λοπάδες, ἐν αἷς ἔνθρουπτα ἔφερον τοῖς νεογάμοις. et *Etymologus*: Κυλιχναί, λεκανίδες καὶ τρύβλια. Sed λεκανίσκους, quos editi *Polluces* habuerunt, e MSS. configendos esse et expellendos cognoscimus. neque illi forte alibi atque hoc loco apparent. recte *Palatinus* itaque λεκανίσκας, quam lectionem *Pollucis* ipsius et *Hesychii* consensu *Iungermannus* adserit. scilicet illa solent sequi primorum nominum, unde derivantur, genus et formam: οὐρανός, οὐρανίσκος, Σάτυρος, σατυρίσκος, κρατήρ, κρατηρίσκος, στέφανος, στεφανίσκος, νέανος, νεανίσκος, παῖς, παιδίσκη, πίναξ, πινακίσκος, ἀσπίς, ἀσπιδίσκη apud *Hesychium*. plura congerere non lubet.

μαζονομεῖα.] Ita et MS. supra VI, 87. μαζονόμια. SEB.

μαζονομεῖα.] C. A. μαζονομεῖα · male. μαζονόμιον *Athenaeus* vocat lib. IV. dicitque fuisse χαλκῆ κανῶ, aenea canistra, quibus impositae mazaeferebantur mensae. a μαζονόμος, μαζονομεῖον. *Hesych.* Μαζονόμενον · (leg. μαζονόμιον) idem et μαζοφορῖς et μαζοφόρον. *Suid.* μαζονομεῖον, ut sunt fere desinentia in εῖον διαφορούμενα. KUEHN.

μαζονομεῖα.] MS. μαζονόμια. ut vulgo est, ita et in suo MS. fuisse ait *Seberus*, μαζονομεῖα · et supra fuisse μαζανόμια VI, 87. ubi MS. noster deficiebat. *Hesych.* Μαζονόμενον, κύκλον ἢ ξύλινον πίνακα · ubi *Sylburgius* reposuit μαζονόμιον. Sed scripturae vulgatae propius, μαζονόμειον possumus scribere, ut hic MS. noster. *Suidas*, ut hic vulgati, Μαζονομεῖον, ἀγγεῖόν τι. et *Etymolog.* Μαζονομεῖον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἡ μάζα φρυᾶται · ἢ ξύλινον πινάκιον καὶ κανοῦν · ubi πινάκιον ita usurpat de patella, ut id vocabulum κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς συνηθείας γινῶσιν εἰς χρῆσιν ἐλθεῖν licere *Pollux* dixit. Sed accidit praeterea labes huic loco in vulgatis: nam mutilus est: MS. ita enim habet: μαζονόμια · τὰ μὲν μαζονόμια Ἀριστοφάνους ε. ε. Ὁ. rectissime. mazonomiis testem adfert *Aristophanem*: κανάστροις mox alium, qui plane vulgo

omissus est. mox enim ita MS. οὐς τινας Ἡσιόδου προσνή-
 μουσιν· λέγει γ' οὖν· εὐδὲ περανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα κά-
 ραστρα. egregium MS. nactos esse nos an vane gloriari so-
 lemus? quam probe nobis hic versiculum illius poematis au-
 ctoris, quod *Hesiodo* attribui ait, conservavit. pro εὐδὲ vero
 legendum puto: εὐ δὲ περανθεῖεν etc. nec dubito ita *Pollu-
 cem* scripsisse. Accedant itaque et hic κεραμέες catalogo τῶν
 ὑπὸ Ἡσιόδου πεποιημένων, ἧγον εἰς αὐτὸν ἀναφερομένων.
 IUNGERM.

μαζονομεῖα. Ἀριστ. etc.] Perbene MSS. lacunam in vul-
 gatis, parvam quidem illam, sed turpem tamen, supplem.
 alias enim, modo attenderis ad Graece loquendi normam,
 sibi locus hic non constat; tum vero concinne, si cum MSS.
 et nobiscum legas: τὰ μὲν μαζονομεῖα Ἀριστ. quibus illa quae
 sequuntur respondent τὰ δὲ κάναστρα etc. De μαζονομίῳ ad
 hunc locum ex *Etymologo*, *Suida* et *Hesychio* quaedam *Iun-
 germannus* observat. sed in *Hesychio* maluero cum *Casaubono*
 ad *Athen.* IV. cap. 13. restituere μαζονόμον quam μα-
 ζονόμιον aut μαζονομεῖον, quanquam, ad significationem
 quod attinet, parum intersit; sed illa vitii est origo: scri-
 pserat aberrante manu librarius Μαζονόμεν, cuius vocabuli
 syllabae posteriori emendandi causa lector aliquis adscripse-
 rat ον, quod tandem male cum ipsa voce coaluit. *Athenaei*
 vero ista, seu potius *Harmodii* dicam, siquidem ex eo
 quae ponam excerpserit *Athenaeus*, ad quae Summus Ani-
 madversor ea commentatur, utpote quae ad hanc rem perti-
 neant, proferre lubet: μάζα νόμου χάριν ἐπὶ χαλκῶν κανῶν,
 τῶν παρὰ τισὶ καλομένων μαζονόμων ἀπὸ τῆς χειρὸς εἰληφότων
 τὴν ἑπωνυμίαν· scilicet ita dicti μαζονόμοι, quod in iis mas-
 sae distribuerentur convivis: *Lances* Romani appellarunt.
 de lance satura res est non ignota; bene itaque in *Glossis*
 antiquis et *Colloquiis Scholasticis* *Lances*, μαζονόμοι. In
 illustrissima *Ptolemaei Philadelphi* pompa pueros tulisse re-
 fert *Callistratus* λιβανωτὸν καὶ σμύρναν, εἶτε δὲ κρόκον ἐπὶ χου-
 σῶν μαζονόμων, neque μαζονόμων tantum in istius pompae de-
 scriptione meminit, sed et μαζονομίον· μαζονόμια πενήτηντα·
 unde haec in eo vox alibi restituenda μαζονομίαι εἴκοσι πέντε,
 quod et diligentissima *Casauboni* cura praecepit. *Interpres*
 ubique non male mazonoma dixit, cum *Varro* vel mazono-
 mum, vel ut alii *Codices*, mazonomium usurpet, uti
 notavit ad *Athenaeum* *Casaubonus* et ex eo *Vossius* in
Etymologico.

85.

τὰ δὲ κἀνάστρα etc.] *Interpr.* haec coniungit cum praecedentibus, quasi haec verba sint ipsius *Aristophanis*. malim haec Ἀριστοφάνους etc. referre ad μαζορομειῶν. post sequitur, cuius sit vox κἀνάστρα, nempe τοῦ ποιήσαντος τοὺς κεραμίας, eius, qui fecit ποῦμα, quod inscriptum est, Κεραμείς, figuli, οὓς τινας τῷ Ἡσιόδῳ προσνέμουσι· ita C. V. C. A. οὓς τινας προσνέμονται, quos tribuunt *Hesiodo*, ut auctori. C. V. postea plenius: εὐ δὲ πέραν θεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κἀνάστρα. legerem: Εὐ δὲ περανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κἀνάστρα· inquit adhuc tractans de cotylo:

bene autem perficerentur cotyli et omnia canistra.

Videtur Poëta vasa figulina κατὰ τάξιν descripsisse, et ubi et ex qua terra optime conficerentur indicasse versibus heroicis. ΚΥΗΗΚ.

τὰ δὲ κἀνάστρα etc.] Si usquam de Codicum nostrorum singulari praestantia et adoranda fide gloriari licuit, hic revera licet. sic enim egregie disiectum *Pollucis* locum et pulchra parte mutilum restituunt et perficiunt, ut pro vilibus et aereis auréa vere supponere dici possint. ecce, quaeso, quid fuerit ante nos editum, ut cognoscas, erudite Lector, quae et quanta cum *Polluce* nos MSS. accepta referamus: οὓς τινας προσνέμουσι· λέγει γοῦν ἔτι ἐν κοτύλῳ καὶ πάντα κἀνάστρα. quam illa sunt a libris nostris dissona atque diversa, quorum ego omnem lectionem fideliter in ipso textu repraesentavi. eandem fovent *Excerpta Falckenburgiana*, sed paulo commaculatus, qua ego de re saepe conquestus sum, ita tamen ut veri vestigia facile perspicias: Οὓς τινας Ἡσιόδῳ προσνέμουσι· λέγει γοῦν ἔντε περανοεῖν ἐν κοτύλῳ καὶ πάντα κἀνάστρα. simul ex his odoramur, qua ratione fuerit ad istam corruptelam, quae editos invasit Codices, perventum. pro τινας vero non incommode fortean τινεὶς scripseris. Sed alia porro nobis in hoc loco sunt agenda; non enim desides esse nos oportet, ubi tam bene se gerunt MSS. Primum itaque laudatur ὁ ποιήσας τοὺς Κεραμίας, cuius Auctorem incertum esse hoc loquendi modo declarat *Pollux*; quosdam tamen illud *Hesiodo* tribuere. antiquis autem *Grammaticis* fuit iam more positum scriptorem alicuius operis dubium, et de quo, quis esset, sub iudice lis erat, hoc ferme pacto nominare: ὁ τοῦτο τὸ βιβλίον γεγραφώς, πεποιηκώς, ἢ ποιήσας. sic apud *Clementem Alexandrinum*, hominem eruditissimum, in *Protreptico* adducitur ὁ τὰ Κυπριακὰ πεποιηκώς, vel ὁ τὰ Κυπριακὰ

ποιήματα γραφας. Προσίτω δὲ, inquit, ὁ τὰ Κυπριακὰ ποιήματα γραφας, ibique tum de *Polluce* et *Castore* versiculos binos elegantes et nitidos ponit. Poëtam enim illum nec arte nec ingenio fuisse destitutum ex fragminibus egregiis, quae hinc inde apud antiquos sunt dispersa, licet augurari. nimirum de parente vero poëmatis istius *Critici* veteres disceptabant. *Hegesiam* hi, alii *Stasimum* vel *Stasinum* dicebant. *Athen. Deipnos.* lib. VIII. καὶ ὅτι ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἴτε Κύπριος τις ἔστι, εἴτε Σιασίνοσ, ἢ ὅς τις δῆποτε χαιρει ὀνομαζόμενος etc. alter est et egregius super ea re locus apud eundem lib. XV. c. 5. quem librariorum negligentia corruptit: ἀνθῶν δὲ στεφανωτικῶν μέμνηται καὶ ὁ τὰ Κύπρια εἴη πεποιηκὸς Ἡγησίας ἢ Σιασίνοσ. Δημοδάμασ γάρ ὁ Ἀλικαρνασσεύσ ἢ Μιλήσιος ἐν τῷ περὶ Ἀλικαρνασσοῦ, Κύπρια Ἀλικαρνασσεύσ δ' αὐτὰ εἶναι γησι ποιήματα. quid ad ista restituenda cogitaverit *Is. Casaubonus*, equidem non ignoro, a quo sane iudicii exactissimi viro dissentire religioni duco. cum bona tamen eius venia, quae mihi venerint in mentem proferre lubet. post *Σιασίνοσ* addendum iudico ὁ Κύπριος. *) *Cyprium* enim fuisse *Stasinum* illum e *Photio Casaubonus* ostendit. tum in sequentibus, περὶ Ἀλικαρνασσοῦ, οὐ Κυπρίου, Ἀλικαρνασσεύσ δὲ etc. *Stasinum* dixerat *Cyprium Athenaeus*, sic scilicet opinatus, contra ac *Demodamas* tradiderat, *Stasini* non *Cyprii* illa fuisse poëmata, sed *Halicarnassensis*. sensum, uti puto, opportunum minima mutatione dedi. Quem vero *Stasinum* appellat hic *Athenaeus*, alii *Stasimum* dicunt, ut in dubio res ista sit, *Stasinus*ne potius an *Stasimus* sit appellandus. *Stasimum* profecto vocant eruditi viri ad *Clementem* et *Michaël Apostoliū* Cent. X. §. 56. Ἴνα γὰρ θεός ἐνθα καὶ αἰδώς) Σιασίμου ἢ γνώμη τοῦ ποιητοῦ, ὅσ οὕτω γησι. Ζῆνα δὲ τὸν ῥέξαντα, καὶ ὅσ τάδε πάντ' ἐφύτευσεν Οὐκ ἐθέλεισ εἰπεῖν Ἴνα γὰρ θεός, ἐνθα καὶ αἰδώς. notandus obiter elegantissimus *Schottus* ad *Diogenianum*, qui *Homericam* esse illam paroemiam existimavit. Ego vero potius *Stasinum* dixero cum meliori antiquorum parte, eadem antique nominis ratione, quae est in alterius poëtae nomine apud *Nostrum Περιώνοσ*. parum itaque abest, quin emendandum iudicem in *Apostolio*, et sicubi *Σιασίμοσ* reperiatur,

*) Non addendum ὁ Κύπριος. Est enim *Κύπριος* nomen alterius viri e Cypro. Quod plane distinguit *Athenaeus* apud *Fabricium Biblioth. Gr.* vol. I. p. 282. Εἴτε Κύπριός τις ἔστι, ἢ Σιασίνοσ. *Tour.*

Στασίως. certe in brevibus ad *Homerum Scholiis* ad Ἰλ. α. παρὰ *Ταρασίω* τῶν τὰ *Κύπρια πεποιοκῶτι* vitiose scriptum est pro *Στασίω*. alibi tamen ille *Grammaticus* ad Ῥαψ. π. ἢ *Ἱστορία* παρὰ τῶν τὰ *Κύπρια πεποιοκῶτι*. *Tzetzes* autem ad *Lycophronem* v. 511. *Στασίως* ὁ τὰ *Κύπρια πεποιοκῶς*. ex quibus omnibus id etiam patet, praestantissimos veterum *Criticos Stasinum* carminis istius auctorem iudicasse. alias et sine scriptoris nomine adiecto ab *Aristophanis* et *Sophoclis Commentatoribus* antiquis *Κύπρια ἔπη* vel ὁ τὰ *Κυπριακὰ συγγραφέμενος* laudantur. de operis argumento videndus ad *Aelianum* H. V. IX. cap. 15. *Iac. Perizonius*, vir eruditissimus. Simili vero ratione idem ille patrum Doctissimus *Strom.* lib. I. laudat τὸν τὴν *Φορωνίδα ποιήσαντα*, qui *Apollonii Rhodii Scholiastae* ὁ τὴν *Φορωνίδα συνθεῖς*, τὸν τὴν *Εὐρωπίαν ποιήσαντα*, τὸν τὴν *μικρὰν Ἰλιάδα πεποιοκῶτα*, qui sic et *Aristoteli* nominatur *περὶ Ποιητικῆς*, ὁ τὴν *μικρὰν Ἰλιάδα ποιήσας*, ex quo summi Philosophi loco colligere licet omne carminis istius argumentum. existimatur autem ille *Lesches* fuisse. *Tzetzes* ad *Alexandram Lycophronis*: *Λέσχης* δὲ ὁ τὴν *μικρὰν Ἰλιάδα πεποιοκῶς* et alibi, ὡς ὁ *Λέσχης* φησὶν, *Ἦνίκα νύξ μὲν ἔην μέση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη.* sed illum tu versum ex *Clemente* sic restitue: *Νύξ μὲν ἔην μεσάτη, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη.* *Alexandrinus* ille: *Νύξ μὲν ἔην μεσάτα, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελάνα.* *Pausaniae* vero in *Phocicis* cap. 26. et 27. *Λέσχεως* dicitur. Unicum addam *Athenaei* locum de *Agenni* dramate Satyrico, cuius scriptores ferebantur varii, lib. XIII. *συνεπιμαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ ὁ τὸν Ἀγῆνα τὸ Σατυρικὸν δράμα γεγραμῶς* etc. εἴτε *Πύθων* ἦν ὁ *Καταναῖος* ἢ ὁ *Βυζάντινος* ἢ καὶ αὐτὸς ὁ *βασιλεύς*. sed in istis ne diutius haeream; volumen enim esset contexendum, si illa complecti animus esset scripta, de quorum Auctore et parente *Critici* litigant. id apparet ex iis quae dixi, consuevisse veteres, si quis alicuius operis genuinus auctor lateret, illud ita citare, ut in hoc loco fecit *Pollux*, ὁ ποιήσας τοὺς *Κεραμείας*. *Κεραμείας* autem, utut de illorum auctore non perspicue constaret, *Hesiodo* quosdam tribuisse docet *Pollux*, qui itaque iam ad *Indicem* carminum *Hesiodi* hactenus ignorati accedunt e *Polluce* nostro, quem sibi egregio beneficio MSS. redditis *Κεραμεῦσι* obstringunt, sed ad quem auctorem praeterea relati *Κεραμεῖς* argumento probabili, ut discerni nequeat, qui verus sit. eos et *Homero* adscriptos rebus vincam necessariis, ut et alia quaedam fuerunt, de quibus *Homerine* essent an *Hesiodi*, dubitavere *Grammatici*

veteres. *Herodotus* auctor gravissimus in *Homeri* vita narrat, figulos quosdam Samios *Homerum* forte praetereuntem ad se vocasse, et ab eo, cum sapientem illum esse cognovissent, petiisse, praemio promisso, ut sibi carmen accineret; composuisse tum ac cecinisse *Homerum* illa carmina, quae vocantur *Κάμινος*. istorum primus est ille versiculus: *Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν, αἰέσω, ᾧ κερამῆες*: ex quo certe lucide apparere arbitror titulum istius carminis non minus commodum esse *Κεραμεῖς* quam *κάμινον*, quod et ipsa illa *Herodoti* narratio aperte demonstrat. magis tamen ad hoc existimandum me movet, quod iste versiculus integer, quem ex *Hesiodi* *Κεραμεῦσι* producit *Pollux* noster, in isto *Homeri* poemate pauca oppido differentia reperiatur. tertius est ab initio. sed ut rem omnem facilius et expeditius pernoscas, hic versiculos istos habeto:

εἰ μὲν δώσετε μισθὸν, αἰέσω, ᾧ κερამῆες·
 δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου,
 εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα μάλ' ἱρά. etc.

Ego cum haec ostendissem viro cuidam amicissimo et eruditissimo, non dubitare se mox affirmabat, quin idem esset versiculus iste apud *Herodotum* *Homeri* et hic *Hesiodi* apud *Pollucem* nostrum. Sed de isto *περανθεῖεν* et *μελανθεῖεν* utrum alteri sit anteponendum, non equidem constituo, sic opportune utrumque loco convenit. saepius autem a *Grammaticis* adnotatas esse binas in aliquo scriptoris loco lectiones, quarum utrarumque bonitas et praestantia mentem alicuius, si velit eligere, in dubio retineat, alibi iam ad *Pollucem* observavi. probavero tamen *περανθεῖεν*. illud autem *μάλ' ἱρά* futile est atque ineptum; unde factum ut improba lectio peiorem pepererit versionem. quis in istis locus sit *ιεροῖς*, *sacris sanctisque rebus*, neminem intellecturum arbitror, ut hic sane quin reponenda sint *κάναστρα*, omnino dubitari nequeat: *κάναστρα* vero tam fictilia fuerunt olim quam e vimine plexa, ut *Pollux* monet. *Hesychius*: *Κάναστρον*, ὄστρακον, τρύβλιον, κανοῦν. τρύβλια sane fictilia, neque aliter exponit *Eustathius*. Sed satis in hac re diu substitimus; id tamen non praetereundum, virum iuvenem ingeniosissimum *Berglerum*, qui *Polluceos* Indices quam accuratissime concinnavit, in eandem illam mecum opinionem incidisse de hoc *Hesiodi* versiculo, quam pluribus exposui. [Haec scripseram in prima nota, quae nescio quo pacto sint rescissa, neque typis repraesentata: Oculos ego forte, dum

his animum attendo, in Interpretem conieci, cuius hominis imprudentiam an ignorantiam magis mirer nondum equidem constitui, qui ad *Pollucem* vertendum ab omni eruditione Graeca imparatus accesserit, itaque in ea re se gesserit, ut postea provector aetate rerumque cognitione versionem illam ingenii superbientis abortum fateri sit coactus. in his profecto ut in omnibus se turpiter dedit, cum *Aristophanis* esse verba sentiat: τὰ δὲ κάναστρα etc. quod a *Pollucis* consilio abhorrere facile sine MSS. quis animadvertisset. nec sane monuissem ea de re, nisi in hoc eodem erroris luto doctos homines haesisse intelligerem, quos vitium deceperat Interpretis. attamen non severissime castigandi sunt, aut culpandi, qui, cum MSS. ope fideli destituerentur, in hoc Auctore nostro minus dextre versari potuerunt. Postmodum adductus est a me *Leschis* versiculus e *Tzetze* ad *Lycophronem*: Ἡνίκα νῦξ μὲν ἔην μίση, λαμπρὴ δ' ἐπέειλλε σελήνη. si μίση induxeris, integer erit versus. sed mihi persuadeo illud ἡνίκα esse a *Tzetzis* manu, qui parum attentus aut a memoria deceptus illud adiecerit. nusquam enim alibi in hoc extat versiculo. de *Lesche* vero et *Iliade* parva adeundus etiam vir insigni eruditione et diligentia *Ioh. Alb. Fabricius* in *Biblioth. Graec.* pag. 280. Porro, quamvis meam de *Κεραμῆσι* et *Καμίνῳ* coniecturam sine controversia certissimam esse existimem, adiungam tamen mantissae loco argumentum pro mea opinione validissimum. *Suidas* inter *Homeri*, quae enumerat, scripta, refert *Κεραμῆς*, nec in illa enumeratione, quod in primis attendendum videtur, *Καμίνου* meminit, cum tamen postea ipsum illud carmen producat. hic primum in *Suida* emendari velim *Κεραμῆς*, de qua emaculatione neminem equidem dubitaturum puto. deinde facili negotio conficio, *Suidam* *Κεραμῆς* et *Κάμινον* pro uno eodemque habuisse poemate. haec autem mea non mediocriter adiuvantur iudicio doctissimi *Fabricii*, qui *Κάμινον* *Herodoti* et *Κεραμῆς* *Suidae* memoratos non diversum esse carmen censuit. hoc autem etsi rectissime *Fabricius* pronunciaverit, vera nihilominus videtur emendatio loci viro praestantissimo latuisse. *Ex Addendis.*]

ὅτι δὲ γίνεται etc.] C. V. γίνεται δ' οὐ κεραμῆα μόνον ἀλλὰ καὶ ἄλλης ὕλης, ὡπερ οἱ κότυλοι, ὅτι καὶ ἀργυροὶ ἐγίνοντο, ἰκανὸς etc. leg. κεράμεια. sit autem non (canistrum) sigulinum tantum, verum etiam ex alia materia, quemadmodum et cotyli, quod etiam hi argentei fiebant, idoneus *Aristophanes* index est etc. KUEHN.

ὅτι δὲ γίνεται etc.] Sed nondum desinit optimus MS. sed adhuc plura nobis largitur vulgo omissa. Ita enim pergit: γίνεται δ' οὐ κεράμια μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλης ὕλης ὥσπερ οἱ κότυλοι, ὅτι καὶ ἀργυροὶ ἐγίνοντο, ἱκανὸς μηνύσαι Ἀριστ. ἐν etc. ubi tamen scribe potius κεράμια et ἀργυροὶ. Ait κἀναστρα non tantum fuisse fictilia, sed et ex alia materia, quemadmodum et cotylos, qui et ex argento fiebant. in quam rem adfert *Aristophanis* testimonium de cotylo, argenteo nimirum, unde ducentas drachmas quis possit lucrari, vel pro quo inops facile mutuo accipiat tot drachmas. Eum locum *Comici* et in mente habuit *Athenaeus* libr. XI. in κότυλος, ubi quoque *Aristophanes* ἐν *Βαβυλωνίοις* adducitur, licet ipsa χρῆσι non prolata. IUNG.

ὅτι δὲ γίνεται etc.] Totam MSS. lectionem in his restituumus, quae plane elegans est et apposita, cum ita vulgo perfide quibusdam defectis ederetur: ὅτι δὲ γίνεται οὐ κεραμοῦν μόνον τοῦτο ἱκανὸς Ἀριστοφάνης etc. De Κοτύλοις superius adnotavimus, et videndus, quem et ibi adduxi, *Athenaeus* lib. XI.

πόθεν οὖν γένοιτ' ἂν] MS. πόθεν ἂν γένοιτ' ἂν. Sed vulgatum rectius videtur. IUNG.

πόθεν οὖν γένοιτ' ἂν;] Optime *Iungermannus* locum distinxit, MSSque lectionem in ordinem digessit. sic itaque, ut ille voluit, in textu restituendum iudicavi. scilicet aliquis desiderabat ducentas drachmas, quas unde nancisceretur, penitus ignorabat. inquit alter: tecum illam lancem argenteam aufer, quae isto procul dubio pretio censi potuit.

φέρειν] C. V. φέρε in his versibus:

— δεῖ διακοσίων δραχμῶν·

πόθεν οὖν γένοιτ' ἂν τὸν κότυλον τοῦτον φέρειν;

ΚΥΕΗΝ.

φέρειν] MS. φέρε. quod verius vulgato φέρειν. Tam totum locum libet simul adscribere, ut ex MS. restituendum puto: τοῖς δὲ ἀγγείοις προσαριθμητῶν λεκάνας, λεκάνια, λεκανίδια, λεκανίδας, λεκανίσκας, κἀναστρα, μαζονόμεια (sive μαζονομεῖα), τὰ μὲν μαζονόμεια Ἀριστοφάνους εἰπόντος ἐν Ὀλκᾶσι, τὰ δὲ κἀναστρα, τοῦ ποιήσαντος τοὺς Κεραμέας, οὓς τινὰς Ἡσιόδῳ προσνέμουσι· λέγει γοῦν,

εὗ δὲ περανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κἀναστρα.

Γίνεται δ' οὐ κεράμια μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλης ὕλης ὥσπερ οἱ

κότυλοι ὅτι καὶ ἀργυροῖ ἐρίγνοντο, ἱκανὸς μηνύσαι Ἀριστοφάνους ἐν Βαβυλωνίοις εἰπῶν,

— δεῖ διακοσίων δραχμῶν.

πόθεν οὖν γένοιτ' ἄν; τὸν κότυλον τοῦτον φέρε. IUNG.

φελλώδεις τ. πιν. etc.] C. A. φελλώδεις: *leves instar suberis corticisive*. ΚΥΡΗΝ.

φελλώδεις τ. πιν. etc.] Sic καναστρα et *Moschopulus*, forte hinc, explicat, ut *Brodæus* notavit *Schol.* ad libr. II. *Antholog.* cap. 47. ad carmen Macedonis. IUNG.

κανάξαι] κανάξαι et ἐκκανάξαι, pro *evacuare* et *exinaniare*, unde *Canacheni* *Arnobio* libr. VI. fures. *Meursius* I. *Animadvers.* Miscell. 5. Sed *Goldastus Collectan.* in *Valerian. Cimelens.* de *Bon. Misc. Coll.* ait se in membranis, quae continebant *Hardilonis* *Monachi* dicta patrum, invenisse illo loco *Arnobii Canactae*, quod adhuc propius accedit ad verbum κανάξαι. Ego addo et emendo *Hesychii* locum, in quo est: Ἐκκενάξειν, ἐκκενώσειν, ἀπὸ τοῦ κανοῦ, θορυβήσειν. legendum enim ἐκκανάξειν ordo literarum ostendat, quum praecedant ab ἐκκα incipientia et sequantur. et clarum est dicere ἀπὸ τοῦ κανοῦ. Distingue etiam ita: Ἐκκανάξειν, ἐκκενώσειν, ἀπὸ τοῦ κανοῦ, θορυβήσειν. nam illud θορυβήσειν, alia significatio est verbi ἐκκανάξειν: sic κανάξας idem *Hesychius* ταράξας exponit; quod quid aliud est quam θορυβήσας. IUNG.

κανάξαι] καναστρον profecto ab alia voce κανοῦν existimo fluxisse; unde Romani *canistrum* fecerunt, sicut a πατάνη, *patina*, quosdam itaque *canistrum* a Graeco sermone manasse qui putarint, refert *Isidorus*, cum alii, quod ex viminibus esset contextum, arcesserent a cannis. *Pollux* cum illam originem τοῦ κανάστρου agnosceret, τὸ κανάσσειν deduxit ἀπὸ τοῦ κανάστρου. qua quidem in re magis eum probavero quam *Eustathium*, qui contra haec ἀπὸ τοῦ κανάσσειν derivat καναστρον. locus est ad *A. Odys.* Τὸ δὲ οἰνοχοεῖν καὶ οἰνοχεῖν οὐ μόνον κερῶν λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐγκανάσσειν: ὡς τὸ, ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν· ὅθεν καὶ καναστρον, τρύβλιον, ὡς ἐν παλαιῷ κεῖται φηγορικῷ Λεξικῷ. *Hesych.* Ἐγκάναξον, ἐγγεε, ἐκπτε. ubi sane ἐγκανάσσειν bene exponitur ἐγγεῖν: sed ἐκπιεῖν est ἐκκανάξαι, uti quidem ipse *Pollux* docet, adeo ut in illo *Lexicographi* loco utriusque verbi ἐγκανάσσειν et ἐκκανάσσειν significatio confundatur. De *Eupolidis* *Amicis* *Meursius* in *Attica Bibliotheca*, in istius *Comici* verbis αὐτὸς e MSS. restitui pro αὐτοῖς. Porro *Δημοπραταῖς* errore pervulgato mox fuit ante nos editum. in istis seu tabulis seu

columnis invenisse se non tantum *κάνιστρον*, sed et *κάνυστρον* *Pollux* affirmat. recte, me quidem iudice, quamquam *Salmasius* notaverit *κάνιστρον*, ad formam scilicet Latini nominis.

ἐκκανάξαι] Pro *ἐκκανάξαι* legit *Hesych.* *ἐκκενάξαι*, sed malim ibi *ἐκκανάξαι* a *κανοῦν*, *ἐκκενωῖσαι* proprie enim est *deplere canistrum*, dein latius se fudit significatio. KUEHN.

ὡς *Εὐπολις*] MS. ὡς καὶ *Εὐπολις* etc. plenius. Dramatis *Φίλων* et alii meminere, ut adnotavit *Casaub.* VI. *Athen.* 19. IUNGEM.

τὴν δ' αὐτοῖς etc.] Verba *Eupolidis* non habet C. A. in illis leg. C. V. αὐτός· ita et *Salm.* KUEHN.

τὴν δ' αὐτοῖς etc.] Sic *χρησιν* restitue ut MS. noster habet: τὴν δ' αὐτὸς ἐκκανάξει. IUNG.

86.

Δημοπράταις] Semper MSS*ti* *Δημοπράτοις*· quod rectum. *Salm.* *κάνιστρον*. KUEHN.

Δημοπράταις] MS. ἐν δὲ τοῖς *Δημοπράτοις* etc. ita scribe. IUNGEM.

λεκάρια] Supra VI, 85. coniung. *ἐμβάφια*, *λεκάρια*, *λεκάνια*, etc. SEB.

Acetabulum] *ὀξύβαφον* hoc loco ex numero τῶν εἰς τὴν *ἰδωδίμον* *χρείαν*, ut et in sequente *Phrynichi* loco. ubi *κᾶν* ex καὶ ἂν contractum, non ex καὶ ἐν, quomodo *Interpr.* accepit. SEB.

κοιταβικῶν] C. V. *κοιταβίτων*· leg. *κοιταβιῶν*, de *acetabulis cottaborum* ludo adhibitis. C. A. post omittit *εἴρηται*, et addit, καὶ τὰ ὀ. etc. *χρείαν* ε. ο. *Ἀριστοφάνους*. KUEHN.

κοιταβικῶν] MS. *κοιταβιῶν*, *εἴρηται* τὰ *ὀξύβ.* et bene inseras τὰ. Sed vulgatum *κοιταβικῶν* bonum videtur: scilicet *ἀγγείων*. IUNG.

κοιταβικῶν *εἴρ. ὀξύβ.*] τὰ *ὀξύβαφα* plenius et expressius e MSS.

εἰς τὴν *ἰδ.*] *Interpr.* recte: *ἰδωδίμων*, *eduliorum*. KUEHN.

εἰς τὴν *ἰδ.*] MS. *ἔστιν ἰδωδ.* sed emendatum, *εἰς τὴν*. IUNGEM.

ἐν *Ὀρνισιν Ἀριστ.*] Fol. 382. sed tam in textu quam *Scholias.* *τρούβλιον* *προπαροxyt.* ut et supra VI, 85. in MS. quoque, qui hic editis similiter. SEB.

ἐν *Ὀρνισιν Ἀριστ.*] Quae post *Ἀριστοφάνους* extant non habentur in C. A. usque ad segm. 89. *κρέα*. KUEHN.

έντευθεν] MS. έντευθεν ει. Ceterum τρουβλίον, et antea τρουβλία etiam MS. habet noster hic paroxytone, quod sequi placet. IUNG.

Φρυνίχου Μούσαις] MS. Βρουνίχου: nempe U litera initiali, ut β in MS. scribitur. unde quis in MS. mendosius fecit, Φρηνίχου. Phrynichi Musae et a Nostro supra laudabantur, et apud Athenaeum, ut adnotavit Casaub. II. Athen. 20. IUNG.

κάν ὄξυβ. τρεῖς χ. etc.] C. V. καὶ ὄξυβάφω χρῆσθαι unde legerem:

κάν ὄξύβαφον χρῆσαι ἢ χοίνικας δὴ ἀλεύρων.

Vel acetabulum commoda aut duos farinae choenices. KUEHN.

κάν ὄξυβ. τρεῖς χ. etc.] χρῆσις Comici ita in MS. habet: καὶ ὄξυβάφω χρῆσθαι τρεῖς χοίνικας, ἠδὲ ἀλεύρων· an κὰν ὄξυβάφω χρῆσθαι τρεῖς etc. ut vulgo est. sed alii rectius reconcinabunt. IUNG.

κὰν ὄξυβάφω etc.] Omnem MSS. lectionem litera tenuis in textu reposui, nisi quod pro καὶ dederim κὰν, ita iubente sensu, qui facilis omnino est, neque mutandum mea sententia quicquam: et in oxybapho accipere mutuo tres choenices aut duos farinae: quo loco revera satis lucide comprobatur Pollux ὄξύβαφον etiam usurpari ἐπὶ τῶν εἰς τὴν εἰδιδιμον χρῆσιαν. In Glossis et Colloquiis Scholasticis: Ὀξύβαφον et ὄξυβάφειον, acetabulum, acetarium.

καὶ λεκίδας] MS. καὶ λεκίδα δέ· et recte. in χρήσει enim subiecta singulari ponitur: λεκίδα itaque dixit Epicharmus, non λεκίδας. IUNG.

καὶ λεκίδας etc.] Reduxi MSS. lectionem λεκίδα, quae ex ipso Siculi Poetae loco confirmatur.

ἐν Νιόβης γάμῳ] C. V. ἐν Ἡβης γάμῳ, in Hebes nuptiis, quod drama laudat Athenaeus passim, adeoque praetulerim lectionem MSti. tum C. V. λεκίδα κὲν καφία δύο· ἐν δὲ Σκίρωνι καὶ πελήνων λεκίς· patellam et labra duo: in Scirone etiam ex sigulinorum genere est pelvis. quod convenit cum his Hesych. Λεκανίδες, κεράμειαι λοπάδες· καφίον labrum, quia Laconibus καφὰ est λουτήρ apud Hesych. si quis autem vulgatum maluerit, non repugnabo. Salmas. πηλινὴ λεκίς. KUEHN.

ἐν Νιόβης γάμῳ] MS. Ἐπίχαρμος εἶρηκεν ἐν Ἡβης γάμῳ. nempe emendandum pro vulgato Νιόβης γάμῳ est Ἡβης γάμῳ· sic enim et apud Athenaeum lib. III. Epicharmus ἐν Ἡβης γάμῳ, περὶ τοῖν ἐρίων laudatur. ubi Clariss. Casaubonus III. Athen. 15. notat eam fabulam plenam fuisse no-

minibus omne genus ciborum. Ipsa verba *Epicharmi* in MS. hic ita habent: *λεκίδα κενβαφία δύο*. Sed scribendum, *λεκίδα κ' ἐμβάγια δύο*. Sequitur in MS. *ἐν δὲ Σκίρωνι, καὶ πηλίνων λεκίς*. Et primum *Σκίρωνι*, sic pro vulgato *Σκύρωνι* videtur reponendum, ut eiusdemmodi nomine fabulam *Epicharmus* conscripserit, quo *Euripides* supra IX, 75. Alterum vero nescio an vulgatum retineamus, an potius MS. ductum sequentes *καὶ πηλίνων λεκίς* scribamus, id est, *λεκίς τῶν πηλίνων, λεκίς ἐκ πηλοῦ, χοϊκῆ*, ut *Hezychius* explicat vocem *πηλινος*. Eadem forma loquendi videtur, quod infra ex *Γήρα Aristophanis*, *κοπίδι τῶν μαγειρικῶν* segm. 104. in MS. nam vulgo frustra quaeres. Sed noster *Salmasius* malebat, *πηλίνη λεκίς* hic legere. IUNG.

ἐν Νιόβης γάμῳ] De fabularum titulis, ut ordine singula dicamus, primo loco, tum ipsa de re monendum erit. *Νιόβης γάμον* in hoc *Pollucis* loco librorum imperitia condidit; qua inscriptione fabulam *Epicharmi* nullam a quoquam esse adductam certi sumus. accreditit *Meursius*, et *Niobes nuptias* inter *Epicharmi* fabulas enumeravit ex solo *Polluce* ad *Helladium Besantinoum*, cum ipsi tamen ad manus esset *Ἡβης γάμος* ex *Athenaeo* et *Tzetze* ad *Hesiodum*, cuius et locum mihi notaveram. et profecto si animum attendas, quae *Niobes nuptiae* a veteribus celebratae, ut *Epicharmus* inde et titulum et argumentum fabulae petere potuerit? Optime MSS. *Ἡβης γάμῳ*. *Hebes nuptiae* celeberrimae, neque de istis quicquam adnotare lubet. sic itaque cum MSS. in textu reposui. Altera *Siculi Poëtae* Comoedia *Σκύρων* erat in vulgatis, neque aliter in illo indice, quem dixi, *Meursius*. prave tamen; Codices enim nostri *Σκίρωνι*, quod equidem dudum ante hos visos ex similitudine *Σκίρωνος Euripidei* animadverteram. Porro *Δημοπράτοις* emendavi. sed diligentissimi *Meursii* error et *ἀκρισία* est observanda, qui fabulam nobis *Epicharmi Δημοπράτας* ex hoc *Pollucis* loco confinxit et in isto Comoediarum eius indice reposuit. miror sane, cum in hoc decimo *Pollucis* libro tam frequenter *Δημιόπρατα* citentur. sed non eadem est omnium horarum fortuna, et ut aliis errantibus facile ignoscimus, sic et illam nobis ab aequo lectore veniam oramus. Ad priora recurrendum, ubi in *Epicharmi* γρήσει extitit ante nos *καὶ ἐμβάγια*. Praestantissimus ille *Codex Palatinus*, quem ut sospitatore *Pollucis* admirari soleo, *κένβαγια* egregie scribit. scilicet *ἐνβάγια* consuevere veteres, non *ἐμβάγια*, quam tu scribendi rationem in vetustissimis marmoribus expressam invenies. simili

modo *Pollux e Demiopratis* adnotavit ἐνμόχλια, ut quidem e MSS. ad literam reddidimus. supra vero ἐμβάφια iam posuit *Auctor noster*, ἐμβάφια, λεκάφια. emaculandum *Hesychium* arbitror, apud quem editur, Ἐμβάφια, λοιπάδες βαθεΐαι· ἀπὸ τοῦ βάπτειν ἐν βάθει· scribe: Ἐμβάφια. Idem: Ἐμβάφιον, ὁξύβαρον παρὰ Ἰππώνακτι. *Herodotus Musa secunda*, ubi de Festis Aegyptiorum, de lampadibus, quas illi tota nocte habebant accensas, inquit: τὰ δὲ κύχνα ἔστι ἐμβάφια· quibus innuit, non disparem lampadum earum et ἐμβάφιαν fuisse figuram. In altero *Siculi Poëtae* loco itidem MSS. libros sequutus sum, illamque lectionem opportune *Iungermannus* exposuit. ita τῶν ξυλίων τράπεζα, lignea mensa, legisse certus sum, etsi loci non meminerim.

87.

Ἀημοπράταις] Scribe, ut MS. habet, Ἀημοπράτοις.
IUNGERM.

Ἰππών. δ. εἶπ. καὶ λέκος π.] Pro quo alibi λέχος πυρῶν, *catinus seu scutella tritici*. *Henr. Stephan.* SEB.

Ἰππών. δ. εἶπ. καὶ λέκος π.] *Hesych.* Λεκός, quod cum λεκίς convenit magis. δὲ medium abest a C. V. qui et ante λέκος πυροῦ legit καλειφαρόδιον ἡδύ, leg. κάλειφαρ ῥόδιον ἡδύ, et unguentum roseum suave. et ita legendum supra lib. VI. cap. 19. v. 20. ubi ῥόδιον est pro ῥόδιον. vid. *Athenaeum* lib. XV. cap. 11. nisi quis ibi voluerit ῥόδιον accipere de unguento crocino, cuius nomen a Rhodo celebre erat, ut iterum *Athenaeus* docet l. c. malim tamen prius. ΚΥΣΗΝ.

Ἰππών. δ. εἶπ. καὶ λέκος π.] MS. nobis verba *Hipponactis* non mutila, sed integra proponit: Ἰππώνακτιος εἰπόντος (sine δὲ) καλειφαρόδιον· ἡδύ καὶ λέκος πυροῦ. Unde ita locum restituo: Ἀημοπράτοις, λέκος εὐρίσκομεν, Ἰππώνακτιος εἰπόντος,

κάλειφα ῥοδιὸν ἡδύ, καὶ λέκος πυροῦ.

Elegans mehercle χρῆσις· ἄλειφα pro ἄλειφαρ ἤγον ἄλειμμα, τὸ μύρον. *Etymologicum Magnum* saepius: ἄλειφα, σημαίνει τὸ ἄλειμμα· ἀπὸ τοῦ ἀλείφω ἄλειφαρ. καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἄλειφα· et statim in ἀλείπτῃς· ἄλειφα, ἄλειμμα· et in κάρῃ· ἰσιτέον ὅτι, ὡς λέγει ὁ τεχνικός, τὸ κάρα, λίπα, ἄλειφα, ἀποκοπὴ ἔστιν· τεχνικός, puta *Herodianus Grammaticus*. *Eustath.* ad Ὀδυσσ. ζ. Ἡρωδιανὸς μέντοι ἄλλως αὐτὸ σχηματίζων, φησὶν ὅτι τοῦ ἄλειφα καὶ λίπα ἢ κατάληξις οὐκ ἀήθῃς· ἀλλὰ τὸ μὲν ἄλειφα ὡσπερ θένω θέναρ καὶ κείρω κέρας, οὕτω καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ ἀλείφω ἄλειφαρ ἢ ἄλειφας· καὶ ὑποστολῇ τοῦ ρ ἢ τοῦ σίγμα ἄλειφα.

Et *Callimachi* versus apud *Etymologicographum* in ὄσιλιγγες·
παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν τῷ πρώτῳ,

αἰπῶν ἀπ' ὄσιλιγγων αἰὲν ἄλειφα ῥέει.

Ubi non dubio sequi *Sylburgii* emendationem: πρώτῳ Αἰ-
τιῶν, — ἀπ' ὄ. eodem. IUNG.

[Ἰππῶν. δ. εἰπ. καὶ λ. π.] Eximie MSS. nitidam *Hippo-*
nactis χρῆσιν hic *Polluci* nobisque reddunt: *Κἄλειφα* ῥοδινόν,
ἠδὺ, καὶ λέκος πυροῦ. Quiddam etiam huius scripturae ve-
teris asservarunt Excerpta *Falckenburgii*: φαροδινόν ἠδὺ καὶ
λέκος πυροῦ. in *Basileensi* fuit editione *πηροῦ*: sed in istis
quid desit, facile cognoscas ab aliis adiutus MSS. quibus
si destitueremur, in tenebris micandum esset. Perbene *Iun-*
germannus de forma vocis ἄλειφα, quam et ita posuit *Empedocles*
apud *Aristotelem*, parique modo *Alcaeus* apud *Hephaes-*
tionem ὕδα pro ὕδας· sic enim veteres, quod postea muta-
tum in ὕδωρ. *Hesychius*: Ἀλεῖφαρ, στέαρ, μύρον, χρίσμα,
έλαιον. *Homerus* *Il. ψ.* Ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος
ἀμφιφορῆας· *Schol.* ἀλείματος, ἐλαίου· apud *Ionas* nimirum
creberrime ἀλείφειν est μυρίζειν, unguento delibuerere. *Simoni-*
des apud *Clementem*: Κἄλειφομεν μύροισι καὶ θυμιάμασι Καὶ
βάκκαρι· paululum aliter apud *Athenaeum* lib. XV. versicu-
lus ille legitur: κ' ἠλειφόμεν μύροισι καὶ θυμιάμασι καὶ βάκκαρι.
sic ego *Simonidem* existimo scripsisse: Κ' ἀλειφόμεν μύροισι
καὶ θυμιάμασι Καὶ βάκκαρι· ἀλειφόμεν Poëtice pro ἠλειφόμεν.
Hesychius: Θύωμα, μύρον, ἄρωμα· sed res illa protrita.
Ῥοδίνου μύρου compositionem pluribus apud *Medicos* descri-
ptam reperies, qui omnes uno ore gratissimum fuisse et sua-
veolens tradunt, ut non sine ratione ἠδὺ dixerit *Hipponax*.
meminit et huius *Homerus* *Il. ψ.* — ῥοδύεντι δὲ χρίεν ἐλαίῳ·
Ἀμβροσίῳ — ubi *brevia Scholia*: τῷ ῥοδίνῳ· sed *Eustathius*
ad eum locum late, et *Athenaeus* lib. XV. qui simul ubi
praestantissimum extiterit unguentum rosatum docet. Sed
de vasculo λέκει vel λεκῶ sic et *Hesychius*: Λεκός, λύκιον,
λυκάριον, τρύβλιον, οἱ δὲ λυκάριον· ego totum locum ita re-
formandum arbitror: Λεκός (vel λέκος, ut apud *Pollucem*
nostrum) λέκιον, λεκάριον, τρύβλιον, οἱ δὲ λεκάνιον· non enim
altera vice λεκάριον, quod opinabantur eruditi viri, recurrit
commode, cum illa vox priorum explicationem continere
debeat. apud eundem et λεκίς· Λεκίς, παροψίς, λέκκη, χλαῖνα·
sed et in his prava distinctio binas in unum confudit voces,
quas ita separabis: Λεκίς, παροψίς. Λέκκη, χλαῖνα· inde
λεκίσκος et λεκάριον, quod posterius iam modo *Pollux* enu-
meraverat: ἐμβάφια, λεκάρια. λεκάριον πισύνης est apud

Hermeam lib. II. de *Apolline Gryneo*. itaque si ista loca componas, in quibus occurrit λέκος vel λεκάριον, praecipue frumento recipiendo vasculum id destinatum animadvertes. liberandus hic a prava *Nunnesii*, doctissimi hominis, crisi *Phrynichus*. is de paropside sic tradit: Παροψίς, τὸ ὄψον, οὐχὶ δὲ τὸ ἀγγεῖον, ὡς τινές· τοῦτο δὲ τρύβλιον ἢ λεκάριον καλοῦσι· ibi restitutum it *Nunnesius*, a cuius sententia nec alienus est *Hoeschelius*, λεκάνιον· id vocis in *Hesychio* nobis monentibus habuit locum, hic minime, cui enim non pateat ex dictis λεκάριον in *Phrynicho* retinendum? Porro ab hac origine deduxerim etiam λεκάνην, quod cum ἀπὸ τοῦ λευκός *Grammatici* repetunt, mihi nugari videntur, ut plerumque solent, si de fonte vocis illi quaerant.

Ἰπποκράτης δέ] MS. Ἰπποκράτης ἐν etc. sine δέ. Quod vero *H. Stephanus* in suo Thesaurο adfert λέσχος πυροῦ, corruptus certe est hodie ille *Phoenicis* versus in *Athenaei* libr. VIII. ita editur: τῇ παιδί τοῦ Ἀπόλλωνος, ἢ λέσχος πυρῶν, pariter corrupte: nec possum vel leviter dubitare, quin vera sit lectio: ἢ λέκος πυρῶν· pari modo ut *Hippocrax* λέκος πυροῦ dixerit, nec dubito viros undiquaque doctissimos hanc sententiam nostram adprobaturōs. IUNG.

ἐν τῷ πρὸς τὰς Κνιδ. δ.] In libro adversus opiniones *Cnidias*, *Interpr.* *Cnidiam* nobis fecit nomen proprium hominis. liber hodie inscribitur, περὶ διαίτης ὀξείων. *Athenaeus* libr. III. triplicem libri affert inscriptionem, περὶ διαίτης, dein περὶ (διαίτης) ὀξείων νοσημάτων, tertio πρὸς τὰς Κνιδίας γνώμας. locus ipse extat in fine libri, ubi hodie est, λεκίσκιον Ἀττικὸν στοργγύλον. ΚΥΗΝΗ.

ἐν τῷ πρὸς τὰς Κνιδίας δόξας] Incertum esse *Meursius* fatetur ad *Chalcidium* p. 6. cuius hoc opus πρὸς τὰς Κνιδίας δόξας censendum sit. cum *Kuehnio* nostro *Hippocratis* Medici esse non dubitaverim. *Foesius* itaque non male *Pollucem* videri legisse λεκίσκον apud *Hippocratem* dixit.

λεκίσκον] *Foesius* *Oecon. Hippocr.* adfert in λεκίσκιον binos ex *Hippocrate* locos, unum de *Rat. Vict. in Morb. Acut.* μήκονος τῆς λευκῆς ὑποτρίψας ὀκόσον λεκίσκιον· et ibidem alterum: μηκώνιον, λεκίσκιον Ἀττικὸν στοργγύλον· et addit, *Pollucem* hic apud *Hippocr.* legisse videri λεκίσκον. Sed non est opus ut sic videatur, nam λεκίσκιον potius videtur in illis *Hippocratis* locis ne mutari quidem posse; et λεκίσκος a se iterum reperit ὑποκοριστικὸν, λεκίσκιον· quibus utrisque *Hippocrates* usus fuerit: λεκίσκου voce ἐν τῷ πρὸς Κνιδίας δόξας nimirum, ut *Noster* ait. IUNG.

τας δὲ παροψίδας] Vid. supra VI, 56. SEB.

τας δὲ παροψίδας] De quaestione super duplici usu vocabuli παροψίδος vid. Bayf. de Vasc. Brod. V. Miscell. 30. Nunnes. Not. in Phrynich. in παροψίς· F. Ursin. Adpend. ad Triclinium Ciacconii non longe a fine. IUNG.

μάζης] Massam. Interpres et Glossae Veterum μάζαν, massam explicant. redditur et offa. KUEHN.

ἢ ζωμοῦ τινος, ἢ ἐπὶ ἐδ. εὐτ.] C. V. omisso ἐπὶ leg. ἐντελοῦς· male. ἔδισμα εὐτελές est *cibus vilis*, qui cum aliis obiter coquitur et editur. KUEHN.

ἢ ζωμοῦ τινος, ἢ ἐπὶ ἐδ. εὐτ.] MS. τινός, ἢ ἐδέσματος ἐντελοῦς, ὃ ἐστὶ παροψήσασθαι τ. et ἐπὶ alterum sane abesse potest. Sed quid ad ἐντελοῦς MS. pro quo vulgo εὐτελοῦς, dicamus? mihi vulgatum videtur rectum, nec mutandum facile, quod etiam profert Casaub. noster IX. Ath. 2. IUNG.

καὶ τὸ ἀγγεῖον λεκτέον θυηλίσιον.] C. V. καπὶ τὸ ἀγγεῖον ἐλεκτέον τὴν κληῖσιν· veruntamen et ad ipsum vasculum appellatio paropsidis trahenda est. sic e textu furcillatur nihili vocabulum θυηλίσιον, quod certe hic non quadrat, a mala manu temere inculcatum, hic et infra mox. KUEHN.

καὶ τὸ ἀγγεῖον λεκτέον θυηλίσιον.] Hic vero monstra et piacula Pollucem invaserunt: quis enim confinxit nobis θυηλίσιον, ut et paulo post? quisquis fuit, ineptum facinus patravit. Tu repone sis MS. lectionem optimam, quae haec est: οὐ μὴν ἀλλὰ καπὶ τὸ ἀγγεῖον ἐλεκτέον τὴν κληῖσιν· οὐ γὰρ etc. optime et sine omni dubitatione aio ita Pollucem scripsisse. Suspicati sunt sine dubio viri docti de illo θυηλίσιον· ut Baysius et Ursinus, quorum uterque vulgata verba laudat usque ad vocabulum θυηλίσιον, eo omisso. Illud autem, infirmo teste nixi, vulgato Codice nimirum, inter vasa sacra alii hinc retulere in sua sacrorum sacrificiorumque gentilium descriptione. In Lexicis vero inter vasa mensaria hinc quoque retulere: nos in malam rem facessere posthac iubemus. nec firmat id ne leviter quidem sequens Metagenis locus, qui longe aliter legendus est ac editi habent, ut statim dicam. IUNG.

καὶ τὸ ἀγγεῖον λεκτέον θυηλίσιον.] Quis non ambabus, quod aiunt, ulnis vetustorum Codicum amplectatur scripturam? eam integram in textu reposui. de ista duplici significatione τῆς παροψίδος luculenter Athenaeus lib. IX. Romani de catino plerumque solent usurpare: apud eos autem dubia scriptura, siquidem non tantum paropsis, sed et parapsis exaretur. Glossae MSS. Parapsis, acetabulum maius, aliqui et catinum appellant. et aliae in Psalmos: Parapsys, gabata,

catinus, acetabulum maius, vel vas quadrangulum vel quadrilaterum id est, parapsys a paribus absidis. ex istis emendandum Isidori Glossarium: Parapsis, granata vel catunis. integrius in Excerptis Pythoeanis: Parapsis, gavata, catinus. gavata pro gabatha. sed quod magis mirere, apud Suidam et Hesychium: Παραψίδες ἢ παροψίδες legitur, cum tamen apud Graecos de ista discrepantia nihil quicquam compertum habeam. Sed illa de re, si lubet, plura leges apud ingenii politissimi virum Nicolaum Heinsium ad Psychomachiam Prudentii. Casaubonus ad Athenaeum elegantes istos e Pherecratis Chirone producit versiculos:

νῆ τὸν Δι' ὡσπερ αἱ παροψίδες
τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἠδυσμάτων.

Ubi profecto de catino usurpatur, ut in pluribus auctorum locis apud Athenaeum, eam tamen notionem Attici sermonis magistri damnant, me quidem iudice immerito, quamvis apud Xenophontem *Cyrop.* libr. I. virum disertissimum, de opsonio sit intelligendum, quem etiam locum notavit Hoeschelius ad *Phrynichum*. neque rationis video quicquam, ob quam in dubium in illis Xenophontis verbis notionem illam τῆς παροψίδος trahat Athenaeus, cum propter adiuncta παντοδαπά ἐμβάσματα res mihi videatur clara. de utraque porro παροψίδος significatione legendus ad *Iliad.* λ. *Eustathius*.

88.

ἦτιον] MS. ἦτιων. Sed bene emendatum in ἦτιον. IUNG. ἀποστροφὴν.] Sic supra segm 60. ὡς ἔχοιμὲν τινα τοῦ ὀνόματος ἀποστροφὴν. IUNG.

κἂν πολλαῖς π. etc.] C. V. ὡς ἂν πολλαῖσι παροψίσι καὶ κainaῖς εὐωχῆσω τὸ θέατρον, leg. παροψίσι, ut multis pariter novisque paropsidibus theatrum excipiam lauteque tractem. KUEHN.

κἂν πολλαῖς π. etc.] Sed ad *Metagenis* χρῆσιν, ut porro illud *θυηλίσιον* pessum eat. ea ita in MS. habet: *Μεταγ. Θυλοθύτη, ὡς ἂν πολλαῖσι παροψίσι καὶ κainaῖς εὐωχῆσω τὸ θέατρον* quae optimum sensum habent, nec dubitabimus in locum vulgatorum restituere, qui perinepte κainaῖς etiam habebant. pro παροψίσι in MS. quoque aliquis reposuerat παροψίσι, quoniam mox ita sequatur, credo. *Metagenis* drama hoc inter alia eius recensetur a *Suida* in *Μεταγένης*. laudatur etiam ab *Athenaeo* lib. ult. ut adnotavit *Casaub.* ult. *Athen.* ult. IUNG.

κἂν πολλαῖς etc.] Cui de tantis libroriorum flagitiis vel levis oboriretur suspicio sine MSS. indicibus? Ita legebant priores editiones: κἂν πολλαῖς παροψίσι, καὶ κainaῖς θυηλίσιοις

τὸ θιάτρον· qua scriptura nihil est absurdus. caute vero *Pollux* se scire ait *Metagenis* illud esse ἀμφίβολον· dubites enim revera, utra sit in hoc loco praeferenda significatio. ego tamen intellexero ἐπὶ μάξης, de *orsonio*, non de *catinis*. quis enim, qui curate loqui studet, dicere velit εὐωχεῖν τινὰ παροψίδι πολλοῖς καὶ καιναῖς, aliquem excipere multis novisque *paropsidibus* seu *catinis*. De *Metagene* vero alibi forsitan ad *Pollucem* dicendi locus. Saepius autem τὸ θιάτρον εὐωχεῖν fuere soliti, qui certamine fabularum superiores abierant. *Athen.* lib. I.

οἶδ' ὅτι ἔστιν] MS. οἶδ' ὅτι ἔστιν ἄ. IUNG.

ἐν δὲ τῇ Ἀντ. B.] MS. concinnius: τὸ δὲ ἐν Ἀντιφ. Βοιωτία. Idem hoc citat *Athenaeus* lib. IX. apud quem tamen male *Βοιωτία* est. Sed *Βοιωτία* ex nostro *Polluce* restituendum admonuerunt iam *Bayf.* de *Vasc.* et *Casaub.* IX. *Athen.* 2. qui et III. *Athen.* 8. ubique ita apud *Athen.* scribendum monet. nec aliter adgnovit *Magnus Scaliger Coniectan.* in libr. V. *Varron.* de ling. Lat. fere extremis, ubi ait *Aelii* *Boeotiam* ex *Antiphanis* translata fuisse. IUNG.

καλέσασθαι] Legendum καλέσασα, ex *Athen.* lib. IX. fol. 367. vid *Laz. Bayfii* lib. de *Vasc.* pag. 252. SEB.

καλέσασθαι] C. V. καλέσας τε etc. et invitans apponit in *paropsidibus* *bulbos*. *Salm.* καλέσας καὶ παρατίθησι. ΚΥΡΗΝ.

καλέσασθαι] καλέσασα *Athen.* initio libri. IX. sic adscripsit ad suum Codicem *H. Stephanus*, et dudum ita emendavit ex *Athenaeo* etiam *Bayf.* de *Vasc.* et ita hinc citat *Ursin.* *Adpend.* ad *Triclin.* *Ciacc.* Et in noviss. editione *Athenaei* hodie ita editur:

καλέσασα τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι.

Hactenus enim habet *Athenaeus*. Et sane ad *Athenaeum* nihil intricamus. De *Polluce* nostro, lectionem MS. proponere debemus tamen, quae ita habet: καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι βολβοῖς· cui certe quoque inhaerere possumus, et ita concipere versus:

καλέσας τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι
βολβοῖς. — IUNG.

καλέσασθαι] Error hic a pronunciatione vulgari manavit. potuit enim librarius, si praelegentem aliquem audierit, haud difficiliter exarasse καλέσασθαι quam καλέσας τε, quae vera lectio et e MSS. a nobis restituta. forsitan tamen verius *Athenaeus* καλέσασα· et de meretrice, quae aliquem ad coenam vocasset, intelligebam propter appositos in *paropsidibus* *bulbos*. Sed eam rem non curabimus.

καὶ κυλίχνας etc.] *Hesych.* vide in κυλίχνη et κυλιχνίδες. *Festus* in *Culigna*, vas potorium, vas vinarium, a *Graeco* dicta, quam illi dicunt κύλικα· dein C. V. ἀγγεῖον ὀψοφόρον ἔ. T. δόξειεν ἂν Ἀρ. ΚΥΕΗΝ.

καὶ κυλίχνας etc.] MS. καὶ κυλίχνας δὲ ἀγγεῖον ὀψοφόρον· alterum et infra segm. 91. et 106. *Tagenistarum Aristophanis* et apud *Athenaeum* mentio, ut adnotavit *Casaubonus* III. *Athen.* 16. IUNG.

καὶ κυλίχνας ἄγγ. παροψ.] καὶ κυλ. δὲ nitidius MSS. quibus etiam ducibus ineptum illud παροψοφόρον eiectum est sua sede. non tamen latet, quid ille, qui sic corrumpit, cogitaverit: scilicet ad παροψίδας animum advertit, de quibus tamen hic auctor noster loqui desiit. itaque commode ὀψοφόρον· sic saepius apud *Athenaeum* et *Grammaticos* ἀγγεῖον ὀψοφόρον. Mox et elegantius δόξειεν ἂν Ἀριστ. Sed et in *Comici* loco MSS. emendatius παφλάζον· quod non sine ratione cum *Iungermanno* praetulimus τῷ παμφλάζον. *Lycophron:* Ἄϊδον παφλάζοντος ἐκ θυθοῦ φλογὶ Κρατήρος. —

δόξειεν Ἀριστ.] MS. δόξειεν ἂν Ἀριστοφάνεις λ. et bene interseras ἂν. IUNG.

καὶ τουτὶ παμφλάζον.] C. V. τοῦτο παφλάζον, omisso καὶ praecedente. *Hesych.* Παφλάζει, βράζει, ἀναζει. ΚΥΕΗΝ.

καὶ τουτὶ παμφλάζον.] MS. τουτὶ θ. καὶ τ. παφλάζον· et emenda παφλάζον· quo *Aristophanes* et alibi utitur. altero forte nemo usus est. IUNG.

89.

χρησιέον καὶ μυστιλαῖς, ἢ μ.] μυστίλαις (vid. supra VI, 87.) ἢ μυστίλλοις. SEB.

χρησιέον καὶ μυστιλαῖς] MS. χρησιέον δὲ καὶ μυστίλαις, ἢ μυστίλλοις· plenius et rectius. μυστίλη et supra VI, 87. quamvis primum MS. non haberet, dein absque accentu haberet. Sed μυστίλαις et *Seberi* MS. credo habuisse. μυστίλη et *Hesych.* habet, et *Suidas* μυστίλην· μυστίλλας *Etymologicon* τὸ μέγα in μύστρον. IUNG.

ἢ γλώσσαις, ἢ μ.] MS. ἢ γλώτταις, καὶ μυστιλαρίοις. etc. IUNGERM.

καὶ μαχ. μ. etc.] MS. καὶ μαχαίραι, ἢ μαχαίριω. Scin' quomodo emendari debet? ε adpingi solet non sub litera, sed ad literem in MS. hinc ac hic mendose exaratum. et emenda itaque καὶ μαχαίρα, ἢ μαχαίριω. IUNG.

καὶ μαχαίραις, μ. etc.] Etsi sensus lectionis vulgatae et a nobis iam restitutae non discrepet, elegantia tamen dispar est. ut enim MSS. habent cuncta sibi conveniunt. mo-

nere puto operae non est pretium ante nos afuisse δὲ in istis
 χρησιτέον καὶ μυσιταίς. Sed ad alia pergamus graviora.

καὶ μαχαίροις μὲν etc.] *H. Stephanus* dubitat an non ex-
 emplaria hic mentiantur. *SEB.*

καὶ μαχαίροις μὲν etc.] *C. V.* ἡ μαχαίρις μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ
 τὸ πολὺ ἐπὶ τῆς κουρίδος· ἄλλ' ὅταν Φερεκράτης ἐν Κραπειά-
 λαις φῆ, μάχαιραν ἀρενέθηκά σου τι μ' εἰργάσαι ἀμάχαιρος ἐπι-
 βόεια νοστήσω κρέα ἀνῆρ γέρον ἀνόδων ἀπὸ γούν (*Salmas. leg.*
 ἀπὸ γούν μ.) τῆς μαχαίρας etc. haec lectio nos manuducit ad
 veram, vulgata enim et eius versio nil sani habet, uti tex-
 tum inspicienti patebit. legendum igitur: Ἐν Κραπατάλ-
 λαις φῆ.

μάχαιραν ἄρ' ἐνέθηκά σου· τί μ' εἰργάσω;
 ἀμάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα,
 ἀνῆρ γέρον, ἀνόδων τε. —

ἐπὶ τῆς μαχαίρας κ. τ. μ. κ. τ. μ. χ. unde haec versio na-
 scitur: μαχαίρις equidem ut plurimum de cultro tonsorio di-
 citur; verum quando dixit *Pherecrates* in *Crapatallis*:

cultrum posui pignori tuum; quid mihi fecisti?
 sine cultro ad bubulas redibo carnes,
 vir senex et edentulus? —

De cultro usurpanda sunt μαχαίριον et μαχαίρις. Huc scilicet
 ibat auctor: quamvis usus obtinuerit, ut μαχαίρις, adde et
 μαχαίριον, notet novaculam, tonsorium cultrum; nihilomi-
 nus tamen auctoritate *Pherecratis*, qui cultrum communem
 μάχαιραν dixit, posse adhiberi vocabulum μάχαιρα de cultro
 non tonsorio, sed coenatorio. *Glossae:* μαχαίρια κουρέως,
 cultra: μαχαίρια κουρικά, cultri: μάχαιρα, τὸ παραμήριον,
 sica, gladius, culter, cultellus. *C. A.* legit ἀπὸ γούν τῆς μ.
 etc. hic enim iterum pergit *Codex* ille. ita et *Salmas.*
KUEHN.

καὶ μαχαίροις μὲν etc.] Iure dubitavit hic *H. Stephanus*
 ob vitiosum μαχαίροις, an inde μάχαιρος inter legitima voca-
 bula censi deberet. locus enim vulgo mutilus est et men-
 dosus. ex *MS.* ita restitue: ἡ μαχαίριδι, ἡ μαχαίρις μὲν γὰρ
 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῆς κουρίδος· nisi quod *MS.* μαχαίριδι ac-
 centu pravo habet. et ἐπὶ τὸ πολὺ forte non necesse est ita,
 ut semper fere in *MS.* tribus voculis perscribere. Videtur
 tamen adhuc verbum aliquod desiderari, τίθεται, vel tale.
 vix enim tam concise loqui solet, quamvis id subintelliga-
 tur: μαχαίρις quidem plerumque de cultro tonsorio usurpatur:

sed quum Pherecrates dixerit μάχαιραν ita et de cultro mensario vel cibario, inde nobis et μαχαιρίῳ et μαχαιρίδι licet itidem uti. Hic enim sensus mox tibi elucet, postquam elegantem χρῆσιν Pherecratis ex MS. adscribemus, vulgo prorsus corruptam. Prius tantum adnotandum videtur, quod de μαχαιρίδι dixit, eam plerumque de cultro tonsorio usurpari, ut ex MS. supplevi; id non solum a Nostro supra II, 52. dictum quoque legi, sed et infra repetitum et confirmatum segm. 139. 140. Nunc ad Pherecratea: quae ita in nostro MS. ἀλλ' ὅτ' ἂν Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις φῆ, μάχαιραν ἀρενεεθικιάσου τι μ' εἰργασαι ἀμάχαιρος ἐπιβόεια νοστήσω κρέα, ἀνήρ γέρων ἀνόδοτος· ἀπὸ τῆς μαχαιρας etc. elegans χρῆσις iterum dico, depravata mirum in modum vulgo, nec ullus absque melioris Codicis, qualem nostrum non vane hactenus depraedicavimus, ope constituat. Scribe autem prius Κραπατάλλοις, fabula saepe laudata nostro. Iam cetera ita videntur concipienda, μάχαιραν ἄρ' ἐνέθηκά σου· τί μ' εἰργασαι· ἀμ. ἐπὶ βόεια ν. κρ. cultrum tuum condidi, ait unus. respondet alter senex edentulus: Quid facis? quo me subigis? cetera, quae clara. Et lubet totum locum iam adscribere, ut eum ex MS. constituendum putem, quo viri docti, si quid minus recte vel concinne, porro corrigant et concinent: ἡ μαχαιρίς μὲν γάρ, ὡς ἐπιτοπολὺ ἐπὶ τῆς κουρίδος· ἀλλ' ὅταν Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις φῆ,
 μάχαιραν ἄρ' ἐνέθηκά σου· τί μ' εἰργασαι;
 ἀμάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα,
 ἀνήρ γέρων ἀνόδοτος· —

ἀπὸ τῆς μαχ. etc. quae respondent illis ἀλλ' ὅταν Φ. Sed in primo versu potius lege: μάχ. ἄρ' ἐνέθηκας; οὔτοι μ', ε. Illud ἀνόδοτος in MS. scriptum erat ἀνόδο superposita τ, cuius temo impositus longior solito, quo istud τος significatur. quae res mihi loci apud fastuosissimum illum Graeculorum Tzetzem in memoriam revocat, ab operis, qui hoc nesciebant, corruptum. Est is in eius ἐξηγήσει ad lib. I. ἐργ. Hesiodi, ubi de Prometheo μυθολογεῖ μακρὰν ἀλληγορίαν καὶ ποιήσασθαι ἀποιτίνας· οἶδα, ait, καὶ ψυχικῶς Προμηθεῖα, τὸ τῶν ἀνθρώπων προβούλευμα καὶ τὴν πρόγνωσιν, Ἰαπετοῦ καὶ κινήσεως λογισμοῦ παῖδα λεγόμενον etc. mox subiicit τοῦ Προμηθεῖως οὖν προβούλευμα τούτου πατήρ, ὡς ἔφη, ἡ τοῦ λογισμοῦ κίνησις, καὶ περιετικωτάτη περιστροφὴ Ἰαπετὸς δὲ λέγεται, παρὰ τὸ ἰέναι etc. ubi non dubito scribendum, οὖν προβουλεύματος τούτου, scriptum autem fuisse προβούλευμα imposita τῷ α littera τ, quae τος significaret, unde locus corru-

ptus. sed id tanti non erat forte ut a *Polluce* digrederemur. Hoc adnotandum magis, quo stabilitur locus supra a me restitutus, nempe II, 96. ἀνόδοντος, ὡς Φερεκράτης, ita enim in MS. esse dixi ibi. idem nimirum locus. Imo ultimum versiculum adhuc una voce plenius servavit nobis *Suidas* in ἀνόδοντον, scribens κοριάννοις· Φερεκράτης· ἀνὴρ γέρον, ἀνόδοντος ἀλήθει. Ubi et hoc notandum, eum quasi ex κοριαννοῖ *Phercratea* adferre. ita enim emendandum, vel Κραπαταάλλοις ex nostro *Polluce* reponendum. IUNG.

καὶ μαχαιροῖς μὲν ὡς ἐπ. ἀλλ' ὅταν Φ.] Afflixit librario-
rum segnis incuria hunc locum. et quaeso te, qui rei *Criticae* animum appulisti, ut ex hoc aliisque pluribus apud *Pollucem* nostrum locis sedulo perspicias, qua ratione atque via pervenerint auctores praestantissimi ad istas, quibus deturpati sunt, sordes. et illum vero oleum et operam non esse perditurum spondeo, qui contulerit mendas et labes priorum editionum cum hac nostra. Sed euge! sic plerique MSS. in hoc loco: ἡ μαχαιρὶς μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ κουριδος. perpauillum in Codice *Falckenburgiano* aliter: καὶ μαχαιρὶς μὲν γὰρ etc. scribendum igitur καὶ ἡ μ. In sequentibus supplevi post *Φερεκράτης*, ἐν Κραπαταάλλοις· in *Falckenburgianis* ita: *Φερεκράτης* φῆ ἐν Κραπ. ea de fabula dixi ad superiorem librum. in *Photii* Lexico *Κραπαταάλλοις*· sic et alibi vitiose. Sed animo allubescit *Pherocratis*, ut ante nos evulgata fuerunt, verba apponere: Μάχαιραν ἄρῶεν ἔθηκας, οὗτοι με εἴργασε ἡ μάχαιρος· ἐπεὶ βοῆ ἀναστήσω κρέυ. in *Excerptis Falckenburgii* legitur et ἀμάχαιρος et ἐπὶ. additum ad finem etiam reperio, ἀνὴρ γέρον, ἀνόδοντος. Locus ita distinguendus, ut fecit apposite *Iungermannus*: in isto νοστήσω simplici notione capiendum pro *veniam*: cetera clara.

μαχαιρίδι] MS. iterum vitiose accentum μαχαιρίδι habet. IUNG.

Δημοπράταις] MSS*ti* Δημοπράτοις. dein C. A. μ. ἐ. καὶ κεράτινα· cultelli cum manubriis eburneis et corneis. KUEHN.

Δημοπράταις] Emenda Δημοπράτοις, ut et hic MS. constanter habet. IUNG.

90.

καὶ χέριβα etc.] C. A. χέριβα λέβητρα πρόχους· χέριβον ὀκτέον δὲ καὶ χειρόνπιτρον. C. V. post χερίβιον addit, ἀναγκαῖα, necessaria sunt, idque ex *Homeri* usu etc. KUEHN.
πρόχους] πρόχουν. SEB.

πρόχους] Noster *Seberus* in suis notis πρόχουν, et videtur sane ita σύνταξις ceterorum poscere. Sed MS. et antecedens habet casu recto, καὶ λέβητες, καὶ πρόχους, καὶ χ. quid itaque si dicamus neutro plurali *Pollucem* illo versu *Homeri*, apud quem certe et χέρνιβον invenimus, accepisse, et MS. nostri itaque scripturam veram esse, quae tota ita habet, auctior etiam vulgata: καὶ χερνιβα (sine accentu) δὲ καὶ λέβητες, καὶ πρόχους, καὶ χερνίβιον, ἀναγκαῖα καὶ ταῦτα ἐκ τ. π. Ὁ. χ. IUNG.

χέρνιβα δ' ἀμφίπολος etc.] *Odys.* α, 136.

χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόω ἐπέχευε φέρουσα.

Iliad. autem ω, 304.

χέρνιβον ἀμφίπολος προχ. ᾧ. χ. ἔ. SEB.

χέρνιβα δ' ἀμφίπολος etc.] C. V. ἀμφίπολις προχόων τ' ἐν χερσὶν ἔ. ΚΥΕΗΝ.

χέρνιβα δ' ἀμφίπολος etc.] In versu ipso *Homeri*, MS. χέρνιβα δ' ἀμφ. προχόων τ' ἐν χερσὶν ἔ. habet. quae adhuc magis videntur confirmare quod dixi de χέρνιβα. Iste enim versus Ἰλ. ω, 304. hodie ita legitur:

— ἢ δὲ παρῆστι

χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχούν θ' ἄμα χερσὶν ἔχουσα.

Nec alium putem *Pollucem* nostrum respexisse. *Etymologicon Magnum*: λέβης, τὸ χέρνιβον. etc. Et ex *Synesio* adferunt, τὰ ἐν τοῖς προτιμενίσμασι χέρνιβα. Ego tamen nil temere affirmo, sed MS. lectionem fideliter indicare volui, iudicium viris doctis permittere. IUNG.

χέρνιβα δ' ἀμφ. etc.] Illam versiculi *Homerici* lectionem in textu reposui, quae comparebat in MSS. quorum eorundem auctoritate ἀναγκαῖα modo adieci.

ῥητέον δὲ αὐτὸ καὶ χ.] MS. ῥητέον δὲ ἂν καὶ χειρόνπιτρον, εἰπόντων (sed ος supra scriptum alia manu) *Εὐπόλιδος ἐν Κόλαξι*, Φρ. IUNG.

Εὐπόλιδος εἰπόντος] C. A. omittit verba *Eupolidis*, statimque subiicit ad εἰπόντος, οἷς ἐπακτίον etc. ΚΥΕΗΝ.

καὶ κανᾶ] Absunt et copulae a C. A. usque ad καὶ κανίσκια κανοῦν δ' ἀροτοφόρον εἰποις ἂν, κίστην ὄψοφόρον etc. interiecta autem absunt. ΚΥΕΗΝ.

καὶ κανᾶ] MS. κανᾶ (sine praecedenti καὶ) καὶ κἀνήτα, καὶ κανήτια, καὶ κανίσκια. caeteris omissis usque ad Καὶ κανοῦν δ' ἀροτοφ. Sed in vulgatis me male habet illud, *Ἀροτοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνέυσι, κἀνήτος*. et audeam adfirmare in toto eo dramate ita non extare, nisi forte plus oculi quam oculus videbunt. Suspicio interim de mendo, quum MS. hic

deficiat. *κανοῦν* quidem reperio, quod tamen mox nominat, in ea fabula:

κατάθου τὸ κανοῦν ὡς θύγατερ, ἴν' ἀπαρξώμεθα.

Et: *ἄγ' ὡς θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλῆ καλῶς οἴσει.* —

Suspicio itaque titulum vulgatum mendosum esse, et *Nostrum* illud *κάνητος* ex alio dramate *Comici* protulisse. IUNG.

καὶ κανᾶ, καὶ κάνητα] Rarissima, puto, sunt illa *κάνητα* et *κανήτια*. huc tamen pertinent haec *Suidae*: *Κάνης, ὁ ψίαθος· καὶ κλίνεται κάνητος.* inde vero *κάνητα* et *κανήτια*, si modo haec ita se recte habeant, quo de subdubito. in *Hesychio* lego: *Κανίτρον, κανίσκιον.* ibi tu repones aut *κανήτιον*, a quo literarum ordo non abludit, aut *κάνιστρον*, quod forte quis magis probet. sed *κάνητα* vero et *κανήτια*, quod, sicut ipsae storeae, e viminibus erant plexae. At ab his levibus ad graviora pergendum. post illa *Κράτης ἐν Ἡρωσιν εἶπεν Falckenburgii* Codex singulari beneficio nos sibi obstringit, siquidem ipsam *Cratetis χοῦσιν*, quae ab omnibus aliis abest MSS. contineat hoc pacto: *ὁ κανὶς δὲ τῆς κύτης ὑπερέχειν μοι δοκεῖ.* ut emendandum iudicabam, et facilis erat emendatio, in textu sic collocavi, *τὰ κανίσκια δὲ τῆς κοίτης ὑ. μ. δ.* forsitan maluerit aliquis *τὸ κανίσκιον*, sed potius alterum probavero; etenim ipse *Pollux, καὶ κανίσκια μὲν Κράτης* etc. *Κύτης* pro *κοίτης*. simili vitio idem vocabulum etiam mox in hoc Codice est scriptum. [*Cratetis* versiculum, ut cum metri norma non disconveniat, ita compone: *Τὰ κανίσκια* vel simpliciter *Κανίσκια τῆς κοίτης ὑπερέχειν μοι δοκεῖ.* Ex *Addendis*.]

91.

ἄλλος δ' εἰσέφερε πλ. etc.] *Salm.* versus ita forte distinguendos ait: *ἄλλος δὲ πλεκτῶ εἰσέφερε κανισκίῳ Ἄρτ. π. θ. ΚΥΕΗΝ.*

καὶ κανοῦν δ' ἀρτοφόρον.] C. V. *καὶ κ. δὲ ἄ. ὅθεν καὶ μήτηρ δ' ἐν κίστη ἐτίθει περιβαλλεῖ ἐδώδην· καὶ που* etc. ego ὅθεν καὶ M. δ. *ἐ. κ. ἐ. περικαλλεῖ ἐδώδην.* mater vero cistae imponebat pulcherrima ciborum. versus est *Homeri Odys.* ζ. ubi hoc loco est *μενοεικέ' ἐ.* quia vero hunc versum apposuit ἀπὸ μνήμης, vicinum *περικαλλέα* posuit pro *μενοεικέα*. alias pro *κίστη* dicitur et *κίστις, κοιτὶς* et *κοιτίδιον.* ΚΥΕΗΝ.

καὶ κανοῦν δ' ἀρτοφόρον.] MS. ita: *καὶ καν. δὲ ἀρτοφόρον· ὅθεν καὶ μήτηρ δ' ἐν κίστη ἐτίθει περικαλλεῖ ἐδώδην· καί-που* etc. omissis vulgatis quibusdam, et integro versu repo-

sito. Sed nec illa omittenda, nec hic non restituendus. Sic itaque locum restituendum reor: καὶ κανοῦν δ' ἀρτοφόρον· εἴποις δ' ἄν καὶ κίστην ὄψοφόρον, ὅθεν καὶ

μήτηρ δ' ἐν κίστη ἐτίθει περικαλλέ' ἔδωδῆν.

Est id *Homericæ* χρῆσις, quæ extat Ὀδυσσ. ζ. v. 76. quamvis in editis sit μενοεικέ' ἔδωδῆν. Sequitur autem illum statim hic versus:

παντοίην· ἐν δ' ὄψα τίθει. —

Unde vides bene nostrum ὄψοφόρον κίστην vocare, ut et supra VI, 15. et ὄψοφόροι κίσται infra segm. 180. Sportulis interdum obsonia coenarum ferri solita, quum ad aliquem coenatum irent, docet *Turneb.* VI. Advers. 1. κίστας ὄψοφόρους et σπυρίδας hinc adducens. IUNG.

καὶ κανοῦν δ' ἀρτοφόρον. etc.] *Panarium* exponunt *Glossæ Philoxeni*. abiit autem in usum vulgarem posteriori ætate vox illa apud Graecos. ἀρτοφόριον exponit *Sextus Empiricus* adversus *Mathem.* c. 11. forsitan ibi melius ἀρτοφόρον· sed illa de re ne solliciti simus. De κίστη ὄψοφόρου, restituimus illam χρῆσιν e MSS. quam ex *Homero Pollux* attulerat. eam et religiose servavit liber *Falckenburgii*: καὶ κανοῦν ἀρτοφόρον· ὅθεν καὶ μήτηρ ἐν κίστη ἐτίθειτο περικαλλέ' ἔδωδῆν· καὶ που καὶ κύτην· miror equidem, qua ratione absint a MSS. nostris εἴποις δ' ἄν καὶ κίστην ὄψοφόρον, cum ea sensum sustineant. ibi vero in *Homeri* loco cum *Auctor* noster περικαλλέ' ἔδωδῆν scribat, an eius mens forsitan haesit in isto, qui inde non procul abest, versiculo: Αἰ δ' ὅτι δὴ ποταμοῦ ῥέον περικαλλέ' ἴκοντο. *Eustathius* certe vulgatum retinet, neque alterius lectionis facit mentionem. Sed de κίστη vero, *Eustathius* ad illum *Homeri* locum ἐδεσματοθήκην a veteribus expositam refert, ubi quidem non dubito, quin illa minora *Scholia*, quæ in nostris versantur manibus, innuat, suaque necdum ætate hanc vocis illius notionem obsolevisse. *Hesychius* ad rem præsentem commode: Κίστη, ἀγγεῖον πλεκτόν, εἰς ὃ βρωῖμα ἐνετίθειτο ἢ ἱμάτια, κιβωτός, ἢ ἀπαλός· non minus igitur aptum fuit cibus recondendis ac vestibus, quamvis *Scholiastes Aristophanis* ad *Equites* in eo differre velit κίστην a κιβωτῷ, ὅτι ἢ μὲν εἰς ὑπόδοξὴν ἐστὶν ἐδεσμάτων, ἢ δὲ ἱματίων καὶ χρυσοῦ ἢ κιβωτός· in *Aristophanis*, ad quem hæc commentatur, loco de cibi reposito κίστη est capienda. sed diversa tamen aliorum est *Grammaticorum* sententia, qui ligneam fuisse κιβωτὸν statuunt, κίστην vero plexam. *Ammonium* et *Thomam* vide. et id ego ferme a scriptoribus probatissimis observari animadverti.

ὡς ἐν τοῖς B.] Sequitur in MS. καὶ πον καὶ κοίτην, ὡς ἐν τε τοῖς B. bene. huic τε mox respondet καὶ ἐν Φερ. IUNG. ἀλλὰ καὶ τὰς κοίτας etc.] In verbis *Eupolidis* abest ἀλλὰ a C. A. καὶ vero a C. V. qui et pro οὐκ legit γ'. *Salm.* Ἀλλὰ κοίτας οὐκ ἔχ. KUEHN.

ἀλλὰ καὶ τὰς κοίτας etc.] MS ἀλλὰ τὰς κοίτας γ' ἔχουσι π. σ. Bene: vulgo plane contrario sensu inepte, nec ita ut versiculos concinnare facile. Iam vero id non difficile:

— ἀλλὰ τὰς

κοίτας γ' ἔχουσι πλουσίως σεσαγμένας.

Nostri Germani Graecissantes dicerent, Sie haben sich wohl besaßet: quid enim vetat tale quid immiscere? an nos soli nostram linguam contemnere debemus, et eius idiotismos non indicare quoque liceat, ut aliis suae vel in maiori opere? IUNGERM.

ἀλλὰ καὶ τὰς κ. οὐκ ἔχ. etc.] Contrarius est his in MSS. lectione sensus. reposuimus eam tamen, siquidem et *Iungermannus* comprobaverit. *Falckenburgius*, aut quicumque alius, e suo libro notavit pro κοίτας, κοπιάς· scilicet ι et τ ita fuerunt quadam elegantia scribendi colligatae, ut dignosci non potuerint. pari modo in fine libri septimi notatum fuit pro ἰτιέστας ex hoc Codice πιέλας, nisi me fallo, pro ἰτιέλας. Sed de ista τῆς κοίτης significatione, quam hic *Pollux* adnotat, *Hesychius* opportune: Κοίτη, κίστη, ἐν ἧ τὰ βρώματα ἔφερον· αἱ δὲ μικραὶ, κοιτίδες· ubi *Palmerius* toto aberrat coelo, cum restituendum opinatur ἀβρώματα, quae vox est spuria. ipse vir summus ad *Athenaeum* aut veterem consuetudinem esse aut librorum errorem exstimat scribere κοίτη pro κίστη· ego vero satis tutam existimo *Pollucis* auctoritate vocis huius eam notionem, siquidem ex spectatis scriptoribus illam hauserit. non itaque apud *Athenaeum* in *Menandri* loco κίστας ego pro κοίτας reponendas iudicavero.

Μυρμηκανθρώποις] Cetera C. A. non habet usque ad capitis finem. KUEHN.

Μυρμηκανθρώποις] Male MS. μυρμηκανθρώπους. IUNG. ἀλλὰ καὶ κ. τὰς ἐν ἐμοί.] *Interpr.* legit παρ' ἐμοί, penes me. quid si legamus: τὰς ἐν ἐμοῖς, quae in meis rebus sunt, vel, τὰς ἐμοῦ· quae domi meae sunt. KUEHN.

ἀλλὰ καὶ κ. τὰς ἐν ἐμοί.] χρῆσις *Pherecratea* in MS. deest ista, ἀλλὰ καὶ κοίτας τὰς ἐν ἐμοί· quam profecto sanam esse non credo, forte nec integram. IUNG.

ἀλλὰ καὶ κοίτας τὰς ἐν ἐμοί.] Acute profecto *Iungermannus* noster, qui sanam esse non credidit hanc χρῆσιν,

forte nec integram. integra certe non est, uti nobis e Codicis *Falckenburgiani* Excerptis manifeste constat, quippe quae adiiciant: ἀποβάνθ' ἃ μέλλομεν ἀριστήσιν· posteriora plana sunt et emendatu facilia: ἃ μέλλομεν ἀριστήσιν· sed illud ἀποβάνθ' quid esse censeas? non dubitandum est, quin ad priora pertineat, sed illa peraeque, me iudice, corrupta atque haec vox. nihil autem in istis subsidii aut a ceteris MSS. aut a *Falckenburgii* Codice, qui tantum pro κοίτας scribit κύτας. Emaculandum existimo: Ἄλλὰ καὶ ἐν κοίταις ταῖς ἐμοὶ ἀποκείνθ', ἃ μέλλομεν ἀριστήσιν. Hic institi quam mihi antea proposui viam, ut restituerem scilicet haec ut emendaram in textum, forsitan alii feliciter, sed adverte animum ad μέλλομεν ἀριστήσιν· concinnum enim. [Ita lege *Pherecratis* χοῆσιν· — ἄλλὰ καὶ ἐν κοίταις ταῖς ἐμοὶ (vel ἐμοῦ) Ἀποκείνθ', ἃ μέλλομεν ἀριστήσιν. operam illi perituram puto, si quis ultra haec nostra quicquam tentaverit. *Ex Addendis.*]

92.

θυλακίσκη ὠνόμασται] C. V. παρασκευὴν, θύλακος, σάγη ὠνόμασται· forte composita voce θυλακοσάγη, ut σακκοπήρα. *Salm.* θυλακίσκιον. ΚΥΕΝΧ.

θυλακίσκη ὠνόμασται] MS. ita: ἐν δ. τ. Ἰ. Ἀλκμήνη, ὁ εἰς τ. τ. τρ. π. ἦν θύλακος, σάγη ὠνόμασται· quae sane videtur vera lectio, et vulgata satis mire corrupta: σάγη de pera vel tali sacculo cibario. Sic σαγίς, πήρα apud *Hesychium*. Hoc nempe adnotare operae pretium videbatur nostro *Pollici*, non θυλακίσκην aliquam. IUNG.

θυλακίσκη] Vera sine dubio scriptura, quam Codices nostri MSS. conservarunt: θύλακος, σάγη· quid itaque *Bentleius*, vir doctissimus, ad *Millium* pag. 54. *Repone ex Cod. Vossiano*: ὁ εἰς τὴν τῆς τροφῆς παρασκευὴν θυλακίσκος ὠνόμασται· aliud egit profecto homo sagacissimus; sic enim exaratum in Codice *Vossiano*, ut nos expressimus in textu, nisi fallunt Excerpta. Sed restat scrupulus in ἦν, quod delivi. duplicem in antiquis libris fuisse lectionem existimo, aut eam quam reddidi e C. V. aut hanc, ὅς ἐ. τ. τ. τρ. π. ἦν θ.

καὶ σπυρίδα δὲ ὄψων] Vide an ὄψωνα malis. *Hesych.* Ὀψών, ἢ πρὸς τὸ ὄψωνεῖν σπυρίς. SEB.

Obsoniorum] Quasi legeretur ὄψων· vid. not. text. Gr. SEBERUS.

καὶ σπυρίδα δὲ ὄψων] C. V. καὶ σπ. δὲ ὄψωναδόκων πλε-

H h h h h 2

κτὴν σχοῖνον. leg. ὄψωνιοδόκον πλεκτὴν σχοῖνων, *sportulam obsoniorum caracem, ex iuncis plexam.* KUEHN.

καὶ σπυρίδα δὲ ὄψων] MS. καὶ σπυρίδα δὲ ὄψωναδόκων πλεκτὴν σχοῖνον ἐν Ἀμφιαρέῳ Ἀριστοφάνης ἔφη ἐν. Quae viri docti extricabunt. Sane mihi omnino persuadeo verum esse, quod *Seberus* noster coniecit σπυρίδα ὄψωνα hic latere, ex *Hesychio* adducens, Ὀψων, ἢ πρὸς τὸ ὄψωνεῖν σπυρίς· et vulgatum πλεκτὴν σχοῖνων esset πλεκτὴν διὰ vel ἐκ σχοῖνων. sed quid δόκων faciam, non liquet. licet enim, quod obvium, in δοκῶν vertam, tamen mihi non satis fit. Sed in sequenti feliciores erimus. ubi non mirum, quod opt. amicus noster haeret, Codice vulgato vitioso. IUNG.

καὶ σπυρίδα δὲ ὄψων] Non sine ratione profecto haesit in hoc loco doctissimus *Iungermannus*, neque nos illum facile novimus expedire. ideo vero praecipue esse allatum, ut in eo σπυρίδα *Pollux* ostenderet, ex istis, quae sequuntur, ἐν δὲ Ἀχαρνέῦσι σπυρίδιον, lucide patet, ut inde difficile non sit colligere, reliqua, quae post σπυρίδα legimus, *Aristophanis* ipsius esse. simul hinc clarum est, ὄψωνα, quem *Seberus* hic latere existimabat, alienum esse a loco. non enim quis temere diceret, σπυρίς ὄψων. Coniectabam aliquando σπυρίδα δὲ ὄψων ἀδίκων, πλεκτὴν σχοῖνον, vel σχοῖνων· nemini tamen illam lectionem tanquam veram obtrudere velim. *Kuehnii* in textu ὄψωνιοδόκον, πλεκτὴν σχοῖνων· ego, cum nihil habeam melius, et quod ad lectionem MSS. accedat propius, sic in textu reponendum iudicavi, nisi quod πλεκτὴ σχοῖνος vel πλεκτὴν σχοῖνον e MSS. retinuisse consultum videbatur, sic enim et *Falckenburgius*. neque id sua caret elegantia, quod σπυρίς dicatur πλεκτὴ σχοῖνος, quanquam nec ego vulgatam scripturam, quae forsitan aequè quibusdam placebit, temere reiecero. non dissimili ratione *Archestratus* apud *Athen.* libr. VII. fiscum vocat — πλεκτὸν ἴφασμα Σχοῖνου ἐλειωτρόφον — pro ὄψωνιοδόκον mallet equidem ὄψοδόκον, si per MSS. liceret. dubitant enim Grammatici de ὄψωνίῳ an vox illa vere sit Attica. Porro MSS. Ἀριστοφάνης ἔφη pro εἴρηκεν. sed ἐν Ἀμφιαρέῳ saepius a nostro citatur. in *Photii Lexico* vitiose scriptum ex Indice animadverto Ἀμφιαρέῳ.

ὃ καὶ πλ. εἴρ. παρὰ τραγωδῶ.] An, πλεκτὴ εἴρηται? aut apud quem Tragoedum *Aristophanes*? SEB.

ὃ καὶ πλ. εἴρ. παρὰ τραγωδῶ.] C. V. παρατραγωδῶν. scribendum, παρατραγωδῶν, *paratragoediatas.* KUEHN.

ὃ καὶ πλ. εἴρ. παρὰ τραγωδῶ.] MS. noster ita: ἐν δὲ

Ἀχαρνέῦσι, σπυρίδιον· ὃ καὶ πλεκτὸν εἶρηκε, παρατραγοῦδῶν. Cetera, ut vulgo, nisi quod ultimum recte. Tu, si ὃ καὶ πλέκος εἶρηκε παρατραγοῦδῶν scribas, locum iam posthac tibi omni mendo carere affirmo. En *Aristophanis* χρῆσις, quam innuit, ex indicato dramate:

δός μοι σπυρίδιον, διακεκαυμένον λύχνῳ.

Sic *Dicaeopolis* ad *Euripidem*, cui *Tragicum* apud *Comicum* quamvis tragica γράσει respondet, ut is semper ibi et aliis dramatibus *Aristophanis* inducitur:

τί δ' ὦ τάλας γε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρῆσις.

En πλέκος vocat, nempe παρατραγοῦδῶν ex *Euripide Aristophanes*, quod prius σπυρίδιον. Sumsit enim istud e *Telepho Euripidis*. Non dubito hunc locum nos vere restituisse. Eadem χρῆσις apud *Suidam* emendanda: prior, inquam. Habes apud eum: σπυρίδιον, διακεκαυμένῳ λύχνῳ· οἱ γὰρ πρεσβύτεροι διὰ τὸ μόλις βαδίζουσιν, ἐν σπυρίδι ἐκρυπτον τὸν λύχνον, ὥστε σῶζουσιν τὸ νῆρ. Occurrit illud πλέκος et in *Εἰρήνῃ* eiusdem *Aristophanis*: ἀπέπυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστὸν πλέκος· ubi, ni fallor, explicat *Scholiastes* πλέγμα σκενοφόρον στρατιωτικόν. Sed restant insigniora fere. IUNG.

ὃ καὶ πλεκτὸν etc.] Ubi ratio MSStos revincit, eorum lectioni obtemperandum non duco. noster *Iungermannus* tam aperte πλέκος hic debere scribi commonstravit, ut ea de re plane dubitare nequeat qui quicquam habet salis. ego me ipsius rationibus dedidi, et, ut ille censuit, in textu reposui. *Hesychius*: Πλέκος, πλέγμα· nihil itaque facit ad hunc rhombum πλεκτὸν. Sed tum MSS. eximie, quod pro παρὰ τραγοῦδῶν praeferant παρατραγοῦδῶν· saepius ista loquendi ratione usus est *Auctor* noster.

τῶν ἔδεσμάτων] Scribe cum MS. nostro: καὶ τὰ μὲν τῶν ἡδυσμάτων ἀγ. non ἔδεσμάτων· vasa escaria enim iam explicavit, non et condimentorum vel aromatum, quales κυψέλαι. Ipse tibi clare dicat supra VI, 13. ἵνα δὲ ἔγκειται τὰ τῶν ἡδυσμάτων ἀγγεῖα, κυψέλη. Talia hic sequuntur ὀξίδες, ἐλαιηρὰ ἐπίχρσις etc. Et supra enim habuisti VI, 65. τὰ δὲ ἡδύσματα ἔλαιον, ὄξος. Clara haec. Sed quod ad ὀξίδες, sicut et in nostro MS. antea ὀξύδες edebatur. et quidem utrumque se invenire ait noster *Casaub.* II. *Athen.* 26. et quidem, ut lacunam ibi in *Athenaeo* explet, adfirmare videtur iste *Auctor* ὀξίδας semper per *v* scribendum, in quibus nimirum τὸ ὀξὺ acetum. Sed ὀξίδας et apud nostrum supra VI, 85. habes, ut et in prior. edit. et segm. 122. ὀξίς· quod ita et apud *Etymolog.* et *Suidam*, qui in loco *Aristophanis* e *Pluto* ita

quoque agnoscit: Apud *Hesych.* est: Ὀξίδαί, λαγύνια μικρά, ἢ ὀξύβαφα· ubi tamen *Sylburg.* recte ὀξίδες videtur emendasse. IUNG.

ἔδεσμάτων] Recte MSS. ἡδυσμάτων. Alibi dicam luculente de ἡδύσμασι.

ἐλαιηράν ἐπίχυσιν] *Vas*, quo oleum affunditur, in *Gloss. suffusorium, infundibulum*, per quod oleum infunditur ampullae. KUEHN.

ἐλαιηράν ἐπίχυσιν] MS. ἐληηράν· male, et errore solemnī. IUNG.

μακρὸν ἀγγεῖον ὠνόμασεν] C. V. χαλκίον ὠνόμασεν· καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνεῦσι ἔφη καταχεῖς ὑπαίτ' οὖλαιον ἐκ τοῦ χαλκίου· τὸ δὲ ὄνομα, ἢ ἐπίχυσις εἴρηται ἐν Ἀριστοφάνους Δαιταλεῦσι· ἐν δὲ Ταγηνισταῖς ὠνόμασται τι καὶ μελιτήριον ἄγγος· εἰποῖς δ' ἂν καὶ τὴν ἡδυσματοθήκην, κυμινोधόκον Νικοχάρους εἰπόντος. locus *Aristophanis* extat in *Acharnensibus*:

κατάχει σὺ παῖ τοῦλαιον ἐν τῇ χαλκίῳ.

Ubi malim ex *MSto* legi, ἐκ τοῦ χαλκίου· *suffunde tu puer oleum ex suffusorio*. deinde malim, μελιτηρὸν ἄγγος, *vas melli servando aptum*, ut supra οἰνηρὸν, ἐλαιηρὸν, ἰχθυηρὸν etc. ἔδεσματοθήκην vocant *cistam Scholia brevia* in *Homeri Odys.* nec tamen improbaverim lectionem *MSti*, quae habet ἡδυσματοθήκην, *thecam aromatariam*. *Valesius* notis, quas fronti et calci editionis *Seberianae* adscripserat, etiam legit *Νικοχάρους*, ex *Scholiis Graecis* in *Aristoph. Plutum*, ubi ex ea fabula citatur hic versus de *Philonide Melitensi*:

ἢ ἔτι ἀπαιδέντερος εἶ Φιλωνίδου τοῦ Μελιτιῶς. KUEHN.

μακρὸν ἀγγεῖον ὠνόμασεν] MS. longe auctior: μακρὸν χαλκίον ὠνόμασεν· καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνεῦσιν ἔφη καταχεῖς ὑπαίτ' οὖλαιον ἐκ τοῦ χαλκίου· τὸ δὲ ὄνομα ἢ ἐπίχυσις εἴρηται ἐν Ἀριστοφάνους Δαιταλεῦσιν· egregie. tu totum locum ita concipe ergo: καὶ τὴν ἐλαιηράν ἐπίχυσιν, ἣν Εὐπόλις μακρὸν χαλκίον ὠνόμασεν, καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνεῦσιν ἔφη·

κατάχει σὺ παῖ τοῦλαιον ἐκ τοῦ χαλκίου.

Τὸ δὲ ὄνομα ἢ ἐπίχυσις εἴρηται ἐν Ἀριστοφάνους Δαιταλεῦσιν· ἐν δὲ Ταγην. Locus eximius iterum. Primum μακρὸν χαλκίον scribendum, non ἀγγεῖον· et illud ita dixisse *Eupolim*, non aliunde tibi probemus rectius quam ex *Nostro* ipso supra VI, 107. ἢ μέντοι ἐλαιηρὰ ἐπίχυσις χαλκεῖον ἐστὶ μακρὸν, ἢν χαλκίον Εὐπόλις ὠνόμασε, quae et *Hesychium* respexisse credibile est: Χαλκίον, μακρὸν, τὴν ἐλαιηράν ἐπίχυσιν· et malim itaque apud eum χαλκίον μακρὸν, τὴν etc. non interpo-

sito commate post *χαλκίον* scribere. Deinde *Aristophanis* locum, auxilio vulgatorum Codicum *Comici*, ex MS. recte constituimus, qui tamen hodie ita legitur, non longe a fine *Acharnensium*, et verba *Lamachi* sunt:

κατάγει ἐν παῖ τοῦλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ.

Nostri *Pollucis* lectio melior videtur. Quod in vulgatis *ἀνάκερμα* est, corruptum remansisse credo ex *Ἀχαρνέυσι*.
IUNGERM.

μακρὸν ἀγγεῖον] *χαλκίον* omnes MSS. et Excerpta *Falckenburgiana*, quorum conspiratio facile veritatem illius lectionis persuadet. Sed *Kuehnius* hic ad marginem adscripserat, sibi videri forte legendum pro *μακρὸν*, *Μαρικῶ*, quod nomen est *Eupolideae* fabulae, quam et adducit cap. XX. sed non ea me inducunt, ut contra MSS. sentiam, quorum scriptura est apprime bona. Hic vero quae porro e MSS. reddidimus sunt egregia. ita fuit ante nos post *ὠνόμασεν* *ἀνάκερμα* δ' ἐν *Δαιταλεῦσιν* *Ἀριστοφάνους* εἴρηται. in istis nihil est, quod eruditum lectorem remorari possit. sed ferme praeterieram in Excerptis *Falckenburgianis* extare, ἐν *Δαιταλεῦσιν* *Ἀριστοφάνους* ἢ ἐπίχυσις εἴρηται.

93.

μελιτηρὸν ἀγγεῖον.] MS. *μελιτήριον ἄγγος*. Si χρῆσιν ipsam haberemus, facile forte ex versu diiudicarem, hocne an vulgatum *μελιτηρὸν ἀγγεῖον* verius esset. IUNG.

μελιτηρὸν ἀγγεῖον] Non contemsi MSS. lectionem *μελιτήριον ἄγγος*. Forsitan et illa vox restituenda sit apud *Hesychium*: *Μελιτήμερον*, ἢ δὲ, *γλυκύ*. nisi malueris *μελιτηρὸν* et in *Pollucis* hoc et *Hesychii* loco, quod nec ego aspernor.

εἴποις δ' ἂν καὶ τὴν ἔδεσματ. etc.] Quod sane sequitur ex MS. non dubitabis restituere, ita habente: *εἴποις δ' ἂν καὶ τὴν ἡδυσματοθήκην, κυμινοδόκον, Νικοχάρους* εἰπόντος· eleganter *ἡδυσματοθήκην*· nam *κύμινον* inter *ἡδύσματα*· supra VI, 86. et in *ἡδυσμάτων καταλόγῳ* et *Alexidis* pariter diversis dramatibus apud *Athen.* lib. IV. habes similiter. Et *κυμινοδόκον* scribendum vel ex subiecta *χρήσει* clarum, quamvis ea in MS. omissa. vulgatum enim *κυμινοθήκη* mox suo loco sequitur ex *Demiopratis*. Tandem *Νικοχάρους* verum nomen ab MS. conservatum: *Nicocharmon* nullum novimus, et ut peregrinum eiicimus. Ille *Nicochares* et alias a nostro saepius citatur, *Φιλωνίδου*, ut *Suidas* scribit, *τοῦ Κωμικοῦ, Ἀθηναῖος Κωμικός, σύγγρανος Ἀριστοφάνους*· τῶν δραμάτων αὐτοῦ· *Ἀμυμώνη, Πέλοψ, Γαλάτεια*, cetera. quarum ultima, ut vides, hic a *Polluce* adducitur. Eiusdem dramatis

mentio et apud *Scholiast. Aristoph.* in *Plut.* ubi de *Philonide* stulto adducitur *Νικωχάρης Γαλατεία*, ubi libet optimum *Scholiastem* emendare, quum id facere neglexerint qui alias sua *Scholia* miscuere. *Philonidem* nempe traductum ob stultitiam et staturam enormem a *Comicis* narrat: et inter alia: *περὶ δὲ τοῦ μεγέθους, φύλλιός φησιν· ἤτις κάμηλος ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην.* Scribe: *Φιλύλλιός φησιν.* *Comici* nomen et in *Polluce* corruptum saepius, ut dictum aliquoties:

ἤτις κάμηλος ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην.

Sed *Νικόχαρις ἐν Γαλατεία* apud eundem *Scholiastem* ibidem paulo inferius iterum laudatur in re eadem. Et ibidem paulo ante parilis nominis *Γαλάτεια* ab eo refertur alius et quidem *Tragici, Philoxeni Siculi.* IUNG.

εἴποις δ' ἂν καὶ τὴν ἔδεσματ.] *ἠδυσματοθήκη* opportune MSS. et *κυμινοδόκον* pro *κυμινοθήκη*, quod ipsa *Nicocharis* *χορήσις* confirmat, ubi *κυμινοδόκον* scripsi, quamvis ferme non intersit *κυμινοδόκον* an *κυμινοδόχον* ponas. Sed quis ille *Nicocharmus* in vulgatis: *Νικωχάρμου εἰπόντος.* optime *Νικωχάρους* MSS. et sic reposuimus: viderat et *Meursius* in *Attica Bibliotheca Νικωχάρους* emendandum, neque doctissimi viri diligentiam illa *Scholiastae Aristophanis* loca, quibus usus est *Iungermannus* noster, effugerunt. *λεπιά καθίσκια* sunt *μικρά, ραγία*, uti bene *Interpres. Anacreon*: *Ἡρίστησα μὲν ἰτρίου λεπτιὸν ἀπόκλας.* Sed ego non possum non hic profiteri quod haud mediocri gaudio afficiar, cum *Iungermannum* video *Φύλλιος* in *Aristophanis Scholiaste* corruptum nomen mutare in *Φιλύλλιος*, idem enim et mihi venerat in mentem ad libr. VII, 192. In sequentibus paullulum ad sensum distinctionem mutavi, quae male vulgo posita *Pollucis* verba cum loco *Nicocharis* confundebat.

ἐν Γαλατεία, Σοφαῖς π. etc.] Duo sunt senarii:

*σοφαῖς παλάμαις τέκτονος εἰργασμένον
πολλὰ ἐν αὐτῷ λεπτά ἔχον καθίσκια
κυμινοδόκον. —*

*Scitis elaboratum manibus fabri
multos exiguos cados in se continens,
cymini capsula etc. —*

καὶ κυμινοδόχη pertinet ad seq. KUEHN.

ἐν Γαλατεία, σοφαῖς π. etc.] Sed desunt in MS. ista, *ἐν Γαλατεία, σοφαῖς* etc. usque ad *καὶ κυμινοθήκη*. Ea quoque constituere tentabimus. certe τὸ *πολλὰ* vel *καὶ πολλὰ*, vel

alio modo legendum, quo eruditioribus videbitur, versiculorum concinnandorum. tum ista καὶ κυμινοδόχην separandum a verbis *Comici*, ad quae non pertinent. et possunt iungi cum κυμινοθήκην. ita enim sequitur in MS. prioribus, ut dixi, omissis, καὶ κυμινοθήκην δὲ, ἐν τοῖς Δημοπράτοις. Scilicet εἴποις, ut antea dictum fuit, omittit enim MS. ἐστὶν εἰρημένη. Si vero istud κυμινοδόχην *Pollux* scripsit, forte etiam κυμινοδόκην scripsit; ut κυμινοδόκον ex *Nicochare* adfert, quemadmodum MS. noster habet. Sed id non moramur, quum utrumque rectum sit: κυμινοδόκην tamen in verbis *Nicocharis* cum nostro MS. retinere volumus. Locum totum ita ex iis, quae tum in MS. tum quae in vulgatis solum, ut indicatum, restituendum suspicor partim, partim scio. nam ubi MS. lectio in promptu, suspicari non opus: εἴποις δ' ἂν καὶ ἡδυσματοθήκην κυμινοδόκον, Νικοχάρους εἰπόντος ἐν Γαλατείᾳ,

σεφαῖς παλάμαις τέκτονος εἰργασμένον,
(καὶ) πόλλ' ἐν αὐτῷ λέπει ἔχον καθίσια.
κυμινοδόκον. —

καὶ κυμινοδόχην, καὶ κυμινοθήκην δὲ, ἐν τοῖς Δημοπράτοις, sive vulgatam hic lectionem retinere velis, *Δημοπράτοις* tamen omnino scribere debes. Sed ne aegre feras tamen me hic immorari, ista ultima ita putem vere restituenda, ut etiam augeamus, et nihil fere mutemus in vulgatis: καὶ κυμινοδόκην, καὶ κυμινοθήκην. (scilicet εἴποις) καὶ κυμινοθήκη δὲ, ἐν τοῖς Δημοπράτοις ἐστὶν εἰρημένη. ἐν δὲ etc. En iam κυμινοδόκην quoque scribere non dubito. Ita enim iubet mox MS. ut audies. Caeterum ita prorsus et *Salmasius* noster *Nicocharis* versus a se conceptos ad me perscripsit, quod gavisus sum. IUNG.

κυμινοδόχιον] *Casaubonus* in *Theophrast. Charact.* pag. 299. SEB.

Γελῶν Ἀπολλ.] C. V. Γελῶν, male. non dubium est quin legendum Γελῶν. *Athenaeus* alium *Apollodorum Carystium* facit, siquidem alius fuit origine *Carystius*, alius *Gelous*. *Casaubon.* in *Athenaeum* lib. III. cap. 35. laudat *Apollodorum* in ἀπολιπούση et fortasse, inquit, scribendum est ἐν ἀπολιπούσει. reperio namque laudari hunc *Poetam* in Καρυστίοις ἀπολιπούσει. exemplum habes apud *Suidam* in ἐγκομβόσασθαι. Festinavit vir doctissimus cum haec scriberet, alias enim facile animadvertisset mendum esse in *Suida*, legendumque esse Ἀπολλόδωρος Καρυστίος ἀπολιπούση. emendationem firmat *Photius* *Epist.* 156. ubi hanc ipsam fabu-

lam dat *Apollodoro Gelo.* Noster infra c. 51. *Geloum* distinguit a *Carystio.* ΚΥΗΣΝ.

Γελώου Ἀπολλ.] MS. Γελούου Ἀπολλ. Γραμματοποιῶ ridicule. Sed voluit, credo, scribere Γελώου, iota ad latus adfixo, ut solet. ΙΥΝΓ.

Γελώου Ἀπολλ. Γραμματοποιῶ] Cognovimus e MSS. lib. VII, 190. *Apollodori* fabulam esse *Γραμματιδιοποιόν*, quam et ex veteri Codice *Athenaei Casaubonus* eruit, cum vulgo corrupte *Γραμματιδοποιός* legeretur: *Γραμματοποιόν* vero fabulam *Apollodori* qui laudet, nemo est. sed *Γραμματόδειπνον*, quod sane a *Γραμματοποιῶ* non multum discrepat, enumerat in *Apollodori Gelo*i fabulis *Suidas*, itaque legisse in hoc *Pollucis* loco *Meursium* existimo. viri doctissimi *Bibliothecam Graecam* adi. sed cum *Casaubono* et *Commentatoribus* eruditissimis *Γραμματιδιοποιῶ* hic restitui probem, praecipue cum et ipse *Kuehnius* in Codicis sui margine reposuerit. neque mirum adeo in re aliqua levicula vulgatis erroribus MSS. consentire. Quia vero plures fuerunt *Apollodori Comici*, dubium est plerumque, si *Apollodori* citetur fabula, cui sit illa tribuenda. *Γραμματιδιοποιόν Apollodoro Carystio* quidam adscribunt, ut monuit ad *Athenaeum Casaubonus*. Sed ad *Apollodori χρῆσιν* accedamus, quae tanta laebe fuit in vulgatis obruta, ut agnosci non posset. quis enim ista, etiamsi praeclare doctus, caperet? *κυμανοθήκη μεταξὺ τῶν λόγων τούτων εἶναι μοι δοκεῖ* sed nec ea, quae MSS. restituunt, omni difficultate carent. eorum itaque curam commendat eruditioribus *Iungermannus*. nobis lux quaedam affulget, an scrupulus iniicitur potius a Codice *Falckenburgiano*; ibi enim post *δοκεῖ* ista reperio: *κυμανοθήκην οὐ γραμματιῶν περιφέρει* scribendum nemo dubitabit *γραμματεῖον*. haec utique vulgatam *κυμανοθήκην* confirmant, quod eo nos magis sollicitos habet, quo de praestantia Codicis istius exploratius constat. attamen rationibus bene collectis *κυμανοδόκη* aptius est atque tempestivius: *κυμανοδόκον* enim, *κυμανοδόκην* et *κυμανοθήκην* enumerarat, ut nihil restet amplius quam *κυμανοδόκη*. igitur ita scribendum duxi cum plerisque MSS. in ceteris autem Excerpta libri *Falckenburgiani* fidelius existimo conservasse veterem scripturam aliis MSS. constituendi versus ergo videmus ipsum *Iungermannum* ita tentantem reficere: *γραμματεῖον περιφέρειν*, quod parum abest ab illa vera *Falckenburgiani* libri lectione, cuius ope totam *Apollodori χρῆσιν* ita refingo:

μεταξὺ τῶν λόγων δὲ τοῦτί μοι δοκεῖ
 κυμνοδόκην, οὐ γραμματεῖον περιφέρει.

Utuntur antiqui illa loquendi formula μεταξὺ τῶν λόγων, si ab illo, quem instituerunt, sermone abeant, et alia diversi generis intericiant. sic occurrit apud *Platonem*. verborum itaque haec est sententia: *Interea vero dum haec loquimur, illud mihi videtur; cymini repositorium, non tabulam iudicalem circumportat.* haec nimirum ad excitandum risum sic solent aliquando interponi. Sed quod *Casaubonus* in ea fabula recoctum aliquem formularium aut litium procuratorem perstrictum velit, ego verissimum censeo vel ex hoc loco ubi γραμματεῖον fit mentio. γραμματεῖα vero litium esse instrumenta in scriptoribus Atticis notissimum est. videndae *Glossae*. nec obstat quod *Kuehnius* observet artifices ea comoedia tactos, siquidem sub γραμματιδιοποιῶ persona egregie potuerit istiusmodi litium procurator exagitari. Porro in isto *Suidae* loco, quem *Kuehnius* noster egregie restituit, multis rationibus erratum est a doctissimis Viris *Heinsio*, *Croio*, *Casaubono*, qui cum ad *Apollodori* patriam non attenderent, tituli partem esse *Καρυσίους* existimarunt. sed illos erudite correxit et de *Apollodoro* eiusque fabulis et hoc ipso *Pollucis* loco perbene disputavit *Gatakerus* Adv. libr. I. cap. IX. quem omnino legendum duco: verba hic ponerem, nisi longiora essent.

Γραματοποιῶ] Vid. supra IV, 19. SEB.

Γραματοποιῶ] Γραμματιδιοποιῶ legendum ex *Athenaeo* libr. VII. cap. 6. *Casaubono* annotante, qui et per hoc vocabulum videt recoctum aliquem formularium aut litium procuratorem traduxisse ea fabula *Poeta*; verum ex *Pollucis* lib. VII. cap. 53. sect. 30. patet, artifices inprimis scrinarios isto dramate tactos esse ab *Apollodoro*, ideoque inter artifices manuarios recensetur *Γραμματιδιοποιῶς* huius *Poetae*, conf. et lib. IV. cap. 2. C. V. servat *Γραματοποιῶ*. *Salmas.* *Γραμματιδιοποιῶ*. *Κυεην*.

Γραματοποιῶ] *Γραματοποιῶ* hic MS. habet ut vulgo. supra IV, 19. *Γραμματιδιοποιῶς* est. et hic certe *Γραμματιδιοποιῶ*, vel potius *Γραμματιδιοποιῶ*. vid. de hoc, ut et de *Apollodoro* plura apud *Casaub.* nostrum VII. *Athen.* 6. IUNG.

κυμνοθήκη etc.] Ita habet C. V. *μηνοδόκη μεταξὺ τῶν λόγων δὲ τοῦτί μοι δοκεῖ κυμνοδόκει οὐ γραμματεῖον ἐμπεριφέρειν*. ex quibus legerem, *κυμνοδόκη*.

— μεταξὺ τῶν λόγων τῶνδε, τοῦτί μοι δοκεῖ
 κυμνοδόκην, οὐ γραμματεῖον ἐμπεριφέρειν.

κυμανοδόκη dixit his verbis:

— *inter hos sermones hocce videtur mihi
cymini docham, non γραμματεῖον in se continere.*

Sic optime cohaeret locus alias mutilus, et verba καὶ κυματοδόκη suo videntur restituta loco iure postliminii. ΚΥΗΝ.

κυμανοθήκη etc.] MS. κυματοδόκη μεταξύ τῶν λόγων δέ· τουτί μοι δοκεῖ κυματοδόκει οὐ γραμματεῖον ἐμπεριφέρειν· εἰ δέ etc. En iterum praeclaram χρῆσιν, in qua vocabulum γραμματείου, nominis Comoediae Γραμματιδοποιού, vel Γραμματιδοποιού potius cum *Casaubono* nostro, a litium instrumentis, dictae admonet. Sed ista inhaerentes MS. lectioni ita constituemus, quamvis non prorsus iis acquiescimus, sed a viris doctis in melius reformari possunt. Ita iuxta MS. tutissime nos: κυματοδόκη (sc. dicitur in *Apollodori* fabula):

μεταξὺ τῶν λόγων δέ τουτί μοι δοκεῖ
κυμανοδόκη οὐ γραμματεῖον ἐμπεριφέρειν.

Quamvis in ultimo malim κυματοδόκην οὐ γραμματεῖ ἐμπεριφέρειν· vel γραμματεῖον περιφέρειν. Sed de hoc eruditiores viderint. κυματοδόκη certe scribendum fuit, pro quo nimis saepe vulgatus Codex nobis, ut κοκκυκ, semper κυματοθήκην recinebat, mendose satis tinniens. IUNG.

94.

εἰ δέ ἐπὶ ταῖς ἐστιάσις] C. V. εἰ δέ ἐπὶ ταῖς ἐστιάσειν ἐν τῷ α. καὶ ἡ ῥ. εἴρηται μ. ἐπὶ τῆς ῥιπίζουσης τοὺς α. etc. si vero in conviviiis necessariorum numero pars quaedam est ῥιπίς, dictum quidem est de eo flabello, quod carbones animat etc. Gloss. ῥιπίζει, flabellat, ventilat. ῥιπιστήριον, flabellum. ῥιπιστής, flabellum. ubi malim ῥιπίς. ΚΥΗΝ.

εἰ δέ ἐπὶ ταῖς ἐστιάσις] MS. εἰ δέ ἐπὶ ταῖς ἐστιάσειν ἐν τῷ τῶν ἀναγκαλῶν καὶ ἡ ῥιπίς etc. Scribendum forte, εἰ δέ ἐπὶ τῆς ἐστίας ἔστιν ἐν etc. sed quid meis coniecturis indulgeo? MS. lectio vera est. Si in convivationibus et necessarium flabellum est, ut est certe, quo faciamus delicatis ventulum, vel muscis repellendis, id quidem, ait *Noster*, dictum a Comico est super carbonibus exsuscitandis. nec tamen quidquam prohibeat, quominus et de instrumento, quo muscas abigimus, uti queamus. IUNG.

εἰ δέ ἐπὶ ταῖς ἐστιάσις] Optime MSS. ἐστιάσειν· ita in contextu reddidi. ἐν τῷ τῶν ἀναγκαλῶν καὶ ἡ ῥιπίς· καὶ illud delituit in MSS. nos adiecimus haud gravatim. Sed quam erat id ridiculum in editis, ἐπὶ τοῖς ῥιπίζουσι τοὺς ἀνθρώπους· egregie libri manu scripti: ἐπὶ τῆς ῥιπίζουσης. vide *Suidam* in ῥιπίζειται· τὸ γὰρ πῦρ, inquit ibi, οἱ ἄνθρωποι ῥιπίσιν ἐξ-

ῥιπίζον. *Hesychius*: 'Ριπίς, τὸ πλέγμα, ἢ ἐκ σχοίνων πέπασος·
 Ἀττικὸς δὲ ῥιπίδα, ὃ τὸ πῦρ καίουσι· καὶ τραπέζας οὕτω λέγου-
 σι. *Eubuli* duo versiculi apud *Athen.* lib. VI. in quibus est
 ῥιπίδος mentio, ita legendi: 'Ριπίς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαί-
 στον κύνας Θεορῆ παροξύνουσα τήγανον πνοῇ· hinc igitur ῥιπί-
 ζειν et ἐκριπίζειν, *inflammare, instigare.* *Aelianus*: οἱ δὲ συν-
 ενθουσιῶντες αὐτοῖς τῇ παραφόρῳ τῆδε φιλοτιμίᾳ ἐκριμισθέν-
 τες· non dissimili ratione nec ineleganter *Nicetas*: πολέμου
 φλόγα ἐκριπίζειν.

ἐπὶ τοῖς ῥιπίζουσι] MS. εἶρ. μὲν ἐπὶ τῶν ῥιπιζούσης τοὺς
 ἄνθρ. ἐν ἀχ. Ἄρ. (sine τοῖς). Et haec lectio non cedat vul-
 gatae certe. Verba autem, quae *Pollux* e *Comico* adfert, sunt
Dicaeopolidis, affaturientis τὴν πρέσβειραν πεντήκοντα κωπαῖ-
 δον κόραν· moxque subiicit: — ἄνθρακας δ' ἐγὼ ὑμῖν παριξῶ
 — ad pueros, quo anguilla queat parari. Eodem dramate
 quoque antea in *Choro*:

οἶον ἐξ ἀνθρώπων πρινίνων,
 φέγαλος ἀνήλατ' ἐρε-
 θιζόμενος οὐρία ῥιπίδι,
 ἠνίκ' ἐπανθρακίδες ὄσι παρακείμεναι. IUNG.

Ἄριστοφάνης] Fol. 296. SEB.

οὐδὲν δὲ κ. καὶ ἐπὶ τὴν τῆς μ. ἀποσ.] C. V. ἐπὶ τῆς τὰς μύας
 ἀποσοβούσης· leg. μυίας, de eo *flabello*, quod abigit muscas
etc. *Gloss.* μυιοσόβιον, *muscarium*; KUHN.

οὐδὲν δὲ κ. καὶ ἐπὶ τὴν τῆς μ. ἀποσ.] MS. οὐδὲν μὴν κωλύει
 καὶ ἐπὶ τῆς τὰς μυίας ἀνασοβούσης καταχρ. Et hoc bene: ἐπὶ
 τῆς ἀνασοβούσης, ut ante MS. ἐπὶ τῆς ῥιπιζούσης· quasi ῥάβ-
 δου vel tale quid subaudires. habet tamen MS. μύας non re-
 cte. Sic mox MS. μυσοσβήν. IUNG.

οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ ἐπὶ τὴν τῆς μ. etc.] Reddidimus et hic
 veram textui lectionem e MSS. quae longe melior vulgata:
 ἐπὶ τὴν τῆς μυίας ἀποσόβησιν. Neque vero tantum flabellis
 istis uti solebant ad abigendas muscas, sed et ad ventulum fa-
 ciendum, qui aestum temperaret. *Proclus* ad *Hesiodum*: τοῖς
 γὰρ τοιοῦτοις (ἐκπονοῦσι τὴν γῆν καὶ αὐτουργοῖς) οὐδὲν προσφε-
 ρώτερον τῆς ἰσχυραῦς καὶ δυσφθάρτου ταύτης τροφῆς, οὐ χιόνων
 δεομένης, οὐδὲ ῥιπιδίων, ἀλλὰ φυσικῆς ευπνοίας. illud autem
 διὰ ῥιπιτισμοῦ καταψύχειν Graecis proprie fuit dictum, φαινύ-
 ζειν, ut ex *Hesychio* didici. ille flabellorum usus frequens
 fuit apud Romanos, meminitque inter alios saepe *Martialis*.
Μυιοσόβιον autem et *μυιοσόβη* in *Glossis* *muscarium*, quo
 non solum a facie, sed et a mensis et carnibus abigebant
 muscas, ut constat e *Martiale*. Persas autem invenisse pri-

mos *μυιοσόβας* legisse memini, ni fallor, apud *Clementem*. eorum enim regio muscis erat infesta. unde locus *Menandri*, quem *Kuehnius* ex *Athenaeo* produxit, luce perfunditur.

ἐν γε τοῖς *Μεν. Φιλ.*] Locus *Menandri* extat apud *Athenaeum* lib. XI. c. 10.

— ἢ δ' ἐπίχυσις, διάλιθοι λαβρώνιοι,

Πέρσαι δ' ἔχοντες μυιοσόβας ἐστήκεσαν. KUEHN.

ἐν γε τοῖς *Μεν. Φιλ.*] MS. ἐν τε ταῖς *Μεν. Φιλαδέλφοις* ἔστιν ε. an itaque *Φιλαδέλφους* legendum, ut infra segm. 145. Viri docti haec diiudicent, in primis doctorum doctiss. *Casaubonus*, quod XI. *Athen.* 10. quoque hanc varietatem in nostro *Polluce* adnotavit. Locus vero quem *Noster* innuit, apud *Athenaeum* est, ut et idem summus vir admonuit quoque. ubi tamen *Φιλαδέλφοις* libr. XI. *Dipnos.* de *Labroniis*, ubi laudaverat *Menandrum* ἐν *Ἀλιεῖ* subiicit: ἐν δὲ *Φιλαδέλφοις*·

ἢ δὴ δ' ἐπίχυσις, διάλιθοι λαβρώνιοι,

Πέρσαι δ' ἔχοντες μυιοσόβας ἐστήκεσαν. IUNG.

ἐν *Ἄν. Κιθαροῦδῳ*] *Anaxipri* Citharoedi mentio quoque apud *Athenaeum*, ut adnotavit *Casaub.* IV. *Athen.* 20. IUNG.

μυιοσόβην] MS. *μυσόβην.* IUNG.

παράστηθι] Pro *παράστηθι* legit *Vossii* Codex *στάθητι.*

KUEHN.

παράστηθι] MS. *στάθητι.* legendusne itaque versiculus ita?

μυιοσόβην λαβῶν, στάθητι ἐνθάδε. IUNG.

παράστηθι ἐνθάδε] Nihil est, quod in hoc loco culpes, nec sensum, neque verborum elegantiam: sed cum MSS. tamen pro *παράστηθι* fuit scribendum *στάθητι*· sic in *Menandro* ἔστήκεσαν.

95.

περὶ τῶν τοῦ μ. σκ.] *Salm.* titulum habet *μαγειρικὰ σκεύη*· C. A. qui hic pergit, *περὶ μαγειροῦ σκευῶν, de cocinatorio instrumento.* textus ipse ita incipit: *μαγειροῦ σκεύη, χύτρα χυτρίδαζε* etc. KUEHN.

περὶ τῶν τοῦ μ. σκ.] Capitis huius titulus in MS. *μαγειροῦ σκεύη.* IUNG.

χύτρας] *χύτρας*, et cetera vasa coquinaria hinc enumerat *Baysius* de *Vasc.* omittens tamen *ἰχθυοπυρίδας*, et *χάλκια* non recte proferens. ait vero *ὀβελίσκους* nos dicere *verucula* ex *Plinio* posse: *λοπάδια* vero et *λοπάδιον* *sartaginem*, vulgo Gallis *la poale*, vocabuli Graeci retentis vestigiis. Sed ad MS. nostrum. IUNG.

ζεϋτάναν] C. A. ταύναν *) pro ζευτάναν. C. V. ζεστραϊαν. *Salm.* ζετάναν ex MS. KUEHN.

ζεϋτάναν] MS. noster ζετραϊαν habet, quod sane propius ad vocabulum χύτρας vel χυτραίας accedit, unde id barbaro more corruptum fuerit, quam vulgatum. Sed ego nihil affirmo: οὐ γὰρ οἶδα Θρακιστί. IUNG.

ζεϋτάναν] Longe aliter MSS. nostri: ζετραϊαν nimirum vel ζεστραϊαν. Excerpta *Falckenburgiana* ζοιαϊαν, nisi me mei decipiunt oculi, quod parum a ζετραϊα differt. ζετραϊαν igitur non dubitavi reponere, ita nimirum ollam existimo dictam ἀπὸ τοῦ ζεῖν, a *ferendo*: alii forte felicius.

καλοῦσι] καλοῦσιν abest a C. A. KUEHN.

ἔσχ. ἰχθυοπτιδας] MS. ἰχθυοπτριδας. SEB.

ἔσχ. ἰχθυοπτιδας] C. A. ἰχθυοπριδας. leg. forte ἰχθυοπτριδας, ut habet *Augustanus Codex*, notante *Sebero* in *Indice*. KUEHN.

ἔσχ. ἰχθυοπτιδας] MS. auctius et emendatius: ἔσχάρας, ἔσχάρας ἰχθυοπριδας. Certe ἰχθυοπριδας, quod et *Seberi* MS. et noster supra VI, 88. restituendum videtur, quamvis ἰχθυοπτιδας mihi supra fere magis placeret. IUNG.

ἔσχάρας, ἰχθυοπτιδας] Deprehendimus aliquoties omissas in vulgatis editionibus voces bis positas. id etiam hoc loco contigit. sic enim in MS. bene: ἔσχάρας, ἔσχάρας ἰχθυοπριδας, non ἰχθυοπτιδας. Meminit autem paulo post *Pollux* noster ὀβελῶν βουπόρων, quorum et mentionem factam scio IX, 77. ibique vide quae notata. *Philo* libr. V. Βελοπ. inter arma, quibus hostis a moenibus est propulsandus et defendendus, enumerat βουπόρους ὀβελίσκους· τοῖς τε ἀκοντίοις καὶ ταῖς ζηβύναις καὶ τοῖς βουπόροις ὀβελίσκοις ἔσται τυπτέον· et postea pag. 99. βουπόρους eos appellat simpliciter.

καὶ ὀβελούς] Copulae absunt a C. A. ut et ὀβελούς, alterum tum ὡς ἐν' Α. Α. KUEHN.

ἵνα * πῆξω] Ita MS. quoque. Apud *Aristoph.* autem legitur ἵν' ἀναπείρω· fol. 500. SEB.

ἵνα * πῆξω] ἵνα πῆξω etiam noster MS. habet, quum apud *Aristoph.* ἵν' ἀναπείρω legatur, sicut *Seberus* noster adnotavit. IUNG.

96.

ἐν δὲ τοῖς Δημ. πέπραται] MS. γέγραπται. SEB.

*) Fortasse βαῦνον. Ita infra s. 100. καὶ βαῦνον ἂν εἴποις τὸν χυτρόποδα. Vel potius βαύναν. *Hesych.* βαύνη, κάμινος. *Tourf.*

ἐν δὲ τοῖς Δημ. πέπραται] C. A. τοῖς δ. γέγραπται· καὶ ἄρ-
τημα ὁ. C. V. etiam leg. ἄρτημα. *Hesych.* Ἀρτήματα, ὄρμια τοῖς
ἀγκίστροις προσαρτώμενα, καὶ κόσμια τινά. ergo ἄρτημα esset
pondus veruculis appensum. Interpr. leg. ἄρτυμα· male. KUEHN.

ἐν δὲ τοῖς Δημ. πέπραται] MS. ἐν δὲ τοῖς Δημοπρατοῖς γέ-
γραπται καὶ ἄρτημα ὀβελίσκων· quae omnia ita scribenda puto,
certe Δημοπρατοῖς, et ἄρτημα· certe ἄρτυμα vulgatum inep-
tissimum est. condimento enim veru opus non habet, si Diis
placet: ἄρτημα ὀβελίσκων probe, de laqueo quo veru suspensum,
in quo quasi versabatur. versatile veru, credo, vidisti:
ab ἀρτῶν. Quod vero ad πέπραται attinet, id semper scribere
Pollux, credo, non sibi praescribit, sed interdum εὐρίσκεται
ait, interdum γέγραπται, ut hic MS. *Seberi* etiam. et supra
segm. 24. ita notavi quoque. IUNG.

ἐν δὲ τοῖς Δημ. πέπραται] Arripuerunt librarii, quod cre-
berrimum in hoc *Pollucis* libro ipsis occurrerat, et id ubi-
que locum habere existimarunt; sed MSS. fideliores γέγρα-
πται prae se ferunt, non πέπραται, quod equidem solum usur-
passe *Pollucem* non crediderim. et ipsum illud γέγραπται alibi
MSS. monentibus restituisse me commemini. Ἄρτυμα mox
erat in vulgatis, quod inutile. libri veteres, et ex iis textus
ἄρτημα· non dissimili ratione Ἄρτημα, ὁ τελαμῶν, ἐξ οὗ ἤρτη-
ται τὸ βαλλάντιον, apud *Etymologum*; et *Hesychius*: Ἀρτήματα,
ὄρμια τοῖς ἀγκίστροις προσαρτώμενα, καὶ κόσμια τινά, quidni
dicas igitur etiam ἄρτημα ὀβελίσκων, *lorum, funem* vel quid-
vis aliud, unde *verua suspenduntur*?

καὶ κρατευτάς] C. A. κρατευτάς δὲ, κ. κ. ἐρεῖς κοπίδες σφρα-
γίδες σφάγιον, τορῦνη segm. seq. omissis interiectis. KUEHN.

Δημοπραταῖς] Iterum scribe Δημοπρατοῖς, ut MS. noster
habet. IUNG.

ἔστιν εὐρ. μολυβδ.] Segm. 102. divisim μολύβδου κρατηταί·
et mox: μολυβδίνους κρατευτάς. SEB.

ἔστιν εὐρ. μολυβδ.] MS. εὐρεῖν ἔστιν, μολυβδοκρατευτάς·
τὰ μὲν Δημ. οὐ μόνον τοῦνομα παρὰ Ἀριστ. ἔστιν ἐν τοῖς Ἰππεῦ-
σιν, ἐπιπασταλίχων δημ. etc. sine εἰρημένον. *Aristophanis* ver-
sus non longe ab initio est Ἰππέων, et ita hodie legitur:

ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος,
ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.

Pollux noster tamen scribit praesenti ἐπίπαστα λείχων, si li-
bris fides. Ita ergo emenda hic:

ἐπίπαστα λείχων δημιόπραθ' ὁ βάσκανος. IUNG.

τὸ μὲν οὖν Δημ. ὄνομα] Multo praestantius MSS. τὰ μὲν
οὖν δημιόπρατα, οὐ μόνον τοῦνομα etc. quae sic omnia reddi-

dimus in textu. obiter autem hic monere constituit de *Δημιόπρατοις Pollux*, siquidem a re non sit alienum, et quinam isthac voce usi sint auctores, ostendere. nos aliquando de hac re *Pollucem* adnotasse meminimus. scire vero licet ex iis, quae sequuntur e vestigio apud *Onomasticographum* nostrum, illa *δημιόπρατα* in columnis plerumque fuisse perscripta, unde et illa loquendi ratione, ἔστιν οὖν τοῦτο εὐρεῖν ἐν τοῖς δημιόπρατοις ἀναγεγραμμένον, usus est *Athenaeus*; dicitur enim proprie quid ἀναγεγραμμένον ἐν στήλαις· ita quidem et noster *Pollux*: ἐν δὲ ταῖς Ἀττικαῖς στήλαις ἀναγράφεται. *Deipnosophistae* locus est lib. XI. sed paululum corruptus, cui me iudice bene erit, si sic scripseris: Ἀθηναῖοι δὲ ἀργυρᾶ ποιῶντες κέρατα ἔπιον ἐξ αὐτῶν. ἔστιν οὖν τοῦτο εὐρεῖν ἐν τοῖς Δημιόπρατοις ἀναγεγραμμένον· οὕτως δ' ἐν στήλῃ ἀνακειμένη ἐν Ἀκροπόλει, ἣ τὰ ἀναθήματα περιέχει· ita vulgo: ἀναγεγραμμένον οὕτως, ἐκ στήλης ἀνακειμένης etc. sane τὰ Δημιόπρατα cum ista στήλῃ, quae in Arce posita donariorum nomina continebat, non confundi decet, cum utraque diversissima esse ipsa res ostendat; et vitio dedisse originem arbitror iota in antiquis Codicibus ad latus appositum, quod itaque propter similitudinem figurae saepius in σίγμα degeneravit. Porro diversis in locis reconditas esse istas publicatae supellectilis columnas satis constare existimo, quod neque *Casaubonus* ad *Athenaei* locum, quem citavi, observare praeteriit ex hoc ipso aliisque *Pollucis* nostri locis. Mox e MSS. inserui ἄλλοις· παρὰ τοῖς ἄλλοις κωμωδοδιδασκάλοις.

λίχων] Vel *λείχων*, apud *Aristoph. Act. I. Scen. 1.* locus est, sed ibi *λείξας* extat: *λείχων* autem est *Act. III. Scen. 1.* ubi *Scholiastes*, ἐνταῦθα δὲ ἐνεστῶτος, ἐν δὲ προφθάσασιν, *λείξας*, δὲ ἀορίστον· integer locus est:

ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βᾶσκανος

ῥέγει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπιος.

Postquam bona publicata atque divendita pro scitamento abliguriit ille invidus, ebrius stertit in his supinus pellibus.

De *Cleone* Demagogo et *Atticae* Reipublicae sanguisuga sermo est. *KUEHN.*

δημιόπρατα] Atheniensium mos fuit, cum alicuius sontis bona publicabantur, vaenum illa in auctione exponere, atque omnia quae ita vendebantur, minima, maxima, in columna insculpebant, quam vel in Arce dedicabant, vel in aliis locis urbis, aut vicinorum pagorum: *Casaub. Anim. in Athen. lib. XI. cap. 7.* Descriptiones autem istas appellatunt Graeci

Δημιόπρατα etc. vid. eiusdem notas in *Iul. Capitolin.* pag. 253. *Schol. Aristoph.* ad vocem *Δημιόπρατα* in *Vespis*: ἐδήμευον γὰρ τινὰς καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν κοινὰς ἐποιοῦντο, fol. 354. SEE. παρὰ τοῖς κωμωδοδ.] *Commodum C. V.* inserit ἄλλοις κ. id quod praecedens oratio omnino postulat, οὐ μόνον etc. KUEHN.

παρὰ τοῖς κωμωδοδ.] MS. ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κωμωδιδασκάλοις· bene ἄλλοις, quod inseramus omnino. est enim necessarium: non solum apud *Aristophanem*, ait, sed et alios comoediarum magistros vocabulum *Δημιόπρατα* reperitur. IUNG.

Αυσίαν λόγ. ἐστὶν εἰρ.] Leg. *Αυσία*. praeterea et *Lysiae* est recitata Oratio pro publice venditis πρὸς *Εὐδαῖον*, contra *Eudaeum*; vel simile nomen fuit. vid. *Harpocrat.* in χύτροι. KUEHN.

Αυσίαν λόγ. ἐστὶν εἰρ.] MS. *Αυσία* λόγος ἐστὶν sine εἰρημέ-
νοσ. IUNG.

Αυσίαν] Fefellit librarium particula πρὸς, ad quam *Lysiae* nomen pertinere credidit. res tamen secus se habet; scribendum enim cum MSS. *Αυσία*: praeterea vero *Lysiae* oratio dicta est de bonis publicatis: neque aliter in *Meursii Attica Bibliotheca* scriptum reperio. ille tamen ibi cum vulgatis πρὸς *Εὐθείαν*: sed nos maluimus *Εὐθίαν* cum MSS. quam vocem frustra sunt qui mutare in animum inducunt.

97.

πρὸς *Εὐθείαν*] MS. *Εὐθίαν*. Et ita locus certe legendus: πρὸς δὲ καὶ *Αυσία* λόγος ἐστὶν εἰρημένοσ ὑπὲρ τῶν *Δημιοπράτων* πρὸς *Εὐθίαν*: sive hoc ultimum rectius nosti. certe nomen proprium est eius, contra quem illam orationem dixit *Lysias*. De quodam *Euthia* τῶν ἐπὶ σκυφαντία διαβεβλημένων illo tempore *Harpocrat.* mentionem facit, et ex eo *Suidas*. si tamen quid tu rectius istis nosti, candidus imperti: si non, his utere mecum. IUNG.

στήλαισ, αἱ εἰσιν ἐν Ἐλ.] C. V. κεῖνται· quae positae sunt *Eleusine* ad perpetuam memoriam. KUEHN.

στήλαισ, αἱ εἰσιν ἐν Ἐλ.] MS. στήλαισ, αἱ κεῖνται ἐν Ἐλευσῖνι, vulgato elegantius. IUNG.

στήλαισ, αἱ εἰσιν ἐν Ἐλευσῖνι] Melius in MSS. κεῖνται, et μοχ περὶ τῶ θεῶ· illorum autem, qui *Cererem* et *Proserpinam* impie laeserant, bona esse publicata ex *Demosthene* cognovimus et eius *Commentatore Ulpiano*.

περὶ τῶν θεῶν] C. V. περὶ τῶ θεῶ. legendum, περὶ τῶ θεῶ, vel, παρὰ τ. circa, apud duas Deas, *Cererem* scilicet et *Proserpinam*, mysteriis vel evulgatis, vel imitatione inter priva-

tos parietes aliisve modis profanatis. Huinsmodi impios capitibus damnabant, bonis publicatis et in fiscum redactis sacrum, columnisque in templo erectis bonorum publicatorum dividendorumque ibi perscribebant catalogum. KUEHN.

περὶ τῶν θεῶν] MS. περὶ τῶ θεῶ Δημ. IUNG.

ἔστιν] MS. ἔστιν. IUNG.

μολύβδου κρατηταί.] An κρατενται? quomodo mox. SEB.

μολύβδου κρατηταί.] C. V. μολυβδοκρατενται, ut seg. praeced. KUEHN.

μολύβδου κρατηταί.] MS. καὶ μολυβδοκρατενται. Sic clare MS. Et non dubito hanc veram esse scripturam, quam *Pollux*, si revivisceret, pro sua agnoscat facile. Explodamus itaque vulgatam, quae viris doctis hactenus imposuit. Clarum et si praecedentia repetas, ubi segm. praeced. postquam κρατενταις, et κρατεντήρια proposuit, καὶ ὡς ἐν τοῖς Δημιόπρατοις εὑρεῖν ἔστιν, ait, μολυβδοκρατενταις· quibus παρενθετικῶς quasi quid fuerint Δημιόπρατα, quod nomen tam saepe adducat in hoc libro quot paginis, subiicit, et iterum ad vasa coquinaria et materiam, quam in praesens tractandam suscepit, rediens: *in quibus columellis*, ait, quae Δημιόπρατα exhibent, tum alia multa vasa nominata habentur, tum illud μολυβδοκρατενται· quibus subdit *Eupolin* etiam dicere duabus voculis μολυβδίνους κρατενταις. IUNG.

μολύβδου κρατηταί.] Verum est: in hoc loco ineptias egerunt eruditissimi viri, sed nihil est, reposita MSS. lectione, quod quaeras. non una vero corruptela, quicumque tandem is fuerit, locum inficere fuit contentus, sed de suo confinxit etiam αὶ μολύβδου κρατηταί· quorsum enim illud αὶ, quod bene MSS. reiiciunt. De κρατενταις vero pauca notanda. *Pollux* profecto per κρατενταις et κρατεντήρια nihil intellexisse aliud videtur quam ipsa verua, quod equidem ex rerum, quas tractat, sequela liquidum existimo. eaque notione vocem illam a veteribus usurpatam esse *Hesychius* ostendit: Κρατενται, ὀβελίσκοι. Vocabulum hoc occurrit in *Iliade* I. ibique summopere exercitos habuit *Grammaticos*, qui varie sunt interpretati. Versiculus hic est:

πάσσε δ' ἄλῳ θελοιο κρατενταῶν ἐπαείρας.

Audi, sis, *Eustathium*, qui varias Criticorum opiniones enumerat: Κρατενταις δὲ φασὶ τινες τῶν παλαιῶν τὰς τῶν ὀβελίσκων λαβὰς· ὧν τὸ πρωτότυπον, κρατέω, κρατῶ, ἐξ οὗ τὸ κρατεύω, καθὰ ἐκ τοῦ ζητῶ παρ' Ἡσιόδῳ τὸ ζητεύω· οἱ δὲ ἀκριβέστεροι τοὺς κρατενταις λίθους νοοῦσι, ἐφ' ὧν τὰ ἄκρα τῶν ὀβελίσκων ἐτίθεντο ἐν τῷ ὀπτάσθαι τὰ κρέα· Πausanίας δὲ φησὶ, Κρατενται, ὀβελοὶ ἢ λίθοι, ἢ σιδήριά τινα, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι ἐπιτίθενται. Nec ab

istis discrepat, quod in *brevibus*, sed eruditus *Scholiis* adnotatum invenio: Κρατευτάων, τῶν βάσεων ὅ ἐστι τῶν λίθων, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται ὀπτιωμένων τῶν κρεῶν· οἱ δὲ τῶν λαβῶν τῶν ὀβελίσκων εἶπον κακῶς· quae voce tenus in *Etymologo* leguntur; nec etiam *Hesychius* alium prae oculis habuit locum, cum ista scriberet: Κρατευτάων, τῶν βάσεων, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται πρὸς ὀπτησιν· videmus ex his communi quasi recentiorum consensu illam etsi vetustam interpretationem de ταῖς τῶν ὀβελίσκων λαβαῖς damnari, quam tamen nequaquam existimem abiiciendam, quin potius *Grammaticorum* veterum opinioni standum iudico, et in illo *Homeri* loco κρατευτὰς capiendos pro ταῖς τῶν ὀβελίσκων λαβαῖς· quid enim hac significatione aptius ad summi poëtae locum? *Stephanus* a iunioribus istis, puto, Criticis inductus κρατευτὰς transtulit lapides: ego vero non quidem negavero κρατευτὰς tam diversas habuisse notiones, sed primam existimo, cum *veru* denotat, quae quidem ipsa non inepte *Homerico* loco convenit, et inde pro λαβαῖς τῶν ὀβελίσκων in usum abiit, itaque, ne quid dissimulem, in suppellectilis publicatae columnis intelligi potius κρατευτὰς et μολυβδοκρατευτὰς velim quam cum *Polluce* de ipsis veribus: plumbum enim materia est veribus parum apta; igni enim propius admotum liquesceret, ad veruum tamen manubria adhiberi potuit non incommode.

κοπ. σφαγ.] MS. plenius, σκευῶν, καὶ κοπίδες, καὶ σφαγ-
 quo pacto hic supplendum omnino existimem. IUNG.

κοπ. σφαγίδες.] Addidi particulam coniungentem καὶ e MSS.
 καὶ σφάγιον] Vid. supra segm. 65. SEB.

καὶ σφάγιον] C. A. σφάγιον, τορῦνη ἐοργή καὶ εἰργή ἐτνή-
 ρουςις ζ. κ. α. λ. ἕκστηρ λίτρον etc. *Hesych.* Ἐοργίζεται, τορυνά-
 ται, ὄργις (leg. ἐοργίς) γὰρ ἡ τορῦνη. *Salm.* καὶ κοπίδες. KUEHN.

ὃ ὑποδέχεται] C. V. ὃ ὑποδέχονται. KUEHN.

ὃ ὑποδέχεται] MS. ita: καὶ σφάγιον, ὃ ὑποδέχονται τὸ αἷμα
 τῶν ἱερείων· et malim ita: quo excipere solent porae vel alii
 victimarum cruorem. *H. Stephanus* adscripsit hic: σφαγεῖον
 legitur tamen et supra segm. 65. et apud *Hesych.* Et variant
 certe haec talia. supra enim noster MS. per εἰ habet, hic per

IUNG. κοπίδες σφαγίδες καὶ κοπίδες ἰσο κοπίδες
 ὃ ὑποδέχεται etc.] Commodum magis et Graecum, ὃ
 ὑποδέχονται· quod e MSS. in textu restituimus. Continuo
 sequebatur in vulgatis σφακτὸν, quod e MSS. et analogia
 patrocinate satis docuit *lungermannus* refingi debere in
 σφάκτρον.

σφακτὸν] C. V. σφάκτρον· vectigalis nomen, quod sol-

vebatur pro mactatis animalibus. Salmas. C. non legit quae intercedunt, τὸ γὰρ σφ. et τὸ δὲ ὄῃμα. ΚΥΕΗΝ.

σφακίων] MS. noster non ita, sed σφάκτρον, quamvis sine accentu: quod mihi longe verisimilius videtur ἐπὶ τοῦ τέλους τούτου, de quo *Pollux* dicit, idque reponam lubens: σφάκτρον, ut δίδακτρον, σῶσιτρον, θρέπιτρον, alia eiusdemmodi. IUNG.

μ. δὲ σκεύη καὶ τ. κ. * ἔοργή, καὶ εὐεργή.] Sic et MS. supra VI, 88. utrumque παροξυτ. itaque *H. Steph.* SEB.

μ. δὲ σκεύη καὶ τ. κ. * ἔοργή, καὶ εὐεργή.] MS. μαγείρου δὲ ἔστιν σκεῦος καὶ τορύνη, καὶ ἔοργη, καὶ εὐεργή· τὸ etc. supra VI, 88. contra noster MS. ἔοργήν· alterum vero accentu carebat. Ego id malim ut hic MS. noster paroxytonos, quo pacto certe et *Eustathius* videtur scripsisse alterum ἔοργη· ad Ἰλ. β. ζητητίον, αἰτ, δὲ εἶπερ ἢ ἔοργη, τουτέστιν ἢ τορύνη, καὶ τὸ ἔοργίζεται ἤγουν τορυνᾶται, τὰ παρὰ Αἰλίου Διονυσίου καὶ Πανσανία, ἐκ τοῦ τοιούτου ἔοργα γίνεται· ἴσως δὲ καλὸν εἰπεῖν ὅτι οὐχί· ἀλλ' ἐκ τοῦ ὀργάζω· οὐ κέπαι ἢ χρῆσις παρὰ τῷ Κωμικῷ· ὡς γὰρ ὀργάζεται τις πηλὸν κυκῶν καὶ ἀναταράσσων, οὕτω τρόπον τινὰ καὶ ἔοργίζεται, ὃ ἔστι, τορυνᾶται. Retinuit et utrumque, ἔοργη et εὐεργή, ita *H. Stephanus* in Thesaurο e lib. VI. *Onomast.* Apud *Hesychium* vero, ubi, *Εὐεργία, τορύνη, εὐπιστία*, an forte: *Εὐεργή, τορύνη. Εὐεργία, εὐπιστία.* Liberæ sunt coniecturae, spero, nihil tamen adfirmo. Idem: *Ἐοργίζεται, τορυνᾶται· ὄργις γὰρ ἢ τορύνη·* ubi quoque non temere quis suspicetur ἔοργη pro ὄργις legendum. Sed ad *Pollucem* nostrum. IUNG.

μαγ. δὲ σκ. καὶ τ.] Meminit τορύνης *Arrian. Epict.* lib. II. c. 20. πότε τὴν χίτραν εἶπες λοπάδα, ἢ τὴν τορύνην ὀβελίσκον; et *Aristoph.* in *Equit.* et *Av.* Scholiastes exponit κινήριον τῆς χίτρας.

98.

ἔστιν] MS. ἔστιν. IUNG.

ἐκ δὲ τούτων, καὶ ἐν. etc.] MS. ἐκ δὲ τῶν σκευῶν καὶ ἐτηήρουσις. prior. edit. ἐτηήρουσις, etiam supra VI, 88. ubi similiter corrigendum. SEB.

ἐκ δὲ τούτων, καὶ ἐν. etc.] C. V. ἐκ δὲ τῶν σκευῶν καὶ ἐτηήρουσις καὶ ζυμήρουσις· male, pro, ζωμήρουσις· *trulla lignea, poria, in Glossis; ζωμάρουστρον, Trullaria, Cattia.* ΚΥΕΗΝ.

ἐκ δὲ τούτων, καὶ ἐν. etc.] MS. ἐκ δὲ τῶν σκευῶν, καὶ ἐτηήρουσις, καὶ ζυμήρουσις· duo posteriora mendosa vides. Sed in MS. emendata erant, prout noster *Seberus* edidit, et supra VI, 88. ea probe in MS. scripta erant. Vide vero de

iis *Casaubonum* nostrum Comm. ad *Theophr. Charact. cap. περὶ ἀναίσχυντίας* extremo, ubi docet ista trullarum genera fuisse. vide et IV. *Athen.* 20. IUNG.

ἐκ δὲ τούτων] Melius in MS. ἐκ δὲ τῶν σκευῶν. forsitan ita *Pollux* scripserat: ἐκ δὲ τούτων τῶν σκευῶν.

ἐξαστήρ.] E MS. et quia non aliter supra VI, 88. Hic prior. edit. ἐξακτῆρ. SEB.

ἐξαστήρ.] ἐξαστήρ *Hesychio* est κοράγρα, *excipulum*, *arpago*, in *Glossis*, ut et *exemplum*. *Salm.* ex MS. καὶ ἐξακτῆρ. KUEHN.

ἐξαστήρ.] MS. καὶ ἐξαστήρ. bene. addatur et huic voculae particula καί. recte autem ita *Seberus* emendavit pro vulgato ἐξακτῆρ, confirmatque istud noster MS. hic et supra VI, 88. ubi et ἐξαῦσαι verbum addit *Pollux*. quae utraque et apud *Hesychium* leguntur ita. IUNG.

ἐξαστήρ.] ἐξάκτῆρ ante *Seberum* edebatur, quod et in *Falckenburgiano* Codice mutatum inveni in ἐξαστήρ. *Aeschylum* eam vocem usurpasse notat *Etymologus*. *Eustathium* vero illius non meminisse ad finem *Odyss. E.* ubi multa notat de verbis αὔειν et ἐξάειν aliisque similibus, mirum mihi accidit. Supplevimus exinde e MSS. καὶ λίστρον, καὶ λίστριον. in istis editionibus sane, quae ante *Seberum* prodierunt, non λίστριον editum est, sed λίστρον, adeo ut ex vulgatis Codicibus utraque commode coniungere liceat. Pluribus in locis λίστρον meminit *Eustathius*, et plerumque exponit vel ξύστρον vel πτύον σεσιδηρωμένον, et ab hoc nomine verbum habet λίστρεύειν et λίστροῦν. In *Etymologo* Λίστροισι, ξυστήρσι. Sed et alia nos premunt, et efficiunt, ut ne nobis haec sola possint esse curae.

καὶ λίστριον] Ita et supra VI, 89. prior. ed. λίστρον, quod infra segm. 129. in numero σκευῶν τοῦ γεωργοῦ. SEB.

καὶ λίστριον] MSS. et *Salm.* καὶ λίστρον, καὶ λίστριον. KUEHN.

καὶ λίστριον] MS. noster auctius: καὶ λίστρον, καὶ λίστριον, ὃ τινὲς etc. et ita certe scribendum videtur. pari iure enim hic locum habeat tam πρωτότυπον quam ὑποκοριστικόν. et λίστρον etiam ante vulgati. sic, quo etiam in re rustica usus est, supra VI, 89. noster MS. etiam ἢ πτύον addebat, sive πτύον id potius esse debebat. Certe λίστρον quoque ex MS. nostro recte potest reponi. probat et χρῆσις eius apud *Phrynicum*. *Eclog. Attic.* κοχλιάριον, αἶτ, τοῦτο λίστρον Ἀριστοφάνησ ὁ κωμωδοποιὸς λέγει. καὶ σὺ δὲ οὕτω λέγε. qui sane nos ita loqui etiam iubet. Vide ad eum locum *Nunnesium*,

qui tamen quum reprehendat eos, qui illud *λίστρον* etiam explicent per *πύον*, quasi, cum id sit *ventilabrum*, longius absit, non recte sensisse videtur. Ita enim *Hesychius*, ut supra ad VI, 89. adscripsi, *λίστρον* exponit. et MS. noster ibi *Polluci τὸ πύον* reddit etiam in hac re. cur enim nimis absit? quum ipsum *λίστρον* quoque in re rustica usurpetur non minus quam *πύον* quasi vannus et ventilabrum, quo vertimus ea quae in frixorio parantur vel sartagine. IUNG.

ταγνοστρόφιον.] In MS. *τηγανοστρόφιον* sed supra VI, 89. *τηγανοστρόφιον* vulgo erat, et in MS. nostro *ταγνοστρόφιον*. Et non dubito quidem quin utrumque dictum recte sit, certe quoniam *τήγανον* et *τάγνηνον*, ut ipse hic exponit. Sed utrum hoc loco magis appositum, an MS. lectio, an vulgata, de eo videndum est. Mihi sane videtur *ταγνοστρόφιον* hic aptius, quoniam statim sequitur *καὶ τάγνηνον δέ* quod ita et in MS. nostro emendatum. nam corrupte is habebat, *κατάγνηνον δέ* quibus subiicit *Noster* et *τήγανον* dici. IUNGERM.

καὶ τάγνηνον δέ.] Absunt a C. A. ΚΥΕΗΝ.

ἔχοις ἂν εὐρεῖν] MS. ἂν ἔχ. εἰρημένον ἐν. ΣΕΒ.

ἔχοις ἂν εὐρεῖν] C. A. εὐρεῖν εἰρημένον. ΚΥΕΗΝ.

ἔχοις ἂν εὐρεῖν] In MS. ἀλλὰ μὴν καὶ τήγανον ἂν ἔχοις εὐρεῖν εἰρημένον ἐν etc. quo pacto et *Seberi* MS. habet, nisi quod *εὐρεῖν* omittat. Sed de ipso dramate videamus potius. IUNGERM.

ἐν ἀλιεῦσιν Εὐπόλ.] C. A. ἐν Ἑλιώσιν Εὐ. C. V. ἐν Ἑλωσι leg. ἐν Εἰλωσι, ut supra lib. IX. cap. 6. *Salm.* MSS. ἐν Ἑλιώσι forte, Ἀλιεῦσι. ΚΥΕΗΝ.

ἐν ἀλιεῦσιν Εὐπόλ.] MS. noster non ἐν ἀλιεῦσιν, sed ἐν Ἑλιάσιν habet. ita nimirum ab alio emendatum quo iure, qua iniuria. nam vetus scriptura elucet clare, quae fuit Ἑλωσιν. Ne dubitabis itaque *Comico* suum verum drama restituere et reponere *Εἰλωσιν* quod et supra ita vulgo et in MS. IX, 74. fuit, et apud *Athenaeum* lib. IV. quoque adducitur. *Ἀλιέας Eupolidis* vero an alibi legantur nescio. *Noster* certe in his libris eos non novit. IUNG.

ἐν ἀλιεῦσιν Εὐπόλ.] Novimus equidem *Menandri* Ἀλιεῖς, nullos autem *Eupolidis*. cum itaque MSS. titulum *Εἰλωσιν* integrum ferme exhibeant, non dubitavimus illam lectionem textui restituere. porro *εἰρημένον* afuit ante nos, quod non incommodo inseratur e MSS.

Τηλεκλειδου ψευδέσι.] C. V. Ἀψευδέσι. vid. supra cap. 19. idem Codex subiicit haec *Teleclidis* verba: |

τὰ δὲ τήγανα ζέοντά σοι μολύνεται.

sartagine illae ferventes inquinantur tibi.

C. A. haec verba: καὶ ἐν Τηλεκλείδου etc. usque ad ταγανισμοὶ non habet. KUEHN.

Τηλεκλείδου ψευδέσι.] MS. noster: Τηλεκλείδου Ἀψευδέσι· τὰ δὲ τήγανα ζέοντά σοι μολύνεται· etc. quae omnia ita reponere, quum vulgo ista χρῆσις plane ommissa sit. Ἀψευδέσι noster MS. in hoc dramate laudando et supra segm. 68. habebat. IUNG.

Τηλεκλ. ψεύδεσι.] Liceat auctoribus MSS. Ἀψευδέσι reponere, cuius lectionis veritatem supra cum Iungermanno satis atque super asseruimus. hoc quamvis sit egregium, maius tamen et elegantius est, quod ipsam hic Teleclidis χρῆσιν suppeditent MSS. Codex Falckenburgianus: Τὰ δὲ τήγανίζοντα σοὶ μολύνεται· unde veram lectionem ad normam ceterorum Codicum facile quis eruat. quid inquam? illa commaculata et incerta Falckenburgiani Codicis scriptura sola nativam Pollucis lectionem prodet; ceterorum enim librorum ζέοντα genuini verbi interpretatio est ad marginem adscripta, quod mecum, re cognita, quisque fatebitur. scribe itaque τήγανα σίζοντα. Σίζειν inter illa verba recensetur a Grammaticis, quae κατὰ μίμησιν sunt formata. Hesychius: Σίζε, ἤχει, κατὰ μίμησιν ἤχου· ubi Palmerius, vir eruditionis sedulae, male legebat Σίζειν, tum enim et ἤχεῖ scribendum esset. sed nulla mutandi ratio. illustrandus et alter eiusdem Lexicographi locus: Σίζειν, ρεῖ, περιρρεῖ, τινές· ἄμεινον δὲ ἐπὶ τοῦ σίζειν τὸν ὀφθαλμόν· hic pro ρεῖ non inepte Soringius forte restituendum coniectat ζεῖ, quamvis, me iudice, non magna necessitas hanc emendationem suadeat, cum lectionem editam tutetur περιρρεῖ. habuit autem Hesychius in animo locum Homeri ex Od. I.

ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέω περι μοχλῶ.

Et hoc voluit, aptiorem esse significationem τοῦ περιρρεῖν in istis poëtarum principis σίζ' ὀφθαλμὸς· hinc itaque simul cognoscimus quandam interpretationem τοῦ σίζειν traditam a veteribus, quam penitus silentio recentiores involverunt. Eustathius ne verbo quidem eius meminit, cum tamen illam celebriorem τοῦ σίζειν notionem non praeteriret: τὸ δὲ σίζειν ὀνοματοποιεῖται πρὸς ἤχον στοιχείου τοῦ σίγμα· et paulo post: οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ καὶ ὅτι ὀνοματοποιεῖται τὸ σίζειν ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ λίπος γενομένου σισιλισμοῦ· quae posteriora in brevibus, quae appellant, Scholiis integra leguntur, nisi quod ibi σισιλιγμοῦ, additis hisce, ὃ ἐστὶ συνεχείας· scribe potius

συνηχίας· videndus et *Etymologus* e *Zenobio*. Itaque σίξειν dicitur de isto sono, quem ferrum candens et ignitum aquae immersum edit, uti notant Grammatici. propius autem ad rem nostram accedit, quod et illa, quae in sartagine fringuntur, dici soleant σίξειν. *Aristophanes Acharn.* ἡ δ' ἀπτημένη Σίξουσα — ad quae Commentator antiquus: ἀντὶ τοῦ ζέουσα, ὡς ἐπὶ τηγανίζουμένης· οἶον ἤχον ἀποτελοῦσα· καὶ Ὀμηρος, ὡς τοῦ σίξ' ὀφθαλμός· sed lege ποιὸν ἤχον ἀποτελοῦσα, ut *Idem* ad *Equites Comici*, in quibus ista rei nostrae accommodatissima: Τὸ μὲν τήγνον τευθίδων ἐφεισάναι σίξον· *Suidas* autem in priori *Scholiastae* veteris loco, illum enim descripsit in σίξουσα, sic praefert: οἶον ποιὸν ἤχον etc. Verbum illud hoc pacto usurpatum reperi a *Magnete* apud *Athenaeum*: Τηγανίτας ἤδη τεθίασαι χλιαροὺς σίξοντας, ὅταν αὐτοῖς ἐπιχῆς μέλι· et longe venustissime veterum quicumque tandem: Ἐμοῦ δὲ ὡςπερ ἐπὶ ταγήνου ἔσιξεν ἡ καρδία, καὶ κατετήκοντο αἱ σάρκες, καὶ αὐτόματα ἐχώρει κατὰ τῶν γνάθων τὰ δάκρυα· neque abludit a Graeca voce Saxonum Belgarumque sissen: quid enim hoc obiter intermiscere prohibet? Igitur in hoc *Teleclidis* loco beneficio Codicis *Falckenburgiani* bene habet quod sarta tecta maneat antiqua scriptura; neminem enim dubitaturum existimo, quin apposita sint et verissima τήγνα σίξοντα. Porro mox in *Polluce* nostro refecimus e MSS. ὑπόφανλοι pro ὑπόφανλον· scilicet ὑπόφανλοι τηγανισμοί· notandum vero, uti fuerunt, qui *Menandrum* eiusque stylum et scribendi genus summopere sunt admirati, ita et quosdam extitisse, qui coeca quadam obtrectatione impulsus eius acute et nove vel dicta vel inventa cavillari et explodere, quantum in ipsis erat, non erubuerunt. *Pollux* noster aliquando *Menandrum* perstringit; saepius autem, et quo iure quave iniuria *Phrynichus*, sed ille etsi cetera doctus, tam impudenter in hoc negotio versatur, ut frontem hominis mirer, qui fuerit ausus tanta cum temeritate *Menandrum* exagitare, quem omnes eruditi venerantur tanquam casti sermonis et leporis salsi fontem. nos certe magno redimendum censere-mus, si quid illius Comoediarum, quarum non contemnendam partem etiamnum in quibusdam Graeciae Bibliothecis delitescere ex ipsis Graecis plus una vice audivi, inveniri posset. Iam vero de τηγάνῳ, cum eo nos ipse *Pollux* deducat, notare quiddam lubet. *Attici* proprie dicebant τήγνον· superius ex *Aristophane* locum adduximus, ubi sic legēbatur, et ita plerumque in Auctoribus veteris Comoediae apud *Athenaeum*; sed τήγανον erat ceterorum Graecorum,

quam ob causam scribit *Etymologus*: Τάγηνον, τοῦτο Ἰωνικῶς τινες τήγανον λέγουσι· male vulgo τήγανον, quod optime praestantissimus *Sylburgius* adnotavit. a τηγάνῳ Dores abscissa priori litera ἤγανον· eaque differitas in nominibus inde derivatis permansit: ταγηνίτην ἄρτον Attici vocabant qui reliquis Graecis τηγανίτης· apud *Athenaeum* certe ταγηνίτης πλακοῦς citatur e *Magnete* et *Cratino*, quorum uterque Attici sermonis elegantiae studuit, sed illustris in eam rem locus est in *Galeno* lib. I. περὶ τροφῶν δυνάμεως· quem simul, uti decet, constituemus; leviter enim in *Aldina* editione, qua utor, corruptus est: οἱ μὲν οὖν ταγηνίται παρ' Ἀττικοῖς ὀνομαζόμενοι, παρ' ἡμῖν δὲ τοῖς κατ' Ἀσίαν Ἕλλησι τηγανίται, σκευάζονται δι' ἐλαίου μόνοῦ· utrobique τηγανίται legebatur. qui igitur τήγανον usurparunt, illud assumserunt a ceteris Graecis. praecipue vero τήγανον fuisse pervulgatum in Comoedia nova facile mihi persuadeo; in illa enim non is Atticarum vocum delectus est habitus ac in Comoedia veteri, quod exercitatiores non latebit. Non desunt tamen qui significatione discrepare volunt τήγανον ἀπὸ τοῦ ταγήνου, ut τήγανον ipsa diceretur sartago, τάγηνον vero quod in ea frictum esset. *Eustath.* ad *Od.* T. Τινὲς δὲ τάγηνον φασὶ τὸ ἐν τηγάνῳ ἐψηθῆν· neque negare velim usurpatum ea notione τάγηνον· certe *Plato Comicus* sic adhibuisse videtur in istis: Οὐδὲ λοπάς κανὸν ἔστιν, ἀτὰρ τὸ τάγηνον ἄμεινον Οἶμαι· quae in *Dipnosophistae* lib. I. occurrunt. ibi λοπάδα *Comicus* dixisse videri potest cocta, τάγηνον vero fricta, contra ac eruditus *Athenaei Interpres* transtulit. sed in eo versiculo, quod non praetereundum, *Eustathius* habet ἀτὰρ τοι τὸ τάγηνον ἄριστον· illud τοι tamen carminis modulo officit. Porro in *Glossis* veteribus tam τήγανον quam τάγηνον exponitur sartago, frixorium, satura, ibidemque etiam reperio, quod rarius in antiquis scriptoribus, τάγηνος et ταγήνων. Quis fuerit sartaginis apud Romanos usus, haud adeo ignotum est; idem sane ταγήνου apud Graecos, ut in eo scilicet vel carnes vel placentae, aut quaecunque alia oleo instillato frigerentur. planissime rem totam percipies ex adducto superius *Galeni* loco, quibus etsi possem, alia non addam. ibi inter cetera τάγηνον impositum fuisse dicit ἀκάνῳ πυρί. *Lucianus* in *Lexiphane*: λοβὸς ἐκ ταγήνου, auriculæ pars frixa. hinc ταγηνιστὸν vel τηγανιστὸν in *Philoxeno* frixum. ὡὰ ταγηνιστὰ, οὐα frixa memorantur in medicorum scriptis, a *Galeno* περὶ τροφῶν δυνάμεως lib. III. ἐπὶ τῶν ταγήνων παχυνθέντα, *Aëtio*, *Paulo Aegineta* libr. I. c. 82. et aliis. haec quidem ἀπὸ τοῦ ταγηνίσειν, unde si quis cum *Me-*

nandro ταγητισμοῦς vel ἀπὸ τοῦ *τηγανίζειν τηγανισμοῦς* formare velit, quae culpa, quidve causae prohibeat? adeo ut non satis validam rationem habuisse *Pollux* videatur, ob quam minus ipsi probentur *Menandri τηγανισμοί*. Praeterea *τήγανον* non tantum sartagine[m] denotavit, sed etiam patinam, in qua cibi solent apponi, *λοπάδα*: ea vero notio a dialecto tracta; sic enim usurpasse perhibentur *Syracusii*, nec illi tantum, uti puto, sed et *Dores* et *Ionēs*. de *Syracusiiis* testis est ex *Athenaeo*, cuius in editis libr. VI. c. 3. locus ille extat, *Eustathius* ad *Odyss. T. Συρακούσιοι δὲ, ὡς γησὶν Ἀθηναῖος, τὴν μὲν λοπάδα τήγανον καλοῦσι· τὸ δὲ κοινῶς τήγανον, ξηροτήγανον*. inde est, quod *Hesychius* exponat: *Λοπάς, τήγανον· λοπάδας* profecto non adhibebant ad fricandum, sed ad cibos coquendos et apponendos in mensa. de *Doribus* autem et *Ionibus* ex istis *Anacreontis* facile colligitur: *χεῖρά τ' ἐν ἡγάνῳ βαλεῖν, manum inserere patinae*. Prodiit hinc demum verbum ἀποτηγανίζειν a *Comicis*, ut iudico, confictum, cuius notio ex his *Phrygicis* non magno labore invenitur: *ἡδὺ δ' ἀποτηγανίζειν ἄνευ συμβολῶν*. A Dorica vero voce ἡγανον formata sunt *Ἠγανία, πέμματα τὰ ἀπὸ τηγάνου*, quae in *Hesychio* lego; nisi fortean mavelis ἡγάνια, ut apud eundem *τηγάνια*, quod vide. rem ibi et vocem docti viri multis modis obscurarunt, quod ipsos fugeret Dorica vocis forma. sed illi tamen pessime, qui *πηγάνου* reponendum censuerunt pro *τηγάνου*. [A mea quidem emendatione non recedo. sed difficultatem, quam mihi forte quis obiiceret, expediam. scilicet in vulgata lectione integros senarii pedes constare nonnemo mihi opponet, qui tamen legitime non servantur, si mea sit emaculatio sequenda. sed quaeso, ne quid calidiori iudicio statuatur. ita si digesseris, nodus hic erit solutus: — τὰ δὲ τήγανα Σίζοντα σοι μολύνεται —. Ex *Addendis*.]

Occurrit fragmentum *Teleclidis* apud *Thom. M. v. περίστασις. Τουρ.*

ὑπόφανλον δὲ] C. V. ὑπόφανλοι γὰρ οἱ etc. sordent quodammodo etc. *τηγανισμοί. ΚΥΕΗΝ.*

ὑπόφανλον δὲ] MS. ὑπόφανλοι γὰρ οἱ ἐν etc. ὑπόφανλοι vero, nempe *τηγανισμοί*. Sic enim *Noster* libens loquitur, et aliquot exempla habuimus in MS. libri praecedentis cap. ult. ut IX, 158. *τραγικὸς δὲ ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ διωκτιὺς*: alia. *LUNGERM.*

Ποσειδίππου.] C. V. addit, καὶ τοι τόγτε δρῆμα Ἀριστιο-

φάνους τηγανισταὶ τὸν δὲ καλούμενον χυτρίποδα. *Hesychi*: Χυτρίποδες legit in λάσανα. *Salmas.* λάσανον. *KUEHN.*

Ποσειδίππου.] MS. *Ποσειδίππου* quo pacto fere semper scribere malim, ut et *Suidas* habet. variat alias et MS. in hoc. Eius eadem fabula et ab *Athenaeo* citatur, ut indicat *Casaub.* VII. *Athen.* 14. Post *Ποσειδίππου* tota linea in vulgatis deest, quam ex MS. supple ita habente: καὶ τοι τόγε δράμα Ἀριστοφάνους Τηγανισταὶ τὸν δὲ καλ. etc. Et non videbatur sane omissurus hic ubi de τηγάνῳ agit comoediam tam saepe a se laudatam. Sed mirari tamen lubet cur hic dicat τηγανισταὶ, et non ταγηνισταὶ, quum tamen ubique, quantum addere potui, ubi hoc drama laudatur, noster MS. sicut vulgati ἐν Ταγηνισταιῖς habeat, ut statim segm. sequ. nec aliter *Athenaeus* libr. III. *Dipnos.* et *Scholiastes Aristoph.* ad *Νεφέλας*, ad *Βατράχους.* *IUNG.*

Mallem Ἀποκλειομένῳ, *Amatore excluso.* Vid. *Terent.* *Eun.* I. 2, 18. 79. *ΤΟΥΡ.*

Ποσειδίππου.] *Ποσειδίππου* scribas, ut vulgo, an *Ποσειδίππου* cum MSS. parum refert. utraque scribendi ratio usitata, in *Photii Lexico Ποσειδίππος* ubique inveni exaratum, citatque ille *Posidippi Δημότας* et *Συντρόφος* in *Νεανισκένεται* et *Ορμενα.* Cuius fuerit argumenti *Posidippi Ἀποκλειομένη* expriscari nequeo. non me latet virginem ἀποκλειομένην posse dici, quae plerumque κατάκλειστος appellatur, de qua alibi locorum plurima commemoro, et ab hac tali forsitan titulum et argumentum fabulae promanasse. sed nihil equidem, quod incertum est, lectori persuadere cupiam. meminit etiam huius fabulae *Harprocratio.* Post *Ποσειδίππου* egregiam *Polluci* operam MSS. navant: καίτοι τόγε δράμα Ἀριστοφάνους Ταγηνισταὶ illam enim fabulam notissimam utique, dum illa enumerat, quae a τηγάνῳ et ταγηνῳ oriuntur, omiserit *Pollux*? restant quae facili non sunt praetereunda pede: *Ταγηνισταῖς* in textu dedi, cum *Τηγανισταῖς* e Codicibus suis *Kuehnii* et *Iungermannus* adnotent. qua quidem in re secutus sum omnium auctorum consensum, qui *Τηγανισταῖς* fabulam illam *Aristophanis* nusquam, *Ταγηνισταῖς* frequentissime laudare solent. *Photius* in *Lexico*: Ἀριστοφάνους Ταγηνιστοῖς. sed quis non videat scribendum *Ταγηνισταιῖς*? deinde magno me sponsore tueor, *Falckenburgiani* Codicis *Excerptis*, in quibus liquide *Ταγηνισταῖς* reperio. in ceteris etiam aliquantulum a MSS. P. et V. discrepat. sic enim, nisi me fallunt lectionis intricatae vestigia, habet: καὶ τὸ δὲ (τῷ δ superscriptum est γ) δράμα ἐν Ἀριστοφάνους ταγηνι-

σταῖς. quae ita levi negotio licet refingere, ut lectionem a nobis restitutam tantum non superent: καὶ τόγε δράμα ἐστὶν Ἀριστοφάνους Ταγηνισταί. sed satis in his temporis trivimus.

99.

λάσανα] De λασάνῳ in hac significatione et *Foesius Oecon. Hippocr.* in λασάνον. IUNG.

Διοκλ. ἐν Μελίσσαις, etc.] Absunt a C. A. usque ad δηλοῖ. Versus *Dioclis* ex C. V. ita habet:

ἀπὸ λασάνων θερμὴν ἀφαιρήσω χύτραν.
vel τέφραν.

a pedibus ollariis calidam auferam ollam,
vel calidos cineres. videtur χυτρόπους significare *suppositorium ollarum*, cui velut pedibus insistent. KUEHN.

Διοκλ. ἐν Μελίσσαις, etc.] MS. Μελίταις. Idem drama et *Athenaeus* citat, observante *Casaub.* nostro X. *Athen.* 7. et *Suidas* in Διοκλήϊς, qui etiam Μελίταις habet, ut adeo haec fuerit vera inscriptio huius dramatis, quemadmodum Θάλαττα eiusdem, non Θάλασσα. Sed quod pensius, ipse versus *Diocleus* in vulgatis non est plenus: est vero in nostro MS. qui ita habet, ut reponere potes: ὡς Διοκλήϊς ἐν Μελίταις.

ἀπὸ λασάνων θερμὴν ἀφαιρήσω χύτραν. IUNG.

Διοκλήϊς ἐν Μελίσσαις] Μελίταις e MSS. restituumus. de hac fabula vide quae dixi ad segm. 78. ἀφαιρήσω χύτραν cum ceteris MSS. *Falckenburgii* Excerpta habent, quod omnino sustinendi sensus causa addendum. Ceterum de λασάνοις sed alia notione superius adnotasse me succurrit segm. 44. *Hesychius*: Λάσανον, χυτρόπους. Τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὀσίῳν *Sophoclem* in *Aiace Mastigophoro* eo sensu Grammatici dixisse volunt. sed et eorum proferri verba expedit, si quidem χυτρόποδος et λασάνον meminerit, ad v. 1424. χυτρόπους δὲ ὁ κοινῶς πυριστάτης, ὃ καὶ λάσανον λέγεται. emendandus ex istis *Triclinius*, in quo λόβανον pro λάσανον legitur. nemo erit, qui non ex his capiat usum χυτροπόδων et λασάνων. *Lasanum* Latine dixit *Horatius* Sermon. lib. I. Sat. 6.

Cum Tiburte via praetorem quinque sequuntur
te pueri lasanum portantes oenophorumque.

sed ea significatione, quam ad segm. 44. exposui, ubi tum opportunum hunc *Romani Poetae* locum, qui λασαναφόρους illos egregie illustrat, festinatio excussit e memoria. *Acrum* interpretatur *vasculum*, in quo alvus deiecitur. nisi me fallit memoria, usurpat et *Apuleius*. Sed omnem hunc *Pollucis*

locum adtulit et multa luce perfudit vir eruditione singulari, *Graevius* in *Lectio. Hesiodaeis*: in ipso *Hesiodi* versiculo malim equidem cum MSS. ἀφελόντα in *Polluce* profecto ita reficienda vulgata iudicavi.

παρ' Ἡσιόδω] Libro II. v. 266. SEB.

μη̄ etc. ἀνελόντα.] Abest a C. V. et dein ἀφελόντα pro ἀνελόντα. KUEHN.

μη̄ etc. ἀνελόντα.] MS. ἀφελόντα. Sed apud *Hesiodum* legitur hodie ut editi:

μη̄ δ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρόετων ὀνελόντα
ἔσθειν, μηδὲ λῶεσθαι. —

ubi *Moschorus*: λάσανον καὶ χυτρόπους τὸ αὐτό· ἔστι δὲ ὁ κοινῶς πυρισιάτης· ἐνταῦθα δὲ χυτροπόδων φησὶν ἀντὶ τοῦ χυτρῶν. et sic etiam ceteri accipiunt. subiicitque et ipse *Pollux*, ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἕτερόν τι δηλοῖ. IUNG.

ὅταν] MS. ut solet ὅτ' ἄν. IUNG.

λέγει] MS. λέγει. IUNG.

χύτερον μέγα] C. A. μέγα· male. *Salm. Leonidas* in *Epigr.* χυτρῶς μεγάλως· χυτρὸν μέτου παρὰ τ. f. χυτρὸν αἰτοῦ π. τοῦ. KUEHN.

χύτερον μέγα] Ceterum notandam vocem χυτρὸν, quae debeat ὀξύνεσθαι, nos admonuit ὁ θεῖος *Salmasius*: et sententiam *Pollucis*, qui χύτεραν esse sciscit, confirmare *Leonidae* hos versiculos, quos huc aptissimos, quum de coco etiam loquatur *Leonida*, nobiscum communicat e suis schedis:

τῶς Λαρισσαίως κυάστορας ἐφητήρας καὶ χυτρῶς
καὶ τὰν εὐρουχαθῆ κῦλκα. IUNG.

δηλονότι] MS. δηλον ὅτι etc. IUNG.

100.

ὅτι καὶ χύτερα φιλ. etc.] C. A. ὅτι χύτερα καὶ φιλήματος ἦν εἶδος· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ βουῖν etc. interiecta absunt. KUEHN.

ὅτι καὶ χύτερα φιλ. etc.] MS. ὅτι χύτερα καὶ φιλ. εἶδος ἦν, ὅπ. alio ordine, forte concinniore. De hoc osculi genere et varios auctores adduxit elegantiss. *Aristaeneti* *Interpres* *Notis* ad lib. I. epist. 24. IUNG.

τῶν ὠτων ἐπιλαμβανόμενα] Passive *Interpr.* vertit, *auriculis prehensos*. malim, *prehendentes auriculas*. *Plutarchus* de *Audiendo*, πολλοὶ, inquit, τὰ μικρὰ παιδία καταφιλοῦντες αὐτοὶ τε τῶν ὠτων ἄπτονται, καὶ τούτοις τοῦτο ποιεῖν κλελεύουσι, αἰνιτιζόμενοι μετὰ παιδιᾶς, ὅτι φιλεῖν δεῖ μάλιστα τοὺς διὰ τῶν ὠτων ὠφελοῦντας· multi parvos pueros osculantes et ipsi aures tangunt, et illis, ut idem faciunt, praecipiunt, per lusum

innuentes, eos imprimis amandos esse, qui per aures prosunt. Clemens lib. V. *Stromat.* οἰκοῦν εἰκῆ τοῖς παιδίοις παρακλειόμεθα τῶν ὠτῶν λαμβανόμενα φιλεῖν τοὺς προσήκοντας· τοῦτο δὴ που αἰνετιόμενοι δι' ἀκοῆς ἐγγύγεσθαι τῆς ἀγάπης τὴν προαίσθησιν· non igitur temere est, quod puerulos iubemus apprehensis auribus osculari cognatione iunctos, obscure scilicet significantes, per aures primum dilectionis sensum influere, vid. et Theocr. *Idyll.* V. Tibullus *Eleg.* 5. lib. II. KUEHN.

Εὐνικός ἐν Ἀντιῶ] Etiam Theocr. *Idyll.* V, 132. et alii, quos laudat Guil. Canterus Nov. Lect. lib. VI. c. 25. vid. et Gyraldi Dialogismum IX. SEB.

Εὐνικός ἐν Ἀντιῶ] C. V. ἐν Ἀντιδί· leg. Ἀντιδί. Ἀντίς vel Ἀντιεία Proeti uxor quidem fuit, quae Bellerophontem apud maritum accusavit, et de stupro se appellatam calumniose in perniciem innocentis iuvenis contendit, sed de ea re non inscripsit *Eunicus* drama Ἀντιεία, vel Ἀντίς. nam ex Athenaeo libr. XIII. cap. 5. et 6. notum est a meretrice nobili Anthia vel Anthide vel Antia (ita enim diversimode scribitur nomen) dramati fuisse nomen datum ab *Eunico* vel *Philyllio*. vide notata ad supra lib. IX. c. 6. KUEHN.

Εὐνικός ἐν Ἀντιῶ] MS. Εὐνικός Ἐνακίδι. Verusne titulus itaque fabulae *Eunici*, ἐν Ἀντιδί, viri docti nos docebunt. *Eunici* sane nomen perperam hic legi putavit Lil. Gyraldus Dialogismo IX. qui *Aennicus*, ut ait, *priscae comediae sit*. Et sane non frustra. Invenio enim apud *Suidam*, quo ille ista scribens, sine dubio respexit: Αἴνικος Ἀθηναῖος Κωμικός· ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας· δράματα αὐτοῦ Ἀντιεία. An itaque legendum, Αἴνικος ἐν Ἀντιῶ, sive Ἀντιεία? Idem Gyraldus alio senariolo ibidem Latino Graecum exprimit:

Prehendens per aures da mihi chytrae osculum.

Ubi tamen *Prendens* scripsit certe, quamvis illud in editis, contra modulum metri. G. Canterus vero VI. Nov. Lect. 25. concinnius ita:

Ollam prehensis osculator auribus. IUNG.

Εὐνικός ἐν Ἀντιῶ] Dubium me tenent MSS. auctoritas et eruditorum hominum opinio. Εὐνικός ἐν Ἀντιδί Codicibus nostris obsequutus in textu reposui. sed adblanditur, neque diffiteor, Gyraldi coniectura, quam et amplexus est Meursius in *Attica Bibliotheca*, ubi in hoc *Pollucis* loco Αἴνικος ἐν Ἀντιεία legendum statuit. *Suidae* profecto locus maximo est huic emendationi adiumento. sed ego rem in medio relinquo, cum nihil aliunde, quo clariorem faciam, suppetat.

reposuisse tamen me in re dubia et incerta MSS. lectionem nemo indignabitur. De osculi vero genere *χύτρα* varia viri docti. vide *Meursium* de *Lud. Graec.* in *κωνητήριον*, ubi tamen in quibusdam errasse virum doctissimum observavi ad IX, 115. Describit hanc *χύτραν* *Lucianus Dial. Meretr.* III. ἐπεὶ δὲ χαλεπαίνουσαν εἶδὲ με, καὶ διένευσά αὐτῆς ὅσα ποιεῖ, τοῦ αἰτῶς ἄκρου ἐφαψάμενος ἀνακλάσας τὸν αὐχένα τῆς Θαΐδος ἐφίλη σε οὔτω προσφυῶς, ὥστε μόλις ἀπέσπασε τὰ χεῖλη. *Tibull.* II. *Eleg.* 5.

— *natusque parenti*

oscula comprensus auribus eripiet.

Sed hoc alio ferme ad oscula puerilia spectat, de quibus pluscula dicto loco *Meursius*.

οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ βοῦν etc.] Abest a C. V. οὐ μὴν· qui et paulo post pro βοῦν habet βαῦνον, quod firmat *Hesych.* in voce βαῦνοι. ΚΥΕΗΝ.

οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ βοῦν etc.] MS. omisso οὐ μὴν, habet ἀλλὰ καὶ βαῦνον ἂν εἶποις τ. etc. optime βαῦνον· et reponere ita. *Hesych.* Βαῦνοι, χυτροπόδες etc. alias et κάμινον exponunt, ut idem et *Suid.* et *Etymolog.* Tu de βοῦν vel unum testem cita. Et tamen *Pollux* βαῦνον scripsisse ipse clamet, supra VI, 88. βαῦνους, ἵππους, πυραῖνους in eodem instrumento coquinario coniungens. IUNG.

οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ βοῦν etc.] Inepte: βαῦνον et *Falckenburgii* Codex habet, quod rectum.

Ἄλ. εἶπ. ἐν *Λημνίᾳ*] C. V. *Λημνία*, et μὲν sequens abest ab eodem. *Alexidis* versus ita se habent:

καὶ μὴν παρῆν ἀνθράκιον ἡμῖν ἐν μέσῳ,
σεισῶν τε κνάμων μεστός.

*Atqui aderat nobis focolus in medio
cribrumque fabis plenum.*

C. V. tamen σεισῶνται κνάμων etc. mox abest ἐσχάρα. ΚΥΕΗΝ.

Ἄλ. εἶπ. ἐν *Λημνίᾳ*] MS. *Λημνία*, et deest μὲν· recte, hoc enim pacto turbatrix versiculum vox facesset, et scribamus:

καὶ μὴν παρῆν ἀνθράκιον ἡμῖν ἐν μέσῳ
σεισῶν τε κνάμων μεστός. —

Quamvis alias in MS. posteriore senario mendose esset, σεισῶνται κ. μέστων. Sed emendavit tamen ita, ut vulgo leguntur, quis. IUNG.

Ἀλέξιδος εἶπ. ἐν *Λ.*] *Lemniam Alexidis* fabulam hinc *Meursius* in *Bibliotheca Graeca* recenset. in *Comici χορήσει* sic fuit scriptum: καὶ μὴν παρῆν μὲν etc. ubi μὲν illud est inficetum, adeoque MSS. auctoribus in textu omissum. παρεῖ-

ναι ἐν μέσῳ dicuntur quae ad manus sunt et in promptu: sic πλάκα ἐν μέσῳ κειμένην dixit *Lucianus* in *Somnio*. Non alium autem ab hoc *Alexidis* locum cogitavit, credo, *Suidas*, cum ista scriberet: καὶ ἀνθράκιον, βραχὺ τριποδίσκιον παρὰ Ἀλέξειδι. *Hesychius* in illa voce, nisi me fallo, male se habet: Ἀνθράκιον, τὸ μικρὸν τριπόδιον, καὶ λίθος τρίμιος ὃ ἐν δακτυλίῳ, καὶ χυτροπόλιον, καὶ πᾶσα μικρὰ κάμινος· cum ea legem, e vestigio succurrit scribendum esse χυτροπόδιον, quod amplius ex hoc *Pollucis* nostri loco confirmatur. Σείσιονα pariter, ut *Pollux*, exponit *Hesychius*, ἄγγος κεραμεικὸν, ἐν ᾧ κνάμους ἔφρουγον.

101.

ἔσχάρια. ὃ δὲ Στρ.] C. V. addit, καὶ πον ἔσχარიδα ὃ δὲ etc. ΚΥΕΗΝ.

ἔσχάρια. ὃ δὲ Στρ.] Vulgatus mutilus est. tu suppl. ita enim MS. ἔσχάρια· καίπον καὶ ἔσχარიδα· ὃ δὲ Στρ. IUNG.

ἔσχάρια.] Subiecimus e MSS. καὶ πον καὶ ἔσχარიδα. in *Glossario* MS. Ἐσχάρης, craticula; nec aliter MSS. *Servii Glossae*.

πῶς ἂν κοιμίσειε etc.] C. V. κοιμίσει ἐμοὶ θυμαλώπων ᾧ δε μεστήν, leg. ᾧδε. afferet mihi huc plenum prunis foculum. C. A. non habet omnia a καὶ μὴν etc. segm. praeced. usque ad εἰσὶν οἱ. post sequitur θυμάλωπες δὲ εἰσὶν ἡμίκαυτοι etc. ΚΥΕΗΝ.

πῶς κοιμίσειε etc.] MS. κοιμίσει ἐμοὶ θυμαλώπων ᾧδε μ. ἔ. Legendum itaque erit iuxta MS. πῶς ἂν κοιμίσει ἐμοὶ θυμαλώπων ᾧδε μ. ἔ. iuxta MS. inquam; rectius concinnari posse fateor, et tentabunt alii, quibus ingenium in promptu est, adestque otium. De *Strattidis Psychastis* vid. *Casaubon*. VII. *Athen*. 25. IUNG.

πῶς ἂν κοιμίσειέ μοι etc.] Secutus sum in constituendo hoc loco Codices MSS. qui κοιμίσει ἐμοὶ. in cuiusdam eruditi viri libro sic et in margine correctum inveni. mox iisdem debetur ᾧδε. *Iungermannum* autem miror, qui retinuerit κοιμίσει· ἔσχάραν vero, ut in *Strattidis* intelligenda est loco, arulam Latine dixeris. *Aristophanes Acharn.*— δμῶες, ἔξε- νήκατε τὴν ἔσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα. *Schol.* τὴν νῦν καλουμένην ἄρουραν. *Glossae Isidori*: Arula, craticula. *Glossae S. S.* MSS. in *Exodum*: Arula, vas aeneum et quadratum, quatuor pedes habens, in quo carbones posuerunt, et super ipsam erat craticula, et sic assabant carnes. eam ob causam inter alia *Hesychio* ἔσχάρα exponitur χυτροπόπους καὶ πυροφόρον σκεῦος· vide *Prudentium* περὶ Στεφ. H. 10. v. 259. et *Casaubonum* ad *Athen*. lib. I. c. 6.

Prunae] *Prunae accensae vel ardentis adhuc carbonis sunt, θυμάλωπες autem titiones ex igne sublatis et ambusti. vid. Schol. Aristoph. fol. 275. Videtur autem originem sequendo potius duplici M scribendum fuisse, cum tamen in omnibus exemplaribus simplici scriptum sit. H. Steph. SEB.*

ἄνθρακες.] C. V. addit: οὐ γὰρ εἶη πρὸς τοῦ βιβλίου τοῦδε παραδηλοῦν, ὅτι καὶ οἱ καλούμενοι τῶν ἀμπέλων ἐπίτραγοι τῶν δὲ μ. etc. non enim esset huius libri obiter significare, quod etiam vitis genus quod ἐπίτραγον vocant, ἄνθραξ vel θυμάλωπ vocetur. *Hesych. καπνὸν dici ait nigram vitem: eadem et anthrax vel anthracias dicta. KUEHN.*

ἄνθρακες.] Plura in vulgato *Polluce* desunt, quae noster MS. servavit, unde restituere potes. Ita enim habet: ἄνθρακες· οὐ γὰρ ἂν εἶη πρὸς τοῦ βιβλίου τοῦδε παραδηλοῦν, ὅτι καὶ οἱ καλούμενοι τῶν ἀμπέλων ἐπίτραγοι· τῶν δὲ μαγειρ. quamvis nulla distinctio vel punctum post ἐπίτραγοι sit, sed post μαγειρικῶν. Sed ita tamen distinguendum certe videtur. Non pertinere ait ad hunc librum, exponere et de vitium carbunculis, qui dicantur vulgo ἐπίτραγοι· eos etiam esse θυμάλωπες. Hic enim sensus. Iam enim dixerat, et magis suo loco, de his supra VII, 152. ubi: οἱ δὲ καλούμενοι νῦν τῶν ἀμπέλων ἐπίτραγοι, θυμάλωπες. IUNG.

ἄνθρακες.] Quae post haec transtulimus e MSS. in textum οὐ γὰρ ἂν εἶη etc. sunt et in *Falckenburgii* Codice, nisi quod ἀμπέλων impeditissima scriptura sit exaratum, ut vix legi queat, et pro ἐπίτραγοι habeatur ἐπίγαλοι.

καὶ ἐλεόν] Ita et supra VI, 90. Ita apud *Aristoph. Equ.* vers. 152. ubi tamen *Schol. ἐλεοὶ λέγονται αἱ μαγειρικά τραπέζαι*, nimirum ἀρσενικῶς· nec aliter *Athen. IV. fol. 173.* sed *Eustath. tam neutrum genus quam mascul. admittit ad v. 342. Odyss. ξ.* ubi Poëta ἐλτοῖσιν, ut genus haud queat agnoscere, quomodo et *Iliad. ι, 215.* Hoc loco alias tam MS. quam prior, ed. ἔλαιον. SEB.

καὶ ἐλεόν] C. V. ἔλαιον ξ. ἐπίξινον· vulgata lectio in utroque loco melior est. *Salm. MS. ξένιον. KUEHN.*

καὶ ἐλεόν] MS. ἔλαιον (sine praecedenti καὶ) ξένιον, ἐπίξινον, τρ. μ. Sed bene edidit noster *Seberus* ἐλεόν· sicut et supra VI, 90. ubi MS. ἔλεον saltem accentu varians. *Hesych. Ἐλεοῖσι, μαγειρικοῖς τραπέζιοις· καὶ οἱ μὲν δασίνουσι· ἵνα ἦ τοῖς ἐκ λυγῶν πεπλεγμένοις τῶν ἐξ ὄρους ληθέντων· οἱ δὲ, ψιλοῦσιν ἐξ ἐλαῖνων εἶναι ξύλων τὰς τραπέζας λέγοντες· et, Ἐλεόν, μαγειρικὴ τράπεζα. Sed quid ait ἐξ ὄρους Hesychius? ullane hic mica etymologiae? Scribendum puto ἐξ ἔλους. Vi-*

detur firmare *Etymologicon* τὸ μέγα εἰλεὸν, σημαίνει τὴν μαγειρικὴν τραπέζαν· παρὰ τὸ ἔλος γίνεται ἐλεός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ εἰλεός, τὸ μαγειρικὸν τραπέζιον· καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος ι. — καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχεναν· δασύνεται ἀπὸ τοῦ ἐλεῖν καὶ κόψαι· ἐφ' οὗ κόπτουσι τὰ κρέα· ἢ ἀπὸ ἐλαίνων ξύλων, ἢ ἐξ ἐλείων ῥάβδων ἧσαν πεπλεγμένοι αἱ μαγειρικαὶ τραπέζαι. Quod ille λυγῶν τῶν ἐξ ἔλους, hic ἐλείων ῥάβδων videtur dixisse. Ut autem non ignoro tam masculino quam neutro genere adnotari hoc vocabulum, ita miror neutrius oblitum *Suidam*, postquam dixit, ἐλεός ἀρσενικῶς, ἢ ἐλεημοσύνη· ἐλεός δὲ ὄξυτόνως ἢ μαγειρικὴ τραπέζα· masculino tantum, ut vides, alato, subiicere tamen locum ex *Comici Ἰππεῦσιν*, ubi neutrum non possit non esse: Ἀριστοφάνης· ἴδι δὲ κάθελ' αὐτοῦ τούλεόν· — Et sic sane in iisdem Ἰππεῦσιν legimus, paulo post versiculum a *Suida* laudatum:

ἀλλ' ἐπανάβηθε κατὰ τοῦλεόν τοδί.

Haec vel ideo de ἐλεῷ μαγειρικῷ afferre volui, ut iam elegantem locum *Theoph. Simocatae*, scriptoris elegantis, emendem et interpreter. Est is initio epistola quadam ἀγροικικῇ, quae numero inter alias editur XXIX. Ibi *Zachano Paganoni* ita scribit: ἦκέ μοι πρὸς τοῦλαιον αὔριον· ἐνδημήσαιμι γὰρ τοῦ ἄστεος καὶ δαιτυμῶν ἔσομαι φίλτατε· Νύμφαις γὰρ καὶ τῷ Πανὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ποιμνίου ἀναθήσαιμι. Ubi doctus alias *iunonis*: *Veni ad me mane crastino. Ibo enim ad urbem* etc. Si et *diluculo* addidisset, nihil tamen dixisset ex sententia *Theophylacti*. Et sane ipse, quum quondam animi causa istas epistolas in Latinum sermonem convertere conabar, primum hic haesi. Sed iam clarum τοῦλαιον vitiose in illo MS. scriptum fuisse, perinde ut ἔλαιον in meo et *Seberi* MS. unde etiam priores editiones acceperunt. Alia talia multa, quae notavimus, videntur partem bonam ex corrupta pronuntiatione dictantis exorta, dum ε pro αι et vicissim scripta invenias mendose, εἰ vel η vel υ vel ι, vel οἰ unum alterius locum non suo loco subisse. Apud *Theophylactum* ita certo emendandum: ἦκέ μοι πρὸς τοῦλεόν αὔριον· *adsis mihi in crastinum ad mensam*: coquinariam enim mensam innuit, super qua concidendae carnes, et, sacris factis *Nymphis* et *Pani*, convivium celebrandum. Quod ad sequens ἐπίξηνον in nostro *Polluce* attinet, nam MS. scriptura ἐπίξινον mendosa est, crebro id valde occurrit in *Acharnensibus Aristophanis*: ubi *Dicaeopolis* se paratum esse ait causam dicere quasi cultro supposito capite: ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέ-

γειν· et iterum: ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιζήνου λέγειν· respo-
ndentque *Acharnenses*:

τί οὖν οὐ λέγεις τοῦπίζηνον
ἔξενεγκὸν θύραζ', etc.

Θεὶς δεῦρο τοῦπίζηνον, ἐγχείρει λέγειν.

illeque allata mensa: ἰδοὺ θεῖσθε, τὸ μὲν ἐπίζηνον τοδί. IUNG.
καὶ ἐλεὸν etc.] *Il. I.* εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευαν· ad illa brevium
notarum auctor sic eam vocem exponit: ἐπὶ τῶν μαγειρικῶν
τραπεζίων· δασυντέον ἀπὸ τοῦ ἐλεῖν· ἢ ὅτι ἐξ ἐλείων θάβρων ἦσαν
πεπλεγμέναί αἱ μαγειρικαὶ τραπέζαι. *Hesychii* illa emendatio,
quam *Iungermannus* excogitavit, *Palmerio* quoque venerat
in mentem. quanquam vero non plane displiceat, in veteri
tamen quodam *Glossario* Graeco eandem illam invenisse me
lectionem profiteor, quod, ut caute rem et consulto agamus,
monet. sane quod *Palmerius* inquit *λύγους* vimina dici, quae
in palustribus locis crescant, tanti non est, ut ideo mutare
velim ὄρους· nam vimina in quocumque provenerint loco,
seu palustri seu montano, proveniunt autem non minus in
montibus quam in paludibus, *λύγοι* dicuntur a Graecis. sed
gravius urget, quod de notationis ratione protulit ad opinio-
nem suam firmandam *Iungermannus*: quod omne forsitan
eludam, si dixerō retenta lectione vulgata etymologiae ratio-
nem quaerendam esse in *ληφθέντων*. scilicet *Etymologus* et
Eustathius vocem illam a quibusdam tradunt *δασυνθῆναι*,
quod derivandam censeant, ἀπὸ τοῦ ἐλεῖν καὶ κόψαι· ἐφ' οὗ
κόπτουσι τὰ κρέα· idem illud ἐλεῖν est *λαμβάνειν*· hinc itaque
ἐλεὸν, mensa *coquinaria*, quod sit confecta e viminibus, ἐκ
λύγων *ληφθέντων* ἐξ ὄρους· hoc pacto defendi posse editam
Hesychii lectionem existimo; quanquam, nisi me istius *Glos-*
sarii MS. retinisset auctoritas, haud dubitanter me erudi-
tissimorum hominum sententiae fuisse accessurum confiteor:
sed regula tutissima est in arte *Critica*, non illa omnia, quae
nobis latent, protinus esse emendanda, quam si pensicula-
tius doctissimi viri in elimandis et poliendis veterum scri-
ptis attendissent, haud profecto tantum esset in iis tenebra-
rum, non enim facile dicas, quid magis nocuerit vetustis
scriptoribus, librariorumne incititia, an doctissimorum etiam
hominum temeraria mutandi libido. Ab istis ἐλεοῖς ἐλεοδίτας
dictos observat *Eustathius*, qui coenas captant, et ad aliorum
se mensas applicant; quae hausit ille ex *Athenaeo*. Sed por-
ro ad alia.

ἐν *M. Μεσσηνία*] MS. παρὰ Μενάνδρου ἐν *Μεσσηνία*. SEB.

ἐν *M. Μεσσηνία*] C. V. περὶ Μενάνδρου ἐν *Μεσσηνία*. C.

A. παρὰ Μ. ἔ. Μ. existimat utique mensam coquinariam quandam etc. sunt verba Menandri. caeterum ἐλεὼν etc. usque ad ἐπικόπανον sunt synonyma, quibus mensa coquinaria, super qua carnes conciduntur, denotatur. ideoque de *olearia cella* et *pectine* hic ne cogitandum quidem fuit *Interpreti*.
ΚΥΡΗΝ.

ἐν Μ. Μεσσηνία] MS. τοῦνομα παρὰ Μενάνδρου ἐν Μεσσηνία· ita et *Seberi* MS. et bene, nisi quod *Μεσσηνία* vulgatum retinendum puto. *Messenia*: sic supra eiusdemmodi nominis drama *Critoni* tributum segm. 35. ubi MS. noster *Μεσσηνία*. IUNG.

ἐν Μενάνδρου Μεσσηνία] Nihil in istis, quod lectorem offendat. placuit tamen MSS. lectio παρὰ Μενάνδρου ἐν Μεσσηνία. *Messeniam Menandri* fabulam et alii laudarunt, ut videre licet in *Bibliotheca Meursii*. sed quid est, quod in *Indice Auctorum*, quos *Photius* adhibuit in *Lexico*, *Μεσσηνία* scriptum sit? an ita *Menander* forsitan fabulam illam inscripsit *Μεσσηνίαν* ex *Dorica* dialecto, quam alii deinde *Messeniam* dixerunt? ita credo. supra quod de *Epicharmi Prometheo* ad segm. 32. adnotavimus, non erat prorsus dissimile. apud solum *Athenaeum* extitit uno in loco Ἐπιχαρμος Προμαθεῖ· alias, ubicunque occurrat, semper Προμηθεῖ· sed optime tamen Προμαθεῖ exarari ibi tum docui. neque ratione destituitur haec opinio; videtur enim ex titulo *Messenios* hac Comoedia quocunque tetigisse modo *Menander*, qui certe *Dorice* loquebantur. quam igitur ob causam *Menander* bene *Μεσσηνίαν* titulum fecit isti fabulae. his addendum, quod *Photius Menandri Μεσσηνίαν* adducat in Ἴσση et ψύλλα, quibus utrisque vocibus *Suidas Μεσσηνίαν* scribit, ut iam appareat e *Grammaticorum* consuetudine *Μεσσηνίαν* provenisse, cum vera fuerit scriptura *Μεσσηνία*. *Menandri* locum eodem modo MSS. repraesentant, quo editur. ego tamen non omnino vitio vacuum esse puto. forsitan, ita si scripseris, melius erit huic loco: Ἠγεῖται με ὅλως ἐπικόπανόν τι· vel ἠγεῖται με ὅλως ὡς ἐπικόπανόν τι· non aliam mei rationem habet ac mensae coquinariae. neque difficile est coniectare, qua id occasione sit dictum. scilicet ita conquerebatur, qui probe battutus erat, multisque verberibus exceptus, herum vel quemcumque alium se tanquam mensam coquinariam pulsasse crudeliter et inhumane. Eruditioribus, uti puto, arridebit haec nostra coniectura. *Virgulis* incluserat *Seberus* vocēs σκαφίς et paulo post μὲν· nos ista pari iure cum ceteris esse iussimus.

ἔτι δὲ μ.] *Salm.* ἔστι δὲ μάκιρα. ΚΥΕΗΝ.

σκαφίς] Interpositum e MS. SEB.

σκαφίς] Habet et C. A. ΚΥΕΗΝ.

σκαφίς] MS. illud σκαφίς quoque habet noster, quod ex suo interposuit opt. *Seberus.* IUNG.

κάρδοπος] MS. καρδοπὸς oxytone, quamvis id emendatum sit. IUNG.

νεόκ. μὲν κάρδ. etc.] Interpositum e MS. μὲν· nam prior edit. νεόκοπον· κάρδοπον. SEB.

νεόκ. μὲν κάρδ. etc.] νεόκοπον κ. est *mactra recens excisa*, dein C. A. *Εὐπολις δὲ εἶρηκεν ἐν Αἰξίν* οἷς Ἀ. ἔ. Σ. tum νεόκοπον ὕλην legit C. V. at C. A. νεόκοπον μὲν ἄλλην. vulgata lectio etiamnum est apud *Aristophanem*. *Salmasius* utrobique νεόκοπον, ex MS. ΚΥΕΗΝ.

νεόκ. μὲν κάρδ. etc.] MS. νεόκοπον μὲν καρδοπὸν etc. *Eupolidis* *Capras* et alii laudant, ut videre potes apud *Casaub.* III. *Athen.* 14. IUNG.

Ἄρ. ἐν Σφηξί, νεόκοπον] *Ar. Vesp.* v. 646. — μύλην ἀγαθὴν ὄρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπον. *Schol.* νεοκατασκευασίον μύλην· fol. 353. MS. similiter exemplaribus *Aristoph.* SEB.

Ἄρ. ἐν Σφηξί, νεόκοπον μ.] MS. ἐν Σφίξιν, νεόκοπον ὕλην. Sed emendatum νεόκοπον a quodam, non tamen et alterum. emendandum enim certe, νεόκοπον μύλην, ut apud *Aristophanem* est, praesertim quum eodem modo se et in suo MS. testetur reperisse *Seberus* noster. nec video ego imperitior cur non ἀκοπιός, ἢ, ὄν, dici queat ὁ καὶ ἡ νεόκοπιος. Et νεόκοπον itaque *Eupolidis*, de quo et supra VII, 22. verum, et νεόκοπον *Aristophanis*. Et non aliter legendum vel versus causa admoneri queamus. mero dactylo enim finit illud metrum in *Comico*:

πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὄρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπον,
ἦν μὴ τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖ-
ξαι. IUNG.

Ἄριστ. ἐν Σφ. νεόκοπον μ.] νεόκοπον e MSS. reposui. *Menander* autem cum pilam ληνὸν dixit, faceta quadam et *Comica* libertate usum esse existimo.

κάρδοπον.] MS. iterum τὸν καρδοπὸν. IUNG.

θυεῖα] C. V. θυεῖα· C. A. θυηρίον, θυεῖα. *Salm.* C. θύρι καὶ ἄγλια. ΚΥΕΗΝ.

θυεῖα] MS. θυεῖα· et sic ita hic semper, ut supra I, 245.

quo pacto et alibi invenias, ut apud *Athen. Dioscorid. etc.*
IUNGERM.

γὰρ] γὰρ abest a C. A. ΚΥΕΗΝ.

ἐν Εἰρήνῃ.] Fol. 455. SEB.

ἐν Εἰρήνῃ.] Abest a C. A. ΚΥΕΗΝ.

ἐν Εἰρήνῃ.] Ipso μοχ initio:

οὐ γὰρ ἔθ' οἶός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

αὐτὴν ἄρ' οἶσω προσλαβὼν τὴν ἀντλίαν.

Hesych. Ἀντλία, σκάφη ἐν ἣ μαλάσσουσι. *Suidas*: Ἀντλία, ἡ σκεύη· αὐτὴν ἄρ' οἶσω συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν· etc. ubi optime videtur *Sylburgius* reponere in suo Codice: ἀντλία, ἡ σκάφη. Vides autem eadem verba *Aristophanis* illum adducere. IUNG.

καὶ σκαφίδα δὲ etc.] C. A. σκαφίδα δὲ ταύτην ἐν ταῖς Ὀλκασίν ἂν λέγοις· consentit C. V. ΚΥΕΗΝ.

ἐν Ὀλκᾷ λέγει] MS. ἐν ταῖς Ὀλκ. ἂν λέγοι. SEB.

ἐν Ὀλκᾷ λέγει] MS. ἐν ταῖς Ὀλκασίν ἂν λέγοις συντ. οὔτως· sed *Seberi* MS. rectius λέγοι. *Noster* σ male repetiit ab initio sequentis vocis. IUNG.

σκαφίδα, μάκτραν.] Vide an legendum σκαφίδα μακρὰν, ut mox dicitur σκάφη μακρά. SEB.

σκαφίδα, μάκτραν.] MSSti et *Salm.* ex suo Codice σκαφίδας μάκτρας· ἐν δὲ τοῖς Δημοπρατοῖς etc. ΚΥΕΗΝ.

σκαφίδα, μάκτραν.] MS. noster σκαφίδας μάκτρας· legamusne itaque plurali? συντάξας οὔτω, σκαφίδας, μάκτρας. Et recte, nec vulgatum non recte, σκαφίδα, μάκτραν. Non enim possum doctiss. amico nostro assentiri coniectanti σκαφίδα μακρὰν· non enim vult hoc *Pollux*, sed quum μάκτρα, κάρδοπος, θυεῖα, ἀντλία, σκάφη eadem fere sint, ut *Noster* dixit, iam subdit, eandem σκάφην videri σκαφίδα apud *Comicum* adpellari, quum et synonyma iungat σκαφίδας, μάκτρας. Hic certe sensus *Pollucis* verborum est. Nam quod ex *Demetriopratis* subiicit σκάφην μακρὰν, iam aliud est, ut et *στρογγύλην* addit; quae pertinent ad genera vel species vel formas σκαφῶν. Recte etiam cepit *Foës. Oecon. Hipp.* in σκαφίς. Et ita videtur accipiendum in *Anaxippi Citharoedo*, ubi μαγειρικὰ σκεύη καταριθμεῖται apud *Athen.* lib. IV. illis verbis:

κράτῃραν, θυῖαν, τυροκνηστὴν παιδικὴν,

στελιὸν, σκαφίδας τρεῖς, δορίδα etc.

Ubi male interpres *pelves tres*, idque et a *Casaubono* nostro notatum, qui ita IV. *Anim.* 20. σκαφίδες sunt alveoli, vasa

inter maxime necessaria coquinae, errant qui pelvem esse putant. Usus alveolorum multus etc., quae vide ibi. IUNG.

σκαφίδα, μάκτραν.] Nulla est ratio, quae MSS. assentiri vetet, qui numero plurali concipiunt σκαφίδας, μάκτρας· sic textum restitui. Porro σκάφη μακρὰ et σκάφη στρογγύλη in *Demiopratis* ita dicuntur formae ratione, ut in navibus νῆες sunt μακροὶ et στρογγύλοι, vel etiam σκάφαι μακροὶ et στρογγύλοι· tales enim fuisse Phoenicum gaulos Grammatici scribunt. neque non credi potest hinc voces illas ad coquinam devolutas.

103.

Δημοπράταις] Emenda ut in MS. *Δημοπράτοις*. IUNG.

τὴν δὲ θυεῖαν, καὶ θυεῖδιον] MS. θυῖδιον. Schol. *Aristoph.* fol. 441. θυεῖα, ἀγγεῖον εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τινὰ ἀρτύματα τρίβομεν καὶ λειοῦμεν. SEB.

τὴν δὲ θυεῖαν, καὶ θυεῖδιον] C. V. τὴν δὲ εὐθυεῖαν καὶ θυῖδιον. leg. τὴν δὲ θυεῖαν καὶ θυῖδιον. KUEHN.

τὴν δὲ θυεῖαν, καὶ θυεῖδιον] MS. θυῖαν, καὶ θυῖδιον· et θυῖδιον etiam *Seberi* MS. Sed pro θυῖαν in MS. nostro male εὐθυεῖαν erat. emendatum tamen, ut adscripsi, ab aliquo. IUNGERM.

τὴν δὲ θυεῖαν, etc.] θυεῖδιον in *Dioscoride* legitur et *Suida*. *Aetius* θυῖδιον dixit. scilicet, ut *Iungermannus* observavit, varia est vocis illius scriptura. θυεῖα solet edi plerumque in melioris notae libris, apud *Aristophanem* non raro. sed in MSS. et publicatis sub typographiam natam libris non aliter ferme quam θυῖα reperies. in *Galeno*, qui prodiit ex *Aldi* officina, centies θυῖα· ἐν θυῖα τρίβειν, ἐμβάλεῖν θυῖα, et quae sunt huiusmodi alia. quin et in *Glossis* antiquis: θυῖα, murtarium. potius mortarium, ut et *Colloquia Scholastica* praeferunt, in quibus et ipsa vox Graeca non aliter est exarata, adeo ut luculente constet non illam scripturae rationem esse spernendam, pro qua haec non levia stant argumenta. plurima sanequam sunt, quae temere recentiores immutarunt, cum longe melius in antiquis Codicibus scriberentur, qua de re alibi. Mutilum autem esse *Pollucem Comici* loco post λέγοντα, habeo persuasissimum; consuevit enim *Auctor* noster, si hoc illo modo quid dici posse docuerit κατὰ τοῦτον οὕτως λέγοντα, scriptoris istius verba subnectere. sed hac quidem in parte parva est illa, quam fecimus, iactura, cum *Comici* locum *Iungermannus* ostenderit.

κατὰ Ἀριστοφάνην ἐν Πλούτῳ λ.] MSS*ti et Salm.* C. ἐν Πλούτῳ· C. V. λέγων. ΚΥΣΗΠ.

κατὰ Ἀριστοφάνην ἐν Πλούτῳ λ.] MS. κατὰ Ἀριστοφάνην ἐν Πλούτῳ λέγων· καὶ etc. Sed emendatum Πλούτῳ λέγοντα a recentiori manu, et recte. Versiculus in *Pluto* est:

ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον
παρέθηκε, καὶ δοῖδουκα, καὶ κισβῶτιον.

Quod mox vocat *θυείαν*· sunt enim de *Aesculapio* parante *collyrium caeco Neoclidiae*:

πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβλαῶν
σκοροδόων κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων· ἔπειτ' ἔφα
ἐν τῇ θυείᾳ συμπαραμιγνύων ὀπὸν,
καὶ σχίνον· εἴτ' ὄξει διέμενος Σφηττίῳ etc. IUNG.

καὶ ἴγδην etc.] C. V. καὶ ἴγδιν δὲ αὐτὴν κεκλήκασιν Σόλων
ἔντε τοῖς Ἰάμβοις λέγων· ΚΥΣΗΠ.

καὶ ἴγδην etc.] MS. noster: καὶ ἴγδιν δὲ αὐτὴν κεκλήκασιν,
Σόλων ἔν τε τοῖς etc. Sed omnia emendata ad lectionis vul-
gatae exemplum per aliquem, excepto ἴγδιν, quod et ad oram
relatum ἴγδισ· et sic semper hic MS. nec id reiiciam. non
minus probum quam vulgatum est, quamvis hoc forte pluri-
bus locis hodie extet. Certe apud *Pollucem* nostrum vel
ideo recipiendum ex MS. putem, quod in subiectis *Iambis*
tam *Solonis* quam *Antiphanis* ita omnino scribi necesse sit
cum MS. vel versuum causa, ut mox videbis. De ἴγδῃ vero
potes videre et *Nunnes*. Not. ad *Phrynichum* in ἴγδῃ et
Foës. *Oecon.* *Hipp.* in ἴγδῃ. *Solon* in *Iambis* et ab *Athe-
naeo* laudatur, ut *Casaubonus* adnotavit XIV. *Athen.* 14.
IUNGEM.

καὶ ἴγδην δὲ αὐτὴν κέκληκε Σ.] Quod ubique a nobis in
Polluce, et in hoc factum est loco, ut ne MSS. lectio, si
vel saltim aequet vulgatum, facile reiiciatur. igitur κέκλη-
κασι Σόλων τε ἐν τοῖς Ἰάμβοις textus habet pro istis κέκληκε
Σόλων ἐν τοῖς Ἰάμβοις· quae non aequae sunt plena et elegan-
tia ac κέκληκασι Σόλων τε καὶ ἔτι σαφέστερον Ἀντιφάνησ Κορο-
πλάθῳ, sic enim iungenda. Porro hic et in sequentibus,
ubi iam MSS. auctoribus ἴγδισ legitur, ante nos extitit ἴγδη·
vox quidem illa proba, sed cuius nulla nobis habenda ratio
est, siquidem illam expellant MSS. In *Glossis* utrumque
est, ἴγδη et ἴγδισ, exproniturque *pila*, *mortarium*. similique
modo *Hesychius* et *Etymologus* ἴγδη, θυεία. *Suidas* etiam:
ἴγδη, ἢ τριβαία. sed non minus usitatum est ἴγδισ. *Scho-
liastes Aristophanis* ad *Vespas*: θυεία δὲ ἢ ἴγδισ, ἀγγεῖον εἰς

ὁ ἐμβάλλοντες τινὰ ἀρτύματα τρίβομεν καὶ λειοῦμεν· inde ὑπὲρ ἕγδιν τρίψιες apud *Agathiam Anthol.* lib. IV.

οἱ γὰρ φασιανοὶ τε καὶ ἰχθύες, αἱ δ' ὑπὲρ ἕγδιν
τρίψιες, ἧ τε τόση βρώματος ἑξαπάτη.

Subit itaque mirari, quid virum summum *Is. Casaubonum* induxerit, ut sic scriberet ad haec *Athenaei* lib. IX. ῥόδια τὰ εὐσομότατα ἐν ἕγδει τρίψας. *Libri meliores ἐν ἕγδη· recte: nam ἕγδης pro pila et mortario non dicitur, sed ἕγδη.* non equidem renitor, quominus in *Athenaeo* restituas ἕγδη, si iubeant MSS. Codices, sed tam ἕγδιν quam ἕγδην pro *pila* et *mortario* usurpari exploratissimum est. *Sopringius* tamen in eodem luto haesit. *Phrynichus* autem argutatur, cum *θυείαν* dicendum monet, non ἕγδην, vel, ut habet editio Veneta, ἕγδιν. cur enim utrumque non usurpetur et probum habeatur, cum apud castissimos occurrat scriptores? Praeterea, si auctores, qui *θυείας* et ἕγδιος vel ἕγδης meminerunt, componas, constare arbitror *θυείαν* et ἕγδην nihil prorsus differre. alia tamen ratione apud Romanos *mortarium* et *pila*, quae quidem utraque vox respondet in *Glossis τῆ ἕγδη·* errant enim illi, qui quin pro una semper eademque re *mortarium* et *pila* poni soleant, dubitari non posse affirmant. nam verissima est eorum sententia, qui in *pila* tundi aliquid, in *mortario* terendo confringi et minui statuerunt. *Ovidius* in *Ibin*:

Aut, ut Anaxarchus, pila minuaris in alta:

ad quem locum *Vetus Scholiastes*, citante *Menagio* ad *Diogenis Anaxarchum*, ita commentatur: *Anaxarchus* in *mortario* positus fuit, et sicut *sinapi contritus*, ubi si *mortarium* adhibuerit pro *pila*, in qua minutum *Anaxarchum* *Ovidius* dixit, equidem fecisse male censendus est, aut saltim liberius ac par est vocem illam usurpasse. alias rectissime profecto *Anaxarchum* in *mortario* contritum inquit sicut *sinapi*. nunquam enim in *pila* *sinapi*, sed in *mortario* conterebatur. Graeci vero cum de *Anaxarcho* loquuntur, quam *pilam* *Ovidius*, *mortarium* antiquus *Scholiastes* appellavit, ὄλμον dicunt, quo de *Hesychium* vide: *Glossae* *mortarium* et *pilum* ὄλμον exponunt. porro de *pila* et *mortario* *Isidorus* egregie *Origin.* IV. c. 11. ubi se satis bene discrimen utriusque vocis cepisse ostendit, et pluribus in locis *Scribonius Largus* in eandem rem consentit, ut observavit perbene *Vir Doctissimus Ioh. Rhodius* ad *Comp.* CXI. Sed sicuti fieri solet, ut cognatae significationis voces saepissime confundantur, ita et usu venit in istis utrisque. nam negari certe nequit, quin alterum aliquando alterius usurpatum sit loco. in *Glossis* certe ubi, ut diximus, fre-

quenter pro una voce Graeca *mortarium* et *pila* ponuntur, ita factum esse non dubitamus. De vocabulis autem Graecis *θυεία* et *ἕγδις*, si quis attentius cogitet, forsitan et huic in mentem nonnulla de ratione veniat, quoddam utriusque discrimen esse, et *θυείαν* proprie valere, quod *pilam* denotare diximus, *ἕγδιον* vero, quod *mortarium*. profecto in istis, quae adduximus, locis *τριβειν* ad *ἕγδιον* pertinere vidimus, quanquam *Scholiastes Aristophanis ad Εἰρήνην*. *Θυεία, ἀγγεῖον εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τινὰ ἀρτύματα τρίβομεν καὶ λειοῦμεν*, et ad *Vespas*: *Θυεία δὲ ἡ ἕγδις*. et quae sequuntur eadem cum istis, quae posuimus. at id ipsum fortean, ut apud Romanos, ab usus licentia pendere potuit. sed in his ne nimis diu haereamus; id notandum restat *ἕγδιον* ab *ἕγδη* apud recentiores in celebri usu fuisse. hinc in *Glossis MSS.* "*ἕγδη, τὸ ἕγδιον*" quin etiam pro patella voculam usurpasse videtur auctor *Glossarum in Sirachidem*. *Τρυβλίῳ, ἕγδιῳ ἢ πινακίῳ*. propter formae scilicet similitudinem.

Σόλων] Etiam *Clem. Alexandr. II. Paed. 1.* licet *Phrynichus*: *θυείαν λέγε, μὴ ἕγδην*. pag. 26. SEB.

* *σπεύσιδα οἱ μὲν ἕγδ.* etc.] *Interpres* videtur exprimere voluisse *σπεύδουσιν*. forsan ad hunc modum: *σπεύδουσιν* (aut *σπεύδουσι δ'*) *οἱ μὲν ἕγδην* (nescio an *ἕγδιον* rectius) *οἱ δὲ σίλφιον, οἱ δ' ὄξος.* SEB.

* *σπεύσιδα οἱ μὲν ἕγδ.* etc.] *C. V. Πενσίδ' οἱ μὲν ἕγδιον* etc. *C. A. σπεύσιδ' οἱ*. forte, *σπεύσουσι δ'*, *propere afferent.* ita legit et *Casaubonus* in *Athenaei* lib. XIV. c. 14. et *Salm.* in h. l. KUEHN.

* *σπεύσιδα οἱ μὲν ἕγδ.* etc.] *Initium Soloniae χορήσεως* corruptum quis videt; nec iuvat ibi *MS. noster*, habens: *Πενσίδ' οἱ μὲν ἕγδιον*. cetera ut vulgo. bene *ἕγδιον*. nec aliter debet. Alias restituendus videtur locus, ut restituit *Casaubonus XIV. Athen. 14.*

σπεύδουσι δ' οἱ μὲν ἕγδιον, οἱ δὲ σίλφιον,
οἱ δ' ὄξος. —

desseque verbum *φέρουτες*, aut simile aliud. *Visum id et Sebero nostro.* IUNG.

σπεύσιδα οἱ μὲν ἕγδην] *Exercuit eruditos viros hic locus*, qui variis illum coniecturis tentarunt. sed *MSS.* quibus sacramentum diximus, alia longe fovent: *Πενσίδ' οἱ μὲν ἕγδιον, οἱ δὲ σίλφιον, οἱ δὲ ὄξος*. quae etsi non plane intelligamus, sic tamen integra in textum restitui curavimus, ut in *MSS.* leguntur; nam illi plerumque aut ipsam veram lectionem, aut vestigia verae proxima conservarunt. de *ἕγδιον* res est ex iis,

quae diximus, manifesta. sed quid faciamus illa voce Πευσίδα, quae omnino prae se ferre videtur accusativi formam? indulgendum ingenio, si forsitan res bene cedat. Vocem ego existimo fuisse antiquam πευσίδα, quae designaverit *ollam*, aut simile quid, et emanasse a quodam vetusto verbo, cuius reliquias servaverit *Hesychius* in istis: Πευθεις, ἐψηθεις· in idem etiam fluxisse videtur illud vocabulum, quod et in *Hesychio* reperio: Πευθρία, ἀροθήμη· scribendum itaque in *Solonis* versiculo dixerim: Πευσίδ' οἱ μὲν κ' ἕγδιν etc. *ollam hi quidem et mortarium etc.* forsitan aberramus toto coelo, si quis tamen invenerit meliora, candidus impertiat. [Exercuit nos mirum in modum *Solonis* locus. sed adducta video ad probandam vocem πευσίς a me *Hesychii* verba: Πευθεις, ἐψηθεις· corruptelam in haec invasisse non credo. aperiam tamen erudito lectori, quae in mentem venerit cogitatio: πευθεις si pronuncietur ex communi consuetudine Graecorum, eundem ferme reddet sonum, quem πεφθεις· unde forte ita debere scribi quis colligere velit, de qua re arbitretur doctus lector. Facili vero negotio *Solonis* χοῆσιν in *Iambos* refingere datur: Πευσίδα οἱ μὲν κ' ἕγδιν, οἱ δὲ σίλφιον, Οἱ δὲ ὄξος — vid. etiam segm. 151. Sequenti nota explicui *Antiphanis* obscurum locum. posterioris χοῆσιος hic ex carminis lege esse debet positus: — τὴν θυεῖαν ἀγνοεῖς; Τουτέστιν ἡ ἕγδιν. Ex *Addendis.*]

Κοροπλάθῳ] C. A. Κοροπλάθα· leg. Κοροπλάθη. versus *Antiphanis* ita legerem:

γύναι, πρὸς αὐλὸν ἤλθες ὀρχῆσαι (C. V. ὀρχήσει· C. A. οἰρήσει) πάλιν

τὴν ἕγδιν· τὴν θυεῖαν ἀγνοεῖς; —

Mulier venisti ad saltandum iterum ad tibiam

igdin: mortariumne ignoras? —

Athenaeus legit ἕγδιν per ι et ita semper C. V. KUEHN.

ὀρχήση] MS. ὀρχήσει. SEB.

ὀρχήση] MS. ὀρχήσει, ut *Seberi*, et mox MS. ἕγδιν. sic itaque haec concipe:

γύναι πρὸς αὐλὸν ἤλθες, ὀρχήση πάλιν

τὴν ἕγδιν. —

ubi iterum ἕγδιν vel ex οὐχ ἡμιτελέστῳ etiam versu scribendum tibi liquet. IUNG.

ὀρχήση π. τ. ἕγδιν.] Non sine MSS. est, quod in textu dederim ἕγδιν· librorum ignorantia evenit ut ubique hic *Pollucem* pro ἕγδι ἕγδη insederit. neque id adeo mirandum, cum etiam viros eruditissimos vox illa deceperit, ut supra

nobis dictum. mox supplevimus e MSS. ἔστι μὲν οὖν ἕγδης· vulgo legebatur: ἔστι μὲν ἕγδη· scilicet non raro librarii reser- care solebant illas partes vel particulas, quae ipsis sine sensus detrimento abesse posse videbantur. in *Polluce* infinitis id locis accidit, nec minus in aliis auctoribus. ista vero vitia aut prorsus non, aut difficillime possunt animadverti; quivis tamen facile videt, compositionis elegantiae haud parum hoc modo deteri. In *Antiphanis* etiam altera χρήσει error in vulgatis commissus. sic editum fuit ante nos: Ἦν θυεῖαν ἀγνοεῖς; τουτέστι τὴν ἕγδην· sed commodissime MSS. τουτέστιν ἡ ἕγδης· *il- lud ipsum est ἕγδης, seu mortarium*: scioli, qui rem non capiebant, mutarunt. pro ὀρχήσει, quod est in MSS. rectissime scripseris ὀρχήσεις. Inveni autem in *Etymologo Magno* quod ad hanc rem pertineat. is ita scribit: ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχή- σεως ἕγδισματα, ἐν ἧ ἑλύγιζον τὴν ὀσφῶν ἐμπερῶς τῷ δοίδνκι· itaque nomen habet a saltandi forma ἡ ἕγδης. Ex *Antiphane* vero quae adfert *Noster* hoc loco turpiuscula sunt: θυεῖα est inter voces et figuras meretricias, quae σχήματα dicuntur: αὐ- λὸς, *cauda virilis*. saltaverat autem quis haud dubie cum me- retrice τὴν ἕγδην, iveratque post haec cum ea concubitum; tumque eum ad meretriculam illa dixisse verba satis mihi constat. iocatus igitur in simili significatione utriusque vo- cis dixit illi meretriculae: Τὴν θυεῖαν ἀγνοεῖς; τουτέστιν ἡ ἕγ- δης· unde et MSS. lectionem *Interpres* nostros non bene re- iecisse patet. Sed quid ego in tali re commoror, quam non attigisse fuerat satius.

ἔστι μὲν ἕγδη] MS. μὲν οὖν ἕγ. SEB.

ἔστι μὲν ἕγδη] MS. noster: ἔστι μὲν οὖν ἕγδης καὶ etc. et ita scribe sis. οὖν interserit et *Seberi* MS. Male supra IV, 101. in vulgatis, ubi εἶδη ὀρχήσεως recensentur, id omissum, ubi ex MS. restituumus: ἀπόσεισις etc. καὶ ἕγδης· et ibidem μακ- τρισμόν· utramque puto ab hoc coquinario alveo nuncupa- tam. IUNG.

τ. θυεῖαν ἀγν. τ. τὴν ἕγδην.] C. V. τουτ. ἡ ἕγδης θυῖα. *Salm.* C. τουτέστιν ἡ ἕγδη, θυῖα. C. A. modo *Κωμικῶς*. KUEHN.

τ. θυεῖαν ἀγν. τ. τὴν ἕγδην.] MS. τὴν θυῖαν ἀγνοεῖς; τουτ- ἔστιν, ἡ ἕγδης θυῖα· sed vulgata lectio placet, modo scribas, ut *Pollux* velle videtur, ἕγδην. IUNG.

104.

τὸ δὲ πύρανον] Supra VI, 88. πύρανος. *Etymol.* παρὰ τὸ πῦρ ἐναύειν ἐν αὐτῷ. Apud *Hesych.* etiam Πύρανος, ἀγγεῖον ἐν ᾧ φέρεται τὸ πῦρ. SEB.

τὸ δὲ πύρανον] C. V. τὸ δὲ πύρανον etc. πυραυνίν et *Salm.*
qui et πυρόφορον ex *Hesych.* KUEHN.

τὸ δὲ πύρανον] MS. τὸ δὲ πύρανον· et ita ad oram quo-
que in MS. Et ita certe emendare debes. nam praeter *Hesych.*
qui: Πύρανον, εἰς ὃ ἄν πῦρ ἐναύηται, δαδίον, ἢ βόλβιτον, ἢ
τοιουτὸν τι· οἱ δὲ τὸν θέρμανστριν· (ubi malim θέρμανστριν) et
Noster supra in eodem instrumento coquinario VI, 88. πυ-
ραυνοῦς· quo genere et apud *Etymolog.* extat. et forte apud
eund. *Hesych.* ubi legitur antea: Πύρανος, πῦρ ἐνδύομενοι
λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ φέρεται καὶ τὸ πῦρ οὕτω· etiam
legendum sit Πύρανος· πῦρ ἐναυόμενος· λέγεται etc. Certe
Α in Δ potuit etiam facile corrumpi. Et coniecturam no-
stram ex *Eustathio* firmare queamus, qui παρεμβολαῖς extremis
ad Ὀδυσσ. ε. ἐκεῖθεν (agit enim de verbo αὔειν, unde deducit
vocem πυραυστῆς) καὶ πύρανος κατὰ τοὺς παλαιούς, ὁ πῦρ ἐναυό-
μενος. Ceterum hoc σχεῦος *H. Stephanus* hic in margine sui
Codicis Gallice reddidit *Reschault. Baysius de Vasc. chau-*
ferette. Iunius Nomenclatore, une palette a feu, paelle, ou
poale: batillum nempe. De *batillo* plura doctiss. *Casaubonus*
Notis in Trebell. Poll. D. Claudium. IUNG.

τὸ δὲ πύρανον] Lectionem MSS. nemo erit, qui in dubium
vocet. igitur in textu restitui πύρανον· nec aliter habuit,
nisi me fallunt scripturae compendia, Codex *Falckenburgii.*
δοξῆ] δόξα C. A. KUEHN.

καὶ κοπ. καὶ δορ.] C. A. μαχαιρίδες, καὶ κοπίδες, καὶ δορίδες.
Salm. adiectum notat ad oram V. C. καὶ μαχαιρίδες. KUEHN.

καὶ κοπ. καὶ δορ.] *H. Stephanus* adnot. *Athen.* 85. ubi lo-
cus est corruptus. nempe illa lib. IV. *Dipnosoph.* ex *Anaxip-*
pi Citharoedi innuens, quae et in Thesauro adfert ita:

στελεὸν, σκαφίδας τρεῖς, δορίδα, κοπίδας τέτταρας.

Et sic se ex *Eustathio* corrigere ait, nec aliter hodie ea edun-
tur. Et *Eustathius* quidem δορίδας ex *Aelio Dionysio* μαγειρι-
κὰς τραπέζας exponit ad Ἦ. β. IUNG.

(καὶ μαχαιρίδες.)] E MS. SEB.

(καὶ μαχαιρίδες.)] καὶ μαχαιρίδες etiam in MS. nostro sunt,
et male vulgo omissas patet ex sequenti χρήσει. IUNG.

Ἀριστοφάνης γούν] Absunt a C. A. usque ad μαγειρικῶν.
KUEHN.

Ἀριστοφάνης γούν] Sed porro restitue ut in MS. sequitur:
Ἀριστοφάνους γ' οὖν, (sive vulgatum γούν mavis retinere) ἐν
Ἰππ. ὁ μαγ. Vulgatum enim sine sensu. Ἀριστοφάνους μά-
γειρος, ἢ γούν ὁ παρ' Ἀριστοφάνει μάγειρος. IUNG.

Ἀριστοφάνης etc.] Qui potuerint pristinam lectionem, quae compositionis regulis conveniens est, mutare librarii, equidem miror, neque dubitavi Ἀριστοφάνους reponere. sed maius in sequentibus est commissum flagitium, ubi integra linea a Codicibus editis deest. sed bene iam res vertit, quod id damnum bona fide MSS. resarciant: κοπίς τῶν μαγειρικῶν est κοπίς μαγειρικῆ, quod iam ad superiora *Iungermannus* observavit.

μαχ. δὲ πληγαῖς etc.] C. V. τε πληγὰς ὥσπερ καὶ ἐν τῷ γήρα ὁ αὐτὸς ποιητὴς εἶρηκεν, κοπίδι τῶν μαγειρικῶν ἐκ δὲ τούτων etc. KUEHN.

μαχ. δὲ πληγαῖς etc.] Insignem defectum iterum explet MS. noster, ita habens, μαχαιρίδιων τε πληγὰς ὥσπερ καὶ ἐν τῷ γήρα ὁ αὐτὸς ποιητὴς εἶρηκεν ὡς κοπίδι τῶν μαγειρικῶν ἐκ δὲ τούτων, καὶ etc. quae αὐτολεξεί ita restituas. Prior χρῆσις ex Comoedia, quae adhuc extat, est, hodieque edunt μαχαιρίδιων. Versus sunt:

ἔγωγε νῆ τοὺς κονδύλους, οὓς πολλὰ δὴ πλὶ πολλοῖς
ἤνεσχόμεν ἐκ παιδίων, μαχαιρίδιων τε πληγὰς,
ὑπερβαλεῖσθαι σ' οἴομαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἄν.

Quos plures adscripsi, ut videas etiam non refragante modulo versuum, si me pedum ratio non fugit, posse in illis quoque reponi μαχαιρίδιων, ut in MS. nostro est, quamque lectionem agnovisse *Pollucem* videmur non vane adstruere ex eo, quod praeposuit καὶ μαχαιρίδες. Dicit autem ista *Agoracritus* vel *Allantopola*, Ἀριστοφάνους μάγειρος in ea Comoedia, ut *Pollux* dicebat. IUNG.

καὶ τυροκνήστις, ἣν * κόβυλιν κ.] Eadem accentus sede apud *Hesych.* legitur; at supra VI, 89. itemque apud *Suid.* et *Eustath. Iliad.* fol. 819. τυρόκνηστις quae ibi τυροτόμος μάχαιρα fol. autem seq. in genere μαγειρικῶν σκεῦος. SEB.

καὶ τυροκνήστις, ἣν * κόβυλιν κ.] C. V. καὶ τυροκνήστις ἣν καὶ κύβηλιν καλοῦσι. C. A. in textu κηβήλην ex V. C. *Salmasius* κόβυλιν. *Hesych.* Κυβηλῆς est machaera, securis, qua hos prosternitur mactandus. KUEHN.

καὶ τυροκνήστις, ἣν * κόβυλιν κ.] MS. καὶ τυροκνήστις, ἣν κύβηλιν καλοῦσιν. Et quod ad primum attinet, MS. noster mox variat, τυροκνήστις et τυροκνήστιν habens. et supra VI, 89. τυροκνήστιν corrupte. credo itaque potius eum vulgatum τυροκνήστις confirmare hoc pacto, quod et *Hesych.* habet. Et in *Anaxippi Citharaedo* apud *Athen.* lib. IV. — τυροκνήστιν παιδικήν. Apud *Casaubonum* nostrum tamen ibi IV. Anim. 20. τυρόκνηστιν scribitur, ut et apud *Suid.* et

Eustath. esse adnotat *Seberus* noster. Sequatur per me quod volet quis. Mihi cum *Magno Casaubono* magis placet scribere *τυρόκνηστις*, quum et ita *Eustathius* apud *Athenaeum* legisse in *Anaxippea* χρήσει videatur. Alterum vero *κύβηλιον*, quod constanter et in seqq. MS. omnino reponendum credam pro vulgato *κόβυλιον*. ad quod et *H. Stephanus* in suo Codice adnotarat: ἴσως *κύβηλιον*. Sic *Eustath.* cuius locum libet adscribere ex parecbolis ad Π. λ. ἐν ἐκείνω (Ἀθηναίω) δὲ διασαφεῖται καὶ ὅτι ἡ ἐν ἀπλότητι μὲν κνήστις, συνθέτως δὲ τυρόκνηστις, μαγειρικὸν σκεῦος ἦν· καθά, φησι, καὶ ἡ ζωμήρουσις, καὶ οἱ ὀβελίσκοι, καὶ ἡ κρεάγγρα, καὶ ἡ θυεῖα, καὶ ὁ στελεός, καὶ αἱ κοπίδες, καὶ ἡ κύβηλις, καὶ ἡ χύτρα, ἡ καὶ κακκόβη etc. Respexit ad ista apud *Athen.* IV. in *Anaxippi Citharaedo*:

ζωμήρουσιν φέροις, ὀβελίσκους δάδεκα,
κρεάγγραν, θυῖαν, τυροκνήστιν (vel τυρόκνηστιν) παιδικήν,

στελεὸν, σκαφίδας τρεῖς, δορίδα, κοπίδας τέτταρας etc.

Sic distinxi cum *Eustathio*, qui τὸν στελεὸν peculiare σκευάριον certe ait, nec confundit quasi adiectum *τυροκνήστι*, ut *Dalechampius* fecit, interpretando *radulam puerilem cum manubrio*. — quod iam et a *Magno Casaubono* notatum est, quem vid. IV. *Athen.* 20. Ultimus versiculus *Anaxippi* ibi est:

καὶ τὴν κύβηλον τὴν ἀγωνιστηρίαν.

Sed *κύβηλιον* scribit *Eustathius*, quod melius esse ex *Hesychio* quoque noster *Casaub.* ibidem notat. Ut itaque ad istud *κύβηλιον* redeamus, ne tantillum moreris illud recipere, habes et apud *Suidam*, et inde *κυβηλιστὴν Comicum*, et apud *Etymolog.* et supra VI, 89. ita quoque ex MS. nostro et *Seberi*, utrisque *Palatinis* repositum fuit. Hic, ne vel hoc omittam, ad nostri MS. oram nescio quis adscripserat, ἄλλως *κόβηλον*. quod non moramur. IUNG.

* *κόβυλιον*] MS. *κόβηλιον*. At supra VI, 89. idem MS. cum editis *κύβηλον*. P. *κύβηλιον*. Excerpta *Athenaei* *κύβηλιον*. Melius (inquit *Casaubon.* Animadv. IV, 20.) *κυβηλις*, ut in *Hesychio*, qui hanc vocem diligenter exposuit. SEB.

* *κόβυλιον*] Vitiosissimam hanc scripturam cum alia meliori MSS. commutavimus. vestigia quaedam lectionis verae asservavit *Falckenburgii* Codex, in quo *κυβύλιον*. sed utriusque literae *v* et *η* similitudo non difficulter fefellisse potuit hominem non accurate attentum. stellulam utroque loco, hic et paulo inferius, quam *Seberus* addiderat, delevi.

ὦν ἢ μὲν τυροκ.] C. A. ὦν τοι τυροκνήστιν Πλάτων φησὶν, αἷς καὶ Ἀ. Αἰ. ἢ δὲ κόβυλις etc. KUEHN.

ὦν ἢ μὲν τυροκ.] MS. τυροκνήστις ἐστίν. *Platonis Adonis et apud Athen.* laudatur, ut indicat *Casaub. X. Athen.* cap. ult. et apud *Aristoph. Schol.* in *Σφήκας* eius mentio. IUNGERM.

καὶ Ἀριστοφάνης Αἰολ.] MS. Ἀριστοφάνους. SEB.

καὶ Ἀριστοφάνης Αἰολ.] MS. καὶ ἐν Ἀριστοφάνους Αἰολοσ. quo pacto scribere possumus. et ex suo enim Ἀριστοφάνους adnotat *Seberus* noster. parum tamen refert. IUNG.

καὶ Ἀριστοφάνης Αἰολοσ.] Textus habet MSS. lectionem, quae non potest non placere. in *Aristophanis* etiam versu illum ordinem sequutus sum, quem praeceunt MSS.

ἔσχάρα, τυροκνήστις.] *Salmas.* ἔσχάρα locat ultimum in versu hoc modo: δοῖδυξ, θύεια, τυροκνήστις, ἔσχάρα. KUEHN.

ἔσχάρα, τυροκνήστις.] MS. θύια, τυροκνήστις, ἔσχάρα. Et scriptum bene! resultat inde elegans versiculus ipse *Aristophaneus*, quem ita iam scribas, integrum senarium:

δοῖδυξ, θύια, τυροκνήστις, ἔσχάρα.

Cui prorsus parilem observo in Comoedia superstite *Σφήξιν* hunc:

δοῖδυκα, τυροκνήστιν, ἔσχάραν, χύτραν. IUNG.

ἢ δὲ * κόβυλις] C. V. κύβηλις. KUEHN.

ἢ δὲ * κόβυλις] Scribe ut MS. habet: ἢ δὲ κύβηλις, ἐν φ.

IUNGERM.

Φιλήμωνος Ἀρπ.] MS. Φιλήμονος. SEB.

Φιλήμωνος Ἀρπ.] C. V. ἐν Φιλήμονος Ἀ. KUEHN.

Φιλήμωνος Ἀρπ.] MS. Φηλήμονος. Sed scribere debes, ut in *Seberi* fuit, Φιλήμονος. Idem drama ab *Athenaeo* laudari, adnotat *Casaub. XIV. Athen.* c. ult. supra tamen VII, 28. Ἀρπαζομένη fuisse. ubi MS. sane noster deficiebat, et etiam forte Ἀρπαζομένῳ legendum est. IUNG.

ὄρω μ. etc.] C. V. ὄρω μαγείρου καὶ κύβηλιν κ. σ. video coqui *cybelin et scapham*. C. A. post μαγείρου habet προσονομαστέον. KUEHN.

ὄρω μ. etc.] Ipsa χρῆσις hic in MS. ita, ὄρω μαγείρου κ. κύβηλιν σ. σκ. Et non dubitabis ita emendare hunc senarium:

ὄρω μαγείρου καὶ κύβηλιν καὶ σκάφην. IUNG.

ὄρω μαγείρους etc.] Equidem haut asperner lectionem vulgatam, quae commodo sensu non destituitur. sed cum MSS. μαγείρου habeant, morem illis gerendum duxi.

105.

* *πέλεκα*] *Interpr.* vertit *bipennem*, legens, *πέλυκα*, a *πέλυξ*, quod pro *securi* extat *Ierem.* XXIII, 29. et *Ezech.* IX, 2. alia autem significatione supra *segm.* 78. si vera ibi lectio. sed vide an et hic interpretis vera. SEB.

* *πέλεκα*] C. V. *πέλυκα.* *Hesych.* Πήλυξ, ῥαγάς, πιλός, κοχλιός. ΚΥΕΗΝ.

* *πέλεκα*] Pro *πέλεκα* MS. noster clare *πέλυκα*, quod reponendum arbitror. certe vulgato facile praestet, licet de voce non, quod dicam, habeo ultra ea, quae *Seberus* noster. Nec enim placet de *ligno catino* interpretari, quia supra *segm.* 78. *πέλυκα* ita fere erat, sed vulgo; MS. enim *πέλυκα* habebat. et *Aeolicum* vocabulum noster *Pollux* inter usitata hic, nos non praemonens, non tam facile aggerat, sat scio. capiamus ergo, interim dum quid certius dicant alii, de *securicula coquina*. IUNG.

* *πέλεκα*] Consensum MSS. floccifacere non potui. ex iis igitur est, quod in textu legas *πέλυκα* de hac similibusque aliis egimus supra copiose.

Δημοπράταις] Scribe iterum *Δημοπράτοις*, ut in MS. Vocabula singularia, quae ex *Δημοπράτοις* Noster solet adferre, adnotanda diligenter videntur. non enim temere apud alios auctores, ni fallor, occurrunt fere. Sic *δευτήρ*. Alterum tamen et apud *Hesychium* est, modo eum emendes, et scribas mecum: *Γαστρόπτης, σκευός τι μαγειρικόν.* vulgati enim *γαστρόπτης* exhibent. sed quam facile illud adpendulum τ potuit omitti, vel effugere oculos non nimis attendentes. IUNGERM.

Δημοπράταις πέπραται] Solenne in hoc *Pollucis* volumine vitium hic sustulimus. pro *πέπραται* Excerpta *Falckenburgiana* legunt *γέγραπται*, quod ego quidem hoc loco longe opportunius existimaverim τῶν πέπραται ex hoc itaque Codice solo, quod saepius feci, lectionem illam restitui. *γαστρόπτης* vasis genus fuisse videtur in quo animalium omenta ventresque assabant; tale quid enim compositionis ratio suadet. *δευτήρ*, si coniecturae probabili locus, instrumentum quoddam fuerit forsitan, quo edulia apparanda madefaciebant.

σκευός] C. V. *δευτήρ κοινόν ἄ. κ. μ.* omisso *σκευός*, ut et τῶν τοῦ μαγείρου σκευῶν et προσχρησιέον usque ad ἄβυκα. ΚΥΕΗΝ.

δεύειν] MS. prior. edit. δέυνειν. SEB.

δεύειν] δεύειν et MS. noster recte habet. IUNG.

σκευῶν] σκευῶν in nostro MS. omissum est, sed alia manu inter lineas insertum. IUNG.

Κλεοβούλω] C. V. Κλεοβουλίναις· recte. vide *Laërtium* in *Cleobulo*. *Cratini* drama hoc laudatur et *Athenaeo*. ΚΥΕΗΝ.

Κλεοβούλω] MS. ἐν Κλεοβουλίναις. Bene. ita emenda pro vulgato Κλεοβούλω· *Cleobulinae* et apud *Athen.* laudantur, de quibus vid. *Casaubonum* nostrum IV. *Athen.* 21. qui ob varietatem Codicum fere haeret. putemque et apud *Schol. Aristoph.* ad Ὀρνιθας non longe ab initio, ubi Κρατῖνος ἐν Κλεοβούλοις, pariter emendandum, *Κλεοβουλίναις*. Et libet suspicari supra VII, 41. etiam *Κλεοβουλίναις* scribendum, ut hic MS. habet, ubi vulgo *Κλεοβουλῆ*, MS. vero deficiebat. IUNG.

Κλεοβούλω] Plurimum ab hoc titulo differt quem MSS. praeferunt *Κλεοβουλίναις*, qui quidem verus est, et reponendus eiecto *Κλεοβούλω*· nititur autem haec scriptura non tantum Codicum vetustorum auctoritate, sed et clarissimis Grammaticorum testimoniis. habuit haec fabula nomen a *Cleobulina* filia *Cleobuli*, qui recensetur inter septem Graeciae sapientes. *Diogenes Laërt.* I, 98. ἧς (*Κλεοβουλίνης*) μὲνηται καὶ Κρατῖνος ἐν ὁμωνύμῳ δράματι πληθυντικῶς ἐπιγράφας· ubi *Casaubonum* vide. Porro *Pollucis* illam emendationem, quam e MSS. asseruimus, perspectam habuit *Meursius* in *Attica Biblioth.* ubi et inter alia ipsum illum *Scholiasiae Aristophanis* locum, quemadmodum *Iungermannus* hic emaculavit, vir doctissimus refecit. Quod ad *Cratini* χρῆσιν attinet, illa locupletior fieri potest e MSS. quamque ibi lectionem reperi, totam in textum transtuli. habuit etiam illam mantissam liber *Falckenburgii*, sed tam corrupte, ut non possit adgnosci. sed qui isti βάλανοι ἐκ φιλτίας? ingenue dicam me id nescire. non enim crimini ducitur ignorantiam suam fateri. sentire si quis cum *Kuehnio* velit, per me licet.

ἐπέδ. βαλ. ἄβακα] C. V. addit, τῶν ἐκ φιλτίας, tradidit nucum abacum e domo *Pithei*: legerem enim ἐκ *Πιτθέως*. scil. οἰκίας. ΚΥΕΗΝ.

ἐπέδ. βαλ. ἄβακα.] Ceterum hoc potius notandum, hic integram extare χρῆσιν *Cratineam* in MS. itaque sic ex MS. restituere:

ἐπέδωκε βαλάνων ἄβακα τῶν ἐκ φιλτίας.

Sic MS. de loco nos viri docti docebunt isto. meminit alias huius *χρήσεως* Noster et supra VI, 86. IUNG.

καὶ ἀβάκιον ἂν εἴποις.] MS. ἀβ. ἂν αὐτὸ εἴπ. SEB.

καὶ ἀβάκιον ἂν εἴποις.] C. A. ὁ καὶ ἂ. et omittit iterum, ἂν εἴποις etc. usque ad σκεύους segm. sequ. KUEHN.

καὶ ἀβάκιον ἂν εἴποις.] MS. noster: καὶ ἀβάκιον δ' ἂν αὐτὸ εἴποις etc. plenius. ut et Seberi, excepto, quod δ' omittat. IUNG.

καὶ ἀβάκιον ἂν εἴποις.] Ita vulgo. perfectius libri veteres: ἀβάκιον δ' ἂν αὐτὸ εἴποις. videndus illa de voce *Αμμοπιῦς*, seu *Herennium* mavelis cum quibusdam vocare. sed quid sibi *Pollux* voluit, cum alia notione *Lysiam* usurpasse vocabulum illud diceret? et quid igitur apud *Lysiam* ἀβάκιον et *τραπέζιον*? existimo *Lysiam* ἀβάκιον dixisse *tabulam lusoriam*, de qua significatione monuit et alibi *Pollux* noster et *Ammonius*. *Polyb.* lib. V. αἱ ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψῆφοι. et *τραπέζιον* itaque *mensula lusoria*.

μετ' ἀβακίου] *Cum parvo abaco mensulaque se ipsum vendens.* KUEHN.

ἐαυτόν.] MS. ἐαυτῶν. quod non rectum puto. IUNG.

106.

καὶ ἐπὶ ὀψοφόρου] *De mensa, cui infertur cibus, abacum usurpare etiam licet:* nam alias *κυλικοφόρος* tantum est *abacus*, unde a quibusdam describitur quod sit *repositorium*, in quo scyphi et pocula disponebantur. *Gloss.* ἄβαξ, *abacus, armarium.* alii *κυλίκειον* reddunt *abacus*, quod in *Glossis* est *vasarium:* vid. *Athenaeum* lib. XI. c. 2. KUEHN.

καὶ ἐπὶ ὀψοφόρου] MS. plenius, καὶ ἐπὶ τοῦ ὀψοφόρου. IUNGERM.

ὥσπερ καὶ κακκάβην] *Aemilianus* apud *Athen.* χύτραν interpretatur. vide *Casaub.* Anim. lib. IV. cap. 20. ubi et de sequenti *Eubuli* loco, item de *Alexidis* dramate, cuius mox mentio segm. seq. SEB.

ὥσπερ καὶ κακκάβην] C. A. κακκάβαν τ. λ. ἐ. εἰ. KUEHN.

Ἀριστοφάνους ἐν Σκηναῖς κ.] C. A. Ἀ. ἐν Σκηναῖς omisso *καταλαμβάνουσας*. at C. V. ἐν Σκηναῖς *καταλαμβάνουσας*, additque ipsam *χρῆσιν*. τὴν κακκάβην γὰρ καετοῦ διδασκάλου. leg. κ. γ. ἔκασ τοῦ δ. *cacabum enim adussit praeceptoris.* KUEHN.

Ἀριστοφάνους ἐν Σκηναῖς κ.] MS. Σκηναῖς *καταλ.* ut *Seberus* recte edidit, habuit, sed quis ineptus id mutavit in

Σκηναῖς. vid. de hoc dramate *Casaub.* nostrum IV. *Athen.* 20. *Aristophanis χοῆσις* vero ex ista fabula apud *Athenaeum* libr. IV. qui tamen κακκάβην pro χύτρα accipit ibi, est ista: τὴν κακκάβην γὰρ Καρύστιου διδάσκαλον. Sed quid malum alios auctores nostro MS. praevertor, extat eadem enim in MS. nostro, et forte rectius: τὴν κακκάβην γὰρ καειτοῦ διδασκάλου, Quae certe saniora videntur. διδασκάλου facile in διδάσκαλον corruptum fuit. et pro καειτοῦ puto scribendum καε τοῦ. vix enim puto fingendum proprium: *comburebat* vel *combussit*, vel *combure*. Sic itaque *Pollucis* locum restitue: Ἀριστοφ. ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις,

τὴν κακκάβην γὰρ καε τοῦ διδασκάλου.

Unde et in *Athenaeo* locus emendandus videtur, quamvis alias non nesciam *Carystias* patinas Athenis expetitas, ut ibidem ex *Parasito Antiphanis κάκκαβος* circumscribitur:

— Καρύστιου ὑρέμμα γηγενῆς ζέων. IUNG.

Ἀριστ. ἐν Σκ. καταλ.] Saepius a nobis huius fabulae mentio est facta. de ista vero nitida loquendi formula, Σκηναῖς καταλαμβάνειν, θείαν καταλαμβάνειν, vel προκαταλαμβάνειν, *praeoccupare commodum videndi locum*, videndus omnino vir eruditissimus P. *Leopardus* libr. I. cap. 13. At vero vulgati Codices destituuntur istis *Aristophanis* verbis, quibus κακκάβην dixit, cum tamen locum apposuisse *Pollucem* satis sit manifestum ex istis εἰπόντος Ἀριστοφάνους iacturam istam MSS. resarciunt. eodem prorsus modo, ut in aliis MSS. extitit hic locus in libro *Falckenburgii*.

ἐν δ' Εὐβ. Ἰ. εἶρ. Τρ. καὶ π. etc.] C. A. πατάνια, κακκάβια λ. κάκκαβον etc. KUEHN.

ἐν δ' Εὐβ. Ἰ. εἶρ. Τρ. καὶ π. etc.] MS. ἐν δὲ E. Ἰ. ε. Τρυβλία δὲ καὶ πατ. Et ita supple, versiculosque ita concipe:

Τρυβλία δὲ καὶ πατάνια, καὶ κακκάβια,
καὶ λοπάδια. — IUNG.

ὃ ἕτερόν τι ὄν] C. V. ὡς ἕτερον ὄν. KUEHN.

ὃ ἕτερόν τι ὄν] Sequitur in MS. ὡς ἕτερον ὄν παρὰ τὴν λοπάδα τούτω τὸ σχ. Viri undequaque doctiss. arbitrantur locum *Eubuli* a *Polluce* ideo afferri, ut evincat non plane idem esse πατάνειον et λοπάς ab *Athenaeo* vero, ut probet non semper idem esse βατιάνειον et πατάνειον, quamvis uterque non firmo argumento nitatur. Sunt autem apud *Athenaeum* libr. IV. ita ista: Εὐβουλος δ' ἐν Ἰωνί, καὶ βατιάνεια καὶ πατάνια λέγει ἐν τούτοις

τρούβλια δὲ, καὶ βατάνεια, καὶ κακκάβια,
καὶ λοπάδια, καὶ πατάνεια, πυκινὰ, ταρφέα.

Sed, quod cum ipsorum venia dictum sit, non *Pollux* ideo attulit, sed eam ob causam quod viderentur κακκάβια et λοπάδια non eadem esse; dixerat enim, nos adpellaturos patinam vel λοπάδα, κακκάβην, quum *Aristophanes* ita usurpet. Sed, subiicit, in *Eubuli* Ione dictum habetur, καὶ κακκάβια καὶ λοπάδια· quasi, ait, hoc sit alia forma vas, quod κακκάβην diximus, quam λοπάς, quasi differat a λοπάδι. Scribendum autem videtur: ὡς ἕτερον ὄν, παρὰ τὴν λοπάδα, τοῦτο τῷ σχήματι· ὡς certe omnino reponere debes, ut et priores editiones *Pollucis* habent, litera ζ quamvis plane extrita. Hoc tamen miror, quum *Athenaeus* βατάνεια habeat primo versu *Eubuli*, ubi *Pollux* πατάνια, quod πατάνεια secundo versu *Athenaeus*, *Pollux* vero hic omittit, ut nihil ad suum propositum de discrimine κακκαβίων καὶ λοπαθίων faciens: *Nostrum* enim plane videri id non adgnosuisse, βατάνεια inquam. mox enim, ubi de πατάνη et πατανίω incipit dicere, πατάνια pariter ex alio *Eubuli* loco adfert. Sed segm. 108. βατανίου iuxta MS. nostrum memineris, ut ιδιωτικοῦ et politioribus non usitati vocabuli, id reperiri ait in *Hipparchi* dramate, quum tamen id in *Eubuli* loco apud *Athenaeum* sit, quem et *Noster* attulit, sit et in *Antiphani*s et *Alexidis* dramatum locis ideo ab *Athenaeo* adnotatum. in quorum tamen neutro *Nostris* Codices id agnoscunt, ut singulis locis indicabimus. Haec nimirum viri docti excutiant. nam nostrum hic nihil statuere absque illorum praeiudicio. IUNG.

ὃ ἕτερόν τι ὄν] Reposuimus in textu ὡς ἕτερον ὄν. quibus sensus inest probus. In *Eubuli* loco fuit vulgo Τρούβλια καὶ πατάνια.

εἴποις] MS. omittit εἴποις· et recte, ni fallor. Satis enim est κέκληκεν, quod mox sequitur. quod quo se alias referat? *Antiphanes* nimirum κάκκαβον nominavit τὴν κακκάβην, iuxta vulgarem consuetudinem. Sic *Phrynichus*: κάκκαβον διὰ τοῦ η κακκάβην λέγει· τὸ γὰρ διὰ τοῦ ο ἀμαθές· καὶ γὰρ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλω χρῆται διὰ τοῦ η. ubi *Nunnesium* vide, ubi notat mendum vulgatum hic, quum modo κακκάβιον antea ederetur. sed iam bene κάκκαβον edidit noster *Seberus*, ut et in MS. extat. Malim vero ἐν Δαιταλεῦσιν legere cum *Athenaeo* apud *Phrynichum*, quamvis *Nunnesius* de ea re dubitet. Ex illis adfert *Athenaeus* haec: κῦργιν ἐκίθεν κακκάβην. IUNG.

ἔποις] Interservisse voculam hanc festinantem libra-
rium, ut sententiam sustineret parum a se intellectam, MSS.
docent. eorum factum est auctoritate, quod εἰποις eiecerim.
Descendit autem, ut et *Nunnesius* ad *Phrynichum* observat,
a Graeca voce κάκκαβος Romanorum *cacabus*, quem πάνθε-
ων *Colloquia Scholastica*, λέβητα *Glossae veteres* exponunt.
Dolabella de *Limitibus*: *Iuxta sepulturam sunt buxus, sunt*
etiam cineres, aut cacabos invenis, aut orcas fractas, aut
certe integras. unde certe et cineres mortuorum in cacabis
conditos esse colligitur. Graecae vocis meminit et *Hesychius*,
Κακκάβη, κρίκος ἢ χύτρα, (sic scribendum) ἦν ἡμεῖς κάκκαβον.
ubi et ille satis manifeste vulgarius esse τὸν κάκκαβον ostendit.
Idem: *Κάκκαβος, ἢ λοιπὸς ἢ πέρδιξ.* *Eustath.* ad *Il. ψ.*
ὅτι δὲ κακκάβη καὶ σκεῦος ἐστὶ χαλκοῦν, ὅπερ κοινῶς κακκάβιον
λέγεται, δηλοῖ ὁ γραφῆς τὸ, ἐν κακκάβα ζεύσῃ.

Ἀντιφάνης κ. εἰπὼν Παρ.] C. A. εἰποις ὡς Ἀντιφῶν
Παρασίτω·

κάκκαβον σὺ δ' ἂν εἰποις λοιπάδα ἐμοὶ δὲ τοῦνομα
οἶε δ. εἴτε κάκκαβον χαίρουσι τινες ὀνομάζοντες
εἴτε πτίβην.

Vulgatam et lectionem et versuum constitutionem tuetur
Athenaeus lib. IV. c. 20. et ibi notata. ΚΥΕΗΝ.

Ἀντιφάνης κ. εἰπὼν Παρ.] MS. ita: εἰπὼν· Παρασίτω
κάκκαβον λέγων, σὺ δ' etc. Sed male. Paulo altius repetendi
versus ex *Athenaei* libr. IV. ut omnia tibi planiora:

— ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μέγας
ἤξει τις ἰσοτράπεζος, εὐγενής. Τίνα
λέγεις; Καρύστιον θρέμμα γηγενῆς ζέων·
εἴτ' οὐκ ἂν εἰποις; ὕπαγε, κάκκαβον λέγω,
σὺ δ' ἴσως etc.

Ubi et ἤξει cum *Dalech.* et melioribus *Casauboni* Codicibus
scripsi, non ut vulgo ἔξει. Sed ad *Pollucem* nostrum.
IUNGERM.

λέγω.] C. V. λέγων. ΚΥΕΗΝ.

σὺ δ' ἴσως etc.] Prior. edit. καὶ ἴσ. Μοχ οἶε repositum
pro δοκεῖ, quod non tantum sic apud *Athenaeum*, sed
nec in MS. aliter legatur. Si autem sensus, quem et
expressit *Dalechampius*, et *Casaubonus* non obscure appro-
bat: nomen tu nihil differre puta, ut hoc innuat qui ista
loquitur, non curare se verborum proprietatem, neque vi-
deri sibi quicquam interesse, quo nomine vas illud appellet
etc. tametsi revera interim aliud sit κάκκαβος, aliud λοιπός,

et toto genere ab his diversum *σίτυβος*. Si, inquam, sensus ille, fortassis legendum alicui videri possit:

οὐ μὴ τοῦνομα
οἶον διαφ.

Nisi, ἐμοὶ δὲ τοῦνομα οἶτι διαφ. exponere libeat, *nomen vero tu mihi differre putas?* Iudicium esto penes candidum lectorem, quem insuper rogo veniam, si pro οἶτι, δοκεῖ relictum maluerit. SEB.

λοπάδ'.] C. V. λοπάδα. ΚΥΕΗΝ.

λοπάδ'.] λοπάδα MS. Bene vero σὺ δ' ἴσως etc. edidit *Seberus* noster, ut apud *Athenaeum* quoque est, unde et in suo Codice ita reposuerat hic *H. Stephanus*. IUNG.

οἶτι διαφ.] οἶτι διαφέρειν in versibus *Antiphanis* non est sollicitandum: οἶτι enim Atticum est pro οἶη putas. *Suid.* οἶτι, ὑπολαμβάνεις. ΚΥΕΗΝ.

κάκκαβόν τινες χαίρ. ὄνομ.] Pro χ. ὀνομάζειν, ἔ MS. et nota *Sylb.* Nam Graecis usitatum participium pro infinitivo ponere addito verbo, quod animi aliquam affectionem significet, ut et cessandi, perseverandi verbo: (ut *Soph. Oed. Tyr.* v. 891. Θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἰσχων.) apud *Athen.* legitur χαίροντες ὀνομάζουσιν. Sed apud eundem etiam secus lib. I. fol. 29. τινὲς χαίρουσιν ἐπαινοῦντες τὰ παρ' αὐτοῖς. SEB.

κάκκαβόν τινες χαίρ. ὄνομ.] C. V. κάκκαβους. ΚΥΕΗΝ.

κάκκαβόν τινες χαίρ. ὄνομ.] MS. οἶτι δ. ε. κάκκαβον χαίρουσιν τινες ὀνομάζοντες etc. non bene caetera quod ad ordinem; nisi quod οἶτι recte, ut et *Seberus* noster pro δοκεῖ recte ex MS. et *Athenaeo* reposuit, nec dubitari debet. Post *σίτυβον* autem hic mox interrogationis notam velim addi, ut apud *Athenaeum* est. eo enim sensu optimo legas: quum enim alter quaerat: *Fortene tu λοπάδα dicere voluisti? Quid, infit alter, an tu mihi differre ista nomina putas, sive quis ita vel ita adpellare gaudeat?* rem ipsam nimirum spectabat potius iste liguritor parasiticus, puto. nec aliter profecto sentit *Casaubonus* noster IV. *Athen.* 20. ut apud ipsum videre potes notantem *Eustathium*, qui haec male cepit, quique non respexit ad *Pollucem* ista proferens ad *Il. λ.* ut *Nunnesius* ad *Phrynich.* putavit, sed ad *Athenaei* librum IV. unde et quae praedixit certe deprompsit ex *Anaxippi* ibidem Comaedia. Sed ex nostro *Casaubono* et hoc adnotandum, priusquam mittamus hunc locum, apud *Athenaeum* esse χαίροντες ὀνομάζουσιν. quod mirum apud *Eustath.* epitomen et nostrum neglectum esse, quum in eo verborum elegancia

et metri lex una neglecta sit. *Est enim, ait ille ὁ πάνυ, venustatis Atticae, χαίροντες ὀνομάζουσι, pro nominant, vel nominare solent. Et male sane antea edebatur, χαίρουσιν ὀνομάζειν. Iam tamen ex MS. suo χαίρουσιν ὀνομάζοντες optime edidisse videtur Seberus noster. quod cum et MS. noster confirmet, ut supra adscripsi, Athenaei scripturae praeferre vix dubito. Sed abrumpamus tandem hunc locum cum *ca-cabo*, quod Latinum putans Varro lib. IV. de ling. Lat. et a *caldo* deducens merito ideo a Magno Scaligero notatus est.*

IUNGERM.

σίτυρον.] C. V. σύπηρον. Salmas. V. C. σύπτρον, ex quo legit σίτυρον· σιτύρη autem magis erat in usu, inquit. KUEHN.

107.

καὶ Νικ. δὲ ἐν Αἰνυῖαις] Absunt a C. A. KUEHN.

καὶ Νικ. δὲ ἐν Αἰνυῖαις] MS. καὶ Νικόχαρις δὲ ἐν Αἰνυῖαις. Sed vulgatum Νικοχάρης ne migremus, ut etiam alibi noster MS. et Athenaeus lib. VII. *Dipn.* in eadem Comœdia eum citans, ut adnotavit Casaub. noster VII. Animadv. 24. IUNG.

καννάβους καὶ πατάνη] Pro καννάβους leg. κακκάβους Nunnsius ad Phrynichum pag. 83. Quod ad praec. *Antiphanis* locum, in eo Eustathius: ἐμοὶ δὲ τοῦνομα οὐ διαφέρει etc. *Iliad.* fol. 820. quod confer cum notis prioribus. SEBERUS.

καννάβους καὶ πατάνη] MS. κακκάβους· καὶ πατάνη δὲ, καὶ πατάνιον τὸ ἐκπέταλλον λοιπ. optime. quam ineptum enim vulgatum καννάβους, pro quo κακκ. et H. Stephanus in suo Codice hic reposuerat, et Nunnsius id viderat quoque ad Phrynich. in κάκκαβον. ἐκπέταλον etiam H. Stephanus in suo Codice reposuerat, ut et ex MS. suo, qui τὸ ἐκπέταλον λ. fere ut Noster habuit, bene Seberus. Sic itaque totum locum constitue, male etiam vulgo distinctum: καὶ Νικοχάρης δὲ ἐν Αἰνυῖαις εἴρηκεν κακκάβους· καὶ πατάνη δὲ καὶ πατάνιον τὸ (sive τι tibi magis arridet) ἐκπέταλον λ. Digreditur enim a caccabis noster Pollux ad patania iam. IUNG.

καννάβους] Quis non videat statim ex ipsa rerum sequela scribendum esse κακκάβους? sic a nobis textus habet. *Comici* vero nomen Νικόχαρις in MSS. scribitur, quod perfecto non asperner. segm. 155. κατὰ Νικόχαριν Noster habet MSS. non repugnantibus; et in *Aristophanis Scholiaste* ad Plutum: καὶ Νικόχαρις ἐν Γαλατείᾳ· quamquam ibi Meursius emendet Νικοχάρης· nec aliter apud Aristotelem de Poët.

c. 2. legitur *Νικόχαρις ὁ τὴν Δηλιάδα ποιήσας*· si modo is ipse sit cum *Comico*, de quo non leves dubitandi rationes habeo, etiamsi *Meursius* id velle videtur. id profecto nemo in dubium vocet, *Νικόχαριν* esse apud Graecos inter viro-
rum nomina. putem igitur tam *Νικόχαριν* esse dictum hunc *Comicum* quam *Νικοχάρην*, cum et ratio et scriptura nominis parum sit diversa.

καὶ πατάσιον τι] MS. πατάσιον τὸ ἐκπέτ. H. Steph. πατάσιον ἐκπέταλον τι λοιπ. vid. et supra VI, 90. prior. ed. ἐκ πετάλων. SEBER.

καὶ πατάσιον τι] C. A. πατάσιν πλατάσιν τὸ ἐκπετάλον λοιπ. diversam lectionem putem esse, *πατάσιν* et *πλατάσιν*· C. V. etiam τὸ ἐ. KUEHN.

καὶ πατάσιον] καὶ πατάσιν δὲ plenius. πατέλλιον Graeciae recentioris est conformatum e Latina voce *patella*: vid. *Nostrum* VI, 90. *Eustathius* ad *Il. B.* ἐκ δὲ τῶν Ὀμηρικῶν πετάλων καὶ ποιήρια ἐκπέταλα, τὰ πλατεῖα, ὅποια τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα πατέλλια, ἐξ ὧν ὁ καλὸς Ἀλκίφρων τὸν Πατελλοχάρωνα συνέθετο. *Alciphronis* hic tibi mentionem factam notes.

πατέλλιον.] *Salmas.* C. ὃ τίνες καλοῦσι πατελλα· ἢ πάτελλαν. KUEHN.

ἡ μὲν πατ. ἐν N. Σωφρ. etc.] Absunt a C. A. usque ad θεῖον. *Hesych.* *Νυμφοπόνος* est ἡ περὶ τὴν νύμφην πονουμένη, quae circa sponsam occupatur. *Νυμφοκόμος*, *ornatrix sponsae*. *Πατάσιν αὐτοποίητος* est *patina patina*, natura, non arte facta, αὐτοφύης. C. V. *παταναντοπάγητος*, *patina a se compta*. KUEHN.

ἡ μὲν πατ. ἐν N. Σωφρ. etc.] MS. ἡ μὲν πατάσιν, Σώφρονος εἰπόντος ἐν *Νυμφοπόμῳ*, *παταναντοποίητος*· et placet fere ea lectio, si scribas *πατάν* αὐτοποίητος· ita enim versiculi κομμάτιον fuisse potuit. supra VI, 90. id in MS. deerat. Titulum vero dramatis, quod et *Athenaeus* citat, explicabit tibi *Casaub.* VIII. *Athen.* 16. IUNG.

ἡ μὲν πατάσιν etc.] Alia longe et elegantior est MSS. lectio, quam omnem restitui. lubet adscribere, ut fuerit ante nos editum: ἡ μὲν πατάσιν ἐν *Νυμφοπόμῳ* Σώφρονος εἰρηται *πατάσιν αὐτοποίητος*· sed me male tamen habet *πατάσιν αὐτοποίητος*· cum enim in *Vossiano* Codice αὐτοπάγητος legatur, vox ab usu communi remotior, substituisse notio-
rem αὐτοποίητος videri possunt librarii. utriusque, si bene rem expendas, eadem est significatio; sed αὐτοπάγητος *Sophroni* Syracusio, qui Dorica scripsit dialecto, teste *Suida* et *Hephaestione*, aptius convenit. ego me non temere facturum existi-

mani, si sic in textu reponerem. ne vero quis obiiciat *αὐτοποίητος* etiam habuisse *Nostrum* VI, 90. in vulgatis ita scribi non equidem diffiteor; sed ibi MSS. nos deserebant, ut plane nesciamus quid Codices antiqui, a quibus in poliendo *Polluce* pendemus, continuerint. Porro *πατάνην αὐτοπάγητον* licet exponere *patinam vilem*; gaudet enim et *αὐτοποίητος* hac significatione. *Hesychius*: *αὐτοποίητον, ἐντελές*.

τὸ δὲ πατ. etc.] MS. noster auctior τὸ δὲ πατάνιον *Εὐβούλου ἐν κατακόλλωντι*: quae primum priorem scripturam confirmant *Σώφρονος εἰπόντος*, unde et hic *εἰπόντος* subaudire debes, post *Εὐβούλου*. Vides autem *Comici* dramatis titulum servatum ab MS. Apud *Athen*, lib. IX. ἐν *Κατακολλωμένῳ* est. nos interim MS. nostri *Κατακολλῶντι* retinebimus, dum viri docti quid certum pronuntiabunt. IUNG.

τὸ δὲ πατάνιον *Εὐβούλος*] Luculenta sunt quae nobis hic MSS. donant: τὸ δὲ πατάνιον *Εὐβούλου ἐν Κατακολλῶντι*: scilicet *εἰπόντος*, quod e prioribus repetendum. simili modo legit liber *Falckenburgii*, nisi quod in eo fuerit: *ἐγκατακολλῶντι*, quae nos facile, ut oportet, dividimus a ceteris MSS. adiuti. *Κατακολλῶμενον* autem seu *κατακολλῶντα* fabulam illam inscribas, sententia erit eadem. Sed in Eubuli loco stellulam addiderat *Seberus*, qua facile iam careat, siquidem e MSS. integritati restitutus omni difficultate vacet. *πνικτὰ πατανίων σωρεύματα* *Eubulus* eleganter vocat *structas in patinis suffocatas carnes*. Siculos autem luxuriae deditissimos fuisse, ita ut proverbio dapes Siculae fuerint celebratae, res est notissima: vide quae dixi ad IX, 81.

καὶ π. σ. * πατάνια σωρ.] *Athen*. πατανίων (ita namque leg. pro παντανίων.) lib. IX. fol. 596. Addit *Casaub.* Anim. cap. 12. βατάνιον et πατάνιον idem. Sed hoc σικελικώτερον: unde *Latinis patina*, et πατανίων σωρεύματα, *Plauto Struices patinarum in Menaechmis*, (Act. I. Sc. I.) *Tantas struices concinnat patinarias*. SEB.

καὶ π. σ. * πατάνια σωρ.] Legerem hunc locum ita:

πνικτὰ Σικελικὰ πατανίων σωρεύματα.

suffocatas Siculas patinarum struices.

Πνικτὰ hoc loco sunt carnes ita proprio succo incoctae intra ollam aut aliud vasculum, ut nihil inde vaporis emerisset in luminis auras: gedämpfte speisen. C. V. etiam legit πατανίων σ. KUEHN.

καὶ π. σ. * πατάνια σωρ.] MS. πατανίων σωρεύματα: quo pacto certe reponendum est, exstatque pari modo ita apud *Athen*. lib. IX. sicut iam *Seberus* noster notavit. Totum locum

Pollucis nostri iam ita constitue: ἡ μὲν πατάνη, Σώφρονος εἰπόντος ἐν Νυμφοπόνῳ, πατάν' αὐτοποίητος· τὸ δὲ πατάνιον, Εὐβούλου ἐν Κατακολλῶντι,

καὶ πνικτὰ Σικελικὰ πατανίων σωρεύματα. IUNG.

καὶ ἐν Ἀντ. Εὐθ.] C. V. καὶ Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδικῷ.

KUEHN.

καὶ ἐν Ἀντ. Εὐθ.] In MS. καὶ Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδικῷ.

IUNGERM.

ἐφθός.] MS. ἔφθος. Caeterum Antiphanis etiam apud Athenaeum sunt lib. IV. qui tamen βατανίους, non πατανίους in iis diserte adgnoscat, praedicens: βατάνειον δ' εἴρηκεν Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδικῷ, quibus versiculos subiicit. IUNG.

"Ἀλ. δὲ ἐν Ἀσκληπιάδῃ] C. V. Ἀσκληπιοκλείδῃ π. εἶ. KUEHN.

"Ἀλ. δὲ ἐν Ἀσκληπιάδῃ] MS. καὶ Ἀλεξίς δὲ ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ πλατάνια εἴρηκεν. Optime noster MS. verum titulum nobis reservavit, quem vulgo corruerunt: pro Ἀσκληπιάδῃ itaque Ἀσκληπιοκλείδῃ reponere. Habes ita apud Athenaeum, qui tamen pariter βατάνεια, non πατάνια (ut vulgo hic recte esse puto, quamvis MS. forte librarii errore λ misceat) in iis adgnoscat. Sic enim lib. IV. statim priori Antiphanis χρήσει subiicit: Ἀλεξίς ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ· et in χρήσει ipsa est:

— ὥστε τοὺς δειπνοῦντας

εἰς βατάνεια γ' ἐκβαλεῖν ποιῶ

ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

Ubi malim ἐμβαλεῖν· ait enim ille nebulo, non absimilis Plautino coquo, se facturum ut prae voluptate ipsas patinas dentibus invadant convivae: alterum ἐκβαλεῖν, ni fallor, id non tam apte dicat. IUNG.

"Ἀλεξίς δὲ ἐν Ἀσκληπιάδῃ] Meursius in Bibliotheca Graeca Pollucem dixisse putat Ἀσκληπιάδην, qui Athenaeo nominatur Ἀσκληπιοκλείδης· sed nos MSS. indicio Ἀσκληπιάδην illum non germanum deprehendimus et eiecimus, ita ut iam Polluci cum Athenaeo probe conveniat.

108.

ἐν δὲ τοῖς Ἰππ. πολιτοῖχοισιν] C. V. ἐν δὲ ταῖς Ἰππάρχου Παννυχίῳ etc. Athenaeus lib. XV. cap. 13. Ἰππάρχος ἐν Παννυχίδι· ex corruptae lectionis vestigiis, quae hic loci comparent, praetulerim Παννυχίσι· de noctium pervigiis. KUEHN.

ἐν δὲ τοῖς Ἰππ. πολιτοῖχοισιν] MS. ἐν δὲ ταῖς Ἰππάρχου Παννυχίῳ· optime. emenda ita. Pannychides nomen istius dramatis scilicet fuit, non nescio qui politichi: meminini me eiusdem nominis drama apud Pollucem legisse, vel certe restituuisse. IUNG.

ἐν δὲ τοῖς Ἰππ. πολιτοίχοισιν] Deterrimum illud librario-
rum genus portentis generandis natum existimes, quis *Hipparchi*
Πολιτοίχους vel audivit unquam vel intellexit? intellexit
certe nemo. nam in his talibus ἀκαταληψίαν suam multi mecum
liberrime fatebuntur, *Meursius* tamen ad *Chalcidii Timaeum*
pag. 9. inter ceteras *Hipparchi* fabulas *Πολιτοίχους* enumerat.
nos MSS. inducti auctoritate *Παννυχίδας* suffecimus in locum
Πολιτοίχων. *Athenaeus* etiam lib. XV. "Ἰππαρχος ἐν Παννυχίδι"
scripserat et ille forte, ἐν Παννυχίσι, quanquam vulgatam
lectionem haut temere mutatam velim, siquidem plurimae
sint fabulae, quae numero singulo ab hoc, ab altero plurali
citantur. In istis quae sequuntur editum fuit ante nos: εὐ-
ρεῖσθαι φασὶ κατὰ τὴν τῶν ἰδιωτῶν χρῆσιν, κατάνιον. quae,
MSS. lectione visa, nemo futurus est, qui amplectatur. κα-
τάνιον autem nulla mihi ratio est in promptu, qua vere Grae-
cum probetur; ut itaque, me iudice, debili tibicine nitan-
tur, qui a κατάνιον vel κατάνη *catinum* deducunt. Observes
hic, illa quae in vulgari loquendi ratione ab erudita et poli-
tiori discrepant, praecipue ex dialectis originem derivare;
de βατάνιον tradit *Hesychius*, ut in *Iungermanni* nota vidisti,
vocem Syracusanam esse. [*Βατάνιον* in textu iure reposui.
corroborabatur enim MSS. auctoritate haec lectio, sed κατάν-
ιον vel κάτανον esse Graecam vocem non bene negavi, cum
eam agnovit *Varro*, indeque *catinum* deduxerit. sic enim
ille de L. L. lib. IV. a capiēdo *catinum* nominaverunt; nisi
quod *Siculi* dicunt κάτινον, ubi *assa* ponebant. quaedam
exemplaria κάτανον habent, quod a plerisque probatur eru-
ditis. vide *Scaligerum*. itaque et κάτανος vel κατάνιον est vo-
cabulum genuine Graecum et origo Romani nominis *catinus*.
Ex Addendis.]

εὐρεῖσθαι φασὶ] MS. εὐρεῖσθαι φασίν. IUNG.

κατὰ τ. τ. ἰδ. χρῆσιν, κατ.] C. V. συνήθειαν εἰρημένον βα-
τάνιον. quod rectum est. KUEHN.

κατὰ τ. τ. ἰδ. χρῆσιν, κατ.] Emenda, ut MS. noster ha-
bet, κατὰ τὴν τῶν ἰδιωτῶν συνήθειαν εἰρημένον, βατάνιον. Sic
enim diserte MS. noster, non κατάνιον, ut vulgo est. Et cer-
te de πατανίῳ iam satis dixerat; nec id improbaverat: βατάν-
ιον vero dici vulgato more videtur indicare, quamvis, ut
supra dixi, apud *Athenaeum* lib. IV. fere ex tot locis *Comi-
corum* adferatur, ex quot alterum. *Hesychius* ait: Βατάνια,
τὰ λοπάδια, ἢ δὲ λέξις Σικελική. Et: Πατάνια, τὰ ἐκπέταλα
λοπάδια etc. καὶ τινες δὲ διὰ τοῦ β βατάνια λέγουσιν. Si quis
tamen vulgatum κατάνιον hic pertinaciter defendat, ut a ca-

tino dictum, per me liceat ipsi sequi quod velit, libera enim iudicia sunt, et per ipsum itaque mihi licebit scriptae lectioni adhaerere. IUNG.

τρίβοντες etc.] C. V. φρύγοντες· ἢ καὶ κνάμους. ΚΥΕΗΝ.

τρίβοντες etc.] MS. τὰς κριθὰς φρύγοντες, μετέβαλλον, ἢ καὶ τ. quae lectio ut vulgatis rector, recipienda videtur. IUNGERM.

τρίβοντες] φρύγειν, *frigere*, verbum est in hac re proprium, quod cum MSS. probent, φρύγοντες lubens pro τρίβοντες reposui.

πατέλλια] *Interpr. leg. πατέλλια.* SEB.

πατέλλια] C. V. πατάλλια τ. ε. *Hesych.* Πατήρια, ἐγκύκλια· ubi per ἐγκύκλια intellige domestica vasa, quibus utimur, ita ut quotannis vel quotidie usus eorum redeat in orbem. ΚΥΕΗΝ.

πατέλλια] MS. πατάλλια, quod quoque vulgato πατέλλια videtur melius. certe πατέλλιον Romana vox idem quod πατάνη supra videtur significare *Nostro VI, 90.* IUNG.

πατέλλια] Rescripsimus e MSS. in textu πατάλλια, quod procul dubio vulgatae lectioni praefendum: quamvis ego omnium optime locum constitutum arbitrarer, si legeres πατέλλια, de quo ad segm. praec. quaedam dixi. et in *Glossis: Πατέλλα, patina.*

κρεοστάθμην] *Leg. κρεοστάθμην, nec aliter praescripseram.* cum pr. edit. κρεοστάθμ. κρεοστάθμη autem supra quoque IV, 175. et VII, 25. SEB.

κρεοστάθμην] C. V. κρεοστάθμην, *exagium, leg. κρεοστάθμην, ut κρεοπωλείον, κρεοθήκη· carnarium in Glossis, quod et κρεών ὁ τόπος, ibidem.* ΚΥΕΗΝ.

κρεοστάθμην] Nescio quo pacto κρεοστάθμην inepte fuerit editum, quum priores editiones κρεοστάθμην haberent, sicut et MS. noster, sicut et supra IV, 175. et VII, 25. MS. noster ubique per ο, ut indicavi ibi. IUNG.

κρεοστάθμην] κρεοστάθμην in textu reddidi, simillimam hanc libram fuisse existimo istis, quas in Italia appendendae carnis ergo circumferre solent. scripsi autem potius κρεοστάθμην quam κρεοστάθμην· scilicet ut κρεωδοσία, κρεωδόχον ἀγγεῖον, et alia similia. Mox eleganter MSS. cum ita minus presse et concinne vulgati legerent: ὁ λαμβάνει, ὅς τις etc.

ἰστέον ὅτι τ. σπ.] C. A. ἰστέον δὲ ὅ. τ. σ. ΚΥΕΗΝ.

ὁ λαμβάνει etc.] MS. οὐ λαβόμενός τις ἀν. SEB.

ὁ λαμβάνει etc.] C. A. οὐ λαβόμενός τις ἀνέλκειτο τὸν ζυγόν. C. V. ἀνέλκει τὸ ζυγόν· in alia consentit. aliter *Hesych.* in

ἀριάνη· quamvis de laqueo illo quasi suspendatur et libra.
lectionem MSS. affert et *Salm.* KUEHN.

ὃ λαμβάνει etc.] MS. noster οὐ λαβόμενός τις ἀνέλκει
τὸ ζυγόν· quae certe saniora; et in MS. *Seberi* ita esse quo-
que ipse indicat, nisi quod τὸν vulgatum forte non mutet.
In nostro MS. quoque τὸν repositum alia manu pro τὸ scri-
pto. Cetera tamen, ut dixi, quae tam noster quam *Seberi*
MS. habet, restituenda sunt. de ἀριάνη et *Hesychius*: Ἀρ-
ζάνη, ἡ διὰ καλωδίων ἀγγόνη. IUNG.

Εὐριπίδου ἐν Εὐρουσθένει] An pro Εὐρουσθεῖ? dubitari
potest. *Casaubon.* in *Athen.* XI, 14. Infra segm. 145. MS.
clare: ἐν Εὐριπίδου Εὐρουσθεῖ Σατυρικῶ. SEB.

Εὐριπίδου ἐν Εὐρουσθένει] C. A. Εὐριπίδης· dein C. V.
Εὐρουσθεῖ Σ. verba *Euripidis* absunt a C. A. cum sequentibus
usque ad ἐκκαυμάτων segm. 110. KUEHN.

Εὐριπίδου ἐν Εὐρουσθένει] MS. noster ἐν Εὐρουσθεῖ Σα-
τυρικῶ· optime. ita reponi debet. vid. *Casaubonum* nostrum
XI. *Athen.* 14. et lib. I. de *Satyr. Poës.* c. 5. IUNG.

Εὐριπ. ἐν Εὐρουσθένει Σατυρικῶ] Verissime MSS. ἐν Εὐ-
ρουσθεῖ Σατυρικῶ· in ipso *Polluce* sic reponendum duxi.
Meursius in illo Libello, quo *Euripidis* omnes Tragoedias
ab antiquis laudatas complexus est, nihil inquit in hoc *Pol-
lucis* loco se temere velle mutare, sed forsitan tamen emen-
dandum Εὐρουσθεῖ· nos autem MSS. ope ita non dubitanter
rescripsimus, et per nos licebit ut ille Εὐρουσθένης Σατυ-
ρικὸς posthac e catalogo fabularum *Euripidis* eradatur. sed
et *Euripidis* qui subiicitur locus, in libris editis est de-
pravatus. pro ἐποποιόις MSS. ὑπωπίοις, quod in textum re-
cepi. olim autem rectissime sic scribi iudicabam, et poetas
ἐποποιούς in istis salse et Satyrice perstringi. sed hoc absit
ut velim defendere, cum concinniora MSS. habeant. porro
προῦσχων ante me fuit evulgatum; sed magis apposite MSS.
προσίσχων. Codex *Falckenburgii* προῖσχων· quod ipsum nec
ineptum est.

ἡθμὸν προῦσχων etc.] C. V. ita: ἡ κύαθον ἢ χ. ἢ. πρὸς
ίσχων (in *Salm.* Codice alia manus notavit πρόχουν ιε) τοῖς
δὲ τοῖς ὑπωπίοις· unde legerem:

— κύαθον ἢ χαλκήλατον

ἡθμὸν προσίσχων τοῖς δὲ τοῖς ὑπωπίοις.

— cyathum vel aeneum

colum admove sis hisce sugillatis.

Hanc lectionem nemo non praetulerit vulgatae, quae hic
obtrudit ἐποποιόις· vulgus enim solet etiamnum frigida quae-

dam adhibere recenti contusioni contra inflammationem.
ΚΥΕΗΝ.

ἡθμὸν προὔσχωιν etc.] MS. ἡθμὸν πρὸς ἴσχωιν, τ. δ. τ.
ὑπωπίοις. Hinc videtur in promptu restituere versiculos ip-
sos. Ita enim scribendum videtur:

— ἡ κύαθον ἢ χαλκήλατον
ἡθμὸν προσίσχωιν τοῖς δὲ τοῖς ὑπωπίοις.

Vulgatum ἐποποιοῖς hic plane ineptum videtur. IUNG.

Δημοπράταις] Scribe ut in MS. ἐν μέντοι τοῖς Δημοπρά-
τοις. IUNG.

Δημοπράταις] Monuisse semel, quin vero saepe suf-
ficit: Δημοπράτοις. publice distractus fuit et in Δημόπρατα
relatus ἡθμός ἐπὶ κρατῆρος, si fides habenda libris vulgatis;
sed quam illi nos saepe fallant, et in tenebras inducant per-
petua cognovimus experientia. tutius igitur nos *Pollucisque*
res committimus MSS. qui hic ἡθμός ἐπικρητηρίδιος· illud
ipsissimum profecto est quod in publicatorum tabulis fuit
adnotatum, indeque decerpit *Pollux*. ad eam formam est
ὑποκρητηρίδιος, unde apud *Herodotum Musa prima* ὑποκρη-
τηρίδιον.

καὶ ἡθμ. τις ἐπὶ κρατῆρος] *Colum crateri impositum*,
ut per id bibatur, sorbeatur potus et eliquetur in craterem.
C. V. ἡθμός τις ἐπικρητηρίδιος. ΚΥΕΗΝ.

καὶ ἡθμ. τις ἐπὶ κρατῆρος] Scribe ut in MS. καὶ ἡθμός
τις ἐπικρητηρίδιος πέτρ. optime ἐπικρητηρίδιος ἡθμός, pro quo
vulgatum ἐπὶ κρατῆρος sordet, et potius glossa audiat scripti.
IUNGERM.

109.

τοῦ μ.] MS. omittit τοῦ· meminit huius loci de *Epichysi*
et *Scalig. Coniect.* in *Varron.* lib. IV. de L. L. IUNG.

Ἄριστ. δὲ εἶρ.] C. V. δὲ αὐτὸ εἶ. ΚΥΕΗΝ.

Ἄριστ. δὲ εἶρ.] MS. plenius: Ἄρ. δὲ αὐτὸ εἶρ. IUNG.

Ἄριστοφ. δὲ εἶρηκεν etc.] Plenius e MSS. Ἄριστοφάνης
δὲ αὐτὸ εἶρηκεν.

οὐκ ἀλλὰ etc.] MS. οὐκ ἄλλα ταῦτά γε εἶ. IUNG.

ἦπου δὲ καὶ φρ. καὶ φρ. Πολ. etc.] *Prior. ed. φρυγείς*·
et mox *κράιμαντ.* item, *οἰκοδομαῖς* et *οἰκοδόμωφ.* Emendavit
Leop. VII, 5. Sev.

ἦπου δὲ καὶ φρ. καὶ φρ. Πολ. etc.] C. V. καὶ φρύγετρον·
τὸ μὲν φρυγέστερον *Πολυζέλου*· l. τὸ μὲν φρύγετρον *Πολυζήλου*
etc. tum post *Διονύσου γοναῖς*, desunt reliqua in C. V. usque
ad εἶρηται segm. 116. *Salm. aī delet.* ΚΥΕΗΝ.

ἦπον δὲ καὶ φρ. καὶ φρ. Πολ. etc.] MS. ἦπον δὲ καὶ φρυ-
 γεύς, καὶ φρύγετρον· τὸ μὲν φρύγετρον, Πολυζήλου εἰρηκότος ἐν
 Διονύσῳ. Et sic supple. mox enim et separatim τὸν φρυγέα
 confirmat. Ceterum quod magno profecto luendum esset,
 si fieri posset, in nostro MS. iterum pessimo flagitio tota
 pagina excisa est, et post Διονύσου quae sequuntur omnia
 desunt, usque ad ista καὶ τὰς νύκτας ἐπαίρεσθαι, quae segm.
 116. sunt. Potest autem ex praecedentibus et infra sequen-
 tibus non incerta coniectura fieri, quot locis aliis *Pollucis*
 textus vel augeri vel restitui possit, ubi vel haeremus, vel
 menda latentia nos praetereunt, si illae pagellae servatae
 fuissent. Viris doctis itaque incumbendum eo maiore studio
 ut hoc ἄλλειμα Codicis aequiore animo ferre queamus. Nam
 ut recte quasi ἐκ τρίποδος pronunciavit *Leopardus VII.*
Emend. 5. nisi primo quoque tempore *Pollucis vulneribus*
obviam eatur, periculum est, ne ex curabilibus tandem incu-
rabilia fiant. Et ne hoc temere ab ipso dictum putemus
 hic quaedam emendat, nempe φρυγεύς, pro vulgato φρυγείς,
 κρέμανται, pro κραιμανται, κοδομαῖς, et κοδομείῳ, pro οἰκοδο-
 μαῖς. et οἰκοδόμῳ, quae noster *Seberus* bene emendata edidit.
 Eodem modo vero in suo Codice ista restituerat *H. Step-*
hanus, excepto ultimo. nam pro οἰκοδομαῖς et οἰκοδόμῳ, an κο-
 δομαῖς et κόδομῳ, ut alibi, et vide supra I, 246. adscripserat.
 Sed bene *Leopardus.* vid. supra VI, 64. Ceterum φρυγέα
 et φρύγετρον, *H. Junius Nomencl.* in *Sartago*, ait denotare
sartagine[m], in qua farra torrentur, quam farreum dixisse
Plinius videtur. Sed nescio quam recte. Non enim videtur
 vas in quo torrebant, vel frigebant, ita appellasse, sed li-
 gnum, per quod torrebant. Si enim φρύγετρον idem esset
 cum vase, ἐν ᾧ ἔφρυγον, cur infra exponens τὸν φρυγέα, *No-*
ster diceret, quaeso, εἴτε τὸ ἄγγειον, ἐν ᾧ ἔφρυγον, εἴτε τὸ
 φρύγετρον. Nempe φρυγέα forte vas illud, et φρύγετρον, li-
 gnum per quod torrebant, quamvis, ut vides, *Noster* id non
 affirmet, nec ego scire queam, quomodo igitur *Theopompus*
 τὸν φρυγέα acceperit. Sed recte tamen dicemus, iuxta *No-*
strum pro ipso vase accipi, nisi iam aliud sentit, ac supra
 VII, 181. ubi φρυγεύς, ἄγγειον ὅπου ἔφρυγον. Certe de φρυ-
 γέτρῳ, quod dixi, et supra videtur a *Nostro* confirmari VI,
 64. φρύγετρον, τὸ ἐργαλεῖον, ait: et mox καὶ τὸ ἐργαλεῖον, κο-
 δομείον, ᾧ δὴ ἐνέφρυττον· quamvis ideo nolim eum locum
 corrumpere, quum alias haec satis firmarim. legendum enim
 supra ibi ex MS. indicavi: ᾧ δὲ ἐνέφρυττον, ἴσως ἄγγειον
 κεραμευῶν· nempe fuerit vel vocari queat ἄγγος κεραμευῶν,

ᾧ ἐνέφρουτον, vel ἐν ᾧ ἔφρουτον. Sic *Hesychius* Κοδομεύειν, τὸ ἐν ἰπῶ φρύγειν, ἢ τιτὶ ἀγγεῖω. De φρυγέτρῳ itaque clarius testimonium ex eod. *Hesychio* addo: Φρύγειρον ξυλήριον, ᾧ κινουῦντας πεφρυγμένας κριθάς. Sic supra I, 246. φρύγειρον, ᾧ τὰς κάρους ἔφρουγον, non ἐν ᾧ. IUNG.

ἦπου δὲ καὶ φρ. καὶ φρ. Πολ. εἰπόντος ἐν Δ. γ.] φρυγεὺς recte *Seberus* edidit, cum ante eum legeretur φρυγῆις, quod vitium et e *Falckenburgii* Codice potuerat emendari. tum locupletavimus contextum istis insertis, τὸ μὲν φρύγειρον paulo post enim τὸν δὲ φρυγέα, quibus illa priora respondent. etiam hoc in MSS. melius Πολυζήλου εἰρηκόιος. de *Polyzelis* dictum a nobis est ad segm. 76. ubi et hunc nostrum scripsisse observavimus Μουσῶν γονὰς· sic et eiusdem Ἀφροδίτης γονὰς fabulam *Pollux* laudat. In *Comici* vero χραῖμας κραιμάνται ante *Seberum* ediderant. sed et in *Falckenburgii* Codice κρέμανται. φρυγέτρον meminit et *Hesychius*: Φρύγειρον, ξυλήριον, ᾧ κινουῦσι τὰς πεφρυγμένας κριθάς.

καὶ γὰρ εἰ τὸ φρ. etc.] Leg. ἢ τὸ φ. ἢ κ. τ. π. φ. KUEHN. [*Canterus* etiam restituit κοδομαῖς et κοδομείω pro vitiosa lectione, quae omnes ante *Seberum* editiones insederat. Ex *Addendis*.]

φωγάνω] *Hesych.* Φάγειν, φρύγειν. Sicut ergo a φρύγειν φρύγιον, sic a φάγειν φάγιον. SEB.

ὁ Κωμικός] Si locus alias integer, τὸ ὡς videtur delendum. ait enim: τὸν δὲ φρυγέα, καὶ αὐτὸν ὡς σκεῖος μαγειρικὸν ὁ Κωμικός Θ. ὑποδηλοῖ λέγων. *Theopompum* vero χρῆσιν supra VII, 181. ex eius Σειρήσι depromptam esse indicatum fuit a *Nostro*. IUNG.

ὁ Κωμικός Θεόπομπος ὑποδ. etc.] *Iungermannus* observavit, *Pollucem* alibi φρυγέα produxisse e *Theopompi Sirenis*. quin eundem hic *Theopompi* locum in mente habuerit. plane non addubito, et quod magis est certissime persuasus sum, nisi MSS. opem hac pagina nescio quorum malitia nobis surripuisset, eos hunc titulum nobis exhibituros. ego non gravatim in textu addidi e Codice *Falckenburgiano*. apud *Hermogenis Scholiastem* male legitur Θεόπομπος ἐν Σειρήνι· sed aliud et longe praestantius est, quo sibi *Pollucem* mox *Excerpta Falckenburgiana* obstringunt. in istis nimirum post *Theopompi* verba haec continentur: καὶ μὴν καὶ Κηφισιδώρου ἐν υἰκοπόντος· σπονδὴ δὲ παρὰ τῶν ὀλκάδων καὶ καταφαντισγός· priora facile reficimus: καὶ μὴν καὶ Κηφισιδώρου ἐν Ἰῆ εἰπόντος. *Cephisodori Comici* *Suem* fabulam inscriptam laudat et *Athenaeus*. de sue Boeotia, ὑῖ Βοιωτία.

res est e *Galenii Protreptico*, *Pindaro*, *Themistio* aliisque pernota, quale quid fabulae causam potuit dare. Cetera, neque diffiteor, nos torquent. id manifestum est τὸν φρυγία conspici debere in hoc loco; eius enim gratia attulerat *Pollux*. qui cum lateat, unde melius erui posse existimas quam ex φαντισγός? an igitur scribendum, σπονδῆ δὲ παρὰ τῶν ὀλκάδων, κατὰ φρυγίης: sed ego ingenue fateor, me non esse loco sanando; eat igitur, et alium sibi σωτήρα quaerat. Etsi vero haec haberemus integra, tamen ne sic quidem omnibus absolutum numeris hunc locum putarem, siquidem et illa, quae de μάττα, intricata et imperfecta scrupulum iniiciant, etsi ferme non dubitem quin μάκτρα vera sit lectio, haeremus scilicet, ubi nos MSS. deserunt.

110.

μάτταν] *Interpr.* μάκτραν legit. SEB.

μάτταν] Forte inde est *matella vas aquarium et matula* apud Latinos. eadem affert *Salmasius*. KUEHN.

μάτταν] Facile μάκτραν cum interprete mihi arrideat; scilicet ἐντεῦθεν εἰρησθαι quosdam μάκτραν putare quoque ait. et supra VI, 64. μάκτρα addita fuit φρυγίῳ et κοδομείῳ· καὶ μάττειν δὲ, ait, καὶ μάκτρα, οὐ ἔματτον. Sane si MS. noster hic non deficeret, forte adhuc melius restitueret ista. vulgatum sane me ignorare fateor. IUNG.

σκαμέλλαν.] σ videtur repetitum a voce Ῥωμαίοις. *Ovidius* enim lib. IV. *Fastorum* *camellam* vocat. Idem sentit *Salm.* KUEHN.

σκαμέλλαν.] *Magnus Scaliger Coniectan.* ad lib. V. *Varr.* de L. L. haec proferens σκάμιλλαν habet, et apud *Ovidium* in illo, de *Paganalibus*:

*Dum licet, apposita velut in crateri camella
lac niveum potes, purpureamque saram.*

Camella, ait, ea est, quam *Pollux* σκάμιλλαν vocat: ἐντεῦθεν εἰρησθαι λέγουσι καὶ τὴν παρὰ Ῥωμαίοις σκάμιλλαν. Sed quid moror? *Salmasius* noster, lege κάμιλλαν, ait, perperam τὸ σίγμα adhaesit huius vocis initio ex fine praecedentis. Nil verius; et pignore contenderem MS. nostrum, si hic non castratus esset, hoc adprobaturum ἀντογραφεῖ. Eam voculam vero, *camellam* inquam, et inter ea verba, quae, ut ait, oppido quam finxit praelicenter in suis mimis *Laberius*, retulit *Agell.* XVI. *Noct. Att.* 7. IUNG.

σκαμέλλαν.] Verissime *Salmasius* καμέλλαν extrita litera σίγμα scribi sancivit. in textu sic emendavimus, siquidem

opinionī *Salmasianae Falckenburgii Codicis* accedat auctoritas.

ἴπνοι] *Supra VII, 22. ἴπνος, baroytonωs.* SEB.

κριβανίται] *Qui toti solidique sunt in cribano tosti.*

KUEHN.

ἐν Ἀριστ. Ἀχαρν.] *Vid. cum Schol. 265.* SEB.

ἐν Ἀριστ. Ἀχαρν.] *Aristophanis versus adscribere placet, non longe ab initio Acharnensium:*

εἴτ' ἐξένιξε, παρετίθει δ' ἡμῖν ὄλους
ἐκ κριβάνου βοῦς. *Di. καὶ τίς εἶδε πάποτε
βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.* IUNG.

ξύλα καύσιμα] *Vid. supra VI, 91.* SEB.

ξύλα καύσιμα] *καύσιμον in Glossis, arsibile, cremabile.*

KUEHN.

κληματίδας] *Glossae: κλήματα ξηρά, sarmenta: item, cremium, φρύγανον.* KUEHN.

ἐκκαύματα] *ἐκκαύματα dicuntur omnia igni concipiendo alendoque nata. Sophoclis versus legerem:*

συνέλεγον τὰ ξύλα ὡς ἐκκαύματα.

Colligebam ligna ad ignem incendendum. KUEHN.

ἐκκαύματα] *ἐκκαύματα supra VII, 109. plane aliter, ubi mihi visa lectio, quae hic, probior.* IUNG.

ἐκκαύματα] *In arduo versamur et difficili loco, cuius saeplebrae quantum negotii doctissimis Commentatoribus fecerint, perspicui potest e notatis ad VII, 109. ubi sanequam non recte de margine Kuehniāno ἐκλυμάδες textui sunt insertae. nos id omne facile expediemus, quod antequam a nobis praestetur, sciendum est, Kuehniūm, cum prius ἐκκαύματα probaret, ut ex notis eius est manifestum, postea mutasse sententiam, et in diversam opinionem abiisse. hoc ego cognovi ex istis, quae praestantissimus Lederlinus ad Indicem Polluceum adscripsit e Cl. Kuehnii schedis: In notis quidem putavi locum illum corrigendum esse ex libro X. iam vero video nihil mutandum, et lib. X. reponendum esse hoc vocabulum in suum locum hoc modo: καὶ ἐκλυμάδες, εἰπόντος etc. συνέλεγον ξύλα, ὡς ἐκλυμάδων· colligebam ligna, quasi retrimentorum: venit a λύμα purgamentum; idemque est, ac ἀπολυμάδες· ἀπὸ enim et ἐκ mutuas operas sibi tradunt: cremium et crematorium e Glossis dixeris. Damnata Kuehnii secundis curis sententia mihi perplacet, eamque esse veram rebus vincam necessariis. In hoc quidem Pollucis loco nihil est a MSS. auxilii, siquidem nec loco nec tempore commodo ope sua nos destituant improba nescio quorum malitia mutilati. supra tamen VIII, 101. pro*

spuriiis ἐκλυμάσι ἐκκαύματα nobis reddebant, quos cur non potius quam editorum corruptam lectionem sequamur? analogiam etiam in ἐκκαύματα reperio, significationisque rationem, quae prorsus nulla, nisi me fallo, apparet in ἐκλυμάδες. quod enim de lignorum retrimentis *Kuehnius* in medium profert, parum huc quadrat. contra ea quis vel mediocri in Graecis peritia non facile videat *cremia* vel ξύλα καύσιμα vocari appositissime ἐκκαύματα, ἀπὸ τοῦ ἐκκαίεσθαι, quod focus ingesta comburantur? porro vocem probatissimorum et κεκριμένων auctorum usus tuetur, quod si quis de ἐκλυμάσι potuerit adnotare, rem omnem lubentissime dederō. en vero *Diodorum Siculum*, qui prorsus opportune vocabulum hoc usurpat *Biblioth. lib. II. p. 95.* ubi laetissimum in Arabia felici fructuum omnis generis optimorum proventum collaudat: τοῦ δὲ κόστου καὶ κασίας, ἔτι δὲ κινναμόμου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων χόρτοι καὶ θάμνοι βαθεῖαι τοσαῦται πεφύκασιν, ὥστε τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις σπανίως ἐπὶ βωμὸν θεῶν τιθέμενα, παρ' ἐκείνοις καὶ κριβάνων ὑπάρχειν ἐκκαύματα, καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις μικρῶ δείγματι ὑπάρχοντα, παρ' ἐκείνοις σιβάδας οἰκτικὰς ἐπὶ τῶν οἰκιῶν παρέχεσθαι. totum *Diodori* locum apposui, ut ipsa de re vocisque notione clarius constaret. in illo sane κριβάνων ἐκκαύματα sunt, quae in focus ad ignem faciendum coniciuntur, qua significatione hanc vocem adnotare voluit *Pollux* et *Sophoclis* auctoritate munire. facessant igitur e *Polluce* istae ἐκλυμάδες, et tanquam purgamenta foras eiiciantur. Sed ego tamen ne sic quidem vindicatis ἐκκαύμασι locum penitus emaculatum reor. quid enim ὡς ἐκκαυμάτων? mihi multo sanior illa lectio visa est, quam exhibuit *Falckenburgii* praestantissimus *Codex lib. VII.* ὡς ἐκκαύματα, quam nemo non intelligit, quamque adeo dignam putavi quae textui reponeretur. Praeterea ξύλα καύσιμα, quorum et hic *Pollux* mentionem fecit, sunt apud *Philonem Βελοπ. V. pag. 90.* et *Scholiam Aristophanis ad Vespas*, ubi explicaturus, quid ἰπνὸς et Ἰπνια sint, haec inter alia scribit, ἢ τὰ πρὸς τὴν κάμινον ἐπιτήδεια καύσιμα. eadem et φρύγανα vel φρύγανα καύσιμα. hinc φρυγάνων πλῆθος in *Actis Apost. c. XXVIII.* et quem Romani lignationem, Graeci solent appellare φρυγανισμόν. *Pherecydes* apud *Nostrum* segm. 128. ἐπὶ φρυγανισμόν ἐξελθεῖν. *Arida ligna* dicere licet cum *Horatio lib. III. Od. 17.* — dum potes, aridum compone lignum —. Quod in textum reposuimus post χοῆσιν *Sophocleam*, e *Codice Falckenburgiano* est, pro προσδέσειεν legendum puto προσδήσειεν. ista forsitan in melius refingent qui nec otio nec ingenio destituuntur.

συνέλεγον] Vid. supra VII, 110. SEB.

111.

* κόρμους, σχ. etc.] MS. καὶ κόρ. καὶ σχ. interpres κορμούς storeas vertit, quasi φορμούς legeretur. SEB.

* κόρμους, σχ. etc.] C. A. qui in προσθετέον iterum pergit: δαδία κορμούς σχ. σχ. πένκας λαμπάδας, πανούς, ἄνθρακας, μαρίλην, μαρίλαν ἐκάλουν τὸν χνοῦν τ. ἄ. C. Salmas. καὶ κ. καὶ σχ. καὶ σχίζια· pro κορμούς Interpr. legit φορμούς, storeas: sed non opus est correctione: κορμός ξύλον in *Glossis* est truncus, codex, praecipue aptus ad servandum ignem in foco: σχίζαι scandulae, leg. schidiae. assulas vocat in marmore *Vitruvius* lib. VII. cap. 6. pro χνοῦν ἄ. legitur Codici *Vossiano* ascriptum, χνοῦν· sed malim vulgatum; μαρίλη enim est tenuissimus pulvis carbonum. *Scholia Aristoph.* τέφραν τὴν ἐξ ἀνθρώπων vel σποδιὰν vocant, quod est idem ac χνοῦς, lanugo quasi carbonum, quamvis et χνοῦς eodem tendat. KUEHN.

* κόρμους, σχ. etc.] MS. *Seberi*, ut ex eius notis video, habet, καὶ κόρ. καὶ σχ. et malim, quamvis leve hoc nimis, ita interponi singulis: καὶ κορμούς, καὶ σχίζας, καὶ σχίζια, καὶ π. de veritate vero lectionis in κορμούς non dubitandum existimo, quicquid interpres more suo deliravit. Habes certe et supra VII, 109. ita inter καύσιμα, adfertque χρῆσιν ex *Poeta*. IUNGERM.

* κόρμους] Bene *Iungermannus* monuit, non esse dubitandum, quin vox illa sit germana. *Hesychius* inter alia κορμὸν exponit, τὸ εἰς βραχὺ συντετμημένον ξύλον· scripsimus autem ut in *Seberi* MS. καὶ κορμούς, καὶ σχίζας etc. In *Glossis* Σχίζια, talia: sic et σχίδαξ, quam vocem *Hesychius* κλάσμα ξύλου exponit. de σχίζαις autem id notandum est, quod frequentissime soleant usurpari de lignis fissilibus, quae aris ad accendendas victimas imponebantur. ita *Comicus* in *Εἰρήνη*· Σχίζας δευρὶ τιθέναι· ubi haec *Scholiastes* habet: σχίζας κροῖως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τιθέμενα ξύλα ὡς καὶ Ὀμηρος· καίτε δ' ἐπὶ σχίζῃ γέρον· ad *Homerum* similia scribit *Eustathius*. pari modo et eleganter *Apollonius Rhodius* *Argon.* I. v. 435. postquam omnia rite ad faciendum sacrificium paraverant, Καῖον ἐπὶ σχίζῃσι—haec autem ligna vel σχίζαι, ut dixerat in praecedentibus v. 405. erant Φίτροι ἀζαλέης ἐλαίης—ex quibus et eruditissimos viros opinionis falsos esse perspicis, qui ramos oleaginos aris imponi negarunt. De μαρίλη, sic enim plerumque scribitur, non μαρίλη, *Galenus* in *Gl. Hippocr.* Μαρίλη, ἣν οἱ πολλοὶ θερμοσποδιὰν ὀνομάζουσι. Adde *Erotianum* in *Μαριληνοὶ* et *Schol. Aristoph.*

καὶ ἱπνοῦς] Atqui segm. praec. ἱπνοὶ iam allati fuere. mihi nihil succurrit. Quid si καὶ πνιγέας? πνιγεὺς enim et κλιβανός apud *Hesych.* et supra VII, 110. Sed magis prope forte τῇ ὕλῃ ταύτῃ coniectari potest scripsisse καὶ λαμπάδας, καὶ πανοῦς καὶ φανοῦς, καὶ ἀνθρ. Sic πανός et φανός segm. 117. iuncta invenies. Sed alii haec emendabunt rectius. IUNG.

καὶ λάρκους τούτους προσον.] καὶ λάρκους τούτοις προ. ut in MS. λάρκος barytonos etiam *Suid.* et *Aristoph.* cum *Schol.* fol. 276. et 2-7. *Hesych.* autem oxyt. λαρκός. SEB.

καὶ λάρκους τούτους προσον.] Emenda omnino cum *Seberi* MS. λάρκους τούτοις προσον. Sic supra segm. 105. προσονομαστίον δὲ τούτοις καὶ πέλυκα. Distingue vero προσονομαστίον, καὶ λαρκίδια, τὰ ἀγ. nam τὰ ἀγγεῖα τῶν ἀνθρώπων tam ad λάρκους quam λαρκίδια pertinent. IUNG.

καὶ λαρκίδια] C. A. λαρκίδια, καὶ τὰ ἀ. τῶν ἀ. *fiscellas carbonarias.* KUEHN.

καὶ λαρκίδια] *Falckenburgiani* Codicis beneficio textum habemus vocula λάρκια locupletiores: λάρκος, λάρκιον, λαρκίδιον, ut δίφρος, δίφριον, διφρίδιον. neque male fecisse dixero, si quis illam vocem *Hesychio* restituat: Λαρκόν, πλέγμα φορμῶ ὅμοιον. ἐν ᾧ ἀνθρακας ἔφερον, ὅτε δὲ καὶ ἰσχάδας. λάρκιον ibi legere malim; nam λαρκός subiicitur cum hac interpretatione, ἀνθρώπων φορμός. est et apud *Suidam*, qui unum alterumve locum *Aristophanis* ad hanc rem notavit, et *Harpocrationem*, qui vocabulum hoc e *Lysia* adnotat, et interpretatur φορμόν εἰς ὃν ἀνθρακας ἐνέβαλον. Solebat autem vas illud operculo quodam integri, cui nomen ἐπιλάρκισμα. id ego ex *Etymologo* didici: Ἐπιλάρκισμα, λάρκου βύσμα. λάρκος δὲ ἀγγεῖον ἀνθρώπων πλεκτόν. Ῥητορικὴ.

Ἄριστοφ. etc.] C. A. ὡς Ἄριστοφάνης. reliqua desunt in eodem Codice. KUEHN.

Ἄριστοφ. etc.] *Aristophanis* locus in *Acharnensibus* hic credo est:

ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.

Quod antea λάρκον dixerat:

ὡς ἀπωλόμεσθ'. ἔ λάρκος δημότης ὃδ' ἔστ' ἔμοι. IUNG.

Εὐρ. μ. εἰρ. ἐν Αὐτ. Σατ.] De *Euripidis Autolyco Satyrico Casaub.* lib. I. de *Sat. Poës.* c. 5. qui habet hic λαρκαγωγούς, ut certe emendandum est, non λαρογωγούς, ut vulgo est. IUNGERM.

λαρκαγωγούς.] Malim λαρκαγωγούς. KUEHN.

λαρκαγωγούς.] Quin λαρκαγωγούς scribendum sit, nemo dubitabit, eoque pacto textum restitui. quae adiecimus ad

vulgata Codici *Falckenburgiano* debentur, qui clarissimis haec literis, quod insolens est, exhibebat. *Alexidis* σπονδοφορικὸν non alio quam hoc *Pollucis* loco citatum legisse memini. retulit etiam hinc *Meursius* in Indicem fabularum *Alexidis*. si tamen MSS. hoc loco non essent mutili, forsitan longe aliam lectionem haberemus. σπονδοφορικός parum conveniens fabulae titulus mihi videtur, sed orationi aptissimus, λόγος σπονδοφορικός. si *Alexidi* *Lysiam* sufficere liceret, haberemus orationis auctorem: *Lysiam* certe *Grammatici* in testimonium advocant, ubi de λαρκῶ dicunt. sed ego ne mihi iustum temerarii nomen conciliem, si *Alexis* germanus sit et retinendus, malletm equidem Σπονδοφόρω. in adducta vero χρήσει ἀνθρακηρῶν omnino restituendum duxi, cuius ratio nemini paulo peritiori latere potest: λαρκὸς τῶν ἀνθρακηρῶν loquendi formula quam aliquoties offendimus. *Aristophanes* supra: κοπίς τῶν μαγειρικῶν· et alibi λεκίς τῶν πηλινῶν.

Ἄριστ. etc. τὸν * ἀνθρακιρῶν.]

— Ἄριστογείτονα

τὸν ῥήτορ' εἶδον λάρκον ἡμφιεσμένον
τὸν ἀνθρακ.

Pro ἀνθρακιρῶν autem an reponendum ἀνθράκων, vel ἀνθρακίων vel ἀνθράκιον, vel quid tandem? SEB.

Ἄριστ. etc. τὸν * ἀνθρακιρῶν.] Pro ἀνθρακιρῶν legerem ἀνθρακηρῶν· λάρκος ἀνθρακηρῶν est corbis ex vasis, quibus strues carbonariae coacervantur, et hinc inde differuntur, *Salm.* leg. τὸν ἀνθρακηρόν. ego potius lego τῶν ἀνθρακηρῶν. KUEHN.

Ἄριστ. etc. τὸν * ἀνθρακιρῶν.] Quid si pro τὸν ἀνθρακιρῶν legamus καὶ ἀνθράκιον? quod exponit *Hesychius* Μικρὸν τριπόδιον· et πᾶσαν μικρὰν κάμινον. Sed magis placet retinere vulgatum, ita tamen ut scribamus, τῶν ἀνθρακηρῶν· id est, *vasculum carbonarium*: ἀνθρακηρός puto ut καματηρός, vel ἀνθηρός· vel si omnino analogiam urges, μελιτηρός non adeo absimili forma erit; et ut μελιτηρὸν ἄγγειον, ita et ἀνθρακηρόν, credo, dicere possumus. Sic et μυρηρὸν ἄγγος. Versiculi itaque concinnandi, ut *Seberus* fecit, et ultimus, si placet, scribendus:

— Ἄριστογείτονα

τὸν ῥήτορ' εἶδον λάρκον ἡμφιεσμένον
τῶν ἀνθρακηρῶν —

Λάρκωντῶν ἀνθρακηρῶν, pari plane forma, ut et *Aristophanis* Ἰήρα supra segm. 104. attuli, κοπίδι τῶν μαγειρικῶν. Sed cur ἀνθρακηρῶν addit? In promptu causa; et alii enim λάρκοι

erant, ferebant interdum in iis σκευαρίοις etiam *caricas*. Index Hesychius: Λαρκόν, πλέγμα φορμῶ ὅμοιον, ἐν ᾧ ἀνθρακας φέρουσιν, ὅτε δὲ καὶ ἰσθάδας. Habes itaque iam λάρκον ἰσθαδοφόρον: habes et ἀνθρακηρόν, si admittis, ἤγουν ἀνθρακοφόρον. IUNG.

112.

περὶ τῶν τοῦ ἀστ. σκ.] C. A. περὶ σκευῶν ἀρτοποιῶν. Salm. ἀρτοποιικὰ σκευή. ΚΥΕΗΝ.

ἀρτοπτειὸν etc.] Salm. C. ἀρτοπτειὸν μὲν τὸ ἐ. τίνων ὁ οὐδὲν καλύει: dein in C. A. textus incipit: ἀρτοποιῶν σκευή· ἀρτοπτειὸν μὲν τὸ ἐργαστήριον, ὡς τινες, καὶ ἐν ᾧ τοὺς ἄρτους ἐνοπτῶσι ὁ νῦν ἀρτόπτην κ. ἐκ δὲ τῶν ἀρτοποιικῶν etc. ita C. A. ΚΥΕΗΝ.

ὡς τινες ὠνόμασαν] MS. τινῶν ὀνομαζόντων. SEB.

ὡς τινες ὠνόμασαν] Si hanc lectionem retinendam dicas, inconcinna sane erit σύνταξις, et videtur verbum deesse. Sin MS. Seberi scripturam, quam indicavit, τινῶν ὀνομαζόντων, receperis, omnia cohaerebunt rectius. videtur igitur scribendum et distinguendum: προσρητήριον, ἀρτοπτειὸν τὸ ἐργαστήριον τινῶν ὀνομαζόντων, οὐδὲν καλύει καὶ τὸ σκεῦος, ἐν ᾧ τοὺς ἄρτους ἐνοπτῶσιν, οὕτω καλεῖν, ὃ etc. Sic sane commodum sensum eliciamus. Si, ait, praeter coquinaria vasa et panificium addenda sunt, quum quidam ipsam officinam ἀρτοπτειὸν vocent, nil obstat, quo minus et ipsum illud vas, in quo panes coquere solent, ita adpellemus, quod nunc ἀρτόπτην nominant. De hac Iunius Nomencl. Artopta, Plauto, Uten-sile assandis torrendisque partibus accommodum, ἀρτόπτη Polluci. De qua re plura Turneb. XIV. Advers. 5. IUNG.

ὡς τινες ὠνόμασαν] Utamur istis, quae sunt ad manus, adminiculis. Codex Seberi MS. τινῶν ὀνομαζόντων habet, quae mihi lectio iuxta cum Iungermanno longe concinnior et aptior vulgata fuit visa; eam igitur in textu reposui. Ἀρτοπτειὸν, credo, rarissime invenies. ἀρτόπτην usurpavit Arrianus in Epicteticis, et inde Romanos derivasse constat artoptam, quod vocabulum apud Iuvenalem Sat. V. Gl. Isidori: Figella, artopta, vasis genus. Πλάθανος vocem esse Doricam adnotavit Corinthus de Dial. Dor. id autem ego dixero potius de feminina forma πλαθάνη, siquidem illam adhibuisse reperiam Theocritum Eid. XV. vers. 114. ubi Scholiastes: πλαθάναι δὲ, ἐν αἷς διαπλάττουσι τοὺς ἄρτους.

πλαθάνους] Vid. supra VI, 74. SEB.

πλαθάνους] Si haec vera lectio, diciturne itaque et ὁ πλάθανος, ut alia eiusmodi utriusque generis? Vide tamen

an non πλάθανον legendum sit. Certe sic *Noster* supra VI, 74. ἔνθα δὲ ἐπλάττοντο οἱ ἄριοι, πλάθανον· ὁμοίως δὲ καὶ οὗ ἐπλάττοντο. Prorsus geminus locus huic. Et addit hic aliam adhuc notionem ἐφ' ᾧ. *H. Steph.* in suo Codice ἐφ' οὗ adscripsit, quia sic *Hesychius*. et placet. tres itaque significatio- nes ἐν τῇ ἀρτοποιικῇ habebit πλάθανον. Prima, ἐργαστήριον ἐνθα ἐπλάττον· altera, σκεῦος, ἐν ᾧ, tertia, σκεῦος, ἐφ' οὗ, de qua et *Hesychius* exponit: Πλάθανον, κύκλον ἐφ' οὗ πλάσ- σουσιν ἄριους καὶ πλακοῦντας. *H. Iunius* fingit et aliam, quod ubi apud *Pollucem* legerit, me fugit. Ita enim in *No- mencl.* scribit: *Testus Cat. Pictile sub quo testuacea et pla- centa concoquuntur, subiecto impositoque igni: πλάθανος Do- rice et πλαθάνη Polluci.* Sed libet quaerere ubi? Certe πλάθανον et supra *Noster* habet VII, 22. JUNG.

ὥστε καὶ ἐφ' ᾧ etc.] Legerem cum *Interprete* ὡς τὸ καὶ ἐφ' ᾧ τ. ἄ. ἔ. ΚΥΕΗΝ.

ὄνος * ἀλέτων] Supra VII, 19. ὄνος ὁ ἀλέθων, MS. ὄνος ἀλέτων. *Xenoph.* libr. I. ἀναβάσ. f. 256. οἱ δὲ ἐνοικοῦντες ὄνους ἀλείτας περὶ (al. παρὰ) τὸν ποταμὸν ὀρύττοντες καὶ ποιοῦν- τες. SEB.

ὄνος * ἀλέτων] C. A. ἀλετῶν· supra VII, 19. ἀλεθῶν. Codici *Vossiano* ascriptum est, ἀλείτων· pro μίλη priori C. A. μύλα· male *Salm.* ὄνος ἀλείτω καὶ μύλη. ΚΥΕΗΝ.

ὄνος * ἀλέτων] Scribamus, ὄνος ἀλείτων· ut supra cum *Seberi* nostri MS. nec meo refragante, tandem placuit. JUNG.

ὄνος * ἀλέτων] Bene *Iungermannus* refinxit ἀλείτων· sic et *Falckenburgii* Codex, nisi quod accentu minus recte po- sito, ἀλετῶν.

καὶ μυλήχορον.] Duae huius versiculi copulae absunt a C. A. ΚΥΕΗΝ.

παυσικάπη] Sic supra VII, 20. Hic pr. ed. παυσικά- πτη. SEB.

ὠνόμαζον.] Post ὠνόμαζον statim est ὀβελοὶ in C. A. etc. ΚΥΕΗΝ.

113.

καρδοπέω] Pr. ed. καρδόπη, mendose. *H. Steph.* SEB.

καρδοπέω] Etiam hic ad oram in suo Codice restituerat *H. Stephanus*; et patet ex praecedenti καρδοπέων. JUNG.

ὀβελοὶ] Puta pro ὀβελίαις ἄριοις, de quibus supra VI, 75. JUNG.

σπάλαθρον] Vid. supra VII, 20. SEB.

σπάλαθρον] Pro σπάλαθρον cum MS. *Seberi* supra pla-

cuit potius σπάλανθρον, ut et MS. noster supra VII, 22. habebat. IUNG.

ἀπομάκτρα] Haec et supra ita iuncta IV, 170. ubi de iis quid dixi. IUNG.

μέδιμνος] C. A. μέδιμνον, ἡμιμέδιμνον· ita et C. Salm. ΚΥΕΗΝ.

καὶ παρὰ Κλέωνι etc.] C. A. καὶ παρὰ Κλέων τῷ μ. etc. καὶ παρ' Ἰηπώνακι etc. eandem lectionem habet notis in b. l. Salm. ΚΥΕΗΝ.

καὶ παρὰ Κλέωνι etc.] Iam optare licet MS. nostri paginam excisam. Sed bene explet hoc ἔλλειμα egregie supra IV, 170. ubi κύπρον δὲ τὸ οὕτω καλούμενον μέτρον, εὔροις ἂν παρὰ Ἀλκαίῳ ἐν δευτέρῳ μελῶν· ne dubita itaque emendare: καὶ παρ' Ἀλκαίῳ τῷ μελοπ. Et eat ille Paphlago in malam crucem. Κύπρος vero bene ex Hesychio confirmat Seberus noster; H. Stephanus enim hic adscripserat κύπρον· additque quod ita supra IV, 169. Sed non obstat iste locus, immo pro nobis est. ait enim, ut modo adscripsi, κύπρον δὲ εὔροις· ubi κύπρον accusativus potest esse a κύπρος, et est certe. quae enim adduntur τὸ οὕτω καλούμενον μέτρον, adduntur ἐξηγητικῶς, nec ad genus κύπρον indicandum quidquam faciunt, ut etiam supra indicavi. Et H. Stephanum hic non emendare, sed varietatem, quam putavit esse, indicare voluit. κύπρος et apud Eriphanium exstare Hostus adnotavit libr. I. de Mensur. cap. 1. IUNG.

καὶ παρὰ Κλέωνι] Non minus ingeniose quam vere ex alio simili Pollucis loco hunc Iungermannus emendavit, nec quisquam, credo, cui mens sana et rei Criticae sapor, in dubium revocabit, quin ita reponi debeat in textu, accedunt Excerpta Falckenburgiana, quae manifesto Cleoni huic spurio Alcaeam substituunt. Meursius in Bibliotheca Graeca Cleones habet duos, alterum, qui scripserit Argonautica, alterum, qui Alexandrum fuerit secutus, et libellum ediderit περὶ λιμένων· sed illi nihil quicquam ad Pollucem pertinent. Κύπρον Hesychius exponit μέτρον σιτήριον (an σιτηρόν? sed nihil opus est; habuimus enim etiam in Polluce ἄγρος μελιτήριον) ἢ κεφάλαιον ἀριθμοῦ. Cifras nos vulgo vocamus; nam eo referenda posterior explicatio. Ponticis istius vocabuli usum adsignat Eriphanus: Κύπρος παρὰ τοῖς αὐτοῖς Ποντικοῖς μέτρον ἐστὶ μοδιῶν β. ut ἡμίκυπρον igitur modio fuerit aequale. Ferme praeterieram, quod et in Falckenburgii Codice ἡμίκυπρον extet, cum antea ederetur ἡμίκυτρον.

κύπρος.] *Syll.* ascr. κύπρον. Sed et *Hesych.* Κύπρος, μέτρον σιτήριον etc. *SEB.*

ἡμίκυπρον.] *Salm.* C. ἡμίκυπρόν· διχοίνικον καὶ ἡμιέκτον. *KUEHN.*

ἡμίκυπρον.] Sic et *Hesych.* Ἡμίκυπρον, ἡμισυ μεδίμνου. *Migor* ergo *Hostum* lib. I. de *Mensur.* c. 16. in ἡμικύπριον, tam ex *Hesychio*, quam ex hoc loco nobis oggerere ἡμικύπριον. *IUNG.*

ἡμιέκτον] *Scribendum* puto ἡμιεκτέον, ut supra VI, 160. quoque ex *Aristophanis* *Πεφέλαις* adduxit. Versus certe in quibus tam διχοίνικον, quam ἡμιεκτέον apud *Aristophanem* esse dicit, in dicta Comoedia sunt hi:

ὑπ' ἀλφिताμοιβῶν παρεκόπην διχοίνικω.

Et statim, ubi etiam intercessit, οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου·

εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον. *IUNG.*

ὑγρῶν etc.] C. A. ὑγρὸν etc. ξηρὸν δύναται δὲ etc. ὑγρὸν et ξηρὸν etiam *Codicis Vossiani* est, a nescio cuius manu ascriptum. *KUEHN.*

καὶ τρεῖς κοτύλας] *Emenda*, καὶ δύο κοτύλας σίτου, non τρεῖς. supra idem locus VI, 195. recte editus est. Locum historici libet et hic adscribere, qui est extremo lib. VII. *Ξυγγο.* ἐδίδοσαν γὰρ αὐτῶν ἐκάστῳ ἐπὶ ὀκτώ μῆνας κοτύλην ὕδατος καὶ δύο κοτύλας σίτου. *IUNG.*

καὶ τρεῖς κ.] Ex rei veritate et emendatione *Kuehni* textum restitui. id et alibi a nobis in hac eadem re factum est.

114.

τριημόριον] *Choenix* nempe tres continebat cotylas. Sic supra IV, 168. κοτύλη, τὸ τρίτον τῆς γοίνικος. *IUNG.*

ἀρτοποιικόν] Pro ἀρτοποιικόν malim legere ἀρτοποιικῶν· id est, τῶν ἀρτοποιικῶν σκευῶν· vel ἐν ἀρτοποιικῶις σκευαρίοις. *IUNG.*

καὶ τηλία] *Copulas* non habet C. A. *KUEHN.*

τὸ ὑπόθημα] C. A. καὶ τονπόθημα (pro καὶ τὸ ὑπόθημα) ὑφάμενον· ὡς Ἀ. ἐν ἀργύρῳ ὑπερον κόσκινον. *KUEHN.*

τὸ ὑπόθημα] Ad hoc respexit et *Hesychius*, ubi ὑφόμενον exponit, καὶ ὑπόθημά τι. *IUNG.*

ὑπερον] Vid. supra VII, 107. *SEB.*

ὑπερον] Qui saevissimam *Anaxarchi* poenam literis tradiderunt, saepius hac voce utuntur. *Plut.* de *Virtute Morali*: ὁ μὲν γὰρ (*Nicocreon*) ὑπέροις σιδηροῖς κατέπιπτε καὶ κατέκοπτεν ἐκείνον· similiter *Clemens Alexandrinus* et *Theodoretus*, quos omnes adduxit eruditiss. *Menagius* ad *Dioge-*

nis Laërtii IX, 59. Κρησέρα excussam cribro farinam excipiebant. meminit Aristophanes in Έκκλησ. Ἄλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα; ibi Commentator antiquus περιβόλαιον τῶν κοφίνων exponit, videndus in Gloss. Hippocraticis Galenus: apud Erotianum male editur κρησέρα pro κρησέρου. Ἐφ' ὅλμιον Aristophanem in Anagyro dixisse suppositorium mortarii notavit Pollux noster. Hesychius et aliam huius vocabuli notionem adfert. eius verba lubet adscribere: Ἐφ' ὅλμιον, μέρος τι τοῦ ἀνλοῦ πρὸς τῷ στόματι, ἢ αἱ γλωττίδες, καὶ ἰπόθεμά τι.

καὶ κρησέρα] C. A. κρησέρους κρησέριον ἄλ. C. V. ascriptum κρησερούς. Salmas. κρησέα. KUENEN.

ἀλευρότησις.] In Labbaei Codice hic reperio adnotatum: a voulter. ἀλευρότησις. Hesych. Etymol. Pollux. supra etiam Noster haec VI, 74. IUNG.

καὶ ἐν τοῖς Δημοπραταῖς] MS. καὶ ὡς ἐν τ. Δημοπραταῖς. SEB.

καὶ ἐν τοῖς Δημοπραταῖς] C. A. καὶ ὡς ἐν τοῖς Δημοπραταῖς etc. habet et Salmas. Δημοπραταῖς. KUENEN.

καὶ ἐν τοῖς Δημοπραταῖς] Scribe Δημοπραταῖς. quamvis plane mallet, ut Seberus in suo MS. fuisse ait, καὶ ὡς ἐν τοῖς Δημοπραταῖς etc. IUNG.

ὁ δὲ Ἀριστ. ἐν Σκ. κατ. etc.] MS. καταλ. ἔφη, ὡσπ. SEBERUS.

ὁ δὲ Ἀριστ. ἐν Σκ. κατ. etc.] C. A. ὡς ὁ Ἀ. ἐν Σκηναῖς κατυλαβούσαις. consentit Salmas. C. KUENEN.

ὁ δὲ Ἀριστ. ἐν Σκ. κατ. etc.] Post καταλ. cum MS. Seberi videtur addi posse vocula ἔφη. IUNG.

ὁ δὲ Ἀριστ. ἐν Σκ. κατ.] E MS. Seberi Iungermanno non refragante, additum in textu ἔφη.

κόσκινον αἰρόπινον] αἰρόπινον habet et Suidas. Hesych. Αἰρόπινον. id est, cribrum quo ventilatur frumentum, ut lolium inde separetur; αἶρα enim lolium est, et πῖνος sordes, quod scilicet sordesceret lolii inquinamentis, αἰρόπινον dictum est hoc cribrum. Salmas. C. V. αἰρόπινον. atque ita apud Hesych. scriptum est. KUENEN.

κόσκινον αἰρόπινον] Quid in ipsa Aristophanis χρήσι αἰρόπινον? sed Hesychius quoque explicat; quamvis apud eum ita legatur: Αἰρόπινον, σκοτεινόν, καὶ τὸ κόσκινον ἐν ᾧ πυροὶ σήθονται. ubi Sylburgius emendat αἰρόπινον. sicut et iam H. Steph. in Thesouro, quem vide ex Suid. et Etymol. dictum enim ἀπὸ τοῦ αἶρειν τὸν πῖνον. IUNG.

περὶ λύχνου, etc.] Integer titulus abest a C. A. dein textus: λύχνοι δὲ ἐπὶ τ. καὶ δίμυξοι, τρίμυξον τοῦ δὲ λυχνίου etc. vid. supra lib. VI. c. 18. KUEHN.

Φιλωνίδου etc.] *Philonides* in *Cothurnis* ab *Athenaeo* lib. XV. extremo citatur quoque eundem locum respiciente, ut observavit *Casaub.* ult. Anim. ult. Meminit eiusd. fabulae et *Suidas* in *Φιλωνίδης*. IUNG.

Φιλωνίδου δὲ ἐν τοῖς Κοθ. etc.] De *Philonida*, eiusque *Cothurnis* alibi supra diximus; *cothurnum* calceamenti fuisse genus, quod pedibus utrisque sine molestia possit aptari nemo nescit. inde ingenio volubili et inconstanti homines sic dicti. *Therameni* eam ob causam *Cothurni* cognomen adhaesisse referunt. an in hunc et alios similis ingenii homines *Philonidem* illa fabula lusisse existimabimus? constituet illa de re quod voluerit lector. Post *Philonidae* χρῆσιον contextum auximus e Codice *Falckenburgiano*, in quo ista liquide perscripta erant: Μεταγένης δὲ δίμυξον δὲ ὡς ἐγὼ δοκῶ. quae eadem addidit etiam hic Codex VI, 18. *Metagenis* autem huius locus extitit in *Φιλοθύτη*, ut ostendit *Athenaeus* XV. cap. 20. Μνημονεύει τοῦ δίμυξου λύχνου καὶ Μεταγένης ἐν Φιλοθύτη, καὶ Φιλωνίδης ἐν Κοθόρνοις. unde simul elucet, verissimum esse et praeclarum hoc *Falckenburgiani* Codicis augmentum. Lampadis *μυκτῆρ* et *μύξα* quid sit apud Graecos, nemo paululum humanior ignorabit. prius vocabulum usurpavit *Aristophanes Ecclesiaz.* v. 5. alterum *Aratus* in hisce — λύχνοιο μύκτες ἀγέρονται περὶ μύξαν. hinc igitur λύχνοι δίμυξοι, quorum forma rerum antiquarum studiosis est pernota, et τρίμυξοι licet et cum *Martiale* λύχνον πολύμυξον, *lucernam polymyxam* dicere; illa enim *Epigrammatis* 41mi lib. XIV. est inscriptio, ubi et *myxas* Latina civitate donare non erubuit iucundissimus poeta:

*Illustrem cum tota meis convivia flammis,
totque geram myxas, una lucerna vocor.*

Vide *Licetum*.

καὶ κατὰ Ἡρόδ. λύχνα.] *Herod.* libr. II. fol. 71. λύχνα καλοῦσι πάντες πολλὰ ὑπαιθρία περὶ τὰ δώματα κύκλω etc. Et mox ibidem, τῇ ὁρτῇ οὖνομα κέεται λυχνοκαίη. SEB.

καὶ κατὰ Ἡρόδ. λύχνα.] Et *Athenaeus* lib. XV. extremo: λύχνα, αἶτ, δὲ οὐδετέρως εἴρηκεν Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῃ ἱστοριῶν. et ex *Athenaeo Eustath.* ad Ὀδυσσ. η. Locum *Herodoti* at-

tulit ex *Euterpe* cap. 62. *Seberus* noster, ubi statim eodem genere subiicit *Herodotus*: τὰ δὲ λύχνα ἐστὶ ἐμβύφια ἔμπλεα ἀλῶς καὶ ἐλαίου· ἐπιπολῆς δὲ ἔπεισι αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον· καὶ τοῦτο καλεῖται παννύχιον· καὶ τῇ ὄρτῃ οὖνομα κέεται λυχνοκαΐη. Et statim: καίουσιν καὶ αὐτοὶ πάντες τὰ λύχνα. Et eadem *Musa* cap. 155. de *Mycerino*: λύχνα ποιησάμενον πολλὰ, ὅπως γίνουτο νύξ, ἀνάπαντα αὐτὰ, πίνειν τε καὶ εὐπαθέειν· λυχνοκαΐας vero ex *Herodoto Noster* et supra meminit VII, 178.
JUNGERM.

καὶ κατὰ Ἡρόδ. λύχνα.] Pluribus exemplis hanc nominum antiquam formam, qua multa genere tam neutro quam masculo ponuntur, ostendit *Eustath.* ad Ἰλ. Α. pag. 108. *Hesychii Glossa* ex hoc fonte derivata: Λύχνα, λύχνοι. neque dubitabis quin idem ad *Herodotum* respexerit, cum ista scriberet, *Λυχνοκαΐαν*, *λυχναψίαν*· egregie; nam *λυχναψίαν*, notante *Athenaeo*, plurimi solebant appellare quam *Cephisodorus* vocaverat *λυχνοκαυτίαν*, quae eadem est ac *λυχνοκαΐα*. Sed illius *Aegyptiorum* *λυχνοκαΐας* post *Herodotum* non pauci meminere: *Libanius Antiochico*: καὶ τὴν ἡλίου λαμπάδα λαμπτήρες ἔτεροι διαδέχονται τὴν Αἰγυπτίων λυχνοκαΐαν περιόντες. ubi locupletissimam Antiochensium opulentiam plenius verbis collaudat, et apud eos festa celebrari tradit post occasum solis non minus lucernis illustria quam fuerit *Aegyptiorum* celeberrima *λυχνοκαΐα*. Apud *Libanium* autem in margine notatum est a *Morello*: *Maximus Tyrius* in *Exord. Orat. ad Imp. de Palladis signi celebritate in Saïdis urbe.* in *Maximo Tyrio* tale quid, etsi a capite ad calcem evolveris, non repertum iri certissimus sum. ab ipso *Morello* culpa commissa est, qui dum nimis inconsiderate et festinanter scribit, pro *Themistio Maximum Tyrium* dedit. *Themistius* enim in initio orationis in *Constantium* *λυχνοκαΐας* omnisque illius festivitatis in honorem *Minervae* institutae fecit mentionem. sed elegantissimum oratorem eo in loco menda deturpavit, quae obiter eluenda est: ἐνιαύσιον, inquit, ἑορτὴν ἄγοντες, ἣν καλοῦσιν λυχνοποιΐαν· refice, me sponsore, *λυχνοκαΐαν*. festum enim illud *Aegyptiorum* nemo est qui *λυχνοποιΐαν* appellet. ipse in sequentibus *Themistius* huic emendationi suffragatur: καὶ τὰ λύχνα ἀνακαίουσιν ὑπαίθροι περὶ τὰς σκηνάς. ubi studiosissimum antiquitatis veterumque scriptorum hominem scripsisse ad exemplum *Herodoti* λύχνα velim observes. paulo post, καὶ τὰ λύχνα ἀνάπτουσι. sed hac de re satis, cuius et superius ad *Pollucis* lib. VII. meminimus. olim vero moris fuit, ut festis diebus lu-

cernas accenderent, quod et apud Christianos nunquam non factitatum est, ut praeter alios observavit *Fronto Ducaeus* ad *Chrysost. Orat.* pag. 51.

Τροφωνίῳ] *Cratini Trophonius* et ab *Athenaeo* laudatur, ut indicat *Casaub. II. Anim.* 21. IUNG.

καὶ λυχνίον μὲν] MS. τὸ λυχνίον. Apud *Phrygichum* λύχμιον editur, et *Nunnesius* id solum in Notis adgnoscat, sicut et apud *Pollucem* hic, aitque *Eustathium* προπαροξυτόως λύχμιον pronunciandum esse dicere, ex *Ammonio* etiam λύχμιον esse ait. *Sylburgius* vero ad ista *Hesychii*, Λύχμιον ἢ λυχνεία adscripsit, λυχνεῖον vel λύχμιον scribendum esse, quae sententia etiam *H. Stephani* in Thesaurο. et λύχμιον quoque apud *Suidam* est. Nescio tamen an nostrum λυχνίον, quod et supra VI, 103. λυχνία pluraliter tam vulgo quam in MS. erat, mutare debeamus. Certe apud *Eustathium* ad Ὀδυσσ. η. etiam ita invenio: τὴν γὰρ νῦν φασὶ λυχνίαν, λυχνίον ἐκάλουον. etc. Et in *Ammonii* Libello, sive *Herennii Philonis* potius, περὶ ὄμ. καὶ διαφ. λέξ. hodie certe ita legitur: λυχνίον λύχμου διαφέρει· λυχνίον μὲν γὰρ ἔστιν ἢ λυχνία, ὡς Ἀντιφάνης etc. Et *Magnus Casaubonus*, cuius auctoritas nobis profecto instar veterum est, ad istud *Athenaei* extremo lib. XV. ὁ μὲν τις ἔλεγε, παῖ λυχνεῖον· *Eustathius*, ait XV. *Anim.* cap. 18. scribit ex hoc loco λυχνίον, et ita *Pollux*, *Hesychius*, alii: nostri *Codices* λυχνεῖον· λυχνίον autem et λυχνία proprie vas ipsum notant, cui oleum infunditur, et *elychnium* aptatur; aut candelabrum cui lucerna imponitur, vel appenditur. Possumus itaque apud *Pollucem* vel λυχνίον retinere, quod MS. noster, hic quidem deficiens segm. 113 et 119. agnoscit, vel λυχνεῖον scribere, ut noster MS. mox segm. 122. habet, ubi vulgo male λύχμιον. Sane et in hoc erravit *Nunnesius*, si modo editio eius notarum ibi manum ipsius fideliter exprimit, quod dicat, *Poll.* λυχνίον, inquit, est, in quo imponitur lucerna, quae vulgo λυχνίας appellatur: et addit de *Eustathio* eum dicere, λυχνίον id esse, quod vulgo λυχνίας· quasi ὁ λυχνίας diceretur etiam, quod ubi legerit nescio. nec ita *Pollux*, apud quem supra VI, 103. αἱ λυχνίαι etiam. nec alio genere *Eustath.* alii. Et ab ipso *Nunnesio* statim additur λυχνία, candelabrum ex *Gloss.* et ἡ λυχνία etc. Sed lapsus est *Nunnes.* in voce corrupta λυχνίαν, quae sequitur, ut ibi dicam. IUNG.

λυχνία.] *Hesych.* λυχνίον, λυχνεία. vellem *Interpr.* retinisset haec vocabula. KUEHN.

ἀπευρινόμενον] Leg. ἀπευρυνόμενον, *pars latior et in latitudinem diducta*. eadem lectio ascripta est et Codici *Vossiano*. ΚΥΕΗΝ.

ἀπευρινόμενον] Scribendum est ἀπευρυνόμενον. pars quae dilatatur, patella quasi candelabri, cui lumen mediae imponitur. IUNG.

ἀπευρινόμενον] Textus habet ἀπευρυνόμενον. quis enim bonae mentis emendationem illam non amplectatur?

τὸ δὲ ἐντιθέμενον] C. A. καὶ τὸ ἐντιθέμενον etc. ΚΥΕΗΝ.
* φλογμός.] MS. φλομμός. Veteribus lexicis φλομῖς et φλόμος *verbascum* herba, qua pro ellychniis utuntur, perinde ut *Etymologistae* φλόνος, λοχμῶδες φυτὸν, ᾧ ἀντ' ἑλλυχνίων ἐχρῶντο. Et *Suid.* φλωμός, φλόνος, θρυαλλίς. Supra autem VI, 103. θρυαλλίδες δέ, τὰ ἐντιθέμενα, καὶ ἐλλύχνια, καὶ φλόμοι. SEB.

* φλογμός.] C. A. φλοκός. lege ex lib. VI. cap. 18. φλόμος. Vetus Codex, φλωμός, ut monetur in Codice *Vossiano*. *Suidas* agnoscit tam φλόμος quam φλωμός. C. V. iubet conferre *Basilii Hexaëteron*. *Salm.* φλομμός. modo vero *πινακίσκιον* non habet. ΚΥΕΗΝ.

* φλογμός.] Ne dubites φλομός emendare. Sic supra VI, 103. καὶ ἐλλύχνια, καὶ φλομοὶ MS. noster, quamvis accentus variet, et φλόμος apud *Hesych.* *Suidamque* sit, scribaturque et aliter, ut noster *Seberus* notavit, cuius MS. φλομμός habet, quod nostram sententiam confirmat. Aliquid et *Nunnes.* de hisce ad *Phrynich.* in ἐλλύχμιον. IUNG.

* φλογμός.] Bene nostri Commentatores φλομός scribi iusserunt, quam eorum emendationem *Excerpta Falkenburgiana* confirmant.

116.

ὁ δὲ νῦν φανός, etc.] Absunt a C. A. nam post φλοκός est λυχνούχος ὡς Ἀ. φαίνειν ὑπευθύνους λυχνούχον. vulgata lectio etiamnum est apud *Aristophanem*. *Salm.* leg. λυχνούχον. ΚΥΕΗΝ.

ὁ δὲ νῦν φανός, etc.] De φανός et λυχνούχοι plura idem *Nunnesius* ad *Phrynich.* in φανός. vid. et *Casaubonum* nostrum XV. *Athen.* 18. IUNG.

Ἀριστ. ἐν Ἀχ.] Vid. cum *Scholiast.* fol. 298. priores editiones φ. ὑπευθύνεις λ. et *Interpr.* laternam ad lucendum instruis. SEB.

Ἀριστ. ἐν Ἀχ.] Optime edidit locum *Comici Seberus* noster. dicit de *Sycophanta Dicaeopolis*:

φαίνεν ὑπευθύνους λυχνούχος. —
fax in reis quadruplandis. —

Frischlinus vertit. IUNG.

ἐν δὲ τῷ *Λυσ.* πρὸς *Χυτρίνον*] Absunt usque ad ὁ λυχνούχος a C. A. pro *Χυτρίνον* forte *Χαρίνον*. *Chytrinus* enim an nomen Graecum sit valde dubito. subito quis a servo assectante lapidem sumens percussit laternam. etiam *Interpres* legit τὸν λυχνούχον. KUEHN.

ἐν δὲ τῷ *Λυσ.* πρὸς *Χυτρίνον*] Nescio an titulus mendo careat. alias placet coniectura *Seberi* nostri, τὸν λυχνούχον legentis. IUNG.

τῶν λυχνούχων.] An pro τὸν λυχνούχον? SEB.

τῶν λυχνούχων.] Nemini mirum accidat, sine MSS. auctoritate restituisse me τὸν λυχνούχον, cum illam scripturam poscat analogiae ratio; et MSS. hanc lectionem hic adprobaturus, modo ne deficerent, persuasissimus sum. In verbis *Aristophanis* etsi *Salmasii* lectionem καινῶ non damnem, retineri tamen vulgatam tuto posse censeo. Post illa sequitur in *Polluce*: ἐκαλιῖτο δὲ καὶ λαμπτήρ ὁ λυχνούχος, quae recte se meo iudicio habent. in Codice vero *Falckenburgii* λύχος· vulgatam lectionem probat *Philisti* χρῆσις.

ἐν δὲ τῷ *Ἀρ. Αἰολ.* etc.] *Aristophanea* χρῆσις concinnari rectius posse videtur. Sed ad MS. nostrum cupide redimus, qui cum nova pagina ita rursum pergat: καὶ τὰς νύκτας ἐπαίρεσθαι· etc. ut vulgo est. IUNG.

ἐν *κενῶ] *Interpr.* leg. καινῶ. SEB.

ἐν *κενῶ] *Salm.* melius censet, ἐν καινῶ. KUEHN.

ἐν γοῦν τῷ δευτέρῳ τῶν *Φιλ. β.*] MS. ἐν δὲ τῷ. SEB.

ἐν γοῦν τῷ δευτέρῳ τῶν *Φιλ. β.*] C. A. ἐν τῷ δ. τοῦ *Φιλίστου* εἴρηται· hic iterum pergat C. V. KUEHN.

ἐν γοῦν τῷ δ. τῶν *Φ. β.* etc.] De *Philisto* quaedam disserui ad lib. X, 42. ibique reliquisse posteris dixi de Vita *Dionysii* tyranni sex volumina, in quibus *Pausanias* pessima quaeque *Dionysii* tyranni illum dissimulasse refert. huc pertinet, quod hominem illum appellet *Cornelius Nepos* non magis amicum tyranno, quam tyrannidi. meminit eius etiam *Cicero* de *Divin.* lib. I. §. 59. ubi quae habet petita sunt ex huius ipsius *Dionysii* vita. *Pollux* autem an hic eius *Σικελικὰ*, an vero τὰ περὶ *Διονυσίου τοῦ τυράννου* prae oculis habuerit non liquide dixero. In ipso *Philisti* loco pro τὰς νύκτας cogitabam an magis commode τῆς νυκτός possis legere. forsitan et ἀντιπεφραγμένοι λαμπτήρες vitii quid alunt; an ex C. *Salm.* hanc lectionem concinnare licet? καὶ τῆς νυκτός

ἐπαιρέτω λ. ἂν τις πεφρ. sed MSS. hic tacent. De laternis corneis ad *Plauti Amphitryonem* notarunt eruditi viri.

ἀντιπεφραγμένους.] *Salm.* ἀντις πεφραγμένους ex V. C. ΚΥΕΗΝ.

117.

τὸν ἐκ κέρατος φανόν.] *Phrynich.* pag. 12. φανὸς ἐπὶ τῆς λαμπάδος, ἀλλὰ μὴ ἐπὶ τοῦ κερατίνου λέγει· τοῦτο δὲ λυχνούχον· ad quem locum vid. notas *Nunnesii* pag. 7. Ex eo autem quod laternarum materia olim plurimum cornea, *Plautinum* illud natum *Amphitr.* I, 1, 185.

Quo ambulas tu, qui Vulcanum in cornu conclusum geris?

Ubi consule quae *Fr. Taubmannus* adnotavit. ΣΕΒ.

ὡς ὅταν etc.] Absunt a C. A. usque ad λαβεῖν. ΚΥΕΗΝ. ὡς ὅταν etc.] MS. ὅτ' ἂν. ΙΥΝΓ.

Ἀλκμήνη] *Euripidis Alcmena* apud *Stobaeum* aliquoties laudatur, ut adnotavit in suo Catalogo *Euripidearum* fabularum *Schottus* noster. Inde et χρῆσιν παροιμιώδη depromit *Aristoph. Schol.* ad *Ranas.* ibi: μετακλυιδεῖν αὐτὸν αἰεὶ Πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον. ΙΥΝΓ.

πόθεν δὲ π. φανόν etc.] πένκης φανὸς taeda est. ΚΥΕΗΝ.

πόθεν δὲ π. φανόν etc.] χρῆσις ex *Euripide* ita in MS.

πόθεν δὲ πένκης πανὸν ἐξεῦρες λαβεῖν·

non φανόν, ut vulgo. Et certe illius, non huius, τοῦ νῦν in usu, ut modo et supra VI, 103. dixit, exemplum ex *Euripide* attulisse omnino credo. itaque cum MS. emendo. ΙΥΝΓ.

πόθεν δὲ π. φανόν] πανόν MSS. quod prae vulgata lectione placuit, cum et *Ammonius* observet *Tragicos* illam vocem solere scribere per π, cum *Comicis* scribatur per φ. Eximie facit ad totam hanc rem *Galenus* locus, quem ex *Glossis* eius *Hippocraticis* describam: *Λαμπτήρ*, ὃν οἱ πολλοὶ φανὸν ὀνομάζουσιν· ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ νοσῶν τῷ μείζονι. παρὰ μὲν τοι τοῖς ἄλλοις καὶ μάλιστα τοῖς Ἀτικοῖς, ἐν ᾧ ξύλα τε κατεκαίετο παρέξοντα αἰῶς· ἀλλὰ καὶ αἱ δᾶδες, καὶ ὁ λύχνος ἐστὶν ὅτε λαμπτήρ ὀνομάζεται· sic enim haec purius, quam in editione *Aldina* vulgantur, legenda sunt. ad *Galenum* adde *Hesychium* in *λαμπτήρ*· hic enim quae scribit proxime ad *Galenus Glossam* accedunt, meamque confirmant emendationem.

καὶ γὰρ δ. καὶ λ. ε. τῶν φωσφόρων.] γὰρ abest a C. A. mox quidam legunt τῶν πυρφόρων. ΚΥΕΗΝ.

καὶ γὰρ δ. καὶ λ. ε. τῶν φωσφόρων.] MS. καὶ γὰρ δᾶδες, καὶ λαμπάδες τῶν φωσφόρων· sine εἰσί. *Athen. libr. ult.* Φι-

λύλλως δὲ τὰς λαμπάδας δᾶδας καλεῖ. Et nescio quid hic delirabam, si legeremus, καὶ γὰρ δετὰς καὶ λαμπάδας τῶν φωσφόρων, fore integrum senarium, nescio unde. nam δετὰι etiam λαμπάδες apud *Hesychium* exponuntur. sed satius fuerat, credo, has nugas abstinuisse; cur enim δᾶδας et λαμπάδας hic *Pollux* omittat, quae vulgatissima, et supra VI, 105. et segm. 111. quoque allata fuere? IUNG.

* ἔξαντριάς] *Interpres* praeterit vocem ἔξαντριάς, quae et *H. Stephano* suspecta. SEB.

* ἔξαντριάς] Bene C. V. ἐν Ξαντριάις· sic et *Salmas.* cuius C. V. ἔξαντριάς. in catalogo *Aeschyli* dramatum κατὰ στοιχείον, qui praemitti solet eius tragoediis, etiam extant Ξαντριάι. confer et *Valesii* notas in *Eusebii Hist. Eccles.* pag. 245. *Gloss.* Ξαντρία, pucatrix, leg. putatrix, a ξάλνειν, putare, carminare. eadem affert *Salm. Tibullus* Ξαντρίαν describit: *Tractaque de niveo vellere dente putat*, lib. I. Eleg. 6. ΚΥΡΗΝ.

* ἔξαντριάς] Non frustra suspectum habent vulgatum ἔξαντριάς viri docti. falsum nos certo adfirmare possumus. Ita enim MS. noster iubet, qui habet, ἐν Ξαντριάις. Nil verius, quod ita reponendum. Ξαντριάι eadem et in Catalogo τῶν Αἰσχύλου δραμάτων κατὰ στοιχείον exstant. Nec tamen, ut nos admonuit ὁ θεῖος *Salmasius*, satis hac in re cautus aut prudens *Pollux*, qui κάμακας vocare λαμπάδας dicat. κάμακας πένκης enim *Aeschylum* vocare, non simpliciter κάμακας· et πένκας *Graeci Poetae* λαμπάδας et taedas dicunt. κάμακες πένκης idem est, quod πένκαι aut πένκη, quod est taeda. Haec ille. Ceterum feruntur et *Euripidis* Ξαντριάι· nam apud *Aristoph. Scholiast.* ad *Ranas* in certamine Poetico ad ista Νύμφαι ὄρεσιγόνοι ait: ἐκ τῶν Ξαντρίων (puto scrib. Ξαντριάων) *Εὐριπίδου* φησὶν Ἀσκληπιάδης· εὐρε δὲ Ἀθήνησιν ἐν τινι τῶν διαθέντων· Νύμφαι ὄρεσιγόναι θεαῖσιν etc. similis nominis drama Ξάνται, ἢ κίρκωπες a *Platone Comico* scriptum fuit, ut apud *Suidam* lego in eius *Comici* fabularum catalogo. IUNGERM.

* ἔξαντριάς Αἰσχύλος] Mirum non meminisse *Meursium* huius loci in *Aeschylo* suo, cuius equidem emendatio vel homini mediocriter docto facile venisset in mentem. nostri MSS. praeclare, ἐν Ξαντριάις, quo tendit et *Falckenburgii* Codex, quamvis in eo intricatior paullo sit scriptura. *Richardus Bentleius*, vir ingeniosissimus et insigni eruditione, rectissime locum hunc emacularat ad *Malalam* pag. 58. ubi simile vitium *Galeno* adhaesisse observat, apud quem scri-

ptum sit *Αισχύλος ἐξαντίας* pro *ἐν Ξαντιάς* Adducit et hanc *Aeschyli* fabulam *Photius* in *Lexico*, *Αισχύλος Ξαντιάς* in voce *πέμψαι*, et in *ὀκτώπουν*, *ἐν ταῖς Αἰσχύλου Ξαντιάς*. *Suidam* lege in eadem voce.

κάμακες π. etc.] C. A. *πέυκοι οἱ π.* malim tamen vulgatum. *Salm.* καὶ κάμακες πάχης οἱ πυρίφλεκτοι. ΚΥΕΗΝ.

στρ. μὲν τὸ χρῆμα] C. A. *μὲν τοι εἶ. δὲ καὶ ὕ. Θ.* ΚΥΕΗΝ.

στρ. μὲν τὸ χρῆμα] MS. *στρ. μὲν τοι τὸ χ.* De *ὀβελισκολυχνίῳ* vid. *Nunnes*. Not. in *Phrynich.* voce *φανός*. Locum *Theopompri* hunc etiam intellexit *Athenaeus* extremo libr. XV. quamvis apud eum mendose legatur, *Ξυλολύχου δὲ μέμνηται Ἀλέξιος, καὶ τὰχα τούτῳ ὁμοίον ἐστὶ τῷ παρὰ Θεοπόμπῳ, ὀβελισκολύχνος*. Sed *Magnus Casaubonus* bene emendat et certo, τὸ π. Θ. *ὀβελισκολύχνιον*. IUNG.

στρατ. μὲν τὸ χρῆμα] *Parvi* quidem id momenti est, quod restituerim *μὲν τοι* sed ita tamen fuit iubentibus MSS. emendandum. *ὀβελισκολύχνιον* apud *Theopompum* satis metri ratio probaverit: sed quod apud *Athenaeum* ex eo *ὀβελισκολύχνος* adducatur, potius id equidem meo iudicio ipsi auctori fallentique eius memoriae quam librariis est imputandum.

118.

τοῦ κωμικοῦ etc.] *τοῦ κωμικοῦ* cum sequentibus usque ad *πικρῶς* abest ab *Antw. Codice*. *Salm.* C. ante *ὑπὸ* praemit tit καί. ΚΥΕΗΝ.

ἐπ' ἀγαθαῖς etc.] C. V. *ἐν ἀγαθαῖς τ.* ΚΥΕΗΝ.

ἐπ' ἀγαθαῖς etc.] MS. *ἤμ. δὲ ἀπ. ἐν ἀγ. τ.* quae forte parvi momenti. IUNG.

ἐπ' ἀγαθαῖς τ.] *Consilium* MSS. sequor, qui prae se ferunt *ἐν ἀγ. τ.* sententia non diversa. sed properandum ad sequentia, ubi MSS. bene de *Polluce* merentur. scilicet in vulgatis καὶ μαχαίρας *πικρῶς* non recte. *Falckenburgii* Codex, qui plerumque in praecipuis maiorisque momenti rebus ceteris MSS. solet consentire, *ξίφομαχαίρας πικρῶς*, itaque reponendum in textu. sensum loci plane non cepit *Interpres*, cui in istiusmodi difficilioribus erranti facile condonamus. est autem hic: *Nos autem abeuntes* (salvos et integros) *bona ope obeliscolychnii et xiphomachaerae acerbae*. quosdam haec dixisse credo, qui nocte fortiter pugnantes fallenteque lumine obeliscolychnii adiuti periculum praelii evaserant. eleganter autem *ἐν ἀγαθαῖς τύχαις*, quae formula solennis est, et in initio psephismatum in primis frequentissime apponi solita, qua ut omnia sibi prosperrime succederent, precabantur.

adeunda sunt *Arundeliana Marmora*, in quibus ἐπ' ἀγαθῆ τύχῃ, ἀγαθῆ τύχῃ aliaque similia saepe reperies. Ξιφομάχαιρα, ἢ μεγάλη μάχαιρα est apud *Hesychium*. πικρὰ vero ξιφομάχαιρα ad imitationem *Homeri*, cui πικρὸς οἶστος ὁ πικροποιὸς καὶ θανάσιμος, ut *Eustathius*. sic *Coluthus* πικρὸν βέλος· eaque loquendi ratio familiaris Hebraeis in simili voce, et a LXX. viris conservata. [Intellectum, quem *Theopompi* loco assignavi, verba Graecaeque linguae consuetudo non respuunt. sed ingeniosum est, quod mihi impertivit elegantissimus noster *Berglerus*, qui pro ipso bello sumit Ὀβελισκολυχνίον et ξιφομάχαιραν πικρὰν hac sententia: *Nos autem bona fortuna liberatos a bello eiusque muniis et periculis*. Egregium hoc, nisi fallor, et minime spernendum. *Ex Addendis.*]

ὀβελισκ. καὶ μαχ. π.] C. V. ξιφομαχαίραις, leg. ξιφομαχαίρας. *Salm.* ὀβελισκολύχνου καὶ μαχαίριδος πικρᾶς, vel μαχαίρας τῆς πικρᾶς. KUEHN.

ὀβελισκ. καὶ μαχ. π.] Sed hoc versu quis suspicatus est vocem mutilam esse? Noster MS. prodit habens: ὀβελισκολυχνίου καὶ ξιφομαχαίρας πικρᾶς. quo modo certe restituere debemus, nec versui ulla vis fit. Eisdem ξιφομαχαίρας in alia χρήσει restitui ex MS. supra VII, 158. quae infra segm. 145. incorrupte leguntur. *Theopompi* vero *Irene* et ab *Athenaeo* laudatur. *Casaub.* IX. *Athen.* 2. IUNG.

ὅταν δ' εἶπῃ Ἀριστ. ἐν Αἰολ.] C. A. εἶπῃς Ἀ. δυοῖν λυχνιδίον λυχνίαν εἶ. α. οὐ λ. μ. caetera absunt usque ad εἶδος segm. seq. *Salm.* etiam λυχνία. KUEHN.

ὅταν δ' εἶπῃ Ἀριστ. ἐν Αἰολ.] MS. ὅτ' ἂν δ' εἶπῃ ἐν τῷ Αἰολοσίκωνι Ἀριστοφάνης, δ. IUNG.

ὅταν δ' εἶπῃ Ἀρ. ἐν Αἰολ. etc.] Ordinem a MSS. monstratum exhibui in textu. mox vulgo fuit editum λυχνίαν, quam maculam praeceuntibus MSS. haud difficulter eluimus. Paulo post in *Cratini* verbis melius e MSS. textus habet μοῖtum in *Aristophanis* loco omnia sunt planiora, ut nos restituimus e MSS. Sed ad alia porro difficiliora maiorisque momenti pergamus.

δηλονότι λυχνίαν εἶρ.] MS. δῆλον ὅτι λυχνία εἶρηκεν, ἀλλ' οὐ λ. egregie. Et hic locus videtur esse, qui *Nunnesium* impelleret in errorem, ut nobis ad *Phrynich.* λυχνίαν fingeret, quasi λυχνίας diceretur. Nam in φανός ad *Phrynich.* ita scribit: λύχνιον quoque et λυχνίδιον ὑποκοριστικῶς, ut observat *Pollux*, appellabant Attici, quod posterī λυχνίαν, ubi *lychni* reponerentur. Sed bis fallitur. Nec enim λυχνίον ullibi diminutivum a λύχνη dixit *Noster*, sed σκεῦος ipsum ἐν αὐτῷ λύχνος

ἐντίθεται· et ab illo λυχνίω ait diminutivum esse λυχνίδιον. Nec λυχνίαν hic dixit vel alibi. sed hic λυχνία scribendum esse MS. nos omnino iubet. Ait itaque *Pollux*, quum *Aristophanes* λυχνίδια dicat, clarum est eum non parvos lychnos sed λυχνία dicere, *candelabra*, quod et ex aliis probat *Comicis*. perinde nimirum ut *μυρίδιον* pro *μύρω* dictum sit. IUNG.

ὅταν] MS. ὄτ' ἄν. IUNG.

οὐκ ἔστι μοῦ λ.] MS. οὐκ ἔστι μοι λυχνίδιον· quo pacto emenda. *Crates* Γείτοσι etiam laudatur ab *Athenaeo*, ut *Casaubon*. indicat IX. *Athen.* 12. IUNG.

119.

ἢ Νιόβη] C. V. ἠνιόβω· et ita infra cap. 58. et cap. 48. sed *Athenaeus* servat vulgatum δράμασιν ἢ Νιόβη lib. VII. c. 14. ubi vid. *Casaub.* ascriptum tamen est C. V. f. ἠνιόχω. ipsum vero locum lege:

— ἀλλ' ὥσπερ λύχνος
ὁμοιότατ' ἐκάθειδ' ἐπὶ λυχνίδιου.
— sed uti lychnus

simillime dormiebat super candelabro. KUEHN.

ἢ Νιόβη] MS. ἠνιόβω. Sed bene vulgo. vid. *Casaub.* VII. *Athen.* 14. dein scribe ὁμοιότατα, ut MS. diserte habet, et *Casaub.* noster dicto loco. IUNG.

κάθειδε ἐπὶ etc.] MS. κάθειδ' ἐπὶ τ. λ. quo pacto etiam scribendum videtur, quamvis hoc leve. IUNG.

ἐν δὲ ταῖς Φοινίσσαις] Ita plenius MS. Ἀριστοφάνους δ' ἐν ταῖς Φοινίσσαις εἰπόντος, στυλβηθῆ κατὰ νύκτα μου φλογάνας ἠράξεις ἐπὶ τ. λ. quae valde discedunt a vulgatis φλόγα ἦσει, ut *H. Stephanum* legere ait noster *Seberus*, pro antea edito φλ. ἦξει. Sine dubio itaque aliter versiculi reconcinnandi et emendandi erant. IUNG.

ἐν δὲ ταῖς Φοιν.] Mutilum hunc locum e MSS. supplevimus et qua pote restituimus. de *Comici Phoenissis* vide *Meursium* in *Attica Biblioth.* titulus a *Tragicis* translatus: *Euripidis Phoenissae* sunt celeberrimae. sed ipsa *Comici* verba alia longe ratione leguntur in MSS. ac vulgo. pro istis enim μοὶ φλόγα ἦσει satis intricate MSS. μοῦ φλογάνας ἠράξεις, quae nobis negotium facessunt, praecipue cum nullam hic lucem *Iungermannus* accendat. omnis nodus est in ἠράξεις· quo soluto, tota res est expedita. illud φλογ' ἀνασειράξεις, quod in *Excerptis Vossianis* est adscriptum, non ineptum esse iudico, nisi quod loquendi ratio paulo sit insolentior. metaphora ab equis desumpta, quos qui reducto fraeno sistit et a cursu cohibet, dicitur eos ἀνασειράζειν· videndus *Hesychius*.

cogitabam, an non commode posset legi φλογάνας ἐρανίζεις· sed eruditi melius et feliciter ista detegent, quae nos festinantes obiter attingimus. id autem praeterire nequeo, *Pollucem* nostrum forsitan haut satis attendisse, cum στίλβην ex hoc loco *lychni* quoddam genus esse probari posse existimat. si quid enim ego video, στίλβη commode prorsus hoc *Aristophanis* loco explicari poterit *lumen, fulgor candelae*. Ita superius ex eodem *Aristophane* πάντα τῆς ἐξωμίδος διαστίλβειν dicuntur ὡσπερ ἐν κενῷ λυχνούχῳ· sed tamen ne penitus abiiciam illam expositionem facit *Hesychius*, apud quem talia lego: Στίλβει, ἀνχμός, ἐλλύχνιον· ἐνιον φάνον· Ἀττικοὶ δὲ ἔσοπτρον· ex parte locum restituit *Salmasius*, qui totus ita legendus est: Στίλβη, λύχνος (coniectaram φλομός) ἐλλύχνιον· ἐνιοι φάνον. Ἀττικοὶ δὲ ἔσοπτρον.

στίλβη θ' ἢ etc.] C. V. φλογάνας ἠράξεις ἐπὶ· ascriptum est legendum esse στίλβη θ' ἢ κατὰ νύκτα μοι φλόγ' ἀνασειράξεις ἐπὶ τῷ λ. et *Stilbe, quae mihi per noctem flammam reprimis super candelabro*: id est, quae tenuem flammam spargis, refranendo illam. KUEHN.

ἦσει] Sic leg. *H. Steph.* pr. ed. ἦξει. SEB.

ἐπὶ τούτῳ] MS. ἐπὶ τοῦτο χρ. IUNG.

Ἀριστ. ἐν Ταγ.] C. A. τὸ μῦθρον Ἀριστοφάνης ἰστίον εἶ. δ' ὦ. α. KUEHN.

εἴρηται δ' ὑπ'] MS. εἴρ. δὲ καὶ ὑπ'. SEB.

εἴρηται δ' ὑπ'] MS. noster: εἴρ. δέ. Sed *Sæberi* plenius, εἴρηται δὲ καί. IUNG.

ἄγγη μνηρά.] *Salm.* C. μνηρά pro μνηρά perperam. C. A. καὶ ἄγγη μνηρά. KUEHN.

ἄγγη μνηρά.] In MS. nostro ab alia manu super ο scriptum ν. Sed inepte, credo. In MS. *Salmanticensi* haec lectio exstat, ut *Schottus* noster indicat: μνηροφορικά· σὺ δ' ἂν εἴποις καὶ μνηροφορεῖ· quae forte sic debebant scribi: ἄγγη μνηροφορικά· σὺ δ' ἂν εἴποις καὶ μνηροφορεῖον. Sed vulgata bene se habent, mox vero pro Ἀριστοφάνης, ut in MS. erat, recte ibidem emendatum Ἀριστοφάνους. Caeterum ex hoc loco, ubi et λήκνυθον μνηράν *Pollux* dicere nos posse ait, inductus *D. Furlanus* Notis ad *Theophrast. Charact.* cap. περὶ ἀρεσκείας, pro θηριακὰς τῶν στρογγύλων ληκύνθους opinatur legendum, μνηράς τῶν etc. IUNG.

ἄγγη μνηρά.] Equidem ego vulgatam lectionem non temere reiiciam. sed illi tamen de loco lites movere possit ista scriptura, quam e Codice *Salmanticensi* *Schottus* adnotavit. huic convenit *Falckenburgii* liber, qui literis expressis pro

μυρηρά legit μυροφορικά, pauloque post μυροφορεῖν pro μυροφόρον, unde facillime formas μυροφορεῖον, quod iam *Iungermannus* vidit. an non igitur longe concinniori et minus interrupto ordine sic in *Polluce* reponas? καὶ ἄγγη μυροφορικά· σὺ δ' ἂν εἴποις καὶ μυροφορεῖον· λέγοιτο δ' ἂν καὶ λήκυθος μυρηρά· ἐν δὲ Βατρ. Ἀρ. Quid alii sint iudicaturi, ignoro: ego vero vulgata lectione lubentissime caream, si hanc habere liceat. μυροφορεῖον autem rectissime, ut segm. 127. σηματοφορεῖον similiaque plurima. Alia tamen praeterea hunc locum attente volutanti venit in mentem coniectura. segm. seq. ex eadem *Aristophanis* fabula, quae hic adducitur, *Δαιταλεῦσι*, λήκυθον μυρηράν profert *Pollux* noster, quae voces facillima loci transpositione hic etiam *Aristophani* possunt adseri tali modo: εἴρηται δ' ὑπ' αὐτοῦ ἐν *Δαιταλεῦσι* καὶ λήκυθος μυρηρά· λέγοιτο δ' ἂν καὶ ἄγγη μυρηρά, aut μυροφορικά etc. pluribus, credo, non displicebit haec opinio mea.

καὶ μυροφόρον] C. A. omittit καὶ· post μυροφόρον est, τὸ δὲ ἄγγεῖον etc. segm. 121. KUEHN.

λήκυθιον.] λήκυθιον occurrit in eo dramate, ubi *Aeschylus* cum *Euripide* concertans introducitur crebro. ubi *Aeschylus* prologis *Euripideis* semper voculam λήκυθιον προσάψας accinit λήκυθιον ἀπώλεσεν, sic dimidiatos iambos *Euripideos* supplendo cavillans. IUNG.

120.

Σοφ. δ' ἐν Ἀνδ. αὐτ. ληκ.] C. V. λίθοις ἔφη, δηλῶν ἀλαβαστοὺς μονολίθους. KUEHN.

Σοφ. δ' ἐν Ἀνδ. αὐτ. ληκ.] MS. Σοφ. δὲ ἐν Ἀνδρομέδῃ αὐτοχείλεσι λίθοις ἔφη, δηλῶν ἀλαβάστους μονολίθους. Et de αὐτοχείλεσι λίθοις sane meam sententiam non profero, caetera tamen ut in MS. legenda. certe δηλῶν pro vulgato mendoso δηλον et *H. Stephanus* in suo Codice reposuit: ἀλαβάστους autem MS. constanter retinet, nisi segm. 121. in fine, ubi, quod alii ἀλαβαστοθήκαι, *Aristophanem* cum ρ dixisse ait. Et credo, volente *Polluce* nos scripturam MS. secuturos. Sic ἀλάβαστος, λήκυθος apud *Hesych.* et *Suidam* in ἀλαβαστοθήκῃς vide, ut et ante eum *Harpocratonem*, ubi etiam ἀλάβαστοι· et *Etymolog.* in ἀλάβαστρος· et *Eustath.* ad Ἰλ. σ. E quibus omnibus tibi constabit, nos non minus tute MS. scripturam retenturos quam vulgatam. et locus qui infra segm. 121. id suadet, ut ibi ex MS. restituendum admo-nebo. De *Sophoclis* vero *Andromeda* vid. *Casaub.* VII. *Athen.* 4. IUNG.

Σοφ. δ' Ἀνδρομέδῃ] Ut restituimus in textu, habet et

Falckenburgii Codex. vide *Meursii Sophoclem*, ubi *Ἀνδρομέδα* semper reperio. Aliter autem in MSS. ac in vulgatis ipsa *Tragici* verba leguntur, *αὐτοχείλεσι λίθοις*: ubi nos iterum destituit *Iungermannus*. audendum tamen, si forte iuverit audentes fortuna. alabastra non inepte *λίθους* posse dici a poeta Tragico, equidem agnosco lubens, siquidem ipsi Grammatici *λίθινον μυροθήκην* illam vocem exponant, et ἄγγος μύρων μὴ ἔχον λαβὰς, *λίθινον*: sed hoc dato quid facies isto vocabulo *αὐτοχείλης*, cuius forsitan nullum in tota Graecia extat exemplum? et quo pacto *αὐτοχείλης λίθος* designet *ἀλάβαστον μονόλιθον*, uti quidem ipse *Pollux* exponit, nulla ratione video. porro *Pollucem* de *ληκύθοις* agere quisque facillime videat, quorum sanequam praeter instituti rationem nulla fuerit hic facta mentio, si MSS. lectionem admittamus. itaque necessariis argumentis adductis MSS. hoc loco lectionem non amplector, potiusque retinendas existimo vulgatas *ληκύθους*, quas ipsa me iudice loci rerumque, de quibus agit *Pollux*, sequela poscit; hac tamen ratione auctoritati MSS. nihil detractum velim, quorum tum demum scripturam comprobamus, quum rationi locique ingenio consentanea est. at enim cum *αὐτοχείλης* vox et ignota et parum apta videatur, MSS. que non propter nullam rationem *λίθοις* foveant, in eam inductus sum opinionem, ut censerem scripsisse *Auctorem* nostrum *αὐτολίθοισι ληκύθοις*, qua lectione nihil esse potest magis appositum magisque conveniens ipsius *Pollucis* expositioni. *λήκυθος* de alabastro commode dicitur. *Suidas*: ἀλάβαστοι δὲ εἰσὶν λήκυθοι, ὧν οὐκ ἔστι λαβέσθαι: et *Etymologus*: λήκυθος λιθὴν πρὸς μύρων ἀπόθεσιν: utriusque praeterea figura vasis haut dissimilis est. tum *αὐτόλιθος* est *μονόλιθος*, ut *Ἀυτόμοιρον*, sic enim scribendum, e *Sophoclis Thyeste Sicyonio Hesychius* interpretatur *μονόμοιρον*, et *Ἀυτόκρανα*, κίονα *μονόλιθον*: mihi quidem ita adblanditur haec coniectura, ut verissimam esse non dubitem. fuerit tamen forsitan unus et alter, qui *αὐτοχείλεσι* praetulerit; non enim nescio, quid ad illam vocem defendendam possit adferri. sed ille, nam hac similive de re altercari cum quoquam non constitui, suo fruatur ingenio suique animi sententia. In sequentibus sic ante nos edebatur, *δῆλον ἀλαβάστρους μονόλιθους*: quae melius in MSS. et ut illi habuerunt, in textu legitur. profecto *Pollucem* illam usurpasse vocis formam *ἀλαβάστρους* quam ipse damnabat credibile non est. inferius hac de re plura notabo.

δῆλον] *Sylburg.* δηλῶν. SEB.

σπαθίδια, etc.] C. V. σπαθίδια etc. KUEHN.

σπαθίδα, etc.] MS. σπαθίδια, καὶ σ. Sed non est opus. illud quod vulgatur σπαθίδα hic aptius est, et subiecta χεῖ-
σει sat firmatur. IUNG.

Ἀριστοφ. εἰπ.] MS. Ἀριστοφάνης μὲν εἰπόντος etc. sed recte ab alio emendatum Ἀριστοφάνους. IUNG.

Ἀριστ. εἰπ. etc.] μὲν ad pleniorē sensus efficaciam e MSS. est additum. tum ipsius *Aristophanis* locum e MSS. emenda-
vimus illata nulla, nisi quam sensus postulabat, mutatione. sententia talis est: *degustare unguentum lecythi unguentariae, priusquam spatham immiseris*, quod qua fuerit occasio dic-
tum, ne quis a nobis exponi petat; nimis enim illa conditio dura est, nec licet in omnibus, quod in quibusdam, si sen-
sus notam locus ipse contineret, praestitimus. vide quid hoc de re dicat vir ingenio et eruditione summus *Is. Casaubonus Anim. in Ath. libr. II. fine cap. 8.* Enumeratur etiam σπάθη et σπαθῖς inter medicorum instrumenta. saepius utriusque me-
minit *Damocrates* apud *Galenum*.

τῆς μυρ. ληκ. etc.] In *Aristoph.* verbis C. V. ita versa-
tur: πρὶν κατελεύσας τὴν σπαθίδα γεύσασθαι μύρον· forte, πρὶν
καταδεύσας, priusquam intingens tudiculam unguentum degusta-
res. KUEHN.

τῆς μυρ. ληκ. etc.] MS. πρὶν κατελάσας τ. σπ. γεύσασθαι
μύρον. Et sic itaque restituamus haec *Aristophanea*:

— τῆς μυρηρᾶς ληκύθου

πρὶν κατελάσας τὴν σπαθίδα γεύσασθαι μύρον.

Vulgata certe exsensa sunt etiam. IUNG.

καὶ γὰρ Εὐφήμος etc.] C. V. καὶ γὰρ Εὐβουλος ἐν ταῖς Στε-
φανοπώλισιν τοῦτο etc. ἀλαβάστους, ἀλαβάστια εἴρηκε, λύε τάλα-
βάστια σὺ θᾶττον. *Eubuli* *Στεφανοπώλιδας* laudat etiam *Athe-
naeus*. versus *Eubuli* fuerint forte ita:

λύε τάλαβάστια σὺ θᾶττον, καὶ τῇ σπαθίδι

τὸν πάγωνά μου καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον.

Solve tu alabastra citius, atque spatula

barbam meam, eamque quae infra nares est, unge.

KUEHN.

καὶ γὰρ Εὐφήμος etc.] MS. καὶ γὰρ Εὐβουλος ἐν ταῖς Στε-
φανοπώλισιν τοῦτο etc. Facessat itaque hinc ille vulgatus,
quamvis bono nomine, *Euphemus* cum suis *Stephanoplocis*,
et restituatur *Eubulus* cum *Stephanopolidibus*, vel *Coronariis*,
ut noster *Casaubonus* interpretatur IX. *Athen.* 8. ubi quoque
eius *Comici* nomen restituit, quod *Eupolis* ibi occupaverat.
Laudatur ille *Eubulus* ἐν *Στεφανοπώλισιν* aliquoties lib. ult.
Dipnosophιστῶν Athenaei. IUNG.

καὶ γὰρ Εὐφημος etc.] Absque MSS. aũxilio nemo detexisset unquam tam insignem in hoc *Pollucis* loco errorem, nos itaque sine mora *Eurhemum* istum cum suis *Στεφανοπώλοις* sede sua decedere iubemus. *Eubuli Στεφανοπώλιδες* et *Athenaeo* et *Polluci* nostro notae, eiusque fabulae argumentum aperuisse me reor ad segm. 69. Porro mox in *Polluce* sic ante nos edebatur: τοὺς δὲ ἀλαβάστρους, ἀλαβάστρια εἴρηκε· Ἄνε τὰ ἀλαβάστρια θᾶπτον σὺ· etc. quae omnia longe concinnius e MSS. reformavimus. ἀλαβάστιον scilicet ab ἀλάβαστος, ut Attici, non ἀλάβαστρος, quod vulgare est et commune. λύνειν ἀλαβάστρια recte vertit *Interpres aperire*: summa enim horum vasculorum labia vinculis erant ligata et obsignata; *solvere* simili sensu eandem ob rationem a Romanis adhibetur. sed et σπαθίδος usus ex hoc loco notandus: καὶ τῇ σπαθίδι τὸν πώγωνά μου, καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον.

τοὺς δὲ ἀλαβάστρους, etc.] MS. τοὺς δὲ ἀλαβάστρους, ἀλαβάστρια εἴρηκε, λύει τὰ ἀλαβάστρια σὺ θᾶπτον καὶ etc. Sic itaque totus hic locus mihi videtur iam restituendus: καὶ γὰρ Εὐβουλος ἐν ταῖς Στεφανοπώλοιςιν τοῦτο μὲν σπαθίδα, τοὺς δὲ ἀλαβάστρους, ἀλαβάστρια εἴρηκε·

— λύει τὰ ἀλαβάστρια
θᾶπτον σὺ, καὶ τῇ σπαθίδι τὸν πώγωνά μου,
καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον —. IUNG.

121.

ἐν Δρωπίδι] Vide Indices Auctorum. SEB.

ἐν Δρωπίδι] C. V. ἐν τῷ Δρωπίδι. leg. Δρωπίδη, quod omnino vult illud τῷ. KUEHN.

ἐν Δρωπίδι] In MS. Ἀλεξ. μέντοι ἐν τῷ Δρωπίδι σπ. Forte itaque ἐν τῷ Δρωπίδη, ut apud *Athenaeum* lib. IV. est scribendum. Sed considerandum hoc relinquimus Magno *Casaubono*, quem vid. IV. *Athen.* 21. IUNG.

ἐν Δρωπίδι] Ego reposui cum *Kuehnio* ἐν τῷ Δρωπίδη, ut apud *Athenaeum* legitur, ad quem *Casaubonus*, neque diffiteor, animi dubius haeret, utrum potius eligat *Δρωπίδα*, quod reperiri inquit apud *Pollucem*, anne vero *Δρωπίδην*, ut *Athenaeus* eiusque vetusti Codices scribunt. in *Hesychio* notat ad defendendam priorem scripturam extare *Δρώπις*, *τρογγυτός*: quod tamen ego non video, quo pacto huc pertinere possit, cum *Δρώπις*, si verus probari posset iste titulus, per ω exaretur, *δρώπις* autem apud *Hesychium* per ο igitur *Δρωπίδην* existimo legitimum *Alexideae* fabulae titulum. et si quis de significatione vocis quaerat, equidem in-

terpretabor hominem pauperem et erroneum. apud *Hesychium* certe Δρώπτης, πλανήτης, πτωχός lego, itaque refingendum censeo *Suidam*, apud quem editur δρώπτης. Praeterea potuerat etiam *Alexis* sic fabulam illam inscripsisse a nomine proprio Δρωπίδης, ὄνομα κύριον, ut apud *Suidam*. Codex *Falckenburgii* habuit etiam cum ceteris τῷ Δρ. In ipsis autem *Alexidis* verbis e MSS. refeci ἐν τῷ μύρῳ pro εἰς τὸ μῦρον· quamvis enim utriusque scripturae sententia non est diversa, lectio tamen MSS. longe elegantior, observandumque, uti saepius εἰς poni solet concinne pro ἐν, quemadmodum in *Hirponacte* ad segm. 75. σάκος ἐς τροπήϊον exponebamus saccum colatorium in torculari, et *Phocylides* dixit, εἰς ἄθην ὄλβον ἔχειν, et *Etymologus* in Δεῖγμα· οὕτως εὔρον εἰς ῥητορικὸν λεξικόν, saepissimeque εἰς οἶκον εἶναι pro ἐν οἴκῳ, sic et ἐν vice versa frequenter pro εἰς.

τὴν σπάθην εἰς τὸ μ. κ.] C. V. σπ. ἐν τῷ μύρῳ, leg. ἔνδον εἰς τὸ μύρον, ita erit senarius integer. KUEHN.

τὴν σπάθην εἰς τὸ μ. κ.] In ipsa χρήσει MS. σπ. ἐν τῷ μύρῳ κ. Et rectius puto, si forte ita versiculi concipiendi:

— τὴν σπάθην

ἐν τῷ μύρῳ καθῆκε —.

Significat autem ἐν τῷ μύρῳ idem quod εἰς τὸ μύρον· ut saepe ea particula. *Agath.* lib. V. φοιτῶν δὲ ἐκείνος ἐν τοῖς βουσιλείοις. Et ibidem: οἱ μὲν ἐν τοῖς χαρακώμασι σὺν πλείστον θορύβῳ ἐμβαλόντες. Sed ea particularum satis nota vel ex *Grammaticis*, nec opus ut hic doceatur. IUNG.

ἔξεχ. μῦρον] C. A. τὸ μῦρον. KUEHN.

ἔξεχ. μῦρον] MS. ἔξεχ. τὸ μύρον plenius. IUNG.

ἔξεχεῖτο μῦρον] τὸ μῦρον MSS. Forsitan et ἐξ οὗ scribendum verius quam εἰς ὄ. Ἐξάλειπρον et saepius ἐξάλειπρον. eius vasculi mentio apud *Callistratum* in eleganti et accurata descriptione magnificentissimae pompae *Ptolemaei Philadelphi*, quam *Dipnosoph.* lib. V. inseruit *Athenaeus*. etiam in re Medica istius vasis est usus. vid. segm. 46. ibique me notantem. *Hesychium* in hac voce turpe mendum invasit, praeteriitque, quod miror, virorum eruditorum acumen: Ἐξαλίγυρον, inquit ille, σκεῦος ἀργυροῦν φιάλη παραπλήσιον, ἐξ οὗ ἐν τοῖς συμποσίοις ἤλειπον τὸ μῦρον· ego, si quid in his rebus lucis e *Palladis* templo mihi unquam affulsit, legendum dico: Ἐξάλειπρον vel Ἐξάλειπρον· posteriora ἤλειπον τὸ μῦρον nulla est causa, ob quam mutas cum *Sorpingio* in ἤλειποντο μύρῳ. Confirmat emendationem meam

Scholiastes Aristophanis ad Acharnenses, ubi ἐξάλειπτρον interpretatur ἀλάβαστρον, ἐξ οὗ ἀλείφονται οἱ δειπνοῦντες.

ἐξάλειπτρον] C. A. ἐξάλειπτρον καὶ οὐ δὲ ἔγκεινται ἀλάβαστροι τ. τ. σ. ἀλαβαστροθήκας λέγων καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως ἔφη. *Thomas in Eclog.* ἀλάβαστρον δίχα τοῦ ῥ' Ἀτικοί· μετὰ δὲ τοῦ ῥ' ἀπλῶς Ἕλληνες. KUEHN.

ἐξάλειπτρον] MS. ἐξάλειπτρον. Locus Comici in *Acharnensibus* est:

ὑπεχ' ὠδε δεῦρο τοῦξάλειπτρον, ὃ γύναι.

Videtur tamen id antea nominasse alabastrum *Comicus*: nam παράνυμφός τις accedit *Dicasopolim*, et petit sponsae ἔγγαια

ἔς τὸν ἀλάβαστρον κύαθον εἰρήνης ἕνα.

Quam dein ille iubet subiecto ἐξάλειπτρον excipere σπονδάς, quibus ἀλείφοι nescio quid τοῦ νυμφίου. IUNG.

οὐ δὲ ἔγκεινται αἱ ἀλ.] C. V. ἀλάβαστροι, et μοχ ἀλαβαστοθήκας. *Salmas.* ἀλαβαστροθήκας τῶν ἄλλων λεγόντων, omittitque καὶ ante Ἀριστ. KUEHN.

οὐ δὲ ἔγκεινται αἱ ἀλ.] Ita omnia ex MS. restituenda sunt: οὐ δὲ ἔγκεινται αἱ ἀλάβαστροι, ταῦτα τὰ σκεῦη ἀλαβαστοθήκας τῶν ἄλλων λεγόντων, Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι ἀλαβαστροθήκας ἔφη,

ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσιν ἐκ μιᾶς.

Κοινῆ etc. fidelissime tibi exhibuimus MS. scripturam, in qua ne apicem mutandum censemus, ita ea belle se habet. Quas alii ἀλαβαστοθήκας dicunt, *Aristophanem* in *Triphaliete* ait dixisse ἀλαβαστροθήκας. Vulgata lectio a temerario aliquo concinnata est ad eam formulam, ne nimis inepte bis idem ἀλαβαστροθήκας repeteretur. ἀλαβαστοθήκας autem alios dixisse etiam ex istis, quae *Harpocratio* scribit, notum: Ἀλαβαστοθῆκαι, αἱ θῆκαι τῶν ἀλαβάστων, ἃς ἐν τῇ συνηθείᾳ μυροθήκας καλοῦσι. *Δημοσθένης* ἐν τῷ παραπροσβείας. Quae et *Suidas* ita descripsit: hodie tamen ῥ addito edunt. Locus est: ἡμεῖς, Ἀφόβητε, καὶ σὺ Φιλόχαρες, ἴσμεν σε μὲν τὰς ἀλαβαστροθήκας γράγοντα, καὶ τὰ τύμπανα. Malim apud *Harpocratorem* autem ita titulum concipere orationis, ἐν τῷ περὶ παραπροσβείας, ut alias laudat, ni fallor. Vide vero quam pulcre sibi MS. consentiat. nam eundem hunc locum, ubi haec iam tractavit, respiciente *Polluce*, infra segm. 127. MS. etiam habet: ὡσπερ καὶ ἀλαβαστοθῆκαι· scilicet προείρηται. IUNG.

οὐ δὲ ἔγκ. αἱ ἀλάβαστροι, etc.] Operae pretium est, ut omnis hic locus apponatur, sicuti fuit ante nos editus: οὐ

δὲ ἔγκ. αἱ ἀλάβαστροι, τ. τ. σ. ἀλαβαστροθήκαι · τ. δὲ ἄ. λ. καὶ Ἀρ. ἐν Τρ. Ἀλαβ. ἔχ. ἐκ μ. τρεῖς · quid distent sana et integra affectis, ex talibus istiusmodi cognoscere licet. Ἀλαβάστους non ἀλαβάστρους Atticos dixisse saepius admonui: id ipsum *Thomas* observat. *Hesychius*: Ἀλάβαστος, λήκνθος · fallitur *Guietus*, qui malit Ἀλάβαστρος. ad illam autem Atticismi formam quod adtinet, non ita curiose observatam deprehendo, nisi edita nos exemplaria fallant. certe apud *Aristophanem* in *Acharnensibus* scribitur ἀλάβαστρον, ad quem *Scholias* verbis ita, ut ponam, restituendis vocem exponit: τὴν μυροθήκην · ἐστὶ δὲ λήκνθος ἢ ὠπα μὴ ἔχουσα, ἧς οὐκ ἐστὶ λαβέσθαι · in vulgatis haec male divulsa sunt. sic et *Alexis* apud *Athenaeum*: Οὐ γὰρ ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστρου, et *Aelianus* V. H. libr. XII. aliique plurimi. est et ἀλαβάστρου in Euangeliiis mentio, cuius cum meminerunt recentioris aevi scriptores βίκιον appellare solent creberrime. sic *Codinus de Origin. Constant.* caput inscribit: περὶ τῶν δύο σταύρων τῶν λησιῶν, καὶ τοῦ βικίου τοῦ ἔχοντος μῦρον · βήσιον nominat antiquus *Aristophanis Commentator* ad *Acharnenses*, de qua voce vide quae notavi ad segm. 68. alabastra vero cum essent fastigiata longitudine desinebant in pleniorum orbem, quod cum ex aliis, tum e *Plinio* praecipue libr. IX. cap. 25. cognovi. Haec alabastra vero recondi solebant in ligneis aut vimineis loculis, qui pure scribentibus ἀλαβαστροθήκαι, aliquando vero e communi dialecto ἀλαβαστροθήκαι dicuntur. ad *Demosthenis* adductum a *Iungermanno* locum *Ulrianus* ista notat: τὰς ἀλαβαστροθήκας) τῶν ληκνθίων τῶν μὴ ἔχοντων λαβὰς, ἀλλὰ λείων τὰς κίστας καὶ θήκας · ἐξωγράφουν δὲ αὐτὰς, ἵνα τοὺς ἀγοράζοντας δελεάζωνται. videndus et *Apollonius* in *Aeschinis* vita, apud quem et ἀλαβαστροθήκη scribitur. nec alabastrorum loculi tantum picturis variegari solebant, sed et alia recondendo oleo vascula. istas hydrias, quae victorum in *Panathenaicis* erant praemia, *Pindarus* appellat ἀγγέων παμπούκιλα ἔρη in *Nemeon. Eid. I.* ἐξωγράφητιο γὰρ αἱ ὑδρίαί, inquit *Scholias*. Sed ad *Pollucem* nostrum, qui cum inquit, ἀλαβαστροθήκας τῶν ἄλλων λεγόντων, respicere potuit ad *Demosthenis* locum, in quo etiamsi vulgo legatur ἀλαβαστροθήκας, bene tamen ex *Harpocrate* refingendum ἀλαβαστροθήκας monuit eruditissimus *Mausaeus*, quem vide sis. ipsum *Aristophanis* locum ita digessimus, ut MSS. praeferebant. forsitan haud incommode legas ἔχούσας, rariori loquendi formula, qua dicitur aliquid ἔχειν πρὸς τι vel ἐκ τινος, contiguum esse alicui. Poteram equi-

dem longe plura de alabastris adnotare, sed modus est adhibendus. adi interim illustriss. *Sphanhemium ad Callimachi Palladis Lavacrum.*

ἐν Τριφ. ἀλαβαστρ.] MS. ἐν Τρ. ἀλαβαστροθήκας ἔφη. ἀλαβ. ἔχ. SEB.

ἐν Τριφ. ἀλαβαστρ.] C. V. ἀλαβαστροθήκας ἔφη, ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσιν ἐκ μιᾶς· κοινῇ δέ· *alabastrorum thecas tres habentem ex una.* Salm. ἔχουσιν. ΚΥΕΗΝ.

122.

Ἀναξιονίου χαλκιδικᾶ] F. Ἀξιονίου, si nomen sit proprium. D. H. MS. ἀναξ. χαλκιδικῶ τρυβλ. quid igitur si leg. ἐν Ἀξιονίου χαλκιδικῶ? SEB.

Ἀναξιονίου χαλκιδικᾶ] C. A. χαλκιδικῶ· C. V. χαλκιδικῶ. integrum est Ἀξιονίου χαλκιδικῶ· *communia nomina fictilium sunt Axionici in Chalcidico.* Athenaeus Ἀξιόνικος ἐν χαλκιδικῶ φησὶν libr. VI. cap. 9. versus Poetae sunt:

τρυβλία, χύτρα, λοπάδιον, ὄξις, χούς, ἄμις,
λεκάνη, θυεῖα, κανθαρίς, σιφωνολύχνος,
ὑπερησία σοι παντελής, γραῦ, κεραμίων.

Ita MSSis iuvantibus lego. secundum et tertium versum *Salmas.* leg. λ. θυεῖα, κανθαρίς, λύχνος, Ὑπερησία σοὶ παντοῦν κ. pro λεκάνη C. A. λεκανιον· pro σείσω λύχνος σιφωνολύχνος, unde fit σιφωνολύχνος, vel σίφων ὁ λύχνος· σιφωνολύχνος esset *lychnus cum tubulo opera figuli facta*, vel *siphon* est et *lychnus*. C. V. ultimum versum ita legit: ὑπερησίας οὐ π. γραῦ κεραμίων· nimirum anicula recensuit suam curtam supellectilem, quae tota Samia erat, cui alius respondit: *o anus! totum est tibi figulinorum ministerium.* ἐν Ἀξιονίου χαλκιδικῶ leg. *Salmas.* notatque V. C. habere ἐν ἀξιονίου χαλκιδισμῶ. ΚΥΕΗΝ.

Ἀναξιονίου χαλκιδικᾶ] MS. ὀνόματα ἐν Ἀξιονίου Χαλκιδικῶ τρυβλία etc. quae profecto vera est lectio, et ita statim restituenda *Polluci*. Invenit eam et in *Salmanticensi* MS. *Schottus* noster, nisi quod ibi male χαλκιδικῶ· contra MS. *Seberi* nostri recte habet Χαλκιδικῶ, sed male ἀναξιονίου. Verissima itaque coniectura *Clariss. Hoeschelii* nostri, qui legit etiam Ἀξιονίου, ut sit viri proprium vel *Comici* alicuius. Sed quid si ipsos versiculos ex hoc *Axionici Chalcidico* possemus constituere? Latent enim hic versiculi, ni fallor, tres, in quibus vasculorum figlinorum talis instituitur enumeratio. Et conabimur, indicata prius MS. nostri scriptu-

ra. Is habet μοχ λεκ. θυῖα· et tum κάνθαρος, σεισῶν λ. ὑπηρεσίας οὐ παντελής γραῦ κεραμίων· ubi κάνθαρος ποτηρίου εἶδος, ut ait *Hesychius*, ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος· de quo plura *Athenaeus* lib. XI. apud Latinos etiam nomen satis notum iam. sed fictilem fuisse cantharum, et recte inter figlini operis vasa referri ab *Axionico*, etiam aliunde patet, ut ex *Erigenis* Ἡρωίνῃ apud *Athen.* lib. XI.

ἀλλ' οὐδὲ κεραμεύουσι νῦν τοὺς κανθάρους.

Et ibidem in *Polemonis* περὶ ζωγράφων· ἐκπώματα δὲ κεραμέους κανθάρους, καὶ λύχνον ὁμοίως ἐκ τῆς ὀροφῆς ἐξηρητημένον· ubi vides κανθάρους et λύχνον coniunctum, fere ut hic. Unum addo ex eodem lib. XI. *Athenaei*, pro *Hesychii* verbis illustrandis: ὅτι καὶ ἀπὸ Κανθάρου κεραμέος ὠνομάσθη τὸ ἐκπωμα, φησὶ *Φιλέταιρος* ἐν Ἀχιλλεῖ,

Πηλεὺς· ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμείως,
ξηροῦ λυχνοποιοῦ Κανθάρου πενιχροῦ πάνυ,
ἀλλ' οὐ τυράννου νῆ Δι' —.

Quae etiam *Nostrum* illustrent, quod supra VI, 96. θηρίκλιον μὲν καὶ κάνθαρον ἀπὸ τῶν ποιησάντων. Facesset itaque ista impudens vulgata κανθαρίς. Sic itaque versiculi vel χοῆσις *Axionici* concinnari potest, ut MS. lectioni adhaereamus:

τρουβλία, χύτρα, λοπάδιον, ὄξις, χοῦς, ἀμῖς;
λεκάνη, θυῖα, κάνθαρος, σεισῶν, λύχνος,
ὑπηρεσία σου παντελής, γραῦ, κεραμίων.

ut anum adloquatur. quamvis ultimi versus principium doctiss. viri forte rectius concinnent. versu medio scripsi σεισῶν, quod ita supra segm. 100. etiam in MS. erat, ubi hoc vocabulum explicatur, et paroxytone quoque in suo MS. exstare *Seberus* noster notavit. In nostro MS. accentus hic omissus. Interim literae a *Salmasio* meo, quem scias hos versus eodem modo constituisse, et *Comici* dramatisque nomen corruptum ex coniectura, quae nos vix MS. ope, emendasse. et addit quoque absurde vulgo recepta fuisse χαλκιδικὰ τρουβλία, quum in versibus *Axionici* tantum contineri nomina fictilium vasorum moneat *Pollux*. χαλκιδικὰ τρουβλία essent aenea. neminem enim ignorare χαλκουργεῖα τῆς Χαλκίδος, unde illam etiam quidam nomen accepisse autumant; apud *Aristophanem* χαλκιδικὸν ποτήριον se legere. Dubitat tamen doctiss. *iuvenis* an verum nomen fabulae illius Χαλκιδικόν· praetereaue primum versum claudicare, itaque legeret: ἐν Ἀξιόνικου χαλκίδι, καὶ τρουβλία, χύτρα etc. IUNGERM.

ἀναξιονίκου χαλκιδικὰ τρυβλία] *Lectionem elegantissimam* MSS. *conservarunt: ἐν Ἀξιονίκου χαλκιδικῷ, quod tuto sine causae dictione textui restituendum duxi, cum ceteris MSS. etiam Falckenburgii Codex ἐν Ἀξιονίκου etc.* Sed de hac *Axionici* fabula quiddam ad *Pollucem* illustrandum non praetereundum videtur. *Salmasius*, uti nos ex eius literis docuit *Iungermannus*, emaculaverat ingeniose locum *Onomasticographi* hac lectione reposita: ἐν Ἀξιονίκου χαλκιδι, καὶ τρυβλία etc. ne scilicet prior versiculus claudicaret. et ille profecto nonnullam habuit rationem, ob quam *Χαλκιδι* probaret potius quam *Χαλκιδικῷ*, nimirum *Athenaeus Dipnos*. I. III. c. 15. ita scribit: Ἀξιόνικος δὲ ἐν Χαλκιδι φησί· notandum tamen apud eundem *Dipnos* I. VI. c. 19. legi: καὶ Ἀξιόνικος δ' ἐν Χαλκιδικῷ φησίν. non diffiteor equidem *Meursium* in *Biblioth. Graeca* posteriori hoc *Athenaei* loco scribere ἐν Χαλκιδι nov· sed hac in parte diligentissimi viri sententiae non accedam. contra ea mihi dubium non est priori *Dipnosophistae* loco reformandum *Χαλκιδικῷ*, siquidem istam tituli scriptionem MSS. *Pollucis* nostri vindicent, nisi quis malit, me tamen invito, *Axionicum* edidisse duas fabulas, *Χαλκίδα* et *Χαλκιδικόν*. Eadem opera, quod mantissae loco adicio, conficitur praepostere *Meursium* in *Athenaeo* emendasse titulum alterius *Axionici* fabulae *Τυρῶνικῷ* in *Τυρῶνῳ*· ego potius vice versa *Τυρῶνικῷ* scribendum dixerim, ut *Χαλκιδικῷ*, illumque in *Athenaeo* locum emaculandum, ubi editum est *Τυρῶνῳ*. In *Axionici* verbis e Codicibus exaratis *κάνθαρως* emendavi. *Falckenburgii* liber *κάνθαρων*, quod parum a vera scriptura abest. versiculus extremus sic legebatur ante nos: Ἐπιηρεσία σοι παντελής γούν κεραιών· in quo intelligendo plurimum MSS. nos adiuvant. conficimus enim ex eo, quod *γραῦ* pro *γούν* exhibeant, aliam haec personam eloqui, quam quae priora protulerat, ut bene *Kuehniius* observavit. σου vero an σοῦ praeferas parum refert. *κεραιών* certe melius est lectione vulgata. *ὑπηρεσίας* hoc loco significatio latuisse videtur *Interpretibus* nostris. rarior est illa pro *supellectile*, vel *utensilibus*.

σεισῶν] MS. *σεισῶν*, ut est supra segm. 100. *SEB.*

γένονται] MS. *γένονται*. *IUNG.*

γένονται.] *γένονται* MSS. recte. *Falckenburgii* liber λέγοιτο· quod ipsum neque sensu commodo deficitur.

ἐν * Θεοδοφόροις] Ita et MS. *Casaub.* scribit ἐν Θεοδοφόροις in *Athen.* XV, 20. *SEB.*

ἐν * Θεοδοφόροις] C. V. καὶ ἐν Θ. C. A. plane omittit καὶ τὴν οἰ. κ. τό. *KUEHN.*

ἐν * Θεσμοφόροις] MS. "Ερμιππος καὶ ἐν Θεσμοφόροις τὸν
 πύαθον, καὶ τὴν οἶνοχ. etc. bene alterum καὶ ante τὴν οἶνοχ.
 prius vero male repetatur ante ἐν. Ceterum Θεσμοφόροις et
 MS. Seberi habet, noster *Casaubonus* tamen ult. *Athen.* ult.
 scribendum ait Φορμοφόροις. IUNG.

ἐν * Θεσμοφόροις] Nihil erat rationis, cur vocabulum
 illud stellula notaret *Seberus*, quod, me iudice, bene se ha-
 bet, neque ullo pacto sollicitandum est. mox plenius *Codi-*
ces scripti καὶ τὴν οἶνοχόην· tum pro χαλκεία ut reponamus
 χαλκία conspirate MSS. suadent; ipse etiam *Codex Falcken-*
burgii. Ab omni tamen macula, quae forsitan altiores ege-
 rit radices, vacuum esse locum hunc praestare nolim. *Fal-*
ckenburgii liber, cuius praestantiam ubique maximi fecimus,
 habet εἴπερ καὶ "Ερμιππος etc. qua lectione admissa alius et
 diversissimus a vulgata orietur sensus, qui tamen cum praec-
 edentibus haut conveniat, nisi sic scripseris: τὰ πλείω δὲ
 τούτων οὐκ ἄλλης etc. sed accuratius eruditi rem totam con-
 siderabunt.

καὶ τὸ λύχνιον] λυχνεῖον C. V. καὶ τὰ τοιαῦτα non habet
 C. A. ΚΥΕΗΝ.

καὶ τὸ λύχνιον] MS. καὶ τὸ λυχνεῖον· et ita scribendum
 certe est. vel λυχνίον, ut supra segm. 115. ubi dixi. IUNG.

χαλκίδια] Noster ita nominata vult ἀπὸ τοῦ χαλκοῦ· alias
 χαλκιδικά sunt quaevis opera ex aere, ferro aliave materia
 confecta ab urbe Euboeae *Chalcide*, ubi primum volunt nata
 χαλκουργεῖα. *Casaub.* in *Athen.* lib. XIV. c. 6. ΚΥΕΗΝ.

χαλκεία] MS. χαλκία. SEB.

χαλκεία] *Salmas.* χαλκία scribendum censet. ΚΥΕΗΝ.

χαλκεία] Pro χαλκεία MS. tam noster quam *Seberi* χαλκία
 habet, quod vulgato non cedat. utrumque sane rectum vi-
 detur. IUNG.

123.

περὶ τῶν etc.] C. A. et *Salmas.* ὅσα δεῖ ποιεῖν πρὸς κοί-
 την τραπομένω, quae facere debeat cubitum iturus. ΚΥΕΗΝ.

περὶ τῶν etc.] Caput hoc annectitur in MS. praecedenti,
 titulo carens. IUNG.

καὶ ἐπὶ κ.] MS. πρὸς κοίτ. SEB.

καὶ ἐπὶ κ.] C. A. et *Salm.* πρὸς κοίτην. ΚΥΕΗΝ.

καὶ ἐπὶ κ.] MS. δεῖπν. δὲ καὶ πρὸς κοίτην τρ. Sicut et
Seberi MS. IUNG.

καὶ ἐπὶ κ. τραπ.] Consentientibus MSS. obniti aequum
 non est, et ab instituto nostro alienum. igitur, ut illi ha-
 bent, in textu reposui pro ἐπὶ, πρὸς· quamvis non nesciam

superius *Auctorem nostrum dixisse cap. XVI. 'Ἐπὶ δὲ γυμνάσιον ἐντεῦθεν τραπομένων' et cap. XIX. Τραπομένων δὲ ἐπὶ τὸ πίνειν' quod ipsum forsitan recordanti librario causam dederit, ut hic mutaret πρὸς in ἐπὶ.*

προεῖρηται.] Abest προεῖρηται a C. A. ΚΥΕΗΝ.

προεῖρηται.] Hoc ipso libro cap. 8. IUNG.

ἐνευναῖον καὶ * παρευναῖον] Ita MS. leg. ἐνεύναιον. *Odys.*

ξ. 51.

ἑστόρεσαν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγὸς
αὐτοῦ ἐνεύναιον μέγα καὶ δασύ.

Quod sequitur παρευναῖον, pro quo MS. παρενευναῖον, nondum vel apud *Homerum* vel alibi reperi. SEB.

ἐνευναῖον καὶ * παρευναῖον] Copula non extat in C. A. nec alia omnia post δασύ. ΚΥΕΗΝ.

ἐνευναῖον καὶ * παρευναῖον] MS. noster, ἐνευναῖον καὶ παρενευναῖον. ut et *Seberus* in suo notat. Sed malim cum *Sebero* nostro ἐνεύναιον. de quo plura supra ad VI, 10. Si que non esset audacior coniectura, suspicarer *Pollucem* ita scripsisse, ut attulisset ipsa ex *Ὀδυσσ. ξ. Homeri*, quae *Seberus* noster profert, verba: *Ὁμήρω ἱμάτιον ἐνευναῖον*

αὐτοῦ ἐνευναῖον μέγα καὶ δασύ —.

Carmen *Homeri* totum est:

εἶσεν δ' εἰσαγαγὼν, θῶπας δ' ὑπέχευε δασείας.

ἑστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγὸς

αὐτοῦ ἐνεύναιον μέγα καὶ δασύ —.

Certe istud παρενευναῖον apud *Homerum* frustra quaeri *Seberus* noster adnotavit. et legere in eo versu, vel ita legisse *Pollucem*, καὶ παρ' ἐνεύναιον μέγα καὶ δασύ, locus admittere non videtur. Alii itaque, quibus haec non satisfaciunt, loco huic medebuntur alio modo meliore. IUNG.

ἐνευναῖον καὶ * παρευναῖον etc.] ἱμάτιον ἐνευναῖον, nisi mavelis ἐνεύναιον, perbene restituit *Seberus*, cum prius vitiose legeretur εὔναῖον. eandem ego lectionem notatam reperio e *Falckenburgiano* Codice. hactenus haec facilia; sed quae sequuntur, etsi in re vili parvique ponderis, scrupulum obiciant. quid enim illud παρευναῖον μέγα καὶ δασύ, ut editur in vulgatis, aut, quod MSS. habent, παρενευναῖον? crediderim equidem haec *Pollucea* cum pluribus aliis infaustam librariorum manum esse experta. id sane nemo prudens negaverit μέγα καὶ δασύ petiisse *Pollucem* ex *Homero*, apud quem cum ista pertineant ad ἐνευναῖον, haut dubitandum, quin par sit, ut res eodem se modo *Pollucis* hoc loco habeat. igitur ab *Onomasticographo* nostro ita fuisse scriptum

arbitror: ἐν καιρῷ δ' ἂν εἴη τὸ παρ' Ὀμήρῳ ἱμάτιον ἐνεύναϊον μέγα καὶ δασύ, καὶ παρενναῖον, seu cum MSS. παρενεύναϊον: nihil enim impedit, quo minus existimemus stragulum recte dici παρενναῖον vel παρενεύναϊον.

τοῖς κωμικοῖς] MS. τοῖς κωμωδοῖς γ. IUNG.

τοῖς κωμικοῖς] In nostris Codicibus κωμωδοῖς, quam ego lectionem, *Iungermanno* non invito, in textu reficiendo sequutus sum. frustra cavillettur aliquis κωμωδὸν, *comœdum*, dici proprie qui fabulas agit, κωμικὸν vero qui *comœdias* componit et in scenam edit, non equidem hoc nescio; sed id etiam concedas necesse est, non raro utriusque vocis usum esse promiscuum. id in ipso *Polluce* frequenter observari potest. sed praeterea ipsi Grammatici accuratioris nitidiorisque loquelae auctores confusam utriusque vocabuli notionem nobis impertiunt. *Ammonius*: Κωμωδὸς καὶ τραγωδὸς λέγεται ὁ χορευτὴς καὶ ὑποκριτὴς. Κωμωδοποιὸς δὲ καὶ τραγωδοποιὸς, οἱ ποιηταὶ ἐπίτε δὲ συγγέουσι τὴν διαφορὰν. Adde, sis, *Hesychium*. possem in eam rem plura conferre loca, si res ita postularet. non igitur erat idonea causa, cur eruditissimo viro *Malalas* acerbè vapularèt, quod *Pharaonem* dixerit κωμωδὸν, non κωμικὸν: quanquam in ceteris plerisque homini stolidissimo illiusque erroribus absit ut patrocinarì velim.

Tunica toralis.] χιτῶν ἐννητήρ, tunica dormitoria, vulgo *camisia nocturna*. *Horatio* I. Sat. 5. *nocturna vestis*. *Laz. Bayf.* de Vasc. pag. 244. SEB.

ἐννητήρ.] C. V. subiicit ὅς τοῦ (τὸ) νῦν ἐνκοιμητήρ εἰδείων etc. leg. ἐγκοιμητηρίδιον. *Gloss.* ἐνκοίμηθρον, *dormitorium*, ἐνκοίμηθρα, *dormitoria*. KUEHN.

ἐννητήρ.] *Quam nos verbum e verbo, si volumus, tunicam dormitoriam dicemus, vulgo camisiam nocturnam. Quin et Horatius Sermonum primo nocturnam dixit illo versiculo:*

Nocturnam vestem maculant ventremque supinum.

Haec doctiss. *Bayfius* initio lib. de Vasculis, ad *carrucam dormitoriam* quam *Scaevola* lib. XIII. *Uxori quis*. *D. de Aur. Arg.* nominat, eumque ait dormitoriam dixisse, ut *Pollux* referat hic a *Comicis* dici χιτῶνα ἐννητήρα. Bene et docte omnia; longe tamen aptiora, quod cum pace eius dicam eruditionis quidem, e *Polluce* nostro adferre potuisset pro *carruca dormitoria*; nempe quod supra segm. 51. περὶ ὀχημάτων: ubi *Pollux*: τὰ μὲν τῶν ὀχημάτων σκευοφόρα ἂν εἴη, τὰ δὲ ἐνθρόνια, τὰ δὲ εἰς τὸ ἐγκατακλίνειν ἐνεύναια, τὰ δὲ κατὰ διεγα etc. ὀχημα enim ἐνεύναϊον, ni fallor, geminum fuerit

carrucae dormitoriae, et eo etiam perinent quae idem doctiss. vir ibidem vel potius initio de Re Vestiar. de *cubilibus viatoris*, ut *Plinius* dixit, adfert. Post *εὐνητήρ* vero egregie noster MS. auctior: ὃς τοῦ νῦν ἐγκοιμήτωρ ἡδίων. Scribe itaque cum MS. totum locum: καὶ ὁ παρὰ τοῖς κωμωδοῖς χιτῶν εὐνητήρ, ὃς τοῦ νῦν ἐγκοιμήτωρ ἡδίων. Ait *Comicam* vocem χιτῶνος εὐνητήρος suaviolem esse quam τοῦ ἐγκοιμήτορος, ut iam loqui soleant. IUNG.

εὐνητήρ.] Adiecimus e MSS. ὃς τοῦ νῦν ἐγκοιμήτωρ ἡδίων quae sunt elegantia minimeque spernenda. in Codice *Falckenburgiano* hunc in modum illa sunt scripta, ὃς τοῦ νῦν ἐγκοιμήτωρ νειῶν. ultima vox certe vitiosa, cuius sane literae multum ab ἡδίων differunt. cogitavi, num fuerit in illo Codice scriptum ἀμείνων. In *Philoxeni Glossis* Ἐγκοιμηθρον, dormitorium. *Eustathius* ἐνεύναιον apud *Homerum* exponit ἐγκοιμητρον, *Scholias*τες, ἐγγύτερον ἐγκοίτιον. utitur et eadem voce *Ammonius* in *χλαῖνα*, cuius locum inferius producam. *Pollux* non dissimili ratione VI, 11. dixit ἐγκοιμητηρίας ψιάθους, *mattas* in quibus decumbunt.

ἦπον γε καὶ] MS. ita: ἦπον δὲ καὶ χλ. et magis δὲ quam γε vulgatum. Ceterum sunt et ista ex *Homero*. quare ita scribe: "ἦπον δὲ καὶ

— χλαῖναι, καὶ δῆγεα σιγαλόεντα.

Habes enim *Odyss.* λ. 187.

— οὐδέ οἱ εὐναί

δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ δῆγεα σιγαλόεντα.

Et iterum *Odyss.* τ. 337.

ἦ τοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ δῆγεα σιγαλόεντα. IUNG.

καύματος. καὶ] C. V. καννακαί, *aestate caunacae*, *hyeme Sisyrae*. KUEHN.

καύματος. καὶ] MS. καὶ οἱ π. M. καννάκ. καὶ χειμ. Σισ. Lego et distinguo: καὶ οἱ παρὰ *Μενάνδρω* καννάκαι· καὶ χειμῶνος σισύραι, καὶ τὸ etc. ut *καννάκας Menandri* referat, dein *sisyrae* subiiciat tempore hiberno usitatas, ut et *χειμαστον*, de quo et supra VII, 61. Certe *καννάκαι* legendum idem *Menandri* locus supra laudatus a *Nostro* VI, 11. docet satis, ubi quaedam dixi. Ineptissime quis *καύματος* sibi finxit, et *Polluci* obtrusit, quasi id voci *χειμῶνος* opponeret. IUNG.

καύματος.] Turpissimam maculam et prorsus indecoram felicissime MSS. adiutantibus eluimus. vere enim: καὶ οἱ (vulgatum fuit ante nos male αἱ) παρὰ *Μενάνδρω* καννάκαι, καὶ χειμῶνος σισύραι· editiones vero *Seberiana* priores ita legebant et distinguebant: καὶ αἱ παρὰ *Μενάνδρω* καύματος καὶ

χειμῶνος, σισύρα· ubi καύματος eraso adscriptum est orae *Basilensis* editionis e Codice *Falckenburgii* καύνα· exoritur autem hinc ea lectio: καὶ αἱ vel potius οἱ παρὰ Μενάνδρῳ καννάκαι χειμῶνος, σισύρα. de cuius lectionis, etsi non inepta sit, veritate tamen parum affirmare licet, cum ipso *Menandri* loco deficiamus. καννάκας hic emendandos e MSS. clarissime probant quae *Pollux* noster scripsit VI, 11. sed an haec magis, priorve lectio, quam exhibuimus in textu, sit praefenda, inde comperire non licet. Sed addere quaedam iuvat ad illustrationem cum *Pollucis*, tum ipsius vocis hactenus forte bonam partem intacta. *Arrianus* ad finem lib. VI. de *Exped. Alex.* καννάκας πορφυροῦς, ut meliores habent editiones, ceteris pretiosissimis iutegumentis iungit. attulere locum *Commentatores* nostri ad libr. VI. ibique *Iungermannus* plurimum haesisse dicit *Brissonium* de *Regn. Pers.* lib. I. in corrupta loci istius lectione κανάκας· sciendum tamen est virum diligentissimae lectionis recte *Arrianum* emendasse lib. II. ubi de καννάκη. patet igitur hinc vestem fuisse stragulam caunacem, ab altera parte villosam, ut ex *Hesychio* constat, ea significatione *Menandrum* usurpasse, qui pariter ac *Arrianus* καννάκας πορφυροῦς dixit, satis perspicuum est e nostro *Polluce*. sunt tamen qui vestem ἑτερόμαλλον Persarum exponant, uti *Palamedes* Grammaticus apud *Aristophanis Scholiastem*, quod ipsum quoque verum. non enim pauca fuerunt vestimentorum genera, quae stragulorum etiam usum haberent, ut inter cetera σισύρα, quae mox in *Polluce* sequitur. sic apud *Arrianum* *Periplo* M. E. ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα τοπικῶ ἄνθρῳ κατεσκευασμένα, καὶ ἱματίων ἀβόλλαι καὶ καννάκαι ἀπλοῖ. Scribitur etiam γαννάκης, eamque scripturam Romani, ad hos enim et huius vocis notitia pervasit, usurparunt. e *Varrone* dudum est quod eruditi viri protulerint. *Isidori Gloss.* *Gaunaca*, *gausapa*: optime, nec aliter *Papias*. *gausapen* autem *mapam villosam* exponit *Acron* ad *Horatium*. porro meminit etiam *Clemens*, patrum eruditissimus, *Paedag.* l. II. cap. 9. καὶ τοὺς γαννάκας τοὺς πολυτιμήτους. [Post *Clementis* verba, καὶ τοὺς γαννάκας τοὺς πολυτιμήτους haec sunt adiungenda, quae, etsi iam tum cum ea imprimerentur, literis essent consignata, nescio quae causa deridenda suppresserit. Progredior ad aperiendam vocis originem, quam e Persica debere repeti partim veteres Auctores partim ipsa res clamant. propius igitur, uti spero ad fontes accedemus, quam hactenus accessit quisquam. Apud *Chaldaeos* vocem invenio Graecae γαννάκης quam proximam כרנא seu potius כרנא. illam adhibuit *Chaldaeus Interpres* 1

tum vero fuit exterius, quod χιτῶνι amiciebatur. propterea recte mellitissimus Tryphiodorus: "Ὡς ἄρ' ἔφη· (Sinon) καὶ τὸν μὲν ἄναξ (Priamus) ἐκέλευσε λαβόντα Ἔσσασθαι χλαϊνάν τε χιτῶνά τε — et, si testem hoc antiquiorem desideres, Hesiodus" *Erg.* καὶ *Ἡμ.* v. 535. Καὶ τότε ἔσσασθαι ἔρυμα χροῶς, ὡς σε κελεύω, Χλαϊνάν τε μαλακὴν καὶ τερμίοεντα χιτῶνα· ubi Moschopolus adnotat: χλαϊνα τὸ ἐκτός καὶ παχύτερον, χιτῶν δὲ τὸ ἐνδοτέρω. equidem hoc clarissime intelliges ex *Homeri Il.* κ. perbene vero me iudice Proclus observat μαλακὴν χλαϊναν ab Hesiodo dici τὴν θάλπειν δυναμένην· quem itaque Pollux vocis istius usum et significatum *Comicis* adscribit, proprium et antiquissimum esse statuo; quin et ipse *Homerus* non alia ferme notione χλαϊναν usurpat quam qua vulgo innotuit, pro veste scilicet aut villosa aut texturæ densioris, quæ et indumenti et stragulae loco haberi poterat, ut saepe docet *Eustathius*, quanquam et apud *Homerum* χλαϊνα πορφυρέη, et *Auctor* noster illum τὰ λεπτὰ ἱμάτια sic proprie vocare tradat, attamen est sciendum, recentiorum luxuriam veterem illum τῆς χλαϊνας usum sic immutasse, ut chlaenae non amplius aetate iuniori ad muniendum corpus hibernique aëris iniuram arcendam, sed quovis iam tempore induerentur; eleganter itaque *Proclus* ad dictum *Hesiodi* locum: μαλακὴν μὲν οὖν χλαϊναν οὐ τὴν Μιλησίαν λέγει, ἢ τὴν Ἀττικὴν, ἢ ὅλως τὴν θρυπτομένοις οἰκίαν, οἶαν νῦν οἱ βαρυσδαίμονες φοροῦσι. Sed nimis in his diu haesimus.

παρ' Ἀριστ.] MS. παρὰ Ἀρ. IUNG.

τὴν χλαϊναν] χλαϊνα pro quovis denso vestimentot observavit etiam *Meursius Comm.* in *Lycophr.* ad illa: "Ἀχλαϊνον ἀμπρεύσουσι νήλιπον βίον, v. 635. IUNG.

124.

Θεόπ. εἰρήνη] MS. Θεόπ. ἐν εἰρήνῃ plenius. IUNG.

Θεόπ. εἰρ.] ἐν Εἰρήνῃ MSS. ut semper solet *Auctor* noster. Locus *Comici* mutilus in vulgatis et corruptus ope MSS. convaluit. λαβῶν literis expressis *Falckenburgiana* praeferebant Excerpta, cetera confuse. χλαϊναν vero παχεῖαν *Λακωνικὴν* cum dixerit *Theopompus*, subesse festivam quandam et acutam elegantiam, quæ *Lacones* tetigerit, mihi plane persuadeo. nihil enim alias de praecellentia laenarum *Laconicarum* commemini.

χλαϊνάν σοι ἐνεπιλαβῶν etc.] C. V. λαβῶν παχεῖαν ἐπιβαλῶ, laenam tibi crassam iniiciam. KUEHN.

χλαϊνάν σοι ἐνεπιλαβῶν etc.] Sed ipsa χρῆσις *Theopompi* vulgo mutila est. in MS. longe integrior ita habetur: χλαϊνάν σοι λαβῶν παχεῖαν ἐπιβαλῶ *Λακωνικὴν*. IUNG.

χλαίνας] MS. χλένας· vitiose. Ait vero et λεπτὰ ἱμάτια apud *Homerum* χλαίνας dici, non tantum crassa, *Comicorum* more, et τῶν λεπτῶν putem fuisse τὰς ἀπλοῦδας et οὐλους forte, de quibus supra VII, 47. IUNG.

χλαῖναν, καὶ τ. ἰ. χ. ὡς Θετταλοί.] C. V. χλανίδα κ. τ. ἰ. χ. Θετταλῶν. KUEHN.

χλαῖναν, καὶ τ. ἰ. χ. ὡς Θετταλοί.] MS. χλανίδα habet, non χλαῖναν. Et cum MS. emendandum videtur, ut intelligamus τὸ λεπτὸν ἱμάτιον Atticos χλανίδα vocare, τὸ ἱππικὸν vero χλαμύδα, ut Thessalorum alas. et ibi enim mox lege ut in MS. nostro est, ὡς Θετταλῶν· non ut vulgo, Θετταλοί. clare te et *Noster* ipse iubeat, si mihi parere recusaveris. supra VII, 46. τὰς δὲ Θετταλικὰς χλαμύδας Θετταλικὰ πτερὰ ὠνόμαζον etc. Sed de priori quoque tibi *Noster* dicat se χλανίδα hic scripsisse. geminus locus supra VII, 48. χλανὶς δὲ, ἱμάτιον λεπτὸν etc. et supra IV, 116. pariter χλανὶς et χλαμύς iuncta habes ἐν τραγικῇ σκευῇ. Et si locum consideres praesentem, χλαῖναν etiam inepte repetas. dixit enim iam τὰ λεπτὰ etiam *Homerum* χλαίνας vocare, ut *Comici* semper τὰ δασέα· cur denuo dicat, Atticos quidem dicere τὸ λεπτὸν, χλαῖναν? Sed clara haec satis. IUNG.

χλαῖναν] Probe Codices exarati χλανίδα, quam vocem in textu restitui. ridiculum esse et ineptum, si χλαῖνα hic repetatur, ostendit *Iungermannus*. *Pollux* praeterea, stante lectione vulgata, sibi contrarius est. dixerat enim *Poetas Comicos* hoc solo nomine designasse τὰ παχέα ἱμάτια· qui possit itaque fieri, ut Attici τὸ λεπτὸν ἱμάτιον appellent χλαῖναν, cum omnis Attici sermonis elegantia scriptis *Comicorum* censeatur? de χλανίσι vero, sic dici vestes mollicinas et tenues, omnis Grammaticorum chorus testatur, et praeterea meliorum auctorum usus. omnium instar erit *Demosthenes* in *Midiana*, ubi cum *Midiae* pudendam luxuriam obiicere vellet, ad militiam ivisse dixit ἐπ' ἀστράβης ὀχοῦμενον ἐξ' Ἀργούρας τῆς Εὐβοίας, χλανίδας δὲ καὶ κύμβια καὶ κάδους ἔχοντα· ad quae *Ulpianus*: χλανίδας μὲν τὰς Μιλησίας, sicuti χλαῖναν Μιλησίαν e *Proclo* supra protulimus, et ἱμάτια τρυφερά. clarissime *Clemens Paedag.* lib. III. c. 5. πρὸς δὲ τὸ μαλθακώτερον ἀποκλίναντες γυναικίζονται etc. χλανίσι δὲ διαφανέσι περιπεπεμμένοι. Denique non praetereundus *Ammonii* locus egregius, ubi χλαίνας et χλανίδος differentiam tradit: Χλαῖναν καὶ χλανίδα διαφέρειν φησὶ Ἰούφων ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ Ἑλληνισμοῦ, καὶ παρατίθεται Ξενοφῶντα· χλαίνας μὲν γὰρ φησὶ λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ἐγκοιμητῶν καὶ παχέων· διὸ καὶ Ὀμηρον φάναι· Ἐνθα οἱ ἐκθεῖσαι πικρινὸν λέχος, ἐμβάλετ' εἰνὴν Δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ὄχηγα σιγαλόεντα.

χλανίδας δὲ τὰς φορομένας καὶ μαλακωτέρας. ἀντιπίπτει τῷ παρατηρήματι, Χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπισχών. μήποτε οὖν ἄμεινον λέγειν τὰς μὲν χλαίνας ἐπὶ τῶν ἐγκοιμήτρων καὶ φορομένων, χλανίδας δὲ ἐπὶ μόνων τῶν φορομένων, οὐκέτι δὲ ἐπὶ τῶν ἐγκοιμήτρων· omnia rectissime, nisi me fallo. Mox MSS. monentibus in textu reposui Θετταλῶν.

πρώτη δὲ φ. etc.] C. V. πρώτην δ. φ. χ. ὀνομάσαι· sic in sequentibus legendum εἰποῦσαν. KUEHN,

πρώτη δὲ φ. etc.] MS. ita: πρώτην δὲ φασὶν χλαμύδα ὀνομάσαι Σαπφῶ, ἔ. τ. ξ. εἰποῦσαν etc. IUNG.

πρώτη δὲ φ. χλ. etc.] Operae pretium est omnem vulgatae lectionem simul hic ob oculos ponere, ut, quam fidelis fuerit in hoc loco reficiendo MSS. opera, cognoscatur: πρώτη δ. φ. χλ. ὠνόμασε Σ. ἔ. τ. ξρ. εἰποῦσα· Ἐλθόντ' ἐξ οὐρανοῦ πορφυρὰν ἔχ. π. χλαμύδα· in istis cum *Sapphica* legantur, *Sapphica* quaeras tamen, adeo sui dissimilis hic est *Sappho*: sed lectione MSS. reposita cuncta relucescunt et nativum accipiunt splendorem. in *Falckenburgianis* Excerptis super τὸ εἰν ὠνόμασε scriptum est αἰ, ὀνομάσαι, in ceteris, quod miror, nihil quicquam mutationis est adnotatum. Primam usurpasse *Sappho* vocem χλαμύς adfirmat *Auctor* noster; quod ut mihi intuitu primo mirum accidebat, sic postea confirmatum inveni ab *Ammonio*, cuius hic, quae protulit e *Didymo* ponenda sunt et e *Polluce* illustranda verba: ἡ μὲν χλαῖνα ἠρωϊκὸν φόρημα, χλαμύς δὲ Μακεδονικὸν, μετὰ ἑξακόσια ἔτη τῶν ἠρωϊκῶν ὀνομασθεῖσα· Σαπφῶ (αὕτη γὰρ μέμνηται τῆς χλαμύδος) διαφέρειν φησὶ καὶ τῷ σχήματι· ubi velim observes chlamydem, cum ab aliis Thessalis adscribatur, Macedonicam ab *Ammonio* dici vestem. de cetero locus ille non parum afflictus est, cui pro viribus medelam ferre constitui. sic scribe posteriora: Σαπφῶ πρώτη γὰρ μέμνηται τῆς χλαμύδος· διαφέρειν φησὶ (scilicet *Didymus*, quem antea nominarat) καὶ τῷ σχήματι etc. nimirum hoc usus erat argumento *Didymus*, cum chlamydem sexcentis post heroum tempora bellumque Troianum annis sic dictam asseruisset, quod prima meminerit eius *Sappho*; tot enim annis circiter haec celeberrima poetria vixit post bellum Troianum. hic vero iam ex *Ammonio* eadem opera detegere licet fontem, ex quo sua derivaverit *Pollux*, videlicet e *Didymi* Commentario secundo in *Iliadem*. Sequuntur mellitissimi *Sapphonis* versiculi: Ἐλθόντ' ἐξ οὐρανοῦ πορφυρεὰν ἔχοντα προῖε-
μένον χλάμυν. Primum quidem ὀρανοῦ rectissime MSS. quod si commutaveris in ὠρανοῦ, ut fecit *Iungermannus*, metri forsitan legibus officies. οὐρανόσ, Δορὸς ὠρανόσ, Aeoles ὀρανόσ.

erudite et prorsus eleganter *Muretus* ad *Horatii* lib. I. *Od.* 9. eandem scripturae rationem Aeolicam restitutum ivit in *Alcaei* istis versiculis: "Τει μὲν ὁ Ζεὺς, ἐν δ' ὄρανῳ μέγας Χειμῶν· πεπάγασι δ' ὑδάτων ζοαί·" ibi apud *Athenaeum* lib. X. c. 8. in quibusdam editionibus ἄρανῳ legitur, in quibusdam ὠρανῳ· prius ad sensum ineptum, alterum ad versum; utrique scrupulo cum occurratur reposito ὄρανῳ, nihil est amplius illa de lectione dubitandum, cui momentum ex hoc *Sapphus* loco accedit. concinne vero *Scaliger* πρῶτ' ἔμμενον, cui plane assentior, nisi quod πρῶτ' Aeolice scribendum putem. erit tamen cui magis arrideat προῖεμένον· neque reiicio; cogitabam etiam aliquando περιεμένον. De Cupidine vero seu aureo amore similia sexcenta e poetis, in quibus *Sapphonem* prae oculis habuisse videri possent, adferre liceret. [De Thessalicis chlamydibus quae mihi sunt observata, quaeque huic ipsi notae inseri maluissem, paucis hoc loco complectar. Athenienses τὸ ἱππικὸν ἱμάτιον seu equitum indumentum appellasse χλαμύδα, eiusque vocabuli a Thessalis usum transtulisse, demonstrat noster *Pollux*: quod ideo mihi certissimum apparet, quoniam Thessalos chlamydes usurpasse primos non pauci scriptores memoriae mandent. *Hesychius* in 'Ἐντεθεταιλίσθαι, sic enim e *Pollucis* nostri lib. VII. c. 15. corrigendum, ita scribit: σύνηδες γὰρ τοῖς Θετταλοῖς χλαμυδοφορεῖν· eam ob causam *Eupolis* in *Marica* dixerat ἐντεθεταιλίσμεθα, notante *Stephano* in Θετταλὸς, pro Θετταλικὴν χλαμύδα φοροῦμεν· et *Hesychius* ex alio nescio quo auctore: ἐντεθεταιλίσθαι, κεχλαμυδῶσθαι. Forma tamen Thessalicarum chlamydem videtur fuisse diversa a ceterorum Graecorum chlamydibus, siquidem hae fuerint rotundae, illae vero quadratae, quapropter vulgo Θετταλικὰ πτερά dicebantur. *Hesychius*: Θετταλικὰ πτερά· τοῦτο εἶρηται διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς Θεσσαλικὰς χλαμύδας. πτέρυγες δὲ καλοῦνται αἱ ἐκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ εἰοκέναι πτέρυξι· quae prorsus iisdem verbis *Suidas* habet. sed emendandum in eo pro διὰ τὸ πτέρυγιον ἔχειν ex *Hesychio* et *Etymologo* διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν. cum his utrisque ad amussim conspirant *Paroemiographi* veteres. de πτέρυξι vero et γωνίας vestimentorum opera mihi periret et oleum, si quid conscribere tentarem post insignem eruditissimi *Salmasii* curam ad *Tertulliani Pallium*. itaque constare arbitror quadratas fuisse chlamydes Thessalicas, quippe quae γωνίας habuerint seu πτέρυγας, quae in veste quidem rotunda nunquam reperiuntur. ostendendum restat, quod apud alios Graeciae incolas chlamydes fuerint rotundae. ad eam rem testimonio utar *Ety-*

mologi Magni in *χλαῖνα*, ubi differentiam exponit inter *χλαῖναν*, *χλανίδα* et *χλαμύδα*. *Χλαμύς* δὲ τὸ περιφερὲς καὶ κυκλοειδὲς τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον σαγομάτιον, ὅπερ φοροῦσιν οἱ κηροφόροι. idem luculentissime tradit *Ammonius*, qui scripsisse *Didymum* refert, ὅτι ἡ μὲν *χλαῖνα* τετράγωνον ἱμάτιον, ἡ δὲ *χλαμύς* εἰς τέλειον περὶ τὰ κάτω συνῆκται. ubi testimonia veterum adsunt tam clara et evidentiā, pluribus verbis et argumentis non opus est. *Chlamys* autem primum et proprie fuit dictum vestimentum equestre: nam et *Thessali* rei equestris gloria floruerunt, adeo ut non pauci equorum regundorum artem et peritiam ab ipsis inventam scriptum reliquerint. hinc et *Ἰαπείου Neptuni* cultus apud eos eximius, qui *Scyphium* et *Ariona* primos, uti ferunt, equos percussa *petra* produxit, unde protenus in *Thessalia* feracissimus extitit praestantissimorum equorum proventus. a *Thessalis* igitur equitibus ad ceteros *Graeciae* populos *chlamydem* usus est translatus. deinde vero non in bello tantum et equitantes *chlamydis* amicti fuerunt, sed et in foro et alias etiam frequenter, quodcumque prodirent in publicum. in *Thessalia* vero cum plurima sint ex Oriente derivanda, quod egregie docuit *Vir* prodigiali eruditione *Samuel Bochartus*, ita quoque non inepte deduxerunt hanc vocem, quae nullam habere videtur in sermone *Graeco* radicem, ab *Hebraeo* כַּלְמַי, quod *pallium*, aut vestimentum quodcumque latius, ut duplicari possit, designat: *Chaldaeis* כַּלְמַי. *Ex Addendis.*]

ἐλθ. ἐξ οὐρανοῦ etc.] C. V. ἐξ οὐρανοῦ πορφυρίαν ἔ. π. χλαμύν. ὠρανοῦ *Doricum* est. KUEHN.

ἐλθ. ἐξ οὐρανοῦ etc.] In ipsa χρήσει MS. ἐλθόντ' ἐξ οὐρανοῦ πορφυρίαν ἔχ. πρ. χλαμύν. quae profecto *Αλολικώτερον* sonant, qua dialecto *Sapphonem* usam scimus. An scribendum itaque, ἐλθόντ' ἐξ ὠρανοῦ πορφυρέαν ἔχ. πρ. χλαμύν. *Vulgati* alias πορφυράν, pro quo *H. Stephanus* πορφυράν edit in fragmentis *Lyricorum*. *Magnus Scaliger* vero *Castig. in Catull.* ubi ait, quem nudum *Cupidinem* alii pingunt, eum in tunica proscribere *Catullum* imitatione *Sapphus*, adfertque hunc locum, habet: πορφυράν ἔχοντα πρῶτ' ἔμενον χλαμύδα. IUNG.

ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀναγκαίων etc.] C. V. ἀναγκαῖα τ. κ. ἡ. χ. σκεύη προείρηται etc. KUEHN.

ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀναγκαίων etc.] MS. καὶ τὰ μὲν ἐπιπλεῖστον ἀναγκαῖα τῇ καθ' ἡμέραν χρήσει σκεύη προείρηται. IUNG.

ὡς ἐπιτοπ. ἀναγκαίων etc.] ἀναγκαῖα dedimus e MSS. et *μοχ* σκεύη, ubi vulgo *σκευῶν*. pauloque post minus eleganter vulgo, συναπτόν δὲ δι' ὀλίγων τὰ λοιπὰ etc.

τὰ λοιπὰ] MS. καὶ τὰ λ. SEB.

τὰ λοιπὰ] MS. καὶ τὰ λοιπὰ etc. plenius, ut *Seberi* MS. etiam. IUNG.

125.

περὶ τῶν ἐν γυν. etc.] C. A. περὶ γυναικείων· nec *Salpi.* titulum vulgatum legit. dein textus: συναπιέον δὲ δι' ὀλίγων καὶ τὰ λοιπὰ τὰ τῆς γυναικωνίτιδος ταλάρους, καλάθους, καλαθίσκους, ταλάρια, καλάθια κ. μ. κ. ὅ. ἐ. οὐ ν. ἐπίνητρον ἄτρακτον σπόνδυλον κ. κ. κ. ἰ. ἰστοῦ κανήρες ἀντίου κανόνα π. κλέοντας (ita et C. V. qui addit τοὺς καὶ ἰστοπ.) λ. ἄ. σπάθας· φιλύλλιος δὲ τ. ἰ. KUEHN.

περὶ τῶν ἐν γυν. etc.] MS. noster omissis titulo capitis, ut et eius primo versu, statim ita praecedenti adnectit: οἷον τὰ τῆς γυναικωνίτιδος, ταλλάρους καὶ καλάθους καὶ καλαθίσκους ἐρ. ita enim λ modo, modo duplici λλ hic variat. vides autem quae *Seberus* noster inseruit e suo Codice, ea et nostro confirmari. IUNG.

καὶ τὰ μὲν etc.] Nec *Salmas.* ista legerat in suo Codice. KUEHN.

(καὶ καλαθίσκους)] E MS.

ταλάρια δ' αὖ etc.] MS. καὶ ταλλάρια δὲ καὶ καλάθια. IUNGERM.

ταλάρια δ' αὖ etc.] Praeplacuit vulgatae MSS. lectio, quam textui reddidi. Plurimae autem hic voces fuerunt, quas additas e MS. uncinulis inseruerat *Seberus*, quos omnes ego delevi.

ἐφ' οὐ νῶσι] Supra VII, 52. SEB.

ἐφ' οὐ νῶσι] Eadem supra VII, 52. IUNG.

σπόνδυλον] MS. σπόνδυλον, quod linguae Comm. sed σφόνδ. Att. SEB.

σπόνδυλον] C. V. σπόνδυλον· ut et notavi ex C. A. supra. KUEHN.

σπόνδυλον] MS. noster etiam καὶ ἄτρ. καὶ σπόνδυλον, ut *Seberi* MS. SEB.

σπόνδυλον] σπόνδυλος omnes MSS. supra tamen VII, 51. σφόνδουλος. Modo legebant *Excerpta Falckenburgiana*: καὶ ἐπίνητρον τὸ ἄτρακτον· ac si posterius prioris esset expositio. non male revera. vide de ἐπίνητρῳ *Hesychium* et *Etymologum*. paulo post καὶ ἰστόν e MSS. κανὼν ea significatione, quam hic adnotat *Pollux*, usurpatur ab *Homero* II. ψ. ad eumque locum *Scholias* antiquus ita exponit: ὁ κάλαμος, περὶ ὃν εἰλεῖται ὁ μῖτος ὁ ἰστοργικός. Πῆχυν alibi me legisse in textoris instrumentis non admemini. temere muta-

tam vocem nolim, succurrebat tamen *πήμιον* huic loco aptissimum, de quo et lib. VII. Noster, praecipue quod eodem summi poëtarum loco, unde *κανόνα* produxi, *πήμιον* etiam legatur. tam de *πημίω* quam *κανόνι* videndus *Eustathius*.

(καὶ) κλοιστήρα] MS. καὶ κλ. καὶ κ. καὶ κτένας, καὶ ἰστόν etc. et illud itaque καὶ etiam ante ἰστόν interpone. IUNG.

καὶ ἰστοῦ ἀντίον] *Salmas.* C. καὶ ἰστοῦ ἀγγεῖον ἀντίον.

ΚΥΕΗΝ.

καὶ κέλοντας τοὺς ἰσιόπ.] Vid. supra VII, 56. prior. edition. κλέοντι. SEB.

καὶ κέλοντας τοὺς ἰσιόπ.] C. V. κελόντας τοὺς καὶ etc. prius etiam ex C. A. notavi. ΚΥΕΗΝ.

καὶ κέλοντας τοὺς ἰσιόπ.] MS. καὶ κελόντας, τοὺς καὶ ἰσιόποδας, καὶ etc. quae lectio mehercule placet. τοὺς καὶ ἰσιόποδας, scilicet καλοῦσιν. supra VII, 56. καὶ κέλοντες δὲ οἱ ἰσιόποδες καλοῦνται. sed ibi MS. noster deficiebat, malleque reponere κελόντες cum viris doctis. quod hic locus confirmat. IUNG.

καὶ κέλοντας τοὺς ἰσιόπ.] Egregie MSS. κελόντας τοὺς καὶ ἰσιόποδας· κελόντας et in Excerptis *Falckenburgianis* inveni: κελόντας autem telae statumina seu ἰσιόποδας esse Grammatici docent. [*Harrocratio*: κυρίως μὲν κελόντες εἰσὶν οἱ ἰσιόποδες, ὡς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει δῆλον τῇ κωμικῇ· ἰνόποδες in editione prima et *Maussaci* legitur vitiose, nec non apud *Suidam*, quem tamen bene correxit *Aemilius Porcius*. *Eustathius* ad *Il. A.* χρῆσις δὲ τῶν κελόντων παρά τε ἄλλοις καὶ παρά *Πausaniā*, ὅς φησὶν ὅτι κελόντες οἱ ἰσιόποδες, καὶ τὰ λεπτὰ καὶ πηροειδῆ τῶν ξύλων· λέγει δὲ καὶ *Αἴλιος Διονύσιος*, ὅτι κελόντες οἱ ἰσιόποδες καὶ πάντα τὰ μακρὰ ξύλα. *Ety-mologus*: Κελόντες, κυρίως οἱ ἰσιόποδες· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ καταπεπηγότα ξύλα, ἃ καὶ σταύρους καλοῦσι· ita scripsit, ac si legisset et ante oculos habuisset *Antiphontis* ab *Harrocratione* citatum locum: "Ἰνα τοὺς κελόντας κατέπηξεν. eaque de notione haec observat Auctor excellens: μεταφορικῶς δὲ νῦν ὁ Ῥήτωρ λέγοι ἂν τὰ ὀρθὰ ξύλα. Non cum his disconveniunt, quae retulit in *Lexicon Hesychius*; sed illi paulum corrupto suppetias eruditi viri tulerunt, nisi gravius alat vulnus ille locus. Occurrunt autem κελόντες apud *Anton. Liberalem* *Metam.* cap. 10. καὶ ἐκ τῶν κελόντων ἐρῶν νίκταρ αὐτῷ καὶ γάλα· ad quae *Berkelium* vide. *Ex Addendis*.] Mox editum fuit ante nos: καὶ λειάστας καὶ ἀγνύδας. ubi ne mireris in textu nos restituisse *Iungermanni* emendationem

nulla MSS. auctoritate munitam. tam enim est facilis et perspicua, ut nemo sani cerebri de eius veritate sit dubitaturus. in *Aristotelis* autem utrisque locis maluero cum quibusdam eruditis viris *ἱελας*, ex *Hesychio*, vel etiam *λείας* legere. Porro de plerisque his adeundus est vir eruditionis eximia, sub cuius auspiciis Theologiam me literasque humaniores excoluisse honori mihi duco, *Ioh. Braunius* in opere perfectissimo de *Vestitu Hebraeorum*.

καὶ λειασιάς, καὶ ἄγνύθας] MS. ἄγνυθες, ut est supra VII, 56. SEE.

καὶ λειασιάς, καὶ ἄγνύθας] Leg. *καὶ λείας τὰς καὶ ἄγνυθας* ex *Hesych.* KUEHN.

καὶ λειασιάς, καὶ ἄγνύθας] Supra VII, 56. est *λεία* ubi tamen MS. deficiebat. In *Hesychio* est: Ἀγνύθες, λείαι. Et iterum: Ἀγνύστας (ubi forte legendum ἄγνύθας) λείας· οἱ δὲ τὰς ἄσας τῶν ἰστώων. Idem *Λειάς, τὰς ἀπὸ τῶν ἰστώων κρεμαννυμένας ἄκρας*. Apud *Aristot.* lib. I. de *Generat. Animal.* c. 4. τοὺς λείας προσάπτουσιν αἱ ὑφαίνουσαι τοῖς ἰστοῖς· lib. V. vero c. 7. προσάπτουσι τὰς καλουμένας λαιάς. Quae valde sane variant. genere tamen fere sequiore hanc vocem formatam invenias. Scin' quid suspicer, et nostrum *Pollucem* supra VII, 56. *λείαι*, scripsisse, et hic *λείας τὰς*, ut male coaluerint, quod in MS. nihil novi, duae voculae, totusque hic locus scribi queat: *καὶ κελίοντας, τοὺς καὶ ἰστοπόδας, καὶ λείας, τὰς καὶ ἄγνύθας, καὶ σπ.* Viri docti tamen statuunt, ut de nostris omnibus. Alias *ἄγνυθας*, proparoxytone scripsi, ut *Seberus* in suo invenit: *Noster* enim hic accentu carebat, et vocula alias variat, ut et alicubi *Sylburgium* admonuisse supra dixi. IUNG.

126.

Φιλ. γὰρ ἐν Π.] *Philyllii πόλεις* ab *Athenaeo* ita interdum citantur, quasi auctor eius fabulae incertus esset, ut videre potes apud *Casaub.* III. *Anim.* 9. IUNG.

τὸ ἰστοουργικόν] C. A. καὶ τὸ ἰ. KUEHN.

τὸ ἰστοουργικόν] MS. plenius, *πόλεις, καὶ τὸ ἰστοουργ.* IUNGERM.

τὸ ἰστοουργ. ἐργ. etc.] Adiecimus e MSS. *καὶ*, quod sensum facit pleniorum. post haec nemo facile vestigia verborum *Philyllii* detexisset, quae iam MSS. indicibus nobis clarissima sunt. *Iungermannum* bene restituisse opinor ἐπὶ τοῦ pro istius, quam ille reperit, lectionis indole. haut enim difficile τῶν in τῶν commutari potest. sed *Excerpta Falckenburgiana* paululum dissentiant, quippe quae hunc in mo-

dum poetae verba prae se ferant: εἰπὼν· σπαθᾶν τὸν ἰστὸν οὐκ ἔσται σπάθη. de eximia Codicis huius fide et praestantia cuius praedicatorum saepius egi, nihil equidem praefabor. lectionem autem hanc esse verissimam me censere non diffiteor; adhibeas modo aptam distinctionem et scribas σπάθη· εἰπὼν, σπαθᾶν τὸν ἰστὸν οὐκ ἔσται σπάθη· εἰπὼν scilicet *Philyllius*: σπάθην ὠνόμασεν εἰπὼν. creberrime sic loqui solet *Noster*. cetera sic verto: *telam percutere et cogere sola non potest spatha*. credo, illum exemplis voluisse ostendere, nihil instrumenta sola posse, nisi quis ea moveat et in usum adhibeat. in istorum numero spatham posuit, et hoc ipsum forsitan sua non caruit elegantia, quod melius equidem perciperemus, ni *Philyllii* fabulas cum innumeris aliis invida nobis vetustas surripuisset. scriptionem illam Codicis *Falkenburgiani* integram textui donavi, si quis alterum forte magis probet, ego quidem non intercedam, quo minus sua voluptate fruatur. Aliud autem σπάθη, aliud κτεῖς. usum si respicias, utriusque, credo, non diversus fuit. sed non utroque in eodem texturae genere uti solebant. ut enim ex *Hesychio* cognovi, σπάθη solidabatur textura recta, seu ὀρθὸν ὑφασμα· κτεῖν vero, ut existimo, aliud quodcunque texturae genus. *Hesychius* profecto σπαθητὸν exponit, τὸ ὀρθὸν ὑφασμα σπάθη κεκρομμένον, οὐ κτεῖν. Romanis autem κτεῖς pecten, unde non ineleganter in Codice lib. XI. *arguto pectine solidare fila*, in quibus ad *Virgilium* allusum. Praeter alios hac de re dixit superiori nota laudatus nobis *Ioh. Braunius*.

ἐπὶ τῶν σπαθῶντων etc.] Verba poetae ita refert C. V. ἐπὶ τῶν σπαθᾶν τὸν ἰστὸν οὐκ ἔσται σπάθη. legerem:

ἐπὶ τὸ σπαθᾶν τὸν ἰστὸν οὐκ ἔσται σπάθη.

ad percutiendam telam non aderit spatha. KUEHN.

ἐπὶ τῶν σπαθῶντων etc.] MS. auctius ἐπὶ τῶν σπαθᾶν τὸν ἰστὸν οὐκ ἔσται σπάθη· προσθ. etc. belle scilicet χρῆσιν e *Comico* ipsam conservavit, modo legamus τῶ· alias enim sensum non video. Sic itaque integer senarius fuerit:

ἐπὶ τῶ σπαθᾶν τὸν ἰστὸν οὐκ ἔσται σπάθη.

Supra *Noster* VII, 56. σπάθη, ὅθεν καὶ σπαθᾶν etc. forte quoque hunc locum in mente habens. σπάθης eius mentio et apud *Platonem Lyside*: οὐτι γάρ που διακωλύει σε ἢ τῆς σπάθης, ἢ τῆς κερκίδος, ἢ ἄλλου τοῦ τῶν περὶ ταλασιουργίαν ὀργάνων ἄπεισθαι. IUNG.

προσθήσεις] C. V. προσθήσεις δὲ male. KUEHN.

Pollux Vol. V.

PPPPP

καὶ σταθμούς, τάλ. etc.] C. A. σταθμὸν τ. ζ. πλάστιγγαν τρυτάνην σταθμῖα χαλκᾶ, στάσιμα ὡς Κηφ. κτένιον ξ. κομμώτριον, ξυρὸν etc. C. V. σταθμὰ καὶ ταλαντὰ etc. ΚΥΕΗΝ.

καὶ σταθμούς, τάλ. etc.] MS. καὶ στάθμα, καὶ τάλ. καὶ ζ. καὶ πλ. Et supra IV, 171. de libra *Noster* quoque in MS. στάθμα, τάλαντα, ζυγὸς habebat. ubi id probum esse dixi. nempe σταθμὰ tamen ὀξύτόως videtur rectius. et quis nescit? IUNG.

καὶ σταθμούς, τάλ.] Morem gerendum MSS. duxi, in quibus erat καὶ σταθμὰ, καὶ τάλαντα sic et *Hesychius*: Σταθμὰ, θύρετρα, τάλαντα apud *Aristotelem* vero in *Mechanicis*: τὸ στάθμιον καὶ ἡ ὄπη καὶ τὸ ζύγιον. Sed quod hic ἀναθημάτων ἀναγραφῆς mentionem fecerit *Auctor*, non praeter eundem. alibi quoque meminisse scio. crediderim equidem singulis annis donariorum, quae *Minervae* suspendebantur, descriptionem esse factam, et in arce repositam, quod eo mihi magis arridet, quia ἐπ' Ἀλκιβιάδου ἄρχοντος factam ἀναγραφὴν hic adducit; unde nimirum constare potest, alias etiam sub aliis archontibus ἀναγραφὰς fuisse donariorum.

τρυτάνην.] MS. καὶ τρυτάνην καὶ στάθμια χαλκᾶ etc. IUNGERM.

σταθμῖα] Iterum MS. στάθμια. IUNG.

κομμώτριον] MS. κομμώτριον, non recte. Sed hoc recte, ni fallor, quod distinguit commate, κομμώτριον, ξυρὸν, etc. nam haec vulgo non debent iungi. Sic ξυρὸν separatim et supra VII, 95. in muliebri mundo habuisti. fuit ibi et κομμωτριδίων. IUNG.

καλοῦσι, ψ. etc.] Abest a C. A. ψ. π. π. προσωπίδιον. ΚΥΕΗΝ.

127.

* θολεῖα] Sic et MS. At supra VII, 174. et infra segm. 158. θολία. SEB.

* θολεῖα] C. A. θηλεῖα etc. θηλοειδές. C. V. θόλια. *Hesychius* θολία, πέτασος εἰς ὄξυ συνηγμένος, σκιαδίων, ΚΥΕΗΝ.

* θολεῖα] *H. Stephanus* sui Codicis orae adscripserat: θολία apud *Theocr.* in *Thes.* supra θόλια VII, 174. scilicet in prioribus editionibus. Iam enim θολία ibi habes, ut et infra segm. 158. θολίαν. *Seberus* in suo MS. hic θολεῖα fuisse indicat. ego sane id in *Palatino* etiam invenio. sed mehercle a manu recentiore refictum ita, quum alias θολία fuisse omnino credam, sicut et supra VII, 174. in MS. erat.

et id mihi sane retinendum videtur. a quo certe *θολίαν* supra casu obliquo habes, ut dixi. *Hesychius*: *Θολία, πέτασος εἰς ὃξὺ συνηγμένος· σιαῖδιον.* IUNG.

* *Θολεῖα*] *θολίαν* bene est quod emendaverit *Iungermannus*. altera enim scripturae ratio parum est in usu, etsi et *ei* frequentissime commutari saepius observaverimus. *θολίαν* autem exponit *Pollux* *πλέγμα θολοειδές*, quod tholo simillima essent umbracula, siquidem et ipsa nominis ratio a formae similitudine petita. Rhetoricum Lexicon apud *Eustathium* ad *Od.* X. *Θόλοι, στέγαι, ἐπάλξεις, καμάραι· θολία δὲ θηλυκῶς πῖλος εἰς ὃξὺ ἀπολήγων.* Eleganter *Ovidius* de *Arte Am.* lib. II. v. 208. *Ipse tene distenta suis umbracula virgis*, ut emendavit praestantissimus *Heinsius*. plura dixi de umbraculis ad lib. VII. segm. 174. quae huic loco lucem affundunt. Rectissime vero *Iungermannus* ἐπὶ *σκιᾷ* ex vulgata MSSque lectione formavit, quod non dubitavi in textu reponere: *Tholia* vel *umbraculum*, *plexum opus tholi simile ad umbram faciendam.* Postea καὶ ante ῥιπίς in vulgatis aberat. sed de ῥιπίδι quid est, quod hic inter umbraculorum nomina recenseatur? sic certe et *Hesychius*: *ῤιπίρ, ῥιπίς, τὸ πλέγμα, ἢ ἐκ σχοίνων πέτασος.* additque tum Atticos appellare ῥιπίδα, flabellum, quo moto ignem inflammant, eaque de notione adnotavi quaedam ad segm. 94. ut de alia, cum vel flabellum, quo muscae abiguntur, vel quo ventulus fit aestivi ardoris temperandi causa, designat. apud *Hesychium* certe ῥιπίρ, nisi quis hoc eiiciendum penitus existimet, formam vocis Laconicam indicat, nec *Strattis*, ex quo ῥιπίδα hac significatione *Pollux* adduxit, vocum elegantiarumque Atticarum haberi potest accuratus auctor, adeo ut minime mihi persuadeam, significationem illam ῥιπίδος, cum pro umbraculo usurpatur, ex Attici sermonis fontibus esse repetendam. paucis rem totam explicabo, et si quid est difficultatis, quod alicui moras facere possit, id omne tollam. Attici ῥιπίδα proprie dixerint, cuius agitatione concitatus ignis flammam concipiebat. hinc porro flabellum, quo vel muscas abigebant, vel quo incommodum aestatis ardorem mitigabant; qua posteriori significatione non raro apud *Chrysostomum* legisse commemini. posterioris autem generis flabella potuisse explicari iterumque in plicas componi nihil est, quo minus existimemus; nimirum ea ratione, qua id hodie fieri consuevit. apud Romanos quidem flabella conficiebantur e tenuibus tabellis, quibus motis ventos faciebant, quaeque dubio procul complicari etiam potuerunt. meminit *Ovi-*

dius de Art. Am. lib. I. v. 161. Profuit et tenui vento movisse tabellam. sic restituit e MSS. Codicibus Nobiliss. Heinsius, cum antea longe aliter legeretur. vide notam eius ad Ovidii locum. sed is praeterea flabellorum istorum est usus hoc tempore, ut praetendantur faciei ad umbram faciendam caloremque solis amovendum; quod cum et olim factum fuerit, communior dialectus σκιαδιον et ῥιπίδος significationem non raro invertisse videtur. haec nisi quis probaverit, difficillime, credo, rationem reddet, ob quam umbraculum dictum fuerit ῥιπίς. Sed manum de tabula.

Θολοειδές· ἐπίσκια] C. A. ἐπισκιά, leg. ἐπὶ σκιᾷ cohaeret enim cum praecedentibus ita: *Θολία πλέγμα τι θολοειδές ἐπὶ σκιᾷ· Θολία est textile, quod testudinis formam repraesentat, umbrae caussa.* ΚΥΕΗΝ.

Θολοειδές· ἐπίσκια] Sed forte maior menda tollenda est, hic porro enim MS. habet *θολοειδές ἐπισκιά, καὶ* etc. iam itaque locum, qui vulgo puncto male distractus, et in ἐπίσκια male confusus est, ita restitue: *θολία, πλέγμα τι θολοειδές ἐπὶ σκιᾷ, καὶ ῥιπίς* etc. nil verius: *θολίας* enim usus ut inumbraret, unde et cum *σκιαδιῶ* supra VII, 174. et hic recte iungitur. IUNG.

καὶ σκιάδιον, etc.] C. A. ῥιπίς, σκιάδιον, ὃ κ. σ. εἶποις ἄν· οὔτω γὰρ τὸ Δ. σ. ΚΥΕΗΝ.

σκιάδιον καλεῖται, καὶ πτ. etc.] MS. *σκιάδειον*: et *μοχ: πτερόν δὲ τὸ σκιάδειον οἱ Κωμοποιοὶ* (leg. *κωμωδοποιοὶ*, ut infra *segm. 129.*) *καλ.* SEB.

σκιάδιον καλεῖται, καὶ πτ. etc.] C. A. ὃ καὶ πτ. οἱ κωμωδοί. reliqua capituli absunt C. V. *καὶ πτερόν δὲ τὸ σκιάδιον οἱ* etc. *Saltn. κωμωδοποιοὶ ποιοῦσι.* ΚΥΕΗΝ.

σκιάδιον καλεῖται, καὶ πτ. etc.] Scribe auctius et plenius, cum nostro MS. ita habente: *καλεῖται, καὶ πτερόν δὲ τὸ σκιάδιον οἱ κωμωδοποιοὶ καλοῦσι* nec abit multum *Seberi nostri MS.* IUNG.

σκιάδιον καλεῖται] Umbraculum hoc *Bacchi* lib. VII. quoque *Pollux* adnotaverat. plura nescio quo loco collegit *Meurgius*. Post haec longe plenior nobis *Pollucem* et elegantior MSS. tradunt. sic fuit olim: *καὶ πτερόν οἱ κωμωδοὶ καλοῦσι. Στράτις δὲ ἐν Ψυχασταῖς* etc. *Πτερόν* vero τὸ σκιάδιον ab explicita figura alarumque similitudine; nisi quis ex alis umbracula et flabella confecta velit. partem quandam aedificiorum et ita dictam non nescio. *Hesychius* etiam *Πτερόν, σκηγή* supra ad libr. VII, 174. *σκηγῆς* etiam

vel *σκῆνη* dicta fuisse umbracula observabamus. id tamen ad hunc *Hesychii* locum nihil pertinet.

Στρατί. δὲ ἐν Ψ.] MS. ὁ δὲ Στρατίτις ἐν τοῖς Ψυχασταῖς etc. Ceterum de *Ψυχασταῖς Strattidis Casaub.* noster VII. *Athen.* 23. ubi ψυχάζειν, *frigus captare* esse ait, et haec verba *Pollucis* hic titulum dramatis nobis aperire. IUNG.

ἐπήγαγε σκ.] Iterum MS. plenius *Comici* verba exprimit habens: ἐπήγαγε εἴτε σκιάδιον. *Strattim*, postquam *ρίπδα* nominavit, nempe subiunxisse, εἴτε σκιάδιον· promiscui illa et eiusdem fere usus scilicet. IUNG.

ἐπήγαγε σκιάδιον.] Restitui MSS. lectionem: ἐπήγαγε, εἴτε σκιάδιον· ut nimirum ipsa *Comici* verba in istis contineantur. *Strattidis* fabulas post *Casaubonum* ad *Athenaeum* etiam *Meursius*, vir multae lectionis, in *Attica Bibliotheca* collegit, et quibusdam aliis locupletavit.

τὰ δ. π. τ. ἐν ἐσθήτεσιν] C. V. τούτων ἐν ἐσθήσιν, ἢ ὕ. ἢ κόσμοις ἤδη γυναικείοις προ. KUEHN.

τὰ δ. π. τ. ἐν ἐσθήτεσιν] MS. τὰ δὲ πολλὰ τούτων, ἐν ἐσθήσιν, ἢ ὑποδ. ἢ κόσμοις ἤδη γυναικείοις προ. quae lectio profecto vulgata rectior et melior, nisi tamen potius γυναικείοις retinere velis. certe τούτων scribendum omnino est. Horum multa supra in re vestiaria, vel calcearia, ubi tota cohors collocata fuit eiusmodi nugarum ad calcem capitis 22. lib. VII. et de mundo muliebri lib. V. cap. 16. Et vulgatum ἐσθήτεσιν videtur ποιητικώτερον, quam quod *Pollux* dixisse credi debebeat. IUNG.

τὰ δὲ πολλὰ τῶν ἐν ἐσθήτεσιν] In istis emendandis MSS. secutus sum, quorum lectio aliam et longe meliorem sententiam continet, ut bene *Iungermannus* observavit. paulo post ἀλαβαστροθήκαι e MSS. reposui, qua de descriptione cum supra uberius a nobis sit actum, hic nihil dicam.

καὶ ἀλαβαστροθήκαι.] ἀλαβαστροθήκαι sine ρ C. V. cum augmento hoc: ἐν δὲ Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνι καὶ σμηματοφορεῖον· καὶ παρὰ M. etc. σμηματοφορεῖον est theca, in qua asservatur et circumfertur lomentum, smegma. KUEHN.

καὶ ἀλαβαστροθήκαι.] MS. καὶ ἀλαβαστροθήκαι· recte refert se ad supra segm. 121. ubi quoque ex MS. ita legendum docui. IUNG.

καὶ παρὰ M. ἐν etc.] Ista καὶ παρὰ Μενάνδρω ἐν Μισογυσανδαλοθήκαι MS. omittit. Et sane iacturam non faciamus, quum supra VII, 57. et segm. 50. iam fuerint. Non tamen delenda iubemus, sed addenda alia, quae MS. post ἀλαβαστροθήκαι praeclare subiicit, haec: ἐν δὲ Ἀριστοφάνους

Λιολοσίκωνι καὶ σηματοφορεῖν. Quae verba quoque in fine huius capituli addenda monet *Schottus* noster ex MS. *Salmanticensi*, nisi quod habeat is σηματοφόρον, malim tamen σηματοφορεῖον· notum quid fuerit σηῆγμα in mulierum cosmetice supervacua non supervacuum, variis usibus inserviens, ad cutem in facie extendendam, ad dentes fricandos, alia: σηῆγμα, καθαρτικὸν, τὸ ἀποσηῆχον. Nil tamen temere in scriptura muto. possit enim utrumque verum esse. Et in *Etymologico* extat: σείδαλις, παρὰ τὸ σμῶ καὶ τὸ ἄλις, τουτέστι τὸ ἄλις σηῆγμα, τὸ πάνυ, οἶον τὸ λεπτομερέστατον. Et ex *Athenaeo* adferunt, σηῆμασιν ἐχρῶντο τὰς χεῖρας πλύνοντες, idque *Budaeum* dicere Atticum esse. nec muto itaque quidquam. Sed hic locus potius *Etymologicographi* considerandus in ἐπανλία· ubi pompam ἐπανλίῳν nuptialem describit: πᾶις γὰρ ἠγεῖται χλανίδα λευκὴν ἔχων, καὶ λαμπάδα καιομένην· ἔπειτα μετὰ τούτου κληφόρος· εἶθ' αἱ λοιπαὶ ἀκολουθῶσες ἐφεξῆς φέρουσαι χρυσίου λεκανίδας, σηῆγματα, φορεῖα, κτένας, κοίτας, ἀλαβάστρους, σανδάλια, θήκας, μυράλιπτρα. etc. quae omnia et apud *Suidam* ita legas in eadem voce, nisi quod is habeat φέρουσαι, χρυσία et dein μυράλιπτρα. Ceterum hoc notandum, quod apud nostrum σανδαλοθήκαι et σηματοφορεῖα· ibi separatim ita legi, tum σανδάλια et θήκας, tum σηῆγματα, et φορεῖα· quasi tam ista quam eorum receptacula separatim fuerint in ea pompa gestata, non vero in receptaculis condita. IUNG.

καὶ παρὰ *Μεν. ἐν Μισογ.* etc.] Post haec quae subiiciuntur in MSS. egregia sunt, eamque ob causam fideliter a me in contextu reposita. in Excerptis *Falckenburgianis* simili modo haec scripta inveni, nisi quod σηματοφόρον, ut e *Codice Salmanticensi* notavisse *Schottum Iungermannus* index est, quod forsitan erit qui prae altero probet, quanquam nos σηματοφορεῖον magis delectet. *Σηῆγμα Ἀττικὸν*, ut σηῆγμα ἀνάττικον auctore *Phrynicho* et *Thoma*, utroque exactissimo Atticismi magistro. *Antiphanes*, δότω τις δεῦρο ὕδωρ καὶ σηῆμα· apud *Galenum* est ubi σηῆγμα, est itidem ubi σηῆγμα legatur, quod posterius tamen eum elegantiae Atticae observantissimum plerumque scripsisse reor.

128.

περὶ τῶν τοῦ γ. σκ.] C. A. περὶ τῶν ἐν ἀγροῖς σκευῶν, de instrumento rustico. *Salmas.* σκευὴ τὰ κατ' ἀγρόν. *KUENN.*

περὶ τῶν τοῦ γ. σκ.] Capituli huius titulus in MS. σκευὴ τὰ κατ' ἀγρόν. IUNG.

ἄροτρα, ἄρ. μ.] C. A. ἄροτρον ἄμαξα τὰ δὲ λοιπὰ λη-
πτεόν (leg. λιμητήριον) ὡς οἱ Ἀτικοὶ, πτύον ὡς Ὁ. Salmas.
ἄροτρα, καὶ ἄρότρον μέρη. KUEHN.

ἄροτρα, ἄρ. μ.] MS. ἄροτρα, καὶ ἄρότρον μ. bene. sic
μοχ ἄμαξα καὶ ἄμ. μ. IUNG.

ἄρ. ἄρότρον μ.] Recte, indice *Iungermanno*, MSS. καὶ
ἄρότρον μέρη· nec ego particulam illam spernendam existi-
mavi. Sed qualia sunt illa, quae mox sequuntur? τὰ δὲ
λοιπὰ, ληπτεόν ὡς οἱ Ἀτικοὶ λέγουσιν· ἢ πτύον, ὡς Ὁμηρος
etc. itane vero potuisse nostros *Commentatores* rerum secu-
ros illa praeterire, quae sane mendum deforme fovent et oc-
cultant? magis tamen miror, qui fiat, ut nihil ad haec po-
lienda plerique MSSorum conferant. mihi iam olim illa
corruptela non latuit, cum studiorum causa *Pollucem* revol-
verem, nihil tum minus cogitans, quam me aliquando pro-
curandae et eliminandae *Pollucis* editioni animum adiunctu-
rum. *Kuehnio* suboluit etiam haec res; sed ad medelam loci
irrito conatu est aggressus. distat enim longissime a litera-
rum vestigiis λιμητήριον, quod et ad oram istius Codicis,
quem emendavit, adposuit. scribendum dico πτεόν deletis
istis prioribus literis λη, et iam nunc non sine gaudio sic in
eximii Codicis *Falckenburgiani* Excerptis adnotatum com-
perio, quapropter eo modo textum reficere non dubitavi.
πτεόν autem Atticos dixisse pro πτύον, praeter *Nostrum* do-
cet *Eustathius* ad *Il. N.* ex *Aelio Dionysio*: ὅτι δὲ πτύον καὶ
πτεόν ἔλεγον οἱ Ἀτικοὶ ὕστερον, Ἄλλιος Διονύσιος φησὶν· ἕτε-
ρος δὲ τις λέγει· πτεόν οἱ ἄλλοι· πτύον δὲ Σοφοκλῆς, ἀκολουθῶν
δηλαδὴ τῷ ποιητῇ· et ex his lectionem illam satis confirma-
tam arbitror.

ὡς Ὁμηρος.] C. V. οὕτω γὰρ λέγει, ὅταν φῆ, ὡς δ' ὅτ'
ἀπὸ πλατεῖος πτυόφην μεγάλην κατ' ἀλώην· θρίναξ τε καὶ δ.
KUEHN.

ὡς Ὁμηρος.] MS. auctior: Ὁμηρος· οὕτω γὰρ λέγει, ὅτ'
ἂν φῆ, ὡς δ' ὅταποπλατεῖος πτυοφὴν μεγάλην καταλώην· θρίναξ
τε, καὶ etc. Restitue itaque ita: Ὁμηρος· οὕτω γὰρ λέγει,
ὅταν φῆ·

ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατεῖος πτυόφην μεγάλην κατ' ἀλώην.
Καὶ θρίναξ δὲ καὶ δρ. Exstat ille versus *Il. v. v. 588.* et
subsequuntur hi duo, ut plenam sententiam videas:

θρώσκουσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι,
πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ, καὶ λιμητῆρος ἐρωῇ. IUNG.

ὡς Ὁμηρος.] Ipsum nobis *Homeri* locum exhibuerunt
MSS. quem nos in textum e vestigio detulimus. *Hesychium*

adde, qui et de πτύω: Πτύον, θρίναξ, ξύλον, ἐν ᾧ διαχωρίζουσι τὸν οἶτον ἀπὸ τοῦ ἀγύρου. videndus et ad *Homerum Eustathius*. *Glossae*: Πτύον, ventilabrum.

καὶ δρέπανον] Copulae absunt cum δὲ a C. A. ut et ὠνόμασε post κρώπιον omittuntur verba *Pherecydis* usque ad ἀπέκτενε καὶ, in C. A. ΚΥΕΗΝ.

καὶ δρεπάνη· καὶ ὡς Φερεκ. etc.] MS. δρεπάνη· ὡς Φερ. ὠνόμ. κρ. Sed vulgata magis placet, distinguamus tamen potius δρεπάνη, καὶ ὡς etc. ut istud κρώπιον de δρεπάνη vel δρεπάνῳ accipiamus. *Hesych.* Κρόπιον, δρέπανον· τινὲς δὲ διὰ τοῦ β κρόβιον. Sed series literarum videtur ostendere, scribendum esse κρώπιον, et κρώβιον. Sic paulo ante, ubi incipientia a κρω orditur: Κρόβον, δρέπανον· ubi certe κρώβον quis, eo, ni fallor, non invito, reponat. IUNG.

περὶ γὰρ τοῦ Κόδρου λ.] C. V. τοῦ Καροῦ· male. *Lycurgus* contra *Leocratem Codro* tribuit πτωχικὴν σιολὴν et δρέπανον, quodque collegerit φρύγανα κατὰ τὰς πύλας ὑποδύς etc. ΚΥΕΗΝ.

περὶ γὰρ τοῦ Κόδρου λ.] MS. περὶ γὰρ τοῦ Κάρον λέγων· quod mirum, quum tamen de *Codro* hanc historiam fuisse a *Pherecyde* Atheniensi in illis, quos περὶ τῆς Ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις δέκα conscripsit αὐτόχθονας, secundum *Suidam*, certum sit. de qua sane nostrum *Seberum* videre potes. Alia vero, ut bene *H. Stephanus* in suo Codice emendaverat, et feliciter, ita prorsus et in MS. nostro adparent et *Excerptis Schotti* ex MS. *Salmanticensi*, quare *Seberum* nostrum ista vere edidisse ex *Sylburgii* Codice, qui de *Stephaniano* descripserat, non dubitare debes. Hoc tantum addendum: ex MS. nostro scribe, ὅτι ὡς ἐπὶ φρ. hac enim particula bene auctior: quasi ad ligna caedenda exivit, quum revera, ut caederetur ipse, exiret. Ait itaque *Lycurgus* contra *Leocratem* (nusquam enim fusius aut elegantius hanc historiam alibi legas, ut ait *Casaubonius* noster ad libr. I. *Polyaeni*) ὅπως ἂν ἀπατήσῃ τοὺς πολεμίους, talem habitum cepisse. Alias de *Codro* plurimos, qui meminerint eius historiae, indicat *Meursius Comm.* in *Lycophronem* ad v. 1578. Τρίτος δ' ἄνακτος τοῦ δρυηκόπου γόνος, quibus adde iam et *Pherecydem* e *Polluce* nostro, IUNG.

ὅτι ἐπὶ φρ.] *Polyaen.* libr. I. itidem in historia *Codri*: ἔτυχον δὲ καὶ Πελοποννήσιοι ἄνδρες κατὰ φρυγανισμόν ἤκοντες· priores editiones, φρυγανισμῶν· item mox, τὴν σκευὴν βουλόμ. λαβεῖν. Emendavit autem, ut nunc scriptum, *Sylb.* Quod si τὴν σκευὴν λαβεῖν placet retinere, faciendum ante ἀγροικον,

et βουλόμενος plane tollendum. Caeterum quae hic ἄγροικος σκευή, *Polyaeno* est σῆμα φρουγανιστήρος, *Lycurgo* πτωχική στολή contra *Leocr.* fol. 158. et quod hic κρώπιον, utriusque illorum δρέπανον. Habetur autem haec historia et apud alios, quos *Casaub.* notis in *Polyaenum* nominat. SEB.

ὅτι ἐπὶ φρ. etc.] ὡς adiecimus e MSS. In illa loquendi ratione tricatur *Iungermannus*. ὡς ἐπὶ nihil aliud ac ἐπί. ita loquuti probatissimi scriptores. Vid. *Lamb. Bos Exercit. Philolog.* ad Act. XVII. v. 14. Nulli magis sua domus notior quam *Codri* historia, cuius et praeter alios ab aliis adductos mentio est in *Chronico*, quod Marmoreum appellant. Κρώπιον non inepte puto Latine dixeris *rastrum*. *rastrum Remum* a *Romulo* quidam occisum tradiderunt. *Hesychius* suo loco et ordine: Κρόπιον, ἀξίνη διάτομος· περὶ ο μικρόν· utrumque, credo, rectum. sed expositionem observa. longe enim hoc aliud est quam δρέπανον, ut alias κρώπιον exponunt.

κρωπίον] *Hesych.* Κρώπιον, δρέπανον· τινὲς δὲ διὰ τοῦ β κρόβιον. obiter emendare conabor *Glossas Philox. Poteaculum*, inquit, βαλάνιον τὸ τῶν παιδίων κορόπιων. *Vulcanius* legit βαλανεῖον, ὃ τῶν παιδίων κορηεῖον. malim, βαλάνιον τὸ τῶν παιδίων κρώπιον, infantium illa pars, qua sexum virilem prae se ferunt, falx dicitur vel puteaculum, vel ut *Gloss. poteaculum*. KUEHN.

129.

καὶ πλόκον δὲ etc.] C. V. πλόκανον· C. A. πλόκον κόσκ. σκ. σκάφιον et σκαφίον, σκαφίς, μακέλη, ἄμη, ἄ. etc. ita et *Salm.* KUEHN.

καὶ πλόκον δὲ etc.] MS. καὶ πλόκανον δὲ etc. non πλόκον· istudque πλόκανον forte et supra I, 245. in instrumento rustico pro πλόκαλον reponendum est. nil tamen adfirmo, modo mihi illud explices. πλόκανον et supra VII, 172. in vulgatis et V, 55. in MS. unde aliquid plexum vel plectile facile conicias, cuiusmodi vasa in re rustica non rara. et referuntur plura VII, 172. et seq. IUNG.

καὶ πλόκον] MSS. in hac emendanda voce sequutus sum, qui πλόκανον. accedit *Falckenburgii* Codex, in quo πρόκανον, quod vitium verae lectionis vestigia servat. Mox in vulgatis σκάφιον, σκαφίς, σκαλίς etc. quorum medium eieci, quia MSS. non agnoscunt. postmodum suus ipsi locus erit. plerisque tum vocabulis sequentibus e MSS. καὶ praeposui. pro λίστρον, quod ita semper *Hesychius*, *Eustathius*, *Nican-* *der* aliique scribunt, vulgo fuit editum λίστρον. *Falckenburgii*

Excerpta ἀλίστρον, minus recte, nisi forte cogitemus δὸ ὀμάλιστρον, quod apud *Hesych.* in *Λίστρον*. Σφύραν βωλοκόπον attulisse credo *Pollucem* ex *Auctore* quodam, ut mox πέλεκυν ξυλοκόπον e *Xenoph.*

καὶ σκαπ. σκαφίον] MS. σκαπ. καὶ σκαφ. καὶ σκ. et sic deinceps. SEB.

καὶ σκαπ. σκαφίον, σκαλῖς] MS. καὶ σκαπ. καὶ σκαφίον· omisso σκαφίς· forte recte, quum segm. 150. σκαφίδες de-
imū addantur. IUNG.

σκαλῖς, μακέλη] Ita et MS. alias μάκελα vel μάκελλα dicitur, nisi α in η mut. *Ion.* τῇ δικέλλῃ προσφιλοσοφεῖν, phrasis *Luc.* in *Tim.* tom. I. pag. 94. pro qua magis proprie *Phocyl.* σκάπτειν δικέλλῃ v. 149. SEB.

σκαλῖς, μακέλη] MS. καὶ σκαλ. καὶ μ. καὶ ἄ. καὶ ἄξ. καὶ δ. καὶ σμ. Semper inserta particula καὶ, quam a pigro libra-
rio omissam credo, quum et in MS. *Seberi* ea sit, caeterum μακέλη uno λ et in suo MS. adnotavit fuisse *Seberus.* et su-
pra I, 245. in *Nostro* quoque ita erat. IUNG.

σμιν. λίστρον] Scr. λίστρον, ut est in MS. ἀπὸ τοῦ λιαίνειν. *Scholias.* *Hom. Odys.* γ, 455. Mox pro σφύρα MS. σφυρά, etiam supra VII, 106. ubi similiter editi quo-
que. At infra segm. 146. et segm. 160. utrobique bary-
tonōs. SEB.

σμιν. λίστρον] C. V. λίστρον. *Hesych.* Λίστρον, ξυστήρ, σκαφίον, πτύον σιδηροῦν, ὀμάλιστρον, ἔνιοι ἔδαφιοιήριον· do-
labra, pala ferrea, radula etc. et σφύρα βωλοκ. malleus gle-
bas terrae confringens, effringens, refringens. KUEHN.

σμιν. λίστρον] MS. καὶ σμ. καὶ λίστρον, καὶ σφύρα βω-
λοκόπος, καὶ πέλ. quo pacto scribere et distinguere debes.
male vulgo λίστρον· pro quo λίστρον et ex MS. *Aug. Seberus*
reponit, nec supra aliter I, 245. in ἐργαλείων γεωργικῶν re-
censione gemina. Quod ad σφύρα, in nostro MS. id ac-
centu caret. supra I, 245. vero βωλοκόπος σφύρα erat. et VII,
106. σφύραι in MS. et VII, 118. et infra segm. 146. σφύρα·
et segm. 160. σφύρας· id itaque et hic retinendum putem.
Et ita etiam distinguunt *Hesychius* et *Suidas*, σφύραν esse
τεκτονικὸν ἐργαλεῖον· σφυρά, τοὺς ἀστραγάλους. IUNG.

πέλεκυν ξυλοκ.] E *Xenophonte* supra VII, 109. IUNG.

καὶ τὰ ἀγγεῖα] Hic novus praefigitur titulus in C. A.
περὶ τῶν ὑποδεχομένων τὴν ὀπίωραν· textus vero incipit: ἀγ-
γεῖα δὲ etc. KUEHN.

τρασιά] MS. τρασία· ut etiam supra VII, 173. Sed
VII, 144. τρασία est, in MS. et vulgo τρασία. Si una per-

petuo scriptura retinenda, malleo oxytone, ut supra ad VII, 144. ex *Hesychio* et *Etymologico* adnotavi. IUNG.

σύρισος] *F.* συρίσκος. *Hesychius*, Συρίσκος, ἀγγεῖον τὸ πλεκτὸν, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλουσι· τινὲς δὲ ὑρίσκον. SEB.

σύρισος] *C. V.* σύρισσος· *Salm.* συρίσκος. ΚΥΕΗΝ.

σύρισος] *MS.* noster σύρισσος habet. Sed placet cum *Sebero* nostro emendare συρίσκος, quod etiam ex *Hesychio* adfert, praesertim quum *Pollux* hanc lectionem ipse confirmet supra, ubi eiusmodi vascula refert, quae πλέκειν solent rustici VII, 176. εἴποις δ' ἂν πλέκειν κοφίνους, σωράκους, ἀρδίχους, et post cetera συρίσκους quoque. IUNG.

σύρισος] σίσυρος in Excerpt. *Falckenb.* sed praestat *MSS.* lectio, quam restitui vel renitente *Iung.* Apud *Hesychium* est Τρισσος, φορμός· et ὑρίσις· συρίσκος, ὑρίσκος, σύρισσος et ὑρισσος eadem sunt. *Aristoph.* apud *Athen.* lib. IX. c. 3. ὑρισσοῦς δ' ἴδοις ἂν νικομένους· ibi *Casaub.* vide, ut et ad lib. III. c. 4. in *Gl.* tamen etiam συρίσκος, *pultorium.* Ἀρδίχου frequens est in scriptoribus antiquis mentio. ἀρδίχους ἐπέλεμισεν *Longo* sub initium lib. II. *Pastor.* ubi ne id mutare velis cum ultimo Commentatore in ἐπλεκεν· aberrat enim a scopo et in ipsa re et in emendando *Longo.*

ἄρδίχος] *C. A.* non habet ἄρδίχος. ΚΥΕΗΝ.

σταφυλοβολεῖον.] Ita et supra VII, 151. at I, 245. σταφυλοβόλιον etiam *MS.* SEB.

τάχα δὲ καὶ σῶρ.] *C. A.* δώρακος, pro σῶρακος ὡς οἱ κωμωδοποιοὶ· caetera absunt usque ad δρασῶρακον. ΚΥΕΗΝ.

τάχα δὲ καὶ σῶρ.] *MS.* τάχα καὶ σῶρακος, εἰ καὶ π. τ. κ. οὔ. ὀνομάζετο ἄ. Et εἰ etiam habet *MS. Seberi*, mibique id recte inseri posse videatur, et ex sententia *Pollucis* ita distinguendum, ut adscripsi. cetera lectionem vulgatam non sollicitandam putem. IUNG.

καὶ παρὰ etc.] *MS.* εἰ καὶ παρὰ. SEB.

καὶ παρὰ etc.] *C. V.* εἰ καὶ παρὰ etc. ὀνομάζεται τὸ etc. ΚΥΕΗΝ.

καὶ παρὰ τοῖς κωμῶδ. etc.] Egregie *MSS.* et ex *Pollucis* mente εἰ καὶ παρὰ etc. et soracum in illis vasculis, in quae fructus colliguntur, enumerari posse ait, etiamsi a *Comicis* sic appelletur quoddam vasis genus, in quo reponitur scenicus actorum apparatus. utrumque rectum. sed proprie σῶρακος de vasculo, cui ficus iniiciuntur, *Hesychio* teste. *Scholias* *Aristophanis* ad *Aves*: λέγουσι δὲ καὶ νῦν σωράκων τὸ εἶδος ἀρδίχους· ubi σῶρακοι sunt τὰ ἀγγεῖα τὰ ὑποδεχόμενα τὴν ὀπώραν, ut cum *Polluce* loquar. Optime vero sarracum a

soracō distinxit primus, ut puto, *Salmasius*, quae utraque confuderat ad *Festum* eruditorum princeps *Scaliger*. similia cum istis, quae ex eius literis *Iungermannus* adfert, vir illustris notavit ad *Capitolini Antoninum*, ubi sarracorum mentio. videndus et *Schefferus* de *Re Vehic. Aristophanis* ita restitui verba, ut in MSS. leguntur, ne litera quidem mutata, nisi quod *ξυνελέγη* perbene *Iungermannus*. saepius autem *ει* in MSS. pro *η* poni nemini vel parum in illis versato latere potest. alias etiam, si quid lectionis vulgatae retinueris, non inepte posses reformare: *Κακῶν συνελέγει μοι σώρακον*· sed potior est MSS. auctoritate confirmata lectio. Tum nobis obiiciunt editiones vulgatae meta monstra: "*Αλεξίς δὲ καὶ δρασώρακον*" nullum a MSS. auxilium apparet, in quibus nihil horum verborum extat. *Salmasii κεδροσώρακον* nullatenus mihi probatur, nec facile, me iudice, quem reperiet, qui sibi consentiat. sola *Kuehnii* nostri felicissima coniectura integre locum restituit, quem ego, neque diffiteor, conclamatum dixissem. neminem equidem futurum opinor, qui eius emendationi contradicturus sit. non itaque hoc pacto dubitavi textum emaculare. licet autem illam *Kuehnii* emendationem reddere confirmatiorem ex *Pollucis* more scribendique ratione. vide IX, 156. et X, 99. priori loco de *Προμηθεῖ Πυρκαεῖ Aeschylī*, posteriori de *Ταγηνισταῖς Aristophanis* scribit, ea quidem occasione, quod istas exponeret voces, ut hic *σώρακον*· sic et alibi pluries, ut VII, 125. qui locus huic simillimus est, "*Ἀμφιδος δὲ καὶ δράμα Κονιάτης*."

130.

συνελέ μοι σώρακον.] C. V. *κακῶν τοσούτων συνελέγει μοι σώρακος*· forte *ξυνελέγεται μ. σ.* tantorum malorum mihi colligebatur soracus. KUEHN.

συνελέ μοι σώρακον.] MS. κ. τ. *ξυνελέγει μοι σώρακος*. Optime. sic restitue iam elegantem *χρησιν*·

κακῶν τοσούτων συνελέγη μοι σώρακος. Sed tibi rara et viris doctis ignorata de soraco dicam, quae tamen non de me largior, ne erres; unde enim mihi ἀγαθῶν τοσούτων συλλεγείη σώρακος; IUNG.

"*Αλεξίς δὲ καὶ δρασώρακον.*] C. V. omittit "*Αλεξίς δὲ καὶ δρασώρακον*" legendum vero "*Ἀλέξιδος δὲ καὶ δράμα Σώρακοι*", quod drama laudat *Athenaeus* lib. III. cap. 55. *Salm.* ita: *κεδροσώρακον*, id est, *cedrinus soracus*. Sed *κεδρος* significat etiam *κιβωτήν*· *Hesychius*: *Κέδρος*, *κιβωτός*. itaque nullus dubito quin legendum *κεδροσώρακον*. KUEHN.

"*Αλεξίς δὲ καὶ δρασώρακον.*] At ea verba in nostro MS.

non adparent, ne unum. Ego mutus praeterire iamiam volebam. Sed audi, ut *Salmasius* noster emendat, explicat, et aliis auctoribus simul lucem adfert eximiam. "Αλεξίς, ait, δὲ καὶ δρασωράκον. *Interpres*, drasoracum. *legendum puto*, "Αλεξίς δὲ κεδρωσώρακον, *vel κεδρασώρακον*. κεδρωσώρακος cedrinus soracus est: Soracus autem, ut *haec annotat Pollux*, est κόρημος, aut genus ἄγγελον, in quo scenici instrumenta sua portabant; idem apud Latinos quoque significat, quod nec *Festus* omisit, dum scribit: Soracus, quo ornamenta portantur scenieorum, et apud *Plautum* legitur, plenum librorum soracum. Mirum tamen hactenus homines doctos soracum pro genere vehiculi accepisse, quod alias *Serracum* aut *Sarracum* dicitur; qua re nihil est absurdus. Tantum sane discriminis est inter Soracum et Serracum, quantum inter vehiculum et cophinum aliquem aut cistellam, vox illa nempe σώρακος Graeca est, ista barbara. Neminem hactenus vidi aut legi, qui non huic errori consentiret. *Babrius* alicubi, ni fallor, apud *Suidam*:

ποῦ δ' ὀσπρίων ἦν σωρός, ἢ πλῆθος σύκων,
στάμοι τε μέλιτος, σώρακοί τε φοινίκων.

Σώρακος igitur aut Soracus fiscina est, non vehiculum. Haec ille ὁ πάνυ. IUNG.

τῶν δὲ γεωργ. etc.] C. A. τῶν γ. καὶ χάριτες male. ΚΥΕΗΝ.

καὶ τῶν ἐλαιῶτων ῥ.] MS. καὶ αἱ τῶν ῥάβδων ῥάκτ. SEB.

καὶ τῶν ἐλαιῶτων ῥ.] MSSti αἱ τῶν ῥάβδων ῥάκτρια. C. V. quidem habet ἀήτρια sed manifestum est mendum. *Salm.* καὶ αἱ τῶν ῥ. ῥακτήρια. ΚΥΕΗΝ.

καὶ τῶν ἐλαιῶτων ῥ.] MS. noster, sicut *Seberi*, καὶ αἱ τῶν ῥάβδων, ῥάκτρια. Sed de ἐλαιῶτων ῥάβδοις, ut vulgo est, haec et supra dicta videntur segm. 146. Nescio tamen an non latius pro quibusvis eiusmodi perticis, quibus et nuces aliosque similes fructus decutimus, *Noster* id posuerit. Certe *Hesychius* generaliter, ῥάκτρια, τὰ ῥαβδία, ἐν οἷς τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσιν et supra segm. 146. ait *Noster* τὰς, αἷς καταράσσουσι τὸν καρπὸν, ῥακτρίας quamvis alias ibidem de olea praecesserint quaedam. IUNG.

καὶ ὄρος] Vid. supra VII, 150. SEB.

καὶ ὄρος] καὶ abest a C. A. ΚΥΕΗΝ.

καὶ ὄρος] MS. ὄρος. Et sane sic supra VII, 150. est. Itane scribamus ergo? IUNG.

ξύλον.] C. V. ξύλον non habet. ΚΥΕΗΝ.

καὶ τόπιον, τὸ περιδούμενον] Supra VII, 150. τοπίον, si-
militerque alibi. SEB.

καὶ τόπιον, τὸ περιδούμενον] C. V. περιδοούμενον. ΚΥΕΗΝ.

καὶ τόπιον, τὸ περιδούμενον] MS. καὶ τόπιον, τὸ περιδοού-
μενον etc. Sed et supra VII, 150. ὡς τὰ ξύλα καταδέεται de
eodem, ut hic vulgata lectio. supra VII, 150. τοπίον est et
segm. 51, τοπία· τοπεῖα apud *Hesych.* et *Suid.* *Etymologicon*
Magnum in *θηρίον* videtur firmare τόπιον, quod hic et vulgo
et in MS. est. Ait enim: τὰ διὰ τοῦ ἰον οὐδέτερα μονογενῆ, εἰ
μὲν ὧσι etc. τρίβραχα, προπαροξύνεται, φλέβιον, τόπιον, φακός,
φάκιον· λαγός, λάγιον etc. IUNG.

καὶ τόπ. τὸ περιδούμενον etc.] Vulgata certe scriptura non
mala, et cui confirmandae alius e *Polluce* adductus a *Iunger-*
manno locus accedit; eoque minus hinc eliminare audeo,
quamvis lectio MSS. περιδοούμενον nonnihil adblandiatur.
sed sane rebus rite perpensis illa MSS. praestantior videtur.
σχοινίον περιδοούμενον, funis τῷ ὄρω circumvolutus. τόπιον
autem ab *Etymologo* et *Harpocrate* scribitur τοπεῖον, ex-
poniturque de quovis funiculo, quo aliquid alligatur et du-
citur. τοπεῖα λέγουσι τὰ σχοινία. Et *Strattis*: τὸν πέπλον δὲ
τοῦτον ἔλκονσι δεσμεύοντες τοπεῖοις ἄνδρες ἀναρίθμητοι εἰς ἄκραν·
leg. ἄκραν. Modo pro ῥάκτρια Codex *Falckenburgii* στρα-
ταῖαι habuit, quod hic ineptum est. in ceteris lectio vulgata
longe MSS. est praefenda.

ἀπορῥεῖ] MS. ἀπορεῖ. IUNG.

καὶ ὑπολήμιον] Sequitur in C. A. φορμός, γαῦλοι, σκαφί-
δες ταρσοὶ τ. τ. τυροκομεῖον τ. etc. ΚΥΕΗΝ.

Δημοπράταις] Scribe ut in MS. δημοπράτοις. IUNG.

ἦπον] MS. ἦπον habet, ut fere semper, quod in libris
superioribus aliquoties indicare fuimus obliti. IUNG.

φορμός] Sane inter alia φορμός videtur et supra referre
VII, 174. et supra I, 245. suo plane loco tali etiam φορμός.
IUNGERM.

καὶ ταρσοί. τάρρροι] τάρρροι· et mox τυροκομεῖον· MS. ubi-
que hic καὶ interpon. SEB.

καὶ ταρσοί. τάρρροι] MS. καὶ ταρσοί, καὶ τάρρροι, καὶ τάλα-
ροι, καὶ τυροκομεῖον, καὶ τυροφ. ubique καὶ interposito, ut
et in suo MS. *Seberus* invenit. Et scribe τάρρροι, ut praece-
dens ταρσοί, cum MS. eodem accentu. dudum adnotarunt
viri docti istud *Atticum* esse e *Scholiaste Aristophanis*. Sed
hoc maioris momenti et τυροκομεῖον scribendum, ut *Seberi*
MS. etiam habet, et supra VII, 175. τυροκομεῖα, ubi mox et

τυροφορεῖον· scilicet hic MS. lectionem toto versu recipiendam esse. IUNG.

καὶ ταρσοί. etc.] Particula καὶ in plerisque sequentibus afuit in editis; nos illam suo loco restituimus e MSS. *Falckenburgii* Codex post τάλαιοι adiiicit καὶ προκόμια καὶ προφύρια, de quibus alii videant, si forte vere sint Graeca et ab hoc loco non aliena. ego certe me neutrum memini legisse, τυροκομεῖν] C. V. τυροκομείον, ut et C. A. ΚΥΕΗΝ.

131.

μαγείρου etc.] C. A. μαγείρων καὶ ἀρτοποιῶν· τάχα δὲ etc. ΚΥΕΗΝ.

σκευῶν.] MS. σκεύει. IUNG.

βάτος, ὀρχάνη, etc.] Supra lib. VII. cap. 52. ὀρχάμη fuit, non ὀρχάνη· περιβάλλεται, circumdantur, uti serpes vīna quae debet esse vastissimarum spinarum, maximeque rubo constare et paliuro et κυνοσβάτω canis sente. *Columella* lib. IX. de R. R. cap. 3. *Salmas.* C. λαῦνος pro σχοῖνος, ex quo facit βαῦνας καὶ βάτος etc. ΚΥΕΗΝ.

βάτος, ὀρχάνη, etc.] MS. iterum interposito καὶ habet: καὶ βάτος, καὶ ὀρχάνη, καὶ ῥάχος, καὶ κ. καὶ κν. Ex his ῥάχος, ab *Hesychio* etiam ὀφραγμός τῶν τευχῶν exponitur, licet apud eum ῥαχός sit. pro ὀρχάνη vide ne potius ὀρχάνη scripserit, ut apud *Hesychium*, *Etymolog. Magnum* et *Harpocracionem* est, vel potius ὀρχάνη, ut apud *Suid.* et *Eustath.* ad Ἰλ. β. de tali περιφράγματι ἀκανθώδει. Legitur tamen apud *Hesychium* et ὀρχάς, περίβολος, αἰμασιά· ita enim pro ἀρμασία ibi recte scripsit *H. Stephanus.* supra VII, 147. est: ἢ δὲ ἄλλως δασεῖα δένδροις οὐχ ἡμέροις (γῆ) ὀρχάμη. κνάφος et supra VII, 37. habetur. IUNG.

βάτος, etc.] Particulam καὶ e MSS. adiiiciendam existimaui, etsi operae ferme pretium non sit illa de re monere, vide de his *Salmas. Exerc. Plin.* pag. 500. Mox ὀρχάνην, non ὀρχάνην, ut vulgo, habuisse *Falckenburgii* Codicem video, quod, me iudice, rectum est, ideoque in textum receptum. pro κνάφος in eodem Codice fuit γνάθος, quod, qui possit huc pertinere, ego quidem non video. de κνάφος videndus *Hesychius* et *Eustathius* ad *Od. N.* Solebant autem olim hortos aliqua sepe tanquam muro cingere, quae fures arceret, quaeque ideo τευχίον a Grammaticis appellatur; unde et hortum sepe cingere περιφράσσειν dicitur.

καλαύροπις] C. A. καὶ κ. δὲ κ. σ. etc. sine copulis. ΚΥΕΗΝ.

καλαύροπις] MS. καὶ καλαύρ. δὲ καὶ κορ. καὶ σκ. καὶ σκ. Et sic immissa particula utroque loco legendum placet. IUNG.

καλαύροπες] καὶ καλαύροπες in MSS. et μοχ καὶ σκήπωνες. Καλαύροψ et καλάβροψ utrumque frequenter invenitur scriptum: sed rectissime, puto, scripseris καλάβροψ. simili ratione ἄβρα et αὔρα apud *Aristaenetum*, qua de re politissimus *Mercerus* in *Notis* ad illum *Auctorem*, λαύρος et λάβρος aliaque similia. meminit autem καλαύροπος *Longus Pastor*. lib. I. ἐπὶ τίσιν καλαύροπι χρησιτέον, ἐπὶ τίσιν μόνῃ φωνῇ· et postea: ξύλον καὶ τὴν καλαύροπα λαβῶν ἐδίωκε τὸν διώκοντα· in *Glossis* exponitur ποιμενικὴ ῥάβδος, *pedum*, et *lituus*. Σκίπωνες, ut editur, non reiiciendum est. *Hesychius*: Σκίπων, βακτηρία, ῥάβδος. *Aelianus* H. V. lib. IX. c. 11. de *Parrhasii* luxu, κατείχε δὲ καὶ σκίπωνα χρυσαῖς ἔλικας ἔχοντα περιερούσας· σκίπωνα scribit in eadem re *Athenaeus*. nec tamen non proba MSS. lectio. *Hesych.* Σκηπάνιον, βακτηρία ἢ σκῆπιτρον· et Σκηπήνιον, βακτηρία, τρίαίνα, βᾶκτρον, κηρύκιον, ῥάβδος. meminit autem σκηπανίου et *Eustathius* ad *Ὀδ.* λ. ubi hac voce utitur *Homerus*. nemo dubitabit quin σκηπάνιον et σκηπήνιον ad eandem originem, ad quam σκίπων refertur, pertineat. pro *Scipione* Graeci scribunt aliquando Σκηπίων. Ad *Agricolas* autem cum haec instrumenta pertinere dicat *Pollux*, melius dixisset, credo, *pastorum* esse.

καὶ κορύναι] C. V. non habet κορύναι. ΚΥΕΗΝ.

σκίπωνες] C. V. σκήπωνες, ΚΥΕΗΝ.

σκίπωνες] Pro σκήπωνες MS. σκήπωνες habet. IUNG.

σιπύναι] MS. καὶ σιπύναι· et cur haec vocula sola careat ista particula? Sed de σιπύνα restituamus locum *Hesychii*, quamvis non totum, nec enim opis id nostrae: Σιπύνη, σιτηροῦν ἀγγεῖον· ἀροτῆκή· φησὶ δὲ * πειδρία. Scribo: Σιπύνη, σιτηρὸν ἀγγεῖον etc. *Harpocratio* in σιπύνα· σιτηρὸν ἀγγεῖον ἔστιν ἢ σιπύνα· atque saepius esse apud antiquos *Comicos*, ut *Eupolim* in *Chrysogene* et *Aristophanem* in *Telmessensibus*; vide et *Suidam*, qui χρῆσιν ex *Aristophanis Pluto* adfert, et exponit σιπύνην, quasi σιτοβύνην· παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι· quod et in *Etymologico Magno* legas, quamvis ibi male οἰονεὶ σιτοβολή τις οὔσα· sed bene *Sylburgius* in *Notis* ibi emendat σιτοβύνη e *Suida*. Scilicet σι in MS. aliquoties mendose scribi, ubi ῡ debebat, iam non semel monui. IUNGERM.

σιπύναι] καὶ σιπύναι, καὶ σιρῆοι· posteriora debes *Codici Falckenburgiano*, qui, nisi me fallo, σιρῆους opportuno hic loco inserit. σιρῆοι receptacula frumenti erant, seu in terra effossa, seu alia ratione constructa. sic in quodam *Eratothenis* *Epigrammate* de duplicatione *Cubi* apud *Eutocium* in

Euclidem: — *κὰν σύγε μάνδρον ἢ σιρόν, ἢ κοίλου φρελατος εὐ-
ρὸν κύτος Τῆ δ' ἀναμετρήσαιο* —. Alias de *σιροῖ* plura notavi
ad IX, 49. quae vocem illam illustrant. Ad *σιπύην* vero quod
attinet, perbene *Iungermannus* in *Hesychio σιδηροῦν ἀγγεῖον*
mutavit in *σιτηρόν*, quam emendationem *Meursius* etiam in
Lectioibus Atticis protulit et *Sopringius*. bene vero, quod
abstinuerit a *πενδρία* noster *Iungermannus*, quae sane vox nul-
la opus habet restitutione. nos illam exposuimus ex *Hesy-
chio* ad segm. 105. ad eaque, quae ibi diximus, accedat hic
egregius locus.

καὶ αἰγίς, καὶ κυνῆ, σικωνική.] MS *αἰγῆ, καὶ κυνῆ σικων.*
SEBER.

καὶ αἰγίς, καὶ κυνῆ, σικωνική.] C. A. *διφθέρα αἰγῶν, κυ-
νῆ σικωνική*. C. V. *σικωνική*. forte *σικωνικαὶ* calcei fuerunt
rusticorum. *κυνῆ* in *Glossis pelliris*, *κυνῆ, galerus*. *Salm.*
σικωνική, unde legit *λακωνική*. *Suidas* in *κυνέας* laudat locum
Demosthenis ex Oratione in *Neaeram* hunc in modum: *οἱ τὰς*
κυνᾶς τὰς σιωπὰς ἔχοντες, quod vertit *Portus*: *qui silentium*
pro galea habent. si inspexisset *Portus* orationem laudatam,
statim vidisset *σιωπὰς* corruptum esse, legique etiamnum in
Demosthene, *οἱ τὰς κυνᾶς τὰς Βοιωτίας ἔχοντες*, *qui gestant*
galeros Boeoticos. Tales enim *Plataeenses* venerant ad pu-
gnam Marathoniam Atheniensibus opem ferentes. eodemque
habitu depicti erant in *Poecile*, ubi pugna dicta *penicillo*
expressa repraesentabatur. *Hesych.* *Κυνῆ Βοιωτία*. *ἐγένοντο*
γὰρ διάφοροι. *ἀλλ' αἱ ἐν Βοιωτία καλαὶ κυναῖ, ἃς οἱ κατ' ἀγρὸν*
ἐφόρουν. *Sophocli* in *Oedipod.* ἐπὶ *Κολωνῶ* laudatur *κυνῆ Θεσ-
σαλίς*. ubi *Scholias* habet distichon *Callimachi*:

Εἶδος. Ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῆ νέον Αἰμονίηθεν
μεμβλωκὸς πύλημ' ἄλφαρ ἔκειτο πέτρου.

Vultus. Circa capiti vero novus e *Thessalia*
veniens pileus incumbibat lapides arcens.

An his accedere debeat, *κυνῆ σικωνική* ex *Nostro* dubius hae-
reo, cum nullibi laudetur *galea Sicyonia*. libens reponerem
κ. Βοιωτική vel *Βοιωτία*, ut supra in *Suida* factum, nisi lon-
gius recederet haec lectio a vulgata. posset et legi, *Ἀθήνησι*
κατωνάκη, quae fuit vestis rustica Atheniensium tempore
Pisistrati, qui voluit cives Atticos ruri agere, eoque fine ve-
stem illis dedit cum ovinae pellis assumpto, in qua compa-
rere in urbe erubescerent. Sed hae coniecturae tantum va-
lebunt, quantum voluerint eruditiores. KUEHN.

καὶ αἰγίς, καὶ κυνῆ, σικωνική.] MS. *καὶ αἰγῆ, καὶ κυνῆ*
σικωνική. Et sive *αἰγίς* ut supra V, 16. sive *αἰγῆ* scribas,

ut IV, 118. parum forte referat, quamvis ego αἰγῆ, quod hic et *Seberi Augustanus*, sicut κυνῆ cum MS. hic malim. Quod ad ultimum σικωνική, quod MS. συκωνίκη, videtur sane legendum σικωνική ut forte talem penulam vel diphtheram intelligas, quae Sicyone inventa vel usitatior inde nomen reservavit. Sic σικωνία de calceamentis VII, 95. Sic σικωνίος λευκή ἐσθῆς supra IV, 119. κυνῆ vero σικωνική sine distinctione; nam ut ait *Hesychius* in κυνῆ Βοιωτία· ἐγένοντο γὰρ διάφοροι· ἀλλ' αἱ ἐν Βοιωτία καλαὶ κυναί, ἃς οἱ κατ' ἀγρόν ἐφόρουν. κυνῆ itaque Sicyonica, ut alia Boeotica. IUNG.

καὶ αἰγίς, καὶ κυνῆ, σικωνική.] Maculam adhaesisse loco facile quivis animadvertit. et primum quidem αἰγίς iubentibus MSS. fuit mutandum in αἰγῆ. *Hesychius*: Αἰγίην κυνῆν, τὴν ἐξ αἰγίου δέρματος γενομένην περιεσφυλαίαν· αἰγῆ legitur et apud *Pausaniam*. pro istis καὶ κυνῆ, σικωνική sic equidem in *Excerptis Falckenburgianis* invenio: καὶ κυνοῖ, σηκωρικῆ, ὄροι· siquid alii hinc rectum et quod placere potest elicere possent, me principem habebunt, qui lubentissime sum auscultaturus. interim certissimam existimabo *Iungermanni* emendationem καὶ κυνῆ σικωνική, quam ille conflavit ex vulgata MSSque lectione. praeter ea, quae summe probabilia *Iungermannus* adtulit, addi potest, *Sicyonem* urbem esse Peloponnesiacam; Peloponnesios autem κυνᾶς nominasse πετάσους. *Scholiastes Aristophanis* ad *Aves*: καὶ Πελοποννήσιοι δὲ τὸν πέτασον κυνῆν καλοῦσι· unde vero simillimum evadit κυνῆν σικωνικήν inter Peloponnesiacas alias excelluisse. ut *Iungermannus* hunc locum emaculavit, sic textum restitui.

132.

περὶ τῶν τοῦ ἀλιείως, etc.] C. A. περὶ ἀλιεντικῶν σκευῶν, de piscatorio instrumento. *Salmasii* C. ἀλιέων σκεύη. ΚΥΕΗΝ.
 περὶ τῶν τοῦ ἀλιείως, etc.] Capitis huius titulus in MS. ἀλιέων σκεύη. IUNG.

τὰ δὲ ἀλιείως] C. A. τὰ δὲ τοῦ ἀ. etc. ΚΥΕΗΝ.

λίνον, πάναγρον, δ.] *Iliad.* ε, 487. μήπως ὡς ἀψῖσι λίνον ἀλόντε πανάγρον etc. *Scholiast.* δικτύου τοῦ πάντα ἀρρεύοντος· vide et *Eustath.* SEB.

λίνον, πάναγρον, δ.] λίνον πάναγρον, C. *Fossiano* ascriptum τῷ πάναγρον, adde λίνον· puto hoc posse subintelligi. *Salm.* πάναγρον δίκτυον, ἀμφίσβληστρον. ΚΥΕΗΝ.

λίνον, πάναγρον, δ.] MS. λίνον πάναγρον, λίνον δίκτυον

ἀμφ. Legendum inde et distinguendum putem: λῖνον, πᾶναγρον λῖνον, δίκτυον, ἀμφ. certe *Homerus* non πᾶναγρον saltem, sed λῖνον πᾶναγρον dixit. Certe MS. noster I, 97. in piscatorio instrumento, πᾶναγρον λῖνον quoque clare iungebat. IUNG.

λῖνον, πᾶναγρον, etc.] Restituimus in textum MSS. lectionem, quam bene *Iungermannus* distinxit: πᾶναγρον λῖνον ἐπιθεικῶς, et sic in *Anthologia*. alias nec ineptam dixero vulgatam lectionem. sic enim apud *Hesychium*: Πᾶναγρον, (πανάγρον, quod additur, eiiciendum) ἐν οἷς τὰ λεπτά καὶ ἀδρά θηρεύεται· et ad *Homerum Eustathius* ostendit quoddam retis fuisse genus πᾶναγρον· sed *Noster* procul dubio ad *Homeri* locum *Il. E.* respexit.

Μέν. μὲν ἔφη, Ἀλιεῖ Ἀμφ. etc.] *Interpr. Piscatori.* male est enim inscriptio dramatis, quod indicat C. V. legendo, ἐν Ἀλιεῖ, in *Piscatore*, ideoque post Ἀλιεῖ interpungendum. ΚΥΗΝ.

Μέν. μὲν ἔφη, Ἀλιεῖ Ἀμφ. etc.] MS. noster ita: Μένανδρος δὲ ἔφη ἐν Ἀλιεῖ, Ἀμφιβλήστρω περιβάλλεται. Et ita restituendus certe hic locus videtur, quum titulus Comoediae male confusus sit cum verbis *Comici*. *Menandri* alias Ἀλιεῖς in plurali citantur a *Nostro* supra segm. 52. et segm. 145. Sed et singulariter ἐν Ἀλιεῖ apud *Athenaeum* citatur libr. XI. *Dipnosoph.* quam varietatem *Casaubonus* adnotavit XI. *Animadv.* ubi quoque ait hic *Menandri* istud drama singulari inscribi numero, rectam lectionem nempe videns etiam. IUNGERM.

Μένανδρος μὲν ἔφη, Ἀλιεῖ Ἀμφιβλήστρον etc.] Perbene MSS. Μένανδρος δὲ ἔφη ἐν Ἀλιεῖ, Ἀμφιβλήστρω περιβάλλεται. *Piscatorem Menandri* fabulam nemo paululum humanior ignorabit. discat alias e *Meursii Biblioth. Att.* Sed praeter eundem non est invenisse me eandem loci huius emendationem in *Menandri* Fragmentis ab eruditissimo *Cantero* collectis opere MS. Μένανδρος μὲν ἔφη ἐν Ἀλιεῖ. Mox cum MSS. delevi κίρκοι, quos ego nullos in re piscatoria novi. non me fugit πάντα τὰ ἐπικαμπῆ dici κίρκους, notantibus Grammaticis, adeoque nec incommode hamos, ἄγκιστρα ἀκιδωτὰ hoc nomine posse vocari; sed, utcunque hoc exploratissimum fuerit, hic, ubi *Pollux* retia enumerat, alieno loco positi essent κίρκοι.

καὶ ἔρη δὲ, etc.] In C. A. ἔρη δὲ πόρκοι, κύρτοι, γρίφοι γ. etc. *Salm.* C. καὶ ἔρκοι δὲ κύρκοι, κ. πύρκοι, καὶ γρίφοι. ΚΥΗΝ.

καὶ ἔρηκθαι, etc.] MS. ἔρηκθαι. IUNG.

καὶ κύριοι, κίρκοι, γρίφοι] MS. καὶ κύριοι, καὶ γρίφοι-
omisso κίρκοι, quod quidem nec supra I, 97. ubi pariter πόρ-
κοι, κύριοι, γρίφοι iungebantur, erat. sequuntur mox segm.
seq. in nauticis. IUNG.

κακὸν] κακὸν abest a C. A. ΚΥΕΗΝ.

γάγγαμον ἄτης π.] Prius editi omnes: γαγγάμωνα τῆς·
itaque retin. *Erasm.* prov. *Gangamon.* MS. γαγγάμωνα τῆς,
verae lectioni aliquanto propius. Nam non aliter atque
nunc editum, apud *Aeschylum* legitur *Agam.* v. 292. vid.
Leopard. libr. XVI. cap. 21. et *Casaubon.* in *Strab.* fol. 16.
supra II, 169. ut et apud *Etymolog.* γαγγαμῶν quoque extat,
apud *Hesych.* vero γαγγάμη. SEB.

γάγγαμον ἄτης π.] C. V. γαγγάμωνα τῆς παν. vulgata
etiamnum extat in *Agamemnone Aeschyli.* γάγγαμον ἄτης
παναλώτου, *sagena perniciiei, quae omnes concludit capitque.*
ΚΥΕΗΝ.

γάγγαμον ἄτης π.] MS. noster, ut *Seberi* γαγγάμωνα τῆς
παν. Antea vulgati, γαγγάμωνα τῆς παν. *H. Stephanus* ad
oram adscripsit: supra II, 169. γαγγαμόνα *Lex. vet.* nec
quid aliud. Sed rectissime noster *Seberus* edidit, ut *Leo-*
pardus XVI. Emend. 21. emendavit, nec aliter agnoscit
Magnus Casaubonus ad lib. VII. *Strabonis.* Quamvis *Leo-*
pardus ita, ait, esse omnino legendum: γάγγαμον ἄτης πανα-
λώτου vel παναλύτου, et ex *Polluce* coniecturam facio: ait; ut
Pollucis κακὸν explicet *Aeschyli* ἄτης· ubi praeterea notat
Erasmum, qui in proverbio *Gangamon*, κακὸν negotium ex-
plicet, quum malum sit. Sed viro doctissimo *Aeschyli* lo-
cus non videtur in promptu fuisse. alias istud παναλώτου non
sollicitasset. Is nobis a doctiss. *Sebero* indicatus in *Notis*
suis; iste est enim, verba *Chori* ad noctem:

ἦτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν
μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπεριτέλεισαι
μέγα δουλείας

γάγγαμον ἄτης παναλώτου. IUNG.

133.

φελλοὶ, κάλ. etc.] C. A. φελλὸς, κάλαμος ῥάβδος κάμαξ
etc. ἀγκιδωτά, *hamata.* ΚΥΕΗΝ.

ὄρμιᾶ ἀγκιστρα] MS. ὄρμιᾶ, ἀγκιστρα ἀκιδωτά. Sicque
reponere debes pro vulgato ἀγκιστρα, ἀγκιδωτά. Habet et
supra MS. I, 97. paulo corruptius ἀγκιστρα ἀγκηδωτά. Istud
ἀκιδωτά e *Suida* et supra probavi. IUNG.

ὄρμια. ἀγκιστρα, ἀγκιδωτὰ] ἀγκιστρα ἀκιδωτὰ legendum non dubito, ut et in textu restitui. vox haec etiam restituenda fuisset I, 97. ubi et a *Iungermanno* id adnotatum est. *Kuehnius* autem ibi adhaesit ad ἀγκιδωτα, et ἀγκιδωτα nequicquam cogitavit: ἀγκιστρον vero ακιδωτὸν *hakius cusride acuta instructus*. *Philes* non ineleganter χαλκὸν παλίνστομον dixit. apud eundem funiculus hami θριξ̄ πλεκτη̄ appellatur; unde iam intelligis, quorsum in hac enumeratione rerum, quae ad piscatum pertinent, recensuerit *Auctor τριχας*. In *Oppiano* etiam pleraque, quorum hic meminit *Onomasticographus*, inveniuntur; sed haec alibi forte latius. Μοχ σπαρτινας, utut in MSS. extent, habeo suspectas. si meo res arbitrio ageretur, succederent in harum locum σπαρτία, quae in ipsis etiam MSS. expressa sunt. vitiosius tamen ante *Seberum* legebatur παρτιναι. Dehinc extitit in vulgatis haec lectio: πυρία τριόδη, τριόδους· τριόδην vocem non Graecam, et a MSS. damnatam expuli, quae nullibi sane inter piscatorum instrumenta fuit a *Nostro* reposita. τριόδους autem et τρίαυνα, nec non ἰχθυόκεντρον eadem sunt, posterius *Hesychius* scribit Ἰχθυόκεντρον, τρίαυνα. Peragebatur autem hoc piscationis genus fuscina tridente, qua coniecta pisces maiores petebant et vulnerabant. τρίαυναν ἐναράττειν id vocat *Philostratus* Icon. lib. I. eam ob rationem fuscinam illam *Philes* appellat τομὸν βίλος. *Ovid. Amor. lib. I. Hi iaculo pisces, illi capiuntur ab hamis, Hos cava contexto retia fune trahunt.*

λίνα, σπάρα, etc.] MS. auctius τρ. λίνα (σπαρτία) σπάρατα σπ. μ. sed vocula inclusa uncinulis a me in MS. ab alia manu inserta est contextui. IUNG.

πυρία τριόδη, etc.] MS. πύρια, τριόδους. SEB.

πυρία τριόδη, etc.] *Interpr. tridentes igniti*. malim πυρεῖα, vasa, in quibus ignis servatur, cum noctu piscantur; vel simpliciter ignitabula, igniaria. τριόδη non est in C. A. nec in *Salm. Codice*. KUEHN.

πυρία τριόδη, etc.] MS. πυρία τριόδους· omissio τριόδη quod et *Seberi* MS. omittit, et πυρία vel πυρίαe quidem notae e *Nostro* supra VII, 168. hic in nostro MS. id accentu caret; *Seberi* habet πύρια, ut ipse notat. Quid cum τριόδη faciamus, quod vulgo est, nescio, nisi cum MS. omittendum dicamus. IUNG.

τὰ δὲ ν. σκ.] C. A. praemittit titulum: Περὶ ναυτικῶν σκευῶν, de nautico instrumento. KUEHN.

τὰ δὲ ν. σκ.] Cum istis MS. noster novum caput orditur, et praefigit hunc titulum: *Ναυτικά σκεύη*. IUNG.

* *κάναιοι*, etc.] *N. σκ. κάλοι, ιστ.* SEB.

* *κάναιοι*, etc.] C. V. τ. δ. ν. σ. κάλοι, ιστία, κίρκοι. C. A. *ναυτικά δὲ κάλανοι*, leg. κάλοι etc. posset etiam ex *κάλανοι* fieri *κάνναι, κάλοι*. *Salm. ναυτικά σκεύη, κάλοι, ιστία*, etc. KUEHN.

* *κάναιοι*] Quid *κάναιοι* sint, doceri velim. Sed potius est, ut id vocabulum non agnoscamus cum MS. tam nostro quam *Seberi*, quorum uterque pro eo habet *κάλοι*, quod reponendum videtur. supra in eadem re I, 84. *καὶ δι' ὧν οἱ κάλοι διαίρονται, κίρκοι*. Turbat tamen quod illi *κάλοι* mox segm. seq. sequantur, ut hic forte de alia vocula itaque conquirendum fuerit. et incidebat quidem *κεραία*, ut supra I, 93. Sed MSS. non faventibus aliis coniectare permitto. Supra in MS. quoque bis erant I, 93. et 94. IUNG.

* *κάναιοι*] Qui isti sint in instrumento navali *κάναιοι* quaerant quibus pretiosissimum tempus perdere cordi est, dum eos e MSS. in textu reponimus *κάλοι*. *κάλους* dici funes nauticos res est notissima vel ex illo vulgari proverbio *πάντα κάλων σείτειν*. *Lucian. in Navigio: ἀνιόντα τὸν ναύτην διὰ τῶν κάλων*. *Scholiastes Apollonii Rhodii: καθόλου δὲ πᾶν σχοινίον* (cuius scilicet in navi usus est) *κάλοις λέγεται*. notavit similia *Eustathius ad Homerum Od. E.* ubi tamen *Brevis Scholiastes: τὰ σχοινία, δι' ὧν ἀνάγεται καὶ κατὰγεται ἡ κέραια*. sed ibi ille potius ad usum istius vocis respicit, quem eo loco obtinere videtur. Mox *κίρκοι* scripsi MSS. obsequutus, quamvis, ut censeo, parum intersit *κρίκουσνε* scribas an *κίρκοις*. nam I, 94. et in nostro *Polluce κίρκοι*, MSS. non repugnantibus, editum est, unde et petere licet, quid *κίρκος* seu *κρίκος* fuerit. utraque est in *Hesychio* scriptura, sed aliam ille *Grammaticus* vocis expositionem adfert: *Κρίκος, κίρκος, ἔνθα ἡ κώπη εἰσέρχεται*. vocem hanc autem parum intellexit *Scholiastes ad Lucian. Navigium*, ubi *κεροίακος Luciani* sic exponit: *Τὰ νῦν κάρια λεγόμενα παρὰ τοῖς ναυτικοῖς, ἃ καὶ κρίκουσ καλοῦσιν οἱ παλαιοί*. certe non ipsi funes *κρίκοι* solent nominari, sed foraminula, per quae funes inseruntur. obiter tamen eum emendemus; scribendum enim *κάρια*, ut ex eisdem *Scholiis ad Luciani Iovem Tragœdum* discere potes. *Moschorulus: Κεροίαξ ἀρσενικῶς, καὶ κλίνεται κεροίακος, τὸ κοινῶς κάριον*. perperam in hac voce vulgo editur apud *Suidam κάριον*. Paulo post

habuerunt ante nos editi Codices *πλήτρον*, et in *Tragici* loco *Πλήτροις*· utrumque e MSS. emendatum.

κίρκοι] MS. *κίρκοι*, oxytone, ut supra I, 94. idem MS. hic tamen accentus ad vulgatum exemplum reformatus erat a manu alia. IUNG.

ήνια] MS. *ήνια*. Quod non minus ignoro quam paulo antecedens *κάναιοι*. Sed vulgatum *ήνια* quid *έν σκευή ναυτικῇ* agat, nec istud video. si coniecturae quid licet, saltem dicis causa, ne locum destitutum, quantum in nobis, voluisse videamur, forte legendum *σχοινία*, quae supra et ipsa in instrumento nautico I, 95. occurrunt. Sed *συκίνη* forte *ἐπικουρία* quis ad haec dicat, a quo sane meliorem operam exspectabimus. IUNG.

κοπίς] Abest a C. A. *καπίς*. KUEHN.

πλήτρα] C. V. *πλήκτρα*. C. A. non habet sequentes versiculos *Sophoclis* usque ad *τρόπιν*. KUEHN.

πλήτρα] Mendose. Scribe ut MS. noster habet, *πλήκτρα*, sicut et in ipsis *Tragici* versibus: *ἀπό τοῦ πλήκτεν* nimirum. idem vocabulum ita observo apud *Herodotum Clione* cap. 194. de navigiorum, quae Babylonem commentant, fabricatione: *ἰθύνεται (πλοῖον istud σκότινον) δὲ ὑπὸ τε δύο πλήκτρων, καὶ δύο ἀνδρῶν ὀρθῶν ἐστειώτων· καὶ ὁ μὲν ἔσω ἔλκει τὸ πλήκτρον, ὁ δὲ ἔξω ὠθέει*. De *Sophoclis* *dramate* hoc vid. *Casaub.* VII. *Athen.* 4. IUNG.

πλήτροις] Iterum C. V. *πλήκτροις*· videtur ita dici vel gubernaculum, quo flectitur moveturque navis, vel *contus*, ut *Interpr.* KUEHN.

πλήτροις] MS. *πλήκτροις*, ut iam dixi scribendum esse. IUNGEM.

134.

ὄλκία] C. A. *ὄλμια*, et ex correctione *ὄλκια τὰ πηδάλια*. KUEHN.

ὄλκία] MS. *ὄλκία* etc. mox autem *Ναυπλίω*, scilicet *καταπλέοντι*· alius enim eiusdem Poetae *Ναύπλιος πυρκαεύς*· vid. *Casaubonum* nostrum modo dicto loco. IUNG.

καὶ παρὰ τῷ Ὀμ. ξ. ἐφόλκαιον.] *Odyss.* ξ, 350. priores edit. *ἐφόλκιον*. SEP.

καὶ παρὰ τῷ Ὀμ. ξ. ἐφόλκαιον.] C. A. *ξεστὸν ἐφόλκιον ὡς Ὀμηρος*· C. V. etiam probat *ἐφόλκιον*. *Hesych.* *Ἐφόλκειον*, *ἐφολκίδα*, *πηδάλιον*· et iterum: *ἐφόλκιον διὰ τοῦ ἰ τὸ πηδάλιον ἀπὸ τοῦ ἐφέλκεσθαι*· in *Salin.* C. ita totus locus: *ὄλκία δὲ τὰ πηδάλια ἐν Ναυπλίω ὠνόμασε παρὰ τὸ Ὀμήρου, ξεστὸν ἐφόλκιον*. atque ita legendum inquit. KUEHN.

καὶ παρὰ τῷ Ὅμ. ξ. ἐφόλκαιον.] MS. (sine καὶ) παρὰ τὸ Ὅμηρον, ξεστὸν ἐφόλκιον. Et ἐφόλκιον etiam priores editiones. Sed noster *Seberus* ἐφόλκαιον reposuit, quod ita apud *Homerum* Ὀδυσσ. ξ. legebat:

ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσση
σιτῆθος —.

Hesych. Ἐφόλκειον, ἐφολκίδα, πηδάλιον· ubi etiam ἐφόλκαιον emenda. Dicitur alias et ἐφόλκιον· ut eodem loco *Hesychius* subiungit paulo post: Ἐφόλκιον, διὰ τοῦ ι, τὸ πηδάλιον, ἀπὸ τοῦ ἐφέλκεσθαι. *Etymolog.* ἐφόλκιον, τὸ πηδάλιον. IUNG.

καὶ π. τῷ Ὅμ. Ξ. ἐφόλκαιον.] Etsi MSS. habeant ἐφόλκιον retinendam tamen vulgatam lectionem duxi, quae in ipso apparet *Homero*. librarii, quibus illa vocis forma mira videbatur, nulla de ratione temere mutarunt, alias tota MSS. lectio nec incommoda est nec inepta. Ἐφόλκια vero etiam dicta illa parvula navigia, quae maioribus alligata, ab istis trahebantur: *Hesychium* videndum moneo. *Moschion* de *Hieronis* Siciliae regis navi maxima: ἐφόλκια δ' ἦσαν αὐτῇ τὸ μὲν πρῶτον κέρκουρος τρισχίλια τάλαντα δέχεσθαι δυνάμενος etc. quae lege sis.

ὑπηρεσία] *Tabulata*. *Interpr.* malim quod substernitur remigibus sedendi gratia, ut storeae, stramenta et id genus alia. KUEHN.

ὑπηρεσία] MS. ὑπερέσια. Et ita omnino accentum corrige. ὑπηρεσίον nauticum notum satis supra I, 88. et alibi in *Nostro*. IUNG.

κοντοὶ] MS. κόντοι paroxytonως. IUNG.

κάδδοι] Abest a C. A. KUEHN.

κάδδοι] MS. omittit κάδδοι· sed supra I, 94. non omittebat, ibique κοντὸς, κάδος etc. habebat. IUNG.

κάδδοι] Restitui altera similium literarum deleta κάδοι, de qua scriptioe superius alicubi notasse non pauca memini. mox nulla fuit ratio, ob quam cum MSS. non scriberemus ἀπόγαια· et alterum tamen rectum etiam, quod pluribus exemplis non difficulter ostendi posset, nisi rem per se satis notam existimarem. *πρυμνήσια*, quae alibi expressit, hic praeteriit. eleganter *Heliodorus* lib. I. Ὀλκὰς ἀπὸ πρυμνησίων ὄρμαι· *Tryphiodorus* πείσματα πρύμναια dixit, *Stattius* *retinaoula*, nec non, nisi fallit memoria, *Virgilius*. Ὀλκοι, quorum mox suus in hoc instrumenti navalis numero est locus, in memoriam mihi revocant quae leguntur VII, 191. αἱ δὲ καλούμεναι χαμουλκοὶ, μηχαναὶ, δι' ὧν εἴλκοντο· ibi Codicem *Falckenburgii* addidisse ὀλκοί, hoc enim accentu scribendum,

memini dixisse. rectissime; ὄλκοι iidem qui γαμουλκοί, ut ex *Hesychio* et *Etymologo* potest intelligi. *Thucydides* lib. III. cap. 15. καὶ ὄλκους παρεσκευάζον τῶν νεῶν ἐν τῷ Ἴσθμῳ ὡς ὑπεροίσοντες ἐκ τῆς Κορίνθου εἰς τὴν πρὸς Ἀθήνας θάλασσαν. *Schol.* οἱ ὄλκοι ὄργανα εἰσίν, οἷς αἱ νῆες ἔλκονται. Ἀπόβαθρα paulo post accentu malo notatum fuit, quem emendavi. meminit *Lucianus* in *Navigio*, ad quem σάλαν dixisse recentiores *Commentator* antiquus adnotat. vid. I, 93. Διφθέρας navibus obductas pelles *segestra* Romani vocant. *Glossae*: *segestrum*, διφθέρα πλοίου. *Festus*: Διφθέρις (ita scribendum. Vid. I, 95.) *Graeci* appellant pelles nauticas, quas nos vocamus *segestria*. βυρσῶν ἐπιβολὰς *Lucianus* dicto saepius libello vocat. hae pelles navibus insternebantur, ut hoc magis essent tutae ab omni aëris procellarumque iniuria. alibi plura notabo. Δακτύλιος Siculi λογγῶνας vocabant, de qua voce notavi ad IX, 136. *Falckenburgius* aut quicumque is sit quem ita nominamus, ante δακτύλιοι e suo Codice notavit ὄλμοι· forte ὄρμοι, quae vox huic loco non male convenit; scimus autem non raro literas λ et ρ in MSS. confundi.

ἀπόγεια] MS. ἀπόγαια. SEB.

ἀπόγεια] C. V. ἀπόγειαι, ἐπίγυα. C. A. ἐπίστεια etc. δέριδες δ. δακτύλιοι, ὡς οἱ τετραημένοι λίθοι ὧν τὰ πείσματα ἐκδοῦνται. *Salm.* ἀπόγαια. KUEHN.

ἀπόγεια] Pro ἀπόγεια MS. tam noster quam *Seberi* ἀπόγαια habet, sicut supra etiam I, 93. quamvis ibi vulgo utrumque ἀπόγαια, ἀπόγεια, pro quorum altero ibi MS. ἐπίγεια habebat, hic vero pro ἐπίγεια mendose scribit ἐπίγυα. IUNG.

ἄγκυραι, etc.] MS. π. ἄγκύρα, ὄλκοι. IUNG.

οὔροι] Ita et MS. *Interpr.* redd. *navalia*, quae Gr. οὔροι. vid. *Hesych.* et *Suid.* SEB.

οὔροι] MS. οὔροι. Et οὔροι ita et *Seberi* MS. prior editio οὔροι enim habebat. sed MS. lectionem firmat et *Hesychius* ita scribens: Οὔρους, φύλακας, ἢ τὰ νεώρια· τὰ περιτειχίσματα, ἢ τὰ περιορίσματα τῶν πλοίων, ἢ τὰ ὀρητήρια, δι' ὧν καθέλκονται· quamvis *Suidas* οὔρους ὀξύτωνως edicat, in hac quidem significatione. cui et *Etymologicographus* adsentiri videtur; et expresse ὀξύνεσθαι docet istam vocem in hac re *Eustathius* ad Ἠ. β. *Herennius Philo* de diff. οὔρος καὶ οὔρος διαφέρει· οὔρος μὲν, ὁ ἄνεμος· οὔρος δὲ, ὁ τόπος, ἢ τὸ νεώριον, Οὔρους τ' ἐξεκάθαιρον — et infra segm. 148. MS. noster οὔροι iterum in hac re, sed ab alio emendatum, ut vulgo est, οὔροι· quibus itaque videtur vix contradicendum. *Hesychiana* vero scriptura οὔρους conveniat saltem primae significationi,

qua φύλακας vox notat. Sed cum hoc οὔροι, sive οὔροι potius, noster MS. iterum λείπει, et ostendit vulnus, quod sibi contigit, nostri *Pollucis* mehercule cum haud parvo damno, exsecta nimirum tota pagina. Quis enim est, vel doctiss., provocho, qui se speret absque Codicis talis ope tot mendas ex aliquo auctore, iis praesertim quot lineis fere obsito, sublaturum vere et plane ita, ut ex animi sui sententia paratus sit iurare eam auctoris scripturam fuisse? Hinc certe pateat, si vel nullam mendam suboleamus amplius, tamen si in illas exsectas paginas unquam incidere daretur, quod sperare tamen stultum est, nova nobis illas allaturas, ut aliquam Africam, quam semper tale quid parere vetus est adagium. Sed ne instituti obliviscamur: τὰ δὲ μὲν προτετύχθαι ἐάσωμεν, ἀχνύμενοι περ. Desunt itaque in nostro MS. cum hac excisa pagina omnia ab hoc, quo dixi loco, usque ad ista, ξύλαι, ἀρνακίδες, ἤλοι, quae sequuntur segm. 142. IUNG.

ἀποβάθρα] ἀποβάθρα, ut supra I, 95. SEB.

ἀποβάθρα] Scribe ἀποβάθρα, ut et *Seberus* noster monuit.

IUNGERM.

θράνια] Pro θράνια quoque potius scribe θρανία, ut supra I, 94. quamvis ibi MS. θράνια. Sed θρανίον apud *Nostrium* occurrit aliquoties, III, 90. VII, 182. et supra segm. 48. θρανία etiam MS. IUNG.

δακτύλιοι.] De iisdem *Hesychius*: Δακτύλιοι, οἱ τετριμμένοι λίθοι, ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια σχοινία ἐξάπτεται· ubi emendandum puto οἱ τετρημένοι λίθοι· ait enim *Noster*, τοὺς δὲ τετρημένους λίθους etc. IUNG.

ὄρθιαξ] *Hesychius*: Ὀρθίας, ἰσθὸς νεώς· ubi etiam ὄρθιαξ videtur scribendum. IUNG.

καλεῖται] Abest a C. A. ut et μοχ καὶ ἔστι. KUEHN.

τὸ ὄρθιαξ] *Salm.* ὁ ὄρθιαξ. KUEHN.

Ναβάγω.] *Ναυαγῶ.* SEB.

Ναβάγω] Emenda *Ναυαγῶ*, ut et *Seberus* noster indicavit; *Athenaeus* lib. XIV. Ἐπίχαμος etc. ἐν Ὀδυσσ. ναυαγῶ. Quem eundem *Ulysses naufragum* hic a *Nostro* intelligi ait *Casaubonus* noster XIV. *Animadv.* 3. Et quis scit, an non *Pollux* ita scripserit quoque? Certe si MS. nos destituit, de vulgatorum fide suspicari non ita bona, multa exempla me hactenus cogere potuerunt. IUNG.

Ναβάγω] Sic omnes editiones. mutandus tamen accentus uti feci, *Kuehnio* probante. *Meursius* ad *Helladium Besantinoum*, ubi omnes *Epicharmi* fabulas studiose collegit, fabulam, cui titulus Ὀδυσσεὺς ναυαγὸς apud *Athenaeum* lib.

XIV. ex hoc ipso *Pollucis* adducit loco, quod equidem argumento est, eruditissimum hominem censuisse, non alium esse *Ναυαγὸν* hunc *Pollucis* nostri ab illa *Epicharmi* Comoedia, quae dicitur *Athenaeo* Ὀδυσσεὺς ναυαγός· verissime; nihil enim addubito, quin ita se res habeat. iam olim tamen ea de re mihi cogitanti succurrit altera coniectura, quae *Meursii* opinionem non tantum non subvertit, sed etiam confirmat. scilicet ex eo, quod noster *Epicharmi* fabulam separatim *Ναυαγὸν*, non Ὀδυσσεῖα ναυαγὸν appellat, colligere mihi videbar titulum fuisse Comoediae Ὀδυσσεὺς ἢ Ναυαγός· saepius enim usu venire solet, ut duplici titulo fabulas insignitas alterutro tantum nominato adducant Grammatici, quod ipsum supra memini ostendisse in huius *Epicharmi Προμαθεῖ* ἢ *Πύρρο*· vide et *Casaubonum* ad *Athen.* lib. III. cap. 15. simili ratione *Eubuli* fabulam ab *Athenaeo* laudatam scio Ὀδυσσεὺς ἢ πανόπται· quae cum ita sint, ultro patet apud *Athenaeum* lib. XIV. scribendum esse ἐν Ὀδυσσεῖ ἢ *Ναυαγῶ*· quod tamen in hac mea coniectura retinet aliquantulum et moratur, est, quod et *Epicharmi* Ὀδυσσεῖα αὐτομόλον adducat *Athenaeus*; qua ratione et Ὀδυσσεῖα *Ναυαγὸν* eum scripsisse fit verosimile. lectoris arbitrio rem totam permitto. alias et *Alexis* edidit fabulam inscriptam Ὀδυσσεὺς ὑφαίνων, alique plures Comoedias quarum titulus Ὀδυσσεὺς. *Hesychium* ex hoc *Pollucis* loco sic dudum emaculaveram, ut erudite fecit *Iungermannus*. *De καρχησίῳ* sunt adeundae praeter alios *Glossae Galeni Hippocraticae*. [Nihil in istius fabulae titulo mutandum puto; Ὀδυσσεὺς *Ναυαγός* rectissime. naufragium enim revera fecisse *Ulyxem* de *Homero* didicimus. *Ex Addendis.*]

135.

περὶ τῶν εἰς ἐσθήτων θεῶν. etc.] Titulus angustior comprehensa sub eo materia. nam et σκυτοτόμων et κουρέων et aliorum σκεύη recitantur. *SEB.*

περὶ τῶν εἰς ἐσθήτων θεῶν. etc.] C. A. περὶ σκευῶν τῶν ἐν θεραπείᾳ ἐσθήτων· *Salmas.* hunc affert titulum: περὶ θεραπείας ἐσθήτων σκευῶν. *KUEHN.*

τὰ δὲ περὶ τὴν θεῶν. etc.] Textus in C. A. τὰ δὲ π. θεραπείαν τ. ἐ. πλυνοὶ πλυντήρια κ. γ. σ. κ. N. καὶ λίτρον λύστρανον, ζονία (C. V. κωνία) κ. γ. κ. Ἀ. κνάφος ἐκπιεστήριον· in *Gloss. prelum, pressorium, πιεστήριον*. *KUEHN.*

πλυνοὶ] Supra VII, 37. in MS. πλύνοι erat παροξυτόνως. Sed πλυνὸς ὀξύτόνως, τὸ ἀγγεῖον αὐτό· παροξυτόνως δὲ, τὸ πλυνόμενον· ait *Suidas*, apud quem, ut et *Hesych.* πλυνοὶ etiam habes. *IUNG.*

γῆ σμηκτρῖς] Vide supra VII, 40. Hic prior. edit. μηκτρ.
SEBER.

γῆ σμηκτρῖς] *Salm. σμηκτρῖς* · apud *Galenum* in *Lexico Hippocratis*. KUEHN.

γῆ σμηκτρῖς] Sane noster *Seberus* nil propius poterat vel verius, quod ad vulgatum antea μηκτρῖς attinet, reponere. Sed profecto vel valde fallor, vel scripsit *Pollux*: καὶ γῆ πλυντρῖς, κατὰ *Νικοχάρην*. Ecce enim *Pollux* id iubet ipse, cuius locus supra VII, 40. hic totus est: τὴν δὲ σμηκτρίδα, *Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ εἶρηκεν* · (MS. ibi *Εὐπολις εἶπεν καὶ ἄλλοι*) *ἰχθύων δὲ πλῦμα, Πλάτων ἐν Νίκαις εἶρηκεν ὁ Κωμικός* · ἢ δὲ πλυντρῖς παρὰ *Νικοχάρει ἐν Ἑρακλεῖ γαμουμένῳ* · quo profecto et *Noster* hic respexit. Hoc tamen haud negarim adhuc maiorem defectum loco huic accidisse, quum *Pollucem* arbitrer et de σμηκτρίδι γῆ hic addidisse eadem, quae supra, non minus quam de πλυντρίδι. IUNG.

γῆ σμηκτρῖς, etc.] Rectissime *Seberus*, ante quem legebatur γῆς μηκτρῖς, ita reposuit. sed paululum aliter in *Falckenburgii* Codice γῆ σμηκτρῖς · ego scriptum existimo σμηκτρῖς, quod non minus recte dicitur ac σμηκτρῖς · scimus enim istiusmodi generis nominum talem duplicem inveniri formam. de cetero an quoddam maius damnum, ut *Iungermannus* noster iudicat, affligerit hunc locum, dicere non habeo. dubitem ego tamen; potuit enim in tanta rerum varietate, quod et alibi deprehendimus, errante memoria lapsus *Pollux* γῆν σμηκτρίδα *Nicochari* adscripsisse, quae *Cephisodoro* debebatur. Porro *Νικόχαριν* nihil opus est ut mutes; illum enim scribendi modum ad segm. 107. vindicavi. In sequentibus emendandis ita me gessi, ut meam agendi rationem nemo cavillari possit. *λύστρανον* quin corruptum sit e voce *χαλαστραῖον*, nemo bonae mentis dubitaverit, praecipue cum in *Excerptis Falckenburgianis* pro isthoc vocabulo substituatur *χαλάτριον*, quod quam prope accedat ad veram lectionem nemo non videt. tantum igitur *λύστρανον* in *χαλαστραῖον* mutavi, cetera nec supplemento nec emendatione habent opus, sed commoda distinctione. De *κονία* et *κνωλία* γῆ, quod utrumque vocabulum ex *Aristophane* producit *Auctor* noster, adeundum ad *Notas VII, 59.* ubi *Comici* locum ex eius *Ranis* monstrarunt eruditi *Commentatores*. utriusque meminit pluribus in locis *Galenus*, adhibitasque docet non tantum ad mundanda vestimenta, sed et argentum.

καὶ *λύστρανον λίτρον] MS. καὶ λίτρον, καὶ λέστραιον λου-

τρον. An vera lectio καὶ λίτρον, καὶ χαλαστραῖον λίτρον? cum supra VII, 40. (ἐν ᾧ δὲ ἐξέπλυνον) οὐ μόνον λίτρον, καὶ χαλαστραῖον λίτρον, ἀλλὰ κ. *Plutarch.* Praec. salubr. fol. 82. τὰ ὀθόνια φύμμασι καὶ χαλαστραίοις πλυνόμενα, μᾶλλον ἐκπλύνεται τῶν ὕδατοκλύστον. Celebrat *Chalastraeum* vel *Chalasticum nitrum* *Plinius* quoque *Histor. Nat.* XXXI, 10. SEB.

καὶ * λύστρανον λίτρον] *Salmas.* legit λίτρον χαλαστραῖον, χαλαστραῖον λίτρον, vel ex P. (*Palatino*) λίτρον χαλαστραῖον· alia l. λούτρον καὶ λίτρον, καὶ λυστραῖον λίτρον κατὰ Πλάτωνα καὶ κ. Ex his variis lectionibus optarim χαλαστραῖον λίτρον· nitrum *chalastricum* vocat *Plinius*. *Suidas* a lacu in Macedonia, *Hesychius* ab urbe *Chalastra* deducit nomen. *Plinius* lacum fuisse nitrosum refert exiliente in medio dulci fonticulo. nitri *chalastraei* iam supra meminerat *Noster* lib. VII. c. 12. et *Plinius* lib. XXXI. cap. 10. in panē salis vice utuntur *chalastraeo*. KUEHN.

καὶ * λύστρανον λίτρον] Quod sequitur καὶ λύστρανον λίτρον, κατὰ Πλάτωνα, *Seberus* sui MS. lectionem, καὶ λίτρον, καὶ λίστραιον λούτρον, emendat, καὶ λίτρον, καὶ χαλαστραῖον λίτρον· nec profecto veriore lectionem mihi quis persuadeat; nam et illud χαλαστραῖον apud *Platonem* extare, prolato loco, nō fallor, ipso, ex lib. IV. de *Repub.* supra ad VII, 39. docui. et κόνια καὶ κίμωνια γῆ hic recte tribuitur *Aristophani*, cuius locum supra VII, 59. emendavimus, χρήσει ex eius *Ranis* prolata. IUNG.

κόνια] Supra VII, 39. pr. edit. κόνια. SEB.

κνάφος] Supra VII, 37. IUNG.

κνάφος] Usus fruticis istius hunc plures adnotarunt. Inbet unius *Hesychii* locum apponere, qui ad hanc rem egregie pertinet: Κνάφοι, ἀκάνθαι αἷς κνάπτεται τὰ ἱμάτια. Κνάφου δίκην, ὅταν ἐν κύκλῳ οἱ κναφεῖς περιέλκασιν τὰ ἱμάτια περὶ τὸν λεγόμενον κνάφον, ἐστὶ δὲ τοῦτο φυτόν ἀκανθῶδες· aliquid huic loco deesse dicas; et talia, credo, plura sunt in *Hesychio* aliisque auctoribus, quae proterva librariorum manus detruncavit. Adde, sis, *Hesychio* *Suidam*, qui de hoc fulonum κνάφῳ pereleganter scribit. *Harpocratius* iunioris aetatis Graecos γνώφον, ut γνώπτειν aliaque similia, dixisse tradit. fruticis autem huius usum praeterea nominis ipsius ratio commonstrat. sed ad alia maioris momenti pergendum. Bene vero factum, quod solus *Falckenburgii* Codex egregio *Pollucem* hic auxerit supplemento, quod nemo peritus perisisset vellet. exhibenda sunt ea, prout in *Excerptis Falcken-*

burgianis visuntur: καὶ ἵτος τὸ πιέζων τὰς ἐσθῆτας ἐν τῷ γραφίῳ ὡς Ἀρχίλοχος, ἀτε δ' ἐν ἱπῶ· καὶ περιστροφίδα δ' ἂν εἴποις τὸ ξύλον τὸ περὶ τὸν ἱπὸν περιστρέφον· vellem equidem omnia Codicis huius eximia pari se perspicuitate conspicienda praebuissent. sed haec ipsa tamen non negligenter sunt praetereunda. super τὸ ἵτος vera lectio erat adscripta ἱπός· tum legendum esse τὸ πιέζων nemo non mecum sentiet. postea γραφείῳ potius quam γραφίῳ in textu scripsi propter usum frequentiore. γραφεῖον enim, vel ut Attici praeferunt κναφεῖον saepissime, γνάφιον autem rarius, nec nisi in MSS. invenias. non tamen ignoro affinitatem εἶ et ι in istius generis nominibus, quam ipse alibi pluribus ostendi; sed vulgatam scribendi consuetudinem hac quidem in voce sine culpa sequemur. accedit quod et apud *Pollucem* VII, 37. κναφεῖον legatur. Veniendum ad *Archilochi* verba, quae mihi in hoc Codice corrupta esse persuadeo. sed et qui restituenda sint, e nostro *Polluce* porro patebit. VII, 41. hic ipse *Archilochi* locus adducitur: καὶ Ἀρχίλοχος δ' ἔφη, Κέαται ἐν ἱπῶ· quae lectio, me iudice, integrior est et verior, siquidem sententiam plenam contineat, eamque ideo hoc loco reponendam existimavi, cum ne ipsa quidem pravae lectionis vestigia abluant. Quod de *περιστροφίδι* adnotatur rarum est, nec alibi, quantum memoria repetere possum, vel a *Polluce* nostro, vel ab aliis observatum. significationis tamen analogiam ex origine vocis perspectam habemus. in istius instrumenti descriptione *περὶ* delendum iudicavi, ut sensus sibi constaret. id enim, nisi me fallo, volebat *Pollux*, *περιστροφίδα* illud lignum dici, quo pressorium intorquetur et circumagitur, τὸ τὸν ἱπὸν περιστρέφον. accentus quam hic inveni rationem retinui. in *Glossis* antiquis ἵπος. Mox fuit in editis *Δημοπράταις*. *πιεστήριον* in *Glossis* pressorium eleganter exponitur.

Δημοπρ.] Salm. C. ἐναρμόσαι ἂν τούτον ἐκπιεστήριον.
ΚΥΡΗΝ.

Δημοπράταις] Emenda *Δημοπράτοις*, ut semper. IUNG. *δεῖ δὲ ταῖς ἐσθῆτεσι etc.] MS. δεῖ δὲ ἐπὶ ταῖς εἰ.* SEB.

δεῖ δὲ ταῖς ἐσθῆτεσι etc.] C. A. δεῖ δὲ ἐπὶ ταῖς ἐσθῆτεσι κ. ρ. (Gl. ῥάμμα, acia) ὡς Πλάτων καὶ ῥαφίδος ὡς Ἀρχίππος ἐν Πλούτῳ ῥαφίδα καὶ λ. λ. τὸ ῥῆγμα σ. καὶ βελόνης ὡς Εὐπολις.
ΚΥΡΗΝ.

δεῖ δὲ ταῖς ἐσθῆτεσι etc.] Magis placet MS. *Seberi* scriptura, *δεῖ δὲ ἐπὶ ταῖς εἰ*. Vide vero an et hic *Pollux* potius *ἐσθῆσι* scripserit, ut alicubi supra segm. 127. admonui. IUNG.

δεῖ δὲ ταῖς ἐσθῆτεσι etc.] Lectionem MS. *Seberiani* in

textu reposni, nisi quod et ἐσθῆσι id quidem eo liberius, quod, ut et *Iungermannus* indicavit, superius praestantiores MSS. pro ἐσθήτεσι legendum docerent ἐσθῆσι. *Ραφίδα*, quam ex *Archippi Pluto* posthaec *Pollux* profert, nullam ob idoneam causam damnaverit *Phrynichus*. περόνην illam vocem inter alia *Hesychius* interpretatur. et *Suidas*: *Ραφίς, ἡ βελόνη. Hesychius: Βελονοποιικήτης, ὁ τῆ ῥαφίδι ὕφη ποιῶν καὶ ζωγραφῶν· ῥάφιον* apud *Hippocratem* legisse memini. *Galenus* in *Glossis*: *Ῥάφιον τὸ κεντήριον, ὃ διακεντοῦντες οἱ τεχνῖται τῶν τοιούτων ἐπιτηδείους ὅπως τῆ τοῦ λίνου διάρσει παρασκευάζουσι.* *Archippi Πλοῦτον* laudat *Scholiastes Aristophanis ad Aves* et *Porphyr. Quaest. Homer. I.* eaque fabula eum nonnullis argumentis docuisse colligo veras divitias non in profundendis opibus et eleganti vita, sed in honesta parsimonia consistere, ad quam itaque ipsum illud hoc loco memoratum *Ραφίδα καὶ λῖνον λαβῶν, τόδε ῥῆγμα σύρῳραπον* pertinere potest.

136.

Μοίραις] De *Hermippi Μοίραις Casaub. VIII. Athen. 7.*

JUNGERM.

ῥάμμ' ἐπέκλωσας.] Prov. *filum nevisti, et acu opus est.*

SEBER.

ῥαφίδος] *Phrynichus Eclog. Attic. βελόνη, καὶ βελονοπώλης, ἀρχαία· ἡ δὲ ῥαφίς τι ἐστίν, οὐκ ἂν τις γνοίη·* ubi *Nunnesius* locum *Pollucis* adfert hinc. *Archippi* verba forte ita concipienda:

— *ῥαφίδα καὶ λῖνον λαβῶν*

τόδε ῥῆγμα σύρῳραπον. IUNG.

ἐγὼ δέ γε στ.] ἐγὼ δέ σε στ. γε β. SEB.

ἐγὼ δέ γε στ.] C. A. *ἐγὼ δὲ στίξω σε βελόναισι* (C. V. *βελόνεσι*) *τρισι, καὶ βελονίδος ὡς Ἐρμιππος·* ita C. A. *Salm. καὶ βελόνης τὸ δὲ ὄνομα· ita distinguendum.* et tum *ἐγὼ σὲ στίξω γε βελόναισι τρισί·* et mox *καὶ βελονίδος.* KUEHN.

ἐγὼ δέ γε στίξω etc.] *Eupolidis* fabula *Ταξίαρχοι* unde titulum sit nacta et quo decurrat argumento, explicui ad segm. 65. Haec autem verba quorsum pertineant, difficulter perspicio. nota res est servos praecipue fugitivos compungi solere et stigmatibus insigniri in fronte, ut ab omnibus agnoscisci possent, unde et *στιγματῖαι*, quos *Plautus* facete *litteratos* appellat. forsitan et ad eam poenam militem fugitivum his verbis quidam τῶν *Ταξίαρχων* condemnat. sed ad alia clariora. *καὶ βελονίδες*, inquit Auctor, ὡς *Ἐρμιππος ἐν Μοίραις.* iam meminisse iuvat eorum, quae notavi ad VII, 200. ubi

sic *Pollux*: τὰς δὲ γε βελονοπάλιδας εἶρηκεν Ἑρμιππος ἐν Μοίραις· recte omnino, si rerum ordinem spectes. enumerat enim femininam formam istiusmodi vocum, quae mulieres quascunque res vendentes significabant. itaque praecesserunt λαχανοπάλιδες, λαχανοπωλήτριαι· sed et ibi non contemnendam dixi lectionem *Falckenburgiani* Codicis: τὰς δὲ γε βελόνας, βελονίδας εἶρηκεν Ἑρμιππος ἐν Μοίραις· videmus equidem illam lectionem haud parum hoc *Pollucis* loco confirmatam, ubi plane βελονίδας ex eadem *Hermippi* fabula notat *Auctor* noster. an verior igitur lib. VII. *Falckenburgiani* Codicis scriptura? equidem ea de re disputari possit. praefero tamen ibi vulgatam lectionem; quidni potuerit enim in eadem fabula βελονίδας et βελονοπάλιδας *Hermippus* nominasse?

ἵνα δὲ etc.] C. A. titulum apponit: περὶ σκευῶν, ἐν οἷς αἱ ἐσθῆτες ἀποτίθενται. KUEHN.

ἵνα δὲ ἀποτίθ. etc.] Horum pleraque recensuit etiam *Pollux* VII, 79. et inter ea χηλοῦς· ex *Hesychio* vero et *Eustathio* ad *Homerum* haec vestium receptacula vel plexa vel consuta fuisse patet. illum *Hesychii* locum alibi declarabo. De plerisque sequentibus alio loco meminisse dixisse, inter alia de κίσταις ad segm. 91. quibus potueram supersedisse, si *Iungermannum* ad hunc locum non dissimilia notasse tum mihi non latuisset. Aliud etiam genus cistarum, in quibus mysteria sacrorum recondi solebant, memoratur a *Clemente*, *Seneca*, *Martiale* pluribusque.

κίσται, καὶ κιστίδες, etc.] C. A. κίστα κιστάδες ὡς Ἀ. κ. κ. φάσκωλοι θύλακοι στρ. κιστωτός, φίσκοι ὡς Ἀντ. δ. ἦν ὁ. εἰ. ὁμοίωται δὲ τῇ κ. κανδυτάλις οὐ μ. καὶ Δίφιλος ἐπιδικαζόμενος, ὁ δὲ καν. οὗτος τι δύναται, καὶ τί ἐστὶ· hactenus C. A. KUEHN.

κίσται, καὶ κιστίδες, etc.] Loci *Comici* in *Acharnensibus* sunt, non ita longe a fine:

— ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ

βιάδιζε, τὴν κίστιν λαβὼν καὶ τὸν χοῦ.

ὁ τοῦ Διονύσου γὰρ ὁ ἱερεὺς μεταπέμπεται.

Et mox κίστιν· *Dicaeopolis* enim ibi:

παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστιν ἐμοί.

Et κιστίδος iterum:

τὸ δεῖπνον, ᾧ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος.

ἐγὼ δὲ θοιμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.

Ubi tamen hoc, et primo loco, de ὀψοθήκη *Scholiastes Graecus* exponit, allato *Homeri* loco in eandem rem, quem et supra segm. 91. *Polluci* ex MS. restitui, κίστιν ὀψοφόρον pariter adferenti. qui tamen hic de vestium receptaculis, sicut

et supra VII, 79. κίστας addit, quod ne quidem negare audeamus, si vel nullum exemplum in eam rem exstaret, praesertim quum sciamus eiusmodi infinita inservisse diversis usibus. tamen hoc forte quis dicere possit, aptiorem locum quam illum ex *Aristophane* ad hanc rem adferre debuisset. de cista cibaria et istud ἐν Ἰνπεῦσιν

— τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν

ξύλλαβε σιωπῇ —.

intelligendum satis antecedentia probant, ubi *Allantopola* iubet populum διακρίνειν e cista, uter, ipsene an *Cleon* sit

ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σέ καὶ τὴν γαστέρα.

Adfatur populum. ibi nempe *Scholias* κίστην et κιβωτὸν ait differre, ὅτι ἡ μὲν εἰς ὑποδοχὴν ἐστὶν ἐδεσμάτων· ἡ δὲ ἱματίων καὶ χρυσοῦ ἢ κιβωτός. Locum vero illum paulo ante ex *Aristophane* allatum Τὸ δεῖπνον et *Suidas* in mente habuit, ubi scribit: κίστις, τῇ κίστει· κιστὶς δὲ, ὀξύτόνως, παρὰ Ἀριστοφάνει, κιστίδος. Scribe itaque in loco *Aristophanis* κιστίδος, paroxytone, ut recte noster *Pollux* hic κιστίδες habeat. Alias de vestium receptaculis κίστας quoque usurpatas testatur *Hesychius*: Κίστη, ἀγγεῖον πλεκτὸν, εἰς ὃ βρώμα ἐνειθίετο καὶ ἱμάτια, κιβωτός. *Suidas*: Κίστη, καὶ κιστὶς, ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται, ἢ ἱμάτια τινά. Ita apud *Achillem Tatium* lib. III. de *Clitoph.* et *Leucip.* λανθάνει κίστη ἐκτραπεῖσά τις e nave demersa, et perfertur ad *Satyrum* et *Menelaum*, qui alter ἀνοίγει τὴν κίστην, ibique inveniunt reposita χλαμύδα, καὶ ξίφος, sive cultrum mimicum. Et *Heliodori* locus libr. IV. *Aethiopic.* quamvis vitiose ibi legatur: εἶχεν ἀποκειμένην ἐν κιστίδι (scilicet ταινίαν) τοῦ μὴ τὸν χρόνον αὐτῇ λυμῆνασθαι· ubi quoque malim κιστίδι. IUNG.

κοιτίδες.] Sic et *Noster* infra segm. 165. et *Hesych.* in κοιτή· apud quem et κοιτὶς est. In *Suida* et *Etymologico* vero κοῖτις. IUNG.

137.

καὶ φάσκωλοι, ὡς ἐν Θ.] Nescio an haec vox in hodiernis *Thesmophoriazasis Aristophanis* exstet. Ex eodem dramate *Comicum* tamen ἐν Θεσμοφοριαζούσαις huic voci, ut videtur, et *Harpocratio* testem allegat in φασκώλιον. IUNG.

καὶ φάσκωλοι] Vocem illam in *Aristophanis*, quae supersunt, *Thesmophoriazasis*, etsi et inde adferat *Harpocratio*, non reperiri, haud est, quod adeo cum *Iungermanno* mireris; extiterunt enim olim *Thesmophoriazusaes* priores et secundae, quarum has temporis iniuria delevit, illae vero superstites ad hanc pervenerunt aetatem et nostris teruntur

manibus. accidit autem ut *Grammatici* non raro protulerint quaedam e *Thesmothoriazusis* secundis loca, quae si quis in prioribus instituat quaerere, operam omnem ludet, istius rei egregium extat documentum in nostro *Polluce* lib. VII. cap. 22. ad quem locum hac eadem de re monuerat *Iungermannus* e *Casaubono* ad *Athen.* lib. I. ut magis adeo mirer, cum rem eam habuerit compertam, hominem acutissimum hic fluctuare. Sed porro notandum, quos ex *Aristophane* φασκώλους hic et lib. VII. *Noster* appellat, φάσκωλα dicere *Harpocratonem* ex eodem *Comico*, *Suidam* et *Etymologum Magnum* genere neutro. quibus forsitan accenseri potest *Isidorus* in *Glossis*: *Paculum*, *sacculum*, *pasceolum*. pro quibus existimo scribendum: *Phasculum*, vel *Phascolum*, *sacculum*, *phasceolum*, quod tamen posterius forte non sine ratione penitus eiiciendum dixerō. in *Gloss.* certe MSS. quae *Phacolum*, *sacculum* prae se ferebant, nihil inveni tale. alias et φάσκωλος genere masculino extat apud *Ammonium*, *Hesychium*, *Thomam*, et *Eustathium* ad *Odyss. B.* et *E.* in *Ammonio* vero φασκάλος male reperies editum, et ἱματοφορέια pro ἱματοφορέϊς, quod ex *Eustathio* restituendum. potes autem ex iis, quos nominavi, differentiam φασκώλου et φασκωλίου haurire; quanquam ego profecto nullam esse ducam, nisi quod veteres solummodo φάσκωλον dixerint, recentiores etiam φασκώλιον, quo *Libanium* usum notat *Magister*; praeterquam quod ipsi inter sese *Grammatici* dissentiant. porro apud *Harpocratonem*, *Etymologum* et *Suidam* ἱματοφορεῖον esse legendum sentio, ipsaque res clamat. id enim, nisi me fallo, volunt, φασκώλιον esse vestimentorum repositorium. simile prorsus vitium in *Suida* et *Etymologo* voce ἐπαύλια, ubi σμήγματα, φορεῖα leguntur pro σμηματοφορεῖα, me iudice. vid. *Nostrum* segm. 127. Fatendum etiam est *Grammaticos* non tantum sibi non constare in hac exponenda voce, sed etiam errare fortean propter similitudinem φακωλίου: cum enim *Etymologus* ex nescio quo auctore φάσκωλος, inquit, ἱμάτιον ἐστὶν ὃ φορεῖται, aliud agebat. quem enim huic interpretationi colorem conciliet? sed ille revera hac in voce miserrime corruptus est, neque temporis locique ratio medelam ferre patiuntur; *Lysiae* tamen locus conquiri potest et emendari ex *Harpocratone*. Ego vero φάσκωλον Atticos dixisse existimo saccum quemvis coriaceum, quo aut ad recondenda vestimenta, pecuniam, aut alia quaecunque utebantur. talibus autem usos facillime probent *Xenophontis* μάρσιπποι ἱματίων variis in locis etiam

a *Nostro memorati*, qui certe e corio. utitur autem φάσκιον *Teles* apud *Stob.* συγκρ. πέντας καὶ πλούτου. Bene verò, quod θυλάκουσ subiungat *Pollux*; tradit enim ex *Pausania Eustathius* φάσκιον et θύλακον non differre: Πανσανίας δὲ καὶ φάσκιον ἐρμηνεύει τὸν θύλακον, εἰπὼν ὅτι θύλακος ῥαπτὸς φάσκιος. De κοίταις et κοιίσι, quae praecesserunt, alibi dictum.

Δημοπράταις] Iterum emenda Δημοπράτοις. IUNG.

κιβωτὸς * θυριδοτή.] *Sylburg.* θυριδοτή. A MS. abest.

SEBERUS.

κιβωτὸς * θυριδοτή.] Cum *Henr. Stephano*, qui ad suum Codicem admonuerat in ora, scribe κιβωτὸς θυριδοτή. IUNG.

κιβωτὸς * θυριδοτή.] Quia vere *Henr. Stephanus* emendaverit θυριδοτή, neminem existimo dubitaturum. κιβωτὸς θυριδοτή dicta, quae non operculum quoddam, ut vulgo, sed ianuae instar habebat. textum ex *Stephani* sententia restitui, non invito Commentatoribus nostris. abest autem θυριδοτή a *C. Salmas.* De ῥίσκοις, qui sequuntur, non pauci dixerunt; inter alios vir summus *Bochartus* in *Colon. Phoen.* et in *Epist. an Aeneas unquam venerit in Italiam.* usum illius vocis τοῖς νεωτέροις, *Comoediae novae scriptoribus*, *Pollux* adscribit. adhibuisse *Menandrum* auguror ex *Terentii Eunuch.* Act. IV. Sc. 6. ad quem *Donatus* cistam pelle connectam exponit, nomenque Phrygium esse admonet, quo quidem de posteriori non habeo quod dicam. certe a Graecis ad Romanos, non Phrygibus devenisse satis constat. Graeci unde acceperint, non facile dixero. nollem tamen a Phrygibus accepisse negare. videndus et *Eugraphius.* *Glossae: Rhiscus*, κιβωτὸς μεγάλη, λάρναξ: quarum itaque auctor ceteris hoc cistarum genus magnitudine praecelluisse monstrat. apud *Aristeam* vero, vel quicumque sit is scriptor, de LXX. Interpr. ῥισκοφυλάκια legisse memini rariori significatione posita pro repositoriis operum artificiosorum, quae praestantissimi ingeniosissimique viri elaborarant. prodit illam et commonstrat notionem ipse contextus: καθόλου γὰρ οὔτε ἐν τοῖς βασιλικαῖς ὑπῆρχε ῥισκοφυλακίαις τοιαύτη κατασκευὴ τῇ πολυτελείᾳ καὶ τεχνουργίᾳ οὔτε ἐν τινὶ ἄλλῃ: istis qui praerant, ῥισκοφύλακες ab eodem *Aristea* dicuntur. exinde vero patet *Ptolemaeum* non tantum libris colligendis, instruendaeque locupletissimae bibliothecae fuisse deditissimum, sed et summam habuisse curam rariorum et elegantiorum operum, quae artifices celeberrimi confecerant.

ῥίσκοι] Vide *Ian. Parrhasii* Epist. 59. SEB.

R r r r r 2

κανδύταλις] Supra VII, 79. καὶ ζῆσσοι καὶ κανδύτανες.
SKBERUS.

κανδύταλις] Dixi supra VII, 79. κανδυτάνες in Manuscr. fuisse, ubi vulgo κανδύτανες, sed forte utrumque suum auctorem habuisse, tam per λ quam per ν, quum in *Hesychio* legatur κανδυτάναι, ἢ κανδύλαι, pro quo altero forte κανδυτάλαι scribendum sit. sed in eiusmodi vocabulis fugientibus iam paene quid verum, nemo ita facile dicat. IUNG.

ἐπὶ δικάζομένῳ.] *Interpr. Diphilus de Condemnato, melius MS. Antwerp. ἐπιδικάζομένῳ, in Litigante. Apollodori laudat Ἐπιδικάζομενον Donatus in Terentii Phormionem, censetque eandem fabulam mutato nomine a Terentio inscriptam Phormionem. Ipse autem Comicus in prologo simpliciter ait:*

Epidicazomenon quam vocant comoediam

Graeci, Latini Phormionem nominant.

Quae verba in medio relinquunt utrum ab *Apollodoro* an vero a *Diphilo* mutuo sit sumpta comoedia. Caeterum plane inepta est nota in istum locum: *hic*, inquit, *manifeste errat Terentius. Nam haec fabula, quam transtulit, epidicazomenone dicta est a puella, de qua iudicium est, cum sit alia epidicazomenos eiusdem Apollodori. debuit ergo dicerè: epidicazomenem Graeci, Latini Phormionem nominant.* Verum enimvero censor ille quisquis est (*Donatus* certe non est) alia censura opus habet. Nam *puella dotalis*, de qua *lis* erat, cui ex cognatis nubere debebant iure Attico propinquiores, nunquam Graecis dicebatur ἐπιδικάζομένη, sed ἐπίδικος, adeoque nec comoedia ulla ab ea dicta est ἐπιδικάζομένη. Hoc vero certum est, quod ille qui nuptias puellae ἐπίδικον sibi vindicabat, ut genere proximus, semper activa notione vocatus sit, ἐπιδικάζόμενος, *vindex orbae puellae, de qua lis est*, et ab eo huius argumenti fabulae denominabantur. *Franciscus Guyetus* male defendit *Terentium* dicens, *Antiphonis respectu τὸ ἐπιδικάζομενον positum, ut qui in fabula hac ἐπίδικος, seu ἐπιδικάζόμενος introducitur, id est, de quo in iudicio contenditur inter Demiphontem patrem et puellam Chremetis filiam.* Verum ἐπίδικος et ἐπιδικάζόμενος non sunt unius eiusdemque significationis. nam ἐπίδικος nusquam de viro usurpatum extat, puella tantum ἐπίδικος salutatur, neque omnis orba, sed haeres, vel ex asse, vel ex parte paternorum bonorum, quae non habet fratrem. De hac *Helena* saltabant propinquiores, at si paupercula et indotata fuerat, proximus vel ducere eam vel dotare quinque

minis cogebatur Atticis legibus, sed ἐπίδικον illam dictam esse non memini, erat enim revera ἀνεπίδικος, quia nulli erant ἐπιδικαζόμενοι: ipsa vero fiebat ἐπιδικαζόμενη, *litem movebat* proximo cognato ut se vel duceret vel dotaret. Deinde nec *Antiphonem* recte dixeris ἐπιδικαζόμενον ex eo, quod de ipso inter patrem *Demiphontem* et puellam nuptam iudicio contendebatur. hoc enim plane novum et Graecis auribus insolens significatum est: ἐπιδικαζόμενος ipse δικάζεται ἐπὶ τῇ ἐπιδικασίῳ, *litigat de puella, quae litis materia est inter cognatos.* de ipso vero nulla sub iudice lis est. Non melius scopum tangunt alii, qui ἐπιδικασίαν *litem vindiciarum a Phormione Antiphoni* motam asserunt. at tum demum fuisset actio huiusmodi, si *Phormio* cum *Antiphone* iudicio contendisset de puellae orbae et divitis matrimonio, ut genere propior, quod in toto dramate nusquam apparet. Ad ultimum non admittendum est, duas fabulas fecisse *Apollodorum*, quarum altera ἐπιδικαζόμενη, altera ἐπιδικαζόμενος inscripta fuerit. Ipse *Donatus* huic commento obviam ivit statim in prolegomenis: *Hanc comoediam, inquit, manifestum est prius ab Apollodoro sub alio nomine, hoc est, ἐπιδικαζόμενον Graece scriptam esse, quam Latine a Terentio Phormionem.* Nulla hic mentio ἐπιδικαζόμενης a puella denominatae, nec alibi laudatur huius nominis drama. sed haec ὡς ἐν παρόδῳ ad *Diphili* Ἐπιδικαζόμενον, ut sua significatio τῷ ἐπιδικαζόμενῳ salva maneret; nam accuratius de toto negotio agere propositi ratio prohibet. ΚΥΗΝ.

ἐπὶ δικάζόμενῳ.] An ἐν δικάζόμενῳ, vel ἐν ἐπιδικαζόμενῳ, vel ἐπιδικαζόμενῳ? Credo me verum coniectasse, quum tam multa coniectaverim. quod istud vero, paullo peritior me dicat. *Menandri* vero Ἄσπης laudatur etiam in *Scholiis Graecis ad Acharnenses Aristoph.* ad χύτραν συντρίψετε.

LUNGERM.

ἐπὶ δικάζόμενῳ.] Restituendum esse *Δίκιλος ἐν Ἐπιδικαζόμενῳ Kuehnius* erudite pluribus ostendit. textum hac emendatione refeci. sed ipse praeterea *Diphili* locus vacillat, et magno iam MSS. usum, quo nos sacrilega manus privavit, redemptum vellem. Codicem tamen *Seberi Augustanum* sequutus sum, quaeque ille exhibuit, textui inserui, quamvis locum vitii vacuum esse mihi non persuadeam. haud tamen ita difficili negotio nitori suo restitui queat. scribendum enim iudico: σὺ δ' ἄρ' ἂν εἶποις ἄορτᾶς· scilicet haec sunt alicuius verba alterum reprehendentis, quod usurparet vocem *καρδύταλις*, cum potius ἄορτᾶς debuisset dicere. pro-

fecto non infrequentem istiusmodi reperisse memini fragmenta *Comicorum* veterum, quae quorundam huiusmodi vocum continerent emendationem. vid. ex *Antiphane* segm. 21. de σταθμούχοι, et ex eodem de κακιάβοι segm. 106. De ἀορταίς dicetur inferius. De κανδύταλι vero fortean dexterrime iudicat *Auctor* noster vocem esse Persicam, quam primi intulerint in Graeciam Macedones. haud dispari ratione lib. IX. cap. 3. ubi de paradiso scribit, non paucas Persarum voces in linguam Graecam illapsas tradit. *Hesychius* autem prorsus similem huic nostrae κανδύταλις vocem adnotat, ut ab eadem origine manasse facile perspicui possit: Κανδυτάναι ἢ κανδύλαι, ἱματιοθήκαι, ὅπου τὰ πολυτελεῖ ἱμάτια ἔβαλλον· sed hunc ego locum vitii immunem esse non credo. cogitavi ad restituendum κανδυτάλαι pro κανδύλαι· cui sanequam emendationi non leve momentum accedet ex *Pollucis* nostri κανδύταλι· quod me tamen parumper dubium tenet, vocabulum quoddam est Persicum کورب, *corbis frumentaria*, ut *Golius* observat, cuius literae, significatus, ipsaque pronuntiatio conveniunt cum voce κανδύλαι· hac autem in re lectorem arbitrari iubeo. ad me quod attinet probavero magis reponi κανδυτάλαι, quod ipsum et *Iungermanno* probari iam video.

ὁ δὲ κανδ. οὔτως τί ἐστι, καὶ τί δ.] MS. τί δύναται καὶ τί ἐστί; ὡς περ εἶποις ἀορταίς· ἐμοὶ μὲν οὖν δ. SEB.

ὁ δὲ κανδ. οὔτως τί ἐστι, καὶ τί δ.] *Salm.* C. ὁ δὲ καὶ δυταλις οὔτως τί δ. κ. τί ἐστιν, ὡς περ ἂν εἶποις ἀορταίς ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ. KUHN.

ὁ δὲ κανδ. οὔτως τί ἐστι, καὶ τί δ.] Consideranda lectio in MS. *Seberi*; τί δύναται καὶ τί ἐστί; ὡς περ εἶποις ἀορταίς· ἐμοὶ μὲν οὖν δ. an aliquid ibi lateat de verbis *Comici*. Sane ἀορταί supra ex *Menandro* VII, 79. allata fuere, et mox segm. 139. ex eo et *Posidippo* etiam. IUNG.

κάνδουος] Not. *Sylb.* vid. supra VII, 58. et 63. pr. edit. κάνδουος. SEB.

κάνδουος] C. A. κάνδρους. KUHN.

κάνδουος] κάνδουος, pro κάνδρους, ut recte *Seberus* noster edidit, ab *H. Stephano* ita emendatum hic fuit in suo Codice. IUNG.

138.

καὶ ζύγαστρα δέ, etc.] Post Μακεδόνες C. A. ζύγαστρα, ζυγάστρια, στρωματεῖς ὡς Α. ὁ Γ. μάχαιρα, λόγῃ σι. κέχηται δὲ κ. Α. κ. θ. δὲ κίστην etc. KUHN.

Ἀπολλ. τε ὁ Γελῶος] De *Apollodoris Comicis*, in quibus Auctores variare videntur, vide *Casaub. VII. Athen. 6.* Ceterum *Geloi Apollodori*, qui hic in *Ψευδαίαντι* citatur, drama istud mendosum in *Suida* est. Legitur enim ibi inter *Apollodori* eius dramata, *Ψευδείας*, quum scribendum sit *Ψευδαίτας*, *Falsus Ajax*, credo. IUNG.

μάχαιρα λ. στρωμ.] *Interpres* legit: μάχαιρα, λόγχη. SEBERUS.

μάχαιρα λ. στρωμ.] *χρησις* ipsa sic videtur scribenda, ut et *Interpreti* forte visum noster *Seberus* putat: μάχαιρα, λόγχη, στρωματεὺς· adhaesit σ fini vocis praecedentis ab initio sequentis quoque, quales errores vulgati saepius.

IUNGERM. κῆρυξ ἰσχυρὸς ἢ ὑπολαβὴν ἀνακαταστήσει

μάχαιρα λόγχης] In *textu* restitui μάχαιρα, λόγχη, *Kuehniium* sequutus, quae emendatio ita facilis et obvia, ut ad illam confirmandam MSS. ope non indigeamus. *Pollux* autem στρωματεὺς hic enumerat inter eas voces, quae vestimentorum involucra designant, iisque auctoritatem conciliat ex utrisque *Apollodoris*. notandum vero Auctorem nostrum observasse VII, 79. quae veteres nominarunt στρωματιόδεσμα, dixisse recentiores στρωματεῖς· rectissime profecto. eam enim ob causam Atticae elegantiae magistri posteriori voce pure loquentibus abstinendum sanxerunt. *Phrynichus*: Στρωματεὺς ἀδόκιμον· στρωματιόδεσμος ἀρχαῖον καὶ δόκιμον· λέγε οὖν καὶ ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως· pariterque *Thomas*: Στρωματεὺς μὴ εἴης ἐπὶ στρωμάτων, ἀλλὰ στρωματιόδεσμος, καὶ στρωματιόδεσμον οὐδετέρως. *Αἰσχίνης*· ἄνθρωποι δὲ στρωματιόδεσμα γέροντες· voculam loco deesse quivis paululum oculatior facile perspiciat. quis enim illam vocem usurpavit ἐπὶ στρωμάτων, de ipsis stragulis? addendum omnino κατέληματος vel ἀγγείου, ut *ἱματίων ἀγγεῖα* *Noster* dixit, aut tale quippiam. Neque sane vocem στρωματεὺς apud scriptores vere Atticos facile repertum iri certus sum; nec est, quod quisquam *Apollodororum* testimonia nobis obducatur, siquidem apud paulum humaniores satis constat quam parum ipsi veteres Grammatici loquendi formulis et vocibus a Comoediae novae scriptoribus usurpatis nitantur, adeo quidem ut ipsum *Menandrum* minus pure scripsisse, ideoque nec imitandum quidam duxerint, in *Glossis* equidem invenio *Στρωματεὺς, pulvinar*, et *Clementis* aliorumque στρωματεῖς, quod nulli non notissimum. sed haec aevi esse recentioris nemo dubitabit. contra ea στρωματιόδεσμον utroque genere et veteres et e iunioribus qui veterum sunt studiosi saepius utuntur.

Aeschinem adduxisse *Thomam* vidisti. locus est in Oratione gravissima de *Legatione Falsa*, ubi *Demosthenem* sequutos esse duos homines inquit, qui tulerint lectulorum sarcinas, ut *Wolfius*, in quarum altera talentum fuerit repositum. huic *Aristoteles* accedat, seu quem alium, antiquum certe, istius scripti auctorem censueris, de *Mundo* cap. 6. ubi villissimi servitii ducitur *στρωματόδεσμον δῆσαι*, quod vir gravis nolit attrectare. *Apuleius* libello de *Mundo*, ubi hunc locum interpretatur, vocem illam praeteriit, rem ipsam generaliter exprimere contentus. Hac vero de re si plura et erudita legere quis concupiscat, illum adire iubeo ad *Is. Casauboni Animadv.* in *Athen.* lib. I. cap. 5. ubi eum dexterime et luculenter enucleasse iudico τὰ ἀπὸ τῶν στρωματόδεσμων γράμματα apud *Athenaeum*. De utroque *Apollodoro* vide quae dixi ad *segm.* 95.

καὶ θολίαν δὲ, ὡς κ.] MS. θολ. δὲ κίστην εἶναι λ. SEB.

καὶ θολίαν δὲ, ὡς κ.] Particulam ὡς MS. *Seberi* non agnoscit, et credo abesse posse. IUNG.

καὶ θολίαν] Ubi destituimur ceterorum MSS. ope, Codicem *Augustanum* sequi fas est. eius igitur ductu ὡς iudicavi delendum in contextu. de *θολία* eiusque vocis variis significationibus iam a me diversis in locis fuit actum.

Ξ. δὲ ἐν τῇ Ἀν. ε. κ. μαρσ. ἰμ.] Vide supra VII, 79. SEBERUS.

Ξ. δὲ ἐν τῇ Ἀν. ε. κ. μαρσ. ἰμ.] C. A. καὶ ὡς Ξ. μαρσίπους ἱματίων. apud illum lib. IV. *Exped. Cyri* legitur cum duplici π. ὡσπερ μαρσίπους ἱματίων κατατιθεμένους ἐν πέτρῳ ἀνθρώδει inquit. nec aliter legit *Salm.* KUEHN.

Ξ. δὲ ἐν τῇ Ἀν. ε. κ. μαρσ. ἰμ.] *Xenophontis* locus est lib. IV. *Ἀναβάσ.* ubi se quidam adolescentes *Xenophonti* narrant vidisse γέροντά τε, καὶ γυναικα, καὶ πριδίσκας ὡσπερ μαρσίπους ἱματίων κατατιθεμένους ἐν πέτρῳ ἀνθρώδει. IUNG.

139.

αἱ δὲ ἀορταὶ] *Salm.* οἱ δὲ ἀορταὶ εἴρηνται. KUEHN.

σκηνας, ὄχους, etc.] Sequitur post ἐπισιάνθω in C. A. ῥίσκουσ ἀ. τ. καμπήνας ὄ. *Salm.* leg. pro τάχανα, ὄχανα. KUEHN.

τάχανα] Quid τάχανα non magis scio quam *Interpres*: nec quod sequitur μοχ ὄνους probum puto vel mendo vacare hic. sed quod ad prius attinet, vere me restituere puto λάχανα,

σκηνας, ὄχους, ῥίσκουσ, ἀορτας, λάχανα, λαμπήνας, ὄνους. —

Loquitur de vehiculis, et quae ad iter pertinent, quo vestes reponas curru abiturus. et *σκηνη̄ς* mentio supra segm. 52. ὄχων segm. 51. ubi et *λαμπηῶν*, omnia in re vehiculari. *λάχανα* vero quid hic sint, dicet tibi optimus *Glossatorum Hesychius*: *Λάχανα, τὸ ἐπὶ τῆς ἀπήνης πεπλεγμένον, ἐν ᾧ καθέζονται* sed de ultimo ὄνους, mihi non liquet, nisi quod videatur versus id spernere etiam. Ego in parte iuvavi; finem emendet alius. IUNG.

τὸ γὰρ ἐν *M. M. X. κ. λόγην*, etc.] C. A. ἔγγων περὶ τὰ ἱμάτια ᾶ. etc. *Menandri* versus sic distinguit *Salm.*

— *χλαμύδα, καυσίην,*
λόγην, ἀορτήν, ἱμάτια.

In quo versu quidam legebant ἀορτῆρα. KUEHN.

τὸ γὰρ ἐν *M. M. X. κ. λόγην*, etc.] Sic concipienda haec puto: τὸ γὰρ ἐν *Μισογύνη Μενάνδρου, Χλαμύδα, καυσίαν, λόγην, ἀορτήν, ἱμάτια, ἀμφίβολον, ὅτι ἔνιοι καὶ ἀορτῆρα γράφουσιν.* Hoc enim ait, de ἀορτῆ agens, quatenus id pro *ἱματιοθήκη* accipitur, *Menandream* χρῆσιν ambiguum esse, nec ea plene probari istam voculam, sicut ex *Posidippa*. Cur? quia in *Menandreis* scriptura variabat, patetque e *Polluce* hic quosdam versiculum ita scripsisse,

χλαμύδα, καυσίαν, λόγην, ἀορτῆρ, ἱμάτια.

Ergo non omnino firmum auctorem hinc voculae ἀορτῆ adducas. Est vero idem versiculum et supra VII, 79. in vulgatis, sed hinc emendandus, quum ibi mendosus sit, ut ibi monui. IUNG.

τὸ γὰρ ἐν *Μισογύνη Μεν.*] Rectissime distinxit posteriora *Menandri Pollucisque* verba *Iungermannus*: sed adverte, quaeso, siquidem eo iam oculus aberrarit, lepidam Interpretis nostri ignorantiam; ille coniunctis vocibus *χλαμύδα καυσίαν chlamydem aestivam* in sua versione dixit, ἀπό τοῦ κατεῖν scilicet, quo an aliud aliquid magis ridiculum dari possit equidem ignoro. Sed, quod ad hanc rem facit, apud *Hesychium* reperio: *Ἀόρτης, ξιφιστής ὑπὸ Μακεδόνων ἄγγος διηματινὸν ἱματίων* sic scilicet locum illum emendandum iudico, nisi quid aliud magis obscurum restet. ἀόρτην sane vel ἀορτῆρα significare balteum, vel, si mavelis, circulos, ex quibus ensis sit suspensus, ex ipso *Homero* eiusque *Commentatoribus* constat, ut nihil in ea significatione videam rari et insoliti, cur alicui dialecto adscribi mereatur. sed profecto ab usu communi remotior est altera notio, ab *Au-*

ctore nostro adnotata, quam itaque potius Macedonibus vindicandam existimo. sic igitur reponere: ἄγγος δερματινὸν ἱματίων ὑπὸ Μακεδόνων. simillimum in re non diversa mendum animadverti ad IX, 13. porro nos hac in parte iuvat *Suidas*: Ἄορτήν λέγουσιν οἱ πολλοὶ νῦν ἄβερτήν. Μακεδονικὸν δὲ καὶ τὸ ὄνομα quo quidem in loco Grammaticum illam vocis ob oculos habuisse significationem, quam hic *Pollux* tradit, mihi planissime persuadeo. vid. *Meursii Gloss.* in Ἀβέρτης. In *Posidippi* verbis τάχανα nobis negotium facessunt, an satis huic loco prospectum sit restituto λάχανα, quamvis id ipsum et nobis in mentem venerat, dubitandi sunt rationes. aliis acutioribus istius vocabuli medelam commendo. *Iungermannum* nostrum ὄνοι offendebant. me quidem hercule illi non morantur, siquidem reiiciendos existimem. et vinne vitii originem? pro ὄχους sic fuit in hoc illove exemplari male scriptum, quod cum recte quidam emendasset, repetita denuo ad finem sequentis lineae vitiosa lectio. si quis tamen retinendos existimet, non magnopere obnitar. *Menandri* χρῆσις aliter expressa est VII, 79. Χλαμίδα, καὶ μυσιαν λόγγην· ibi καυσίαν adscripserat ex hoc loco *Canterus*: ad me quod attinet, neutram lectionem facile damnem dubius omnino, quae alteri sit anteposenda. forte tamen, quae hoc loco reperitur, praeplaceat. alias Mysi iaculandi arte hastarumque validarum laude nobiles. Denique paululum inferius καλεῖται textus e MSS. habet: de ἄορτῇ et *Suidas* φλέψ ἢ μεγάλη. E Cyclopiibus unum fuisse Aorten alibi me legisse memoriae non succurrit: *Apollodorus* sub initium Bibliothecae Bronten, Steropen et Harpen nominat. posterior ille Arges dicitur *Eustathio* ad *Od. I.* nisi praetuleris emendari Harpes, Ἄορτης. hunc ipsum vero *Pherecydem* appellasse Ἄορτήν credo; consentiunt enim omnes egregie in Bronte et Sterope.

Ἀριστοτέλους, δύο τῶν π. etc.] C. A. Ἀριστοτέλης τῶν πρὸς τῇ ῥάχει δύο φλέβων τὴν ἀριστερὰν ἄορτήν καλεῖ, omissis παρὰ δὲ φ. etc. usque ad κυκλώπων. *Salm.* ἄορτις καλεῖται ἄορτήν nempe vocarunt. KUEHN.

ἐκαλεῖτο.] MS. καλεῖται. SEB.

ἐκαλεῖτο.] Omnino cum *Seberi* MS. scribendum indico καλεῖται, non, ut vulgo est, ἐκαλεῖτο. Locus *Aristotelis*, quem *Noster* laudat, est περὶ ζῴων ἱστορίας libro, ut ipse indicat, tertio, cap. 3. ἔχει δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἡμῖν φλεβῶν φύσις· δύο φλέβες εἰσὶν ἐν τῷ θώρακι, κατὰ τὴν ῥάχην μὲν, ἐν τῷ δὲ κείμεναι ταύτης, ἡ μὲν μείζων ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, ἡ δ'

ἐλάττων ὀπισθὲν ταύτης· καὶ ἡ μὲν μείζων ἐν τοῖς δεξιῶσι μᾶλλον, ἢ δ' ἐλάττων ἐν τοῖς ἀριστεροῖσι, ἣν καλοῦσι τινες ἀορτήν, ἐκ τοῦ τεθεῦσθαι καὶ ἐν τοῖς τεθνεῶσι τὸ νευρῶδες αὐτῆς μόριον. IUNG.

τὰ δὲ κουρέως] C. A. titulo praemisso περὶ κουρέως σκευῶν· *Salmas.* C. κουρέων σκ. sequitur in C. A. κτέναι, κουρίδες, μαχαιρίδες. KUEHN.

140.

ἐν γὰρ Κρ. Διον. ἐ. Ἐνεῖεν etc.] MS. ἐν μὲν γὰρ. SEB.

ἐν γὰρ Κρ. Διον. ἐ. Ἐνεῖεν etc.] Versus *Cratini* ita formare:

ἐνεῖεν δ' ἐνταυθοῖ μάχαιραι κουρίδες,
αἷς κείρομεν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς ποιμένας.
*hic vellem inesse cultros tonsorios,
quos et oves tondemus et opiliones.* KUEHN.

ἐν γὰρ Κρ. Διον. ἐ. Ἐνεῖεν etc.] MS. *Seberi*, ἐν μὲν γὰρ Κρ. quod magis placet, quamvis leve id monere. Sic mox ἐν δὲ sequitur. *Cratini* verba ita concipienda:

ἐνεῖεν δ' ἐνταυθοῖ μάχαιραι κουρίδες,
αἷς κείρομεν τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας.

An etiam in iis μάχαιραι, κουρίδες, cum commate interposito scribendum est? ut praecessit, κουρίδες, μάχαιραι. Nam et μαχαιρας, sicut μαχαιρίδας, de tonsoriis acceptas, patet vel ex μιᾷ et διπλῇ μαχαίρα. *Hesychius*: Μάχαιραι, ξίφος καὶ παραζώνη, καὶ οἷς ἀποκείρεται τὰ πρόβατα etc. Quamvis non nesciam et μάχαιραι κουρίδες, ut vulgo est, defendi posse, quasi μάχαιραι κουρικά. IUNG.

Χρυσογένεσιν] MS. χρυσογένει. vide supra VII, 86. SEBERUS.

Χρυσογένεσιν] C. A. χρυσῶ γένει· senarios *Eupolidis* hunc in modum darem:

ἔπειθ' ὁ κουρεύς τὰς μαχαιρίδας λαβὼν
ὑπὸ τῆς ὑπῆνης κατακερεῖ τὴν φορὰν.
*dein tonsor habens cultros tonsorios
sub mystace tondebit quicquid est natum.* KUEHN.

Χρυσογένεσιν] Pro χρυσογένεσιν MS. *Seberi* χρυσογένει. In MS. nostro id nomen semper deficit, nisi supra segm. 65. ubi ἐν χρυσογένει habebat. Alias satis variat hoc nomen, ut admonuit *Casaub.* IX. *Athen.* 17. ego in nostro *Polluce* fero *Χρυσογένει* malletm, nescire me tamen utrum rectum, et an

bina dramata, de quibus *Casaubonus* noster, dicere satius est. Verba eius facile ut versus disponam,

ἔπειθ' ὁ κουρεὺς τὰς μαχαίριδας λαβὼν,
ὕπὸ τῆς ὑπῆνης κατακερεῖ τὴν εἰσφορὰν. IUNG.

Χρυσογένεσιν Εὐπόλιδος] Ex Antwerpiensi Codice *Kuehnii* notavit *Χρυσῶ γενεῖ*, qui verus est istius fabulae titulus, ut pluribus ostendi ad segm. 63. forsitan emendatiorem haberemus et pleniorum *Comici* locum, nisi MSS. sacrilega manus vitiasset.

καὶ ψαλλῖς δὲ, etc.] Vide supra II, 52. SEB.

καὶ ψαλλῖς δὲ, etc.] C. A. addit *ξυροὺς tantum*, et statim sequitur τὰ δὲ σκυτοτόμου τομεὺς etc. cum titulo *περὶ σκευῶν σκυτοτόμου*. KUEHN.

ἦν καὶ μίαν μ.] Sic etiam MS. Sed *Henricus Stephanus* reponendum ait *διπλῆν*. Nam *μία μάχαιρα* foret novacula, quae simplex est, non *forfex*, quae est duplex. vide supra II, 52. SEB.

ἦν καὶ μίαν μ.] Leg. καὶ ἦν μ. μ. κ. *ξυρόν*· nam *novacula* dicitur *μία μάχαιρα*, ut *forfex διπλῆ μάχαιρα*. vid. supra II, 52. KUEHN.

ἦν καὶ μίαν μ.] *H. Stephanus* ad oram sui Codicis adscripsit, *διπλῆν μάχ.* ut supra sit II, 52. et ita hic corrigendum ait in Thesaurο suo. cui nondum possum assentiri tamen. Nam et noster MS. opt. supra II, 52. habet: *ἔλεγον δὲ τι οἱ κωμῶδοι καὶ κείρεσθαι μῖα (non διπλῆ) μάχαιρα, ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων· τὴν δὲ μάχαιραν ταύτην καὶ ψαλίδα κεκλήκασιν*· ubi observavi locum *Aristophanis ex Acharnensibus* hoc firmiter magis:

ὁ δ' ἐντυχῶν ἐν τῇ ῥορᾷ πρόσσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος, αἰεὶ κεκαρμένον μοιχὸν μῖα μάχαιρα.

Ut et locos *Hesychii* binos, quibus docet *μῖα μάχαιρα* eos solitos fuisse tonderi τὸν κῆπον κουράν. IUNG.

ξυροδόχη] Pro *ξυροδόχη* an forte *ξυροδόχη* reponendum? IUNGERM.

Ἀριστοφάνης] Fol. 517. Legitur autem ibi *ξυροδόκης*. SEB.

Ἀριστοφάνης] In verbis *Aristophanis* etiam *ξυροδόκης* forte reponendum: nam hodieque ita in vulgatis eius libris legitur, ut etiam adnotavit noster *Seberus*. certe et noster MS. supra II, 52. ubi id vocabulum ex *Aristophane* quoque profertur, ἢ *ξυροδόχη* habet clare, ut *δουροδόχη*, *ἰστοδόχη*, *κυμανοδόχη*, *οἰστοδόχη*, apud *Nostrum*. IUNG.

καὶ ὄνυστήρια δὲ λ. II.] Forsan *ὄνυστήρια*· *Sylburg.* ut in-

telligantur cultri ad recisionem unguium apti, quod in The-
sauro additur: MS. editis similiter. SEB.

καὶ ὄνυστήρια δὲ λ. Π.] ὄνυχιστήρια *Salma. C. V.* et delet
δὲ λεπτὰ Ποσειδίππῳ. KUEHN.

καὶ ὄνυστήρια δὲ λ. Π.] *H. Stephanus* primus, credo,
hanc voculam emendavit, unde hausit *Sylburgius*. Ita enim
ad suum Codicem *H. Stephanus* in ora: ὄνυχιστήρια, ἴσως.
Eodem modo indubitanter legere nos iussit amiciss. *Salma-*
sius, et ita iampridem ad oram Codicis sui se adposuisse. In
epigrammate Graeco, ait, *nescias an haec instrumenta vocen-*
tur συλόνηχες sive συλονόχαι, ἀν ὄνηχες: ita enim habet de ton-
sore loquens, Καὶ ψήκτραν δονακῆτιν ἀπέπτυσε καὶ λιποκόπτους
Φασγανίδας, καὶ τοὺς συλονόχας ὄνηχας: epigramma nondum
editum est. memini me alicubi legisse ὄνηχίδας dici. Gaudeo
mehercle eiusmodi rara et recondita me subinde posse mis-
cere meis, quae protrita et vulgaria pleraque non ignoro. IUNG.

καὶ ὄνυστήρια] ὄνυχιστήρια textui reposui, quae lectio vel
sine MSS. satis per se manifesta. in resecandis unguibus cu-
riosos fuisse veteres nitorisque studiosos ex veterum lectione
didici, adeo ut et inter mollitiei effeminatique animi signa
reponeretur nimiam unguibus impendere curam. hanc itaque
ob rem adhibita sunt ὄνυχιστήρια.

141.

τὰ δὲ σκυτ. σκ.] σκυτοτόμου σκεύη et supra lib. VII. cap.
21. enumerata fuere. IUNG.

Ἀλκιβιάδῃ] In *Alcibiade* primo paullo longius a fine:
ὥσπερ σκυτοτόμος τέμνει πον τομῇ καὶ σμίλῃ καὶ ἄλλοις ὄργανοις·
ubi etiam σμίλῃν vides, quam mox tamen *Noster* ex eius de
Republica vult confirmare, et recte etiam. nam primo πολι-
τείας *Platonis* non longe a fine est: τί δέ; μαχαίρα ἀμπέλου
κλήμα ἀποτέμοις, καὶ σμίλῃ, καὶ ἄλλοις πολλοῖς; πῶς γὰρ οὐ;
Ἄλλ' οὐδενί γ' ἂν οἶμαι οὕτω καλῶς, ὡς δρεπάνῳ, τῷ ἐπὶ τούτῳ
ἐργασθέντι· sed ad priorem *Platonis* locum quod attinet, eum
iam ex *Polluce* emendare debemus, scribentes, τομῆι, quum
vulgetur, ut vides, τομῇ· τομεὺς enim apud *Pollucem* no-
strum et περιτομεὺς hoc ὄργανον. IUNG.

καὶ σμίλῃ] C. A. σμίλῃ sine καί, et mox etc. χηλεύματα
ὀπίεας. KUEHN.

καλόπους] Ita MS. quoque, nec apud *Platonem* aliter
reperio fol. 1186. (aut edit. *Serrani* tom. III. fol. 191.) At su-
pra II, 195. καλόπους· et VII, 85. καλόποδες. SEB.

καλαπους] Supra fuisse καλόπους et καλόποδες adnotavit
iam *Seberus* noster. in MS. suo autem hic, ut et apud *Plato-*

ποτα esse, ut hic vulgatur. Verba Philosophi: ἔχων τι τοιοῦτον ὄργανον, οἷον οἱ σκυτοτόμοι, περὶ τὸν καλόποδα λεαίνοντες τὰς τῶν σκυτῶν ἑντίδας· quamvis *H. Stephanus* in Thesauro καλόποδα habeat in hoc *Platonis*, qui et *Galenii* locum adfert Therap. IX. in quo etiam exemplaria quaedam καλάποδι habere ait. Idemque *H. Stephanus* hic in suo Codice ad καλάπους in ora καλόπους adscripserat, sic, credo, legere malens. supra II, 195. in MS. nostro deerat καλόπους· VII, 85. habebat ut vulgo καλόποδες· sed ad oram tamen καλάποδες ab eadem manu, quod ibi adnotare oblitus fui. Et forte utrumque probum. itaque habes alias et καλοπόδιον apud *Suid.* et *Etymolog.* ut et καλόπους. IUNG.

καλάπους] Sic scribatur rectius an καλόπους, non est, quod summo opere cures. vidi *Etymologicum* MS. quod vocem illam utramque admittere scripturam docebat. certe scripturionis ratio quam dubiasit et incerta ex istis, quae dixit *Iungermannus*, abunde colligere licet. praeterea in *Glossis* antiquis καλαπόδιον et καλοπόδιον utrumque legitur, καλάπους et καλόπους, forma caligaris, forma calcei, norma.

καὶ ὀπήτιον ε. ἔ. Ν. Κ. τ. τ. ἄ. ὡς περ ἀρχιλ.] C. A. ὀπήτιον δὲ εἴ. ἔ. Ν. Κ. τ. τ. ἄ. ὅπερ ἀγγίλιον. C. V. ἀγγίλιον. *Salm.* ἀρχίλιον· ὀπήτιον, inquit, respondet apud sutores *fabrorum terebrae*: unde et apud *Archilochum* dicitur ἀντίπαλον τοῖς τρυπάνοις, a quo habet id ipsum *Nicocharis*: vel *Nicocharis* simpliciter fecit mentionem ὀπητίου. *Archilochus* vero id ipsum dixit, ἀντίπαλον τοῖς τρυπάνοις. KUEHN.

καὶ ὀπήτιον ε. ἔ. Ν. Κ. τ. τ. ἄ. ὡς περ ἀρχιλ.] Haec e *Nicocharis Cretensibus*, ut videtur, mutila et mendosa videntur. nec in iis adparet ὀπήτιον· et forte confusa alius quoque *Comici* vel *Pollucis* verba. Dramatis nomen rectum est. *Κρηῆτες* enim inter eius *Comici* fabulas et apud *Suidam* leguntur in *Νικοχάρους*. IUNG.

καὶ ὀπήτιον] Difficilem huius loci nodum sine MSS. uberiori auxilio quenuquam explicaturum non opinor. existimavit enim rectissime *Iungermannus* mutila esse haec et mendosa. si quis alias integrum putet et intactum hunc locum, sensum, quaeso, expediat. in ceteris autem acutissimum *Iungermannum* male habuit, quod ὀπήτιον in *Nicocharis* χρήσει non conspiceretur; quae tamen si sola esset difficultas, hac illi distinctione facile mederer: καὶ ὀπήτιον εἴρηται ἐν *Νικοχάρους* Κρηῆσι τοῖς τρυπάνοις ἀντίπαλον etc. num autem ea ratione ὀπήτιον τοῖς τρυπάνοις ἀντίπαλον appellatur, quod, cum eundem ferme cum *terebra*, foraminaulis scilicet faciendis, usum

praestet, terebris quasi noceat et inimicum sit, vel potius, quod ipsi aequale earundemque quasi virium haberi debeat, ut ἀντίπαλον tantundem sit ac ἰσόπαλον. porro pro ὄπερ facile mihi quivis, credo, legendum assentietur ὄπερ ἀρχιλόχειον quid sibi velit, aut hoc agat in loco, penitus ignoro; nisi quis forsitan *Archilochi χοῆσι*, in qua fuerit ὀπήτιον, inde desiderari hic augeretur. Codicum *Vossiani* et *Antwerpiensis* lectio multo magis etiam est obscura ὄπερ ἀγγίλειον, quod ὄπερ ut genuina lectione restituta forsitan habere locum possit, sic illa de re, cum ἀγγίλειον plane non intelligam, constituere non licet. eruditioribus huius loci curam commendatam velim. Ὀπήτιον in *Philoxeni Glossis subula, subla.* restituenda haec vox *Hesychio*, quod iam ab *Henr. Stephano* factum, in istis: *Χηλεύσεις, πλέξεις. χηλεύματα γὰρ ἐλέγοντο οἶον ἡπύτια, οἷς πλέκουσιν ἢ ράπτουσιν.* illud οἶον, etsi non displiceat, credidi tamen aliquando mutandum in ἄ νῦν. videnne vero χηλεύματα, quae et in ipso *Polluce*. aliam similem ex *Hesychio* vocem addere licet: *Χηλώτια, αἱ ραφίδες τῶν δικτυοπλόκων.* quae ab eadem pendet origine. Sequitur ὀπέας, hoc enim accentu in omnibus legitur editionibus, sed vitiose, ut erudite monuit vir magnus *Is. Vossius* ad *Melam* lib. II. cap. 1. scribendum enim ὀπεας, ὀπέατος, ne careat auctoritate scriptoris haec vox, apponam *Herodoti* locum e *Melpomene* de modo faciendi societatem apud *Scythas*, quem ibidem vir doctissimus eleganter omnino restituit: αἶμα συμμίσγουσι τῶν τὰ ὄρκια ταμνομένων τύψαντες ὑπέατι ἢ ἐπιταμνόντες μαχαίρη σμιχρὸν τοῦ σώματος. legendum ὀπέατι quis dubitare possit?

τὰ δὲ κνηγ.] C. A. κνηγέτου δὲ, λῖνα, δίκτυα ἄ. ἔ. KUEHN.
ἐμβόλια] C. A. ἐμβόλια etc. KUEHN.

ἐμβόλια] Non memini supra in σκευῇ venatoria legisse. legerim itaque ἐμβόλια, de quo genere retium supra V, 56. *Noster* dixit. nec eam mendosam putem, sicut arbitrari video *H. Stephanum*, qui in *Thesaurō* ibi videtur malle ἐμβόλιμα. IUNG.

κνηχοῖ] κνηοῦχοι. supra V, 51. et 65. SEB.

κνηχοῖ] Pro κνηοῦχοι leg. *Salmas.* κνηοῦχοι. κνηοχοῖ autem reperit in V. C. KUEHN.

κνηοχοῖ] Emenda omnino cum *Sebero* nostro κνηοῦχοι, ut supra saepius V, 31. et alibi. IUNG.

κνηοχοῖ] Textus habet, emendante me, κνηοῦχοι. προβολῶν, quae sequuntur, apud *Auctores*, inter alios *Herodotum* *Musa prima*, in re venatica plurima mentio est: Προβόλιον, inquit *Hesychius*, σιβύνη ἔχουσα μετὰ τὴν ἀκμὴν προβολᾶς, ἢ σπυρίς: ab his longe diversa sunt ἐμβόλια, quae supra memo-

rantur, retium scilicet genus, quod extenditur et tanquam eiicitur ad capiendas feras; illam enim lectionem non sollicitandam existimo.

ἀρπεδόναι] C. A. ἀρπηδόναι. KUEHN.

142.

ὡς Πλ. ἐν Ἑλλ. etc.] C. A. ὡς Π. ἐν Ἑ. abest a C. A. qui et in verbis *Platonis* legit σφε etc. et ἀνεκλύσω. *Salm. leg. et ἀνεκλύσω.* KUEHN.

ὡς Πλ. ἐν Ἑλλ. etc.] In *Platonis* verbis legendum puto: βούλει τὴν δέ σοι πλεκτὴν καθῶ, κάπειτ' ἀνεκλύσω σε δεῦρο· videntur enim hoc dicere: *vin' tibi funem demittam, tum te huc sursum traham.* *Hesych.* Πλεκτὴ, σειρὰ, ἧ ἐξ ἱμάντων· sed non distinguo. respicit enim ad σειρὴν πλεκτὴν *Homeri.* IUNG.

δέραια, π. τελαμώνια] MS. τελμονίαι. Apud *Xenophontem* de Venat. fol. 983. στελμόνιαι bis, ascripto utrobique in margine τελαμονίαι. SEB.

δέραια, π. τελαμώνια] C. A. δέραι τελμονίαι. *Salm. C. τελμονία.* KUEHN.

δέραια, π. τελαμώνια] Quid *περίδερμα*? scribendum omnino: δέραια, *περιδέραια*· *milli* canum supra V, 55. etc. in κόσμω κυνῶν δέραια quoque et *περιδέραιον* habuisti. Quae vero τελαμώνια, rectius τελαμωνία, vel potius eo numero quo cetera, τελαμωνίαι: ut supra VII, 55. in eadem re. quae ibidem omnia in MS. desunt. hic suum τελμονίαι habuisse *Seberus* noster adnotavit, quae propius accedunt ad *Xenophonticas* στελμονίας. *Hesych.* Στελμόνια, ζώματα. IUNG.

δέραια, *περίδερμα*] *περιδέραια*, ut perbene *Iungermannus* restituit, in textum reduxī. vocis sequentis vulgatam lectionem an consultius esset retinere mecum deliberavi, anne vero *Codicis Augustani* scripturam restituere, pro qua certe militant *Xenophontis* editiones et *Hesychius*. ipsos in ea voce veteres haesitasse mira scribendi varietas prodit. me tamen eo inclinare non diffiteor, ut τελαμώνια praeferenda iudicem, cuius certe vocabuli aptissima deduci potest origo ex τελαμών.

ξύλαι, ἄρν. etc.] An ξύλαι? *Hesych.* Ξυήλη, ξιφίδιον ὃ τινες δρέπανον λέγουσιν· vid. et segm. 144. SEB.

ξύλαι, ἄρν. etc.] *Salm. C.* ξύλλαι. KUEHN.

ξύλαι, ἄρν. etc.] Cum his verbis, ξύλαι, ἄρνακ. ἦλοι, MS. noster iterum novam paginam incipit, atque pergit. sed pro ξύλαι, cum *Sebero* magis placet ξυήλαι legere. sed illae mox leguntur inter militaria, segm. 144. sane et δρέπανα ibidem, quae tamen hic quoque in venatorio instrumento, ut et alia quaedam. Et fere idem valeant, ut ex *Hesychii* verbis patet,

quae *Seberus* noster attulit. Si quid tamen rectius istis noti, indica, ut tecum sciamus et sequamur. IUNG.

ξύλαι] ξυήλαι vera lectio est, quam textui reddidi. inferius ea de voce quiddam notabo. ἀρνακίδας hic procul dubio calceos appellat venatorios, qui alias ἐνδρομίδες, de quibus erudite Illustriss. Spanhemius ad *Callimachum*.

στρατ. δὲ σκεύη] Abest a C. A. qui titulum affert: περὶ σκευῶν στρατιωτικῶν. ΚΥΕΗΝ.

στρατ. δὲ σκεύη] MS. cum vasis militaribus novum caput incipit, praescripto στρατιώτου σκεύη et incipit: στρατιώτου σκεύη, sine δέ. IUNG.

ἡμ. κράνος] MS. ἡμιθ. σπολάς, κρ. ea vox supra etiam VII, 155. SEB.

ἡμ. κράνος] MSSti, σπολάς, κράνος etc. *Hesych.* Σπολάς, χιτωνίσκος βαθύς σκύντινος, ὁ βύρσινος θώραξ. *Salm.* C. etiam σπόλας κ. legit. ΚΥΕΗΝ.

ἡμ. κράνος] MS. auctius, ἡμιθ. σπολάς, κρ. quod supple, quum et in *Seb.* MS. fuerit, et supra VII, 155. ut etiam *Seberus* indicavit. IUNG.

ἡμιθωράκιον] Addita vox σπολάς e MSS. quam exponit *Scholiastes Aristoph.* ad *Aves*.

χεῖρες] C. V. χεῖραες. ΚΥΕΗΝ.

φαρ. οἷστ. οἷσιοθ.] Pharetra, pharetrae (*Hesych.* tamen φρετριῶν, τοξότης) Et scuti involucrum σάγμα, et galeae theca λοφεῖον etc. SEB.

φαρ. οἷστ. οἷσιοθ.] C. A. φάρετραι οἷσιοθήκη priori misso, ut et iis, quae uncinulis inclusa sunt a *Sebero*. eadem delet et *Salmas.* C. ΚΥΕΗΝ.

γωρυτός, etc.] Quae inclusa, e MS. modo inserta sunt. SEBER.

γωρυτός, etc.] Ista, γωρυτός, φ. κ. τ. ἄ. τ. ἔ. σ. κ. τ. κ. ἡ θ. quae noster *Seberus* in suo MS. invenit, ita et in nostro extant omnia. IUNG.

γωρυτός] Quae uncinulis incluserat *Seberus*, esse libera iussi. de σάγματι notatum ad lib. VII. mox δρέπανα post ἀκόντια vulgatae fovebant editiones. sed vocabulum illud, quod locum non legitime obtinebat, MSS. consentientibus eiectum est. Haec autem pleraque lucem accipere possunt ex rei tacticae scriptoribus, *Aeliano* praecipue et *Arriano*, a quibus horum plerorumque armorum in bello usus demonstratur.

143.

δρέπανα] Abest a C. A. ΚΥΕΗΝ.

δρέπανα] Desunt in MS. δρέπανα, et, ni fallor, recte sequuntur enim demum segm. seq. ut forte librarius eo oculis aberrans male repetierit. IUNG.

κοντοί· καὶ τὸ τοῦ δ. ἰστ.] C. A. καὶ τοῦ δόρατος τὸ ἰσιάμενον, σ. etc. KUEHN.

κοντοί· καὶ τὸ τοῦ δ. ἰστ.] MS. κοντοί (sine accentu) καὶ τοῦ δόρατος τὸ ἰσιάμενον, σαυροτήρ, καὶ στύραξ, καὶ στυράκιον. IUNGERM.

λόγχη] *Ferrum prominulum in hasta.* KUEHN.

αἰχμή, ἐπιδορ. etc.] *Salm. leg. καὶ αἰχμή, καὶ ἐπιδ. καὶ συνθήκη (f. οὖν θ.) δὲ δρυβδόκη ex V. C.* KUEHN.

αἰχμή, ἐπιδορ. etc.] MS. λόγχη, καὶ αἰχμή, καὶ ἐπιδορατίς· καὶ θήκη δέ. IUNG.

δουροθήκη.] *δουροδόκη C. A. quod firmat C. V.* KUEHN.

δουροθήκη.] MS. δουροδόκη. Et δουροδόκη hoc pro illo δουροθήκη malim, ut etiam MS. supra I, 136. et VII, 156. habuit: καὶ ἡ θήκη τοῦ δόρατος, δουροδόκη. Multa talia adfert Pollux, ut alibi, et nuper de ξυροδόκη notavi. IUNG.

δουροθήκη.] Digna fuit visa, quae reciperetur in textum MSS. lectio, δουροδόκη· *Hesych. Δουροδόκη, δόρατος θήκη. Homer. Odys. A.*

οἱ δ' ὅτε δὴ ὁ ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
ἔγχος μὲν ὃ ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
δουροδόκης ἔντοσθεν εὐξόου, ἐνθά περ ἄλλα
ἔγχε' Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος ἴστατο πολλά.

ad quem locum *Eustathius* planissime docet et Atticam esse vocem, et qualis fuerit δουροδόκη· "Οτι δουροδόκη ἔστι, inquit, θήκη δοράτων κιονειδής· ἡ μάλιστα εἰς κίονα ἐγγεγλυμμένη, ἐν ἣ πρὸς ὀρθότητα τὰ δόρατα ἴσταντο· φησὶν ὅτι ἐγχος φέρων ἔστησε πρὸς κίονα μακρὴν δουροδόκης ἔντοσθεν εὐξόου· κατὰ δὲ ὁμοιότητα ταύτης τῆς λέξεως τὴν ξυροδόκην εἶπεν ὁ Κωμικός· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ δέκω ῥήματος Ἰωνικοῦ, ἐξ οὗ καὶ ὁ πανδοκεύς. αἱ δὲ λέξεις καὶ Ἀττικαὶ εἰσὶ διὰ τὴν πρὸς τοὺς Ἰωνας τῶν Ἀθηναίων συγγένειαν· Ἀττικὰ γοῦν ἡ ξυροδόκη, καὶ ἡ πανδοκεύτρια, καὶ τὰ τοιαῦτα. Quae ideo tota apposui, ut non tantum restitutae hic δουροδόκης, sed et similitium vocum, quas pari modo alibi emendavimus, ratio constaret. alias et δορατοθήκη apud *Hesychium*: Σαυλάτηρ, δορατοθήκη· ordo literarum postulat Σαυλώτηρ.

ἔσιτά] ξυστά· vid. supra I, 156. SEB.

ἔσιτά] C. V. καὶ ξυστά etc. quod amplecterer pro ξυστά. *Hesych. Ξυστὸν ἀκόντιον, δόρυ κατεσκευασμένον etc.* KUEHN.

ἔσιτά] MS. καὶ ξυστά δὲ εἶποις etc. Et repone ita, ut et-

iam noster *Seberus* monere videtur. sic supra I, 136. λόγη, ξυστόν (ita enim MS. noster) ἀκόντιον. IΥΠΕ.

ξυστῶ] Veram MSS. lectionem prae se ferunt ξυστὰ, quae non poterit ignorare, qui veterum evoluit monumenta. *Arrian.* de *Exped. Alex.* lib. I. cap. 16. *Alexandri* milites refert, cum adversus Persas decertarent propter Granicum, ξυστοῖς κρανεῖνοις πρὸς παλιὰ pugnasse; ad quem locum praestantissimus *Gronovius* ostendit ξυστὰ praecipue fuisse genus armorum, quo cominus hostem peterent. eum ibi vide sis, ut et de παλιτοῖς, quae mox et apud *Pollucem.* Κάμακας habet *Leonidas Anth.* lib. I. cap. 5.— ἄκλαστοι δ' αἱ κλαδαὶ κάμακες. *Aristophanes* in *Holcadibus* ξυστὴ κάμαξ. In sequentibus pluries omiserat pigritia librariorum particulam coniungentem, quam, uti decebat, e MSS. reddidi. Inter alia mox recensentur σαννία, quae *Cratinus* adhibuerit sensu turpiculo de membro virili. huc spectat *Hesychii* locus: Σαννίον, ἀκόντιον βαρβαρικὸν καὶ σαθρὸν· χαῦνον, ἀσθενὲς παρὰ Κρατίνῳ· vitium in hoc loco perspexit *Brissonius* de *Regn. Pers.* priora tantum verba posuisse contentus a ceteris abstinuit manum. sed re bene perpensa dubium esse nequit ex nostro *Polluce*, quin παρὰ Κρατίνῳ referendum sit ad Σαννίον, quo sane nihil pertinet τὸ σαθρὸν· etenim *Cratinus* ita dixerat τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον, quod tamen in *Hesychii* verbis, retenta, quae editur, scriptura, minime apparet. faxo tamen emendatione mea ut illae tenebrae dissipentur. illud σαθρὸν statim, ut legi, in memoriam reduxit σάθην, vel σαθῶνα, caudam virilem: legendum igitur: Σαννίον, ἀκ. β. καὶ σάθη vel σαθῶν παρὰ Κρ. malam scripturam σαθρὸν cum quis reperisset, addidit expositionem corruptae vocis praeter rem. quin et alia tamen ratione voces illae ab interitu vindicari possunt. praecessit in *Hesychio* ante Σαννιον· Σαννὰ, ἀπαλά· quae vox etsi aliunde mihi non sit nota, genuina tamen videtur, eademque ferme cum σανλός, quae et in *Hesychio* est, et in *Aristophanis* σανλοπρωκτιῶν, ubi *Scholiastes* κοῦφος exponit. itaque post σαννίου explicationem sequi potest Σαννόν, χαῦνον, ἀσθενὲς, quae cum prioribus confudit aut ipsa *Hesychii* negligentia aut alterius alicuius indocti lectoris aberratio. arbitrentur eruditi viri. *Menandri* versus— ὥστ' ἔγωγ' ἀνείλομην Που σαννίῳ πεπληγμένος—. Fabula vero *Menandri* plerumque *Φιλάδελφοι* apud *Pollucem* nostrum et *Athenaeum*, qui fit itaque, ut hoc loco *Φιλάδελγας* *Pollux* appellet? notante etiam *Casaubono* XI. cap. 10. *Anim.* ad *Athen.* e MSS. autem nihil adnotant varietatis Commentatores nostri, con-

sentiantque omnes editiones. attamen non dubito, quin legendum sit *Φιλαδέλφοις*: itaque textum restitui. stat a mea parte *Meursius* in *Biblioth. Att.* qui ne dicta quidem causa *Φιλαδέλφοις* scribit.

παλτά, σαρ. σαύνια.] MS. καὶ π. καὶ σ. καὶ σαύν. al. autem *σαυνία*. *Hesych.* *Σαυνίον, ἀκόντιον βαρβαρικόν* etc. vid. notas ad *Interpr.* SEB.

Saunia] *Gelenius* *σαυνίον* generalius vertit iaculum, ex *Hesychio*, ut puto, qui exponit *ἀκόντιον βαρβαρικόν*. *Verrius* et *Festus* hastae genus fuisse aiunt, dum Samnitum genti nomen impositum tradunt propter genus hastarum, quae *σαυνία* appellant Graeci. Ego non male *Verutum* reddi posse arbitror. Nam ut *Dionysius* noster *Halicarn.* (*Antiq.* IV. f. 222.) *σαυνία* quintae classi tribuit, ita *Livius* quartae *hastam et verutum*. vid. et caetera, quae de hac voce scripsit *Sylburg*. *Indice Gr. in Dion. Halicarn.* SEB.

παλτά, σαρ. σαύνια.] MS. καὶ πάλτα, καὶ σαρίσσα, καὶ *σαυνία*: τὸ μὲν γὰρ ὄν. Et malim, *σαυνία*: τὸ μὲν γὰρ ὄν. *Hesychius*: *Σαυνίον, ἀκόντιον βαρβαρικόν καὶ σαθρόν χαῦνον ἀσθενές παρὰ Κρατίω*: qui eundem locum *Cratini* respexerit scilicet quem *Noster*; sed quod ad accentum vocis attinet, forte nil mutandum. Et alii enim *σαύνιον* et *σαύνια*, ut *Strabo*, ut *Arrianus*. vide clariss. *Casauboni* *Comm.* ad *Strabonis* libr. XV. ibi. ἢ *σαύνιον*. IUNG.

αἰδοῖον] C. A. *αἰδοῖς, f. ἐπ' ἀνδρὸς αἰδοῖ*, de pudendis viri, ut supra ex *Glossis* κρώπιον, infantium *puteaculum*. sed et vulgata lectio bene se habet. KUEHN.

ἐν Φ. Μ. ὡς τ' ἔγωγ' ἀν εἰ. που σ.] C. A. *Μένανδρος* ἔγ' ὡς ἀν, adeoque malim ego percussus *saunio*. *Salm.* — ὡστ' ἔγωγ' *Ανειλόμην* etc. KUEHN.

ἐν Φ. Μ. ὡς τ' ἔγωγ' ἀν εἰ. που σ.] MS. *πανσανίω* sed suprascriptum *πουσ*. Ceterum vulgata bene habere videntur. aliter tamen fortasse concinnanda. IUNG.

144.

μὲν ἔφη ἐν Ὀλκ.] Absunt a C. A. KUEHN.

* *λόχμαι* δ' ἐκ.] *Sylburg.* leg. *λόγμαι*. SEB.

* *λόχμαι* δ' ἐκ.] C. A. *λόγμαι* sine asterisco. C. V. idem habet cum eo. versus *Aristoph.* ex C. A. ita se haberet:

λόγμαι δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξυστή κάμαξ.

Hastae frangebantur et rasa pertica.

Καυλίζομαι, (ita enim legendum) est pro *ἀποκαυλίζομαι*, id est, *καυλὸν amitto*: *καυλὸς* autem in *hasta* est *pertica acumi-*

nata, quae ferro inseritur. λόγχοι δ' ἐκαυλίζοντο legit et *Salm.*
 ΚΥΕΗΝ.

* λόγχοι δ' ἐκ.] Emenda omnino λόγχοι, ut MS. noster
 clare habet, et *H. Stephanus* ad sui Codicis oram reposuerat.
 Vulgatum λόγχοι hic ineptum est. IUNG.

* λόγχοι etc.] Operae ferme pretium non est monere,
 λόγχοι repositum esse e MSS. cum ipsa res emendationem
 hanc prodat. integer est senarius. Καυλίζεσθαι quid sit
 non latebit ei, qui didicerit ex *Hesychio* significationem τοῦ
 καυλοῦ, quam mihi vocem et in *Xenophontis Cynegetico* ob-
 servavi. contraria τῷ καυλίζεσθαι significatione dixit *Cinna-*
mus, auctor non contempnendus, *Hist. lib II. ἀποκαυλίζεσθαι·*
καὶ τὰ δόρατα πρὸς ταῖς ἀσπίσιν ἀποκαυλιζόμενα χαμαὶ ἐπιπτον.

Σκηναὶ καταλ.] *Salm.* σκηναὶ καταλαμβάνουσαι notat et-
 iam ex Veteri Codice. ΚΥΕΗΝ.

Σκηναὶ καταλ.] Quidam ineptus, alium vix fuisse putem,
 e σκηναὶ fecerat σκηναῖς. IUNG.

Σκηναὶ καταλ.] Hanc lectionem unice probandam alibi
 ostendi. sic et veterem habuisse Codicem *Salmasius* ad hunc
 locum monuit. in *Aristophanis* autem versu haerent eruditi,
 siquidem supra VII, 157. diversa extet in *Polluce* lectio:
 Καὶ τῶν πλατυλόγχων διβολίαν ἀκοντίων· ἀκοντίων certe et hic
 restituendum propter metrum affirmat *Salmasius*, eaque de
 causa ἀκοντίων et in textu reposui. alias et apud *Hesychium*:
 Ἀκόντων, ἀκοντίων, δοράτων· videtur autem hic versiculus
 esse parodia e nescio cuius Tragici loco. utrum vero rectius
 et verius, διβολίων, an ὡς ὄρας, quis secure iudicet? existi-
 mo tamen ὡς ὄρας· etenim διβολία et ipsa genus iaculi est,
 ut ex *Herodiano* lib. II. cap. 13. patet, nam ibi pro διαβολίαις
 διβλίαις esse scribendum nullus dubito; eaque ratione pa-
 rum huic loco conveniret: non enim, credo, quisquam diversa
 esse loca opinabitur.

καὶ τῶν πλατ. etc. ἀκόντων.] E MS. priores editiones
 ἀλόντων. SEB.

καὶ τῶν πλατ. etc. ἀκόντων.] C. A. πλατυλόγχων, ὡς ὄρας,
 ἀλόντων, *iis*, qui latas gerunt hastas, captis, ut vides, vel,
hastis latis, ut vides, captis. *Salmas.* καὶ τῶν πλατυλόγχων
 διβολίας ἀκόντων, ut supra legitur. lege hic, ut versus stet, ἀκον-
 τίων. ΚΥΕΗΝ.

καὶ τῶν πλατ. etc. ἀκόντων.] MS. καὶ τῶν πλατυλ. ὡς ὄρ.
 ἀκόντων· ut recte etiam edidit *Seberus* noster. Antea vul-
 gata lectio in nostri MS. ora a recentiore erat adposita ita:
 ἄλλως, ἀλόντων. Quid si?

καὶ τῶν πλατύλογγον, ὡς ὄρῃς, ἀκοντίων;
Sed nihil temere. IUNG.

"*Αλ. δ' ἐν Λευκ.*] *Casaubon.* suspicatur *Λευκαδία* legendum, in *Athen.* lib. III. cap. 25. SEB.

"*Αλ. δ' ἐν Λευκ.*] Abest a C. A. ΚΥΕΗΝ.

"*Αλ. δ' ἐν Λευκ.*] MS. "*Αλ. δὲ ἐν Λευκάδι*, ut vulgo est. Noster ὁ πάνυ *Casaub.* tamen, ut et *Seberus* notavit, videtur suspicari legendum *Λευκαδία*: est enim et apud *Athen.* libr. III. laudatus *Alexis ἐν Λευκαδία ἢ Δραπέταις*. IUNG.

συβήνην] MS. *σιβήνην*: vid. supra VII, 153. et infra segm. 153. SEB.

συβήνην] Verba *Alexidis* ita exhibet C. A. φέρει τὴν *σιβύνην* καὶ *πλατύλογγον*: C. V. *σιβύνην* καὶ *πλατύλογγα*. ΚΥΕΗΝ.

συβήνην] MS. φέρει τὴν *σιβύνην*, καὶ *πλατύλογγα*: ut et e suo MS. *Seberus* noster adnotavit. Et videtur certe hic quidem de hasta aliqua vel venabulo accipiendum, et cum MS. scribendum *σιβύνην*: *σιβύνην* malo. *Hesych.* *Σιβύνη*, ὄπλον δόρατι παραπλήσιον: sic *Suidas*: *Σιβύνη*, ἀκόντιον Ῥωμαϊκόν. Et saepius apud *Athenaeum*. *Glossar.* *Venabulum*, *ζηβύνη*: ubi forte legendum ut in aliis *Gloss.* *venabulum*, *σιβύνη*. Alias *συβήνη* aliud est, nempe *αὐλοθήκη*, ut ex *Hesych.* *Suid.* et *Etymologicographo* patet et *Nostro* infra segm. 153. ubi MS. *συβήνην*: et supra etiam scribi debebat VII, 153. ita. IUNG.

συβήνην] Variam esse vocis istius scripturam non mihi latet. notissima tamen est *σιβύνη*. *Hesychius*, apud quem saepius ista vox occurrit, *Προβόλιον*, *σιβύνη* etc. sic in textu restitui. alibi vero de *σιβύνη* similibusque aliis dicendi locus erit. mox et *πλατύλογγα* reposui, de quibus vide notantem me VII, 157. Eam autem ob significationem τῆς λόγῃς propriam, quam ibi notavi, *Bacchylides* apud *Stobaeum* ἔγχεα λογγωτὰ dixit: — ἔγχεα τε λογγωτὰ Ξίφεά τ' ἀμφάκεια εὐρῶς δάμναται.

πλατύλογγον.] MS. *πλατύλογγα*. SEB.

"*Αμ. δ' ἐν σφενδόνη*] C. A. ἐν σφενδόταις. *Athenaeus* etiam in singulari, ἐν *Σφενδόνη*. *Glossae*, *σφενδόνη*, *funda*, *ballista*. ΚΥΕΗΝ.

πρὸ τῆς ἐπ. πρὸς πλαταιῖς ἀπ.] MS. πρ. *πλαταιαῖς ἀπέβαλλε*. nescio an intelligendae *Πλαταιαί*, πόλις *Βοιωτίας*: *Stephan.* de *Urb.* SEB.

πρὸ τῆς ἐπ. πρὸς πλαταιεῖς ἀπ.] C. V. μετὰ τῆς ἐ. C. A. πρὸς τῆς ἐ. malim, μετὰ tum porro C. V. πλαταιῆς, unde legerem verba *Ameipsiae*:

— τὸ μὲν δόρυ

μετὰ τῆς ἐπιχάλκου πρὸς πλαταιαῖς ἀπέβαλε.

— *hastam equidem*

una cum aerato clypeo ad Plataeas perdidit.

Hesych. Ἐπιχάλκος, ἀσπίς· ἔχει γὰρ χαλκῆν τὴν ἐπιβολὴν· ἔναι δὲ βόειαι εἰσίν. *Salmas.* πρὸς τῆς ἐπιχάλκου πρὸς πλαταιῆς ἀπέβαλλες ex V. C. KUEHN.

πρὸ τῆς ἐπ. πρὸς πλαταιεῖς ἀπ.] MS. Ἄ. δὲ ἐν σφ. τὸ μὲν δ. μετὰ τῆς ἐπιχάλκου πρὸς πλαταιεὺς ἀπεβ. sed emendatum ab alia manu ἐπιχάλκου πρὸς πλαταιεῖς ἀπ. Iam ita videtur mihi constituenda haec χρῆσις·

— τὸ μὲν δόρυ

μετὰ τῆς ἐπιχάλκου πρὸς πλαταιαῖς ἀπέβαλε.

Scilicet quendam hastam cum scuto abiecissem in pugna adversus Plataeenses, quaecumque illa fuerit, ut isti pugnaces viri in rebus Graecorum saepe locum obtinent, ut ex *Herodoto*, *Thucydide*, aliis noscere potes. Et vovulae ἐπιχάλκου causa putem attulisse ista nostrum, quae clipeum forte cum aerato umbone designet, vel aere obductum. Sic enim apud *Hesychium* invenio: Ἐπιχάλκος, ἀσπίς· ἔχει γὰρ χαλκῆν τὴν ἐπιβολὴν· ἔναι δὲ βόειαι εἰσίν. Et eo pertinet oppido quoque *Aristophaneum* istud initio *Σφηξίν*, ubi aquilam *Xanthias* somniasse ait:

ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα

φέρειν ἐπιχάλκον ἀνεκὰς εἰς τὸν οὐρανόν.

Ubi *Scholiastes*, ἐπιχάλκον τὴν ἔξωθεν χαλκῆν. Ex *Ameipsiae* vero loco et *Hesychio* vides et ἐπιχάλκον sine additione ἀσπίδος ita olim usos. IΥΚΕ.

πρὸ τῆς ἐπιχάλκου] Reduxi MSS. lectionem: μετὰ τῆς ἐπιχάλκου, et mox πρὸς Πλαταιεῖς. nec tamen non recta C. V. lectio Πλαταιῆς· scilicet ut ἰππῆς· forsitan quis ille fuerit inquiri posset, si quis otiosus ea de re cogitaret.

μαχαίρ. κοπίδας, etc.] MS. καὶ μαχ. καὶ κοπ. καὶ ἀκ. καὶ ξυ. καὶ δο. καὶ δορυδρέπανα, καὶ ἔγχ. SEB.

μαχαίρ. κοπίδας, etc.] MS. ξίφη, καὶ μαχ. καὶ κοπ. semper interposita καὶ, ut et in *Seberi Augustano*. IΥΝΕ.

μαχαίρας] In his plerisque, quae sequuntur, particulam e MSS. coniungentem adieci, quam pigerrima librarii manus describere negarat. multoties id in *Polluce* nostro factum deprehendi. *Ξυήλαι* vero, quas superius segm. 143.

emendavi, apud *Xenophontem* non raro occurrunt. *Cyri Anab.* lib. V. Chalybas habuisse refert παρά ζώνην μαχαίριον ὅσον ξυήλην Λακωνικήν, quam et *Noster* recensuit I, 137. unde Laconum proprium id armorum genus fuisse patescit, cui ostendendo accedit alter *Xenophontis* locus in eiusdem libri fine: εἴλοντο δὲ Δρακόντιον Σπαρτιάτην, ὃς ἔφυγε παῖς ὦν οἰκοθεν παῖδα ἄκων κατακτανῶν ξυήλην πατάξας, δρόμον τε ἐπιμεληθῆναι, καὶ τοῦ ἀγῶνος προσιατῆσαι. Recte vero coniunxit *Auctor* ξυήλας et δρέπανα. *Hesych.* Ξυήλη, ξυάλη, ἐστὶ δὲ καὶ ξιφίδιον, ὃ τινες δρέπανον λέγουσι. post δρέπανα vero καὶ δορυδρέπανα optime MSS. supplent. δορυδρέπανα, ni fallor, memorantur *Polybio*.

ἀκιν. ξ. δρέπανα, ἐγγ.] Uterque Codex δρέπανα, δορυδρέπανα, falces hastilibus impactae, ut eo longius mittantur in naves hostium, de quibus supra aliquid dictum ex *Arriano*. vid. libr. I. cap. 10. §. 21. et seq. *KUEHN*.

ἀκιν. ξ. δρέπανα, ἐγγ.] MS. καὶ ἀκίνακας, καὶ ξυήλας, καὶ δρέπανα, καὶ δορυδρέπανα, καὶ ἐγγειο. supple itaque ista δορυδρέπανα, quae et MS. *Seberi* hic agnoscit. et supra I, 137. δορυδρέπανον in militum armis. *IUNG*.

προλαβὴν ξίφους, κώπας] MS. κώπην. *SEB*.

προλαβὴν ξίφους, κώπας] C. A. προλαβὴν κώπην τὴν θήκην κ. ὡς E. μ. ε. π. κώπην γ. Μένανδρος δὲ χρυσολαβῆς κ. π. ε. *KUEHN*.

προλαβὴν ξίφους, κώπας] MS. καὶ λ. ξ. καὶ προλαβὴν, καὶ κώπην, καὶ τ. θ. κολεόν. Et κώπην singulari etiam *Seberi* MS. κολεός etiam supra MS. I, 136. ubi et cetera; adeo ut lectio MS. ferè magis placeat, quamvis non multum referat, quum et vulgata recte habeant: κολεός tamen Ionicum videtur magis. *IUNG*.

κολεόν] *Piada*, α, 220. versu autem 194. ibid. κολεοῖο. *SEBERUS*.

κολεόν.] C. V. κολεόν. *Hesych.* Κολεός habet et κολεός. *KUEHN*.

145.

Παλαμήδει] *Euripidis Palamedem* laudari et apud *Stobaeum* Serm. 52. 79. etc. *Tzetzem* in *Lycophronem*, *Laërtium* in *Socrate*, *Strabonem* lib. X. et *Aelianum* didici ex catalogo dramatum *Euripideorum Schotti*: adde et apud *Schol. Aristoph.* in *Ranas* non longe a fine. et apud eundem εἰς Ὅρνιθας ad verbum κωδωνοφορῶν. *IUNG*.

κ. χρυσοκόλλον.] χρυσοκόλλητον. *Antiphanes* apud *Athen.* lib. XII. extremo: ἐκ χρυσοκόλλητου καλυπίδος. *Theophyl.* Si-

mocatta lib. VI. cap. 11. ἀρμάμαξαν συμπήξασθαι χρυσοκόλλητον. *Hesych.* Χρυσόκολλητος σφραγίς. SEB.

κ. χρυσόκολλον.] *Salmas.* κώπην χρυσόκολλον, id est, auro *ligatum*: tum, καὶ χρ. κ. π. Ἐγχειρ. ΚΥΕΗΝ.

κ. χρυσόκολλον.] χρυσόκολλον et MS. noster habet. nec mutandum arbitrarer, ut ἀμφίκολλος supra segm. 54. ut παράκολλος segm. 56. Certe ita λιθόκολλος et λιθοκόλλητος invenio pro eodem. quoad χρυσόκολλος, quod idem cum χρυσοκόλλητος, a poeta propter metrum forte spreto, non aptius exemplum adferam. Ita enim suaviss. *Heliodorus* λιθόκολλα περιουχένια dixit lib. VII. Aethiopic. καὶ στρεπτοῖς τε χρυσοῖς καὶ περιουχενίοις λιθοκόλλοις ἐκάν τε τὸ μέρος καὶ ἄκων ἐκοσμεῖτο. Et idem λιθοκόλλητον ξιφιστήρα lib. IX. καὶ ἅμα ἰδεῖν κνυς τὸν ξιφιστήρα τοῦ σατραπίου λιθοκόλλητόν τε καὶ πολύτιμον, καὶ ἐκ πολλῶν ταλάντων κατεσκευασμένον· de *Oroondatis* Persae baltheo; ita enim certe capio, non, ut elegans alias interpretes vertit, *rugionem Satrapae*. ξιφιστήρ enim certe baltheus vel cingulum, e quo dependet ensis, videtur esse; deque *Mithridatis* baltheo ex vita *Pompeii* apud *Plutarchum* proferunt: τὸν μὲν ξιφιστήρα πεποιημένον ἀπὸ τετρακοσίων ταλάντων· quae non dissimilia valde *Heliodoreis*. *Hesychius*: Ξιφιστής, φορεὺς, τελαμών. ubi etiam forte ξιφιστήρ legendum. duces bellici superbiebant istis baltheis, ut saepe in poetis etiam lego, qui in iis exornandis satagunt non nunquam. IUNG.

ἐν Ἀλιεῦσι] *Menandri* Ἀλιεῖς etiam apud *Athenaeum* laudantur, apud *Nostrum* etiam singulari. vid. *Casaub.* XI. *Athen.* 10. IUNG.

Θεόπ. δ. ε. π. ἐλ. ξιφ.] δὲ ἐν πόλεσι non habet C. A. *Hesych.* Ξιφομάχαιρα, ἡ μεγάλη μάχαιρα. ΚΥΕΗΝ.

Θεόπ. δ. ε. π. ἐλ. ξιφ.] *Theopompri* versus supra VII, 158. ex MS. fuit restitutus. IUNG.

παρ' Εὐριπ. λέγοντι] MS. εὐρ. ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ. II. vide supra segm. 108. SEB.

παρ' Εὐριπ. λέγοντι] C. A. ὡς Εὐριπίδης πῶς δὲ φασγ. ἐξεθ. ὦ. π. σ. κόλοναν φ. μ. C. V. melius: Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ, πᾶς ἐξηθέρισιν ὥστε πύρινον σπάθη κολουῶν φασγάνου μ. unde sensus prodit satis clarus: omnis, vel si mavis πάντας, omnes demessuit ut frumentum spatha gladii nigro vincti manubrio. *Salmas.* C. εὐροις ἂν Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ πᾶς δὲ φασγάνῳ etc. ὥστε πύρινον σπάθη κολουῶν φ. μ. ΚΥΕΗΝ.

παρ' Εὐριπ. λέγοντι] MS. εὔροις ἄν, Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ Σατυρικῶ· nec dubito prorsus scribere, ut in MS. Seberii: εὔροις ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ Σατυρικῶ· de quo dramate videndus Casaub. I. de Sat. c. 5. IUNG.

παρ' Εὐριπίδει λέγοντι] Egregio de *Polluce* merentur MSS. quorum integram lectionem in textum reposui, ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ Σατυρικῶ· et alibi corruptum in *Polluce* hoc drama refecimus e MSS. Porro ipsam Tragicὴ ῥῆσιν Codices intactam conservarunt: ἐξεθέρισεν enim ineptum ad metri rationem, σπάθην κόλιαν vero nemo mortalium intelligat. *Hesych.* Κολούων, μειῶν, ἐλαττῶν· et Κολούει, κατασείει, σάττει, κωλύει, ἐμποδίζει, κολοβοῖ· Σπάθη φασγάνου μελανδέτου nihil est aliud quam φάσγανον μελάνδειον· propter illam περίφρασιν, credo, addit Auctor: εἰ δὲ τοῦτο ἀμφίβολον etc. sed quod me male habet, est πύρινον, siquidem sic absolute positum nihil habeat quo referri possit, eaque de causa cogitavi ὡς τε πύρον ἄν σπάθη etc. qua ratione versui nihil decedit. video *Iungermannium*, ut difficultatem effugiat, comminisci panem triticeum; sed quam illud sit hoc loco incommodum, nemo non videt. nostram vero lectionem ipsum illud ἐξηθέριζεν postulare videtur. de φασγάνῳ μελανδέτῳ vide *Salmasium* ad *Historiae Aug. Script.*

ἐξεθέρισεν] MS. ἐξεθέριζεν. SEB.

ἐξεθέρισεν] MS. noster ἐξηθέριζεν· sed emendavit quis recentior ἐξεθέριζεν, ut ex suo MS. adnotat *Seberus*. Sed temerarius videtur fuisse ille corrector. nam ἐξηθέριζεν legendum versus ipse iubere videtur. ut enim hos versus concipiendos putem mox dicam. Prius indicandum est in MS. σπάθη fuisse, sed emendatum esse quoque σπάθην, ut vulgo est. quod facinus inde profectum, quod πύρινον σπάθην iungi debere ita omnino crederent, sed nescio an opus. Certe quod sequitur κόλιαν nihil est, et pro eo MS. κολούων habet, quod sensu, ut illud, non caret certe. sic itaque cum MS. ista constituo:

— πᾶς δὲ φασγάνῳ

ἐξηθέριζεν, ὥστε πύρινον σπάθη

κολούων φασγάνου μελανδέτου —.

quem versiculum ultimum non plenum esse vides. et forte nec plenum posuit *Pollux*, quod illi tantum ad suam rem de spatha sufficeret. De magna caede dici videntur et praelio *Comico*, quo omnes ferro demetebant hostes, quasi frumenta vel panem triticeum gladio detruncarent. sic sane capio; si non recte, discam tamen libens rectiora. IUNG.

Φιλ. ἐν Ῥοδίαῖς] Abest a C. A. KUEHN.

Φιλ. ἐν Ῥοδίαῖς] *Philemon ἐν Ῥοδίαῖς*. Putat idem drama quod ab *Athenaeo* lib. XIV. laudatur *Philemo ἐν Πρωγῇ ἢ Ῥοδία*, ut quidem emendat, ὁ πάνυ *Casaubonus* XIV. *Ani-madv.* 15. IUNG.

σπ. παρεμφ.] MS. παραφ. SEB.

σπ. παρεμφ.] C. A. σαφέστερον αὐτὸ λέγει, σπάθην παραφαίνων (ita C. V.) δηλ. γ. *spatham prae se ferens auro scilicet unctam*. *Salm.* C. V. παραφαίνων, unde leg. παραφαίνων. KUEHN.

σπ. παρεμφ.] MS. noster παραφαίνων, sicut et *Seberi* habet. ita scribe; versiculus enim requirit:

σπάθην παραφαίνων δηλαδή χουσένδετον. IUNG.

σπάθην παρεμφαίνων] Recte MSS. παραφαίνων, quomodo textum emendavi.

146.

καὶ ἐν τῷ M. etc.] C. A. non agnoscit haec usque ad σπάθαι. KUEHN.

ὅταν λέγῃ] MS. ὅτ' ἄν. *Menander ἐν μισουμένῳ* adducitur etiam a *Schol. Aristoph.* in *Σφήκας*. IUNG.

τούτοις δ' ἐπ.] MS. τούτοις δὲ ἐ. IUNG.

μολύβδια] MS. μολυβδίας· forte μολυβδίδας. SEB.

μολύβδια] *Salm.* C. μολυβδίας. KUEHN.

μολύβδια] MS. μολυβδίνας, πελ. Inde, nisi et hoc rectum, mallet, μολυβδαίνας. *Hesych.* ut et in eo quod ex *Luciani Lexiphane* adferunt, ὁ δὲ μολυβδαίνας χειραδίους ἀράγδην ἔχων, ἐχειροβόλει. Sed et μολυβδίνας, ut in MS. potuere dici, puto, hae pilae et massae plumbeae. Tales credo Romanorum *plumbatae*, quae tela vide depicta apud *Stewech.* in *Veget.* lib. IV. c. 29. ad ista verba: *sed ex alto destinata missilia, sive plumbatae, sive lanceae, veruta, vel spicula.* IUNG.

μολύβδια] μολυβδίνας, cum ita velint MSS. nulla causa est, quam propter non recipiamus. *Πυρεῖα* quae sint *Hesychius* exponit: Ἀγγεῖον κεράμιον εἰς πυρὸς ἔνθεσιν· ibi a *Sorpingio* elegans *Luciani* locus adfertur. subit etiam meminisse, nisi me fallit memoria, *Aeneam Poliorc.* Perquam γελοῖον erat in sequentibus γελοῖους. γύλιοι, qui sint, illam enim vocem MSS. reponendam iubent, compertum habebit, qui *Iungermann* pellegit notam. de taline vasorum genere locus *Sallustii* capiendus *Histor. libr. IV.* *Hi locorum pergnari et soliti nectere e viminibus vasa agrestia, ibi tum, quod inopia scutorum fuerat, ea arte se quisque in formam parmae equestris armabat:* an vero potius de quibuscumque istius operis vasis intelligere velis? γύλιοι certe vasa erant militaria

e viminibus nexa. De στρωματόδεσμοις superius pluscula notavi. quae sequuntur, nitorem et elegantiam MSS. debent. ita vulgo: τελαμῶνας καὶ ζωστήρα καὶ ὄχανον· posteriorem voculam quae ratio impulerit *Seberum* ut stellula notaret, non video. ὄχανον enim illud *lorum* vel etiam *circulus ferreus* appellatur, quo clypeum sustinere solebant, quodque primum a Caribus inventum perhibent, unde et *Anacreonti* ὄχανον καροκοεργές. antequam vero reperta essent ὄχανα, κανόνας eundem in usum adhibebant. in omni vero clypeo duo fuerint ὄχανα, eaque de ratione ὄχανον inter clypei partes enumeratum videbis a *Nostro* I, 153. nisi me tempus destitueret, quae dixi possem auctoritate scriptorum firmare, aliaque addere plura de ὀχάνοις, πόρπαξι similibusque. Quae post ὄχανα inserui, vitam MSS. debent. aptissimo hic reperiri loco nemo neget. quid vero κιλλιβάντες sint ex *Aristophane*, eiusque *Scholiaste*, quem *Suidas* pro more descripsit, petere licet. nos alibi de κιλλιβάντι, ὀκριβάντι, etc. ne instituti rationem hic transiliamus, plura hactenus intacta notabimus.

πελέκεις] C. A. πέλεκας. KUEHN.

πυρεῖα] Pro πυρεῖα MS. πυρεῖα, sed accentu emendato.

IUNGERM.

μακέλλας] MS. μακέλας uno λ, ut semper, credo, MS. noster. IUNG.

γελοῖους, στρωματόδ.] MS. γελικί· nescio an γελίκας legendum. (*Hesych.* Γελίκη, ἔλιξ.) aut τυλίας, aut quae tandem vera lectio sit. SEE.

γελοῖους, στρωματόδ.] C. V. ἀλύσεις, γυλίους, στρωματόδεσμα. C. A. γελοῖα ἔ. γύλιος *Aristoph.* in *Acharnensibus* et alibi etiam refert inter στρατιωτικὰ σκεύη· ubi *Scholia*: γύλιος, σπυριδῶδες πλέγμα, vel, πλεκτόν τι σκεῦος στρατιωτικόν, στενόστομον, ἐν ᾧ τὰς τροφὰς ἔχοντες οἱ στρατιῶται ἐβράδιζον εἰς πόλεμον. *Hesych.* cum duplici λ γύλλιος· et ita *Salm.* qui et ex V. C. γελοῖα exhibet: forte, inquit, γύλλια. KUEHN.

γελοῖους, στρωματόδ.] Haerent viri docti in hac vocula, et de alia substituenda satagunt. Et certe ridicule vitiosa est ea. MS. noster veram lectionem servavit, γυλίους· quomodo sine omni dubitatione restitues. Viderat id et ante *Salmasius* noster, quam ego eum de scriptura MS. nostri certiolem facerem, indicabatque mihi locum *Aristoph.* in *Eirene*:

μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίον στρατιωτικοῦ;

ubi interpres: ἀγγεῖον στρατιωτικόν εἰς ὃ τὰς τροφὰς ἄγονται οἱ στρατιῶται· meminisse etiam eundem *Ἀχαρνεῦσι*, ubi *Lamachus* ad bellum exiturus γύλιον sibi afferri postulat:

παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί·

Et paulo post:

τὰ στρώματ', ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.

ἔγὼ δ' ἔμαντῶ τὸν γύλιον οἴσω λαβῶν.

Ubi quoque στρώματα habes, ut et noster *Pollux* hic iungit στρωματόδεσμα· qui mihi itaque ad hunc *Aristophanis* locum respexisse videtur. nam et mox inde versum depromit ex eodem dramate, in quo ista paullo a fine longius. Ceterum ad illum primum versum ex *Acharnensibus* iterum ita *Scholias*tes: γύλιος, σπυριδῶδες πλέγμα, ἐν ᾧ τὰς τροφὰς ἔχοντες οἱ στρατιῶται ἐβάδιζον ἐπὶ πόλεμον. Et iterum idem *Scholias*tes doctus ad *Γυλιαύχενας ὀρχηστὰς* quoque in *Pace Aristophanis*: γύλιος πλέγμα ἐστὶ στρατιωτικὸν ἐπίμηκες, τουτέστι, εἰς ὄξυ λῆγον· κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα, καὶ μόνον τὸν τράχηλον μακρόν. ἄλλως. γύλιος πλεκτόν τι σκεῦος στρατιωτικόν, στενόστομον, ἐν ᾧ τὰ σιτία ἐμβάλλουσι· et ex praecedentibus adparet ἀύχένα non habuisse hoc vas. Istud primum ex *Eirene* doctiss. *Florens Christianus* ita vertit:

Num simile quiddam est militaris fiscina?

Potesque adire et illius doctiss. viri *Notas*. Ceterum ut dixi antea στρώματα γύλιον iuncta, ita et in isto *Alexidis* ἐν *Κρατείᾳ*,

— πλησίον δὲ κείμενα

στρώματά τε γύλιον αὐτοῦ —.

ut quidem apud *Athen.* libr. XI. ea restituit magnus *Casaubonus* XI. *Animadv.* 6. *Haec*, ait, *militis supellex, stragula et pera, in qua soliti poculum, allia et cepas circumferre*: qui quoque nos docet supra eodem libro *Athenaeum* scribere, *cothonem fuisse Laconicum poculum ἐπιτηδειότατον εἰς στρατείαν, καὶ εὐφορώτατον ἐν γυλίῳ*. Sed satis de γυλίῳ· cui vero non est, adeat etiam *Hesychium, Suidam, Etymologicographum*, licet. De στρωματόδεσμοις vid. *Casaubonus* I. *Athen.* 4. IUNG.

τελ. καὶ ζωστ. καὶ * ὄχανον] MS. ὄχανα. prius editi ὄχανιν· sed dicitur ὄχάνη et ὄχανον. SEB.

τελ. καὶ ζωστ. καὶ * ὄχανον] C. A. τελαμωνάδια καὶ ζωστῆραν· C. V. τελαμῶνα δ' ἂν καὶ ζωστῆρα εἴποις καὶ ὄχανα, quod ultimum etiam extat in C. A. *Salmas.* καὶ ζωστῆρα εἴποις καὶ ὄχανα. KUEHN.

τελ. καὶ ζωστ. καὶ * ὄχανον] MS. στρωματόδεσμα· καὶ τελαμῶνα δ' ἂν καὶ ζωστῆρα εἴποις, καὶ ὄχανα. Et ὄχανα plurali etiam in suo MS. invenit *Seberus* noster. Et MS. lectionem amplectar potius. IUNG.

* ὄχανα] C. V. subiicit: καὶ κιλλιβάντας Ἀριστοφάνους εἰπόντος τοὺς κιλλιβάντας οἷς ἐπαίτης ἀσπίδος· leg. Ἀριστοφάνους εἰ τοὺς κιλλιβάντας οἷσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.

Cillibantas affer, o puer, clypei.

ubi *Scholias*: cillibantes τρισκελῆ τινα σκευάσματα, ἐφ' ὧν ἐπιτιθέασι τὰς ἀσπίδας, ἐπειδὴν κάμωσι πολεμοῦντες. KUEHN.

* ὄχανα] Post ὄχανα MS. noster longe auctior est, et addit: καὶ κιλλιβάντας, Ἀριστοφάνους εἰπόντος, τοὺς κιλλιβάντας οἷς ἐπαίτης ἀσπίδος· quae *Polluci* nostro restitue, versiculum *Aristophanis* ita scribens:

τοὺς κιλλιβάντας οἷσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.

Versus est in *Acharnensibus*, eodem vero loco quo isti, quos antea de γυλίῳ protuli. IUNG.

τέκτονος σκευή] MS. τέκτ. δὲ σκ. SEB.

τέκτονος σκευή] C. A. περὶ τέκτονος σκευῶν. dein omittit σκευή in textu. KUEHN.

τέκτονος σκευή] Sequitur in MS. novum caput, sive τμημα, cum titulo, τέκτονος σκευή. IUNG.

σκέπαρνον] MS. σκέπαρδόν· mendose. IUNG.

σφύρα] Vide supra segm. 129. SEB.

ἀρις] C. V. ἄρρις. KUEHN.

ἀρις] MS. ἄρρις· sed emendatum ἀρις, ut etiam supra VII, 115. erat recte. IUNG.

* πέλεκος.] C. V. πέλεκκος· C. A. πελέκεος· *Homerus Iliad.* ν. πελέκκῳ ἐλαῖνῳ ν. 612. unde rectus πέλεκκος. KUEHN.

* πέλεκος.] MS. πέλεκκος· et ita reponamus, sublato asterisco. Locus enim certe talis in *Homero* extat, Ἦλ. ν. ν. 612.

— ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν

ἀξίνην, ἔυχαικον, ἐλαῖνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
μακρῶ, ἐϋξέστῳ —.

ubi pro λαβῆ πέλέκεος sive ἀξίνης exponit *Eustathius*, et quidem πέλεκκον οὐδετέρως capit, aliter quam *Noster*, si vera lectio, quam ex MS. reposui. Et veram puto. Certe et apud *Hesychium* habes: Πέλεκκος, στελεός, ὃ ἐστὶ ξύλον εἰς τὴν ὀπὴν τῶν πελεκέων βαλλόμενον· quamvis πελεκκός apud eum edatur. IUNGERM.

* πέλεκος.] MSS. reponi iubent πέλεκκος asterisco deleto. *Mox* rectissime C. A. habet Ὀλυμπία, quam lectionem in textum reducere non dubitavi. de columnarum usu alibi dixi. si quod publicum extrueretur aedificium, saepius instrumenta ab ipsa Rep. solebant emi, unde et in columna Olympiae haec fuerunt perscripta. male me tamen morantur depromptae ex hac columna voces, quas *Iungermannus* oppido non tetigit:

τρούπανα et τρουπάνια satis capio; posterius diminutum nomen est e priori. in ceteris quae *Kuehnius* commentatur, etsi meliora non sint ad manus, displicent. videbunt eruditiores. Dicitur et τρουπάνη: *Hesych.* Τρουπάνη, ἐργαλείον τεκτονικόν.

Ἰσως τὴν ἀρίδα] Delenda, ut glossema. Τουρ.

τῇ ἐν Ὀλυμπίῳ στήλῃ] C. A. ἐν Ὀλυμπίᾳ, in columna *Olympiae* est perscriptio ἄμετρος fabrilium instrumentorum, quae pertinebant ad fabricam Templi Olympici, ideoque non scribi debet versus in morem Ἰσως τὴν ἀρίδα: verba sunt Auctoris, qui explicat quid forte sint τρουπανίας ἔχοντα, quae pertinent ad terebrationem. forte, inquit Auctor, intelligit τὴν ἀρίδα, *Salm.* legendum dicit: τρουπανίας ἔχοντα ἴσους. *KUEHN.*

147.

χαλκίως δὲ σκ.] C. A. περὶ χαλκίως σκευῶν. locum hunc excscripsit *Phavor.* in ἄκμων. *KUEHN.*

χαλκίως δὲ σκ.] In MS. novum tmema, hoc titulo: χαλκίως σκευή: tmema incipit dein, χαλκίως σκευή etc. sine δέ. *IUNGEM.*

πυράγρα] In *Glossis*: πυρολαβίς, forfex. *KUEHN.*

πυράγρα] παράγρα MS. Sed recte emendatum πυράγρα: supra non peccabat VII, 106. *IUNG.*

φύσσαι, φουσητήρ, etc.] *MSti* φύσαι, φουσητήρ, (quod ultimum habet C. V. et *Phavor.* cum duplici σ.) ἀκροφύσιον: *Salm.* C. leg. φουσητὸς et ἐμιστήρ pro ραισθήρ. *KUEHN.*

φύσσαι, φουσητήρ, etc.] MS. φύσαι, φουσιτήρ, ἀκροφύσιον, γ. Et quod ad primum supra VII, 106. etiam φύσαι habes; utrumque tamen probum esse notum est. Secundum φουσιτήρ, vulgo φουσητής: ego legendum credo φουσητήρ: ὀπίδα δέ, τὸν φουσητήρα, ait *Scholias* *Aristoph.* ἐν Ἀχαρνεῦσιν: possit et φουσητήρ. Sed illud ad MS. scripturam propius. Tertium ἀκροφύσιον cum MS. quoque retineo uno σ, ut supra fuisse *Seberus* noster adnotavit, utque apud alios est. *IUNG.*

φύσσαι] Huius generis quae cetera sequuntur duplici σ erant perscripta contra MSS. auctoritatem, quam in istis integrandis ratam habui. *Hesychius*: Ἀκροφύσια, τὰ ἄκρα τῶν ἀσκῶν, ἐν οἷς οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ ἐκφουσῶσιν. illud ἐν nulla de ratione delendum censet *Palmerius*. alio loco super hac re adnotavi.

ἀκροφύσιον] MS. ἀκροφύσιον, ut supra II, 161. et 147. vide *Scholion Aemilii Porti* ad *Thucyd.* lib. IV. fol. 519. *SEB.*

ἀκόνα] Νάξια λίθος dicitur *Hesychio*, ubi vulgo Νάξιόλιθος. *Plinius* lib. XXXVI. cap. 22. inter aquarias (cotes) *Naxiae maxima laus fuit* etc. *KUEHN.*

καὶ κροταφ.] *Interpr.* omittit. Auctor ipse supra explicavit lib. VII. c. 24. sect. 2. ΚΥΕΗΝ.

καὶ κροταφ.] Deest καὶ in MS. ΙΥΝΘ.

οἰκοδ. δὲ σκ.] Ultimium non habet C. A. habet autem titulum: οἰκοδόμου σκεύη. ΚΥΕΗΝ.

οἰκοδ. δὲ σκ.] Novum in MS. caput hoc titulo, Οἰκοδόμου σκεύη· et tum deest δὲ in MS. ΙΥΝΘ.

Σοφ. ἐν Πριάμῳ.] In C. A. abest ἐν Πριάμῳ. ΚΥΕΗΝ.

Σοφ. ἐν Πριάμῳ.] *Priamum Sophoclis* hinc quoque in catalogum dramatum eius poetae refert noster *Casaub.* VII. *Athen.* 4. ΙΥΝΘ.

τοῖχοι] *Salm.* pro τοῖχοι, τύκοι legit, optime. ΚΥΕΗΝ.

τοῖχοι] Quaeso te quid agant τοῖχοι hic, et an illae ἐργαλείων οἰκοδόμων? ego ἔργον putabam. Quid multa? *Salmasius* noster acutissime, ut omnia, τύκοι emendat, quod ἐργαλείων nempe Grammatici exponant, ᾧ τοὺς λίθους περικόπτουσι καὶ ξέουσι· quae quidem apud *Suidam* extant. Nec ego quid verius putem, qui scio quam saepe οἱ et υ vitiose permutarint locum, et ε κ in χ lapsus facilis fiat. *Noster* sane ipse confirmat, qui supra ἐν οἰκοδόμου σκευῇ VII, 125. quoque τύκοι recenset. meminit et alibi, ut VII, 118. ΙΥΝΘ.

τοῖχοι] Nullo colore in censum οἰκοδομικῶν ἐργαλείων venire poterunt τοῖχοι· ut adeo de emendatione loci omnino sit cogitandum. nihil autem, cum auxilium MSS. desit, commodius excogitari potest lectione *Salmasiana*, quam in textum migrare iussi, τύκοι. ut res fiat perspicua omnique dubitationis causa solvatur, de τύκῳ pauca notabo. Τύκον Grammatici tradunt istiusmodi fuisse instrumentum apud fabros, quo lapides polirent et levigarent eorumque prominulas partes abraderent. idem et τυκίον. vocis εὐτυκτος originem *Eustathius* repetit ἀπὸ τοῦ τύκω· ἐξ οὗ καὶ τὸ τετύκοντο δὲ δαῖτα· καὶ ἡ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ εἰσέτι δὲ νῦν τυκάνη, ἢ φασὶν ἀλοῶσιν, (huc referenda *Philoxeni Glossa* Τυκάνη, tribula) ἢ ἀπὸ τοῦ τύκον ἐργαλείου οἰκοδομικοῦ, ὃ καὶ τυκίον λέγεται, ἀφ' οὗ καὶ τυκίζειν ῥῆμα παρὰ τῷ Κωμικῷ· καὶ τοιοῦτος μὲν ὁ ῥηθεις τύκος· ὁ μέντοι παρὰ τῷ Πανσανίᾳ διὰ τοῦ χ τίχος, ὡς ἐκεῖνός φησι, λιθοξοϊκόν ἐστι σιδήριον, ἀφ' οὗ ἀποτυχίσαι λίθον, τὸ ἀποπελεκῆσαι· locus est ad *Il.* Ξ. videtur autem *Eustathius* τύκον et τύχον inter sese distinguere, quod equidem faciendum non puto. utrumque enim λιθοξοϊκόν ἐργαλείον. *Hesych.* Τύχοι, λιθοξοϊκὰ ἐργαλεῖα· hinc et ἀποτυχίζειν apud *Hesychium*: Ἀποτυχισθεῖς, ἀντὶ τοῦ ἀποτιλθεῖς· καὶ τὸ ἀποτυχισθῆν, ἐπὶ τοῦ ἀποπελεκῆσαι τὸν λίθον, ἀπὸ

τύχων· ἔστι δὲ λιθοξοικὸν σιδήριον· in hoc autem loco legentium ἀποτυγχίζειν vel ἀποτυχίσαι pro ἀποτυχισθέν· sed et notaverat *Eustathius* τὸ τυκίζειν esse apud *Comicum*. recte vero; locum invenio in *Anibus* hunc: Ἐκ μὲν γε Λιβύης ἦκον ὡς τρισμύριαι Γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκῦναι λίθους. Τούτους δ' ἐτύκισον αἱ κρέκτες τοῖς ὄνυχαισιν· ad illa *Scholiastes* habet: τύκος ἐρογαλεῖόν τι, ᾧ τοὺς λίθους περιτύκουσι καὶ ξέουσι· *Suidas*: ᾧ τε λίθους περικόπτουσι καὶ ξέουσι· ita illum aut reperisse par est, aut emendasse in *Aristophanis Scholiaste*. περιτύκειν certe inopportunum, etsi τύκω exponatur ἐτομᾶζω· nec minus alienum hac in re puto τὸ περικόπτειν· in *Aristophanis* itaque *Commentatore* refigendum existimo περιτυκίζουσι· hinc porro τύκισμα descendit, vox a *Lycophrone* usurpata in *Alexandra* v. 349. Ἐγὼ δὲ τλήμων, ἡ γάμους ἀρνούμενη Ἐν παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασιν Ἄνις τετραμῶν — etc. ad quem etiam locum audire iuvat *Iohannem Tzetzem*, *Iohannem*, inquam, siquidem hunc esse verum commentarii istius auctorum ostenderit ad *Suidam* vir doctissimus *Kusterus*: κατασκευάσμασι· τύκος γὰρ σιδηροῦν ἐρογαλεῖόν τεκτονικόν, ᾧ τοὺς λίθους πελεκῶσι καὶ ἀποξέουσι· ex quibus clarissime perspicitur instrumentum hoc omnino pertinere ad hunc locum, ideoque emendationem illam esse facillimam. praeterea distinctione mala *Pollucis* haec verba laborant. scribendum enim: γλαρίδες, ὡς *Σοφοκλῆς* ἐν *Πριάμῳ*, τύκος· κανῶν etc.

κανῶν] MS. κανῶν. IUNG.

πῆχυς, στ.] MS. πύχης, στάθμη. Sed emendatum σταθμή, vel potius depravatam. habes recte et supra VII, 125. IUNG.

μολύβδαινα] μολύβδαινα in *Glossis*, plumbago. KUEHN.

μοχλίον.] MS. μόχλιον· ut et supra. Sed hic ab alia manu accentus in penultimam translatus erat, ut vulgo est. IUNGERM.

μοχλίον.] Vocem legisse memini apud *Heronem*. μοχλίον et *Noster* habet VII, 125. μοχ e MSS. *Κωμωδοποιοὶ* reposui pro *Κωμικοὶ*, quamvis et hoc rectum. in *Aristophanis* loco *Salmasii* emendationem admisi σαλεύειν pro καλαύειν, quod multo melius equidem iudico quam σκαλεύειν, quamquam nec hoc forte penitus displiceat. Alterum *Aristophanis* locum emaculandum e MSS. censui πλαΐσια ξυμπτικὰ, cum vulgo legeretur ξύμπηκτα, non quod vocabulum illud parum conveniat, sed quod lectio MSS. aut vulgata sit praestantior, aut illi saltim nulla in parte cedat. ξυμπτίκτους ἀναπαί-

στους *Pherecrates* appellavit τὸ ἐκ τῶν ἀντισπαστικῶν τε καὶ καταληκτικῶν διμέτρων δικατάληκτον, ut memorat *Hephaestion Enchir.* p. 57.

τοιχ. τ. π. οἱ Κωμικοί.] MS. Κωμοδοποιοί. SEB.

τοιχ. τ. π. οἱ Κωμικοί.] V. C. et *Salm.* Κωμοδοποιοί. C. A. plane non habet, ut nec μοχ ἐν Σκηναῖς καταλ. ὦ. ΚΥΕΗΝ.

τοιχ. τ. π. οἱ Κωμικοί.] MS. τυχορύχοις τ. π. οἱ Κωμοδοποιοί, transpositis syllabis, ut vides. Possumus enim legere, ut est in MS. *Seberi*, Κωμοδοποιοί. IUNG.

Σκηναῖς] MS. Σκηναῖς recte habet. et ineptus tamen quis in Σκηναῖς ibi mutavit, ne quid scilicet depravatam vulgo non et in MS. depravatam foret. IUNG.

τοῖχον μ. καλαύειν.] *Hesych.* Καλεύειν, λιθοβολεῖν, per syncopen forsitan pro καταλεύειν, si tamen (ut *Henricus Stephanus* admonet) mendosum non est. SEB.

τοῖχον μ. καλαύειν.] C. A. καλύνειν. quid si, σκαλεύειν, parietem vecticulo fodere. *Salm.* V. C. τοῖχον μοχλίσκῳ καλαύειν· ipse legit καταβαλεῖν, et καλεύειν aliud esse ait. mihi videtur καλεύειν poni pro σκαλεύειν· solet enim saepe σ omitti ab initio vocis. ΚΥΕΗΝ.

τοῖχον μ. καλαύειν.] MS. τοῖχον μοχλίσκον καλαύειν. Ultimatum hoc quomodo nescio quis in MS. immutare voluit non assequor. videtur in κλαύειν, quamvis tamen initiale κ non deletum sit. nec curo quomodo mutare voluerit illa manus, quae plerumque male mutavit. Audiamus potius *Salmasium* nostrum, qui non probat quod viri docti hic adnotant, *Hesychii* καλεύειν inquam: nam, ait, apud *Hesychium* legendum καλλεύειν, quod est pro καταλεύειν, ut καλλιπέιν pro καταλιπέιν· καλεύειν autem nihil est. In versu *Aristophanis* legendum: τοῖχον μοχλίσκῳ σαλεύειν· quae facile se probant. IUNG.

148.

καὶ τὰ ἐν Β. Ἀριστοφ.] Fol. 161. SEB.

καὶ τὰ ἐν Β. Ἀριστοφ.] Non apparent in C. A. ΚΥΕΗΝ.

πλαίσια σύμπηκτα] C. A. παίσια ζύμπηκτα. at C. V. ζύμπηκτα, quadrata, duplicata, convoluta. πλινθιεύουσι γὰρ cum copulis sequentibus non habet C. A. ΚΥΕΗΝ.

πλαίσια σύμπηκτα] MS. ζύνπηκτα· et emendatum ζύμπηκτα, quod perinde est. illud saepius in MSS. hoc receptum magis in scribendo; quod itaque notandum. Alias, ut editum, ita hodieque in *Aristophanis Νεφέλαις* legitur, praeceditque iste versiculus:

καὶ κανόνας ἐξοίσουσι, καὶ πήγεις ἱπῶν.

Ubi quoque οἰκοδόμου vasa, quae supra segm. praeced. *Noster* recensuit. IUNG.

καὶ καρκῖνος etc.] καὶ abest a C. A. KUEHN.

καὶ καρκῖνος etc.] MS. καὶ καρκῖνους λίθους ἔλων· quae tamen omnia ad vulgatum exemplum emendata, sive hoc depravare potius dicas rectius. Ego καρκῖνος λίθους ἔλων si MS. vestigia sequuti legamus, non valde aberraturos sperem, sitque καρκῖνος instrumentum fabrile, quo saxa tollebant vel comprehendebant, a cancrinis pedibus ita dictum nimirum, qui ad quid tenendum certe aptissimi. Sic ego putabam. IUNG.

καρκ. λ. ἔλων.] *Iungermannum* sequutus ad exemplum lectionis Manuscriptae textum refeci, de καρκῖνω rem uberius exponant alii; ego hoc *Pollucis* solo loco instrumentum illud inveni, an huc forte referendum, quod *Hesychius* inter alia καρκῖνον explicet δεσμόν τινα? MS. vero *Palatini* lectionem ipse confirmat *Pollux*, cum addit: εἴποις δ' ἂν καὶ μηχανὴν λιθαγωγόν· καρκῖνον etiam dicere licet μηχανὴν λιθαγωγόν· et frequens in similibus aliis huius vocabuli usus, ut cum *forficem* vel *forcipem* denotat. *Glossae Philox.* Καρκῖνος χαλκίως, *forfex*. cogitaveram quoque, num rectius πρίων λιθοπρίστης distinctione separarentur, sed haud est opus. cum enim πρίων generali notione *serram* significet, πρίων λιθοπρίστης istiusmodi designat *serram*, qua lapides dissecantur.

λιθαγωγόν.] In MS. post λιθαγ. inserta sunt verba, quaecunque infra cap. 37. SEB.

λιθαγωγόν.] C. A. hic habet titulum quidem: περὶ ζωγράφου σκευῶν, sed ipsa instrumenta c. 37. demum sequuntur. C. V. vero ita: ζωγράφου σκευὴ πίνακες, πινάκια, καλλιβάντες (C. A. κιλλιβάντες) ὀκριβάντες (C. A. ὀκριβατες) γραφίδες, ὑπογραφίδες, πυξία· ita legit et *Salmasius*. KUEHN.

λιθαγωγόν.] Post λιθαγωγόν in nostro MS. aliud tñema hoc titulo: ζωγράφου σκευή· sequiturque: ζωγράφου σκευή, πίνακες, πινάκια, καλλιβάντες, ὀκριβάντες, γραφίδες, ὑπογραφίδες, πυξία· quae verba et in suo hic invenisse patet *Seberum* nostrum. In vulgatis infra segm. 163. eadem habes, ibi in MS. omissa. IUNG.

νεωλκοῦ δὲ σκ.] σκευή abest a C. A. IUNG.

νεωλκοῦ δὲ σκ.] Post haec novum tñema in MS. sub titulo νεωλκοῦ σκευή· tumque deest δὲ in MS. IUNG.

ὄλκοι, οὔροι.] Quid οὔροι dabit *Hesychius* h. v. KUEHN.

ὄλκοι, οὐροί.] MS. ὄλκοι, οὐροί· sed emendatum οὐροί· et recte, ut videtur, dixique pluribus supra segm. 154. IUNGERM.

149. τοῦ δὲ μετ. etc.] C. A. μεταλλείως θύλακοι (quod ultimum est et C. V.) π. σάταξ θύλακ. KUEHN.

τοῦ δὲ μετ. etc.] Iterum novum in MS. temema, Μεταλλείως σκεύη inscriptum. et incipit: μεταλλείως σκεύη, θύλ. in prima vocola variando, ut vides. IUNG.

θύλακες] MS. θύλακοι, sed quis θύλακες emendavit, ut vulgo est. sed cur non retineamus lectionem vetustam? Firmat eam insuper *Hesychius*: Θυλακοφόροι, οἱ μεταλλεῖς, θυλάκοις περιφέροντες τὰ ἀρώματα, καὶ πήραις, ὅθεν ἐκαλοῦντο καὶ πυροφόροι· ubi certe πυροφόροι emendandum a πήραις ferendis, ut θυλακοφόροι a θυλάκοις, ut etiam supra dixi. Sed de ἀρώματα dixi non mihi constare, cur ista circumferrent. et nescio quid ineptiebam ἀργυρώματα· sed bene. sed longe aliud hic ἀρώματα, idque mutandum non est, nisi tamen ἀρώματα malis, nempe ἄλφιστα, et farinae, quas ad victum in sacculis secum circumferebant, sive in peris, illi fossores subterranei et auri argentique indagatores. *Hesychius*: Ἀρώματα, ἀροτριάματα, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀροῦν τὰ ἄλφιστα οὕτω λέγεται. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ· quae tamen referuntur ab ipso inter incipientia ab ἀρω. Sed et *Suidas*: Ἀρωμα, τὸ ἀροτριάσμα, ἄρωμα δὲ διὰ τοῦ ω μέγαλον, τὸ μυρσψικόν. Et iterum: Ἀρωμα, θυμιάμα, εὐωδιάμα μυρσψικόν· ἀρώματα οὖν οὐ τὰ θυμιάματα οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν, ἀλλὰ τὰ ἐσπαρμένα. IUNG.

θύλακες] E MSS. restitui lectionem θύλακοι. Paulo post pro περίοδον δὲ MSS. περίοδον μὲν, quod praestat. *Hesychius* Περίοδον in aliis interpretatur μέτρον τὸ τῶν μετάλλων· apud eundem in Σάλαξ scribendum videtur ὃ καὶ ἔλεγον σιδηροπλάτην vel σιδηροπλύτην, ut *Soringius*. Porro sic fuit mox in vulgatis φρεατωρύχου ἐργαλείον· vide quae notavi VII, 192.

κωμωδοὶ] Supra dicit *Aristoph.* simpliciter VII, 100. Ita *H. Stephanus* hic. IUNG.

Θεόφρ. ἐν τῷ μεταλλικῷ] Abest a C. A. ἐν μεταλλικῷ. KUEHN.

Θεόφρ. ἐν τῷ μεταλλικῷ] Supra dubitavit huic an *Aristoteli* adscribat VII, 99. IUNG.

περίοδον δὲ τὸ etc.] MS. περίοδον μὲν τὸ etc. et ita

scribe. aptius hoc μὲν respondeat sequenti δὲ quam vulgatum δέ. IUNG.

κατακεραυνήουσι] E MS. priores editiones κατερανν.

SEBERUS.

Purgant.] κατακεραυνήουσι, *commiscent, contemperant.*

SEBERUS.

σάλακα δέ] *Salm.* σάλαξ, α σαλάττω, unde σαλάκων et σαλακονίσαι sed haec alias. KUEHN.

σάλακα δέ] MS. ἄλακα δέ. Sed antea recte σάλακα habebat. Apud *Hesychium* Σάλαγξ adpellatur. Σάλαγξ, ait, ἰχθὺς ἀγαθός, καὶ μεταλλικὸν σκεῦος ὡσεὶ ἔλεγε σιδηροπλάτης.

IUNGERM.

Metalli fossorum cribrum] *Metallicorum incerniculum.*

SEBERUS.

κόσκινον.] MS. κόσκιννον. IUNG.

φρεατωρύχου ἔργ.] C. A. φρεατωρύχων. KUEHN.

φρεατωρύχου ἔργ.] MS. ὁ δὲ τορεὺς, φρεατωρύχων ἐργαλείων.

Et cur non MS. lectionem hanc φρεατωρύχων retineamus vel reducamus? supra tamen in vulgatis plane ita erat VII, 192. ubi et Φρεώρυχος *Philyllii* adducitur, ubi bene idem τορεὺς restituebat *Magnus Casaub.* XIV. *Athen.* 11. IUNG.

ιατροῦ δὲ σκεῦή] Confer cum section. 2. cap. 25. lib.

IV. SEB.

ιατροῦ δὲ σκεῦή] In C. A. titulus περὶ ἱατροῦ σκευῶν. ἱατροῦ δὲ σμίλη etc. KUEHN.

ιατροῦ δὲ σκεῦή] Post ista in MS. novum tmema, ἱατροῦ σκεῦή inscriptum. et incipit: ἱατροῦ σκεῦή, σμίλη, μηλωτρῖς, μήλη, ὑπογο. ὠτογλ. ψαλῖς, ὀδοντοξ. alio ordine, ut vides, quam vulgo. Sed ex his in vulgatis emendandum est μήλη, ut et supra IV, 181. recte vulgatur. hic male μύλη, quasi de mola res esset, quae immane quantum distat a μήλη medica. Sed monuit et *Seberus* noster. IUNG.

μύλη] μήλη, ut in MS. vide supra IV, 181. SEB.

μύλη] C. A. μηλωτρῖς, μήλη· μήλη in *Gloss.* *specillum, specillum, auriscalpia.* KUEHN.

μύλη] MSS. μήλη· in Medicorum scriptis nihil est vulgatus: Μήλη, *specillum, Philoxenus.* inde compositum σπαθομήλη· De ἐξαλείπτρω ceterisque sequentibus copiose disserui ad segm. 46. σπειρία deturbavit de pristina sede melior e MSS. vox σπογγία. de fasciis chirurgorum, quibus obvolvunt vulnera, commodior alibi dicendi locus erit. λαμπάδιον variam expositionem reperies apud *Scholiam Aristophanis*, nec operam luseris, si eo in loco editiones Basi-

leensem et Aureliensem inter sese componas. hanc enim ex altera augere dabitur et emendare. nobis non permittunt ea in re morari temporis angustiae. ἐπιδέσμων, ῥακῶν, κηρωτῆς et βαλάνου saepissime meminit Hippocrates, praecipue de *Morb. Mulier.* plura super his qui cupit, in *Oeconomia Foësi* requirat.

ἐξάλειπρον] C. A. et C. *Salmas.* ἐξάλειρον. ita et supra. ΚΥΕΗΝ.

ἐξάλειπρον] MS. ἐξάλειρον sed scribere volebat, credo, ἐξάλειπρον. ut et MS. segm. 46. et 121. pro vulgato ἐξάλειπρον, quod tamen perinde probum. et supra etiam IV, 183. est. IUNG.

σικύα] MS. σικυῖα. SEB.

σικύα] MS. σικυα sine accentu. Ceterum in his hoc versu sine dubio respexit ad *Antiphanis* χρῆσιμ, quam supra segm. 46. restitui. IUNG.

σπειτία] MS. σποιτία. aequae incertum. SEB.

σπειτία] C. V. σπογγία pro σπειτία. posset et legi σπειρία, panni, linteamina lacera, quibus obligantur vulnera. *Salmas.* ex V. C. σπειτία. ipse legit οἴσπια vel οἰούπια, lana succida. ΚΥΕΗΝ.

σπειτία] Pro σπειτία MS. noster σπογγία. optime, credo, et cuius usus in chirurgice praesertim se satis, credo, probet. sed ante illud σπογγία notula posita in MS. et ad oram σπειθία additum, ut id insereretur. sed quid σπειθία, ut noster MS. vel σπειτία, ut vulgati, vel σποιτία, ut MS. *Seberi*. Ne aequae mecum ignores, emenda cum *Salmasio* nostro parva mutatione et traiectione id, quod *Seberus* noster in scripto haberi notavit, legente οἴσπια. οἴσπια, ait ille ὁ πάνυ *Salmasius*, vel οἰούπια, nam utroque modo dicitur, sunt μότοι aut μοτάρια, quae vulgo ἐξ οἰσπηρῶν ἐρίων fiebant. *Antiqui* Carpiem aut Carpiam vocabant. *Glossae* Carpies, ὄνπαρὸς νόκος. nos hodieque Gallico idiotismo μοτάρια illa Carpiam vocamus. quae certe longe pensiora quam quae ego nescio σπειθία extricare conabar, quod apud *Hesychium* legeram σπειθίων etiam expositum ῥάκη καὶ ἱμάτια. ῥάκη autem item etiam quod μότα. *Hesychius*: Μότα, τὰ πληροῦντα τὴν κοίλην τῶν τραυμάτων ῥάκη. unde cur ῥακία adferat infra mox e *Demiopratis*, iam forte expeditius explicare possumus. IUNG.

σπληνίον] σπληνίον deest in MS. contextu, ad oram tamen adscriptum est, sicut illud σπειθία. IUNG.

λαμπάδιον] Sequitur λαμπάδιον· quod quid sit vid. apud Suidam et Scholiast. Aristophanis ad istud sine Acharnensium:

ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
ἔρι' οἰσυπηρὰ, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν·
ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον.

Nec oblitus est et Hesychius ὁ πάνυ. Λαμπάδιον, αἶτ, τὴν λεπτὴν κηρωτὴν, ἐν ᾗ ἐπιδιδῶσιν· ubi lego: ἐπιδιδῶσιν, nam ἐπιδέσμου εἶδος αἶτ Suidas quosdam exponere, adfertque χρῆσιν de Traiano Imperatore, qui ipse curabat vulneratos in bello: ἐπιλειπόντων δὲ σφᾶς τῶν ἐπιδέσμων, οὐδὲ τῆς ἐαυτοῦ ἐσθῆτος ἐφείσατο, ἀλλ' εἰς τὰ λαμπάδια αὐτὴν κατέτεμε πᾶσαν. Et Scholiastes Aristophanis καταδέσμου εἶδος esse αἶτ. IUNG.

κλυστήρ. ἔστι γ. παρ' Ἡρ.] C. A. ὡς Ἡρόδοτος τάχα δὲ etc. ΚΥΕΗΧ.

κλυστήρ. ἔστι γ. παρ' Ἡρ.] MS. παρὰ Ἡρ. Locus Herodoti nostri est in Euterpe, ubi triplicem ταρίχευσιν describit Aegyptiorum, quam usurpant in mortuis suis condiendis, pro personarum dignitate. cap. 87. itaque quomodo σκευάζουσιν οἱ τὰ μέσα βουλόμενοι, αἶτ: ἐπιὰν κλυστήρας πλήσονται τοῦ ἀπὸ τοῦ κέδρου ἀλείφατος γινομένου, ἐν ᾧν ἐπλησαν τοῦ νεκροῦ τὴν κοιλίην οὔτε ἀναταμόντες αὐτὸν, οὔτε ἐξελόντες τὴν νηδύν· κατὰ δὲ τὴν ἔδρην ἐσηθήσαντες, καὶ ἐπιλαβόντες τὸ κλύσμα τῆς ὀπίσω ὁδοῦ, ταριχεύουσι etc. IUNG.

150.

βαλανίσαι] MS. βαλανίσσαι Ἱπποκράτης λέγει. IUNG.

Δημοπράταις, etc.] C. A. Δημοπράταις καὶ ῥακία κηρωτή. Δημοπράταις et Salm. ΚΥΕΗΧ.

Δημοπράταις, etc.] Scribe Δημοπράταις, ut et hic noster MS. recte habet. IUNG.

κυβευτοῦ σ.] C. A. περὶ κυβευτοῦ σκευῶν κυβευτοῦ, ἄβαξ, etc. ΚΥΕΗΧ.

κυβευτοῦ σ.] Novum tmema in MS. cum κυβευτοῦ σκ. pariter ita inscriptum, κυβευτοῦ σκευῆ. IUNG.

διάσειστοι ἀστράγαλοι] Habuit Pollux ob oculos locum Aeschinis in ea contra Timarchum, fol. 179. πρῶτον μὲν συνέτριβον τὰ σκευάρια, καὶ διερρίπτουν εἰς τὴν ὁδὸν, ἀστράγαλους τε τινὰς διασειστούς, καὶ φιμούς, καὶ κυβευτικὰ ἔτερα ὄργανα. dicti autem διάσειστοι tali quidam, ut non Lambinus alicubi vertit, sonori, sed quasi dicas agitati et contussi. Ex eo enim nomen habuerunt, quod mota prius agitataque manu iacerentur in alveum lusorium, quod ad vitandam fraudem fieri solebat. Docet hoc Suidas ad διασειστούς.

Romani *fritillo* ūtebantur ad eam agitationem. *Iuven.* XIV, 6.

— *parvoque eadem movet arma fritillo.*

ubi vide *Vet. Scholiast.* et *Io. Britannici Comm.* lege autem et *Casaub.* in *Char. Theophr.* pag. 165. unde isthaec transcripsi. SEB.

διάσειστοι ἀστρ.] C. A. διάσειστοι κύβοι ἀστράγαλοι. C. V. δῶγυστοι· διάσειστοι κύβοι sunt moti agitativae fritillo, ut inde mittantur in tabulam subiectam. vid. *Suid.* in διάσειστοι, qui explicat locum *Aeschinis* contra *Timarch.* ΚΥΒΗΚ.

διάσειστοι ἀστρ.] MS. κύβοι, διάγυστοι (ita videtur scriptum, quamvis alia manus διάσειστοι emendarit) κύβοι, ἀστράγαλοι, φιμοὶ etc. Magnus *Casaubonus* vulgatam lectionem, in qua διάσειστοι ἀστράγαλοι (quem locum *Pollucis* non recte accepisse ait viros doctos) defendit ex *Aeschinis* oratione contra *Timarchum.* ibi: πρῶτον μὲν συνέτριβον τὰ σκευάρια, καὶ διεῖρπιτον εἰς τὴν ὁδὸν, ἀστραγάλους τὲ τινας διασειστούς καὶ φιμοὺς, καὶ κυβεντικά ἔτερα ὄργανα· eumque locum ait *Pollucem* nostrum hic ob oculos habuisse. Et plura de διασειστοῖς talis ille magnus amicus noster *Comm.* ad *Character. Theophr.* περὶ ἀρεσκείας, ubi et isthaec scripsit, quae iam inde protuli. Ego ut a tanto viro dissentire absque rubore non possum, ita tamen ipsum velim arbitrari, an iam MS. lectionem et hic recipere debeamus hoc modo: κύβοι, διάσειστοι κύβοι, ἀστράγαλοι etc. quoniam et supra VII, 203. in eadem re *Noster* gemina oratione: ἀβάκιον, κύβοι, διάσειστοι κύβοι, πεπιτοὶ etc. nec MS. ibi dissentit. Et διάσειστοι igiturne tam κύβοι quam ἀστράγαλοι dicti? De φιμοῖς hinc *G. Canter.* VII. Nov. Lect. 8. et *Cruquius* in illud *Horatii* II. Sat. 7. *Mitteret in phimum* (ita enim pro *pyrgum* legunt) *talos* — ut etiam supra credo indicasse. IUNG.

διάσειστοι ἀστράγαλοι] Restituisse me lectionem MSS. nemo indignabitur. quidni enim κύβοι eandem ob rationem, ac ἀστράγαλοι, dici possint διάσειστοι? rationem istius appellationis plerique Grammatici hanc reddunt, quod priusquam mitterentur in fritillum, commoveri solerent et concuti, ne qua fraus subesse posset. sed aliam omnino causam exponit *Schol.* MS. in *Aeschinem*: πολλάκις τινες χαυδῆνας (κωδῶνας) ἀργυρίους ἢ χαλκοὺς ἐξῆπιον αὐτῶν, ἵνα ἀφιέμενοι ἢ γόν τινα ἀποτελῶσι κατὰ τέρας ἐν τῇ παιδιᾷ· οὗτοι λέγονται διάσειστοι· haec addere volui, quia minus nota et inaudita. me tamen hic Auctor sponsorem non habebit. ad

septimum autem caput libri noni his de rebus plurima sunt notata.

κηθίδια] κηθάριον *Aristoph.* in *Vespis*, ubi Scholia Graeca, quid sit κήθιον et κηθάριον. KUEHN.

κηθίδια] Desunt in MS. IUNG.

σοροπ. σκ.] Qui *Nicarcho σοροπηγός Anthol.* II, 22, 11. *Juvenali faber sandapilarum, Satyr.* VIII, 175. vide *Ioh. Kirchmannus Funerib.* lib. II. de *Funerib. Roman.* cap. 9. SEBERUS.

σοροπ. σκ.] σκεύη iterum abest a C. A. KUEHN.

σοροπ. σκ.] Ista σοροποιοῦ σκεύη in MS. nostro sunt tituli novi tmematis, quod statim incipit cum σορός etc. IUNGERM.

ληνός] *Foës. Oecon. Hippocr.* in ληνοί. IUNG.

καὶ Κήρυκον] C. A. Κόρυκον. *Erastus enim et Corycus ad Platonem litteras dantes scribunt.* KUEHN.

καὶ Κήρυκον] MS. Κόρυκον, Πλ. proxime ad veram scripturam. Emendandum certo scio: "Εραστον καὶ Κορίσκον. *Erastus et Coriscus*, discipuli uterque *Platonis*. didici ex *Laërtio* libr. III. in vita *Platonis*: μαθηταὶ δ' αὐτοῦ, αἰτ, Σπύσιππος Ἀθηναῖος etc. "Ερασιος καὶ Κορίσκος Σκήψιοι et hodieque extat epistola *Platonis* ad *Hermiam* et *Erastum* et *Coriscum*. IUNG.

καὶ Κήρυκον] Optime *Iungermannus Κορίσκον* emendavit; eam ego lectionem in textum recepi. de *Erasto* et *Corisco* videndus ad *Diogenem Menagius*. *Ληνός Ἀσσία* ex *Asso* Mysiae urbe sic dicta. *Steph.* Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Κορινθίος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς ἱστορημένων Μιτυληναίων ἀποικον ἐν τῇ Μυσίᾳ φησὶν Ἀσσίον, ὅπου ὁ σαρκοφάγος γίγνεται λίθος videndus et *Strabo*. Post λέγοντες optime de *Polluce* merentur MSS. sed nec illi tamen vitio carent: Ὁρῶ ὄγε Φερεκρ. etc. Atqui legendum non dubito, ὄρα ὅτι γε Φερεκρ. etc. quo nos sententiae ratio ducit. scribunt enim ad *Platonem*: Attende vero, quod *Pherecrates* in *Agriis* dixerit: usus elegans τοῦ ὄρα in huius modi loquendi formulis humanioribus non latet. In ceteris plerisque restituendis MSS. et *Iungermannum* sum sequutus, nisi quod maluerim σανιὸν μακαριεῖς e C. V. facile vero lector diligens animadvertat, binos esse, qui in hac *Pherecratis* χρήσει inter sese colloquantur, ut illa de re singulatim monere operae pretium non sit. *Salmas.* eandem lectionem e Codice suo notavit, quam protulit e P. C. *Iungermannus* nec aliter locum, ac ille, emendat.

ληνὸν Ἀσσίαν] C. A. λήνον· ληνὸς Ἀσσία τῆς σ. λ. solium, *loculus ex Assio sarcophago lapide. Plinius lib. XXXVI. cap. 17. in Asso Troadis sarcophagus lapis fissili vena scinditur. corpora defunctorum condita in eo absumi constat intra quadragesimum diem, exceptis dentibus. Solinum laudat Vales, et λ. Ἀ. reddit Assiam sandapilam.* KUEHN.

λέγοντες] Inde MS. ὄρω ὅ γε Ὁ Φερεκράτης ἐν τοῖς Ἀγρίοις ἔφη, ἡ μὲν σὺ αὐτὸ μακαριεῖς, ὅταν οὗτοί σε κατορύττωσιν. Οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγὼ τούτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσιν ἐμέ· καὶ τοι πόθεν λ. SEB.

λέγοντες] MSSi: ὄρω ὅ γε Φερεκράτης ἔφη (C. V. ἐν τοῖς Ἀγρίοις ἔφη) C. A. οἱ μὴν. C. V. ἡμῖν σὺ σαυτὸν μακαριεῖς, ὅταν αὐτοὶ σε κατορύττωσιν οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγὼ τούτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσιν ἐμέ καὶ τοι πόθεν etc. C. A. σοι αὐτὸ μακαριοῖς ὅταν οὗτοί σε κατορύττωσιν· οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγὼ τούτοις πρότερον οὗτοι δὲ μακαριοῦσί με καὶ τοι etc. legerem, ὄρω ὅ γε Φ. ἐν Ἀγρίοις ἔφη,

— ἡμῖν σὺ σαυτὸν μακαριεῖς ὅταν αὐτοὶ σε κατορύττωσιν· οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγὼ τούτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσιν ἐμέ· καὶ τοι πόθεν ληνὸς τσαύτας λήψομαι;

— *tu profecto te ipsum beatum dices, si ipsi te defoderint: non sane, sed ego illos prius. hi tum me beatum praedicaverint, quamvis unde capiam mihi tot loculos?* KUEHN.

λέγοντες] Plura in nostro MS. λέγοντες, ὄρω ὅ γε φερεκράτης (et emendatum Φερεκράτης) ἐν τοῖς Ἀγρίοις ἔφη ἡμῖν συσαντομακαριεῖς (et huic eis ab alia manu superpositum οἰς) ὅτ' ἂν αὐτοὶ σε κατορύττωσιν· οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγὼ τούτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσιν ἐμέ· καὶ τοι πόθεν λ. τ. λ. quae et in suo invenit Seberus noster emendatiora, ut ὄρω, ut κατορύττωσιν· alias, σὺ αὐτὸ μακαριεῖς habet. Sane haec concinnanda videntur aliter. videnturque Erastus et Coriscus in sua ad Platonem epistola hoc Pherecrateo usi esse. et putem ita omnia concipienda: ὄρω ὅ γε Φερεκράτης ἐν τοῖς Ἀγρίοις ἔφη

— ἡμῖν σὺ σ' αὐτομακαριεῖς ὅταν αὐτοὶ σε κατορύττωσιν; β. οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγὼ τούτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσ' ἐμέ· καὶ τοι πόθεν ληνὸς τσαύτας λήψομαι;

Μακάριοι, ni fallor, interdum dicebantur viventes. ait enim

Scholias *Aeschyli* ἐν Πέρσαις, μακαρίας dici τοὺς τεθνεώ-
 τας· μακαρίους δὲ τοὺς ζῶντας· quod tamen non perpetuum.
 ambigue itaque luserit *Comicus*, quae alii illustrabunt me-
 lius. Ego scripturam veram restituisse tamen puto fere.
 Notum et illud *Horatii*: *Omnes composui felices* —. *Phere-
 crateis* fabula eadem et supra VII, 195. nominatur. *Phere-
 cratei* dramatis puto et apud *Platonem* mentionem fieri
 in *Protagora*, ubi ait: ἀλλ' εἶεν Ἄγριοι τινες, οἳοὶ περ οὐς
 πέρουσι Φερεκράτης ὁ ποιητὴς ἐδίδαξεν ἐπὶ Ἀθηναίῳ. Et eius
 titulus videtur corruptus apud *Scholias*. *Aristoph.* ad *Aves*
 de *Chaeri* citharoedo, ubi editur, Φερεκράτης ἐν Ἄγροῖς,
 quum forte Ἄγροῖς verum sit, ut apud eundem incorruptum
 permansit ad easdem *Aves*, ubi de *Lycurgo*. IUNG.

151.

περὶ βαλαντίου.] C. A. περὶ σκευῶν μικτῶν. ΚΥΕΗΝ.

περὶ βαλαντίου.] Capitis 52. inscriptio in MS. μικτὰ
 σκεύη· qua quidem comprehenduntur reliqua omnia in hoc
 libro, nec ullus titulus in MS. praeter eum adparet postea.
 respicit autem hoc titulo, qui illius auctor, ad μιζήμενος,
 quod initio capitis occurrit. IUNG.

καὶ μιζήμενος δ' ἂν εἴποις] C. V. μιζήμενοι δ' ἂν εἴποι-
 μεν. ΚΥΕΗΝ.

καὶ μιζήμενος δ' ἂν εἴποις] MS. καὶ μ. δ' ἂν εἴποιμεν σκ.
 β. IUNG.

καὶ μιζήμενος δ' ἂν εἴποις] Nihil est, quod in hac le-
 ctione culpes. restituenda tamen videbatur Codicum anti-
 quorum scriptura: καὶ μιζήμενοι δ' ἂν εἴποιμεν. *Eupolidis*
Αἰγᾶς a veteribus adductas haud raro legisse memini. saepius
 etiam admonuit *Iungermannus*. vide *Meursii Biblioth. Att.*
βαλαντίδιον δὲ τι κλέψας apud *Chrysostomum*.

σκεύη] σκεύη abest a C. A. dein βαλάντια, β. ὡς *Εὐ-
 πολίς*, *Θυλάκιον*, *Θυλακίσκος*. ΚΥΕΗΝ.

Ἄριστ. γούν etc.] C. A. ὡς Ἄριστοφάνης. quibus ipsam
 χρῆσιν adiungit. S. C. ὑπερδηλοῖ. ΚΥΕΗΝ.

Ἄριστ. γούν etc.] MS. Ἄριστοφ. γ' οὖν ἐν τρ. IUNG.

ὅταν φῆ, Ἐπειτα ἐπὶ τοῦψον] MS. ἔπειτ' ἐπ. SEB.

ὅταν φῆ, Ἐπειτα ἐπὶ τοῦψον] C. A. ἔπειτ' ἐπὶ τὸ ὕψος
 etc. versus ita se habuerint:

σπιγμῆος ἀδείπεια σπιγμῆος — ἔπειτα

ἐπὶ τοῦψον ἦκε τὴν σπυρίδα λαβῶν

καὶ θυλακίσκον καὶ τὸ μέγα βαλάντιον.

— *postea: ἰδὲ ἑξῆς.*
*ivit obsonatum in forum piscatorium corbem sumens
 sacculumque, et illud magnum marsupium.*

Salm. Ἐπειθ' ἐπὶ etc. καὶ τὸν θ. ΚΥΒΗΝ.

ὅταν φῆ, Ἐπειτα ἐπὶ τοῦπον] MS. ὅτ' ἂν φῆ, ἔπειτ' ἐπὶ
 τοῦπον ἤ. et mox MS. βαλλάντιον; sed mehercule carminis
 ingratiis. Videntur autem ita concipiendi hi versiculi:

ἔπειτ' ἐπὶ τοῦπον ἤκε, τὴν σπυρίδα λαβῶν,
 καὶ θυλακίσκον, καὶ τὸ μέγα βαλάντιον.

Quod si non metro repugnaret, mallet ἐς τοῦπον, ut
 Atticos potius loqui supra indicavit IX, 47. et X, 19.
 IUNGERM.

ὅταν φῆ, Ἐπειτα ἐπὶ τ. etc.] ἔπειτ' ἐπὶ etc. bene MSS.
 quod et ipsa metri lege postulante sic fuisset restituendum.
 θυλακοὶ praecipue solent appellari rusticorum sacci, vel et
 aliorum quorumvis, in quibus non tam pecunia, quam alia
 quaecunque recondi solebant. vid. segm. 160. et *Casaubonum*
 ad *Theophr. Char. περὶ Δεισιδ.* ubi similem admodum
 locum ex *Aristoph. Ecclesiaz.* adfert. hic itaque aliquis ad
 τοῦπον ire destinat, acceptis σπυρίδι et θυλακίσκῳ, in quibus
 res emtas reponeret, βαλαντίῳ vero, unde pecuniam depro-
 meret; is enim erat proprius τῶν βαλαντιῶν usus, quas *cru-
 menas*, *saccos nummarios* exponit *Acron.* ad *Horat.* Romani
 vocant. hinc et βαλαντιοτόμοι, vel βαλαντιητόμοι, ut apud
Aristoph. in *Ran.* legitur, οἱ τὰ βαλάντια τέμνοντες, ἃ ἐν ταῖς
 ζώναις ἀπεωρημένα φέρουσιν ἄνθρωποι. nihil aequè notum
 quam veteres a zonis habuisse suspensos loculos. *Τριφάλης*
eruditissimo Iac. Gronovio ad *Gellium* idem est quod *τρι-
 φαλλος*, *τριτοχος*, et inde fabulae titulus, ut censet vir do-
 ctissimus.

κυστίδα ἐν T.] C. V. utrobique κύστιν ὕλαν. C. A.
 etiam bis κυστίνειαν. legerem inde κύστιν ὕειαν, *vesicam suil-
 lam*, quae loco marsupii et olim erat et etiamnum est. ver-
 sum ita redderem:

ὁ δὲ λύων κύστιν ὕειαν καὶ ἔξαρῶν
 τοὺς Δαρκεικούς —.

vid. *Galenum* lib. I. περὶ φυσικ. δυν. *Salm.* ex V. C. καὶ
 κυστίνδιαν utrobique. ΚΥΒΗΝ.

κυστίδα] MS. noster, δὲ κύστιν ὕειαν (sed ita emenda-
 tum: κυστὶν εἶαν) ἐν Ταγ. ὁ δὲ λύων κύστιν ὕειαν κέξαιρων τ. δ.
 Et non dubio utraque linea vulgatum κυστίνδα corruptum
 esse, et pro eo legendum cum MS. nostro, κύστιν ὕειαν, vel
 ὕειαν potius, *vesicam suillam*, follem e suilla pelle, in quem

hic conditi narrantur *Darici*. Sic et Latinos alicubi usurpasse observant, ut Satyricum dicentem, — *vetulae vesicae beatae*. IUNG.

κυστίδα ἐν Ταγηνισταῖς] Manu descriptorum Codicum lectionem nemo non, sat scio, vulgatis anteponet; mihi certe melior fuit visa, eamque ob causam textum emendavi. κύστιν autem ὕειαν quod sacculum nummarium appellavit *Aristophanes*, *Comica* id factum puto facetia, nisi quis existimet, veteres revera vesica suilla fuisse usos pro loculo nummario, quam equidem rem compertam non habeo. alias apud *Hesychium*: Κύστις, ἢ φύσα, et in *Glossis Veteribus*: Κυστις, ἢ φύσα, vesica. scrib. φύσα* ea scilicet ratione φυσσητήρ aliaque similia reperiebantur apud *Nostrum* pro φυσσητήρ* quanquam et φυσσην metri causa apud *Comicos* extet. vid. *Suidam* et *Etymol.* De Ταγηνισταῖς *Aristophanis* superius non uno nobis in loco dictum est. Mox e MSS. in textu scripsi σάκιον vel versiculi causa, qui, ut vulgo est, claudicat. de hoc scribendi modo vetustissimo vide me ad segm. 70. ἐν ᾧπερ autem reponendum esse *Iungermanno* consentio, nisi alia similia praecessisse velis, ad quae ἐν οἴσπερ referri possit. ἤσσις *Aristophanis* est allata e *Thesmophoriazasis* secundis. vid. ad segm. 137. scilicet fabulam hanc emendatam et διεσκευασμένην *Comicus* ediderat; unde laudare solent Grammatici Θεσμοφοριαζούσας προτέρας καὶ δευτέρας* priores inveniuntur apud *Hephaestionem* cap. περὶ τοῦ παιωνικοῦ μέτρον* ipse vero locus, quem ibi ponit *Hephaestio*, cum in editis *Aristophanis Thesmophoriazasis*, quantum memini, non reperitur, iubet emendari δευτέραις loco προτέραις* nec enim quam habemus editionis primae fabulam existimo truncatam. alias ex secundis *Thesmoph.* non pauca a veteribus adduci Grammaticis, quae et in primis extant, satis scio. sed haec in hac literarum luce doctissimorum hominum cura abunde sunt declarata. Postea καὶ πόδα δὲ βαλαντίου textus habet e MSS. particula δὲ locupletius quam antehac. πόδα βαλαντίου quid dixerit *Aristophanes* me latet, nisi forsitan funiculum, quo vel contracto vel soluto claudi solebat aut aperiri marsupium. in re nautica πόδες sunt funes inferiori velorum parti adstricti, quos et Romani *pedes* vocant, unde loquendi formam facete petierit *Comicus*. ita sentiebam equidem. sed incidi his scriptis e vestigio in *Leopardi* locum a *Iungermanno* nostro indicatum, ubi Vir Eruditissimus docet plurium auctorum locis prolatis proprie dici ἀσκού ποδεῶνα vel πόδα, utris apertu-

ram, quae funiculo constricta est, quoque soluto aliquid aut immittitur, aut ex utre depromitur. hinc igitur *Aristophanes* vocem ad loculos transtulit. ad aliam vocis notionem pertinet illud in *Glossis*: *Petiulus*, πόδιον· forte ποδιῶν, cuius usus est frequentior. Vocem Ἀργυροθήκη iunioribus adscripsit *Pollux* IV, 19. *Hesych.* Ἀργυροθήκη, τὸ ἀργύριον γραμματεῖον· utcumque aliis haec lectio probetur, mihi placere tamen nequit. scribe τὸ ἀργύριον γραμματεῖον. Ἀργυρίδα θήκην dixit *Dinarchus* teste *Harpocrate*, ad quem *Mausaeus* est legendus. *Μίδων* *Antiphanis* unde deducendus, in obscuro est. sed audire iuvat quae *Meursius*, vir diligentissimus, ea de fabula scribit in *Attica Bibliotheca*: non dubito, quin eadem sit fabula, quae *Μύλων* rectius inscribitur lib. VII. cap. 55. Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ Μύλωνι εἶρηκε βιβλίου κόλλημα. *Magnus Casaubonus* legendum hoc loco putabat ἐν τῷ *Μειλανίονι*· verum assentiri haud possum. quin *Μύλωνι* supra quoque legendum putem: num in *Athenaeo*, ubi ἐν *Μειλανίονι* legebatur, et ex quo emendationem illam in *Pollucem* derivabat *Casaubonus*? sic voluisse *Meursium* existimo. sed etsi hoc loco *Μύλωνι* non inepte reponi posse concedam, in *Athenaeo* tamen sartam tectam remanere velim lectionem vulgatam. titulus enim fabulae *Μειλανίων* petitus ab illo *Milanione*, de quo cecinit *Propertius*:

Minalion nullos fugiendo, Tulle, labores
saevitiam durae contudit *Iasidos*.

Sic editur. restituendum vero *Milanion*, ut factum video in nitidissima *Iani Broukhusii* editione. *Musaeus*: Παρθένος οὐ σὲ λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη ἥ ποτε *Μειλανίωνος* ἐρασσαμένου φύγεν εὐνήν· quam tritum vero fuerit in *Comedia* recentiori fabularum titulos a fabulis accipere, ostendere non opus esse duco. Non dissimilia, cum haec scripsissem, ad *Athenaeum* notasse *Casaubonum* animadverto.

152. καὶ τὸ σάκιον

ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ σακκίον] C. A. ἐπὶ τ. α. καὶ τὸ σακκίον (C. V. σακίον) καὶ πόδα δὲ β. ΚΥΚΗΝ.

ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ σακκίον] MS. καὶ σάκιον, ὅτ' ἂν φῆ ἐν Θ. σάκιον, ἐν etc. et scribe uno κ, alias non constabit versiculus, quem respexit et supra, credo, VII, 191. ubi MS. noster etiam σάκιον habebat:

σάκιον, ἐν οἷσπερ τὰργύριον ταμιεύεται.

Nisi tamen σάκιον ἐν ᾧπερ etc. legendum sit. Sane in hodiernis *Thesmothoriazusis* ista extare non puto. IUNG.

καὶ πόδα βαλ.] MS. plenius, καὶ πόδα δὲ βαλαντίου. Alias de hoc ποδὶ *Leopardus VII. Emend. 14. IUNG.*

ἀργυρ. δὲ Ἀντ.] Addit C. A. μαρσύπιον ὡς Ἀπόλλ. ὁ κ. μαρσίπ. τ. μ. ἀρύβαλλος ὁ Στησίχορος ἔτ ita finit caput. *KUEHN.*

Μίδωνι] Nisi legendum Τιμῶνι. *KUEHN.*

μαρσιπίῳ] MS. μαρσιππ. *SEB.*

μαρσιπίῳ] C. V. μαρσιππίῳ· ita et *Salmas. KUEHN.*

μαρσιπίῳ] MS. noster μαρσιππίῳ· ut *Seberi*, duobus ππ. ut et μοκ μαρσιππίῳν τι. *IUNG.*

ἐν τῇ Ἐνέῃ] In *Muta*, nisi scribendum ἐν Ἰερείῃ. *Casaubon. Animadv. in Athen. libr. VI. cap. 10. SEB.*

ἐν τῇ Ἐνέῃ] C. V. ἐν τῇ ἐννέα μαρσιππίῳν τι· forte ἐν τῇ Ἰερείῃ, ut *Athenaeus lib. VI. cap. 10. et ibi Casaubon. C. S. ἐν τῇ ἐννέα. KUEHN.*

ἐν τῇ Ἐνέῃ] MS. noster ἐν τῇ ἐννέα. *IUNG.*

ἐν τῇ Ἐνέῃ] *Mutam* inscripserat hanc fabulam *Antiphanes*, quod istiusmodi feminae praecipuae ibi agerentur partes. nihil igitur in hoc titulo immutari velim. quod MSS. duplici litera ν Ἐννέα prae se ferant, ne quenquam ad emendationem temerariam impellat. in ipsis etiam editis Codicibus ἐννεός et ἐνεός. *Hesych. Ἐννεοί, ἄφρωνι· nec aliter apud Moschor. περὶ σχεδῶν pag. 11. Μάρσιππος* autem et μαρσιππίον apud iunioris aetatis scriptores frequentissima sunt: *Gl. Nomicae: Μάρσιππος, σάκκος, θυλάκιον, βαλλάντιον. Codinus de Origin. Constantin. caput* inscripsit περὶ Ἐρμοῦ ἔχοντος μάρσιππον· et apud eundem inferius μαρσιπίον eadem omnino scribendi ratione, quam et hic apud *Pollucem* invenimus. plura non congeram, siquidem alii hanc rem occuparint.

ἀρυσ. δὲ ἐπὶ τοῦ * ἐπισπάστου] Legebatur prius ἐπιπάστου· sed ἐπισπάστου ad oram libri sui scripsit *Sylb.* similiterque legendum monet *Casaubon.* aut συσπάστου, quomodo clare hic MS. supra quoque V, 31. σύσπαστα βαλάντια. vid. insuper *Eustath. Odyss. fol. 39. SEB.*

ἀρυσ. δὲ ἐπὶ τοῦ * ἐπισπάστου] C. V. συστάστου, f. συσπάστου, marsupium, quod diduci contrahique potest. ita et *Salmas. e V. C. KUEHN.*

ἀρυσ. δὲ ἐπὶ τοῦ * ἐπισπάστου] MS. ἀρυσάλους δὲ ἐπὶ τοῦ συστάστου (sic bene correctum est, quum alias συστάστου literis transpositis librarius scripsisset) βαλλαντίου etc. Antea male edebatur ἐπιπάστου, adscripseratque *H. Stephanus*, ἐπισπάστου· nam *Ath.* dicit esse βαλάντιον σύσπαστον. Emenda autem hic cum nostro et *Seberi MS.* ut et *Casaubono X. Athen. 21. συσπάστου*, qui etiam *Platonem* in *Symposio* adducit, cuius

locum et mihi notaram hunc: ὁ δὲ τό τε πρόσωπον μετέστρεψε, καὶ συνέλκων πανταχόθεν τὸ δέρμα ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην, ὡσπερ τὰ σύσπαστα βαλάντια, ἐν στόμα ποιῶν, ἀπέδει κατὰ μέσσην τὴν γαστέρα, ὃ δὴ τὸν ὀμφαλὸν καλοῦσι. Habes et supra V, 51. apud *Nostrum*, ut indicavit *Seberus* noster. Et locus aptiss. extat in fragmento lib. XI. *Athenaei*, quod in *Animadversionibus* suis lib. XI. cap. 4. noster *Casaubonus* edidit, unde clarius cognoscere possis cur σύσπαστα βαλάντια vocarint ἀρβύλλους· ἀρβύλλος, ait *Dipnosophistarum* auctor, ποτήριον, κάτωθεν εὐρύτερον, ἄνω δὲ συνηγμένον, ὡς τὰ σύσπαστα βαλάντια, ἃ καὶ αὐτὰ διὰ τὴν ὁμοιότητα ἀρβύλλους τινες καλοῦσιν. IUNG.

ἀρβ. δὲ ἐπὶ τοῦ * ἐπισπάστων β. etc.] E MSS. in textu reposui συσπάστων βαλαντίου· sed tamen ne sic quidem locus integer est, nisi addideris εὔροις hoc modo: ἀρβύλλους (vel ἀρβύλλον) δὲ ἐπὶ τοῦ συσπάστων βαλαντίου εὔροις ἂν ἐν Ἀντιφ. etc. De συσπάστω βαλαντίῳ *Iungermannus* erudite. addi tamen quae possint, in promptu habeo. scilicet ipsum *Athenaei* locum de ἀρβύλλῳ in insigni illo fragmento, quod *Anim. XI. c. 4. Is. Casaubonus* in lucem protulit, prae oculis habuit *Eustathius* ad *A. τῆς Ὀδ.* quod praeteriisse videtur summum *Animadversorem*. ut autem quid sit σύσπαστων βαλαντίον liquidius intelligas, adpronam *Scholiastae Comici* verba ad *Equit.* ubi sic ἀρβύλλον exponit: πλεκτόν τι βαλλάντιον, ὅπερ ἐλκόμενον κλείεται καὶ ἀνοίγεται παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν· quae ἀπολεξεί descripsit *Suidas*. apud illum vero πλεκτόν βαλλάντιον *Portus* exposuit *plicatile marsurium*; id sane πτυκτόν βαλλάντιον Graecis diceretur, quod ipsum an non potius tam in *Suida*, quam in *Scholiaste Aristoph.* reponi debeat pro πλεκτῷ videre velim eruditiores. Praeterea σύσπαστων libroriorum vitio abesse existimo *Etymologi* loco: Ἀρβύλλος· παρὰ τὸ ἐρύειν ἐρύβαλλος, καὶ ἀρβύλλος· ἢ παρὰ τὸ ἀρύεσθαι καὶ βάλλειν. ἔστι τὸ καλούμενον βαλλάντιον καὶ μαρσίπιον. supplendum credo: ἔστι δὲ τὸ καλούμενον σύσπαστων βαλλάντιον· illud καλούμενον hanc emendationem confirmat. vide alias quae plura de ἀρβύλλῳ notavi ad VII, 166. Mox restitui Αὐτοῦ ἐρῶντι, etsi MSS. errori vulgato faveant. *Meursius* in *Attica Biblioth.* tam certam censuit illam lectionem, ut ne quidem maculae, quae editis adhaesit Codicibus, mentione facta, Ἐαντοῦ ἐρῶντα reposuerit inter fabulas *Antiphaneas*: neque video quid huic lectioni possit obstare, MSS. enim Codices vulgatis erroribus aliquando consentiunt, quamvis hoc in *Polluce* per raro sit factum, si quis tamen se MSS. aggregaret, Αὐτοῦ ἐρῶ-

τα non male φιλαυτίαν, *cui amorem*, posset interpretari inscriptionem fabulae non ineptam.

Αύτου ἔρωτι] Αύτου ἔρῳντι. *Casaub.* in *Athen.* lib. X. c. 21. SEB.

Αύτου ἔρωτι] Hoc nimirum nomen fabulae *Antiphanis*. nec aliter in MS. Sed quoniam apud *Athen.* l. X. *Antiphanes* laudatur ἐν Αύτου ἔρῳντι, aptius cum Magno *Casaubono* X. *Animadv.* 21. Αύτου ἔρῳντι, *in seipsum amante*, et hic scribamus, ut *Heautontimorumenos Menandri* et *Terentii*, item *Damoxeni Αύτὸν πενθῶν*. quae noster *Casaubonus* docet. IUNG.

τῷ Στησ. Κερβ.] Deest in MS. τῷ et male *Στησιχώρου* est. IUNG.

153.

περὶ γλωττοκομείου.] Abest titulus a C. A. KUEHN.

περὶ γλωττοκομείου.] Nullum titulum occurrere amplius in MS. sed omnia connecti, dixi iam. IUNG.

γλωττοκ. μὲν οὖν] Textus in C. A. sic incipit: γ. ἡ θήκη τ. α. KUEHN.

ἡ θήκη τῶν αὐλῶν.] Potius τῶν γλωττῶν, ut supra II, 108. et VII, 153. item *Hellad.* apud *Phot.* in *Biblioth.* fol. 868. τὸ ἀγγεῖον ὃ τὰς αὐλητικὰς ὑποδέχεται γλώττας· vide et *Phrynich.* pag. 16. inque illum notas *D. Hoesch.* et *Nunnesii*, cui segm. seq. in *Timoclis* exemplo reponendum videtur γλωττοκομον· nec scribendum aliter ante, item quod accentum spectat mox. Haec enim forma recentior. SEB.

ἡ θήκη τῶν αὐλῶν.] *H. Stephanus* hic adscripsit, γλωσσῶν τῶν αὐλῶν· quasi γλωττοκομείου θήκη potius γλωσσῶν τῶν αὐλῶν sit quam saltem αὐλῶν. Et omnino pro αὐλῶν hic γλωσσῶν legendum, aut certe addendum adfirmat *Nunnesius* Not. ad *Phrynich.* in γλωσσόκομον. Sed credo haec confundi solita, parte pro toto accepta, ut ipse supra ait IV, 71. ὁ δὲ τοὺς αὐλοὺς ἐργαζόμενος, αὐλοποιός, καὶ ἀπὸ μέρους γλωττοποιός. Alias supra II, 108. tantum de ligulis: καὶ γλωττοκομείου, ait, τὸ τὰς γλώσσας ὑποδεχόμενον ἀγγεῖον. IUNG.

σιβήνην] Vid. supra segm. 144. sed non eadem ubique huius vocis significatio. SEB.

σιβήνην] C. A. καὶ σιβύνη δὲ καὶ αὐλοὶ ὀστεῖνοι καλαμίνοιο δ. αὐλοῦς. C. V. σιβήνην. KUEHN.

σιβήνην] MS. σιβήνην· et ita ne dubita emendare. aliud σιβύνη supra segm. 144. ut dixi ibi. et antea etiam doctiss. *Nunnesius*, quem vide loco quo modo laudavi. hanc σιβήνην tibiarum vero habuisti et VII, 153. quamvis et ibi corrupte

vulgo *συβήνη*. *Hesych.* *Συβήνη, αὐλοθήκη ἢ τοξοθήκη.* Et *Suidas*: *συβήνη, ἢ δερματίνη αὐλοθήκη etc.* Ita et *Etymologicum Magnum.* IUNG.

σιβήνην] Rectissime MSS. *συβήνην*. sic enim et apud *Hesych.* *Συβήνη, αὐλοθήκη ἢ τοξοθήκη, ἢ ὁ ναυτικός χιτῶν.* Idem: *Συρβηνεύς.* *Κρατῖνος ἐν Θοράτταις, ἦτοι αὐλητής· σύρβη γὰρ ἢ αὐλοθήκη· ἢ ταραχώδης.* quandam deesse vocis expositionem patet ex *ἦτοι*, quae particula aliud quid praecessisse indicio est. sic locum explendum reor: *Συρβηνεύς, πένης etc.* pronuntiatio non dissimilis τοῦ *βηνεύς* et *πένης* fraudem excipienti librario fecit. rationem emendationis meae e *Suida* licet, *Etymologo* et *Paroemiographis* antiquis petas. porro *συρβήνη* legendum pro *σύρβη*. vel potius *συβήνη*, ut propius ad ipsam veritatem accedamus; nam vel *σύρβην* vel *συρβήνην* *tibiarum loculum* designare, haud mihi facile persuaderi patiar: *συρβηνέα* vero quicumque primus exposuit *αὐλητήν*, illius animo proculdubio fuit obversata similitudo nominis *συβήνη*. *Etymologum* autem in *Συρβηνεύς* accuratissimus *Sylburgius* scite correxit e *Suida*: *Suidam* tu velim ex altero restituas. legitur enim apud illum vitiose *Συρβήνη χορός* pro *Συρβηνέων χορός*. sed de *συβήνη* quae dixi sufficiunt. addendum ex *Hesych.* *Σαῖκτας, θύλακας, μαρσίππους, ἔνιοι αὐλοθήκας*. hunc locum ut emendandum iudicem, dixi ad segm. 64. De *γλωττοκομείῳ* vero recte *Nunnesius* observavit proprie dici τὴν τῶν γλωττῶν vel γλωττίδων *θήκη*. sed non video, quid impediatur, quo minus et ipsum *tibiarum repositorium* sic possit appellari, cum *Γλωσσόκομον*, *θήκη* simpliciter ab *Hesychio* exponatur, et posterioris aetatis scriptores quosvis *loculos* sic nominariint, ut postea monetur. notandum autem *γλωττοκομείον* de *repositorio tibiarum Atticum* censeri ab *Helladio Besantino*, qui idem tolerabile dicit, quod ea voce plerique abutantur ἐπὶ τῶν ἕτερα δεχομένων *τιθέμενοι*, sed quod et ipsam vocem invertant et corrumpant scribendo *γλωττοκόμιον*, plane ferri non posse. illa tamen scripturae ratio et apud *Hesychium* et alibi saepe reperitur. de *glossocomo* vero vel *γλωττοκομείῳ* quae collegi e veteribus, hic non proferam, ne quis de nimia notarum nostrarum mole queri possit. *Περὶ τῶν αὐλῶν τῶν ὀστεινῶν* videndus *Bartholinus* *Libello Commentario de Tibiis.*

καὶ αὐλοὺς ὀστεινοὺς.] *Aristoph.* *Ἀχαρνέσσι*

ὑμεῖς δ' ὅσοι θείβαθεν αὐληταὶ πάρα,
 τοῖς ὀστίνοις φύσητε τὸν προικτὸν κυνός.

Ubi *Scholias*: *λείπει τὸ αὐλοῖς· ὀστίνοις δὲ ἔφη, ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστῶν κατεσκευάζον τοὺς αὐλοὺς.* IUNG.

'Αριστ. ἔφη τὴν φορτείαν etc.] C. A. 'Α καὶ Καλλιμάχος καὶ τὴν φορτείαν ἀλλητική. C. V. φορβείαν ἀλλητικήν, *capistrum tibicinum*. ita legit et *Salm.* in cuius C. V. φορτίαν. KUEHN.

'Αριστ. ἔφη τὴν φορτείαν etc.] MS. φορβείαν τὴν ἀλλητικήν. Et ita certe reponendum est. nam quid est φορτείαν, ut iam, vel φορτίαν, ut antea edebatur? φορβεία vero sive φορβεία, quamvis scriptura et aliis variet modis, de fistulis notiss, ut supra IV, 70. Nescio tamen an locus alias integer. nec enim, credo, καλαμίνοὺς ἀλλοῦς φορβείαν ait *Noster* dixisse *Aristophanem*. φορβεία enim ἢ ἀλλητική στομίς, non ἀλός ipse, et sane nescio an distinctione, quae quidem non una incidit, loco mederi queatur, reposita pro τὴν particula καί· καὶ ἀλλοῦς ὄστεινοὺς, καὶ καλαμίνοὺς ἀλλοῦς' *Αριστοφάνης* ἔφη, καὶ φορβείαν τὴν ἀλλητικήν. Alii tamen hoc nobis dicent rectius. φορβείαν sane *Σφηξίν Comici* ibi extare notum est:

καὶ ἀλλητῆς γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπιχειροῶ,
ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ἠΰλησ' ἀπιοῦσιν.

IUNGERM.

'Αριστοφ. ἔφη τὴν φορτείαν] Inepta lectio; φορβείαν bene meliores MSS. quibus *Excerpta Falckenburgii* consentiunt. locum mutilum esse *Iungermannus* suspicatur; et quis non ita existimet, si legerit ut fuit ante nos? iam, uti puto, omnia sunt perspicua: καὶ ἀλλοῦς ὄστεινοὺς, καὶ καλαμίνοὺς ἀλλοῦς' *Αριστοφάνης* ἔφη, καὶ *Καλλιμάχος* τὴν φορβείαν τὴν ἀλλητικήν· in istis, quae ex *Comici* fabulis supersunt, an καλαμίνοι ἀλλοὶ reperiantur, ego quidem ignoro: nec opus est, siquidem longe plurimae *Aristophanis* fabulae perierint. sed unde, inquis, illa καὶ *Καλλιμάχος*? e *Codice Antwerpiensi*, a quo sane inutili plerumque et inepto beneficium tam excellens non expectassem. ex hoc itaque loco fragmentis *Callimachi* φορβεία ἀλλητική annumerari meretur. recte vero φορβεία ἀλλητική· nam et capistra mulorum equorumque φορβείαι. de ἀλλητικῇ φορβείᾳ notum illud *Sophoclis*: οὐ μικροῖς μὲν ἀλλίσκοις, φορβείας δ' ἄτερ, ut apud *Longinum* est, sed locupletius ex *Cicerone* leges lib. II. ad *Atticum*. videndi vero de utroquo φορβείας genere *Schottus* ad *Paroemiographos*, *Langbænius* ad *Longinum*, *Salmasius* in *Exercit. Plin.* *Schefferus* de *Re Vehiculari*, *Christianus* in *Aristophanis Vespas* et *Victorius* V. L.

καὶ κρουπέζια] καὶ abest a C. A. in ὑποδήματα desinit caput in eodem *Codice*. KUEHN.

154.

αὐτοῖσιν ἀλλοῖς etc.] MS. αὐτοῖς ἀλλ. ὁ. κ. γλωττοκομείῳ. SEB.

V v v v v 2

αὐτοῖσιν αὐλοῖς etc.] C. V. αὐτοῖς αὐλοῖς ὄρμαι κ. γλωττοκομίῳ· *f. ἐρμαῖω, cum ipsis tibiis, lucello et theca tibiarum. Salm. invenit ἐρμαῖ in V. C. ipse autem leg. ὄρμαῖ· forte ὄρμαῖ, funiculo. KUEHN.*

αὐτοῖσιν αὐλοῖς etc.] MS. noster, αὐτοῖς αὐλ. ὁ. κ. γλωττοκομίῳ· ut *Seberi* prorsus, nisi quod iste γλωττοκομίῳ habet. Et ita, credo, versiculus quidem foret integer:

αὐτοῖσιν αὐλοῖς ὄρμαι καὶ γλωττοκομίῳ.

Quasi dicas: *cum ipsis fistulis ὄρμαι et glottocomia*, hoc ultimum δυνάκως capiendo. possit tamen eodem sensu, credo, et γλωττοκομίῳ in dativo pariter pro σὺν αὐτοῖς αὐλοῖς καὶ γλωττοκομίῳ. Quid ὄρμαι hic non sat capio. supra quidem IV, 70. ὄλμοι in partibus tibiarum. verum ego nihil tento. relinquo id omne aliis, qui ob suam peritiam in re literaria id rectius conentur. Vidi autem modo *H. Iunium in Adagio, Animi scrinium servitus*, locum *Pollucis* hunc ita laudare, Αὐτοῖσιν τ' αὐλοῖς τορμαῖ καὶ γλωττοκομεῖον· et interpretari, simul cum tibiis modioli et glossocomum.

Qui tamen de sua emendatione lectorem non admonet. IUNGERM.

αὐτοῖσιν αὐλοῖς etc.] Vox versiculi postrema recto casu ante nos fuerat edita. MSS. de more sequuti sumus. Habuit eruditos homines *Lysippi* locus vexatos. ego me quoque non expedio. non incommodum, quod voluisse *Salmasius* videtur, ὄρμαῖ, venit, advolat, si modo cum lege metri posset componi. nescio quid interim de φορβείᾳ cogitabam, quam vocem rectam ὄρμαι eiecerit, totumque sic locum constituebam — ἀβροῖς Σὺν αὐλοῖς φορβείᾳ τε καὶ γλωττοκομίῳ. ἀβροῖ αὐλοῖ, tibiæ molles, ut saepius. posses etiam μεγάλοις. sed vulnus loci aut meliorum Codicum aut felicioris ingenii medelam postulat.

ἐπὶ τοῦ ἀγγείου γλωττοκομεῖον] E MS. pr. ed. ε. τ. ἀγγείου· γλωττοκομεῖον γὰρ π. SEB.

ἐπὶ τοῦ ἀγγείου γλωττοκομεῖον] Sic et MS. noster. *Nunnesio* tamen Not. ad *Phrynich. Ecl. Attic.* in γλωττοκομον videtur reponendum hic γλωττόκομον, ut et mox in verbis *Timoclis*, quemadmodum, ait, legatur nempe in altero *Apollodoro*: priscos enim γλωττοκομεῖον dixisse; γλωττόκομον vero διεφθαρμένως ὑπὸ τῶν πολλῶν dici notat *Phrynichus*. Et quidem MS. noster non variat a vulgatis, nisi quod in *Apollodori* verbis γλωττοκομον habeat sine accentu. et videtur

γλωττόκομον scribendum, ut apud *Hesychium*: Γλωσσόκομον, θήκη, σωρός (scr. σορός) ξυλίνη τῶν λειψάνων· vid. de hac voce et *H. Iunium* modo dicto *Adagio*. Et quod ait ἐπὶ τοῦ ἀγγείου, quali vero? an ἐπὶ τοῦ ἀγγ. ? id est, ἐπὶ τινος ἀγγ. IUNGERM.

βαλανεύεται.] *Balneatoris mores habet.* vid. *Hesych.* in *Βαλανεύει*. *Salmasii* C. βαλανεύεσθαι. ΚΥΗΝ.

βαλανεύεται.] *Dixerim Trochaici metri fragmen, cui pes deest vel in initio vel in fine: βαλανεύειν autem, si quid in sententiis tam brevibus conari licet, exposuero furari, furto surripere: et vasculum furto surripitur. fictum facete verbum. balnea vero furibus infesta fuisse res est nulli non nota, unde et apud Tertullianum balnearii fures. quin et id ipsum forsitan fabulae Timocleae fuerit argumentum. Non tamen inepte, credo, alter aliquis exposuerit, occluditur: βαλανεύειν ἀπὸ τοῦ βαλάνου, quod eleganti libertate et Comica ad crumenam, quae funiculo proprie constringitur, transferri posset. sed quod prius dixi magis probavero, siquidem ἀπὸ τοῦ βαλάνου βαλανούν descendat.*

Διαβάλλον] C. V. Διαβάλω· leg. Διαβούλω. *Hesych.* Διάβουλοι, διπλοῖ, δίβουλοι, *duplices*, qui hoc, quod prae se ferunt, non volunt, vel Διαβάλλοντι, in *Calumniatore*. *Salmas.* leg. — διαβάλλον μ. Ω Φ. γλ. οἱκ ὀφθαλμῶ. ΚΥΗΝ.

Διαβάλλον] In dramatis titulo variat noster MS. et pro vulgato διαβάλλον, quod certe mendosum videtur, habet Διαβάλω· an forte Διαβόλω rectum? Nihil nisi haeremus in hac pagina. IUNG.

Διαβάλλον] MSS. Διαβάλω· nihil est proclivius quam ut inde legas Διαβόλω. Διάβολος titulus fabulis non ignotus. *Nicostrati* Διάβολον adducit *Athenaeus* lib. XI. ubi de cantharo. verum enim vero vir doctissimus *Thom. Gatak. Adv. Miscell.* lib. I. cap. 9. Διαβάλλοντι periculo suo rescindi iubet; audire iuvat ipsa eruditissimi viri verba. postquam itaque ex *Donato* protulerat illum locum, de quo erudite disputavit *Kuehnius* noster ad segm. 137. haec subiicit: *Et Apollodori quidem Carystii, non Geloī fuisse autumo, (fabulam scilicet Ἐπιδικασμένην) quae et geminam forsitan inscriptionem habuerit, a puella adiudicata alteram Ἐπιδικασμένην, a parasito litem intendente alteram Διαβάλλοντα.* Apollodori Διαβάλλοντα laudat *Stobaeus* tom. II. tit. 6. ex quo *Pollucis Codicibus* medela dabitur, apud quem lib. X.

cap. 53. depravatissime editum habemus: καὶ ἐν Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου Διαβάλλων, Μίγα, ὃ Φορμίων, γλωττοκόμου οὐκ ὀφθαλμῷ· quod Rod. Gualterus interpretes reddidit: Et in Apollodori Carystii Diaballis, Magnum o Phormio, glottocomum non oculo: quae verba Oedipo aliquo aut Sphinge etiam indigent. Tu, lector, rescribe sis meo periculo: καὶ ἐν Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου Διαβάλλοντι,

— μέγα,

ὃ Φορμίων, γλωττοκόμον, οὐκ ὀφθαλμῷ.

Et in Apollodori Deserente, seu Calumniante — Magnum ecce Phormio vidulum, non lippio. Apollodori Διαβάλλοντα esse ex Stobaeo discimus, Apollodorum huius auctorem Carystium fuisse ex Polluce, ex quo et Phormionis nomen habemus, et illius quidem opinor, qui fabulae Terentianae nomen dedit. verum istae de inscriptione gemina, deque fabula hac eadem cum Terentiana, ut leves fuerint coniecturae, at de Pollucis loco isto restituendo quod attulimus, nihil quam mera coniectura aut suspicio minus. Quam nihil a nobis humani alienum est. de Ἐπιδικαζομένη et Διαβάλλοντι duplici unius eiusdemque fabulae titulo, cum qua Phormio Terentianus conveniat, quod coniecit Vir Magnus, fabulas esse meras scire potes e Kuehnio nostro ad segm. 157. sed emendatio loci Pollucei talis est, ut facile quemvis ad se pertrahat. malui tamen ego propius ad MSS. Διαβόλω· nec impedit, quod Διαβάλλοντα fabulam Apollodori laudet Stobaeus, cum eadem fabula Διαβάλλον et Διάβολος inscripta fuisse potuit, utriusque enim nominis haud diversa significatio. Praeterea vel MSS. ingratiis ὀφθαλμῷ in textu refinxī, uti et Gatakerum emendasse vides. illam lectionem metri ratio requirit: οὐκ ὀφθαλμῷ, non lippio. nihil habeo, quod huic interpretationi opponam; sensus enim integer: *perbene magnum esse vidulum istud tuum video, oculis enim non captus sum.* diffiteri tamen nolo, magis arrisisse mihi quae cogitanti super hoc loco veniebant in mentem; prae aliorum enim laboribus nostra plerumque solemus amplecti. scilicet Apollodori ᾗσιν sic interpretabar: *Magnum sane, Phormio, vidulum istud. non equidem invideo: ut Virgilius Ecl. I. Non equidem invideo: miror magis.* — Ὀφθαλμῶν eleganter Graecis invidi dicuntur, quibus ex aliorum successu et fortuna oculi dolent, ut apud Terentium est. Hesych. Ὀφθαλμιάσαι, φθονῆσαι, (sic scribendum e Suida) ἐπιβαλεῖν ὀφθαλμόν· posterius saepissime solet attribui τοῖς βασικάνοις, βάσκανον ὀφθαλμόν ἔχειν, ἐπιβάλλειν· de altera significatioue monuit et Sui-

das. Ὀφθαλμιῶσαι (ὀφθαλμιάσαι f.) φθονῆσαι ἢ ἐπιθυμητικῶς σχεῖν ἢ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν· οἱ δὲ πολλοὶ ὀφθαλμιῶντες ἐπὶ τοῖς χρήμασι παντοδαπὰς ἐπινοίας εἶχον περὶ αὐτοῦ. Est et apud Polybium rariori significatione ὀφθαλμιῶν περὶ τι, summo alicuius rei desiderio duci, ut oculi quasi pruriant ex conspectu. locus est Histor. lib. I. πάλας περὶ τὸ κάλλος καὶ τὴν λοιπὴν εὐδαιμονίαν τῆς πόλεως ὀφθαλμιῶντες· possit et hic invidendi notio locum habere. sed alius haec sunt loci. [Ὀφθαλμιῶν restituit etiam Canterus ad libri sui oram. Ex Addendis.]

μ. ὦ Φ. γλωττοκόμον, οὐκ ὀφθαλμιῶ.] Gloss. Philox. γλωττόκομον, Lucullum, cistellam, pro loculum. tum pro οὐκ ὀφθαλμιῶ, vellem οὐκ ὀφθαλμιῶ, non lippio. KUEHN.

μ. ὦ Φ. γλωττοκόμον, οὐκ ὀφθαλμιῶ.] Versum ultimum non capio, nec aliter, ut dixi, in MS. est. Credo nec H. Junium Adagio, Animi scrinium servitus, coepisse. nam mutilate citat, omissis istis οὐκ ὀφθαλμιῶ, nec interpretatur, nisi quod tibiae lingularum receptaculo esse ait, quum tamen Pollux haec de alio vase adferre videatur. Nescio an forte ὀφθαλμιῶ suspicari debeamus:

— μέγα

ὦ Φορμίον γλωττόκομον, οὐκ ὀφθαλμιῶ.

Sed nihil dixi. IUNG.

155.

περὶ γαλεάγρας, etc.] Titulus abest a C. A. KUEHN.

γαλεάγρα] C. A. leg. βαλεάγρα, male. nec habuit Codex Salm. KUEHN.

γαλεάγρα] MS. γαλέαγρα. IUNG.

ἐν τοῖς ἀπογραφ.] Non comparet in C. A. C. V. ἐπιγραφόμενοις, in orationibus quae inscribuntur, Demosthenes contra Aristogitonem. Interpres nihil hic egit. KUEHN.

ἐν τοῖς ἀπογραφ.] MS. ἐν τοῖς ἐπιγραφόμενοις· et sic scribendum puto, scil. λόγοις· in orationibus Demosthenis, quae inscribuntur contra Aristogitonem, earum enim duae habentur. Eas tamen me percurrentem ea vocula fugit, quae forte se offeret alii. IUNG.

ἐν τοῖς ἀπογραφ. etc.] Reduxi MSS. lectionem ἐν τοῖς ἐπιγραφ. Ideo vero dixisse Auctorem nostrum ἐν τοῖς ἐπιγραφόμενοις Δημοσθένους πρὸς Ἀριστογιτόνα iudico, quod genuinas esse Demosthenis illas orationes non putaret, qua de re monuit etiam Libanius in utriusque orationis argumento.

etsi vero utrasque studiose pellegerim, γαλιάραν tamen me non invenisse profiteor. *Gloss.* Γαλιάρρα, *Cavea*, *Viverrarium*, *Muscellarium*, *Muscipula*. pro *muscellarium* lege *mustellarium*; alluditur enim ad originem vocis. aliam ex *Polybio* notionem tradit *Suidas*.

μνάγρα.] Sequitur in C. A. ἦν εἶπεν ὁ Ἀριστοφάνης εἶποι. ἀνδίτην ὄντα καὶ Καλλιμαχος τὸ μέντοι ἀνιστάμενον etc. ΚΥΡΗΝ.

Φοινίσσαις] *Phoenissas Aristophanis et Athenaeus* laudat, ut indicavit *Casaub.* III. *Athen.* 12. IUNG.

ἐν δὲ Πλ. εἰπὼν, etc.] MS. ἐν δὲ Πλούτῳ εἶπον, τ. pessime depravatus locus hactenus, quem quis corrumpere amplius conatus est et in MS. ad vulgatum, ni fallor, modum. εἶπος sive εἶπὸς idem quod ἵπος sive ἰπὸς et putem vetustam scripturam retinendam cum MS. *Hesychius*: Εἶπος, παγὶς καὶ πᾶν βᾶρος. scribe itaque: ἐν δὲ Πλούτῳ εἶπὸν (sive ἰπὸν) τὴν μνάγραν καλεῖ. Locus *Comici* quis sit, mehercle tamen nescio, et offerebat se quidem ille:

ὁ δ' ἰπνὸς ἡμῖν ἑξαπίνης ἐλεφάντινος,

putabamque forte legendum ὁ δ' ἰπὸς ἡμ. Sed alteram lectionem et *Scholiastes* retinet. IUNG.

ἐν δὲ Πλ. εἰπὼν] Textum e MSS. emendavi εἶπὸν τὴν μνάγραν καλεῖ. sic et *Salmas*. Instituerunt autem vocem illam in *Pluto* quaerere viri eruditi, neque, si ipsis credas, fefellit eos opinio; nam primus *Jungermannus* noster, ne non in *Aristophanis Pluto* vocabulum id extaret, ἰπνὸς mutare sustinuit in ἰπὸς vel εἶπὸς v. 816. huic succenturiatur vir ingenio et eruditione praestantissimus *Rich. Bentleyus* ad *Fragn. Callim.* 255. cuius adpendam tibi verba sequenti nota. sed, me iudice, plures erunt qui vulgatam *Aristophanis* lectionem anteferent eruditorum hominum coniecturis etiamsi speciosissimis, utpote cui faveat ipsa rerum sequela, et tamen hoc improbato ne sic quidem nos sollicitos esse oportet de fide *Pollucis*, cum *Plutus* primus extiterit et secundus, quorum alterum aetatis longae texit oblivio, alter etiamnum extat. in illa itaque, quae periit, fabula *Pluto* quidni potuerit ἰπὸς vel εἶπὸς reperiri?

156.

* εἶπὸν τε ἀνάκτητε, etc.] MS. nihil variat in hoc *Callimachi* loco ab editis libris. *Etymolog.* Ἀνδίκτης, εἶδος παγίδος. Ἀνδίκτην τε μάλ' εἰδὸτα μακρὸν ἀλέσθαι — παρὰ τὸ δίκτειν τὸ βάλλειν. Inde igitur et mox leg. ἀνδίκτην ὄντα. ΣΕΒ.

* εἰπὸν τε ἀνάκτητε, etc.] C. V. εἶπον· leg. ἵπον. verba *Callimachi* ita refert: ἀνάκτητις μᾶλλον εἰδὸτα μακρὸν ἀλέσθαι ὡς καὶ τὸν ἀνδίκηνοντα· leg. τὸν ἀνδίκην ὄντα εἶδος μνάγρας· vid. *Hesych.* est versus hexameter *Callimachi*, qui sic legendus: Ἴπὸν τ' ἀνδίκην τε μάλ' εἰδὸτα μακρὸν ἀλέσθαι· vid. *Hesych.* in ἀνδίκητος et ἀνδίκη· hactenus C. V. et nota illi ascripta: ἵπος et ἀνδίκητος aviculae sunt, quae muscas venantur. Vid. *Hesych.* in ἵπας. *Salm.* eadem habet, nisi quod ἀλέσθαι legit cum interpretatione, vitare aut evitare, quod non intelligo. ΚΥΡΗΝ.

* εἰπὸν τε ἀνάκτητε, etc.] MS. εἰπὸν τε ἀνάκτητε, μᾶλλον εἶδ. μ. ἀλέσθαι· ὡς καὶ τὸν ἀνδίκηνοντα, ε. μ. Partim ex *Etymologico Magno* haec restituit *Seberus* noster. *Cl. Salmasius* ὁ πάνυ in *Fragmentis Callimachi*, quae ante aliquot annos studiosissime collegit, auctoremque emendavit, ita se emendasse nobis indicavit: ἵπον τ' ἀνδίκην τε. Iam itaque horum doctiss. virorum ope et nostri MS. adminiculo totum locum ita scribo: καὶ Καλλ. δὲ ἔφη,

εἰπὸν τ' ἀνδίκην τε μάλ' εἰδὸτα μακρὸν ἀλέσθαι.

Ὡς καὶ τὸν ἀνδίκην ὄντα εἶδος μ. Ita enim ista a *Polluce* subiecta scribenda sunt. IUNG.

* εἰπὸν τε ἀνάκτητε, μ. ε. μ. ἀλλ' ὡς τὸν ἀνδίκηνοντα etc.] Non multo melius huius loci fatum fuit in MSS. Codicibus ac in vulgatis libris; utrobique enim corruptissima leguntur, nisi quod in MSS. posteriora recte, si commoda distinctione separantur, ὡς καὶ τὸν ἀνδίκην ὄντα, quam quoque lectionem in *Falckenburgianis Excerptis* reperio. bene vero factum, quod eruditi viri egregio conatu ad loci restitutionem sint aggressi. *Salmasius* primam inter hos laudem meretur, cuius etiam hoc de loco verba e *Comment. ad Consecr. Templ. in Agr. Herodis* adiciere non erit inutile. agit ibi vir summus de affinitate τῶν ι et ει, fuerat enim in isto lapide scriptum πέλωνα δῆμον, et post alia multa haec refert: Sic εἶπος pro ἵπος, et εἰπωτήριον pro ἵπωτήριον. *Gloss.* praelum, εἰπωτήριον ληνού. vulgo habetur in *Vet. Gloss.* Praenum, εἰπωτήριον λινοῦ. εἰπωτήριον dixit pro ἵπωτήριον, pressorium scilicet, nam ἵπουν est premere etc. Hinc εἶπος pro ἵπὸς est mustricula in illo versu *Callimachi* apud *Poll.* lib. X. cap. 34. Εἰπὸν τ' ἀνδίκην τε μάλ' εἰδὸτα μακρὸν ἀλέσθαι· εἶπος enim et ἀνδίκητος genera muscipularum. corruptissime vulgo versus ille legitur in editionibus *Pollucis*. *Hesychius*: Εἶπος, παγίς, καὶ πᾶν βῆρος. *Gloss. Vet.* Εἰπωσις, ἢ σφίγγις, Pressus: pro ἵπωσις.

Hactenus eximie *Salmasius*, qui callide videtur reticuisse fontem emendationis suae *Etymologum Magnum*. Alter est *Rich. Bentleyus* ad *Callim. Fragm.* 253. cuius omnia, quae ibi tradidit, describere non poenitebit, siquidem haec *Pollucea* egregia luce perfundant: *Μνάγρα. Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι· ἐν δὲ Πλούτῳ εἰπὼν, τὴν μνάγραν καλεῖ. καὶ Καλλιμάχος δὲ ἔφη, Εἶπον τ' ἀνδίκτην τε μάλ' εἰδότεα μακρὸν ἀλέσθαι, ὡς καὶ τὸν ἀνδίκτην ἄντα εἶδος μνάγρας.* Qui quidem locus, in vulgatis codicibus mendosissimus, recte ita emendatus est a viris eruditis fide *Etymologici Magni. Ἀνδίκτης*, inquit ille, *εἶδος παγίδος. Ἀνδίκτην τε μάλ' εἰδότεα μακρὸν ἀλέσθαι.* Sed praeterea est aliud mendum in eo loco *Pollucis* nondum animadversum. Legendum enim: *Ἐν δὲ Πλούτῳ εἶπον τὴν μνάγραν καλεῖ. Aristophanes in Pluto muscipulam vocat εἶπον.* Et ita sane Codex MS. qui fuit *Isaaci Vossii*. Frustra tamen quaeres id vocabulum in ea fabula *Aristophanis*. Nimirum iam per saecula aliquot vox ea inde exulavit, nunc tandem mea opera ad sedem pristinam reditura. Extat locus pag. 41.

ὁ δ' ἵπνός ἡμῖν ἔξαπίνης ἑλεφάντινος.

Legendum inquam ὁ δ' ἵπος cum auctoritate *Pollucis*, tum ipsius sententiae causa, quae hoc pacto plus salis *Comici*, et plus ridiculi in se habet. Τὸ ἵπνός tamen agnoscunt *Scholias* et *Suidas* v. Ἴπνός, qui exponunt *μαγειρεῖον*. Sed hoc parum refert. Nam et in eadem fabula alia lectio mendosa a *Scholias* illo ceu vera agnoscitur. pag. 20.

ἀσπάζομαι δ' ὅτιν' προθύμως ἤκετε,

καὶ συντεταγμένως κοῦ καταβεβλακευμένως.

συντεταγμένως, ait ille, *καθωπλισμένως μετὰ τάξεως.* Atqui illud *συντεταγμένως* in metri leges peccare liquido apparet. Legendum

καὶ συντεταμένως, κοῦ καταβεβλακευμένως.

Haec vir ille eruditissimus. de mutatione vero τοῦ ἵπνου in ἵπον superius quid mihi videatur exposui. rem ipsam porro paucis expediam: ἵπός vel εἶπός omne genus instrumenti vocatur, quo aliquid premitur, constringitur et aggravatur. vidimus eam ob causam εἶπον *Hesychium* exposuisse πᾶν βάρους· quin et apud *Hippocratem* ἵπός usurpatum legisse memini de *compressione*. corrupte scribitur in *Galenii Glossis*: Ἴπός, ἢ πόσις ἐν Μοχλικῶ· scribendum enim vel πίσις, quae vox apud *Dioscoridem* et in *Gloss.* πίσις, *pressus*, vel πίλησις. Hinc significatione strictiori ἵπός *pressorium*. vid. *Polluc.* VII, 41. et me ad segm. 155. in torcularibus etiam lo-

cum habent εἶπος et εἰπωτήριον· tandem παγίδα *Etymologus*, *Suidas*, nec non diversis in locis *Eustathius* exponunt, *Pollux* μνάγραν. sed paululum aliter et melius profecto *Hesychius*: Ἰπὸς (ita legendum enim) τὸ ἐμπύπτον τοῖς μουσὶ ξύλον· itaque proprie ἰπὸς lignum illud, quod subruto πατραλίῳ murem opprimeret. unde denique tota μνάγρα hoc nomine fuit dicta. Aliud muscipulae genus fuit ἀνδίκτης, quod satis ex *Callimacho* patet, qui εἶπον et ἀνδίκτην alias inepte coniungeret. omnes *Grammatici* vocem exponunt εἶδος παγίδος vel μνάγρας· solus *Hesychius*: Τὸ ἀναριπτόμενον τῆς μνάγρας ξύλον· in quibus alludit ad originem ἀπὸ τοῦ ἀνδίκειν, quod est ἀναρῶπιεν. *Aeolicam* esse vocem tam eius forma quam ipsa nominis ratio commonstrat. verbum enim est *Aeolicum* δίκειν, nec minus illa forma ἀνδίκτης pro ἀναδίκτης. qualia vero fuerit haec muscipula, ex obscuris *Callimachi* *Hesychii*que locis colligere difficile est. *Callimachus* utique longe prosiluisse refert, μάλ' εἰδὸτα μακρὸν ἀλέσθαι· an itaque quoddam lignum, quod soluto quo colligatum erat vinculo murem secure inambulantiem reiiceret et necaret? sic quidem videtur, nam et hodiernum istiusmodi muscipularum genus in usu. sed erit, qui operae pretium non ducat in istis morari: quin pergimus itaque cum *Polluce*, qui iam τῶν μυαγοῶν partes recensere instituit, primum est σκανδάληθρον, quod quid sit videamus; tum de *Pollucis* dispiciendum est loco. meminit *Aristophanes* *Acharn.* Κάτ' ἀνεκλύσας ἔρωτᾷ, σκανδάληθρὸ ἰστάς ἐπῶν Ἄνδρα Τιθωνόν — adscribam quae ad rem nostram *Scholias*tes habet ceteris praetermissis: καὶ ἡ μὲν λέξις πεποιήται, ἰνquit, παρὰ τὰ πέτευρα τῶν παγίδων, ἀπὸ τοῦ σκάζοντα συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν. ἄλλως. σκανδάληθρα λέγεται τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξύλα, εἰς ἃ ἐρείδει, ὕπερ Ἀρχίλοχος λέγει ῥόπτρον· ἐνταῦθα οὖν λέγει ἐρείσματα λόγων καὶ βία. *Suidas*: Σκανδάληθρα, τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξύλα, ἀπὸ τοῦ σκάζοντα συμπίπτειν, καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν· τὰ πέτευρα τῶν παγίδων, ἃ Ἀρχίλοχος ῥόπτρα ἐκάλεσεν. videntur *Suidam* non omnia de verbo descripsisse ex *Scholias*te *Aristoph.* propter corruptelam loci, cui priusquam opera detur, praemittenda sunt *Etymologi* verba: Σκανδάληθρον, τὸ πέταυρον τῶν παγίδων, ἀπὸ τοῦ σκάζόμενον συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν· ἔστι δὲ τὸ ἐν τῇ παγίδι καμπύλον ξύλον, ᾧ ἐρείδεται· Ἀρίσταρχος δὲ ῥόπτρον ἔφη, οἷον· Ῥόπτρον ἐρείδόμενον· hinc per se patet, scribendum esse apud *Aristophanis* *Commentatorem*: σκανδάληθρον λέγεται τὸ ἐν τῇ παγίδι ἐπικαμπὲς ξύλον, εἰς ὃ ἐρείδει (sc. ἡ παγίς) ὕπερ etc. sed ne videatur

Graeculus ille ingratus, egregium *Etymologo* beneficium non deteriori compensat. quis enim *Aristarchus* ille? pro quo *Archilochum* esse reponendum ex *Aristophanis Scholiaste* non obscure liquet. Ex his autem patet *σκανδάληθρον* fuisse asserculam in duas quidem divisam partes, sed apte coniunctam, cui ἡ παγίς vel *μνάγρα* innitebatur, quaeque ad levissimum animalculi motum corrueret. id ipsum et *παττάλιον* esse dictum hic satis innuit *Pollux*, quanquam VII, 114. utrumque distinguat: ἐργάζοιτο δ' ἂν ὁ τέκτων μνάγρας, ὡν τὸ ἰστάμενόν τε καὶ σχαζόμενον, παττάλιον, τὸ δὲ τῆ σπαρτίνῃ προσηρητημένον, σκανδάληθρον καλεῖται· sed hoc nunc quidem curae mihi non erit. De *παττάλιῳ* vero et *σκανδαλήθρῳ* cum ita, ut dixi, se res habeat, qui *Pollucis* verba stare possint equidem non video, cum nihil in illis tale contineatur. levi mutatione locum refecero: τὸ μὲν τοι ὑφιστάμενον ταῖς μνάγρας· assercula muscipulis supposita. μνάγραν enim saepius τὸν ἰπὸν dici nescio an monere sit operae pretium. ῥόπτρον idem ac *σκανδάληθρον*. dictis accedat *Hesychius*: Ῥόπτρον, τὸ ἀποκαταπίπτον τῆς παγίδος, καὶ συλλαμβάνον· quod ipsisimum est *Pollucis* *σκανδάληθρον* τῆ σπαρτίνῃ προσηρητημένον. *Eustathius* plus una vice ῥόπτρον exponit *παγην*.

παττάλιον] Vid. supra VII, 114. SEB.

παττάλιον] C. V. πλαττάλιον. KUEHN.

σκανδάληθρον κ.] C. V. ὁ σκανδ. τὸ δὲ σπαρτίον etc.

KUEHN.

πάιταλος] C. A. πάιταλον. KUEHN.

πάιταλος] MS. mendose puto, *πάιταλον*, etc. Adducit haec *Turnebus* XXIV. *Advers.* 11. ubi ait *Pollucem* in muscipula funiculum, quo tenetur tenus, *σπαρτίον* et *μήρινθον* vocare, *paxillum* *σκανδάληθρον*. IUNG.

Ἀνδρομέδιαν] MS. Ἀνδρομέδαν. SEB.

Ἀνδρομέδιαν] MSS*ti* Ἀνδρομέδαν. *Salmas.* Ἀνδρόμητον *apud Hesychium* vide quid sit. KUEHN.

Ἀνδρομέδιαν] MS. τὴν δὲ Ἀνδρομέδαν *Kr.* Et, quum etiam *Seberi* Codex ita habet, id potius sequar. IUNG.

Ἀνδρομέδιαν] Verissima MSS. lectio *Ἀνδρομέδαν*, cuius ratio Commentatoribus eruditis latuisse videtur: paucis aperiam. *Cratini* fabula *Σεριφίαι* nomen habet ab incolis insulae *Seriphi*, quae *Cycladum* erat una. bene igitur *apud Pollucem* nostrum ἐν *Σεριφίοις*· ubicunque enim *Σεριφίοις* legitur, substituendos existimo *Σεριφίαις*, siquidem ita tituli ratio et origo ferat. *Seriphios* autem et *Seriphum* insulam

hac fabula tetigisse *Cratinum*, liquet ex isto versiculo apud *Hephaestionem* pag. 51.

χαίρετε πάντες θεοὶ πολὺβώτων ποτιῶν Σέριφον.

παρὰ δὲ *Κρατίνου*, inquit ille *Grammaticus*, ἐν *Σεριφίοις* emenda sis *Σεριφίοις* et in ipsa χρήσει non male, me iudice, reposueris, πολυβώτων, ποτιῶν Σέριφον. Quae cum sic satis sint clara, ad rem prorsus diversam animus est convertendus. *Perseus* abscisso *Medusae* capite in *Aethiopiam* devenit, *Andromedam*que *Cephei* regis filiam saxo alligatam et expositam crudelitati marinae belluae vidit. hanc enim tanquam hostiam piacularem *Ammonis* oraculum et *Nereides* iratae poposcerant, quod iis omnibus forma se praecellere iactasset uxor *Cephei Cassiopeia*. ictus amore *Perseus* nuptias *Andromedae*, si illam a vinculis, occiso cete, liberasset, paciscitur. Deum itaque ope, praecipue vero *Minervae*, *Andromedam* solvit. at cum *Phineus*, cui prius desponsa fuerat *Andromeda*, insidias ei faceret, hunc cum eius sociis ostentato *Medusae* capite in saxa mutavit. tandem cum in *Seriphum* ad *Polydectem* rediisset, matrem cum *Dictye* vidit ad aras confugisse propter iniurias *Polydectae*: ad regem igitur admissus, hunc convocatosque eius purpuratos protenso *Medusae* capite lapides fecit. Plures fabulae meminerunt; ego vero breviter ex *Apollodoro Biblioth.* lib. II. proposui. adde sis *Scholiastem Apollonii Rhodii* ad libr. IV. et *Hyg. Fab.* 64. Nunc autem nemo non animadvertit, uti censeo, quae sit *Andromeda*, quam *δελιάστραν* vocaverit *Cratinus*, haud dubie *Persei*, qui in eius inciderat amorem, et qua ratione *Andromedae Persei*que potuerit fieri mentio in *Seriphiis*. Monet autem *Noster Nicophontem* dixisse *δελιάστρον*. ita nimirum et apud *Suidam*: *Δελιάστρα*, παγίδες apud *Hesychium* tamen, ut rectissime viri docti emendant, *Δελιάστραι*, παγίδες. prius et in *Anthologia* legi.

ἐν τοῖς *Σεριφίοις*] Abest ἐν *Σεριφίοις* a C. A. KUEHN.

δελιάστραν] C. V. *σελιάστραν*. KUEHN.

ἐν Ἀφρ. γοναῖς] *Nicophon* ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς laudatur quoque apud *Scholiast. Aristoph.* ad Ὀρμιθας, non longe ab initio, et iterum ad idem drama de σκυταλίῳ *Laconum*. IUNGERM.

δελιάστρα εἶρ.] E MS. pro *δελιάστραν*, quod iam ante. Nimirum *Cratinus* in genere foeminino, *Nicoph.* vero in neutro id nomen usurpavit. SEB.

δελιάστρα εἶρ.] C. A. ante *δελιάστρα* εἶ. omittit ἐν Ἀφρ. γοναῖς. KUEHN.

δελιάστρα εἶρ.] MS. noster, ut *Seberi*, δελιάστρα εἶρηκε· πέτευρον δέ, οὐ. Et primum quidem pro vulgato δελιάστραν *Seberus* noster recte reposuit. Alterum quod attinet, tam πέταυρον invenitur de *gallinario* quam πέτευρον. IUNG.

πέταυρον δέ] MS. πέτευρον, nimirum quasi πέτευδον, παρὰ τὸ τὰ πετεινά ἐν αὐτῷ εὐθεῖν. vid. *Lexicon Doricum Aem. Porti et Iul. Caesar. Bulengeri* lib. I. de Theatro cap. 31. SEBER.

πέταυρον δέ] C. V. πέτευρον δέ, οὐ τὰς ἐνοικιδίας etc. ΚΥΕΗΝ.

πέταυρον] E Codicibus exaratis scripsimus in textu πέτευρον· nec aliter habent Excerpta *Falckenburgiana*. superius appellasse Grammaticos vidimus πέτευρον bacillum istum seu paxillum, qui sustentabat muscipulam, ex utriusque scilicet, tam huius quam illius, qui in murum erat depactus similitudine. sed in *Etymologo* legebatur πέταυρον· sic et apud *Suidam*, cuius origo nugacissima ad hunc rhombum facit. πέταυρον scilicet quasi πέτευδον, παρὰ τὸ εὐθεῖν ἐν αὐτῷ πετεινά· an igitur in illo potius scribas πέτευρα, quia et πέτευδα? *Hesych.* Πέτευρον, σανὶς, ἐφ' ἧς αἱ ὄρνεις κοιμῶνται. et apud eundem: Πέταυρον. εἶδος παγίδος· nec non Πέταυρα, τίγνα· tigna scilicet appellant Romani bacillos istius modi, quibus aves vel gallinae insident. sic et *Suidas*: Πέταβρα, τίγνα. quae scriptura ad recentiorum Graecorum pronunciationem est conformata, ut αὐρος, ἄβρος, λαῦρος, λάβρος, Εὐρος pro Ἐβρος apud *Schol. Theocr.* ad *Eid.* 7. aliaque plurima. his adde *Scaligerum* ad *Festum* voce *Petauristae*. Tum MSS. sequutus in textu dedi τὰς ἐνοικιδίας. Paulo post erat in vulgatis λεγέσθω.

τοὺς ἐνοικιδίους ὄρν.] C. A. τὰς ἐν οἶ. ΚΥΕΗΝ.

τοὺς ἐνοικιδίους ὄρν.] MS. τὰς ἐνοικιδίας ὄρνιθας. Utrumque credo rectum. Sic κατοικιδίως ὄρνεις apud *Longum* meum initio lib. III. *Poemenic.* IUNG.

Ἀριστ. λ.] Abest a C. A. ΚΥΕΗΝ.

καὶ * κρεμάστραν] E MS. pro κρεμάγραν, quod μαγειρικὸν ἐργαλεῖον supra VII, 25. pro κρεμάστρα autem apud *Aristoph.* κρεμάθρα legitur *Nub.* fol. 71. et 105. SEB.

καὶ * κρεμάστραν] C. A. legit καὶ κρεμάγραν ἔ. τ. v. *Salm.* C. κρεμάγραν. ΚΥΕΗΝ.

καὶ * κρεμάστραν] κρεμάστραν et noster MS. habet, quamvis apud *Aristoph.* ἐν *Νεφέλαις* legatur κρεμάθρα, sicut et *Seberus* indicavit: Φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐ πὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ· nec aliter *Suidas* et *Scholiastes* ibi agnoscunt. IUNG.

157.

λεγέσθω] C. A. λέγεσθαι. C. V. λεγέσθωσαν δ. δ. etc.
ΚΥΕΗΝ.

λεγέσθω] MS. λεγέσθωσαν, δοκοί etc. IUNG.

στρωτήρες] *Glossae Veter.* Στρωτήρ, ἡ λεπτή δοκός, *asserculus*. στρωτήρες, *asseres*, *asserculi*. vid. *Suid.* in στρωτήρ ex *Harpocr.* ΚΥΕΗΝ.

καλυμμάτια.] C. A. καλύμματι. leg. *divisa voce*, κάλυμμα τι. explicat quid sint στρωτήρες, nempe κάλυμμα τι, *tegumentum quoddam maioris trabis*. caetera absunt usque ad καλυπτήρες. ad στρωτήρες etiam refero haec verba: καὶ μετὰ κεράμου καλυπτήρες. ergo integra descriptio στρωτήρων esset, καλυμμάτια, leg. κάλυμμα τι καὶ μετὰ κ. κ. sunt *asseres* vel *asserculi*, latten *Germanice*, qui una cum tegulis domum contegunt. ἐν τοῖς *Δημοπράτοις* pertinet ad sequens *Κορινθιουργεῖς ἰκρωτήρες*, ita enim MSSti, *Corinthii operis tigilla*. sunt et καλυμμάτια certa species tegendis domibus. vid. cap. 45. *Salm.* legit καλυπτήρες *Κορινθιουργεῖς*. in V. C. scriptum *Κορινθιουργοῖς*, quod confirmat nostram lectionem. ΚΥΕΗΝ.

Δημοπράταις, καλ. κορινθιουργοί.] Scribe, ut in MS. *Δημοπράτοις, καλυπτήρες κορινθιουργεῖς*. Emendaverat ita iam et optimus noster *Salmasius*, cuius certissimis coniecturis non nunc primum MS. noster secundas agit. *Aliud*, ait ille, *est κορινθιουργός, aliud κορινθιουργῆς*· *κορινθιουργῆς opus dicitur, κορινθιουργός operarius*. Et sunt apud ipsum *Pollucem* supra alicubi aliquoties exempla. Nos tantum addamus quae ex aliis, et quidem de multis pauca noster *Salmasius* nobiscum communicabat. *Apollonius Rhodius κωνιώ* (apud *Steph.* editur *κωνιωῶ*) *δευτέρω*,

κορινθιουργῆς ἔστι κίωνων σχῆμα.

Is versus apud Stephanum meum legitur, in quo hodie perperam vulgatur κορινθιουργεῖς. Aelianus: λέγεται μὲν οὖν τοῦ Γρύλλου τὴν μὲν ἀσπίδα Ἀργολικὴν, τὸν δὲ θώρακα Ἀττικὸν, τὸ δὲ κράνος Βοιωτιουργῆς. Aristophani Εἰρήνη, Ναξιουργῆς κένθαρος, et Ανκιουργῆ, pocula quaedam appellata, quia in Lycia fiebant. Crinias ἐν Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ κλίνην Μελησιουργῆ et τράπεζαν Πηγιουργῆ vocat. IUNG.

Δημοπράταις] Vulgatissimum hoc vitium secure iam praeterire possumus. mox erat in editis: *καλυπτήρες, κορινθιουργοί*. egregie MSS. *καλυπτήρες κορινθιουργεῖς, opere Corinthio facti*, cuius formam et elegantiam multis *Vitru-*

vius describit; aut a *Corinthiis artificibus* saltim. istius autem generis, quale *κορινθιοργής* est, plurimae sunt voces. quasdam collegit *Salmasius* in *Iungermanni* nota. similia hic addere, spero, non ingratum erit. et primo loco quidem ipsum illud *κορινθιοργής* est apud *Callixenum* de *Alexandria*, *κίωνων κεφαλαὶ Κορινθιοργεῖς*. Vid. eruditiss. *Perizon.* ad *Aelian.* V. H. III, 24. ubi et alia vocis istius exempla reperies. *γάλαι λυκουργεῖς Demosth.* Orat. adversus *Timotheum*. sic enim ibi editur. *Wolfius* interpretatus est *phialas Lycii operis*, quod si verum, legendum esset *λυκιουργεῖς*, et forsitan ita scribi unus et alter velit. sed nescio quid de Lyco non ignobili artifice, cuius meminerit *Plinius*, memoriae succurrit; et tum quidem *λυκουργής*, qua ratione in *Luciani Lexiphane* dictum *τρουήλης Μεντορουργής*. sed recte *Λυκιουργής*: commodum enim succurrit *Athenaei* locus XI. c. 11. ubi de phialis istis scribit, ad eumque videndus *Magnus Casaubonus*. *κάνθαρον Ναξιουργῆ* *Suidas* habet et *Athenaeus*. *Anacreon καρικουργεῖς ὄχανον*. sed haec sufficiunt.

ἀκτῆρια δὲ etc.] C. V. *ἀκτῆριδα δὲ τ. β. Salm. ἀκτῆριαν δὲ etc.*

ἀκτῆρια δὲ etc.] MS. *ἀκτῆριδα δὲ τὴν βακτ.* quod pro vulgato *ἀκτῆριον* omnino reponendum videtur. IUNG.

ἀκτῆρια] Vel ipsa constructionis forma *ἀκτῆριδα* MSS. lectionem probaverit, meminit huius loci obiter *Palmerius* ad *Hesych.* in *Ἀκτεροί*. In sequentibus editam lectionem ex *Iungermanni* mente castigavi, qui de *στήριγγι* affatim egit. utrumque *Plutarchi* locum tetigit et *Lipsius* de *Cruce* c. IV. Ante nos ita legebatur: *καλεῖ δὲ οὕτω καὶ τὸν ρ. τ. ἄρμ. τὸ τ. ἄμ. ἄν. ξ. ὄ. ἄξ. ἦ. ὁ στήριγμα κ. Α. Κνημίαν* et apud *Hesychium* reperio, etsi paululum diversa significatione.

Ἀχαιοῖς] MS. *Ἀχαιῖος*. SEB.

Ἀχαιοῖς] C. A. *Ἀχαιῖος*. KUEHN.

Ἀχαιοῖς] MS. *Ἀχαιῖος* (ut et *Seberi* habet). *Achaei* nomen cum hoc dramate et apud *Hesych.* restituendum puto in *ἐκολλόπωσε*: ubi male *Ἀχαιοὶ Ἴριον*, quum legendum sit, *Ἀχαιῖος Ἴριδι*. IUNG.

καλεῖ δὲ οὕτω καὶ τὸν ρ. τοῦ ἄρμ.] Leg. *καὶ τὸ τὸν ρ. τ. ἄ. ἦ τῆς ἄμ. ἄν. ξ. Casaub.* de *Sat. Poësi* lib. I. pag. 185. SEBERUS.

Currus temonem, prominens scil. lign.] Lignum, quod temonem currus sustinet. SEB.

καλεῖ δὲ οὕτω καὶ τὸν ρ. τοῦ ἄρμ.] C. A. *ὡσπερ καὶ τὸν ὄμμόν τοῦ ἄρματος, ὅταν ἄξενκτος ἦ, ὁ στ. κ. λ. ὡσπερ καὶ τὴν*

κνημην, κνημίαν. C. V. καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ τὸν ὄνυμον τοῦ ἄρματος τῆ (leg. ἦ) τῆς ἁ. ἀνέχον ξ. ὅταν ἄξενκτος ὁ στήριγγα καλεῖ Λυσίας. KUEHN.

καλεῖ δὲ οὕτω καὶ τὸν ῥ. τοῦ ἄρμ.] Quae sequuntur in iis *Casaubonus* noster lib. I. de *Sat.* c. 5. emendat: καὶ τὸ τὸν ῥ. τ. ἁ. ἦ τῆς ἁμ. MS. noster adhuc magis iuvat habens καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ τὸν· et μοχ ἄρμ. τῆ τῆς ἁμ. ἀνέχων, corruptius. tum ὄν' ἄν et ὁ στήριγγα. Cuius ope iam, et nostri *Casauboni*, locum totum ita restituendum credo: καλεῖται δὲ οὕτω καὶ τὸ τὸν ὄνυμον τοῦ ἄρματος ἢ τῆς ἀμάξης ἀνέχον ξύλον, ὅταν ἄξενκτος ἦ, ὁ στήριγγα καλεῖ Λυσίας. Quae ἀκτηρὶς dicatur, eam στήριγγα vocasse *Lysiam* ait. optime. videtur et *Hesychius* firmare: Στήριγγες, ἐρείσματα· οἱ δὲ τὸ δίκρον, ὅπερ ὑποτιθέασι τῷ τῆς ἀμάξης ζυγῷ· οἱ δὲ βάκτρον. Nec igitur illo *Plutarchi Probl. Rom.* (ubi quaerit, cur damnatos furti vel alius servilis delicti, φουρκίφερας vocent) loco: ὁ γὰρ οἰκότριβος ἰδίον καταγνούς τινα μοχθηρίαν, ἐκέλευε διπλοῦν ξύλον, ὃ ταῖς ἀμάξαις ὑφιστάσιν, ὑράμενον, διὰ τῆς συνοικίας ἢ τῆς γειτνιασεως διεξιλεῖν etc. τὸ δὲ ξύλον ἡμεῖς μὲν στήριγγα, Ῥωμαῖοι δὲ φούρκαν ὀνομάζουσι· id mutandum temere in στήριγμα, ut iussit ibi in suis *Notis Xylander*, hoc *Pollucis* loco vulgato potissimum nixus, idemque visum fere fuit et *H. Stephano* in *Thesaur.* Sed probam voculam, quam MS. *Pollux* et *Hesychius* firmant, eiiciendi causa non erat. Nec nimis abibat, si ductus literarum spectes, *Petavii* liber, qui eo loco *Plutarchi* exhibet στήρηκα. Inde potius et in altero loco *Plutarchi*, qui in *Coriolano* est, ubi quoque ξύλον ἀμάξης, ᾧ τὸν ὄνυμον ὑπερείδουσιν, de eadem servili poena: ὁ γὰρ, ait, οἱ Ἕλληνες ὑποστάτην καὶ στήριγμα, τοῦτο Ῥωμαῖοι φούρκαν ὀνομάζουσι, legendum videatur στήριγγα· quamvis nec alterum loco temere movere velim. IUNG.

κνημίαν] κνημίαν etiam MS. supra VII, 115. aliter. SEBERUS.

κνημίαν] Supra VII, 115. ex *Lysia* citat κνημίδα in hac signif. *H. Stephanus* hic. Sed ibi in MS. nostro ea deerant. IUNGERM.

158.

περὶ το. λογ.] Nullus apparet titulus in C. A. nec in *Salmasiano* Codice. KUEHN.

λογιστηρίαν] Meminit huius loci *Rhodigin.* VII. *Antiq. Lect.* 6. IUNG.

λογιστηρίαν] Mensam calculatoriam Graeci proprie solebant ἀβάκιον appellare, ut docet *Ammonius* in Ἀβαξ. *Po-*

lybius Hist. lib. V. αἱ ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψῆφοι. "Ἐτι δὲ καὶ elegantius MSS. quam ἔτι καὶ. De τάρπη alibi dicam, ut et de γυργάθῳ· postea καὶ θώκους prorsus inepte. restitui MSS. lectionem tam in ipso *Polluce*, quam in *Aristophanis* χρήσει· θωμός est *acervus* apud *Aeschylum*. Athenienses in reticulis instrumenta litis secum tulisse ex hoc *Aristophanis* et aliis aliorum locis patet. itaque prorsus eleganter: *litium et quae ad has pertinent instrumentorum plena reticula, atque psephismatum acervus*. Athenienses autem tanquam *litium* rerumque forensium studiosissimos in Comoediis agitato esse nemo nescit. saepius igitur ab *Aristophanis* Interprete legimus observatum: πρὸς τὸ τῶν Ἀθηναίων φιλόδικον ἀποτείνει.

πίλιον] Abest *πίλιον* a C. A. et C. *Salm.* ΚΥΕΗΝ.

πίλιον] In MS. deest *πίλιον*. pro *πίλον* vero MS. oxytone *πὶλόν* habet, ut et supra VII, 171. ut et apud *Hesychium*: Πίλος, κοχλῖος. Sed pro *πίλιον* malim par oxytone *πὶλόν* scribere. IUNG.

ἢ ἔστι πλ. ἐκ λόγων.] C. V. πλέγμα ἐκ λόγων· ἔτι δὲ καὶ γύργ. etc. ἔτι καὶ abest a C. A. et C. *Salm.* ΚΥΕΗΝ.

ἢ ἔστι πλ. ἐκ λόγων.] MS. ἦ (sed recte emendatum in ἦ) ἔστιν πλέγμα ἐκ λόγων. Postea plenius: ἔτι δὲ καὶ γ. IUNGERM.

καὶ θώκους] MS. θῶμον, seq. autem versu θωμός, quo cum accentu ea vox etiam alibi extat. SEB.

καὶ θώκους] C. A. θώκον ὡς Ἀριστοφάνησ ἦ μ. etc. C. V. leg. θωμόν et mox θωμός. *Hesych.* θωμός, σωρός σταχύων ἢ κορμός. *Salm.* C. θῶμον· qui et recte legit, Εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος, et ante eum *Casaubonus* in *Athenaeum* lib. I. c. 4. ΚΥΕΗΝ.

καὶ θώκους] MS. καὶ θωμόν (et ad oram: ἄλλως θῶκος) Ἀριστ. etc. μὴ δικῶν· et in *Aristophanis* χρήσει iterum θωμός. Et cur non restituamus vetustam lectionem, quam et MS. *Seberi* agnoscit, utroque versu? Scribe itaque: καὶ θωμόν, Ἀριστοφ. ἐν Διπν. εἰπ. ἦ (sive εἰ) μὴ δικῶν τε γύργαθος, ψηφισμάτων τε θωμός. Istud μὴ δικῶν eleganter sic *Salmasius* nos scribere iussit, nec aliter video etiam proferre *Magnum Casaubonum* in *Addendis ad Animadversiones* suas in *Athen.* ad locum prorsus similem huic nostro etiam apud *Athen.* lib. I. *Dipnos*. non longe ab initio: τὸν βίον φησὶν εὐσταθεῖς, οὐκ ἐγχειρογαστορες, γυργάθους ψηφισμάτων γέροντες, Ἀριστοφάνησ· ubi Interpres turpiter hallucinatus est, ut et ibi I. *Anim.* 5. et ad *Theophr.* *Charact.* περὶ δεισιδαιμ. idem Ma-

gnus Casaubonus adnotavit. Ceterum ad istum locum credo *Nostrum* et supra VII, 176. respexisse. JUNG.

περὶ οἰκιδίων] Leg. οἰκίδων etc. C. A. titulum non habet, nec *Salm.* KUEHN.

καὶ οἰκ. ὀρνίθιον] C. A. οἰκίσκον ὁ οἰκ. π. περιδοκορο-
γεῖον ὡς Ἐπερίδης· interiecta absunt. C. V. Καὶ οἰκίσκον δὲ
ὄρ. *Salm.* C. καὶ οἰκίσκος δὲ ὀρνίθιον. KUEHN.

καὶ οἰκ. ὀρνίθιον] MS. καὶ οἰκίσκον δὲ ὀρνίθ. JUNG.

καὶ οἰκ.] Reduxi MSS. lectionem, καὶ οἰκίσκον δὲ, quae
potior videbatur. de οἰκίσκῳ vero illam apud Atticos valui-
sse significationem, quam *Pollux* noster adnotat, elegantio-
rum scriptorum plura loca probant. inter alios *Eustathius*,
seu cum quibusdam *Eumathium* appellare mavis, libr. IV.
de *Ismenias* et *Ismenes Amor.* pag. 118. ὁ δὲ οἰκίσκος γέρεται
στρουθῶν· et paucis interiectis: στρουθοῦς τοὺς ἐν οἰκίσκοις
ἠδὲ μελιζομένους. *Hesych.* Οἰκίσκος, ὁ τῶν ὀρνίθων· et equi-
dem in hanc rem rectissime adferri puto *Demosthenis* ex
Orat. pro Ctesiph. locum: πέρας μὲν γὰρ ἅπαντι ἀνθρώποις
ἔστι τοῦ βίου ὁ θάνατος, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας
τηρῇ· praeter *Ulpianum* sic intellexit *Didymus*, qui inter
veteres Criticos excellit. non itaque iure merito doctissi-
mum Grammaticum hoc nomine culpari ab *Harpocrate*
iudico, qui ipse malit exponere μικρῶ τιμι οἶκῳ· vide, sis,
Harpocrat. in Οἰκίσκῳ, et eruditiss. *Maussacum* ad hunc
locum, quem tamen ex hisce nostris sensum *Harpocrate*
non percepisse animadvertes, siquidem in loci *Demostheni*
expositione hunc *Ulpiano* consensisse existimet, quod sane
a vero est alienum. Ad illa vero summi Oratoris aurea verba
non tantum *Gregor. Thaumaturgus*, ut *Maussacus* adnotavit,
sed et in *Vitis Soph.* lib. II. *Philostratus* allusit, ne alios
etiam memorem. Ut autem haec *Pollucea* luce perfundan-
tur, apposuisse iuvat *Harpocr.* ista: ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀτικοὶ
τὸ ὑπ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον οἰκίσκον. Ἀριστοφάνης
Πελαργοῖς, Μειγαλένης Αὔραις· quae pleraque verbo tenus
descripsit *Suidas*, nisi quod apud eum ὀρνίθων τροφεῖον,
et *Photius*, ut coniiicio ex Auctorum, qui ab eo citantur,
Indice, ubi *Πελαργοὶ Aristophanis* e voce Οἰκίσκος proferun-
tur. sed ipsum me locum *Aristophanis*, in quem *Pollux* oculo
coniecit, quod ad οἰκίσκον ὀρνίθιον certe, reperisse me
puto apud *Eustathium* ad *A. Ὀδ.* Ἐκ δὲ τοῦ οἴκου καὶ οἰκί-
σκος παρὰ Ἀριστοφάνει, περιδοκορογεῖον, οἶον· — τί δὲ τὸν
ὀρνίθειον οἰκίσκον φέρεις; quae itaque simul verba *Pollucis*

beneficio petita scimus ex *Aristophanis* Ὀλκιάσι· non enim in istis *Comici* fabulis, quae extant, legisse me memini. sed apud *Eustathium* ὀρνίθιος, apud *Nostrum* vero ὀρνίθιος οἰκίσκος, quod nescio an moneri sit opus, In Codice *Falckenburgiano* scriptum fuisse videtur περδίκιον.

Ἐπερίδου] MS. Ἐπερίδου. IUNG.

ἐκπηδήσαντες] MS. ἐκδήσαντες. SEB.

ἐκπηδήσαντες] Pro ἐκπηδήσαντες MS. noster, ut *Seberi*, ἐκδήσαντες habet. IUNG.

ἐκπηδήσαντες] Equidem in hoc me loco haesisse non diffiteor, non quod difficilis intellectu sit, sed propter MSS. varietatem. sensus enim ex eorum lectione haud incommodus elici potest: *religantes ex perdicum caveis*, ut quem vel quodcunque aliud caveis istius modi alligasse nescio qui dicantur. sic et *C. Salm.* mihi tamen vulgata lectio mire lenocinatur, ut itaque neminem indignari velim, si quidem in hac retinenda scriptura animo meo sim obsequutus, quanquam alias MSS. vestigiis diligentissime insistam. scilicet condiderant se quidam in *περδικοτροφείοις*, unde, cum occasio rebus agendis commoda affulgeret, quam celerrime prosiluerunt. aliis tamen idem ius, quod mihi arrogavi, facile concedam.

καὶ χοιροτ. etc.] C. A. χοιροτ. Φρύνιχος τὸ δὲ αὐτὸ καὶ χοιροκόμειον, omissis ceteris usque ad γουμαία. KUEHN.

ὡς Εὐπολις, etc.] MS. noster τρέφ. ὡς ἐν Πουστρίαις Φρύνιχος, omissis Εὐπολις καί. IUNG.

τὸ δ' αὐτὸ] MS. τὸ δέ. IUNG.

Λυσιστράτη] Verba *Comici* ea fabula paulo a fine longius:

καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἰδὶ πρόσβεις ἔλκοντες
ὑπήνας
χωροῦσιν, ὥσπερ χοιροκομείον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοι-
τες.

Sed et alibi apud eundem *Comicum* reperio, ut *Σαχηίν*

Φ. τουτὶ τί ἐστι; Οἶν. χοιροκομείον ἐστίας. IUNG.

160.

γουμαία] C. A. γουμαία δὲ etc. C. V. γουμέα etc. quod affert et *Salm.* KUEHN.

γουμαία] Pro γουμαία MS. γουμέα habet. *Phrynichus* quoque ita *Eclog. Attic.* γουτή· καὶ τοῦτο τῶν παραπεποιημένων· τὸ γὰρ τοιοῦτον ἅπαν γουμέαν συμβέβηκε καλεῖσθαι.

ubi *Nunnesius* notat apud *Hesychium* esse *γουμνίαν*, et *Phavorin.* *γουμναίαν*, mavultque *γουμαίαν*, ut apud *Poll.* et *Suid.* sit. Sed apud *Hesych.* est *γυμναία* ex serie tamen incipientium a *γου* patet apud eum scribendum *γουμαία*, vel *γουμέα*. Scilicet utrumque dici notavit et *Magnus Casaub.* VII. *Athen.* 11. IUNG.

γουμαία] Profecta fuit haec lectio ab illis, qui MSS. scripturam falsam esse iudicarunt. sed et recte *γουμέα* dicitur, ut ab eruditis viris monitum; non difficulter itaque illam scripturae rationem in textum admisi. rarior autem vocis, quam hic adnotat *Pollux*, est significatio; sed et in *Suida*: *Γουμαία*, ἡ σκαιοθήκη. Hunc autem *Onomastico-graphi* locum prae oculis habuit *Petavius* ad *Themistii Βασανιστήν*, ubi virum eruditum de *γουμαία*, quo vocabulo *Themistius* ibi utitur, notantem vide. me quoque ad *Polluc.* VII, 196. quo in loco non infelici coniectura, ut existimo, pro *συρμαιοπώλαις* reddidi *γουμαιοπώλας*, adire potes, ubi tamen illa de notione ago, qua vilioris pretii mercem *γουμαία* designat. De *χοιροκομείῳ* videndus et *Suidas*, qui nec *Aristophanis* praeteriit locum.

καὶ θύλ. καὶ ἀσκοθ.] C. A. θύλ. ἀσκοθ. ὡς Ἀριστοφάνης, ἀσκοπήρα· κέστρα σφύρας τ. εἰ. σ. ἀλλὰ μὴν κ. σ. delet καὶ ἀσκοθ. C. *Salm.* KUEHN.

ἐν ταῖς Ὠραῖς] MS. ἐν ταῖς Ὠραῖς Ἀριστοφάνους· καὶ κ. SEBERUS.

ἐν ταῖς Ὠραῖς] C. V. Ὠραῖς Ἀριστοφάνης. KUEHN.

ἐν ταῖς Ὠραῖς] MS. ἐν ταῖς Ὠραῖς Ἀριστοφάνης· auctius. sed hoc pacto melius Ἀριστοφάνους scribas cum *Seberi* nostri MS. IUNG.

ἐν ταῖς Ὠραῖς] Fabulam eam esse *Aristophanis* nemo humanior nescit. alibi argumentum eius explicui. hanc igitur ob causam haud male me facturum existimavi, si adderem e MSS. ἐν ταῖς Ὠραῖς Ἀριστοφάνους. ἀσκοθύλακος *Ephiphanium* aliquando legenti occurrit.

καὶ κέστρα δὲ σφύρας] *Rhodiginus* XXVII. *Ant. Lect.* 4. pro *stimulo sive stilo* interpretatur. Sed inepte. Certe *σφύραν* exponit et *Hesychius* inter alia hoc κέστρα. pro *malleo* potius accipiendum etiam *Noster* infra docebit denuo *segm.* 185. nam *οἰκοδόμοις*, vel *τέκτοσιν καὶ λατύποις*, stimuli usus non est, ni fallor, sed *σφύρας*, quam etiam supra *Pollux* iis attribuebat. IUNG.

ἐν Αἰγί] ἐν Αἰγί. vid. *Casaub.* in *Athen.* libr. VII. cap. 4. SEB.

ἐν Αἰγί] Corrige ἐν Αἰγεῖ, ut ex *Casaubono* nostro *Seberus* monuit. Profert autem ipsam χρῆσιν *Sophoclis Casaubonus* VII. *Athenaeus* 4. ita: Κέστρα σιδηρᾶ πλεῦρα καὶ κατὰ ῥάχιν ἤλαυνε παίων. MS. a vulgatis non variat. Quid si,

κέστρα σιδηρᾶ πλευρὰ, καὶ κατὰ τὴν ῥάχιν ἤλαυνε παίων —. IUNG.

κέστρα σιδηρᾶ] κέστρα σιδηρᾶ scriberem. vid. *Hesychius* in κέστρα. *Salmas.* κέστραν σιδηρᾶν, et modo Αἰγεῖ. ΚΥΕΗΝ.

κέστρα σιδηρᾶ etc.] Primo loco monendus lector est Αἰγεῖ restituisse nos pro Αἰγί· nunquam enim *Sophocles* fabulam ediderat, cui titulus esset Αἴξ· hanc autem scripturam tam certam existimavit *Meursius*, ut in *Sophocle* suo simpliciter ne facta quidem vitii in vulgatis editionibus mentione, Αἰγεῖ scribere non vereatur. num autem recte censuerint *Casaubonus* et *Meursius* ex *Stephani* non bene constituto loco plenum fabulae titulum esse Αἰγία ἐκλυόμενον, alibi disseram. Summi vero Tragici locum priusquam aggrediamur, de κέστρα ponenda sunt *Hesychii* verba: Κέστρα, ἀμυντήριον ὄπλον, σφύρα. Idem: Κεστρίαι, σιδηραί· quod ad posteriora, scribenda duco Κέστρα σιδηρᾶ, quae produxerit *Hesychius* ex hoc eodem *Sophoclis* loco. sed eorum quidem, ut plurimum aliorum, interpretatio est amissa. aliter tamen si quis hoc de loco sentiat, non intercedam, quo minus suo iudicio fruatur. κέστρα vero malleus est, ut bene *Iungermannus*: nec tamen inepte, credo, *Rhodiginus* stimulum dixit. utrumque enim verum. sed in his tempus non teram. In *Sophoclis* autem ῥήσει veram me lectionem restituisse opinor: ἀλόησαι πλεῖον. in *Falckenburgianis* Excerptis profecto ἠλοῖσαι vel ἠλοιῖσαι πλεῖον adnotatum est, unde facili negotio illa, quam dedi, scriptura conficitur. *Iungermanno* vitii quiddam in hoc loco suboluisse videtur, dum in omnes eum partes versat, nec a vulgata lectione MSS. dissentire ait. sed quam illud ἀλόησαι commodum sit, probandum restat. Ἀλοῦν apud Graecos verberare dicitur. proprie quidem frumentum ἀλοῦνται, flagellis seu τριβόλοις teritur, unde in *Philoxeni Gl. Tero*, ἀλοῦν· et *Etymol.* Ἀλοῦν, τύπτειν, βάλλειν· καὶ τὸ θρυπέειν ἐπὶ τῆς ἄλοι σίτου, ubi vides utramque significationem adnotatam. *Hesych.* Ἀλοιᾶ (ita scribendum) τύπτει, Ἀστικῶς, ἀφ' οὗ καὶ ὁ πατριούπιης καὶ μητρούπιης πατραλοῖας καὶ μητραλοῖας λέγει. malleum λέγονται· sic et apud *Etymologum*: scilicet per ἐπέκθετον τοῦ ἰῶτα factum ex ἀλοῦν ἀλοιῶν

observante *Eustathio*. Idem *Hesych.* Ἄλλοᾶ, τύπτει· et Ἄλοῶν, πλανῶν καὶ τύπτων. Addendus *Suidas* in Ἄλοιῶν, ubi adfertur ex Auctore nescio quo: ὁ δὲ ῥοπάλω ἀλοιῶν. *Aelianus*: οἱ μὲν τινὲς πυγμαῖς, οἱ δὲ κορύναις, οἱ δὲ λίθοις, οἱ δὲ, ὃ τὲ ποτὲ παρῆπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον ἀλοῶντες, αὐτῶν ἀπορῥαγῆναι τὴν ψυχὴν ἠνάγκασαν· et apud *Iosephum* ὑπ' ἐλέφαντος ἀλοῦσθαι, id est, καιπατεῖσθαι, συντριβεσθαι. vides tamen illius incerti auctoris et *Aeliani* χοήσις a *Sophoclis*, ut restituimus, loquendi formula parum differre. ab hoc ἀλοᾶν verbum, quod compositum vocant, descendit καταλοᾶν, quod reddidimus e MSS. *Polluci* nostro VIII, 76. πληγαῖς ἔκοψε, κατηλόησε· ibi *Iungermannum* adi. elegans in *Diogene Laërtio* locus VI, 42. in philosophi cognominis vita: τῇ ἐξῆς πυκτικὸς λαβῶν ἰμάντας καὶ καταλόησας αὐτὸν etc. *Μειδίαν* scilicet. neque scio an ullibi alia notione accipi debeat. nescio itaque, quid impulerit eruditissimos viros *Wolffium* et *Xylandrum*, ut vocem hanc *trucidare* vertent, ille quidem in *Aeschinis* περὶ Παραπρ. ὅτε αὐτῶν τοὺς ὀμήρους λαβόντες οἱ Φωκεῖς κατηλόησαν· quem sane locum melius cepit *Iungermannus* ad *Poll.* VIII, 76. hic vero apud *Plut.* de *Virtut. Mulier.* cap. περὶ Φωκίδων· οἱ δὲ πενήκοντα καὶ διακοσίους ἐκείνων ὀμήρους κατηλόησαν· ubi duplicem eruditiss. *Interpres* errat errorem, primo quod κατηλόησαν exponat *trucidaverunt*, cum melius, credo, dixisset, *verberibus contuderunt*: altero loco, quod ἐκείνων intelligat Phocensium, cum ad Thessalos referenda sit illa vox, uti constat ex *Aeschinis* allato loco, qui quidem eandem tangit historiam. Ultima cura debetur *Hesychio*, apud quem ita reperio, Κατηλόκισται, κατατέτριπται. non equidem ignoro ἀλοκίζειν esse ἀροτριᾶν, unde καταλοκίζειν· sed an hoc recte exponi possit κατατριβεῖν addubito. quid itaque? scribi velim: κατηλόηται, cui emendationi momentum facit *Suidas*: Κατηλομένη, συντριμμένη. Ex his affatim constare potest de genuina notione τοῦ ἀλοᾶν· de saevissima scilicet et gravissima verberatione intelligitur, qui significatus apprimè loco *Sophocleo* convenit. contra ea velim eruditi perpendant an satis recte dici possit ἐλαύνειν κέστρα σιδηρᾶ πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν, quam hoc haud ita velim urgere. Pristino me nitore hactenus restituisse locum arbitror; alii metrum reficiant, quod nescio an satis bene se habeat, si sic constituas:

— κέστρα σιδηρᾶ

πλευρὰ, καὶ κατὰ ῥάχιν ἀλόησαι πλεῖον.

Iambos mallei, quos ipsos unius voculae πλεῖον iactura, vel

potius in eius locum supposita vulgata lectione, ita confeceris:

κίστρα σιδηρᾶ πλευρὰ καὶ κατὰ τὴν ῥάχιν
παιῶν ἀλοιῆσαι —.

Sed, ut dixi, aliis ista cura sit commissa. porro, nec id enim praetereundum duco, pro καὶ κατὰ scribi praeferam κατὰ: scimus illam corruptelam non raro accidisse: κατὰ pro at-que, adeo, itidem, eleganter ponitur. *Hesych.* Κυρτῖς, ὄρνιθοτροφεῖον quod pertinet ad κυρτὴν, quae mox sequitur.

καὶ κύρτη σιδηρᾶ etc.] Pro κύρτη *Hesych.* Κυρτῖς, ὄρνιθοτροφεῖον. convenit cum corbe Latinorum. *Herodotus* in *Clio*: ἔλαβον ἂν σφείας ὡς ἐν κύρτη, cepissent eos, quasi in cavea, vel passa, proverbialiter. KUEHN.

καὶ κύρτη σιδηρᾶ etc.] Ubi itaque mentem habuere viri doctiss. qui *Pollucem* aiunt velle κύρτην significare vas argenteum forma caveae? nihil hic de argento, sed de ferro. *Herodoti* locus qui sit, quem *Pollux* innuat, nescio. mihi quidem hic in promptu est *Clione*, cap. 191. κατακληῖσαντες γὰρ ἂν πάσας τὰς ἐς τὸν ποταμὸν πυλίδας ἐχούσας, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὰς αἰμασιὰς ἀναβάντες τὰς παρὰ τὰ χεῖλα τοῦ ποταμοῦ ἐληλαμένας, ἔλαβον ἂν σφείας ὡς ἐν κύρτη. IUNG.

Θράτταις, ἐς καλιὸν ἐν τύχοι] MS. ἦν τύχη κ. SEB.

Θράτταις, ἐς καλιὸν ἐν τύχοι] C. A. non habet Θράτταις, qui verba *Cratini* ita exhibet: ἐς τὸν καλιὸν ἦν τύχοι καθέργνυται. C. V. ἐς τὸν κ. ἦν τύχη, καθέργν. in caveam, si ita res ferat, compingitur. *Salmas. Cod. Vetus*: εἰς τὸν καλιὸν ἢ τύχη καθέργνυται. KUEHN.

Θράτταις, ἐς καλιὸν ἐν τύχοι] MS. ἐστὸν καλιὸν ἦν τύχη καθέργνυται. *Seberi* MS. quoque ἦν habet. Et sic itaque versiculus constet: ἐς τὸν καλιὸν, ἦν τύχη, καθέργνυται. Ultimimum verbum sive καθέργνυται, quod ab *Hesychio* συγκλείεται exponitur, sive καθέργνυται scribas, rectum est. habes enim apud eundem: Ἐργνύει, κρύπτει, κατακλείει. IUNG.

Θράτταις] *Comici* ῥῆσιν e MSS. emendavi, sed et *Salmasiani* Codicis lectio non temere repudianda videtur. De καλιόις vero sic in *Hesychio* legitur: Καλιός, τὸ δεσμοπήριον, καὶ ξύλον ᾧ ἰδέοντο· καὶ οἱ μικροὶ οἴκοι καλιοὶ καὶ καλίδια. Idem: Καλιοὶ, τὰ εὐτελῆ οἰκήματα· eaque notione est apud *Macarium*. *Eupolidis* *Autolycus* a filio *Mercurii* *Autolyco* nomen accepit; de quo sic *Polyaenus*: δεῦτερος δὲ τὸ ἀνατηλὸν ἐξήλωσεν *Αὐτόλυκος* ὁ Ἐρμοῦ, κλέπτων· quod ipsum postea *Homeri* auctoritate confirmat. Ἐκαστος in fine χροῖος

e MSS. adiectum, eademque vox et in Excerptis *Falckenburgianis* extitit.

161.

ὡς ἐν Ἐλπίδι Ἐπίχ. etc.] C. A. ὡς Ἐπίχαρμος τὸν τοῦ γ. κ.
KUEHN.

ὡς ἐν Ἐλπίδι Ἐπίχ. etc.] De *Epicharmi* fabula *Casaub.*
IV. *Athen.* VI. IUNG.

ἔχων.] MS. ἔχων ἕκαστος· σάγμ. SEB.

ἔχων] Sic post καλιόν C. A. καὶ Εὐπολις οἰκοῦσι δ. ἐνθάδε
τρισὶ καλιδίοις οἱ. ἕ. ἕκαστος. ita et C. V. quoad ultimum ἕκα-
στος, et *Salm.* C. KUEHN.

ἔχων.] MS. auctius, ἔχων ἕκαστος. σ. quod et in *Seberi.*
Sic itaque iam concipe *Eupolideia* ista:

οἰκοῦσι δ' ἐνθάδ' ἐν τρισὶν καλιδίοις

οἴκημ' ἔχων ἕκαστος. —. IUNG.

ἐν τῷ πέμπτῳ Φ.] C. A. ἐν τῇ πέμπτῃ Φ. σακκοπήραν δέ.

KUEHN.

ἐν τῷ πέμπτῳ Φ.] MS. ἐν τῇ ε Φιλιππικῶν etc. Inserit
haec suis *Antiquis Rhodiginus* lib. XXI. cap. 14. qui saltem
interpretatur in quinto *Philippicorum*. vellem addidisset, cu-
iusnam ea. Sed mehercle in illis *Antiquis* plus ostentationis,
dum ea potius, quae veteres tradidere, exscribit saepe cela-
tis auctoribus, quam explicet, quod eruditionis videtur esse,
quamvis diligentiae eius tamen nil detractum velim. sane si
haec e *Philippicis Demosthenis*, alio ordine eas veteribus
fuisse laudatas quam hodie extent, diu est quod nos docuit
eruditiss. *Schottus* in illius magni Oratoris Graeciae Vita.
IUNGEM.

σακκ. δὲ ὡς εἶθισθαι etc.] *Salm.* C. V. σακκοπόρας δὲ ὡς
ἦθιστα τοῖς ἰδιώταις. pro εἶθισθαι leg. εἶθισται. KUEHN.

σακκ. δὲ ὡς εἶθισθαι etc.] MS. ὡς ἦθισται τοῖς ἰδιώταις λ.
Hinc pro vulgato εἶθισθαι, rectius scribas εἶθισται· nam istud
certe non rectum est, nisi hoc modo εἶθισθαι, qui tamen hic
non necessarius. IUNG.

σακκοπήραν] Meminit τῆς σακκοπήρας non uno in loco *Pol-
lux*, quod *Index* docebit. mox εἶθισται restitui ex MSS. auctori-
tate. De *Apollodoris* pluribus in locis a nobis est dictum. in
Carystii loco placuit MSS. lectio ἐμβalόντες, quam in textum
reduxi. ὦ πονηρὲ σὺ *Comicum* est et elegans, quo saepius *Co-
micos* imitatus utitur *Lucianus*. De σίφνι, cuius in Atticis
hymnis, qui et a *Proclo* ad *Timaeum* laudantur, est mentio,
disseruit eruditissimus *Meursius Att. Lect.* lib. IV. ibique *He-
sychium* plenius etiam ac *Iungermannus* emaculavit.

Ἀπολλ. Καρ.] MS. τοῦ Καρ. SEB.

Ἀπολλ. Καρ.] MS. noster, ut *Seberi*, particula plenius:

Ἀπολλ. τοῦ Καρυστ. IUNG.

Ἀμφιαράω] Ἀμφιαράω abest a C. A. KUEHN.

ἐμβαλόντος, etc.] Leg. ἐμβαλόντες e MS. pr. ed. ἐμβαλῶν δέ. SEB.

ἐμβαλόντος, etc.] C. A. ἐμβάλλοντες etc. versus illos restituerem hunc in modum:

ἐμβαλόντες, ὧ̄ πονηρῆ, σὲ εἰς σακκοπήραν,
αὐτῶν ἐπιθήσουσι πού̄ ἐφ' ὑποζύγιων.

*Improbe, conicietes te in sacroperam
suis superimponent alicubi iumentis.*

Salm. ἐμβалоῦ τε, id est, iniice. KUEHN.

ἐμβαλόντος, etc.] Et noster MS. ἐμβαλόντες, quod e suo recte Amicus noster restituendum admonet. IUNG.

σακκοπήραν] MS. σακοπήραν. Istud tamen pro versu aptius videtur. IUNG.

ἐπιθ. πού̄ ἐφ' ὑποζύγιον.] E MS. pr. edit. ἱπποζ. SEB.

ἐπιθ. πού̄ ἐφ' ὑποζύγιον.] MS. ἐπιθήσουσι πού̄. Videntur vero *Apollodori Carystii* versiculi ita concipiendi:

— ἐμβαλόντες, ὧ̄ πονηρῆ σὺ,
εἰς σακκοπήραν αὐτὸν ἐπιθήσουσι πού̄
ἐφ' ὑποζύγιον —. IUNG.

162.

σίφνιν] Sic et MS. *Hesychius* σίφνον habet: Σίφνον, τὴν γῆν Ἀθηναῖοι, καὶ ἡ Δημήτηρ, καὶ σιπύα. Posset tamen et apud ipsum forte legi σίφνιν· sequitur enim in serie σίφνιος apud ipsum. IUNG.

σιπύαν] C. A. σιπύην. KUEHN.

ἐν γράμμασι] Eademne fabula, quae *Γραφεῖς Athenaeo* lib. IX, fol. 395.? SEB.

ἐν γράμμασι] C. A. omittit ἐν γράμμ. εἰ. C. V. leg. ἐν Γρανσί· *Athenaeus* in singulari Γραῦς inscriptum laudat *Pherecratis* drama. *Salm.* legendum censet Γράφειν. eius V. C. ἐν Γρανσία. *Meursius Notis* in *Musicos*, ἐν Γραφεῦσι. KUEHN.

ἐν γράμμασι] Non iniuria haerent hic viri docti. noster MS. ἐν Γρανσί· quod nomen reponendum censeo. *Anus* itaque fuerint *Pherecratei* dramatis titulus. IUNG.

ἐν γράμμασι] Egregie MSS. Γρανσί, quam *Pherecratis* fabulam in aliis etiam Auctoribus, *Athenaeo* et *Suida*, diligentissimus *Meursius* ostendit. eiusdem vero *Comici* fabula *Γραφεῖς*, quam non sine magna veritatis specie hic iudicaverat reponendam idem ille *Meursius* in *Att. Biblioth.* et sine MSS. fuisset,

nemo doctissimi viri ingeniosam emendationem in dubium vocasset. sed praeter quamcunque coniecturam MSS. nobis lectio placet, quam adeo reduxi. de Γραφεῦσι restituendis et *Seberum* cogitasse vides. At *Salmanius* quidem e suo Codice margini adscripsit Γρανσία· an itaque legendum Γρανσί α, id est, προτέραις, ut statuamus alteram etiam huius fabulae fuisse editionem seu eodem seu alio nomine inscriptam? sed hac in re mihi non liquet. de ἀοριτήρι superius segm. 159. observavi quaedam; ita vero *Pherecrates* τὸν ζωστήρα dixerat, quae notio rarior est et inusitatior.

ἡ δὲ κανσία, etc.] In *Glossis* κανσία, infula. *Suidas* de *pileo* Macedonico ex quodam *Epigrammate* Graeco:

κανσίη, ἢ τὸ πάροιθε Μακηδόσιν εὐκολον ὄπλον,
καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ.

Causia, quae *Macetum* sedit bene vertice quondam,
et *galea* in bello et frigore tegmen erit. KUEHN.

ἡ δὲ κανσία, etc.] De *Causia* vid. *Brissonium* lib. I. de *Reg. Pers. et Bayf.* de *Re Vest.* cap. 11. IUNG.

ἡ δὲ κανσία] Aberrans librarii manus in Codice *Falckenburgiano* pro κανσία dedit τρανσία· sed rectissime κανσία, quod capit is apud Macedonas fuisse tegumentum nemo nescit. *Eustath.* ad B. Ἰλ. κανσία ἦν κάλυμμα κεφαλῆς Μακεδονικὸν ἐκ πῖλου, ὡς τιάρα, σκέπουσά τε ἀπὸ καύσωνος, καὶ ὡς εἰς περικεφαλαίαν συντελοῦσά τι· de duplici hoc huius tegumenti usu videndus et *Etymologus*. sed et alter *Eustathii* locus haud praetereundus ad *Odyss. A.* κανσία κατὰ τὸν Πανσανίαν πῖλος ἦν πλατύς, ὃν οἱ Μακεδονικοὶ, φησὶ, βασιλεῖς ἐφόρουσαν λευκὸν αὐτῷ διάδημα περιειλοῦντες· hinc, me iudice, non inepte collegis priori loco scribendum esse ἡ πῖλος. Grammaticorum enim nemo κανσίαν ἐκ πῖλου esse dixit, cum plerique omnes πῖλον tamen exposuerint. ex interpretatione vero *Pausaniae* lucem foeneratur *Plutarchi* locus in *Antonio*: ἅμα δὲ καὶ προήγαγε τῶν παιδῶν Ἀλέξανδρον μὲν ἐσθίῃτι Μηδικῇ, τιάραν καὶ κίταριν ὀρθὴν ἐχούσῃ, Πτολεμαῖον δὲ ζρηπίσι καὶ χλαμύδι καὶ κανσία διαδηματοφόρῳ κεκοσμημένον· αὕτη γὰρ ἦν σκευὴ τῶν ἐπ' Ἀλέξανδρον βασιλέων, ἐκείνη Μήδων τε καὶ Ἀρμενίων· κανσίαν igitur διαδηματοφόρον dixit, cui diadema circumvolutum erat, qua quidem in re a tiaris vel cidaribus causiae non differebant. vide, ut cidarim Persicam *Curtius* describat lib. III. plura reperies apud *Brissonium* lib. I. pag. 52. adductis ab eo locis accedat hic *Aristeae* de cidari summi Pontificis apud Hebraeos: ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς τὴν λεγομένην κίδαριν, ἐπὶ δὲ ταύτης τὴν ἀμίμητον μίτραν, τὸ καθηγμισμένον βασιλείου. sed rem me

non ingrati facturum existimo, si in *Plutarchi* loco mendam non dico sustulero, sed ostendero saltem, ut alii acumen ingenii in eo exercent. quid sane facias ἐσθῆτι Μηδικῇ τιάραν καὶ κίταριν ὀρθὴν ἐχούσῃ? anne vestis Medica dici potest τιάραν καὶ κίταριν ὀρθὴν ἔχειν? tum quoque cur τιάραν καὶ κίταριν ita coniungat, cum pro eadem re utraque vox poni solet? *Brissonius* quidem huius vitii nihil quicquam animadvertisse videtur. scribendum iudico καὶ τιάρα κίταριν ὀρθὴν ἐχούσῃ, ut κίταριν *Plutarchus* appellaverit eminulam tiaræ partem, quæ regibus in altum circumvoluta surgebat. hoc si displiceat, forsitan illud magis arriserit: καὶ τιάρα ὀρθῆ, ἣν καὶ κίταριν λέγουσι. ut apud *Aristeam*, τὴν λεγομένην κίδαριν. cui neutrum placuerit, candidus impertiat meliora, qualia primus ego amplectar. sed ne non instituti nostri rationem habeam, ad *Auctorem* nostrum redeo, apud quem pro eo, quod a nobis in textu ad MSS. fidem repositum est ὡς τιάρα, vulgo legebatur ὥσπερ Περσικός. sed quam reddidi scripturam esse veram et ex priori *Eustathii* loco patet, apud quem ipsum illud ὡς τιάρα legis. memini et ab aliis eruditissimis viris scripturam rectam e coniectura esse repositam.

πίλος] MS. πιλός ut saepe. IUNG.

ὥσπερ Περσικός.] C. V. ὡς παρὰ. *Salm.* C. ὡς παρὰ, unde facit ὡς τιάρα II. KUEHN.

ὥσπερ Περσικός.] MS. Μενάνδρω, ὡς παρὰ Περσικός. quod videtur quis reformare voluisse ad vulgatam lectionem. Doctiss. *Brissonius* ita locum, quem quivis vidit corruptum, restituere conatur lib. I. de *Reg. Pers.* ἢ δὲ κανσία πῖλος Μακεδονικός παρὰ Μενάνδρω, ὥσπερ κροβασία Περσικός. nec aliter profert, quasi certum ita esset legendum. Sed cum pace eruditiss. viri dictum sit, alio modo loco succurrendum est, nec tam audacter vocula tota κροβασία hic *Polluci* obtrudenda. Quid enim? quam ipse demum subiicit. Non dubito me vere locum restitutum unius literulae saltem immutatione. pro π mecum facito τι, quo corrumendo nihil facilius librariis contingat. Scribe itaque iam totum locum ita: ἢ δὲ κανσία, πῖλος Μακεδονικός παρὰ Μενάνδρω. ὥσπερ τιάρα Περσικός. Tiara *Polluci* nostro erat restituenda et hic, quam gestamen Persicum fuisse qui non novit, plures locos apud *Brissonium* videat lib. II. de *Reg. Pers.* ego saltem e *Polluce* nostro id indico. supra V, 96. ἢ δὲ τιάρα καὶ κροβασία, Περσικαί. VII, 56. καὶ Περσῶν μὲν ἴδια, κάνδυς, ἀναξυρίς, καὶ τιάρα, ἣν καὶ κροβασίαν, καὶ κίταριν, καὶ πῖλον καλοῦσιν. Ita enim et ibi ex MS. quamvis in contextu mendose quoque πιάρα haberet, legen-

dum indicavi. Ceterum quod ad *causiam* attinet, cuius fiat apud *Menandrum* mentio, *Menandri* talem versum habuisti supra VII, 79. ubi tamen corrupte legitur, et paulo anteidem emendatius segm. 139. *χλαμύδα, κανσίαν λόγγην* — IUNG.

καὶ κυρβασίαν etc.] C. A. *κυρβασίαν Ἀριστοφάνης, Ἡρόδοτος δὲ κίτταριν*. KUEHN.

κοινήν] *Salm. κυνήν*. KUEHN.

κοινήν] Sic et MS. Sed perverse saepe *oi* et *v* in MS. mutari solemne est. Et *Magnus Casaubonus* XII. *Athen.* scribit *κυνήν*, ut etiam legendum hic admonitus fui a *Salmasio* meo. IUNG.

δοκεῖς] C. V. *ἐρεῖς* pro *δοκεῖς*. KUEHN.

δοκεῖς] MS. noster *κ. ἐρεῖς*. Totusne itaque versus ita scribendus?

καὶ τὴν κυνήν ἔχειν με κυρβασίαν ἐρεῖς. IUNG.

δοκεῖς] Restitui MSS. scripturam *ἐρεῖς*: *et tiam me vulgarem habere dices*: sensus integer, cuique, quantum video, nihil deest. non itaque dubitandum, quin lectio sit proba, quam tamen cur viri eruditissimi violarint reposita voce *κυνήν* non video; imo vero video; vulgatam lectionem cum lege metri conciliare non potuerunt, quae fuit causa, ob quam verissima, me iudice, lectio debuit in exilium ire. *κοινήν κυρβασίαν Aristophanes* dixit vulgarem Persarum tiam, quae a regia differebat, ut pluribus ostendit *Brissonius* lib. I. de *R. Pers.* haec erat ὀρθή vel ὀρθοπαγής, illa vero ἀπαγής καὶ ἐπικεκλημένη εἰς τοῦπίσω, qua cum Persae a regibus distinguerentur, merito *κοινήν Comicus* appellavit. ut autem pedibus suis rite constet versus, solam addes voculam δὲ, quae vel ipsi *Polluci*, vel etiam librario facile potuit excidere: — καὶ δὲ τὴν κοινήν ἔχειν Με κυρβασίαν ἐρεῖς —. *Μοκ κίτταριν* e MSS. in textum reduxī. in *Falckenburgianis* Excerptis *κίτταβαν* superius eam in *Plutarcho* scripturam observabamus, quamquam *κίδαριν* ibi scribat *Brissonius*. *κίταρις* et *κίδαρις* utrumque rectum, ut adnotat *Hesychius*, qui de cidari omnino videndus. idem autem *Lexicographus* Cypriis etiam *κίτταριν* tribuit. Vocem eruditi viri non inepte referunt ad originem *Hebraeam* כִּתְרֵי, quae corona est. quin etiam non desunt, qui proprium illud nomen *ברעמ* *Genes. XIV. v. 1.* vel coronam *Omrorum* vel *divitiarum* exponant, ut scilicet, *בר* *κίδαριν*, coronam designet, cuius opinionis auctorem existimo *Pocockium* Orientalis literaturae scientissimum. nos in istis haeremus nimirum, horumque omnium uberiolem expositionem expectamus ab *Adr. Relando*, eruditionis spectatae viro, quem

Persicas voces, quae in antiquorum monumentis reperiuntur, explicaturum se et interpretaturum singulari libro non semel promississe memini, quod opus utinam reip. literariae bono quamprimum in lucem proferat.

κίταριν.] MS. κίταριν. SEB.

κίταριν.] C. V. et *Salm.* κίταριν. KUEHN.

κίταριν.] Pro κίταριν MS. κίταριν uno τ et sic scribe, ut etiam supra VII, 56. MS. habebat, nec aliter hic agnoscit *Brissonius* libr. I. de *Reg. Pers.* qui tamen locum *Herodoti* non indicat, quo libro extet. Et ut ingenue fatear, nec mihi is in promptu, nec apud eum legere memini. Apud *Ctesiam* in *Eclogis*, quas e Persicis eius excerpserit *Photius*, quidem observavi c. 46. de *Ocho*: καὶ ἐπέθειντο αὐτῷ τὴν κίταριν, οὔτι ἐκόντι. IUNG.

163.

περὶ ζωγο. σκ.] Totum caput non agnoscit V. C. *Salm.* et hoc ipsum iam supra extat in Codice *Vossii* c. 51. ut ibi adnotatum. KUEHN.

περὶ ζωγο. σκ.] Caput 37. hic in MS. non habetur. sed eius verba supra segm. 148. dixi fuisse ante νεωλοῦ σκείη. IUNGERM.

περὶ ζωγράφων etc.] Etsi in MSS. quae titulum hunc sequuntur, alio loco superius extent, ordinem tamen editionum ea propter turbare et interpolare operae pretium non duxi, ideoque pictorum haec instrumenta sua sede, quam in omnibus obtinuerunt editionibus, non movi. horum autem pleraque recensuit Auctor VII, 129. ubi qui fuerint κλλιβαντες et ὀκρίβαντες accuratius exponit, quaevis ὑποθέματα seu *suppositoria* ita fuisse dicta docet *Hesychius*.

164.

περὶ τοῦ εὐφ. etc.] ἐφήβων. *Hesych.* Πέτασος, τὸ τῶν ἐφήβων φόρημα. SEB.

περὶ τοῦ εὐφ. etc.] Integer titulus abest a C. A. et Codice *Salm.* in quo etiam εὐφήβων abest initio capitis. KUEHN.

τὸ δὲ εὐφήβων φ.] MS. τὸ δὲ τῶν ἐφήβων φόρημα, πέτασον. Sed scribe τὸ δὲ τῶν ἐφήβων ut in MS. correctum erat, et *Seberus* etiam in Notis suis emendavit. nec aliter agnoscit *Leopardus* IX. Emend. 19. IUNG.

τὸ δὲ εὐφήβων] Facilis emendatu corruptela. locum refeci ad fidem MSS. τὸ δὲ τῶν ἐφήβων φόρημα, quae verbis iisdem apud *Hesychium* leguntur. post haec e Codice *Antw.* supplevi καὶ χλαμύς, quod nemini displicebit. In *Philemonis* autem loco ἐς intelligendum credo *praeter*, vel, ut non

male *Interpres*, cum *chlamyde*. offendit tamen ea me vocula, maluique iam olim legere "Ἐγῶγε γὰρ τὴν χλ. etc. quod mihi facilius videbatur, nec minus elegans. neque, quod *Kuehnius* iam modo voluisse video, εἰ improbaverim. lectori ius sit arbitrandi. notandum vero, uti petasus ephororum pileus est, sic propriam eorum vestem fuisse chlamydem. nihil autem aliud apud *Philemonem* ista loquendi formula significat ille quicumque, quam se iuvenilem aetatem superasse et togam sumsisse virilem. non dissimilis est *Teletis* apud *Stobensem συγκρίσει πενίας καὶ πλούτου* locus: καὶ παῖς μὲν ὦν ἐπιθυμῆι ἔφηβος γενέσθαι, ἔφηβος δὲ γενόμενος ζητεῖ χλαμύδιον ἀποθέσθαι· ὅταν δὲ ἀνδρωθῆι, πάλιν εἰς τὸ γῆρας σπεύδει. Hinc et ἐφηβικῶν χλαμύδων meminit *Plutarchus de Virt. Mul. Philostratus* aliique plures. Nescio quis apud *Eustathium*: παιδία χιτῶνας ἔχοντα ἡνιοχικοὺς καὶ πειάσους. Sed alius haec loci.

πέτασος.] C. V. πέτασον. C. A. post πέτασος, ὃ καὶ χλαμύς. leg. ἢ καὶ χλαμύς. KUEHN.

Φιλ. ἐν θυρ. ἐγὼ γὰρ εἰς τ. χλαμ.] Absunt hi duo versus a C. A. tum in *Philemonis* versu legerem: εἰ τὴν χ. etc. ego enim si chlamydem olim deposui et petasum. Versus *Philemonis*, inquit *Salm. ἐγ. γ. εἰς τ. χ. κ. π. Καὶ τ. π.* KUEHN.

Φιλ. ἐν θυρ. ἐγὼ γὰρ εἰς τ. χλαμ.] Versus forte *Philemonis* ita in numeros redigendi:

ἐγὼ γὰρ εἰς τὴν χλαμύδα κατεθέμην ποιεῖ
καὶ τὸν πέτασον—. IUNG.

Ἀμφικτύοσιν] MS. Ἀμφικτύόσιν. Hi *Teleclidae Amphictyones* et a *Suida* in eius dramasin referuntur, et laudantur a *Vet. Schol. Aristoph. in Aves, de Diopithe.* IUNG.

Ἀμφικτύοσιν] *Teleclidis* istam fabulam laudat et *Aristophanis Schol. ad Aves* aliique saepius. tituli quae sit causa et origo, nemini, qui non plane literarum Graecarum expertus est, latere potest. συνέδριον Ἀμφικτύόνων vel Ἀμφικτυονικὸν *Demostheni, Aeschini*, aliisque istius aetatis vel non multum inferioris oratoribus memoratur. Sed adducta *Polluci Teleclidis χοῆσις* tam obscuris contacta est tenebris, ut dubitem an alius etiam aequae difficilis in hoc ultimo *Pollucis* libro locus inveniatur. MSS. potiores, a quorum fide et auctoritate in emendando *Polluce* pendemus, hic tacent. sola *Falckenburgiana* Excerpta hanc prae se ferunt lectionem: δουλοπόνηρον ὑπαρὸν σκελυθρὸν, κάτυστρον ἐνιοὶ ἀκούουσι· quae tantum abest ut lucem *Teleclidi* affundat, difficilemque loci nodum extricet, ut etiam impedire nos magis videatur.

κόλυθρον, quae vulgata est lectio, ex *Athenaeo* aliisque significare didici *sicum maturam*, cui utique nihil prorsus est cum speculo commune; adeo ut nulla ratione scripturam editam defendi posse existimem. igiturne cum Interpretibus nostris locum, uti videtur, conclamatum destituam? an quae cogitanti venerunt in mentem, etsi forsitan illa sint inepta et nullius momenti futura, cum erudito lectore communicem? hoc certe potius, si fortean aliorum acumen et industriam meis conatibus excitare possim; nam a veritate aberrasse in tam densa caligine ab aequis rerum aestimatoribus vitio, credo, non vertetur. Codicis autem *Falckenburgiani* lectio ad scripturam vulgata longe probabiliorem me perduxit. vides ibi σκέλυθρον, quod mihi in memoriam revocabat voces σκόλυθρος et σκολύθριον, de quibus abunde dixi ad segm. 48. quo loco ante nos σκελίθρια fuit publicatum, ipsique ibi MSS. constanti errore σκελύθρια legebant; eoque facilius mihi persuadebam σκελυθρόν hic fuisse exaratum pro σκόλυθρον vel σκολύθριον, quorum utrum alteri sit antefendum, mox arbitrabitur. porro σκολύθρους Grammatici interpretantur δίφρους, et σκολύθρια διφρία. *Eustath.* ad 'Οδ. Δ. 'Εν δὲ τῷ παλαιῷ ῥητορικῷ Λεξικῷ εὐρηνται καὶ σκολύθρια, διφρία βραχία· καὶ ἄλλως δὲ, σκόλυθρα, διφρία ταπεινά· καὶ ἔστι τὸ μὲν διφρίον ἐκεῖ ὡς γένος, τὸ δὲ σκόλυθρον ἢ σκολύθριον ὡς εἶδος· ἢ δὲ χρῆσις αὐτοῦ ἀναφέρεται εἰς Πλάτωνα ἐν 'Εὐθυδήμῳ· plura protuli citato loco, ubi et σκολύθρους habebas, cum *Eustathius* hic σκόλυθρα quoque proferat, quanquam, ut ingenue dicam, in posteriori Lexici ab *Eustathio* adducti loco σκόλυθρα prave scripta videantur pro σκολύθρια· exponuntur enim διφρία nomine diminuto, cui prius necdum corruptum respondisse vero simile est. accedit *Hesychius*: Σκολύθρια, ταπεινὰ διφρία· hinc forsitan deceptus *Eustathius* σκόλυθρον posuit, cum a σκόλυθρος masculino genere σκολύθριον descendat; haec tamen non tanquam omnino certa venditare animus est. At qui poteris, inquires, haec σκολύθρια cum *Pollucis* interpretatione conciliare? σκολύθροις enim dissimilimum est κάτοπτρον. bona verba, quaeso. κάτιστρον *Falckenburgiani* Codicis aliam longe lectionem prodit. ego in eo me vestigia deprehendere puto καθιστήριον, sedis, vel καθεδρίον, quae vox posterior in *Glossis* exponitur, sedile, subsellium. prior est apud *Hesychium*: Δίφρον, ἄρμα, καθιστήριον, κρᾶββατον, ὄχημα. hac itaque voce δίφρον *Hesychium* esse interpretatum vides. σκόλυθρον autem Grammaticos exponere δίφρον diximus, ut utrumque sit commodum

ad interpretationem τοῦ σκολυθρίου· iam vero haec a nobis restituta lectio καθιστήριον vel καθέδριον ἔνιοι ἀκούουσι haud parum ex eo momenti accipit, quod σκολύθρια quoque dicantur τὰ ὑποπόδια, *suppedanea*. monuit itaque *Pollux* quosdam in hoc *Teleclidis* loco σκολύθριον intellexisse non ὑποπόδιον, sed καθιστήριον. Praeterea nec ab instituto *Pollucis* alienum videri potest, ut hic illa de σκολυθρίῳ interiungatur observatio, cum ipsa capitis inscriptio περὶ συμμίκτων *Auctorem* nostrum acturum esse promittat. ἔνπαρός autem, ne quis hoc forte obiiciat minus esse accommodatum, ut τοῦ σκολυθρίῳ iungatur, non tantum de hominibus eorumque vestitu, sed et aliis quibuscunque rebus, quae propter sorditiem inutiles sunt, usurpari solet. iam vero totum locum sic esse scribendum iudico: Τηλεκλείδου δὲ ἐν Ἀμφικτύοσιν εἰπόντος, Δουλοπόνηρον ἔνπαρόν σκολύθριον, καθιστήριον vel καθέδριον ἔνιοι ἀκούουσι· existimabat autem *Iungermannius* vel versus causa legendum esse δούλου πονηρόν· ego rem illam in medio relinquo, sed editam tamen lectionem retinendam esse puto, siquidem illa multis modis elegantior videatur. facete enim δουλοπόνηρον σκολύθριον, cuius sensum recte cepit *Kuehnius*. malitiam servorum et astutiam in decipiendis dominis in nulla non fabula Comoediae iunioris in primis notatam scimus. Haec adferre volui, ut, si defuerint restituendi locum vires, voluntatem certe non defuisse probarem. si quis alius commodiora et politiora protulerit, mea suo loco et iure cedent.

δουλοπόνηρον etc.] *Instar servi malum, sordidum κόλυθρον*, id est, *speculum nihili*. ΚΥΗΗΝ.

δουλοπόνηρον] Verba *Teleclidae* ita habet prorsus et MS. Annon tamen potius δούλου πονηρόν legendum est pro illo δουλοπόνηρον vel versus causa. nec de κόλυθρῳ quid in hac significatione ubi alibi extet, scio. et haec non tentare satius fuerit. IUNG.

ἔταν] MS. ὄτ' ἄν. IUNG.

ἀράνας χρυσοῦ] Vide *Hesych.* *Eustath.* et *Schol. Aristoph.* fol. 266. prior. edit. ἀράνας, forte ρ ex Ἀχαρνέσιν vers. praec. repetito. SEB.

ἀράνας χρυσοῦ] C. A. Ἀριστοφάνους. ἀράνας χρυσοῦ, *archanas aureorum*. C. V. ἀράνας. *Hesych.* omissio ρ ἀράνας. *Salmas.* C. etiam ἀράνας. ΚΥΗΗΝ.

ἀράνας χρυσοῦ] *Aristophanis* locus, e quo ἀράνας χρυσοῦ profert, quamvis noster MS. ἄχαρνας habeat, sicut priores

editiones, non recte, sicut et *Seberus* noster admonuit, est non longe ab initio *Acharn.*

Δ. οὐκ. ἀλλ' ἀχάνας ὀδίγει χρυσίου λέγει.

Κ. ποίας ἀχάνας—. IUNG.

165.

κίστην] C. *Salm.* κύστιν. KUEHN.

ἐν δὲ Ἀριστ. ἐνορχομ. π.] F. ὁ δὲ Ἀριστοτ. ἐν Ὀρχομ. SEBER.

ἐν δὲ Ἀριστ. ἐνορχομ. π.] C. A. καλοῦσι μέτρον δὲ ὄρχομενιον τ. μ. χ. A. C. V. ἐν ὄρχομενίων π. μέτρον ἐστὶ ὄρχομενιον etc. *Salm.* C. ἐν δὲ Ἀριστοτέλους ἐνορχομενίῳ et mox τετταράκοντα πέντε vel με legit *Salm.* KUEHN.

ἐν δὲ Ἀριστ. ἐνορχομ. π.] MS. ἐν δὲ Ἀριστοτέλους ἐν ὄρχομενίων πολιτεία μέτρον ἐστὶν ὄρχομενιον τετταράκοντα μ. Bene, si alterum, credo, ἐν deleas: nea enim ipsa verba *Noster* subiicere voluit *Philosophi* oratione recta, sed oblique saltem, ut indicet ἀχάνας varia significare. sed et in numero vitium; admonuit enim nos *Salmasius* ὁ πάντ' legendum τετταράκοντα πέντε, ut apud *Aristophanis Scholiastem* scribatur (cuius verba ad *Aristoph. Acharn.* ἐχώρει δὲ μεδίμνος Ἀττικοὺς μέ, ὡς μαρτυρεῖ Ἀριστοτέλης, quod et *Suidas* exscripsit) facili errore ex numeris, με μεδίμνος· nam ita olim scriptum fuisse. An itaque totus locus iam ita restituendus, ἐν δὲ Ἀριστοτέλους Ὀρχομενίων πολιτεία μέτρον ἐστὶν Ὀρχομενίων τετταράκοντα πέντε μεδίμνος χωροῦν Ἀττικοὺς? IUNG.

ἐν δὲ Ἀριστ. etc.] Locum ex MSS. refeci. sic erat ante nos: ἐν δὲ Ἀριστοτέλους ἐνορχομενίων πολιτεία. Μέτρον δὲ ὄρχομενίων τετταράκοντα μεδίμνος χωροῦν Ἀττικοὺς· τετταράκοντα πέντε cur suppleverim *Iungermann*i docebit nota. Ab hac *Orchomenia* multum fuit diversa *Boeotorum achane*, quae erat aequalis, si standum *Hesychii* lectione vulgata, Attico medimno: Ἀχάνα, μέτρον σίτου ἐν Βοιωτία χωροῦν μέδιμνον ἐν· atqui *Eustathius*, ἀχάνη μέτρον Βοιωτίον πολλῶν τινῶν φασὶ μεδίμνων. et *Suidas*: ἐχώρει δὲ μεδίμνος Ἀττικοὺς με· quae quidem ex *Aristophanis Scholiasta* de more hausit. ex quibus, uti puto, satis deprehenditur vitium *Hesychiani* loci. adde debuisse dici μεδίμνον ἕνα. mendae originem existimo, quod scriptum fuerit aliquando μεδίμνος εμ· ista sciolus refinxit μεδίμνον ἐν· tu vero mecum repone μεδίμνος με, ut hac in re *Hesychio* cum ceteris conveniat. Originem vocis a *Persis* esse petendam verum; ab his delapsa est ad *Boeotos*, *Orchomenios*, et *Athenienses*, ut et in aliis factum

videmus. Thessali vero praecipue non tantum rebus Persarum studuisse dicuntur, sed et vocabula eorum adscivisse.

οἱ δὲ κοιτίδας,] C. A. subdit καὶ λεβητάρια καλοῦσι π. ΚΥΕΗΝ.

ὄτε] An forte αἱ δέ. IUNG.

ὄτε καὶ τὰ λ. κ. παναγρίδας.] Non quidem hic locus a mendo vacuus est. *Interpres* sane, qui nihil minus egit, quam ut recte *Pollucem* redderet, prorsus deliravit. *Iungermannus* coniectura non vana οἶδε pro ὄτε forte restituendum opinabatur. sed opera dauda est ut locus hic accuratius enodetur; nam a distinctione mala certe laborat. Primo, cum dixit *Aristophanes* ἀχάνας χρυσίου, intelligendum esse monuit *Auctor* τὸ ἀγγεῖον Περσικόν, vas *Persicum*. tum existimasse quosdam tradit, sic esse nominatam τὴν θεωρικὴν κίστην, in qua scilicet ea reponerentur, quibus ad sacram legationem erat opus, quae quidem *Grammaticorum* receptior est sententia, quanquam generalius *Etymologus* σκεῦος εἰς ἐπισιτισμὸν χρήσιμον. tertio loco ex *Aristotele* persequutus fuit *Auctor* ἀχάνης usum apud *Orchomenios*, et quot medimnorum *Atticorum* capax horum fuerit instituto. tandem sequitur: οἱ δὲ κοιτίδας τὰς Πυθῶδε ἰόντων· cistas eorum, qui sacram legationem *Pythonem* obeunt: quibus verbis absolvi-tur haec tota *Pollucis* de ἀχάναις observatio; quae enim subiiciuntur, ab achanis plane sunt alienae et diversa. distinctione igitur maiori haec ab istis separari debent. exinde patet recte scribi, ὄτε καὶ τὰ λ. etc. aliquando etiam. sed coecum in hoc loco ulcus absconditur, de quo forsitan ne cogitassem quidem, nisi cogitandi dedisset ansam *Codex Falckenburgianus*, qui clare παναγρίδας prae se fert. et profecto veram illam esse lectionem existimo, siquidem in *Hesychio* inveniimus Τανάγρα, ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἐν ᾧ ἤρτηνον τὰ κρέα· nec enim opinor quemquam dicturum esse, *Hesychii* culpa accidisse ut τανάγρα legatur pro πανάγρα, librarium autem itidem in libro *Falckenburgii* τ pro π exhibuisse vitiose. nam etsi revera saepius in ipsum *Hesychium* mendarum origo reicienda videatur, tamen ne sic quidem negari potest plura apud eum extare vocabula, quorum nos cognitio perfecta effugit, quaeque adeo non sine validis rationibus immutari velim. horum in numero τανάγρα recenseri meretur, quod iam lucem accipit et auctoritatem a *C. Falck*. praeterea πανάγρα vel πάναγρον alia longe res est, ut suo ordine et loco *Hesychius* te docebit; nec scio an satis apte et ex Graecae linguae genio lebes per hanc vocem significari possit, siquidem non designet id,

quod multa vel omnia contineat, sed capiat. vocis autem *παναγριδες* insolentia movisse quosdam videtur, ut *παναγριδας* inepte refingerent; in istis enim praecipue dominari solet librariorum libido, quae captum eorum effugiunt. igitur non aegre ferent eruditi viri, si his permotus rationibus veram, me iudice, lectionem restituerim.

ἡ σκαλμη] C. A. ξίφους ὄνομα βαρβαρικὸν σκαλμη Σ. εἰ. T. τὸ δὲ ὄγκιον etc. *Salm.* βασιλεια, id est, regia. vel βασιλῆς. In *Sophoclis* verbis C. V. σκαλμῖς. KUEHN.

ἡ σκαλμη] MS. σκαλμη paroxytone. et μοχ MS. ἐν Τροίλῳ, σκαλμῖς γὰρ et cetera, ut vulgo. Ceterum de *Troilo Sophocleo* dramate vid. *Casaubon.* VII. *Athen.* 4. Versiculum ipsum ita profert *Casaubonus* noster ibi:

σκαλμη γὰρ ὄρχεις βασιλῆς ἐκτέμνουσ' ἐμούς.

At *Salmasius* noster ita emendabat:

σκαλμη γὰρ ὄρχεις βασιλεῖ' ἐκτέμνουσ' ἐμούς.

Βασιλεια σκαλμη, *Scalma regia*, hoc est, *Persica*, et ex eo *Comiciis* verbum esse *Persicum* et *Barbarum* *Pollux* dixit. Cum enim *Rex Persarum* propriis apud *Graecos* diceretur *βασιλεὺς*, *βασιλεια σκαλμη* est *regia* et *Persica*. Haec ille. MS. noster et *σκαλμῖς*, ut dixi. unde quis etiam *σκαλμῖς* suspicari queat. Sed bene iam locus constitutus est, nisi quod *σκαλμη* paroxytone, ut MS. noster habet, non reiiciendum credam. Ita enim et *Hesychius*: *Σκαλμη, μάχαιρα Θράκιος καὶ σιδηρόλαβον δὲ αὐτήν τινες λέγουσιν.* IUNG.

ἡ σκαλμη, Σοφ. εἰπ. etc.] Parum in hoc Tragici loco MSS. nos iuvant. *Kuehnii* ad sui Codicis marginem sequutus erat emendationem *Casauboni*. *σκαλμῖς* in C. P. non satis cum ipso *Polluce* convenit, qui inquit, *ξίφους δὲ ὄνομα ἔοικεν εἶναι βαρβαρικὸν ἢ σκαλμη, non σκαλμῖς.* alias equidem non ignoro, analogiam si sequamur, haud male dici *σκαλμῖς*. sic enim et *σκάλη*, *σκαλῖς*, *ἄμη*, *ἄμῖς*, *στολή*, *στολῖς*, *στήλη*, *στήλῖς*, et similia plurima. posses non incommode vulgatam lectionem interpretari: *Cultellus enim regio testes meos praescindens: ὄρχεις ἐμοὶ βασιλεῖς*, id est, ἐμοῦ βασιλέως, βασιλικοί. ita *τέχνη φιλόσοφος* innumeris in locis, *φιλόσοφος βίος* apud *Eusebium*, *παρθένος ψυχή Eurip.* *Hippol.* *Coron.* οἶκος ἰδιώτης *Anachars.* Ep. 7. *μάγος τέχνη Philostr.* de V. A. T. lib. I. c. 2. *magae artes Ovid.* *Amor.* libr. I. El. 3. *charta virgo* frequenter apud *Marcellum Empiricum: fama anus, Martialis: sacerdos suggestus Tertull.* de *Pall.* *Corinthus* de *Dial. Att.* illam loquendi formam Atticismis annumerat. nihil itaque rationis video, cur ab illa lectione discedere de-

beamus. si cui tamen *Casaubonianā* magis arriserit, non vehementer resistam, quod autem *σκαλυήν βασιλείαν* restituat et exponat *Salmasius scalmam Persicam*, mihi quidem non probatur. nec forte quis de cultello Persico, quo castratus sit, in Tragoedia *Troïlo* loqui potuerit. quamquam enim Persae primi et praecipui iuvenibus exsecuisse testes tradantur, tamen et inter Phryges Cybeles sacerdotes Galli non sunt ignoti. *Σκαλυή* quae sit ostendit ex *Hesychio Iungermannus*. in verbis illius *Lexicographi* haesitans aliquando reponebam *σιδηρολαβές*, ut *χρυσολαβές*· lectori sit arbitrandi ius. meminit etiam *M. Antoninus* de Reb. Suis XI. §. 15. *ἐπιτηδευσίς δὲ ἀπλότητος σκαλυή ἐστίν*· ubi nodum in scirpo quaerunt eruditissimi viri. recte lectionem retinuit et explicuit praestantissimus *Mer. Casaubonus* adductis *Pollucis* et *Hesychii* verbis. eius e sequentibus sententia confirmatur, et ex eo, quod simili ratione loquendi saepius utatur *Antoninus*.

ἢ ἄλλων τινῶν.] C. A. ἢ ἄλλον τινός· suprascriptum ἄλλων τινῶν. ΚΥΕΗΝ.

Ὀμήρω.] Ὀδυσσ. φ. initio fere:

τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.

Sed ubi hic, ais, *πελέκεις*, ut *Noster* ait? Audi *Eustathium* ibi commentantem: *ὄγκιον ἢ ὄγκιον παροξυτόνως*· ὃ καὶ ἐφερμηνεύων φησὶν, ἔνθα σίδηρος κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος, ἤγονν τοῦ βασιλείως Ὀδυσσεύως· ὡς ἐν τοιοῦτω κείσθαι κατὰ περιοχὴν καὶ τοὺς δηλωθέντας *πελέκειας*· μοχ enim prolatis XII. *πελέκεσσιν Ulyssis* (de quibus et fine Ὀδυσσ. τ.) proponitur certamen procis, *διοῖστυεῖν πελέκειων δυοκαίδεκα πάντων*. Eodem etiam respexit *Hesychius*: Ὀγκιον, ἀγγεῖον, ἐν ᾧ αἱ ἀκίδες, ἢ πλέγμα κισσοειδές, ἐν ᾧ ἀπέκειντο οἱ *πελέκεις*· ita enim cum *H. Steph.* leg. non *πέλεκεις*, ut vulgatur. IUNG.

πελέκειων.] *Salm.* τῶν Ὀδυσσεύως *πελέκειων*. sic *Hesych.* *πελέκεις*, in eadem voce. ΚΥΕΗΝ.

ὄγκιω.] C. V. ὄγκω. ΚΥΕΗΝ.

ὄγκιω.] Scriptum est in *Fulckenburgiano* Codice ὄγκω, quod improbum. observat autem *Eustathius* scribi debuisse *ὄγκειον* ex analogia, ut *μουσεῖον*, *κρεῖον* aliaque similia. sed et observabamus in *Polluce* non dispari forma nomen VII, 157. *λόφιον*, quod ab aliis tamen *λοφεῖον* exaratur. ibi me notantem vide, et *Hesych.* in Ἄγκιον. Μοχ κάδον e MSS. sic enim, non duplici δ, solent Attici. *Phrynichus*: Σάκκος Δωριεῖς διὰ τῶν δύο κκ, Ἀττικοὶ δὲ δι' ἐνός. ad eum locum

vide *Nunnésium*, hominem eruditum. *Eustathius* adnotat τὸ κοινῶς λεγόμενον οὐκίος Atticos exarasse una litera δ: alibi plura protuli.

166.

παρὰ δὲ B. τὸν κάδδον etc.] C. A. Βοιωτοὶ τὸν κάδδον σκύφον. C. V. κάδον. C. *Salm.* κάδδην. ΚΥΕΗΝ.

παρὰ δὲ B. τὸν κάδδον etc.] MS. κάδον, ut fere semper uno δ. IUNG.

κεκλήσθαι λ.] Absunt a C. A. C. V. βεβλήσθαι, quod nolim. ΚΥΕΗΝ.

ἢ δὲ σμιν. κάτιου δ. etc.] MS. σμινύα. SEB.

ἢ δὲ σμιν. κάτιου δ. etc.] C. A. κάτις. C. V. κάτις δερμάτιον τι. etc. leg. κάτις. *cattae quaedam pellicula ligoni inserta, cum manubrium nimis laxum est.* *Salm.* C. non habuit κ. δ. ἐντ. τ. σμ. ΚΥΕΗΝ.

ἢ δὲ σμιν. κάτιου δ. etc.] Noster MS. ἢ δὲ σμινύη, κάτις δερμάτιον ἐντιθ. Locus sane corruptus mihi videtur, nec iuvat *Seberi* MS. nisi quod habeant σμινύα. Coniectandum est. Forte legendum itaque, ἢ δὲ σμινύης κατις, δερμάτιον etc. Certe κατις MS. vulgato κάτιου rectius esse adfirmare me non indubitanter iubet *Hesychius*, utut alias locus constituendus est; posset enim forte quis uno vocabulo *Comicum* σμινύακατις scripsisse suspicari; ita enim ille: Κατιὺν, ἀπότριμμα δερματίου. IUNG.

ἢ δὲ σμινύη, κάτιου etc.] Quam magnam in hoc loco corruptelam et difficultatem sibi sunt imaginati viri eruditissimi, ego nullam, quae mea forsitan est ignorantia, video. contra ea expeditum omni menda existimo locum, si modo reposueris in textu, ut feci, κάτις pro κάτιου, quae lectio me iam olim non praeteriit. recte vero ἀπότριμμα δερματίου, aut quodvis corium ita fuit appellatum, unde et descendisse reor κατιύειν notissimae significationis verbum. sic vero *Pollucis* haec verba decet interpretari: quod autem ad ligonem adinet, κάτις corii frustulum est insertum ligoni (ferrum ligonis intellige) cum manubrium tenuius est. στέλεχος manubrium est, siquidem fieri soleret e stipite vel trunco, nisi quis maluerit in *Polluce* restitui, quae et *Salm.* sententia, στέλεος seu στελεόν. *Hesych.* Στελεόν, οὐδετέρως τὸ τοῦ πελίκως ξύλον. Illa vero loquendi formula ἢ δὲ σμινύη, quam reddidi, quod autem ad ligonem adinet, nec inelegans est, neque rara. fefellit tamen doctissimos etiam Interpretes non paucis in locis. *Pollux* noster saepius hac loquendi ratione usus est IX. c. 7. ibique notasse me memini ad segm. 106.

Heliodorus lib. I. ὁ δὲ αἰγιαλὸς, μετὰ πάντα σωμάτων νεοσφαγῶν etc. *Aelian*, V. H. I. c. 5. Ἡ ἀλώπηξ, οὐ μόνον τὸ χερσαῖον θηρίον, ἀλλὰ καὶ ἡ θαλαττία πανοῦργος ἐστὶ. *Hebraeis, Thalmudicis et Syris nihil est hoc loquendi more frequentius. in sacris voluminibus οἱ ὁ accurate Graecismum adhibuerunt. exemplum illustre in Daniele* I. v. 17. Καὶ τὰ παιδάρια ταῦτα, οἱ τέσσαρες αὐτοῖ, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν etc. Sed alias haec commodiori magis loco.

ὅταν ὁ στέλεχος etc.] *Salm.* στέλεος. KUEHN.

ὅταν ὁ στέλεχος etc.] MS. ὅτ' ἂν ὁ στέλ. ἄρεος ἦ. Sed emendatum ἀρεῖος. IUNG.

ἡ Νιόβη.] Non plane nulla scripturae huius vestigia in MS. certe ibi β clare apparet, cum pr. edit. ἡνιόχω. vid. *Casaub.* in *Athen.* VII, 14. SEB.

ῥ Νιόβη.] C. A. ἡνιόχω. C. V. ἡνιόβω. leg. ut supra ἡ Νιόβη. *Salm.* Δράμασιν ἡνιόχω ex C. V. KUEHN.

ἡ Νιόβη.] MS. noster Δράμ. ἡ Νιόβω· quod tamen temere in Δράμ. ἡνιόχω adgressus ibi fuit emendare. Sed bene noster *Seberus* e vestigiis sui MS. quoque, et iussu Magni *Casauboni* VII. *Athen.* 14. edidit ἡ Νιόβη. IUNG.

πιακάλα etc.] MS. πιακάλλα. SEB.

πιακάλα etc.] In margine C. A. τὰ πιάκαλα. C. V. πιάνακα δὲ etc. KUEHN.

πιακάλα etc.] MS. πιάνακα δ' ἔστιν ψιαθος ἡ (emendatum ἡ) ἐν τ. ἀκ. *Seberi* MS. πιακάλλα. Sed mehercle horum cognitio iam valde obscura est, eiusdemmodique voculae penitus evanuerunt, ut nobis praesertim imperitioribus nihil definiendum sit. Praeclara autem, si Dis placet, librario-
rum fide factum, qui se plerumque tam negligenter et scelerate nonnunquam in bonis auctoribus describendis gessere, ut nisi βεβαιωτὴν inveniamus, plerumque de huiusmodi subdubitare cogimur, ne eorum forma ab istis depravata sit. IUNG. An legendum καπάναξ, ex I, 142.? TOUR.

πιακάλα etc.] MSS. potiores πιάνακα, quod, cum utrumque aequè sit ignotum et incertum, haud gravatim in textum detuli. nulla tamen menda vel restituta MSS. lectione locum esse deturpatum, non facile crediderim. πιάνακα certe quartus videtur a πιάναξ casus, ut superius σάλακα legebamus a σάλαξ. an itaque πιάναξ, aut πιάνακα δὲ λέγουσι ψιαθον? maluerit forsitan aliquis πιανάκα in recto casu fuisse positum, sed haeremus profecto, et gratiam fecerit qui nos extricabit.

ἐν τοῖς ἀκατοῖς. ἦν καὶ etc.] C. A. ἡ ἐν τοῖς ἀκατοῖς. C. V. ἡ ἐν τοῖς ἀκατοῖς ἦν καὶ κάναν καλοῦσι etc. vel ἦν κάνναν κ. κ. δὲ τ. etc. *Salm.* κάνα, unde facit κάννακα vel κάννηκα. KUEHN.

κάνναν] Ita et *segm.* 176. sed supra VII, 185. κάναι, quae scriptio melius convenit cum Hebraea voce קנה calamus, unde Graecam originem trahere manifestum est. H. Steph. SEBERUS.

εἰς ἄλληλα ἐνηρη. τ. ἐνδεδ.] E MS. prior. edit. ἐνειρη. SEBERUS.

εἰς ἄλληλα ἐνηρη. τ. ἐνδεδ.] C. A. εἰς ἄλλα τ. ἐ. ἐνδεδεμένω etc. tum C. A. ἀκρατήρ. C. V. ἀκρατήρ. leg. ἃ καὶ κραστήρες πρὸ τῆς φ. τῶν ἰ. *Salm.* τῷ ἐνδεδεμένῳ ex C. V. et in *Hesychio* male legi ait κρατηρίαί pro κραστήρια. KUEHN.

εἰς ἄλληλα ἐνηρη. τ. ἐνδεδ.] MS. ἐνηρμοσμένα τόνω, ἐνδεδεμένα ἀκρατήρ (sed emend. ἃ) τῶν πρὸ τῆς φάτνης ὑποζυγίων etc. Sed locus corruptus est, nec immerito a *Sebero* nostro notatus asterisco. Ingeniose et vere emendasse puto *Nunnesium* Notis ad *Phrynich.* in κραστήρια, pro ἃ κρατήρ τῶν reponentem: ἃ κατήρητο πρὸ· locumque ita interpretatur: *erant quatuor ligna colligata, quae pendebant in praeseptibus, aut apta erant, ut fieret praesepe.* Sic et supra VII, 142. ubi quoque et noster MS. id firmat. Totum itaque locum hic ita lege et distingue: ἐνηρμοσμένα, τόνω ἐνδεδεμένα, ἃ κατήρητο πρὸ τῆς φάτνης τῶν ὑπόζ. Video et *Seberum* nostrum de hac emendatione admonuisse. IUNG.

ἃ * κρατήρ etc.] Leg. ἃ κατήρητο πρὸ τ. vid. supra VII, 142. SEB.

ἃ * κρατήρ τῶν] ἃ κατήρητο in textum reducere non dubitavi. satis huic scripturae firmamenti adtulit in nota sua *Iungermannus*, ut me quicquam addere non sit opus, restituant eruditi viri hanc vocem κραστήριον *Hesychio*, apud quem est Κρατηρίαί, τῶν ἐνηλάτων αἱ κεφαλαί, καὶ συμβολαί, καὶ τὰ ἄκρα. forte tamen κραστηρίαί· alias et κράστις ὁ ἡμίξηρος χόρτος apud *Etymologum.* *Harprocratation* ἢ πόα.

καὶ κράστιν τινὲς ἐκάλουν.] τινὲς abest a C. A. C. V. καὶ κράστιν ἐκάλουν. KUEHN.

καὶ κράστιν τινὲς ἐκάλουν.] MS. καὶ κράστιν ἐκάλουν, omisso τινὲς, quo forte hic non adeo opus. supra VII, 142. κράστις, ubi MS. κράτις. Sed κράστιν et *Hesychius* habet. IUNG.

ἐμφατνίσματα] C. V. ἐκφατνίσματα. *Hesych.* ἐκφαντίσματα pro ἐκφατνίσματα. KUEHN.

ἐμφατνίσματα] MS. ἐκφατνίσματα pro vulgato ἐμφ. Et

sic nos apud *Pollucem* emendare iubet *Hesychius*, apud quem tamen et ipsum mendose legas: Ἐκφαντίσματα, τὰ ἐκβαλλόμενα, ὅτε καθαίρωσι τὰς φάτνας. scribe itaque et ibi ἐκφαντίσματα. puto enim ἀπὸ φαντῶν dictum vocabulum. IUNG.

ἐκφαντίσματα] In textu reposui cum MSS. ἐκφαντίσματα. *Hesychium Kuehnius* non intellexit: τὰ ἐκβαλλόμενα dicuntur αἱ σανίδες ἐκβαλλόμεναι.

αἱ ἀναιρούμεναι] Quas praesepe eximuntur, ut purgetur a superfluis. *Hesych.* docet non tantum tabulas, quibus expurgantur praesepeia, ita dictas, verum etiam ipsa ἐκβαλλόμενα, reiectamenta, purgamenta. KUEHN.

167. τίτλος ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων

περὶ προσ. etc.] Titulus abest a C. A. ut et Cod. *Salm.* KUEHN.

ἐκ δὲ τῶν σκ. ἔστω] C. A. ἐκ δὲ τ. σκευῶν καὶ προσ. κ. μ. γοργεῖον π. ὡς Πλάτων ὠθὸν π. κ. κ. α. κ. μ. KUEHN.

μορμολύκειον] MS. μορμολύκιον, ut etiam supra IV, 115. habebat. IUNG.

μορμολύκειον] *Hesychius*: Μορμολύκεια, τὰ τῶν τραγωδῶν πρόσωπα· eadem non raro μορμολύκεια scribuntur, quam *Etymologus* μορμολυκεία περισπωμένως praecipiat. inter alia vero et haec habet: ἢ τὰ τῶν τραγῶν προσωπεῖα λέγονται, ubi diligentissimus *Sylburgius* τραγικῶν forte legendum coniectat. vides autem eius opinioni clare *Hesychii* verba momentum facere, ex quibus tamen τραγωδῶν potius quam τραγικῶν restituas. sic autem quaevis terriculamenta puerorumque φόβητρα dicta fuerunt, quas Romani dixerunt *Manias*. vide *Persii Schol.* ad *Satyr.* VI. v. 56. et *Festum*: τὰ πρὸς κατάπληξιν τυπωθέντα προσωπεῖα, quibus timiditati infantium metum incutiebant. pereleganter *Clemens Strom.* VI. οἱ πολλοὶ δὲ καθάπερ οἱ παῖδες τὰ μορμολύκεια, οὕτως δεδίασι τὴν Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν· sed inde et personae theatrales propter summam earum deformitatem ita sunt appellatae. utriusque rei auctor est *Schol. Arist.* ad *Pacem*: οὕτως δὲ ἔλεγον τὸ ἐκφόβητρον· καὶ τὰ προσωπεῖα τὰ αἰσχροῦ μορμολύκεια, ἀφ' οὗ τραγικά, καὶ κωμικά· καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ, ἀφ' οὗ κωμωδικὸν μορμολύκειον ἔγνων· idem ille, quem dixi, *Clemens Strom.* lib. II. haud procul principio: καθάπερ ὑπὸ τοῖς μορμολυκείοις τὸ πρόσωπον τὸ ἀληθινὸν (λανθάνει). De ipsa voce sic semper cogitavi, eam esse compositam. Μορμὸν certe vel Μορμόνα, larvam, aut etiam maniam reddi posse ex solis *Glossis* est manifestum: λυκεῖον autem apud *Hesychium* φοβερόν, quod utique ad hanc rem plane non ineptum est, nisi fortean vultus lupinos pro-

prie haec *μορμολυκεία* prae se tulisse velis, unde firmamentum accipiat vulgata *Etymologi* lectio, quam iuxta cum *Sylburgio* suspectam habebamus, quo de constituent eruditi. eae sane Graecae linguae et plerarumque aliarum sunt leges, talisque mos, ut primos et arctiores significationum limites usus postmodum longissime proferat; hinc fieri potuerit quam facillime, *μορμολυκεία*, cum proprie denotarent lupino vultu personas, postea significasse quaevis *θηριοειδῆ πρόσωπα*. Sed huc tamen ut confugiamus non prorsus esse necessarium postea perspexi: *μορμολύκην* enim appellat *Strabo* quam alii plerique *μορμώ*: unde *μορμολυκεία* facili ratione formantur. At de personis scenicis forsitan bene multa eaque hactenus indicta possent observari, quae lubens equidem hoc loco praetereo paucula contentus aliquando, prout tempus et animus tulerint, *Polluci* illustrando adpersisse. Subsequitur *μορμολυκείω* non multo melius *γοργεῖον*. *Γοργεῖα*, τὰ τραγικά προσωπεῖα· ἔνιοι μορμολύκεια· verba sunt *Etymologi*. variam accentus habet rationem. *γόργια* dicuntur apud *Suidam*. sed sciendum vocem illam a Doribus emanasse; illi enim hypocritarum personas eo nomine dixerunt, cuius rei testis mihi, quem dixi, *Suidas*: *Γόργια* παρὰ Δωριεῦσι τὰ τῶν ὑποκριτῶν προσωπεῖα, τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τραγωδῶν. eadem et *γοργόνεια* recte monente *Iungermanno*. ne tamen in *Polluce* nostro IV, 115. quicquam mutare tentes. cur enim ibi *γοργόνειον* probum non sit, etsi hic *γοργεῖον* scribatur nulla est ratio, praecipue cum auctoritate vox illa non careat. *γοργεῖα* vero restitutum iverunt eruditi viri *Ciceroni* ad *Attic.* Ep. 16. lib. IV. *quomodo ergo absolutus? omnino γοργεῖα γυμνά· accusatorum incredibilis infantia etc.* quae quidem lectio ex MSS. adinventata ita iam placet, ut textum meliorum editionum occuparit. quo tamen id factum sit successu, equidem hic non disputabo. iam enim erimus hoc *Catone* contenti. Devenimus ad *προσωπίδα*, quam sane vocem sui temporis, ut puto, *Pollux* huc intrusit. pluries in his libris id ab eo factum. quae autem proprie dicantur *προσωπίδες* ex istis *Hesychii* disces: *Προσωπεῖον*, ἢ νῦν καλουμένη τῶν γυναικῶν προσωπίς· illud personarum muliebrium genus in multo et frequenti hodiernum est usu. Unica posthaec e MSS. adiecta particula καὶ sensum loci haud parum immutavit. neque tamen non necessarium fuit visum. in emendatione vero τοῦ ἀθέτονιον πρόσωπον cum *Hoeschelio* sentio: *persona scilicet e pannis variisque linteaminiibus confecta.*

γοργεῖον] Supra IV, 115. *γοργόνειον*. Sed ab MS. omis-

sum ibi. ideo pro illo etiam γοργεῖον malim legere, sive γοργεῖον malis, ut *Hesychius* habet: Γόργεια, προσωπεῖα· idem enim ἀπὸ γοργούς non minus mihi verisimile deducam quam ἀπὸ γοργόνος alterum γοργονεῖον, quomodo apud *Suidam* legitur.

IUNG. M.

ἐν τοῖς Σοφ. Πλ.] De *Platonis Comici Σοφισταῖς*, qui alicubi et *Σοφιστῆς* numero singulari inveniuntur, vid. *Cassaub.* VII. *Athen.* 17. plurali ἐν *Σοφισταῖς* et apud *Aristoph. Schol.* ad Ὀρνίθας laudatur, prolato inde versiculo de tonsore *Sporgilo*. Nec vero προσωπίς ex illis *Sophistis*, ut *Interpr.* accepit, si nostro MS. fides, qui ita auctius particula καὶ habet: καὶ ὦ. ἐν τ. Σ. Π. ὠθόνιον προ.

IUNG. M.

ὠθόνιον πρόσωπον,] F. leg. ὠθόνιον προ. ut ὠθονίνη κεφαλή, *Luciano caput e linteis confectum.* D. H. SEB.

ὠθόνιον πρόσωπον,] *Salmas.* ὠθόνιον πρόσωπον. KUEHN.

ὠθόνιον πρόσωπον,] Ceterum ὠθόνιον πρόσωπον, quod et MS. noster, qui sane quo ad finem adpropinquamus magis, eo minus nos adiuvare videtur, dum cum vulgatis libris fere consentit, habet, non intelligo. et ingeniosa videtur coniectura nostri *Hoeschelii*, ὠθόνιον πρόσωπον. *Bulengerus* lib. I. de *Theatro* c. 45. vulgatum quoque quid sit non satis se capere ait. nisi quis, inquit, ὠθνεῖον legendum putet, id est, peregrinum. aut fuerit otho aliquis vultu distorto. IUNG.

καὶ κλωὸς] MS. καὶ κλοὸς pro καὶ κλωός. malim vero post πρόσωπον ponere τελείαν στιγμήν. nam κλωός etc. iam aliud quid sunt, quae, quamvis μικτὰ σκευή iam referantur, tamen aliqua distinctione ab ὁμογενέσι τὰ ἄλλογενῆ separanda videntur, IUNG.

καὶ κλωός] Atticum hoc est: *Aristoph.* in *Vesp.* κλωός σύκινος· ad quae *Schol.* οὕτως Ἀτικοὶ τὸν κλοιὸν ἔλεγον· κολλάριον et ibi inter alia exponit. Paulo post σφραγίδας, ἀλύσεις, ut decuit, distinxi. ἀλύσιον, quod e *Philippide* adfertur, et in *Hesychio* reperio: Ἀλύσιον, τὸ περὶ τὸν τράχηλον πλόκιον· melius ἀλύσιον. prior vox plus una vice legitur apud *Clementem Paedag.* lib. II.

καὶ μονάλυσις.] C. V. καὶ μονάλυσις non habet: simplex catena, torques. KUEHN.

καὶ μονάλυσις.] In MS. desunt καὶ μονάλυσις. Sed μονάλυσις a recentiore manu ad oram adpictum, ut inseratur. IUNG.

γυναικείου] MS. γυναικίου. IUNG.

ἄνόμασται] Abest a C. A. KUEHN.

παρὰ Ἀριστοφάνει] C. A. παρὰ Ἀριστοφάνους. ita et *Salm.*
 ΚΥΗΝ.

σφραγίδας, ἄλ.] Videtur tamen distinguendum in *Aristophaneis*, σφραγίδας, ἄλύσεις. Ea mihi in Comoediis, quae extant, videor legisse. Imo fallor, non tamen in eo, quod memini legisse. Extant in primis *Thesmophoriazasis*, unde *Noster* cum aliis multis protulit supra VII, 95. scilicet. et distingue itaque, ut indicavi. IUNG.

ἄλύσιον δὲ εἶχε, etc.] C. A. ἄλύσιον τετταράκοντα ἄγον δραχμᾶς, *pondus habens drachmarum quadraginta.* *Salmas.* putat legendum: ἄλύσιον εἶχε τέτταρας δραχμᾶς ἄγον, ut stet versus: sed et τετταράκοντα retineri potest. ΚΥΗΝ.

σκύλαξ] C. A. Πλάτων λαβ. οὐ. τ. σ. τ. τ. προξένου. caetera absunt. *Salm.* legit: Λαβὼν μὲν οὖν τὸν σκύλακα τ. τ. π. Κάπειτα δῆσον αὐτόν. ΚΥΗΝ.

σκύλαξ] Sic apud Latinos *canis, catulus vel catellus ferreus*, ut docuit *Turnebus VII. Advers. 12.* et *Marcilius Interpretamento legis XII. tabul. c. 18.* IUNG.

κάπειτα] MS. mendose κάπειντα. Sed recte credo ad modum vulgatum correctum. Versiculos facile distinguas:

λαβὼν οὖν τὸν σκύλακα τὸν τοῦ προξένου,
 κάπειτα δῆσον αὐτόν —. IUNG.

λάβ' οὖν σὺ τοῦτον σκ. ΤΟΥΡ.

168.

περὶ ἀναξυρίδων] Titulus integer abest a C. A. et Cod. V. *Salm.* ΚΥΗΝ.

σκελεαί] MS. σκελεαί paroxytone, ut supra vulgati etiam VII, 59. IUNG.

καὶ σκελεαί] In Codice *Falckenburgiano* Σκελεὰ legitur, sed, ut puto, male, nisi existimes ibi numero singulo vocem esse positam, quod tamen fieri nolim, cum et ceterae, quae hic recensentur, voces in multitudinis adscriptae sint numero. *Ποδίδες* hoc in loco me male habent; superius enim VII, 92. πόδια et X, 42. πόδια, ubi simili vel potius hac eadem agebat de re; ut itaque malim hoc ipso loco sic restitui. *ποδίδες* enim certe nec ab analogia, nec ab usu, credo, praesidium habent. De Persicis inquit Auctor videri *Aristophanem* in *Nubibus* ea voce pro *tibialibus* usum fuisse. et recte, quod ea de re dubitet; nam veteres Grammatici reddiderunt εἶδος ὑποδημάτων, *calceorum genus*, quo primi Persae fuerint usi, a quibus demum ad alios etiam populos devenerunt. non infrequens harum Persicarum mentio est in veterum monumentis, ut declaravit *Brissonius de Regn. Pers. lib. III.* Persicas autem

cum tibialibus seu ἀναξυρίσι aliqua ratione fuisse easdem veterum, quantum quidem ego memini, nemo, tradidit. ἀναξυρίδες inter alia redduntur ab *Hesychio* ὑποδήματα βαθεά ἢ βασιλικά· sed hoc nihil ad hunc *Bacchum*, ut quivis humanior facile perspiciet. itaque seu veteris alicuius *Critici*, seu sua ipsius auctoritate id *Auctor* noster scripserit, illum aberrasse a vero existimo. Post haec quae sequuntur insigniter aucta sunt et emendata e MSS. ita lectum fuit ante nos: ζοικε καλεῖν. ἐν δὲ Σκύθαις ἢ Ταύροις etc. cum vel ex ipso lib. VII, 59. liquere posset, fabulam hic *Antiphanis* nominari. eiusdem et titulus erat Σκύθης, quod ex *Athenaeo* discimus. miror autem hominem accuratissimae diligentiae *Meursium* hos *Pollucis* utrosque locos silentio praeteriisse in *Attica Biblioth.* nec quicquam de duplici hac inscriptione Σκύθαι ἢ Ταῦροι adnotasse. ipsum autem *Antiphanis* locum nulla ratione mutandum existimo: una enim erit eademque res, seu πάντες ἐνδεδνκότες scribas, seu πάντας ἐνδεδνκώτας. Σαράβαρα vero quae vestimentorum genera fuerint dicta, varie veteres tradiderunt. hac autem de re plerisque omnibus est dictum, qui *Danielis* librum commentariis illustrarunt. sed praeter alios erudite, ut solet, vir summus *Ioh. Braunius* de *Vest. Sacerd.* qui braccas vel femoralia *Bochartum* sequutus exponit, cum alii togam seu vestem exteriorem intelligant, quorum sententiam non inepte defendit vir praestanti eruditione *Ant. Bynaeus* lib. II. de *Calceis Hebraeorum* cap. 10. sed mihi non dubium est, quin utraque significatio τοῖς σαράβαροις pro loci ratione possit attribui, cum originis causa, quam luculenter eruditi viri exposuerunt, tum quod ipsi veteres duplici modo soleant explicare. sic enim praeter aliorum ab aliis adducta loca *Glossae* meae MSS. quae *Francii*, qui parem non habuit hoc nostro seculo oratorem, quondam fuerunt: Σαράβαρα, παρὰ Πάρθοις τὰ τῶν σκελῶν σκεπάσματα· παρὰ τισὶ δὲ λέγονται (λέγονται) ἐπαναφόρια. ἐπανοφόρια sunt, quas recentiores *superulas* appellarunt. meminit etiam *Isidorus Orig.* XIX, 25. apud quem in *Publii* loco scribendum e MS. *Et quid ergo in ventre tuo Parthi sarabara suspenderunt?* ubi sanequam, nisi me ratio fallit, pro feminalibus accipiendum, quo modo et in *Antiphanis* loco intelligi non incommode potest. quin id ipsum forsitan, si germanam eius haberemus manum, voluisse *Pollucem* pateret. sed aetas longa caliginem obduxit huic loco, adeo ut, me iudice, ne in ipsis quidem MSS. vera lectio superstes sit. quam possum a me operam dabo, ut illa turpi et inveterata corruptione evolvatur et luci restituatur. dixeram

modo *Περσικὰς* a nemine alio ἀναξυρίδας exponi, quod hic a *Polluce* fieri videtur, eaque de causa *Auctori* nostro dicam scripseram, qua ego quidem eum prorsus absolvo, si haec erudito lectori coniectura nostra placuerit, una scilicet manus vulnus opemque feret. nimirum *Onomasticographi* locum ea ratione scribendum existimo: καὶ Περσικαὶ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις τὰς δὲ ἀναξυρίδας ἔοικε καλεῖν Ἀντιφάνης ἐν Σκύθαις ἢ Ταύροις σαράβαρα. Σαράβαρα καὶ χιτῶνας etc. cum sarabara vulgo dicantur exteriora vestimenta, *Antiphanes* ita videtur feminalia appellare. sensus, ut quidem puto, expeditus et clarus, nec quisquam erit, qui σαράβαρα per ἀναξυρίδας apte exponi posse negabit. at enim, inquis, ne sic quidem constituto loco Περσικαὶ aliter intelligi possunt ac antea; iunguntur enim ταῖς ἀναξυρίσι, σκελεαῖς etc. tanquam eiusdem generis et notionis. sed qui paullulum se triverit in *Polluce*, non ignorabit, saepe ab eo colligi et componi quae saltim non plane sunt diversa. accedit, quod ipse Περσικὰς calceamenti muliebris genus agnoverit VII. c. 22. Cognosce, lector, et arbitrator.

ποδίδες] Pro ποδίδες *Salmas.* V. C. ποδίσκαις. ipse leg. ποδαὶ vel ποδαῖ. *Valesius* pro ποδίδες leg. ποδίτες, *pedules.* KUEHN.

ὡς Ἀριστ. ἐν Ν.] MS. ἐν ταῖς Νεφ. SEB.

ὡς Ἀριστ. ἐν Ν.] C. A. ὡς Ἀ. τὰς α. ε. κ. KUEHN.

ὡς Ἀριστ. ἐν Ν.] MS. ἐν ταῖς Νεφέλαις, ut et *Seheri* MS. Locus est, ni fallor, iste, ubi *Comicus* illudit *Socratem*, quo artificio fuerit dimensus intervallum, ὁπόσους ἄλλοιτο τῆς αὐτῆς πόδας pulex, κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν, ἐνεβύψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὸ πόδε·

κατὰ ψυγέση περιέφυσαν Περσικαὶ·

ταύτας ὑπολύσας ἀνεμίτρει τὸ χωρίον. IUNG.

καλεῖν. ἐν δὲ Σκ. ἢ Τ.] MS. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Σκύθ. sed scribendum erat Ἀντιφάνης. Vid. supra VII, 59. et *Casaub.* in *Athen.* lib. VI. cap. 10. SEB.

καλεῖν. ἐν δὲ Σκ. ἢ Τ.] Post καλεῖν C. V. recte ex lib. VII. cap. 15. Ἀντιφάνης δὲ ἐν Σκύθαις ἢ Τ. et sic *Pollux* liberatur ab incogitantia vel inconstantia, quam ei impingit *Casaub.* in lib. VI. *Athen.* c. 10. KUEHN.

καλεῖν. ἐν δὲ Σκ. ἢ Τ.] Rectissime MS. noster καλεῖν Ἀντιφάνης δ' ἐν Σκύθαις ἢ Τ. ut scribendum etiam noster *Seberus* monuit ex superiore loco VII, 59. IUNG.

πάντας ἐνδεδυκότας.] MSS*ti*, πάντα ἐνδεδυκότας. *Salm.* etiam πάντα e V. C. legit et versum ita constituit: Σαρ. κ.

χ. ἐνδεδυκότες Πάντες — de Persicis Stephanus de Urb. in Πέρσαι. de Sarabara Hieronymus in cap. 5. Daniel. ΚΥΗΗΝ.

πάντας ἐνδεδυκότας.] MS. πάντα ἐνδεδ. supra sane aliter in MS. erat, uti ibi indicavi; nempe πάντες ἐνδεδυκότες. IUNG.ERM.

ἀμαξίς] MS. ἀμαξίς, et mox ἀμάξιον. et malim certe ἀμαξίς scribere, ut apud alios est. mirum vero ni et in isto respexerit ad locum Aristophanis, qui quoque in Νεφέλαις est:

τούτου πριάμην σοὶ Διασίοις ἀμαξίδα.

Ubi Scholiastes etiam τὸ μικρὸν ἀμάξιον exponit. IUNG.

ἀμαξίς etc.] Ut restituimus accentum ἀμαξίς, habuit etiam Falckenburgii Codex. Hesychius: Ἀμαξίς, γένος σταχυλῆς ἀπὸ ἀναδενδράδος· καὶ τὸ μικρὸν ἀμάξιον Ἀτικοὶ οὕτως καλοῦσιν. totum tamen hunc locum qui praeterire potuerint Commentatores nostri secure sine vitii suspitione, non video. sensum nescio qua meliori fortuna perspexit nugacissimus alias Interpres, *currus quidem minor, quo pueri ludunt*: sed talem sententiam, si quid in istis video, e textu Graeco nullis fidiculis extorqueas. facile quidem talem emendationem dederō, quae sensum istum contineat, ἢ παίζουσι τὰ παιδία· sed neque diffiteor, mihimet ipsi hoc pacto non satisfacio, siquidem a vulgata lectione longius ac par erat recedat. rem ipsam et in Eustathio reperio ad II. M. ὅτι δὲ ὑποκοριστικὸν τῆς ἀμάξης ἢ ἀμαξίς, ὃ δηλοῖ μικρὸν ἀμάξιον ποιούμενον εἰς παίγνιον τοῖς παισὶ, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. hoc filum si sequamur, non inepte forsitan in Polluce reposuerimus, ὃ καὶ παίγνιον τοῖς παιδίοις· sed alii forte felicius, quos libenter audiemus. ἀμαξίς et apud Etymologum et in Gl. Vet. extat. observare autem te velim illud ludi puerilis genus, quod nescio an a Meursio aliisque, qui hac de materia scripserunt, sit adnotatum. eos enim revolvere per temporis angustias non licet.

καὶ κώδων δὲ ἐν τι τ. etc.] καὶ abest a C. A. ut et ante ὑστριχίς, item τάχα δὲ καὶ, et copulae quae sequuntur. C. V. ἐν ἐστὶ τ. σ. ΚΥΗΗΝ.

καὶ κώδων δὲ ἐν τι τ. etc.] MS. καὶ κώδων δὲ ἔστιν τῶν σκ. IUNG.

καὶ κώδων δὲ ἐν τι τῶν σκ. etc.] Melius in MSS. ἐστὶ, quod restitui. languida est et inepta lectio vulgatorum: περὶ τοῦ κώδωνος, κώδωνίζειν, κώδωνοφαρεῖν etc. plura notavit Schol. Aristoph. multis in locis. ἀρνακίς et βακκήριον utraque

non bene antehac praeposita particula καὶ carebant. Paulo post vulgo fuit ὡς Ἀριστοφάνης, quod nec improbum erat. sed MSS. sequi, si qua fieri poterat cum ratione, proposueram. *Comici* locum corruptissime ante *Seberum* ediderant. ille e MS. suo restituit, sed *Falckenburgii* tamen Codex mire variat tam a MSS. quam editionibus: Οὐ δ' ἀλλὰ μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἐν ἀίστων καλαμίσκον ἔνσταξον τουτονί· non erit sine sensu hic locus, ita si scripseris: Οὐ δ' ἀλλὰ μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνα Εἰς τὸν καλαμίσκον ἔνσταξον τουτονί· sed ἔνσταξον parum idoneum ad metri legem; quapropter ἐνστάλαξον, ut et in *Aristophane* vulgatur, omnino retinendum: οὐ δέ vero, pro quo in *Polluce* et *Comico* Σὺ δ' ἀλλὰ etc. publicatur, non tantum non postponi debet, sed etiam anteferri. hos versiculos alter hic apud *Aristophanem* praecedit: Οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τοὺς Πιτάλιον· quae *Dicaeopolis* ad quaerentem apud se, et oculis medicinam petentem agricolam dicit, quibus iterum agricola respondet: Οὐ δ', ἀλλὰ μοι etc. Non quidem id a me fiet, scilicet, ut *Pittali*, eiusque discipulorum, ut *Scholiastes*, opem implorem, et apud eos querelas fundam; sed tu potius etc.

ὑστριχίς.] C. V. ὑστριωχίς. KUEHN.

ὑστριχίς.] MS. ὑστριωχίς. Sed ω a recentiore manu deletum est, et sane ὑστριχίς, ἢ μύστιξ supra II, 24. recte in MS. erat. IUNG.

ἀρνακίς, βακτήρ.] MS. καὶ ἀρν. καὶ β. SEB.

ἀρνακίς, βακτήρ.] MS. καὶ κούδ. καὶ ἀρν. καὶ βακτ. Et sic etiam MS. *Seberi*, inseramusque illud καὶ. IUNG.

καὶ σάκκος, etc.] MS. σάκος, καὶ λυχνίς ἢ πυξίς, καὶ· nescio an ἦ vel ἦ velit. IUNG.

καὶ ἕτερον τι τ.] Absunt a C. A. KUEHN.

ὡς Ἀριστ. ἐν Ἀχ. etc.] MS. ὅταν ἔφη Ἀρ. Locus *Aristoph.* est fol. 501. a pr. edit. aberant quae inclusa. SEB.

tu autem mihi etc.] *Nic. Frischlinus*:

age unicum tantum pacis stillam mihi
in hoc specillum instilla, quaeso.

Καλαμίσκος enim ibi specillum vel simile instrumentum medicorum, quo instillant pharmaca in ulcera. *H. Stephanus*. SEBERUS.

ὡς Ἀριστ. ἐν Ἀχ. etc.] C. V. ὡς ὅταν φῆ Ἀ. et μοχ σταλαμμόν. KUEHN.

ὡς Ἀριστ. ἐν Ἀχ. etc.] MS. noster: καλαμίσκος, ὅτ' ἀν φῆ Ἀριστ. IUNG.

ειρήνην] Ut *Seberus* supplevit, ita et MS. noster habet.
IUNGEM.

ἐν] Deest ἐν in MS. nostro. IUNG.

169.

περὶ τῶν ἐφ' ὧν etc.] Nihil huius tituli comparet in C. A. nec legerat *Salm.* ΚΥΕΗΝ.

καὶ ἄλια δέ] Ita MS. pr. ed. καὶ ἀλιάδες, et *Interpr. et Salina vasa fuerunt buxina, in quo.* SEB.

καὶ ἄλια δέ] MS. noster καὶ ἄλια δέ. Sed emendatum ut edidit *Seberus* noster ex suo MS. Vulgo antea erat: καὶ ἀλιάδες σκεῦος quod *H. Stephanus* non capiebat, idcirco adscribens ad oram: cur non dicit σκεῦη, quum sit ἀλιάδες nec mirum, quum vulgata corrupta et ἀλία legendum sit. *Hesychius*: Ἀλία, ἐν ᾗ τρίβονται οἱ ἄλις, ἢ εἰς οὓς ἀποτίθενται, quae prorsus ita in *Etymologico τῶ μεγάλῳ* leguntur, nisi quod ibi, εἰς ᾧ ἀποτίθ, quemadmodum et apud *Hesychium* corrigendum puto. patet et ex exemplis a *Polluce* subiectis eum non aliter scripsisse. IUNG.

καὶ ἄλια etc.] *Gl. MSS.* Ἀλία, salinum. πυξίς ἀλῶν ita occurrit in cuiusdam *Comici* fragmento apud *Athenaeum*. elegantissimum est *Apollonii Tyanei* Epist. 7. dictum: ἐμοὶ δὲ εἴη τὴν ἀλίαν τροπᾶν ἐν Θέμιδος οἴκῳ· cuius hunc esse sensum iudico: mihi vero liceat parce vivere et iuste: ἐν Θέμιδος οἴκῳ, in aede *Themidis* iustitiae praesidis. simul eo alludit, quod philosophi non raro fuerint in aedibus deorum commemorati, cuius rei non semel apud *Diogenem* est mentio; quin et viros sanctiores templis sacerdotes excipere solebant, qua de consuetudine alibi dicam. *Archippi* Ἡρακλῆς γαμῶν et ab *Athenaeo* citatur. forsitan argumentum fuit *Herculis* et *Hebes* nuptiae, ut *Epicharmus* Ἡβας γάμον composuit forte non dissimili argumento. tam enim ex illo *Archippi* quam ex hoc *Epicharmi* varia edulium genera notata inveni. Alias idem *Archippus* Ἀμφικρόνα primum es secundum edidit, qui quidem *Herculis* censebatur pater.

Ἀρχιππ. μὲν τοι etc.] C. A. ὡς Ἀ. ἄ. π. Στράτις δέ etc. ΚΥΕΗΝ.

Ἀρχιππ. μὲν τοι etc.] MS. Ἀρχ. μὲν γε ἐν ἡρ. γ. φ. ἄλια π. Στρ. δ'. Sed iterum repositum ἀλία ab alio, qui omnia fere ad vulgatam lectionem reformare ausus fuit, cuique saepius τὸ ἐπανόρθωμα, ut *Protagoras Socratem* incusat, μείζον ἀμάτημα ἔχει, ἢ ὁ ἐπανορθοῖ· hic quidem recte. nam et MS. mox ἀλία habet incorrupte. IUNG.

εἰ δὲ κινήσειεν Ἀλμ. τ. ὕδ.] C. A. Στράτις δὲ Κινήσειε.
 melius C. V. Στράτις δὲ ἐν Κινήσεια Ἀλμυρόν τ. ὕδωρ. ἕτερόν
 τε λεπτόν ἐν ἀλίᾳ κ. *Strattidis versus forte hi fuerint:*

— Ἀλμυρόν τὸ ὕδωρ,
 ἐτήρονον τε λεπτόν ἐν ἀλίᾳ κεκομμένον.

— *Salsugo subest aquae,*
observabam tenue quid in ἀλίᾳ contritum.

De *Strattidis* Κινήσεια infra cap. 52. plura. *Salm.* V. C. Στράτις
 δεικνύσειεν ἀλμυρόν τε ὕδωρ. ΚΥΕΗΝ.

εἰ δὲ κινήσειεν Ἀλμ. τ. ὕδ.] Pro εἰ δὲ Κινήσειεν etc. MS.
 noster: ἐν Κινήσεια Ἀλμυρόν τε ὕδωρ, ἕτερόν τε λεπτόν ἐν ἀλίᾳ
 κεκομ. praeclare. Inde enim, ut videtur, nobis in promptu
 loci restitutio, quem ita mecum scribas: Στράτις δ' ἐν Κινή-
 σεια,

— ἀλμυρόν θ' ὕδωρ,
 ἕτερόν τε λεπτόν ἐν ἀλίᾳ κεκομμένον.

Strattidis fabula *Cinesias* alias a *Nostro* laudata est supra II,
 252. et infra segm. 190. IUNG.

εἰ δὲ κινήσειεν etc.] Latuit eruditos viros illa corruptela.
 nec miror, cum ulcus tam coecum et absconditum sit. eius
 autem rectam emendationem communicavi iam ante hos qua-
 tuor annos cum viro quodam doctissimo, cui ne tum quidem
 coniectura mea displicuit. iam illam e MSS. confirmatam
 reperio, quorum adeo lectionem sum sequutus tam in fabu-
 lae titulo reformando, quam toto *Comici* loco: ἀλμυρόν θ'
 ὕδωρ bene *Iungermannus* e lege metri. illas vocalium elisio-
 nes vulgari errore supplere amant librarii, cuius rei sexcenta
 sunt in *Polluce* nostro exempla. *Cinesias* quod fuerit argu-
 mentum dudum est, cum ex *Harpocrate* ostenderunt eru-
 diti homines. ad eum videndus *Maussacus*, cui tamen fidem
 haberi nolim, cum apud *Erotianum* pro *Κυνηγοῖς* substituit
Κυνησίαν: nulla enim ratio dari potest, quae dissuadeat cre-
 dere fabulam *Κυνηγοῦς* a *Strattide* conscriptam. *Meursius* pro-
 fecto *Κυνηγοῦς* agnoscit. In sequentibus ante nos ita lege-
 batur: καὶ ἴσως ἂν εἴοικε τοῦτο etc.

καὶ ἴσως ἂν εἴοικε τοῦτο etc.] C. A. ἴσως ἂ. ε. τοῦτο τὸ
 ἀγγεῖον etc. C. V. ἂν εἴοικε τοῦτω τῷ. *Salm.* ἂν εἴοικε ἐν τού-
 τῳ. ΚΥΕΗΝ.

καὶ ἴσως ἂν εἴοικε τοῦτο etc.] MS. hic: καὶ ἴσως ἂν εἴοικε
 τούτῳ τὸ ἀγγεῖον etc. Et εἴοικε pro vulgato εἴοικε mihi potius
 videtur. IUNG.

ἀλλὰ μὴν καὶ φορμός] Non habet C. A. nec φορμίον,
 nec ἐν δὲ τῷ Γ. sed φορμός φ. φ. ὡς Ἀ. Φορμῶ σχ. etc.
 ΚΥΕΗΝ.

(φορμίον)] E MS. *Hesych.* προπαροxyt. φόρμιον. SEB.

(φορμίον)] Illud φορμίον ita et in nostro MS. extat.

IUNGERM.

ἐν δὲ τῷ Γ. Ἄρ.] MS. ἐν δ. τ. γ. ὁ Ἄριστοφ. plenius articulo. IUNG.

φορμῶ σχοινίῳ.] Quid est φορμῶ σχοινίῳ? Scribendum omnino, ut noster MS. habet, φορμῶ σχοινίῳ. Et supra *Noster* sic attulit, ubi vulgo integrum remansit VII, 173.

IUNGERM.

φορμῶ σχοινίῳ] Bene MSS. σχοινίῳ· simili ratione ἡθ-
μὸς σχοιίνος, δι' οὗ τὰς ψήφους οἱ δικασταὶ εἰς τὰς ὑδρείας
καθιᾶσιν, apud *Hesychium*. eadem macula *Euripidis* obsedit
locum segm. 178. ubi et veram lectionem MSS. servarunt.
Mox faventibus MSS. et *Iungermanno* ἡμισάκιον in textu
reposui, quod et ita dudum emendandum esse coniectaveram.

Δημοπράταις] C. A. Δημοπράτοις ἀλῶν τρία ἢ π. ὥσπερ
σησ. ἡμισάμιον. *Salm.* Cod. Δημοπρ. etc. πέπρακται. KUEHN.

Δημοπράταις] Scribe: ἐν δὲ τοῖς Δημοπράτοις· quam-
vis et MS. hic vulgatum errorem sequebatur. IUNG.

ὥσπερ καὶ σησάμων, ἡμισάμιον.] MS. σησάμιον. SEB.

ὥσπερ καὶ σησάμων, ἡμισάμιον.] C. V. ἡμισάκιον. ita et
Salm. Lege, inquit, ὥσπερ καὶ σησάμων ἡμισάκιον· subaudi
in iisdem Δημοπράτοις. KUEHN.

ὥσπερ καὶ σησάμων, ἡμισάμιον.] MS. ὥσπερ καὶ σισά-
μων, ἡμισάκιον· eleganter ἡμισάκιον· et emenda ita sis. Ut
ἡμιφόρμιον, φορμὸς ἡμίσειος, ita ἡμισάκιον in iisdem Demio-
pratis, ἡμίσειος σάκος, sive σάκκος. Vulgatum ἡμισάμιον
mehercle putidum sat est. IUNG.

170.

Calamus quoque, cuius etc.] Pollux non κάλαμον ab
Homero nominari ait, sed ὄροφον, quem describit στεγα-
σιτῆρα καὶ κάλαμόν τινα, nisi malis στεγασιτῆρα κάλ. genus
calami aquatilis, quo domus tegi solebant. *Schol. Br. Hom.*
ὄροφος εἶδος καλάμου πρὸς ὄροφὴν ἐπιτηδεῖου. *Iliad.* ω, 451.
SEBER.

ὅς τις ἐστὶ στεγ. καὶ κάλ.] MSSti στεγασιτῆρ καλάμος· ὡς
"Ὀμηρος· addit C. A. dein καλάμον ὄρογον etc. στροβίλου.
KUEHN.

ὅς τις ἐστὶ στεγ. καὶ κάλ.] MS. ὄροφον τις ὄνομ. ὅς ἐστὶν
στεγαγασιτῆρ καλάμος, ὃν καὶ etc. Et videtur certe legendum:
ὅς (vel ὅστις) ἐστὶν στεγασιτῆρ καλάμος, ὃν καὶ etc. non ut vul-
go στεγ. καὶ κ. restituemus et infra segm. 172. στεγασιτῆρ
κάλαμος hic est, qui tectis aedium inserviebat; quod ut

Zzzzz 2

clarius videas, *Homeri* locum indicatum et a *Sebero* nostro ex *Ἦλ. ω.* adscribere placet, cum παρεκβολαῖς *Eustathii*. Sic ibi princeps Poëta de *Achillis* tentorio:

ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἀνακτι,
δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες, ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρειψαν
λαχνηέντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες.

Ὁροφος δέ, ait *Eustathius* ibi, καλαμίσκου εἶδος ὑδροχαροῦς ἐπιτηδείου εἰς ὄροφὴν, ὃς ἐν λειμῶνι ἐπανθείς, δασεῖαν ἐπανθούσαν ἔχει λάχνην· ὅτε καὶ ἔστιν ἀγαθὸς ἐρέφειν· ἀπ' αὐτοῦ δὲ διὰ τὴν παλαιωτάτην χρῆσιν καὶ ἀπλῶς αἱ τῶν οἰκιῶν στῆλαι πᾶσαι ὄροφοι λέγονται. Et alter ille *Breviorum Scholiorum* auctor: λαχνηέντ' ὄροφον, τὸν δασύν· λέγει δὲ τὴν ἀπὸ τῆς καλάμης ὕλην, καὶ τῆς τούτων κόμης· ὄροφος γὰρ εἶδος καλάμου πρὸς ὄροφὴν ἐπιτηδείου. Ut vero στεγαστήρα κάλαμον dixit hic, ita infra στεγαστήρα κέραμον segm. 182. IUNG.

ὃς τίς ἐστι στεγαστήρ. καὶ κάλ. etc.] Non dubitavi integram MSS. lectionem in textum referre, quae oppido concinna est et elegans. de ὄροφῳ et καλάμῳ στεγαστήρι quaedam a me ad caput XLIII. observabuntur. *Physica*, *Φυσικά*. quae dicebantur fuisse controversa ex hoc *Pollucis* loco patet. et alia quoque *Aristotelea* monumenta fuerunt, quae quidam aliis adscripserunt parentibus. sic τῆς ἰατρικῆς συναγωγῆς βίβλοι nomen quidem praeferebant philosophorum principis, sed revera censebantur compositae a *Menone*, eius discipulo, quam ob causam et *Μενώνεια* vulgo fuerunt dicta. auctor est *Galenus*, qui idem mentionem alicubi facit τῆς τῶν *Φυσικῶν* δοξῶν ἐπιτομῆς a *Theophrasto* editae, quem tamen libellum ab his *Physicis* diversum fuisse puto, vel eorum appendicem saltim. de utroque opere videndus in *Theophrasto Meursius*. apud *Pollucem* vero scribendum quis potius existimet, *Φυτικοῖς* propter arborum factam hic mentionem. *Φυσικά* cum *Φυσικοῖς* saepe confusa, ut docet *Meursius*.

ὄν] Hoc est ὄροφον. *Iliad.* ω, 451. SEB.

ἐν δὲ *Ἀριστ. ἠ Θ. Φυσικοῖς*] MS. καὶ ἐν *Ἀρ.* SEB.

ἐν δὲ *Ἀριστ. ἠ Θ. Φυσικοῖς*] Sequitur in MS. καὶ ἐν *Ἀριστοτέλους* δέ, ἠ *Θιοφρ.* IUNG.

στροβίλου] C. V. στροβίλλου etc. KUENH.

στροβίλου] MS. στροβίλλου, πιτύος. IUNG.

εἴποις δ' ἄν, καὶ ὠλένας, etc.] C. A. εἴποις δ' ἄν ὠκλενίδας παρωλεν. πενήκην· προκ. καὶ ὡς *Ἀ. περίθειον ἐργυρούδη Ἀλκμαίων καὶ Μένανδρος ὀλυνθίαν*· ita C. A. *Salmas.* εἴποις δ' ἄν καὶ ὠλενίδας ἐν τ. Δ. εἰρημένας· reliqua desunt. KUENH.

καὶ ὠλενίδας] Desunt in MS. καὶ ὠλενίδας. IUNG.

ἐν τοῖς Δημοπραταῖς εἰρημένον.] C. V. εἰρημένας. KUENH.

ἐν τοῖς Δημοπραταῖς εἰρημένον.] Scribe, ut noster MS. habet, ἐν τοῖς Δημοπραταῖς εἰρημένας. IUNG.

ἐν τοῖς Δημοπραταῖς] Δημοπραταῖς textus habet. alibi dixi. Mox erat in vulgatis εἰρημένον· εἰρημένας optime MSS. scilicet παρωλενίδας, quas armillarum quoddam genus fuisse vel ipsum nomen indicat. Πηνήκη scribitur et πηνίκη et φενάκη et φέναξ, unde φενακίζειν, decipere, ut ab altero priori πηνικίζειν vel πηνηκίζειν descendit. alibi dixisse memini. erat autem meretricularum praecipue hoc capillitium, non raro eius facit mentionem *Lucian. Dial. Meretr.* ut *Dial. 4.* τὴν μὲν πηνήκην ἀφέλλετο τῆς κεφαλῆς· *galerum* Romani dicebant.

πηνήκην] Supra II, 50. IUNG.

περίθετον.] Supra II, 55. IUNG.

περίθετον.] Nimirum *Aristophanes* περίθετον κόμην dixerat, ut *Xenophon Cyrop.* lib. I. κόμας προσθέτους, quibus Medi capitis ornandi causa uti solebant. pluribus in Commentario de *Pers. Regn. Brissonius*, quin et apud *Aelian.* V. H. I. c. 26. περιθειον δὲ εἶχε κόμην· et alibi saepius. *Michaël Apostolius*, *Suidas* et *Etymologus* in διαπηνικίζω πηνήκην vel πηνίκην exponunt κόμην περιθέτην, ut ex *Amphide* et *Menandro* περιθέτην adducit *Pollux*. non tamen negligenda videtur *Falckenburgiani* Codicis lectio περιθεσιν. haud dispari ratione in *Glossis* veteribus extat: *Galericulum*, περιδήκη, περιδήκη et περιθέσις eadem sunt. an igitur haec lectio vulgatae praeposenda diliberabunt eruditi viri. *Clemens* etiam *Paedagog.* III. c. 11. ἄλλοτριῶν προσθέσις τριχῶν nominat. De προκομίῳ *Michaël* quo dixi loco, ad quem vide *Pantinum*, et *Suidas*.

Ἀλκμαίωνι] C. V. Ἀλβαίωνι. KUENH.

Ἀλκμαίωνι] MS. Ἀλκμαίωνι, et mox ὀλύνθια. Sed utrumque emendatum ad vulgatum modum. Sed supra II, 55. κεφαλὴν περίθετον ex *Aristophane* adfert, ut quidem hodieque in *Thesmophoriaz.* extare indicavi. IUNG.

171.

περὶ κλίμ. etc.] Nihil de hoc titulo habet C. A. nec Codex *Saltn.* KUENH.

σμεῦος δέ, καὶ ἡ κλ.] C. A. ita incipit: κλίμαξ οἱ ἀναβασμοὶ τ. κ. κ. κλιμάκιον ἐν Ἀμειψία, κλιμακίδα. *Saltn.* C. καὶ κλίμαξ· οἱ ἀναβασμοὶ etc. KUENH.

σκεῦος δὲ, καὶ ἡ κλ.] MS. σκεῦος δὲ καὶ κλίμαξ· οἱ ἀνα-
 βασμοὶ τῆς κλ. κλιμακτῆρες, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους δρ. quam
 lectionem, licet parum quoad sensum referat, vulgatae ta-
 men praeferam, nisi quod utrumque καὶ retineam potius.
 ἀναβασμούς per σ noster MS. aliquoties, nec, si bene memini,
 aliter. Attice nempe, ut supra retuli ad lib. IV. alicubi.
 κλιμακτῆρας quoque supra IV, 127. et VII. 115. habuisti in
 MS. edebatur enim antea in vulgatis hic etiam κλιμακτῆρες·
 sed κλιμακτῆρες et ab H. Stephano in suo Codice factum,
 idemque placuisse videtur Casaubono nostro VII. Athen. 14.
 ubi de Aristophanis Dramasin agit. IUNG.

σκεῦος δὲ, καὶ ἡ κλίμαξ. etc.] De scalis multa eaque
 non vulgaria possent notari; sed his supersedebimus hoc
 loco: ἀναβασμοὶ (sic enim MSS.) τῆς κλίμακος, κλιμακτῆρες·
 de istis vide sis *Salmasium* non procul initio doctissimi Com-
 mentarii de *Annis Climactericis*. κλίμακος ἀμείβων ξέστ' ἐνη-
 λάτων βάρθρα· *Eurip. Phoen.* v. 1136. ubi κλιμακτῆρας intel-
 ligit. vid. *Schol.* Mox ante nos legebatur: Ἀριστοφάνης
 Δράμ. etc. MSS. ut consuevi, sequutus sum.

Δημιοπράταις, κλιμάκιον] Δημιοπράτοις· et κλιμάκιον
 ē MS. et Not. *Sylb.* vid. et *Eustath. Odyss.* fol. 412. pr.
 edit. κλιμάτιον. SEB.

Δημιοπράταις, κλιμάκιον.] MS. noster etiam, τοῖς Δη-
 μιοπράτοις, κλιμάκιον· ut recte eque suo *Seberus* edidit. et
Henr. Stephani etiam manu κλιμάκιον pro eo quod antea
 edebant, κλιμάτιον, repositum erat. Extat id et in *Aristo-*
phanis Εἰρήνη, non longe a principio:

ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος
 πρὸς ταῦτ' ἀνερόχῃτ' ἂν ἐς τὸν οὐρανόν.

id est, Q. S. *Pl. Christiano Interpr.*

deinde tenues scalularum machinas
 faciens in altum se trahebat aethera. IUNG.

ἐν δὲ Ἀμ. ᾧ κλ.] C. V. Ἀμειψίου Κοινῶ κλ. *Salmas.*
deest nomen fabulae. forte: ἐν δὲ Ἀμειψία Σαπφῶ κλιμακίδια.
 recte legit C. *Voss.* ἐν Ἀμειψίου Κοινῶ· vid. *Athenaeum*
 lib. V. c. 18. ubi eandem citat fabulam, *Casaub.* autem le-
 git Κόννω. ΚΥΖΗΝ.

ἐν δὲ Ἀμ. ᾧ κλ.] Sed iam sequitur longe corruptior
 locus, ubi confunditur dramatis nomen male cum nomine
 rei ex isto dramate promptae. Tu scribe, ut noster MS.
 disertè habet: ἐν δὲ Ἀμειψίου Κοινῶ, κλιμακίδια. *Amipsiae*
 fabula fuerit Κοινὸς nomine, in qua dictam habes κλιμακίδια.

Male acceperunt viri doctiss. qui in Thesauro εκ *Aristophane* id, uti κλιμάκιον, putarunt a *Polluce* proferri. IUNG.

ἐν δὲ Ἀμειψίᾳ, ᾧ κλιμακίδα.] Quanto MSS. praestantius, qui seruarunt ipsum fabulae titulum, ex qua vox haec κλιμακίς est depromta: ἐν δὲ Ἀμειψίου Κοινῷ ita et probe scribi *Iungermannus* putat. sed *Meursius* in *Attica Bibliotheca Κόννω* restitui vult ubicunque legitur Κοινῷ, eique consentit vir non minus eruditione quam diligentia conspicuus *Ioh. Alb. Fabricius* in *Biblioth. Graeca. Κόννον Αμειψιας* laudant *Athenaeus* aliique. vide *Hesych.* in Κόννου ψῆφον aliosque *Paroemiographos, Aristoph. Vesp.* et *Scholiasstem.* nec dubito quin *Connus* ille *Lyristes* titulum fabulae et argumentum suppeditaverit. ab eodem, credo, κοινόφρονες, ἄφρονες nec est, quod eruditissimi *Meursii* rationibus opponam; quapropter et hoc loco eam lectionem reposui. non enim erit quisquam, credo, qui sibi persuadeat Κοινὸν fabulae *Comici* huius esse nomen. alio loco hac de re accuratius.

καὶ κύμβαλα] C. A. κύμβ. (C. V. κύμπαλα) καὶ παρδάλει κ. λ. σανίς λ. KUEHN.

καὶ κύμβαλα] MS. κύμπαλα. IUNG.

ταῦτα εἶη. καὶ παρδάλω, etc.] MS. ταῦτα ἦν· καὶ παρδάλει· vide an potius leg. παρδαλῆ, λεοντῆ· quae *Interp.* expressit. SEBERUS.

ταῦτα εἶη. καὶ παρδάλω, etc.] C. V. ταῦτα ἦ καὶ παρδάλη, καὶ λεόντη, καὶ σαλίς· leg. inquit *Salm.* cuius C. παρδαλί, παρδαλῆ, καὶ λεοντῆ, σανίς. *Salm.* C. καὶ ταῦτα ἦν. KUEHN.

ταῦτα εἶη. καὶ παρδάλω, etc.] MS. noster ταῦτα ἦ· καὶ παρδαλῆ, καὶ λεόντη. Sed ab alia manu repositus accentus rectior, καὶ παρδαλῆ, καὶ λεοντῆ· mihi que primum legenti ita visum vulgata restituenda. quae coniectura et *Seberi* nostri. eam quum MS. noster satis firmet, ita posthac emendemus. supra V, 16. ubi eadem voculae, mendum quoque in accentu erat in MS. nempe λεοντῆ et παρδάλη. IUNG.

ταῦτα εἶη. etc.] Μοχ παρδάλω καὶ λέοντι editum erat vulgo. reduxi verissimam MSS. lectionem. legendus ad *H. B.* p. 575. *Eustathius.*

καὶ σανίς] Sequitur καὶ σανίς· ut etiam in MS. nostro emendatum est, quum alias σαλίς esset. nec illud loco motuam facile, quamvis et huic aliquid simile inveniam apud *Hesych.* Σαλία, πλέγμα καλάθω ὅμοιον, ᾧ (an ὄ?) ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φοροῦσιν αἱ Λακκαίαι· οἱ δὲ θολία. IUNG.

καὶ οἷς ἂν οἱ ὀρνιθ. etc.] οἱ non est in C. A. C. V. ἂν ὀρνιθοθήρα χρῶντο. KUEHN.

καὶ οἷς ἂν οἱ ὀρνιθ. etc.] MS. καὶ οἷς ἂν ὀρνιθοθήρα χρῶντο, παγίδες, καὶ νεφέλαι, καὶ δίκτυα· et scribe καὶ δίκτυα. Possent et priora ita scribi: καὶ οἷς ἐν ὀρνιθοθήρα ἐχρῶντο. Sed non opus videtur. IUNG.

π. καὶ νεφέλαι etc.] C. A. π. νεφέλαι δίκτυα. C. V. et Salm. C. καὶ δίκτυα. Gl. Νεφέλαι, retes augurales, maculas retis etiam dixeris Latine. caetera non sunt in C. A. KUEHN.

ἐν Ὀρνισι] MS. Ὀρνησι. Verba Aristophanis in Ὀρνισι sunt non longe nimis ab initio:

μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα. Ubi Scholiastes adnotat νεφέλην etiam εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ esse. IUNG.

172.

περὶ πήρας, etc.] Titulus non est in C. A. KUEHN.

πηριδιον εἴποις ἂν, etc.] Salm. C. ἂν delet. C. A. καὶ θ. κ. θ. KUEHN.

Σκηναὶς καταλαμβ.] MS. καταλαβούσαις. SEB.

Σκηναὶς καταλαμβ.] σκηναὶς καταλαμβανούσαις recte noster MS. ut vulgatum a Sebero est, quamvis ineptus quis denuo σκηναῖς emendarat in MS. IUNG.

καὶ θύλακα καθ' Ὀμ.] Ubi hoc legatur apud Homerum mehercule nescio, scirem autem libens, ut λάρανακα χρυσεῖην Ἰλ. ω. et ἀργυρεῖην Ἰλ. σ. indicio indicis, quem utilissimum confecit in eum Poëtam Seberus noster, apud eum legi scio. IUNGERM.

καὶ θύλακα etc.] MSS. in hoc loco reformando parum nos adiuvant. sic lectum fuit ante nos: καὶ θύλακα καθ' Ὀμηρον, καὶ * οὔλακκον· pro qua posteriori voce θύλακον me restituisset neminem aegre laturum existimo.

καὶ * οὔλακκον.] F. θύλακον. SEB.

καὶ * οὔλακκον.] C. A. καὶ οὐλάκειον. C. V. οὔλακον. Salm. pro οὔλακον recte leg. θύλακον. KUEHN.

καὶ * οὔλακκον.] Quod sequitur, καὶ οὔλακκον, in MS. uno κ. est, καὶ οὔλακον. Mihi nihil incidit, nisi quod et Sebero nostro, forte θύλακον scribendum. IUNG.

καὶ θυλ. θυλακίσκιον] MS. καὶ θυλακίσκ. SEB.

καὶ θυλ. θυλακίσκιον] C. A. θ. θ. κώρυκον. C. V. θυλακίσκον. KUEHN.

καὶ θυλ. θυλακίσκιον] MS. καὶ θυλακίσκον, ut malim. supra etiam θυλακίσκον ex Triphalete Aristophanis habes segm. 151. IUNG.

κώρुकον, καὶ κωρύκιον, κωρ.] MS. interponit καί. SEB.
 κώρुकον, καὶ κωρύκιον, κωρ.] C. A. κωρύκιον κ. βύσμα,
 ὡς Ἀριστοφάνης ὁ δύστραν Ἄναξ. καθαρίστρια. C. V. καὶ
 κώρुकον, κωρुकίδα, ὡς ἐν ταῖς Ὀλκασιν· καὶ κύσμα δ' ἄν.
 ΚΥΒΗΚ.

κώρुकον, καὶ κωρύκιον, κωρ.] MS. καὶ κώρुकον, καὶ κω-
 ρुकίδα, omissis καὶ κωρύκιον. IUNG.

κώρुकον] In *Glossis*: κώρुकος, *pera*. magis enucleate
Hesychius: Κώρुकος, θυλάκιον· ἔστι δὲ δερματινὸν ἀγγεῖον
 ὁμοῖον ἰσκάφ· οἱ δὲ πλοῖον· οἱ δὲ λόγγην· rectissime κόγγην
 ad *Athenacum Casaubonus* emendavit. meminit etiam *Homer*.
Od. E. et ad eum *Eustathius*. inde est γυμνάσιον διὰ κωρύ-
 κου, cuius mentionem facit et εὐτονίαν laudat *Paulus Aegin*.
 lib. I. c. 17. aliis, ut *Artemidoro*, θυλάκος id ipsum ludendi
 genus appellatur. *Antiphanis* fabula Κώρुकος κύριος lau-
 datur ab *Athenaeo*, si vera sit inscriptio, aut eius non alia
 forsitan ratio. Quod in *Polluce* sequitur κωρύκιον est et in
Suida: Κωρύκιον, κώρुकος, θυλάκιον, τὸ παρ' ἡμῖν βουλγίδιον
 ἢ πλέγμα δεκτικὸν ἄρτου. de βουλγιδίῳ inspicere laboriosissimum
 eximii *Cangii* opus. κωρुकίδα reperies in *Epicharmi* loco
 segm. 179. ab eadem emanat origine κωρुकίδιον, cuius voca-
 buli significationem a priori paullum diversam talem *Hesy-*
chius adnotat: Κωρुकίδιον, ὅπερ οἱ τοξενόντες δερματινὸν κολί-
 λωμα τῷ εὐωνύμῳ πῆχει περιτιθέασιν. unius alteriusve vocu-
 lae translatione persanari potest hic locus: δερματινὸν κολί-
 λωμα, ὅπερ οἱ τ. etc.

Ἀριστοφάνους.] Deest Ἀριστοφάνους in MS. De *cory-*
cide veteres παράγειν Ἀριστοφάνους χρῆσιν ταύτην scribit *Eus-*
stath. ad Ὀδυσσ. ε. σπυρλις οὐ μικρὰ καὶ κωρुकίς ἢ καὶ τοὺς
 μάττοντας ἐγείρει· quae forte ex Ὀλκασιν et a *Nostro* intel-
 lecta fuere. infra quoque in *Epicharmi* χρῆσει eadem vox
 segm. 179. ut et κώρुकοι in alia *mox*. IUNG.

τοῦ αὐτοῦ εἶπ.] MS. τ. χρῆσιμων, Ἀριστοφάνους εἶπ. IUNG.
 γευστήριον.] στεγαστήριον, ut nunc editum *mox* e MS.
 et *Not. Sylb.* tametsi MS. ibi στεγαστηρίῳ ῥόφῳ· ut dubitare
 possis an verior lectio, στεγαστηῖρι ὀρόφῳ. SEB.

γευστήριον.] Hoc ne sollicitandum quidem est; et errant,
 si qui hoc conati: βύσμα καὶ γευστήριον. *Aristophanes* enim
 iunxit, ut ex MS. supra in ipsa χρῆσει segm. 75. restitui.
 IUNGERM.

γευστηριον.] Recte veram *Pollucis* et germanam lectio-
 nem adseruit *Iungermannus*. ego quae hoc de loco notavi,

legere potes X, 75. ubi itidem occurrebat, sed magis plenior. De γευστηρίῳ vero alium hic adducam testem, qui quodcumque moveri potest litis facile decidet, et lucem insuper huic voci accendet. is est *Pherecrates* in *Tyrannide*:

εἶτα κεραμεύσαντα τοῖς ἀνδράσι ποτήρια
πλατέυ, τοίχους οὐκ ἔχοντ', ἀλλ' αὐτὸ τοῦδαφος μόνον,
κούχλ χωροῦντ' οὐδὲ κόγχην, ἐμπερῆ γευστηρίοις.

Ex quibus profecto clarissime perspicimus, quae fuerit huius vasculi figura, patellae scilicet simillima, lateribus destituta. locus est apud *Athen.* XI. Βύστρα a βύσματι non differt: βύστραν ἐπιθεῖναι nescio quo loco legerim. βύειν, unde voces hae deducuntur, *obdere.* *Gl. obde, βύσον.* *Hesych.* Βύων τὰ ὄτα, ἐπιγράτιων. Vid. et *Suidam.* sic et ἐπιβύειν. *Hesych.* Ἐπιβυσάιωσαν, φραξάιωσαν, φιμωσάιωσαν. hinc κνυελὶς ἐπιβύστρα in *Luciani Lexiphane*, apud quem eundem κνυελόβυσια ὄτα et alia vox παράβυστος. *Antiphanis* e MSS. χρῆσιν auximus: ἐκ φύλλων τινῶν quod τινῶν nec non *Falkenburgii* Codex habuit. vides autem materiam βυστρῶν folia quaedam. huc attinere existimo haec *Hesychiana*: Βύστραι, αἱ τῶν λαγάνων ἐνθέσεις. proprie scilicet opercula non recte dicas βύστρας et βύσματα, sed materiam quandam contortam e foliis aut simili re, vel etiam quodvis ligneolum, quod foraminibus seu aperturis doliorum inseritur. *Aristophanes Amphiarao*, βύσμα φλέων apud *Suidam.* De *Anaxandride* vero *Comico*, cuius nomen saepius in Codicibus editis cum *Alexandride* fuit commutatum, diligentius egi ad VII, 59. in hoc autem errorem non levem *Meursius* erravit, eumque sequuti eruditissimi viri. sed hac tota de re alibi maiori cum cura disseram.

Κιθαριστήρια] MS. κιθαρίστρια. IUNG.

ἐκ φύλλων.] MS. ἐκ φύλ. τινῶν. SEB.

ἐκ φύλλων.] C. V. ἐκ φύλλων τινῶν. ἀλλὰ etc. vid. *Hesych.* in βύστραι. *Salm.* βύστράν τινα ἐκ φύλων τινῶν ex V. C. ΚΥΕΗΝ.

ἐκ φύλλων.] MS. auctius φύλ. τινῶν, ut et *Seberi.* Sic ergo particula versus fuerit:

— βύστραν τιν' ἐκ φύλλων τινῶν. IUNG.

ἀλλὰ μὴν] C. A. ἀλλὰ μὴν non habet. ΚΥΕΗΝ.

τῷ τε στεγαστηρίῳ] C. A. τῷ δὲ στεγαστηρίῳ λ. π. οἱ. στ. κ. ὡς Ἀριστοφάνης πόσους etc. καὶ αὖ ἐν κ. etc. C. V. τὸ στεγαστήριον ὀύσῳ (ὀύσῳ) προσήκοιεν, καὶ οἱ στ. καὶ τὰ κ. *Salm.*

C. τῷ στεγαστηρίῳ λόφῳ προσέοικεν · *perperam. leg.* στεγαστήρι ὀρόφῳ. KUERN.

τῷ τε στεγαστηρίῳ] Antea edebatur: τῷ τεγευστερίῳ λόφῳ προσήκειν οἱ etc. H. Stephanus in suo Codice emendat στεγαστηρίῳ · sic, ait, στεγαστιρίδα segm. 180. et προσήκειν. In nostro MS. pessime haec reficta, τῷ στεγαστήριον ὀρόφῳ (prius videtur voluisse λόφῳ) ita ut vix subluceat MS. lectio, quae sublucet tamen et fuit haec: τὸ στεγαστήριον (quamvis videatur στεγαστήριον ὀρόφῳ scriptum, illud enim nescio an a recenti vel veteri manu) ὀρόφῳ προσήκειν καὶ οἱ στρ. καὶ τὰ κ. Unde ne dubita totum locum ita emendare certo: ἀλλὰ μὴν τῷ στεγαστήρι ὀρόφῳ προσήκειν καὶ οἱ στρ. dixi supra iam de στεγαστήρι καλάμῳ ad segm. 170. ubi id quoque *Pol. luci* vindicavimus. Ceterum ne quid non indicemus, in MS. *Salmanticensi Schottus* hanc lectionem hic extare ait: ἀλλὰ μὴν ὡς στεγαστήριον ὀρόφῳ προσήκειν ἂν οἱ στρωτήρες. IUNGERM.

τῷ τε στεγαστηρίῳ λόφῳ] Iam facile vulgata lectione caremus, cum alia, eaque sola vera e MSS. suffici potest. haeserunt hic eruditi viri, nec immerito, sed omnem absterisit difficultatem *Iungermannus* noster perspicacissimus. Excerpta, quae *Falckenburgii* appellamus, talem exhibent loci scripturam: ἀλλὰ μὴν ὡς στεγαστήριον ὀρόφῳ προσήκειν ἂν καὶ οἱ στρωτήρες, καὶ τὰ καλυμμάτια · haec planissime consentiunt cum Codice *Schotti Salmanticensi*, nisi quod ibi προσήκειν, quae differentia perparva est. et profecto, ubi quandam ex hoc libro lectionem *Schottus* adnotavit, eam et ab Excerptis nostris e vestigio confirmatam inveni, ut non levis mihi suspicio oboriatur, eundem forte Codicem esse, quo *Schottus* est usus, cum illo nostro, cuius Excerpta auro contra cara saepius et amplissime laudavimus. vellem sane istius Codicis aliquando nobis copiam dari; nec dubito, quin plurima egregia, quae hactenus latuerunt, ex eo proferri possent. illa vero lectio quanti sit facienda, ego quidem haud facile dixero, id tamen mihi firmiter persuadeo, nonnullam eius nobis habendam esse rationem, si liceat vocolam inserere, sensum ex illa scriptura non ineptum nec incommodum apparabo: ἀλλὰ μὴν ὡς στεγαστήριον (vel στεγαστήρια) ὀρόφῳ προσήκει, οὕτως ἂν καὶ οἱ στρωτήρες etc. στεγαστήριον quo minus dici queat, nihil impedit, ut στρωτήριον a στρωτήρ · haec tamen adeo non defendo, ut aliis etiam me potius dedam, et Codicis P. atque V. lectionem sequar, quae vere elegans est et perfecta. eam tamen expolivi *Falckenburgianis*

Excerptis adiutus. Στεγαστήρ ὄροφος nihil aliud ac στεγαστήρ κάλαμος, quem paulo ante haec e MSS. *Polluci* reddidimus. "Ὄροφος, κάλαμος, ὃ στεγάζουσι. ἤδη δὲ καὶ ἡ ὄροφη" inquit *Hesychius*. quod latius exequitur *Eustathius* ad *Homerum*, et *Schol. Eurip.* ad *Orest.* ὄροφος λεπτός κάλαμος καὶ παπυρώδης εἰς ὄροφάς ἐπιτήδειος· nec opus est in re nota veterum compilare scrinia. Progredior ad στρωτήρας, in quibus si quid fuerit obscurum, detegemus. VII, 124. ita legitur: γύψος, κέραμος στεγαστήρ, ἐρέψιμα ξύλα, ἃ ὁ Θουκυδίδης εἶπε τὴν ξύλωσιν· πηλός etc. ante πηλός in vulgatis editum fuit στεγαστήρ, quod ibi nos merito eiecimus, siquidem e MSS. eadem vox paulo ante κέραμος στεγαστήρ fuerit reposita. sed tamen ibi cogitandum esse dixi, num aliqua possit emendatione huic voci succurri, alibique periculum me facturum esse promisi. id hic non inopportuno fiet loco. scilicet quod tum animo meo obversabatur, erant στρωτήρες, qui profecto non abs re et praeter *Pollucis* propositum eo loco interponi possunt. quid enim aliud στρωτήρες quam ἐρέψιμα ξύλα? sunt igitur asserculi, qui tegulis tectorum substernebantur. *Benedictus* asserculos exponit, *asser*es cetera *Glossaria*. varie tamen interpretati sunt vocem veteres Grammatici. audire iuvat *Etymologici* Magni parentem: καὶ στρωτήρ λέγεται μὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ πλέγμα τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκηνάς καὶ καλύβας πεποιημένον· οἱ δὲ ῥήτορες στρωτήρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω τῶν δουροδόκων τιθέμενα· ἢ τὰ εἰς ὄροφάς πεποιημένα· ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι τὸν στρωτήρα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὄροφὴν πεποιημένον· quae posteriora praecipue ad rem nostram faciunt; ex istis enim patet στρωτήρας dictos esse asserculos decussatim positos, qui tectum sustineant. usum hac voce reperio *Philonem* libr. V. *Βελοποιικῆς* p. 87. *Edit. Paris.* εἶτα εἰς τὰ ἀνά μέσον τῶν ἀψίδων διαστήματα στρωτήρας ἐπιβάλλειν τοὺς ἰσχυροτάτους, καὶ ἄνωθεν κάλαμον, καὶ καταλείψαι ὡς βέλτεστα· pauloque post ea: καὶ στρωτήρας ἐπιβαλὼν κεράμωσον· *asser*es utrobique reddidit *Interpres*. viden' igitur aut κεράμον vel tegulas, aut κάλαμον his asseribus instratum? utraque materia domos contegere solebant. στρωτήρια dixit *Etymologus* in *Γεῖθά*, ut volebamus στεγαστήρια modo a στεγαστήρ enata, et στρωτηρίδια *Hesych.* Γεῖθάδια, στρωτηρίδια. De illis autem δοκίδοις τοῖς ἐπάνω τῶν δουροδόκων, quae structurae loco tantum, non itidem usu ab istis asserculis, quos exposuimus, differebant, videndus et *Harpocratio*, quem *Suidas* verbo tenus exscripsit. In *Aristophanis* priori loco ἀνδρῶν intelligendum de andro-

nitide nemo sani capitis *Iungermanno* controversum fecerit; ad eum itaque modo accentum posui. alteram etiam ῥῆσιν librariorum petulantia violavit. reduxi MSS. lectionem. non noluerit forsitan aliquis ad normam vulgatae scripturae: ὡς ἐν καλυμματίοις etc. ut ἐν καλυμματίοις pro καλυμματίοις adhibitum putetur. hoc autem qualiscunque sit pretii, MSS. tamen adhaerere consultum duxi.

καλυμματία.] MS. καὶ τὰ καλ. SEB.

καλυμματία.] MS. καὶ τὰ καλυμματία. Sic et MS. *Seberi*. nec aliter scribendum est. quo modo et praecessit καὶ οἱ στρωτήρες. IUNG.

173.

πόσ. ἔχει στ. ἀνδρῶν οὐτοσί] *Salm.* pro ἔχει ex C. V. habet ἔχεις, qui et ἀνδρῶν retinet. alius homo doctus adscripsit: ἀναδρῶν. ΚΥΕΗΝ.

πόσ. ἔχει στ. ἀνδρῶν οὐτοσί] MS. ἔχεις στρ. ἀνδρῶν. sed σ male repetitum ab initio sequentis vocis. Ceterum pro ἀνδρῶν quoque ἀνδρῶν si mecum leges, versiculus aptum sensum habebit, et non aliter scripsisse *Comicum* existimo:

πόσους ἔχει στρωτήρας ἀνδρῶν οὐτοσί;

De loco enim quaerit, qui *andron* (cuius etiam supra mentio I, 79. IX, 46.) vel *andronitis* vocatur, differentiae a *gynaecio* causa, quotnam is στρωτήρας contineat. Eundem locum *Harrocratio* intellexit, quum in στρωτήρ ait, hoc nomen esse etiam ἐν Ἀριστοφάνους Βαβυλωνίοις. Quid vero στρωτήρες vid. e *H. Steph.* in Thesaurο. IUNG.

ἐν καλυμματίοις] Post ἐν deest nomen fabulae, tollendumque comma post καλυμματίοις. *Sylb.* SEB.

ἐν καλυμματίοις] Pro αὐτὸ πάλιν *Salmas.* C. V. αὐπαλίως. C. V. ὡς οὐ κ. τ. ὁ. ἤ. quod domum non tegetet καλυμματίοις. ΚΥΕΗΝ.

ἐν καλυμματίοις] MS. καὶ αὐτὸ πάλιν, ὡς οὐ καλυμματίοις τὸν etc. Sic et hic elegantem versiculum restituimus:

ὡς οὐ καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρεφε.

Nisi potius tamen ὅς οὐ καλυμ. *Aristophanes* scripserit. IUNGERM.

φαίης δ' ἂν κατ' Ἀρ.] C. A. καὶ παττάλους ἐ. κ. σ. ὑποσιδίριον. ΚΥΕΗΝ.

φαίης δ' ἂν κατ' Ἀρ.] MS. κατὰ Ἀριστ. IUNG.

σμινύδας, ἀγκαλ.] C. V. καὶ σμ. καὶ ἀ. C. A. σμικύδας etc. *Salmas.* σμινωῖδας καὶ ἀγκαλίδας etc. καὶ semper adiecto. ΚΥΕΗΝ.

σμινύδας, ἀγκαλ.] MS. ὑποσίδηρον, καὶ σμινύδας, καὶ ἀγκαλίδας· quasi et haec quatuor voculae ex iisdem Ὀλκίαισι additae, quod credere nil absurdum forte. IUNG.

σμινύδας] καὶ interpositum e MSS. Omnia quae hic proferuntur et ego iuxta cum *Iungermanno* ex *Aristophanis* Ὀλκίαισι fabula deprompta iudico. etsi vero MSS. cum vulgatis ferme convenient, quaedam tamen in hisce aliter atque vulgo leguntur scribenda duco. primum quidem *παϊτάλους ἐγκρούειν* restituendum mihi videbatur, *clavos pangere*. pari modo *ἐπιούρους ἐγκρούειν* apud alios. ipsumque illud *πάϊταλον ἐγκρούειν* LXX. *Interpretes* alicubi habent. dein *σκυτάλην* mallet: *σκύταλον* enim alibi legisse me non memini, quamquam ea tantum de causa vocabulum illud sane non temere reiiciam, cum permulta reperiantur apud Graecos non duplicis tantum, sed et triplicis formae. dixerint igitur *σκύταλον* et *σκυτάλην*. *σκύταλος* autem *ὑποσίδηρος* vel *σκύταλον ὑποσίδηρον baculus ferreus ligno obductus*. et ita vocari dolo potuit. Vid. *Hesych.* in *Δόλωνες*. contra ea *ἀγάλματα ὑπόξυλα*, *statuae* vel *imagines lignae auro vel argento illitae*, ut *Scholias*te anonymus in *Hermogenem* exponit. ea vero qua dixi notione *ὑποσίδηρος* apud *Platonem* occurrit, apud quem et *ὑπόχαλκος*, *subaeratus*, *ὑπάργυρος*, *ὑπόχρυσος*. alibi data occasione de istis et similibus notabo. Porro *σμινύδας* probabili coniectura in *σμινύας* esse commutandas mecum cogitaveram. *σμινύη* satis e solo nostro *Polluce* cognosci potest: *σμινύδα* vero quis dixit unquam, aut quis reperit? sed, ut ingenio sum minime proclivi ad quicquam facile mutandum, quippe qui sciam ista virosum eruditorum inconsiderantia saepius bene constituta veterum auctorum loca deturpari potius quam illustrari et emendari, rationes circumspexi, si quae forsitan inveniri possent, quibus *σμινύδας* vindicarentur. et offerebant se certe. *σμινύδιον* enim unde, nisi ἀπὸ τῆς *σμινύδος*? ut *σανὶς*, *σανίδος*, *σανίδιον*, et talia infinita. porro apud *Hesychium* est *Σμινύης*, *σμινύη*. ubi meo periculo restituas licet *σμινύς*. sertas itaque tectas sibi suas *σμινύδας* habeat *Aristophanes*.

νευρίδα, λ. π. etc.] C. A. *νευρίδια καὶ λίθους παρίνουσ κ.* C. V. *νεβρίδα καὶ λ. πωρινούσ καὶ κηρύκιον*. *πώρινος λίθος* *torphus* est. *Gl.* *πῶρος*, ὁ λίθος, *Tofus*. Pro *νεβρίδα* leg. *νεβρίδα*, *pellem hinnuli cervini*. ΚΥΕΗΝ.

νευρίδα, λ. π. etc.] MS. *νεβρίδα καὶ λίθους πωρινούσ καὶ κηρύκιον*. quae quoque vulgatis certe rectiora: ut haec

omnia sint *Aristophanèa* e *Tagenistis*. Miseret me τοῦ κη-
ρύκιον, quod ita vulgo solum astat. IUNG.

νεβρίδα, λ. πωρίνους. κηρ.] Arrisit veterum librorum le-
ctio. νεβρίδς et νεβρίς propter simillimam apud recentiores
Graecos pronuntiationem facile confundi potuerunt. supra
eiusdem modi et alia exempla adduxi. nebrida Graeci dixe-
runt variam *Bacchantium* vestem, unde proverbio dicitur
quis νεβρίδα ἐνεισθαί, qui deditus est ebrietati, vel homo
vertumnus et mutabili ac doloso ingenio. rem totam alibi
plenissime explicui. Vides autem hic λίθους πωρίνους, qui
in memoriam revocant *Pollucis* locum VII, 123. ubi cum *Au-*
ctor noster λίθον πώρινον recensebat, hunc ipsum, credo,
Comici locum in mente habuit. veteres autem πώρινον λίθον
dixerunt *tophum*, πῶρον, eadem elegantia, qua *Maecenas*
Epigr. in *Horatium* *Iaspis lapillos* ipsos *Iaspides* vocavit,
ac mellitissimus *Anacreon* Πάρθιοι ἄνδρες pro ipsis *Parthis*
adhibuit. *Nonnus* in *Dionysiaca* hanc dicendi concinnita-
tem non tam oblatam usurpasse, quam studio et data opera
captasse deprehenditur. tum post haec καὶ κηρύκιον· illa vox
a reliquis vulgo maiori distinctionis nota fuit separata, et
solitudinem suam quodammodo deplorabat: κηρύκιον vel κη-
ρύκειον et *caduceus*, pacis signum, et locus, in quem prae-
conium facturi adscendunt. utram notionem locum hic ha-
bere dicamus? priorem omnino. vide *Hesychium*. Sed veni-
endum ad alteram ex *Heroibus Aristophanis* ῥῆσιν, in qua
paucis defungemur. *Hesychium* ex his *Comici* verbis recte
Sopingius emaculavit: Ἀνακιδνισσον, ἀνάσεισον· et credibile
est *Grammaticum* illum ad hunc *Aristophanis* locum respe-
xisse. quid autem hic τῷ ῥόμβῳ facies? ego quidem opinor
ῥόμβον ab *Aristophane* appellatum τὸν κώδωνα, quo moto et
agitato vigilias circuibant atque excitabant οἱ περίπολος vel
περιπολάρχαι· quod traditum pluribus in locis ab *Aristopha-*
nis Scholiaste et *Hesychio* nemini humanioris ingenii latebit.
percommode igitur ῥόμβον ἀνακωδωνίζειν. Non me praeterit
alium etiam ῥόμβον in sacris magicis usum esse, cum scilicet
eo concusso devotiones faciebant, et manes ab inferis evo-
cabant. *Hesychius* inter cetera de *rhombō*: καὶ ἐν ταῖς τελε-
ταῖς δινεῖται. non diversus est ab hoc στρογαλὸς Ἐκατικός,
cuius in *Chaldaeis* oraculis et *Pselli* ad haec *Commentariis*
fit mentio, ac de quo pererudite scripsit *Britanniae* non per-
iturum decus *Seldenus* de *Dis Syror.* P. II. nec non *Meur-*
sus *Lection. Theoph.* cap. III. possem ea de re pluscula
forte non cuivis cognita et observata proponere; sed tem-

pori et instituto serviendum esse sentio. hac vero posteriori significatione si ῥόμβον in *Comico* velis interpretari, non valde obnitari, quamquam prius praeplaceat.

ἴθι δὴ λ. etc.] C. V. ἴθῃ δὴ· et ῥόμβον C. A. *rhombum concute ut resonet*: quod fiebat in magarum incantationibus. *Hesych.* ἀνακοδίνισον male. KUEHN.

ἴθι δὴ λ. etc.] MS. ἴθῃ (sed emendatum ἴθι) δὴ λ. τ. ρ. ἀνακοδώνησον. Sed recte vulgo, et integer est senarius:

ἴθι δὴ λαβὼν τὸν ῥόμβον ἀνακοδώνησον.

Ῥόμβου variae significationes, ut apud *Hesychium* et alios videre potes. IUNG.

καὶ ὡς] καὶ abest a C. A. KUEHN.

πτωχ. βακτ.] βακτήριον πτωχικόν, *baculus mendicorum*. KUEHN.

πτωχ. βακτ.] MS. alio ordine, βακτηρίου πτωχικοῦ. IUNGERM.

πτωχικοῦ βακτηρίου.] *Falckenburgii* Excerpta: πτωχίνου βακτηρίου· quod parum abest, quin pensius et praestantius vulgata lectione existimem. sanequam ipsa me formationis raritas delectat, quanquam exemplis tamen non careat; praesertim cum pleraque omnia, quae ex *Aristophane Pollux* hoc loco adfert, a communi usu sint remotiora, ut ipsum illud, quod adiacet, βακτήριον, quam βακτηρίαν magis usitate Graeci dicunt. textu tamen immutando abstinui, ne quis mihi iure merito convicium facere posset. Μοχ ἀντὶ καμπύλης debere legi quivis vel mediocri ingenio animadvertisset. male habuit *Iungermannum* nostrum hic locus. qui enim βακτηρία Περσὶς ἀντὶ καμπύλης usurpari potuit, cum *scipionem Persicum* alii Grammatici rectum fuisse tradant? me quidem ista difficultas primum eo impulit, ut emendare aggrederer: καὶ βακτηρία δὲ Περσὶς, ἣτις ἀντίκειται καμπύλη· quae mihi audacia an feliciter cesserit, non dixero. aliorum id esto iudicium. sed re tamen iterum expensa illam opinionem meam reliqui. scilicet observandum maxime insolentia ab *Onomasticographo* nostro hic esse ex *Aristophane* congesta, ut iam antea dixi; quibus omnino annumerari meretur, si βακτηρίαν Περσίδα ἀντὶ καμπύλης posuerit. haec autem *Aristophanea* esse ex eius *Γήρα* docuerint αὐλοὶ καλάμνοι, quos itidem attulit segm. 155. De baculis interim qui erudita et rara concupiverit cognoscere, illum adire iubeo ad *Casauboni Commentarium in Theophr. Char. Περί Ἀρεσκείας*.

Περσίς, ἀντὶ καμπύλης] C. A. πεσίς. C. V. Πέρσης ἀντὶ καμπύλης. leg. Περσίς. *Hesych.* Περσικὰ inter alia dici vult ὄρθας βακτηρίας, nisi ibi μὴ exciderit, ut notetur baculus incurvus: aut *Hesych.* accipiendus de baculi parte inferiore, quae recta esse possit, summa tamen incurvata. *Salmas.* C. καπήλης. ΚΥΕΗΝ.

Περσίς, ἀντὶ καμπύλης] MS. Πέρσης. Sed vulgatum videtur rectius, non quod etiam sequitur ἀντὶ καμπύλης pro eo enim omnino emenda, ut MS. noster habet, ἀντὶ καμπύλης. Persicam itaque βακτηρίαν ait incurvam esse. Sed contra ab *Hesychio* Περσικὰ inter alia, ὄρθαι βακτηρίαί exponuntur. Quae inter se pugnare videntur, et explicanda sunt a *Cassiodoro* nostro, cuius de baculis, eorum forma multiplicique apud veteres usu observata dudum expectamus. IUNG.

καλαμίνους αὐλούς.] C. A. αὐτούς. ΚΥΕΗΝ.

καλαμίνους αὐλούς.] καλαμίνους αὐλούς et nuper supra segm. 155. nominavit. Et nescio sane quam apte hic intrusum, nisi forte locus mutilus est vel disiectus. IUNG.

τούς δὲ κάλους, etc.] C. A. τὰ δὲ σχοινία καὶ κάλους (C. V. κάλως) καὶ ὄπλα αἰ. εἰ. O. δὲ ο. β. *Salm.* C. τούς δὲ καί ὡς. leg. κάλως. ΚΥΕΗΝ.

τούς δὲ κάλους, etc.] MS. κάλως rectum quoque. IUNGERM.

τούς δὲ κάλους] Recte quidem; sed MSS. ratio erat habenda, in quibus κάλως Ἀττικώτερον, quod apud *Aristophanem* occurrit non uno in loco: πάντα κάλων σείειν Attici plerumque, cum vulgo πάντα κάλον dici soleat. Vid. me ad segm. 155. Ὅπλα navis armamenta praecipue ab Ionibus dicuntur, eam ob causam apud *Herodotum* et *Hippocratem* frequenter haec vox occurrit. *Galenii Glossae*: Ὅπλα, κάλοι ἀπὸ σιούπου (σιύππου) ἢ λίνου, ἢ κανάβειως.

Funem nauticum] *Odyss.* φ, 558.

καίτιο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὄπλον νηὸς ἀμφιπέλισσης
βύβλινον.

quod interpretantur: *Iacebat sub porticu instrumentum navis hinc inde remis instructae Byblinum.* *Schol. Brev.* βύβλινον, καννάβιον· οἱ δὲ τὸ ἐκ παπύρου. SEB.

βύβλινον.] C. V. βιβλίον, male. ΚΥΕΗΝ.

βύβλινον.] MS. βίβλινον· et sic etiam *Eustathius* videtur agnovisse, si recte apud eum edunt. Sed ut idem etiam monuit, et se in iis, quae ad *Περικλήτην* commentatus est, monuisse ait, διαφορεῖται κατὰ τὸ δίχρονον ἢ ἐρηθεῖσα βύβλος,

quemadmodum et μόλυβδος apud veteres: δηλοῖ, addit, δὲ αὐτὸ καὶ ὁ γράψας ἐν ῥητορικῷ Λεξικῷ, ὅτι βύβλινον καὶ βίβλινον δηγῶς. Locus alias *Homeri* in 'N. φ. hic est:

κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὄπλον νεὸς ἀμφιέλλουσης
βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας —. IUNG.

174.

περὶ χρυσοῦ. etc.] Titulus non extat in C. A. nec in *Salmasiano*. ΚΥΒΗΝ.

καὶ χρυσ. καὶ ἀργ.] Quidam maluerunt dicere χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν κόσμον. *Casaub.* in *Athen.* lib. VI. cap. 4. SEBERUS.

καὶ χρυσ. καὶ ἀργ.] C. A. ἀργ. χαλ. οἷς Ἀριστ. χ. π. λ. δὲ etc. ultimum καὶ χρυσοῦματα non adest: caeterum χρυσοῦματα, ἀργ. notant *aurum factum*, *argentum factum*. *Doctiss. Menagius* in *Laërt.* libr. IV. pag. 178. putat hoc loco *Pollucem* falsitatis argui, quod dicit *Athenaeus* lib. VI. cap. 4. nempe quod οἱ ἐλληνίζοντες dicendum moneant ἀργυροῦν κόσμον, χρυσοῦν κόσμον, non ἀργυρώματα, χρυσοῦματα. sed *Pollux* falsus non est per hunc locum, ut qui nihil aliud testatur, quam χρυσοῦματα etc. apud idoneos extare Auctores, quibus tamen non moventur οἱ ἐλληνίζοντες ἀκριβέστερον, ut a sententia discedant. *Codex Salmas.* καὶ ἀργ. καὶ χρυσ. ΚΥΒΗΝ.

καὶ χρυσ. καὶ ἀργ.] MS. alio ordine, ἀργυρώματα καὶ χρυσοῦματα. IUNG.

χαλκώμασιν] Locus est non longe ab initio lib. IV. Ἀναβασ. de *Carduchorum* aedibus: ἦσαν δὲ καὶ χαλκώμασι παμπόλλοις κατεσκευασμέναι αἱ οἰκίαι. IUNG.

ἐν Πελαγοῖς] C. V. ἐν Πελαγοῖς. ΚΥΒΗΝ.

ἐν Πελαγοῖς] MS. ἐν Πελαροῖς et sic emenda pro vulgatis Πελαγοῖς. Citantur *Ciconiae Aristophanis* et supra VII, 105. et apud *Harpocratonem* in *Oikίσκῳ*, et apud *Athen.* lib. IX. ut etiam iam indicavit *Casaubonus* noster IX. *Animadv.* 2. Et *Scholiastes Aristophan.* in *Plut.* ubi de *Patrocle*, de eo ἐν Πελαροῖς mentionem fieri indicat, ut et inferius idem de *Neoclide* in iisdem, et ex ea fabula versum de Ἀδμήτου λόγῳ profert ad Σφῆκας. Puto autem in verbis *Aristophanis* distincte legendum χαλκώματα, προσκεφάλαια. Addo et alium locum *Aristophanis Σφηξίν*. Ἐπει' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων. Ὁροφὴν θείασαι κρεκάδι ἀυλῆς θαύμασον. IUNG.

ἐν Πελαγοῖς] Reposui MSS. lectionem Πελαροῖς, quas *Comici* fabula creberrime solet a Grammaticis citari. Πελαο-

γοὶ tamen et ipsi leguntur apud *Athenaeum* lib. VI, cap. 11. ad quem locum eruditissimus *Casaubonus* vulgatam *Athenaei* lectionem ex hoc *Pollucis* nostri confirmat. sed eo quidem tibicine cum destituatur iam *Athenaeus*, sine dubitatione apud eum restituere audeo *Πελαργοῖς*. sunt igitur e fabulis *Aristophaneis* emovendi *Πελαργοί* in eo certe nostri *Pollucis* loco ita, ut MSS. iusserunt, emaculandum esse perspicui facillime poterat e VII, 105. *χαλκώματα δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς καὶ Σφηξίν εἶρηκε*. Iamque adeo firmamentum accedit sagacissimae *Meursii* coniecturae, qui subdubitans utrisque, *Pollucis* inquam et *Athenaei*, locis *Πελαργοῖς* scribi iubebat in *Attica Biblioth.* istiusque rei iudicium Senatui rei literariae committebat, qui profecto in eius propendebat partes motus tam insignium advocatorum, MSS. nostros dico, auctoritate. *Meursio*, ut in plerisque omnibus, assentitur vir doctissimus *Fabricius Bibliotheca Graeca* pag. 678. ubi cum oculos coniicio in *Πελασειῶν* inter *Aristophanis* fabulas ibi recensitos, non possum non hoc loco admonere, errorem illum irrepsisse ex Indice Auctorum, quos advocat *Athenaeus*. ibi seu typhotetarum culpa, seu quod ita in vetustiori quadam editione legatur, *Πελάσειοι* scribuntur, qui *Πελαργοί* in ipso sunt *Athenaeo*. *Χαλκώματα*, προσκεφάλαια distinctione separari volebat *Iungermannus*; et ita sane sic reperio etiam apud praestantissimum *Menagium* ad *Diog. Laërt.* IV, 58. nec intercedo, quominus id fiat. cogitandum tamen, num dixerit *Aristophanes* *χαλκώματα προσκεφάλαια galeam aeratam*, et cetera, quae huc pertinent. *aeroma* et *aeramenta* Romani vocant τὰ χαλκώματα. *Glossae*: mox in *Lysiae* loco sic ante nos edebatur: ἀργυρώματα εἶρηκε καὶ χρυσώματα. saepius illam instituti nostri, quod nemo potest improbare, esse rationem dixi, ut MSS. fideliter exprimerem, haec autem ita iuncta reperiuntur in *Arriani Periplo Maris Erythraei*: ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα τοπικῶ ὀνθμῶ κατεσκευασμένα. *Diogenis Laërtii* locum modo indicavi. in singulo numero, quod Atticis inusitatus, posuit *Epictetus* apud *Arrian.* lib. III. cap. 7. καλὸν ἀργύρωμα μηδέν, χρύσωμα μηδέν. Idem hinc finxit ἀργυρωματιδία lib. III. cap. 26. σὺ δ' οὐκ ἐξέλευσθ θαρῶν, ἀλλὰ περιτρέμων τοῖς ἱματιδίοις καὶ τοῖς ἀργυρωματιδίοις. si id mihi iniunctum esset negotii, ut plura conferrem, ex solo *Pausania* non pauca possent adnotari.

ἀργυρώματα εἶρ. etc.] MS. noster, καὶ ἀργυρώματα, καὶ χρυσώματα εἶρηκεν. Idem locus supra VII, 104. et 105. fuit

adductus. nam eandem orationem puto, quae ibi et apud *Athenaeum* περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος inscribitur. Poterat et ex eodem *Oiatore* χαλκώματα proferre. Nam in ea ὑπὲρ τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων legimus: χαλκώματα δὲ σύμμικτα οὐ πολλὰ ἐκέκτητο. IUNG.

175.

περὶ ἀγρ. σκ.] Abest titulus a C. A. et C. *Salmasii*. ΚΥΖΗΝ.

γυναικείοις] MS. γυναικίους. IUNG.

γυναικείοις μίμοις] *Baitas* plerique *Lexicographi* non omiserunt. apud *Herodotum* etiam et *Theocritum* illa vox occurrit ea significatione, quam *Auctor* hic exponit, sed VII, 70. inter alia et haec reperio: οὕτω δὲ *Σοφοκλῆς* τὰς σκηνας τὰς βαρβαρικὰς καλεῖ· quibus secundas agit *Hesychius*: ἔνιοι δὲ σκηὴν δερματίνην· tum illa mihi ex istis subnata opinio, ut censerem hanc vocem originem suam acceptam referre Phoeniciae כּוּנַי, quae domum, aut quodcunque tectum, sub quo pernoctare quis potest, designat. inde ad quoddam vestis rusticae genus significandum transtulit usus vulgaris, qui miris modis varias unius vocabuli notiones condere solet et disseminare. neque hoc adeo quemquam percellat, cum non desint, qui σκηὴν quoddam vestimenti genus interpretentur. *Sophron* autem, quem huic vocabulo testem *Pollux* advocavit, inter alia scriptis ἀνδρείοις et γυναικείοις μίμοις nobilis evasit, quos adeo dilexisse et in pretio habuisse *Plato* dicitur, ut cubitum iturus eos aliquando capiti supponeret, quod alii de *Homero* fecisse narrantur. videndus *Hesychius Illustis*, et, qui hunc exscripsit, *Suidas*. meminerunt autem istius operis haud raro veteres; neque vero semper titulo pleno, sed et aliquando decurtato hac ratione: ἐν τοῖς γυναικείοις, ἐν τοῖς ἀνδρείοις· itaque saepius apud *Apollonium Alexandrinum* περὶ Ἀντωνυμίας· ubi et Σώφρων ἐν γυναικείοις, ut hoc loco MS. P. habere *Iungermannus* indicat. *Etymologus* in Σκίρωθῆναι temporis iniuria vel librariorum non leve damnum accepit: Σκίρωθῆναι, inquit, φασὶν ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ σφόδρα ἐμμένοντος καὶ δυσεκπλύτου. Σώφρων ἐν τοῖς γυναικείοις τροπαίοις, Πρὶν αὐτὰν τὰν νόσον εἰς τὸν μυελὸν σκίρωθῆναι· quae *Sophonis* haec γυναικεία τροπαία sunt prorsus inaudita? aut quas ille a mulierum gente reportavit victorias, ut tropaea muliebria tam splendide statueret, et scriptis consecraret? Delituit hactenus vera lectio a me scilicet in lucem protrahenda, nisi suaviter animo meo fucum facio. scribe: Σώφρων ἐν τοῖς γυναικείοις· τροπαίοις τὰν νόσον, πρὶν

αὐτὰν εἰς μυελὸν σκιρωθῆναι. τροπῆν verbum ἀπὸ τοῦ τρέπειν formatum, quo pacto et τροπεῖν· saepius autem habuisse veteres duplicem vel etiam triplicem coniugandi formam in uno aliquo verbo, non est, quod multis exemplis ostendam. sed sensum loci desideras, quem talem Latinis vocibus expressum habeto: *Averte morbum, ipsique obviam ito, priusquam inveteretur, seu invaleat, et in ipsis insideat medullis: ipsissimum illud Ovidii decantatissimum: Principiis obsta, sero medicina paratur, Cum mala per longas invaluere moras.* meliora proferentem non aspernabimur.

εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες etc.] Post διαφθέρας C. A. εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες etc. post Αἰσχύλου abest iterum καὶ πλ. usque ad σκευῶν. C. V. melius: καὶ ἀμφωτίδες ἐκ τῶν σκευῶν Πλάτωνος δὲ εἰπόντος καὶ ἐν Κερκύονι Αἰσχύλου, ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας· *amphotides tibi sunt inauribus proximae.* verba sunt *Aeschyli*, et senarium faciunt. *Salmas.* ἀμφωτίδες δὲ etc. ἐν Κερκύονι· de illo *Pausan.* in *Atticis et Plutarch.* in *Theseo.* ΚΥΒΗΝ.

εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες etc.] Penitus haec perverse habent in vulgatis, quod MS. nostri optimi indicio cognoscere potuimus. Eius lectionem inde tibi fideliter adscribam, ut eam reponas: εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες ἐκ τῶν σκευῶν Πλάτωνός τε εἰπόντος, καὶ ἐν Κερκύονι Αἰσχύλου,

ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας.

Ἀλέξιδος etc. Ita prorsus MS. nisi quod ἀμφωτίδες primum sine accentu, deinde proparoxytonως haberet; cui in eo non obsecuti saltem sumus. Et supra II, 85. enim MS. ἀμφωτίδες. Alias prorsus egregie; et cui vulgata lectio iam non corrupta videtur, is profecto cor non habet. Ceterum *Plato* Philosophus est qui hic laudatur, ut ex iis, quae supra II, 85. patet, quamvis ibi ὁ φιλόσοφος in MS. omittantur. IUNG.

εἶεν δ' ἂν etc.] Lectoris intererit apponi scripturam veterem depravatissimam, quae Codices ante nos editos inedit: εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες τοῖς ἐνωτίοις πέλας ἐν Κερκυῶνι Αἰσχύλου καὶ Πλάτωνος εἰπόντος, καὶ ἀμφωτίδες ἐκ τῶν σκευῶν. nostine βουσιτροφηδόν? illam scribendi rationem si sequaris et evolvas, iam in istis corruptis verae lectionis vestigia deprehendere dabitur. Ἀμφωτίδες, inquit *Hesychius*, ἃς ἔχουσιν οἱ παλαισταὶ περὶ τοῖς ὠσίν. Idem: Ἀμφωτίς, σκευαστήριον ὠτός· similia leguntur apud *Eustath.* ad II. ψ. et *Etymologum.* de istis loqui hic *Pollucem* credo: *Aeschyli*

locus id persuadet; indeque igitur et Ἀμφωτίς *Alexidis* accepit nomen, alias et Ἀμφωτίς, ὑδροτίον ξύλινον ἀγροικικόν, εἰς ὃ καὶ ἀμέλγουσι. ἀμφωτίς vitiose legitur apud *Hesychium* pariter et *Etymologum*, sed recte restituit locum *Salmasius*, cuius emendationi robur ex *Eustathio* accedit, qui variis in locis meminit ἀμφωτίδος istius ἀμολγικῆς. *Platonem* intelligebam *Comicum*: etsi enim philosophum expresse dicat II, 83. a MSS. tamen ibi illud φιλόσοφος exulabat. sine libris autem scriptis quantum fidei editionibus habendum sit, continua iam didicimus experientia. defensam vero dabit lectionem vulgatam omni que vitii suspicione liberabit, si quis ex philosophorum principe vocem illam produxerit. *Aeschyli* fabulam *Cercyona* Σατυρικὸν *Meursius* etiam in *Aeschilo* suo recensuit et Doctissimus *Stanleius*.

Κερκίωνε] *Hesych.* Κερκίωνε· adi *Casaub.* lib. I. de *Poësi* Sat. p. 171. SEB.

Ἀλέξ. δέ] Non est in C. A. KUEHN.

ἀμφωτίς] MS. ἀμφωτίς. IUNG.

καὶ ῥιπίδα ἂν τις φ. etc.] Post C. A. καὶ ῥίπα ἂν τις φαίη etc. Κράτης δ' ἔφη καὶ ῥιπίδα κ. KUEHN.

καὶ ῥιπίδα ἂν τις φ. etc.] MS. καὶ ῥιπίδα δ' ἂν τις etc. plenius. IUNG.

δ' ἐν τοῖς] MS. δὲ ἐν τ. IUNG.

ῥιπίδι κοπραγωγῶ] Ita nunc factum e MSS. cum in prius editis ῥιπίδικοπαγωγῶ· vide supra VII, 173. SEB.

ῥιπίδι κοπραγωγῶ] C. V. κοπραγ. ἐν δὲ τοῖς Δημοπράτοις ἀναγράφεται ῥιπαικὰ παγκτόν· Ὀμηρος δὲ etc leg. ῥιπαικὰ, πακτιών· *scirpea, remulcus.* Gl. πάντων, *remulcus*: ubi leg. πακτιών· quasi ἔπακτόν. KUEHN.

ῥιπίδι κοπραγωγῶ] MS. noster quoque ῥιπίδι κοπραγωγῶ, ut recte *Seberus* restituit ex MS. Posthaec tota linea MS. noster auctior habet: ἐν δὲ τοῖς Δημοπράτοις ἀναγράφεται, ῥιπαικὰ, παγκτόν. Ὀμηρος etc. quae nescio quomodo emendanda. incidebat quidem ῥίπα κατάπακτον· sed latet, credo, aliud ab ingenio doctiore emendandum. IUNG.

ῥιπίδι κοπραγωγῶ] Ante *Seberum* erat monstrose ῥιπίδιοπαγωγῶ. κοπραγωγῶ notatum video in *Excerptis Falckenburgianis*, quod recte repositum. fortean vero *Herculem* eiusmodi cophino sorditiem et stercus *Augiae* stabuli extulisse facete finxerat, nam et *Herculi* suus erat in istis fabulis Ἡρωσι locus, quas et *Aristophanes* et *Antiphanes* et alii composuerunt: sed nihil dixi. ῥιπίς vas vimineum vel matta plexa e salicibus. *Noster* VII, 173. ῥίπας πλέκειν, ibidemque

et ῥίπις. an apud *Hesychium* emendandum, ῥίπις, τὸ πλέγμα, ἢ ἐκ σχοίνων ψίαθος? πέτασος est in vulgatis; ψίαθον autem τὴν ῥιπίδα plerique interpretantur Grammatici. ῥίπι illa materia vocatur, ex qua ῥιπίδες complectuntur. vox apud *Theophrastum* de *Caus. Plant.* occurrit. *Etymologus*: ῥίπιες, σημαίνει τὰ κατεσκευασμένα πλέγματα ἐξ οἰσύας, ἢ ψίαθοι ἴσως ἀπὸ τοῦ ῥίπιεσθαι ἐν παντί· καὶ ῥίπια, πλέγμα τι ἐστὶν ἐν λύγων· ita *Sylburgius* reposuit, cum ante eum legeretur ῥίπια, quod ut nec improbare velim, ita nec plane probare possum; alludere potest enim ad originem vocis ἀπὸ τοῦ ῥίπιεσθαι, et a recentiori Graecia, nisi me fallo, adhibetur. Post haec textum e MSS. auxi, vellem maiori cum lectoris utilitate. πάντων *Kuehnii* locum hic habere non puto; nec cuius sit *Iungermanniana* coniectura pretii, compertum habeo, quamvis nihil melius ad manum sit. forte ῥίπιας vel ῥίπια καὶ ἀγκιόν. ἀγκιῆρ apud *Hesychium*, *Etymologum* et alios est *funis*, δεσμός· quod an huc pertinere possit, nescio. Idem *Hesychius*: Ἰυγκιόν, τυρόν· quod uti corruptum esse suspicor, ita nihil existimo ad hunc locum facere. forte satius fuerat tacuisse. ego nihil hic aliud possum, quam hanc cum similibus aliis *Pollucis* particulam viris eruditis commendare, eosque petere, ut quamprimum laboranti in paucis talibus *Polluci* opem et medicinam ferre non dedignentur. Mox in *Homeri* loco *διαμπερές* e MSS. quamvis et in quibusdam scriptis *Homeri* libris et antiquo *Scholiaste* *διαμερές* legatur. non possum autem non veterem Commentatorem pristino nitore restituere: ῥίπιεσι, τοῖς τῆς τίεας ῥάβδοις, ὃ ἐστὶ κλάδοις, ἢ ἀπὸ συνόν, ὃ ἐστὶν ἱμαντῶδες φυτόν· scribe τοῖς τῆς τίεας ῥάβδοις etc. ἢ ἀπὸ οἰσυνῶν etc. vel οἰσυνῶν· οἰσυνία et οἰσυνά.

ῥίπιακα, παγκιόν] Fortasse ῥιπίδα καπανικόν. *Hesych.* καπανικώτερα, ἀπὸ τῆς γάινης, χοριαστικώτερα. Forsan, ἀπὸ τῆς κάπης. *Hesych.* κάπη, γάινη. Quare ῥιπίδα καπανικόν fuerit πλέγμα *vitineum*, quod ad γάινην pertinet. Vel forsā legendum, ῥιπίδα πλεκτόν. Quod probō. *Pollux* paulo supra, ῥιπίδα δ' ἂν τις φαίη πλέγμα τι. *TOUR.*

"Ομ. δὲ ἔφη] MS."Ομ. δ' ἔφη. *IUNG.*

ῥίπιεσι etc.] Sic *Odyss.* ε, 256. alias editum: ῥιπίσι διαμπερές οἰσυνῶσι. *Schol.* exp. τοῖς τῆς τίεας ῥάβδοις, ὃ ἐστὶ κλάδοις. vid. et *Eust.* fol. 221. *SEB.*

ῥίπιεσι etc.] C. A. ῥιπίσι διαμπερές οἰσυνῶσι· duo ultima habet et C. V. et *διαμπερές* *Cod. Salm.* *KUEHN.*

ῥίπιεσι etc.] MS. noster ῥίπιεσι διαμπερεσι οἰσυνῶσι.

Et reponamus itaque διαμπερές. Certe enim ita, non διαμπερές, apud *Homerum* legitur, 'Οδ. ε. de *Ulyssis* σχεδίη·

φράξε δέ μιν ῥίπεσαι διαμπερές οἰσύνῃσι.

Nec οἰσύνῃσι etiam omnino reiiciam, quod et vulgati antea adgnoscent. Ait enim ad hunc locum *Eustathius* inter alia et haec: ἐν δὲ τοῖς σχολιασταῖς γράφεται καὶ ὅτι ῥίπες οἰσύνῃσι, οἱ ἀπὸ κλάδων ἰτιάς. IUNG.

176.

καὶ γὰρ * οἴσυνα, καὶ etc.] MS. οἰσύα. SEB.

καὶ γὰρ * οἴσυνα, καὶ etc.] Non habet C. V. οἴσυνα καὶ. Gl. οἴσυν, vimen, οἰσύα, vimine. Cod. Salm. καὶ γὰρ οἰσύα καὶ οἰσύναι σ. δὲ non extat in C. A. qui pergīt post οἰσύναι λῖνα. ΚΥΒΗΝ.

καὶ γὰρ * οἴσυνα, καὶ etc.] MS. καὶ γὰρ οἰσύναι σκεύη· omissis οἰσύναι καὶ, quam sane ipse non capio. Sed bene MS. *Seberi* οἰσύα ibi. Sic itaque scribe: καὶ γὰρ οἰσύα, καὶ οἰσύναι σκεύη· firmat locus superiore lib. VII, 176. ubi eadem: οἰσύναι δὲ, αἱ λίγαι, ait ibi, καὶ οἰσύναι ἀσπίδες. Caeterum *Thucydidis* locus apud *Suidam* extat: Οἰσύναις· Θουκυδίδης· ναύτας ἐξώπλισεν ἀσπίσι φαύλαις καὶ οἰσύναις ταῖς πολλαῖς· est autem libr. IV. Ξυγγο. Adde et οἰσύναι ὄπλα apud *Xenoph.* lib. II. Ἑλληνικ. non ita longe a fine. IUNG.

καὶ γὰρ * οἴσυνα etc.] Commoda fuit et vera MSS. lectio, οἰσύα· vid. VII, 176. et quae ibi obiter notabam. vox apud *Theophrastum* occurrit non uno in loco. de clypeis salignis supra quaedam sunt observata. simili ratione ἀσπίδες ἰταῖαι, et σάκεα ἰτέϊνα, quod posterius apud *Theocr.* Eid. 15. prius in *Hesychio* reperitur: Ἰταῖαι, αἱ ἀσπίδες διὰ τὸ πρῶτας ἐκ ταύτης τῆς ὕλης κατασκευασθῆναι. Scuta viminea memorantur apud *Vegetium* I, 10. Mox καὶ λῖνα δὲ vulgabatur et καννάβιον pro κάνναβιν· utramque MSS. ope mendam eiecimus. Στυππεῖον in MSS. nostris στυππίον· diversimode haec vox, et quae ab hac oriuntur aliae, scribi consuevit: στυππίον, στυππεῖον, στυππίον, στυππίον, στυππεῖον. *Gelasius Cypriensis*. Part. II. de *Concil. Nic.* cap. 13. πάσας τὰς τοῦ φιλοσόφου πολυπλόκους προτάσεις ὡς πρὸς τῷ θεῷ λόγῳ στυππίον δίκην κατανήλσκον· hinc στυππειοπῶλαι VII, 196. ubi quaedam dixi. Rarior est illa significatio vocis γέροντος, quam *Pollux* hic adnotavit. utitur *Herodes Hemiiambis* apud *Stobesen*: Ἡ ταῖσι μηλολόγησ' ἄμματ' ἐξάπτων τοῦ κισκίου, μοὶ τὸν γέροντα λωβῆται· ita si distinguas, nihil est, quod de difficultate loci queraris: ἄμματα κισκίου, funiculi stuppei: egregie vero locum hunc illustravit *Iungermannus* ad IX,

125. Hoc autem instrumentum γέρον etiam neutro genere dictum videtur, si valere debet apud nos edita *Thessalonicensis Episcopi* lectio ad *Od. γ. Πανσανίας* δέ, inquit, λέγει, ὅτι γέρον ξύλον στυλίδι παραπλήσιον ἔχον κεφαλὴν γεροντοειδῆ, πλαστήν, γλυπτὴν, καὶ χεῖρας, ὡς Ἐρμοῦ τετραγώνου, ἐξ ὧν ἐκρέματό φησι τὰ νηθόμενα στυππεῖα· ubi descriptionem eius accuratam legis. inter alia ξύλον στυλίδι παραπλήσιον· intelligenda στυλὶς navalis, cuius et *Auctor* noster meminit I, 90. quanquam ibi, me tamen non probante, στηλὶς edatur: ὧν (ἀφλάστων) ἐντὸς ὀρθὸν ξύλον πέπηγεν, ὃ καλοῦσι στηλίδα, οὗ τὸ ἐκ μέσου κρεμύμενον δάκος ταινία ὀνομάζεται. MSS. στυλίδα, quod rectius esse tum hic *Eustathii* locus, cum *Hesychius* declarat.

καὶ λῖνα etc.] λῖνον δ'. SEB.

καὶ λῖνα etc.] C. V. λίνον. *Salmas.* C. λῖνον δ' ἂν εἶπης.

ΚΥΕΗΝ.

καὶ λῖνα etc.] Pro καὶ λῖνα MS. singulari, καὶ λίνον· quod quum et *Seberi* sit, non invitus hic recipiam. nec aliter hic debet etiam. vid. supra lib. VII, cap. 16. Sic et caetera eodem numero, *linum, stuppa, cannabis.* IUNG.

καὶ στυππεῖον, κάνναβον] C. A. στυπ. κάνναβιν κ. τ. ἰ. τὸν τ. ἐργαζόμενον γ. in C. V. extat καννάκιν et τῶν ante ἐργ. abest. ΚΥΕΗΝ.

καὶ στυππεῖον, κάνναβον] MS. στυππίον, καὶ καννάβιν, καὶ τὸν etc. omisso κάνναβον. Videtur mihi vero pro vulgato καννάβιον iam cum MS. corrigendum κάνναβιν· quod et supra ex *Herodoto* protulit, VII, 72. IUNG.

τῶν ταῦτα ἐργ.] E MS. pr. ed. τὸν τ. ἐργαζόμενον· vid. VII, 75. SEB.

τῶν ταῦτα ἐργ.] MS. ἰστὸν τὸν ταῦτα ἐργαζομένων γ. sed emendatum est ἐργαζόμενον· quod et in suo MS. *Seberus* noster invenit. IUNG.

ὄλκιον] *Salm.* C. habet ὄλκειον. ΚΥΕΗΝ.

ὄλκιον] MS. ὄλκιον spiritu leni. iterum ὄλκιον in *Menandri* verbis. IUNG.

ἐπιτοπολύ] MS. ἐπὶ τὸ πολύ. IUNG.

ἐν ἀρρήφορῳ] Sic citat *Athen.* quoque libr. X. fol. 442. et libr. 15. fol. 559. ubi *Dalechamp.* ἀρρήφοροι pueri quatuor candidati in *Minervae* festo aurum Deae ferebant; cum priore loco in versione seorsim excusa scripsisset ἐν ἀρρήτοφόρῳ, qui secreta et inaudita nunciat. SEB.

ἐν ἀρρήφορῳ] *Menandreae* fabulae huius et hinc meminit *Casaub.* X. *Athen.* 12. IUNG.

ὄλκιον ἴδον ἐπὶ τρ. etc.] MS. εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ. SEB.
 ὄλκιον ἴδον ἐπὶ τρ. etc.] C. V. ὄλκιον εἶδον ὑπὸ τραπέζῃ
 κείμενον πυρῶν τε μεστόν. C. A. εἶδος pro ἴδον et τραπέζῃ. Salm.
 ὄλκειον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃς κείμενον Πυρῶν τε μεστόν — ver-
 sus sunt:

— ὄλκιον εἶδον

ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον πυρῶν τε μεστόν.

— *Holcium vidi*

in mensa positum triticique plenum. KUEHN.

ὄλκιον ἴδον ἐπὶ τρ. etc.] MS. ὄλκιον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κ.
 πυρῶν τε μεστόν. Et nostri *Seberi* MS. quoque εἶδον ἐπὶ τρα-
 πέζῃ habet. Versiculi forte ita distinguendi:

ὄλκιον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον,

πυρῶν τε μεστόν —.

Ceterum ὄλκιον sic et ψιλῶς apud *Hesychium* scribitur, et
Athen. quam varietatem et *H. Stephanus* in suo Thesouro ad-
 notavit. IUNG.

ὄλκιον etc.] MSS. lectionem expressi, ante nos: ὄλκιον
 ἴδον ἐπὶ τραπέζῃς etc.

πυρῶν τε μ.] MS. πυρῶν τε μ. SEB.

δορὰν] MS. mendose δορὰν. in *Philemonis* loco forte
 scribendum:

— στρώμα, μηλωτὴν τ' ἔχει. IUNG.

Φιλήμ. εἶπ. etc.] Etiam *Apost. Hebr. XI*, 37. vid. VII,
 57. SEB.

Φιλήμ. εἶπ. etc.] C. A. ὡς Φιλήμων στρώμα μηλωτὴν κ.
 σκευὴς τε ὀλοσίδηρον (*soliferreum*) καὶ α. μ. Κρ. δέ τι. ἐν πυρῶνι
 etc. KUEHN.

Φιλήμονος] *Philemonis* utramque fabulam Γάμον et Εὐ-
 ριπον recensuit etiam Vir pari diligentia et eruditione *Ioh.*
Alb. Fabricius in *Biblioth. Graec.* quem de *Philemone*, sis,
 et eius fabulis vide. scribendum autem cum *Iungermanno*
 credo, μηλωτὴν τ' ἔχει solent enim plerumque librarii lite-
 ram illam duarum vocalium concursu expressam reponere,
 ut saepius in *Polluce* nobis est observatum. habebat autem
 μηλωτὴν vel stragulae locum vel vestimenti, quo olim pleri-
 que omnes amicitiri solebant, postea vero vilioris conditionis
 homines et rustici tantum. meminere plures; inter alios au-
 tem *Paulus* ad *Hebr. XI*, 37. ubi heroas illos *Christi* vete-
 res περιελθεῖν denarrat ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασι. quae
 posteriora sane vocabuli prioris interpretatio sunt. varie au-
 tem nomen illud eo loco exposuerunt quidam propter igno-
 rantiam Graecae linguae et rituum antiquorum: *Melota* est,

ut aiunt, inquit Anselmus, vestimentum ex pilis camelorum factum, vel ex caprinis pellibus. pauloque postea: fertur etiam melota vocari pellis animalis, quod dicitur taxus sive takos: et religiosi viri domantes carnem suam non molles et preciosas vestes habebant, sed ciliciis utebantur et asperis animalium pellibus, ut taxonum et caprarum: sed ad Pollucem.

ὡς Ἀντιφ. φιλίσκοφ.] MS. ὡς ἐν Ἀντιφάνους φ. SEB.

ὡς Ἀντιφ. φιλίσκοφ.] C. V. nec non Salmas. C. ὡς ἐν Ἀντιφάνους etc. ΚΥΡΗΝ.

ὡς Ἀντιφ. φιλίσκοφ.] MS. σκεῦος τι ὀλοσιδ. ὡς ἐν Ἀντιφάνους φιλίσκοφ. Et placet ὡς ἐν Ἀντιφάνους φιλίσκοφ, sicut et MS. Seberi habet, ut statim, ὡς ἐν Πλάτωνος Νόμοις. IUNG.

ὡς Ἀντιφ. φιλίσκοφ.] MSS. lectionem sequutus sum. Vid. Meursii Bibliothecam Attic. qui huius Antiphaneae fabulae ex solo hoc meminit loco.

ὡς ἐν Πλάτ. Ν.] Ceterum quod ad locum Platonis attinet, hunc puto me observasse, qui est lib. XII. Legum, ubi de Deorum ἀνάθημασι, in quibus improbat aurum et argentum: ἐλέφας δὲ ἀπολειπότηος ψυχὴν σώματος, οὐκ εὐαγέσ ἀνάθημα· σίδηρος δὲ καὶ χαλκὸς πολέμων ὄργανα· ξύλον δὲ, μονόξυλον ὃ τι ἂν ἐθέλη τις ἀνατιθέτω, καὶ λίθου ὡσαύτως πρὸς τὰ κοινὰ ἱερά. Hunc locum esse a Polluce intellectum puto, quem totum ideo protuli, ut alius Ciceroniani lectionem confirmarem, quam sollicitant Critici, quod miror, quum e Platone se hausisse ipse Cicero fateatur. Ita enim II. de Legibus ait: Platoni prorsus assentior, qui, si modo interpretari potuero, his fere verbis utitur. Terra etc. Tum ebur ex inani corpore extractum, haud satis castum donum Deo. Iam aes atque ferrum duelli instrumenta, non sani. Ligneum autem quodque voluerit uno e ligno dedicato, itemque lapideum, in delubris communibus. Mihi placet, quod D. Lambino aiunt placuisse ex inanimato, quod prorsus Platonis istud, ἀπολειπότηος ψυχὴν exprimit. Marsilius in sua versione Platonis Ciceronis verba retinuit, et illud ipsum inane. Viri docti tamen Platonis, credo, obliterati, cuius tamen Cicero non tantopere obliviscebatur, ut tam immane discederet, ut Giffanius in suis Observationibus linguae Latinae, verbo Inane, vellent legere apud Ciceronem ex inani: quod blandiebatur et Lipsio olim in Antiqu. lib. II. cap. 2. sed Bernartius ad Statii lib. I. Thebaid. eum confutat, locis e Statio prolatis, Ovidio, Tibullo, ubi inane pro eo, quod sine anima est, usitatur. vellem tamen et prosae scriptorem adduxisset: a poetis enim inane ita crebro usitatum, ut praeter loca ab eo al-

lata et hic *Ovidii* quasi explicans hanc phrasin ostendit: II. *Metam.*

Corpus inane animae frigus letale secutum est.

Sic accipio et artus inaneis mortui *Drusi* in *Pedonis Elegia* de morte *Drusi*: et quod ibidem clare:

Frigidus ille tibi, corpusque refertur inane.

Sic de mortuo etiam *Propertius* III. *Eleg.* 17.

At tibi Nauta, pias hominum qui traicis umbras

Huc animae portent corpus inane tuae

Sed nullus locus efficacior ad eos revincendos, qui ex inmani corrigunt, quam ille *Platonis*, in quo et hoc forte miraris, quod εὐαγές scripserim, pro quo tamen εὐχέρές legitur hactenus in libris editis. Sed veram lectionem istam esse, sicque remansisse apud *Cl. Alex. Strom.* V. et in *Paedag.* 2. et *Eu-seb.* lib. III. de *Praep. Evang.* et *Theodoret.* itaque *Ciceronem* legisse vertentem castum, didici ex eruditiss. *P. Fabric.* in libr. *Acad. Cic.* Et mihi huius digressiunculae venia esto. IUNG.

177.

Κρατ. δὲ εἶπ. ἐν Νεμέσει] MS. Κρ. δὲ ἐν τῇ Νεμέσει εἰπόν-
τος, ἐν etc. IUNG.

ἐν τῷ κ. τὸν ἀνχένα ἔχων] *Salm.* τὸν ἀνχέν' ἔχων. KUEHN.

ἐν τῷ κ. τὸν ἀνχένα ἔχων] Versiculi forte distinguendi sic:

— ἐν τῷ κυφῶνι τὸν ἀνχένα

ἔχων —

Cratinus ἐν *Νεμέσει* laudatur etiam apud *Aristoph.* ad *Scholiast.* ad *Aves*, ubi de *Chaeri* citharoedo. IUNG.

ἦπον] MS. ἦπον· quamvis quis ἦπον correxerit. IUNG.

Aedilitium] *Aedilium* praecipua circa forum venale cura, et circa venalia. et idcirco de his edicta proponebant, quae vendebantur etc. vid. *Petr. Greg. Tholosani Synt. Iuris Univ.* XLVII, 51. SEB.

σκ. τι ἀγορ. φ] Quae ex suo MS. *Seberus* inseruit, et in nostro erant. IUNG.

μαστιγωθῆναι τὸν παρὰ τὴν ἀ. κ.] MSS. μαστιγοῦσθαι τὸν περὶ τ. SEB.

μαστιγωθῆναι τὸν παρὰ τὴν ἀ. κ.] MSS. μαστιγοῦσθαι παρὰ τ. ἀ. κ. C. A. servat τὸν π. *Salm.* C. τὸν περὶ τὴν ἀ. quod eodem recidit. KUEHN.

μαστιγωθῆναι τὸν παρὰ τὴν ἀ. κ.] MS. noster ut *Seberi*: δεῖ μαστιγοῦσθαι τὸν περὶ τὴν ἀγορὰν καινοργ. quod magis placet vulgato. certe illud περὶ rectius quam παρὰ editum. IUNGEM.

μαστιγωθῆναι τὸν παρὰ etc.] Nemo vitio vertet, quod

MSS. in textu refingendo accurate fuerim sequutus, quae praecedunt, σκεῦος ἦν τι ἀγορανομικόν, ᾧ, commodo Seberus ex Augustano suo reduxerat, cum prioribus editis abessent. de κύφῳ videndus Hesychius et Suidas, qui sua omnia descripsit ex Aristophanis Scholiasta: hic illud insuper observat, κύφῳνα scelestum hominem et dignum, in quo exemplum edatur, ab Atticis esse appellatum, ut scilicet barathrum Plautus vocavit hominem, qui propter gravissima facinora barathri poenam commeruit, et Lucilius, carcer vix carcere dignus. Eleganter vir sanctissima pietate Macarius de Patient. cap. 25. κάκεινο καθέλκον αὐτὸν καὶ κατέχον οἶονεὶ δεσμός τις καὶ κύφῳ τῆς διανοίας αὐτοῦ γίνεται τοῦ μὴ πρὸς τὸν θεὸν ἀναφέρεσθαι, μηδ' αὐτῷ μόνῳ λατρεύειν.

Πλάτ. μὲν ναρθηκοφόρους ὄν.] Notus versus:

πολλοὶ μὲν ναρθηκοφόροι, βάνχοι δὲ τε παῦροι.

Plat. Phaed. fol. 52. Clem. Alexandr. Στρ. I. fol. 156. et alibi.

SEBER.

Πλάτ. μὲν ναρθηκοφόρους ὄν.] C. A. ναρθηκοφόρον. C. V. μὲν καὶ θηκοφόρους. Plato in Phaedone: ναρθηκοφόροι μὲν πολλοὶ, βάνχοι δὲ τε παῦροι.

Thyrsigeri multi, sed Bacchi sunt bene pauci. KUEHN.

Πλάτ. μὲν ναρθηκοφόρους ὄν.] Et hic scribe particula plenius, ut in MS. Πλ. μὲν καὶ ναρθ. Platonis verba in Phaedone: εἰσὶ γὰρ (φασὶν οἱ περὶ τὰς τελετάς) ναρθηκοφόροι μὲν πολλοὶ, βάνχοι δὲ γε παῦροι. Vocem hanc et ἐν παιδιᾷ στρατιωτικῇ habes apud Xenoph. libr. II. Παιδείας. IUNG.

ψαφαρόν ν.] C. A. ψάφαρον. C. V. ψαθαρόν. Vetus Onomasticon: ψαθαρός, friabilis: ob fragilitatem et putidam rei habitudinem, nam ψαφαρός est putris. KUEHN.

ψαφαρόν ν.] MS. ψαθαρόν ναρθ. quod magis placet propter optimum Codicem, quam alterum licet eiusdem significationis. Hesych. Ψαθαρά, εὐθλαστα, σαθρά, ξηρά, ἀσθενῆ, ψαθυρά. Suidas: Ψαθαρόν· οὕτω Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων. ψαθαρός νάρθηξ itaque hic fuerit putris, vel fragilis ferula. De Ionis vero μεγάλῳ δράματι vid. Casaub. VII. Athen. 14. et libr. I. de Satyr. c. 5. IUNG.

ψαφαρόν νάρθηκα] ψαθαρόν textus e MSS. habet.

ζυγὸν δὲ εἵποις ἄν etc.] C. A. ζυγὸν εἵποις ὕ. κ. τ. τ. τ. καὶ τῆς νεῶς καὶ τοῦ ὑποδ. C. V. ζυγῶν δὲ λέγων ὑποζυγίων, leg. ζυγὸν etc. τὸ τοῦ χοροῦ, partem chori transversam. C. Salm. κ. τ. τ. τρ. νεῶ etc. KUEHN.

ζυγὸν δὲ εἵποις ἄν etc.] MS. ζυγῶν δὲ λέγων ὑποζυγ. sed emendatum, ζυγὸν δὲ λέγοις ἄν, ὑπόζ. et sane bene vul-

gata lectio. Exponit varia significata vocis ζυγοῦ. Cuius hic primae significationis et supra mentio I, 126. secundae, IV, 171. X, 126. tertiae, I, 87. quartae, VII, 81. quintae, IV, 108.

IUNGERM. Δεινόλοχος etc.] C. A. δὲ etc. *Salmas.* κατηλικῶ ζυγοῦ ex V. Codice. KUEHN.

Δεινόλοχος etc.] MS. Δεινόλοχος δ' ἐν ἀμαξ. ἔφη, κατηλικῶ ζυγοῦ. Et ita certe scribendum est. quid enim κάπηλικῶ? ut vulgo habetur, ubi et particula δὲ non bene abest.

IUNGERM. Δεινόλοχος etc.] Lectionem hanc nulla ratione solicitandam existimo; et quis sit *Dinolochus*, quaeque eius a veteribus citentur fabulae *Meursius* in *Biblioth. Graeca* per diligentem docuit. in *Falckenburgianis* nihilominus Excerptis *Δεινόμαχος* adnotatum, cuius scriptoris vix ulla restat mentio, si unum excipias *Clementem*. quanquam igitur hic Codex in pluribus egregie se gesserit, hoc tamen in loco, ubi certis rationibus eius lectio refutatur, negligendus. Κατηλικῶν ζυγὸν *Dinolochum* dixisse credo *fallacem*. in id enim incumbunt cautiones, ut quacunque ratione in ponderandis rebus praestigias hominibus faciant eosque decipiant, quod veteres non ineleganter, nec sine sale saepius alludunt. Vid. *Harpocr.* in παρακρούεται. Inepte mox priores editiones habebant: τοῦτο δὲ ξηρόν.

τοῦτο δὲ ξηρόν etc.] C. A. τὸ δὲ ξηρῶν etc. ἔφη C. V. τὸ δὲ ξυρὸν etc. neutrum est et masculinum, dico enim ξυρὸν, et ξυρός, *novacula*. V. C. *Salm.* ἐν τῷ ῥίμῳνι sed supra ῥίμῳνι repositum eadem manu. KUEHN.

τοῦτο δὲ ξηρόν etc.] Pro τοῦτο etc. MS. τὸ δὲ ξυρὸν πολλῶν etc. Et sic profecto scribendum est etiam. quid enim est ξηρόν hic nisi aridae nugae? *Noster* vero hoc ait, quum ξηρόν de novacula puta a multis οὐδετέρως dicta sit, quod inveniantur tamen et ξυρός masculino genere apud *Archippum*. hoc nimirum παρατηρητέον, et dignum observatione erat, sicut supra χυτρίσ segm. 99. IUNG.

αὐτὸ] MS. mendose αὐτῶ εἶρ. IUNG.

178.

περὶ τῶν ἐκ πλ. σκ.] Abest titulus a C. A. et *Salmasii*. KUEHN.

φλοῖνην δὲ ἐσθῆτα etc.] *Herod.* lib. III. fol. 228. οὔτοι μὲν δὴ τῶν Ἰνδῶν φορέουσι ἐσθῆτά τε φλοῖνην ἢν, ἐπειὶν ἐκ τοῦ παταμοῦ φλοῦν ἀμήσωσι καὶ κόψωσι, τὸ ἐντεῦθεν φορμῶν τρόπον καταπλέξαντες, ὡς θώρηκα ἐνδυνέουσι. SEB.

φλοῖνῃν δὲ ἐσθῆτα etc.] C. A. φ. δ. ε. Ἡρόδοτος τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τ. α. π. etc. KUEHN.

φλοῖνῃν δὲ ἐσθῆτα etc.] Hinc etiam emendatio supra VII, 96. in promptu fuit, ubi male vulgo φιλίνῃν. IUNG.

σπυρ. ἢ ψ.] *Salm.* ψιάθιον. KUEHN.

σπυρ. ἢ ψ.] MS. σπυρίδα, ψιάθον, ἢ ὅτ. sine primo ἢ. IUNGERM.

μ. κ. Εὐρ. ἐν Αὐτ. σ. εἰπ.] C. A. ὡς καὶ Εὐριπίδης σχοινίας (C. V. σχοινίας bene) ἵπποισι φλοῖνας (τε) ἤνίας πλέκει. *Salm.* σχοινεῖς γὰρ ἵπποις φλοῖνας ἢ. π. vel σχοινὰς γὰρ etc. KUEHN.

μ. κ. Εὐρ. ἐν Αὐτ. σ. εἰπ.] *Euripidis Autolycus Satyricus* alias a *Nostro* laudatur, et de eo diximus te videre posse *Casaub.* X. *Athen.* 2. et de *Satyr.* 5. sed in ipsa χρήσει MS. noster habet σχοινίας, quod mihi magis placet quam σχοινίας vulgatum, quamvis ipsa χρήσις nondum videatur integra. IUNGERM.

μάλιστα etc.] In verbis *Euripidis* e MSS. σχοινίας restitui, quamvis ne sic quidem locus integer et incorruptus videatur, uti et *Iungermannus* existimavit. forte φλοῖνας θ' ἤνίας πλέκει· ita credo. *Ionas* hic imitatus est *Euripides*, quibus φλόϊνος usitatur. Attici, docente *Phrynicho*, φλέϊνος· sed prius tamen apud ipsos Atticos frequentius. sic enim et *Lucianus* et *Hesychius* φλόϊνον στεγάστριον· et *Cratinus* in Ἀγρίοις, φλόος ἀφθονος. Ad *Phrynichi* locum doctissimus *Nunnesius* praeter rem *Aeliani* testimonio utitur. nihil enim ille de φλω, sed de φλέωνι *Bacchi* nomine, quod ἀπὸ τοῦ φλύειν vel φλέειν derivat. observa duplicem illam lectionem iam tum *Nunnesio* fuisse notam, et eruditissimos viros ad *Aeliani* locum lege. Hic autem erravit et *Salmasius*, cum Atticum esse φλοῦν putabat, φλέων autem Ionicum.

φλοῦς] *Gl.* φλοῦς scirpus: unde φλόϊνος scirpeus. φλειῶς malim. vid. *Etymolog.* in φλοῦς. *Salmas.* ita: ἴμο φλοῦς μὲν κατὰ τοὺς Ἀττικοὺς, φλέως δὲ κατὰ τοὺς Ἰωνας, ita potius legendum. KUEHN.

φλοῦς] Vid. *Nunnes.* Not. ad *Phrynich.* in φλοῦν et φλοῦς. IUNGERM.

φλέως] MS. φλειῶς. IUNG.

179.

καὶ κόϊξ, ὃν οἱ Δ.] MS. εἴη δ' ἂν καὶ κόϊξ, ἔν τι πλεγμάτων, ὃν. SEB.

καὶ κόϊξ, ὃν οἱ Δ.] MSSti καὶ ἔν τι πλεγμάτων κόϊξ. dein C. A. ὃ οἱ etc. *Salm.* ἔν τι πλεγμάτων ὃν οἱ. KUEHN.

καὶ κόϊξ, ὃν οἱ Δ.] Scribe ex MS. nostro auctius: κόϊξ ἔν

τι τῶν πλεγμάτων, ὄν etc. quam et *Seberi nostri MS.* firmat. *Hesychius*: Κόϊκες, ἐν Αἰθιοπία φοινίκων εἶδος· καὶ τὰ πεπλεγμένα ἐν τῶν φύλλων τοῦ δένδρου σκεύη, φορμοί. Unde *Magnus Casaubonus noster Comm.* in libr. ult. *Strabonis* καὶ τὰ κοῖκινα πλέγματα reponit, ubi vulgo sat inepte κατακόκινα legebatur. IUNG.

καὶ κόϊξ, etc.] Pleniora fecimus e MSS. haec *Pollucis* nostri verba; deerant enim in ceteris editionibus isthaec, ἐν τι τῶν πλεγμάτων. Κόϊξ vel κοῖξ, *Hesychio* auctore, palma est *Aethiopica*, ex cuius foliis aut ramis contexti corbes idem habuerunt cum ipsa arbore nomen. κόϊκος autem praeter *Hesychium* meminit etiam *Theophrastus* et *Strabo*. mirum vero mihi videtur istius originis, siquidem de ea constiterit inter *Grammaticos*, nullam fecisse mentionem *Onomasticographum* nostrum, cum tamen in istiusmodi rebus exponendis satis alias accuratus sit. nisi tradidisset *Hesychius* illam significationis rationem ab arbore κόϊκι derivatam, posset quis nonnulla de causa forte suspicari, vocis originem esse repetendam a κοῖα, quae sphaeram seu circulum significat, propter figurae rotunditatem. observant autem *Grammatici Antimachum* usitasse vocabulum illud κοῖα, quod circulum, ut dixi, interpretantur plerique, quidam etiam lapidem. *Hesychius* utrumque coniunxit, Κοῖας, σφαῖρας ἢ λίθους· unde κόϊς vel κοῖξ· sed hac in re ludere animus non est. *Epicharmi* Siculi poëtae celeberrimi fabulas enumeravit quadraginta *Meursius* ad *Helladii Besantinoi Chrestomathiam*. addere potes ad eum numerum hunc e *Polluce* nostro Πίδωνα, quae diligentissimi viri, quod miror, industriam effugit. venerat aliquando in mentem Πύθωνι forte verius posse scribi, quo titulo et aliorum inscriptae reperiuntur Comoediae. sed cum MSS. vulgatae lectioni faveant, haud opus esse duco. Πίδων quid sit e nostro *Polluce* variis in locis didicimus. notandum vero in his *Epicharmi* verbis aperte distingui θύλακον et κωρυνίδα, cum tamen plerumque *Grammatici* soleant κώρυνκον et κωρυνίδα interpretari θύλακον et θυλάκιον. ea de re superius segm. 172. a me dictum. Mox ita legebatur, ὡς *Φερεκράτης κοριανολ.* placuit *Augustani* Codicis scriptura Κοριανοῖ, quam et in textu reponendam curavi. quid hic sibi titulus velit, sanequam parum constat. *Iungermannus* sibi videri scribendum κοριάννοις vel κοριαννοῖς exposuit, et certe in *Indice* scriptorum, quos *Photius* adhibuit, invenio κοριάννοις *Φερεκράτης* ex voce τοῦ. *Suidas* tamen ibidem Κοριαννοῖ *Φερεκράτης*, quod alteram illam lectionem vitii arguit. poterat autem

Iungermannus noster aliam istorum κοριάννων explicationem dedisse ex *Hesychio*: Κοριάννον, τὸ κόριον, καὶ γυναικείον κοσμάριον, χρόνος· sed hac quidem in re non opus est ut laboremus, cum dubitabile non sit illam eruditissimi *Iungermanni* emendationem non procedere. veram inscriptionem iudico Κοριαννώ. *Meursius* in *Attica Bibliotheca* scribit Κοριαννώ· apud *Athenaeum* tamen, quod ipsi latere non potuit, frequentissime Κοριαννώ scribitur. *Suidas* etiam: Κοριαννος, κέχρηται Φερεκράτης· in quibus ad istam *Pherecratis* fabulam haud dubie respicit. sed mendam adhaesisse loco non difficile est animadvertere. scribendum enim, si quid video, Κοριαννώ· vellem equidem planius *Suidam* declarasse, quomodo sit illa vox intelligenda. *Aemilius Portus* itidem ad *Suidam* de κοριάννοις herbae genere cogitavit, quod tamen alienum esse satis est manifestum. ego semper animum induxi, ut crederem, meretricis cuiusdam tunc temporis notissimae nomen esse Κοριαννώ, ut *Σαλαβακχῶ*, a quo titulum fabulae et argumentum desumserit *Pherecrates*. ita *Thais Menandri* nota est et *Dioclis Thalatta*, aliaeque plurimae fabulae, quae a meretricibus habent nomen. Et dubitamus adhuc, cum certissimo *Athenaei* testimonio libr. XIII. haec opinio mea nitatur? ubi *Dipnosophista* inter alias fabulas, quae titulum et argumentum habuerunt a meretricibus, hanc etiam *Pherecratis* nostri Corianno enumerat. *Comici ῥῆσιν* e MSS. textus accipit emendatiorem. vulgabatur enim ἔσατο et κωρύκας, quae scriptura ut recto sensu carebat, sic hanc a nobis restitutam perspicuam esse et claram quivis facile videt. sed *Iungermanno* tamen non penitus assentior exponenti, quemque pro se *farsisse et implese vasa, coïcas, corycos*. non equidem inficias eo eam significationem attribui posse τῷ σάττειν· sed alteram forte, qua significat, *iumentis onera et clitellas imponere* hic commodiorem esse quis non sine ratione existimet. arbitrium esto penes lectorem. κωρύκους recte MSS. κώρονξ enim, ut quidem opinor, nemini fuit unquam lectum. κώρονκος ita per ω ut plurimum scribi solet; *Suidas* tamen suo loco et ordine κώρονκος habet, et ex vetusto quodam auctore locum producit, ubi aurum e corycis effusum esse narratur. quin et apud *Hesychium* κώρονκος extat inter illas voces, quae incipiunt a Κο; quod indicio est κώρονκος, ut et *Salmasius* emendavit, debere scribi. Sequitur ultima χοῆσις *Antiphanis*, quae lucide declarat, quid fuerit olim κοῆξ· σαφῶς δὲ αὐτό· quae posterior vocula accessit e MSS. fabulae titulus in editis ita erat exaratus: ἐν Βομβυκίοις. MSS. nihil aliud nisi formam plu-

ralem immutant ἐν Βομβυκίῳ · quam ego lectionem retinui et in textum induxi, quanquam illa *Iungermanni* coniectura seu *Casauboni* potius summopere adblandiatur. quin et ipsum *Meursium* sine ulla dubitatione pronunciasse video in *Attica Bibliotheca* corruptum esse hunc locum, restituendumque Βομβυκίῳ. MSS. tamen non sine gravi ratione deserendos existimo. βομβύκιον *vermiculus* a βόμβυξ, a qua voce cur non fabulae titulus et nescio quo modo lepidum argumentum enasci potuerit? sed ut in conviviis, ita et in re *Critica* suus cuius est sapor. In *Antiphanis* loco ἀγγεῖον ἀλφιτήριον a MSS. confirmatur; nec ideo illam lectionem temere reiiciam. alias usitatus est, magisque cum analogia consentit ἀλφιτηρόν · sed et supra segm. 93. μελιτήριον ἄγγος MSS. habebant, ubi Codices vulgati μελιτηρόν. hic nihil existimo mutandum.

ἐκ Πίθωνι] C. V. Πίθω. forte Πύθωνι, in *Pythone*. dein βόιον. C. A. βόφον, quod non probarim. pro ἢ C. V. ᾧ κ. KUEHN.

ἐκ Πίθωνι] MS. Ἐπιχαρμος Πίθων ἢ θ. βόιον, ἢ κ. φέρειν ἀκωρνίδα. Sed emendatum Πίθωνι et ἢ κωρνκ. ut vulgo est. βόιον etiam MS. *Seberi* habet. Videtur autem legendum Ἐπιχαρμος Πιθῶνι · ut hoc sit nomen dramatis, ita dicti a vini apothecis, de quibus supra VI, 15. et VII, 163. nec enim id verbis *Comici* attexendum puto, quae ita distingue:

ἢ θύλακον βόειον, ἢ κοῖν φέρειν,
ἢ κωρνίδα —. IUNG.

βόειον] MS. βόιον. SEB.

κοῖκα] C. A. κότα ᾧ. Φ. KUEHN.

ὡς Φερ. κοριανοί · πᾶς δ' ἂν ἔσατο etc.] MS. κοριαννοί.

SEBER.

ὡς Φερ. κοριανοί · πᾶς δ' ἂν ἔσατο etc.] Pro κοριανοί leg. κοριαννοί. *Pherecratis* drama κοριαννώ. C. V. Κορυανοί, et post in verbis *Pherecr.* ἔσατε · et vid. *Hesych.* in Ἐσάμενος et ἔσασθαι et κωρύκους. *Salmas.* ita: — πᾶς δ' ἀνήρ Ἐσακτο τεῦχος ἢ κοῖκ' ἢ κώρυκας · et κοριάννοις vel κοριάννω. KUEHN.

ὡς Φερ. κοριανοί · πᾶς δ' ἂν ἔσατο etc.] Noster MS. κοριανοί · παῖς δ' ἀνήρ ἔσατε τ. Sed emendatum πᾶς et ἔσατο. Et primum quidem recte. de altero vero male factum aio. Quid enim est ἔσατο, sive ἔσατο hic? nihil boni sensus scio mihi extorquebis. quis enim dicat ἔσασθαι τεῦχος? At alterum ἔσατε elegans et aptum. ait enim, quemque pro se farsisse et implesse vasa, coicas, corycos. Ita enim MS. ἢ κωρύκους · quamvis literula post ἢ erasa plane est, ut nesciam an forte eo, quo prius, mendo fuerit ἀκωρύκους, an ἦν vel tale. sed legendum

κωρυκοῦς, ut non frustra et *Seberus* noster suspicatus fuit, quamvis ipsius MS. non addiceret ipsi. Habuisti scilicet supra segm. 172. κώρυκον in hac significatione. Sed nondum locus totus restitutus est. Quid enim cum κωρυανοί, sive ut MS. *Seberi*, κοριαννοί, faciemus? In eo dramatis *Pherecratei* titulum esse non dubito. Et, nisi fallor, *Pherecrate* alicubi ἐν Κοριάννοις vidi laudatum. an itaque et hic scribendum *Φερεκράτης Κοριάννοις*, vel *Κοριαννοῖς*? Versiculos certe iam, ut ex MS. scribendos docui, facile distinguo ita:

— πᾶς δ' ἀνήρ

ἔσαττε τεῦχος, ἢ κόικ', ἢ κωρύκοῦς.

Quid κοριαννα fuerint, si inde modo inscriptio sumpta, docet ad ista ἐν Ἰππεῦσιν *Aristophanis*:

— ᾧστε τὴν βουλὴν ὄλην

ὀβολοῦ κοριαννοῖς ἀναλαβῶν ἐλήλυθα,

*Scholias*tes: κοριαννα δὲ εἶδος βοτάνης τὸ νῦν κολλιανδρον· quae verba tamen omnia in nova editione male ommissa sunt. IUNG.

κωρύκας] Similiter MS. alias dubites an scr. κωρύκοῦς.

SEBER.

σαφῶς δὲ Ἄντ. ἐν βομβυκίοις] MS. βομβυκίω. SEB.

σαφῶς δὲ Ἄντ. ἐν βομβυκίοις] Abest a C. A. legit enim καὶ ὡς Ἄντ. ἐν βυκίω ἀγγεῖον α. ὁ κ. καλεῖται. C. V. σαφῶς δ. αὐτὸ Ἄ. ἐν κομβυκίου δ. ει. leg. ex *Athenaeo* Βομβυλίω. *Salmas.* ἐν βομβυκίω etc. KUEHN.

σαφῶς δὲ Ἄντ. ἐν βομβυκίοις] Iterum plenius in MS. nostro: σαφῶς δὲ αὐτὸ Ἀριστοφάνης ἐν βομβυκίω δ' εἶπ. *Seberi* MS. habet etiam βομβυκίω. Tu vide ne sit scribendum forte: σαφῶς δὲ αὐτὸ Ἄντ. ἐν βομβυλίω δ. In *Bombylio* enim *Antiphanes* ita apud *Athen.* libr. III. laudatur, ubi *Casaub.* III. *Anim.* 56. non frustra dubitat de vulgatis hic βομβυκίοις. IUNG.

ἔστιν] Abest a C. A. ἔστιν. KUEHN.

ἔστιν] Deest in MS. ἔστιν. Et nescio annon glossam sapiat. Sane si eius locum mutes, saltem tamen erit senarius:

ἀγγεῖον ἀλφιτήριον, ὃ ἔστιν κόικξ. IUNG.

εἴη δ' ἂν καὶ] Absunt a C. A. KUEHN.

φ. τι ἀγγεῖον ἐλαιηρόν] Vid. *Casaub.* Comment. in *Strabonem* fol. 131. item ad *Theophr. Charact.* pag. 246. SEB.

φ. τι ἀγγεῖον ἐλαιηρόν] C. A. φείδων, ἀγγεῖον ἐμιαρόν. KUEHN.

φ. τι ἀγγεῖον ἐλαιηρόν] MS. φ. ἀγγεῖον τι ἐληρόν, ἀπό etc. IUNGERM.

φείδων] Vasculi huius mentionem non puto alibi auctorum inveniri. et equidem incipiebam hic in dubium vocare

Pollucis fidem, ac si memoriae vitio, seu nescio qua alia de causa deceptus vocem nulla suffultam auctoritate hic intrussisset, praecipue cum illa notatio ἀπὸ τῶν φειδωνίων μέτρων ὠνομασμένον mihi videretur insolens et mira. sed durius est id velle opinari, cum plurima reperiantur in *Auctore* nostro verba, quae solus ex antiquitatis ruinis conservavit; ideoque vel eo nomine nos laetari decet, quod rerum non ita vulgarium et obviarum notitiam ex *Onomasticographo* nostro invenire liceat. *Phidoniae* vero mensurae nomen et originem habent ab Argivorum rege *Phidone*, quem etiam reperta nummos cudendi ars nobilitavit. de eo non perfunctori dictum est a nobis ad IX, 85. ibique *Iungermannus* e *Strabone* locum produxit, in quo τῶν Φειδωνείων μέτρων mentio iniicitur. sed eum ad locum me dixisse in memoriam recurrit, primum in insula *Aegina* *Phidonem* percussisse nummos. eam ob causam non dubitabile est, quin inventi nomismatis honorem quidam *Aeginensibus* adscripserint, quos inter *Aelianus* V. H. lib. XII. c. 10. ad quem videndi sunt Eruditissimi Commentatores. *Clariss. Perizonius Chronicon Marmoreum* adduxit, in quo *Phido* etiam memoratur, et in *Aegina* nummos signasse perhibetur.

ὠνομασμένον] C. A. pergit καὶ στέγαστρον ἢ πολλή χρῆσις
τ. στ. δ. τ. σ. γ. ὡς Αἰσχύλος ὀστέων στ. KUEHN.

180.

ὅς τις ἐθέλει] MS. ἐθέλοι. SEB.

ὅς τις ἐθέλει] MS. noster, ut *Seberi*, ὅστις ἐθέλοι οὐ. IUNG.

εἴπερ] Pro εἴπερ MS. ἤπερ et emendatum est ἤπερ quod ἤπερ, ni fallor, rectum hic est, meminique et supra indicatum alicubi, pro sicut. Si quis, ait, coriaceam tunicam istam velit στέγαστρον dicere, quemadmodum vulgo στεγαστρίδα διφθέραν, etc. IUNG.

εἴπερ ἢ π. χρ. etc.] Quam sim MSS. addictus, nemo qui de meis vel pauca legerit ignorare potest. *Iungermannus* ἤπερ, refingit ex ἤπερ, quod non recto accentu, ut saepe fit, in MSS. fuit insignitum. IX, 114. in vulgatis extabat ὄπερ, ubi melius e MSS. reddidimus ἤπερ, et adducto *Platonis* loco istius particulae elegantiam ostendimus. hic etiam commodo legi ἤπερ nemo dubitabit, si *Iungermanni* inspexerit notam. proxime veritatem accedit *Salmas. C.* in quo ὑπέρ forte vero ne sic quidem locus in integrum est restitutus. quam enim vestem coriaceam intelligit *Auctor*, cum inquit τὸν σκύτινον τοῦτον χιτῶνα? quae sanequam orationis forma usitari non solet, nisi quid praecesserit, quo possit referri. minus esset tenebrarum, si

solummodo dixisset σκύτινον χιτῶνα sed tanti non est, ut hac in re morer. sufficit, ut satis aperte sciamus, istam *Pollucis* opinionem fuisse, nos *Aeschyli* auctoritate nixoa *coriaceam tunicam* posse vocare *στειγαστρον*. *Aeschyli* vero ὀστέων *στειγαστρον* qui sit intelligendum non satis perspicio. an *cutem* ita vocavit? an *carnem*, qua ossa sunt obiecta? an potius ipsam vestem? quod profecto melius videtur. quid enim alias ad hanc rem faceret hic *Aeschyli* locus? ὀστία vero pro ipso et toto corpore ab *Aeschylo* esse posita quis adeo miretur? Sed incidit mihi hunc locum sedulo versanti alia quoque coniectura, quam, ut Lector agnoscat voluntatem *Pollucis* emendandi vel explicandi mihi non defuisse, apponam. quid si *Pollux* noster τὸν σκύτινον τοῦτον χιτῶνα hanc nostram cutem appellaverit, qua tanquam veste proxima corpus nostrum est amictum? neque vero quis dicat nimis obscure loquuturum fuisse *Pollucem*; forsitan enim ista aetate hic Tragici poëtae locus sic cuiusvis erat notus, ut neminem propterea a mente sua aberraturum putaret. corporis autem humani cutem vulgaris usus nominavit *διφθέραν στεγαστρίδα*, quae forte notio alibi auctorum non reperitur eam ob causam, quod eruditiores, qui scriptis aliquid tradiderunt, hanc loquendi rationem ut nimis popularem et inconcinnam contemserint. pluscula larga manu disseminavi, ex quibus quod praeter cetera maxime placuerit, benivolus lector eligere ne dedignetur. ipsum me multitudo oppressit, ut liberum mihi arbitrandi ius non sit. Meminit autem *διφθέρας στεγαστρίδος* Auctor noster VII, 70. *διφθέρα δὲ στεγαστρίς, χιτῶν ἐπίκρανον ἔχων* etc. ita enim ibi profecto legendum ex MSS. ut recte *Iungermannus* censuit, qui et *Herodoti* locum adduxit, in quo *διφθέρα στεγαστρίς* de pellibus, quibus contegantur navium tabulata, usurpatur. illae Romanis *segestria* dicuntur, ut alibi ad *Pollucem* nostrum ex *Festo* notavi. sed et in *Glossis*: *Segestre, στεγαστρον, τεράδερον*. quod posterius etsi non nesciam quo pacto viri eruditi emendarint, considerabunt tamen doctiores, an etiam aliquid aptius possit adinveniri. *Etymologus* exponit *βαίτην στεγαστρον προβάτιον ἢ αἴγιον*.

στεγαστρίδα δ. τὸν σκ. etc.] MS. *στεγαστρίδα, διφθέραν τὸν σκυτικὸν* etc. Sed emendatum *σκύτινον διφθέραν στεγαστρίδα* et supra VII, 70. ex MS. habuisti. IUNG.

κίσται δὲ] MS. *κίστας δὲ* etc. Sed vulgatum rectum. *κίστην ὀμοφύρον* et supra habebas segm. 105. IUNG.

ἀλλὰ καὶ τῶν φ.] MS. *καὶ αἱ τῶν φ.* SEB.

ἀλλὰ καὶ τῶν φ.] MSSti καὶ αἱ τῶν φ. ΚΥΕΗΗ.

ἀλλὰ καὶ τῶν φ.] MS. plenius, ut et Seberi, ἀλλὰ καὶ αἱ τῶν φ. IUNG.

ἀλλὰ καὶ τῶν φαρμ.] De priori κίσει notione luculente *Iungermannus* et ego alibi ad hunc librum notavimus. hic e MSS. insertum: ἀλλὰ καὶ αἱ etc. quae vocula posterior haud dubie in vulgatis exciderat propter similitudinem praecedentis. In *Aristophanis* ῥήσει ante nos edebatur ἐπιτέμνεις· ego non nihili habendam esse MSS. lectionem existimavi, quam et a *Iungermanno* praelatam vides. sensus non ita difficilis: *serpentes quidem, quos mittis, in cista velim obsignes, et desistas medicinam habere: immittis, inquit Iung.* sed exercuit tamen iam olim viros eruditissimos hic locus. adscribam, quae disseruit homo doctissimus, neque infelicis ingenii *Ioh. Rhodius* ad ista *Scribonii Largi* Compos. CCLXIX. oportet autem vas bene clausum et alligatum diebus his solvere et invisere omnia: deinde rursus operire et signare, ne vires evanescant. (Signare) Quod obsignare *Ciceroni* lib. XVI. Ep. 26. ad *Tironem*. More chymicis noto, quem isti sigilli *Hermetici* titulo iactant, nihil quidem aptius medicamentorum conservationi; at soli vitro convenit. Vas itaque cera et annulo signabatur a Medicis. ita *Iulius Pollux* Onom. lib. X. c. 46. ex *Amphiarao* *Aristophanis*: Καὶ τοὺς μὲν ὕφεις, οὓς ἐπιτέμνεις, ἐν κίσει που κατασημῆναι καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν. *Rud. Gualtherus* vertit: Et serpentes, quos insculpis, in cista aliqua obsignare, et relinquere pharmacopolis. (editio nostra: pharmacopolas) Quod sane miror neglexisse *Georg. Longinum*, qui de *Annulis signatoriis antiquorum* cap. XI. cetera olim sigilli custodiae credita diligenter exposuit. Locus autem poetæ nobis desideratur, cuius mentem non videtur mihi satis adsecutus *Interpres*, quandoquidem ἐπιτέμνω incido, non insculpo, quod γλύφω. At quorsum angues insculperentur, nisi ad superstitionem? quanto magis conveniebat in frustra incisos ad avertendam fraudem obsignare, ut vendendi praeberentur. planius itaque sic ille redderetur: Et serpentes, quos incidis, in cista quadam obsigna, ac desiste medicamentum componere. Infinitum quippe *Atticorum* more participio exprimitur: vero nempe similis opinatur *Gulielmus Sohierus*, acris vir ingenii ac illustribus disciplinis eruditus, legendum esse φαρμακοποιῶν. Quid enim cessaret venum exponere? Neque ab ea coniectura *Graecarum literarum* eximius cultor *Ismaël Bullialdus* recedit, cuius amici candori plurimum tribuo. Liqueat ex istis eruditissimi *Rhodii*, vulgatam

lectionem non nihili esse, quod volebat *Iungermannus*, nec apto sensu carere. sed utcunque illa interpretatio veritatis specie non destituatur, MSS. tamen adhaerendum est, quorum etiam ingratiis *φαρμακοποιῶν* scripsit *Sohierus*: nec quoque video profecto, quid illam emendationem magnopere suadeat. id autem animadvertet lector, *Doctiss. Rhodium* vere reddidisse per imperativi formam *κατασήμηναι* et *παῦσαι*, in eoque Interpretem castigasse. *Salm.* versiculos ut *Iungermannus* distinxit. Codex *Falckenburgii* *πᾶσα* praefert pro *παῦσαι*.

καλοῖτο, ὡς ἐν Ἀμφιαράῳ Ἀρ.] C. V. *καλοῖτο ὡς ἐν Ἀμφιαράῳ*. C. A. plane non habet *ἐν Ἀ.* KUEHN.

καλοῖτο, ὡς ἐν Ἀμφιαράῳ Ἀρ.] MS. *καλοῖτο, ὡς ἐν Ἀμφιαράῳ Ἀρ.* sed emendatum *Ἀμφιαράῳ*. IUNG.

καὶ τοὺς μὲν ὄφεις] C. A. *μὲν* omittit, ut et *πou* et *καὶ* *μοx.* KUEHN.

ἐπιτέμνεις] C. V. *ἐπιπέμεις* leg. pro *ἐπιτέμνεις*, et *serpentes*, quos scindis, in cista quadam obsigna et desino *pharmacopolam* agere. KUEHN.

ἐπιτέμνεις] MS. *οὓς ἐπιπέμεις, ἐν κ. ποῦ* etc. Bene *ἐπιπέμεις, immittis*. Vulgatum *ἐπιτέμνεις* credo nihili esse. Versus ita mihi videntur distinguendi:

— *καὶ τοὺς μὲν ὄφεις, οὓς ἐπιπέμεις*

ἐν κίστην που κατασήμηναι, καὶ παῦσαι φαρμακοποιῶν.
κατασήμηναι enim scribendum puto pro *κατασημῆναι*, ut sit nempe imperantis vel iubentis. IUNG.

πou] MS. *ποῦ*. IUNG.

ὡσπερ πou] Non est in C. A. KUEHN.

ἐν Ἀλφαίᾳ] Pro *ἀλθαία* C. V. *ἄλθαία*. *Athenaeus* lib. XI. cap. 14. *ἐν ἄλθαις*. si *Doctiss.* eius *Animadversor* scivisset lectionem, *ἐν Ἀλθαία*, sine dubio eam secutus esset. est enim *ἀλθαία* vel *malva sylvestris*, cuius effectus medicinales deprædicat *Plinius* c. 21. lib. XX. et *Diphilus* apud *Athenaeum* lib. II. c. 18. vel nomen proprium matris *Meleagri*, de qua drama fecit *Theopompus*. KUEHN.

ἐν Ἀλφαίᾳ] MS. *ἀλθαία*. Et sic putem etiam apud *Athenaeum* libr. XI. ubi laudatur *Theopompus ἐν Ἀλθαις*, titulo, qui Magno *Casaubono* merito suspectus, corrigendum esse. *Althaea* mater *Meleagri* notiss. vel ex *Ovidio*, deque ea vid. et *Apollodor.* lib. I. *Biblioth.* Versus ita distinguere possumus, ut et apud *Casaub.* XI. *Athen.*

τὴν οἰκίαν γὰρ εὖρον εἰσελθῶν ὄλην

κίστην γεγονυῖαν φαρμακοπῶλου Μεγαρικοῦ. IUNG.

ἐν Ἀλφαίῳ] Loci *Pollucei* corruptela delusus habuit praestantissimos viros *Casaubonum* et *Meursium*, qui *Casauboni* diligenter vestigiis institit, existimans hinc in *Athenaeo* reponendum Ἀλφαίῳ· sed veram lectionem MSS. ope e tenebris eruit *Iungermannus* noster; eam igitur in textu restituendam existimavi. Pharmacopolae Megaresenses, ut credibile est, praecipua praestantissimorum medicamentorum floruerunt laude.

τὴν οἰκίαν γὰρ etc.] *Inveni domum totam factam cistam*, id est, ubique plenam et obsitam vidi cistis pharmacopolae. *Interpr.* mentem *Comici* non videtur assecutus. C. A. μαγερικῶν. C. V. γὰρ non habet in initio. ΚΥΕΗΝ.

181.

περὶ λουτρ.] Abest titulus a C. A. et *Salmasii*. ΚΥΕΠΚ. ἢ ὑποζ. αἱ γυν. λουόμε.] MS. ὑπ. λουόμεναι γυναῖκες. SEB. ἢ ὑποζ. αἱ γυν. λούου.] Textus incipit in C. A. ὁ δὲ ὑποζ. etc. ἢ οἱ λούοντες ὦσαν λουτρίδα, οἷς Θεόπομπος τὴν δε π. ΚΥΕΗΝ. ἢ ὑποζ. αἱ γυν. λουόμε.] MS. ὑποζώννυνται γυναῖκες, ἢ οἱ λούοντες αὐτὰς etc. ubi illud λούοντες ut *Atticum* videtur reponendum. Sic μοχ λουμένω in MS. *Phrynichus Eclog. Attic.* ἐλουόμεν, ἐλούου, ἐλούετο, λούομαι, λούεται, ἐλουόμεθα, ἐλούοντο, λούεσθαι· πάντα οὕτω λεγόμενα, ἀδόκιμα· εἰ δὲ δόκιμα βούλει αὐτὰ ποιῆσαι, τὸ ε καὶ τὸ σ ἀφαίρει, καὶ λέγε λούσθαι, λούμην, λούτο, λούμαι, λούσαι, λούμεθα, λούνται· οὕτω γὰρ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν. IUNG.

ἢ ὑποζώννυνται etc.] De istis pellibus plerique omnes, qui de balneis aliquid tradiderunt, mentionem fecere, nobis in hac re iam morari non licet. λούοντες propter MSS. auctoritatem non repudiandum videbatur. *Phrynichi* testimonio *Thomas Magister*, qui non pauca *Phrynicho* debet, accedat et *Aristophanis Scholiastes*. et ita melius etiam, quod ad Atticismum, legeretur λούμεναι, ut et mox apud *Pherecratem* reposuimus e MSS. *Theopompi* locus in editionibus vulgatis mendo fuit deturpatus; et quis scit, an et MSS. reducta lectione undiquaque sit integer et sanus. κατάδεσμον certe nullus improbabit: κατάδεσμος enim fascia, qua quid obvincitur vel circumligatur. hinc in re chirurgica κατάδεσμων frequens est usus. sed πῦμ ἢ λουτρίς etiam ἤβης κατάδεσμος dicta? nimis id, etsi hac forte notione tolerari posset, in hoc loco frigidum et inconcinnum. ego mihi prorsum persuadeo legendum esse ἤβη· κατάδεσμον ἤβη περιπέρασον· fasciam pubi circumliga. saepius id observavimus factum, ut ε ad latus appositum degenerarit in σ, adeoque nomen tertii

casus secundi formam induerit, istius rei in *Polluce* nostro extare exempla scio. non me praeterit ita etiam ut hic legi VII, 66. sed nullus ignorat, credo, idem vitium non duos, sed aliquando plures locos occupare. de *Theopompī* fabula vide *Meursii Biblioth. Atticam*.

τὴν δὲ] MS. τὴν δὲ περιζ. IUNG.

κατὰ δεσμὸν etc.] Leg. κατὰ δεσμὸν ἤβης π. deinde *pubis vinculum circumdes*. *Salmasius* κατὰ δεσμὸν una voce. et ita sonaret, *obligationem, vinculum pubis*. KUENN.

κατὰ δεσμὸν etc.] MS. κατὰ δεσμὸν, et uno vocabulo κατὰ δεσμὸν legendum puto, sicut et supra VII, 66. vulgo est. ibidem VII, 66. ante vulgati τὴν δὲ habebant. quid si τὴν δὲ, ut versiculos ita distinguamus?

τὴν δὲ περιζωσάμενος ὡς λουτρίδα,

κατὰ δεσμὸν ἤβης περιπέτασον —. IUNG.

ἐν ἱππῶν] Non sunt in C. A. usque ad ἤδη μὲν. *Meurs.* Not. in *Music*. leg. ἐν Ἰππῶ. KUENN.

ἐν ἱππῶν] Non immerito conquestus est *Iungermannus*, quo magis ad finem spectamus, eo magis MSS. libros nobis fucum facere. sine *Falckenburgianis* *Excerptis* fuisset, genuinam germanam locus hic non recuperasset forte scripturam. in istis *Excerptis* legitur Ἰππῶ, nisi me literae fallunt. non nullae profecto antiquorum fabulae hoc titulo fuerunt insignes. *Antiphanis* Ἰππῶς ex *Athenaeo* notus. sed *Pherecratis* tali nomine fabulam quis vel legit unquam vel audivit? contra ea Ἰππῶς ἢ Παννυχίς huius *Comici* frequenti veterum testimonio decorata est. mox etiam apud nostrum *segm.* 185. memoratur. nihil itaque erat propius, quod reponi posset. pondus emendationi nostrae non leve addit *Meursii* doctissimi iudicium, qui in *Attica Bibliotheca* locum hunc et corruptum esse deprehendit et feliciter emaculavit. *Eustathius* ad *Iliad. M.* versiculum ex hac *Comici* fabula produxit, qui omnino ad Ἰππῶν pertineat: Ἀνέπλησα τοὶ ὀφθαλμοὶ πάλης φουσῶν τὸ πῦρ. Sed ad ipsum, quem *Pollux* citavit, locum diligenti cura animum attendamus. λουμῆνρον legitur in *Codice Palatino*. idque reponendum vel metri causa *Iungermannus* dixit. sed vero *Onomasticographus* noster *Pherecratem* inquit hunc versiculum inter alios protulisse, quibus recensebat τὰ ἐργαλεῖα τῆς παιδοτριβικῆς unde mihi planissime constare videtur ὡς hic non esse usurpatum pro ὡς λουτρίδι, ut antea, sed pro cingulo, quo circumdabantur athletae. quid igitur? quam a MSS. opem hic frustra expectamus, tentandum an ex ingenio nostro adferre possimus.

post ὦαν excidisse librariorum incuria reor ὡς ἄν, quod fieri non difficulter potuit, cum utriusque ὦαν et ὡς ἄν pronuntiatio non valde dissona sit, neque etiam metri legibus hac ratione detrimentum fieri sentio. scribe itaque totum locum: ἤδη Μὲν ὦαν ὡς ἄν λούμενοι προζώννυται. vides me praeterea λούμενοι exarasse, quod satis clarum puto ex sequenti προζώννυται. iam quidem pelle, tanquam si laventur, praecingi solent. itaque textum restituere non dubitavi, cum in C. A. haec lectio adnotetur a *Kuehnio* et probetur, non tamen et *Salm.* lectio abiicienda videtur. Cingulo vero circumdatos fuisse athletas res est notissima, neque opus ut exemplis rem confirmem, quod ab aliis ubertim factum est. Vid. *Fabri Agonist.* Viri doctissimi, si haec mea displiceant, meliora suppeditabunt. [Meam emendationem ideo maxime cogor abiicere, quod incommodare videatur metri legibus, sed propter ea, quae disputavi, mihi non dubium videtur, quin *Pollux* ὦαν illa, qua dixi, significatione protulerit ex *Phercrate.* de legitimis versiculi pedibus si quis sit sollicitus, non multo labore reperiet, sic modo refringe: Ὁ μὲν ὦαν ὡς ἄν λούμενος προζώννυται. Si quis tamen omnino vulgatam maluerit, cum eo equidem contentionem non instituam, id tamen in primis mecum facit, quod lotio nulla ratione, quod sciam, ad τὴν παιδοτριβικὴν pertineat. *Ex Addendis.*]

καταλέγων] C. V. καταλέγοντα. KUEHN.

λουμένῳ] C. A. λουμένοι π. leg. λούμενοι loti pellem sibi succingunt. *Salm.* προζώννυται in V. C. legitur πωζώννυται, lege περιζώννυται. KUEHN.

λουμένῳ] MS. λουμένῳ. Et ita omnino reponere debes, vel metri causa. Est enim integer senarius:

ἤδη μὲν ὦαν λουμένῳ προζώννυται. IUNG.

μηλωτὴν] *Interpr.* pellem agniam. *Gl.* μηλωτὴ, pellis lanata. KUEHN.

182.

Νικᾶδ' ὦα etc.] C. A. post ὑπουργεῖ. ὡς Ἑρμιππος Νικᾶδ' etc. in *Gloss.* ὄβαποτρόσος, *pellio.* ubi vellem absente β legi ὄαποτρόσος. nisi β insertum sit euphonicum. KUEHN.

Νικᾶδ' ὦα etc.] MS. Νικᾶδ' ὦα λιθίνην μ. Sed emendatum λιθίνην. IUNG.

Νικᾶδ' ὦα λ. etc.] *Hermippi Milites* et *Pollux* noster saepius et alii quoque scriptores laudant. *Meurs.* in *Att. Biblioth.* Loci sensus is est, quod ὦα utilior sit et praestantior λιθίνην μάκτρα, nisi quis corruptum putet: λιθίνην μάκ-

τραν καὶ κέραμον etc. sine ulla distinctionis nota in editionibus ante *Seberum* excudebantur. *Seberus* autem recte separavit. pro κέραμον nescio quae vox in *Falckenburgianis* Excerptis est adnotata: κέσσαμον, nisi me fallunt oculi aut literae fugientes. sed nemo pristinam lectionem mutari velit. Inquit vero *Pollux* militibus ὦαν μάκτρας seu *magidis*, ut ea vox in *Glossis* explicatur, usum praestare. forsitan hinc illustrari potest *Hesychius*, qui μακτῆρα eiusdem, uti vides, propter originem significationis cum μάκτρα inter alia exponit διαφθέραν. Ecce tibi locum: Μακτῆρ, ἢ κάρδοπος, καὶ ἢ πυελίς, καὶ διαφθέρα, καὶ ὄρχησεως σχῆμα· eiusmodi scilicet pellis, qualem ex *Hermippo* ὦαν observat hic *Pollux*. Μοκ scriptum e Codicibus exaratis Δημοπρατοῖς· sic et e suo C. V. *Salm*. Tegularum, tegulas enim Romani κέραμον appellant, ut *Fabius* apud *Gellium* X. c. 15. varia fuit apud Graecos factura, Corinthiaca, Attica, Thebaïca etc. unde Ἀττικοῦ κεράμου, et Κορινθίου in *Demiopratis* mentio. Κέραμος autem omne tegularum tectum, ut κεραμῖς, tegula. id *Scholiastes Thucydidis* ad lib. III. cap. 74. monstrare voluit, cum illa *Historici* verba βάλλουσαι ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῶν κεράμων exponit ἤγουν ταῖς κεραμίσι. pluribus exemplis res confirmari posset, nisi id quisque paululum in veterum lectione attentior facile per se observaret. Porro noster *Pollux* illam historiae *Thucydideae* partem, qua *Plataearum* obsidionem memoriae mandavit, Πλαταικὴν πολιορκίαν appellare videtur, non alia ratione, ac in *Homero* Νεῶν κατάλογος, νεκυῖα etc. distinguuntur. certe an ea fuerit olim librorum *Thucydidis* distinctio, quae hodie et iam ab aliquo tempore inveteravit, dubitandi rationes habeo, de quibus alibi.

εἶποις] Post εἶποις in C. A. est Ἀττικὸν στεγατῆρα, (leg. στεγαστῆρα) κορινθιον. ΚΥΕΗΝ.

κέρ. στεγαστῆρα] Supra VII, 124. IUNG.

Δημοπρατοῖς] MS. Δημοπρατοῖς, ut semper scribere debes. IUNG.

καὶ κεραμίδα δὲ etc.] *Thucyd.* in descriptione obsidionis *Plataeensis* lib. III. κατέβαλε γὰρ τις τῶν Πλαταιέων etc. ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων κεραμίδα. ΚΥΕΗΝ.

καὶ κεραμίδα δὲ etc.] MS. κεραμίδα δὲ etc. sine praecedenti καί. *Thucydidis* locum e lib. III. Ξυγγραφῆς supra protuli ad VII, 161, ubi eodem respexit *Noster*. IUNG.

Θουκυδίδου] C. A. Θουκυδίδης. absunt autem εἰπόντος ε. τ. π. ΚΥΕΗΝ.

[Πλαταιῆ] C. V. Πλατωῖη. ΚΥΕΗΝ.

[Ἀριστοφάνης etc.] Vid. cum Schol. fol. 317. SEB.

[Ἀριστοφάνης etc.] C. A. M. οὐ μὰ Δ. ἄ. ὑποδόμενος· ceteris omissis etc. *subit aliquis tegulas Heliasta non iudicialis, vel forensis, sed culminaris. M. οὐ μ. Δ. ἄ. delet C. Salmasii. ΚΥΕΗΝ.*

[Ἀριστοφάνης etc.] MS. alio ordine Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξὶ καλιῖ εἰπών. IUNG.

183.

[μῦς οὐ μὰ δὲ ἄλλ' etc.] Desunt in MS. nostro μῦς οὐ μὰ Δὲ ἄλλ'. IUNG.

[κεραμίων ἡλιαστῆς] *Aristophanis exemplaria habent κεραμίδων. SEB.*

[κεραμίων ἡλιαστῆς] MS. κεραμίων ἡλίας τῆς ὄρ. sed quosdam etiam κεραμίδων scribere, ut hodieque extat, *Noster subiicit, quamvis ipse propter κεράμια hanc χρῆσιν attulit. LUNGERM.*

[οἱ δὲ καὶ κεραμίδων γρ.] Abest οἱ δὲ κ. κ. γ. a C. A. ΚΥΕΗΝ.

[οἱ δὲ καὶ κεραμίδων γρ.] Variæ quæ dicuntur lectiones iam olim a *Criticis* summa cum diligentia fuerunt adnotatae. neque raro contingit, ut inter ipsos veteres Grammaticos acerrima sit de bonitate huius illiusve lectionis decertatio. notandum vero diversas fuisse factas et in lucem productas ab antiquis literatoribus ἐκδόσεις, quas quisque pro ingenii sui modulo suaque sententia emendabat; unde fieri non potuit non, ut in pluribus hic ab altero dissentiret. quanquam autem hic locus non sit ea de re disputandi, hoc tamen e *Galeno* adnotare non abs re erit de operum *Hippocraticorum* editione, quam *Dioscorides* et *Artemidorus* concinnarunt: πολλὰ μὲν, inquit, ἀμφότεροι μετέγραψαν ὑπαλλάττοντες τὰς παλαιὰς γραφάς, ἃς μόνας ἴσασιν οἱ ἐξηγησάμενοι τὰ Ἱπποκράτους βιβλία. De *Homeri*, *Pindari* aliorumque diversis ἐκδόσεσι nihil dicam, aliis interim, qui uberiori veterum lectione sunt instructi, rem illam commendans. simili hic ratione vides hos κεραμίων in *Aristophanis* loco, illos vero κεραμίδων scripsisse. alibi quoque talia *Pollux* noster observavit. Sequens locus corrupte, ut puto, hoc pacto ante nos legebatur: καὶ σφύρα μὲν τοι ὅμοιον ἦν κροταφίδι σιδῆρᾴ· εἶη δ' ἂν καὶ ἡ κέστρα· non diffiteor minima mutatione medelam loco fieri posse, si scilicet ita reposueris: καὶ σφύρα μὲν τι ὅμοιον etc. εἶη δ' ἂν καὶ ἡ κέστρα, nempe ὁμοίον τι τῇ κροτα-

φίδι· sed MSS. sacramentum dixi, quorum lectio, si librariorum vitia exemeris, vera est, et huic longe intervallo praeferri meretur. κέστραν σιδηρῶν vidimus in *Sophoclis* χρήσει segm. 160. quam ibi Codicis *Falckenburgiani* subsidio feliciter, ut puto, restituumus. apud *Hesychium* annon emendandum, Κροταφίς, σιδηρᾶ σφύρα ἄκμονος, τοῦ εἰτέρου ὀξὺ ἔχουσα, ἐκ δὲ τοῦ εἰτέρου κροταφον. κροταφος enim vulgo solet edi. opinor homines non obesae naris sententiae mese subscripturos. Sequuntur στραγγαλίδες, quas quoddam vinculi constricti genus fuisse satis patet cum ex ipsa nominis ratione, tum e *Strattide*, qui distinguit a σχοινίοις. recte reponunt in *Hesychio* viri eruditi: Στραγγαλίαι καὶ στραγγαλίδες, συστροφαί, διαστροφαί, παγίδες ἢ πλοκαί. *Pherecrates* Ἀντομόλοις apud *Suidam*: Τμεῖς γὰρ αἰεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε· inde μάστιξ στραγγαλωτὴ· μαστιγοῦσθαι τῇ στραγγαλωτῇ μάστιγι. hanc scio homines doctissimos temere neque bene mutasse in ἀστραγαλωτὴν· sed ea non sunt huius loci.

καὶ σφ. μὲν τοι, ὄμ. etc.] μὲν τοι Ὅμ. SEB.

Cestra] *Hesych.* Κέστρα, ἀμυντήριον ὄπλον, σφύρα. SEBERUS.

καὶ σφ. μὲν τοι, ὄμ. etc.] C. V. καὶ σφῆρα μὲν τι ὅμοιον ἢ κροτ. C. A. καὶ σφύρα, ὅτι ἂν εἶη, μέντοι ὄ. ἢ κ. σ. ἢ κέστρα. leg. ἢ κέστρα. C. V. κέστραν. ΚΥΕΗΝ.

καὶ σφ. μὲν τοι, ὄμ. etc.] MS. καὶ σφύρα μὲν τι ὅμοιον ἢ κροταφίδι σιδηρᾶ· εἶη ἂν ἢ κέστραν, sed κροταφίδι et ἢ κέστρα emendatum est. Locus sine dubito mendosus, qui mihi MS. lectionis vestigiis insistenti ita videtur restituendus. lego: καὶ σφύρα μὲν τι ὅμοιον τῇ κροταφίδι σιδηρᾶ εἶη ἂν ἢ κέστρα. Ait κέστραν quid simile esse malleo, quem κροταφίδα adpellabant, ferreo. Probare videntur perspicue quae supra segm. 160. καὶ κέστρα δὲ σφύρας τινὸς εἶδος σιδηρᾶς etc. Quod vero κροταφίδες fuerint σφύραι σιδηραῖ, ἐκ θατέρου ὀξεῖται, supra *Noster* VII, 106. docuit quoque. *Schottus* noster ex MS. *Salmanticensi* talem adnotavit scripturam hic: καὶ σφύρα μὲν ὅτι ὅμοιον ἢ στραγαλὶς, Στράτιδος ἐν Φοινίσσις εἰπόντος. Sed ea potius mutila est, et στραγγαλίδας potius δεσμοῦ εἶδος esse ex χρήσει *Strattidos* pateat. de eius *Phoenissis* *Casaub.* VII. *Athen.* 23. IUNG.

εἰκόμην αἱ στραγγαλίδες etc.] C. A. εἰκόμην, αἱ στραγγαλίδες Στράτιδος etc. οὐδὲ στραγαλίδες sine εἰσί. *Salmas.* V. C. αἱ ἀστραγαλίδες, et in *Strattidis* verbis, στραγγαλίδες· sed, inquit, στραγγαλίδες etiam apud *Hesych.* ΚΥΕΗΝ.

κάννα δὲ πλ. etc.] C. A. κάννος πλεγμάτιόν τι οὐ μέν.
C. V. κάνναι πλεγμάτιον οὐ etc. ΚΥΕΗΝ.

κάννα δὲ πλ. etc.] MS. κάνναι δὲ πλεγμάτιόν τι ἐστίν etc.
et κάνναι forte potius scripsit *Pollux*, quum eodem numero
multitudinis in sequentibus *χρήσεσιν* subiiciat. Et certe
ita et supra fuit VII, 176. quamvis id vulgo ibi uno *ν*,
κάνναι ubi et *Aristophanis* versus idem allatus a *Nostro* fuit.
IUNGERM.

κάννα δὲ] κάνναι MSS. lectio non fuit reiicienda. tex-
tus a nobis sic habet. quin etiam κάννα, quantum memoria
repetere valeo, non dici consuevit apud Graecos aut saltim
perraro, sed κάννη. alteram dedit rationem *Iungermannus*.
In verbis *Aristophanis* εὐρήσω ante *Seberum* legebatur, qui
recte ex ipso *Comico* reddidit οὐρήσω. illam autem scriptu-
ram adnotatam quoque animadverto e Codice, quem *Falck-*
enburgii appellamus. Porro considera *Pherecrateae* fabulae
titulum *Φερεκράτης ἐν Ἰπνῶ*. *Interpres*, in *Somno*. prius
enim editum fuit ἐν Ἰπνῶ, quae eadem macula *Falckenbur-*
gianis *Excerptis* adhaeserat, ut scripsi ad segm. 181. ibique
latius a me de hac fabula dictum est. In emaculando *Phere-*
cratis loco, qui, ut vulgo est, omni sensu caret, animo no-
stro fuimus obsequuti et *Iungermanni* perspicaci ingenio;
is enim quin vere coniectaverit nullus dubito, et qui dubi-
taverit, meliora proferat. Succedit testimonium *Cratini*,
quod etiam aliquantulum emendatius MSS. Codicum auxilio
evasit. δύναται *Seberi* aliaeque editiones habebant et οἶκον.
sed rectissime νεὼς οἶκον. nisi quis forte maluerit νεὼς οἶκου
cum C. V. ut mox κάννης sequitur. sed parum refert, utro
modo scribas. plerumque tamen νεώσοικος unitis vocibus
exarari solet, ut alibi noto. at in MSS. haec talia saepissime
divisim scribuntur. Πάντα ποιεῖν, omnia facere. *Petronius*:
Quae ergo dementia est omnia facere, ne quid e nobis relin-
quat sepultura? *Virgilius* in *Culice*: — cui cuncta paranti
Parvulus hunc prior humoris conterret *alumnus*. ad eum lo-
cum adi *Illustriss. Scaligerum*. crebro πάντα ποιεῖν tali ele-
gantia in *Arriani Epicteticis* extat. Videtur autem κάννη
in his *Cratini* verbis nihil esse aliud, quam sepimentum
quoddam ex cannis huiusmodi plexum, quod naves e mari
redeuntes intrarent. Restat *κωννηνοποιός Hippocratis*, quod
si emendandum, quo tamen non facile devenerim, praestat,
quod secundis curis ad sui Codicis marginem adnotavit
Salmasius: κωννηνοποιόν. adeoque non levi quis permotus
ratione vocem illam Ionicam esse statueret. apud *Hesychium*

invenio: *Κάννηκες*, πλέγματα ταρσῶν. *Salmasio* *κάννητες* emendanti prorsus assentior. sed hic MSS. nihil mutant.

Ἀριστοφάνης] Vid. supra VII, 166. SEB.

οὐρήσω] MSS*ti* *εὐρήσω*. male. videatur ipse *Aristophanes*. KUEHN.

οὐρήσω] MS. mendose *εὐρήσω*. sed id emendatum est, ut editur. IUNG.

ἐν ἵπνῳ] Ita MS. pr. ed. *ἐν ὕπνῳ*. vid. *Casaub.* in *Athen.* XIII. 9. SEB.

In Somno] Quasi *ἐν ὕπνῳ* Gr. legeretur, cum *ἵπνός* vel *ἵπνος* *furnus*, *caminus* et alia. at *somnus* minime. SEB.

ἐν ἵπνῳ] Abest a C. A. *ἐν ἵπνῳ*. *Interpr.* in *Somno*, quasi legisset *ὑπνῳ*, uti extat apud *Athenaeum* *ἐν Ὑπνῳ ἢ παννυχίδι* in fine lib. XIII. sed recte ibi *Casaub.* *ἵπνῳ* restituit ex *Harprocratone*. C. *Salm.* *Ὑπνῳ* *perperam*. KUEHN.

ἐν ἵπνῳ] MS. noster etiam *ἵπνῳ*, quamvis id novator quidam mutare voluit. Et ita pro vulgato *ὑπνῳ* ex *Harprocratone* legendum docuit etiam *Magnus Casaubonus* XIII. *Athen.* 9. ubi et disces, quod duplex eius titulus fuerit, *ἵπνός ἢ παννυχίς*. IUNG.

σκηνη περ.] Vocabulum *σκηνη* in MS. sine accentu est, quem itaque primi editores forte pro lubito finxerunt. Vide itaque an et ita legi possit: *σκηνη* *περίεργος* *περίβολος* *κάνναισι*. ut dicatur tabernae circumdatus vel circumiectus fuisse murus e cannis. IUNG.

184.

μάλιστα δ' ἔχο.] MS. *μάλιστα δέ*. IUNG.

ὡς ἐν τῇ Πυτ. ὁ Κρ.] C. A. *ὡς Κρατῖνος* *περὶ τριήρων*, οὐ δύναται (ita C. V.) πάντα ποιῶσα νεὺς οἴκων (C. V. *νεωσοίκου*) λ. *νεώσοικος*, *navalia*, *νεώριον*. ergo *λαχεῖν νεωσοίκων* est *subduci in navalia*, quod fit navibus iam emeritis. *Salm.* scribit: *melius*: Οὐ δύναται π. ποιῶσαι ν. Οἴκου λ. οὔτε κ. KUEHN.

οὐ δύναται π. ποιῶσα] MS. *οὐ δύναται πάντα ποιῶσαι ν.* SEBERUS.

οὐ δύναται π. ποιῶσα] MS. noster, ut *Seberi*, *οὐ δύναται πάντα ποιῶσαι*. IUNG.

νεὺς οἴκων] MS. noster *οἴκων* λ. quo pacto sane non timide corrigam, eodem casu ut *κάννης* nimirum. utrique enim inservit verbum *λαχεῖν*. IUNG.

κάννηνοποιὸν Ἴππ.] C. A. *κάννακοποιὸν* leg. *Salm.* *κάννηνοποιὸν*. *παρ* *κάννης* idem quod *κάνη*, vel *κάννη*. *Suid.* *Κάννης*, *κάννητος* τὸ πλέγμα. KUEHN.

καρνηγοποιὸν Ἰππ.] MS. καρνηγοποιὸν Ἰπώναξ. Noster *Salmasius* nos admonuit, videndum si forte καρνηγοποιὸν sit scribendum a κάρνη, κάρνηνος, ut καρνάβη, καρνάβινος, vel potius ut a σπάρτη σπάρτινος et similia. ΚΥΕΗΝ.

ἐν δὲ τοῖς μ. τοῖς τῶν ὑγρῶν etc.] C. A. ἐν δὲ τοῖς μ. τῶν ὑ. εἴη ἂν κ. μ. ὡς Ἀριστοτέλης, οἴνου μάρην ἔστι δὲ ἕξ κοτύλαι. ΚΥΕΗΝ.

μάρης] Vid. supra IV, 168. SEB.

περὶ ζ. ιστοριῶν] C. V. περὶ ζ. ιστορίας. ΚΥΕΗΝ.

περὶ ζ. ιστοριῶν] MS. ιστορίας εἶπ. et ita potius scribe. Verba quae sequuntur non dubito mendosa esse, et excidisse voculam πέντε, ita E scriptam. Sunt enim omnia *Aristotelis* verba. Ita itaque locum scribo: περὶ ζῴων ιστορίας εἰπόντος, οἴνου πέντε μάρης· ἔστι δὲ ὁ μάρης, ἕξ κοτύλαι· quamvis haec vocula apud *Aristotelem* oxytonus extet. Locus enim est iste lib. VIII. de *Hist. Animal.* cap. 9. ὁ δ' ἐλέγας, εὐθείη πλείστον μὲν, μεδίμνος Μακεδονικὸς ἐννέα ἐπὶ μιᾷ ἑδαδῆς· ἐπικίνδυνον δὲ τὸ τοσοῦτον πλῆθος· τὸ δ' ἐπίπαν, ἕξ μεδίμνος ἢ ἐπτά· ἀλφίτων δὲ πέντε (μεδίμνος) καὶ οἴνου πέντε μαρῆς· ἔστι δὲ ὁ μαρῆς, ἕξ κοτύλαι. IUNG.

περὶ ζῴων ιστοριῶν etc.] Argute *Iungermannus* hunc locum restituit adhibitis ipsius Philosophi verbis, et sic omnia in textum reduxi, scimus etiam titulum istius operis ιστορίαν ζῴων non ιστορίας esse, quanquam et ita corrupte aliis in locis legatur, de hoc mensurae genere *Eriphanius* affirmat Ponticis esse peculiare. apponam verba, prout in fragmine meo MSS. leguntur: Μαρῆς, μέτρον ἔστι παρὰ Ποντικοῖς β ὑδριῶν· ἡ δὲ ὑδρία παρ' αὐτοῖς ἑξ ἑστῶν ἔστιν, οἷστε εἶναι τὸν μάρην κύβρον (delenda haec vox, quae male a sequentibus est petita) κ' ἑστῶν Ἀλεξανδρέων.

185.

περὶ κεραμίτης γῆς] Leg. κεραμίτιδος γ. abest titulus a C. A. et a C. *Salmas.* ΚΥΕΗΝ.

περὶ κεραμίτης γῆς] Capitis huius titulum περὶ κεραμίτης γῆς non rectum puto. et scribe κεραμίτιδος. IUNG.

καὶ γῆν κεραμίτην] MS. γῆν κεραμίτιν. Vid. supra VII, 161. SEB.

καὶ γῆν κεραμίτην] *Salmasius* γῆν δὲ κεραμίτιν εἴ. etc. ΚΥΕΗΝ.

καὶ γῆν κεραμίτην] MS. καὶ γῆν δὲ κεραμίτιν εἶποις etc. nec dubitabis ita reponere, ut et nostrum *Seberum* velle puto, qui nos visere iubet et ad ea, quae supra VII, 161. ut ibi

restituere iussi. Habet et *Iunius Nomencl.* hinc ita in *Terra figularis.* IUNG.

καὶ γῆν κεραμίτην etc.] Vitiū manifestus est hic locus: γῆ κεραμίτη qui dixerit, neminem ostendes, nisi et apud alium itidem corrupte legatur. γῆ κεραμίτης etiam mendose scriptum fuit VII, 161. ubi quaedam a me sunt dicta. In hoc autem loco refingendo MSS. sectari vestigia consultum duxi. at enim idem mendum erat propagatum et translatum in capitis huius titulum, ubi simili ratione κεραμίτιδος emendavi pro κεραμίτης. κεραμίτις, ut χρυσίτις, ἀργυρίτις, σιδηρίτις γῆ apud *Aelianum.* *Eubulus* apud *Athenaeum*: ὦ γαῖα κεραμίτι σε Θηρικλῆς ποτὲ Ἐτευξε, κοίλης λαγόνος εὐρύνας βάνθος etc. ita *Sannyrion* κεραμικὴ γαῖα. quod autem dixerit στρέφων κεραμικὴν γαῖαν ad rotam figulinam pertinet, cuius rotatu fictilia vasa formantur. huic arti qui operam dant κέραμον ἐργάζονται, ut inquit *Athenagoras* pro *Christianis.*

ἢ ὡς Σαννυρίων] C. A. ἢ ὡς Σ. κεραμικὴν γ. οὐ οἱ κ. etc. ΚΥΡΗΝ.

ἢ ὡς Σαννυρίων] Ineptissime quidam in MS. voluit mutare: ὡς Ἄννυρίων. vide de *Sannyrionis Risu* et aliis fabulis *Casaubonum* nostrum VII. *Athen.* 9. IUNG.

καλεῖ] MS. καλεῖ τόπον ἐν. ΣΕΒ.

καλεῖ] C. A. καλεῖ τόπον Ἀριστοφάνης παρὰ τοῦ κ. etc. C. V. καλεῖ τόπον. ΚΥΡΗΝ.

καλεῖ] MS. noster, ut *Seberi*, auctior, καλεῖ τόπον ἐν δρ. quare ita suppleto. IUNG.

πλινθεῖον καλεῖ ἐν Δρ. ἢ Νιόβη] Parva fuit, sed quam e MSS. supplevi, huius loci lacuna. Excerpta *Falckenburgiana* praeferunt, ἐκάλει τόπον. sed vitiose tamen ibi scriptum τὸ ὁποῖον, quod facile ex aliis, ut scripsi, emendes Codicibus. postea sic vulgo fuit: περὶ τοῦ κυκλοφόρου ποταμοῦ λέγων, ὃ δὲ ἐς τὸ πλινθεῖον δεόμενος ἐξέστρεψε. γινόμενος etiam in *Falckenburgii* Codice reperio notatum. *Κυκλοφόρου* praeter *Aristophanem* eiusque *Scholiastem* meminerunt *Hesychius*, *Suidas*, *Eustathius* aliique. videtur autem *Aristophanes* ibi descripsisse quandam fluminis istius, χαράδραν tantum μετὰ ψόφου ῥέουσαν alii appellant, ekundationem, quae everterit officinam aliquam latericium. πλινθεῖον adnotat e *Lysia Harpocratio*: Πλινθεῖον, ὃ τόπος ἐνθα ἢ πλίνθος πλάττεται. Ἀσσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀσσιθέου. *Suidas* ista fere exscripsit, nisi quod tantum οὕτω Ἀσσίας.

ἢ Νιόβη] Vid. supra segm. 166. ΣΕΒ.

ἢ Νιόβῃ] C. V. ἐν δ. ἢ Νιόβῃ. *Salmas. ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβου.* KUEHN.

ἢ Νιόβῃ] Iterum dein pro ἢ Νιόβῃ MS. noster ἢ Νιόβῃ, ut supra quoque indicavi ibi fuisse segm. 166. et ut adires *Casaub. VII. Athen. 14.* IUNG.

περὶ τοῦ κυκλοφόρου π.] C. V. περὶ του κυκλοφόρου τοῦ ποταμοῦ λ. etc. *Salmas. etiam κυκλοφόρου et Valesius κυκλοφόρου ex Schol. in Equites Aristoph.* fuit *Κυκλοβόρος* torrens Athenis magno strepitu decurrens, de quo hic dicit *Aristophanes*, quod qui eius aquis egebant in officinis et figulinis, inde derivarint aliquantum in suum usum. KUEHN.

περὶ τοῦ κυκλοφόρου π.] MS. κυκλοφόρου τοῦ ποταμοῦ λ. rectissime, et sic emenda vulgatum κυκλοφόρου. κυκλοφόρου illius et alibi mentio in *Aristophane*, adeo ut ex eius *Ἰππεῦσιν* *Cyclobori* vocem inter proverbialia retulerint, eo versu ubi de *Cleone*: ἄρπαξ, κεκράκτης, κυκλοφόρου φωνὴν ἔχων. ubi *Scholias*tes: *Κυκλοβόρος, ποταμὸς τῶν Ἀθηναίων, οὐκ αἰεὶ, οὐδὲ διὰ παντὸς ῥέων, ἀλλὰ χειμάρρους.* et *Hesych.* *Κυκλοβόρος, ποταμὸς.* τινὲς δὲ χαράδραν μετὰ ψόφου ῥέουσαν. vid. et *Suidam*, qui sua e *Scholias*te, ut solet, descripsit. De hoc itaque torrente noster *Pollux* e *Dramasin* sive *Niobe Aristophanis*, quam profert *χρῆσιν* ob vocabulum *πλινθεῖον*, capiendam aūt. IUNG.

ἔξέτρεψε] Forte ἐκστράψει, inquit *Vales. Salm. C.* ἔξετρεψε. KUEHN. [In *Aristophanis* loco praefero lectionem Codicis *Salmasiani* ἔξέτρεψε. Itaque scribe — ὁ δ' ἐς τὸ πλινθεῖον Γενόμενος ἔξέτρεψε —. Ex *Addendis*.]

τοῖς δὲ σκεύεσιν etc.] C. Λ. ἀριθμητέον καὶ κάδδης ὡς *Ἀριστοφάνης* ἀλλ' εἰς κ. τ. λ. οὔρειον. KUEHN.

εἰ βούλοιο προσαριθμεῖν] C. V. εἰ βούλοιο τις προσαριθμεῖν κάδδον πίτινον ἔξεστιν *Ἀριστοφάνους* etc. *Salmasius C.* βούλοιο τις. KUEHN.

εἰ βούλοιο προσαριθμεῖν] MS. εἰ βούλοιο τις προσαριθμεῖν καὶ κάδδον πίτινον, ἔξεστιν etc. Egregie. Sic locum totum restitue itaque. *Μοκ* idem in *χρήσει* ipsa docebo. IUNGERM.

εἰ βούλοιο etc.] Adscribenda est editionum ante nos publicatarum lectio, ut quam turpibus maculis illam liberarimus, patefiat: τοῖς δὲ σκεύεσιν εἰ βούλοιο προσαριθμεῖν κάδδον, εἰπεῖν ἔξεστιν *Ἀριστοφάνους ἐν Κενταύρω ἢ Δράμασιν* εἰπόντος, *Ἀλλὰ εἰς κάδδόν τινα λαβαὴν οὔρει.* Credo hic MSS. optime de nostro *Polluce* meritos, qui locum mutilum et disiectum

tam egregie reformaverint. κάδος πίτινος, *cadus picatus*, quod ipsum, ni fallor, et apud *Xenophontem*.

κάδδον] MS. κάδον· vid. supra segm. 70. SEB.

ἐν Κεντ. ἢ Δρ.] C. V. *Salm. ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρω*.

ΚΥΕΗΝ.

ἐν Κεντ. ἢ Δρ.] MS. Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρω. scribe itaque hoc ordine, Ἀριστοφάνους ἐν Δρ. ἢ Κεντ. nam, ni fallor, ita *Noster* semper. IUNG.

ἀλλ' εἰς κάδδον etc.] C. V. ἀλλ' εἰς κάδον λαβῶν οὔρει πίτινον· in *cadum picatum*, ne perfluat. C. V. *Salm. οὔρειον*. ΚΥΕΗΝ.

ἀλλ' εἰς κάδδον etc.] MS. ἀλλ' εἰς κάδον λαβῶν τινὰ οὔρει πίτινον· et super οὔρει ab alia manu recenti ων extrema syllaba superscriptum, quasi οὔρων scribendum esse. Sed hic ineptierit quam diu voluit. nos ideo ei non parere habemus, quisquis fuit. Tu iam totum locum ope nostri MS. ita restitue: τοῖς δὲ σκεύεσιν εἰ βούλοιτό τις προσαρθμεῖν καὶ κάδον πίτινον, ἔξεστιν, Ἀριστοφάνους ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρω εἰπόντος,

ἀλλ' εἰς κάδον λαβῶν τιν' οὔρει πίτινον.

Κάδος πίτινος, *picatus cadus*, ut *dolia picata* apud *Columellam*, et *picata vasa fictilia* apud *Plinium* observant. IUNGEM.

186.

περὶ στομώματος etc.] Titulus non est in C. A. *Gloss. στομῶ, ferrumino: στόμωμα, ferrumen, ferrum durum: στομωμάτιον, denticulum, aciarium: στομωτής, indurator: nec Salmas. legerat titulum in suo V. C.* ΚΥΕΗΝ.

καὶ στόμ. δὲ σ.] C. A. στόμωμα δὲ σ. ἐν τ. ἂ. σ. ὡς Κρατῖνος ἐν χ. κ. ΚΥΕΗΝ.

καὶ στόμ. δὲ σ.] MS. καὶ στόμωμα μὲν σιδηροῦν ὅστις ἐν τοῖς ἀποθέτοις σκεύεσιν ἀριθμοῖ, Κρατῖνος ἂν αὐτῷ συναينوῖ λέγων ἐν χείρωσιν, χαλυβδικὸν στόμωμα. Haec est MS. lectio ipsa, quam ipsam reponere non dubitem, vulgata, ut vides iam, mendosa et corrupta, praesertim ultima. Examine-mus tamen ea paululum. Primum pro στόμωμα σιδηροῦν in vulgatis στόμωμα σιδήρου est. quod quidem si cui magis placeat, nec ego valde refragabor sane. Pro συναينوῖ MS. *Seberi συναινεῖ* habet. sed hoc leve est: et noster MS. eo modo forte commodius. Hoc maius et nucleus potissimus huius emendationis: ἐν χείρωσιν· pro quo quam inepte vulgo ἐν χερσὶ, quasi verba *Comici* essent, quum sit ipsius fa-

Ccccc 2

bulae titulus, et alias a *Nostro* citatae supra VI, 99. VII, 211. quamvis ibi utrobique MS. mutilus, et vulgo utrobique *Χειρώσιν* per o legatur. Sed placet mihi MS. nostri lectio, quae ex *Athenaeo* et *Hesychio* confirmatur, ut discas mecum ex *Casaubon*. XII. *Athen.* ult. et *Aristoph. Schol.* ad *Νεφέλας*· μέμνηται τοῦ Πανδελέτου καὶ Κρατῖνος Χειρώσιν· quomodo etiam in *Schol.* ad *Σαφῆνας* scribendum puto, *Κρατῖνου ἐκ Χειρώνων*· quamvis *Χειρώνων* edant ibi, ut et ad *Ὀρνίθας*, ubi quoque bis est *Χειρώσι*· sicque placeat et supra itaque reponendum. *Chironis* Centaurorum iustissimum nomen notum satis scilicet. Ultimum vero *χαλυβδικὸν στόμωμα*, ipsum id *Cratini* verba esse dicat tibi *Pollux* noster ipse supra VII, 107. ubi vulgo *Κρατῖνος γὰρ ἔφη χαλυβικὸν στόμωμα*, quae a MS. aberant, malnique ibi ut hic legere. *Iungmann.*

καὶ στόμωμα etc.] Vulgata fuit olim haec lectio: Καὶ στόμωμα δὲ σιδήρου ἐν τοῖς ἀποθέτοις σκεύεσιν ὅστις ἀριθμοῖ *Κρατῖνος* αὐτῷ συναίρει λέγων, Ἐν χειρὶ χαλύβδιον στόμωμα. Omnem MSS. lectionem hic recepi in textum, exempto solo στόμωμα σιδηροῦν, qui aberrantis librarii error videtur. magis commodum est, quod et *Iungermannus* animadvertit, στόμωμα σιδήρου· alterum nunquam usurpatum reperies. *Stephanus* in *Λακεδαιμών* quatuor στομομάτων enumerat genera. inter ea *Χαλυβδικὸν*, non *χαλυβικὸν*, ut legitur VII, 107. quod ipsum ad τὰ τεκτονικὰ utilissimum esse affirmat. addatur hic locus reliquis a *Iungermanno* prolatis ad VII, 107.

Κρ. αὐτοῦ συναίρει etc.] MS. *συναίρει*, quo et *Interpr.* inclinat. SEB.

Κρ. αὐτοῦ συναίρει etc.] C. V. ἂν αὐτῷ συναινοῖ, λέγων ἐν χειρώσιν, χαλυβδικὸν στ. quae lectio probae notae est. *Hesych.* Συναινώ, συντίθημι. *Salm.* V. C. *συναίρει*· ipse legit, *συναίρει* pro vulg. *συναίρει*. KUEHN.

εἰ δὲ καὶ] abest a C. A. KUEHN.

πλ. τι σπάρτην etc.] C. V. πλέγμα τι σπάρτινον καὶ σάκον σπάρτινον ἐθέλοις καλεῖν καὶ πρὸς τοῦτο *Κρατῖνος* ἐν *Νεμέσει* λέγων, σπάρτην δ' ἀλέγω σπαρτίδα τὴν σπάρτινον. C. A. καλεῖν ὡς *Κρατῖνος*, σπάρτην δὲ λέγω καὶ σπαρτίδα. *Cratini* senarium ita lego:

σπάρτην δ' ἂν λέγω σπαρτίδα τὴν σπάρτινον.

spartam dixero ego ex sparto funiculum.

Ludit vocabulo urbis *Spartae*, ut *Comicis* Atheniensium mos erat, et illo notari aequae ait funem sparteum ac *Lacedae-*

moniorum *Spartam*. *Salmas.* V. C. καὶ πρὸς τοῦτο (legit τοῦ-
του) etc. λέγων· tum σπάρτην δὲ λέγω καὶ σπαρτίδα τὴν σπάρ-
τιον. *KUHN* 34 408

πλ. τι σπάρτην etc.] MS. auctius πλέγμα τι σπαρτινον ἢ
σάκον σπαρτινον ἐθέλοις. *IUNG.*

πλέγμα τι σπάρτην etc.] Totum hunc locum e MSS. re-
fecit, textumque emendavi ea ratione, qua dederat in notis
suis *Iungermannus*. vulgatam lectionem si quis cum hac no-
stra componere desideret, talem ante nos fuisse sciat: εἰ δὲ
καὶ πλέγμα τι σπάρτην ἐθέλεις καλεῖν, καὶ τοῦτο Κρατῖνος ἐν Νε-
μέσει λέγει, Σπάρτην δὲ λέγω καὶ σπαρτινον· in *Falckenburgia-*
nis *Excerptis* πλέγμα τι σπαρτινον etiam reperi. De *Cratini*
fabula *Nemesi* adeundus in *Attica Bibliotheca Meursius*:
eiusdem fabulae cap. XLV. etiam facta fuit mentio. in *Cr-*
atini verbis, quamquam eum ad *Spartam* allusisse satis ma-
nifesto perspiciam, sensus mihi non plane clarus est. quid
enim in illa χρήσει σπαρτίς? σπαρτίδα τὴν σπάρτιον· σπαρτίς
credo *funiculus spartinus*, sicuti σπάρτη et σπαρτίον· ut se
dicat de eiusmodi funiculo, non quidem de *Sparta* celeberrima
Laconices urbe, loqui: alii feliciter. In *Vossiano* Co-
dice optimae profecto notae eadem haec non leviter sunt de-
pravata, ut quis inde forte maiorem subesse loco corrupte-
lam suspicetur.

καὶ τοῦτο Κρ. etc.] MS. καὶ πρὸς τ. *SEB.*

καὶ τοῦτο Κρ. etc.] MS. iterum auctior: καὶ πρὸς τοῦτο
Κρ. σοι βοηθεῖν ἐν ν. sed scribendum βοηθεῖ. *IUNG.*

σπάρτην δὲ λ. καὶ σπαρτινον] MS. σπ. δ. λ. καὶ σπαρτίδα
τὴν σπάρτιον. *SEB.*

σπάρτην δὲ λ. καὶ σπαρτινον] MS. σπάρτην λέγω (sine
δέ.) γε σπαρτίδα τὴν σπάρτιον· MS. *Seberi* etiam καὶ σπαρ-
τίδα τὴν σπάρτιον. Iam itaque totum locum ita restituo ope
MS. nostri egregii: εἰ δὲ καὶ πλέγμα τι σπαρτινον ἢ σάκον
σπαρτινον ἐθέλοις καλεῖν, καὶ πρὸς τοῦτο Κρατῖνός σοι βοηθεῖ
ἐν Νεμέσει λέγων,

σπάρτην λέγω γε σπαρτίδα τὴν σπάρτιον.

Nou enim dubito versum ipsum *Comici* hunc esse, quibus
in *Spartae* urbis nomen ludebat, ut alio modo *Aristophanes*
in *Avibus* supra segm. 51. *IUNG.*

φαίης δ' ἂν καὶ σισύραν] MS. σεσύραν· et mox σεσύρης.
Apud *Hesych.* legitur Σισύρα, et σίσυρνον et σισύρα· sed
addito: διαφέρει δὲ καὶ σισύρα σισύρας· σισύρα μὲν γὰρ χι-
τώνος εἶδος· σισύρα δὲ διαφέρα εἰς ἀμπιχόνην καὶ στρωμνὴν ἐπι-

τηδείως ἔχουσα. Sed et in MS. mox in prima syllaba *ι* est, tametsi quoad caetera minus recte. nam *σιουρνῶδη* legitur pro *σιουρνῶδη*. *Hesych.* Σιουρνῶδης στολή, τὸν ἐκ τῆς σισύρνης στολισμὸν. Hoc loco MS. quoque (baryt.) στόλον habet. SEBERUS.

φαίης δ' ἂν καὶ σισύραν] C. A. σύρας. C. V. σισύραν· ex quo facile confit *σισύραν*. *Salmas.* φ. δ' ἂν καὶ σύραν. ita V. C. in versu *Aeschyli*: καὶ τῆς τε σύρης τῆς λιοντίας· sed legendum *σισύραν* et *σισύρης*· et *σιουρνῶδη* στόλον vel στόλην in *Sophocle*. KUEHN.

φαίης δ' ἂν καὶ σισύραν] MS. σισύραν *Αἰσχ. μὲν*. Bene μὲν, cui mox respondet δέ· bene arbitror et *σισύραν*, quod constanter et in sequentibus retinet, ut dicam. Nec abit valde MS. *Seberi* corruptius quidem, sed ubique tamen cum *ν* hic habens tam hic, quam mox in *Aeschyli* et *Sophoclis* verbis. Emendemus itaque et in lemmate capitis καὶ σισύρας, ubi καὶ σισύρας legis: *σισύραν* autem et *σισύραν* differre ex *Hesychio* patet; et supra e *Nostro* etiam ope MS. intellectum VII, 70. ubi segm. seq. in MS. clare *σισύρα* extat. et hic *σισύρας*, et mox *σισύρης* in MS. *Salmanticensi* fuisse adnotavit *Schottus*. IUNG.

φαίης δ' ἂν καὶ σισύραν] Cum ita MSS. iubeant *σισύραν* in textu restitui, et mox *σιουρνῶδη*. Sciendum enim non tantum duplicem eiusdem vocis scripturam illam censi, sed et a Grammaticis *σισύραν*, *σισύραν*, et *σίαν* distingui, ut nostro *Iungermanno* notatum ad VII, 70. nec solummodo vulgare Criticorum genus illam observavit vocum harum differentiam, sed isti quoque, qui magna eruditionis et accuratae diligentiae laude florent: *Ammonium* vide, et *Tzetzem* ad *Lycophr.* v. 654. qui, etsi id dissimulare soleat, bonos auctores describere in more habet positum. qui de hoc vestimenti genere cum fructu legi possint, indicavi ad segm. 125. *Boxhorn-Zuerius* ad *Spartiani Hadrianum penulam* existimat *σισύραν* posse dici, *penulatum σιουρνῶδην*· sed ea de re quid censi debeat, hic non disputabo. Mox *Αἰσχύλου ἐν Κήρυξι Σαυροκοῖς λέγοντος*. quod paulo elegantius e MSS. est factum. sed silentio non praetereundum, quod *Iungermannus* in MS. suo exaratum notaverit *Σαύροις*. id tamen audacior manus ad formam vulgarem mutare sustinuerat. ipse quidem bonitatem istius lectionis non intellexisse videtur, quam nos non nostra tamen ope detegemus. nam peream, ni illa fuerit vera scriptura. Vir ingenio et erudi-

tione summus *Richard. Bentleius* ad *Millium* Epistola literatissima pag. 15. hanc lectionem felicissime subodoratus est ex *Lexico Photii* MS. defraudavero sane utilitate non levi lectorem, nisi confestim eruditissimi viri verba adscribam: *Aristophanes Grammaticus* in *argumento Medae*: Ἐδιδάχθη etc. τρίτος Εὐριπίδης· Μήδεια, Φιλοκτήτης, Δίκτης, Θερισταί· Σάτυρος οὐ σώζεται. Scribe: Δίκτης, Θερισταί σάτυροι οὐ σώζονται· id est, Θερισταί σατυρικὸν δράμα. Ita loqui solent: cave enim credas τὸ σάτυροι esse partem inscriptionis. Ita *Sophoclis fabula*: Κωφοὶ σάτυροι. Scholiastes *Nicandri simpliciter* Σοφουλῆς ἐν Κωφοῖς. Sic eiusdem Ἰχνηυταὶ σάτυροι, quemadmodum apud *Pollucem* est legendum pro Ἰχνηυταὶ σατύρων. *Athenaeus* non apposito fabulae discrimine Σοφ. ἐν Ἰχνηυταῖς. Sic Ἰοφῶν ἐν Αὐλωδοῖς σατύροις apud *Clementem*: sic *Aeschylus* ἐν Κήρυξι Σατύροις apud *Pollucem*. ita enim emendo pro Κήρυξι Σατυρικῶς. *Photius* in *Lexico* MS. Πυρσοκόρσου λέοντος, Αἰσχύλος ἐν Κήρυξι Σατύροις. Ex quo restituendus *Hesychii* locus: Πυρσοκουρσολεόντος πυρσοκέφαλου, ξανθοτρίχου· lege ut apud *Photium*. Eadem de re vir praestantissimus egit locupletius pag. 57. quae omnino sunt legenda. neque iam credo quisquam dubitabit, quin in *Polluce* sit restituendum Σατύροις. *Salmasium* emendantem ἐν Κίρκῳ Σατυρικῶς *Grammaticus* ille anonymus, qui catalogum *Aeschyli* fabularum condidit, decepisse videtur. apud eum enim observante *Meursio* legendum ἐν Κίρκῳ Σατυρικῇ, prout *Hesychius* habet. vides autem σισύρην λεοντίαν, aut potius, ut nos restituimus, λεοντίαν in *Aeschyli* loco, amiculum e pelle leonina. ante nos etiam legebatur καὶ σ. sed melius, puto, in optimo C. P. Κατά. quod in pristinam sedem reduxī. observandum tamen saepius in MSS. κατὰ scribi solere pro κατὰ, quod an et hic locum habere possit, Lector consideret. Porro *Sophoclis Musae* a nemine hactenus adnotatae: *Casaubonianae* coniecturae perquam probabili subscribit *Meursius* in *Sophocle* suo, et, qui hunc plerumque sequitur, vir singulari eruditione et industria *Fabricius* in *Biblioth. Graeca*: tantis igitur defensoribus tutus absque omni scrupulo lectionem illam in textu reposui, nemo, spero, rem istam mihi vitio dabit. In *Tragicis* verbis ψαλίδεις quae sunt? sane recensuisse videtur, quae ad vestitum forte Mysorum pertinebant. quem vero locum aut ordinem in amictu vel ornamentis ψαλίδες habent? *Hesychius*: Ψαλία, κρίκοι, δακτύλιοι. origo non diversa est, si *Grammaticis* fides est habenda, τῶν ψαλλίων, quomodo armillae, quod notissimum

est, dicuntur. itaque *ψελλιον* et *ψαλιον* eiusdem sunt notio-
nis ac *ψαλις*, quam igitur vocem a *Sophocle* pro *armillis* aut
annulis usurpatam esse credo. alii forsitan alia ratione loco
succurrent, quos equidem libenter audiam. *Σισυρνιώδη στο-*
λήν debere reponi ratio *Hesychii*que locus MSS. auctoritate
non inferior planissime suadent.

Κήρυξι Σατυρικοῖς] Alibi simpliciter *Κήρυκας* nominat.
vid. *Casaub. de Satyr. Poësi* p. 169. SEB.

Κήρυξι Σατυρικοῖς] MS. *Σατύροις* sed emendatum *Σα-*
τυρικοῖς, quemadmodum vulgo legitur. IUNG.

κ. τ. *σισύρνης λεοντίας*] MS. *λεοντίας*. SEB.

κ. τ. *σισύρνης λεοντίας*] C. A. *καὶ τῆς τε σύρνης τ. λ. Σο-*
φοκλῆς δὲ ψαλίδας τ. καὶ παρνιώδη στ. C. V. σισυρνιώδη στόλον.
vid. *Hesych. in σισυρνιώδης στολή*· ita etiam legit *Salmas.*
deinde ait, forte scribendum ἐν *Κίρκους Σατυρ.* KUEHN.

κ. τ. *σισύρνης λεοντίας*] MS. *κατὰ τῆς σισύρνης τῆς λεον-*
τίας. IUNG.

Σοφ. δὲ ἐν Μούσαις] Sic et MS. *Casaub.* scribendum
suspicatur ἐν *Μυσοῖς*, cuius fabulae frequens apud alios lau-
datio. vid. *Anim. in Athen. lib. VII. cap. 4.* ubi omnium
fabularum *Sophoclearum* tituli recitantur. SEB.

Σοφ. δὲ ἐν Μούσαις] MS. *δ' ἐν Μούσαις.* IUNG.

καὶ σισυρνιώδη στόλον] MS. *καὶ σισυρνιώδη στόλον*· quam-
vis manus nescio quae id in *σιαρνώδη*, sive *τιαρνώδη* voluit
mutare, cuius ineptas mutationes sane non curamus. pro
στόλον tamen mallet legere *στολήν*, quum eundem locum ut
alios multos *Sophocleos* videatur *Hesychius* ob oculos ha-
buisse, cum scriberet: *Σισυρνιώδης στολή, τὸν ἐκ τῆς σισύρ-*
νης στολισμόν. iam totus locus videtur ita scribendus: *φαί-*
ης δ' ἂν καὶ σισύρναν, Αἰσχύλου μὲν ἐν Κήρυξι Σατυρικοῖς
λέγοντος·

κατὰ τῆς σισύρνης τῆς λεοντίας.

Σοφοκλέους δ' ἐν Μούσαις·

ψαλίδας, τιάρας, καὶ σισυρνιώδη στολήν.

Noster tamen *Casaubonus Sophoclis* drama potius ἐν *Μυσοῖς*
scribendum putabat, ut iam indicavit ex eo *Seberus.* IUNG.

187.

περὶ ἀσκού] Nihil huiusmodi extat in C. A. nec apud
Salmas. KUEHN.

ἐπεὶ δὲ ἀσκὸν etc.] MS. *ἐπεὶ καὶ ἀσ.* SEB.

ἐπεὶ δὲ ἀσκὸν etc.] Textus ipse in C. A. ita habet:
ἀσκὸν δὲ καὶ ἀσκίδιον etc. οὐδὲν δὲ κωλύει. KUEHN.

ἐπεὶ δὲ ἀσκὸν etc.] MS. plenius: ἐπεὶ δὲ καὶ ἀσκὸν etc. quod καὶ etiam *Seberi* MS. agnoscit. IUNG.

ὅ ἐστι κατὰ τὴν τῶν T. γλ. etc.] MS. μόλγον εἰπεῖν, ὅς ἐστι κατὰ τ. τ. Ταραντινῶν γλωσσαν βόειος etc. Et melius profecto ὅς ἐστιν· et possit etiam ὁ ante βόειος omitti. Sed ne nimis nostro MS. favere videar, quamvis ob eius bonitatem nihil absurdi puto me facere, in talibus cum nemine litigo; utatur suo quivis iudicio, quod et liberum mihi permittat. Hanc vero expositionem nec *Hesychius* oblitus est; quum in μόλγος scribat: ἄλλοι δὲ μόλγόν τὸν βόειον ἀσκόν. Et hoc dedebat inserere suo *Lexico* dialecti Tarentinae *Ioh. Iuvenis*, cum alia plane obtorto collo trahat in suam civitatem. IUNG.

ὅ ἐστι κατὰ τὴν etc.] Melius in MS. P. ὅς ἐστι et mox βόειος ἀσκός sine ὁ. Ab hac Tarentina voce descenderit forte *bulga*, quod fieri facillime potuit, cum β et μ literae sint eiusdem soni, quaeque adeo frequenter inter sese commutantur. vid. ad segm. 58. adnotant eruditi viri *Xiphilinum* in *Dionis Epitome* hanc usitasse vocem. quosdam enim ibi refert statuae *Neronis* appendisse μόλγόν, ac si significarent dignum eum esse, qui in culeum insueretur. μόλγος enim, quem Romani *culeum* dicunt. optinae *Glossae*: *Culeus*, ἀσκός βόειος. eodem scilicet modo μόλγόν exponit *Auctor* noster. at vero non tantum veteres scripsisse videntur μόλγος, sed et μοργός· eam enim vocem *Hesychius* interpretatur σκύτινον τεύχος vel τεύχος βόειον ex aliorum opinione, non τευχοβόειον, ut male editur, quod vitium iam a *Salmasio* sublatum est. rem extra dubitationis aleam ponit *Eustathius*, qui ipsammet eam vocem adnotat, alia quamvis significatione, ad *Od. θ. ἐξ ὧν*, inquit, scilicet μέργειν et ἀμέργειν pro μέλγειν et ἀμέλγειν, καὶ ἀμόργοι φασὶ, πόλεως ὕλεθροι· οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ μόργοι οἱ ἀμέλγοντες δηλαδὴ τὸ κοινὸν καὶ ἐκμυζῶντες οἰοῦναι τὰ ἀλλότρια· μόλγνοι φυσητήρες *Theodoridae* folles sunt e corio bovillo confecti. vocis autem origo ἀπὸ τοῦ μέλγειν repetenda est, me iudice, pro quo Attici ἀμέλγειν, ut στάχυς, ἄσταχυς, σταφίς, ἄστιας etc. adi ad *Eustath. d. l.* videntur igitur ubera vaccarum sic proprie dicta. forsitan etiam iis olim pro sacculis aut utribus usi sunt. sed quo magis carceribus imminemus, eo nos magis, ut fieri solet, longi laboris taedium capit. ad alia igitur pergamus. Pro *Θεοδωρίδας* vulgo legebatur *Θεοδωρίτας*· MSS. lectionem comprobavit *Iungermannus*. dithyrambis autem inclaruit hic poeta, eius enim *Κενταύρους διθύραμβον* laudavit *Athenaeus*, et ex eo *Eustathius*. tum φυσητήριον

pro φησσητῆρσι reddidi, quale naevi genus superius etiam *Polluci* ademi. Sequitur *Aristophanis* ex nescio qua fabula locus; in eo pro αἰνεῖτε Codex *Falckenburgii* ἀνεῖτε, nisi literae ductus oculos meos deludit, non certe; nam et in C. V. ἀνεῖται. ut versui satisfaceret, scripsi ἀνεῖτ' ἄν, quod proxime videbatur ad MSS. lectionem accedere. alius forte refinget accuratius, post ea egregio supplemento *Pollucem* resarcivimus, quod quidem nobis aperit quodammodo sententiam istius χρησῖος, in qua *Comieum* ad oraculum quoddam alluisse ait *Noster*; nisi potius *Interpretem* hic sequaris, qui huiusmodi quoddam oraculum *Aristophanem* ipsum finxisse credidit, illud ipsum oraculum qualecunque fuerit, id enim necdum habeo compertum, nec ubi ea de re dixerit *Kuehnius*, quod in *Notis* testatur, meminī, prae oculis habuisse videtur *Aristophanes* in *Equitibus* pag. 545. Κλ. ἀλλ' εἰάν τούτω πιθῆ, Μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε' cetera quoque sunt legenda, in quibus χρησμῶν fit mentio. *Symmachus* etiam inter *Aristophanis* antiquos Commentatores nobilis inquit: εἰοικε χρησμός τις εἶναι' aliis hanc rem accuratius enucleandi cura sit commissa, nobis tetigisse sufficit. In sequentibus ita vulgo σκύτος, καὶ μάστιγες, τρ. π. σιρ. sine particula καί.

Θεοδωρίδας] Θεοδωρίδας, qui Poëta Syracusanus doctis non incognitus. *Casaub.* in *Athen.* libr. XI. cap. 7. SEDERUS.

Θεοδωρίδας] C. V. et *Salm. C.* Θεωδορίδας. *Athenaeus* Θεοδωρίδας, quod rectum est. vid. *Casaub.* in *Athen.* lib. VII. c. 14. de hoc Syracusano Poëta dithyrambico. KUEHN.

Θεοδωρίδας] MS. noster Θεωδωρίδας. Et sic scribendum huius Poëtae Syracusani dithyrambici nomen hic docuit etiam *Cl. Casaubonus* VII. *Athen.* 14. ubi locum *Pollucis* ita interpretatur: *Theodoridas* dixit *Vulcanum* pro *follibus uti corii bubuli utribus*. IUNG.

φησσητῆρσι μολγίνοις] C. A. τὸν Ἡφ. φησ. μολυβδοῖς. C. V. φησῆτηρσι μολίβοις. leg. φησσητῆρσι μολγίνοις, *follibus ex corio bubulo uti*. *Salm. C.* φησσητῆρσι μολίβοις, *perperam*. leg. φησσητῆρσι μόλγοις. KUEHN.

φησσητῆρσι μολγίνοις] MS. φησσητῆρσι μολίβοις. Sed scribe φησσητῆρσι (vel φησσητῆρσι, ut *Casaubonus* agnoscit) μολγίνοις. IUNG.

καὶ Ἀριστοφ. δὲ χρ. τ. π.] χρησμὸν τινα π. absunt a C. A. KUEHN.

καὶ Ἀριστοφ. δὲ χρ. τ. π.] MS. καὶ Ἀρσι. χρ. τινὰ π. sine δέ. IUNG.

μή μοι Ἀθ. αἰνεῖτε, μολγοὶ ἔσ.] In C. A. versus *Aristophanis* post αἰνεῖτε insertum habet οἱ, adeoque ita formandus esset:

μή μοι Ἀθηναίους αἰνεῖθ', οἱ μολγοὶ ἔσονται.
ne mihi laudetis Athenienses, qui utres fient.

C. V. αἰνεῖται· quo alludatur hoc ficto oraculo, alibi dictum memini. addit C. V. τὸ ἄπληστον αἰνιττόμενος, *subindicans inexplibilem cupiditatem Atheniensium.* KUEHN.

μή μοι Ἀθ. αἰνεῖτε, μολγοὶ ἔσ.] MS. μή μ. Ἀθ. ἀνεῖται· μολγοὶ (iterum paroxytonos) ἔσ. quibus MS. noster explicatiunculam subiicit, et cetera etiam pleniora. Non itaque dubito supplere et restituere MS. lectionem, quae ita post ἔσοντας· τὸ ἄπληστον αὐτῶν ὑπαινιττόμενος. IUNG.

ἐν οἰκίᾳ σκευῶν etc.] MS. καὶ τρο. καὶ π. καὶ στο. SEB.

ἐν οἰκίᾳ σκευῶν etc.] C. A. post σκευῶν καὶ σκύτος μάστιγες τ. π. στ. ἐπὶ ἐκ. η. α. κ. λιθοκόλλητον ἦν· caetera capitibus absunt. C. V. τῶν δὲ ἐν οἰκίᾳ σκευῶν. KUEHN.

ἐν οἰκίᾳ σκευῶν etc.] MS. τῶν δὲ ἐν οἰκίᾳ σκευῶν, καὶ σκύτος, καὶ μάστι. καὶ τρο. καὶ π. καὶ τρο. καὶ ἐπὶ ἐκ π. et istud καὶ repetitum ita in MS. Seberi etiam, sicut et ἐπὶ inde reposuit. vulgata ἐν οἰκίᾳ etc. certe ἀκίφαλα esse quivis videt. IUNGERM.

ἐπὶ ἐκποιῶμ.] ἐπὶ e MS. insertum, ut et γὰρ μοχ. SEB.

παίδιῳ] Laudatur et apud *Athenaeum.* Vid. *Casaub.*

III. *Anim.* 14. IUNG.

καλὸν γὰρ ἦν ἂν οὕτως.] γὰρ abest in C. V. aureum dedisti (poculum) utinam gemmis compactum esset, ita enim esset pulchrum. non abludit quod ex eodem dramate laudat *Athenaeus* lib. III. c. 14.

μαράζδων εἶναι ταῦτ' ἔδει καὶ σάρδια.

Salm. καὶ γὰρ ἂν ἦν οὕτως· describitur homo querulus, qui, cum accipit aurea, conqueritur, quod non sint gemmea facta. KUEHN.

καλὸν γὰρ ἂν ἦν οὕτως.] MS. noster: καλὸν ἦν ἂν οὕτως· optime sine γὰρ, quod ego tollam lubens, quamvis noster *Amicus* in suo MS. reperit. sed versiculi iam recte habent, et cum nostro MS. ita scribe:

χρυσοῦν ἐπόρισας· εἶθε λιθοκόλλητον ἦν

καλὸν ἦν ἂν οὕτως —. IUNG.

καλὸν γὰρ ἂν ἦν οὕτως.] Egregie P. C. καλὸν ἦν ἂν οὕτως. Aureum seu poculum seu quodcunque aliud exhibuisti: utinam esset gemmatum; tum enim recte se res haberet. λιθοκόλλος et λιθοκόλλητος frequenter inveniuntur; λιθοκόλλη-

τοι χαλινοὶ apud Xenoph. et Lucianum aliosque. Vide *Iungermannum* nostrum ad segm. 145.

188.

περὶ ἤλων etc.] Neque hic titulus est in C. A. nec in *Salmas.* ΚΥΕΗΝ.

ἐπεὶ δὲ ἤλους etc.] Textus ipse in C. A. ἤλοι, ἡλλοκοὶ καὶ κίνδαλοι ὡς φίλων ἢ Ἀπολλ. κινδάλους ε. ζ. ε. ΚΥΕΗΝ.

κινδάλους] C. V. κινδάλους. ΚΥΕΗΝ.

κινδάλους] MS. κινδάλους per υ, ut et supra IX, 120. MS. ubi sic scribendum putavi, et hic quoque pato. vid. et μοχ. ΤΥΝΘ.

κινδάλους] Vulgatam lectionem e MSS. emendavi κινδάλους· κίνδαλος enim *raxillus*, non κίνδαλος· eadem erat corruptio IX, 120. ubi rem satis clare *Iungermannus* noster ostendit. sed in medium proferre velo quod aliquando cogitanti mihi super hac re incidit. apud *Suidam* legitur in *Λεβηρίς*· τυφλότερος λεβηρίδος καὶ κινδάλου· ἐστὶ δὲ εἶδος ὀρνέου ἀσάρκου καὶ λεπτοῦ· ἄλλως δὲ γυμνότερος. pro τυφλότερος, quod et *Pantino* non latuit ad *Michaëlem Apostolium*, γυμνότερος scribendum existimo ea conditione, ut ἄλλως δὲ γυμνότερος deleatur; quod credo lector eruditus apposuit, cum τυφλότερος falsam esse lectionem agnosceret, et notandum vero *Michaëlem Apostolinm*, qui magna cum cura paroemias e *Suida* excerpserit, illud τυφλότερος non habere. κινδάων aviculae quoddam genus novi ex *Hesychio* et *Suida*, κινδάλον non item. neque de eo quicquam reperio apud eos, quos ea de re me docere posse putabam. κίγκalos tamen avicula quaedam est parva et macerrima, a qua proverbium emanavit πτωχότερος λεβηρίδος ἢ κίγκalon vel κίγκλου, cuius ipse *Suidas* meminit in κίγκalos et κίγκλος, *Menandrum*que in *Thaïde* usum esse hac paroemia refert, et *Aelian.* de *H. Anim.* unde quis restituendum opinetur καὶ κίγκalon· in eamque videtur inclinasse sententiam *Schottus* ad *Suidae Prov.* et huic per me licet qui voluerit assentiatur. ego tamen, nam cuique liberum est quod voluerit arbitrari, existimo eam explicationem, ἐστὶ δὲ εἶδος etc. additam a sciolo quodam, qui κινδάλον et κίγκalon confundebat; quibus igitur deletis scribe κινδάλου· ut proverbium hoc fuisse dicatur γυμνότερος λεβηρίδος καὶ κινδάλου· *raxillo nudior*. Ponderus opinioni meae accedit, quod subiiciat *Suidas*: καὶ ἐτέρη παροιμία, γυμνότερος ὑπέρου καὶ λεβηρίδος, sine ulla ὑπέρου expositione. ut scilicet antea γυμνότερος κινδάλου, ita etiam γυμνότερος ὑπέρου, *pistillo nudior*, non dissimili ratione. nos *Belgae* homi-

nem vel macie corruptum et tetrum vel pauperrimum paxillo seu clavo comparare solemus; quod huic rei momentum facit. an qua probabilitatis specie nostra se coniectura commendet docti lectoris iudicium facio. Sed satis est istius rei. Ἐν δὲ τῇ τοῦ νεῶ ποιήσει editum fuit ante nos, cum vera sit scriptura γοῦν. mox Ἀπολλόδωρος, si MSS. obsequamur, est reiiciendus, cum illi prae se ferant Θεόδωρος: sed in ipsis istis Codicibus antiquis tamen vulgata lectio est in margine adnotata. et sane difficulter quis discernat, quae lectio alteri sit anteposenda. *Apollodorus* enim nobilis architectus *Adriani* Caesaris aetate viguit, cuius facit mentionem *Aelius Spartian.* in *Adriano*, ad eumque Magnus *Casaubonus* notat *Dionem* de eo multa narrare. quin etiam *Apollodori* Commentarius extat de oppugnandis urbibus, quem inter *Mechanicos* Auctores Parisiis ediderunt. *Apollodori* statuarii praestantissimi meminit etiam *Plinius* H. N. lib. XXXIV. cap. 8. sed MSS. tamen lectionem longo intervallo vulgatae antistare iudico, ut mox ostendam, cum prius observavero suaviter errasse *Iungermannum* nostrum, qui sibi persuaserit τὴν τοῦ νεῶ ποιήσιν fabulam esse, de cuius auctore vero dubitaverit antiquitas. non ita profecto est. *Philo* et *Theodorus* architecti fuerunt celebres, qui pluribus inventis, quibus aedificandi artem auxisse narrantur, famam suam ad posteros propagarunt. *Philones* vixisse traduntur plurimi. ego Atheniensem illum nobilem architectum intelligo, cuius et *Ausonius* in *Mosella* fecit mentionem v. 502. Non hoc spernat opus *Gortynius aliger*, aedis Conditor *Euboicae*, casus quem fingere in auro Conantem *Icarios* patri pepulere dolores. Non *Philo Cecropius*, non qui laudatus ab hoste *Clara* *Syracosis* traxit certamina belli. Celebratissimum huius est armamentarium Athenis, quod mille capiebat naves, referente *Plinio* H. N. lib. VII, 57. hunc etiam memorat *Cicero* lib. I. de Orat. aliique. sed vide Doctiss. *Vinetum* ad *Ausonii Mosellam*. Supersunt et *Philonis* sed alterius, uti puto, Βελοποιϊκά: etsi enim videantur viri doctissimi in illam sententiam propendere, eundem esse hunc cum Atheniensi *Philone*, multae tamen sunt dubitandi causae, quas, ut instituti nostri rationem habeam, hic non commemorabo. *Theodorum* autem quem fuisse dicamus? apud *Pausaniam* equidem pluries memoratum invenio *Theodorum Samium*, ὃς πρῶτος διαχέει σίδηρον εὔρε καὶ ἀγάλματα ἀπ' αὐτοῦ πλάσαι: inter alia *Lacon.* cap. 12. ibidem hic *Theodorus* construxisse narratur *Sciadem*, locum in quo *Lacedaemonii* comitia habebant,

quamvis alibi adfirmet *Pausanias*, nullum huius *Theodori* opus ex aere factum sibi unquam fuisse visum. *Plastics* inventor *Plinio* traditur, cuius haec sunt H. N. XXXV. c. 12. verba: *sunt qui in Samo primos omnium plasticen invenisse Rhoecum et Theodorum tradant multo ante Battiados Corintho pulsos*: hinc quoque Samo *Theodorum* hunc oriundum fuisse non obscure constat. Hunc tamen *plastics* repertorem Milesium esse prodidit *Athenagoras*. sed ut *Theodorum* nostrum *Samium* penitus cognoscas, erudite lector, binos eiusdem *Plinii* adferre locos lubet, eosque inter sese comparare, si forte possint industria nostra resplendescere. primus est lib. XXXIV. c. 8. *Theodorus, qui labyrinthum fecit Sami, ipse se ex aere fudit praeter similitudinem mirabilem fama magnae subtilitatis celebratus*. alter libr. XXXVI. cap. 15. de labyrintho Lemnio. *Architecti illum fecere Zmilus, et Rholus et Theodorus indigena*. Scribendum in hoc loco *Zmitis*, cuius et apud *Pausaniam* aliosque mentio. tum *Rhoecus*. vidimus enim et supra *Rhoecum Theodoro* iunxisse *Plinium*. *Rhoecum Theodori* parentem dixit *Diodorus Siculus*, a quo *Pausanias* dissentit, ut observat *Dalechampius* ad *Plin.* XXXV, 12. Sed hic qui possit ab errore *Plinius* excusari non video, cum enim de Lemnio labyrintho agat, *Theodorum* indigenam hoc opus fecisse ait. *Theodorus* certe Lemnius non erat, sed, ut multis probatum, *Samius*. priori loco *Sami* labyrinthum condidisse refert. de *Samio* labyrintho nihil quidem iam succurrit; cogitabam itaque: *Theodorus, qui labyrinthum fecit, Samius*. vel: *qui labyrinthum fecit Lemni, Samius*. nisi quis maluerit illam varietatem ex diversis auctoribus, quibus *Plinius* usus fuit, ortam esse. rem alii considerabunt attentius, et si quid supersit tenebrarum discutient. nobis ad *Pollucem* est redeundum. Opus autem ἡ τοῦ νεῶ πολησῆς an continuerit structuram alicuius templi, an vero normam et rationem excitandi fani, non ego nec quisquam alius facile affirmet; ne tamen nihil hac de re sciamus, facit *Vitruvius* *Prob.* libr. VII. Postea *Silenus*, inquit, de *symmetriis Doricorum* edidit volumen; de aede *Iunonis*, quae est *Sami*, *Dorica Theodorus*. sane hic ipse liber ἡ τοῦ νεῶ πολησῆς dici potuit, quod nemo diffitebitur. sed et *Philonem* eo ipso loco scripsisse narrat de aedium sacrarum *symmetriis*, et armamentario quod fuerat (credo legendum fecerat) in *Pyraei* portu. qui vero praecise fuerit liber, de quo *Theodori* esset an *Philonis* dubitatum est, nostrum non est pronunciare. In loco *Theodori* seu *Philonis*

reddidi cum MSS. *Κυνδάλους δὲ ἐχέτω ζυγὸν ἕκαστον*· alibi quid ζυγὸν in re tectonica dicatur, forsitan exponam; eam tamen suspicionem benivolum lectorem celate nequeo, quam de hoc loco concepi; scilicet numerum clavorum excidisse augurabar, sed facili tamen negotio hoc pacto restituendum: *Κυνδάλους δὲ ε* (id est, πέντε) ἐχέτω ζυγὸν ἕκαστον· praeceptum enim hic locus continet; si placeat haec coniectura nostra, operae tulimus pretium.

ἐν δὲ τῇ τοῦ νεῶ π.] MS. ἐν γοῦν τῇ τ. SEB.

ἐν δὲ τῇ τοῦ νεῶ π.] C. V. νεῶ· templi delineationem composuerunt Architecti vel *Philo* vel *Theodorus* vel *Apollodorus*.
KUEHN.

ἐν δὲ τῇ τοῦ νεῶ π.] MS. ἐν γ' οὖν τ. τοῦ νεῶ· et *Seberi* nostri MS. ἐν γοῦν. IUNG.

ἢ Ἀπολλόδωρος] C. V. Θεόδωρος. KUEHN.

ἢ Ἀπολλόδωρος] MS. ποιήσει, ἢν ἢ Φίλων, ἢ Θεόδωρος συνίθηκε. Et ad oram a manu mustea: ἄλλως, Ἀπολλόδωρος. Examinent itaque viri docti, quis hic *Comicus* fuerit, cui praeter *Philonem* ἢ τοῦ νεῶ ποιήσις tribuitur, *Theodorus* an *Apollodorus*. IUNG.

κυνδάλους γὰρ ἐχ.] MS. κυνδάλους· vid. supra IX, 120.

SEBER.

κυνδάλους γὰρ ἐχ.] C. V. κυνδ. δὲ ἐ. etc. KUEHN.

κυνδάλους γὰρ ἐχ.] MS. κυνδάλους δὲ ἐχέτω ζυγὸν ἕκαστον. et *Seberi* MS. etiam hic κυνδάλους habet, ut etiam ante scribendum diximus. IUNG.

φαίσις] C. V. φαίης, quod melius est. KUEHN.

φαίσις] MS. φαίης δ' ἂν etc. et sic emenda. IUNG.

φαίσις δ' ἂν] φαίης MSS. uti mox οἶον pro ἢ, quod non inepte ad sensum textui *Seberus* inseruerat. In ultimo capite Codicum scripturam, adsentiente *Iungermanno*, adscivi.

ἢ πίθου] Pro ἢ C. V. οἶον. KUEHN.

ἢ πίθου] MS. noster, καὶ ἐπίθεμα οἶον πίθου ἢ λ. ἢ φ. quae lectio planior, et restitui tuto possit. nisi quod ἐπίθεμα sive ἐπίθημα, cuius χρῆσις subiicitur, scribas, perinde esse puto, idque et supra variavit alicubi. IUNG.

ἐν γοῦν] MS. ἐν γ' οὖν. IUNG.

Εἰρήνη γέγρ.] Absunt a C. A. KUEHN.

τὴν δὲ ἀσπίδα etc.] C. V. pro τὴν δὲ leg. τὴν γοῦν. postea C. A. ἐπίθεμα, et non habet εὐθέως. KUEHN.

τὴν δὲ ἀσπίδα etc.] In verbis *Aristophanis* MS. τὴν γοῦν ἀσπ. et ἐπίθημα ut vulgo est, ea hodie in *Aristophanis* *Εἰρήνη* legi non puto. IUNG.

"Ομηρος δ' ἔφη etc.] *Odyss.* ι, 314. SEB.

"Ομηρος δ' ἔφη etc.] C. A. "Ομηρος, ὡς εἶτε φαρέτρη π. ἐπιθείης· quod verbum C. V. omittit. KUEHN.

"Ομηρος δ' ἔφη etc.] MS. "Ομ. δὲ ἔφη, ὡς εἶτε φαρέτρη πῶμα· omisso ἐπιθείης. Et bene φαρέτρη· emendaque — ὡς εἶτε φαρέτρω πῶμ' ἐπιθείη· verba enim *Homeri Odyss.* ι, sic de *Polyphemo*:

δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πύονα μῆλα
 ῥηιδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄψ ἐπέθηξ' ὡς εἶτε φαρέτρη πῶμ' ἐπιθείη. IUNG.

189.

περὶ κοροπλ. etc.] Titulus non extat in C. A. nec in *Salmasiano*. KUEHN.

τὸ μὲν δὴ ξ. εἰς ὃ πλέκ. * τὸ πῖλον] Leg. εἰς ὃ πλάττουσι τὸν πηλόν. SEB.

τὸ μὲν δὴ ξ. εἰς ὃ πλέκ. * τὸ πῖλον] C. A. τὸ ξύλον εἰς ὃ etc. C. V. ᾧ περιπλάττουσι τὸν πηλόν οἱ κοροπλάθοι, κἀναβος etc. *Dio aurei oris.* οἱ κοροπλάθοι τύπον τινα παρέχοντες, ὁποῖον ἂν πηλόν εἰς τοῦτον ἐμβέλλωσιν, ὅμοιον τῷ τύπῳ τὸ εἶδος ἀποτελοῦσι. KUEHN.

τὸ μὲν δὴ ξ. εἰς ὃ πλέκ. * τὸ πῖλον] MS. noster ξύλον, ᾧ περιπλάττουσιν τὸν πηλόν οἱ κοροπλάθοι, κἀναβος καλ. et ad oram ab alia manu: ἄλλως ᾧ πλέκουσι τὸν πηλόν. Tu priorem lectionem, quam in nostro MS. esse dixi, (nisi quod καρόπλαθοι habeat) ita reponere non dubitabis. Eadem prorsus *Hesychius*: Κἀναβοι, τὰ ξύλα, περὶ ἃ τὸ πρῶτον οἱ πλάσται τὸν κηρὸν τιθέασιν· ὅθεν καὶ οἱ λεπτοὶ καὶ ἄσαρκοι κἀναβοι λέγονται. Vidit et *Leopardus XI.* Em. 8. istud πλέκουσιν vulgatum mendosum esse, emendareque iubet: εἰς ὃ πλάττουσιν τὸν πηλόν· sed MS. nostri lectio recte habet. confirmat insuper hanc lectionem, quam restitui iussi ipse *Polluci* supra VII, 164. ubi etiam κοροπλάθος, τῶν δὲ κοροπλάθων· et mox περὶ ὃ δὲ οἱ τοὺς πηλίνους (sic ibi MS.) πλάττοντες τὸν πηλόν περιτιθέντες πλάττουσιν, τοῦτο τὸ ξυλήφιον κἀναβος καλεῖται· πηλὸς variis δημιουργοῖς iuserviebat, unde apud *Platonem Theaeteto*: πηλὸς ὁ τῶν χυτρώων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν κοροπλάθων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν πλινθουργῶν. IUNG.

τὸ μὲν δὴ ξύλον, etc.] Viri naris emunctioris iam dudum absque MSS. naevos loci deprehenderanteosque eluere tentaverant. quin etiam noster *Interpres*, in eum enim forte fortuna oculus delabitur, videtur quoque mendum in hoc loco detexisse, cui ille pro viribus in sua versione suppetias tulit. sed non ignorant exercitati in legendis veterum scriptis viri, quanti sit aestimanda quae sine MSS. bonis auctoribus opera

impenditur. fieri enim non potest non, ut solis nixi coniecturis etsi verisimillimis saepissime labamur. hoc illi lucide sunt experti, qui ad *Aristarchi* lucernam in poliendis antiquorum et evolvendis chartis lucubrant. Veterem scripturam repraesentare non erit inutile: τὸ μὲν δὴ ξύλον, εἰς ὃ πλέκουσι τὸ * πῖλον οἱ κοροπλάθαι, κάνναβος καλεῖται· et paulo post κάνναβον καλεῖ· sed MSS. et *Hesychius* κánaβος, quorum auctoritati me dedidi lubens, quanquam et alias viri summi *Scaliger* et *Salmasius* κάνναβον scribere ament. κίνναβος apud *Suidam* suo ordine legitur: Κίνναβος, inquit, τὸ εἶδωλον, πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται πλάττοντες καὶ γράφοντες. Ἀριστοφάνης καὶ ἄλλοι πολλοί· ex quibus multis oppido pauci sane supersunt. eadem ferme legas in Ἄπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύναι· sed ibi posterior *Aristophanis* versus ita scribendus, Πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων, καὶ ἀπὸ κινναβευμάτων· metri causa. non dubitabile est κίνναβον hunc *Suidae* eundem esse omnino cum κανάβω, etsi parumper in vocis interpretatione a se mutuo discedant. sed illud tanti non est ponderis, ut nos morari debeat: κánaβος enim, cui lutum circumdabant fictores, vere εἶδωλον quoddam et imaguncula erat. non deerit fortasse, qui *Suidam* hic suspectum habeat. et quidni potuerit hic ipsi contingere quod aliis pluribus in locis, ut, dum vitioso utitur codice, malam Lexico scripturam inseruerit eamque non recte sit interpretatus. probum itaque quis credat κάνναβον vel κánaβον et καναβεύματα· unde eleganter et *Comice* ῥήματα ἀπὸ καναβευμάτων· sed hoc quodcunque aequi lectoris arbitrio permitto, qui mea, si meliora dederit, per me licet refingat. De nostri vero *Pollucis* loco luculenter egit Vir Illustriss. *Ezech. Spanhemius* ad *Iuliani Caesares* pag. 441. ubi sic locum constituit e *C. Vossiano*, ut nos emendavimus. Romanis autem *stipites* et *stipae* dicebantur κánaβοι, ut cognoscere potes e *Festo* in *Stipatores*, ad quem locum videndus Illustr. *Scaliger*, qui κάνναβον a Graecis nominari inquit. Κοροπλάθης, quantum memini, non usitari solet. itaque κοροπλάθοι, ut et Illustriss. *Spanhemius*: κοροπλάστης in *Iuliani Caesaribus* extat, quod ipsum tamen purioris Atticismi doctores *Thomas* alique damnant. a quo primum haec ars sit reperta invenies apud *Athenagoram* pro Christianis: Ἀπὸ δὲ τῆς Κόρης ἢ κοροπλαστικῆ εὐρέθη· ubi porro historiolum denarrat istius inventionis lectu iucundam, virginem scilicet istam amore iuvenis alicuius correptam, figuram illius dormientis adumbrasse in pariete, cuius pulchra et mirabili similitudine captus pater Corae, ducta in pariete lineamenta excavavit,

lutoque opplevit, imo vero, quod magis est, istius operis exemplar etiam tunc sua aetate Corinthi adservari tradit. sed praetermittendum non est, *Suffridum Petri* in MS. Codice legisse κοροπλαστική, idque alteri praeferre; a qua quidem sententia non sim alienus. nescio tamen, an et alterum omnino sit emovendum et damnandum, siquidem et ἀνδριαντοπλαστική et similia dicantur; praecipue vero, quia nec castissimi scriptores voce κοροπλάστῃς uti erubuerunt, quod nimis forte morose *Thomas* cum aliis improbavit. *Phrynichus* sanequam exactissimus Atticae phraseos censor huius ne verbo quidem meminit. praeterea videntur veteres *Grammatici* censuisse, non omnino similem esse significationem κοροπλάστου et κοροπλάθου, qua de re legi possunt quae *Etymologici Magni* pater adnotavit. distinxit autem superiori loco *Athenagoras* κοροπλαστικήν et πλαστικήν, cuius artis incunabula fovisse scribit *Theodorum Milesium*. sed alii tamen illam differitatem neglexerunt, *Lucianus* in *Prometheus es in verbis*: καὶ τὸ μὲν ὄλον ἐν πηλῶ, καθάπερ ἔφην μικρὸν ἔμπροσθεν, ἢ πλαστικὴ κατὰ ταῦτα τοῖς κοροπλάθοις; iidem etiam in facetissimi et bene Graeci hominis *Lexiphane* πηλοπλάθοι. sed longius nos avertit huius vocabuli cura. redeundum ad *Pollucem*. Fere fueram oblitus monuisse in *Excerptis Falckenburgianis* pro πῖλον legi πῆλον. Opportune vero et facete *Strattis* Sannyrionem macie confectum et extenuatum κάναβον appellavit; simili modo κυνδάλου, ut supra notabam, et ὑπέρον γυμνότερος; talia possent conferri, si ista res ageretur. De *Strattidis* autem fabulis, et inter eas de *Cinesia*, erudite disputavit et luculenter *Vir Summus Is. Casaubonus* ad *Athenaeum*, alibi quoque dixisse quaedam memini, fabulam autem hanc inprimis a *Strattide* compositam fuisse, ut *Cinesiae* impietatem et scelestissimos mores vivide depingeret expressis verbis docet *Harpocratio*, et pluribus *Athenaeus* lib. XII. sed, ut fieri solet, omnia *Strattis* corripuit ad invidiam *Cinesiae* faciendam. corporis igitur tenuitatem et macilentiam sugillavit, aliosque insuper ea occasione adiecit, qui simili de causa in vulgus erant cogniti: *Sannyrionem* eorum in numero recensuit et *Aelianus* H. V. lib. X. c. 6. Ἐκωμωδοῦντο εἰς λεπτότητα Σαννυρίων ὁ Κωμωδίας ποιητῆς, καὶ Μέλιτος ὁ τραγωδίας ποιητῆς καὶ Κινησίας κωκίλων χορῶν etc. oculos autem, cum haec scriberet, *Aelianus* coniecit in *Aristophanem*, qui eodem ordine numerum horum gracilium in fabula *Gerytade* exposuit, ut ex *Athenaeo* liquet. sed et aliis hac eadem de re notatum video. Tum quam inepte publicabatur αὐτὸ δὲ τὸ πῖλον; lectionem a

nobis restitutam ferme sic etiam habet Codex *Falekenburgii*, πιλινόν, et calculo suo comprobavit dicto loco *Spanhemius*, qui praeterea adfert *Demosthenis* verba e *Philipp. I.* ὅσπερ γὰρ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίλους· quam et mihi excerpseram. ita *Noster VII*, 164. περὶ δὲ ὅ οἱ τοὺς πηλίλους πλάττοντες etc. ubi profecto melius reduxissem istam MSS. lectionem, vulgata tamen scriptio componenda cum *Festo* in *Stipatores*. Hic vero non praetereunda censeo isthaec *Hesychii*: Κανάβιος κηρός, ὃ χρωάνται οἱ ἀνδριαντοποιοὶ πρὸς πλάσιν· siquidem mihi persuadeam, vocem illam a *κάνναβος* esse derivatam. *Paulo* post *ἐναπολείπεται*, probante *Iungermanno*, longe magis idoneum est ad sententiam.

κοροπλάθαι] Ita et MS. *Sylb.* κοροπλάθοι fecit in libro suo, quomodo est et apud *Suid.* qui sic vocari ait τοὺς ἐκ πηλοῦ τινος, ἢ κηροῦ, ἢ τοιαύτης τινὸς ὕλης πλάττοντας κόρους, ἢ κούρους. *SEB.*

κάνναβος καλεῖται] MS. *κίναβ.* ut supra etiam editum *VII*, 72. 94. 164. *Hesych.* Κάναβοι, τὰ ξύλα περὶ ἃ τὸ πρῶτον οἱ πλάσται (iidem praeced. ibi versu ἀνδριαντοποιοὶ) ἰὸν κηρὸν τιθείασιν· ὅθεν καὶ οἱ λεπτοὶ καὶ ἄσαρκοι κίναβοι λέγονται. *SEB.*

κάνναβος καλεῖται] *Suid.* κίναβος in ὑπ' ἀκρυφυσίων καλεῖται non habet *C. A.* *ΚΥΡΗΝ.*

Στράτις ἐν τῇ Κινησίᾳ] *C. A.* Στράτις omisso ἐν *Κινησίᾳ*. *Interpr.* in venatione, ac si legisset *Κυνηγείᾳ*· rectius lib. *IV. c. 25. sect. 2.* *Strattis in Cinesia*, nempe *Cinesiae* Poetae *Dithyrambici* corpusculum macie enectum et plane iuncum *Comico* sale saepius defricatum est. *Aristoph.* in *Ranis*:

εἴ τις πτερώσας Κλειόκριτον Κινησίᾳ
αἴροιεν αἶραι πελαγίαν ὑπὲρ πλόκα.
*Si Cleocritum Cinesia alatum dares,
tolleret aura eum maris super aequora.*

Alibi eundem *κιλύρινον*, *tiliaceum*, vocat *Plato Comicus* apud *Galenum VII. Hypomnem.* in *Aphor. Hippocrat.*

— μετὰ ταῦτα δὲ

Εὐαγόρου ὁ παῖς ἐκ πλευρίτιδος Κινησίας,
σκελετὸς, ἄπυος, καλάμινά σκέλη φορῶν,
φθόνης προφήτης, ἐσχάρας κεκαυμένος
πλείστας ὑπ' Ἐύρυφῶντος ἐν τῷ σώματι.

— postea vero (prodibat)

*Euagorae natus ex pleuritide Cinesias
aridus, sine pure, crura arundinea ferens,*

*tabis propheta, crustis ustulatus quam plurimis
ab Euryphonte medico totum per corpusculum.* KÜEHN.

κάνναβον] *Hesych.* οἱ λεπτοὶ καὶ ἄσαρκοι κánaβοι λέγονται·
lib. II. *Epigram. Graec.* σῶμα τὸ καννάβινον· *corpus cannabi-*
binum: id est, gracillimum, tenuissimum. conf. *Aelian.* V.
H. libr. X. cap. 6. *Scholia Aristoph.* KÜEHN.

κάνναβον] MS. κánaβον iterum uno ν, quomodo scri-
bere debes. et *canabos* haec excerpens habet et *Coel. Rhodi-*
ginus VIII. *Antiq. Lect.* 19. ubi tamen crasse labitur, ex-
plicans *canabum exile lignum pileorum textrinae accommoda-*
tum. scilicet vitiosa lectio ei lapsui causam dedit, quod de
pileis hic loquatur, cum de luto vel terra sigillata *Noster*
agat. IUNG.

αὐτὸ δὲ τὸ πῖλον] MS. αὐτὸς δὲ ὁ πηλός, ὃς περ. SEB.

αὐτὸ δὲ τὸ πῖλον] C. V. πῆλινον· post C. A. ὅπερ εἴληφε.
etc. KÜEHN.

αὐτὸ δὲ τὸ πῖλον] Iterum male πῖλον. *Leopardus* emen-
dat: αὐτὸς δὲ ὁ πηλός ὃς περιείλ. sed non erat tanta mutatio-
ne opus, si sequamur nostri MS. scripturam, quae haec est:
αὐτὸ δὲ τὸ πῆλινον, ὃ περιείληφε etc. et tutius sequamur cre-
do. tantum est in bonum Codicem incidisse. IUNG.

ἐναπέιληπται] MS. ἐναπολείπεται. SEB.

ἐναπέιληπται] C. V. ἐναπολείπεται. KÜEHN.

ἐναπέιληπται] MS. tam noster quam *Seberi* ἐναπολείπει-
ται, quibus accedit et *Salmanticensis*, adnotante *Schotto*.
Et sensus cogat nos hoc ut aptius vulgato ἐναπέιληπται repo-
nere. IUNG.

* μίλιγδος κ.] *Λίγδος*· *Leopard.* Emend. lib. XI. cap. 8.
ubi et ex *Ael. Dionys.* affertur: λίγδος, χῶνος τρήματα ἔχων
συνεχῆ· vid. *Eustath. Iliad.* fol. 1514. item *Hesych.* MS. si-
militer editis, nisi quod πῖλινον est pro πῖλον. SEB.

* μίλιγδος κ.] C. V. μήλιγδος κ. sequitur haec nota μή-
λιγδος a μηλίζω, propter luteum colorem, ut puto, dicta. sed
videtur legendum λίγδος· vid. *Eustath.* φ. 'H. p. 1514. hacte-
nus nota *Vossiana*: sed senarius *Sophoclis*, qui statim sequi-
tur, docet integram vocem μίλιγδος esse, et per ἀφαιρέσειν λίγ-
δος. *Salmas.* C. V. λίγδος habuit. KÜEHN.

* μίλιγδος κ.] MS. μήλιγδος καλ. infra tamen etiam μίλιγ-
δος habet, ut vulgo est. *Leopardus* λίγδος ait esse emendan-
dum ex *Ael. Dionysio*, nosterque *Seberus* *Hesychium* et *Eus-*
tathium videndum esse ait. Et sane illi aperte hoc λίγδον
vocant. Nescio itaque quid agam, quum alteram μίλιγδος
tam constanter MS. noster retineat. Et in versu *Sophoclis*,

quem statim indicabo, id quoque non facile in *λίγδος* mutetur. IUNG.

* *μίλιγδος*] Eratne igitur in extremo opere cum loco tam molesto conflictandum? *Seberus* stellulam huic vocabulo non sine ratione praefixerat, ac si vitiosum esset vel obscurum. MSS. tamen *μίλιγδος* et *μήλιγδος* constanter vindicant, analogiam et formandi rationem si consultum eas, nihil ab ea, credo, praesidii huic voci invenies. sed ulterius est progrediendum, priusquam certi quid hac de re statui possit. *Sophocles* ἐν *Αἰχμαλώτοισιν*. *Salmasius* et *Meursius* in *Sophocle* suo existimarunt *Αἰχμαλώτισι* debere reponi, contra quos sensit *Casaubonus*, et rectissime, ut iam e MSS. discimus, qui expresse *Αἰχμαλώτοις*: sed in *Tragici* loco mirum in modum se viri eruditi torserunt, ad textum quod attinet, *Codicis Palatini*, qui omnium nostrorum est fidelissimus, integram lectionem reduxi: ita defoedatam, inquis, et inexplicabilem? imo vero, praestat enim MSS. vel maculosam lectionem in textu conspici, quam longe corruptiorem vulgatam retineri, huic autem *χρήσει* operam non translaticiam navavit *Kuehnius* noster, in cuius opinione unus et alter forte acquiescet. non itidem ego tamen, cui illud *ὄμματεῖν* etsi ingeniose erutum oculos pungit. *ὄμματεῖν* enim vel *ὄμματεῖσθαι*, si sequimur *Hesychium*, qui hic omnino audiendus, est oculorum damnum pati, quod qui possit probe ad hunc locum accommodari non video. sensus enim loci talis esse proculdubio debet, *clypeus crebris perforatus est telis, tanquam ligdus*: itaque superius monuit: καὶ πολλὰ ἐκείνοι τρυπήματα ἐναπολείπεται: ut scilicet clarior hinc *Sophoclis* loco lux affulgeret. praeterea si vel maxime probari posset *ὄμματεῖν* significare *crebros habere oculos*, illam tamen loquendi formam *ἀσπίς πικρὸν ὄμματεῖ* tam enormem esse et inscitam nemo non animadvertit, ut *Sophocli*, Poetae politissimo et exacto, adfingi non debeat. *Codex Vossianus* literis claris *ἠμίλιγδος*: quod *Kuehnius* noster dum nimis opere ad finem vergente festinat, non fideliter expressit. Eo iam me devenisse sentio, ut de hoc loco quis animi mei sensus sit aperiendum videam. id autem a me quam brevissime fiet ea ratione eaque modestia, qua me semper usum fuisse confido. Primum itaque seu *μίλιγδος* seu *μήλιγδος* vocem nauci non esse existimo. quanquam enim pro hac lectione MSS. stent, saepius tamen professus sum eorum tam superstitiose rationem non esse habendam, ut rationibus etiam validissimis anteponi debeant, quod *Excerptis* V. C. adscriptum est: *μί-*

λίγδος a *μηλίξω* propter luteum colorem, ut puto, dicta; tanti non est, ut animum eo attendere operae sit pretium, non enim quis *μηλίξω* dixerit sed *μηλίσω*: quod ipsum etsi non indecore fieri posset, nulla tamen auctoritate vocabulum hoc munitionem est: omnibus enim aequae est ignota *μηλίγδος* ac *μίλιγδος*: cum tamen *λίγδος* haec in notione ab *Hesychio*, *Eustathio* aliisque adnotetur, et iam, spero, vitii fontem monstrabimus. In *Sophoclis* versiculo bene est quod *λίγδος* reposuerit *Kuehnius*, ipseque huic eruditissimi viri opinioni iam nunc aecedo lubens, sed illud *ἔμοι* a versiculi debito pede et modulo refutatur vel nobis tacentibus, ego me satisfacturum puto et sententiae et versuum legi, si reposuerim:

ἀσπίς μὲν ἡμῖν λίγδος ὡς πυκνὸν πατεῖ.

Inde enatum est *ἡμίλιγδος*: eadem corruptela Codicis *Falokenburgiani* fragmentum invasit segm. 76. *ἡμισκάφη* pro *ἡμῖν σκάφη*: sic enim ibi legendum firmissime mihi persuadeo, illud *ἡμίλιγδος* librarius, ut error errorem parit, credidit esse *ἡμίλιγδος*, quod, ne *Pollucis* lectio videretur dissentire a versiculo *Sophocleo*, etiam *Auctori* nostro pro *λίγδος* restituit exscriptorum inscitia: hanc esse huius erroris originem plane non dubito. Sed altera *Sophoclei* carminis pars enodanda superest, *πυκνὸν πατεῖ*: de *Kuehni* coniectura quid mihi visum sit exposui supra, sed inquis, an aliud aliquid in promptu, quod melius sit? non enim est, ut aequum nobis lectorem speremus, si quaevis aliorum dicta cum supercilio rejiciantur, equidem non diffiteor, eum forte versiculi huius morbum esse, qui medicum me longe peritiorem requirat, sed illum sapientissimum et esse et haberi, qui miscuit utile dulci, vetus est *Horatii* dictum, ubi itaque nullam utilitatem purgato *Tragici* versu lectori adferre possum, id forsitan nugis meis consequar, ut eum aliqua saltem delectatione et voluptate perfundam, nemini non notum esse potest, plurimam Romanae linguae partem originem suam Graeciae referre acceptam, itidem haud opus esse confido, ut multis ostendam apud veteres *Tragicos*, *Aeschylum* praecipue et *Sophoclem*, multas inveniri voces, quae alibi auctorum frustra quaerantur, inter eas pace tua reponam *πατεῖν*: notio popularis et obvia est *calcare*: altera quae hic locum habere queat ex lingua Latina derivanda venit, *patere* enim et *patulus* usus sunt tam frequentis, ut ea de re nemo erudiri possit, nec deerit alius etiam color, quo haec suspicio mea commendetur, ab illo *πατέω* vel *πατάω* (diversam enim con-

iugandi formam habuisse veteres in uno eodemque verbo supra multis alicubi exemplis confirmavi) πατάνη, quam *patinam* Romani vocant, descendere videtur, *patina* certe nomen invenit a patula, quam habet, figura. praeterea πετώω, et πετιάννυμι, *extendo, expando*, familiari commutatione α in ε, versaque in activam, ut aiunt, significatione neutra. sic itaque a πατεῖν vel πατῆν, *patere*, ut a σιγᾶν, σιλᾶν, σιλῆν, *silere*, λαθεῖν, *latere* etc. hoc si quis mihi concedat, iam sponte nativus versiculi sensus patebit: *multis foraminibus patet*, haec autem qualiacunque nolim, ut quis maioris pretii faciat quam ipse ego, qui forsitan his scribendis nihil aliud quam chartam perdidit. Iam totus *Pollucis* locus sic ex opinione nostra refingendus est: καὶ πολλὰ ἐκείνω τρυπήματα ἐναπολείπεται, λίγδος καλεῖται· ἄθεν καὶ Σοφοκλῆς ἔφη ἐν Αἰχμαλώτοις· ἀσπίς μὲν ἡμῖν, λίγδος ὡς, πυκνὸν πατεῖ.

De significatione vocis qui praeter *Pollucem* videri possint, iam indicarunt eruditi viri, res est tamen intricata, si quis inter se loca componat. quanquam vero animus non est in eam me disputationem demittere, apponere tamen lubet *Eustathii* verba ad *Odysseum*. X. ἴσως δὲ ἐκ τοιούτου τινὸς τρόπου καὶ λίγδος παρ' Αἰλίου Διονυσίου ὁ χῶνος, περὶ οὗ ἐν ἑτέρῳ Ρητορικῷ Αἰξικῷ γράφεται καὶ ὅτι λίγδος χωνεῖα, ἀλοιφή· καὶ λίγδοι, χωνευτήρια, χόανα, νομισμάτων διατύπωσης· ego, qui λίγδος exponi possit ἀλοιφή, neque enim ignorantiam meam diffiteri velim, plane non capio. nec etiam *Hesychium* tale quid habere video. et profecto ab aliquo iam tempore in istis citationibus suspectum habui *Eustathium*, tanquam si ex memoriae penu nimis multa depromserit ipsis scriptoribus non inspectis, aut saltem vitiosis usus fuerit exemplaribus, est ubi in hisce Notis nostris istius rei specimina produxi, alibi forsitan ea de re latius acturus. interim eruditi viri rem perpendant. *Hesychius* de λίγδω, Αἰγδος, τόπος χόανης καὶ ἡ θυνεία καὶ ἐν ἧ χωνεύουσιν· quae sic ego scripserim, adscitis etiam, quae placuerunt, aliorum emendationibus: Αἰγδος, τύπος, χόανη, ἐν ἧ χωνεύουσιν, καὶ ἡ θυνεία· de τύπω et χόανη res est certissima. *mortarium* ita appellatum non negaverim quidem. sed errasse si quis *Hesychium* statuat ex similitudine λίγδου et ἰγδης vel ἰγδιος, de quo vocabulo supra a nobis est actum, ego non valde obnitar. alter *Hesychii* locus hic est: Αἰγδα, ἡ ἀκόνη καὶ ἡ κονία· pro ἀκόνη *Salmasius*, qui diligentissimam *Lexici* huius auctori praestitit operam, χόανη legit, quod non respuo. sed quid fiet altera voce? restituendum opinor χωνεῖα ex *Eustathio*; aut, si medelam au-

faciorem adhibere liceat, sic omnia lego: *Λίγδα, αἱ χοάναι, καὶ τὰ χωνεῖα*· λίγδος et λίγδον· talia sunt plurima. *Hesych.* *Χωνευτήριον, χωνεῖον*· quam facile haec menda se potuerit insinuare, quisque rei *Criticae* peritus animadvertit. Idem *Lexicographus*: *Λίγδοῦ χοάνη*· οἱ δὲ τὰ λίγνα τῶν ἀργυρίων. assentior viris doctis, qui refingunt: *Λίγδοι, χοάναι* etc. sed velim exponi, quae sint λίγνα ἀργυρίων. in *Eustathio* legebamus νομισμάτων διατύπωσης. Id tandem ex re obscurissima certum est λίγδον significare *formam*, in qua cera includitur, ut imaginis figuram induat, *constatorium, infundibulum*. Cetera incerta; neque aliquis omnia, credo, expediet, nisi maior lux aliunde affulgeat.

190.

ὄθεν καὶ Σ. ἔ. ἔ. *A. A.* ἡμίλιγδος, ὡς πύκνωμα] MS. ἀσπ. μὲν ἡμ. *H. Steph.* leg. ἡμιμίλιγδος, accepta nimirum *μίλιγδος* pro vera voce. *SEB.*

ὄθεν καὶ Σ. ἔ. ἔ. *A. A.* ἡμίλιγδος, ὡς πύκνωμα] Non extat in C. A. C. V. *Σοφοκλῆς ἐν αἴχμ.*

ἀσπίς μὲν ἐμοὶ λίγδος ὡς πυκνὸν πατεῖ.

Clypeus quidem mihi, uti ligdus, crebra habet foramina.

vel crebris hiat foraminibus. *Salm. V. C.* ἀσπίς μὲν ἡμίλιγδος, πύκνωμά τι. *KUEHN.*

ὄθεν καὶ Σ. ἔ. ἔ. *A. A.* ἡμίλιγδος, ὡς πύκνωμα] MS. ἐν αἰχμαλώτοις, et observat *Magnus Casaubonus VII. Athen. 4.* *Αἰχμαλώτους Sophoclis* etiam apud *Hesychium* laudari, ipseque dubitat, an sit diversum drama ab *Αἰχμαλωτίσιν*, quae passim citantur, quasque et noster *Salmasius* hic reponendas ait. Sequitur ipsa *χοῆσις Sophoclea* omnino integrior in MS. nostro sic:

ἀσπίς μὲν ἡμίλιγδος ὡς πυκνὸν πατεῖ.

Qui sane integer senarius est, quem tamen ut mutari facile posse non video, ita nec eius intellectum capio, quem viri eruditi evolvent. *IUNG.*

ἡμίλιγδος] Versus *Sophoclis* videtur κατὰ τὸν δεύτερον πλοῦν ita legendus:

ἀσπίς μὲν ἐμοὶ λίγδος ὡς πύκν' ὀμματεῖ.

Clypeus quidem mihi ut ligdus crebros habet oculos.

id est densis passim perforatus est ictibus. *Hesychius*, ὀμματεῖν, *πηροῦσθαι, ἢ βλάπτεισθαι*· ita enim locum istum legem, cum lectio vulgata, ὀμματεῖς, *πηρὸς ἢ βλάπτεισθαι*, nec caelum nec terram attingat. at si quis senarium *Sophoclis*, ut a nobis restitutus est, conferat cum *Hesychio*, facile intel-

liget, ὀμματεῖν significare πηροῦσθαι, mutilari, βλάπτεσθαι, damno affici, quod ex clypeo ictibus telorum hinc inde per-
fosso clarum est. nec improbable est, Hesychium respexisse
ad locum Sophoclis. ΚΥΕΝΗ.

σκεῦος, ὡς Πλ. Δ. τίς ἐνδ. καὶ ἐπιπ.] MS. ὡς Πλ. ἐν ταῖς
ἀφ' ἱερῶν δότ. τίς ἐνδ. καὶ τοῦ ἐπ. SEB.

σκεῦος, ὡς Πλ. Δ. τίς ἐνδ. καὶ ἐπιπ.] C. V. σκευή ὡς
Πλάτων ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν δότω τὴν κιθάραν τίς ἐνδοθεν καὶ τοῦ
πιπόρημα. C. A. vulgatam lectionem retinet, nisi quod legit
etiam καὶ τοῦ ἐπιπόρημα. Ἀδ' ἀφ' ἱερῶν Platonis etiam lau-
datae Athenaeo lib. X. c. 13. ubi Casaub. et Nostro supra lib.
VII. cap. 13. sunt autem, sacerdotes faeminae: ut alius Co-
micus scripsit στρατιώτιδας faeminas milites, versus Platonis est:

δότω τὴν κιθάραν τίς ἐνδοθεν καὶ τοῦπιπόρημα.

efferrat quis intus citharam et epirograma.

id est, fibulam. Hesych. ἐπιπόρημα. ΚΥΕΝΗ.

σκεῦος, ὡς Πλ. Δ. τίς ἐνδ. καὶ ἐπιπ.] MS. σκευή, ὡς
Πλάτων ἐν ταῖς ἀφιέρων' an itaque σκευή' sed σκεῦος vulga-
tum non temere mutem. supple tamen drama Comici, et
scribe: ὡς Πλάτων ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν, ut etiam habet MS.
Seberi. drama etiam supra a Nostro laudatum VII, 46. de
quo vid. Casaub. X. Athen. 13. enumerat et Suidas in Co-
mici eius dramatum catalogo, quamvis apud eum ἀφιέρων
edatur. Sed dramatis titulus fuit: αἱ ἀφ' ἱερῶν' id est, mu-
lieres Deo sacrae, vel mulieres redeuntes a sacris. ἐπιπορ-
πάματος huius meminit hinc et Colvius Not. in lib. II. Flo-
rid. Apuleii: ubi Citharoedicus status in Bathylli statua de-
scribitur, suspicaturque etiam eo loco Apuleii: dexterarum psal-
lentis gestu suo sabulum Citharae admovet, ceu parata per-
cutere. ipsa χρῆσις vero Platonis Comici in nostro MS. au-
ctior et ita legitur: δότω τὴν κιθάραν τίς ἐνδοθεν καὶ τοῦπι-
πόρημα' sed τοῦπιπόρημα sine dubio voluit scribere, pro
τὸ ἐπιπόρημα, sicut praecessit, inde potest vulgatus con-
textus suppleri. ΙΥΝΘ.

σκεῦος, etc.] Mutilus erat ante nos hic locus, quem
MSS. auxilio redintegravimus. en lectionem veterem: ἐπι-
πόρημα δὲ κιθαρωδοῦ σκεῦος, ὡς Πλάτων, Δότω τίς ἐνδοθεν
καὶ ἐπιπόρημα' quae sagaci mente expensa sponte sua vi-
tium inveteratum produunt. Fabula Platonis Ἀδ' ἀφ' ἱερῶν.
varie titulum exponunt viri docti. quid Casaubonus ad Athe-
naeum dixerit, a quovis legi potest. ego elegantissima lo-
quendi formula feminas sacris operantes ita existimo a Pla-
tone dictas. exempla similia non desunt. eodem enim modo

οἱ ἀπὸ παιδείας homines eruditi et literis humanioribus ex-
 culti appellantur. *Philo Legat. ad Caium de Augusto*: Κατὰ
 τὰς ἐν δέλπῳ συνονοίας ὁ πλείστος χρόνος ἀπενέμετο τοῖς ἀπὸ
 παιδείας. ita loquuti *Lucianus, Athenaeus, et* quivis poli-
 tiores. apud *Galenum* memorantur οἱ ἀπὸ πασῶν τῶν λογικῶν
 τεχνῶν. *Athenagoras Πρεσβ.* οἱ ἀπὸ φιλοσοφίας. satis ridi-
 cule Interpretes, qui a philosophia nomen habent, nec alia
 ratione intelligendum censeo *Xenophontem* εἰς Ἀγησίλαον,
 cum scribit, καὶ ἐκ τῶν ὀπλιτῶν ἐκέλευε τινὰς ἀφ' ἧβης θεῖν
 ὁμόσε αὐτῶ· sed satis est huius rei; nam et causam istius
 phraseos hoc loco explicare si conarer, oblivisci me iustituti
 quis merito diceret. videndus etiam *Meursius* in *Attica Bi-*
blioth. Quam commode vero et scite τὴν κιθάραν et τὸν πι-
 πόρημα. sed inquit *Pollux*: ἐπιπόρημα δὲ κιθαρωδοῦ σκεῦος.
Interpres: Citharoedi instrumentum, quod instrumentum?
 ineptit more solito. σκεῦος hic amiculum exterius, ut saepe
 alias, significat. sed MSS. tamen lectionem praeferendam
 esse duxi, etsi *Iungermannus* non bene contemnat. σκευή
 enim saepissime amictus vel vestis exterior. *Hesychius*: Σκευή,
 ὄπλις, στολή. audi *Eustathium* ad *Iliad.* μ. τοῦτο δὲ καθ'
 ὁμοιότητα τῆς πόρης, ἀφ' ἧς καὶ ἐπιπόρημα κατὰ τοὺς παλαι-
 οὺς ἢ τῶν κιθαρωδῶν ἐφαπτίς, ἣν οἱ Δωριεῖς ἐπιπόρημα φασίν.
 sed ipsos etiam Atticos hac Dorica vocis forma fuisse usos
 ex *Polluce* patet. dicitur et ἐπιπορπεῖν. *Etymolog.* in Δω-
 ριάζειν. ἱματίον μόνον ἐπιδατέρα ἐπιπορπημέναι. quae tamen
 paululum aliter ab *Euripidis Scholiaste* ad *Hecub.* v. 954.
 efferuntur: ἱματίδιον ἔχουσαι πεπορπημένον ἐφ' ἐκατέρου τῶν
 ὤμων. quanquam alias ex eodem fonte hausisse videntur,
 ab hac tamen significatione alia notio probe distinguenda,
 qua designat ipsius fibulae quoddam ornamentum, uti gem-
 mam fibulae insertam vel tale quid. *Etymologus*: Ἐπιπόρ-
 πημα ἔστι τὸ ἐπὶ τῇ πόρπῃ προκόμισμα λίθινον ἢ χρυσοῦν ἢ ἀρ-
 γυροῦν· sed, quaeso te, quid est προκόμισμα? certissime re-
 stituo προκόσμημα, quae vox etiam occurrit apud *Diogen.*
Laert. lib. 1. segm. 7. προκοσμήματά τε καὶ χρυσοφορίας ἀπα-
 γορεύειν. Apud *Hesychium* autem scribitur Ἐπιπόρημα, τὸ
 ἐπάνω τῆς πόρης· καὶ τῶν ἱππέων τὰς γλαμύδας συνέχουσα πόρ-
 πη· ita locus ille distinguendus. cetera quae sequuntur ab
 hac voce removenda puto, neque intelligo tamen, sed an et
 apud *Hesychium* ἐπιπόρημα vel ἐπιπόρημα? alterutrum ve-
 rum puto, nisi quis et illam scriptionem defendere velit.
 De stola citharoedica memini non vulgaria legisse apud *Sal-*
masium ad *Tertull. Pallium.*

τὰ κεράμια] E MS. SER.

τὰ κεράμια] τὰ κερ. quae *Seberus* noster inseruit, ita et in *Nostro* extant. IUNG.

τὰ κεράμια] Eadem haec et in *Falckenburgii* Codice reperiuntur.

ἐν γοῦν τῷ *Ποιητῇ Πλ.*] C. A. ὡς *Πλάτων*, abest tum et *πότερον* cum *δήποτε*. KUEHN,

ἐν γοῦν τῷ *Ποιητῇ Πλ.*] *Λύκωνες* ἢ ποιηταὶ apud *Suidam* inscribitur hoc drama, ut me admonuit *Salmasius* meus, qui itaque mallet hic *Ποιητῆς* legere. IUNG.

ἐν γοῦν τῷ *Ποιητῇ* etc.] Titulum aliqua ratione mutari nolim. *Salmasius* frustra fuit in hoc loco. *Λύκωνες* ἢ *Ποιηταὶ* apud *Suidam*, si pars inscriptionis posterior mendo modo vacet, alia est fabula atque diversa a *Ποιητῇ*, quem et *Athenaeus* laudat. sed credo deceptum *Salmasium*, quod in sequentibus apud *Suidam* reperiret *ποιητῆς Πίσανδρος*, adeoque praecipuam tituli partem *Πίσανδρος* omitti non posse existimaret, non diffiteor *Aemilium* etiam vertisse, poeta *Pisander*; sed omnino male. *Poeta* enim et *Pisander* non unius sed diversarum fabularum sunt tituli, proptereaque distinctione separandi apud *Suidam*. Sed ad ipsam *χρῆσιν* accedamus, quam qui bene expediverit, gratiam inibit a *Polluce* nostro, ego MSS. lectionem ferme reposui, nisi quod pro *ἔχων τὴν δήποτε* restituendum omnino sit cum *Iungermanno* *ἔχονθ' ἢν δήποτε*, ut scilicet referatur ad τὸν. Forte si pro ἢ scriberetur καὶ, aptior enasceretur sensus hac ratione: Θαυμάζω τὸν τήνδε πιθάκην (πότερον ὄστρακίην;) καὶ βίβλον ἔχονθ' ἢν δήποτε· ut *πότερον ὄστρακίην* clausura a reliqua oratione intelligantur esse separata. si *πότερ'* scripseris, forte bini senarii ex hoc loco exsurgent, quorum prior uno deficiat pede, sed hanc rem missam facio. Quid si putemus describi in his verbis poetam illum quemcunque, quem sibi traducendum *Plato* sumserat? quantum apud lectores *Kuehlianæ* sententia ponderis sit habitura, equidem nescio.

θαυμάζω τὸν τὴν π. etc.] C. V. τὴν *δαπιθάκην πότερον ὄστρακίην* ἢ *βίβλον* ἔχων τὴν *δήποτε*· legerem:

— θαυμάζω τόνδε, *πιθάκην*
πρότερον ὄστρακίην ἢ *βίβλον* ἔχονθ' ἢν *δήποτε*;

— *admiror hunc dolium*

prius testaceum quam librum quemcunque habere.

Forte sermo est de *Diogene Cynico*, vel *Poetam* traducit, qui ante sibi prospexit de vini dolio, quam de libro. KUEHN.

θανμάζω τὸν τήν π. etc.] MS. θ. τ. τὴν δαπιθάκηνην πό-
τερο ὄστρακίνην ἢ βίβλον ἔχον τὴν δήποτε. a recentiore manu
vero, δ in δαπιθ. vel deletum vel in κ mutatum. Viri docti
haec examinabunt et emendabunt. leviter quidem secundum
MS. tentabam: θανμάζω τὸν τήνδε πιθάκηνην πότερο ὄστρακί-
νην ἢ βίβλον ἔχονθ' ἢν δήποτε. sed viri docti, ut dixi, haec
omnia rectius et melius. IUNG.

Ἡρόδ. δὲ καὶ κερ. κ. etc.] C. A. κεραιεῖην vel κεραιή-
ην, Ionice, caetera absunt. ΚΥΘΗΝ.

Ἡρόδ. δὲ καὶ κερ. κ. etc.] Locus est in *Melromene de*
Scythis, quomodo foedera inire soleant, cap. 70. ὄρκια δὲ
ποιεῦνται Σκύθαι αἶδε, πρὸς τοὺς ἄν ποιέονται· ἐς κύλικα μεγά-
λην κεραιήνην οἶνον ἐγγέαντες αἷμα συμμίσγουσι τῶν τὰ ὄρκια
ταυνομένων. Poterat et *Noster*, vel nos non inconvenienter
addamus κεραιήν κύλικα ex *Platonis Lyside*, ubi: ἄρα περὶ
πολλοῦ ποιοῖτ' ἄν οἶνον, εἴπερ τοῦτο ἡγοῖτο τὸν υἱὸν σώσειν· τί
μήν; ἔφη· οὐκοῦν καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ ὁ οἶνος ἐνεῖη; Πάνυ γε
ἄρ' οὐν τότε οὐδὲν περὶ πλείονος ποιεῖται κύλικα κεραιήν, ἢ
τὸν υἱὸν τὸν αὐτοῦ; οὐδὲ τρεῖς κοτύλας οἶνου, ἢ τὸν υἱόν;
IUNGERM.

καὶ Ἄν. Βοτρ. Καὶ οὐκ ἄν μοι etc.] MS. οὐκ ἄν γέ μοι
τουτὶ γένοιτο κεράμιον. SEB.

καὶ Ἄν. Βοτρ. Καὶ οὐκ ἄν μοι etc.] C. V. Ἀναξίλας Βό-
τρως Διονίου κἀγγε μήπου τι γένηται κεράμιον· ascriptum f.
Ἀναξ. Βοτρυδίωφι, οὐκ ἄγγε μή που τι γ. κ. *Salmas.* καὶ οὐκ
ἄγγε μοι ταυτὶ γένοιτο κεράμιον ex V. C. ΚΥΘΗΝ.

καὶ Ἄν. Βοτρ. Καὶ οὐκ ἄν μοι etc.] MS. καὶ ὁ Ἀναξίλας
Βότρως (sed ad oram alia manu γρ. Βοτρυδίωφι) Διονίου κἀγγε
μήπου τι γένηται κεράμιον. *Seberus noster* e suo hanc lectio-
nem profert: οὐκ ἄν γε μοι τουτὶ γένοιτο κεράμιον. sed ea
emendanda, quomodo *noster MS.* ducit: καὶ ὁ Ἀναξίλας Βο-
τρυδίωφι·

οὐκ ἄν γε μοι που τι γένηται κεράμιον.

Et sic etiam *Salmasius noster*, qui *Βοτρυδίωφι*, graecanicum
et analogum esse ait, *Βοτρυλίωφι* neutrum horum. Sed ab-
solvamus nos tandem. nam in ipso fine ita haerere sane quo-
que molestum est, et non tamen aliter nobis contingit, quum
mox ab MS. nostro destituamur. IUNG.

καὶ Ἀναξίλας etc.] Ita vulgati Codices: καὶ Ἀναξίλας ἐν
Βοτρυλίωφι· καὶ οὐκ ἄν ἐμοὶ ταυτὶ γένοιτο κεράμινα. *Anaxilae*
fabula *Βοτρυλίωφι* nominatur et a *Diogene Laërtio* III, 28.
sed hic MSS. nostri βοτρὺς δῖωφι clarissime pro *Βοτρυδίωφι*,
quod non hic tantum cum *Salmasio*, sed et apud *Diogenem*

reponendum affirmo: βότρως, βότρουδος, Βοτρουδίων. Versiculus iam non paulo est elegantior, atque fuit antea, sensuque perspicuo. Sed tamen non minus concinne, et quam minime recedens a MStae lectionis vestigiis scripseris Οὐκ ἄν γε· μή που τί γένηται κεράμιον· quod ipsum voluisse videtur, qui suam emendationem Codici *Vossiano* adscripsit. alias et vulgata lectio paululum e MSS. adiuta sic constitui potest:

οὐκ ἄν γε μοι ταυτὲ γένοιτο κεράμιον.

vel ταυτὲ, ut in MS. *Seberi* legitur. ipsa scilicet varietas et lectionum multitudo nos implicat et detinet.

191.

περὶ τῶν ἐκ πλ. etc.] Titulum C. A. non habet.

ΚΥΕΗΝ.

Ἐλένη] MS. Ἐλένη, et μοx MS. Ἐλενοφοροῖς. Inde vero *Diphilum* ἐν Ἐλενηφοροῦσι dramate emendat apud *Athenaeum Casaub.* VI. *Anim.* 1. et apud *Hesychium* etiam invenio aspirate: Ἐλένια, ἐορτὴ ἀγομένη ὑπὸ Λακωνῶν· et Ἐλένιος, ἀγγεῖον χωροῦν τέταρτον. IUNG.

Ἐλένη] Nomen, ut existimo, ab antiquo ἔλειν ortum est. de Ἐλενηφοροῖς videndus omnino *Meursius de Fest. Graecor.* Dissentit autem ab *Auctore* nostro, uti videtur, *Hesychius*: Ἐλένιος, ἀγγεῖον χωροῦν τέταρτον· τέταρτον vero rei liquidae mensura, ut ex eodem *Lexicographo* discimus. hoc autem convenire nequit vasculo vimineo. at potuit tamen eadem vox diversa vasorum genera, sint modo figurae non dissimilis, significare. olim in *Hesychio* emendabam, Ἐλένη ἔστι etc. sed opus non est. subintelligi videtur, κάδος, κρατῆρ aut simile quid. huc pertinere puto quae scribit *Eustathius* ad *Odys.* O. Ἐλένη δέ, εἰ καί τις κρατῆρ Ἐλένης παροϊμιάζεται διάφορος, ὡς εἰκός, τὴν κατασκευὴν καὶ πρέπων ἡρωϊδὶ τοιαύτη. quod si verum, crater hic seu vas primo quidem Ἐλένης κρατῆρ, tum demum simpliciter ἔλενη appellatum videtur. Apud veteres in omni re sacra ἀρρήτων aliquid erat, quodque profanis, quin etiam quibusdam initiatis nefas erat. hinc toties *ιερωῶν ἀρρήτων* et *ἀπορρήτων* mentio. horum autem cognitio hauriebatur per *μυστικούς λόγους*, quos *Platonici* non raro memorant. sic etiam *Noster* libr. VIII, 108. ἄρρητα *ιερὰ Διονύσω θύειν*, ubi vide quae mihi notata.

σπάρτινον] Pro σπάρτινον C. A. σπαρτίνη, ut referatur ad Ἐλένη. ΚΥΕΗΝ.

οἰούϊνον] C. V. οἰσύνον pro οἰούϊνον, labra habens ex vimine contexta. ΚΥΕΗΝ.

εἰ δὲ βούλει etc.] Non est in C. A. nam post Ἑλενηφόροις est, καὶ ἄλλα ἱερὰ σκευὴ ὑφάσματα, ὑφάς. KUEHN.

ἔτι μὲν ὑφάσματα etc.] C. V. ἔστι δὲ ὑφάσματα· καλεῖται μὲν ἰσθριανόν, προτόνιον, ἡμίμιτρον, ποδώντεχον· πρὸ πάταρον C. A. προπάτανον. Hesych. notat Ἰσθριάνιδες dici apud Athenienses σκεπάσματα, οἷς ἐκάλυπτον τὰ ἱερὰ κανῶ· unde legerem hoc loco ἰσθριανῶ. de Hemimitro idem, Ἡμίμιτρον, ὑφασμα ὃ (vel ᾧ) ἐκαλύπτετο· supple, τὰ ἱερὰ κανῶ vel ἱέρεια. Salm. putat ἡμίμιτρον etiam legendum esse apud Hesych., pro ἡμίμιτρον. pro ποδώνυχος idem ποδώνυμος male. KUEHN.

ἔτι μὲν ὑφάσματα etc.] MS. σκευῶν· ἔστι δὲ ὑφάσματα καλεῖται μὲν ἰσθριανόν, προτόνιον, ἡμίμιτρον. Cetera desunt, ultima pagina nempe exsecta, quod facinus crudelis manus illa nimis saepe in optimum Pollucis Codicem exercuit, sane videntur haec vulgo satis corrupta. et an legimus itaque cum MS. particulis saltem transpositis: σκευῶν, ἔστι μὲν ὑφάσματα, καλεῖται δὲ ἰσθριανόν, προτόνιον, ἡμίμιτρον· sic puto certè, et in vulgatis vestigia fere ipsa corruptae quis videat tamen primae lectionis, e quibus primum ἰσθριανόν sine dubio fuit, quo tegebant sacra canistra, quod ἰσθριανὴς apud Hesychium, qui scribit: Ἰσθριάνιδες, αἱ Σκυθικαὶ στολαί, καὶ παρὰ Ἀθηναίους σκεπάσματα, οἷς ἐκάλυπτον τὰ ἱερὰ κανῶ· ubi et ἰσθριανὰ de ποικίλαις, puto, ἐσθήσει· inde enim partim scilicet ita τὰ μέτωπα stigmatiarum servorum vocasse Aristophanem ἐν Βαβυλωνίους. Alterum προτόνιον quoque ὑφασμα fuit, ut exponit Hesychius, de quo plura Suidas. Tertium ἡμίμιτρον quoque ὑφασμάτων genus aliud, ut non male mihi haec ex MS. constituisse sim visus. Id ita et in MS. Seberi extat restituendumque et Hesychio est, ubi: Ἡμίμιτρον, ὑφασμα ὃ ἐκαλύπτετο. Legendum ἡμίμιτρον· sed quid ἐκαλύπτετο? deest sine dubio κανοῦν, vel tale e sacris. IUNG.

ἔτι μὲν etc.] Melius e MSS. locum hunc constitui. ἔστι δὲ et καλεῖται μὲν ἰσθριανόν· ineptissime vulgo: καλεῖται δὲ ὑφάς· πάτανον etc. prius ἔστι etiam praeferunt Falckenburgiana Excerpta. Sopingius quoque operam huic Pollucis loco dare voluit, in quo quidem voluntatem eius laudamus, sed nihil ille tamen dignum Auctore nostro praestitit. Ἰσθριαν Πανδρόσου memorat Auctor noster, nimirum sanctissime Pandrosos ab Atheniensibus est culta. Athenagoras: καὶ Ἀγρυῶλον Ἀθηναῖοι καὶ τελετὰς καὶ μυστήρια ἄγουσι, καὶ Πανδρόσῳ, αἱ ἐνομίσθησαν ἀσεβεῖς ἀνοίξασαι τὴν λάρανα. Μοκ· ἐπίπομπα ex Augustano Codice in textum reposui.

προτόνιον] Vid. Suidam. SEE.

ἡμίμετρον] MS. ἡμίμετρον. Et: ἰσθ. ἢ τῆς. *Pandrosi* mentio etiam supra VIII, 105. SEB.

ποδοίνυχον] *Hesych.* Ποδώνυμος, ἰσθῆς ἱερά τῆς Πανδρόσου. SEB.

ποδοίνυχον] Apud *Hesychium* ποδώνυμος est. sed ποδοίνυχος quoque restituendum videtur. IUNG.

ἢ ἰσθῆς] Nec C. A. nec *Salm.* habet ἢ ἰσθῆς etc. usque ad Πανδρόσον· nec ποχ καλεῖται. ΚΥΕΗΝ.

τὰ μὲν ἄλλα κ.] An legendum: καὶ τὰ μὲν ἄλλα καλύμματα ἱερῶν· τὰδε etc. sed quid sunt ποδόπομπα quae sequuntur? et an sanius *Seberi* Codex ἐπίπομπα? ego hic parum video. IUNG.

192.

τὰ δὲ ποδόπομπα etc.] MS. τὰ δὲ ἐπίπομπα παραπόμπα καλ. SEB.

ὅταν Δ. εἶπη σακχ. etc.] Prius legebatur: ὄτ. Δημ. εἰ συκοφάντας, τοὺς πλ. ταῖς γυναῖξι, τοὺς κρυφάλους ἀπ. Sed emendatum e *Scholast.* in *Oration. Demosthenis* contra *Olymp.* vide *Edition. Wolfianae* tom. VI. fol. 171. sic supra VII, 191. alias σακκωφ. et IX, 59. σακκωφ. itidem utroque corrupte pro σακχυφ. ut nunc editur. SEB.

ὅταν Δ. εἶπη σακχ. etc.] C. A. Δημοσθ. σακκουφάντας· etiamnum apud *Demosthenem* σακχυφάντας legitur. ΚΥΕΗΝ.

ὅταν Δ. εἶπη σακχ. etc.] Inapte perquam haec legebantur συκοφάντας, τοὺς πλεονέκτας, quae noster *Seberus* rectissime emendavit, quemadmodum et *Leopardus* olim II. Emend. 3. IUNGERM.

ὅταν Δημοσθένης etc.] Sic in editione *Basileensi*: συκοφάντας, τοὺς πλεονέκτας ταῖς γυναῖξι τοὺς κρυφάλους· in margine notatum e Codice *Falckenb.* σακκυφάντας τοὺς πλεονέκτας· sed recte iam *Seberus* haec expresserat. *Eupolidis* locum in versuum ordinem ex metri lege disposui, praeunte *Iungermanno*. pauca oppido sunt mutata: θέρμυστρον voluit *Iungermannus*, cui morem gessi. alias et θερμάστραι, κάμινοι et θέρμαστροις apud *Hesychium*, ut non plane necessaria videatur illa emendatio. κλίνας rectissime legi in Codice *Vossiano* nemo negabit. Pervenimus ad finem, qui non potuit non nobis expectatissimus esse in opere tam vario et molesto, cui tantum laboris et diligentiae impendimus, ut vix quisquam rerum harum inexpertus accrederet. si quid praeter has dotes, quas quemvis animi non ignavi et a natura humana remoti possidere par est, ingenii et artis ad poliendum *Pollucem* adtulisse aequo lectori videbor, amplissimum operae pretium.

retulero. [Restituit etiam *Canterus σακκνφάντας* et πλέον-
τας pro vitiosa antiquiorum editionum lectione. Haec sunt,
quae, dum oculo properante meas adnotationes relegi, cor-
rigenda videbantur et emendanda. fuerat in promptu quasdam
a me usurpatae loquendi formulas, quae non ab omnibus
aeque probantur, substitutis usitatoribus delere. sed quae-
stum illius operae nullum animadvertēbam, praecipue si Le-
ctoris benevolentia, quod futuram spero, istis talibus igno-
verit. In praefatione vero, quod solummodo monendum
restat, in istis, qui *Pollucis* nostri fecerunt mentionem, enu-
meravi *Anthologiae Scholiastem*, quem melius omissem, cum
post *Henricum Stephanum* quisquis ille vixerit. de *Eustathio*
vero, quem omnino *Pollucis* non meminisse, sic enim puta-
bam, summopere mirabar, dubitationem mihi nonnemo fecit,
qui nostri *Pollucis* nomen in *Eustathio* se reperisse confirma-
bat. quin etiam apud Eruditiss. *Fabricium* de Lexicis *Eu-
stathium* inter eos diserte nominari invenio, qui *Pollucis*
meminerint. Itaque me sustineo, dum certius ea de re con-
stet. *Ex Addendis.*]

τοὺς κεκρυφάλους] C. A. τὰς κεκρυφάλας, omisso ἀκούουσι.
Gloss. κεκρυφάλον, reticulum. KUEHN.

Pilas] Καρδόπους, mactras. Καὶ ταῦτα μὲν ταύτη. Iam-
dudum enim tempus mihi (heu nimium fugax!) identidem
illud, *manum de tabula*, insusurrat. SEB.

ἐν Εὐπόλιδος Π.] C. A. coniungit Κρατῆρας ὀκτώ, χύ-
τρας δύο τρυβλία κνέφαλα θέρμαστριν etc. in fine duplex est
lectio, textus enim habet λήϊνον, margo vero, vel potius
statim subiicitur, γρ. καὶ λύχνον· pro λήϊνον male ληϊδιον,
quod *Hesychio* εὐτελὲς ἱμάτιον. videtur autem catalogus hic
constare senariis hisce:

καρδόπους καὶ κρατῆρας ὀκτώ τε χύτρας
δύο τρυβλία, κνέφαλα, καὶ θέρμαστριν,
ἕξ θρόνους μάκτραν τε καὶ κάννας ἑκατόν,
κόρημα, κιβωτόν, λύχνον —.

C. V. pro κάννας legit κλίνας· crediderim Poetam descri-
psisse pompam supellectilis non adeo lautae, uti fecit *Mar-
tialis* lib. XII. *Epigr.* 32. *Salmasius* ita scribit laudatos
versus:

— καρδόπους δὲ, καὶ
κρατῆρας ὀκτώ, δύο χύτρας, δύο τρυβλία,
κνέφαλά τε, καὶ θέρμαστριν, ἕξ θρόνους, χύτραν,
κάννας ἑκατόν, κόρημα, κιβωτόν, λύχνον.

Καὶ ταῦτα μὲν ταύτη· τῶν μὲν εὖ καὶ καλῶς εἰρημένων, δόξαν

διᾶ· κατὰ τὸ ἑλλείπον δὲ τῇ τῆς φύσεως ἀσθενείᾳ συγγνώμην αἰτοῦμαι παρὰ τῶν ἐντευζομένων τοῖς ἡμετέροις πόνοις. ΚΥΕΗΝ.

ἐν Εὐπόλιδος Π.] Ceterum iam ventum ad summum est, quamobrem deo sit gratia. experiemur itaque adhuc an *Eupolidis* versus in suos numeros redigere possimus. an itaque forte καρδόπους, Κρατῆρας ὀκτιῶ, καὶ χύτρας, δύο τρ. legendum? mox etiam θέρμανστριν ex MS. *Seberi* restituendum. sed hoc me turbat, cur bis legatur χύτρας, χύτραν· nec itaque mihi satisfacio. ponam tamen licet non concinne omnia:

— καρδόπους

κρατῆρας ὀκτιῶ, καὶ χύτρας, δύο τρυβλία,
κνέφαλά τε καὶ θέρμανστριν, ἕξ θρόνους, χύτραν,
κάννας ἑκατὸν, κόρημα, κιβωτὸν, λύχνον —.

Noster *Salmasius* vero ita:

— καρδόπους δύο,

κρατῆρας ὀκτιῶ, δύο χύτρας, δύο τρυβλία,
κνέφαλα δὲ —.

Cetera, ut ego. addit nonnihil tamen adhuc se requirere, nec omnia menda se abstersisse praestare audere; spondere tamen haud longius se abesse a vera lectione. eundem non immerito turbat istud, quod iterum occurrat χύτραν· mendumque subesse recte suspicatur. quod ille alias forte tollet. IUNGERM.

θέρμανστριν] MS. θέρμανστριν· cum supra segm. 66. θερμανστρίς et θερμαστίς. *Hesych.* Θερμαστρίς, σκεῦος παραπλήσιον καρκίνῳ, ᾧ χρῶνται οἱ χουσοχοῖ. SEB.

κόρημα] Ita in MS. et supra VI, 95. et segm. 28. prior. edit. κόρημα. SEB.

INDICES IN ANNOTATIONES.

I. INDEX SCRIPTORUM.

A.

- A**chilles Tattius *em.* I, 45. I, 86.
I, 89. III, 102. VII, 76. VIII,
151. IX, 38.
- Aelianus *em.* VII, 58.
— de Animal. *em.* VI, 63. X,
54.
- Aeschines *em.* III, 148.
— eius interpr. not. III, 84.
- Aeschylus *em.* VII, 24.
- Agathias *tent.* VII, 58.
- Alexander Trallianus *em.* IV,
187.
- Ammonius *em.* I, 136. VII, 178.
VIII, 123. X, 124. X, 137.
- Apollodorus apud Ammonium
tent. VII, 54.
- Apollonius Tyaneus *em.* IX, 125.
- Apuleius *em.* VI, 206.
- Arrianus *emend. et expos.* I, 96.
VI, 10.
— *tent.* IX, 111.
- Aristaenetus *em.* IX, 94.
- Aristophanes *em.* III, 42. IV,
121. VII, 24. VII, 48. VII, 56.
VII, 71. VII, 136. VII, 156.
VIII, 133. IX, 131. IX, 139.
X, 48.
- Aristophanes apud Suid. *em.* IX,
58. X, 29. X, 156.
— *def.* VIII, 133.
- Aristoteles *em.* II, 167. V, 39.
VII, 186. X, 22. X, 31. X,
48. X, 184.
- Artemidori *em. firm.* X, 62.
- Athenaeus *em.* IV, 54. IV, 124.
VI, 65. VI, 95. IX, 44. IX,
84. X, 23. X, 85. X, 87. X,
88. X, 96. X, 107. X, 117.
— *susp.* X, 106.
— *tent.* X, 108.
- Aurelius Victor *em.* VII, 193.
- Aulus Gellius *em.* VII, 178.

B.

Basilica *em.* IV, 84.

C.

Callimachus apud Eusebium de
Praep. Evangel. *em.* I, 7.

Cicero *em. et expos.* X, 176.

Clem. Alexandrinus *def.* VI, 104.

Columella *def.* VII, 163.

Corinthus de Dialecticis *em.* VII,
142. VII, 199.

Corn. Nepos *em.* I, 65.

Corn. Nepos *repr.* IX, 49.

- Cornutus *em.* IX, 26.
- Ctesias apud Photium *em.* VII, 121. IX, 153. X, 81.
- Curtius *tent.* V, 43.
- D.
- Demosthenes *em.* V, 134. VIII, 102. VIII, 108. VIII, 110. VIII, 114.
- *def.* VIII, 108. VIII, 118.
- *tent.* VIII, 83. VIII, 85.
- Dinarchus *em.* I, 44.
- Dio Cassius *em.* I, 94.
- Dio Chrysostomus *em.* IV, 119.
- Diog. Laërtius *em.* IX, 42. IX, 87.
- *Interpres not.* I, 96.
- Dionysius Halicarnass. *em.* I, 82.
- Diphilus apud Athenaeum *em.* X, 72.
- Donatus in Terent. *repr.* X, 137.
- E.
- Epiphanius *em.* X, 50. X, 184.
- Erotianus *em.* X, 114.
- Etymolog. *em.* I, 2. II, 90. II, 162. II, 173. II, 175. III, 106. IV, 62. V, 66. V, 81. VI, 145. VII, 13. VII, 19. VII, 23. VII, 107. VII, 137. VII, 166. VII, 174. *ter.* VII, 198. VII, 205. VIII, 24. VIII, 54. *bis.* VIII, 65. VIII, 103. VIII, 107. VIII, 109. VIII, 122. VIII, 132. IX, 26. IX, 54. IX, 62. IX, 64. IX, 111. X, 81. X, 131. X, 137. X, 156. X, 175. *bis.* *err.* VII, 198.
- *tent.* VI, 32. IX, 83. IX, 115. IX, 136. X, 76.
- *restit.* X, 152.
- Eubulus apud Athenaeum *em.* X, 94.
- Eupolis apud Ammonium *em.* VII, 10.
- *apud Aristoph. Schol. em.* VII, 185.
- Euseb. Emisenus *em.* X, 51.
- Eustath. in Homer. *em.* I, 40. III, 7. V, 98. VI, 75. IX, 100. IX, 122. X, 162. X, 164.
- *repreh.* II, 72.
- Eustathii Ismen. *em.* VI, 15.
- F.
- Festus *em.* VII, 156. X, 29. X, 134.
- *def.* IX, 148.
- G.
- Galenus *em.* X, 22. X, 31. X, 35. X, 46. X, 53. X, 98. X, 117.
- *Gloss. em.* X, 156. X, 173.
- *tent.* II, 205.
- Gloss. Babyl. *em.* VI, 9.
- *Nomicae em.* VIII, 28. X, 50.
- *Vett.* I, 99. I, 194. I, 136. I, 139. I, 254. I, 229. I, 139. II, 80. II, 117. III, 50. III, 153. IV, 18. IV, 53. IV, 55. V, 82. VI, 19. VI, 45. VI, 50. VI, 51. VI, 52. VI, 73. VI, 151. VII, 79. VII, 138. VII, 163. VII, 164. VII, 165. VII, 167. VII, 172. VII, 175. VII, 177. VII, 191. *bis.* VII, 196. VIII, 156. IX, 10. IX, 13. IX, 19. IX, 102. X, 17. X, 18. *bis.* X, 44. X, 50. X, 69. X, 94. X, 111. X, 117. X, 128. X, 144. X, 155. X, 156. X, 175.
- *expos.* III, 73.
- *repr.* IX, 148.
- *susp.* X, 57.
- *tent.* I, 28. VII, 144. VII, 145. X, 65. X, 151.

Grammaticus Anonymus *em.* X,
16.

H.

Harpocration *em.* I, 66. II, 58.
III, 102. *bis.* IV, 19. VII,
14. VII, 99. VII, 100. VII,
132. *bis.* VII, 137. VIII, 21.
VIII, 32. VIII, 35. VIII, 37.
VIII, 59. VIII, 65. VIII, 88.
VIII, 95. VIII, 99. VIII, 105.
VIII, 108. VIII, 110. VIII, 122.
VIII, 124. *bis.* VIII, 125. VIII,
136. VIII, 155. IX, 65. X, 10.
X, 16. X, 31. X, 63. X, 137.

Harpocration *def.* VII, 174.

— — *tent.* VII, 200.

Heliodorus *em.* I, 60. IV, 151.
IV, 165. VIII, 138. X, 136.

— — *Interpr. not.* I, 129.

Hephaestion *em.* X, 151. X, 156.

Heracledes *em.* IX, 83.

Herodes apud Stobaeum *em.* IX,
123. X, 176.

Herodianus *em.* X, 144.

Herodotus *em.* I, 26. I, 67. I,
138. II, 61. II, 214. VII, 7.

VII, 118. VII, 123. VIII, 153.
IX, 55. X, 141.

— — *em. firm.* IX, 153.

— — *Interpres not.* I, 83.

Hesychius *em.* I, 7. I, 14. I, 16.

I, 22. I, 27. I, 28. *ter.* I, 33.

I, 49. I, 65. I, 66. I, 74. I, 75.

I, 76. *ter.* I, 77. I, 80. I, 82.

I, 86. I, 87. *quater.* I, 88. I,

89. I, 90. *ter.* I, 92. I, 96. *bis.*

I, 99. I, 100. *bis.* I, 103. *bis.*

I, 109. *bis.* I, 114. I, 130. I,

139. I, 175. I, 182. I, 185. I,

187. I, 210. I, 221. I, 222. I,

246. II, 9. II, 29. II, 32. II,

35. II, 51. II, 72. II, 76. II,

96. II, 97. *bis.* II, 99. II, 101.

II, 108. II, 109. II, 137. II,

139. II, 140. II, 147. II, 171.

II, 174. II, 207. II, 214. *bis.*

III, 15. III, 20. III, 23. III, 41.

III, 42. III, 47. III, 76. III,

80. III, 85. III, 102. III, 107.

III, 136. III, 147. IV, 19.

IV, 54. IV, 62. IV, 99. IV, 100.

IV, 105. IV, 106. IV, 119. IV,

125. IV, 137. IV, 168. IV, 170.

bis. IV, 176. IV, 182. IV, 187.

V, 20. V, 31. *ter.* V, 39. V,

65. V, 93. V, 96. *bis.* V, 99.

V, 101. V, 108. V, 147. VI,

10. VI, 14. *bis.* VI, 18.

VI, 21. VI, 23. VI, 24. VI, 25.

VI, 31. VI, 36. VI, 48. VI,

54. VI, 61. VI, 62. VI, 72.

VI, 73. VI, 77. *bis.* VI, 88.

bis. VI, 89. VI, 94. VI,

100. VI, 160. VI, 161. VI, 163.

VI, 188. VI, 209. VII, 9. *bis.*

VII, 12. VII, 13. VII, 19. VII,

22. VII, 23. VII, 29. VII, 47.

VII, 48. *bis.* VII, 49. *bis.* VII,

61. VII, 64. *bis.* VII, 68. VII,

71. *bis.* VII, 72. VII, 80. VII, 84.

VII, 87. *bis.* VII, 89. *ter.* VII,

91. VII, 92. *ter.* VII, 94. VII,

95. VII, 96. VII, 99. VII, 100.

VII, 104. VII, 105. VII,

106. *bis.* VII, 117. VII, 119.

bis. VII, 120. VII, 122. VII,

123. VII, 125. *bis.* VII, 131.

VII, 137. VII, 144. VII, 151.

VII, 158. VII, 161. VII, 163.

VII, 166. *bis.* VII, 174. *ter.*

VII, 176. VII, 185. *bis.* VII,

188. VII, 192. *bis.* VII, 197.

VII, 198. *bis.* VII, 201.

VII, 202. VII, 205. VIII,

16. VIII, 33. *ter.* VIII,

39. VIII, 57. VIII, 83. VIII, 89. VIII, 115. VIII, 116. VIII, 122. VIII, 133. VIII, 140. VIII, 155. IX, 9. IX, 13. IX, 30. IX, 37. IX, 45. IX, 50. IX, 54. IX, 60. IX, 63. *bis.* IX, 76. *bis.* IX, 83. IX, 92. IX, 96. IX, 113. IX, 117. IX, 122. IX, 126. *bis.* IX, 130. *bis.* IX, 135. IX, 136. *bis.* IX, 148. *ter.* IX, 151. *bis.* IX, 156. IX, 158. X, 11. X, 12. *bis.* X, 20. X, 26. X, 29. X, 40. X, 42. X, 43. *bis.* X, 51. X, 54. X, 57. X, 59. X, 64. *ter.* X, 67. *quinquies.* X, 69. X, 70. X, 78. X, 81. X, 82. X, 84. *bis.* X, 85. X, 87. *ter.* X, 90. X, 92. X, 97. X, 105. X, 106. X, 111. X, 119. X, 121. X, 128. X, 131. X, 132. X, 134. *bis.* X, 139. X, 143. X, 147. *bis.* X, 149. *bis.* X, 151. X, 153. X, 154. *bis.* X, 160. X, 165. *bis.* X, 166. *bis.* X, 169. X, 175. *bis.* X, 183. X, 187. X, 189. *bis.* X, 190. X, 191.
- *corrupt.* VII, 204. VIII, 108. VIII, 115. X, 55. X, 135. X, 175.
- *def.* I, 91. III, 107. IV, 70. IV, 106. IV, 175. V, 23. V, 56. V, 148. VI, 23. *bis.* VI, 61. VII, 78. VII, 80. IX, 13. IX, 59. IX, 76. IX, 135. X, 20. X, 48. X, 56. X, 63. X, 78. X, 91. X, 98. *bis.* X, 101.
- *ill.* IX, 49.
- *restit.* X, 172.
- *suppl. et em.* X, 160. X, 191.
- *susp.* I, 223. *extr.* VIII, 107. IX, 122. IX, 138. X, 64.
- *tent.* I, 69. I, 90. I, 176. II, 212. IV, 116. IV, 119. V, 147. VI, 98. VII, 66. VII, 85. VII, 100. VII, 129. VII, 147. VII, 180. VII, 186. VII, 188. VIII, 72. IX, 81. IX, 126. IX, 144. IX, 149. IX, 153. X, 20. X, 22. X, 49. *bis.* X, 51. X, 62. X, 63. X, 92. X, 97. X, 101. X, 104. *bis.* X, 125. X, 134. X, 137. X, 166. X, 171. X, 183. X, 191.
- Hesychius Illustris *def.* X, 54.
- Hierocles *em.* I, 182.
- Horatius *expos.* X, 84.
- Hyginus *corrupt.* V, 46.
- I.
- Iosephus *em.* I, 8. X, 22.
- *apud Etymol. auctor. em.* III, 106.
- Isaicus *em.* V, 143.
- *corr.* I, 57.
- *Interpres notatus ibid.*
- Isidorus *em.* X, 31. X, 46. X, 168.
- *corr.* IV, 59.
- *def. ibid.*
- *tent.* VIII, 115.
- Isidori Glossae *em.* I, 97. X, 88. X, 137.
- L.
- Longus *def.* X, 129.
- Lucianus *em.* VII, 10. VII, 200. IX, 47.
- *Interpr. repr.* VII, 10. VII, 196.
- Lucilius *apud Nonium em.* IV, 195. VI, 60. X, 29.

M.

- Macarius *em.* X, 62.
 Macrobius *em.* IX, 124.
 Martialis *expos.* X, 79.
 Maximus Tyrius *em.* VII, 189.
 IX, 110.
 Menander *em.* VII, 201.
 Moschopulus *περὶ σκεδ.* *em.* IX,
 16.

N.

- Nazianzenus *tent.* VII, 191.
 Nonius *em.* VIII, 132. IX, 148.

O.

- Oppianus *em.* IV, 208.
 Oribasii *Collect. Medicin.* *em.* II,
 71.
 Origenes *em.* IX, 12.
 — *tent.* VII, 187.

P.

- Paroemiographus Vaticanus *sup-
 pl.* X, 59.
 Paulus Ictus *em.* X, 69.
 Pausan. *em.* I, 6. VIII, 106.
 — *corr.* I, 83.
 Petron. *em.* II, 30.
 Phavorinus *em.* I, 7. I, 16. I,
 55. I, 65. I, 221. II, 43. III,
 83. III, 154. IV, 141. IV,
 200. V, 13. V, 15. V, 65.
 V, 67. V, 136. VI, 18. VII,
 26. VII, 169. VIII, 65. X, 11.
 X, 20.
 — *ill.* I, 20.
 — *suppl.* I, 13.
 Philo *em.* X, 30.
 Philostratus *em.* I, 26.
 Phoenicides *apud Athenaeum*
lib. XIV. *ill.* I, 6.
 Photius *em.* IV, 19. VIII, 104.

Photii Lexicon *em.* X, 92. X,
 98.

Phrynichus *em.* X, 12.

— *def.* X, 87.

— *tent.* X, 106.

Plato *em.* I, 253. VII, 208. IX,
 49. X, 141. X, 176.

— *def.* VII, 208.

— *ill.* VIII, 117.

— *tent.* II, 63. VII, 28. VII,
 30. *bis.* IX, 16.

— *Interpres repr.* VIII, 17.

Plinius *em.* I, 247. IX, 83. X,
 188.

— *def.* IX, 148.

Plutarchus *em.* IV, 66. IV, 182.

VI, 105. VIII, 105. IX, 59.

IX, 83. X, 162.

— *def.* IV, 196. IX, 59. X,
 157.

— *expos.* I, 81. *bis.*

— *tent.* VII, 200. X, 70. X,
 157.

— *Interpr. repr.* IV, 116.
 VII, 183.

Polybius *ex MSto em.* I, 155.

Priscianus *em.* IX, 55.

S.

Scholiastes Aeschyli *em.* IV, 141.

— *Antholog. tent.* V, 46.

— *em.* VI, 94. *ter* X, 40.

— Apollonii Rhodii *em.* X,
 73.

— Aristophanis *em.* I, 85. II,

127. IV, 99. IV, 109. IV,

188. VI, 44. VI, 82. VII,

13. VII, 17. VII, 69. VII,

70. VII, 103. VII, 123. VII,

125. VII, 152. VII, 157. VII,

158. VII, 192. *bis.* VIII, 20.

VIII, 132. IX, 37. IX, 53.

IX, 64. IX, 74. IX, 78. X,

20. X, 44. X, 64. X, 75. X, 76. X, 78. X, 81. X, 92. X, 105. X, 121. X, 147. X, 156. X, 186.
- Scholiastes Aristophanis *expos.* I, 916.
- *repr.* V, 91. VII, 48.
- *tent.* VII, 65. VII, 106. X, 117. X, 152.
- Callimachi *repr.* V, 76.
- *tent.* IX, 60.
- Demosth. *em.* VIII, 101. VIII, 133. IX, 55. IX, 74.
- Euripidis *em.* I, 81. VII, 198. IX, 59.
- *tent.* IX, 97.
- Germanici *def.* IX, 84.
- Hermogenis *em.* X, 11. X, 109.
- Hesiodi *em.* X, 50. X, 73. X, 89.
- Brev. Homeri *em.* X, 22. X, 98. X, 175.
- Luciani *tent.* X, 76.
- *repr.* X, 133.
- Lycophronis *em.* X, 50. X, 85.
- Nazianzeni *em.* IX, 87.
- Sophoclis *em.* X, 42. X, 99.
- Theocriti *em.* VII, 70. VII, 145. X, 156.
- Servius Virgilii Interpres *em.* I, 26.
- *repr.* IX, 148.
- Sextus Empiricus *tent.* X, 91.
- Solini *err.* IX, 84.
- Sophocles *em.* VII, 70. apud Aristoph. Schol. IV, 62.
- Stephanus *em.* III, 103. VII, 46. VIII, 109. IX, 96.
- Strabo *em.* I, 6. VII, 43.
- *ill.* V, 15.
- Strattis apud Harpocrat. *em.* X, 130.
- Suidas *em.* I, 128. I, 134. I, 175. I, 223. I, 248. II, 66. II, 228. III, 56. III, 102. *bis.* IV, 19. IV, 53. IV, 65. IV, 101. IV, 112. IV, 167. IV, 170. IV, 182. V, 39. V, 96. VI, 47. VI, 81. VI, 188. VII, 32. VII, 41. VII, 47. VII, 49. VII, 71. VII, 113. VII, 121. VII, 137. VII, 153. VII, 180. VII, 200. VIII, 23. VIII, 28. VIII, 32. VIII, 94. VIII, 106. *bis.* VIII, 124. VIII, 126. IX, 11. IX, 12. IX, 45. IX, 64. IX, 72. *bis.* IX, 87. IX, 94. IX, 95. IX, 102. IX, 135. IX, 136. IX, 137. IX, 153. X, 12. X, 16. X, 20. X, 22. X, 26. X, 42. X, 47. X, 48. X, 54. X, 58. X, 68. X, 73. *bis.* X, 75. X, 78. *bis.* X, 92. X, 93. X, 120. X, 133. X, 137. X, 138. X, 153. X, 156. X, 179. X, 188. X, 190.
- *corr.* I, 10. I, 69.
- *def.* IV, 123. IX, 70.
- *nugatur* V, 88.
- *repr.* VII, 136. X, 15.
- *susp.* X, 50.
- *tent.* VII, 192. VIII, 104. *bis.* IX, 53. X, 49. X, 152. 154. X, 156. X, 189.

T.

- Themistius *em.* X, 115.
- Theo *em.* X, 31.
- Theodoretus *em.* IX, 8.
- Theoph. Simocata *em. et expos.* X, 101.
- Theophrastus *em.* IX, 63. IX, 92.

- *def.* VII, 186.
 — *susp.* VII, 98.
 Theophylactus *em.* V, 170.
 Thomas Magister *em.* VII, 178.
 VIII, 23.
 — *repr.* IX, 48.
 — *susp.* IX, 133.
 Thucydides *em.* I, 124. VIII, 132.
 — *Interpr. not. ibid.*
 — *tent.* IX, 153.
 Typicum Irenes Augustae *em.* X, 12.
 Tzetzes *em.* I, 248. VI, 75. X, 50. *bis.*
 V.
 Varro *em.* I, 97. VII, 53.
 — apud Nonium *em.* VIII, 132.
 — *susp.* X, 29.
 — Vitruvius *tent.* X, 188.
 X.
 Xenophon *em.* I, 214. V, 31. V, 58. V, 59. *bis.* V, 69. V, 77. VII, 68. *bis.* X, 52.
 — *corrupt.* V, 61.
 — *def.* V, 20. VII, 32.
 — *tent.* V, 58. V, 61. VII, 33. VII, 70.
 Z.
 Zenobius *em.* VII, 204. IX, 95.

II. INDEX GRAECUS.

A.

Ἀβέβηλος, vox apud recentiores Graecos invenitur I, 8.
ἄβολος I, 181.
ἄβρα IV, 151.
ἀγάμοις multa erat imposita VIII, 40.
ἀγαπάω, quasi ἄγαν πάω X, 20.
ἀγείρειν IX, 142.
ἀγνίται Dii I, 24.
Ἄγροτέρα θεός IX, 12.
ἀγύρτης III, 129.
ἄγγειν IX, 32.
ἀγγίδντα I, 97.
ἀγωγεύς X, 55.
ἀδεκάτευτος VIII, 132.
ἀδικομαχεῖν III, 154.
ἀδούλευτος III, 80.
ἄζυγες I, 29.
ἀθέρωμα IV, 197.
ἀθήρα I, 248.
ἄθλον et ἄθλος differunt III, 143.
αἰγαῖα, αἰγανά, IV, 190.
αἴρεσις δατητῶν IV, 176.
αἰώρα VIII, 91.
ἀκιδωτός I, 97.
ἄκλανστος } II, 64.
ἄκλαντος }
ἀκληρούχητοι VIII, 132.
ἀκρατοποσία VI, 25.

ἀκρόπολις, templum Minervae I, 6.
ἀλειτούργητοι VIII, 140.
ἀλεκτροπωλεῖν VII, 136.
ἀλειτῶν VII, 19.
ἀλήτης IV, 55.
ἄλιμον I, 247.
ἄλοᾶν X, 160.
ἄλωπεκιδεύς V, 15.
ἀμβλίσκειν II, 7.
ἀμβλωθρίδιον II, 7.
ἀμελέτητος IV, 20.
ἄμιλλα IX, 102.
ἄμιπτοι, ἄμφιπτοι I, 131.
ἄμοργός VII, 74.
ἀμφίδοχοι I, 200.
ἀμφιδρόμια II, 8.
ἀμφίδυρος I, 76.
ἀμφικέφαλος X, 36.
ἀμφίμαλλος X, 38.
ἀναβάθρα I, 93.
ἀναβάλλειν, de terra VII, 100.
ἀναβάλλειν τινὰ IX, 136.
ἀναβολεῖς III, 92.
ἀνάγκη, de clepsydra iudiciali VIII, 17.
ἀνάδοτος VII, 13.
ἀνάκειον, Castoris et Pollucis festum I, 37.
ἀνακηρύξει στέφανον VIII, 138.
ἀνακηρύττειν τινὰ ibid.
ἀνάκλιτρον VI, 9.

- ἄνακτες I, 9.
 ἀνακωχεύειν τὰς νῆας I, 103.
 ἀναλογεῖον Διογένηιον X, 60.
 ἀναμαρτυρεῖν IX, 130.
 ἀνασειράζειν X, 119.
 ἀνασύρασθαι ἐσθῆτα X, 44.
 ἀνατοιχεῖν I, 114.
 ἀνατολή IV, 183.
 ἀναφορεῖς X, 17.
 ἀνερμάτιστος V, 121.
 ἀνθεσφόριον, Proserpinae festum I, 37. IV, 78.
 ἀνοητία II, 228.
 ἀνταναίρεσις IX, 98.
 ἀντεπικηρύττειν IV, 93.
 ἀντιβολεῖν I, 26.
 ἀντιγραφεῖς VIII, 98.
 ἀντίδοσις οὐσίας VI, 177.
 ἀντίθυρος I, 76.
 ἀντίρρησις V, 153.
 ἀντιτέχνησις VII, 7.
 ἀντλία et ἄντλον I, 94.
 ἀντωμοσία VIII, 55.
 ἄρατος II, 55.
 ἄρατος X, 20.
 ἀπίρων VII, 179.
 ἄπλοια I, 121.
 ἀποβάθρα I, 93.
 ἀποδάσμιος IV, 177.
 ἄποδες V, 62.
 ἀποδιαιτῶν VIII, 60. VIII, 64.
 ἀποθέτων ποιηταὶ IV, 79.
 ἀποικίζειν IX, 7.
 ἀποκαυλίζομαι X, 144.
 ἀποκηρύττειν VIII, 138.
 ἀποκοτταβίζειν VI, 111.
 ἀπολύειν τινὰ VIII, 9.
 ἀπομαγδαλιά X, 81.
 ἀπονίπτεσθαι II, 149.
 ἀπόνιτρον X, 78.
 ἀποσιμουσθαι II, 73.
 ἀποστολεῖς VIII, 99.
 ἀπόστρολοι ibid.
 ἀποστοματίζειν II, 102.
 ἀποσπᾶν ἑαυτὸν V, 1.
 ἀποτηγανίζειν X, 98.
 ἀποιρόπαιοι θεοὶ I, 24.
 ἀποτυμπανίζειν VIII, 70.
 ἀπόφασις II, 129.
 ἀποχορήσασθαι IX, 153.
 ἀποψήφισις VII, 88.
 ἄπρακτος IV, 34.
 ἀπροστασίον δίκη III, 56.
 ἀπρία III, 74.
 ἀργεία III, 123.
 ἄρειος πάγος VIII, 117.
 ἄροτος et ἄροτος differunt I, 226.
 ἀρρήφοροι X, 176.
 ἀρτιάζειν νομίσματι VII, 105.
 ἀρχιποσία VI, 11. VI, 22.
 ἀσκάντης X, 35. 36.
 ἀσκολίζειν II, 194.
 ἄσπειστος I, 150.
 ἀσπιδοπηγὸς VII, 155.
 ἀσπιδόπληκτος VII, 155.
 ἀστράγαλοι X, 54.
 ἀστραγαλεῖσθαι X, 54.
 ἀστραπή, de stellarum corrusionatione IV, 155.
 ἀσύμβολος I, 150.
 ἀσφαλεῖοι Diis I, 24.
 ἀτελεῖς VIII, 140.
 ἀτέραμνα σπέρματα I, 223.
 ἄτοκος III, 15.
 ἄτομα Diis superis mactabantur I, 29.
 αὐλίζομαι VI, 26.
 αὐλοῦμαι ibid.
 αὐτανέψιοι III, 28.
 αὐτερέται I, 95.
 αὐτολήκνυθος X, 62.
 αὐτομαχεῖν VIII, 48.
 αὐτὸς, ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης III, 74.
 ἀφελῆς I, 29.
 ἀχαλκεῖν IX, 92.

ἀγάνη X, 165.
ἀχθοφόροι VII, 130.

B.

Βαδίξεν, de tauris III, 92.
βάθρα I, 12.
βάλανος I, 77.
βάλλειν ἐσθῆτα VII, 47.
βάνανσος proprie quis I, 50.
βάραθρον, locus Athenis VIII,
71.
βάρβιτος IV, 59.
βασκάνιον VII, 107.
βαῦξεν V, 86.
βέβηλος I, 9.
βέκκος V, 88.
βίος IX, 33.
βρομιάδες VI, 96.
βρόμοι ibid.
βροντεῖον IV, 130.
βλαισά V, 70.
βλεπεδαίμων I, 21.
βλίζειν, βλίττειν I, 254.
βόλος πλήρης IX, 95.
βομβύλιον X, 68.
βόμβυκες IV, 70.
βύρβορος VI, 146.
βοστρουχίζω II, 27.
βουκολεῖον VIII, 111.
βούκρανον IV, 139.
βουφόνια VIII, 120.
βοῶναι VIII, 144.

Γ.

Γαμήλια θύειν III, 42.
γαργαλίζειν I, 197.
γαστρορίζειν II, 174.
γαστροπίτης X, 105.
γεισαποδίξεν I, 81.
γένεσις II, 7.
γέννησις ibid.
γέρανος IV, 101. IV, 130.
γερανούκως IV, 101.

γεροντοδιδασκάλιον II, 13.
γελωτοποιεῖν } IX, 148.
γελωτοποιεῖν τινά }
γευστήριον X, 172.
γίνεσθαι IX, 63.
γλοιάζειν IX, 148.
γνωστῆρες IX, 151.
γοργεῖα X, 167.
γραββατος X, 35.
γραμματεῖα X, 93.
γράφειν et γραφεῖν IX, 129.
γρυμαῖα VII, 196.
γυαλίζειν V, 89.
γυαλοθώραξ I, 134.
γύλιος X, 146.
γυναικονόμοι VIII, 112.
γύρος VII, 145.

Δ.

Δαιριὰ, Proserpina apud Atti-
cos I, 35.
δαίμονες, θεοὶ I, 5.
ἡ δαίμων de Venere I, 5.
δασμός, de divisione in contra-
ria studia IV, 176.
δείκελον et δεικῆλον I, 7.
δείλη Atticis quid nolet I, 68.
δεκάβοιον IX, 60.
δεκακνμία I, 108.
δεκατάλαντον IX, 76.
δεκατενταὶ VIII, 132.
δεκατηλόγοι ibid.
δευσοποιός I, 44.
δευτεροβόλος I, 181.
δευτερολογία VIII, 99.
δευτερουργοὶ VII, 77.
δημαγωγός IV, 34. IV, 37.
δήμαρχος VIII, 108.
δημιόπρατα X, 96.
δημιουργός III, 41.
δημοθοινίαι VI, 7.
δημόσιος IX, 10.
διαβάθρα I, 93.

διάγραμμα III, 109.
 διαγραμματίζεῖν IX, 99.
 διαίτηται VIII, 126.
 διαλέγομαι V, 93.
 διάλεκτος, de lingua II, 110.
 διάστροφα ἱερεῖα I, 29.
 διατοιχεῖν I, 114.
 διαφυγή I, 233.
 διαχορήσασθαι IX, 153.
 διαψηφισις VIII, 88.
 διαψυχώ I, 121.
 διαψύξαι τὴν ναῦν *ibid.*
 διδασκάλιον IV, 19.
 διεκπλεῖν I, 123.
 διημερεύειν I, 65.
 διήρες I, 81. I, 82.
 δίκτυον V, 30.
 Διογένειον ἀναλογεῖον X, 60.
 Διονύσια, Bacchi festa gemina
 VIII, 89.
 Διονυσιακὸς θύραιος IV, 118.
 δίπτυχον X, 57.
 διφθέραι X, 134.
 δίφρος X, 47.
 δίφρος ἀρμάτιος *ibid.*
 διωμοσία VIII, 55.
 δορυδρέπανον I, 120. I, 137.
 δραμαῖα V, 12.
 δρόσος I, 85.
 δωμάτιον I, 78.
 δωροδέκτης IV, 35.
 δωρολήπτης *ibid.*
 δωροπάγος *ibid.*

E.

Ἐαρινὸς sive εἰαρινὸς I, 240.
 ἐγείρειν VII, 119.
 ἐθείρειν II, 22.
 ἐθελοπρόξενος III, 59.
 ἐθελουργός III, 118. III, 120.
 εἰλαπίναι VI, 7.
 εἰκαστικὸς IX, 152.
 εἰπὸς X, 154.

Εἰραφιώτης, cognomen Bacchi
 X, 17.
 εἰσελθεῖν IV, 30.
 ἐκατόμβη I, 26.
 ἐκατόμβοιον IX, 60.
 ἐκκαύματα X, 110.
 ἐκκλητεύειν VIII, 36.
 ἐκκλύζειν II, 111.
 ἔκκορι IX, 125.
 ἐκκύκλημα IV, 128.
 ἐκμαγεῖον IX, 130.
 ἐκμαγειοῦν *ibid.*
 Ἐκτορείος κόμη II, 29.
 ἐκτρίβειν φλόγα IX, 155.
 ἐκφόριον I, 53.
 ἐλαιώδες IV, 180.
 ἡ ἔλαφος, cervus V, 76.
 ἔλικες II, 22.
 ἔλμα, pars aratri I, 252.
 ἔμβρονον II, 6.
 ἔμπειρος VII, 7.
 ἔμποροι I, 50.
 ἔμπυριβήτης IX, 68. X, 63.
 ἐν Attici saepe omittunt VIII,
 107.
 ἔνηρι I, 66.
 ἐνδομενίας origo et etymologia
 X, 12.
 ἐνδυμενία *ibid.*
 ἐνλιμενίζεῖν VIII, 132.
 ἔννομον δικαστήριον VIII, 92.
 ἔντομα Diis inferis mactabantur
 I, 29.
 ἐξ aliq. augendi vim habet I, 33.
 ἐξαίρειν VII, 119.
 ἐξέδρα I, 79.
 ἐξεργάζεσθαι IX, 153.
 ἐξηγεῖσθαι VIII, 124.
 ἐξηγηταὶ forenses *ibid.*
 — sacri *ibid.*
 ἐξηγητὰς consulebant, qui iusta
 mortuis debita ignorabant III,
 102.

ἐξόμματος V, 69.
 ἐξορμῆν I, 122.
 ἐξωμοσία VIII, 55.
 ἐπαίρειν VII, 119. VI
 ἐπεγγελαῖν τιμὴν καὶ τιμὰ VIII,
 77.
 ἐπεργασία VII, 142.
 ἐπέτειος I, 56. I, 57.
 ἐπίβδα VIII, 107.
 ἐπίγονος III, 26.
 ἐπιγράφειν VIII, 103.
 ἐπιδικάζειν VIII, 129.
 ἐπιδικαζόμενος X, 137.
 ἐπίδικος, de puella ibid.
 ἐπικήδειος et θρηῆνος differunt
 IV, 53.
 ἐπικηρυκεύεσθαι I, 168.
 ἐπικηρύττειν τιμὴν ἀργύριον VIII,
 138.
 — χρήματα IV, 93.
 ἐπίκλην IV, 112.
 ἐπίκωποι I, 95.
 ἐπιλάρισμα X, 111.
 ἐπιπλα X, 10.
 ἐπίπλους I, 123.
 ἐπίσειστοι IV, 147.
 ἐπίσημον ἀργύριον III, 86.
 ἐπισίζω, ἐπισοιτέω, ᾧ, ἐπισίττω
 V, 10.
 ἐπίσιτος VI, 123.
 ἐπισκενάζω X, 16.
 ἐπισπορία I, 223.
 ἐπιτιμᾶν τιμὴν IX, 138.
 ἐπιστολεὺς I, 96.
 ἐπίχαλκος X, 144.
 ἐπιχειροτονία VIII, 94.
 ἐπιτηρήσεις ibid.
 ἐπωνυμοί IX, 85.
 ἐραμιστής III, 129.
 ἐρανος privatus et publicus VIII,
 37.
 ἐργολαβεῖν VII, 182.
 ἐργολάβοι ibid.

ἐρεισὸς quid sit, frustra quaeri-
 tur I, 80.
 ἐροθηρικὸν I, 97.
 ἔρμα I, 94.
 Ἐρμοῦ κληῖρος VI, 55.
 ἐσφαιρωμένα I, 212.
 ἐταίρησις VIII, 40.
 ἐτερόγναθος I, 195.
 ἐτερόστομος ibid.
 εὖειν VI, 91.
 εὐθυνοί VIII, 100.
 εὐναῖα V, 12.
 εὐραὶ I, 146.
 εὐστρα VI, 91.
 εὐτονα IX, 107.
 εὐχεσθαι κατὰ βοῶς I, 27.
 ἐφολκίον X, 134.
 ἐφοκλῆς I, 86.
 ἐφορμῆν I, 122.
 ἐχέτλη, pars aratri I, 252.
 ἐωλομερῆ IV, 105.
 ἔωλον I, 66.

Z.

Ζευξίδια III, 38.
 ζυγεῖν IV, 108.
 ζύγιος, ζυγίτης I, 120.
 ζυγὸν X, 177.
 ζύγωθρον X, 26.
 ζωμήρουσις VI, 88.

H.

Ἡερινὸς sive ἡρινὸς I, 240.
 ἡλακάτη, pars mali I, 90.
 ἡμιολία ναῦς I, 82.
 ἡμιτύμβιον VII, 71.
 ἡμιχόρια IV, 110.
 ἡμιωβόλιον IX, 67.
 ἡπερ, sicut IX, 114. X, 180.

Θ.

Θαλάμια, θαλαμίδιοι, remi I, 87.
 θάλαμιος, θαλαμίτης I, 120.

- θαλλοφόροι I, 28.
 θεατροκρατία IV, 121.
 θεμιστεύειν de Phoebō vel Pythia
 I, 18.
 θεογάμιον, Proserpinae festum
 I, 37.
 θεοξένια I, 34.
 θεοὶ Sol, Luna et astra, ἀπὸ τοῦ
 θεῖν I, 54.
 θεοὶ καὶ δαίμονες iunguntur I, 5.
 — iidem Rhetoribus, non vero
 Philosophis ibid.
 ἡ θεὸς ibid.
 θεσμοφύλακες VIII, 102.
 Θετταλικὴ ἔνθεσις VII, 112.
 — τράπεζα ibid.
 θεωροὶ I, 18. II, 55.
 θράνιον X, 48.
 θρανίτης I, 120.
 θριασταὶ VII, 140.
 θριῖπες VI, 38.
 θριπηδέστατον VI, 38.
 θηλή II, 3.
 θῆλυ ibid.
 θήρα V, 12.
 θυνεία et ἕγδις differunt X, 103.
 θύλακοι X, 151.
 θυλήματα I, 27.
 θύματα ἐπιχώρια I, 26.
 — ἄγνα I, 26.
 θυμβρεπίδειπνος III, 112.
 θυραχοζώνη I, 77.
 θυρωρεῖον I, 77.
 θυωρίτης IV, 123.
 θυράκιον, pars mali I, 90.
 I.
 Ἰακχαγωγὸς I, 35.
 ἕγδη, et ἕγδις X, 103.
 ἕδαι V, 66.
 ἕδη I, 221.
 ἕρεια I, 14.
 ἕροκῆρυς VIII, 103.
 ἕροποιὸς VIII, 114.
 αἱ ἀφ' ἕρων VII, 57. X, 190.
 ἕκτηρία VIII, 96.
 ἕξαλος IV, 118.
 ἕουλος, prima genarum lanugo
 II, 88.
 ἕπος X, 154.
 ἕστοτελεῖς VI, 157.
 ἕστοτελής III, 56.
 ἕστοβοεὺς I, 252.
 ἕτωνοκάμπτης IV, 66.
 K.
 Καθαγίζειν I, 26.
 κάθαγμα VIII, 104.
 καθάρσιοι Dii I, 24.
 καθάρσιον VIII, 104.
 κάθοδος I, 204.
 καλλιγυναῖκες I, 80.
 κάλοι, de funibus X, 133. 45.
 κάλωνες I, 93.
 κάναβος X, 189.
 κάναοι X, 133.
 κάπηλις et καπηλις differunt VII,
 158.
 κάπηλοι I, 50. VII, 9.
 παραδοκεῖν II, 41.
 καρδιοφύλαξ I, 134.
 καρκῖνος X, 148.
 καρχήσιοι X, 31.
 καρχήσιον, pars mali I, 90.
 κατά, adinstar V, 102.
 καταβαυκαλῶν et καταβαυκαλεῖν
 IX, 127.
 καταγελῶν τινος VIII, 77.
 κατάδεσμος X, 181.
 καταδιαιτῶν VIII, 60.
 καταθέσθαι V, 103.
 καταιβάτης Ζεὺς IX, 41.
 κατακερματίζειν IX, 88.
 κατακαλεῖν de incantamentis I,
 26.
 κατακηροῦν I, 203.

- κατακλείδες X, 22.
 καταλοῶν VIII, 76. X, 160.
 καταρτιστῆρες I, 153.
 κατάρχεσθαι I, 27.
 κατατείνειν I, 208.
 καταχρήσασθαι IX, 153.
 κατηβολή I, 16.
 κατηγορεῖν IX, 76.
 καυλίζομαι X, 144.
 καχυδίας ἄρτος I, 248.
 καχύποπτος II, 57.
 κείρειν VIII, 101.
 κείρεσθαι πρὸς φθορὰν II, 29.
 κεκάδειν, vel κεκαδεῖν X, 70.
 κελευστής I, 96.
 κέραμον ἐργάζεσθαι X, 185.
 κέραμος IV, 129. X, 182.
 κερασβόλα I, 223.
 κερκίς I, 187.
 κερματίζειν IX, 88.
 κέρματα, πληθυντικῶς dixere At-
 tici IX, 89.
 κημὸς I, 148.
 κηπαία θύρα I, 76.
 κίγκαλος X, 188.
 κίκινοι IX, 81.
 κίστη X, 91. X, 136.
 κλαυμονή II, 64.
 κλείς IV, 188.
 κλεψύδρα, κλεψύδριον X, 60.
 κληῖρος X, 13.
 κληῖροι, de agris VIII, 132.
 κληρωτήρια IX, 44.
 κλητεύειν VIII, 36.
 κνήκος I, 246.
 κνήστις I, 137.
 κνώδων V, 22.
 κοία X, 179.
 κοιτῶν X, 78.
 κοιλόφθαλμος I, 189.
 κοκκινοβαφής VII, 56.
 κολλαβίζειν IX, 129.
 κόλλωψ IV, 62.
 κολοκύνθινος I, 247.
 κόλπος id est κῆπος muliebris
 I, 5.
 κόπτειν μᾶζαν IX, 102.
 — νόμισμα IX, 60.
 — ὄρυγα IX, 102.
 κόραϊ IX, 74. IX, 76.
 κόρακες, de hominibus rapacibus
 IX, 91.
 κόραξ I, 77. VII, 107. X, 22.
 κόρει κόρει κορώνη IX, 125.
 κοσμεῖν III, 153.
 κόσμος ibid.
 κοιταβίζειν VI, 111. X, 76.
 κότυλος X, 66.
 κουρεῖον III, 58.
 κουρεῶτις III, 52. VIII, 107.
 κούριον VIII, 107.
 κουροτρόφος I, 35.
 κράββατος X, 85.
 κρᾶς VI, 23.
 κρατενται X, 97.
 κρεάγρα X, 31.
 κρεάκεντρον, aut κρεῶκεντρον
 VII, 25.
 κρεμᾶν III, 79.
 κρησπύγετον I, 10.
 κροκωτοφόρος VII, 56.
 προκυδίζειν VII, 29.
 κύβιον VI, 48.
 κύημα II, 6.
 κυκλοβόρος VI, 146.
 κύκλος VII, 11.
 κυλοιδιᾶν II, 66.
 κυλικηγορεῖν VI, 29.
 κυλιχνίδες X, 46.
 κυμινοκίμβιξ III, 112.
 κυμινοπριστοκαρδαμογλύφος ibi
 dem.
 κυναγωγὸν V, 56.
 κυνή X, 131.
 κυρίλλιον X, 68.
 κύφων X, 177.

κῶμος, pro specie κῶμον IV, 100.
κῶος IX, 100.
κῶονκος X, 179.

A.

Αάβδα II, 36.
λαβίς VI, 84.
λαβρώνιοι VI, 96.
λαγιδεύς V, 15.
λακιάδαι X, 37.
λακκόπλουτος Callias dictus IX, 49.
λαμβάνειν χρησμόν VI, 177.
λασανοφόρος X, 44.
λαχεῖν δίκην VI, 177.
λειποναύτης VI, 153.
λειπόπυγοι II, 184.
λειτουργεῖν VIII, 140.
λειτουργίαι τῶν μετοίκων ibid.
—— πολιτικά ibid.
λειθοόπαλις VII, 198.
λέπας VI, 51.
λεπάστης X, 75.
λεύκωμα X, 59.
λεχοποίης VI, 9.
λεωργός III, 134.
ληῖστοσαλπικτηῆς IV, 87.
λήκυθος X, 62. 67.
λήροι VI, 105.
λίγνος VI, 42.
λιθοδόμοι I, 161.
λιθοκόλλητος X, 145.
λιθοκόλλος ibid.
λιχνοφιλάργυρος VI, 133.
λογγεῖν et λογγᾶν IX, 136.
λόγγος ibid.
λογγῶνες ibid.
λογεῖον IV, 123.
λογισταὶ VIII, 98.
λόγος πεφροντισμένος IV, 41.
Λοχία III, 49.
λυγίζομαι VI, 126.
λυκιδεύς V, 15.

λύσιοι θεοὶ I, 24.
λύσιος Bacchus ibid.
λυτήρια I, 33.
λυχνία et λυχνίον X, 115.
λυχροκαῖαι in Prytaneis I, 7.
λύχνος ἄσβεστος in templis appendebatur in honorem Deorum ibid.
λωστοσαλπικτηῆς IV, 87.

M.

Μαγεύειν VII, 209.
μακτροισμός IV, 101.
μαλακόν X, 11.
μάζαι VI, 91.
μάρις X, 184.
μάστιξ X, 54.
ματρίκια VIII, 115.
μεγαλοστέγη I, 80.
μελάγχμιος V, 66.
μελλησμός I, 43.
μελλισμός I, 43.
μεσογάστρω I, 87.
μεσόγειοι et παράλιοι opponuntur VII, 14.
μεσόχορος IV, 106.
μεταπίπτειν IX, 77.
μετονομάζειν VIII, 110.
μετρονόμοι quindecim Athenis IV, 167.
Μήλων ὁ Ἡρακλῆς I, 30.
μηλωτή X, 176.
μητραγύεται III, 11.
μητρῶον, templum Cybeles apud Athenienses ibid.
μιμήματα, imagines I, 7.
μοσχεύειν τοὺς κακοὺς I, 222.
μολυβδῖναι X, 146.
μονογαμίον poena VIII, 40.
μορίαί V, 36.
μορμολυκεία X, 167.
μυθίζειν III, 31.
μυιοσόβη, μυιοσόβιον X, 94.

μυριάφορος ναῦς I, 82.
 μυρίζειν VII, 177.
 μυριοφόρος ναῦς I, 82.
 μυσταγωγοὶ I, 35.
 μυχὸς I, 102.
 μυωπίζειν X, 53.
 μύωψ I, 190. X, 53.

N.

Ναύκληρος I, 75.
 ναύκραροι VIII, 108.
 ναυλοχεῖν I, 100.
 ναῦς, domus, ἀπὸ τοῦ ναίειν X,
 20.
 ναυτεπιβάτης I, 95.
 νεανιεύεσθαι II, 20.
 νέκυες κοπρίων ἐκβλητότεροι V,
 163.
 νομοθέτης VIII, 101.
 νόμος περὶ κοινῶν VII, 146.
 νοῦμος IX, 79.
 νυμφαγωγὸς III, 40.
 νύμφη, pars aratri I, 252.
 νυὸς III, 32.

Ξ.

Ξενίζειν III, 59.
 Ξιφιστήρ X, 145.
 Ξυήλη I, 137.
 Ξυνωρίς IX, 75.
 Ξυσσίτια IX, 46.
 Ξυστίς VI, 10.
 Ξυστὸς et Ξυστὸν differunt I, 136.

O.

ὀβελὸς et ὀβολὸς differunt IX,
 77.
 ὀγμεύειν V, 77.
 ὀδοὺς subintell. X, 18.
 οἰκήματα, de cellis meretriciis VII,
 201.
 οἰκουρεῖν IV, 150.
 οἰνήρουσις VI, 88.
 οἰνίζειν VII, 204.

Pollux Vol. V.

ὀκτώπους II, 195.
 ὀμματεῖν, ὀμματεῖσθαι X, 189.
 ὀμνύειν κατ' ἐξωλείας V, 130.
 ὀμοβώμιοι θεοὶ VI, 155.
 ὀμόγγιος Iupiter III, 5.
 ὀμόναοι θεοὶ VI, 155.
 ὀμόσκεινοι I, 130.
 ὀμοτελεῖς VI, 157.
 ὄνειδος, vox μέση V, 127.
 ὄξυα V, 20.
 ὄξυθύμια V, 163.
 ὄπη II, 53.
 ὀπισθόδομος, de postica parte
 templi Minervae Athenis I, 6.
 ὀπισθόδομοι duo apud Graecos,
 alter Athenis, alter Olym-
 piae ibid.
 ὄπλα X, 173.
 ὄπλομάχος VII, 154.
 ὄπτᾶν ἄρτον VII, 24.
 ὄπτῆρ II, 57. II, 59.
 ὄπτῆρια III, 36.
 ὄρεοκόμοι I, 222. VII, 183.
 ὄρθος, Geryonis canis V, 46.
 ὄρκαμῶσια I, 29. I, 38.
 ὄρنيθοθηρᾶν VII, 135.
 ὄροφος X, 170.
 ὄρσοθύρη I, 76.
 ὄσκη IV, 53.
 οὐλαί I, 27.
 οὐλοχύται I, 33.
 οὐπίς, vel εὐπίς, cognomen Dia-
 nae I, 38. IV, 53.
 ὀ οὐραγὸς, καὶ τὸ οὐραγὸν I, 127.
 οὐσία ἀλειτούργητος III, 67.
 ὀφέλλειν IX, 77.
 ὀφθαλμῶν X, 154.
 ὀφίασις IV, 192.
 ὄχανα duo in clypeo fuerunt X,
 146.
 ὀψοθήκη VI, 13.

Π.

οἱ ἀπὸ παιδείας X, 190.

F f f f f f

- παλαμναῖοι Dii I, 24.
 παλιγκάπηλος VI, 146.
 Παλλάδες IX, 76.
 πάνδωρα, πάνδορος, πάνδουρις
 IV, 60.
 παπάζειν V, 90.
 παρὰ et περι saepe inter se per-
 mutantur III, 126. IV, 53.
 IV, 161. VI, 3. VI, 40. VI,
 45. VI, 101. VII, 134. VIII,
 18. VIII, 39. VIII, 57. VIII,
 132. IX, 114. X, 112. X, 177.
 παραβάτης I, 141.
 παραβόλιον VIII, 63.
 παράδεισος IX, 13.
 παραδοξονίκης III, 152.
 παράθρονος I, 87.
 παράθυρον I, 76.
 παρακερκίς I, 187.
 παραλέγομα VI, 68.
 παραπορφυρος VII, 46.
 παρασιτάδες X, 25.
 παρατρέφεσθαι VI, 32.
 παραφρυνκτωρεύειν IX, 14.
 παραχορήγημα IV, 110.
 παραχώρημα IV, 109.
 πάροχος III, 40.
 παροψίς VI, 56.
 πάροδος IV, 53.
ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.
 ἀδδήφαγον ἄρμα, in sumtuosos
 I, 181.
 ἀνάγνωρον κινεῖν IX, 72.
 ἀπὸ βαλβίδος III, 147.
 βοῦς ἐπὶ γλώσση IX, 61.
 γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν III, 42.
 γυμνότερος λεβηρίδος καὶ κυνδά-
 λου X, 188.
 γύργαθον φουσᾶς VII, 176.
 ἔδει δὲ μηδὲ πυρφόρον τῷ ἐκεί-
 νων λόγῳ περιγενέσθαι VIII,
 116.
 εἰς ἀνήρ, οὐδεὶς ἀνήρ, εἰς δεσ-
 πότης, οὐδεὶς δεσπότης, III,
 80.
 εἶτε ἐφ' ὕδωρ κακὸς VIII, 113.
 ἑκατὸν τῆς ἀμάξης ξύλα I, 253.
 ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται
 III, 145.
 ἐν πίδα τὴν κεραμίαν μανθάνειν
 VII, 163.
 ἐξηπάτησεν ἢ χάραξ τὴν ἄμπελον
 I, 162.
 ἢ τρεῖς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι VII, 204.
 IX, 95.
 Θεσσαλικὴ πειθανάγκη VII, 112.
 Καλλιπίδας τρέχει X, 29.
 ὁ Καρπάθιος τὸν λαγῶν V, 75.
 κύων ζῶν ἀπὸ μαγδαλίας VI, 93.
 νεβρίδα ἐνεῖσθαι quis dicatur X,
 173.
 ξυρὸς εἰς ἀκόνην II, 32.
 ὀκτώπουν ἀνεγείρεις II, 195.
 οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὄψωνεῖ
 κρέας, III, 126.
 οὐδέποτ' ἴσχει ἢ θύρα VII, 133.
 πάντ' ὀκτῶ IX, 100.
 περὶ πόδα VIII, 84.
 πρεσβύτερος Κρόνου II, 16.
 Σικελικαὶ πολυτέλειαι IX, 81.
 σφηκίαν ὀργίζειν IV, 125.
 τὰ τῶν Θεταλαῶν ἄπιστα VII, 112.
 τὴν σελήνην κατασπᾶν ibid.
 τί ἐμοὶ καὶ τοῖς μακροῖς ἀυλοῖς
 IV, 67.
 τὸ Καινέως δόρυ VII, 112.
 τὸν λίθον ποτὶ τὸ σπάρτον ἄγειν
 X, 36.
 τρόπος ἔσθ' ὁ πείθων τοῦ λέγον-
 τος, οὐ λόγος IV, 40.
 τῶν ὀρθῶς δοθέντων ἀφαίσεις
 οὐκ ἔστι VII, 13.
 ὑπὲρ τὸν πόδα VII, 84.
 ὑπὸ μάλης φέρεσθαι II, 139.
 πάσασθαι X, 20.
 πατέλλιον, Romana vox X, 108.

- πατριάζειν III, 10.
 παρεια δραχμη IX, 76.
 πεδίον IV, 196.
 πεζαίτεροι I, 175.
 πελεκειν X, 78.
 πελεκίζειν ibid.
 πελίκη X, 67. X, 78.
 πεμπάβολα I, 33.
 πέπλον, de veste virili VII, 50.
 περίκομμα VI, 69.
 περιπολάρχης VIII, 105.
 περιπόρφυρος VII, 46.
 περιόφαντήριοι I, 8.
 περίστια VIII, 104.
 περίστροφοι V, 29.
 περισχοίνισμα VII, 160.
 περίτρομμα V, 144.
 περισχοινίζειν VIII, 20.
 πεταχνοῦσθαι X, 67.
 πηκτόν I, 252.
 πηνίκη X, 170.
 πιέζειν I, 215.
 πινάκιον τιμητικόν VIII, 16.
 πλαγιάζειν I, 114.
 πλάθανον X, 112.
 πλανηθῆναι IV, 28.
 πλειστοβολεῖν IX, 95.
 πλόκαμος I, 225. I, 245.
 πνύξ VIII, 133.
 πόδες X, 151.
 ποδηγεῖν I, 98.
 ποδοκάκη VIII, 72.
 ποδοστράβη ibid.
 πολιὰς IX, 26.
 πολιεύς Iupiter IX, 26.
 πολιουχοὶ θεοὶ ibid.
 πόλις de insula IX, 27.
 πολυάνδρια IX, 15.
 πολύκλιнос I, 79.
 πολυμνάστια IV, 79.
 πόπανα I, 28.
 ποππύζειν et ποππυσμός I, 210.
 πόρια, de navigiis III, 92.
 πορφυρεὺς I, 48.
 ποῦς IV, 91.
 πρασίας VII, 8.
 προάμβουλα IV, 53.
 προαύλια ibid.
 προβολή VI, 176.
 πρόδομος I, 77.
 πρόδρομος I, 6.
 προεδρία VIII, 133.
 πρόεδροι VIII, 96.
 προεξορμειν I, 122.
 προήγορος II, 126.
 πρόθεσις VIII, 65.
 προθεσμία VIII, 45.
 προκατάρχεσθαι I, 27.
 προκυβερνᾶν I, 98.
 προμυθητρία III, 31.
 προμυθιστρία ibid.
 προνόμια IV, 53.
 προσίμια IV, 53.
 πρόπλοι I, 124.
 προσεληναῖοι sive προσέληνοι I,
 234.
 πρόσκωποι I, 95.
 προστάτην νέμειν, ἔχειν III, 56.
 προσόδιον IV, 53. IV, 82.
 προτεμένισμα I, 9.
 πρότριτα VIII, 146.
 πρωτόβαθρον IV, 121.
 πρωτοβόλος I, 181.
 πρωτολογία VIII, 99.
 πρωτον ξύλον IV, 121.
 πρωτοστάτης VI, 165.
 πτέρυγες VII, 62.
 πτερύγια V, 29.
 πτιλωτά VI, 10.
 πτισμός IV, 55.
 πτίσσειν VII, 24.
 πύνδος X, 79.
 Πυθαγορίδες X, 21.
 Πυθαγορικαὶ ibid.
 πυρακτοῦν I, 137.
 πυρία VII, 138.

πυρσοί I, 139.
 πυροφόροι I, 35. VIII, 116.
 πωλεῖν id est ἀναστρέφειν I, 222.
 πωλῆται VIII, 99.
 πωλητήριον III, 77.
 πῶλος IX, 75.
 πωμήριον IX, 35.

P.

Ῥέκτης IX, 156.
 ῥάχος I, 247.
 ῥικνώδης, Bacchi epitheton IV,
 99.
 ῥινάω, ῥινέω IV, 187.
 ῥινηλατεῖν V, 10.
 ῥιπίς X, 127.
 ῥιποκόνδυλος III, 112.
 ῥισκοφυλάκεια X, 137.
 ῥίψαι τὴν ἀσπίδα, de eo qui de-
 decus summum commisit VIII,
 40.
 ῥοία IX, 127.
 ῥόμβου usus in sacris magicis X,
 173.
 ῥοῦς I, 247.
 ῥῦμα I, 164.

Σ.

Σάγη X, 54.
 σαγηφορεῖν dicuntur Celtæ in
 proeliis I, 130.
 σάγμα X, 54.
 σακκέειν VI, 19.
 σάκος ἐς τροπήϊον X, 75.
 σαράβαρα X, 168.
 σάργαλος VII, 116.
 σαυνίον X, 143.
 Σανροματίδες dictæ Amazones
 X, 20.
 σειρίς V, 33.
 σηκός I, 6.
 σιδάρεοι θεοὶ IX, 78.
 σίζειν X, 98.
 σικύα, σίκυς X, 46.
 σιλλαινέειν IX, 148.
 σιλλός ibid.
 σιλλοῦν ibid.
 σιμός ibid.
 σιμοῦν ibid.
 σισύρα X, 64.
 σιτοβόλιον I, 245.
 σκαλμή X, 165.
 σκανδάληθρον X, 154.
 σκάφη, scapha III, 55.
 σκάφιον IX, 13.
 σκενάξεσθαι X, 16.
 σκενοφόριον VII, 175.
 σκιαδηφόροι VII, 134.
 σκίμπους X, 35.
 σκίραφοι IX, 96.
 σκιροφόρος ibid.
 σκοιὰ III, 150.
 σκοῖδος X, 16.
 σκόλυθροι X, 48.
 σκολύθροον III, 90.
 σπείσαι I, 150.
 σπένδειν I, 27.
 σπλαγγενέεσθαι I, 27.
 σταθεύειν VI, 91.
 σταθμοὶ I, 76.
 σταθμός IX, 50.
 στασιῶται VIII, 153.
 στάχυς I, 53.
 στέγαστρον X, 180.
 στέγη I, 80.
 στέμματα, insulae I, 28.
 στενόστομον X, 68.
 στερεομετρία IV, 161.
 στεφάνη V, 96.
 στεφάνη τριχῶν IV, 147.
 στεφανοπλόκοι VI, 106.
 στεφανοπωλιτιδες ibid.
 στέφανος ἀριστείας VIII, 139.
 στηλικοπεῖν τινα VIII, 73.
 στηλιτεύειν τινα ibid.

- στηλιτευτικός λόγος *ibid.*
 Στιγματίας, Nicanor ita dictus
 III, 79.
 στοιχεῖν IV, 108. VIII, 105.
 στόμα, de ense II, 100.
 στράβηλος VI, 45.
 στραμβολοκομαῖν II, 23.
 στρατήγιον I, 128. IX, 41.
 στρώματα VI, 10.
 τύλοι οἰκων, de filiis III, 12.
 στύραξ I, 136.
 στωϊκοὶ unde dicti I, 78.
 συβόσια I, 251.
 συγγένειος Iupiter III, 5.
 συκοτραγίδης III, 112.
 σύμβολον IX, 70.
 συμμορία VIII, 100.
 συνεισελθεῖν IV, 30.
 συνθεάτρια X, 67.
 συντέλεια VI, 157.
 συντελεῖς *ibid.*
 συρμαῖζειν VII, 199.
 σφάγισ I, 33.
 σφαιρομαχία III, 148.
 σφαιρωτά I, 212.
 σφήτιος VI, 125.
 σφράγισ I, 33.
 σχαδόνες I, 254.
 σχεδιάζων IV, 20.
 σχίζαι I, 33.
 Σχινοκέφαλος II, 43.
 σχιστός χιτῶν ubi fibulam habue-
 rit VII, 54.
 σώματα, de servis III, 78.
 σωφρονίζειν IX, 138.
- T.
- Ταγεύειν I, 129.
 τάγηνον X, 98.
 τάκωνες VI, 53.
 ταμίαι VIII, 54. VIII, 97.
 τελεία Iuno III, 38.
 τέλειος Iupiter *ibid.*
 τελεσιέρων I, 35.
 τελεσιουργεῖν I, 35.
 τέλος IV, 92.
 τέμενος I, 6.
 τεχνάζεσθαι IX, 150.
 τήγανον X, 98.
 τηλία VII, 21.
 τηρηδῶν IV, 192.
 τοίχαρχος I, 95.
 τοίχος παρόδιος VII, 121.
 τοξότης VIII, 131.
 τόνος V, 27. V, 30.
 τραγός I, 247.
 τραπεζαφόρος X, 69.
 τραπητὸς X, 75.
 τραχηλισμὸς IX, 106.
 τρέφειν id est πηγνύναι I, 251.
 τριακὰς I, 66.
 τριβωνοφορία VII, 55.
 τριηραύλης I, 96.
 τρικυμία I, 108.
 τριτοστάτης VI, 165.
 τρίχαπτον X, 32.
 τροπᾶν X, 175.
 τροπήϊον X, 75.
 τροχιλία X, 31.
 τρυσίβιος III, 112.
 τρυφαλῖς VI, 48.
 τύκος X, 147.
 τυμπανίζειν VIII, 71.
- T.
- Τβρις et ὕβριστης, de foedo
 amore VI, 126.
 ὑγρὸς III, 20.
 υἱὸς per ellipsin intelligitur VIII,
 131.
 ὑλακεῖν V, 88.
 ὑλακτεῖν V, 86.
 ὑμνωδοὶ I, 35.
 ὑπαγκώνια VI, 10.
 ὑπελθεῖν VI, 122.
 ὑπεύθυνος VIII, 40.

ὑπηρεσίον ναυτικόν X, 40.
 ὑπιέναι VI, 122.
 ὑπὸ pro μετὰ IV, 92.
 ὑποδραμεῖν VI, 122.
 ὑποθαπεύειν IV, 49.
 ὑποκυβερονᾶν de quo dicatur I, 98.
 ὑποκώλια V, 59.
 ὑπολέγειν II, 122.
 ὑπολείπεσθαι VI, 44.
 ὑπονοστεῖν II, 21.
 ὑπορχεῖσθαι VII, 180.
 ὑπόρχημα IV, 82.
 ὑποτρέχειν VI, 122.
 ὑποχαλινιδία I, 216.
 ὑπόχαλκον ἀργύριον VII, 98.
 ὑπωμοσία VIII, 55.

Φ.

Φαίνειν VIII, 48.
 φάλανθος II, 26.
 φελλὸς I, 48.
 φενάκη IX, 135.
 φενακίζειν ibid.
 Φίβαλις VI, 81.
 φισὰ I, 185.
 φοινικὴ ἀμπεχόνη I, 185.
 φορβεία IV, 70. X, 153.
 φρατίαρχος VIII, 107.
 φροντῖς IV, 41.
 φρυγεὺς X, 109.
 φρύγετρον ibid.
 φρυκτοὶ I, 139.
 φυλλοφορεῖν etiam de arbore sterili dicitur I, 231.
 φύξιοι θεοὶ I, 24.
 Φωκέες ἀποδάσμιοι IV, 177.

Χ.

Χαλινίτις IX, 76.
 χαλκία IX, 92.
 χαλκός, pro pecunia ibid.
 χαλκός χυτός VII, 105.

χαμαίπους III, 40.
 χάραξ I, 162.
 χαρώνεια VIII, 102.
 χαρωνεῖον IV, 132.
 χεῖρ, de chirographo II, 152.
 χειρέμβολον II, 152.
 χειρογάστορες I, 50.
 χειρόδοτον II, 152.
 χειροτέχνη I, 156.
 χέρνιβον X, 90.
 χηλή I, 99. I, 102.
 χηρωσταί III, 47.
 χιλιόμβη I, 26.
 Χίος IX, 100.
 χλαμυδηφόρος VII, 46.
 χοιράδες I, 115.
 χορηγεῖν VIII, 140. IX, 41.
 χορταῖος IV, 118.
 χορτάζειν, de hominibus VI, 43.
 χρήματα, πληθυντικῶς, pro pecunia IX, 87.
 χροματίζειν VIII, 95.
 χρυσήθρια I, 29.
 χρυσίδιον VII, 103.
 χρυσόξυλον II, 214.
 χρωματίας ποταμὸς III, 103.
 χώνη II, 18.

Ψ.

Ψαιστὰ al. ψεστὰ I, 28.
 ψαλις IV, 123. IX, 49.
 ψευδαυτόμολοι I, 173.
 ψευδόθυρον I, 76.
 ψήχειν I, 202.
 ψυχοστασία IV, 130.
 ψώθια VII, 23. IX, 83.

Ω.

ᾠωντόκιον II, 7.
 ὠραι V, 108.
 ὠτοθλαδίαι II, 83.

III. INDEX LATINUS.

A.

Abacti magistratus I, 128.

Acarnanes optimi funditores I, 149.

acta publica in columnis scribi solita VIII, 54.

Actaeonis canes V, 46. V, 47.

actores primo evocabantur voce praeconis, dein tuba IV, 87.

adyta, quae loca? I, 9.

aenigmata in conviviis proponebant veteres VI, 107.

aenigmatis soluti praemium VI, 107.

— non soluti poena *ibid.*

Agathosthenes scripsit itinera Asiatica IX, 84.

Aglaurus VIII, 105.

Agraulus *ibid.*

album X, 59.

aleipteria VII, 166.

Alexandrides, auctor Historiae Delphicae IX, 59.

ambulare, de navi I, 83.

Annon, Deus tutelaris Libyae IX, 60.

anademata V, 96.

analogiae ratio non ubique habetur X, 69.

Anaxandrides Comicus IX, 59.

anguillas, betae foliis involutas, comederunt veteres VI, 59.

animalia bruta iudicio subiecta VIII, 120.

annulus ἄπειρος VII, 179.

— ἄσπετος *ibid.*

annulus hastae geminus VII, 157.

antepagmenta I, 76.

ante templum I, 6.

Antiphilus Lydicam harmoniam invenit IV, 78.

Anyte, poëtria V, 48.

Apaturia VI, 102.

apparitores VIII, 39.

aqua frigida delectati fuere Graeci veteres IX, 67.

arculi, orbis, quibus imponebant vasa in mensis IX, 79.

arma, de instrumentis nauticis et rusticis I, 94.

artopta X, 112.

ascoliasmus IX, 121.

asininam canem vescebantur Athenienses IX, 48.

assus sudor III, 154.

averrunci Dii I, 24.

aures immobiles habet homo II, 86.

aurebus prehensis osculabantur puerulos IX, 115. X, 100.

Auxo, Thallo, Hegemone, iuven-

- tutis duces et comites VIII, 106.
- B.
- Barathrum, de homine X, 177.
 Bassareus Bacchus unde dictus VII, 59.
 bibasis, saltatio Laconica IV, 102.
 bibliotheca IX, 47.
 bigam mulorum alebant divites Athenienses VII, 183. X, 53.
 Bombylium VI, 98.
 Bos, nummus Atheniensium IX, 60. IX, 61.
 Brauron, pagus Atticus IX, 74.
 Brauronia Diana, *ibid.*
 byssinus VII, 56.
 Byzantini voluptatibus dediti IX, 78.
- C.
- Cachinnus, unde II, 97.
 cadus apud Lacedaemonios adhibitus ad rem memorandam X, 70.
 caedes expiatur porco VIII, 104.
 calasiris, tunica Aegyptiaca et Persica VII, 71. Hinc drama Alexidis dictum *Καλάσις* X, 18.
 calceamenta Comica, Tragica IV, 115.
 calculis utebantur in sortibus divinatoriis VIII, 18.
 calida aqua usi Graeci veteres IX, 67.
 Callias *λακκόπλουτος* IX, 49.
 camella X, 109.
 camus VIII, 17.
 canes Lacedaemoniorum V, 38.
 — Cares *ibid.*
 — Psyllici *ibid.*
- canistrum, vox Graecae originis X, 85.
 canones textoris VII, 35.
 captivi publicis sumtibus instituebantur ad obeunda urbis negotia IX, 10.
 carbunculare, de vitibus VII, 152.
 carcer, de homine X, 177.
 carnifices caruerunt urbis domicilio IX, 10.
 catablemata IV, 131.
 caunace, vestis stragula X, 123.
 Celmis fabrilem artem docuit I, 7.
 cera amurca percocta, X, 59.
 cereales IV, 71.
 cernuus I, 197.
 Chaerephilus, nobilis salsamentarius Athenis IX, 34.
 Charoniae scalae IV, 132.
 chlamys puerilis VII, 46.
 — militaris *ibid.*
 cidaris et mitra differunt VII, 58.
 cincinnati IX, 81.
 Cincinnia Dea *ibid.*
 cithara et lyra perperam confunduntur IV, 62.
 citharoedi et citharistae differunt IV, 66.
 classiariorum, remigum, et nautarum stipendium diurnum quantum fuerit I, 121.
 clepsydra declamatoria VIII, 113.
 — iudicialis *ibid.*
 — militaris *ibid.*
 clepsydra horas inter advocatos dispensabant *ibid.*
ad clepsydram causae dicebantur VIII, 16.
 clypei saligni X, 176.
 colabrisimus IV, 123.

- columbaria quid sint in navi I, 88.
- comam inficiendi coloribus artem invenit Medea, II, 35.
- conciones ordinariae et convocatae VIII, 95.
- convivia publica VI, 7.
- consiliari, de fullonibus VII, 38.
- convolvulus II, 88.
- conus VI, 78.
- cophinus IV, 168.
- coquos conducere solebant Romani IX, 48.
- cor, sedes animae, iuxta Aristotelem II, 226.
- corium inauratum in capite gerebant puellae pro ornamento VII, 179.
- corona aurea donari summus honos Athenis VIII, 139.
- coronae locatae VII, 200.
- coronae inter praemia frequentes I, 123.
- corpora, de servis III, 78.
- corpora mortuorum abiecta si non dilaniarentur singularis Dei favor habebatur VIII, 118.
- corvi VII, 107.
- coturnicum pugna delectabantur pueri apud Graecos, etiam adulti VII, 15.
- pugnae Athenis publice fuerunt habitae VII, 136.
- coturnices intra circumdatos asseres pugnabant IX, 108.
- Crates, veteris Comoediae Poeta VII, 179.
- crumeniseca, crumenisex VI, 151.
- cucuma X, 63.
- cucurbitarum duo genera X, 46.
- currere, de navi I, 83.
- D.
- Dadix IV, 168.
- danace nummus mortuorum oris impositus IX, 82.
- Daphnephorica IV, 53.
- Daricus IX, 57.
- dasypus V, 68.
- decimae VIII, 132.
- decocta veterum Graecorum IX, 69.
- delphinus in navi quid I, 85.
- Demonesus insula V, 39.
- denuntiare pro *minari* IX, 155.
- Deorum simulacra fictilia primis temporibus VII, 162.
- Deos et Deas omnes advocabant in iuramentis VIII, 106.
- desultores I, 131.
- Deus an Dea esset, cui cultum praestarent, ipsi Ethnici saepe ignorarunt I, 5.
- diagrammismus IX, 99.
- Dianae sacrificia offerebant venatores IX, 12.
- Dianam invocabant Graeci in puerperio III, 43.
- Dio et Pollux *σύντροφοι* II, 231.
- Dio Tragicus frustra quaeritur II, 88.
- diobolum IX, 63.
- distegia IV, 129.
- donax IV, 62.
- drachma IX, 60.
- duplares, duplarii, duplicarii, duplices IV, 165.
- duplicarii I, 175.
- E.
- Ephebus I, 57.
- episcyrus pila IX, 104.

Eponymi VI, 144.
 Epostracismus IX, 119.
 Equus pro nummo, cui equi nota impressa IX, 75.
 Eratosthenes de utraque Comœdia scripsit X, 60.
 esurire quando dicatur terra I, 53.
 Eudiaeum IV, 181. 16.
Ætels, uniones in tessera IX, 95.

F.

Fabarum usus in creandis magistratibus VIII, 18.
 faces bellicas invenit Nauplius IX, 14.
 fanum I, 6.
 fasciae crurales X, 50.
 — mamillares VII, 65.
 — pedules X, 50.
 flabellis utebantur ad abigendas muscas et ventum faciendum X, 94. X, 127.
 flagellum ovium talis obsitum X, 54.
 foeminae et pueri ultra mediœni pretium pacisci non poterant VIII, 140. 84.
 frigere de mulieribus I, 246.
 fullonum duplex officium VII, 38.
 fundam invenerunt Phœnices I, 149.
per funem tinctum in concionem cogebatur populus VIII, 104.
 G.

Gallos Graeci alebant ad spectacula publica VII, 135.
 gestationes inter corporis exer-

citia habuerunt veteres X, 51.
 gladiatorum capuli eburnei VII, 158.
 glans veterum cibus I, 234.
 grillatores IV, 104.
 gypsatae tabulae X, 59.

H.

Hecataea coena X, 81.
 Hectoris coma II, 29.
 Hecuba in canem versa V, 45.
 Hegemone, Aulo, Thallo, iuventutis duces et comites VIII, 106.
 Hemerodromi I, 65.
 Hercules *κροκωτοφόρος* VII, 56.
 Hesiodi canes V, 42.
 horaea VI, 48.
 Hymettus, mellis feracissimus VII, 198.

I.

Icarii canis V, 42.
 idololatriae origo VIII, 140.
 ignes in speculis et montium verticibus accendebantur, quibus hostiles irruptiones, tumultus et alia significabant I, 139.
 ignis ad sacrificia petebatur e domo pura VIII, 116.
 ignominia perpetua notatorum nomina aereis columnis inscribebantur VIII, 73.
 imagines pro Diis coluerunt ethnici I, 12.
 immunes vectigalis erant merces civitatum foederatarum VIII, 140.
 immunitas parce dabatur ab Atheniensibus *ibid.*

- decimarum *ibid.*
 ——— a functionibus publicis *ibid.*
 ——— vectigalium terra marique *ibid.*
 inanis, sine anima X, 176.
 incipiendum a Diis I, 2.
 iniuria affectis multa cedebat VIII, 48.
 insepultis humum iniicere lege iubebatur VIII, 146.
 involvulus II, 88.
 Ion Chius Tragicus Poeta II, 88.
 Iones ἠχρη infames X, 63.
 Iovis varia cognomina I, 24.
 Irimum unguentum VI, 104.
 iter, de navigatione I, 83.
 Ithyphallica IV, 53.
 Iudaei iam olim dediti permutationi nummorum IX, 87.
 Iudices serius venientes dicasterio excludebantur et multabantur VIII, 86.
 iudicia in bruta et inanimata VIII, 120.
 Iuno τελεία III, 38.
 Iupiter in nummis Alexandri IX, 84.
 Iupiter ἑξακεσθήριος VIII, 142.
 ——— ἰκέσιος *ibid.*
 ——— καθάρσιος *ibid.*
 ——— καταβάτης IX, 41.
 ——— ὁμόγνιος III, 5.
 ——— ὄριος IX, 8.
 ——— πολιεύς IX, 26.
 ——— συγγένειος III, 5.
 ——— τέλειος III, 38.

L.

- Laconum coma nunquam tondetur II, 22.
 Lacrymae ex gaudio II, 64.
 a lacuna X, 44.
 Lampadium IV, 154.

- lanae frequens usus in re divina, etiam in devotionibus Magicis VIII, 116.
 lancula VI, 83.
 Lapis, locus eminens, unde praeco praedicabat III, 78. III, 126.
 latere, vocis origo X, 189.
 laternis corneis usi veteres potissimum X, 116.
 Legati aliquando audiebantur in κρητὴ ἐκκλησίᾳ VIII, 96.
 legationem sacram quotannis ad Apollinem Delium mittebant Athenienses IX, 61.
 Legatos amicorum excipiebant in prytaneo VIII, 138.
 Legatis suis domum redeuntibus post res bene peractas dabant adventitiam Athenienses *ibid.*
 Leguli I, 222.
 leporis natura et forma V, 68.
 Lerna spectatorum IV, 121.
 Ligures ἐπιτάλευροι II, 167.
 linea longa et brevis, unguibus iudicum ducta VIII, 16.
 linea sacra IX, 98.
 linguae sunt innumerabiles II, 110.
 Lochiam invocare III, 49.
 longus a Gr. λόγος, X, 136.
 lucernas accendebant festis diebus, etiam Christiani X, 115.
 lupus in Argivorum nummis sculptus IX, 84.
 ——— animal sacrum, *ibid.*
 Lycisca V, 46. V, 47.
 lyra et cithara perperam confunduntur IV, 62.

M.

- Magides VI, 83.
 malleolus VII, 145.
 maltha X, 59.

- mantelium II, 150.
 maris IV, 168.
 Marsyas et Olympus Phryges, tibiam invenerunt IV, 78. negat tamen Plutarchus, *ibid.*
 mattis pavimenta tegebant veteres VIII, 133.
 mel Hymettium praestantissimum VII, 198.
 Melus, insula metallis nobilis VII, 99.
 Menander, casti sermonis et leporis salsi fons X, 98.
 mensarum ordo apud Graecos et Latinos VI, 83.
 Mercurii statua ad ianuam carceris collocata VIII, 72.
 Mercurio ultimum poculum libabant convivae VI, 100.
 meretrices Corinthiae celebres IX, 75.
 Mesonauta I, 95.
 meta, acervus frugum I, 225.
 mina auri IX, 57.
 ——— argenti *ibid.*
 ——— Philippica *ibid.*
 Minerva colebatur a Corinthiis IX, 76.
 ——— a Byzantinis IX, 78.
 Minervae sacerdotes Athenis examen subibant generis et vitae VII, 69.
 in Minervae templo alea ludebant Athenienses IX, 96.
 minutal VI, 69.
 moera I, 129.
 monodos II, 94.
 mortarium et pila differunt X, 103.
 morum magistri apud Athenienses IX, 138.
 mos pecuniam ex venditione collectam in ore habendi IX, 63.
 IX, 92.
 mulus vetulus publica σιτήσαι donatus VIII, 140.
 mus in Argivorum nummis sculptus IX, 84. 85.
 myinda IX, 113.
 ——— tres formae IX, 113.
 Myonensium aes nobile V, 39.
 Myrium viaum VI, 17.
 myrtea corona redimitus fuit Magistratus X, 69.
 ——— coronati Archontes, munere suo fungentes, *ibid.*
- N.
- Nastus VI, 75.
 nasus irrisionis sedes IX, 148.
 naves sacrae suos habebant quaestores VIII, 116.
 Nauplius, facum bellicarum inventor IX, 14.
 Ninus unde dictus sit IX, 12.
 Nisyrus insula metallis nobilis VII, 99.
 Noctua Minervae sacra IX, 63.
 nummariae permutationi iam olim dediti Iudaei IX, 87.
 nummi etymologia IX, 79.
 ——— in duas partes divisi IX, 70.
- O.
- Obryzum aurum III, 87.
 odeum VIII, 33.
 olea sacra Minervae I, 241.
 oleae rami aris imponebantur X, 111.
 omphacinus VII, 56.
 orbiculis imponebant vasa in mensis X, 79.
 orca, vox Graecae originis X, 74.

- orchestra IV, 123.
 orcinae scalae IV, 132.
 Ormenus I, 246.
 ornatrices II, 31.
 orthostadios VII, 48.
 os femoribus exentum, vel car-
 nibus obsitum aliquando tan-
 tum in ara cremabatur I, 27.
 osculabantur puerulos auribus
 prehensis X, 100.
 ostracinda IX, 111.
 otiosorum poena apud Lacones
 VIII, 40. VIII, 42.
- P.
- Palladis caput sine galea IX, 78.
 pallium Philosophorum cuius
 coloris fuerit VII, 55.
 Pandrosos ab Atheniensibus cul-
 ta X, 191.
 pandurizare IV, 60.
 punis verualis, sive veru assatus
 I, 248.
 par impar ludere IX, 101.
 paratretae tibiae IV, 81.
 parasemon navis I, 83.
 passus ambiguae significationis
 vox I, 136.
 patere, vocis origo X, 189.
 patinae origo et etymologia *ibid.*
 pecuniam ex venditione colle-
 ctam homines viles in os et
 buccam condebant IX, 63. IX,
 92.
 Pegasus in nummis Corinthiorum
 IX, 76.
 Pelagicum inhabitare vel cole-
 re interdictum erat VIII, 101.
 Pellenicae laenae VII, 67.
 pellis a Graeco *πέλλη* X, 57.
 peregrinitatis actio, eiusque poe-
 na VIII, 40.
περίοδον νικῶν IV, 89.
 periodum vincere *ibid.*
 periodus, de sacrorum certami-
 num orbe I, 37.
 Persarum reges uxoribus urbes
 attribuebant, unde mundum
 pararent VII, 68.
 Persica saltatio IV, 190.
 Philaidae, populus Aegeidis tri-
 bus IX, 74.
 Philo, architectus celebris X,
 188.
 Philones plurimi *ibid.*
 philosophi saepe in aedibus Deo-
 rum commorabantur X, 169.
 Phrynichus scripsit *σοφιστικῆς*
παρασκευῆς λόγους I, 1.
 Phrynis, Cabonis filius IV, 66.
 pice depilabantur viri VII, 165.
 pila [et mortarium differunt X,
 103.]
 pilei ex ovium pellibus VII, 172.
 pileo caput tegere lege prohibuit
 in sua Rep. Plato. X, 50.
 plectici III, 150.
 plecusa II, 35.
 poculum, sanitati sacrum VI,
 100.
 — Iovis servatoris *ibid.*
 poëtae sine furore esse nequeunt
 IV, 52.
 pomarius Hercules I, 30. 38.
 porco expiabatur caedes VIII,
 104.
 portitores, homines invisii VIII,
 132.
 posticum IX, 13.
 potionis gradus VI, 15. 30.
 praecones et eorum officia IV,
 91. *et seqq.*
 praecones et legatos amicorum
 excipiebant Athenienses in
 prytaneo VIII, 138.
 probolium V, 23.

propola VII, 11.
propylaeum I, 6. I, 95. I, 98.
prosecta, prosiciae I, 27.

P R O V E R B I A.

Antiquior quam Chaos et Saturnus II, 16.

aufer mothonem a remo IV, 101.
VI, 123.

Batti laserpitium IX, 60.

Caenei hasta VII, 112.

Carica Musa IV, 100.

Carpathius leporem V, 75.

cumini sector III, 112.

dormire in utramque aurem II, 84.

in ipso limine impegisti III, 151.

intra quatuor esse VII, 122.

de lapide emptus III, 77.

lityergam cantionem canis IV, 54.

Megaricus risus IX, 148. 78.

ne symbolum quidem habet IX,
72.

nephalium sacrum VI, 26.

noctuas Athenas IX, 63.

novacula in cotem II, 32.

pedamentum deceptit vineam I,
162.

pyrrichen oculis prae se ferens
IV, 99. IV, 100.

stercore abiectior V, 163.

ultra septa transilire III, 151.

pueri testamentum de bonis fa-
cere non poterant VIII, 140.

pueris et foeminis ultra medi-
mini pretium pacisci non lice-
bat *ibid.*

purpura ab Hercule inventa I,
45.

purpurae sanguis quo diutius co-
quebatur, eo nigricantior eva-
debat I, 49.

pyrricha IV, 99.

Pyrrhus Epirotarum rex, mo-
nodos II, 94.

R.

Reddi quando exta dicerentur I,
27.

regius puerorum ludus IX, 110.

remorum ordines I, 88.

resacrare, *al.* resecrare V, 130.

S.

Sacerdos debebat esse ex fami-
lia pura VIII, 116.

sacra embola VI, 176.

sacrificia pura I, 26.

sal Tragusaeum VI, 63.

sale crassiore pauperes uteban-
tur VI, 65.

— tenuiore divites *ibid.*

Salpittarius IV, 87.

saltatio Persica IV, 100.

Samia vasa, celeberrima inter
fictilia VII, 99.

sapientia non sequitur haeredem
I, 1.

Sardonicum linum V, 26.

sarissa, hasta Macedonica I,
138.

sarracum, serracum, X, 129.

Satyri pelle caprina cincti IV,
118. gerebant et pardalinam
textilem IV, 118.

scena ductilis IV, 126.

— versilis *ibid.*

schoenicularum etymologia VII,
203.

schoenum unguentum *ibid.*

Scholis sustentandis pecuniae ex
aerario publico dabantur IX,
41.

Sciron, locus extra Athenas, ubi
templum Minervae IX, 96.

— sentina aleatorum et nebu-
lonum *ibid.*

scorpius, de homine bilioso VI,
124.

- scriptura IX, 81.
 scytalismus VIII, 104.
 segestre, vox origine Graeca
 VII, 70.
 sella curulis currui imposita X,
 47.
 ——— portatilis *ibid.*
 ——— plicatilis *ibid.*
 semis quartus IV, 165.
 Servi a matulis X, 44.
 ——— a memoria VII, 182.
 ——— dominum duriores saepe
 mutabant venditione, quod
 legibus concessum erat VII,
 13.
 servis fugitivis stigmata inure-
 bantur in fronte X, 136.
 servi sale emti VII, 14.
 servus exportandus III, 125.
 ——— orare causam et testimo-
 nium dicere aliquando potest
 VIII, 118.
 sesqui uno vocabulo exprimere
 non possunt Graeci IX, 55.
 sestertius IX, 55. IX, 87.
 Siculi, luxuriae dediti, IX, 81.
 Silenorum vestis e floribus fuit
 contexta IV, 118.
 silere, vocis origo X, 189.
 Silo, silus IX, 148.
 Silphii frugifera regio Cyrenaica
 IX, 60.
 ——— mercatura ad Rempubl.
 pertinebat *ibid.*
 Smilis, Euclidis filius, statua-
 rius I, 7.
 Solon frictorium voluit symbo-
 lum esse virginum nuptias ob-
 euntium I, 246.
 solvere pro aperire X, 120.
 soracus X, 129.
 Sparti in theatris usus IV, 134.
 spartopolius *ibid.*
 spira II, 31.
 sportulae iudiciales VIII, 37.
 stater aureus IX, 57.
 Statuae coronatae civitatibus ere-
 ctae VIII, 140.
 stipendium menstruum militum
 Atticorum IV, 165.
 Stomachus, pro gulae principio
 II, 201.
 stratores III, 92.
 substantivo non raro adiectivum
 diversi generis iungunt Graeci
 VII, 74.
 supercilia raserunt sacerdotes
 aliquando II, 50.
 superstitio I, 21.
 supplicum asyla I, 10.

 T.
 Talentum IX, 53.
 ——— argenti IX, 53. IX, 57.
 ——— auri *ibid.*
 ——— Philippicum IX, 57.
 ——— Babylonium IX, 86.
 ——— Aegyptium IX, 86.
 ——— Cilicium *ibid.*
 ——— Syrum *ibid.*
 ——— Ptolemaicum *ibid.*
 ——— Antiochicum *ibid.*
 ——— Tyrium *ibid.*
 tali numeros non habuerunt IX,
 99.
 tapetes sternendi mos VIII, 133.
 tapetibus pavimenta tegebant ve-
 teres *ibid.*
 Taras, Neptuni filius, in num-
 mis IX, 80.
 taurus II, 173.
 Telesilla, Poetria Argiva II, 23.
 Termino frugum primitiae obla-
 tae I, 26.
 tesseris tribus ludebant veteres
 IX, 95.

- tetracomus VI, 99.
 tetrobolum IX, 63.
 Thallo, Auxo, Hegemone, inventutis duces et comites VIII, 106.
 Thea in equam conversa IV, 141.
 Theodorus, architectus nobilis X, 188.
 — Milesius *ibid.*
 — Samius *ibid.*
 thesnothetae VIII, 40.
 Thessalae mulieres artibus Magicis devotae VII, 112.
 Thessali plagiarum *ibid.*
 — πολύφαγοι *ibid.*
 Thius III, 22.
 Tholus VII, 174. VIII, 155.
 tibia perfecta, media, minima, IV, 67.
 — spondiaca IV, 81.
 tibiae paratretae IV, 81.
 torcular X, 75.
 Tribuum nomina VIII, 109.
 triobolus IX, 63.
 — merces iudicum VIII, 20.
 tripodes VI, 83.
 Tripodum duo genera X, 63.
 Trochlearum duae species X, 31.
 tuba actores evocabantur IV, 87.
 — recta, curva, proelialis IV, 85.
 — sacra IV, 86.
 tubicines collum loris comprimebant IV, 92.
 tudicula VII, 169.
 tunica asema IV, 119.
 turrets in villis exstruebant ad alendas columbas IX, 16.
 tympanum VIII, 70. VIII, 71.
- V.
- Variare, de olea I, 61.
- Varias lectiones veteres Critici diligenter observarunt X, 183.
 Vasa purgationis in limine templorum, etiam ad fores funestorum aedium I, 8.
 Vasis fictilibus Aeginetarum omnes Graeci utebantur, exceptis Atheniensibus solis VII, 197.
 ubera pro utribus aut sacculis usurpata X, 187.
 Vecticulariam vitam vivere VI, 151.
 Vectigal epistolarum VIII, 132.
 Vectigalia, nervi reipublicae II, 234.
 Vectigalium exactores, homines invisibles VIII, 132.
 — immunitas summus honor habebatur VIII, 132.
 Venationem prima invenit Diana IX, 12.
 Velis remisque navigare solebant antiqui I, 103.
 Vento concipere tigrides reiicitur I, 196.
 Vesica suilla marsupii loco habita X, 151.
 Vestalis Virgo debebat esse ex pura familia VIII, 116.
 Vestes aestivae X, 123. 51.
 — hibernae *ibid.*
 — virgatae VII, 53.
 — pictae VII, 55.
 vibrissae II, 80.
 Victi quomodo faterentur se victos esse I, 166.
 vina condiderunt veteres in vasis figulinis VII, 161.
 Vina Italica parum nota veteribus VI, 16.
 Vinum in utribus servabant veteres X, 71.

- gustandum dabatur empto-
ribus in foro X, 72.
- Virgatae vestes VII, 53.
- Virgines decennes Dianae sacra
faciebant V, 81.
- umbram observabant ad convi-
vium vocati, ne serius adve-
nirent VI, 44.
- ungues olim in tonstrinis prae-
secabantur post barbam ra-
sam, VII, 165.
- urbs quaeque suum habuit deum
vel deam praesidem et custo-
dem IX, 26.
- Vomitoriis utebantur Aegyptii,
sanitati suae consulentes VII,
199.
- Vomitum provocabant veteres
pinna in fauces demissa X, 76.

Z.

Zygia tibia III, 38.

RICHARDI BENTLEII
EPISTOLAE DUAЕ

A D

TI. HEMSTERHIUM.

ERUDITISSIMO VIRO,
TIB. HEMSTERHIUSIO

S. P. D.

RICHARDUS BENTLEIUS.

81 **D**um mane occupatus eram in scribendis meis ad Horatium annotationibus et in recensendis foliis, quae iam tum a typographo acceperam; venerunt ad me gratissimae tuae literae, per Sikium Londino huc missae, in quibus et eruditio tua singularis elucet cum summa humanitate coniuncta, et egregius erga me amor et voluntas. Quamobrem, ne longiore mora expectationem tuam morarer, deposito statim Venusino nostro, Pollucem arripui, et quae de singulis locis mihi sub κρίσει et coniecturam veniunt, iam hoc ipso die ad te αὐτοσχεδιάζω. Locus primus est IX, 57. ὁ δὲ χρυσοῦς στατήρ μᾶν ἠδύνατο etc. Nihil hoc falsius dici potest; neque vacat nunc quaerere, quomodo rem expédiant Salmasius, Gronovius, aliique quos memoras. Certam tibi emendationem praestabo, σταθμός pro χρυσοῦς, ut ex toto loco clare ipse videbis: ὁ δὲ σταθμός στατήρ μᾶν ἠδύνατο. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἰσταμένοις τὴν μᾶν τῆς ῥοπῆς στατήρα ὀνομάζουσι. καὶ ὅταν εἴπωσι Πενταστάτηρον, πεντάμνον δοκοῦσι λέγειν, ὡς ἐν τῇ Ἰηποκράτους

82 Παρακαταθήκη: "Ὅταν γὰρ, οἶμαι, λευκὸς ἄνθρωπος, παχὺς, Ἄργος, λάβη δίκελλαν, εἰδὼς τρυφᾶν, Πενταστάτηρον, γίνεται τὸ πνεῦμ' ἄνω. Ἔστι δὲ καὶ νόμισμα στατήρ, ὡς

ὅταν εἴποι Ἀριστοφάνης etc. Ex ultimis verbis νόμισμα στατήρ luce ipsa clarius est, supra non actum esse de statere nummo sed pondere, neque locum ibi habere χρυσούς (quod de solo nummo dicitur) sed corrigendum σταθμός. Nempe notissimum est, nummos et pecuniarum summas nomina sua olim a ponderibus accepisse; inde idem vocabulum et in ponderibus et in nummis eundem locum habuit. Postea nummorum singulorum pondere mutato et deminuto, nominibus tamen (a pondere ductis) adhuc servatis, immane quantum discrepabat, de ponderibus, an de nummis loqueretur, qui vocabula illa usurparet. Haec comperta sunt, neque exemplis est opus. Ergo opponuntur hic σταθμός et νόμισμα, ut paullo ante: Ἦν δὲ καὶ μνᾶ σταθμοῦ τε καὶ νομίσματος ὄνομα; et saepe alibi tam apud hunc, quam apud alios. Στατήρ igitur, cum de pondere dicitur, valebat, ait, μνᾶν minam, hoc est, aequiponderabet minae: id probat, quia ἐν τοῖς ἰσταμένοις τὴν μνᾶν τῆς ῥοπῆς στατήρα ὀνομάζουσιν, hoc est, quia mina ponderis ipso nomine stater a ponderantibus vocaretur. Quippe si idem nomen habeat, habeat utique eundem valorem, ut barbare dicam. Tum aliud profert argumentum ex Ἰπποκράτους poetae fabula, qui voce πενταστάτηρον (de pondere) pro πεντάμνον usus est; ergo stater idem ac mina. Sed pro Ἰπποκράτους corrige vel Κράτους (ut alibi Pollux, ubi hunc ipsum locum citat, vel, ut ibi Codex Vossianus, cuius lectiones variantes habeo, Σωσικράτους) vel propius ad 83 vulgatam hic lectionem Ἐπικράτους, qui passim Athenaeo, aliisque laudatur. Sequitur ipse locus ad iambos a nobis supra redactus; sed versu secundo pro εἰδῶς, lege εἰωθῶς τρυφᾶν· sententia est: Si quis ex plebe illa urbana, albus et soli insuetus, pinguis, piger, luxuriae deditus, vel levissimum lignonem vix quinque librarum pondere sustulit, statim anhelus fit et ilia ducit; ἄνω γίγνεται, ut Horatius noster: *subiimi fugies mollis anhelitu*, quod Vir magnus, Iulius Scaliger, se ex toto Galeno negavit capere posse. Verba iam, opinor, satis illustravimus; rem ipsam, nempe staterem ἐπὶ σταθμοῦ valere minam, iam confirmatam dabimus. Pollux lib. IV, 175. Σταθμῶν ὀνόματα. στατήρα, ait, οἱ τῆς Κωμωδίας ποιηταὶ τὴν λίτραν λέγουσι. τὴν μὲν γὰρ λίτραν εἰρήκασιν οἱ Σικελοὶ κωμῶδοι. δίκηλλαν δὲ πενταστάτηρον Σωσικράτης ἐν Παρακαταθήκη, τὴν πεντάλιτρον. Sic lego ex Cod. Voss., et est idem locus, qui supra ex Hippocrate adductus est. Sententia est: λίτραν.

libram, Siculorum pondus, Poetae Comici Athenienses *στατήρα* nominant; et *λιγόνεμ* πεντάλιτρον Sosicrates dixit *πενταστάτηρον*. Vides hic secundum Pollucem staterem (de pondere dictum) valere *libram*, *λίτραν*; in altero loco valere *minam*, *μνᾶν*. Rectissime; quippe in ponderibus *λίτρα* Siculorum idem valebat quod *μνᾶ* Atticorum. Hoc certissimum est, quia utrumque tam *mina*, quam *libra* ducebat olim pondus centum drachmarum sive denariorum: ut alia argumenta et exempla taceam. Tu, vir doctissime, si Anglice scis, de *λίτρα* et ceteris nummis ponderibusque

84 Siculorum, multa nova reperies in dissertatione nostra de Epistolis Phalaridis. Iam ad proximum, de quo consulis, locum accedo, qui sic habet IX, 70. Ἐν τοῖς Ἀριστοφάντος Διδύμοις ἢ Οὐλαύρω, vel, ut MSS. Διδύμαις ἢ Πυραύλω; quorum utrumque mendosum esse satis constat; quid reponendum sit, cum nusquam alibi citetur haec fabula, certo scire nefas est. Poteris, *Πυλωρῶ*, *Ianitore*; poteris *Πυραύλω* sive *Πυρδάλω*, hoc est, *χυτρόποδι*, *Batillo*; poteris *Πυθαύλη*, *Pythaula*. Sed hoc hariolari est; primum tamen magis arridet. Tertius locus est IX, 95. Φησὶ γοῦν ἐν τοῖς Ἀποφθίγμασιν ὁ Καλλισθένης ὑπὸ Εὐβούλου τοῦ Ἀταρνεῖτου τὸν ποιητὴν Περσῖνον ἀμελοῦμενον, εἰς Μιτυλήνην ἀπελθόντα, θαυμάζοντα γράφαι, διότι τὰς Φωκαῖδας ἔχων ἤλθεν ἥδιον ἐν Μιτυλήνῃ μᾶλλον ἢ ἐν Ἀτάρνει καταλλάττει, qui levi manu sanari potest; lego, *Φωκαῖδας*, ἄς ἔχων ἤλθεν, ἥδιον — ἐν Ἀταρνεῖ. Et sententia est, Callisthenes narrat Persinum, ab Eubulo spretum, Mitylenam abiisse; atque ibi mirabundum scripsisse, Quod libentius permutaret (sive in victum impenderet) Phocaeenses quos secum attulit nummos, Mitylenae, quam Atarneo; hoc est, se magis ex animi sententia vivere hic quam illic. Recte *Φωκαῖδας* ex MSS. non *Φωκαῖτας*. Hesych. *Φωκαῖς*, ὄνομα ἔθνους, καὶ τὸ κάκιστον χυρσίον. Lege vero *Ἀταρνεῖ*; nam nomen urbis *Ἀταρνεῖς*. De Persino nihil comperi. Sequitur Cratini locus a Salmasio tentatus IX, 99. Πανδιονίδα πόλεως βασιλέως, τῆς ἐριβώλακος οἶσθ' ἦν λέγομεν, καὶ κύνα καὶ πόλιν, ἣν παίζουσιν. Numeros hic Anapaestos video, quo certissimo filo ex tenebris his expedire me posse videor. Lego itaque et ad versus redigo: Πανδιονίδα, πόλεως βασιλεῦ, τῆς ἐρικωλάκος, οἶσθ' ἦν λέγομεν; Καὶ κύνα καὶ πόλιν, ἣν παίζουσιν.

85 Quorum haec sententia est: O Pandionide (orte Pandione) rex civitatis parasitis refertae; Scis quam civitatem dici-

mus? Non utique Athenas, sed quam Iatrunculis ludunt, κῦνα καὶ πόλιν. Hoc a Cratino πέπαικται, ait Pollux. Ergo pro ἐριβώλακος (ex vulgata et MSto Salmasii qui habet ἐρικώλακος) lego ἐρικώλακος, et propter versum et parodia ab ἐριβώλακος, quod non urbi, sed regioni convenit. Ἐρικώλακος itaque πέπαικται hic Cratinus, ut Aristophanes, ὄρα, Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει, et alia multa. Deinde, ut offensam vitet, iocose se non de Athenis urbe, sed de ludo verba facere, κῦνα καὶ πόλιν, quae explicabit tibi ipse Pollux IX, 98. καὶ τὸ μὲν πλινθιον (sic lege, non πλινθίων) καλεῖται πόλις, τῶν δὲ ψήφων ἐκάστη, κῦνιν. Proximus locus Eurolidis est X, 10. Αὐτὰ δὲ τὰ σκευὴ καλοῖτ' ἂν ἐπιπλάγιον ἢ κούφη κτῆσις, τὰ ἐπιπολῆς ὄντα τῶν κτημάτων. Ὁ γοῦν Εὐπολις ἐν τοῖς Κόλαξι προειπὼν — ἄκουε δὴ σκευὴ τὰ κατ' οἰκίαν, ἐπήγαγε παραπλήσιον· τεσσνεγράφται τοῖς τὰ ἐπιπλα. Pro istis ἐπιπλάγιον ἢ, tu, Vir doctissime, refingis, ἐπιπλα ἤγουν ἢ κούφη κτῆσις. satis commode quoad sensum. Sed vestigia literarum vide, et sic potius scribes, ἐπιπλα, οἰνεὶ κούφη κτῆσις. Hoc certissimum. Deinde tentas: Τίως οὖν γέγραπται σοι τὰ ἐπιπλα. Prope hoc ad literas, sed nullum inest metrum. Lego et distinguo, ut senarius sit iambicus, Παραπλήσιόν τε σοι γέγραπται τὰπιπλα. Sententia est: Cum Eurolis prius dixisset, ἄκουε δὴ σκευὴ τὰ κατ' οἰκίαν, mox subiunxit (ἐπήγαγε) addidit, Et similiter descripta, numerata, tibi sunt τὰπιπλα, vasa mobilia. Τὰπιπλα pro τὰ ἐπιπλα primam syllabam producit, ut τὰμά, τὰδικα etc. Venio ad locum X, 18. ubi verba Alexidis; 86 Ποῖ δέ μ' ἄγεις; διὰ τῶν κύκλων, et sic MS. Vossianus, mox Diphili ῥῆσις ex Excerptis tuis, Καὶ προσέει τοίνυν ἐσχάραν καὶ νῦν κάδον, στρώματα, συνὸν ἀσκόπηρα, θύλακον, ὡς ποῦ στρατιώτην ἂν τις· ἀλλὰ καὶ κύκλον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι· τοσοῦτός ἐσθ' ὁ ῥῶπος, ὅσον σὺ περιφέρεις. Quos iambs esse recte calluisti, et sic emendas, καινὸν — συνόντα τ' ἀσκόπηρα — στρωμάτης — ὑπολάβοις, περιφέρεις. Recte hoc postremum: totum vero locum, vide, an sic potius rescripseris: Καὶ προσέει τοίνυν ἐσχάραν, κενὸν κάδον, Στρώματα, σίγγνον, ἀσκόπηραν, θύλακον· Ὡς που στρατιώτην ἂν τις, ἀλλὰ καὶ κύκλον· Ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι· Τοσοῦτός ἐσθ' ὁ ῥῶπος, ὃν σὺ περιφέρεις. Servulum, credo, aliquem alloquitur quis, variis utensilibus humeros oneratum. Tot res, inquit, cervice gestas, ut militem te esse existimet quivis (scis milites olim omnia arma et utensilia sua suis humeris in agmine

portasse) vel potius κύκλον et totam turbam ῥωποπωλῶν ex foro domum redire; tanta vasorum vis est, quam tu portas. Κενὸν κάθου, ne, si vino plenum esset, impar esset servulus tot rebus gestandis. αἱ autem et εἰ passim inter se mutari, nullus dubito, quin probe scias. Σίγνον, quod et metro et sententiae aptum, hastam ferream; inde sequitur quod στρατιώτην esse suspicetur quis. Ὅν σὺ προ ὄσον σὺ clara correctio est. Κύκλος vel κύκλοι erat locus in foro, ubi σκεύη utensilia venibant. *Credat itaque* aliquis, ipsum κύκλον cum omnibus suis vasis ex foro ambulare; adeo onustus es omni genere vasorum. Atque hactenus, ut expedite, ita, ni fallor, feliciter res processit. Quae vero postea quaeris, sunt eiusmodi, ut nullus sit coniecturae locus; adeo curta, mutila et mendosa sunt X, 76. *scapham*, inquit, Aristophanes vocat, in quam invomunt, *ut καὶ ἡμισκαφῆς δ' ἐν σιτι ἐν ποδολονίῳν ἐμοῦμεν*, quod sic ipse tentas, *Καὶ ἡμῖν σκαφή σθ' αἴς ἂν ἐν τῇ ποτόν οἶνον ἐμοῦμεν*. Nihil video, nisi Tetrametri versus verstigia:

Καὶ μὴν σκαφή στ' υ — υ — — υ — ἐμοῦμεν,
quale illud,

Ἄνδρες φίλοι, καὶ δημόται, καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί.

Nolim autem, ut coniecturae tuae fidas; neque enim metrum ullum, nec Graecam orationem servat. Cetera piget describere; neque enim nunc otium est, si vellem nervos intendere, et extundere aliquid. Tu igitur haec, qualiacunque sunt, aequi bonique consule, et raptim bene vale.

CLARISSIMO VIRO,

TIBERIO HEMSTERHUSIO

S. P. D.

RICHARDUS BENTLEIUS.

Iam septimana, credo, effluxit, ex quo literas tuas optatissimas per adolescentem Danum accepi, in quibus serio videris laborare, ut a negligentiae te crimine purges, quod epistolio a me olim accepto tam sero demum rescripseris. Nae tu parum adhuc me nosti, si aut id me credis succensuisse, aut adeo irasci facilem, ut tam operosa excusatione tibi opus fuerit. Non enim tam grande pretium emendatiunculis meis statuere soleo, ut singularem aliquam gratiam inde sperem, aut exigam. Facile enim et quasi sponte mihi solent subnasci; et iniquum plane est, quod minimo mihi labore constet, id postulare magnae gratiae mihi apponi. Tu tamen haud contentus exquisitissimis verbis grates mihi persolvere, etiam elegantissimo Lucianei libelli munere demereri me voluisti. Quin, ut magis magisque in tuo aeresim, variantes Flacci lectiones ex codice scripto polliceris, accurata tua opera describendas. Enimvero ob tam prolixam tuam humanitatem, 89 non dici potest, quam devinctum tibi me ac obstrictum habeas. Scias autem, amice praestantissime, me eiusdem Franekeriani libri lectiones e bibliotheca Franciana emtas a Praesule Eliensi dudum habuisse; quas tamen indiligenter et perfunctorie descriptas esse satis mihi compertum est. Tu, sat scio, longe plures et fideliores inde depromeres; neque tamen, cum meliores aliquot Codices aliunde sim nactus, operae pretium fuerit te isto labore et taedio cruciari. Si ipsius Codicis (quod Anchersenius non desperare iussit) vel biduum tantummodo mihi copia fieri posset, crediderim equidem nonnihil fructus ad editionem nostram inde perventurum. Ego enim vel ex ip-

sis lituris multa expiscari possem, quae alius cuiusvis animadversionum mearum in scii et oculos et mentem fugere est necesse. Tu, quod commodo tamen tuo fiat, experieris, an ex claustris bibliothecae codex ille huc evolare poterit.

Ceterum ob nitidam illam et magnificam Pollucis editionem (cuius exemplar continuo ut prodiit mihi comparavi) quas tibi gratias satis dignas referemus? Deus bone, quae industria, quae eruditio, quod iudicium, quod acumen, quae fides ubique elucet? Unum tibi defuisse doleo (quod a vera amicitia profectum aequis auribus accipies), maiorem rei metricae peritiam. Cum enim cetera in Polluce fere omnia non ita magno labore expediri et restitui possint ex aliis Lexicis; in fragmentis vero poetarum, quae subinde adducuntur, recte refingendis is demum arduus sit labor et periculosus: haec qui sine rei metricae doctrina ausit attingere, perinde est, ac si in Labyrinthum se coniecerit, sine filii praesidio exitum tentaturus. Certe qui syllabarum omnium quantitatem et omnigenorum versuum mensuram in numerato habet, ei *πόριμα* erunt multa et facilia, quae aliis hac scientia destitutis prorsus sunt *ἄπορα*. Quare obsecro te, vir eximie, et magnopere hortor, ut et hanc eruditionis partem ceteris, quas cumulate adeo possides, velis adiungere, grande, mihi crede, operae pretium et mirificam quandam voluptatem inde laturus. Animos autem tibi addat, documentoque sit celeberrimus noster Kusterus, qui ubi primum in Britanniam appulit editioni Suidae manum admoturus, prosodiae vero ultra hexametros et elegiacos fere imperitus, me auctore et suasore, sedulam huic doctrinae operam navavit. Quid autem ille eximium sive in Suida, quem emendatissimum dedit, sive in Aristophane, quem nunc in manibus habet, perficere potuisset? Nihil certe in eiusmodi fragmentis absque hac ope proferre, imo ne de aliorum quidem coniecturis iudicare et cognoscere licet. Quamobrem, etsi paullum otii nactus dieculam hanc tibi impendere statui, et integrum Pollucis librum decimum percurrere, quem tu iure omnium difficillimum esse questus es; haud tamen mirer, si quae ego pro certissimis habeo, tibi, ut nunc est, incerta, dubia, falsa videantur. Ea tamen postea, ubi in metrica arte versatior fueris, *τῶν ἐπὶ Σάγγα* clariora tibi visum iri, haud vanus vates praenuntio.

X, 11. Ridicule Kuhnius, in prosodia plane hospes 91
et Iungermanno longe inferior: Καὶ — σκευή οἰκητήρια.
Senarius ille sic legi et distingui debuit: Καὶ ναὶ μὰ Δι',
ἄλλα σκευάρι' οἰκητήρια. Sect. 12. Menandri locus sic lege:

— ὅσ' ἐστὶ μαλακὰ, συλλαβῶν,

Ἐκ τῆς πόλεως τὸ σύνολον ἐκπήδα φίλος.

Necessarius est hic iambus φίλος ex MSS.; *) non stare
potest spondeus θᾶπτον. Vasa tua colligens, amice, exili
ex urbe. In Diphili loco, male factum, quod ἐκ δόμον in
textu posueris pro vulgato ἐκδραμεῖ. Sic totum refinge:

— εἶτα μαλακόν, ᾧ δύστην', ἔχεις

Σκευάριον, ἐκπομάτιον, ἀργυρίδιον.

Οὐκ ἐκδραμεῖ λαβῶν τόδε, καὶ δώσεις ἐμοὶ

Παρακαταθήκην;

Ἐκδραμεῖ Atticum pro ἐκδραμῇ ab ἐκδραμοῦμαι. Cetera
iam facilia. Sect. 17. Aristophanis locus sic ponendus:

— καὶ τὸν ἱμάντα μου

Ἐχουσι καὶ τανάφορον —

Illud Alexidis ibidem Ποῖ δέ με ἄγεις διὰ τῶν κύκλων sic
rescribe: A. Πῆ δὴ μ' ἄγεις; B. διὰ τῶν κύκλων. Dialogus
est. Qua te ducis? per cyclos. Recte vulgati πῆ qua, non
ποῖ quo. Sequentem autem Diphili locum credo me antea
tentasse, ut conicio ex tua epistola. Meae enim exemplar
non servavi, neque nunc, quid scripserim, memini. Lo-
cus autem sic constituendus videtur:

Καὶ προσέτι τοῖνον ἐσχάραν, κλίην, κάθον,

Στρώματα, σίγγυον, ασκοπήραν, θύλακον.

Ὡς που στρατιώτην**) ἂν τις, ἀλλὰ καὶ κύκλον

Ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι.

Τοιοῦτός ἐσθ' ὁ ῥῶπος, ὃν σὺ περιφέρεις.

Κλίην tu recte pro καὶ νῦν. Epitheton enim hic locum
non habet. Pro συνὸν sine dubio repono σίγγυον· inde
militi eum comparat. Quod si et antea σίγγυον in episto-
la emendaverim, illud indicio erit, veram esse coniectu-
ram, quae bis ex intervallo in mentem venerit. Porro
Sect. 21. locus Antiphanis (sic enim recte MSS.; et plura

92

*) Vix ferri potest illud φίλος, ex proximo δίφίλος haud du-
bie ortum: quod vidit Hemsterhusius. Aptissimum vero ἐκπή-
δα — θᾶπτον, cuius similia multa apud comicos reperias. Quibus
verbis quae interposita fuere, omisit Pollux. G. D.

**) Recte Porsonus ὡστ' οὐ στρατιώτην Adversar. p. 285. et ante
Porsonum Piersonus ad Moerin p. 442. — ἀλλὰ δὴ κύκλον Piersonus.

huius et Diphili fragmenta apud Athenaeum extant, quae ex huiusmodi γλώσσαις et affectatis vocabulis quaerunt risum; nulla Aristophanis, qui odio habebat illa φορτικά ad senarios redigendus est, si Kuhnium audimus. Dii boni, ne vestigium quidem senarii est in tribus illis, quos concinnavit, ut plane nauseam mihi moveant. Tu vero tetrametros trochaicos sic refinge et colloca:

A. Ἄν κελύῃ με σταθμοῦχος. B. ὁ σταθμοῦχος δ' ἔστι τις;
Ἄποπνίξεις σὺ δὴ με καινὴν πρὸς με διάλεκτον λυλῶν.

A. Εἰ πικάττοι μοι στέγαρχος.

Binae, ut vides, sunt personae; quarum prior uono vocabulo utitur σταθμοῦχο pro οἰκοδεσπόη· quod altera se negat intelligere. Prior vero ineptire pergit; *) et quasi σαφέστερόν τι dicturus, aliud verbum adhibet aequè ignotum. Nam ἄν κελύῃ με σταθμοῦχος, et (ex nostra emendatione) εἰ ἐπικάττοι μοι στέγαρχος, idem significant. Sect.

93 55. Locus Aristophanis, τί μ' ὦ πόνηρ' ἐξορίζεις ὡς περ κλινηῖριον, mendosus est sine dubio. Sed corrigendi viam certam non possum inire, quia τὸ μέτρον hic non agnosco. Sect. 55. legerim, ex Scirone Satyrico:

Σχεδὸν χαμεύνη σύμμετρος Κορινθίας
Παιδός, κνεφάλου δ' οὐχ ὑπερτενεῖς πόδα.

σύμμετρος εἶ τῇ χαμεύνη· non procerior es lectulo Corinthiae cuiusvis ancillae. Sed haec aptius conveniunt Procrustae (scis historiam) quam Scironi; adeo ut forte in eadem fabula de utroque poenas sumserit Theseus. Sect. 59. Aristophanis ἐν δὲ Δαναΐσι· τῶν χειρῶν ἔργα μνοῦς ἐστι. Nulla hic sententia, nullum metrum. Nimirum sunt verba Pollucis, (non Comici) et sic corrigenda: Ἐν δὲ Δαναΐσιν τῶν χηνῶν πιερά μνοῦς ἐστι. In Danaïsin μνοῦς anserum plutam significat, Atque hoc verum est. Ibid. apage illud Hyperidis ὑπέρο νικᾶς, quod temere in textum recepisti ex

*) Recte Bentleius, quod priorem ineptire pergere dicit. Ergo scriptum oportuit non εἰ πικάττοι, sed ἢ πικάττη, idque tanto magis, quum εἰ πικάττοι etiam alia quadem difficultate prematur. Pessime vero dedit, ἀποπνίξεις σὺ δὴ με. Libri editi, ἀποπνίξεις δὲ με. MS. Iungermami ἀπ. γὰρ με, ut scribendum videatur ἐπαποπνίξεις γὰρ με. Conf. praefat. ad Aristophanis Equit. p. VI. Non magis satisfacit Piersonus ad Moerin p. 74.

Ἄρ' ἀποπνίξεις με καινὴν πρὸς με διάλεκτον λαλῶν.

A. εἰ τετάγγη μοι στέγαρχος.

Primo vero versui eandem ille atque Bentleius adhibuit emendationem. G. D.

insulsa coniectura Kuhnii *). Quis dubitet post ὑπὲρ se-
qui viri nomen, ut in reliquis Hyperidis terque quaterque
apud Harpocratonem? Ergo Μικάλου προμίκας οὐ enim
a sequente ὀνομάζειν facile absorberi potuit. Sect. 41.

Ῥνητο etc. Placet vulgatum ὀνητιῶν; et sic constitue:

Ῥνητιῶν τὸ δέρμα τοῦ θηρός —

ῤάψας ὄλον

Σάξαι νεφάλω.

Iam in illo Chionidae Sect. 45. Πολλοὺς δ' ἐγὼ δ' ἀκούω
κατὰ σε νεανίας, quod in metri legem gravissime peccat,⁹⁴
beasti, quod corrupta illa Falckenburgiani codicis ἐγὼ δα-
κού et ἀτέχνους non invidisti nobis. Ecce enim ex illis
rueribus veram tibi lectionem praesto:

Πολλοὺς ἐγὼ δα, κοῦ κατὰ σε, **) νεανίας

Φρουροῦντας ἀλύχνους, κἂν σάμακι κοιμομένους.

Novi, inquit, multos adolescentes, atque eos non tuae sor-
tis, vel, non tui similes, excubantes sine lucerna, et super
arundinem dormientes. Ἀλυχνος eodem sensu Euripidi dic-
tum apud nostrum VII, 178.

Κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὡσπερ θήρ, μόνος.

Sect. 46. in illo Antiphanis pro ἐν χαλκοῖς, vel, ut Aldi
editio, οὐ χαλκοῖς supra extat in IV, 193. εὐλαμπρῶς. Et
sane cum πάνυ adverbium hic convenit. Lege:

— κατεσκευασμένος

Λαμπρότατον ἰατρείον εὐχαλκῶς πάνυ,

Λουτηρίοισιν ***) , ἐξάλιπτροις †), κυλικίσιν,

Σικύαισιν, ὑποθείοισιν —

Sect. 55. Strattidis versus sic in ordinem redigendi sunt,
non ut Kuhnii dedit absurdissime, ut confidentiam qui-
dem hominis mirer, qui id ausus sit profiteri, quod nec hi-
lum intelligebat:

— πρόσθ' ἄγε

Τὸν πῶλον ἀτρέμι προσλαβὼν τὸν ἀγωγέα

Βραχύτερον. οὐχ ὄρας, ὅτ' ἄβολός ἐστ' εἶτι;

Πρόσθε ἄγε, produc equum placide: εἶο quoque necessa- 95

*) Eius loco in editione Lipsiensi reposuimus libri scripti quam-
vis corruptam lectionem ὑπὲρ μίκας.

**) Haec emendatio recepta in ed. Lipsiensi. Post Bentleium in
eam inciderunt Porson. Advers. p 284. et Lobeck. ad Phrynich. p.
253. G. D.

***) λουτηρίοισιν pro λουτηρίοις repositum in ed. Lips.

†) ἐξαλείπτροις Porson. ad Aristoph. Vesp. 399.

rium et sententiae et versui, ab ἔστι absorptum est. *) Sect. 58. Locum Philyllii, in quo solemniter delirat Kubnius, sic restitue: Καὶ πινακίδα δ' ἂν εὔροις ἐν ταῖς Φιλυλλίου Πόλεσι, λέγει γέ τοι Δωριζὼν.

Ἐκ τῆς πινακίδος ἀμπερεύως, ὅτι καὶ λέγοι
Τὰ γράμμαθ', ἐρμηνεύς.

Πινακίδα, inquit, invenias in Philyllii Πόλεσιν· dicit autem Dorice: Interpretare tu clare ex tabula, quid literae significant. Vides, opinor, Dorismum ἐκ τῆς et ἀμπερεύως (σαρῶς, idem quod διαμπερεύως, vide Hesych) Nimirum persona hic inducitur vernacula lingua utens Dorica; unde Πόλις credo nomen dramati inditum, quod variarum urbium cives sua quisque dialecto ibi loquebantur. Sect. 62. Antiphanis locus est; ubi ξυνακόλουθος a versu repudiatur. Eleganter et vere Salmasius Ἄξυνακόλουθος, ξηρός, ἀντολήκυθος i. e. incomitatus. Quod omnino in textum recipiendum erat. Poteris etiam sic refingere:

Ξυνηκολούθεις ξηρός, ἀντολήκυθος.

Sed alterum illud sententiae videtur aptius. Sect. 65. Optime dedit locum Eupolidis Iungermannus, ex necessitate metri:

"Ὅστις πύελον ἦκεις ἔχων καὶ χαλκίον,
"Ὡς περ λεχὼ στρατιῶτις ἐξ Ἴωνίας **).

96 Clara sententia, Qui urnam et ahenum portas: tanquam puerpera Ionica, castra sequens. Nempe in Ionia, ubi disciplina militaris non admodum vigebat, mos erat, ut uxores comitarentur suos maritos militantes; ubi si quae forte peperisset, vasa circumferebat balneatoria. At bonus vir, Kubnius, στρατιώτης hic in senario ponit, quod perinde est, ac si sic in Virgilio legendum contenderet: Τίτυρε tu patulae recumbens sub tegmine fagi. Vides, opinor, ὡ φίλη κεφαλή, quantivis esse pretii leges metricas rite callere. Sect. 64. Locus Aeschyli: Λίνα δὲ πίσσα, καὶ ὠμόλινου μακροὶ τόνοι, sine dubio senarius erat, sed λίνα stare hic non potest, cum posteriorem corripiat; at

*) Male Bentleius, ὅτ' ἄβολός ἐστ' ἔτι. Totum hunc locum lenissima mutatione facta sic refingo:

πρόσαγε τὸν πῶλον ἀτρέμα προσλαβῶν
τὸν ἀγωγέα βραχύτερον· οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἔτ' ἄβολός ἐστι;

Meinek. Cur. Crit. p. 13.

**) Ita dedimus in ed. Lips.

λίνα a λινούσ optime. Tum autem requiretur substantivum plurale. Lege igitur, si licet:

Λινᾶ δὲ γείσσα, κώμολίνου μακροὶ τόνοι.

Hesychius in Γείσσα, Ἐνοι δέ, inquit, τὰς ὄσας τοῦ ἐνδύματος γείσσα λέγουσιν· ita ibi legendum, non γείσας. Lineas, inquit, *simbriarum, et crudi lini teniarum*. Sed, cum editio Aldina habeat λινάδες πίσσα, et Codd. MSS. λίνα δὲ σπύσσα; merito illud sigma haud temere irrepsisse videatur. Verius igitur, credo, reponas:

Λινᾶ δε σπείρα, κώμολίνου μακροὶ τόνοι.

Sect. 65. Antiphanis locus καὶ τὸ χερνίβιον πρῶτον ἢ πομπή σαφής, ut senarium clare se ostendit fuisse, ita et sic esse corrigendum, Τὸ χερνιβεῖον, non χερνίβιον. Lego equidem 97 totum ex Falckenb. Τὸ χερνιβεῖον πρῶτον ἐκ πομπῆς ἀφίς vel ἀφίς. Sed excepto χερνιβεῖον, nihil hic certum. Iam vero Sect. 71. in Epicharmi senario ferri non potest δηλοίμην; requiritur vi metri vel δηλοῖ μὲν vel δηλοῖμεν, vel fortasse:

Οὗτ' ἐν κάδῳ δὴ λῶμεν, οὗτ' ἐν ἀμφορεῖ.

λῶμεν, voluntus, ut λῆς, vis, λῶντι, volunt, Δωρικῶς. Sect. 75. sic constitue locum Antiphanis:

— ἀσκοπιτήνην τινὰ

Δίψους ἀρωγόν —

Sect. 74. Aristophanes ἐν δὲ τῷ Γήρῳ. Ἐφ' ὑδρίαν δανείζειν πεντέχον ἢ μείζονα. Atqui senarius haud recte procedit: quod ut fiat, lege minima mutatione: Ἐν δὲ τῷ Γήρῳ ἔφη·

Ἐδρίαν δανείζειν πεντέχον ἢ μείζονα.

plane, ut infra Sect. 76. Κρατῖνος ἐν Ὠραῖς. Ἐφ' ἡμῶν pro ἐν Ὠραῖς ἔφη, Μῶν etc. Ceterum corruptior est Polyzeli locus Sect. 76. Sed metri vestigiis insistens sic veram lectionem eruo:

— λεκανίῳ γ' ἄρα

Πρῶτον μὲν ἀπονήψεις, ἔπειτ' ἐνεξέμεῖς,

Ἐνεκπλυνεῖς, ἐναποπατήσεις, Φανία.*)

Primum, ait, in λεκανίῳ lavabis adhuc puro: postea ad spurciora eo abuteris. Vide autem, ut una cum metro sententia quoque belle procedat. Quis neget, ἔπειτα neces- 98

*) Rectius Elmsleius ad Aristoph. Acharn. v. 1110.

λεκανίῳ γὰρ ἐναπονήψει πρῶτον, εἴτ' ἐνεξέμεῖ.
εἴτ' ἐνεκπλυνεῖ δὲ, κατ' ἐναποπατήσει, Μανία.

sarium esse post *πρῶτον*? Quis in *ἐναποβάσεις*, quod nihil est, non agnoscit *τὸ ἐναποταγήσεις*? Denique pro *Κυανία* nomine inaudito, ecce tibi de machina trisyllabon *Φανίας*, persona apud Menandrum et alios comicos notissima. Ceterum nota illud, *ἐνεξεμέϊς*, quod futurum nota *Ἀττικῶς*, ut plura alia tibi sine dubio non incognita. At sequitur deploratus plane locus Aristophanis: *Καὶ ἡμισκάφης δὲ ὡς ἐν τι εἰποδιλονίον ἐμοῦμεν*: ex quibus depravatissimis, tu nobis, amice, horribilem versum effinxisti, plane *ἄμετρον* et *ἄμουσον*. *) At dehinc, si me audis et artem metricam assequeris, id saltem disces, quod quantitavis est pretii, tacere potius, quam nihil dicere. Ego vero ex prima facie catalecticum tetramentum hic agnosco; ut proinde aut talis versus hinc excudendus sit, aut omnis opera ludatur. Vis ergo, ut hariolari incipiam? Age, aut veram lectionem tibi dabo, aut saltem Aristophane non indignam. Lege igitur:

Καμῖν σκάφην δὸς, ὥστε μὴ ᾿ς ποδάνιπτρον ἐξεμῶμεν.

Et nobis scapham da, ne evomatius in aquam, qua pedes abluendi sunt.

Possit et sic, *Καμῖν σκάφης δεῖ, μήπορ ᾿ ἐς* etc.

Sed hoc, ut dixi, est hariolari. Nam et animadverto te aliter paullo in editione, aliter in epistola ad me scripta, codicis verba exhibere. Si ipsa excerpta Falckenburgiana viderem, certius fortasse aliquid extunderem. Sect. 78. in Dioclis senario nescivit bonus Kuhnius *ποδάνιπτηρ* secundam syllabam corrumpere. Lege autem:

99 *Ἰθρία τις, ἢ χαλκοῦς ποδάνιπτηρ, ἢ λέβης.*

Quin et Iungermannus (etsi altero, ut dixi, longe melior) Sect. 79. in Pherecratis loco senarium inchoat ab *Εἰσέκρουσεν*; plane contra artem. Tu vero tetrametrum puta et sic constitue:

Λαβοῦσα μὲν τῆς χοίνικος, τὸν πύδακ ᾿ εἰσέκρουσεν.

Sect. 82. in Cratini loco nollem caecum ducem secutus esses Kuhnium, in *κατ ᾿ ἄλφια*. Quam otiosum enim ibi *τὸ εἶτα*? quam necessarius articulus *τὰ ἄλφια*, ut *ὁ βοῦς, ἢ μαγίς*? Ergo sanissima est vetus lectio:

*Ὁ βοῦς ἐκεῖνος, χ ἢ μαγίς, καὶ τὰλφια. **)*

*) In ed. Lips. reposita Falckenburgiani libri scriptura.

***) Ita ed. Lips.

Porro Phrynichi locus Sect. 86. *Κὰν ὄξυβάφω* etc. est anapaesticus Aristophaneus, sed deficit uno pede anapaesto:

Κὰν ὄξυβάφω χρίσθαι — *τρεις χοίνικας ἢ δὴ ἀλεύρων.*
neque vero sine Codice suppleri debet ex coniectura. Le-
ge insuper paullo ante ἐν Ὀρνισιν Ἀριστοφάνους, non *της*;
ut hic ἐν ταῖς Φρυγίχου Μούσαις. Eodem versus genere
habetur Metagenis locus Sect. 88. sic collocandus:

— ὡς ἂν

*Πολλαῖσι παροψίσι καὶ καιναῖς εὐωχῆσω τὸ θέατρον. *)*
ut et alter iste ex Aristophanis Tagenistis:

Τὸ δ' ἔττους ἐν ταῖς κυλίχαις τουτὶ θερμὸν, καὶ τοῦτο ¹⁰⁰
παφλάζον.

Metrum ipsum efflagitat ἔττους et τοῦτο, non ἔττος et τουτὶ,
quod ultimam producit. Eleganter vero ἔττους casu ge-
nitivo: ἔττους τουτὶ καὶ τοῦτο, *pullis pars calida, pars bul-*
liens. Sect. 90. in Cratetis loco nollem te a scriptura Co-
dicis discessisse:

*Ὁ κἀνης δὲ τῆς κοίτης ὑπερέχειν μοι δοκεῖ. **)*

Nam τὰ κανίσκια δὲ etc., quod tu dedisti, peccat in leges
metri. Totus locus sic videtur legendus: *Ἐπὶ δὲ τοῦτοις*
καὶ κανᾶ καὶ κἀνητα καὶ κανίσκια. Καὶ κἀνης μὲν Κράτης ἐν
Ἡρωσιν εἶπεν. Ὁ κἀνης δὲ τῆς κοίτης ὑπερέχειν μοι δοκεῖ
(ubi κἀνης videtur esse *storea, teges*) κἀνητος vero Aristoph.
Acharn. *κανισκίω* in Gerytade; vel forte *κανίσκια* reiicien-
dum, et *κανίτια* recipiendum ex VI, 86. Sect. 91. Eupo-
lidis versus trochaicus est, sic scribendus:

Ἄλλὰ καὶ κοίτας γ' ἔχουσι πλουσίως σεσαγμένας.

Sed Pherecratis locum tangere non ausim, adeo deformis
est; si modo recte illum ex MS. exscripsisti. *Ἄλλὰ καὶ*
κοίτας τὰς ἐν ἐμοὶ ἀποβάνθ' ἃ μέλλομεν ἀριστήσιν. Sed ex
fine tamen subodoror esse Aristophaneum *σπονδαῖζοντα.*
Tentemus igitur ad illud metrum redigere: *Ἄλλ' ἐν κοίταις*
ἐνὶ γ' οὐτ' ἀπόβληθ' ἃ μέλλομεν ἀριστήσιν. Sed in arcis in-
sunt, non spernenda quidem, quae eramus pransuri. *Ἐνὶ*
id est *ἐνεστι ἃ μέλλομεν* contracte ἃ μ. ut syllaba fiat lon-
ga, quam versus exigit. Sect. 95. Nicocharis verba duos ¹⁰¹
senarios efficere pronunciat Kuhnius, qui ex numero syl-

*) De hoc versu dicetur ad Athen. X. p. 459. C. G. D.

**) Ita ed. Lips.

labarum, non quantitate, senarios metiri videtur; melius paullo Iungermannus. Tu sic lege:

Σοφαῖς τι (vel Σοφαῖσι παλ.) παλάμαις τεκτόνων εἰργασμένον

Καὶ πόλλ' ἐν αὐτῷ λέπτ' ἔχων καθίσκια,
Κυμινούκον —

vel etiam τέκτονος ἀπειργασμένον. Sect. 94. in Anaxippi loco apage illud στάθμη, quod versus respuit. Lege: Τὴν μυιοσύβην λαβὼν παράστηθ' ἐνθάδε *). et ibidem Aristophanis locum **) sic dederat Pollux:

Φέρε τοὺς ὀβελίσκους ἴν' ἀνατήξω τὰς κίχλας.

Varia lectio ἀναπήξω, ἀναπείρω atque haec melior. Sect. 98. in Teleclidis loco emendatio tua σίζοντα melius se tutabitur, si sic legeris:

Τὰ δὲ τηγάνω σίζοντά σοι μολύνεται.

Quod sine dubio verum. Quot enim τήγανα una ἔσιζον? Adde quod τηγανον non potest μολύνεσθαι, corrumpi, dum σίξει; sed postquam destitit σίξειν humore consumto, tum corrumpitur, nisi ocius de foco tollitur. Denique ὕφα ἐν τηγάνω σίζουσιν, οὐκ αὐτὸ τὸ τηγανον. Aristophanes quidem loco a te laudato τάγηνον τευθίδων σίζον dixit συνεκδοχικῶς sed simpliciter τάγηνον σίζον sine illo τευθίδων vix opinor dixisset. Sect. 101. locus Strattidis sic locandus et corrigendus:

102

— πῶς ἂν οὖν κομίσσειέ μοι

Τίς θυμαλώπων ᾧδε μεστήν ἐσχίραν;

Sect. 102. Menandri locum sic scribe:

— ἡγεῖται μ' ὄλωσ

Ἐπικόπανόν τι —

Me quidem plane mensam coquinariam quandam existimat (adeo me verberibus concidit). Sect. 105. Solonis iambum dolet mihi a te iugulatum esse, cum tuo πευσίδ'. Quid? Nonne ex illis οἱ μὲν satis constat, nullum vas anteivisse? οἱ μὲν enim semper inchoat; sed ipse versus illud tuum furcilla expellit. Scribendum aut σπενδουσι δ', aut διδοῦσι δ', aut simile quid trisyllabon. Sect. 105. locus Cratini: Ἐπέδωκεν βαλάνων ἄβακα τῶν ἐκ φητιεύς. ubi Kuh-

*) παράστηθ' ed. Lips.

**) Acharn. v. 1007.

nus corrigit Πιθθείος, scil. ex domo Pitthēi. Frustra: quasi Pittheus Thesei avunculus in vivis esset aetate Cratini. Ceterum quis non videt locum quendam, ubi βάλανοι nascuntur, non hominem designari? Equidem sic legerim:

Ἐπίδωκε βαλάνων ἄβακα τῶν ἐκ Φελλέως.

Φελλεύς locus Atticae notissimus, de quo vide Stephanum Byzantium, Suidam, alios. Aristophanes in Nubibus, Ὅταν μὲν οὖν τὰς αἴγας ἐκ τοῦ Φελλέως. Et in Acharn. Τὴν Στυμοδώρου Θραῖτιαν ἐκ τοῦ Φελλέως. Vide ibi Schol. Sect. 107. in loco Eubuli pro Σικελικά, quod ἄμετρον est, lege:

Καὶ πνικτὰ Σικελὰ πατανίων σωρεύματα,

103

et ibidem Antiphanis, tam hic, quam apud Athenaeum, lege:

— πούλυπος τετμημένος; non πολύπους.

Sect. 110. locus Sophoclis mendosus est; qui hinc et ex VII, 109. sic corrigendus:

— συνέλεγον τὰ ξύλ', ὡς ἐκκαυμάτων

Μῆ μοι μεταξὺ προσδεῖς εἶεν —

ligna, ait, collegerunt, ne interea carerent fomite ad ignem servandum. Sect. 111. Euripidis versus trochaicus est: nisi quod οἶσιν e loco suo eiectum sit. Lege: Τοὺς ὄνους τοὺς λαρκαγωγούς ἐξ ὄρους οἶσιν ξύλα etc. vel forte, ut sententia continuetur, λαρκαγωγούς, οἶσιν ἐξ ὄρους ξύλα etc.

Sect. 116. Aristophanis locus sic distinguendus:

Καὶ διαστίλβονθ' ὄρωμεν,

Ὡς πτεροῦ ἐν καινῇ λυχνούχῳ

Πάντα τῆς ἐξωμίδος.

Plura huius generis extant apud Aristophanem.

Sect. 124. Theopompi locus sic locandus:

— — χλαῖναν δέ σοι

Λαβὼν παχεῖαν ἐπιβαλιῶ Λακωνικήν.

Ibid. locus Sapphus egregius, frustra a magnis viris tentatus; quem, nisi prosodiae ductu, nemo recte expediverit: Ἐλθόνε' ἐξ ὄρανῳ πορφυρέαν ἔχοντα προῖεμενον χλάμων. Ego vero, quatuor primis vocabulis vix perlectis, statim odoratus sum, carmen esse Alcaicum, quale hoc Horatii: 104

Nullam | Vare sacra | vite prius | severis | arborem;

et illud Alcaei:

Μηδὲν | ἄλλο φυτεύ | σης πρότερον | δένδρεον | ἀμπέλω
et aliquot Sapphus, ut quod extat apud Athenaeum p. 564. ubi ὄσσοις male pro ὄσσε:

Στάθι | κᾶντι φίλος | καὶ τὰν ἐπ' ὄσσ' | ἀμπέτα | σου
χάριν.

et apud Stobaeum:

Καίθθα | νοῖσα δὲ κείσ' | οὐδεπόκα | μνιμοσύ | να σέθεν,
et quae ibi sequuntur. Ergo certus coniecturae sic ex-
templo hunc locum refingebam:

Ἐλθόντ' | ἐξ ὀρανῶ | πορφυρέαν | περὶέμε | νονχλάμυν.
Venientem de coelo, purpurea chlamyde amictum. Nam
pro προίεμνον, quod et versus et sententia refugit, re-
pono περὶέμενον Aeolice pro περιείμενον. Sic apud He-
sychium Περὶέθηκατο, περιεθήκατο, et alia alibi plura.
Quis vero tam caecus, ut iam non videat τὸ ἔχοντα ex mar-
gine fluxisse, interpretamentum scil. τοῦ περὶέμενον.

Verba Dipbili Sect. 157. sic ordinanda sunt:

A. — ὁ δὲ κανδύταλις

Οὗτος τί δύναται, καὶ τί ἔστιν; B. ὥσπερ ἂν

Ἐίποις ἀορτάς —

Duae personae, quarum altera quaerit, quid significet καν-
δύταλις; altera explicat per ἀορτάς. Multa similia huius
Diphili extant apud Athenaeum; videtur fuisse φορτικὸς
in verborum exoticorum affectatione. Sect. 159. Posidip-
pi locum ita digere:

105

— σκηνάς, ὄχους,

Ῥίσκους, ἀορτάς, τάχα δὲ, λαμπήνας, ὄνους.

nam τάχανα nihil est; neque melius quid nunc succurrit. *)

Sect. 141. Nicochares in Cretensibus: καὶ ὄπεας καὶ
ὀπήτιον εἶρηται ἐν Νικοχάρους Κρησι, τοῖς τρυπάνοις ἀντίπα-
λον ὥσπερ Ἀρχιλόχειον. Ita tu, mi amice, locum deprava-
tum ulterius contaminasti. **) "Ὡσπερ enim dedisti pro
ὄπερ Seberi; atqui illud mendum erat typosetarum. Vo-
luit enim Seberus quod et Aldus et MSti habent ὄπερ.
Deinde pro Ἀρχιλόχειον Codices ἀγγίλιον. Ex hoc mon-
stro, re metrica et ingenio fretus, sic tibi senarium resti-
tuo verum et genuinum:

Τοῖς τρυπάνοις ἀντίπαλον ὄπεας χίλιον.

Quippe in hoc versu aut ὀπήτιον aut ὄπεας legi debere res ipsa
clamitat; atqui prius a versu reiicitur, posterius latuit in
ὄπεραν. Ergo in reliquis ne litera quidem mutata, et ver-
sus et sententia constat. "Ὀπεας χίλιον idem est ac ὀπέατα

*) λάχανα aut λάσανα Meinek. ad Menandrum p. 116.

**) In ed. Lipsiensi revocata est corrupta codd. scriptura.

χιλία; ut ἵππος χιλίη, μυρία, etc., quae scio tibi nota esse. Verte autem: *Mille subulae quae terebris paria facere possint.* Videtur fuisse dialogus fabri cum cerdone. Ille minabatur se τοῖς τρυπάνοις factum esse nescio quid; hic regerebat, se mille ὀπέατα allaturum, quae illius τρυπάνοις pares esse facile possent. Sect. 142. Platonis versus sic digere et scribe,

— βούλει τήνδε σοι πλεκτηὴν καθῶ,

Κᾶπειτ' ἀνεκλύσω σε δεῦρο —

Sect. 143. Menandri versus trochaicus est:

᾿Ως ἔγωγ' ἀνειλόμην που σαυνίῳ πεπληγμένος.

Iam vero insignem Euripidis locum Sect. 145. sanum, ni fallor, tibi exhibebo:

— πᾶς δὲ φασγάνῳ

Ἐξηθέριζεν ὥστε πύρινον στάχυν,

Σπάθη κολούων φασγάνου μελανδέτου.

Nihil hic muto, nisi quod στάχυν addiderim, absorptum scilicet a sequente voce σπάθη. Sententiam recte cepit Iungermannus. Πύρινος στάχυς, spica triticea; ἐξαθερίζω hic est ἀθέρας, aristas, detrunco, decutio. Quid clarius certiusve?

Sect. 150. epistola ad Platonem in mendo cubat: Οἱ περὶ Ἐραστον καὶ Κόρισκον Πλάτωνι ἐπιστέλλοντες γράφουσι. Ληνὸν Ἀσσίαν τῆς Σαρκοφάγου λίθου. Ὁ δὲ Φερεκράτης. Verba illa: Λην. Ἀσ. τ. Σαρ. λ. sunt ex epistola; reliqua sunt Pollucis. Dixerat ille inter σοροποιῶν instrumenta esse et ληνόν· probat iam huius epistolae auctoritate. Quippe qui ληνόν Ἀσσίαν nominaverant, de eadem re postea ibi narrantes σορόν appellant. Ergo eadem ληνός quae σορός. Ceterum ἐπάγει et ἐπάγουσι saepe hoc sensu veniunt apud nostrum; vide modo Sect. 10. 41. 127. Porro in sequente Pherecratis loco Sect. 150. ita ordinandi sunt versus et personae:

A. Ἡ μὲν σὺ σαυτὸν μακαριεῖς, ὦ τὰν, ὅταν
Αὐτοὶ σε κατορύττωσιν. B. οὐ δῆτ' ἄλλ' ἐγὼ
Τούτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσί σφε.
Καὶ τοι πόθεν ληνὸς τοσαύτας λήψομαι;

A. Certe te beatum ipse dices, o amice, cum illi te sepeliant.

B. Non quidem, verum ipse eos prius sepeliam; et illi se beatos praedicabunt. Unde tamen tot loculos eis sepeliendis comparabo? Ὡ τὰν autem addidi, flagitante versu, quod absorptum est a verbo sequente, μακαριοῦσί σφε, beabunt 107 se ipsi. Cur autem aut hic aut illi μακαριοῦσι se, cum se-

peliantur? Nempe ob funus egregie factum et sepulcrum magno sumtu exstructum. Loquitur autem aliquis, qui multos cognatos habuerit, bonis eius inbiantes, et mortem eius expectantes; quos ille se occupaturum minatur et fore illis superstitem. Imo vero iam melius quid habeo, quod sub calamo modo nascitur. Deleas velim illud σφε, et cum vulgatis legas οὔτοι δέ μακαριοῦσ' ἐμέ. Sententia autem haec videtur. Cum laudasset ille nescio quis fortunas suas, tum ob alia, tum ob firmam, credo, valetudinem, etsi strenue nepotaretur; hunc alter excipiens, Ita vero, ait εἰρωνικῶς, tum fortunas tuas laudabis, cum cognati tui te mox sepelient. Non, non, subiungit ille, Equidem eos omnes componam, et μακαριοῦσάι με superstitem et sanum. Sect. 151. locum ex Tagenistis sic colloca:

— ὁ δὲ λύων κύστιν ὑέταν
Κᾶτ' ἐξαιρῶν τοὺς θαρεικούς. —

Sunt membra versus anapaestici, Aristophanei dicti. Cum Kuhnii versiculum hic lego, vix possum nauseam compescere. Neque eo melior est Iungermanni iambus Sect. 154. in Lysippi Bacchis. Tu vero locum sic constitue, ut membrum sit anapaestici Aristophanei:

— αὐτοῖς ἀνλοῖς ὄρμᾳ καὶ γλωττοκομείῃ.

Tibicen, inquit, irruit una cum tibiis et glottocomio. Αὐτοῖς eo sensu passim apud Atticos occurrit, pro συν αὐτοῖς, quod tu optime nosti. Ibid. metri ratio satis indicat, 108 tam in Timoclis loco, quam in Apollodori γλωττόκομον legendum esse, non γλωττοκομῆον. Lege itaque: οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγγείου γλωττόκομον etc. et deinde membrum pone senarii — καὶ τὸ γλωττόκομον βαλανεύεται. Porro Sect. 160. sanus erat Sophoclis locus, neque sollicitandus:

Κέστρα σιδηρᾶ πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν
Ἦλαντε παίων —

Agitabat prae se hominem, verberans super latera et dorsum κέστρα ferrea. Eleganter illud πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν, hoc est κατὰ πλευρὰ καὶ ῥάχιν, quale Anacreontis Ἦ Νεῖλον ἦ ἢ Μίμῃν. Ceterum κατὰ hic ultimam producit ob τὸ ῥ sequens.

Sect. 162. Dolet, te repudiasse emendationem certissimam:

Καὶ τὴν κυνῆν ἔχειν με κυρβασίαν ἐρεῖς. *)

Pileum autem dices me instar tiaræ habere; adeo magnificus est scilicet. Quid aptius vel desiderari possit? Et illud tuum κοινὴν quorsum spectat? Dices me habere communem tiaram; nimirum, non esse regem. τίς ὁ νοῦς; dubiumne id esse potuit? Sed ex metro solo utique constat, legendum esse κυνῆν· cuius argumenti vim et περιθωιάκιον soli artis periti possunt agnoscere. Sect. 164. locus Teleclidae:

Δουλοπόνηρον ἑνπαρόν σκόλυθρον,

est anapaesticus, et bene habet. Mox Sect. 165. legendum,

*Σκάλη γὰρ ὄρχεις βασιλῆς ἐκτέμνουσ' ἑμοῖς. **)*

Σκάλη βασιλῆς, culter regius. Βασιλῆς adiective hic ponitur, ut alia similia passim. Eunuchus autem loquitur hoc, significans, se iussu regis castratum esse, ut a cubiculo esset vel ei vel uxori: solae enim, ut ille ait, Eunuchis utebantur reginae. Citius autem caelum ipsum dirueris, quam illud βασιλεῖς, cui tu patrocinaris, invito metro hic possit consistere; ut de sententia ipsa et constructione nihil dicam. Illud quoque corrigendum ibidem in Hermippi loco, ἀσπίδειον, non ἀσπίδιον:

Ἔχοντες ἴσον ἀσπίδειον ὄγκιφ.

Est enim senarius.

Sectione autem 167. in Philippidae loco, vel cum Salmasio legendum:

Ἀλύσιον εἶχε τέτταρας δραχμὰς ἄγον,

quod verum puto, vel, si illud quovis pacto retinere vis, lege:

Ἀλύσιον εἶχε τετταράκοντι ἄγον δραχμὰς.

Sect. 176. Ὀλκεῖον rectum esse, non ὄλκιον, Menandri locus ostendit, sic digerendus:

— ἢ χαλκοῦν μέγα Ὀλκεῖον —

et alter Philemonis:

Ὀλκεῖον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον,

Πυρῶν τε μεστόν —

Vapulet vero Kuhnius cum versiculis suis, quibus nec caput, nec pes adest. Sect. 180. locus Aristophanis duos continet anapaesticos cum paroemiaco eos claudente; ut fieri solet tum apud illum scriptorem, tum omnes Tragicos:

*) **) Ita ed. Lips.

Καὶ τοὺς μὲν ὕφεις, οὓς ἐπιπέμπεις,
 Ἐν κίστην που κατασήμηναι
 Καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν.

Porro Capanei haec verba esse coniiicio, qui in Dramate hoc Satyrico Amphiaräum augurem ludificatur. Sect. 181. Theopompi locum sic constitue, ex lege metri, ut antea lib. VII.

Τηνδὶ περιῶσάμενος ὦαν λουτρίδα,
 Κατάδεσμον ἠβης περιπέπατον —

et mox ibidem Pherecratis locum sic emenda :

Ἦδη μὲν ὦαν λουμένῳ προζώννυτε.

Scis sine dubio, αἰ et ε in libris scriptis passim inter se permutari. *Iam, ait, vos illi lavanti pellem circumligate.* Sectione autem 185. quicquid obtendant Pollucis tui codices, uti et Suidae et Harpocratonis, legendum credo πλίνθιον, non πλινθεῖον, ex fragmento illo Aristophanis, quod membrum est tetrametri catalectici,

— ὁ δ' ἐς τὸ πλίνθιον γενόμενος ἐξέτρεψε,
 Ille vero, ubi venerat ad locum quo lateres fiebant,
 divertebat.

Quippe apud Atticos loca rerum venalium et res ipsae venales eodem nomine signabantur, ipso Polluce indicante lib. IX. et X. Sic dicebant ἐς τοῦψον, ἐς τὰ μύρα, ἐς τὸν χλωρὸν τύρον, ἐς τὰ ἀνδράποδα, ἐς τὸν οἶνον, ἐς τοῦλαιον, ἐς τὰς χύτρας, ἐς τὸν λιβανωτὸν, etc. Ergo ἐς τὸ πλίνθιον eodem modo, ad locum ubi πλίνθιον fiebat, vel venibat. Nisi forte ἐς τὰ πλίνθια potius dicendum fuisse contendat aliquis. Ille vero sic locum constituat, eodem versus genere :

Ἄδ' ἐς τὸ πλινθεῖον γενόμενος ἐξέτρεψε —

Sect. 188. Recte habet codex Vossianus τὴν γοῦν Aristophanis loco, qui sic digerendus :

— τὴν γοῦν ἀσπίδα,

Ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθεις εὐθέως.

τὸ φρέατι secundam producit.

Sect. 189. Legere possis μὴ λίγδος καλεῖται, numquid vocatur λίγδος; videtur enim dubitare. Unde addit: ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς ἔφη; cuius locus sic videtur legendus :

Ἄσπις μὲν, ἢ μοι, λίγδος ὡς, πυκνομματεῖ.

Sane mirifice arridet Kuhnii illa correctio πυκνομματεῖ. Πατεῖ quid hic faciat, non intelligo. Sect. 190. Platonis Comici locum sic divide :

— δότω δὲ τὴν κιθάραν τις ἔνδοθεν
 Καὶ τοῦπιόραμ' —

Ibid. Anaxilae locus sic legendus: Οὐκ ἄν γε μῆτι τοι γένηται
 κεράμινον. Denique loco ultimo sect. 192. pro inficetis illis
 senariis Kuhnii, quos Eupolidi de suo donat, hos ille
 habeat aliquanto meliores:

— καρδόπω δύο,

Κρατῆρας ὀκτώ, δύο χύτρα, δύο τρυβλία,

Κνέφαλα τε καὶ (vel Κνέφαλα τρία) θέρμανστριν, ἕξ θρό-
 νους,...

Κλίνας ἑκατὸν, κόρημα, κιβωτὸν, λύχνον.

Pro χύτραν versu tertio, quod iam praecesserat, neque re- 112
 peti debuit, repones σκάφην, vel λύραν, vel simile quid,
 quod propius accedat. Nobis ad indagandum fugitivum
 illud nunc non est otium. Defessus enim sum taedio scri-
 bendi; quod longe maiore opera mihi constitit, quam
 emendationes ipsae. Tu vero, doctissime et amicissime
 Hemsterhusi, si quid hinc frugis colligere possis ad curas
 tuas secundas, quas in Polluce te positurum narras, ute-
 re, fruire, iure tuo et arbitrato. Ubi id tempus venerit,
 videbimus forte, an in ceteris huius libris aliquid nobis
 occurrat, quod doctissimos editores fugerit. Etsi, ut ve-
 rum fatear, rationem consilii tui nondum perspicio. Quis
 enim typographus librum denuo recudet, mole sua et pre-
 tio laborantem? Ecquando omnia nuperae editionis exem-
 plaria dividentur? Tu igitur certiores nos facies, quo
 pacto et quo instituto iterum, ut narras, auctorem hunc
 aggredi velis. Vale, vir eruditissime, et me, quod facis,
 amare perge. Cantabrigiae IX. die Iunii MDCCVIII.

A D D E N D A.

I, 20. *θιασμῷ προσκείμενος*. Ex Thucyd. VII, 50. Monuit Dukerus.

I, 54. *κρεωνομίαις*. *κρεανομίαις* Porson. praefat. ad Hecub. p. VIII.

I, 55. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 408.

I, 73. *κατάλυμα* apud scriptores vere Atticos non reperitur, et a Pollucis codicibus nonnullis I, 73. abest, qui tamen eam vocem videtur non plane improbasse: sed ibidem *καταυλίσασθαι* ex praecedente *καταλύσασθαι* ortum cum codd. C. A. omnino debet deleri. *Pierson*. ad Moerin p. 241.

I, 78. Pro *στοά* e MSS. recipiendum *στοιά*. *Pierson*. ad Moerin p. 295.

I, 83. Suspicio legendum, *φορτῖς*, *φορτηγῖς*, *φορτηγικὸν πλοῖον*, ὡς *Θουκυδίδης*· καὶ *φορτηγὸν πλοῖον καὶ ληστῖς*. et Pollucem testimonium Thucydidis tantum advocasse ad ostendendum usum vocabuli *φορτηγικὸν*, non aliorum, quae ibi enumerat. *Duker*. ad Thucyd. VI, 88.

I, 85. *χαλκήνης*. *χαλκήρης* Blomfield. in Glossar. ad Aeschylī Pers. 414. p. 146.

I, 148. *φέλλιον*. MS. *φέλιον*. Num *ψάλιον*? *Oudendorp*. ad Thom. Mag. p. 925.

I, 161. Pro *λιθοτόμοι* MSS. habent *λιθοδότοι*, quam vocem esse corruptam scripturam sequentis *λιθολόγοι* suspicor. *Pierson*. ad Moerin p. 254.

I, 181. Pro alterutro *ἵππονόμος* vel *ἵπποκόπος* reponendum *ἵπποκόμος*. Vid. sect. 199. *περὶ τῶν πραττομένων τῶν ἵπποκόμων*. *ἵπποκόπος* vereor ut defendi possit. *Pierson*. ad Moerin p. 449.

I, 186. *ἀλίσιπεδα*. Vid. Bast. ad Gregor. p. 917.

I, 210. Pro *ἄνιππος* recte codex Falckenb. *ἄφιππος*. Vid. Hesych. in *ἄφιπποι*. *Schneider*. in indice in Xenoph. Hist. Gr. v. *ἄφιππος*.

I, 253. extr. Vid. annot. ad Athen. II. p. 50. F.

I, 246. *κονίζης*. Vid. infra ad II, 70. et Schaefer. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 151.

II, 8. p. 75, 12. *νεογιλῖον*. *νεογιλόν* Hemsterhus. ad Lucian. T. I. p. 180.

II, 8. p. 75, 14. *νεόγονον*. *νεογιλόν* male Pierson. Verisimil. p. 254. et ad Moerin p. 509. adversantibus Herodotilibris II, 2. ubi vide annotationem nostram. *νεογόνον*. Adr. Heringa Observatt. p. 25.

II, 10. Codex Falckenburgianus, *Θεόπομπος* — *αὐτὸ ἐνστρατιώτησις*. Recte Porsonus Adversar. p. 500. *ἐν Στρατιώτισιν*.

II, 15. *γεροντιαία παλαιστρα*. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 545.

II, 14. *γηροβοσκῖαν*. *γηροβοσκίαν* Lobeck. ad Phrynich. p. 522.

Ibid. *ἀγήρατον δόξαν*. *ἀγήρατον τάξιν* ex Cyropaed. VIII, 7, 22. correxit Ruhnkenius ad Xenoph. Memor. IV, 5, 15. p. 511. ed. Schneid.

II, 17. *κορίδιον*. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 75. 74.

Ibid. *ἀμφήλικας*. — *ἀμμηλικεστίατην*. Lobeck. l. l. p. 84.

II, 51. *κεροπλύστας*. Vid. Barker. Epistol. ad Gaisford. in Diar. Classic. fasc. XXIV.

II, 44. *ἐρυθροτέρα*. MS. *τῦρθροτέρα*, pro quo emendare mallet *ἐλαφροτέρα*, propter oppositum *στερωτέρα*. Heringa Observatt. p. 24.

II, 48. Quod divisim scriptum erat *ἀπὸ προσ.* correctum in ed. Lipsiensi. Est autem Pherecratis versus ex *Ἀγρίοις* fabula petitus. Lexicon Seguer. p. 455. Bekker. *ἀποπροσωπίξεσθαι*: *ἀπονίπτεσθαι καὶ σμᾶσθαι τὸ πρόσωπον*. οὕτω Φερεκράτης *Ἀγρίοις*

οὐδ' ἀποπροσωπίξεσθε κυάμοις; πώμαλα.

Vid. Porson. Adversar. p. 59. Meinek. Comment. Miscellan. I. p. 16.

II, 49. *ἢ συνέλκων*. Haec eiicit Dobraeus ad Aristoph. Plut. 756. p. 95.

II, 50. Codex Falckenburg. *ὁ δὲ κοιμικός ἀμαψίας*. *Ἀμειψίας* Porson. Adversar. p. 285. Addatur hic locus indicii scriptorum.

II, 70. De tunicis oculorum quaedam ex anatomicis excerpserit, non tamen summo cum iudicio. inter cetera ait: *δευτέρος ῥαγοειδής, ἢ ῥοδοειδής, ὅς ἐστι δασύς, αἱματωδής, χαροειδής, ἢ χοροειδής, ἐκτετηρημένος*. Facile videbit quis-

quis anatomes non plane rudis est, confundi hic tunicam uveam et choroidem, quod tamen condonemus Grammatico. Nemo vero, quod quidem sciam, tunicam choroidem *χαροειδῆ* vocavit, unde expellenda puto bina verba, *χαροειδής*, ἢ: maxime quoniam Falckenburgius pro *χαροειδής* in Codice suo invenit *χορδοειδής*. Quod enim Kuhnius pro alterutro legendum coniecit *χορδοειδής*, id, pace viri egregii dixerim, nullius pretii est. Lubens etiam antecedentia ea, ἢ *ὄδοειδής*, obelo configerem, quippe ex varia tantum, eaque vitiosa lectione nata. Saepius hoc in Polluce observare est: v. g. V, 89. legitur *ὄρνυγος τρυλίζειν, γρυλίζειν*. Prius verbum *τρυλίζειν* e MSS. in textum invexit Lederlinus: recte quidem, sed expellere simul debuisset τὸ *γρυλίζειν*, utpote ad coturnices nihil attinens, sed ad porcos relegandum. Eodem modo VII, 96. ubi iam sic legimus, *τροφοκαλάσσηριν, γρύφωμα, λάσειριν*, binae illae posteriores voces utique e textu exulare debuissent, monstrose tantum ex praecedenti repetitae. Hinc etiam I, 246. ubi habetur: *τριβόλων, κινδῶν, ἀσπαλάθων, κονίζης, κουνίδων, θάμνων*: obelo configerem τὸ *κουνίδων*. cum enim cetera pleraque plurali numero esserantur, puto aliquem pro *κονίζης* in margine correxisse *κονίζων*, quod dein sic mutatum in textum irrepsit. Attamen eo loco pro *κονίζης* legere malim *κονύζης*, sic enim ab omnibus vocatur ea herba. *Heringa* Observatt. p. 24. 25.

II, 75. Vel delendum est prius *εὐδομία*, vel scribendum *εὐωδία*. *Koen.* ad Gregor. Cor. p. 589.

II, 77. Revocandum esse, quod culpa descriptorum periit, vocabulum *εὔπνου* hoc modo, *καὶ οἶνος ἀνθοσμίας, εὔπνου, εὐώδης*, facile mihi largietur qui ad ea quae praecedunt adtenderit. *Hemsterhus.* ad Plutum v. 808. p. 275.

II, 88. *μαθηγένειος*. Vid. Schneider. ad Aristot. H. A. vol. III. p. 154. et Lobeck. ad Phrynich. p. 662.

II, 107. *τὰς δὲ ἑκατέρας τῆς γλώττης κοιλότητας, χηραμὸς καλοῦσιν*. Haec vera credam, cum quis docuerit, quaenam sit utraque illa linguae cavitas: interim dum hoc fiat, legam: *τὰς δὲ ἑκατέρως τῆς γλώττης κοιλότητας*, et intelligam utrumque cavum, unum superius linguam inter et palatum; alterum inferius, a lingua cum maxilla inferiori formatum. *Heringa* Observatt. p. 25.

II, 110. *τὸ δὲ ἐπιγινόμενον τῇ γλώττι ἐκλύδριον ὀλοφυκτὶς καλεῖται ἐν τοῖς Τιτανοπῦσι τοῦ Μυρτίλου*. Sic prae-

clare codex Falckenburgianus leviter emendatus. Porson. ad Aristoph. Vesp. 57. p. 125. 126.

Ibid. ὀδαξηστικὸς Piersonus ad Moerin p. 40.

II, 112. παρὰ Καλλίστου κωμικῶ. Recte Porsonus in *Tracts and misc. crit.* p. lvii. et post Porsonum Meinekius in *Comment. Misc. I.* p. 55. παρὰ Καλλία τῶ κωμικῶ. Qua correctione usi sumus in indice ed. Lips. vol. III. p. 512. ubi typhothetae Batavi errorem ita corrige: Callias II, 101. 102. 112. 186. III, 25. IV, 9. Conf. Doobraeus ad schol. Aristoph. Acharn. 278. p. (130.)

II, 120. Falckenburgii Codex ἐπαντιλογῆσει, unde emendandum ἐπαντιλόγησε, atque hoc tam Herodoto I, 90. pro ἐπανηλόγησε quam Polluci restitui iubeo. *Heringa Observatt.* p. 25.

II, 124. πεντηκοστηλόγους. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 638.

II, 125. παρ' Αἰσχύλου. περὶ Αἰσχύλου Porson. ad Aristoph. Ran. v. 863. p. 71.

II, 127. κακηγορίστειρος παρὰ Φερεκράτει. In fragmento apud Suidam v. γίλιος: de quo vid. Elmsl. ad Aristoph. Acharn. v. 750. *Meinek. Cur. crit.* p. 41., *Diar. classic.* fasc. LIV. p. 560.

II, 128. Toup. Em. in *Suid.* vol. I. p. 74.

II, 148. ἀντιχειρία. ἀριχειρία Lobeck. ad Phrynich. p. 121.

II, 157. Pauw. ad Phrynich. p. 295.

II, 161. Hemsterhus. et Duker. ad Thucyd. I, 24. vol. I. p. 40. 41. ed. Bekker.

II, 166. ὡς δὴ παχεῖαν Reising. *Coniectan.* I. p. 291.

II, 172. ὡς Σοφοκλῆς. ᾧ Σοφοκλῆς Porson. *Adversar.* p. 216.

II, 228. ἀνοησία. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 506. 507.

III, 17. ὁ μὲν υἱοῦ υἱός, υἱωνός τε καὶ υἱοῦς πάνπωτε καὶ τήθη λέγεται. ἢ δὲ υἱοῦ θυγάτηρ ἀμφοτέροις υἱοῦ. Sic legendum e MSS. Pierson. ad Moerin p. 579.

III, 27. Interpunctionem corrigit Piersonus ad Moerin p. 256. κατηγορῶν Πατροκλέους, μητροιδὸν κέκλ.

III, 31. De forma Dorica codicis Iungermann. προμυθικρίας vid. Valckenar. ad Eurip. Hippolyt. v. 589. p. 229.

III, 32. εἰλίονες. κηδεμόνες Valckenar. ad Phoeniss. v. 451. p. 159.

III, 39. p. 145, 34. ἀπαύλια. ἐπαύλια Meier über den Attischen Process p. 418.

III, 50. Εὐπολις τιθῆν θηλάστριαν ὠνόμασε Valckenar. ad Ammon. p. 135. not. 65.

III, 60. ἀνάγραπτον τὴν προξενίαν ἔχων. Vid. Locell. ad Xenoph. Ephes. p. 252.

III, 74. De supplemento codicis Falckenburgiani vid. Hemsterh. ad Plutum v. 959. p. 555.

III, 85. ὑπόβολον. Valde suspicor legendum ὑπόβολον, quod et metrum postulat in Pherecrate Eustathii p. 1405, 22. Porson. Adversar. p. 295.

III, 97. εὐσθένεια. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 467.

III, 98. Σοφοκλῆς. Vid. Elmsleium ad Oed. Col. 1662. p. 532.

Ibid. ἄσασθαι. ἀσᾶσθαι Piersonus ad Moerin p. 60.

III, 114. ἡδιον διδούς Lennep. ad Phalar. Epist. p. 14. b.

III, 123. βλακιδᾶς Koen. ad Gregor. Cor. p. 557.

III, 124. ἀπεμπωλῆσαι. ἀπεμπολῆσαι Pierson. ad Moerin p. 156.

III, 127. τῆς ἀγορασίας Τηλεκλειδῆς Lobeck. ad Phrynich. p. 502.

III, 138. κατηγορεῖν. Emendandum κακηγορεῖν, a quo derivatum quod infra sequitur κακηγορία. Heringa Observatt. p. 26.

IV, 9. Emendandum videtur, ἀνοητία, τὸ γὰρ ἀνοησία σκληρόν. Pierson. ad Moerin. p. 29.

IV, 62. κεράτων. κέρατος interpr. ad Aristoph. Ran. 254.

IV, 65. Wyttenbach. miscell. doctr. II. p. 66. 67.

IV, 69. Lennepius Anim. ad Coluthum p. 73. corrigi: ἢ μὲν οὖν (σύριγξ) καλάμων ἐστὶ συνθήκη, λίνω καὶ κηρῶ συνθεθεῖσα, ἢ αὐτοσχέδιοι αὐλοὶ πολλοὶ ἕκαστος κατὰ μέτρον ὑφ' ἑκάστῳ ὑπολήγοντες cet.

IV, 74. Pro Σκηνηῖται cod. Falckenburgii legit Κελενίται, unde an boni quid erui queat nescio. Habet quidem Ptolemaeus in Africa interiori unam alteramve gentem, nominis fere similis, v. g. IV. c. 6. Καλεῖται, sed ignobiliores illi sunt: malo igitur vulgatum retinere, dummodo emendetur Σκηνίται. Multae enim Σκηνίτων gentes in Africa. Heringa Observatt. p. 26.

IV, 95. Vid. Meinek. Euphorion. p. 155.

IV, 102. γυναικῶν. γυμνικῶν Bentleius dissert. de Phalar. p. 299. ed. Lips.

Ibid. χιλια πόκα βιβάντι· πλείστα δ' ἄ τῶν πήποκα
Brunck. ad Aristoph. Lysistr. 82. χιλιάποκα βίβατι, πλείστα
δη τῶν πήποκα Odofr. Mueller. *Hellen. Gesch.* vol. II. p. 340.

IV, 105. ἀγγελικόν. Vid. Schweighaeuser. *Animadv.*
ad Athen. vol. VII. p. 432.

IV, 104. βροάλληχα Schneiderus in lexico et Odofr.
Muellerus l. l. p. 342.

IV, 105. δεικηλιστικὴν δ' ἐκάλουν — — λαμπροτέρα δὲ
ἦν, ἦν — Odofr. Muellerus l. l. p. 345.

IV, 108. Locella ad Xenoph. Ephes. p. 154. Thiersch.
Proleg. ad Pindarum p. 107.

IV, 110. Hermann. in dissertatt. de Aeschyl. Eume-
nid. et Blomfield. ad Aeschyl. Agamemnon p. IX. X.

IV, 119. Meinek. ad Menandrum p. 154.

IV, 121. — 151. Vide Buttmani annotationes ab Ro-
dio editas ad Vitruvium vol. I. p. 275.

IV, 122. Groddeck. in Seebodii Miscell. I, 2. p. 294.

IV, 124. Groddeck. in Wolfii Analectis III. p. 124. 125.

IV, 128. καὶ τὸ ρῆμα ἀπὸ τοῦ ἔργου — ἐκκυλεῖν —
εἰσάγεται τὸ ἐκκύκλημα Elmslei. ad Aristoph. Acharn. 408.

IV, 156. Recte MS. λευκόχρωσ. Vid. Pierson. ad Moe-
rin p. 252.

IV, 148. 150. θεράπων μαίωσων Schweighaeuserus Ani-
madv. ad Athen. vol. VII. p. 655.

IV, 157. θυσμῆ. Vid. Blomfield. glossar. ad Aeschyl. I
Pers. 257. p. 126.

IV, 159. Post Στέφανον Falckenburgius in suo codice
invenerat *θητέριον*. Laude sane dignissimus est librarius,
qui eum exaraverat librum, quod omnia quae inveniebat
prava aequae ac integra caste ac fideliter exhibuerit, quo-
rum pleraque ceteri pessimo consilio resecurere: si vero
hic pro *θητέριον* emendetur *θυτήριον*, id tutissime textui
inseri poterit. *θυτήριον* inter astra celebratur ab astrono-
mis omnibus. E Graecis nominasse suffecerit Arat. Phaen-
nom. v. 402.

αὐτὰρ ὑπ' αἰθομένῳ κέντρῳ τέραος μέγалоιο
σκορπίου, ἄγχι νότιοιο θυτήριον αἰωρεῖται.

Aram vocant Latini. Vide Hygin. Poet. Astronom. c. 39.
scholiastem Germanici, aliosque. *Heringa* Observatt. p.
26. 27.

IV, 165. μυριοφόρος. Lobeck. ad Phrynich. p. 662.

Ibid. δίδραχοι πυροί. Vid. Boeckh. *Staaस्थाush.* I.
p. 105.

- IV, 169. Boeckh. l. l. I. p. 109.
 IV, 173. Boeckh. l. l. I. p. 27. Bentleyus supra p. 1931.
 IV, 174. 175. Bentley. de Phalarid. p. 412. 415.
 IV, 186. Lobeck. ad Phrynich. p. 420.
 IV, 196. Schneider. ad Xenophont. de re eq. p. 188.
 IV, 208. Dele *λοχετεῖν* ex sequenti *λοχεῖεν* ortum.
 Pierson. ad Moerin p. 62.
 V, 15. Valckenar. ad Theocrit. Adoniaz. p. 401. C.
 V, 28. *διεκπεσόμενα. διεκπαιδόμενα* Kuster. ad Aristoph. Plut. v. 805.
 V, 59. *ἐκ χαλκοῦ Δημονησίου* etiam Holstenius ad Stephanum Byz. p. 97. a.
 V, 52. *τρίτην καὶ τετάρτην ἡμέραν. δεκάτην καὶ τετάρτην ἡμέραν* Schneider. ad Aristot. H. A. vol. III. p. 487.
 V, 55. Vid. Schneider. l. l. p. 656.
 V, 63. *μηρίδια. μηριαῖα* Lobeck. ad Phrynich. p. 557.
 V, 67. Lobeck. ad Phrynich. p. 186.
 V, 75. Bentley. dissertat. de Phalarid. p. 257. ed. Lips.
 V, 77. Schneider. ad Aristot. H. A. vol. III. p. 512.
 V, 82. Schneider. l. l. vol. IV. p. 42.
 V, 91. *σκάτους — σκάτει. σκατός et σκατὶ* Lobeck. ad Phrynich. p. 295.
 V, 92. 93. Hemsterhus. ad Aristoph. Plutum p. 403.
 V, 102. *κατὰ τὸ Λοκρόν. κατὰ Λουκιανόν* Iacobs. ad Antholog. vol. IX. p. 413.
 V, 104. *ἄπαρος*. Schweighaeus. in var. lect. ad Herodot. III. 99.
 V, 128. *χαιρέκακος* Valckenar. Anim. ad Ammon. p. 84.
 V, 152. *ἀντίτομα* ante Kuehnum lectum et ab Lederlino Hesychii auctoritate munitum probat Albertique ad illum grammaticum annotationem conferri iubet Heringa Observatt. p. 27.
 V, 141. Lobeck. ad Phrynich. p. 18.
 V, 156. *διαχείρησις*. Duker. ad Thucyd. I, 97. p. 139. Bekk.
 VI, 8. Meinek. Menandr. p. 129,
 VI, 15. inter vina recensetur *Χίος*. καὶ ὁ τοῦτου ἄριστος, Ἄριστειος, Ἀριούσιος. Vini Ἀριστείου apud veteres nulla fit mentio. Hinc Iungermannus coniicit *Καρύστιος*: Carystii enim vini meminit Athen. l. I. Sed cum Carystus fuerit urbs Euboeae, illud vinum non potuit esse Chiorum optimum: puto igitur id rursus accidisse, de quo iam supra egi, vitiosam nempe lectionem simul cum

vera textum occupasse, atque lego, καὶ ὁ τούτου ἄριστος Ἀριούσιος. Ariusium vinum Chio insula oriundum fuisse, satis docent notae ad hunc locum. *Heringa* Observatt. p. 28.

VI, 18. τὴν ἴσην ἔχων Lobeck. ad Phrynich. p. 75.

VI, 25. Aeschyli fragmentum ita corrigit Blomfield, ad Sept. c. Th. v. 55. p. 7.

μηδ' αὖ κρωσσούς,
μητ' οἰνηρούς, μηθ' ὕδατηρούς
λείπειν ἀφνεοῖσι δόμοισιν.

Conf. Lobeck. de myster. dissert. I. p. 8.

VI, 24. ἀκρατότερος. ἀκρατώτερος Pierson. ad Moerin p. 25.

VI, 31. κεναγγίαν. Vid. Blomfield. ad Aeschyl. Agam. p. 191. ed. sec.

VI, 42. γαστριβόρος. γάστρις, βορός Lobeck, ad Phrynich. p. 95.

VI, 50. καὶ κατεκπλῦναι. κατ' ἐκπλῦναι Porson. Adversar. p. 282.

VI, 55. κρέα, καὶ κενέβρια. κρέα κενέβρια Pierson. ad Moerin p. 466.

VI, 58. ἀθάρας. Vid. Pierson. ad Moerin p. 184.

Ibid. Piersonus in margine exemplaris, παρὰ τοῖσι ποταμοῖσιν ἐκέχυντ' ἀντ' ὄστράκων. Male, ob ictum sive accentum metricum. Porson. Miscellan. p. 281.

VI, 59. τεύτλοισί τ' ἐγγέλευια Piersonus recte, quanquam non nihil dubito an vera scriptura sit ἐγγέλυια vel-λυα-penultima producta. Porson. *ibid.*

VI, 60. *Heringa* Observatt. p. 208.

VI, 60. ὄπται κίχλαι δ' ἐπὶ τοῖσδ' ἀνάβραστ' ἠρτυμέναι Porson. ad Eurip. Med. v. 44.

VI, 66. Λευκάδι. Λευκαδία Welcker. in libello de Sapphone p. 105.

VI, 76. Toup. Em. in Suid. I. p. 54.

VI, 79. ταγηνία. ταγηνίτη Valcken. ad Adoniaz. p. 598. A.

VI, 81. βασιλέως. βασιλεως Schweighaeuser. Anim. ad Athen. vol. II. p. 25.

VI, 86. Pierson. ad Moerin p. 247.

VI, 89. λίστριον ἢ πτέον Lobeck. ad Phrynich. p. 321.

VI, 91. *Heringa* Observatt. p. 208.

VI, 99. In Miconis fragmento Athenaei Pollucisque scripturam emendavit Porsonus Adversar. p. 127. Conf. *Heringa* Observatt. p. 29.

Ibid. Ἀντίοχος. Ἀρχίλοχος Ruhnken. ad Velleium Paterc. p. 2°.

VI, 102. δορπία. δόρπεια Alberti ad Hesych. p. 1025.

VI, 105. κνάθιον διάργυρον, ᾧ τὸ μύρον ἐγχεόμενον Reising. Coniectan. I. p. 159.

VI, 145. δοκοῦσι δ' οὐ γνήσιαι. Vid. Ruhnken. dissertat. de Antiphonte p. 17. ed. Kidd.

VI, 155. ἀλόγου κακώσεως. ἀλογίου κακώσεως Meier. über den Attischen Process p. 565.

VI, 156. Valckenar. ad Euripid. Phoeniss. p. 116.

VI, 177—183. Lobeck. ad Phrynich. p. 551.

VI, 178. εὔρεσις πραγμάτων. Vid. Boeckh. in Platonis Minoem p. 52.

VI, 189. Hemsterhus. ad Plutum p. 546.

VI, 191. ἀπεμπωλῶν. ἀπεμπολῶν Pierson. ad Moerin p. 156.

VI, 200. κατακομᾶσθαι. MS. Falckenburg. habet καταμνωκᾶσθαι, mendose quidem, sed quod una litera mutata dabit verum καταμωκᾶσθαι. Suidas, καταμωκῶμενος· γλεναζόμενος. Hesych. καταμωκᾶ· καταγελᾶ. Quod igitur alio loco legitur, κατακομᾶ· καταγελᾶ. id forsitan vitiosis quibus usus est Hesychius, libris adscribendum: nisi in interpolatores culpam reicere mavelis. *Heringa* Observatt. p. 29.

VII, 12. παλιμπώλης Hemsterhus. ad Plutum p. 446.

VII, 13. De Aristophanis fragmento vid. Porson. ad Eurip. Hecub. 1238.

VII, 14. Ἰσαῖος. Ἀυσίας Meier. de bonis damnat. p. 35.

VII, 15. ἃ τοῖς ξένοις ἐπιτίμια ἐγο. — εἶναι αὐτῶ γὰς καὶ οἰκίας ἐγκησιν. Meier. über den Attischen Process p. 491.

VII, 24. κριθῶντα et κριθώσης Blomfield. ad Aeschyl. Agam. p. 515. ed. sec.

Ibid. ἕως ὅτου. Aldus ἕως ὄνου. ἐπὶ ὄνου Porson. Miscellan. p. 282.

VII, 28. νακούιλτον ὡσπερ κωδάριον ἐφαινόμην Porson. Adversar. p. 284.

VII, 29. καὶ πῆνα Graevius ad Lucian. vol. IV. p. 488. ed. Bipont.

VII, 30. ἐφωφῆν. Boeckh. in Platonis Minoem p. 105.

VII, 31. Ex cod. Falckenburg. restituendum, ἀρπεδόνας δὲ τὰ νήματα εἶπεν Ἡρόδοτος, Ἀριστίας δὲ ἐν Ἀταλάντῃ ἀρπεδόνην τὴν λύσινιστοῦ, τραγικώτερον. Meinek. Commentat. Miscellan. I. p. 25.

VII, 58. In Cratino, τῇ μάστιγι κνάψειν εἶ μάλ' | καὶ
 ξιμπατήσειν, κνάψειν *poscit metrum*. *Dobraeus* ad *Aristoph.*
Plut. 166. p. 19.

Ibid. πλενόν με ποιεῖς. Vid. *Dobraeum* l. l. ad v. 1062.
 p. 154.

VII, 41. οὐδ' ἀνακνάψας *Dobraeus* l. l. p. 19.

VII, 42. ἐμάτια εἶματα *Lobeck*. ad *Phrynich.* p. 401. 461.

VII, 45. νευρίδας ἔχειν. νεβρίδ' ἔχειν *Bentlei.* *dissertat.* de *Phalarid.* p. 285. ed. *Lips.*

Ibid. χιτῶνα τόν τ' ἐπενδύτην *Pierson.* ad *Moerin* p. 416.

VII, 55. *Creuzer.* *Comment.* *Herod.* I. p. 9.

VII, 59. ἐν αὐταῖς. ἐνδύτοις *Porson.* *Adversar.* p. 285.
Conf. *Wakefield.* ad *Eurip.* *Ion.* 199. p. 26.

VII, 61. MS. *Falckenburgii* facem praeferente sic
 rescribendus est totus locus: τὴν δὲ ὀνομαζομένην τήβεννον
 τὰς μὲν τῶν περὶ Βίτωνα καὶ Κλέοβιν εἰκόνας ἐν Ἀργεῖ φορεῖν
 φασί. *Argis* fuisse *Cleobis* et *Bitonis* imagines testantur
Pausanias l. II. c. 20. *Heringa* *Observatt.* p. 50.

VII, 65. *Comparato* *Etymol.* M. p. 486. *Porsonus*
Advers. p. 287. restituit:

βάπτειν τὰ κάλλη τὰ περίσμενα τῇ θεῷ.

VII, 68. προσέρῳαπτον. προσέρῳαπτο *Piersonus* ad *Moer-*
in p. 225.

VII, 69. Praeunte optimo codice MS. scribendum,
 ἐς Συρίαν δ' ἐνθένδ' ἀφικνεῖ μετέωρος ὑπ' αὔρας,
 ἰμάτιον μοχθηρόν, ὅταν Βορρῳᾶς καταπνεύσῃ.

Meinek. ad *Menandr.* p. XVIII. *Βορρῳᾶς* eiecto articulo,
 quem omittit *Aldina*, etiam *Porsonus* *Adversar.* p. 284.

VII, 72. περιουχοῦσ' pro περὶ τοίχους *Piersonus* et
Porsonus *Miscellan.* p. 282.

VII, 77. Σαρδιανικός *Ruhnken.* ad *Xenoph.* *Memo-*
rab. p. 502. ed. *Schneid.*

VII, 87. κρουπιζοφόρους. Vid. *Porson.* praefat. ad *He-*
cub. p. LVII.

VII, 90. Φερεκράτους. Ex Ἀγρίοις, ut suspicatur
Meinekii *Comment.* *Miscellan.* I. p. 16.

VII, 95. *Toupius* *Emend.* IV. p. 252. rescribit τὰ μέντοι
 Τυρρηνικά ὁ Σαπφούς μάσθλης ἂν εἴη. Ποικίλος μάσθλης,
 Ἄυδιον καλὸν ἔργον. *Iudicium* meum haud interpono, etsi
 pro varia lectione libri *Falckenburgiani* μάλης non omnino
 incommodum crediderim μάσλης, ut ἐσλὸς pro ἐσθλός. *Gais-*
ford. ad *Hephaestion.* p. 14.

VII, 96. κισθωλοί. Vid. *Pierson.* ad *Moerin* p. 259.

Ibid. ὑπὲρ ὧν ὁ Δείναρχος λέγει. Vid. Boeckh. *über die Laurischen Silberbergwerke in Attika*, p. 99.

VII, 108.

[οὐκ οἶδα] πλὴν εἴ τις πρόαιτο δεόμενος
βασκάνιον ἐπὶ κάμινον ἀνδρὸς χαλκίως.

Porson. ad Eurip. Med. 754. Adversar. p. 281.

VII, 111. κόρακι κλείει τὰς θύρας Porson. Adversar. p. 299.

VII, 115. ζυγοποιεῖν. Vid. Dobraeus ad Aristoph.

Plutum v. 515. p. (100.)

VII, 150. ἀμφορεῖς, ἀμφοροι delet Pierson. ad Moerin p. 65.

VII, 159. ὀρνιθευτική. Vid. Schleiermacher. ad Platonis Sophist. p. 220. B. HST.

VII, 142. κράστις. Vid. Pierson. ad Moerin p. 212.

VII, 143. ὥστ' ἀνακύπτων καὶ κατακύπτων τοῦ σχήματος εἶνεκα τοῦδε

κηλαίνειον τοῖς κηπουροῖς.

Sic Meinekius ad Menandr. p. 391.

VII, 151. ἐπίμορτος — γεωργῶν. De hoc loco dictum ab Hemsterhusio ad Hesychium vol. I. p. 1369.

VII, 168. Eupolidis locus ita constituendus videtur:

εἰς βαλανεῖον ο - - - ο -

εἰσελθὼν μὴ ζηλοτυπήσης τὸν συμβαίνοντά σοι
εἰς τὴν μάκτραν.

Meinek. ad Menandr. p. 259.

Ibid. ἄλουσια. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 507.

VII, 177. μυραλείφειν, μυραλείφουσι. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 571.

VII, 178. ὥσπερ θήρ. Recte MS. ὥστε θήρ. Porson. praefat. ad Hecub. p. XXXII.

VII, 179. δέρμα. δέσμα Schweighaeuser. Animadv. ad Athenaeum vol. VIII. p. 67.

VII, 185. Σοφοκλῆς. Εὐριπίδης Valckenar. et Porson. ad Euripid. Phoeniss. v. 28.

VII, 211. βιβλιογράφον — βιβλιογράφος. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 655.

VIII. De plurimis huius libri locis dixere Boeckhius, Hudtwalckerus, Matthiaeus, Meierus, Schoemanus, Platnerus, Tittmannus, et si qui alii iuri Attico explicando operam dedere. Quae commemorare singula nolimus.

VIII, 17. οὐκ εἰ λαβὼν — ἐντευθενί Porson. Adv. p. 282.

VIII, 19. Luzac. in *the classical Journal* fasc. XXXVIII. p. 554.

VIII, 21. MSS. *lectionem praeferendam censeo, προσημίμημα ὡς Ἀντιφῶν, ἐπιτίμιον.* Pierson. ad Moerin p. 150.

VIII, 49. Hemsterhus. ad Plutum p. 507.

VIII, 51. — 53. Luzac. de Socrate cive p. 110.

VIII, 55. Valckenar. Animadv. ad Ammon. p. 126.

VIII, 87. Boeckh. in *Commentatt. Acad. Berol.* a. 1818. p. 68.

VIII, 95. Luzac. de Socrate p. 103.

VIII, 100. F. A. Wolf. ad Demosth. Leptin. p. CXV.

VIII, 115. ἐαύδωρ. Schaefer. ad Bosii Ellipsis. p. 503-

VIII, 121. Bast. Ep. crit. p. 158.

VIII, 126. Valcken. Animadv. ad Ammon. p. 65.

VIII, 155. Groddeck. in *Seebodii Miscellan.* I, 2. p. 296.

VIII, 155. Valckenar. An. ad Ammon. p. 113.

VIII, 174. Ruhnken. ad Timaeum p. 112.

IX, 12. ἀγροιάτης. ἀγροιώτης Pierson. *Tragica vox.* Aristoph. *Thesm.* 58. ed. Br. Porson. *Miscellan.* p. 282.

IX, 28. τὸν παῖδ' ἄγω Pierson. *De sensu fragmenti non liquet.* Porson. *Miscellan.* p. 282.

IX, 38. τὴν πλατεῖαν σοὶ μόνῃ
ταύτην πεποίηκεν ὁ βασιλεύς.

Kidd. ad Porsoni *Miscellan.* p. 385.

IX, 44. Groddeck. in *Wolfii Analect.* III. p. 105.

IX, 46. πόλος τόδ' ἔστιν· εἶτα πόστην ἥλιος τέτραπται; Porson. praefat. ad *Hecub.* p. XLI.

IX, 53. 54. Boeckh. de *oeconom. civili Athen.* vol. I. p. 27.

IX, 60. 62. Valckenar. ad *Adoniaz.* p. 314. 315.

IX, 65. MS. Falckenburgii post *γέννηται μοι* addit *ιδικολλοικόν.* Hoc testimonio Aristophanis addendum censeo, ita constituendo:

ὑπερ μόνον μοι λοιπὸν ἦν ἐν τῇ γνάθῳ
διώβολον, ἐγέννησεν ἤδη κόλλυβον.

Sensus fragmenti praecipue pendet, quod etiam Hemsterhusius observat, a voce *γεννῶν.* *γίνεσθαι* enim dicitur usura, quae summae creditae tanquam productum accedit: *γεννῶν* ipsa summa foenori apposita; atque hinc *τόκος* dicitur foenus, quasi partus summae creditae. Vide locum Theophr. *Char. Eth.* c. 7. ab Hemsterhusio in notis emendatum. Vide et Pollucem III, 85, ubi cum ait, *τόκους ἐκλέ-*

γων, forsan etiam in Theophrasto ferendum, καὶ τοὺς τό-
κους ἀπὸ τοῦ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν. et sic passim
φόρους ἐκλέγειν, tributa exigere, ut Arrian. III. c. 16. Is
igitur, qui hic ab Aristophane inducitur, dicit, se diobol-
um suum in foenore posuisse, eumque iam produxisse
collybum. Κόλλυβος enim vel κόλλυβον est nummus minu-
tus, ut Pollux post s. 72. εἶη δ' ἂν καὶ κόλλυβον, λεπτόν τι
νομισμάτιον. *Heringa* Observatt. p. 51.

IX, 64. εἰ νῦν γ' ἀνὴρ διώβολον φέρει τρέφειν γυναῖκα
Porson. praefat. ad *Hecub*. p. XLII.

IX, 65. σὺ δέ (γε) μοι *Pierson*. recte procul dubio.
Porson. *Miscellan*. p. 282.

IX, 72. τοῦτ' αὐτὸ πρᾶττω διοβόλω *Pierson*. δὲ ὀβολῶν
—] Legendum δὲ ὀβολῶ. *Hoc ipsum a te exigo, duo obolos*.
πρᾶττειν dicitur qui vectigal exigit; πρᾶττεισθαι, qui pe-
cuniam suam repetit. *Porson*. *Miscellan*. p. 282. 283.

IX, 79. *Koen*. ad *Gregor. Cor*. p. 281.

IX, 79—82. *Bentlei*. dissertat. de *Phalarid*. p. 413.
— 417. ed. *Lips*.

IX, 82. *Ruhnken*. ad *Timaeum* p. 146.

IX, 87. χοῆμα μὲν. χοῆμα μόνον *Pierson*. ad *Moerin* p. 411.

IX, 88. *Φιλίππου*. Legendum *Φιλιππίδου*, cuius fabula
Phileuripides ab eodem laudatur *Polluce* IX, 58. et *Antiatt*.
p. 112. *Meinek*. ad *Menandr*. p. XI. qui hoc fragmentum
ita descripsit:

οὗτος οἶεται

πρὸς πᾶσαι κερατῖον αἰ τοῦ.

IX, 121. *Hemsterhus*. ad *Plutum* p. 431.

IX, 151. *Valckenar*. *Animadv*. ad *Ammon*. p. 69.

X, 1. *Schneider*. ad *Xenoph*. de re equestri p. 184.

X, 10. *Koen*. ad *Gregor. Cor*. p. 516. *Lobeck*. ad *Phry-*
nich. p. 355.

X, 18. ποῖ δέ. ποῖσθ' etiam *Porson*. *Adversar*. p. 227.

Ibid. Lege vel λάγνυον vel τάγηνον. *Porson*. *Miscellan*.
p. 293.

X, 26. *Valckenar*. ad *Adoniaz*. p. 335. B.

X, 27. καὶ πάλιν ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας *Porson*. *Ad-*
versar. p. 281.

X, 54. *Lobeck*. ad *Phrynich*. p. 151. 152. 178.

X, 59. ἐν τῷ Ἰοκλεῖ. ἐν τῷ Ἡράκλει *Iacobs*. ad *Antho-*
log. vol. IX. p. 474.

X, 40. De *Aristophanis* fragmento dictum in praefat.
ad *Grammaticos Graecos* vol. I. p. XXI.

Ibid. Distingue, τὸ ναυτικὸν ὑπηρεσίον ἰδίως ἐν ταῖς Ὠραῖς Κρατῖνος προσκεφάλαιον· τοῦτο μὴ καλεῖσθαι νομιζόντων, ἀλλὰ ὑπηρεσίον μόνον. *Dobree ad Aristoph. Equites* 29. p. (126.)

X, 55. ξεύγη ὀρικὰ *Pierson. ad Moerin* p. 273.

X, 55. Vid. ad *Hesych.* vol. I. p. 20.

X, 62. *Pollucis verba forte sic constituenda sunt:* σπλεγγίδες· καὶ ξυστίδας δ' αὐτὰς ἂν τις εἴποι· ἐν τε γὰρ ταῖς Ἐπιχάρμου Νήσοις εὔρηται τοῦνομα, καὶ Δίφιλος που ἐν Κιθαροῖδῳ ἄνδρι, ποῦ εἶρηκεν· λήκυθον ξίστιν τ' ἔχεις. εἴτε θε καὶ ξίστραν. *Pierson. ad Moerin* p. 468.

X, 65. *Creuzer. Dionys.* I. p. 46.

X, 66. χαλκία θερμοαντήρια *Boeckh. de oeconom. civili Athen.* vol. II. p. 261.

X, 67. *Lobeck. ad Phrynich.* p. 147.

X, 70. μῶν βδελυγμία σ' ἔχει *Pierson. ad Moerin* p. 158. *Elmsleius ad Aristoph. Acharn.* v. 584.

X, 75. *Heringa Observatt.* p. 169.

X, 76. *Hemsterhus. ad Lucian.* vol. II. p. 585. ed. *Bip.*

X, 89. ἐν Κραπατάλοις —

μάχαιραν ἄρ' ἐνέθηκας; οὐ. τί μ' εἴργασαι;

Porson. Adversar. p. 295. *Elmsleius ad Acharn.* v. 712.

X, 101. Haec *Elmsleius ad Acharn.* v. 521. ex coniectura ita supplevit:

(λιβανωτὸν ἐνδοθεν) τίς ἂν νομίσειέ μοι

(καὶ) θυμαλώπων ὡδε μεστὴν ἐσχάραν;

X, 106. *Reisig. Coniectan.* I. p. 27.

X, 116. *Toup. ad Longin.* p. 454. ed. *Weisk. Goeller.* ad *Philisti fragm.* p. 156. — ἀντιπεφραγμένοις *Blomfield. ad Aeschylī Agam.* p. 157.

X, 119. *Porson. ad Euripid. Phoeniss.* 236.

X, 125. *Kuster. ad Hesych.* vol. I. p. 58.

X, 126. *Boeckh. de oecon. civ. Athen.* vol. II. p. 502.

X, 136. *Wakefield. ad Eurip. Ion.* 1165. p. 110.

X, 139. *Meinek. ad Menandr.* p. 116.

X, 140. ἐνεῖεν. ἐνεῖσι *Pierson. ad Moerin* p. 259.

X, 145. *Hemsterhus. ad Plutum* p. 435.

X, 149. *Ruhnken. ad Longin.* p. 469. ed. *Weisk.*

X, 152. *Porson. ad Eurip. Orest.* 910.

X, 154. *Lobeck. ad Phrynich.* p. 99.

X, 157. *Kuster. ad Hesych.* vol. I. p. 211.

X, 179. *Schneider. ad Theophrast.* vol. III. p. 125.

X, 189. *Iacobs. ad Antholog.* vol. IX. p. 482.

X, 190. δότω μοι τὴν κιθάραν τις ἔνδοθεν
καὶ τοῦπιπόρημα.

Porson. Adversar. p. 297.

X, 192. Pierson. ad Moerin p. 333.

In editione Lipsiensi Pollucis textum exhibui prioribus editionibus aliquanto correctiorem, abiecta, ut par erat, versione Latina: annotationes interpretum plane non attigi, longe aliter omnia instituturus, si editoris munere fungendum mihi fuisset.

G. D.

In bibliopolio Kühniano prodierunt:

- Acta nova soc. Jablonovianae. 4. Vol. II. cum Tab. aeneis. 3 Rthlr.
Vol. III. 2 Rthlr.
- Athenaei deipnosophistarum libri XV. Ad edit. Lugd. postrem.
emend. expressi. Acc. Villebrunii interpr. gall. et notae, itemque Is.
Casaub. anim. integr. Curav. vir. doct. emend. adnot. vel edit. vel
ined. adiec. indices nov. conf. G. H. Schaefer. 8. maj. T. I. III.
Partes. 4 Rthlr.
- Demosthenis orat. de pace. Rec. adnot. et crit. et exeget. instrux.
ind. ajec. Ch. Dan. Beck. Acc. A. Dounaei praelect. 8. 1 Rthlr. 16 gr.
- Dindorfii, Guil., grammatici graeci Vol. I. Herodianus *περὶ μνη-
μονεύσεως λέξεως*. — Varietas lectionis ad Arcadium. — Favorini eclogae.
8. maj. 2 Rthlr. 16 gr.
Charta script. 4 Rthlr.
Charta membr. 5 Rthlr. 8 gr.
- Eichstaedt, H. C. Abr., quaestion. philolog. specim. 4. 12 gr.
- Fragmenta Theognidis, Archilochi, Solonis, Simonidis, Mimnermi, Cal-
lini, Tyrtaei, Phocylidis, Naumachii, Lini, Panyasidis, Rhiani, Eueni,
Pythagorae, Empedoclis, Parmenidis, Sapphonis, Alcaei, Stesichori,
Antimachi (Mit Anmerk. v. Brunck, Jacobs, Gaisford, Blomfield,
Dindorf u. a. — aus Poetae min. graeci besonders.) 8. maj. 2 Rthlr.
16 gr.
- Hedwig, Jo., filicum genera et spec. recent. method. accommoda-
tae, icon. ad nat. pict. illustrat. a Rom. Hedwig. Fol. IV. Fasc. a
3 Rthlr. 12 Rthlr.
- — — Rom., Aphorismen über die Pflanzenkunde, z. Gebrauch sein.
Vorlesungen. 8. 12 gr.
- — — obs. botanic. Fasc. 1. cum Tab. XI. color. 4. 3 Rthlr.
- Hesiodi carmina et fragmenta, cum scholiis. Ed. Gaisford. Ed.
nova et aucta II. Vol. (aus Poetae min. graeci besonders.) 8. maj.
5 Rthlr. 16 gr.
- Lipsii, I. G., bibliotheca numar. s. catal. auct. qui usque ad fin.
sec. XVIII. de re num. scrips. Praef. est Chr. Glo. Heyne. 8. maj.
II Tom. 5 Rthlr.
- Luntze, Joh. Glo., monumentor. typogr. decas. 8. 3 gr.
— — — — — tridecas. 8. 4 gr.
- Pausaniae Graeciae descriptio, gr. lat. Rec. emend. explan. Jo. Fr.
Facius. 8. maj. IV Tomi. 7 Rthlr.
- Plutarchi Chaeronens. moralia. Gr. emend. notat. emend. et latin.
Xylandri interpr. castig. adjunx. animadv. explicand. rebus ac verbis,
item indices copios. adjec. Dan. Wyttenbach. Ad ed. Oxon.
emend. expressa (corr. G. H. Schaefer.) 8. maj. Tom. I. II Partes
à 1 Rthlr. 12 gr. 3 Rthlr.
- Wyttenbachii, Dan., Animadv. in Plutarchi op. moral. Ad ed. Oxon.
emend. express. Acc. animadv. in libr. de sera num. vindicta et indi-
ces. (corr. G. H. Schaefer.) 8. maj. II Tomi. 6 Rthlr. 8 gr.
Charta script. 9 Rthlr. 12 gr.

Poetae minores graeci. Praecipua lection. varietate et indicib. locupletissim. instrux. Th. Gaisford. Ed. nova F. V. Reizii annotationib. in Hesiodum, plur. poet. fragment. aliisque accessionib. aucta. 8. maj. V. Vol. 11 Rthlr.

Charta script. 14 Rthlr. 16 gr.

Prasse, Maur. de, institutiones analyt. 4. 5 Rthlr. 12 gr.

Sprengelii antiquit. botanic. Spec. 1. c. Tab. aeneis. 4. 1 Rthlr. 6 gr.

Stobaei, Joan., Florilegium. Ad MSS. fidem emendavit et supplevit Th. Gaisford. Ed. auct. Vol. I. 8 maj. 2 Rthlr. 12 gr.

Theocriti, Bionis et Moschi carmina bucolica, cum scholiis. Ed. Gaisford. Ed. nova et aucta. II. Vol. (aus Poetae min. graeci besonders.) 8. maj. 4 Rthlr. 8 gr.

Wenckii, F. A. W., orat. secul. de viris eruditis, qui inde a seculari solemn. 1709 Lips. acad. doctrina scriptisque ornav. atque illustrav. 4. 18 gr.

Wulfen, Xav., plantarum rarior. descriptiones. 4. maj. 1 Rthlr.

— — — cryptogama aquat. c. Tab. aen. 4 maj. 16 gr.

Abbildung und Beschreib. e. neuen u. geschmackvoll. Blumengestells, f. Zimmer u. Gärten brauchbar, u. s. w. mit Kupfern. kl. 8. broch. 9 gr.

Auszug e. Briefes, die Illuminaten betreffend, ohne Einwilligung des Schreibers, aber in der redlichst. Absicht zum Druck befördert v. s. Freunde. 8. 2 gr.

Beiträge z. Naturgesch. d. Wallfischarten, 1r Thl. enth. Joh. Hunters Bemerk. üb. den Bau u. d. Oekonomie der Wallfische. Aus d. Engl. m. Anmerk. u. Zusatz. v. J. G. Schneider. 8. 16 gr.

Briefe über das Sächsische Erzgebirge. 8. 18 gr.

Brisson üb. d. specif. Gewichte d. Körper. Aus d. Fr. m. Anmerk. v. I. A. G. Blumhof. M. Zusätzen v. Hofr. Kästner. m. Kupf. gr. 8. 1 Rthlr. 6 gr.

Deutschlands vorzüglichste Messplätze, e. Handb. f. Kaufleute, Gelehrte, Statistiker u. Reisende. 8. 1 Rthlr. 4 gr.

Etwas üb. d. Kuren d. Graf. v. Thun, aus phys. u. medic. Gesichtspunkt. betracht., v. D. C. G. Kühn. 8. 4 gr.

Fischer, Gotth., üb. d. versch. Form d. Intermaxillarknochens in versch. Thierart. m. 3 Kupf. 8. 18 gr.

Fischer, Chr. Aug., neues spanisch. Lesebuch üb. polit. u. merkant. Gegenstände. 8. 21 gr.

Freiesleben, J. C., bergmänn. mineral. Beschreib. d. grösst. Theils des Harzes. 2 Thle. m. 3 Kupfern. gr. 8. 2 Rthlr. 12 gr.

Genfs Schicksal, geschildert durch eine Gesellschaft v. Schweizern, herausgeg. v. E. A. W. Zimmermann. gr. 8. 5 gr.

Gesellschaftler, der angenehme, in Engl. Gartenanlagen, für alle, die mit d. Angenehmen d. Spatzierganges in ihnen auch d. Nützliche verbind. wollen, e. Anhang z. d. bot. Taschenbuch f. wissbegierige Spatziergänger. 12. 6 gr.

Geschichte u. Darstellung der Poln. Revolut. in ihr. nähern u. entfernt. Ursachen entwick. v. e. Vetter des Hippolit. a Lapide. gr. 8. 12 gr.

Gruner, Joh. Ernst, Cremutius Cordus, od. über die Bücherverbote. 8. 18 gr.

— — — über die Abschaffung des Lehnwesens. 8. 15 gr.

- Hindenburg, Chr. Fr., Archiv d. rein. u. angewandt. Mathemat. m. sehr viel Kupf. gr. 8. 11 Hefte à 12 gr. 5 Rthlr. 12 gr.
- Hübner, D. G. J., Beiträge z. Bibliopöie, in prakt. Anmerk. für Schriftsteller u. Verleger. 8. 10 gr.
- Hume's, Dav., Geist. 18 Bdchn.: Politik, v. Ch. A. Fischer. 8. 16 gr.
- — — vollkommne Republik, frei nach d. Engl. v. Ch. A. Fischer. 8. 4 gr.
- — — polit. Zweifel, all. Partheien gewidmet v. Ch. A. Fischer. 8. 21 gr.
- Ingenhous, Joh., üb. Ernähr. d. Pflanz. u. Fruchtbark. d. Bodens, a. d. Engl. m. Anmerk. v. Fischer, nebst e. Einleit. üb. ein. Gegenstände d. Pflanzenphysiologie v. F. A. v. Humboldt. 8. 18 gr.
- Kinderstube, die, v. ihr. moral. u. phisich. Seite dargestellt, z. Beherz. f. Hausväter u. Hausmütter u. s. w., nebst e. Vorrede von D. J. C. Rosenmüller. m. Kupf. 8. 20 gr.
- Köhler, Chrn. Gottlob, zu welch. Gedank. u. s. w. sollten. d. Völker Europens bei d. Andenk. an d. grösste u. s. w. Begebenh. d. verflossn. Jahrs am erst. Tag d. neuangehenden ihr. Geist sammeln? e. Rede. gehalt. 1802 zu Altenburg. 8. geheft. 2 gr.
- Kretschmanns Handb. f. Sachsen u. Ausländer. enthalt. e. alph. Verzeichn. d. in Sachsen u. incorp. Landen befindl. Besitz, und Ortschaften. gr. 8. 1 Rthlr. 16 gr.
- Kühn, Karl Gottlob. Briefe über die Mittel, die atmosphär. Luft bei ansteck. Krankh. zu verbessern. 8. 12 gr.
- Lambert, J. H., Grundregeln d. Perspectiv. aus Betracht. e. perspect. gezeichnet. Landsch. abgeleitet, z. Druck befördert v. C. H. Hindenburg. m. 1 Kupf. 8. 10 gr.
- Leonhardi, Fr. G., der Frühlings- u. Sommer-Gärtner in Zimmern u. Gärten, od. Anweis., wie man jede Art Blumen, wohlriech. Stauden-, Strauch- u. Küchen-Gewächse, desgl. nach d. vortreffl. Chinesisch. Art, jede Sorte Fruchtbäume in Scherben pflanzen, erziehn, warten u. sie für d. Winter aufbewahr. soll u. s. w. m. illum. u. schwarz. Kupf. 8. 1 Thlr. 12 gr.
- Marx, M. A. F., Predigt üb. d. landesherrl. Abschaff. d. Bettelns in Sachsen. 8. geheft. 5 gr.
- Michaelis, C. Fr., üb. d. Geist d. Tonkunst, e. Beitr. z. Kants Krit. d. ästhet. Urtheilskr. 8. 9 gr. 2r. Vers. 16 gr.
- Murr, Ciph. G. v., neues Journ. z. Kunst u. Literat. m. 5 Kupf. 8. 1r. Thl. 1 Thlr. 12 gr. 2r. Thl. 1 Thlr. 8 gr.
- Renard, J. Claud., Versuch, d. Entsch. u. Ernähr., d. Wachsthum u. alle übrige Verändr. d. Knochen im gesund. u. krank. Zustand z. erklär. gr. 8. 18 gr.
- Reuss, C. F., Samml. versch. vorzügl. allgem. anwendbarer Feuerordnung. u. Anstalten u. s. w. 8. 1r. Thl. 20 gr. 2r. Thl. 16 gr.
- Riedel, Joh. Gli., Anweis. z. Feldmessk. m. d. Boussole. m. 12 Kupfertaf. neue Aufl. gr. 8. broch. 1 Thlr. 12 gr.
- Römer, J. J., Archiv f. d. Botanik. m. sehr viel illum. u. schwarz. Kupf. gr. 4. broch. 3 Bde. à 8 Thlr. 24 Thlr.
- Ruheims Reisen ins Sächs. Erzgebirge. 8. 18 gr.
- Rüdiger, Chr. Fr., Darst. d. neu. Methode d. Hrrn. du Sejour,

- Sonnen- und Mondfinsternisse f. e. gegeb. Ort. analyt. z. berechn.,
nebst Nachricht v. d. Leipz. Sternwarte. m. Kupfer, gr. 8. 8 gr.
- Sacco, Ludw., neue Entdeck. üb. d. Kuhpocken, d. Manke und
Schaafpocken, a. d. Ital. v. W. Sprengel, m. e. Vorr. u. Anmerk.
v. Kurt Sprengel, m. 4 illum. Kupf. gr. 8. 1 Thlr. 12 gr.
- Sammlung anat. Aufs. u. Bemerk. z. Aufklär. d. Fischkde. 17. Thl.
Vicq d'Azyr's anat. Kennz. d. Fische, u. Lorenzini's Be-
schreib. u. Zerglied. d. Krampfrochens, a. d. Ital. u. Franz. v. J.
G. Schneider, m. 7 Kupfertaf. 8. 16 gr.
- Schmiedlein, Gfr. Benj., vollständ. Lehrbegr. d. Entomologie.
17. Bd. m. 4 Kupf. gr. 8. 1 Thlr. 16 gr.
- Semmler, Chr., die Gartenlogik, ein Versuch, d. Unverständliche
u. Widersinnige bei d. Anlegen Engl. Gärten zu vermeid., um da-
für d. Schöne u. Nützl. darin aufzunehmen. 8. 1 Thlr. 16 gr.
- — — Untersuchungen üb. d. höchste Vollkommenh. in
d. Landschaftsmalerei, f. Freunde dies. Kunst u. d. schön. Natur.
8. 2 Thle. 2 Thlr. 16 gr.
- Schröter, J. Fr., d. menschl. Gefühl od. Organ d. Getastes, nach
d. Abbildungen mehr. berühm. Anatomen. m. 1 illum. Kupfer.
gr. Fol. broch. 1 Thlr. 6 gr.
- — — d. menschl. Nase od. d. Geruchsorgan, nach den Abbil-
dungen d. Hrn. G. R. Sömmerring neu dargest. mit 1 illum.
Kupf. gr. Fol. broch. 1 Thlr. 6 gr.
- — — d. menschl. Zunge od. d. Geschmacksorgan, nach den
Abbildungen d. Hrn. G. R. Sömmerring neu dargestellt. mit
1 illum. Kupf. gr. Fol. broch. 1 Thlr. 6 gr.
- Staatenverhältnisse, üb., u. Regierungsformen, e. Lesebuch f. Fürst.
u. Unterth. gr. 8. 16 gr.
- Szenen auf e. Reise v. Erlangen nach Muggendorf u. d. Rosenmül-
lers Höhle. 8. 9 gr.
- Taschenbuch f. Liebh. Engl. Anlag., mit besond. Hins. auf die um
Leipz. befindl. 12. broch. 16 gr.
- Wadström, C. B., Versuch üb. Kolonien, vorzügl. in Rücksicht
auf d. westl. Küste v. Afrika, nebst e. Beschreib. der, bis jetzt dort
erricht. Kolonien, besond. der neu. v. Sierra Leona u. Bulama,
aus d. Engl. m. viel. Anmerk. die Naturgesch. v. Afrika, dessen
Bewohner u. d. Sklavenhandel betreff., v. E. A. W. Zimmer-
mann m. Kupfern. 17. Bd. gr. 8. 1 Thlr.
- Wahrheit ohne Schminke üb. d. freien Getraidehandel, v. e. unpar-
teisch. sachverständ. Manne z. Beherz. f. jede Classe v. Lesern,
besond. f. Minister, Cameralisten, u. A. gr. 8. 1 Thlr.
- Weber's, Dr. Fr. u. Dr. D. M. H. Mohr's Archiv f. d. systemat.
Naturgeschichte. 11 Bds. 15 St. m. illum. u. schwarz. Kupf. gr. 8.
broch. 1 Thlr.
- Wichmann, üb. die natürlichst. Mittel, d. Landmanne d. Stallfütt.
zu erleicht. gr. 8. 16 gr.
- Willyam's, Cooper, Geschichte d. Kriegs in Westindien im Jahr
1794. A. d. Engl. v. Chr. Aug. Fischer. 8. 18 gr.
- Zimmermann's, E. A. W., statist. hist. Archiv. 17. Bd. gr. 8. 16 gr.
- — — erste Hinsicht auf Deutschland. 8. 16 gr.

pp 996

pp 996

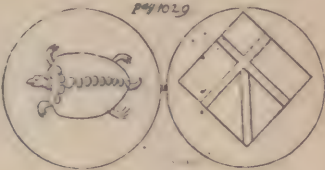
pp 998

pp 1040

pp 1029

pp 996

pp 1050

pp 1050

pp 1040

pp 1082

pp 1082

pp 1066

pp 1085

pp 1085

pp 1084

pp 1082

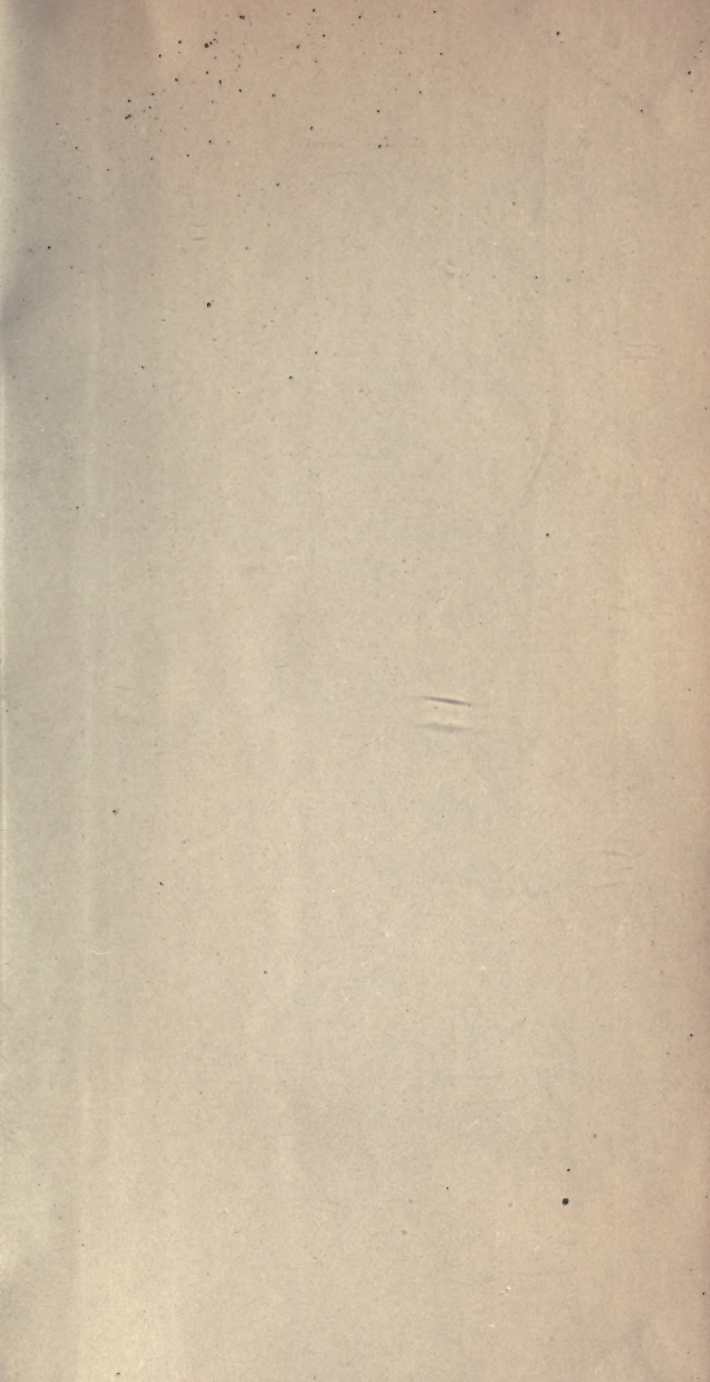

pp 1082

pp 1085

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

**Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File"
Made by LIBRARY BUREAU**

